

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228432

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. ۹۵۱۵.۲

Accession No. P 12.5

Author م

باشمگان (محمد) خاکی

Title

مردم

This book should be returned

حصه دوم

منتخب اللباب

تصنیف

محمد هاشم خان المخاطب به خانی خان نظام الملکی

در

احوال سلاطین تیموریه که در هندوستان

سلطنت کردند

باهتمام

اشیائیک موسیقی بنگاله

بتصحیح

مولوی کبیر الدین احمد صاحب

در

مطبع مظهر العجایب

مشهور بمطبع اردو گائیڈ طبع شد

کلکتہ سنہ ۱۸۷۵ء

بسم الله الرحمن الرحيم

فکر خلاصه دود مان سلاطین خلد مکان - و زبده نمر شجر
گلشن سلطنت امیر تیمور صاحب قران - زبنده افسر و
اورنگ ابو المظفر محی الدین محمد اورنگ زیب بهادر
عالمگیر پادشاه غازی که بواسطه یازدهم با میر تیمور میرسد
اگر بتذکار محمد پادشاه عدالت اساس حق شناس دین پرور ابو المظفر
محی الدین محمد اورنگ زیب بهادر عالم گیر پادشاه غازی پردازد
و خواهد که اوصاف و محاسن آن مجموعه کمالات صوری و معنوی
از علم باعمل و شجاعت باتدبیر و زهد و اتقا بزبان قلم دهد از سرشته
اختصار دور می افتد اما کلمه چند خالی از تصنع عبارت باحاطه
تحریر می آرد - اول از ابتدای نشو و نمای ایام شباب اجتناب
از ارتکاب کبائر بمرتبه می نمودند که تا انقضای روزگار حیات
باوجود مشغله جهانداري و سلطنت مملکت وسیع هندوستان عشرت
فشان چشم و دل و گوش و زبان را بلذت هیج حرام و هیج کبیره
نیالود و سواي بعضي امور لایدي سلطنت که در حق وارثان ملک
در مقدمات ملک داري و ملک گیري اهم است و کمتری از فرمان

روایان سلف از آنها ضبط خود توانستند نمود و در اجرای احکام اسلام و تقویت دینی متعین محمدی و تبعیت اوامر و مناهای الهی چنان تقید بکار می برد که صیت نیکنامی دین پروری او گوش پندنیوش سلاطین هفت اقلیم را سالیده و آثار شجاعت او که در ایام شاه زادگی در تسخیر بلخ و بدخشان و مهم قندهار و دکن و جنگی که با فیل دیونژاد مست جنگی بظهور آمده و بر صفحه روزگار یادگار مانده بگذارش در آمده و محارباتیکه در زمان شورش عارضه اعلی حضرت که در یک سال چنان چهار پنج جنگ باچنین نهنگان دریایی غیوت که هر یکی شیر بیسته شجاعت و تهوری خاندان امیر تیمور صاحب قران بودند نمودن و باوجود مکر مغلوب گردیدن افواج ظفر امواج از جا در نیامدن و استقامت و زبیدن و دل و تدبیر نباختن و با جمعیت معدود خصم غالب آمده را از جا بر داشتن و در عین تفرقه معرکه رزم سر رشته بزم تردد از دست ندادن بجز تاییدات و فضل ایزد متعال حمل بر چه توان نمود • بیت •

دل روشنش آگه از کار ملک • عیان نزد او جمله اسرار ملک
 بآهن رسد گرز عدلش خبر • بهای درخت آب گردد تبر
 کند سیل اگر خانه را خراب • شود زهره ابر از دیم آب

باقی ذکر حسن اخلاق آن پادشاه دادگر عالم ستان را بر محل موقوف داشته بتحریر اصل مطلب می پردازد •

اگرچه خلاصه سوانح پنجاه سال عهد آن پادشاه جم جاه بتذکار آوردن آب دریا بکوزه پیمودن است خصوص احوال چهل سال اواخر که مورخان از تسطیر آن ممنوع گشته برشته بیان نکشیده اند

بجریست بی پایان اما راقم حروف بقدر مقدار دست و پا زده بعد تفقدش تمام و تفحص تام بعضی مقدمات و واقعات قابل تحریر که از السنه کهن سالان ثقه مسموع نموده و از اهل دفتر و واقع نگار کل تحقیق کرده و درین مدت برای العین مشاهده نموده بدستور خورشید چیدن بی بضاعت از صد یکی بزبان خامه میدهد - فزود سخن سنجان گنج معانی و مطالعه کنندگان دانش پژوه عیب پوش التماس دارد که اگر بسبب زنجیره بند سر رشته سوانح بدست نیامدن در مقدم و موخر سال تفاوت ظاهر گردد یا از روی تاریخ دیگر در مقدمات جزئی اختلاف بنظر آید چون در کتب معتبر سیر نیز بسبب اختلاف روایت تفاوت می باشد معذور دارند •

ولادت باسعادت او در سنه هزار و بیست و هشت در مقام دهود که سرحد صوبه احمد آباد و مالواست واقع شده تاریخ ولادتش آنتاب عالمتاب یافته اند - در ایامی که آن زبده دودمان صاحب قران صوبه دار دکن بود بعد فراغ مهم حیدر آباد چنانچه در ذکر سلطنت اعلی حضرت باحاطه بیان در آمده در سنه هزار و شصت و شش هجری مطابق سال سی از جلوس اعلی حضرت که من بعد بفردوس آشیانی و آنچه بتقاضای مکن در تنگنای عبارت گنجد بزبان قلم جاری خواهد گردید بمهم بیجاپور مامور گردید - بعد ترددات نمایان که قلعه بیدر و صوبه احمد آباد و قلعه کلیانی را بتصرف والا در آورده بصوبه ظفر آباد (۱) مهمی ساختند -

بعده بتسخیر قلعه بیجاپور کمر عزیمت بسته آنچه سعی بهادرانه
و تردد رستمانه دران محاصره بظهور آوردند بتحریر تفصیل آن پرداختن
از سر رشته سخن دور افتادن است - حاصل کلام بعد ازان که مورچال
بپای قلعه رسانده کار بر محصوران تنگ آورد و مفتوح گردیدن آن
بامروز فردا رسید و عادل شاه بجان امان خواسته التماس مصالحه
بمیان آورد خبر موخش از نوشتجات حضور بوضوح پیوست
خلاصه کلام آنکه فردوس آشیانی را هفتم ذی حجه سنه هزار
و شصت و هفت هجری عارضه بدنی روداد و امتداد مرض
بحبس بول انجامید و این معنی باعث اختلال ملک و حال
رعایا و برهم خوردن انتظام سلطنت گردید - و دارا شکوه که
و لیعهد مستقل خود را می گرفت و در ایام صحت نیز زمام
اختیار ملک رانی بدست او بود و بتقلید ملحدان صوفی
مشرک تصوف را بد نام ساخته کفر و اسلام را برادر توام خوانده
رسالها درین باب بآب و تاب تالیف نموده با برهمنان و گسائیان دم
موافقت و مرافعت میزد - درین وقت فرصت را غنیمت دانسته
اختیار امور سلطنت بکف اقتدار خود در آورده از وکلا مچلکلی
عدم تحریر وقائع در بار گرفته راه تردد قاصدان و مسافران بنگاله
و احمد آباد و دکن را مسدود ساخت و چون در همه صوبجات
اخبار شرر بار خلل افزای مذکوره بدآب چوکی زبان انتشار
یافت تفاوت تام در اطاعت امیران و زمینداران عمده و رعایای
مالگذار و مفسد پیشگان واقعه ضارب راه یافت - و فتنه جوین
هر گوشه و اطراف و هنگامه طلبان هر صوبه و اکناف سر

بفساد پرداختند - چون خبر بمحمد شجاع صوبه دار بنگاله رسید و محمد مراد بخش در احمد آباد برین هنگامه اطلاع یافت هر دو بهم چشمتی همدیگر سکه و خطبه بنام خود نمودند و بدنامی پیش قدمی بغی بر خود سکه زد گردانیدند و شجاع با لشکر عظیم عازم بهار و پتنه گردید و صدای کوس مخالفت او بمخالقان بهانه طلب اطراف تا دارالخلافه رسید - و حضرت فردوس آشیانی که با دارا شکوه از ابتدا محبت و الفت بافراط داشتند و اکثر در همه امور بخاطر داری او می کوشیدند درینوقت که از انحراف مزاج بحال خود نماندند زیاده از سابق در استرضای خاطر و قبول التماس او متوجه شدند - و از آنکه دارا شکوه از جوهر ذاتی محمد اورنگ زیب بهادر عالمگیر که من بعد بخلد مکان و آنچه بزبان قلم جاری گردد بگذارش خواهد آمد نظربر ترددات رستمانه و تدبیرات حکیمانه متوهم می بود پادشاه را بانواع دلائل فهمانده برین آورد که ابتداء امرای نامدار صاحب فوج که همراه خلد مکان برای تسخیر بیجاپور مامور بودند طلب حضور گردیدند - از انتشار این خبر موحش انصرام و اتمام تسخیر بیجاپور بعقد تعویق افتاد - و خلد مکان ناچار باسکندر عادل شاه بیجاپور دار و مدار نموده بقبول پیشکش کرور روپیه نقد و جنس بوعده اقساط مصالحه بمیان آورده از محاصره بیجاپور برخاسته به خجسته بنیاد تشریف آوردند - باز مسموع نمودند که دارا شکوه باراده متصرف شدن خزانه فردوس آشیانی را از دارالخلافه شاه جهان آباد بمستقر الخلافه اکبر آباد آورد و چهارم ربیع الاول سنه هزار و شصت و هشت (۱۰۶۸) راجه جیسنگه را با چند امیر

دیگر و فوج سنگین بسرداری سلیمان شکوه بر سر محمد شجاع تعین نمود - چون راجه بطریق هراول نزدیک بنارس رسید محمد شجاع هم با شجاعان لشکر خود مستعد پیکار گشته کشتیها را بتصرف خود در آورده متوجه مقابله و کارزار راجه گردیده بفاصله یک و نیم کروه فرود آمد - راجه روز دوم بعدم شهرت جنگ و اشتها بتبدیل مکان ازان مقام سوار شده قبل از طلوع نیر اعظم که هنوز محمد شجاع در خواب غفلت و نشا آلوده خماری و شینه بود جلو ریز رسیده بقتال و جدال پرداخت - و آن با تجربه کار بیخبر خبیدار گشته وقتی از خواب غفلت بیدار گردید که کار از دست رفته بود سراسیمه و از خود را با خدمه محل و همراهان خاص بنواره رسانده سوار کشتی شده راه فرار اختیار نمود و تمام اردو مع خزانه و فیلان و توپخانه و گارخانجات بعد غارت و تاراج بتصرف راجه جیسنگه آمد - و محمد شجاع از مدمات فوج پادشاهی تا بنگاله بندنگرید - و آن ولایت بتصرف منصوبان دارا شکوه در آمد - و جمعی از نوکران و همراهان نامی شجاع که دستگیر گشته بودند راجه باکبر آباد روانه نمود - دارا شکوه آنها را تشهیر داده بعضی را مقتول ساخت و جمعی را قطع ید فرمود - و نیز خبر رسید که در همان ایام که سلیمان شکوه مع راجه بر سر محمد شجاع مقرر گردیده بود مهاراجه جسونت را با قاسم خان و توپخانه حضور و چند هزار سوار و توپخانه خود و چند امیر نامی دیگر بر سر راه احمد آباد و دکن روانه ساخته مقرر نمود که بعد تحقیق خبر اگر محمد مراد بخش از احمد آباد در حرکت سبقت نماید قاسم خان با چند امیر نامی و توپخانه باستقبال او

شکتابد - و بعد خبر حرکت پادشاه زاده از دکن مهاراجه جسونت
 بتقاضای وقت بعمل آرد - و در صورتیکه محمد اوزنگ زیب در حرکت
 از دکن سبقت نماید مهاراجه با قاسم خان و همه بندهای پادشاهی
 سر راه او بگیرند و باتفاق بمقاتله پردازند - و تمام صوبه مالو را دارا شکوه
 در اقطاع خود مقرر نمود تا منصوبان او بامید خزانه آنجا که زر
 همه محالات آن صوبه را در تنخواه آنها مقرر ساخت بخاطر جمعی
 بدل و جان ممد و معاون همدیگر گشته گرد آوری سپاه و مصالح
 جنگ آنچه مطلوب گردد توانند نمود - نیز مسموع گردید که عیسی
 بیگ وکیل خلد مکان را مقید ساخته خانه او را ضبط نمودند - و معا
 از اخبار احمد آباد بوضوح پیوست که محمد مراد بخش سکه و
 خطبه بنام خود نموده خواجه شهباز خواجه سرا را با فوج و مصالح
 قلعه گیری برای تسخیر قلعه بندر سورت و ضبط بندر مذکور روانه ساخت -
 و خواجه شهباز بعد رسیدن بندر سورت و محاصره نمودن قلعه
 و دواندن نقب و پراندن برج و حصار و مفتوح گردیدن قلعه تجار
 را جمع ساخته پانزده لک روپیه بطریق دست گردان طلب نمودند -
 بعد قیل و قال بسیار حاجی محمد زاهد و پیر جی که از عمده
 تجار بندر مذکور بودند با هم اتفاق نموده مبلغ شش لک روپیه
 عوض همه تجار داده تمسک بمهر محمد مراد بخش و ضامنی
 خواجه شهباز نوشته گرفتند - و در همان روزها علی نقی نام که دیوان
 و مشیر محمد مراد بخش بود و با او یکی از خواجه سرایان مقرب
 عداوت همچشمی داشت و علی نقی با وجود کمال دیانت و سلوک
 در نسق و ملک و اجرای سیاست چنان شدید بود که باندک

تقصیری که از کسی مشاهده می نمود حکم به برآوردن زهره او می فرمود - قضا را فقری را دران ایام بتهمت دزدی متعید ساخته نزد علی نقی آوردند حکم زهره بر آوردن او بدون تحقیق فرمود که زهره او بر آوردند - فقیر دران حالت رو بآسمان نموده گفت که مرا ناحق میکشی امید دارم که تو هم بتهمت همین بلیه گرفتار گردی - با این همه کمال تدبیر و رسوخیت او در خدمت محمد مراد بخش همان خواجه سرا یا دیگری از طرف علی نقی نوشته جعلی بمهر و تقلید خط او بنام دارا شکوه بمضمون اراده فاسد درست نموده در موم گرفته بدست قاصد داده چنان تدبیر بکار برد که بدست چوکی داران که در چنان هنگامه برای جست و جوی خطوط و محافظت طرق مقرر می نمایند افتاد - و قبل از طلوع آفتاب نزد محمد مراد بخش آوردند بعد مطالعه آتش غضب سلطانی شعله ور گردید و حکم طلب آن اجل رسیده بهر حالتی که نشسته باشد فرمود - وقتی سزاوان رسیدند که علی نقی کلاه بر سر نهشته کلام الله تلاوت می نمود - محصلان فرصت تبدیل رخت ندادند - او نیز بسزاوانی اجل بگمان آنکه برای مصلحت امور ملکی طلب داشته اند چنان بتعجیل روانه گردید که در راه رخت دربار پوشیده خود را بهم عنانی ایام موعود رساند - محمد مراد بخش که بغضب و قهر آلود برچهی در دست گرفته برکرسی نهشته بود از علی نقی سوال نمود که شخصی که بازاده نمک حرامی قصد فاسد در باره ولی نعمت خود نماید سزای او چیست علی نقی از آنکه از خیانت خود را پاک می دانست بی پاکانه جواب

داد که بسیداست و عقوبت تمام او را بسزا باید رساند - بعد ازان محمد مراد بخش آن خط را بدست علی نقی داد او بمطالعه در آورده نظر بر عقیدت و فدویت خود گستاخانه در جواب گفت آفرین بر مدعی که این را ساخته و افسوس بر عقل و دانائی آن پادشاه که حق سبحانه تعالی سلطنت عطا نموده و این قدر تمیز ندارد که از دوست و فدویان خود و مخالفان منافق دولت فرق توانند فرمود - محمد مراد بخش که در دل او ذخیره غبار جا گرفته بود ازین سخن زیاده بر آشفته برچهی که در دست داشت بسینه علی نقی رسانده بخواجه سرای که حاضر بود اشاره بکشتن و اتمام کار او نمود - و همان لحظه در همان مکان بحر بهای جان ستان کار او ساختند - و در همین آوان میر جمله که از حضور قبل از عارضه بدنی فردوس آشیانی برای کومک خلد مکان روانه شده رسیده از راه اخلاص و عقیدت خاص مشیر و رفیق شفیق و همدم بود مصلحت دران دانست که او را برای دفع بدنامی بدستور محبوسان بقلعه دولت آباد گذاشته متوجه مقابله مخالفان دولت گردند - و در عالم تدبیر و رای صائب بمحمد مراد بخش مکرر از روی کمال افراط محبت نامه التیام آمیز نوشتند مبنی بر مبارکباد و تهنیت پادشاهی و دران درج نمودند که مرا بهیچ وجه تلبستگی و آرزوی کار و بار دنیای غدار ناپایدار نیست و سوای اراده طواف بیت الله مراد دیگر منظور نظر نه و در مقابل زیاده سری و بی انصافی برادر بی شکوه هر چه بخاطر آن زبده اخوان رسیده بموقع و بجا بوده و ما را شکر و رفیق بی نفاق و معارف خود دانند اما انبساط

آنکه چون پدر بزرگوار هنوز در قید حیات است هر دو برادر باتفاق احرام خدمت پدر بسته بسزای خیره سوری آن مست باد غرور و نخوت و خود رائی آن بد ملت پرداخته اگر مقدور باشد و دیدار مبارک حضرت ولی نعمت میسر آید در دفع آشوب و فتنه کوشیده عذر تقصیر آن برادر که در عالم اضطرار بی اختیار رو داده از پادشاه حق آگاه خواسته آید والا بعد از فراغ نسق سلطنت و تادیب مخالفان دولت آن برادر ازان برگزیده اخوان رغمای کعبه الله حاصل نموده عازم مقصود گردد - باید که تاخیر درین اراده جائز نداشته بافوج شایسته و لشکر آراسته ازان راه بقصد تادیب کافر بی ادب یعنی جسورن و مرحله پیماکردند - و ما را آن طرف آب نرید رسیدند - و فوج دریا موج و توپخانه جهان آشوب که همراه داریم مصالح فتح خود دانند و کلام الله را کفیل عهد و پیمان هوا خواه دانسته بوجه من الوجوه وسواس بخاطر راه ندهند - بدین مضمون عهد نامه روانه ساختند و در فکر گرد آوردن لشکر و ترتیب توپخانه بسعی پادشاهانه و تدبیر عاقلانه پرداخته بسمه و خطبه املا متوجه نگشته پادشاه زاده محمد معظم را برای حراست خجسته بنیاد نگاهداشته شاه زاده محمد اکبر را که در همان ایام آن نخل نو نهال گلشن سلطنت از کتم عدم در حدیقه آرزو جلوه گر گشته بود باتالیقی خواجه منظور با دیگر پیرگیان حرم در قلعه دولت آباد گذاشتند - و معظم خان عرف میر جمله را که محمد امین خان پسر او در حضور بخشی و نائب وزارت او بود بتقاضای مصلحت و رفع بدنامی براهنمائی او بطریق محبوسان در قلعه فرستادند و غره جمادی الاولی شاه زاده محمد

سلطان را با نجابت خان و جمعی از امرا پیشتر هراول نموده روانه ساختند - و مرشد قلی خان دیوان دکن را که دستور العمل او دران ملک تا انقضای روزگار از جمله کار نامهای وزرا یادگار خواهد ماند نظر بر جوهر شجاعت و جانفشانی او که ضمیمه گاردانی ملکی و مالی داشت دیوان خود نمودند - و آخر خدمت میر آتشی نیز باو فرموده در رکاب همراه گرفتند - پیشتر از امرای کارزار دیده آزموده کار که بتفصیل تعداد آنها پرداختن از سر رشته سخن دور افتادن است سعادت اندوز رفاقت گشتند - و دوازدهم شهر مذکور خود عازم دارالسرور گشته بیست و پنجم ماه مزبور داخل برهانپور گردیدند - گویند که در برهانپور زده اقطاب زمان حضرت شیخ برهان قدس مره که از بزرگان آن عهد بود خلد مکانی بازادت باطنی خواهش بدن آن پیر حق نموده پیغام اراده ملاقات بمیان آوردند ماذون نگردیدند بعد تسلیق تام رضای شیخ حاصل نموده همراه شیخ نظام نام که از مقربان محرم و میانجی ملاقات بود جریده بدیدن آن بزرگ تشریف بردند و التماس فاتحه نمودند شیخ در جواب فرمودند که از فاتحه ما فقیران چه حاصل شما که بادشاه اید فاتحه بقصد عدالت و رعیت پروری بخوانید ما هم برفاقت شما دست بدعا و فاتحه بر می داریم - شیخ نظام بعد شنیدن این کلام تهنیت انجام زبان بمبارکباد مرده سلطنت کشود و بعد از فراغ فاتحه چند کلمه نصائح بر زبان شیخ جاری گردید و تبرک داده وداع نمودند و یک ماه در برهانپور بجهت سرانجام ضرور و تحقیق اخبار ضرر مقام نموده پیدست و پنجم جمادی الاخری محمد طاهر مشهدی را

مخاطب بوزیر خان ساخته برای بندر بست صوبه برهانپور کلا داشته رایت ظفر آیت طرف دار اختلاف برافراشتند - و همان روز اثر قاتل همایون مآل ظاهر شد که عیسی بیگ وکیل را که دارا شکوه مقید ساخته بود و اعلیٰ حضرت او را مرخص و مطلق العنان گردانده بودند بطریق یلغار خود را رسانده ملازمت نمود و بر حقیقت رسیدن مهاراجه جسونت و قاسم خان با جبرن مفصل اطلاع داد - چون تاراج زده آمده بود برای سرانجام او ده هزار روپیه انعام نمودند - و دوسه منزل که طی مراحل فرمودند بعرض رسید که شاه نواز خان صفوی که یک صبیغه او بخشد مکانی و صبیغه دویم بمراک بخش منسوب بود در برهانپور مانده و اراده زفاف نداشت - شاه زاده محمد سلطان را با شیخ میر امر نمودند که به برهانپور رفته او را در قلعه ارک محبوس سازد و در هر منزل بنوکوان روشناس و کار طلب اضافه و خطاب عنایت می فرمودند - دهم رجب از آب نر بردا عبور واقع شد محمد مراد بخش که بعد رسیدن عهد نامه محبت آمیز از احمد آباد برآمده بود بدستم رجب در دیپال پور رسید ملاقات نمود و از هر دو طرف گرمی اتحاد و وادار و رسمیات تواضعات و ضیافت بمیان آمد و از سر نو عهد و قرار بدفالت یمین کلام الله بمیان آوردند - میرزا محمد مشهدی را خطاب اعانت خان و عطای نقاره و میر شمس الدین بنی مختار را خطاب مختار خان عطا فرمودند و سید عبد الرحمن وند سید عبد الوهاب خاندیسی را مخاطب به سید دلار خان ساخته با جمعی دیگر امرای عقیدت کیش همراه سواری خاص حکم نمودند - چون بر سه معبدیهای آب و گذرهای خشکی

چنان بزدوبست شده بود که باد و آب را بیحکم تود عبور متعذر می نمود تا رسیدن رایت ظفر آیت هفت گروهی اجین مهاراجه جسونت را از رسیدن فوج دریا موج هردو برادر خبر واقعی نمی رسید مگر آنکه بعد عبور از گذر اکبرپور راجه شیورام کور قلعه دار ماند و آگاهی یافته مجمل بمهاراجه نوشته اطلاع داده بود - و قاسم خان که از شهرت بر آمدن مراد بخش از احمد آباد باستقبال شتافت چون محمد مراد بخش راه راست بتفاوت هیجده کروه گذاشته خود را بخلد مکان رساند قاسم خان مایوس گشته مراجعت نمود - و مردم دارا شکوه که در قلعه و نواح دهار بودند از مشاهده لشکر عدو مال هردو برادر فرار نموده بمهاراجه پیوستند - و راجه مع قاسم خان از آوازه تزلزل افزای موکب ظفر پیکر از مکان خود یک منزل استقبال نموده بتفارت یک و نیم کروه فرود آمد - خلد مکان کب نام برهن را که در شعر هندی و زبان آری شهرت داشت نزد مهاراجه فرستاده پیغام دادند که ما را مطلب ازین حرکت قصد ملازمت و عبادت حضرت و بی نعمت و مرشد و قبله دو جهان است که عبادت محض دانسته متوجه حضور پرنور گردیده ایم و اراده مخالفت و جنگ نداریم مناسب آنست که او هم سعادت همگایی حاصل نماید والا از سر راه گذار اختیار کرده باعث فتنه و خونریزی بندهای خدا نگشته بوطن خود رود - راجه اطاعت حکم اعلی حضرت را دست آویز عدم قبول پیغام ساخته جواب ناصواب فرستاد - و روز دیگر هردو طرف در ترتیب فوج پرداختند ازین طرف بعد آراستن توپخانه خصم سوز و آرایش فیلان کوه پیکر

هراول بیام شاه زاده محمد سلطان مقرر فرموده نجابت خان را
 باجمعی از امرای رزم آزمای مصاف دیده همراه شاه زاده مع فیلان
 کوه شکوه تعیین نمودند - ذوالفقار خان عرف محمد بیگ را با چندی
 از بهادران هراول شاه زاده قرار داده مرشد قلی خان را مع توپخانه
 پیدشاهنگ هراول ساختند - و محمد مراد بخش با فوج و سرداران
 خود طرف برنغار صف آرا گردید - و فوج شاه زاده محمد اعظم را
 با بعضی دلاوران کارزار دیده طرف جرنغار مقرر نمودند - بهمین
 دستور فوج یلتمش و چنداول و جایجا از امرای جان نثار دلیران
 شیرشکار که اگر بتعداد و توضیح اسم هرایک پردازد سر رشته اختصار
 بطول کلام منجر میگردد معرکه آرا گشتند - و خود بهمعنائی فتح و
 نصرت بر فیل گردون شکوه سوار شده با جمعی از امرای رزم آزمای
 کارزار دیده بافروردون و شکوه سکندردر قول جا گرفتند - و ازان طرف
 مہاراجه جسونت نیز بآراستن لشکر پرداخته قاسم خان را هراول
 ساخته دیگر امیران کار طلب مبارز پیدشاه را عقب توپخانه عظیم
 پادشاهی و دارا شکوه جاداد - و فوج میمنه و میسر و یلتمش
 آراسته فیلان مست جنگی کوه صولت غرق آهن را پیدشاهنگ
 هر دو فوج و سردار ملحدده ساخته خود با چند هزار راجپوت
 جهالت کیش رزم جو در قول استاده صف آرا گردید - و بیست و
 دوم رجب روز جمعه سنه مذکور هر دو لشکر مستانه وار بمعرکه
 کارزار قدم گذاشتند و آن شاه گردون وقار اول بداروغه توپخانه حکم
 نمودند که به پیغام بانهای آتش فشان و گولهای توپ صف ربا که
 مقدمه شعله افروزی بزم رزم است مبارزان صف شکن را گرم داروگیر

ساختند - و هر ساعت زائره قتال و جدال شعله افروز می گردید تا کار بتیروسنان جان ستان رساندند - از جمله دلاوران جابباز چه سرهایی سران نامدار که از تن جدا نگردیدند و از ضرب شمشیر آبدار و خنجر سینه گذار چه بهادران که از خانه زین بر زمین نا رسیده جان بجان آفرین نسپردند - راجپوتان جنگ جو و کافر کیشان تذد خو که پدر از خون پسر قشقه نیکنامی بجای صندل بر پیشانی کشیدن نشان سرخ روی می دانست چه دلیربهای بهادرانه که بعرضه کارزار بظهور نیاروندند * بیت *

همه سرکش و جاهل و جنگ جو * چو شمشیر آهن دل رسخت روی
بدحر و غا جملگی همقدم * همه بسته چون موج دامان بهم
خصوص از جمله راجهای نامدار خونخوار مکند سنگه هاره ورتن سنگه
راتهور و ارجن کور و دیال سنگه جهاله (۲) و دیگر راجپوتان بی باک
سفاک رام رام گویان اسپها برداشته دست از جان شسته پروانه
صفت که خود را بر شعله آتش رند بر توپخانه ریختند و از حملهای
پی در پی آنها انتظام توپخانه از هم پاشید - و مرشد قلیخان بعد
تردد نمایان شرط جانفشانی بتقدیم رسانید و عرصه بر هراول تدک
گردید و کار بجائی کشید که ذولفقار خان بدستور ناموس پرستان
با نام و ندک پا در معرکه جنگ قائم نموده باوجود فرار همراهان
چون دید که کار از دست رفته باین بهادران جان نثار خود را از
فیل انداخته برفاوت چند از تهور پیشگان عقیدت کیش پیاده

قدم پیدش گذاشته کار زار رستمانه نموده زخم کاری برداشته سد
 راه سیلاب بلای آن بدکیشان کفرکیش گردید و داد مردانگی میداد
 تا کومک فوج بلمش بدو رسید و صدای دار و گیر از عرصه زمین
 بر چرخ برین پیچید - و پادشاه زاده محمد سلطان و نجابت خان
 با همراهان بدفع آن ضلالت کیدشان پرداخته چون کوه وقار از جا در
 نیامدند - و غلبه راجپوتان هر ساعت زیاده می شد تا آنکه شیخ
 میرخوافی و صف شکن خان و مرتضی خان نیز خود را رسانده
 بکمرگاه مخالفان زدند اما هرچند که تیر و جانفشانی بظهور آوردند
 گرد ادبار کفار را بشمشیر آبدار فرونشاندن نتوانستند - شاه تهمتن
 چون آن جلالت و کوشش هردو گروه مشاهده نمود فیل سواری
 خود را بقصد امداد مبارزان اسلام پیدش بردند و به پشت گرمی
 همت و توجه رایت ظفر آیت آن خسرو عدو مال هر لحظه اثر
 غلبه بر مغولان میدان دین ظاهر شدن گرفت - و نسیم فتح و
 فیروزی دم بدم می وزید - و راجپوت بیشمار علف تیغ و هدف
 تیرو سندان مبارزان گردید

زبس راجپوتان پرکار جنگ • گذشتند از جان بناموس و ندگ
 فداک آنقدر کشته دگر زار • که شد بسته راه گذر بر سوار
 از خون رخسار و بدن دلاوران صحنه روی زمین را سرخ روئی تازه
 بر روی کار آمد و برای طپور و وحوش آن قطعه زمین از گوشت
 کشتگان هردو طرف ذخیره طعمه ساها آماده گردید مع هذا راجپوتیه
 دست از برق کوه کوتاه نمود پای ثبات از پای جهانلت بر
 نمی داشتند - درین ضمن محمد مراد بخش از طرف برنغار با فوج

خونخوار خود بر بنگاه مهاراجه جسونت تاخته بغارت و تاراج پرداخت و در اینجا محاربه عظیم با راجپوتان و خیم روداد و جمعی مثل دیبی سنگه و برسوجی و مالوجی و غیره که با هشت نه هزار سوار برای حراست بنگاه مانده بودند بعد مقابله و مقاتله که داد مردانگی از آنها بظهور آمد و مکرر خود را بفیل محمد مراد بخش رساندند بدشتی از آنها بخت هستی خویش بباد فنا دادند مگر دیبی سنگه که خود را از شجاعان مدبر آن قوم میگردفت نظر بر عاقبت یبزی و پاس آبروی ناموس بدر صلح زده از اسپ غرور پیاده شده مثل زنهاریان خود را بخدمت محمد مراد بخش رسانده فریاد الامان را شفیع جرئت ساخته بجان و مال و عیال امان خواسته مامون گردید - و دیگر تردیدی که از آن نتیجه دودمان تیموزی در رکاب ظفر انتساب برادر والا قدر بظهور آمده بتوضیح تفصیل آن نمی پردازد - حاصل کلام از ضرب شمشیر و دمه حملهای صف پیاپی پیاپی آن بهادر شیر شکار میکند سنگه هاره و سجان سنگه سودیه و رتن سنگه راتهور و ارجن کور و دیپال داس جهانیه (۳) و موهن سنگه هاره از پا در آمدند و تزلزل تمام و تفرقه تام بحال آن جماعه بد انجام راه یافت - و از راجپوتان بد نهاد پشته پشته کشته هر طرف افتاد و ساعت بساعت تاریکی غلبه کفر بنور فتح اسلام مبدل میگردد تا آنکه

(۳) این همان شخص است که نامش در صفحه ۱۵ سطر ۱۲ مذکور شده لیکن اینجا در همه نسخه دیپال داس نوشته اما در بعض نسخه جهانیه و در بعض نسخه جهانیه نوشته *

خوف و هراس عظیم در دل جسوریت و خیم جاگرفت و برخلاف دستور راجه‌های نامدار عاز فرار از معرکه کارزار بر خود هموار نموده این بدنای دائمی را بر خویش پسندیده از طعن همچو پشمیان فاندیشیده قبل از آنکه فوج همراه او عزیمت نماید بجای قشقه مندل سرخ و سفید خط نیل سیاه بر پیشانی خود گسیده عدان هزیمت و فرار از صف قتال تادمه راه طرف وطن اختیار نمود - و قاسم خان و دیگر نوکران پادشاهی و فوج سرداران خانگی دوازده شکوه نیز ناچار بفرات سرفوج فرار نموده هریکی بطرفی شدانت - و از طرف صاحب اسر و اورنگ مدای شادیناه فتح و فیروزیه بلند آوازه گردید و مجموع توپخانه و فیلان مع خزانه و قطار قطار شتران و استوران پراز بار و تمام کارخانه پادشاهی دوازده شکوه بعد حادثه تاراج و تصرف بهادران بضبط سرکار خلد مکان در آمد

• بیت •

دلیران چو فارغ ز هیچجا شدند • بتاراج بنگاه اعدا شدند

ز دشمن کسی بخت آگریار داشت • همی سر برادر برد و سامان گذاشت بدست اندر آمد بسی باد پا • ز خون جمله رادست و پادرحدا در عالمگیر نامه مندرج است فرامیدی که بعد این فتح از طرف عالمگیر پادشاه بتمام حکام بیجاپور و حیدر آباد صادر شده در آن بزرگ قلم داده بودند که شش هزار کس مقتول از لشکر مغلوب با جمعی از سرداران باحاطه شمار در آمدند و ازین طرف سویی مرشد فلیخان دیگری بکار نیامد - و ذوالفقار خان با چند اهیر دیگر زخم‌هایی نمایان برداشته از مرهم لطف و انعام التیام پذیرفتند و هر دو برادر بمبارکباد هم دیگر بطب اللسان گشتند - و شاه زاهدی و لایسب و امور تسلیمات اهمیت بیجا

آوردند - پانزده هزار اشرفی بطریق مرهم بها برای همراهان محمد مراد بخش مع چهار فیل با ساز نقره و حوضه طلا و قدی جواهر و مرهم آلات و لآلی آبدار در جلدی ترد نمایان محمد مراد بخش فرستادند آری گفته اند

• بیت •

همین تا برباید به تدبیر کار • مدارای دشمن به از کارزار
محمد سلطان را اضافه پنجمزاری مرحمت نمودند و نجابت خان را ب خطاب خان خانان و عطای لک روپیه خورسند ساختند و ملتفت خان را مخاطب باعظم خان ساخته بعطای خدمت دیوانی از انتقال مرشد قلی خان و نقاره و دیگر عنایات سربلندی دادند و ذوالفقار خان را بانعام نقد و جنس و عطای اضافه نمایان و انواع مرهم لطف و احسان تسلی بخش گردیدند - بهمین دستور در مراتب منصب اکثر همراهان افزودند - و بیادشاه زاده محمد سلطان و دیگر امرا که بعطای اضافه و خطاب و نقد کامیاب میگرددند می فرمودند که نزد محمد مراد بخش رفته تسلیمات بجا آرند - بخواجه کلان خوانی که خالوی محروزی می شد امانت دیوانی اجین که بدار القتم موسوم ساختند و نیابت صوبه داری از طرف شاه زاده عطا فرموده حکم نمودند که آنچه از مصالح نقدی و جنسی مطلوب باشد بقرض رساند او القماس نمود که اولاً اراده غلام این ست که از رکاب سعادت جدا نگشته در جرگه فدویان جان نثار باشد و در صورت اطاعت امر کدام وقت القماس و درخواست مصالح و کومک است تا جان و مال دارم نثار کار مرشد و قبله بوجها نمودن سعادت خود بخواهم دانست بعد ازین القماس ب خطاب کفایت

خان و عطای خلعت و اسب و فیل مفتخر ساختند - و عالم سگه را که زمیندار عمده آن ضلع بود بخطاب راجعی و عطای خلعت و فیل و شمشیر و جمدهر و کمر مرصع و جیغه و دگدگی و گوشواره در زمره حلقه بگوشان در آورده همراه کفایت خان تعینات فرمودند - و بیست و ششم رجب از گذار دارالفقح اجین کوچ فرموده به بیست و هشت کوچ در سرحد گوالیار مضرب خدام نمودند - نصرت خان وکد خان دوران را خطاب پدر سر افروزی بخشیدند - چون از طرف داراشکوه احتیاط معبرهایی آب بعمل نیامده بود به صف شکن حان داروغگی توپخانه عطا فرموده حکم نمودند که با ذوالفقار خان سپه سالار و توپخانه بطریق استعجال از گذر بهدوریه عبور نماید - غرة رمضان المبارک لشکر ظفر قوین از آب چنبل عبور نمود و خود روز دهم آن از آب گذشتند •

چند کلمه از وقایع در بار اعلیٰ حضرت آید که چون هوای گرم اکبر آباد بمزاج پادشاه موافقت نمی نمود و باره صحت یافته بودند متوجه دارا خانات شدند دارا شکوه که در تقدار این حرکت مانع بود و مصلحت نمیداد خبر هزیمت مهراجه شایده سراسیمه گشته چون هوش باختان با احتیاج و احتجاج پدر اوزکوار را رنجفده از مابین راه مستقر اخلاصت بر آوردند و خود در کمال اضطراب تهیه پیکر گرفته با همه امیران نامدار رکاب پادشاهی و قدیمی و جدیدی خود که از شصت هزار سوار تجاوز می نمود مع جمعیت توپخانه جهان آشوب روانه گردید - از فیلان گردن هیکل مست جایی که داشت و محتوای سبزه را سپاه نموده بود

چه تعداد نماید . چون معظم خان را که در دولت آباد محبوس ساخته در خدمت شاه زاده محمد اکبر گذاشته بودند دارا شکوه این معنی را برهنمونى معظم خان دانسته محمد امین خان پسر او را در حضور مقید ساخته برخانه او چوکی نشاند برآمد اعلی حضرت که در فکر اصلاح کار و دفع فتنه و فساد بودند او را بعد از چند روز خلاص نمودند - گویند فردرس آشینائی دارا شکوه را مکرر مانع برآمدن گردیده گفتند از رفتن تو زیاده داد ستیزه و خیره ساختن هر دو برادر خواهد گردید و خود قصد برآمدن بازاده صلح و فهماندن هر دو گوهر درج سلطنت نموده حکم پیش خانه بیرون زدن فرمودند دارا شکوه راغبی نشده بهمنزانی و همدمی خان جهان عرف شایسته خان مانع آمد - و نیز روایت نمایند که قبل از خبر هریست راجه هنوز که افواج دکن و احمد آباد با هم ملحق نگردیده بودند اعلی حضرت خود قصد برآمدن نموده از خان جهان مصلحت پرسیدند و مکرر کنکاش آن درمیان آوردند خان جهان که خالوی خلد مکن می شد و اخلاص نه دای بسجده از رنگ زیب داشت نظر بر جوهر ذاتی و رشد و مساعد اوج طالع او بقضائی وقت مصلحت نداد و بعد رسیدن خبر هریست مهراجا پادشاه ظن طرف داری خان جهان برده معصوب ساخته سرعصابر سیفه او رسانده در سه روز از مجرا ممنوع نموده باز مهربانی فرموده بتجدید که پای کنکاش برآمدن خود بیدان آوردند همان مصلحت سابق داد و آخر کار قصد پادشاه بوجود بیرون زدن بدستخانه داده نداد - و دارا شکوه

شانزدهم شعبان خلیل الله خان را با قباد خان و رام سنگه و غیره
 بندهای پادشاهی و ملازمان خود بطریق هراولی رخصت نمود
 که به دهولپور رفته اقامت ورزند و گذرهای آب چنبل را بضبط
 در آرند و خود برون شهر در انتظار سلیمان شکوه که از جنگ شجاع
 برگشته عازم حضور بود چند روز که درین ضمن بعضی سرانجام سفر
 نیز بایست نمود توقف ورزید - چون سلیمان شکوه نرسید ناچار کوچ
 بکوچ متوجه استقبال و قتل هر دو برادر گردیده ششم رمضان المبارک
 نزدیک سموگده بتفاوت نیم کوه هر دو لشکر کوه شکوه رسیده مقابل
 هم فرود آمدند و فرستادن فوج برای بستن معبر اعلا فائده نه بخشید
 و دارا شکوه در تهیه فوج بندی و ترتیب دادن توپخانه و آراستن
 میدان مست جنگی کوه پیکر پرداخته روز دیگر سوار شده قداری راه
 پیش آمده در میدان وسیع صف زده قریب دو کوه عرض زمین
 را زیر بار فیضان گردون شکوه و لشکر زیاد از احاطه شمار فرو گرفت
 دران روز که تابش آفتاب ماه خورداد که از گرمی و شدت حدت
 هوای شش جهت آتش می بارید و کمی آب و تابش زره و
 بکتر فولاد پوشان علاوه آن گردید چندین کوه پیکر بخاک هلاک افتادند -
 و محمد اورنگ زیب بهادر نیز اگرچه آن روز سوار شدند اما صرزه
 در تیز جلویی و سبقت در آغاز جنگ ندیده بتفاوت گوله رس
 استاده انتظار شروع پیکار از طرف مخالف می کشیدند چون ازان
 طرف حرکت سواي نمودن محله بظهور نیامد بعد از ادای نماز
 عصر و مغرب در همان مکان نزول فرموده حکم نمودند که تمام
 شب سپاه بهوشیاری و خبرداری شب تار را بصبح امید بسر

آوردند - روز دیگر چون خسرو زرین کلاه آفتاب با تیغ عالمگیر از مطلع مشرق درخشان نمایان گردید و پادشاه انجم سپاه سر از دریاچه افق برآورد خلد مکن به ترتیب افواج پرداخته ذوالفقار خان و صف شکن خان را به پیش بردن توپخانه مامور ساختند و فیلان کوه پیکر را غرق آهن ساخته عقب توپخانه آراستگی دادند و پادشاه زاده محمد سلطان را با خان خانان و نجابت خان و سید بهادر و سید ظفر خان باره و شجاعت خان و غیره امرای رزم آزما هراول نمودند و فوج پادشاه زاده محمد اعظم را طرف برنغار مقرر کرده اسلام خان و اعظم خان و خان زمان خان و مختار خان و جمعی دیگر مبارز پیدشگان کارزار دیده را رفیق و معاون آن فوج ساختند - و محمد مراد بخش با سرداران نامی خود در جرنگار جا گرفت - و سرداری یلتمش به شیخ میر و سید میر برادر او و شرزه خان با بعضی دلاوران جان نثار مقرر فرمودند - و بهادر خان را با پنج سردار کار طلب هراول یلتمش قرار دادند و بهمین دستور جانجا امیران جنگ دیده مبارز پیشه که اگر بتعداد تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار می ماند تعبیر نموده جمعی از بهادران عقیدت کیش هر قوم خصوص سید دلاور خان خاندیسی که بر تهویری و فدویت خاندان او اعتماد کلی داشتند و دیگر سادات باره با خود همراکب ساخته شاه زاده محمد اعظم را در حوضه فیل ردیف خویش نموده چون اختر تابنده در برج حوضه فیل آسمان شکوه جا گرفته زینت افزای قول و صف آرای فوج دریا موج گردیدند و بهمعنائی توکل و همراکبی فتح و نصرت بدستور شجاعت پیدشگان سلف از بسیاری لشکر خصم اندیشه

بخاطر راه نداده مقابل فوج عدوی بیدشکوه قدم پیش گذاشته چون
کوه شکوه معرکه آرا گشتند - و از انطرف نیز داراشکوه بآراستگی لشکر
پرواخته فوجهای هراول و برنغار و جرنغار و یلتمش و چنداوال
آراسته توپخانه جهان آشوب با فیلان کوه شکوه مست جنگی پیش
رو داده با قریب هفتاد هشتاد هزار سوار که در آن روز با او همراکاب
بودند در وسط روز که آفتاب جهان سوز عالمی را از تب و حرارت یقیاب
داشت خود در قول جا گرفته در حالتی که سعادت و اقبال چون سایه
زوال ازو میگریخت و اختر برگشتگی ایام در خانه هبوط و رنل
سیاهی میزد صف آرا گردید - ابتدا بزدن بان آتش فشان و گوله
توپ شر در گوش نبرد از میان هر دو صف گرم ساختند و هر دو
و هر قدم آتش جنگ در معرکه نام و رنگ هر دو طرف شعله افروز
میکردید تا کار بکار زار تیر و سنان جان شکار انجامید و از هر دو طرف
چندین هزار تیر جگر دوز در هوای سینۀ مخالفان بد روز بهروز
در آمد بعد آن کار بتیغ آبدار و خنجر جان گذار و زاغ نول شیر شکار
کشید و زره بهزاران چشم خون از چشم باریدن گرفت • بیت •
سپاه از دو رو تیغ درهم نهاد • زره دیدل از دیم به هم نهاد
دولشکر بصحر کشیدند فوج • در دریای آتش بر آورد موج
دوفیل از دوسو درخروش آمدند • چون دریای آتش بجوش آمدند
سپهر شکوه که هراول بهمعدانی رستم خان دکهنی بود باده دوازده
هزار سوار بر توپخانه محمد اورنگ زبب بهادر حمله آورده مرد
امکان از صف آتش بار گذشته نزدیک بود که خود را بشاه زاده
محمد سلطان هم اول برساند و تزلزل تمام در لشکر هراول روداد -

درین ضمن بیادری اقبال عدو مال گولگ از توپخانه دشمن سوز عالمگیر
برفیل پیدشاهنگ رستم خان بهادر فیدروز جنگ خورد و بخاک
هلاک افتاد و ارین صدمه فیل انکن ناگهان زهره آن رستم زمان آب
گودید و عذبان جرات از مقابل هر اول کشیده طرف برنغار که بهادر
خان کوکه دران فوج بود رو آورده بکارزار رستمخانه پرداخت و بهادر
خان باجمعی از دیگر بهادران کوششهای مردانند بجا آورد و هر ساعت
به رستم خان کومک می رسید و غلبه زیاده می شد تا آنکه بهادر
خان بعد تردد نمایان زخم سرخروئی برداشت و بسیاری از هردو
طرف کشته و زخمی گردیدند نزدیک - بودند تزلزل تمام در استقامت
فوج خلد مکان راه یابد درینحالت اسلام خان و سید دلاورخان و
دلاور خان افغان بکومک بهادر خان رسیدند و در همان حال شیخ
میر و سید حسین و سیف خان و ممریزخان و عرب بیگ و محمد
صادق بافوج یلتمش بمدد سرداران فوج برنغار جلو ریز رسیده
بمقابله رستم خان و دیگر دلاوران همراہ سپهر شکوه پرداختند و صدای
داروگیر دران دشت پر وحشت پدید

• بیت •

برآمد خروشیدن گیر و دار • درآمد بزینهار ازان روزگار

زخون یلان خاک آغشته شد • توگفتی زمین ارغوان کشته شد

درین داروگیر بعد ترددات نمایان و چپقلشهای بی پایان که از سید
دلاور خان خاندیسی بظهور آمد و چند خانه زین را خالی و از
خون دلاوران و نگین ساخت از زخمهای پیاپی نقد حیات
دریخت و هادی داد خان نیز جوهر شجاعت و تهوری بکار برده
شرط جانفشانی بتقدیم رساند و سید حسین و سیف خان و ممریز

خان و عرب بیگ و محمد صادق زخم سرخروئی برداشتند - آخر الامر رستم خان عزیمت یافت و پای ثبات سپهر شکوه نیز از جا رفت - دارا شکوه از مغلوب گردیدن سپهر شکوه و رستم خان اطلاع یافته خود را مع فوج قول که از بیست هزار سوار کم نبود بران غول رسانده باظهار شجاعت و تهوی از توپخانه خود گذشته مقابل توپخانه و هر اول پادشاه فتح نصیب رسید - ازین طرف نیز بهان بزدن بان و گونه توپ و تفنگ و حمایتی صف پدایی چنان بمقابله پرداختند که دارا شکوه استقامت نتوانست و زاید بدان عزیمت طرف محمد مراد بخش منعطف ساخته جلو ریز خود را مع فوج دریا موج بمقابل آن شیر معرکه و غارت رسانید و هر دو صف باهم درآمیختند و خلیل الله خان که پیش آهنگ فوج خصم بود باتفاق سه چهار هزار تن که کماندار بر میل محمد مراد بخش ریختند - و از هر دو طرف تیر باریدن گرفت و چنان آسوب در لشکر محمد مراد بخش بر پا گردید که هول قیامت آشکارا گشت و پای ثبات اکثری از جا رفت و نزدیک بود که از صدمات تیر باران و صدمات گرز و سنان رخ فیل آن بهادر فیل او گن بر گردد محمد مراد بخش فرمود که زنجیر در پای فیل اندازند درین حال راجه رام سنگه که میان راجپوتان بتهوری شهرت تام داشت سه روز موارید پیش قیامت بر سر بسته رخت زعفرانی با همه همراهان بدموی پر دای پوشیده جلوریز خود را بغیل سواری محمد مراد بخش رساند و بی باکانه و گستاخانه گفت تو مقابل دارا شکوه هوس پادشاهی در سرداری و بزجهی طرف محمد مراد بخش انداخت و بر مهارت پهلوانی تمام

باگ زده گفت که فیل را بنشان آن بهادر شیر صولت حملہ
 اورا رد نموده چنان تیر جان ستان بہ پیدائنی اور ساند کہ از خانہ
 زین سرگون ساخت - راجپوتانی کہ ہمراہ آن خیرہ سربہی ادب
 بودند بیشتر در پای فیل محمد مراد بخش کشتہ گردیدند و اطراف
 فیل محمد مراد بخش را کشت زار زعفران و ارغوان ساختند - اگر
 چہ در عالمگیر ناسہ درج است کہ درین حالت خلد مکان خود را
 بمدد برادر رساندہ بدنع اعدا کوشید اما آنچه از والد خود کہ دران
 تردد ہمراہ آن بادشاہ زادہ والا نوالہ بود و زخمہای کمری برداشتہ
 تا انتہای جفگ روافت نمود مسموع گشتہ و از راویان ثقت دیگر
 ظہر گردیدہ کہ محمد اورنگ زیب بہادر بعد مکرر طلبیدن
 خبر و ظاہر شدن غلبہ اعدا خواست کہ خود را بکومک برادر رساند
 شہنشاہ میرماع آمدہ مصلحت نداد و گفت صبر نمایند در صورت
 یکگز در فاختہ ہم بعمل آمدن صلاح دولت است - حامل کلام رستخیز
 عظم دران عرصہ دار و گیر بلند گردید و از ہر طرف بہادران جلالت
 نشان داد تہوری دادہ شرط جانبفشانی بتقدیم رسانیدند • بیت •
 ز بیداد تیغ جدائی فگن • سر از تن جدا ماند و تن از کفن
 راجپوتان جہالت نشان کوششہای فراوان بکار بردہ بچہقلشہای
 مردانہ خود را بقول ہمایون رساندند - از انجملہ راجہ روپ سنگہ
 راتہور از اسب پیادہ شدہ باظہار کمال تہوری و جہالت دست از
 جان شستہ با شمشیر برہنہ برق کردار فوج قول را از ہم دریدہ خود
 را زیر شکم فیل مواری خاصہ رساندہ بہ بریدن ریسمان حوضہ فیل
 اقدام نمود خلد مکان از جرأت و جلالت او اطلاع یافتہ از راہ انصاف

و جوهر شناسی نخواستند که آن خام طمع بی باک هلاک تیغ
بهادران گردد فرمودند که تا مقدر زنده دستگیر سازند اما هواخواهان
و کب نظر برسوی ادب او پاره پاره نمودند - و در همان اوان داروگیر
که بار دیگر رستم خان خود را بمقابله دلاوران معرکه نام و ننگ
رسانده بازار جنگ را زیاده گرم ساخته بود از حملهای رستمخانه بهادران
رستم زمان که پشت لشکر دارا شکوه از قوی بود بازاجه ستر سال
و وزیر خان دیوان دارا شکوه و سید زاهر خان و یوسف خان برادر
دایر خان افغان از پا درآمدند - و رام سنگه و بهیم پسران بیتهل
داس کور و راجه شورام زخمهایی کاری برداشتند - دارا شکوه از مشاهده
کشته و زخمی شدن چنان سرداران بانام و نشان متوهم و سراسیمه
مآل کار خود گردیده نمیدانست چه کند درین ضمن صدمه بان
آتش نشان به حوضه میل او رسید دل و استقلال باخته از بالای فیل
فرود آمده در کمال اضطراب که فرصت کفش پوشیدن نیافته بی یرق
خود را بنسی رساند - از ملاحظه این اضطراب بیوقت و تبدیل
سواری که سپاه از دور حوضه سواری او را خالی دیدند دل لشکر
نیز بمواقعت سردار از جارفت و در فکر فرار افتادند - و در همان حال
یکی از خواص او که ترکش برکم دارا شکوه می بست گواهی قضا بدو
رسید و دست راست او پرید و جان داد - از وقوع این حال
هواخواهان اطراف نیز در کمال سراسیمگی ثبات قدم از دست داده
بعضی متفرق گردیدند و جمعی مصلحت جان بدر بردن ازان معرکه
جان ربا بمیدان آوردند - خون نیز از مشاهده متفرق شدن سپاه و
استقلال باختن لشکر نقد حیات مستعار را بر امید سلطنت نسید

اختیار نموده ثبات قدم از دست داد - و سپهر شکوه نیز درین حالت با پدر رفاقت نمود و باتفاق چند رفیق شفیق که در طریق هزیمت شریک گشتند راه اکبر آباد با هزاران ناامیدی پیش گرفت - و نسیم فاتح و فیروزی بر لشکر ظفر اثر وزید و صدای شادیانگ تهنیت و نصرت بلند آوازه گردید و پادشاه زادهای عالیقدر و امرای نامدار آداب مبارکباد و تسلیمات تهنیت فتح بتقدیم رساندند *

قرین شد بهم این دو فتح غریب * که نصر من الله و فتح قریب پادشاه ظفر نصیب برای شکر و سپاس بیرون از اندازه قیاس از فیل پائین آمده دو رکعت شکر ادا نموده رو بخیمه دارا شکوه آورد چون سوانی خیمه و توپخانه همه کارخانجات بتاراج رفته بود دران خیمه فرود آمده از سر نو زینت افزای آن مکان گشتند و شاهزاده و امرای عقیدت کیش نذر و نثار گذراندند و به تحسین و آفرین مفتخر گردیدند - چون بر بدن و چهره محمد مراد بخش زخمهای تیر بسیار رسیده بود بمهرم لطف و دلداری ظاهری او کوشیده جراحان چابک دست را حاضر ساخته سر او بر زانوی شفقت خود گذاشته بعلاج زخمها پرداختند و برای مداوی جراحت اندرون دل آن پادشاه زاده ساده لوح زبان بمبارکباد سلطنت و هزاران تحسین کشاده اشک ریزان بآستین شفقت خون از رخساره برادر پاک می نمودند - گویند حوضه که محمد مراد بخش بران سوار بود از بسیاری تیر حکم خار پشت بهمرسانده بود که زمین آن بنظر نمی آمد چنانچه آن حوضه در کار خانه درامت خانه قلعه دارا خلافت بطریق یادگار

و کارنامه تهوری آن نتیجه دودمان تیموری تا زمان سلطنت فرخ
میر که انشاء الله تعالی بتحریر گذارش ماده فساد آن عهد خواهد
پرداخت موجود بود - و پادشاه بیگم همشیره اعیانی محمد اعظم
شاه برای ترغیب شجاعت خاندان صاحب قران در مقدمه
سزکشی سادات باره آن حوضه مشبک شده را نشان میداد - القصه
از جمله عمدهای خلد مکان خواجه خان و راجه مانسنگه هاره و
غیره ده نفر بکار آمدند - و از آنکه مقابله و مقاتله با محمد مراد
بخش زیاد افتاده بود بدست امیر و نوکر عمده محمد مراد بخش
شرط جانفشانی بتقدیم رسانیدند - اعظم خان بعد اتمام جنگ از
غلبه شدت حرارت هوا و گرمی زره و بکتر بچنگ اجل گرفتار گردید
و از لشکر دارا شکوه سوای عمدها که بزدان خاصه داده آنقدر سوار
و پیداده کشته شدند که باحاطه حساب نتوان آورد - و آنچه بمحمد
مراد بخش و هر دو پادشاه زاده و دیگر امرا از عطای نقد و اضافه
و خطاب و جواهر و دیگر عنایات مبدول گردید اگر بتحریر
تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار باز می افتد - حاصل کلام
دارا شکوه با ده هزار سوار بی سروسامان که اکثر دران زخمی بودند
وقت شام بی مشعل باکبر آباد رسیده از خجالت و انفعال
یرگشتگی طالع نزد پدر عالمقام نرفته در جویلی خود فروز آمد -
هر چند اعلی حضرت پیغام طلب او باظهار تمهید کار و کنکایش
تازه فرستادند بعد دفعیه نموده همان شب بعد انقضای سه پهر
با سپهر شکوه و زوجه و صبیحه و چند نفر دیگر از خدمه محل و از
جواهر و زیور و اشرفی و طلا و نقره آلات ضروری هر چه توانست بالای

فیلان و شتران و استران بار کرده باخود گرفته از شهر برآمده
راه شاه جهان آباد بقصد دارالسلطنت لاهور پیش گرفت - و در منزل
معیوم قریب پنج هزار سوار با چند نفر از مردم عمده با بعضی
کارخانجات فرستاده فردوس آشیانی بار رسیدند *

و حضرت خلد مکان بعد از فراغ فتح عریضه متضمن بر اراده خود
از راه ارادت و رسوخیت بقصد عیادت بسبب انتشار اخبار مختلف
وحشت افزا و مانع آمدن و سد راه گردیدن مہاراجہ و بہ تذبذب رسیدن
او و باز رسیدن دارا شکوہ بانوج عظیم بقصد فاسد درو دادن جنگ و
ہزیمت یافتن او و معذور بودن خود از آنچه در مشیت الہی مقدر
بود در خدمت پدر بزرگوار ارسال داشتند - درین اوان محمد امین
خان و خان جهان پسر آصف خان با جمعی از امرای دیگر کہ مدار
علیہ سلطنت بودند آمدہ شرف اندوز ملازمت گشتند و بعطای
خلعت و جواهر واسپ و فیل مفتخر گردیدند - و دہم رمضان
از سموگدہ کوچ فرمودہ متوجہ مستقر الخانات گشتہ نزدیک سواد
اکبر آباد کہ مضرب خیام گردید از نزد اعلیٰ حضرت تسلی نامہ
در جواب عریضہ کہ بتقاضای وقت بخط خاص مرقوم بود مصحوب
فاضل خان خانہ سامان و سید ہدایت اللہ صدر رسید - و روز دیگر نواب
قدسیہ پادشاہ بیگم باشارہ پدر بزرگوار نزد برادر آمدہ بعضی کلمات
ملایم و نامالایم بطریق نصیحت باظهار محبت گفت و جواب خلاف
مرضی شنیدہ مراجعت نمود - و بار دیگر نیز شفقت نامہ نصائح
آمیز مع قبضہ شمشیر باسم مبارک عالمگیر کہ بہ ازو شمشیری در
تیموریہ نمیدانستند و پیغامہای داپنیر مصحوب معتمد خاص

شرف ورود بخشید - دقیقه سنجان بنم رسیدن شمشیر باسم
عالمگیر تفاعل فیک گرفته زبان به مبارک باد این مزده غیبی برای
لقب مبارک آشنا ساختند - بعده پادشاه زاده محمد سلطان را برای
نسق شهر از دست اندازی و بی اعتدالی لشکر و اوباشان شهر
و تسلی رعایا مقرر فرمودند - و خان جهان پسر آصف خان را که
بحضور رسیده بود مخاطب بامیر الامرا نموده بدیگر عنایات مقتدر
ساختند - واحد خان و قائم خان و فامدار خان و ظفرخان و سید
شیر خان باره و حسن بیگ و عبد الغنی خان با جمعی دیگر
از عمدها آمده شرف اندوز ملازمت گشته از عطای اضافه و نقد
و جواهر کامیاب گردیدند *

اگرچه مولفان عهدنویس هر چه عالمگیر نامه منزوی ساختن
اعلی حضرت را موافق مرضی مبارک مجمل بزبان قلم داده اند
اما عاقل خان خانی در واقعات عالمگیری تالیف خود بشرح و بسط ذکر
کرده خلاصه کلام آنکه کار بمحاصره قلعه و محصور گردیدن شاه جهان
و بند نمودن آب و بمیان آمدن رحل و رسائل شکوه آمیز مشتمل
بر کلمات تند و تلخ کشید و آخر منجر بران گردید که هفدهم رمضان
المبارک سنه هزار و شصت و هشت پادشاه زاده محمد سلطان حکم
فرمودند که بقاعه مستقر الخلافت رفته اول بر سر دروازه معتمدان
خود گذاشته بعده بخدمت جد بزرگوار رسیده بعضی پیغامهای خوش
و ناخوش برای منزوی ساختن رسانده در آمد و رفت بر روی
پادشاه معدود سازد چنانچه پادشاه زاده محمد سلطان رفته حسب
فرموده بعمل آورده دست تصرف و اختیار صاحب قمران دانی را از

امور سلطنت و ملک رانی کوتاه ساخته منزوی گردانید * بدین
 همین است رسم این گذرگاه را * که دارد بآمد شداین راه را
 یکی را در آرد بهنگامه تیز * یکی را زهنگامه گوید که خیز
 محمدجعفرخان ولد الهوردی خان را برای ضبط چکمه میدوات که درجاگیر
 دارا شکوه بود مرخص فرمودند - بیست و شش لک روبیه مع دیگر
 لوازمات سلطنت بمحمد مراد بخش تواضع نمودند - و بیست و
 دویم رمضان داخل مستقرالخلافت شده در حویلی دارا شکوه فرود
 آمدند - محمد امین خان را بخدمت میربخشی و تربیت خان را
 بصوبه داری اجمیر و خان زمان را بصوبه ظفر آباد ضمیمه قلعه
 داری مامور و منصوب فرمودند *

چندکلمه از برگشتگی ایام دارا شکوه می نگاریم که چون نزدیک
 دارا خلافت شاه جهان آباد رسید از صدمه تعاقب فوج محمد
 اورنگ زیب بهادر عالمگیر و ملاحظه محصور گردیدن بیرونها فرود
 آمده در گرد آوری مال و اسباب تجمل پرداخته هرچه از سرکار
 پادشاهی و آنچه از خانه امرا توانست بدست آورده چند روز در
 انتظار رسیدن سلیمان شکوه که بعد از فرار شجاع در بهار پنهان بادیه
 نورد دشت هیرانی و حیران کار و بار خود بود و از آوازه تسلط
 خالد مکان جرأت آمدن نزد پدر نمی نمود روز بشب آورده بعده
 که دانست اگر زیاده توقف نمایند به پنجه قهر برادر گرفتار خواهد
 گردید با اشک تازه که ده هزار سوار با او ملحق شده بودند مرحله
 پیمایی همت پنجاب گردید - و هر روز به سلیمان شکوه مخطوط
 مشتمل بر توبیخی حال خود و زود رسیدن او بسپهرند یا بلاهور

و استمالت نامه بفوجداران و حکام اطراف بالمجاب مبذول بر و عده و
 و عید نوشته روانه می ساخت - و مکرر عریضه بر عذر میسر نیامدن
 ملاقات از ناموافق طالع و شکوهای چند آئینز هر دو برادر و امرای
 همراه نوشته بخدمت پدر ارسال داشت - و خلد مکان مکرر اراده
 دیدن پدر و الا قدر بقصد معذرت و التماس عفو تقصیرات که از
 تقدیرات الهی و شومی بود در ناهنجار بلا اختیار بظهور آمده نمودند -
 آخر چون دانستند که مرضی اعلی حضرت طرف رعایت و اعانت
 دارا شکوه غالب و راعب است و هر رفته اختیار بحکم قلم تقدیر
 از خدمت رفته مضاحت در دفع عزیبت ملاقات پدر نامدار دانسته
 پادشاه زاده محمد اعظم را مامور نمودند که برای ملازمت و
 رخصت بقلمه نزد جد بزرگوار رفته همراه تقرب خان و اسلام خان
 بعضی پیغام معذرت آئینز رساند - پادشاه زاده با قصد اشرفی و چهار
 هزار روپیه گذراند و صاحبقران ثانی بدل خوش و ناخوش محمد
 اعظم را در بغل شفقت گرفته با انواع اظهار لطف اشک ریزان
 مرخص ساختند - و خلد مکان بتیغه تعاتب دارا شکوه پرداخته
 پادشاه زاده محمد سلطان را مع قاضی خان خانسانان و جمعی
 دیگر از بندهای پادشاهی در خدمت اعلی حضرت گذاشته اسلام
 خان را می هزار روپیه مرحمت فرموده اتالیق پادشاه زاده فرموده
 در لک روپیه و شصت امپ پادشاه زاده عطا فرموده مقرب خان
 را برای معالجه فردوس آشیانی گذاشته سه هزار اشرفی عیاض
 نمودند - و بیست و دویم رمضان از اکبر آباد برآمده بهمرکابی ظفر
 و نصرت متوجه برادر مخالف گردیدند - مابین راه بعرض رسید که

دارا شکوه بیدست و یکم رمضان از شاه جهان آباد بر آمده روانه لاهور گردید - محمد مراد بخش را بیدست و شش لک روپیه و دوصد و سی امپ باساز طلا و مینا که فی الحقیقت همه حکم امانت داشت توافع نمودند - خان دوران را از تغیر مید قاصم بارهه که از طرف دارا شکوه در قلعه اله آباد بود مقرر و مرخص ساختند - و فرمودند که اگر سید قاصم در سپردن قلعه اله آباد اطاعت نماید او را مستمال ساخته زود روانه حضور سازد والا بمحاصره و تادیب او پرداخته در صورت ضرورت کومک طلب نماید - و سابع ماه رمضان بهادر خان کوکه را از منزل سلیم پور بطریق هر اول بتعاقب دارا شکوه رخصت فرمودند - خان خانان نجابت خان را روز عید فطر دو لک روپیه عطا فرمودند و دلیر خان که از همراه سلیمان شکوه جدا شده بحضور رسیده بود باضافه هزاره هزار موار و عنایات دیگر هرافرازی یافت و عبد الله بیگ ولد علی مردان خان و اعتماد خان از نزد سلیمان شکوه رهیده سعادت اندرز ملازمت گشته مورد عنایات گردیدند *

شرح فرمانی که صاحبقران ثانی بعد عقید گردیدن

خفیه بمهابت خان که دران ایام در صوبه کابل

بود نوشته بزبان قلم میدهد *

عهد مخلصان عقیدت کیش مهابت خان بعنایت و توجهات

بادشاهانه مستظهر و مهابی بوده بداند که از نامازگاری روزگار غدار

و شماتت خراسانیان بدکردار شنیده باشد که چه قسم چشم زخم

باین دولت پایدار رسیده و بی معادلتان هرام خوار چه ملوک

ناهنجار نمودند و می نمایند - چون فرزند مظلوم دارا شکوه بعد

از شکست روانه لاهور شده درین وقت مخلص در مت اعتقاد
که نظر بر حطام بد فرجام دنیوی نینداخته جویای نام و ننگ
باشد بغیر ازان خلف الصدق مهابت خان یعنی مهابت خان
قانی درین جهان قانی نیست لهذا درد دل خود را بروی کار
و اظهار آورده چشم داشت تدارک دارم و آن این است وقتی که
خراسانیان بر جنت مکانی عرصه تنگ نموده بی اختیار ساخته
بودند آن شیر پیشه و غا از کجا تا کجا طی منازل نموده آن غفران
پناه را از چغکال دیو ساران بر آورده روزی چند در اختیار خود
داشته بر تخت سلطنت و سریر خلافت استلال بکمال از مرنو
داده بود و این نیازمند درگاه الهی را از زاویه خمول و وادی
محنت بر آورده بعد از قضیه آن رضوان منزلت بدار السلطنت
آورده کامروا ساخت - انحال معامله ازان مشکل تر روی داده
و شخصی که متکفل این امر خطیر تواند گردید بجز آن امیر
با تدبیر سراپا شجاعت دیگری نیست - دارا شکوه من بلاهور
می رسد از خزانه در لاهور کمی نیست و آدم و اسب در کابل
وافر و مثل مهابت خان که زمانه از مهابت او در تزلزل و
هرداری همچون شاه جهان مغزوی باشد غرابت دارد - همین که آن
شیر پیشه تهوری با لشکر آراسته عزیمت بکند و جلوریز بلاهور
رسیده بمدد و رفقت دارا شکوه بابا پرداخته بمقابله و جزای اعمال
هر دو نا برخوردار پردازد و صاحبقران ثانی زندانی را بر آورد
به بپند که نام نیک به از گنج قارون و مناصب و مراتب دنیای
دن چه قدر حاصل خواهد شد

این کار از تو آید و مردان چنین کنند

و بفرزند ارجمند نوشته ام که خود را بار گذاشته بهیود حال و مآل خویش در اطاعت آن سپه سالار داند و خلاصی من درین شناسد - مگر نوشته می شود که دنیا جای سهل ناپایدار است و با هیچکس وفا نکرده و نخواهد کرد و نیکنامی بر صفحه روزگار یادگار خواهد ماند و مهابت خان چگونه خواهد پسندید که صاحبقران ثانی زندانی در اقسام بلا گرفتار باشد و شخصی که بدام تنزیر عالمی را رام نموده بکام خود ساخته بر تخت خلافت کمرانی کند و باین حال اگر آن عمدة الملک اغماض نماید فردای قیامت دست من و دامن او چه چند فقره از مقید ساختن محمد

مراد بخش بزیان خامه میدهد •

که چون آن پادشاه زاده ساده لوح با کثر صفات پسندیده موصوف بود و در رعایت مغل و خطا بخشی این گروه بسیار میگوشتید و از صفای باطن و حسن عقیدت مضمون قول بزرگان را که در پادشاه در اقلیمی نگنجند بخاطر نیاروده فریفته و عدهای دلفریب و تواضعات نقد و جنس که بطریق عاریت و امانت چنانچه بذکر آمده پیهم قبل از جنگ و بعد از فتح نصبت بحال او مبذول میگردید دل خود را خورسند میداشت و غافل از منصوبه بازی فلک شعبده باز گشته نقش تمذای سلطنت را از ساده لوحی بر لوح سینه می نکشت و سر رشته سلوک سلاطین را از دست نمیداد و اصلاً از عدم ایفای عهد و پیمان برادر توهم بدل او را نمی یافت با وجودی که بعضی هواخوان مکرر گوش او را از روبه بدعهدی روزگار غدار خامه در ماده سلوک

که ملوک با دارث ملک در زمان سلف نموده اند بر می ماخفتند فائده نمیداد و بی محابا با مردم معدود که در خلوت برادر میرفت روزی یکی از ریش سفیدان معمر که از مقربان قدیم الخدمت بود و بهیادت و صلاح و خصال نیک شهرت داشت وقت سوار شدن بقصد رفتن فزد برادر التماس نمود که در خواب من کمتر خلاف تعبیر معبران راه یافته مکرر در عالم رویا آنچه مشاهده کرده ام دلالت بر ندامت اعتماد عهد و پیمانی که بمیان آمده می نماید - محمد مراد بخش این معنی را محمول بر اقوال خوش آمد گوینان نموده از روگردانده طرف خواجه شهباز که او نیز درین باب زیاده از دیگران زبان بنصیحت می کشاد متوجه شده گفت که چندین کلمات لایعنی گفتن و شنیدن ماده اختلال محبت و قرار عهد می گردد - القصه چهارم شوال که بمنزل متبرا بیست گروهی عرفی اکبر آباد رسیده مقام فرمودند اول روز محمد مراد بخش را بحسن تدبیر که تقدیر بران موافقت نمود و بذکر تفصیل آن نمی پردازد دستگیر ساخته زنجیر پیدا انداخته همان شب چهار حوضه فیل پرده دار بشهرت چهار طرف مرتب ساخته همراه هر کدام فوج بایک دوسردار نامی مقرر کرده فیللی که بقلعه سلیم گذه همراه شیخ میر و دلیر خان روانه نموده بودند دران حوضه آن محبوس مجبور را نشانده فرستادند این احتیاط برای آن نموده بودند که بران حوضه که آن محبوس مبتلا به را نشانده اند مغلیه و دیگر هواخواهان محمد مراد بخش غلو نیارند و تمام خزانة و کارخانجات که دام و درمی بحادثه تاراج نرنت بضبط در آرند

بددبیر شایسته هشیار مرد * کفد آنچه نتوان بشمشیر کرد
 ابراهیم خان ولد علی مردان خان و مید فیروز خان باره که رفاعت
 محمد مراد بخش نموده بودند با علی قبی خان نوکر قدیمی محمد
 مراد بخش آمده ملازمت نمودند - بعد نزدیک رسیدن شاه جهان
 آباد بعرض رسید که چون راجه شود رمل ثانی که متصدی محال
 خالصه سرکار سهند بود از شهرت رسیدن دارا شکوه خزانه که موجود
 داشت در مواد مواضعات غیر معلوم مدفون ساخته خود با قدری
 زر که توانست همراه گرفته طرف جنگل سوالک فرار نموده بود
 دارا شکوه که به سهند رسید براهنمائی زمینداران که آنها را گرفته
 تهدید فرموده خزانهای مدفون را بتصرف در آورد و هر جا از آب
 پنجاب عبور می نمایند کشتیها را شکسته و سوخته و غرق ساخته
 پیشرو میروند و داود خان را با چند هزار سوار برگذر آب تلون که
 صعب القلب مشهور است گذاشته و آب دریاها و بطنیان آورده - و
 نیز مسموم گردید که دارا شکوه بعد رسیدن بلاغور قریب کرور روید
 خزانه آنجا را با کار خانجات پادشاهی و امرای حضور بضبط در
 آورده در فراهم آوردن سپاه و اسباب جنگ می کوشد *

از شنیدن این خبر به داخل شدن قلعه دارالخلافه نپرداخته
 نوزدهم شوال گذار باغ آغر آباد که الحال بیابان شالامار اشتهار یافته
 مضرب خیم فرمودند و بهادر خان و خلیل الله خان را با جمعی
 از امرای کار طلب بطریق هر اول بتعاقب دارا شکوه مرخص نموده
 غره ذیقعد سده هزار و شصت و هشت روز جمعه بعد از ادای
 نماز در ساعت مسموم و طالع مسموم که جرم نیر اعظم در خانه دهم

ریاضت جلوه گر بود بی آنکه بسکه و خطبه پردازند بفای جشن
جلوس گذاشته سریر آرای مملکت پرورومت هندوستان بهشت
نشان گردیدند - و طغنه شادمانه و صدای کوس و کرنا در گنبد
معزگون گردون پیچید و ندای تهنیت از زبان جن و انس و ملک
بگوش عالمیان رسید

• بیت •
چو خاک برین بزم آراستند • برقص آسمانها زجا خاستند
در عیش جاوید کردند باز • برامشگویی زهره برداشت ساز
چو گل عالمی را ز عیش و طرب • فراهم نمی آمد از خنده لب
همه سلاطین و امرای نامدار نذر و نثار گذراندند و طبق طبق زر و
گوهر بر فرق آن پادشاه خجسته اختر نشانندند و خرمن خرمن زر
مروخ و عقید بارباب طرب و حاجت و صلحا و شعرا بانعام و
بخشش در آمد و امن آمل و آمانی مستحقان و صاحب کمالان
از خزانه مکرمت و احسان مالامال گردید - از جمله تاریخها که
صاحب طبعان یافته بودند تاریخ اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اُولی
الامر منکم پسند افتاد و تاریخ شهنشاه فلک اوزنگ - و هزار هریر
پادشاهی - نیز یافته اند و دیگر آنچه لازمه رسم سریر آرایان
می باشد از لقب و خطبه و سکه و غنایات که بسلاطین و امرای
دور و نزدیک بعمل باید آورد بجلوس ثانی موقوف داشتند - پادشاه
زاده محمد اعظم را تسلیم ده هزاری چهار هزار سوار فرموده
بعطای نقاره و دیگر مراتب معزز ساختند و بخلیل الله خان حکم
صادر شد که بسرعت خود را رسانده مزاحمت فوج دارا شکوه را از
سر معبره های برداشته کشتیها را بتصرف خود درآورد و معبر قابل

مأمور بدست آورده در آنجا کشتیها را جمع سازد - در بنفولا بعرض رسید که سلیمان شکوه از آب گنگ عبور نموده قصد دارد که از راه هردار خود را نزد پدر برگشته اختر برساند - امیرالامرا در لودی خان و فدائی خان کوکه مأمور گردیدند که خود را بطریق یلغار رسانده سر راه سلیمان شکوه بگیرند - هفتم ذی قعدة پیش خانه طرف لاهور زدن فرموده شیخ میر و رفندوله خان و غیره چند امیر کارزار دیده را بیشتر روانه ساختند و خود بدوات کوچ فرموده متوجه تعاقب دارا شکوه گردیدند - جعفر خان را از اصل و اضافه شش هزار پیچهاز سوار نموده بصوبه مائوا ضمیمه وزارت بطریق نیابت مقرر فرمودند - چون ابراهیم خان پسر علیمردان خان استعفای منصب نموده بود پنجهزار روپیه در ماهت فرمودند - در منزل کرفال از عرضه داشت بهادر خان و دیگر امیران بعرض رسید که فوج خصم که بر سر معبرها بود گوشمال یافته برخاستند و لشکر پادشاهی بفراخ عبور نمود - درین اوان منبذیان بعرض رساندند که سلیمان شکوه بسرحد هردار رسیده از خبر تعیین سر لشکران شیرشکار ناچار راه ادبار کوهستان سری نگر اختیار نمود و از زمینداران آن طرف توقعی که داشت در همراهی بظهور نیامد و اکثر از همراهان او جدا گشته روانه حضور شدند و زمیندار سری نگر را تکلیف نمود که مردم زیاد از خود جدا نموده خود باعیال و مال تنها دران کوه بسر برد و همراهان او که همگی از پانصد سوار زیاده فرمانده اند مصاحت در توقف دران مکان نداده از آنجا طرف اله آباد بر آوردند - باتی بیگ که مخاطب به بهادر خان و اتالیق او بود نیز بسبب

عارضه بدني به اله آباد نارسیده با جمعی دیگر از جدا شده ببادیه
 عدم شتافت - و سلیمان شکوه از آثار و اثرگون افتادن نقش مراد
 پدر و خود او که درین وقت زیاده از در صد سوار با او نمانده بود باز
 بخود را نزد زمیندار سری نگر رساند مابین راه که عبور او بر جاگیر
 بیگم صاحبیه قدسیه افتاد دو لک روپیه بقعدي از کرزی محال
 بیگم گرفته خانقہ اورا نیز غارت نموده مقید ساخته با خود گرفت
 آخر کار بقتل رساند - و باقی مردم نیز از جدا شدند سوای محمد شاه
 کوکه و چند نفر شاگرد پیشه و خدمت محال دیگر با او نمانده و
 زمیندار سری نگر بطمع زر و جواهر همراه او بالای قلعه برده مثل
 محبوسان نگاه داشته بعد عرض بامیرالامرا که برای سد راه او
 گردیدن تعیین فرموده بودند حکم رفت که فوج همراه بحضور روانه
 ساخته خود را بمستقر الخلافت نزد محمد سلطان رساند - دیگر
 معروض گردید که دارا شکوه بعد از رسیدن لاهور در گرد آوری سپاه
 و جذب قلوب سکنه آن طرف میگوشت و بزمیداران و فوجداران استمالت
 فامه با عهد و پیمان نوشته لشکر فراهم آورده و ازین غافل بیت *
 کسی را که ایزد کند یابری * که آرد که با او کند داوری
 ز دازنده نتوان ستد بخت را * نشاید خرید افسر و تخت را
 و ظاهر گردید که قریب بیست هزار سوار با او جمع گشته و خط
 و عهد نامه باظهار اتحاد و تذکار قسم کلام الله در باب کشور - تانی
 که بعد فتح یافتن مرخسر و عالم ستان برادرانه ملک میدان هم
 قسمت نمایند نزد شجاع ارسال داشته بود شجاع بعد رسیدن آن
 عهد فامه پر از افسانه و افسون فریب خورده باوجود که قبل از آن

از طرف خلد مکان نیز تسلی نامه پر از ذکر عهد و پیمان بنام محمد
 شجاع رسیده بود آن خام خیال بفکر فراهم آوردن لشکر و تهیه روانه
 شدن بمدد دارا شکوه پرداخته از جهانگیر نگر با سپاه آراسته و
 تویحانه عظیم برآمده - و نیز مسموع شد که دارا شکوه مکرر خواست
 که در لاهور جشن جلوس ترتیب داده باجرای سکه و خطبه خود را
 بلند آوازه سازد از صدمه دهنده تیغ محمد اورنگ زیب بهادر
 پادشاه میسر نیامد و زمینداران و فوجداران با نام و نشان از شنیدن
 اخبار برکشتگی ایام بدفرجام دارا شکوه و امداد طالع پادشاه گردون
 شکوه بدو نگرودند - راجه جسونت که از مقابل پادشاه عارفراو
 اختیار نموده خود را بوطن رسانده بود از آنکه بعضی زنان را خصوص
 زنان راجپوت را زیاده از مردان غیرت می باشد که بهمان سبب
 در زندگی عذاب ناز بر عار اختیار می نمایند زن کلان او که دختر
 راجه چترسال بود شوهر را مطعون ساخته ترک همخوابی با او
 نمود و اکثر در وقت کلمه و کلام زبان بر طعن و کنایه های ملالت
 انجام آشنا می ساخت چنانچه از زبان زن او در باره راجه حکایات
 طعن آمیز زبان زد جمهور گردیده قلم را بتحویر تفصیل آن رنج
 نداشته به تبصیر حاصل کلام می پردازد - راجه از شنیدن طعن
 بجان رنجیده و دل از خانه و وطن کنده برای شفاعت جرائم گذشته
 عریضه مصحوب و کلامی مقربان درگاه ارسال داشت بعد پذیرائی
 یافتن او ببارگاه عرش اساس آورده سعادت اندوز ملازمت گردیده
 مورد عنایات خلعت و فیل و شمشیر و جمدهر و بحال فرمودن
 منصب بکمی سوار گردید - درین اوان خبر رسید که دارا شکوه

بسبب متفرق شدن لشکر تازه فراهم آمده و ترازل آمد آمد فوج
دو یا موج پادشاه ذو الاقبال با سه چهار هزار سوار و قدری توپخانه
راه تهنه و ملتان بطریق فرار اختیار نموده داود خان را بر سر معبر
راه پادشاه گذاشته که تا مقدور چند روز سر راه لشکر ظفر انجام
داشته بعده کشتی را سوخته و غرق ساخته خود را با او رساند - و معا
بعرض رسید که طاهر خان با دیگر بندهای پادشاهی خود را بلاهور
رسانده بضبط ملک و مال که بعد از تصرف دارا شکوه مانده
پرداخته - و راجه راجوب زمیدار عمده آن دیار از دارا شکوه جدا شده
نزد راجه جیسنگه و خلیل الله خان آمده پیوست او را روانه حصار
ساختند - بعد عرض معظم خان عرف میر جمه را که مصلحه در
دولت آباد مقید ساخته بودند برای خلاصی و روانه نمودن او
پادشاه زاده محمد معظم نوشتند - و راجه جسونت را که برای بحال
نمودن خطاب مهاراجه التماس او بدرجه قبول نیفتاده بود و از
رفاقت او خاطر جمعی حاصل نبود برای محافظت دار الخلافت
شاه جهان آباء مرخص فرمودند - پنجم ذی الحجه از آب ستلیع عبور
واقع شد اما بسبب میسر نیامدن کشتی و بستن پل که لشکر
بتصدیع تمام بمروزر گذشت ده مقام نمودند و بعد از عبور دریا اکثر
اسباب و کارخانجات زیاد را همراه پادشاه زاده محمد اعظم که جبریده
بلاهور مرخص فرمودند داده خود با سرانجام غروری سبک بار
گشته بتعاقب دارا شکوه رایت ظفر آیت برافراشتند - و راجه جیسنگه
را که از مدت يك سال رفاقت اختیار نموده بکمال بی سامانی
بمسرت بمروزی بود بوطن مرخص نمودند و بکوچه های طولانی

طی مسافت می فرمودند - درین ضمن بعرض رسید که دارا شکوه بعد رسیدن ملتان تونف نورزیده دشت پیمای طرف بهکرگردید و روز بروز در جمعیت او تفرقه راه می یابد خزانه و بعضی اسباب دارا شکوه که همراه فیروز میواتی برسر کشتی دریا رسیده بود حاجی خان بلوچ خود را رسانده پاره را غارت نموده باقی را که نتوانست گذاشته رفت - از شنیدن این خبر دمیر منزل حکم شد که برای تخفیف تصدیع لشکر منزل کوتاه می نموده باشد - اوائل محرم [سنة ۱۰۶۹] نزول رایات کنار آب راوی متصل ملتان واقع شد خلیل الله خان و غیره که تعاقب دارا شکوه داشتند همراه غیرت خان و غیره دوسه امیر نامدار از همراهان آن سرگشته وادی حیدرانی آمده ملازمت نمودند و هر یکی مورد عنایات گردید - شایخ میر و صف شکن خان را باجمعی برای تعاقب دارا شکوه مرخص فرمودند - شاه نواز خان را که بتقاضای مصاحبت در قلعه ازک برهان پور نگاه داشته بودند حکم خلاصی او و عطا ی صوبه داری احمد آباد باضافه هزاری هزار سوار مع خلعت نمودند •

شنیدن خبر اراده محمد شجاع و مراجعت و توجه

فرمودن از ملک پنجاب

چون از نوشتجات اخبار نویسان شرقی خبر روانه شدن محمد شجاع با بیست و پنجم هزار سوار و توپخانه جهان آشوب از بنگاله بقصد پیکار بادشاه ظفر نصیب مکرر معروض گردید اول بفکر امتیصال آن برادر بدعاقبت پرداختن صلاح دوات و صواب دید مصلحت دانسته در ازدهم محرم عنان توجه از تعاقب دارا شکوه طرف دار الخلافت

معطوف داشته کوچ بکوچ بلاهور رسیده فیل سواری از شهر لاهور گذشته سیر از درون قلعه نموده در باغ فیض بخش نزول فرمودند - سلخ محرم از لاهور طرف دارالخلافه کوچ فرموده چهارم ربیع الاول داخل قلعه شاه جهان آباد گردیدند درین اوان بعرض رسید که محمد شجاع به بنارس رسید و رامداس قلعه دار منصوب کرده دارا شکوه بموجب اشاره او قلعه را حواله مردم شجاع نمود - بهمین دستور سید عبدالجلیل باره قلعه دار چیتا پور و سید قاسم حارس اله آباد با او پیوستند و شهر و قلعه را بدو واگذاشتند - از شنیدن این خبر به پادشاه زاده محمد سلطان حکم صادر شد که امیر لاهور را در اکبر آباد گذاشته لازم حضور گردد و باز فرمان بنام شاهزاده و ذرافقار خان صادر گشت که قلعه اکبر آباد برعدانداز خان سپرده یک کرور روپیه و لک اشرفی از خزانه اکبر آباد برداشته برفاقت پادشاه زده قبل از رسیدن ما خود را بآله آباد رساند و بخان دران که برای تسخیر قلعه اله آباد رفته بود فرمان رفت که باقواج باستقبال پادشاه زاده خود را رساند

هفتم ربیع الثانی جشن وزن شمی سال چهل و یکم آراسته گردید و بندگان دور و نزدیک بعطای خلعت و جواهر و دیگر عنایات کامیاب گشتند و چندین هزار ارباب طرب و بینوایان ذخیره سالها اندر ختند - چون خان خانان نجابت خان که از بنی اعمام صاحب قران گفته می شد و در هر در جنگ ازو تودعات نمایان بظهور آمده بود چشم داشت زیاد از حوصله پادشاهان که از مشاهده می نمودند بر طبع مبارک گرانی می نمود

لهذا قبل ازین بچند روز معمور خان را که از مصاحبان و همدمان
 نجابت خان بود نزد او فرستاده پیغام نصائح آمیز ارشاد فرموده
 بودند معمور خان از آنکه ما علی الرسول الابلاغ و رابطه خلعت را
 ضمیمه آن دانسته پیغام تذکر و تلخ را در خلوت بگذارش آورده در
 جواب لا ونعم آن دو کلمه نصیحت آمیز از طرف خود نیز بی باکانه
 بر زبان آورد نجابت خان متحمل نگردیده شمشیری که بالای مسند
 او بود غافل بر کمرگاه او رسانده در حصار ساخته بود بنابراین بعد
 عرض مغضوب و از منصب برطرف و از مجرا ممنوع فرموده بودند
 بعد چند روز درین جشن از سر تقصیر او در گذشته بعهده خلعت
 و عفو جرائم و بحالی منصب سرافراز ساختند - و داود خان که از نزد
 دارا شکوه جدا شده رسیده بود بعهده منصب چهار هزارى سه
 هزار سوار و دیگر عنایات سرافرازی یافت - هفدهم ربیع الاول از
 دارالخلافه کوچ فرموده رایت ظفر آیت ظرفر شرقی برافراشتند
 چون نزدیک اثاوه رسیدند بوضوح انجامید که پادشاه زاده و ذوالفقار
 خان بموجب حکم نزدیک کهجوه رسیده انتظار ورود حکم ثانی
 برای مقابله می کشند - محمد شجاع نیز بعد از گرفتن سه لک روپیه
 بتعدي از صرافان بنام فرض از بنارس برآمده و خسرو نام را
 که برای تسخیر جون پور روانه ساخته بود مکرم خان حارس جونپور
 بعد محصور بودن چند روز حومه ساخته برآمده بشجاع پیوست
 درین ضمن میرابوالعالی که بتقاضای مصلحت چند روز بشجاع
 پیوسته بود وقت یافته بحضور رسیده بعهده سوارى هزار روپیه و
 منصب سه هزارى مع خلعت و فیل سرافرازی یافت - بعد زیارت

مزار قدوة اصفیا حضرت سید بدیع الدین عرف شاه مدارده هزار روبه
 بخدمه آن درگاه عنایت فرموده کوچ نمودند - همین که بمنزل نزدیک
 کهجوه مضرب خدام ظفر انجام فرمودند بادشاه زاده محمد سلطان
 شرف اندوز ملازمت گردید - و در همین مکان میدت نشان معظم خان
 که از راه دور مسافت بعیده دکن را بیای ارادت و رسوخیت بطریق
 بلغار طي نموده با سامان جنگ خود را رسانده بود جبهه ساي
 ملازمت گشت و مورد عنایات بی پایان گردید و بتجویز معظم خان حکم
 فوج بندی فرمودند چون معظم خان جریده که سواي مصالح جنگ
 اصلا اسباب تجمل همراه نداشت بحضور رسیده بود چند اسپ مع
 دوفیل و خیمه و دیگر ما محتاج مرحمت نمودند - هراولي بنام پادشاه
 زاده محمد سلطان مقرر فرموده سید مظفر خان بارهه و سید نجابت
 خان بارهه و ارادت خان و بیرسنگه را تهوز و تزیینات خان را در رکاب
 پادشاه زاده تعیین نمودند - و ذو الفقار خان را با چند امیر نامی
 مقدمه الجیش پادشاه زاده قرار دادند و راجه جسونت با بعضی
 راجهای تهوز پیشه ظرف برنغار مامور گردید و سپاه پادشاه زاده
 محمد اعظم را مع خاندوزان و مراک خان و جمعی از امرای کارزار
 دیده در جرنغار مقرر فرمودند و اسلام خان و احتشام خان را با
 چندین از مبارز پیشگان کار طلب طرح فوج قرار دادند - و چند اولي
 بخواص خان و اخلاص خان و جمعی از احدیان و افغانان نیز جنگ
 قرار گرفت و معظم خان را با محمد امین خان پسر او و بعضی
 عقیدت کیشان جان نثار همراه فیل سواي خامه در قول مقرر
 ساختند - و فیلان کوه پیکر گردون شکوه غرق آهن را با اسلحه و یراق

جنگ آرایش داده عقب توپخانه و همراه همه سرداران تقسیم
فرمودند و بهادر خان و دارود خان و راجه سبها سنگه و گنور دام سنگه
و دیگر بهادران جلالت کیش دست راست و چپ مرکب خاص
و پادشاه زاده‌ها تعیین گشتند و پادشاه زاده محمد اعظم را در حوضه
فیل سواری خود جا دادند فی الجمله چنان لشکری آراسته و مستعد
گردید که از کثرت سپاه تا نظر کار میکرد نشانهای فیلان صف ربا
و سنان دشمن گذار مبارزان لمعه برق میزد - نوک هزار سوار موجوی
معرکه آزادی آن دشت پر وحشت گردید • بیت •

زمانه شور محشر عرض میکرد • زمین از چرخ و معطف قرض میکرد
چنان از جوش لشکر قحط جا بود • که نقش سایه بر درش هوا بود
اگر سیماب باریدی چو باران • بماتدی بر سنان نيزه داران
و شجاع نیز بقرتیب فوج پرداخته بلند اختر پسر خود را که در
شجاعت بر برادر گلان تفوق می جست با سید عالم بارهه و جمعی
از امیران کارزار دیده نبرد آزما هراول نمود و شیخ ولی قرملی را
با چندی معتمدان مبارز پیشه بهراولی او تعیین نمود و زین الدین
پسر بزرگ را با جمعی در برنغار جا داده حسین خوشگلی را
با سه چهار نوکر عمده هراول او ساخت و مکرم خان صفوی را با
سید اجی و چندی دیگر جرنغار مقرر نمود و شیخ ظریف را
با فوج رزم آزما طرح ساخته اسفندیار معمووی را یلتمش قرار
داده اهتمام توپخانه بابو المعالی میر آتش سپرد و میر علاول
دیوان خود را بچندارلی و محمد قای ازبک را با جووی بقراولی
گماشت - و خود با اله وردی خان بن نذر محمد خان و عبد الرحمن

خان و دیگر جمعی مبارز پیشگان در قول جا گرفت - و پادشاه فریدون شکوه بعد انقضای ۵۰ ساعت نجومی هفدهم ربیع الثانی هفگامینه سوار می شد روشن ضمیر که از روشن ضمیران صاحب کمال و مستعدان آن زمانه گفته می شد و در نظم و نثر و ارسطی و اشعار هندی مشق او بجای رسیده بود که امیر خسرو ثانیش توان گفت تاریخ فتح گفته وقت سواری گذراند • بیت •

ای حرز تو سوره تبارک بادا • پیوسته ترا تاج بتسارک بادا
جستم زبیه شگون فتحت تاریخ • دل گفت (شود فتح مبارک بادا)
پسند طبع مبارک افتاد پنج هزار روپیه مرحمت فرموده بهم عنانی
فتح و نصرت بر فیل کوه منظر ظفر پیکر سوار شده مانند کوه تمکین
بآهستگی تسام و آراستگی فوج که در انتظام فوج باندی خلل
نپذیرد دو سه کوه فاصله راه در دو بهر بقانی طی کرده سه بهری
بفاصله نیم کوه مقابل فوج خصم رسیدند چون اثر هیبت و شجاعت
تیغ عالمگیری بر لشکر شجاع تاخت ازان ظرف حرکت مقابله
نظهور نیامد و از کم جرانی اقدام بر پیش قدمی ننمود آن روز
به پیغام شعله افروزی گوله توپ و بان روز بآخر رسید و کار بر حمله
فیل و آرمایان منجر نگردید و تمام شب لشکر بر خانه زین و حوضه
فیل و وسیله از پشت اسبان فرو آمده بامید صبح ظفر چنان کمر
بسته در شمردن ستاره بسر بردند و به خبر داری تمام گوش بر آواز
بنودند که شب حامله فردا چه زاید - چون مکان توپخانه شجاع پاره
مشرف بر مقابل توپخانه پادشاه عدوسوز واقع شده بود معظم
بخان که در فن مهاربات دستور دان با تدبیر بخود را میگرفت

اطلاع یافته چهل توپ دشمن کوب را که از جایی چیده بودند در
 سواد لیل تبدیل مکان داده طرف دیگر جانب مقابل فوج خصم
 نصب نموده در اهتمام و پاس داری لشکر آرام بر خود حوام ساخته
 بتسلای دلوران مبارز پیشه می کوشید و پادشاه گردون اساس تا
 سه پاس شب به پاس عبادت زیر خیمه مختصر مشغول به نیاز تمام از
 درگاه بی نیاز جویای صبح ظفر بوده در نماز و دعا و اراد گذراندند
 در عمل پاس چهارم ناگاه یکبارگی غلغلۀ عظیم هوش را از لشکر
 بچرخ برین رسید و غریب آشوب برپا گردید - تفصیل این اجمال
 آنکه راجه جسونت که بنفاق همراه بود و از روز ازل جامۀ بدننامی
 فرار برقد آن نابکار درخته بودند و بدسر پی آن تبه کار شعار
 بدسرنجامی او گشته بود بگمراهی عقل تباۀ و اراده فاسد اول شب
 زبانی محرم همراز بشجاع پیغام التیام آمیز مبنی بر اراده خویش
 که آخر شب شبخون بر لشکر زده غارت کنان راه فرار اختیار خواهم
 نمود و درین صورت پادشاه برین حادثه اطلاع یافته بتعاقب من
 خواهند پرداخت درانوقت بهادران یکه تاز شما جلو روز بر لشکر
 ظفر پیکر تاخت آرند و قریب چهار پنجم گهری شب مانده آن تیره
 روزگار باتفاق دیگر راجه پوتان صاحب فوج مثل رام سنگه و اتمپور و
 مهداس (مهیس داس) بداساس بالشکر زیاده از اندازه قیاس که
 باخود بدین قصد به شهرت اراده جانفشانی فراهم آورده بود از جای
 خویش حرکت نموده غارت کنان راه ادبار پیش گرفت و دست
 تعدی بتاراج نمودن بهیرو کارخانه امرا و پادشاهی و پادشاه زادهها
 آنچه سر راه او بود دراز کرده هر که قدم ممانعت پیش میگذاشت

از تیغ بیدریغ راجپوتان شربت شهادت می چشید خصوص بر لشکر و بهیرو کارخانجات پادشاه زاده محمد سلطان غریب فتور رو داد و هیچ خیمه خورد و کلان از آفت دست برد و تاراج آن بدکیشان سالم نماند و تمام خزانة و ترشک خانة سرکار پادشاه زاده که بر روز بمد نظر آورده برهم دیگر قسمت نموده بودند بابسیاری از مال و ناموس سپاه پامال حادثه راجپوتان عاقبت و خیم گردید بلکه دست تطاول راجپوتیه و ارباشان و تاراجیان واقعه طلب تا بخزانة و کار خانجات و دراب پادشاهی رسید تا اطراف دوات خانة خیمه نماند که از دست اندازی مفسدان محفوظ مانده باشد و مدتی سبب هنگامه رستخیز و فساد ظاهر نگردید و هر یکی بغلط قیاس دور از اندازه عقل می نمود و در تمام لشکر تفرقه تام رو داد و بسیاری حوصله باخته برفاقت آن جماعه از لشکر برآمدن سرمایه نجات از آن بلیه ناگهانی دانستند و جمعی رو بدشت و صحرا گذاشتند و برخی خود را بر لشکر خصم رسانده در آنجا بتاراج رفتند و اکثر امیران بانام و نشان که در رکاب حاضر بودند برای خبر گرفتن خیمه و مال و عیال با اضطراب از رکاب جدا شدند و خلل عظیم در ثبات قدم فدویان اخلاص کیش راه یانمت تا بحال منافقان دل و حوصله باخته چه رسد - و باوجود آن همه اختلال احوال لشکر اصلا تفراتی در بنای استقلال آن شاه گردون وقار راه نیافت - بعده که بعضی رسید که آن کافر بدسرشت زحل صفت از خانة شرف به بیت هبوط روان خود رجعت نموده عمدا سواری فیل را بسواری فحمت روان تبدیل نمادند تا بر ظاهر بیدان دست و پا باخته ثبات

قدم پادشاه بلافترقه اراده تبدیل مکان ظاهر گردد و بتاکید اکید
سزاولان تیز گام و قدغنان چنان شدید تعین فرمودند که سرداران
فیل و اسب سوار را نگذارند که از جایی خود حرکت نمایند و
هرکس از جا بیجا یا بند عنان کشان بخفت بحضور بیارند و با آن
همه آشوب و برهم خوردن لشکر سرشته تدبیر رزم و کار فرمائی از
دست ندادند و تغییر در دل و حوصله آن خسرو کوه وقار ظاهر
نگردید بلکه بشگفتگی و بشاشت طبع که مطلقا آثار بیدماغی و تنه
گوئی که نشان دل باختن کم ظرفان است بخود راه ندادند می
فرمودند که الحمد لله بدین وسیله تفریق مذافق و موافق بر روی
کار و محک عیار آمد و این معنی را از عطیه آلهی و اثر فتح و
فیروزی خود میدانیم و اکثر منافقان کوتاه اندیش که بداندیش مآل
کار خود گشته این معنی را دلیل و برهان عظیم و غلبه غنیمت تصور نموده
خود را بلشکر خصم رسانده اند بسزای اعمال و خیال خام خویش
خواهند رسید - بلا اغراق زیاده از نصف لشکر بکادته تاراج و فرار
که بیشتری رفته بفوج خصم ملحق گشتند رفت - چون خسرو زرین
کلاه عالمگیر بقصد تسخیر عالم ترکش لمعان بسته سر از دریچه مشرق
بر آورد و غبار فساد شب هندی نژاد بر روشنی صبح مبدل گردید
بعرض رسید که آن کافر تیره روزگار دشت پیمای طرف مستقر الخانات
اکبر آباد گشت و بندهای عقیدت سرشت دور و نزدیک در رکاب حاضر
آمدند پادشاه خورشید ضمیر سپهر اقتدار بر فیل گردون شکوه بتمکین
و وقار کوه سوار شده بی آنکه چین جبین بر چهره مبارک ظاهر
گردد بدستور مشرعی بعزم کارزار و آهنگ جنگ و پیکار کار فرما

گشته اسلام خان را بجای آن کافر بد فرجام سرفوج بر نغار مقرر نمودند و از سرنو بترتیب فوج پرداخته معظم خان را بتغییر و تبدیلی که ضرور داند مختار ساختند و شجاع نیز ترتیب فوج را تغیر داده از پیوستن لشکر تازه مستظهر گشته مجموع لشکر خود را یک صف قرار داده توپخانه را قائم مقام هر اول مقرر کرده بلند اختر را با خود در قول گرفته قدم جرات پیش گذاشت و چهار پنج گهری روز برآمده فوجها مقابل هم رسیدند ابتدا از غریدن بان و غرش توپهای ازدها پیکر رعد صدا و صدای کوس و کرنای رزم لرزه در زمین آن مرز و بوم وحشت افزا و زلزله در دل و جان دل باختگان هر دو فوج افتاد و برای پر دلان تهور نشان لشکر ظفر آیت ذالیدن هر توپ نشاء دو بالای شجاعت هردم و هر قدم می افزود و هر ساعت هذگامه بازار برق افروزی و دشمن سوزی گرمی زیاده می پذیرفت و از گذشتن مهره تفنگ از مهره پشت مخالفان غلغلۀ اجل ناگهان بگوش هوش دل باختگان می رسید

• بیت •

ز غریدن کوس خالی دماغ • زمین لرزه افتاد در کوه و راغ
 شد از برق کین گم بازار جنگ • ز غریدن ازدهای تفنگ
 دما دم ز خوابیدن ماشه ها • همی رفت دشمن بخواب فنا
 درین حالت از توپخانه ظفر قرین گولۀ توپی بر فیل سواری
 سلطان زین العابدین رسید اگر چه بر اکب و مرکوب غرر نرسید اما
 یک پای فیلبان و یک پای خواصی که عقب حوطه نشسته بود
 پرید این معنی باعث زهره باختن بسیاری از فوج خصم گردید

بعد از آن که کار از گرمی باریدن آتش و زدن توپ گذشت و کار
 بآمد و شد تیر و صنعت پردازي نازک اندازان بیخطاي خطا و روم
 منجر گردید از هر دو طرف چندین هزار تیر سینه گذار از خانه کمان
 و شصت مبارزان حکم اندازان شیر شکار به پرواز در آمد و از بارش
 تیر بجای آبجوی خون از هر بن موی مبارزان روان گشت و از زره و
 جوشن یلان و تن و بدن پردلان نخلستان تیر نمودار گردید * بیت *

ز بس تیر باران که آمد بجوش * فگند ابر بارانی خود ز درش
 بجنبش در آمد دو دریای خون * شد از موج خونس زمین لاله گون

درین هنگامه داروگیر سید عالم بارهه با سه فیل مست جنگی بر
 جرنغار لشکر ظفر قرین تاخت و از صدمه فیلان کوه منظر و حمله
 سادات در ثبات قدم فوج دست چپ لغزش راه یافت و اکثر
 دل باختگان آن فوج عار فرار بر خود هموار نمودند و فتور عظیم در
 لشکر فیروزی اثر داد و از اثر غلبه فوج خصم و هزیمت یافتن
 مردم میسر و تفرقه تمام در قول مبارک نیز راه یافت و کار بجائی
 کشید که زیاده از دو هزار سوار جان نثار عقیدت کیش در رکاب
 پادشاه نمازد و لشکر مخالف از مشاهده این حال بفال مبارکباد
 دل همدیگر را شاد نمودن آغاز نمودند و قدم جرات پیش گذاشته
 بر قلب همایون بکمال گستاخی و بی باکی تاختند و خلد مکانی
 بمدد تایید یزدانی چون شیر ژبان بر فیل دمان ثبات دل و قدم از
 دست نداده بتسلی و تشذیع سپاه دل باخته پرداخته بدست مبارک
 تیر بر لشکر مخالفان می انداختند درین ضمن مرتضی قلی خان
 از میسر و بهادری خان از یلتمش و حسن قلی خان از دست چپ

خود را رسانده هریکی بدستور همدمان جان سپار و تهور پیشگان
جان نثار با معدود چند که بآنها مازده بودند رستمانه سر راه فوج
خضم گرفتند و پادشاه عد و مال نیز از مشاهده آن حال رخ فیل
کوه تمثال سواری خود بر سر خصمان بد مال گردانده باتفاق آن نهنگان
دریای غیرت و شیر صفتان بیدش شجاعت آهنگ جنگ و دشمن
کشی نمودند درین داروگیر اکثر دل باختگان هزیمت خورده را
غیرت دامن گیر گشته عدان کشان بدای فیل سواری پادشاه رساند
و عجب زد و خورد و ثبات قدم با عدم لشکر بظهور آمد • بیت •
دایران ز کین در هم آمیختند • بهم رستمیزی برانگیختند
و ازین جرات و جلالت تزلزل تمام در فوج شجاع افتاد و بیدستری
کشته و زخمی گردیدند اگرچه پیش قدمی سادات باره بحال نماند
اما هر سه فیل مست جنگی که هریکی کوه مثل بلای سیاه بود
زنجیرهای دومی و سومی از خرطوم گرفته هر بار و هر طرف که حمله
می آوردند از مشاهده آن چشم گردون سید و سفید می گردید هم
قدمی که پیش می گذاشتند چندین راکب و مرکوب را از پا در
آورده بحالت هلاک می انداختند تا آنکه یک فیل مقابل فیل
سواری خامه رسید شاه گردن و قار اصل از جا در نیامد و سوای حرکت
نبض تغییر و تبدیل بر احوال و چهره حال آن خسرو ذوالاقبال بهم نرسید
در پای فیل سواری زنجیر انداخته بیکي از قراولان بی خطا
اشاره نمودند که به تفنگ جان ستان کار فیلبان بسازد جلال خان
قراول دست انداز و دراز انداز مرد بواکار آن فیلبان خیره سر را که
بحرکت گجک او آن فیل دیو سیرت حمله آور بود ساخته از بالای

آن بدهی سیاه بزرگ انداخت و یکی از فیلبانهای سرکار جلد و چسبان برو سوار شده فیل کوه تمثال را باختیار خود آورد و آن دو فیل دیگر از مشاهده آن حال از قول همایون گذشته بجانب دست راست جنود مسعود حمله آور گردیدند درین حال بلند اختر با چند سردار جرار مثل شیخ ولی و شیخ ظریف و حسن خوبشگی که از مبارزان مشهور بودند طرف برنغار زور آورد و تزلزل تمام در فوج رو داد و فیل سواری اسلام خان از صدمه بان زم خورد و بسیاری از آن فوج رو بفرار گذاشتند - سیف خان و اکرام خان که هر اول برنغار بودند ثبات قدم ورزیده مردانه در دفع مقابل اعدا کوشیدند درین ضمن اگرچه بعضی از همربانان نا آزموده کار صلاح دادند که پادشاه گردون وقار خود را بکومک فوج برنغار برساند اما از آنکه برابر پادشاه نپذیرد فوج سنگین گرم دار و گیر بود و از غلبه خصم اکثر دل باختند در فکر فرار بودند آن خسرو تهمتن از ملاحظه آنکه مبادا اگر رخ فیل سواری خاصه بقصد مات مخالفان گردانده اسپ خواری برانها براند احتمال داشت که پیاده زیاده از حساب توپخانه شریار خصم بشهرت فرار شوخی نمایند درین صورت که بساط برنغار هم برهم خورده منصوبه فلک لعبت باز چه نقش بر روی کار آورد لهذا تابرداشتن خصم رو برو استقامت ورزیده باسلام خان و دیگر سرداران پیغام ثبات قدم ورزیدن و مردانه بدفع اعدا کوشیدن داده امیدوار رسیدن خود بمدد فرمودند درین حال خبر رسید که بختان (بختیار) بیگ روزیهانی که کارفرمای توپخانه بود از زخم پدایی در لشکر شجاع وداع حیات نمود و جان بیگ پسرش زخم کاری برداشته از اسپ افتاده

از شنیدن این خبر که غلبه فوج مقابل نیز پاره تخفیف یافته بود
 پهنشاه عدو مال بلا اهمال خود را بمدد برنغار رساند و از شکوه
 خصم گدازیکه تاز رسیدن پادشاه بلند اقبال سرداران برنغار را تقویت
 تمام بهم رسید و بهادران رزم جو و دلوران کینه خو از هر طرف
 صدای بکش بکش بلند ساخته سیلاب خون از هر گوشه و کنار روان
 ساختند دران زد و خورد شیخ ولی قمر ملی که عمده فوج شجاع
 بود با دو سه سردار دیگر از پا در آمد و حسن بیگ خان خوشگمی
 از خانه زین سرنگو گردید و از مردم غیر مشهور بسیاری هدف
 تیر و سنان پروران و عاف تیغ مبارزان خون آشام گردیدند - بلند اختر
 از مشاهده آن دست و بازوی بهادران گریزان گشته خود را
 پنهان پدر رساند و لشکر ظفر قرین جلو ریز بر قول شجاع تاختند -
 درین حال مکرم خان صفوی که بتقاضای مصلحت رفاقت شجاع
 اختیار کرده بود از جدا شده خود را بصورت زینهاریان نزدیک فیل
 پادشاه فیروزی اثر رساند و مخاطب باقرین گشته مامور گردید که بر
 عروقه یکی از فیلان رکاب سوار شود و متصل آن عبدالرحمن خان بن
 نذر محمد خان و سنجر بیگ ولد اله وردی خان ازان لشکر دل باخته
 رسیده بلشکر ظفر قرین ملحق گردیدند - درین اثنا اثر نسیم فتح و فیروزی
 وزیدن گرفت و مرده فرار شجاع زبان زد هم رکابان پادشاه فتح
 نصیب گردید و ندای مبارک باد و تهنیت از هر گوشه و کنار بلند
 شد و صدای نقاره های شادمانه و آواز کرنای فرح و نشاط افزا
 سامع افروز مبارزان گشت

• بیت •

ز کوس فتح غلغل ساز کردند • نفیر و کرنا هم ساز کردند

و افواج قاهره بر بنگاه شجاع برگشته بخت ریخته خزانه و فیلقان و اسپان و همه اسباب تجمل و کارخانجات هرچه بدست هرکه آمده بتاراج و غارت بردند و یک مد و چهارده توپ و یک صد و پانزده فیل یا قدری خزانه و جواهر سوای آنچه دست خوش تاراجیان گردید بضبط سرکار در آمد - و بادشاه ظفر اقبال از فیل فرود آمده بعد از ادای دوگانه شکر و تحمیلین امرای رکاب مصلحت مراب دران دانستند که شجاع را مجال قرار گرفتن نداده دست از تعاقب او برندارند لهذا در همان حال سرسواری پادشاه زاده محمد سلطان را با فوج خود اردو پادشاهی هرکه توانست رفاقت نموده تعیین فرموده عجالة دوپننه کتف مبارک بجای خلعت و عقد مروارید بیش قیمت که مدت مدید پرشاک اعلی حضرت و آن حضرت بود تیدمنا عنایت فرموده فاتحه خیریت خواننده رخصت آرزانی داشتند چون اردو و کارخانجات پادشاه زاده همه بغارت و تاراج رفته بود حکم فرمودند که از سرکار سرانجام کارخانجات ضروری سفر مهم نموده با سه تفوز خلعت و شمشیر خامه و من اسپ برای پادشاه زاده از عقب روانه نمایند - و یک هفته دران مکان نصرت نشان مجلس آرای عنایات بی پایان امرای رکاب عالی گشته هر یکی را فراخور پایه و ترددانی که از آنها بظهور آمده بود از عطای اضافه و نقد و جواهر و خطاب و نقاره معزز و مفتخر ساختند - ازان جمله معظم خان را از اصل و اضافه هفت هزار و هفت هزار سوار که دراز ده هزار سوار برآوردی باشد نموده بعطای ده لک روپیه و دیگر عنایات پادشاهانه به همه امرا امتیاز بخشیدند - و بیست و هفتم

ماه مذکور از منزل کهجوه کوچ فرمودند - و راجه جیسنگه که رخصت وطن گرفته رفته بود بحضور رسیده شرف اندوز ملازمت گردید - و سلخ ماه کنا گدگ مقام نموده معظم خان و ذوالفقار خان و اسلام خان و کنورای سنگه و داور خان وفدای خان را باجمعی از روشناسان کار طلب و توپخانه عظیم بهمراهی بادشاه زاده مقرر و مرخص نموده هر یکی را بعطای خلعت و اسب و فیل و نقاره و نقد و مرصع آلات و شمشیر و جمدهر و اضافه نمایان سربلندی دادند *

الحال بذکر شمه از احوال پرمال دارا شکوه برگشته اختر بزبان قلم میدهد چون حقیقت برگشتگی طالع و ناموافقت ایام دارا شکوه بعرض رسید مشتمل برین که بحال تباه که زیاده از سه هزار سوار با او نمانده ببهکر رسیده از عدم میسر آمدن بازبردار و ترک رفاقت همراهان بعضی از خدمه محل را مع قدری از خزانه و طلا و نقره آلات و اسباب سنگین بار زیاد را بانوید خواجه سرا و سید عبدالرزاق نوکر معتمد خود در قلعه بهکر گذاشته پیشتر روانه گردید از ترا کم اشجار خار دار و پیش آمدن راههای دشوار گذار و افتادن بار بردار در زمین شوره زار گذار دریای تهنه و بباد دادن سامان همراه که از صدمات تعاقب فوج پادشاهی بسرداری شیخ میر وغیره بهادران هیچ جا استقامت نتوانست ورزید و مردم بصیار از بی آبی و صعوبت راه و انواع مرض تلف و ازو جدا می شدند و شیخ میر پاشنه کوب میرفت عرصه بمرتبته بران دشت پیمای بدانجام تدگ گردید که زیاده از هزار سوار با او نماند بعده که بسرحد سوستان رسید راه احمد آباد اختیار نمود و مردم فوج همراه شیخ میر نیز بسیاری از کمی آب و امتداد کشیدن

سفر اینغار و تلف شدن اسب و بار بردار و دیگر صدمات راه ضائع و متفرق شدند و سپاه اکثر پیاده گشتند بعد عرض فرمان مراجعت نمودن شیخ میر و صف شکن خان صادر شد - و پادشاه انجم سپاه غره جمادی الاولی متوجه مستقر الخانات گشتند در منزل دویم عرضه داشت پادشاه زاده محمد سلطان مشتمل بر مرزده فتح ثانی و مغلوب گردیدن شجاع بار دیگر از نظر گذشت مجمل از تفصیل آن می نگارد که بعد هزیمت شجاع سید قاسم که قلعه داری اله آباد داشت و عبد الجلیل نام را در قلعه گذاشته در جنگ رفاقت شجاع اختیار نموده بود خود را بقلعه تعلقه خود رسانده باستحکام برج و باره پرداخت بعد رسیدن شجاع بعدرهای معقول اطاعت نه نموده بعد بمیان آوردن عهد امان جریده بر آمده بشجاع ملاقات نموده رسمیات تواضع و ضیافت بجا آورده دار و مدار کرده از مرخص گردید و بعد رسیدن پادشاه زاده نزدیک اله آباد عریضه مشتمل بر اظهار ارادت و عبودیت و ندامت ایام ضلالت نوشته مع کلید قلعه بخدمت پادشاه زاده فرستاد بعد عرض فرمان صادر شد که خان دوران را در قلعه اله آباد نگاهداشته سید قاسم را استمالت نموده روانه حضور نمایند و شجاع برگشته اختر از شنیدن این خبر که فکر گرد آوری لشکر و مقابله نمودن با فوج پادشاهی داشت از سرنو دست و پا باخته مرحله یدمائی وادی حیرانی گردید - محمد امین خان را سر فوج ده هزار سوار نموده با عبد الله خان برای تنبیه و گوشمال راجه جسونت بد خصال مرخص فرمودند و رای سنگه راتهور را که برادر زاده راجه جسونت می شد و با عموی

بدسگل خود نزاع ارثی داشت بخطاب راجه و اضافت هزاری و عطای لك روپیه و خلعت و اسپ و فیل و شمشیر مرصع و نقاره بلند آرازه ساخته شریك مهم استیصال آن نكوهیده خصال نموده امیدوار بخشیدن وطن خود پور نمودند - و بنام امیرخان حارس دارالخلافه حكم رفت كه بعد رسیدن شیخ میر از تعاقب دارا شكوه محمد مراد بخش را از قلعه سلیم گده بر آورده همراه او روانه قلعه گوالیار نماید - هیچدم شهر مذکور نزدیک مستقر الخلافه اكبر آباد رسیده متصل باغ نور مضرب خیام فرمودند - فاضل خان خانسامان لك روپیه نقد و جنس اموال دارا شكوه از نظر اشرف گذراند و امیرالامرا و همه امرای متعین قلعه اكبر آباد سعادت اندرز ملازمت گشتند - از زبانی بعضی اخلاص كیشان بوضوح پیوست كه بعد رسیدن جسونت تبه كار بطریق یلغار نزدیک مستقر الخلافه جمعی از منافق پیشگان گمان بردند كه راجه بمحاصره قلعه پرداخته برای برآوردن اعلی حضرت استقامت خواهد ورزید ازین معنی وسواس زیاد در دل بسیاری از عقل و حوصله باختگان راه یافته بود در اخفای ذكر آن حكم نوموده وقت كوچ اشاره نمودند كه بعضی از آنها را همراه امیرالامرا در ركاب تعیین نمایند - و بیدست و سیوم از كنار مستقر الخلافه كوچ فرمودند درین اوان بعرض رسید كه چون دارا شكوه بولایت كچه متصل مرحد صوبه احمد آباد رسید قریب سه چهار هزار سوار با او فراهم آمدند و بعد از مراجعت نمون فوج پادشاهی از تعاقب او بآهستگی طی مسافت نموده بجذب قلوب فوجداران و زمیداران سرراه و گرد آوی سپاه می پردازد و زمیدار

کچھہ را برعایت نقد و جواهر مطیع خود ساخته دختر اورا برای سپہر شکوہ پسر خود نامزد نمود و زمیندار بعد تقدیم ضیامت بدوقہ دادہ از حد خود گذرانده روانہ احمد آباد نمود و بعد نزدیک رسیدن احمد آباد شہنواز خان صوبہ دار احمد آباد کہ یک صبیہ او در حبالہ عقد پادشاه و دختر دویم در خانہ محمد مراد بخش بود برفاقت رحمت خان دیوان و دیگر کومکیان برآمدہ استقبال نمود بعد ملاقات شرط اعانت در سر انجام ضروری بجا آورده قریب دہ لک روپیہ طلا و نقرہ آلات و دیگر جنس محمد مراد بخش کہ در احمد آباد بود پیشکش نمود و دارا شکوہ بفکر فراہم آوردن زر و سپاہ پرداختہ مردم را بعطای خلعت و اضافہ و خطاب و جواهر خورسند ساختہ جذب قلوب مینماید - و حکام و عمال در بندر سورت و کنبایت و بہروج و پرگنات سیر حاصل تعین نمودہ بضبط خود در آورده و در فرصت توقف یک ماہ و ہفت روز بیست ہزار سوار فراہم آمدہ - و بحکم بیجا پور و حیدر آباد نیز رسل و پیغام برای طلب نقد و جمعیت بمیان آورده و برای رفتن طرف دکن و پیوستن براجہ جسونت نکرہای مختلف می نماید - و در همان گرمی اخبار فرار راجہ جسونت از رفعت لشکر فیروزی اثر کہ شہرت غیر وقوعی و خبر کاذبہ غلبہ خصم علاوہ آن گردیدہ بود نوشتہ راجہ جسونت مشتمل بر اشارہ طلب دارا شکوہ رسید و غرہ جمادی الاخری با سپاہ آراستہ و توپخانہ بسیار کہ از بندر سورت سی چہل توپ طلب داشتہ بود برآمد و بعد برآمدن در ہر منزل نوشتہ ابلہ فریب راجہ جسونت بدیدن انسانہ و افسوس رسیدن خود می رسید و این

معنی: باعث تقویت ماده عزم آن برگشته اختر می گردید بعد
استماع اخبار مذکور رای عالم آرای تقضای آن نمود که رایت
ظفر آیت طرف اجمیر افراشته بر اجه جسونت که شفیع جرائم او
میرزا راجه جیسنگه گشته بود استقالت نامه عفو تقصیرات او و
بحال فرمودن منصب و خطاب مهاراجگی باستصواب راجه جیسنگه
مرحمت نمایند و فرمودند که از جانب خود مکتوب درین ماده
با نوشته مصحوب قاصدان سریع السیر روانه سازد *

الحال عنان کمیت تیز خرام خامه از تحریر احوال دارا شکوه
سوخته اختربه تسطیر دیگر واقعات حضور معطوف می سازد
پادشاه زاده محمد اکبر با دیگر پرورگیان حرم که در دولت آباد بودند
اواخر جمادی الاخری از دکن رسیده شرف اندوز ملازمت گشتند -
چون چنپت بندیده از کم طالعی در سفر پنجاب بی حکم از رکاب جدا
گشته بوطن آمده طریقه راه زنی اختیار نموده بون سبهرن بندیده
را که هم چشم و هم جدی آن تبه کار گفته می شد بعنایت امانه
و خلعت و اسپ و شمشیر مفتخر ساخته فوج دیگر با او داده
برای تنبیه آن تیره روزگار مرخص فرمودند - سید قاسم شجاعی و
بهادر خان که بموجب حکم از نزد پادشاه زاده روانه شده بودند
شرف اندوز ملازمت گشتند - بعرض رسید که تربیت خان صوبه دار
اجمیر از خبر نزدیک رسیدن دارا شکوه بسرحد جود پور حوصله
باخته خود را بحضور رسانده - محمد امین خان را که برای تنبیه
راجه جسونت مرخص فرموده بودند بتقضای مصلحت موقوف
فرموده طلب حضور نمودند سید قاسم را بعطای منصب سه هزار

هزار سوار و خطاب شہامت خان سرافراز بی بخشیدند - طاهر خان را برای قراولی و خبر تحقیق داراشکوه مرخص فرمودند - بعد رسیدن بمنزل آنبیر تعلقه راجہ جیسنگہ حکم فوج بڈی فرمودہ راجہ جیسنگہ را با دلیر خان و حسن قلی خان و جمعی دیگر از دلوران ہراول مقرر نمودند و صف شکن خان را بہ پیش بردن توپخانہ مامور فرمودند و شیخ میر را با امیر خان برادر او سر فوج یلتمش ساختند و امیر الامرا با پسران و گنجعلی خان و بعضی سرداران رزم آزما را طرف برنگار مقرر کردند و سرداری جرنغار بڈام پادشاه زادہ نامدار محمد اعظم و دیگر بہادران ایران قرار گرفت و بہمین دستور محمد امین خان و ہوشدار خان و عبدالرحمن خان بن نذر محمد خان و دیگر بہادران ایران و توران و افغانان جلالت نشان و راجپوتان تہور پیشہ جا بجا در میمنہ و میسرہ و قول و چنداول مقرر گشتند و فرمودند کہ تا مقابل شدن بفوج خصم بہمین تزک در راہ وقت سواری تفاوت راہ نیابد •

شمع از احوال پراختلال دارا شکوہ آنکہ بعدہ کہ منشور نجات و رقم عفو زلات خفیہ بانوشتجات راجہ جیسنگہ و دیگر ہواخواہان بر راجہ جسونت رسید در اخفای آن کوشیدہ از بیست کرویہی جودپور کہ بالشکر آراستہ بقصد استقبال و رفاقت داراشکوہ بر آمدہ بود فسخ آن عزیمت نمودہ زحل صفت رجعت بمکان خود نمود - خبر مراجعت نمودن راجہ بدارا شکوہ رسید متروک خاطر گشتہ رسل و رسائل در میان آوردہ مکرر باظہار تملق و ابرام پیغام نمودہ فائدہ نداد و ایرہ معنی زیاد باعث خار خار دل زار و نزار آن

سرگشتہ وادی حیرانی گردید - و بیست کرہی جو دہور رسیدہ
چند مقام نمودہ دیجند نام ہندوی معتمد سرکار خود را کہ با راجہ
رابطۃ التیام نیز داشت نزد او برسات فوستادہ تکلیف ایفا
وعدہ بہ لجاجت تام بمیان آورد - او در جواب از روی غدر گفت کہ
من بر قول خود راسخ اما فی الحال آمدن من مصلحت
نیست - دارا شکوہ باجمیر رفتہ استقامت و زبیدہ براجپوتان
دیگر پیغام نمودہ نزد خود طلب نماید بعدہ کہ دوسہ راجپوت نامی
دیگر نزد او جمع آیند من نیز خود را خواہم رساند - بدین جواب
یاس غدر آمیز دیجند را مرخص ساخت - دارا شکوہ عقل و ہوش
باختہ طوعا و کرہا باجمیر آمدہ بار دیگر دیجند را نزد آن غدار مکار
فرستاد - دیجند باز پیش راجہ آمدہ بہزاران توطیئہ کلام ذکر پیام
نمودہ ہر چند افسانہ و افہون برو خواند فائدہ نہ بخشید و تحقیق
شد کہ ہمہ جواب او غدر و دفعیہ است - و خبر رسیدن فرمان عفو جرائم
او از نزد پادشاہ خطا بخش جرم پذیر سراپا تدبیر نیز در زبانہا انتشار
یافت - از انکہ صاحب غرض مجنون گفتہ اند و احتیاج شیران
را رو بہ مزاج می سازد باوجود علم سختی اغماص او سپہر شکوہ را
نزد آن سمیت عہد غدار فرستاد و سپہر شکوہ چند انکہ بلائہ و الحاح
و دلبری کوشید و وعدہ و وعیدہا بذکر آورد آن کافر فاجر ناشنیدہ
انکشتہ بدستور دیجند مایوس مرخص ساخت - و سپہر شکوہ
بادیدہ پر آب و جگر کباب کہ ہمہ از انقلاب فلک کج رفتار می
دانست نزد پدر آمد

* بیت *

ز انقلاب زمانہ عجب مدار کہ چرخ * ازین فسانہ وافہون ہزار داریاد

داراشکوه بالکل قطع امید مدد از جسونت نموده نمی دانست که چاره کار چه سازد درین حالت خبر نزدیک رسیدن محمد اوزنگ نسیب بهادر پادشاه غازی انتشار یافت چار ناچار قرار بر کار زار داده بتقاضای وقت صرفه در جنگ صف ندانسته بمنصوبه در آمدن بکوهستان نواح اجمیر بخیال مورچال بستن دران جبال پرداخت و از جایی خود حرکت نموده در دره در آمد بعضی راهها را به بستن دیوار خام و سنگ چین نمودن و چیدن توپها و نشانیدن تفنگچیهایی قدر انداز استوار ساخته جانب یمن خود را بمصطفی خان عرف سید ابراهیم سپرد و سه امیر دیگر با قریب هزار برقداز حکم انداز همراه او مقرر ساخت و مورچال طرف یسار باهتمام شهنواز خان مع پسران و همراهان باجمعی از برقدازان چابک دست گذاشت و مورچال طرف دیگر بفیروز میواتی که بشجاعت و تردد کار طلبی او اعتماد کلی داشت با مصالح توپخانه و جمعی دیگر از مبارز پیشگان سپرد و رو بروی خود سپهر شکوه را بابسیاری از آلات آتشبازی و توپهای نامی صف را قائم ساخت و خود در میان جاگرفته همه جا توپ چیده جمعی را مقرر نمود که بمورچال مصالح مطلوبه رسانده سزاولی نموده نگذارند که همراهان و سرداران بیکار و معطل باشند - و شرح تردد و تقسیم مورچال پادشاه ظفر اقبال آنکه بعد نزدیک رسیدن موضع رهواری که از انجا اجمیر سه کوه مسافت داشت و از مکان مورچال خصم نیم کوه و گوله رس بود مضرب خیام نصرت انجام فرموده حکم مورچال بستن بتعین مکان نمودند صف شکن کمان میو آتش

میامور گردید که توپخانه آتش بار را پیش برده جایجا مقابل مورچال خصم چینه و عقب توپخانه شیخ میرو دلیرخان شیر ببرد را مورچال قائم نمودن فرمودند و همه بهادران جنگ جو و دلازان شعله خرمکانهای قابل مورچال بستن بدست آورده دست و بازو بزدن گولگ توپ کشاندند و هریکی بر دیگری در ترداد کار فرمائی سبقت ورزیده همدیگر را فرصت پیش قدمی نمی دادند خصوص پر دل خان و شیخ میرو دلیرخان و سید نصیرالدین خان دکهنی و دیگر فدویان جان سپار کمر جانفشانی قائم بسته تا سه روز ترداد بهادرانه نموده خور و خواب بر خود حرام نمودند و امیرالامرا سعی تمام در پیش بردن مورچال نموده بحملهای کوه ربا زلزله در دل محصوران می انداخت لیکن چون مورچال خصم در جوف کوه قلب در کمال استحکام بود ترداد بهادران پیش رفت نمی گردید بلکه مردم لشکر داراشکوه اکثر از مورچال برآمده سپرها پیش رو گرفته بر مورچال پادشاهی ریخته آدم و چار پا ضائع و زخمی نموده باز خود را به پناه جبال می رساندند و گولگ توپ آن طرف که می آمد بی آنکه از صدمه ضرب آن جانداري تلف و زخمی گردد بر خاک نمی افتاد - و گولگ مورچال پادشاه سواي اینکه بسنگ و دیوار مورچال بخورد فائده بر روی کار نمی آمد - شب چهارم پادشاه کشورستان اکثر بندهای اخلاص نشان را طلبیده از روی تاکید تهدید امیز و وعده و وعید غیرت انگیز ترغیب یورش نمودند روز دیگر راجه را جرپ زمیدار جمون که همراهان او در کوه نوردی و شیر نبردی ضرب المثل بودند پیادهای خود را از

عقب پارچه کوهی که به بهاری شهرت داشت و از آن طرف که کوه نشینان گمان یورش داشتند و از زدن گولۀ توپ و تفنگ و انداختن سنگ که متصل هم می بارید لحدی فرصت نمی دادند روانه ساخت و آن کوه نوردان شیر جنگ دامن همت بر کمر بسته افتان و خیزان با اسلحه جان ستان برق کردار مقابل مورچال آتشبار یورش نموده هر که در راه اجل او می رسید زینۀ زیر پا ساخته نشان راجه راجروپ بالای کوه برده نصب نمودند و خود راجه راجروپ که از عقب جان بازان مستعد گشته چشم بر راه آواز بالا برآمدن آنها بود با وجود فروز آمدن قریب هزار نفر جنگی مخالفان در مقابل بهادران راجه راجروپ آن جلالت کیش قدم پیدش گذاشته در مقابل باریدن گولۀ تفنگ و افتادن سنگ خورد و کلان سینه سپر ساخته خود را بر آنها زده از اسپان فروز آمده حمله آور گردید و دلیر خان که میان افغانان در بهادری و بکه تازی شهرت داشت از مشاهده جرأت راجه راجروپ دلیرانه با مردم خود قصد بالا برآمدن بران کوه نموده داد تهوری داده خود را بدم گولۀ توپ و سنگ بازان زده از طرف دست راست بالا برآمد و از طرف چپ شیخ میر که در تدبیر و شجاعت روز پیکار بی نظیر روزگار گفته می شد با همروان خویش قدم پیدش گذاشت و از طرف دیگر راجه جیسنگه با راجپوتان پیکار جو بحرکت در آمده تردد بهادرانه بر روی کار آورد و امیرالامرا با بسیاری از مردم توپخانه از جانب چپ و اسدخان و هوشدارخان از طرف جرنغار با جنود خود سوار شده از هر طرف صف در صف معرکه آرا گشتند اگرچه دران یورش تردد جانفشانی از همه

بندهای جان نثار بروی کار مدد اما در ابتدا پیش قدمی از مردم
 راجه راجروب و آخر کار آثار فتح و وزیدن نسیم ظفر از جان نثار
 نمودن شیع میرو جلالت دلیر خان افغان بود که در مقابل آنها
 از مورچال شهنواز خان و فیروز میواتی بلا فاصله نگرگ گولاه بلا و
 ژاله تنگ اجل می بایند و جمع کثیر از مردم هردو امیر بکار
 آمدند و از غریب توپ که صدای کوه همد گشته بود و سردان
 بان و تربخانه هردو طرف آنقدر در در صدای وحشت افزا دران
 کوه و صحرا پیچیده بود که خویش و بیگانه را هم از هم فرق نمودن
 دشوار می نمود

* بیت *

برانگیخت رزمی چو بارنده میغ * تگرگش ز پیکان و باران ز تیغ
 برآمد ز قلب دو لشکر خروش * رسید آسمان را قیامت بگوش
 از هر طرف چندان سرو تن پا مال سم سمندان کوه نورد گردید
 که نشان از سرو صورت آنها پیدا نگردید - دلیر خان چون شیر ژریان
 مصدر تردد نمایان گردیده بزخم تیری که بدست راست او رسید
 از تردد باز ماند - و دارا شکوه بر بلندی کوه ایستاده مردم خود را
 با وجود مشاهده آثار هزیمت ترغیب جنگ بسرزنش نام و ننگ
 می نمود هر چند که از کوه نشینان رزم جو بوسیله پناه مورچال و بعد
 بر آمدن از عقب احاطه دیوار دلیریهای بهادرانه بظهور آمد
 فائده بر روی کار نیامد و شهنواز خان که از راه غیرت ذاتی امید
 نجات از آن جنگ جان ستان محال می دانست و در خدمت
 هر دو دلی نعمت خصوص در جناب پادشاه گردون وقار بدون آنکه
 نقد حیات در بازو و از خجالت دائمی نجات یابد رو برو آمدن

وزیر ساهیہ آن ظل اللہ سبز گردیدن بر خود گوارا نمی توانست نمود
مردانه وار آن قدر کوشید کہ بسرخروئی از معرکہ دار و گیر رخت
ہستی بر بست و در مقابل او در همان حالت دار و گیر کہ نزدیک
بغروب آفتاب بود و خبر آثار فتح و بالا برآمدن نشانها از ہر دو طرف
سامعہ افروز مخالف و موافق گردیدہ بود شینخ میر کہ از شہامت
ذاتی و ارادت باطنی در جان فشانی می کوشید و بوسیلہ قتال
و جدال باستقبال اجل می شتافت آن چنان مستانہ وار جلالت
را کار فرمودہ در عالم پاس حق نمک وقت رسیدن گلولہ تفنگ کہ
بسیئہ او رسید و خود را در معرض تلف دید زبان اخلاص بیان را
بدین ززمہ گویا ساخت

* بیت *

جان دادہ مش بہرہ و خجالت ہمی برم

زین نقد قلب خویش کہ کردم نثار دوست

و بسید ہاشم کہ نسبت قریبہ با او داشت و بجای خدمتگار عقب
حوضہ نشستہ بود گفت کہ من رفتم دست در کمر بند من زدہ مرا
چنان نگاہ دار کہ تا بلندن شدن صدای شادیانہ فتح کہ ہمین دم
نسیم فیروزی برین لشکر عدو مال بیوزال خواہد وزید و علامت
و آثار ظفر پیداست رفقا و ہمراہان من بر حال من اطلاع یافتہ
مبادا دست از کارزار کشند و مردم خصم نیز مطلع گشتہ دلیرانہ
قدم پیش گذارند - سبحان اللہ انسان را بدنیا پیش آمدن ترقی
حال و احوال خود و فرزندانش بدین مرتبہ دل بستگی و الفت است
کہ باوجود برباد دادن نقد بی بہای جان کہ درین ضمن سخن
در ایمان نیز می گذرد باید کہ در چنان حالت سوای یاد ذات پای

پادشاه حقیقی در خاطر خطور نکند و بجز کلمه طیبه و اسم معبود بر حق بر زبان او نگردد برای مزید اعتبار که شاید در باره فرزندان و وابسته‌های او وسیله ترقی باشد رعایت پاس نمک را بدین مرتبه منظور می‌دارد - گویند بسبب چنان جان فشانی که بدان ارادت و عقیدت از شیخ میر بظهور آمد پادشاه قدر دان خانه زاک پرور را نسبت بهمه مردم خوف توجه تمام بهم رسید و آن قدر که در عهد خلد مکان عالمگیر پادشاه مردم خوف که محقر ترین الکهای خراسان است پیدش آمدند و ترقی نمودند در هیچ عهدی از پادشاهان سلف در تواریخ بنظر نیامده و فی الحقیقت اگرچه مردم خوف نسبت بهمه مردم خراسان در ظاهر درشت و بیرو واقع شده اند اما اکثر در کارها راست و درست اند و در طریقه پاس حق نمک آقا از جمله ثابت قدمان می‌توان محسوب نمود - بالجمله داراشکوه از مشاهده برگشتگی طالع خود و استماع افتادن شجر حیات شهنواز خان که همان علامت سرنگون گردیدن علم استقامت لشکر او بود و معاینه نمون بالا برآمدن نشانهای فتح پادشاه ظفر نصیب مع فوج بهادران جان نثار هوش و تدبیر و حوصله خود داری باخته همراه سپهر شکوه و فیروز میواتی و بعضی خدمه حرم اول پاس شب تار بهزاران پاس بهمعنائی غم و الم که خدا آن روز نصیب هیچ شاه و گدا ننماید راه فرار اختیار نمود و از مردم عمده سواي هر دو نام برده فرصت و توفیق رفاقت نیافت و قدری از جواهر و اشرفی و محل خاص و صبیحه و چند خواص که باخود توانست گرفت با خویش همراه گرفته

متوجه احمد آباد گرديد و دو ازده فيل و استرمان و شتران پراز بار
خزانه و ديگر اسباب انتخابي ماليت دار و بسياري از خدمه
محل هر چند آنها را از راه عاقبت انديشي پيش آمدن چنين
روز مستعد همراه گرفتن ساخته بود اما باخود نتوانست گرفت
و باعتماد جمعي از مردم قديم و جديد كه چند خواجه سراي
مستعد رفيق آنها ساخت و قريب هزار پياده برقداز يكسر
حرام خوار همراه آنها گذاشت و تاكيد نمود كه از عقب بجايي
خود را برسانند چنانچه باقي احوال آن برگشته وادي حيراني
بر محل بذكر خواهد در آمد - القصه اكثر ي از لشكر هزيمت يافته
بي مال و عيال كه در بهير گذاشته بودند شتافتند و جمعي
بماتم تاراج رفتن مال و عيال و بباد دادن عرض و ناموس
پرداختند و بعضي از رسيدن زخم كاري و برباد دادن اسباب و سامان
كه فرار نمودن فغان علاوه آن گرديد دران كوه و دره حيران و سرگردان
گشته همدم آه و ناله گرديدند و مجموع اردو و كارخانهجات داراشكوه
مع همراهان بحادثه تاراج رفت - و چون دران شب تار و دره پراز
دون باروت خبر تحقيق دارا شكوه تا در سه ساعت نجومی در هر دو
لشكر خصوص در فوج ظفر اثر نبود از هر دو طرف در بعضي
مورچال جنگ قائم بود و اسد خان و هوشدار خان با بعضي امرا
در جاي خود گرم داروگير صافه برقدازي مي نمودند تا آنكه
بر فرار خصم و خالي شدن مورچال كوه اطلاع واقعي يافتند - و از
جمله همراهان داراشكوه عسكر خان و سيد ابراهيم و جمعي ديگر
كه از رفتن آن برگشته اخذ روانف نگشته بودند تا قريب پاس

شب حرکت مذبح می نمودند و محمد شریف مخاطب بقلیچ خان که میر بخشی داراشکوه بود بزخم تیری که بر شکم او رسید روز دهم در گذشت - اگرچه بمیادات خان پسر شهناز خان سه چهار زخم گولی و تیر رسیده بود اما آخر التیام پذیرفت - و عسکر خان و حید ابراهیم باجمعی از همراهان دارا شکوه ببدن زخمی و دل پر خون که حوای رخت بدن همه امیاب محتاج بتدوای رفته بود بوسیله صف شکن خان آمده بزبان عجز بیان شرف اندوز ملتزم گردیدند و مورد عنایات گشتند .

بر منصف پیشگان کارزار دیدار تجربه کار ظاهر امت که چنین چهار جنگ بچنان نهنگان دریای غیرت و شیران بدشت شجاعت که هر کدام را در روز رزم رستم وقت توان گفت نمودن و در وقت انقلاب چنان حادثات که بزبان خامه بخاری گشته از جا در نیامدن و ثبات قدم از دست نهادن و غنیم و خصم غالب آمده را از روبرو برداشتن بجز قاید و فضل الهی و مدد طالع عالمگیر پادشاه فازی حمل بر چه توان نمود - انقضای بعد استماع آوازی داراشکوه و وزیدن نسیم فتح و نصرت زبان بشکرو ستایش پادشاه حقیقی گشوده از واقعه شهناز خان و شیخ میر انصوح زیاده نموده فرمودند که هر دو را در بقعه مبارک روضه حضرت خواجه معین الدین باعزاز و اکرام تمام برده مدفون سازند - و خود بعد از زیارت مزار آن زبده العارفین و مبلغ رساندن بخدمت آنجا از آنجا کوچ نموده بر مرتالاب اناساگر حکم سه چهار مقام فرمودند و راجه جیدنگه را یک لک روپیه و بهادر خان را سی هزار

روپیه عنایت فرموده باجمعی از مردم کارزار دیده دیگر بار برای تعاقب دارا شکوه مقرر فرموده بعطای خلعت واسپ و فیل منتخر ساخته مرخص نمودند - چون راجه جسونت از خجالت تقصیرات زیاده از اندازه قیاس روی بحضور رسیدن نداشت بموجب التماس راجه جیسنکه از سرنو فرمان عطاوت عنوان مبنی بر تسلی و خطابخشی و صوبه داری احمد آباد و بحال داشتن منصب هفت هزاره هفت هزار سوار مع خلعت برای او عطا فرمودند - و فرزندان و نروس بیگم اهلینک شهنواز خان را نظر بر نسبت صوری و حقوق خدمات سابق مورد انواع مرحمت ساختند و بامیر خان برادر شیخ میر خلعت ساتمی و اضافت نمایان عطا فرموده رعایتیهای دیگر بعمل آوردند - از اموال داراشکوه صد فیل مع دیگر کارخانجات بضبط سرکار در آمد - و جمعی را که داراشکوه در اجمیر بمظننه هوا خواهی پادشاه ظفر آبت مقید ساخته بود خلاص نموده مورد عنایات ساختند - تربیت خان را باوجود تقصیر فرار قبل از رسیدن داراشکوه از راه خطا بخشی و جرم پرشی بدستور سابق صوبه داری اجمیر مقرر فرمودند - و چهارم رجب سنه مذکور پیاده از روی نیاز بدرگاه حضرت خواجه معین الدین تشریف برده متوجه دارالخلافه شدند - درینولا بعرض رسید که شجاع از خدمات نزدیک رسیدن پادشاه زاده محمد سلطان مع فوج گران بعد دمت و پا زدن حرکت مذبوح آواره جهانگیر فکر گردید و معظم خان داخل قلعه مونگیر شد از شنیدن این مژده حکم نواختن شادیانه فرمودند - در منزل فتح پور که شرف منزل

واقع شد پیدشکش عادل خان مع عرضداشت مبارکباد فتح از نظر گذشت - و سلخ ماه رجب باکوکه و دبده پادشاهی داخل مستقرالخلافت شدند همان روز عرضداشت خان دوران صوبه دار آبدان بطریق فال نیک مشتمل بر اینکه قلعه چذار که در فساد داراشکوه بتصرف شجاع در آید بود بتصرف پادشاهی در آمد ذکر جشن جلوس ثانی مشتمل بر ذکر

تعیین سکه و خطبه و لقب پادشاه غازی

چون اصل جشن ثانی آن برگزیده دودمان صاحبقران موقوف بر قلع ریشه مخالفان و وارثان ملک نموده بودند درین ایام نصرت انجام که مراد از بیست و چهارم رمضان المبارک سنه هزار و شصت و نه باشد و فی الحقیقت بحساب تاریخ فتح اول سال دوم جلوس بوده است حکم فرمودند که ابواب عیش و عشرت بر روی هوا خواهان دولت مفتوح ساخته درودیوار حجرهای اطراف دولت خانه بیرون دیوان عام و اندرون غسل خانه از آرایش اقسام فرش و اقمشه طلا باف و کلابتون دوز آرایش دهند و آنقدر زر بفت ولایت و احمد آباد و مشجر کار فرنگ و دیگر بلاد بصرف در آمد که تجار هفت اقلیم از منافع آن فخیرها اندوختند و رامشگران طناز با هزاران عشو و ناز محفل آرا گردیده باصول گوناگون هنگامه پر جوش و خروش رقص و سرود گرم ساختند * بیت *

معنی ز طنبور شد گر ز دار * نگرده چرا فوج غم خوار و زار
شراری بر انگیخت تار باب * که گوید انگشت مطرب کباب

تخت مرصع که از مدت مدید بدین نوید بخت خویش را موعود می نمود بر خود بالیده از شرف قدح بوس آن خسرو زمان و زمین زبان طعن بر شرف برجای و کیوان کشود و منبر از فخر ذکر اسم و لقب ابو المظفر محیی الدین محمد اورنگ زیب بهادر عالم گیر غازی سر فخر بر فلک برین سود - در عهد سابق یکطرف اشرفی و روپیه از کلمه طیبه و اسم خلفای راشدین - مزین میگردد فرمودند که چون نقش کلمه توحید بر درم و دینار که اکثر جای نامناسب می افتد و زیر پای مشرکان می آید نقش مذکور را بدین سکه مبدل سازند *

* بیت *

سکه زد در جهان چو مهر منیر * شاه اورنگ زیب عالمگیر
و در روپیه بجای مهر بدر مسکوک ساختند
از سکه اقبال شه مهر نظیر * سیم و درم ستاره شد نقش پذیر
از سکه او غلغله در چرخ فتاد * گردید زر از سکه او عالمگیر
چون در تاریخ فتح هر دو بار روز یکشنبه اتفاق افتاده بود همان روز یکشنبه را روز جشن هر هفته مقرر ساختند - اگر بتفصیل انعامات و بخشش روز جشن پردازد باطناب کلام منجر میگردد لهذا بتحریر انعام چند اسامی خاص اختصار می نماید سوای آنچه بار باب طرب و استحقاق خرمن خرمن و طبق طبق سیم و زر و جواهر ببخشش در آمد پنج اک روپیه پادشاه بیگم و چهار لک روپیه بوزیر النسا بیگم و در لک روپیه بوزینت النسا بیگم و یک لک و شصت هزار روپیه بدور النسا بیگم و یک لک و پنجاه هزار روپیه بزرگه النسا بیگم عطا فرمودند و در لک روپیه به پادشاهزاده محمد اعظم

که در حضور بود مع شمشیر مرصع و فیل خاصه با یراق نقره مرحمت
 نموده تسلیم منصب ده هزارى پنج هزار سوار فرمودند و پیدایش زاده
 محمد سلطان که بتعاقب شجاع مامور بود سه لک روپيه مع جواهر
 و فیل حکم نمودند و دو لک روپيه برای پادشاه زاده محمد معظم
 و یک لک روپيه برای پادشاه زاده محمد اکبر که در دکن بود جدا
 فرمودند و بامير الاسرا خلعت خاصه با چهار قب زردوزى و جمدهر
 مرصع با علاقه مروراید و دو امپ با ساز طلا و زین میدکار عطا نمودند
 و فاضل خان خانسامان را اضافه هزارى پانصد سوار مرحمت نموده
 بپایه چهار هزارى دو هزار سوار رساندند و رای رایان که از تربیت
 کردها و پيش آرددهای سعد الله خان بود و نیابت وزارت
 سربراه مى نمود بخطاب راجه رگهناخته مر بلندى یانت و زیاده
 از سی هزار نفر دیگر از روشناسان عمده بعزایات خلعت و
 اضافه مفتخر گردیدند و امتداد ایام جشن بدو و نیم ماه کشید و
 هر شب از فروغ چراغان و آتشبازی منعقا بکار میرفت و از
 انواع فانوس و چراغ اقسام گل برى و چمن و طاق بندى نمایان
 مى نمودند و کشتیهای مملو از اقسام آرایش و روشنائى نقاره زنان
 بر روی دریای زیر قلعه در نظر تماشاىیان جلوه گر بودند - ملا
 شاه که از گوشه نشینان مشهور کشمیر و پیر و مرشد دارا شکوه بود
 تاریخ جلوس بنظم آورده بخدمت پادشاه ارسال داشت خالى
 از انداز تصوف و اشاره ابطال ارادت مرید کامل نیست * بیت *

صحن دل من چون گل خورشید شگفت

کامد حق و غبار باطل را رفت

تاریخ جلوس شاه حق آگه را

ظل الحق گفت الحق این را حق گفت

از واقعه ملک شرفی بعرض رسید که اهتمام خان عرف محمد قاسم
در جنگ شجاع نقد حیات در باخت •

چون از عهد جلال الدین محمد اکبر بادشاه حساب بذای
مال و ماه دفتر و جلوس خود را از غره فروردی که مراد از تحویل
نیز اعظم در بروج حمل باشد تا آخر اسفندار گذاشته مهمی
بماه الهی ساخته بودند از آنکه بآئین مجوس و پادشاهان
آتش پرست شبیه بود پادشاه حق شناس در پامش شریعت
کوشیده حساب سال جلوس و جشن بر سال و ماه عربی و قمری
گذاشتند و حساب دفتر را نیز چنان مقرر فرمودند که ماه و سال
عربی بر مال شمسی مقدم باشد و جشن نوروز را بالکلی
از میان برداشتند اگرچه هرکه از علم ریاضی و نجوم بهره دارد
و بر تاریخ عبور نموده میداند که باوجود نوروز مجوسی و ام
ماههای آنها بهمین نامهای فروردی و اردی بهشت تا اسفندار زبان
زدند اما جدا موضوع گشته اند که اسم ماههای آنها بقید ابتدای
سال در تقویم قدیم موهوم ساخته می نویسنند و شادی نوروز
که غره فرودی آنها باشد در کرمان و بندر سورت مجوسیه
میدمایند باین نوروز که بنوروز سلطانی نیز نامیده می شود اصلا
کار ندارد و حساب دفاتر و سال و ماه ایران و توران بران ماههای
فرس قدیم امما و نوروز سلطانی که در اکثر بلاد عجم و هندحتی
پادشاهان توران و قبة الاملام بلخ و بخارا تا حال میدمایند و مدار

قصول اربعه و گرما و زمستان و برشکال هندوستان و فصل خریف و ربیع و رسیدن غله و میوه هر فصل و تنخواه جاگیر و نقدی منصبداران همه از سال و ماه شمسی معلوم می توان نمود از ماه عربی دریافت آن محال است لیکن پادشاه دیندار نظر بر مزید رعایت تقویٰ نخواست که بسبب مشابہت بشادی نوروزمال و ماه مجوسی اہم جشن نوروز سلطانی مستمر باشد - در همین ابتدای سال ملا عوض وجیدہ را کہ از فضلاء مشہور توران بود و پانزدہ ہزار روپیہ از عہد اعلیٰ حضرت سالیانہ داشت منصب ہزاری دوصد سوار عطا فرمودہ خلعت خدمت احتساب عنایت نمودہ جمعہ از منصبداران و احدی ہمراہ او مقرر کردند و امر نمودند کہ رواج خرابات خانہ و قمار بازی و بت پرستی علانیہ برطرف سازد *

الحال بذکر باقی احوال پرمال دارا شکوہ و مال کار اومی پردازد کہ بعد از ہزیمت از جنگ درہ کوہ اجمیر چنانچہ بر زبان خامہ صدق بیان جاری گشتہ خود دارا شکوہ با سپہر شکوہ و زوجہ و صبیہ و قدری جواہر و اشرفی و چند اسامی خدمت محل باخویش گرفته راہ احمد آباد اختیار نمودہ باقی خزانہ و اسباب و سرانجام ضروری باخدمت اناث بردہ درازدہ فیل بار و سوار کردہ حوالہ بعضی نوکران قدیم و جدید برفاقت و نظارت چند خواجہ سراہی معتمد نمودہ بود کہ زود از عقب برسند دران هنگامہ بعد از چہار پنج کروزہ کہ مسافت راہ طی نمودند ہمہا دست غارت و بیداد بران مال خداداد دراز نمودہ باہم مشقت و گریبان شدند و ہرچہ بدست ہر کہ آمد و آنچه توانستند اشتران بابار و اشتران سبک رفتار پراز نقد و جنس گران

بها که سال بسیاری از بالای فیلان فرو آورده بر شتران بار نمودند و عوض آن بعضی عورات را از زیور عریان ساخته از بالای کجاوهای شتر بر فیلان سوار کرده در صحرا سر دادند و باقی اسباب را هر طرف که راه یافتند و دانستند بردند و خواجه سریان که مانع آن جماعه نتوانستند گردید از سرا میمگی و ملاحظه تعاقب افواج پادشاهی دل باخته همان فیلان سواری عورات را بدر بردن و بدارا شکوه پیوستن سرمایه آبروی خود و فاموس آقا دانسته با هزاران هراس دران شب تار عقب دارا شکوه دشت پیمای گردیده بعد تفاوت یک شب و روز که متصل راه رفتند بدارا شکوه پیوستند و آن سرگشته وادی سرگردانی در کمال تشویش و حیرانی که بی سرو سامان و غارت زده اداره آن دشت و صحرا بود بعد هشت روز بنواح احمد آباد رسید متصدیان احمد آباد که از فتح عالمگیر پادشاه و هزیمت و فرار دارا شکوه اطلاع یافته بودند سوای سید احمد بخاری که به نیابت صوبه داری در احمد آباد از طرف دارا شکوه مانده بود و با دیگر متصدیان رفاقت نمود با هم مصلحت عاقبت بینی نموده متفق گشته بشهرت مشورت نمودن و باتفاق برای استقبال دارا شکوه بر آمدن بخانه سید احمد آمده او را در همان خانه مقید ساختند و با استحکام بندوبست شهر از روی اتفاق بی نفاق پرداخته کوه سلطنت محمد اورنگ زیب عالمگیر پادشاه بلند آوازه ساخته آماده ممانعت و مدافعت آن برگشته وادی حیرت گشتند - بعده که دارا شکوه مشاهده نمود که برگشتگی ایام همه جا استقبال و پیشقدمی می نماید دل از تصرف شهر برگرفته

بهرگنہ کری بدو گروهی احمد آباد رفته از انجا بگنجی کولی که
از جمله حرکشان دره زنان مشهور آن ضلع گفته میشد التجا
برده پیغام اعانت نمود

• بیت •

آنکه شیران را کند روبه مزاج • احتیاج است احتیاج امت احتیاج
و گنجی رفیق او گشته از مرحد گجرات بر آورده بتعلق حد
ملک کچه رساند درین ضمن گل محمد نام از نوکران او که حاکم
بندر مورت و بهروج ساخته بود با قریب پنجاه سوار و در صد پیاده
برقنداز با او رسیده ملحق گردید و زمیندار کچه که وقت آمدن
با احمد آباد شرط ضیافت و خدمتکاری بتقدیم رسانده دختر خود
را بطریق پیشکش نامزد شهر شکوه بامید بهبود کار خود وارد نموده
بود و دارا شکوه باز چشم صد و رفاقت از داشت درین سفر نکبت
انجام اصلا متوجه احوال پرمال او نگردید بلکه خود را آشناساخته
بکمال بیرونی پیش آمده ملاقات نه نمود

• بیت •

بوقتی که دولت ورا یار بود • زره پیش تیرش نمدمی نمود
بوقتی که بختش نشد دستگیر • نکرده خدنگش گذر از هریر
آخر دوسه روز بامید مستمال ساختن زمیندار معی بهبوده بکار
برده ناچار بادیده اشکبار و دل پر از شعله نار راه بهر اختیار کرد -
چون بکنار حد سند رسید فیروز میواتی که تا این روز رفیق ایام
بد فرجام نبود از مشاهده نا موافقت روزگار از رفاقت آن برگشته
اختر دل بوداشته جدا گشته بطریق فرار راه دارا الخلافت اختیار
نمود بعده که آن برگشته راهی حیرت بولایت جاریان رسید صحرا
فهیمن آن دیار سدره گشته بازاد دستگیر نمودن او پیش آمدند

بجنگ و کوشش از سمت آن جماعه نجات یافت و ولایت مکشیان
 سربر آورد میرزا مکشی که سرگروه آن قوم بود با استقبال برآمده باعزاز
 تمام بخانه خود برده بعد تقدیم ضیافت برای نمونی روانه ساختن
 ایران خواست که بدرقه راه گشته از اینجا بقندهار که درازده منزل
 مانده بود رساند و درین باب بمبالغه ترغیب بمیان آورد دارا شکوه
 برگشته بخت بآرزوی باز زرد بدست آوردن تاج و تخت و بخیال
 محال متصرف گشتن ملک و مال از قبول ابا نموده اراده سمت
 تعلقه ملک جیون زمیندار دهاندر که از سابق مرهون احسان
 دارا شکوه بود و ادعای بندگی و اخلاص خاص در عرضه و پیام
 می نمود پیش نهاد خاطر ساخت

• بیت •

چو تیره شود مرد را روزگار * همان او کند کش نیاید بکار

چون بحد وطن آن زمیندار بد کردار رسید ملک جیون برآمده چون
 اجل ناگهان استقبال نمود

• بیت •

اجل راه سر کرد و انداد پیش * کشان صید دام فزاسوی خویش
 همیرفت شادان و دامن کشان * کشید از قضا تیغ کین از میان
 چون میزبان مهمان کش حق ناشناس بخانه خود برده فرود آورده
 کمر بمهمانداری بست از اتفاقات در همان دوه روز نادره بیگم
 زوجه دارا شکوه که دختر پرویز بود و آزار اسهال داشت و دیعت
 حیات نمود از واقعه او که باهم محبت بافراط داشتند و آن مغفوره
 درین معنی از غصه کاهیده مرده بود کوه کوه اندوه بر دل دارا شکوه راه
 یانست و غم برغم و الم بر الم افزود - از آنکه در ایام بد مصلدی چرخ
 عقل نیز بحال نمی ماید نظر بر عاقبت اندیشی نموده تابوت او را

همراه گل محمد که همان رفیق شفیق رز بیکسی و سیاهی
 با اخلاص بود و راضی بجدای گردیدن نمیگردید و خواجه معقول که
 وجود رفاقت او نیز با چند نفر معدود غنیمت بود روانه لاهور
 ساخت که در مقبره شاه میر پیر دارا شکوه برده مدفون سازند و
 خود با چند خدمتکار و خواجه سرای فاکاره ماند و بعد فراغ ماتم
 قرار مصالحت بران داد که بامداد نقد و جنس و بدرقه ملک
 بیون بازاده ایران سمت قندهار مرحله پیمای گردن ملکا بیون که
 بحسب ظاهر کمر رفاقت تا ایران بسته بود بحسب پیش آمدن
 و ترقی احوال خود حق نمک احسان چندین سال پامال ساخته
 در فکر و تدبیر دستگیر نمودن آن سرگشته تینه سرگردانی بود
 قابوی وقت یافته بر رفاقت مهمان بر آمده چند کروه مسافت
 طی کرده برادر خود را باجمعی از مردم طرار و راه زن آن ضلع در
 خدمت داراشکوه گذاشته خود بعد از آنکه بعضی اسباب ضروری
 سفر ایران سرانجام داده همراه گرفته در دوشه منزلی میرسم رخصت
 گرفته مراجعت نمود - برادر او بانوجی که همراه داشت غافل بر
 سر داراشکوه ریخته فرصت دست و پا زدن نداده دستگیر ساخته
 با پهر شکوه و دیگر همراهان نزد آن میزبان وفا پرست نیک
 سرشت آورده در جایی که فرموده نگاهداشتند و حقیقت نیکو
 خدمتی خود براجعه جیسنگه و بهادر خان کوکه که از اجمیر بتعاقب
 دارا شکوه مامور بودند نوشته اطلاع داد و بهادر خان فوجدار بهر
 فیز خطی مشتمل بر حسن عمل خود نوشته مصحوب قاصد باد پیمای
 روانه ساخت بانر خان همان ساعت عرصه داشت بحضور باخط

ملک جیون بدست شتر سوار تیز رفتار ارسال داشت - بعده که بعرض رسید بمطالعه در آورده بمحرمان خاص اطلاع داد و تا رسیدن خبر ثانی در اخفای آن کوشیده لب و زبان را باظهار شغف و خوشوقتی آشنا نساخته بنواختن شادیانه حکم نمودند تا آنکه عرضه داشت بهادر خان مشتمل بر مبارکباد و دستگیر گشتن داراشکوه بسعی ملک جیون و روانه حضور گردیدن بانیل مقصود برفاقت ملک جیون از نظر گذشت - و اواخر ماه شوال باشاره عالی شادیانه بنواختن درآمد و ضمیمه جشن جلوس تا عیدضحی گردید - ازین خبر که انتشار یافت عالمی زبان بدشنام و نفرین ملک جیون بدنام کشاد - درین سال امیر الامرا شایسته خان را بصوبه داری دکن مامور ساخته پادشازاده محمد معظم را طلب حضور فرمودند و برای ملک جیون خلعت و فرمان بعطای منصب هزاری دو صد سوار نزد بهادر خان روانه نموده - درینولا بعرض رسید که سلیمان شکوه در تعلقه زمیدار هری نگر رسیده در پناه او بسر می برد براجا راجروپ حکم فرمودند که بزمیندار سری نگر به پند و نصایح بنویسند که نظر بر بهبود و آسایش کار خود نموده سلیمان شکوه را از تعلقه خود بر آرد و الا پامال غضب سلطانی خواهد گردید *

از وقایع ملک شرقی بعرض رسید که شجاع وقت رفتن از اکبر نگر به بانده براراده جدا شدن اله وردی خان اطلاع یافته او رامع پسر او بقتل رساند - وسط ماه ذی الحجه بهادر خان دارا شکوه و پسرش را بحضور آورد حکم شد که پدر و پسر را همچنان مسلسل بر حوضه فیل نشانده از دروازه سمت لاهور داخل

دارا خلعت نمایند و همچنان در نظر خلق جلوه داده از میان
هر دو چوک چاندنی و بازار سعدالله خان وزیر قلعه ارک شهر
گذرانیده بدلهای کهنه در خضر آباد فرود آورده در عمارت خواص
پور آنجا مقید سازند - بهادر خان بعد رساندن داراشکوه در مکان
مذکور بحضور آمده شرف اندوز ملازمت و مورد عنایات بی پایان
گردید روز دوشنبه آن ملک جیون که بخطاب بخت یار خان سرامرازی
یافته بود وقت داخل شدن شهر و گذشتن از رستهای بازار
از مردم ادبانش و هواخواهان دارا شکوه و اصناف حرفه پیشگان هر
کوچه و بازار و تماشاگران هر قوم که بتقلید همدیگر هجوم آورده
بودند بر سر بختیار خان و همراهان او دشنام دهان آن قدر خس
و خاشاک نجاست آلود و سنگ و کلوخ ریختند و زدند که چند نفر
مجرح گشته از پا در آمده هلاک گشتند و بسیاری زخمی گردیدند
تا بختیار خان که بر سر او سپر در سپر بافته ازان انبوهه بلا جان برگردیده
بحضور رحیده شرف ملازمت دریافت گویند آئروز آن قدر مایه فساد
و هنگامه بر هم خوردن شهر بر پا گردید نزدیک بود که از سرفتنه عظیم
از مادر دهر زابد و بازار فساد رونق تازه گیرد اگر کوتوال بامتابعان
رسیده در دفع آشوب نمی کوشید احدی از همراهان ملک جیون
جان بدر نمیبرد و از بالای بام زنان آنقدر خاکستر و کوزه های پر از بول
و نجاست بر سر افغانان ریختند که اذیت آن تماشاگران رسید -
روز دیگر که کوتوال بموجب حکم در پی تحقیق بانی آن فساد پرداخت
ظاهر شد که هیبت نام احدی پیش قدم این جرات گشته ماده
فساد و آشوب تمام شهر گردیده بود بغتوی علمای زمان اول

هیبت را بقتل رسانده روز دیگر که آخر ذی الحجه الحرام باشد فرمودند که دارا شکوه را موافق روایت فقها که از دائره شرع پا بیرون گذاشته تصوف را بدنام ساخته کار با احاد و کفر رسانده بود مذبح ساخته نعش او را بر حوضه فیل انداخته و باره زنده و مرده او را از رسته بازار چوکها گذرانده در نظر تماشاگران که اکثر بر حال و مآل کار او گریان بودند جلوه دهان برده در مقبره همایون مدفون ساختند آری

• بیت •

تخت دارا پایدار از دور گیتی داشتی
تاجش اندر سر سکندر کس ندیدی در جهان

• بیت •

عیش دنیا احتلام خواب غفلت بیش نیست

در خیالش اینقدر آلودگی ای دل چرا

و حکم نمودند که سپهر شکوه را در قلعه گوالیار برده نگاه دارند •

چون بسبب اختلال احوال ملک و عبور لشکر و افواج دریا موج هر طرفی خصوص طرف بلاد شرقی و شمالی تا دو سال لشکر کشی بمیان آمد که بعضی جاکمی باران نیز علاوه آن گردید غله رو بگرانی آورد نظر بر فاهیت حال خلق الله و ترحم بحال رعایای شکسته احوال حکم معافی را اعداری که بر سر هر گذر و سرحد و معبر آبهای گرفتند و مبالغ خطیر حاصل آن واصل خزانه میگردد و پانداری که در هر ماه و مال بصیغه کرایه زمین و مکانی که همه اصناف گران و کمبختان ممالک محروسه از قصاب و کلال و سبزی فروش گرفته تا بزاز و جوهری و صراف که بر هر گل زمین بازار و سر رشته نهشته و دکان

مهاخته خرید و فروخت می نمودند در سرکار بدستور معمول چیزی میدادند زر کلی زیاده از لکها عائد بیت خراج میگردد و ابواب مشروع و نامشروع دیگر مثل سرشماری و برشماری و برگسی و چرائی بنجاره و طوعانه و حاصل ایام بازار عرص و جاترغ کفار که در معبد خانهای هژود پرگنات دور و نزدیک هر سال یکبار چندین اک آنم فراهم آمده خرید و فروخت اجناس می نمودند و زر مسکرات و قمار خانه و خرابات خانه و حرمانه و شکرانه و چهارم حصه وجه ادای قرض که باعانت حکام وصول قرض خواهان می شد و غیره قریب هشتاد بابست که از همه ابواب زیاد از کورورها داخل خزنه سرکار میگردد از قلمرو هندوستان معاف فرمودند - و سوای آن عشر جند غله که بیست و پنج اک روپیه از روی دفتر دیوانی محصول شرعی آن بعرض رسید برای تخفیف گرانی غله معاف نمودند و بجهت اجرای این حکم جا بجا در صوبجات احکام جهان مطاع عالم مطیع مع گرز برداران واحدیان روانه فرمودند اما نفس الامر اینست که اگرچه پادشاه عالم نواز رعیت پرور حکم معافی ابواب مذکوره نمودند و احکام منع آن به تهدید صادر شد اما سوای محصول پاندری که بیشتر آن محصول در بلاد پای تخت و حاکم نشین مشهور بضبط در می آمد موانع حکم بعمل آمد باقی ابواب هرچند از طرف پادشاه ممنوع گردید لیکن فوجداران و جاگیردان دور دست بدر سبب دست از اخذ آن کوتاه نه نمودند اولاً پای سیاست که ترس و راهمه آن در دل جاگیر داران و فوجداران و زمینداران جاگیر اصلا در عهد پادشاه

عالمگیر و قلمرو ممالک محروسه هندوستان نماند دریم آنکه دامهای اکثر ابواب ممنوعه مذکوره از تغافل و عدم غور یا از راه کفایت اندیشی دیوانیان خلاف مرضی که بایستی از نسخه دیوانی منها نموده وقت تنخواه باریاب طاب در پروانه جاگیر عمل حشو و منها نموده تنخواه میزدمودند بعمل فیامد و جاگیر داران عمده بدین حجت که دامهای این ابواب در پروانه تنخواه ما درج گشته و طمع زیاده طلبی و ظلم علاوه آن گردیده راهداری و بسیاری از ابواب مذکوره بدستور سابق بلکه مزید بران بظلم و تعدی میستانند اگر از روی سوانح و وقائع بعضی پرگنات بعرض میرسید بکمی منصب و تعین گرز برداران معاتب میگردیدند و گرز برداران مبلغ گرفته چند روز اخذ آن ممنوع ساخته می آمدند و بعد انقضای ایام معدود بوسیله مربی و ساخت و کلا کمی منصب بحال میگردید لهذا بندوبست معافی بیشتر ابواب بظهور نیامد خصوص زر راهداری که نزد خدا ترسان حق آگاه بدترین ممنوع و ماده فساد و مسافر آزاریست و مبلغ کلی محصول آن می شود در اکثر ممالک محروسه قلمرو هندوستان از بیوپاریان و مسافران بی بضاعت و ره نوردان محتاج فوجداران و جاگیر داران زیاده از سابق بظلم و سختی میگرفتند و الحال هم میگیرند و زمینداران از مشاهده عدم باز پرس آن در تعلقه خودها زیاده از راههای تعلقه حکام پادشاهی شروع باخذ آن نمودند رفته رفته کار بجائی رسیده که مضاعف قیمت جنس و مالی که از ارنک و بذاد خرید می شود تا رسیدن بمکان مقصود بخرج در می آمد و بر سر سماجت و تعدی راهداران و زمینداران تمام مال و آبرو

و جان چندین هزار مسافر و مترددین آبرو طلب بباد فنا می‌رود
 خصوص مرهتد مفسد پیشه دکن قبل از صلح و بعد از صلح که انشاء الله
 تعالی در ذکر پادشاه شهید مغفور محمد فرخ سیربزیان قلم جاری
 خواهد گردید و دیگر زمینداران سرحدی سختی و ظلم راهداری
 بجائی رسانده اند که از احاطه بیان بیرون ست مگر حق سبحانه
 و تعالی پادشاه عادل ضابط حق پرستی را برین طائفه بدعاقبت
 تسلط بخشید که چندین را بحرزی کردار رسانده بانواع سیاست
 مبتلا سازد درین صورت شاید این ظلم راهداری مرفوع القلم گردد •
 ذکر محاربات که با شجاع رو داد و فریفتن
 پادشاه زاده محمد سلطان و صبیحه خود دادن باو

بعده که پادشاه زاده محمد سلطان باتالیقی و سپه سالاری
 معظم خان چنانچه بگزارش آمده مامور گردیده تعاقب کزان که
 درین مابین چندین مقابله و محاربه عظیم روی داد می‌رفت تا آنکه
 شجاع بجهانگیر نگر رسیده از سرنو بسر انجام و گرد آوری فوج و
 توپخانه پرداخت اگرچه دوه جنگ سلطانی که بتکثیر تفصیل
 آن پرداختن خالی از طول کلام نیست نمود و هربار مغلوب گردید
 اما بسبب آنکه بدشتر اختیار فوج و تعیین امرا بتجویز معظم
 خان بود بر شاه زاده محمد سلطان گرانی می‌نمود و برین معنی
 شجاع اطلاع یافته بفکر مائل ساختن دل بادشاه زاده طرف خود
 افتاد و از راه زمانه سازی غدر آمیز اکثر اوقات بار سال زسل و نامه
 و تحف که دام و کمندرام ساختن و تدبیر بدست آوردن دل جوانان
 نا تجربه کار است خال در نهایت پادشاه زاده نسبت بطرف پدر

انداخت و دل پادشاه زاده را بدست آورد رفته رفته رشته تدبیر
تذویر آمیز را بمرتبه استحکام داد که بقبول از دواج صبیغه خود که از
سابق نامزد بود پیغامهایی ابله فریب دیگر رخنه و لغزش تمام در ثبات
عقیدت پادشاه زاده راه یافت از آنکه جوانان را از رفاهت و صحبت
و نصیحت پیران آزموده کار نفرت می باشد و بصحبت بی کمالان
بدمال که ماده زوال عقل و دولت و آبرواند زیاده رغبت بهم
میرسانند دران ایام ندامت انجام بسبب درهم اندازی جمعی از
نمات پیشگان واقعه طلب و غمازان صاحب غرض میان پادشاه زاده و
معظم خان غبار خاطر روز بروز زیاد میگردد کار بجائی کشید که پادشاه
زاده از اثر نغمه افسون مخالف و دمسشی همدمان عرب و عجم قصد
ملحق گردیدن بشجاع پیش نهاد خاطر ساخته باندیشه دور از
صواب اواخر ماه رمضان شروع سال سه از جلوس مصحوب مصاحبان
و مقربان خانه بر انداز پیغام این راز بشجاع فرستاده آخر شب
باتفاق امیر قلی داروغه توپخانه خود و قاسم علی میرتزک که
ماده شعله افروزی این فساد بودند و چند خواجه سرا باقدری از
خزانه که توانست و جواهر و خدمه محل خود را بکشتیهایی آب
گذر که در میان حائل بود رساند شجاع که بعد رسیدن خبر این
معنی را از عطیه و فضل الهی دانست بلند اختر پسر خود را
باچان بیگ نوکر عمده خود و چند کشتی و کهار بسیار برای
استقبال و آوردن خزانه و اسباب پادشاه زاده بکنار دریا فرستاد
بعده که پادشاه زاده بآنطرف آب رسید و مردم شجاع از آب عبور
نموده شروع به بودن خزانه و دیگر سرانجام نمودند افشای این راز

سربسته گردید و خبر که بمعظم خان رسید ازین سوانح فتنه انگیز که خیمه بخیمه نقل نقل برنا و پیرگشت کمال اختلال در جنوه پادشاهی راه یانت و اکثر بندهای پادشاهی ثبات دل و پا باخته حوصله و استقلال از دست دادند اگرچه معظم خان نیز در باطن فهایت متروک و افسوده خاطر گردید اما در ظاهر کار وجود و عدم پادشاه زاده را مساوی دانسته سر رشته استقلال از دست نداده باستقلال و تزک تمام سوار شده در خیرداری مورچال و تسلی سپاه و دلدهی همواهان کوشیده در تدارک این سوانح ناملائم پرداخت لیکن چون ایام یرسات رسیده بود از تلاطم امواج و شکستن دل افواج و چهار طرف فروگرفتن آب اضطراب تمام در دلها راه یافت و سوامی این تدبیر بخاطر نومید که باتفاق ذوالفقار خان و اسلام خان و فدائی خان و آغر خان و راجه اندرسن بندیل و دیگر بندهای کار زار دیده تجربه کار پادشاهی که کومکي فوج او از سابق و حال شده رسیده بودند بتفاوت سی کوهی از اکبر نگر درمکان وسیع مرتفع فرود آمده برای رفاه لشکر ایام برشکال بسو برند - داود خان صوبه دار بهار که برای کومک مامور گردیده بود برین خبر اطلاع یافته بقصد ملحق شدن بلشکر از مکان خود روانه گردید اما بسبب شدت باران و طغیان آبها در راه توقف نمودن ضرور گشت - و خیمه متعین شدن دلیر خان و روانه شدن او از حضور نیز در لشکر انتشار یافت و فوج شجاع بقوت نواره مکرر خود را باکبر نگر رسانده و غافل ساخته بر سر معظم خان تاخت می آورد باوجود تردد نمایان که از معظم خان بظهور می آمد بسبب ناموافقت و نفاق ورزیدن

بعضي کوسمیان فوج پادشاهی مغلوب گردید و پای استقامت بسیاری از جا رفت معظم خان اطلاع یافته خود با جمعی از قول برآمده بدلدھی دلباختگان پرداخته بار دیگر حمله آور گردید و دو سه امیر نامی شجاع مثل اسغندیار خان و نور الحسن و گردهر راتهور گشته و زخمی گردیدند - باز اثر غلبه از طرف لشکر شجاع بود همچنان در اکثر محاربات رومیداد تا آنکه ایام شدت باران منقضي گردید و آب رود خانها و طغیان موج دریا رو بتخفیف آورد و داود خان رسیده بفوج پادشاهی ملحق گردید و خبر نزدیك رسیدن دلیر خان نیز رسید و روز بروز لشکر معظم خان را تقویت تازه بهم میرسید تا آنکه دلیر خان نیز با دو سه هزار سوار افغان جلالت کیش رسیده به معظم خان ملاقات نمود و معظم خان از عطای چند تفوز پارچه و اسب و فیل و جواهر و مدد نقد او را معزز ساخت - کوتاهی سخن شجاع با کبرنگر رفته صبیۀ خود را بعقد از دواج پادشاه زاده در آورده از زرینه و جواهر و افرو اسپهای عربی و عراقی و فیلهای آراسته از ساز طلا و میخا و یراق نقره در جهاز دختر داده مقرر نمود که پادشاه زاده محمد سلطان چند روز در اکبرنگر هم آغوش عروس عیش و نشاط بوده بعده خود را بلشکر برساند و خود از سرنو سرانجام محاربه و مقابله معظم خان نموده بآراستگی لشکر و ترتیب توپخانه خشکی و چند هزار کشتی نواره که مدار جنگ آن سرزمین بر مصالح نواره و جنگ دریاست برابر لشکر پادشاهی فوج کشی نمود اگر بتفصیل محاربات و ترددات رستمانه و تدبیرات حکیمانه معظم خان که بعد

انقضای برشکال و پیوستن دلیرخان ازو بظهور آمده پروازد سر رشته کلام باطناب میکشد حاصل کلام در فرصت پانزده بیست روز محاربات عظیم بمیان آمد و هربار فتح و نصرت نصیب فوج پادشاهی گردید و شجاع فرار نموده باز بقوت نواره جنگی که بیشتر بروی دریا از شبخون زدن کار زارهای صعب رو میداد بمقابله می پرداخت و درین مابین یکه تازخان و بسیاری از مردم نامی پادشاهی بکار آمدند و از اسلام خان و فتح جنگ خان و دلیرخان و داد خان ترددات نمایان بروی کار آمد خصوص بعده که پادشاه زاده محمد سلطان باتفاق بلند اختر پسر شجاع برگشته اختر بفوج خصم پیوست از طرفین ترددات صف ربا که هربار از هر طرف غالب و مغلوب گردیده باز بمقابله و مقاتله می پرداختند و داد و کشتیهای جنگی بسیار از ضرب توپ غرق و دستگیر گردیدند - از جمله جنگها که مابین هردو لشکر رو داده نقل یک جنگ که خالی از غرائب نیست قابل تحریر دانسته مجملی از تفصیل آن بزبان خامه میدهد چون آن طرف آب گنگ فوج شجاع بسرداری بلند اختر و دیگر سواران جنگ جو باتو پخانه جهان آشوب که گذار آب برسر معبری که بعضی جا پایاب بود چیده بودند رسیده مستعد کارزار گردیده چشم بر راه رسیدن فوج دریا موج پادشاهی داشتند بعده که فوج معظم خان که هراوی او بطریق قراولی باغر خان تعلق داشت بگذار آب رسید چون بعضی جا آب تا سینه میرسید و بنشان پایاب دو طرف چوب نصب نموده بودند تمام لشکر از ملاحظه بسیاری آب و باریدن آتش گول و توپ و تفنگ از روبرو

قدم جرأت پیش نمی گذاشت آغر خان اسپ خود بآب زد و از عقب آن دلیر خان فیل سواری خود بآب راند بعد آن پسر دلیر خان که بر اسپ سوار بود با دیگر دلاوران بطریق یورش جان بازی را کار فرموده مقابل توپخانه آتشبار بدو در آمدند و بغیرت همچشمی تمام لشکر خود را بدم آب و آتش زده دنبال هم میان چوب بندی که برای نشان پایاب نموده بودند روان شدند و از روبرو گولۀ توپ و گولۀ تفنگ چنان متصل هم باریدن گرفت که فرصت چشم و انمودن نمیداد و بهره می رسید سوای آنکه سر بآب فرو می برد نشان ازو پیدا نمیگردید و درین هنگام عبور سپاه از صدمات اسبان و فیلان نشان چوب بندی بحال نماند و از بسیاری تودن سپاه و چهارپایان ریگ زیر پا خالی گردید و پایاب بالکل بر طرف شد لهذا سوار و پیاده بدشمار غرق بحر فنا گشتند در همین حالت پسر دلیر خان از تملج دریا مع اسپ بآب فرو رفت که نشان زنده و مرده او نیافتند و از غرش بان و باریدن تگرگ گوله و فرو گرفتن دود باروت که پدر پسر را نمی شناخت و برادر بحال برادر نمیتوانست پرداخت تمام دریا گلگون گشته بود جمعی را که اسپ شنا کرده بر آورد نجات یافت و بعضی که شناور می ماندند و از صدمه گوله و بان محفوظ ماندند جان بر گردیده از آب گذشتند آغر خان که پیش فیل دلیر خان شمشیر زنان انبوه هجوم سوار و پیاده فوج خصم را از هم میدرید ناگهان فیل مست مقابل آغر خان باشاۀ فیلبان رسید آن مبارز فیل پیکار رو بروی فیل حمله آورده شمشیر بخراطوم فیل رساند و فیل آغر خان را مع اسپ بخراطوم

گرفته از جا برداشته چنان بر زمین زد که راکب و مرکوب بتغارت ده قدم از همدیگر دور افتادند اگرچه بهر دو صدمه ضرب رسید اما روده اسب کسینخت و آغرخان در همان گرمی باز خود را جمع ساخته به چستی و چلاکی تمام بر اسب رسانده بار دیگر آن بهادر فیل نبرد قصد مقابله فیل نمود اما از آنکه در اسب طاقت توده نیافت و دانست که باز روی بلائی سیاه آمدن رایگان جان بجا دادن است از عقب فیل خود را برابر فیلبان رسانده بضرب شمشیر فیلبان را از بالا سرنگون ساخت و برق کردار از پشت اسب بسته بر گردن فیل سوار شد اما از آنکه کجک فیل بدست نیامد و فیل در فرمان نبود و نمیدانست که چه کار کند درین ضمن یکی از نوکران او گفت خنجر از کمر و غلاف بر آورده بر بذاگوش او بخلاند درین حالت دلیر خان که فیل او بفاصله ده بیست قدم عقب آغرخان می آمد و از دور تود و رستم آن بهادر فیل نبرد مشاهده می نمود فیل سواری خود برابر او رسانده آفرین و تحسین گویان اطراف فیل بطریق تصدق شدن گردید آغرخان گفت من این فیل را برای سرکار آن خداوند بقید آورده ام امیدوارم که به فیلبان سرکار خود بفرمایند که داخل فیل خانه نماید و برای سواری من از اسپهای کوتل مرحمت گردد دلیر خان بار دیگر زبان بتحسین کشاده گفت که فیل هم بشما آرزائی باد و دو اسب عربی و ترکی باغرخان تواضع نمود و بیکی از فیلبان خود فرمود که بر فیل سوار شود و آغرخان خود را به پشت اسب رسانده با بسیاری از مغلان جلالت کیش و افغانان قدم پیش بمقابله فوج خصم پیش قدم

گردیده دست بقبضهای کمان در آورده صدای داروگیر بچرخ برین
رساندند

دها ده برآمد ز هر پهلوی * چکاچاک برخاست از هرسوی
توگفتی هوا تیربارد همی * سراسر جهان تیغ بارد همی
و بعد حملهای پیاپی و چپقلشهای بهادرانه که دوهه سردار شجاع
با بسیاری از مردم غیرمشهور از پا در آمدند و جمعی از فوج
پادشاهی نیز بکار آمدند و زخمهایی سرخروئی برداشتند فوج
هراول خصم از روبرو فرار نمود و پسر شجاع تاب استقامت نیاورده
رو بفرار آورده تا نزد پدر بند نگردید - ملا امیدی نام شاعری بود که
شعرهای برجسته آبدار میگفت چون از دلیر خان غبار خاطر
داشت بعد غرق شدن پسر دلیر خان بجای مدح این چند بیت
عمدا بتغییر زبان فرس گفت تا بشعر او گمان نبرند و به دلیر خان
رسانند *

* بیت *

پسر نواب دلیر خان از اسب غلطید و رفت

بر سر و ریش پدر در یکنفس گوزید و رفت

چون پدر بر فیل بود اسوار و او بر اسبگی

لا جرم از روی غیرت بر پدر قهرید و رفت

گرد بادی بود از خاشاک و که جمع آمده

در میان آب چون سرگین بنخود پیچید و رفت

باوجود چنان مغالطه روز موعده که دلیر خان برین اشعار اطلاع
یافت دانست که شعریست و قصد گرفتن او نمود ملا امیدی
گریخته بلسکر شجاع رفت و بعد چندگاه معظم خان را شفیع ساخته

دست برو مال بسته بخدمت دلیر خان آمد و دلیر خان مبلغ نقد با خلعت با او تواضع نموده مصاحب خود ساخت *

القصه بهمین وتیره محاربات صعب بر سر نالهایی قلب و بر روی دریایی گنگ بجنگ نواره و بمقابله صف در سواد اطراف تانده که از معمورهای مشهور آن ضلع و مکان ماندن پادشاه زاده محمد سلطان که بعد از کد خدائی مقرر گشته بود بمیان می آمد و مردم نامی بهیاری طرفین گشته و زخمی میگرددند •

الحال بذکر حضور می پردازد که حضرت خلد مکان از شنیدن پیوستن پادشاه زاده محمد سلطان بشجاع و تردهایی فدویانه معظم خان بخاطر آوردند که از راه احتیاط و مصلحت ملک داری پنجم ماه ربیع الاول سال مذکور خود بدولت متوجه سمت شرقی گردیدند - درین آوان راجه جسونت را بالتماس محمد امین خان و اعتماد خان عرف عبد القوی از سر نو مخاطب بمهاراجه ساختند همه جا سیر کزان و داد دهان و شکار افگزان طی مسافت میفرمودند - بیست و دویم شهر مذکور پادشاه زاده محمد معظم و وزیر خان از دکن رسیده شرف اندرز ملازمت گردیده مورد عنایات گشتند - حوضه طلائی بصورت بنگله برای سواری فیل که اختراع پادشاه عالمگیر است و فرمایش نموده بودند خان سامان تیار نموده آورده از نظر گذرانید بر فیل بسته سوار شده بداروغه زرگر خانه و زرگری که آن را ساخته بود خلعت و اضافه و فیل و نقد عطا فرمودند - در منزل از منازل کنار آب گنگ یک هفته مقام نموده وسط ماه ربیع الثانی صبیحه میرزا سنجر نجم ثانی خراسانی باسم نورنسا خانم بعقد پادشاه زاده

محمد معظم د، آوردند و اکثر رسوم و عذایات پادشاهی در حق داماد فرخنده شیم و عروس مبارک قدم بظهور آمد *

درین اوان خبر مراجعت نمودن پادشاه زاده محمد سلطان از نزد شجاع و باز پیوستن بمعظم خان بعرض رسید مجملی از تفصیل آن می نگارد که چون پادشاه زاده از سوسه و گمراهی شیطانیه که لازمه ایام جوانیست و خیال خام بدام شجاع آمد آخر کار از ملاحظه بدعاقبتی که باوجود عاصی گردیدن در خدمت پدر بزرگوار نظر بر مآل کار عمومی برگشته روزگار نموده دانست که آخر جان و ایمان د، تمغای آن دولت ندامت انجام باختن است ناچار ازان راه خطا نادم گشته بفکر مراجعت نمودن افتاد چون خود در اکبر نگر نزد شجاع و حرم او در تانده که از شجاع بفاصله یک دو منزل بود درین ضمن خبر بیماری محل او رسید ببهانه و شهرت خبر گرفتن زوجه خود از شجاع رخصت گرفته بتانده آمده خفیه پیغام باسلام خان که بالشکر پادشاهی آن طرف آب بود فرستاده از اراده خود اطلاع داد و فوج بطریق مدد مع لوازم دیگر بر اشاره وقت معین طلب داشت ششم جمادی الاولی مع خدمه محل و چند خواجه سوا بشهرت سیر و شکار ماهی سوار شده جواهر و قدری که توانست اشرفی با خود گرفته بکنار دریا رسیده بر چهار کشتی سوار گشته طرف معبری که اسلام خان بموجب اشاره خود را رسانده انتظار میکشید روانه گردید مردم شجاع برین خبر اطلاع یافته بر کشتیها سوار شده تعاقب نمودند و از روی روی اسلام خان که باتمبخانه و فوج خود استاده بود راکب نواره گردیده باستقبال

پادشاه زاده و دفع کشتیهایی مخالفان پرداخت و از هردو طرف توپ زدن شروع نمودند اگرچه پادشاه زاده با محل خاص و دیگر مردم سالم از آفت بکنار رسید اما یک کشتی که بران بعضی کارخانه و قدری از خدمه محل بودند و گران بار بود دوسه گوله بسبب عقب ماندن بدو رسید غرق گردید آدمهایی آن کشتی چند نفر از فکور و اناث ببحر فنا فرورفتند و بسیاری بمدد ملاحان و رسیدن کشتی اسلام خان از آفت غرق شدن محفوظ ماندند این خبر که بمعظم خان رسید گل گل شگفته خاطر گردید و همان وقت خیمه مختصر و حاضری و میوه برای پادشاه زاده روانه ساخت و بعد سه روز بدیدن پادشاه زاده آمده باظهار خوشوقتی و شغف در خورده پیهم حقیقت بحضور پرنور نوشته مع عرضه داشت پادشاه زاده ارسال داشت اگرچه بعد از پیوستن بادشاه زاده بفوج پادشاهی شجاع دست و پا باخته بفکر فرار افتاد اما باز محاربات معب میان هردو لشکر رو داد و در همین ایام چهارده لک و پنجاه هزار روبیه از خزانه مونگیر و اطراف آن ضلع نزد معظم خان رسید و برای لشکر قوت سربازی تازه حاصل گردید تا آنکه شجاع مغلوب هراس گشته ملک وسیع بنگاله را چنانچه مجملی از تفصیل آن بزمان قلم خواهد داد بتصرف معظم خان گذاشته روانه وادی گمنامی گردید. و معظم خان که قبل از فرار او بموجب حکم پادشاه زاده محمد سلطان را با فدائی خان و چندی از فدویان دیگر و مصالح لازمه خبرداری و ارادت خان مغضوب که ماده شریک فساد پادشاه زاده گردیده بود روانه حضور نمود بعد عرض حکم شد که الهیار خان

داروغه گرز برداران سر راه پادشاه زاده رفته از همانجا مقید ساخته مع ارادت خان براه دریا بر کشتی سوار نموده برده به ملیم گده که از جمله قلعه های ارک دهلی کهنه است رساند - باز فرمان رفت که ارادت خان را فدائی خان همراه گرفته بحضور آورد و فدائی خان بعد رسیدن حضور مورد عنایات گردید و ارادت خان را از منصب برطرف و از مجرا ممنوع ساختند *

اگرچه میان اعلی حضرت و حضرت عالمگیر پادشاه نوشتجات گله و شکوه آمیز و معذرت های خشونت انگیز بسیار بمیان آمد که ضبط نقل همه آن منافی اختصار کلام است و نقل مسوده خطوط اعلی حضرت بدست نیامد اما مضمون جواب دوسه نامه که خلد مکان بخدمت پدر بزرگوار نوشته اند و از آن مضمون خط فردوس آشیانی ظاهر میگردد بلاکم و زیاد بزبان قلم میدهد *

در جواب خطی که از نزد اعلی حضرت مشتمل بر طلب خواجه سرائی چپتی نویس رسیده بود نوشته شده - بعد ادای مراسم عقیدت بعرض اقدس میفرساند که فرمان والا شان سر امر نکاشته قلم مبارک که پنجم شهر حال در جواب عریضه این مرید صادر شده بود عز و مول بخشید و از مطالعه تحریر کلک درر بار جواهر سلک دیده را نور و دل را کمال بهجت و سرور بخشید المنة لله تعالی که ذات فائض البرکات تقدس قرین صحت و عافیت است - پیر دستگیر سلامت - این مجبور حکم قضا و قدر که بمشیت الهی در چنین ورطه خطرناک افتاده بچندین کلفت های ظالم ، باطن مبتلا گشته از خجالت و انفعال خود چه عرض

نماید که بر اعلیٰ حضرت هویدا نباشد - پیوسته از درگاه ایندمسئلت می نماید که توفیق استرضای خاطر ملکوت ناظر و فرصت تلافی و تدارک مافات عذر خواهی زلات خویش عطا نماید تا کار و خدمتی که موجب خشنودی قبله و کعبه حقیقی تواند بود بتقدیم رساند - و از ذره پروری و بقده نوازی آن حضرت نیز چشم دارد که بدعای خیر این گناهکار را که عبارت از توفیق حسنات و خدمت گذاری ولی نعمت است یاک میفرموده باشند - تجویز و ظهور بعضی امور چنانچه قبل از بن نگاشته اضطراری است و ازین رهگذر چه شرمندگیها که ندارد - خواهجه سرای چمتی نویس را هرگاه کاری رود دهد حکم شود که بسعادت خدمت میرسیده باشد *

نامه دوم در ایامی که شجاع دفعه اول در مقابل عالمگیر پادشاه هزیمت خورده فرار نمود و قبل از دستگیر گردیدن داراشکوه خلد مکان گرفت و گیر قاصدان می نمود اعلیٰ حضرت در آن مدت نصیحت اعتراض آمیز نوشته بودند و برای آبدار خانه و غسل خانه اعلیٰ حضرت که ممنوع و موقوف فرموده بودند نیز درج بود و از اتفاقات در همان ایام نوشته خط هندوی اعلیٰ حضرت که بنام شجاع فرستاده بودند بدست آمده بود در جواب پدر بزرگوار خود نوشتند - بعد ادای مراسم عقیدت و عبودیت بعرض اشرف میفرساند صحیفه که بخط خاص پس از تعدادی ایام صادر شده بود پرتو وارد انداخت بمطالعۀ ارقام سرمایه سعادت حاصل کرد کیفیتی که نگارش یافته بود بوضوح انجامید از سبب گرفت و گیر خطوط استفسار شده بود برخاطر دریا

مقاطر پوشیده نماند که ازین مرید در ابتدای حال و آغاز وقوع
مراتبی که بتقدیر ایزد متعال رو داده باعتقاد آنکه چون آنحضرت
عقل کل اند و اکثر اوقات گرامی در تجارب پست و بلند روزگار
گذشته شاید ظهور این امور از قضا و قدر دانسته در شکست کار
این مرید و رونق بازار دیگران که ارادت الله بدان تعلق نگرفت
کوشش نفرمایند سلوک را بنهجی مستحسن قرار داده بود و
میخواست که بعد رفع شورش در استرضای خاطر والا که مرأی تمام
بمیان جان بسته بدان وسیله سعادت دارین حاصل کند و هر چند
می شنید که موجب ارتغاع غبار فساد و برهم خوردگی مهمات عباد
بتحریر آنحضرت است و برادران بفرموده اقدس دست و پا
میزنند و جانی میکند گوشت بسخنان مردم نینداخته اندیشه
انحراف از شاه راه عقیدت نمی نموه لیکن از آنجا که اخبار
بی توجهی حضرت بتواتر رسیده چنانچه از نوشته که بخط هندی
بشجاع قلمی گردیده بود و خان و مان او بر سر آن خراب گشته
هویدا است یقین حاصل شد که آنحضرت این مرید را نمی خواهند
و آنکه از دست رفته هنوز تلاش دارند که دیگر استقلال پذیرد و
سعی و ترقی این فدوی که مصروف بر اجرای احکام دین متین
و انتظام مهمات مملکت است ضائع شود و بهیچ طریق ازین فکر
باز نیامده درین کار مصرند ناگزیر بمراعات لوازم حزم و احتیاط پرداخته
و از حدوث مفسدهای ممتنع التدارک اندیشه مند گشته آنچه
بخاطر داشت نتوانست از قوه بفعل آرد و بر صدق این دعوی
خدای توانا شاهد است درینصورت جمعیت خاطر این مرید

وقتی صورت خواهد گرفت که دو فتنه جو که دوباره بیغیرتی بر خود قرار داده گریخته اند از ممالک محروسه بدر روند یا بتوفیق الهی دستگیر گردیده همراه برادر سیوم خود بنشینند * بیت *

سروازت ملک نا برتن است * تن ملک را فتنه پیرهن است
انشا الله تعالی بعد از آنکه کار معاندان بیکی ازین دو وجه ساخته شود چرا این همه عبت احتیاط خواهد نمود - درباب آبدار خانه قلمی بود آب خامه در غسل خانه درین وقت که آن حضرت پیوسته در محل می باشند چه درکار است - و مهر بر کارخانه ملبوس نمودن از رهگذر تصدق شدن خواجه معمر می شد الحال که دیگر بدین عهده مامور گردید پوشاک مبارک بدستور سابق بی تعلل خواهد رسید *

نامه ثالث در جواب خطی که اعلی حضرت مشتمل بر عفو نمودن تقصیرات مع قدری جواهر بابت پوشاک داراشکوه که در محل مانده بود برای عالمگیر پادشاه فرستاده بودند نوشته شده - بعد ادای وظائف عقیدت بعرض اقدس میسرساند والا فرمان عاطفت عنوان که در جواب عریضه این مرید صادر شده بود در اسعد زمان و بهترین ساعات عزورود آرزائی داشت از وصول نوید عفو زلات و تقصیرات جهان جهان نشاط و انبساط اندوخت و بلطف عمیم مرشد و قبله خطابخش عذر پذیر امیدوار گردید المنه لله که اعلی حضرت بمقتضای انصاف و قدردانی عفو را بر انتقام ترجیح داده این سراپا گناه روسیاه را از گرداب اندوه و ملال هر دو جهان نجات بخشیدند رجا بکرم ایزدی واثق است که من بعد بموجب مصلحت امری که وقوع آن نشاید ازین مرید بظهور نیاید خدای

غیب دان که او را بکذب و دروغ گواه گرفتن نزد اهل اسلام کفر و در
جمله ملل و ادیان مذموم گرفته اند میداند که این مرید هرگز بتجويز
ارباب نفاق مرتکب خلاف مرضي طبع مقدس نبوده و نيست
و خود را نائب حضرت دانسته بدین خدمت و امر خطير قيام
ميدمايد ليکن انتظام اوضاع مملکت و ملت و تسلي رعيت
باظهار نيابت امکان نداشت لهذا ناگزير براي پاس ملک و حال
رعایا روزي چند این نوع سلوک که بخاطر خطور نمیکند می و رزد
و خدا آگاه است که چه شرمندگیها که ازین رهگذر لازم نشده
انشاء الله تعالی همین که امنیت در مملکت پدید آید و غبار فتنه
فرور نشیند جمیع مرغوبات خاطر اشرف بوجه احسن و دلخواه
صورت خواهد گرفت این مرید که خلاصه عمر خود صرف رضا
جوئی و نیکو خدمتی نموده باشد بجهت مزخرفات و ذیبره فانیه
چگونه راضی میتواند بود که اوقات فرخنده سمات آنحضرت که
جان و مال و عیال نثار تحصیل خورسندی ایشان است بجمعیت
نگذرد و مردم محل از خدمت و افي سعادت جدا باشند از آنجا که
شجاع قدر عافیت ندانسته بقصد فاسد باله بان رسیده شورش بر
انگیخته این مرید نیز که از طرف پادشاه زاده کلان قدری خاطمه
جمعی حاصل نموده نفسی فارغ نموده بود توکل بر تاییدات الهی
و اعانت و مدد و نصرت بخش حقیقی نموده هفدهم شهر حال
متوجه آن حدود گردیده امیدوار است که بتوفیق الهی و اعانت
حضرت رسالت پذهی و توجه باطنی آن حضرت پیر دستگیر
عنقریب ازین کار فارغ شده اصلا مرتکب امری که نامرضی مبارک

باشد نکرد - بر آن حضرت هویدا است که سبکانه و تعالی و دافع
خود را بکسی که از عهده پرداخت حال رعایا و نگاهبانی برآیا
برآید می سپارد بر عقلا ظاهر و هویدا است که از گرگ شبانی نیاید
و هر کم حوصله از عهده این امر خطیر بر نیاید مراد از ملک رانی
پاسبانی خالق است نه نفس پروری و شهوت رانی - بهر حال
حق سبکداده و تعالی این مرید را از خجالت آن حضرت برآرد -
تسلیمات عفو تقصیرات و ذلات و عنایت فرمودن جواهر بابت
پادشاه زاده دارا شکوه بجا آورده شکر این فضل و مرحمت ببتق-یم
میرساند *

از راوی ثقه که پیشکار مشرف جواهر خانه بود مسموع گوید
که بیست و هفت لك روپیه را جواهر و مروارید خدمه محل
خود را دارا شکوه در جواهر خانه محل اندرون قلعه باطلاع اعلی
حضرت گذاشته برآمده بود که بعد هزیمت فرصت همراه گرفتن
نیافت فردوس آشیانی بعد پر خاش و تجسس و طلب آن را مع
ذامه که طوعا و کرها مشتمل بر بخشیدن تقصیرات چنانچه بذکر
درآمد نوشته نزد عالمگیر پادشاه فرستادند و سوای آن یک
تسبیح مروارید که صد دانه آن همه هم رنگ و هموزن غلطان به قیمت
چهار لك روپیه بتلاش بهمرسانده بودند و امام آن نیز بسعی تمام
میسرآمده بود با یک آرسی الماس مدام در گردن خود داشتند
بعده که منزوی ساختند خلد مکان پیغام نمودند که چنین تحف که
از جمله ملبوسات ایام سلطنت است در انزوا نگاه داشتن آن خلاف
پاس طریق تقوی است و خواهجہ سرای که برای طلب آن مامور

گردیده بود بسماجت پیش آمد اعلیٰ حضرت بر آشفته خاطر
گشته آرسی را از گردن بر آورده حواله نمودند و برای تسبیح
فرمودند که ازین اوراد خوانده می شود درهائون کوبیده و نرم نموده
خواهم داد بعد ازان که جواب درشت خواجه سرا شنید برگشته آمده
عرض نمود باز طلب نذمودند تا روز واقعه نزد اعلیٰ حضرت بود
دیگر مقدمات که میان حضرت اعلیٰ و خلد مکان تا روز واقعه روداد
قابل تحریر نیست *

جشن جلوس سال سویم مطابق سنه هزار و هفتاد

هجری مشتمل بر احوال و کیفیات شجاع

بیست و چهارم ماه رمضان المبارک جشن سال میوم جلوس
چنان آراستگی یافت که نمونه روضه رضوان گردید و در هر طرف
و کنار آن عشرت خانه عالم افروز مغنیان زهره مثال و رقاصان حور
تمثال و رامشگران دلربا هنگامه نشاط را گرم ساختند * * بیت *
صدای مطربان با نغمه ساز * درین بزم طرب گردیده دمساز
برقص آورده هرسوشوخ و شنکی * بکار دلربائی تیز چنگی
همه رنگین دهان از صوت تهی تهی * چو مینا از سرود قلقل می
همه سلاطین و امرا و فضلا و صلحا و ارباب طرب موافق پایه و رتبه
و قسمت کامیاب عطای اضافه و فیل و جواهر و مرصع آلات و زر
گردیدند و طبق طبق زر و گوهر بر فرق پادشاه نیکوسیر نثار گردید و
خرمن خرمن روپیه و اشرفی بانعام و بخشش درآمد از انجمله سی
هزار روپیه بارباب استحقاق مرحمت فرمودند - خوشحال خان
کلاونت را که سرآمد نغمه سرایان بود هفت هزار روپیه هموزن او

بوزن در آورده در انعام او عطا نمودند - و پیشکش و نثار امرا آنچه
 بمنظر گذشت و هرچه اقباقه و نقد و جنس بسلاطین و بیگمان و امیران
 مرحمت شد بتحریر تفصیل آن پرداختن از سر رشته کلام دور افتادن
 است سید و شصت خلعت امرای حضور بشمار آمد دیگر
 خلعت خدمه محل و ارباب طرب و اهل حرفه را تا کجا بشمار
 آرد تا دهم شوال مجلس جوش و خروش عشرت آراستگی داشت *
 و درین جشن که عرضه داشتهای معظم خان مشتمل بر مرزده
 فتحهای پی در پی و فرار نمودن شجاع بملک رخنگ و پاک
 گشتن ولایت بنگاله بالکل از تصرف مخالف بعرض میرسید نشای
 دوبالای بزم نشاط حاصل میگردد - چنانچه مجملی از احوال نکیست
 مآل شجاع آنکه بعد از وقوع چندین کارزار که هر بار فرار نصیب او
 گردید آخر بار در کشتی را پر از اشیای خاصه و مرصع آلات و ظروف
 طلا و نقره و جواهر و خزانه و دیگر اسباب تجمل و لازمه سلطنت نموده
 خدمه محل و ناموس را نیز در کمال اضطراب و سراسیمگی بر قعها
 پوشانده در کشتی جاده دوازده فیل دیگر پر از اسباب کارخانجات
 ضروری که برای رساندن تا نزد کشتی می آوردند از صدمات
 افواج پادشاهی که پاشنه کوب رسیده بود پاوه بتاراج و دست برد
 اوباشان هر دو فوج رفت و بسیاری بدست مردم و سپاه معظم
 خان افتاد و بقیه تاراج بضبط سرکار درآمد و معظم خان حکم نمود
 که هرچه از هرجا از نزد تاراجیان توانند بدست آورده داخل اموال
 ضبطی نمایند و اکثر همراهان از مشاهده آن حال که هیچ خویش
 و بیگانه تاب صدمات روز بیکسی نمی تواند آورد بل سایه هم در

شبهای تار زوال دولت گریزان میگردد جدائی اختیار کردند بلکه
بیشتر آنها دست اندازی بمال و تاموس باقی مانده نمودند *

* بیت *

بقهر خدا چون کسی افتاد * همه عالمش پای برسر نهند
جوبیند که اقبال دستش گرفت * ستایش کنان دست برسر نهند
پسر شجاع در عالم مشاهده زوال مال و حال و احوال خود از راه
عاقبت بینی قبل ازان با راجه رخنگ رسل و رسائل محبت
افزا بار سال تحف و هدا یا بمیان آورده باعتقاد خود بذای دوستی را
استحکام داده بود و نمیدانست که کهی را که مال کار او خواری و زاری
و بی اعتباری سر نوشت باشد هیچ دوست جانی و فرزند و جگر
گوشه او بتدبیر مکافات آن نتوانند پرداخت تا بدشمن دینی و
دنیوی چه رسد *

* بیت *

کسی را که اقبال ازو رو بتافت * نهیب قضا بر سرش دست یافت
همان کرد کزوی ندامت کشید * رهی رفت کزوی بخواری رسیده
بعد ازین که دید که هیچ طرف یار و مدگار نماند و باقی همراهان
و جمعی که آنها را رفیق روز بیکسی میدانست از جدائی نمودند
تمهید گرفتن قلعه از قلعهایی سرحدی متصل ولایت راجه رخنگ
بخاطر آورده بآن راجه التجا برد چنانچه تفصیل آن خالی از قصه
ملالت اثر نیست آخر ندامت کشیده منصوبه مرکز خاطر را پیش
نتوانست برد بلکه خفت کشیده آخر کار بکمال ذلت و خواری
و بی اعتباری خود را گرفتار دام کید و غدر کفار نابکار آن دیار
ساخت و بقول مشهور دران ضلع مفقود الاثر گردید که احدی ازو

نشان نیافت - و لغایت انتهای ایام نکال سید عالم که از سادات مشهور بارهه بود با چند از همراهان و سید قلی نام یا دوازده نفر که جمله بچهل نفر رسید با او شرط وفای یاری و رفاقت بجا آوردند *

ذکر جشن سال قمری و مهم فرمودن براجہ کرن

درین ایام که جشن وزن قمری متصل ایام بزم نشاط افروز جلوس اتفاق افتاد و آن شاه خورشید افسر ملک سریر چون ماه تابان که در برج میزان جا کرد و در عیش و عشرت و شادی بحکم اثر خانه زهره چنگی بر روی اهل نشاط کشاید بهزاران اثر فیض بمیزان آمده زر و گوهر را آبروی تازه بخشید و بارباب استحقاق قسمت گردید *

• بیت •

از دولت وزن شاه فرخنده سیر * زر گشت عزیز و آبرو یافت گهر
در پله میزان چو درآمد گویی * خورشید نشست در افق تا بکمر
پادشاه بیگم عقد مروارید مع پنجم لعل بقیمت دولک و هشتاد هزار روپیه
و روشن آرا بیگم دو هزار اشرفی بوقت تسلیمات مبارکباد پیشکش
نمودند - محمد مقیم پنجاه هزار روپیه را جواهر گذرانید باقی نذر و نثار
امرا و انعام ارباب طرب و رعایت مستحقان که موافق دستور هر جشن
بعمل می آمد بزبان قلم نمیدهد - و در جشن این سال فرخ فال
معظم خان را بخطاب خان خانان و اضافه سه هزار سوار دو اسبه سه
اسبه که اصل و اضافه هفت هزار و هفت هزار سوار از انجمله
پنجاه هزار سوار دو اسبه و سه اسبه باشد معزز ساختند و صوبه داری
بنگاله بکمال استقلال و اختیار عزل و نصب حکام آن ولایت فرمودند
و خلعت و شمشیر مرصع با دو فیل نور و ماده مع ساز طلا و دیگر

عذایات برای او روانه فرمودند - نجات خان که بسبب وقوع تقصیر کشتن معمور خان از ابتدای جلوس مغضوب بود بی یواق بحضور می آمد حکم شد با یراق بمجرای آمده باشد - راجه کرن که در ایام بیماری اعلی حضرت باغوی دارا شکوه بلیحکم از دکن برخاسته آمد و روی ندامت باین درگاه نیاورده از روی کوتاه اندیشی در جواب احکام بعد از غدر آمیز دفع الوقت نمودن را سرمایه نکال خود ساخته بود امیر خانرا با فوج نه هزار سوار برای تنبیه او مقرر و روانه فرمودند و کیسوسنگه پسر او که از پدر جدا گشته نظر بر عاقبت بینی خود در رکاب می بود خود التماس همراهی امیرخان نموده بر استیصال پدر کمر بست *

ذکر احوال ابتدای فساد سیوای بدنهال

آنچه از مردم ثقه دکن و قوم مرهنگه آن ملک در باب اصل و نسب سیوای بد اصل مردود مسموع شده رشته اصل اجداد او بسلسله رانای چتور میرسد چون میان قوم راجپوت و هسه هندو مقرر است که فرزند از بطن غیم ذات خود حاصل نمودن و از کنیز توالد و تناسل پیدا کردن مذموم و شوم میدانند درینصورت که در عالم جوانی و شهوت زانی فرزندی از غیر کفو بهم رسد آنرا داخل خانه زاد و کنیز و غلام اعتبار می نمایند و بآن اولاد ترکه میت نمیدسد بلکه با وجودی که مادر مولود نسبت به پدر نجیبه باشد همین که از قوم خود او نباشد بار نسبت و کد خدائی نمی نمایند اگر بطریق عاشقی مدخوله سازد فرزند او بکمال بی اعتباری بحکم ولد الزنا پرورش می یابد و نسبت و کد خدائی او باز همچو خود

او می نمایند مثلاً اگر زن قوم بقال بخانه قوم کمتر از و یا دختر بکر
 برهنه بتصرف کهتری و کایت باشد هر فرزندی که از و بوجود آید
 همان اعتبار کنیز و غلام دارد - گویند از اجداد سیوای مردود که ازو
 ملقب به بهوسله است در اطراف ملک رانا مسکنی داشت با
 یکی از زنان غیر قوم بد اصل تعلق سرشار بهم رسانده بی عقد
 بدستوری که میان آن قوم می باشد مدخوله خود ساخت از و
 پسری متولد گردید از ملاحظه طعن خویش و تبار آن مولود را در
 گوشه و کنار جبال بامر ضعه که برای او مقرر نموده بود نگاه داشت و از
 مردم پنهان اورا پرورش میداد چون بآن زن رغبت و دل بستگی تمام
 داشت هر چند مادر و پدر او خواست که میان قوم خود کدخدا
 نمایند قبول نمود بعد که طشت محبت بافراط او از بام افتاد و
 پرورش یافتن پسر میان دوست و بیگانه زبان زد گردید لهذا فرزند
 خود را از مکانی که پنهان نموده بود خفیه بر آورده با والده او
 برداشته روانه دکن گردید چون بملک بیگانه رسید با وجود شهرت
 کاذبه که فرزند از زن همقوم دارد از راجپوتان صحیح النسب هیچکدام
 نسبت باو نه نمودند ناچار با قوم مرهته که آنها نیز خود را از
 راجپوتان غیر مشهور میگیرند نسبت پسر خود نمود از آن نزدیک پشت
 هفتم یا هشتم ساهو بهوسله بهم رسید و وجه تسمیه بهوسله که بهوسله
 نیز زبان زدست بروایتی این ست که بزبان هندوی گهوسله مکانی
 را گویند که جای بسیار خورد و تنگ مختصر باشد چون آن حلال
 زاده صحیح الاصل را در چنان مکان بقصد نقل مکان از آن پرورش
 میداد ملقب به بهوسله گردید و وجه دیگر هم مذاقی این قول شنید

شد - الحاصل بعده که ملک نظام الملک بتمامه بتصرف صاحب قران ثانی حضرت اعلی در آمد و با عادل خان رابطه داد و محبت بمیان آمد عادل خان التماس نمود که در عوض چند محال بیجاپور که بتصرف پادشاه در آمده بعضی تعلقه کوکن نظام الملکی مراد از بندر جیول و بابل و دنده راجپوری و چاکنه باشد و بعد تسلط عادل شاهیه تعلق بحدود ملک بیجاپور گرفته بود و متصل سرحد کوکن عادل شاهیه که به تل کوکن اشتهاار دارد واقع است و پرگنات بیجاپور متصل سرحد خجسته بنیاد بضبط بندهای پادشاهی منصوب کرده دکن واگذارند و از بندر جیول تا پرگنه چاکنه همه جنگل و کوه پر از اشجار و کنار دریای شور است بتعلقه بیجاپور مرحمت شود و این التماس مقرون باجابت گردید و بعد عوض و معاوضه هر دو کوکن تعلق بعادل خان و بیجاپور گرفت - و ملا احمد نام که بزرگان او از شرفای نو آمد عربستان بودند از ظلم حجاج بنی امیه در اطراف کوکن وارد شده یقوم نو آتیه زبان زد گردیدند از جمله اولاد آنها ملااحمد مزبور از مقربان بیجاپور که بکمالات صوری و معنوی آراسته بود سه پرگنه جاگیر دران ضلع یافت و در همان ایام دو پرگنه باسم پونه و سوپه در جاگیر ساهو بهوسله مقور گشت و سیوای بد سیواز طرف پدر ببندهاست جاگیر صاحب اختیار هر دو پرگنه گشته آمده به نسق آنجا باستقلال تمام پرداخت چون در فن شجاعت و رشادت میان قوم خود ممتاز بود و در حیل و تدبیر فرزند رشید ابلیس پر تلبدیس گفته میشد دران حدود که همه جبال قلب سر

بفلک کشیدہ و جنگل پر از اشجار خار دار لاحاصل داشت بطریق
 زمینداران توطن اختیار نموده بساختن عمارات و احداث قلعات
 گوهی و حصار گلی که باصطلاح ہندوی دکن گدی نامند می
 پرداخت و در همان ایام عادل خان بیجاپوری بعارضہ بدنی گرفتار
 گشته بعد از امتداد کشیدن مرض انقلاب و آشوب تمام در مملکت
 بیجاپور کہ نسبت بہمہ صوبجات ہندوستان وسعت مسافت و مداخلی
 زیادہ دارد بہم رسید و چون ملا احمد کہ در همان ایام ارادہ حضور
 اعلیٰ حضرت نمود فوج او از طرف جاگیر کوکن بہ خواستہ آمد
 سیوای بدگھر ملک را از نسق فرمان فرما خالی یافتہ در آن ضلع
 از جوہر ناپاکی کہ علاوہ آن جلالت ذاتی داشت قدم جرأت ہی باکی
 در تعلقہ جاگیرداران دیگر گذاشت کہ بذای فساد او و اولاد او
 چنانچہ بقید قلم خواهد آمد تا حال بر صفحہ آن ملک باقی و
 در کل دکن روز افزون است ہرجا قصبہ معمور و آباد و سیر حاصل
 پر از رعایای مال دار می شنید تاختہ بتاراج و تصرف خود در آورده
 قبل از آنکہ فریاد جاگیرداران دران ایام پر فساد بہ بیجاپور رسد
 عریضہ آن مفسد عیار مع ہدایا و تحف بسیار مشتمل بر عنبر
 آنکہ فلان محال گنجایش افزونی موصول داشت و از جاگیر دار
 و منصوبان او چنان و چنین تقصیر بظہور آمدہ بنابران بہ تنبیہ آن
 پرداختہ و بجمع اضافہ مبلغ کذا مرا در جاگیر خود یا بطریق خالصہ
 سرکار قبول است و بکار بود از ان بیجاپور در آن آشوب کہ ہیچ احدی
 بدیگری نمی پرداخت میفرستاد بعدہ نوشتجات جاگیر داران کہ
 می رسید فائدہ نمی بخشید و ہیچ یک از متصدیان سرتشی متوجہ

او نمي شد و ازين كه ملك دكن هميشه خالي از فتنه و خلل و فساد نبوده و حكام و رعايا و سپاه آنجا بتاثير سرزمين بمرض حسد و حقد و خفت عقل گرفتار بوده اند و بدست خود تيشه برپاي خود زده عرض و مال و ملك يديك فنا داده اند و دام طمع كاربرد ازان علاوه ايام اختلال و انحراف مزاج فرمان رواي آن ولايت گرديد موافق خواهش آن فتنه جوي سرکش احكام اختيار زمام آن ملك بنام او مي رسيد رفته رفته كار بجائي كشيد كه از جمله سركشان مشهور گرديد و از قوم مرهٔ مردم انتخابي قزاق پيشه جمع كثير فراهم آورده كمر همت بر تسخير قلاع نامي بست و اول قلعه چندن را متصرف گشت و بعد ازان دست تسلط و تصرف بگلبدن تام بر ديگر قلاع كه از ذخيره و وجود قلعه داران و حارثان تجربه كار و كار آزموده خالي بود دراز نمود - درين اوان انقلاب سلطنت ببيجاپور روداد و سگندر علي عادل خان ثاني كه در اثبات اصل و نسل او نيز گفتگو بود در صغرسن قائم مقام پدر گرديد و بي نسقي و خرابي ملك ببيجاپور از مهم فرمودن پادشاه عالمگیر در ايام شاه زادگي بحكم حضرت اعلی و بميان آمدن ديگر شورش و فساد افزود سيواي مقهور روز بروز قوت گرفته بر تمام قلاع آن ملك تسلط يافت و بمرور ايام صاحب مكنت و سرانجام گرديد و از فراهم آوردن جمعيت و مال و ثروت كمر مخالفت با پادشاه هند و ببيجاپور بسته در پناه جبال قلب و جنگل پر از اشجار تاخت و تاراج ملك و راههاي دور و نزديك بر و بحر پرداخت و قلعه راجك و چاكنه را ملجا و ماري مقبري خود ساخت و بعضي جزيره‌های دريا را بمدد فراهم آوردن

کشتیها بدست آورده در آنجا نیز قلعه احداث نموده صاحب
چهل قلعه شد و در همه قلعه ذخیره و سامان جنگ مهیا ساخته
علانیه و بی باکانه طبل مخالفت زده از بغی پیشگان مشهور دکن
گردید بعده که سکندر عالی عادل خان بحد شعور رسید و بپرداخت
ملک متوجه شد بعد فرستادن رسل و رسائل و مؤثر نگردیدن
افضل خان را با لشکر گران برای تنبیه او تعیین نمود افضل
خان که از امرای عمده و از شجاعان با سرانجام بود بعد رسیدن
برسر او کار بروتنگ آورد و آن مفسد بدسگال چون دید که در
جنگ صف و محصور گردیدن صرفه او نمی کند بحیله و تزویر و
روبه بازی پیش آمده مردم معتمد را در میان انداخته باظهار
فداامت و التماس قبول عفو تقصیرات رجوع آورد و بعد آمد و رفت
برهمدان سالوس عهد و قرار چنان بمیان آمد که در مکان مقرری زیر
قلعه خود سیوا با سه چهار خدمتگار بی اسلحه و کمر وا آمده
ملازمت افضل خان نماید و افضل خان نیز در پالکی با چهار پنج
خدمتگار بی یراق در پای قلعه آمده بعد ملازمت نمودن سیوا و
بمیان آمدن بعضی عهد و پیمان بالمشافه او را خلعت داده مرخص
نماید و افضل خان را با وجه پیشکش و تحف بعد تقدیم ضیافت
روانه بیجاپور سازد بلکه خود سیوا بعد تسلی یافتن در خدمت
ورفاقت افضل خان عازم بیجاپور گردد و آن نابکار مکار از فرستادن
انواع هدایا و اقسام فواکه آن ملک و پیش آمدن بعجز و انکسار دل
افضل خان را بخود رام ساخته بنام تزویر در آورد که همه اظهار ابله
فروغ او را مقرون بصدق دانسته احتیاطی که بزرگان گفته اند بعمل نیارده

بی یراق در پالکی نشسته زیر قلعه و مکان موعود زتیه همه همراهان خود را در فوج بمفاصله تیر پرتاب نگاه داشت بعد آن غدار مکار از بالای قلعه پیاده فرود آمده از دور باظهار عجز و انکسار تضرع کنان نمودار شد چون پیاپی دامن کوه رسید بعد هر سه چهار قدم که بر میداشت زبان باقرار جرم گذشته و التماس عفو کشاده بلبه و سالوسی سراپا تر، و بدن را بلرزه در آورده ملتمس میگردد که دیگر مردم اسلحه دار و خدمتکار که همراه پالکی اند دروشوند و حربه که باصطلاح دکن بچپوه گویند در انگشتان دست زیر آستین قسمی پنهان نموده پوشیده بود که اصلا معلوم نمی گردید و مردم خود را مسلح و مکمل درین و گذار هر غار و اطراف نشیب و فراز کوه متفرق پنهان ساخته نفیر نواز و بزیزه استاده نموده ارشاد کرده بود که وقت ملاقات من ازین حربه جان ستان خصم خود را امان نخواهم داد همچنینکه از دور اثر انداختن حربه ظاهر شود در فکر مآل کار من نیفتاده بنواختن نفیر لشکر خود را خبردار سازد و آنها را تاکید فرمود که از شنیدن صدای نفیر از اطراف برآمده بر مردم افضل خان تاخته هر قسمی که نقش موافقت نماید بعمل آرند و افضل خان که او را اجل ناگهان تا آن مکان گریبان کشان آورده بود از غرور جلالت خود و دیدن سیواکه بدان صورت بی اسلحه هم اسان و ترسان می آید وجود و عدم او را مساوی دانسته از جمله چند نفری که گرد پالکی او بودند آنها را نیز مرخص و از خود دور ساخت و همین که آن غدار پخته کار نزدیک رسید گریه کنان خود را برپای افضل خان انداخت وقتی که سر او را برداشته خواست دست شفقت بر پشت

او گذاشته در بغل گیرد بچابلک دستی تمام آن حربۀ زیر آستین را
 بشکم او چنان رساند که امان آه کشیدن نداده کار او را بساخت و
 فقیرنواز موافق ارشاد صدای فتح بگوش سپاه او رساند و از هر
 طرف و گوشه و کنار دامن کوه سوار و پیاده بیدشمار برآمده بر لشکر
 افضل خان جان بید داده حمله آوردند و دست بقتل و غارت و تاراج
 کشوند و آن ستمگر خونخوار سالم جسته خود را بمردم رسانده فرمود
 که ندای امان جان بلشکر هزیمت یافته دلباخته در دادند و
 اسپان و قیلان و خزانه و اسباب تمام کارخانجات بتصرف خود دو
 آورد و سپاه را پیغام نوکری نمودن داده از خود ساخت و نهبت
 بسابق بیدشتر اسباب تجمل و جمعیب بهم رساند چون این خبر
 بعادل خان بیجاپور رسید لشکر دیگر بمرکزی رستم خان که از سپه
 سالاران بهادر پیشه بیجاپور بود بر و تعیین نموده در نواحی قلعه
 پرناله میان هر دو جنگ روهاد رستم خان مغلوب گردید القصة ازین
 دست بردها که فلک سفلہ پرور غدار در همه کار بدهد آن نابکار می
 پرداخت روز بروز صاحب لشکر و مستقل می گردید و قلعه
 احداث نموده در آبادی ملک غصبی خود و ویرانی ملک پادشاهی
 بیجاپوری میکوشید و بر قائله‌های دور دست تاخته مال و ناموس
 مردم را متصرف می گردید اما نسق نموده بود که هرجا لشکر تاخت
 می آورد بسبت بمسجد و کلام الله و ناموس احدی دست اندازی
 نمی نمودند هرچه قرآن مجید بدست می آمد آن را بحرمت
 و ادب نگاهداشته بفوکران مسلمان می بخشید و ناموس هر هندو
 و مسلمان که بدست آن جماعه گرفتار می آمدند احدی را یارای

آن نبود که نظر بد بر آنها اندازد و در محافظت و نگاهبانی او می کوشید و تا که وارثان او آمده بقدر حالت زر عوض او داده خلاص نمایند نگاه میداشت اما همین که اسم و نشان کنیزی بر او ظاهر می شد از ملک زر خرید خود دانسته متصرف می شد و چنان نسق نموده بود که هر جا تاخت می آوردند سوای رخت مستعمل غریبانه و پل سیاه و ظروف برنجی و مسی که بدست هر که هر چه می افتاد از و بود باقی جنس و نقره و طلای مسکوک و غیر مسکوک و زیور و اقمشه و جواهر بتصرف هر که در می آمد زهره آن نداشت که دام و درم دران تفاوت نماید همه سردار و عهده دار ضبط آن ظاهر ساخته بسرکار آن نابکار عائد می نمودند - چون حقیقت غلبه او بعرض عالی رسید بامیر الامرا صوبه دار دکن حکم صادر شد که به تنبیه و استیصال او پردازد *

متوجه شدن امیر الامرا بقصد تنبیه سیوا

بعد ورود حکم امیر الامرا بقصد گوشمال سیوای بد سگال از خجسته بنیاد بتاریخ اواخر جمادی الاولی سنه هزار و هفتاد بر آمده مرحله پیمای سمت پونه و چاکنه که در آن ایام مکان و ملجای او بود گردید و ممتاز خان را در خجسته بنیاد نائب گذاشته غره رجب سنه مذکور بموضع سیوگانو که از محال تعلقه آن ملعون بود رسید و سیوا که دران روزها طرف قصبه سوبه آراگی داشت از شنیدن خبر امیر الامرا آنجا را خالی گذاشته دشت پیمای سمت دیگر گردید امیر الامرا قصبه سوبه را بی قتال و جدال متصرف گردیده جادورای را در آنجا گذاشت و برای خبرداری آنجا رساندن رسد غله بلشکر

پادشاهی تاکید نمود و آن ناپاک بی باک لشکر خود را مامور نمود هرطرف که کهی فوج امیر الامرا بر آید بتاخت و تاراج آن پردازند و شروع بشوخی نمودند امیر الامرا ازین معنی اطلاع یانته چهار هزار سوار با سردار های کار دیده به بنوبت همراه کهی مقرر نموده و در هر منزل و هر روز که بکهی بر می آمدند دکنیهای آن نابکار از اطراف نمودار شده بطریق قزاقان ناگهان بوسر کهی ریخته از شکر و اسب و آدم هرچه بدست می آمد تاخبردار شدن لشکر میکشتمند و بتاراج می بردند و مبارزان فوج پادشاهی تا مقدور تعاقب نموده باتیغ سرافشان و دست یاری بوقندازان حکم انداز و تیر اندازان بیخطا دماغ از دمار آنها بر می آوردند و آنها جنگ بگریز نموده هر طرف متفرق میگرددند تا به پونه و سیوا پور که آباد کرده آن سگ بود رسیدند از جمله بهادران یکه تاز هر دو مکان را از تصرف سیوا بر آورده در پونه داخل شده جای مافدن خود قرار داده از انجا هوار شده بدای حصار چاکنه آمده برج و باره آن قلعه را بنظر غور در آورده مورچال تعیین و بخشش نموده به بستن دسدمه و کندن خندق گرد لشکر خود و دواندن نقب امر نموده آن حصار را نگین وار در میان گرفتند و کمر سعی و جهد بر تسخیر آن بستند - باوجود وفور بارش که دران سرزمین بفتح ماه متصل شب و روز می بارد و فرصت سر بر آوردن از خانهها نمیدهد و از فراهم آمدن غبار تیره که روز روشن را چنان بشب مبدل میسازد که اکثر بچراغ احتیاج می افتد و آدم را آدم در مجلس واحد نمی بیند و باوجود از کار رفتن بدوق و باروت و از چاه افتادن کسانها چنان تردد و سعی بکار رمت

که از ضرب گواهی پی در پی دیوار های قلعه ششک گردید
و مفسد انرا سراسیمه و مضطر ساخت و محصوران تبه کار در شبهای
تار از قلعه بر آمده بر مورچال ریخته دست برد های غریب می
نمودند و گاه گاه فوجهای آن کافران تیره روزگار از بیرون و اندرون
روز روشن غلو آورده شوخی بجای میسرسانند که مورچالها را
در تزلزل می آوردند چون پنجه و شش روز محاصره بدین منوال
گذشت برجی که از طرف امیر الامرا نقب بزیر آن رسیده
بود پر از باروت نموده آتش دادند و برج پرید و سنگ و خشت
و آدم باهم چون کبوتران گره باز بازی کدان رو به هوا گذاشتند و
بهادران جان باز اسلام سپرهای حفظ الهی را پیش رو گرفته یورش
نمودند و دامن همت و کمر جهد بمیان جان بسته بقدم جانفشانی
شرط سر بازی بتقدیم رساندند اما چون کافران اندرون قلعه پشت
خاک و اطراف نشیب و فراز را مورچال و پناه ساخته بمدافعت
پرداخته بودند تمام روز درین تردد بآخر رسید و از مردم پادشاهی
جمع کثیر بدرجه شهادت رسیدند و غازیان جان نثار عار فرار
بر خود قرار نداده بیخور و خواب تمام شب بهزاران تپ و تاپ
میان خاک و خون بسر برده بصبح رساندند همین که آفتاب عالمگیر
سر از دریچه مشرق بر آورد بهادران رزم جو و جوانان قلعه گیر
بحملهای پی در پی جمعی کثیر کافران را طعمه تیغ و تیرو سنان
ساخته بدار البوار فرستادند و از کشتن و کوشش بسیار حصار قلعه را
بتصرف در آوردند و بقیة السیف بهزاران هراس خود را بقلاع ارک
رساندند و درین یورش سه صد نفر از مردم جان باز سوای بیدار

و غیره عمله و فعله قلعه گیری بکار آمده برتبه شهادت رسیدند و شش صد سوار و پیداده از آرایش زخم سنگ و تفنگ و تیر و سنگان محض سرخروئی حاصل نمودند - و چون در حصار ارک نیز کار بر محصوران تنگ گردید راو بهار سنگ را شغبع خود ساخته قلعه را به بددهای بادشاهی واگذاشته بامیر الامرا پیوستند - و روز دیگر امیر الامرا داخل قلعه شده بعد از ملاحظه اطراف قلعه و ذخیره و سامان از یک خان را در آنجا گذاشته خود از آنجا کوچ نموده متوجه تنبیه سیدوای مردود گردید و بعد عرض چاکانه را باسلام آباء موسوم ساخته جعفر خان را که در مالوا بود بامیر الامرا مامور فرمودند *

جشن وزن شمسی سال چهل و یک مطابق سنه

سه جلوس والا مشتمل بر بعضی وقائع حضور

یازدهم ربیع الاول جشن وزن شمسی سال چهل و یک ترتیب یافت و بدستور هر سال از ارباب طرب و مستحقان کامیاب عطای زر و گوهر گردیدند و در فتح سرور و شادی بر روی عالم کشود و بیست هزار شمع و فانوس سوای دیگر اقسام چراغان در آئینه بندی روشنائی بنصرف در آمد - و درین بزم عالم افروز از عریضه امیر الامرا بعرض رسید که قلعه پرینده بی تردد قتل و جدال بمدد ظالع و اقبال جهان کشائی عالمگیر بتصرف اولیای دولت در آمد - و نیز بلا فاصله بعرض رسید که امیر خان که برای گوشمال راجه کرن رفته بود بعد دست و پا زدن لاحاصل باطاعت امر در آمده عهد و امان خواست هر دو پسر انوپ سنگه و پدم

سنگ که با او رفیق بودند بامیر خان ملاقات نموده نظر بر خطا بخشی پادشاه جرم پوش روانه حضور گردیدند - و در همان ایام عشرت انجام بعرض رسید که پرتهی سنگ زمیندار سری نگر که سلیمان شکوه بی اقبال از مدت در پناه جبال او میگذرانند و افواج پادشاه بصر کردگی تربیت خان ملک او را پامال سم سمندان باد پیمای می ساختند بوسیله راجه جیسنکه عرضداشت مشتمل بر التماس عفو تقصیرات سابق و لاحق و حواله نمودن سلیمان شکوه فرستاد کنور رام سنگ پسر راجه جیسنکه را برای آوردن سلیمان شکوه مرخص فرمودند بعد رسیدن او سلیمان شکوه از اراده میزبان اطلاع یافته از ملاحظه جان حرکت مذبح نموده محمد شاه کوکه راکه با او مانده بود بکشتن داده خود مقید گردید و همراه کنور رام سنگه و تربیت خان روانه حضور شده یازدهم جمادی الاولی سنه هزار و هفتاد بحضور رسیده معرفت اله یار خان و معتمد خان خواجه سرا بموجب حکم ملازمت نمود از راه لطف بی پایان زبان بخشا بخشی و امان جان او در بار فرموده به تسلی آن دل و جان باختہ پرداخته فرمودند که همراه محمد سلطان که در قلعه سلیم گده بود بگوالیار بفرستند و همراه معتمد خان که قلعه داری گوالیار نیز باو فرمودند روانه ساختند - میدانی سنگ پسر پرتهی سنگ زمیندار سری نگر را که همراه سلیمان شکوه آمده ملازمت نمود دو هزاری هزار حوار منصب و سی و پنج هزار روپیه نقد و یک فیل و ده اسب عطا نموده بموجب التماس پدر او در حضور نگاه داشتند خلعت و پونچھی و ار بسی و فیل برای پرتهی سنگ حواله پسر او نمودند -

واجه کزن بحضور رسیده بعد ملازمت و تسلیمات عفو تقصیرات بمغصب سه هزار ی دو هزار سوار و خطاب راو کزن سرافرازی یافته مورد دیگر غذایات گردید و تعینات دکن فرمودند - خبر رسیدن قاسم آقا فرستاده حسین پاشا حاکم بصره مع نیاز نامه مشتمل بر تهنیت سلطنت و اسپان عراقی و ابراهیم بیگ ایلمچی سبحان قلمی خان با نامه و تحفه توران و خبر بداق بیگ دام ایلمچی ایران که با نامه و اسپان بملتان رسیده بتفاوت هفته خبر هر سه ایلمچی بعرض رسید ابراهیم بیگ ایلمچی توران را بعد ملازمت یازده هزار روپیه و کمر و پتکه مرصع مع خلعت مرحمت فرمودند چون مریض رسیده بود زود ازین جهان رحلت نمود و برای بداق بیگ ایلمچی شاه عباس ابدال بیگ را مهماندار مقرر نموده بنام تربیت خان حاکم ملتان و خلیل الله خان صوبه دار لاهور و دیگر حکام حکم صادر شد که هر جا ایلمچی ایران رسد بدستور هندوستان صیافت نموده طریقه مهمان پرستی در همه باب بجای آرند *

چون بسبب اختلال وضع روزگار و برهم خوردن ملک از فساد محاربات و عبور لشکر باطراف و امساک باران مزید علت گرانی موجب حوصله باختن خلق الله گردید و روز بروز قلت غله و عسرت حال بی بضاعتان بجای کشید که اکثر پرگذاشت رو بویرانی گذاشت و عالمی از اطراف و اکناف دور دست و نواح دارالخلافه رو بشهر آوردند و در هر کوچه و بازار از هجوم فقیران و بی نوایان راه تردد بر مردم بست و کاریست بر خلق الله تنگ و دشوار گشت بعد عرض حکم شد که سوای بلخور

خانه خام و بختگه مقرری ده انگم خانه دیگر در شهر و دوازده بلغور
خانه در قصبات نواح دار الخلافت و بر سر مزار ها مقرر نمایند و
داروغهای خداترس و متدین بر آنها تعیین نمودند و بهمه امیران
عمده نیز حکم شد که هر یک فراهور حال تاهزاری موافق مراتب
لنگر جاری سازند و برای گردآوری غله معافی محصول چنانچه
بذکر در آمد جایجا احکام مجدد صادر شد و سزوالان منصوب
گردیدند فی الجمله تفاوت در حال خلق روداد *

جشن آغاز سال چهارم از جلوس والا مطابق سنه

هزار و هفتاد و یک هجری

جشن آغاز سال چهارم از جلوس والا مطابق سنه هزار و هفتاد
و یک هجری بدستور هر سال لازمه زینت و آرایش بسعی کار
پردازان ترتیب یافت و حجره های که تیار آن از زربفت و اقسام
بادله تعلق بامراداشت زیب و آرایش چنان گرفت که هر یک
حجره نمونه روضه پروین و پرن گردید و هر گوشه و کنار اسباب طرب
آماده و چیده شد و را مشگران خوش ادا و مغنیان حور لقا و مطربان
با صفا باصول گوناگون هنگامه افروز آن بزم گشتند و غم از میان گذار
گرفت و ارباب طرب بدستگیری رباب و طنبور صدای جوش و
خروش بگوش زهره چنگی بر فالک سیوم رساندند خصوص که
درین ایام نشاط مرده تولد پسر پادشاه زاده محمد معظم که موسوم
بسلطان معزالدین گشت رسید نشاء نو بالا از در و دیوار عشرتخانه
عالم افروز باریدن گرفت *

* بیت *

اصول شاهدان رقص پرداز * هزاران دل رباید در یک انداز

زدست افشانی رقص دلکش * رمیده از چراغ صبر آتش
 حکم شد که ازین سال هر سال ایام جشن از ابتدای غره شوال که
 از میمنت عید فطر در خانه شاه و گدا ابواب شادی مفتوح می
 باشد تا دهم آن ماه محسوب نمایند - آنچه نثار و پیشکش از نظر
 گذشت و هرچه بانعام امرا و اهل طرب در آمد قلم را بذکر آن
 آشنا ساختن تحصیل حاصل دانسته بتحریر دیگر مدعایم پردازد
 بعرض رسید که بداق بیگ درسلطان داخل شد و تربیت خان بعد
 تقدیم ضیافت پنج هزار روپیه نقد و تحف دیگر تواضع نمود و
 بعد رسیدن لاهور خلیل الله خان موافق اسم و رسم هندوستان
 ضیافت رنگین بر تکلف نموده چهار صد قاب که اکثر از نقره بودند
 و هفتصد خوان حلویات و نقلیات سواي عطریات و دیگر لوازمات بر
 سر سفره آورد و طعامها آش با ظروف نقره آلات و غوریهای بیش قیمت
 بهمراهان ایلچی را گذاشتند و بیست هزار روپیه نقد و هفت تفوز
 پارچه بدش بها و دیگر از انواع سرصع آلات تواضع نمود - و تا رسیدن
 ایلچی بحضور دودفعه از طرف شاه و خود بداق بیگ خرابوزه کاریز
 و اقسام میوه تر و خشک رسیده از نظر گذشت - چون خبر نزدیک
 رسیدن بداق بیگ بعرض رسید حکم شد که اسدخان و سیف خان و
 ملقفت خان تا بیرون شهر رفته او را بحضور بیاورند بعد ملازمت
 نمودن و نامه گذراندن خلعت و خنجر سرصع و جلیغه و ارگچه و
 پان مع خوان و پاندان طلا عطا فرمودند و در حویلی رستم خان
 تمام فرش سرکار نموده برای فرود آمدن او مقرر نمودند روز چهارم
 که برای گذراندن تحف و هدایا حکم ملازمت فرمودند شصت

و شش اسب عراقی و عربی مع ساز مرصع مروراند و فدروزه و
 یک دانه مروراند غلطان آبدار بوزن سی و هفت قیراط که جوهریان
 شصت هزار روپیه قیمت نمودند و دیگر تحف ایران که مجموع
 بقیمت پنج لک روپیه در آمد از طرف شاه و سواي آن اسپان و
 شتران و استران با بعضی هدایا از طرف بداق بیگ ار نظر گذشت
 شصت هزار روپیه و یک ماده فیل بداق بیگ و ده هزار روپیه
 بهمراهان او روز ملازمت مرحمت فرمودند روز دوم پنججاه هزار
 روپیه و خنجر مرصع و پان و ارگچه مع خوان و پانندان طلا و قبضه
 بندوق بداق بیگ و سیزده هزار روپیه بتعویلداد و دیگر رفقای
 او عطا نمودند - روز عید النضحي سه عدد اشرفی بوزن هفتصد توله
 و سه عدد روپیه بوزن پانصد توله بداق بیگ بخشیدند - و روز رخصت
 یک لک روپیه با دیگر مرصع آلات و دو فیل که یکی ازان فیل
 دریائی بود مرحمت شد که مجموع پنج لک روپیه نقد و جنس
 بایلچی و پنججاه هزار روپیه بهمراهان او رسید و برای جواب نامه
 فرمودند که از عقب همراه یکی از بند های حضور روانه خواهم
 نمود - و عادل خان استغفای منضم نمود پنججاه هزار روپیه سالیانه
 مقرر نمودند - چندیست بنذیل که از ایام عهد اعلی حضرت در مالوا
 طریقه بغی و راه زنی اختیار نموده بود با وجود تعیین انواع قلع
 ریشه فساد و قطع شجر حیات او میسر نیامد در ایامی که پادشاه
 عالمستان از دکن متوجه دارالخلافه بودند باظهار ندامت و ترک
 افعال شذیعه سابق بازآمده ملازمت نموده سعادت همراهی اختیار
 کرده تا سفر پنجاب بقصد تعاقب دار شکوه در جرگه بند ها حاضر

بود از انجا برهمنونی بد سرشتی ذاتی بلیحکم چون بند های عامی
گریز پا راه فرار اختیار نموده خود را بمکان قدیم رسانده بدستور سابق
بقطاع الطربقی پرداخته بود و در ایام شورش شجاع و دارا شکوه
شوخی زیاده نموده اطراف مالوا را تاخت می نمود * بیت *

بدگهر با کسی وفا نکند * اصل بد در خطا خطا نکند

سابق که سبهمون بددیلہ را برای تندیہ او رخصت فرموده بودند
فائده نبخشیده بعده که دیبی سنگه را برای استیصال و قلع آن
مفسد با دیگر امرا تعین نمودند تاب مقاومت و مقابله نیارده
بزمیداران دیگر پناه برده روباه صفت بکوه و غار ها در آمده بسر
میبرد تا آنکه از اثر اقبال عالمگیری دستگیر گردید و سر او را بریده
بحضور آوردند و بموجب حکم بر سر دار مکانات انگشت نمایی
عالمیان گشت *

بسی دیدم درین دیر پیر آفات * بدی راجز بدی نبود مکافات
صدیقه راجه روپ سنگه بعقد پادشاه زاده محمد معظم در آوردند و
مجلس طوی قسمی آراسته شده که نظار گیان عالم بالا بهزاران
چشم محو تماشا گردیدند اندرون قلعه و رستهای بازار چوک درهر
طرف چندین هزار فانوس و چراغ بندی بانواع اختراع شعاع
افروز زمین و آسمان گردید *

* بیت *

زبس شمع و مشعل برافروخته * زمین همچو مشعل شد افروخته
چراغان چنان گشته عالم فروز * که نگذاشت درهر یک تیره روز
قریب دولک رویه مروارید و مرصع آلات پادشاه زاده محمد معظم
غذایت فرمودند و یک رویه نقد مع فیال اسپان بساز طلا و مرصع

وقت تسلیمان سهره عطا نمودند وقت سواری شهرگشت از سردان اقسام آتشبازی که هنرمندان این فن انواع تعبیه بکار بوده بودند صحن زمین گل افشان و آسمان پر از ستاره های درخشان گردید و صدای جوش و خروش آن بچرخ برین رسید لک روپیه را زیور بعروس رونمایی بخشیدند نه هزار روپیه به کلانوتان عطا فرمودند *

بمهاراجه جسونت سنگه حکم رفت که از احمد آباد خود را بدکن نزد امیرالامرا برساند و در استیصال سیوای بدسگل رفاقت نماید - بقطب الدین خان فوجدار جوناگده فرمان صادر شد که تا رسیدن صوبه دار از احمد آباد خبردار باشد - درین سال حکم تسخیر ولایت بلادن که در صوبه بهار واقع شده و سه قلعه قلب در تصرف زمیندار آنجا بود و از تعدی و سرکشی آن کافر بدنهاه تمام سنگه آن صوبه در منصوبه فرار و اضطراب زندگانی می نمودند بداد خان فرمودند - ترددی که در تسخیر آن از داود خان برفاقت بعضی کومکیان بظهور آمده اگر سمند تیزگام خامه را بتحریر تفصیل آن بجولان آرد از سرشته اختصار دور می افتد - حاصل کلام بعد از کوشش تمام و شهید شدن و بجهنم واصل گردیدن صالح و طالح که چندین هزار سوار و پیداده بکار آمدند و بدار البوار پیوستند و کارزارهای رستمانه و ترددات مردانه بظهور آوردند بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد بعده که از روی وقائع بعرض والا رسید داود خان مع همراهان بعطای اضافه نمایان و دیگر عنایات میان همچشمان معزز گردید - در همین سال امیرخان از تغیر مهابت خان بصوبه داری کابل مقرر گشت - و فاضل خان میرسامان از مستقر الخلافت رسیده شانزده لک روپیه

را جواهر و مرصع آلات و مروارید از نزد حضرت اعلی آورده از نظر گذرانند - از شنیدن خبر واقعه خلیل الله خان بخانه آن مغفور مرحوم تشریف برده در تسلی امیر خان و روح الله خان و زوجه و صبیّه او کوشیده بعزایت غیر مکرر معزز ساختند - هشتاد فیل فرستاده خان خانان بابت شجاع از نظر گذشت سه صد و پنجاه و پنج آهوی زنده شکار بدست آمده بود از راه ترحم در صحرا سردادند •

ذکر مهم آشام بد انجام بسر داری عمده امرای

خجسته فرجام خان خانان عرف معظم خان

ملک آشام که وضع زیست مردم آنجا و ملت و آئین آن جماعه و آب و هوای آن دیار از غرائب روزگار توان گفت متصل است طرف شرقی شمال بنگاله بحبال طولانی واقع شده طول آن در صد کوره جریبی تقریبی و عرض آن کوهستان شمالی تا جبال جنوبی هشت روزه راه دارد اکثر کنار ساحل دریا واقع شده گویند وطن پیران ویسه وزیر افراسیاب است و راجه آنجا خود را از اولاد پیران ویسه میداند که ابتدا آتش پرست مجوسی بودند بمروور ایام از کافران بت پرست غیر مکرر هتد گشتند و تمام سکنه آنجا و رعایای آن سرزمین انسان صورتان نسناس میکنند و آن جماعه اکثر برهنه می باشند مردم عمده آن جا چادری از جنس ابریشمی که همانجا بهم میرسد می پوشند و کفش و دستار دران دیار نمی دانند سمت شمالی آن دشت خطا واقع شده فیل بسیار دران جنگل پیدا می شود و جنس عود و مشک و طلای ربکی از جمله محصول آنجا است و نمک بمرتبّه

کمیداب است که بر چهره هدیج مرد و زن آنجا هم نمک نیست بلکه بصورت انسان هم نمی مانند بزشتی صورت و سیرت موصوفند و غله آن سرزمین بجز برنج گنده و ماش دیگر جنس کمتر می باشد خصوص گندم که بتحفگی و هدیه از جای دیگر دران ملک می برند حاصل زیاد آن ولایت ریگ طلاست و در آنجا مدار تجارت و مایه داد و ستد و محصول دیهات بر آنست سوای آن آنچه رعایای مالگذار آنجا عوض محصول ریگ طلا مبلغهای کلی واصل می سازند جمعی که برای عمل گرد آوری طلای مذکور از طرف زمینداران عمده مقررند بیست هزار نفر بعد از ضبط ملک خان خانان بشمار قلم آورده بود و کسب و کار موروثی آن جماعه بر آنست که هر نفر یک توله خاک طلا در سال مقرری بشمار راجه آنجا می دهند - محرر اوراق ازان ریگ که تجار طرف خطا در بندر صورت برای فروختن می آرند بسیار دیده - اشجار نارجیل و فوفل و فلفل و اقسام نیشکر و کیلا و انبه و انناس زیاد از اندازه قیاس منجمله مداخل آنجا است اسب کلان و دراز گوش دران ملک بهم نمیرسد و نمی ماند و اگر آنجا برند اعتبار بسیار دارد کونت که اسب خورد و تانگن باشد و قسطاس و فرش پری از آنجا بدیگر دهند بتحفگی می برند - کفار آنجا خلاف مشرکان هند از همه جانور ماکول اللحم و غیر آن می خورند و از خورده و نیم خورده مسلمانان نفرت و احتراز ندارند - و هرگاه زمیندار عمده و راجه آن سرزمین بهیرون زن و خدمه را مع مرکوب سواری و فرش و ظروف طلا و نقره و برنج و غیره غله که دران ملک در زمان حیات استعمال می نمایند و زیوری که زن

و مرد عمده آنجا می پوشند و از جنس عطریات و فواکه بقدر کفاف چند روز ایام حیات همراه او برده در دخمه که زیر زمین بوسعت خانه کلان تیار ساخته نگاه میدارند گرد او چیده آنرا ذخیره و توشه آخرت او فامیده در نا امیدى پر روى او مى بندند چنانچه مردم لشکر خان خانان که باحاطه تحریر خواهند در آمد میدلغهای خطیر از زیر زمین بر آورده متصرف شدند و چند لک روپیه و جنس خان خانان از اموال اموات آنجا بضبط در آورده بسپاه داد حاصل کلام چون زمیدار آن حدود که ملک کاسروپ نیز بهمان ولایت پیوسته است و باهم دیگر مواصالت داشتند از مدت بدست سال علم سرکشی و فساد بر افراخته اکثر جا های تعلقه صوغه بنگاله را بسبب قرب و جوار تاخته رعایای مالگذار پادشاهی را با جمع کثیر از مسلمانان هر سال دستگیر و مقید ساخته بدیار خود برده مضرت مالی و جانی و خفت دینی می رساندند اسلام خان صوبه دار بنگاله که در عهد حضرت اعلی مع سرو سامان بسیار برای تنبیه و گوشمال آن جماعه بد سگال کمر همت بسته بود بسبب عزل که در همان ایام او را طلب حضور نموده وزارت بار مقرر فرمودند آن مهم بانصرام نرسیده بعده که شجاع خود را به پناه زمیدار رخنگ که یکی از زمیداران آن حدود بود رساند و اثر از مال کار شجاع ظاهر نگردید خان خانان بعد بندوبست جهانگیر نگر و دیگر تعلقه بنگاله وجه همت بر مهم آن مرز و بوم شوم بسته بگرد آوری سپاه و مصالح تسخیر آن دیار پرداخت چون راجه آشام و زمیدار کوچ بهار با هم بهیم نراین که بسبب اتصال سرحد باهم عداوت همچشمی موروثی

داشتند از انتشار خبر عزیمت خان خانان تزلزل تمام در بنای استقلال هر دو راه یافت و هریک عریضه بخدمت خان خانان سپه سالار مشتمل بر اظهار اطاعت خود و اثبات ناهنجاری دیگری نوشته التماس امان خود و ترغیب استیصال مدعی همدیگر بمیان آوردند و ندانستند که سیلاب بلای ناگهان که بخانه و همسایه راه یافت اول از رخت هستی خودها دل باید کند خان خانان ادعای هر دو زمیندار سرکش را بحضور معروض داشت در جواب حکم قلع ریشه شجر هر دو بدگهر رسید و خان خانان با سر انجام قلعه گیری از موجود نمودن توپخانه و نواره که جنگ آن ضلع اکثر بران موقوف است و مصالح کارزار خشکی روآن ولایت گذاشت آنچه ترددات و محاربات و تدبیر کارزار از آن شیر بیشه شجاعت دران دیار بروزی کار آمد و بر صفحه روزگار یادگار مانده و تدبیراتی که بعد از جنگل بری و صاف نمودن راههای پراز اشجار سر بفلک کشیده که طائر خیال را مجال عبور از آنجا محال مینمود دران کوهستان نموده و چندین هزار کافر دارالحرب را بدار البوار فرستاده و جمع کثیر از فوج پادشاهی بر تبه شهادت رسیدند آذان دین محمدی که هرگز بگوش ده نژادان آن مرز و بوم نرسیده بود در بتخانهای هر بیشه پر وحشت آنجا بلند آوازه ساخته و باعث قطع شجر حیات آن بدکیشان گردیده اگر خواهد مفصل باحاطه تحریر در آورد دفتر و جلد علحده مطلوب گردد اما سامعه مستمعان و مطالعه کنندگان را از لذت تذکار آن موعود ساخته فقره چند از تردد آن رستم زمان بر صفحه بیان می آرد گویند که اول بقصد

پیکار و تسخیر شکار نخچیر کوچ بهار ولایت بهیم نراین کمر سعی و همت بر بست و چون لفظ نراین با اعتقاد باطل آن گروه بلامتشبیه قائم مقام اسم اعظم معبودیست که بالاتر ازو خالق دیگر نمیدانند و دران سرزمین بتها همه بدمونه اسم نراین تراشیده و نصب کرده پوستش می نمایند و هر راجه که آنجا حاکم گردد لفظ نراین را تیمنا جزو اسم خود مینمایند و سکه که در آنجا میزنند صورت همان معبود بران نقش نموده با اسم نراینی رائج می سازند و راجه آنجا دائم مست باد و غفلت بوده کار و مدار مملکت را بوزیر مستقل خود سپرده خود در عیش و نشاط میگذرانند - و در کمال زشتی صورت که حق سبحانه و تعالی خمیر گل آن زمین را موافق ناپاکی باطن آنها سرشته و همه سکنه آنجا در زشت رویی بر یکدیگر فوقیت میجویند و از طرف عمارت و باغچه و فرش خوب و حوض و مکانهای مرغوب و مطربهای محبوب که از اطراف می آیند بدستور صاحب طبعان زندگانی می نمایند - و پیکان تیر و سنان و شمشیر آن قوم بد بوم بزهر آب میدهند زخم حریه دست ناپاک آنها بهر که میرسد همان ساعت ورم نموده جان بر نمیگردند و علاج دفع سمیت آن از خوردن و مالیدن کسیر و که قند بیخ قسمی از نباتات لذیذ آن سرزمین و از جمله میوههای خوش طعم بلاد هند است و در شاه جهان آباد و نواح آن دوازده ماه در بازار می آرند می شود القصه آن سده سالار تهور نشان وقت عزیمت این مهم فرمود که نواره مصالح جنگ را دریا نوردان با اهتمام محمد مقیم از راه دریا بیاوند و مخلص خان و احتشام خان را با جمعی از کومکیان

در اکبر نگر و جهانگیر نگر گذاشت - و از آنکه بمالک نراین سه راه بود که از آن هر سه راه دو راه را بانواع تدبیر مسدود ساخته پکی راه بیشه و جنگل پراز مار و اشجار زهر دار سر بغلک کشیده داشت و عبور از آن راه طائر و هم را متعذر می نمود و بمحافظت آن از عدم فرصت و خاطر جمعی از تراکم اشجار و قلبیت راه نتوانست پرداخت خان خانان را همان راه اختیار نمودن اتفاق افتاد و بزور بازی قوت و تدبیر که تقدیر فضل الهی بآن موافق آمد مرحله پیمای آن سمت گردید بعد رسیدن در آن جنگل هوانگ که از هر مشمت خاک آن بوی خون بمشام مبارزان خون آشام می رسید بدستیاری چندین هزار تبردار و بیلدار بیشمار و صدمات دندان فیلان کوه رفتار آن راه دشوار گذار را طی می نمودند و با مصالح مقرری همراه خود آن سردار باوقار مصلحت پدیده شده تیر و بیل بدست گرفته بمدد دیگران می پرداخت و تبعیت آن سپه سالار چندین هزار سپاه از جوانان کار طلب بضرب شمشیر و اقسام اسلحه زور دست و بازو را دریغ نمیداشتند و مزاحمت درختان سال بسعی تردد و تدبیر داوران کهن سال از راه دور می ساختند و هرجا رود خانه دشوار گذار و آب عمیق پیش می آمد بهمان دستور بمدد همدیگر و نیروی تردد بهادران صحرا نورد کوه نبرد می گذشتند و در هر بشته کوه و قلعه های سر بغلک کشیده سر راه که آن گروه شقاوت پزوه پاش آمده سد راه مبارزان شتر شکار می گردیدند بسزا رسیده فرار اختیار می نمودند تا آنکه بمکان و قلعه ها کم نشین آن لعین بدین رسیدند چون بهیم نراین از ملاحظه

خطر سیلاب افواج بحر امواج باطفال و عیال سر بصره و کوه گذاشت بلا تردد تیر و سیف و سنان آن مکان بتصرف بهادران در آمد در ابتدا هر که هر چه یافت غارت نمود بعد ازان سید محمد صادق صدر بنگاله را فرمود که جائجا قدغن چنان ضابطه تعیین نمایند و خود همه جا باهتمام پردازد که احدی بمال و عیال رعایا دست دراز ننماید و آنچه اموال راجه بهیم نراین یابد بضبط آن و بت شکنی و اجرای احکام اسلام پردازد و سید مذکور قدغن تمام نمود که متعرض حال او و احوال سکنه آنجا هیچ احدی نتواند گردید و سیاست برای نسق حکم قطع ید و گوش و بینی غارت پیشگان نمود و بتسلی امان جان و مل رعایا و غربا پرداخت و اول سر و روی بت نراین کلان بضرب کلنک و بازوی اسلام شکسته بعده بتهای دیگر را دست و پا از هم جدا ساخته بالای بام بتخانها بر آمده از هر طرف صدای اذان دین محمدی را بلند آوازه ساختند و تزلزل آن بگوش هوش باختگان آن مرزو بوم افداختند و مکرر منادی منع تاراج و غارت نموده صدای امن و امان را سامعه افروز مقدمان و رعایای دلباخته می ساختند و در محافظت خانه و گرد آوری مال جمعی که فرار نموده بودند بطریق امانت زیاده تاکید و احتیاط فرمودند از انتشار این خبر ترحمی که بحال و مال و عیال رعایا با وجود اثبات دار الحربی که ازان سده سالار نیکو سیر بظهور آمد گروه گروه از هر صنف و قوم شروع بآمدن نمودند و خانهای ویران رو بآبادی گذاشت و بشن نراین پسر بهیم نراین که از پدر ذخیره ملال خاطر داشت

فرصت وقت را غنیمت دانسته آمده ملازمت خان خانان نمود و بتکلیف آن پیش رو دین متین بشرف اسلام درآمد و رهنمائی بدست آوردن پدر و وزیر او نمود و همراه آن اسفندیار بیگ و فرهاد بیگ را برای بهمرساندن بهیم نراین و کار پرداز صاحب مدار او مقرر نموده و دیگر مردم معتمد خود را برفاقت کسان آن رهبر جدید الاسلام داده تاکید نمود که اطراف دشت و جنگل و دره های کوه بخبرداری و هوشیاری تمام تفحص نمایند - و یک صد و شش توپ خورد و بزرگ و دو صد و پنجاه زنبورک و رامچنگی و دیگر مصالح توپخانه بدست آورده روانه جهانگیرنگر ساخت و اسفندیار بعد کوشش بسیار سعی زیاد بهولا ناتھه وزیر راجه را بهمرسانده با زن و فرزندان و چند نفر از همدان او بدست آورده نزد پیه سالار خان خانان آورد - و بهیم نراین پناه یکی از زمینداران سال خورد معمر آن حدود برده بود و متصل قلعه و معموره آن مرزبان رود خانه کم عرض عمیق بود که دو زنجیر آهن موازی عرض آن ناله ساخته هر دو زنجیر را در هر دو کنار آب بهمیخ و بیخ درخت های قوی استوار می بستند و هرگاه میخواستند بر میداشتند و مابین آن هر دو زنجیر زنجیر های خورد تعبیه نموده بالای آن زنجیر دیگر بسته بودند که بدست یاری آن مردم بآسانی بگذرند و تمام روز مترودین دست بآن زنجیر زده عبور و تردد می نمودند و شب زنجیر را کشیده می گرفتند - خان خانان آن مکان حاکم نشین را که هشتاد و نه پرگنه مشتمل بر پنج چکله بجمع ده یک روپیه بحساب نرایی رائج آنجا داشت موسوم به المگیرنگر ساخت و اسفندیار را که از واقف کاران آن سرزمین

بود آنجا گذاشت و دو جماعه دار عمده را با هزار و چهار صد سوار و دو هزار بندو تچی همراه او مقرر نموده قاضی تیمور را دیوانی آن ضلع فرمود و شانزده مقام برای بندو بست آنجا نموده متوجه تسخیر آشام گردید - و دلیر خان را بقراولی و آغر خان را هراول ساخته مدیر مرتضی را با توپ خانه پیش قدم نمودند و نواره را همه جا بهمقدمی فوج همراه داشته دران جنگل خونخوار پر از اشجار خار دار و راههای ناهموار داخل گردید با وجود از صعوبت راه بمرتبه تردد ازان بیدشهای وحشت افزا دشوار بود که باد را هم گذر از آنجا متعذر می نمود اما آن سپه سالار نامدار با دیگر بهادران کار طلب دامن همت بمیان جان بسته بهمان دستور اول بمدد تیرداران و عملگ جنگل بری پرداخته بکمال احتیاط و حزم بقطع اشجار بدستیاری تیشه و انواع اسلحه کوشیده آن یدشه و جاده را وسیع بر لشکریان ساخته طی مسافت و قطع مراحل می نمود و بدفع مفسدان کوه نورد آن ولایت که از اطراف یمین و یسار نمودار میگشتند می پرداختند اگرچه چندی از دد نژادان نسناس صورت آن سرزمین که بکمند قید در آمده بودند باظهار رسوخیت راه نمائی راه بی تعب می نمودند اما سردار آزموده کار اعتبار برگفته و حرف آن جماعه ناکار نموده بهمراهی نواره راه کنار دریا از دست نمی داد و هر جا ناله قلب پر از دلداد و آب زیاد پیش می آمد شاخهای درخت و پشتارهای بانس بریده با کاه بسیار انداخته از بالای آن چون موج سبک رو فوج فوج می گذشتند بدین کساله گاه نیم کروه و گاه یک کروه راه بهمعنائی نواره طی مسافت می شد و خان خانان اکثر

پیداده شده برای تسلی و جذب قلوب سپاه بمردد همدمان اخلاص
نشان پرداخته این شعر حافظ شیراز را ورد زبان ساخته بود *

* بیت *

* گرچه منزل بهی خطرناک است و مقصد نا پدید *

* هیچ راهی نیست کورا نیست پایان غم مخور *

و بدان محنت و تردیدیکه گاه شام و گاه سه بهر فرود آمدن میسر
می آمد بعد رسیدن منزل چون دران سمرزمین ملاحظه شبخون بسیار
بود تمام تمام شب آن شیربیشه جلالت خود بیدار و خبردار بوده و محرک
تردن کوتوال و دیگر مردم آرام طلب می گردید - تا زیرکوهی رسیدند
که سر او بفلک برین کشیده بود و بر سر آن کوه دو قلعه احداث
نموده بودند که بدست هزار نفر جنگی از برتنداز و تیر انداز و دیگر
مصالح قلعه درانجا موجود می بود ازانجا تا جای حاکم نشین
یک ماه و چند روزه راه نشان میدادند و می صد و هشت کشتی
جنگی زیر قلعه بود بعد رسیدن بفاصله در کوه ازان کوه لنگر اقامت
انداخته سپاه را فرمود که بکمال خبرداری فرود آیند و ماهتابدیا
اکثر روشن می نموده باشند و نواره را حکم نمود که مقابل نواره زیر
قلعه کفار لنگر اندازند و لشکر مامور گردید که حاجبا مورچال بسته
بتدبیر تسخیر قلعه پردازند و برای سر راه گرفتن آشامیان که دیگر
بمردم قلعه کمک نتواند رسیدن و شب خون نتوانند نمود مردان
کلری مع سوار و پیادهای بسیار بر هر پشته کوه و راههای رخنه
دار دشوار گذار تعین و مقدر نمود ازانجمله طرفی که مامور رسیدن
کومک زیاده بود آخر خان مامور گردید اتفاقا سه چهار هزار پیاده

و بر قنداز آن دیار را باغرخان سروکار مقاتله و پیکار افتاد و تیراندازان
 بیخطا کار اطراف مغلیه فرو گرفتند و آن شیر بیدشت شجاعت تردد
 بهادرانه مقابل آنها نموده بسیاری را بقتل رساند با وجودی که در آنوقت
 مردم کم باغرخان بودند و هر ساعت بر جمعیت کفار می افزود
 و چند سوار مغلان بدرجه شهادت رسیدند و زخمی گشتند و در چنان
 حالت زخم تیر زهردار بپای آغرخان رسید و همان ساعت ورم
 و وجع او ظاهر گردید باز بحمل رستمانه آنها را از مقابل برداشت
 و چند نفر آشامی را زنده دستگیر ساخت بعده از تایید فضل
 ایزد متعال هدایت آن بهادران کوه نبرد و مبارزان دریا نورد در دل
 آن وحشی نژادان بد نهاد چنان افتاد که اصلاً بجنگ دل نداده دل
 و حوصله باخته وقت شب از هر گوشه و کنار راه فرار اختیار نمودند -
 از آنکه مدار جنگ و تردد آنها بر پیاده و جنگ دریاست و در
 خشکی صد پیاده مسلح آنها از ده سوار بی یراق میگریزد بدیشت
 از آن کوه فرو آمده بمدد نوار خود رسیده بقصد مقابله و پیکار با نوار
 پادشاهی بفکر کارزار پرداختند و کشتی بسیار که معطل و زیر آب
 غرق بود بر آورده بران کشتیها سوار شده مستعد دار و گیر گردیدند -
 روز دیگر چون زورق جهان گرد خورشید از افق بحر پر موج بر آمده
 پرتو افزای بحر و بر گردید سده دار تهور نشان اطلاع یافته با کوبه
 و دبدبه زهره شگاف بقصد مصاف آن صخولان تیه ادبار سوار گشته
 رو بجانب حصار آورد و هرچه توانست مردم جنگی را مع مصالح
 توپخانه بنواره رساند و جوقی دیگر از سپاه بکنار دریا که بروقت
 بمدد نواره توانند رسید نگاه داشته آشوب افکن آن تخته بندان

دریای حیرت گردید و از هر دو طرف کشتیها بحرکت آمده از ضرب گوله توپ و تغنگ و انداختن بان دریا را بجوش و خروش تلاطم آوردند و از طرف خشکی نیز بانهای آتش فشان غرش کذان آوازه مرک ناگهان بگوش هوش و عقل دل باختگان می رساندند از آنکه از هر دو طرف مصالح جنگ مبارزان اسلام تزلزل افکن دل مخالفان آن بر و بحر گردید و صدای توپ و تغنگ هم آهنگ آوار کوه گشته در گوشها پیچید و از هجوم دود باروت که چون ابر تیره نیلگون روی دریا را فرو گرفت تا مدت غالب از مغلوب معلوم نمیگردید چون بان در کشتی کفار کم بود و هراس اقبال عالمگیر در دلهای دل باختگان آن بدکیشان راه یافت بعد از دست و پا زدن بسیار و هر و جان بباد دادن جمع بی شمار کشتیها را در دریا را نموده راه فرار اختیار نمودند و نواره پادشاهی بتعاقب پرداخته چند کشتی را از زدن بان و گولهای توپ کوه ربا غرق ساخت و بمرتبه کار و عرصه تردد بر آنها تنگ گردید که بسیاری خود را بامید شنا نموده از آب بر آمدن بدریا انداخته طعمه نهنگ و ماهی گشتند و بعضی از صدمات گولهای جان ستان کشتیها را بکنار رسانده از نواره فرود آمده رو بپناه سنگهای دامن کوه و درختهای صحرا آوردند و برخی که بوسیله شناوری جان بر گردیده تا از آب بر آمدند بدست مبارزان شیر شکار گرفتار گردیدند و صد و چهل کشتی پر از مصالح توپخانه و صد و چهل توپ و آدمهای دل و جان باخته باصیری بتصرف بهادران در آمدند و فتح هر دو حصار نیز بلا تردد کارزار میسر آمد و چنان مکان قلب و قلعه آسمان شکوه پر از سردان جنگی را از اقبال

عدو مائل پادشاه ذو الاقبال و معنی آن سپه دار نامدار چفین بآسمانی
 بتسخیر در آوردند بالجمله خان خانان بعد تقدیم شکر الهی و
 ملاحظه نمودن اطراف و اندرون قلعه عطاءالله نام را با مصالح جنسی
 و نفی ضروری در اینجا گذاشت و بقصد تسخیر قلعه کورتهی که
 آن نیز از مکانهای قلب آشامیان خون آشام بود متوجه گردید بعد
 تصدیقات و مدمات شدند راه چنانچه بذکر در آمده طی مراحل
 و منازل پر تعب نموده بجای رسیدند که دو قلعه هر دو طرف آب
 مقابل هم بنظر آمدند که هر یک ازان بآسمان دعوی همسری
 می نمود و نوارها پر از اقسام مصالح جنگ مابین هر دو قلعه
 در دریا نمودار گشته و مسموع گردید که قریب یک پدیده میان
 هر دو قلعه و در کشتیها از آشامیان بد خصال موجودند اما
 از اقبال خدیو ظفر قرین نصرت مآل بهمان تدبیر و تردد رعب
 و هراس در دل آنجماعه بد اساس راه یافت و بلا تردد سیف و
 شنان که در خشکی بمیان آید صدای دار و گیر در دریا بلند ساخته
 هر دو قلعه را خالی نموده بدستور راه فرار پیمودند و قلعهها
 مفتوح گردیدند و خان خانان اندرون و بیرون هر دو قلعه را ملاحظه
 نموده زبان بشکر و مدح ایزد متعال کشاده جمعی را برای حراست
 هر دو قلعه گذاشته پیشتر مرحله پدما گردید - بهمین دستور بدستکاری
 بهادران قلعه کشا که بهرجا می رسیدند از صدمه سم اسپان مبارزان
 کوه نور شیرشکار و پیش آهنگی فیلان کوه رفتار و ترکدازی مغال
 جان نثار خصوصیکه بهادر میدان رزم آغر خان که همه جا پیش
 قدم دلیر خان بهادر دیو نبرد بود دلوران دریا نور شیر نبرد نوار

جنگی و قلعه‌های آسمان شکوه آن ضلع را که مورد و ماخوار پراز مردان
شیر نبرد آن هرزمین بودند سیماب وار در اضطراب نگر فرار اختیار
نمودن می انداخت و همه جاها و مکانهای قلب را که بتحریر
تفصیل آن قلم را رنجه نمی دارد بتصرف پادشاهی می آوردند -
و از آنکه بعضی سرفوجان مبارز پیشه را بر سر مکانهای تمخیر
در آمده گذاشته بودند و بسیاری برای تاخت و امور ضروری
اطراف مرخص گشته بودند و در لشکر جمعیت کم مانده بود باز
مقابل هزار هوار و بیست هزار پیداد آنها حکم رمه گوسفند داشت
که از مقابل شیر و گرگ رم خورده رو بگیریز آرند اما در شب خون
نمودن و وقت شب غافل بر سر لشکر تاختن نهایت دایر بودند و جرأت
زیاد می نمودند و بسبب کمال خبرداری و هوشیاری خان خانان
که خود اکثر اوقات بجای کوتوال می گردید و هوای آنکه اول پاس
شب که همه بیدار میباشند عدا بخواب میرفت و در آن وقت آرام نمودن
غفیمت میدادند تا شبی شب خصوص دوپهر آخر شب تا سفید
صبح برفاقت جمعی مرثه چشم برهم نمی گذاشت برخلاف دیگر سرفوجان
که اطراف تعیین گشته بودند اکثر بسبب شب خون نمودن ناگهان
و تاختن آن مفسد پیشگان نصف شب و آخر شب که دست برد
نمایان می نمودند بمعرض تلف در می آمدند و بسیاری کشته و
زخمی می گردیدند و فوجها مع مال و ائقال پامال شب خون
زدن و دست برد نمودن آن جماعه بد سگال می گردید و چشم
زخمهایی عظیم که بتحریر تفصیل آن نمی پردازد بانواج پادشاهی
می رسید - آری همه سالاری که امریست خطیر منحصراً بشجاعت

و افزونی سپاه نیست بآن همه خبرداری که خان خانان می نمود جمع کثیر در گوشه و کنار لشکر بیدار و هشیار شب بپایان می آوردند و روز طی مسافت می نمودند بعد نزدیک رسیدن بقلعه بهیم گد که از اعظم قلعه های فلک پائنه آن ضلع و حاگم نشین بود روزی قبل ازان که بمنزل رسند از وزیدن باد تند و فراهم آمدن ابر تیره و ریختن تگرگ های کلان و ژاله های جان ستان که چند گهری متصل چون بلای ناگهان از آسمان نازل می شد و بر سر و روی آدم و پشت چار پا می ریخت و هر جامی رسید مجروح و زخمی می ساخت غریب تزلزل در لشکر انداخت و بمرتبه باعث تهلکه و بی آرامی لشکر گردید که آدم بسیار بسبب زخمی گشتن و باد سرد زمهریر آسا وزیدن هلاک گردیدند و چند کشتی از تلاطم دریا غرق گشتند بهر حال آن روز و شب را بپایان رساندند چون بپای قلعه رسیده بمسافت گولهرس فرود آمدند ازان که آن قلعه در کمال ستواری و استحکام شهرت تمام داشت و همه سرگروهان آشام بامردم بی شمار از ضرب شمشیر و صدمات فوج اسلام بدان قلعه پناه آورده بودند و قریب سه اک پیاده در آن جا فراهم آمده باهم عهد موافقت در کارزار با لشکر خان خانان بسته انتظار افواج پادشاهی می کشیدند و مکرر لشکر پادشاهان سلف شرقی دران پای قلعه بحادثه تاراج رفته بود و دل سپاه نصرت انجام از اجتماع ازدحام آن گروه و ملاحظه سر بفلک کشیدن آن کوه پر شکوه پاره متوهم گردیده و خان خانان که بآن سرزمین رسیده فرود آمده بدادهی همه سپاه پرداخته برای بستن سورچال و دودمه دایر

خان و دیگر امرای کار طلب را مأمور نمود سه شب و روز آشامیان از بالای قلعه بزدن گوله توپ و تفنگ و انداختن سنگهای فیل ربای کلان پرداختند و آدم و چهارپای بسیار زخمی و تاف ساختند و فرصت دمدمه بستن و مورچال پدش بردن ندادند و شب چهارم شبخون عظیم آوردند که چهار طرف فوج و گرد لشکر صدای بگیر و بز بزند گردید و زهره شیر مردان مصاف دیده را آب ساخت و در آن شب از دلیر خان تردی که بشرح و بیان راست نیاید بعرضه ظهور آمد و آدم بسیار ضائع و زخمی شدند و پاره چهارپای کنار لشکر بدست آنها افتاد و از مردم آن مردردان نیز از دست افغانان دلیر خان و راجپوتیه همراه راجه بیر سنگه جمع کثیر بدارالبوار پیوستند بعده بمصلحت دلیر خان و دیگر بهادر رزم جو قرار بران یافت که آشامیان بدخصال را فرصت و مجال سرانجام محصور گردیدن نداده سپر فضل الهی را پناه خود ساخته یورش نمایند و باین قصد فاتحه نیت خیر خواندند و چند نفر جاسوس پیشه با وقوف را برای تحقیق راه قابل یورش اطراف قلعه تعیین نمودند درین ضمن یکی از بدبختان جدید الاسلام آشام که مدت در لشکر قبل ازین مهم نوکر بوده و دائم دم از فدویت خود و واقف بودن از همه مکانهای آن کوه میزد بواسطت یکی از همدان خان خانان آمده ظاهر ساخت که چون من واقف راه و بیراه ملک و رویه این قوم بد راه ام و از هر وجب این سرزمین اطلاع واقعی دارم رهبری و پیش قدمی لشکر وقت یورش بمن بفرمایند خان خازان با همه تجربه کاری و حزم و احتیاط که داشت فریب

او خورده راهنمایی فوج با او فرمود بعده که دلیر خان و دیگر
 بهادران کمر عزیمت یورش بستند آن آشامی بد انجام پیغام باهل
 قلعه فرستاد که فلان سمت که راه قلب و آب خندق عمیق دارد
 لشکر اسلام را بدم تیر و بلای دام شما می آرم و در وسط شب رهگرای
 سمت مقصود گردیدند - چون محاذی دروازه که در وسط او دیوار چون
 کوه استوار واقع است رسیدند آن مردود میر مرتضی داروغه توپخانه
 را گفت که بزدن گوله را چنگی و تفنگ پیهم اشقیا را طرف
 خویش مشغول سازد تا از طرفی که من برای یورش می برم غافل
 گردند و مراد آن شقی ازین گفتن این بود که مصالح توپخانه
 که همراه گرفته اند بران دیوار کوه رایگان صرف شود و میر مرتضی
 باهتمام برق افروزی توپخانه پرداخت و از بالا تگرگ و ژاله اجل
 باریدن گرفت و جمع کثیر تلف و شهید گردیدند و دلیر خان را صبح
 ناشده بر سر خندق برد که آب آن از هر طرف چون بحر عمان پایان
 نداشت و از بالا آشامیان باقسام حربه جان ستان آماده کارزار
 گردیدند و از اطراف گوله و حقه آتش و سنگ باریدن گرفت بهادران
 نصرت نشان باوجود مشاهده نمودن مرگ بی امان بچشم عیان دل
 از امید حیات برداشته رستمانه ثبات قدم ورزیده داد جلاوت و تهوری
 میدادند حصوص دلیر خان و آغر خان در بحر بیکران خود جوشان
 و خروشان اسپ انداخته شذاکدان اختیار عنان بحافظ حقیقی
 سپرده توکل بذات پاک او نموده آنچه نهایت شرط جانفشانی و
 طریقه پیش آهنگان جان نثار است بتقدیم رسانده از باریدن آتش
 بلا اعلا نه اندیشیده در میان آب و آتش که از سر گذشته بود فیل

میرانندند هر چند بعضی افغانان دلباخته فهمانندند که کار ازان گذشته که امید نجات ازمیان آب و آتش باشد معینا اگر از غرقاب این بحر خونخوار برآمدیم سوای سربسنگ کوفتن و جان رایگان دادن فائده نخواهد داد مقتضای رای صایب آنست که هنوز قابوی وقت باقی است به بنگاه مراجعت نموده باز بتدبیر تسخیر قلعه باید پرداخت - دلیر خان آتش زبرد عار فرار بر خود هموار نموده و سعادت شهادت را سرمایه نجات دارین دانسته بر فیلبان بانگ بهیبت زده فیل پیدش راند و افغانان و بهادران جانفشان دیگر مثل آغر خان و قراول خان مع معدود چند بتبعیت آن دلاور معرکه کارزار تکبیرگویان خود را بآب جانبازی زدند * بیت *

نه تیغ نهنگی بر افراخته * بتیغ از نهنگان سر انداخته
چنان خاست زرمی زبالا پست * فدا ده یلان همچو ازباده مست
بهر که گوله اجل میرسید بآب سر فرو برده باز سربالا نمیتوانست
نمود جمع کثیر بدرجئه شهادت رسیدند دران حالت آن ملعون رهبر که در فکر فرار بوده و آغریه او را بسته با خود داشتند از رسیدن گوله غرق بحر فنا گردید و جمعی دیگر ازان نهنگان بحر جلالت از زخم بندوق و سنگ سرخروئی ابد حاصل نمودند و سه چهار گوله تفنگ و سنگ بر جوشن دلیر خان رسید که که ببدن او نرسیده هر گ گردید و کارگر نشد آخر برفاقت چند شیر دلان دریا نور آتش زبرد شناگان بیایه حصار که گوله آنجا نمی رسید رسیدند و دلیر خان بزور بازوی خود و مدد همدمان جان باز و کمند جرأت و حمله شجاعت مانند شهبازی که خود را بقصد صید زرد بالایی دیوار

کوه آسمان شکوه برآمد و بعد بالا برآمدن نیز چنان داد تهوری داد که اگر رستم دستان شمه ازان داستان می شنید زبان بانصاف کشاده اسم رستمی بر خود نمی پسندید و اگر افراسیاب آن جرات و جلالت او را مشاهده می نمود انگشت حیرت بدندان میگزید بالجمله همین که آر دلاوران را بآن مشرکان دلباخته مقابله افتاد باهم آمیختند باوجود هجوم آن قوم شوم و قلت دلیران جان نثار بمجرد آنکه از ضرب شمشیر بهادران چندی بقتل رسیدند و از بیرون قلعه صدای شادیانۀ فتح بلند گردید فوج فوج کفار رو بفرار گذاشتند و بهادران دیگر باتفاق میر مرتضی و جمعی از مبارزان بانام وزنگ بلا فاصله فرصت بمدد جان بازان پیشقدم رسیدند و آشامیان از هرگوشه و کنار قطار قطار راه فرار اختیار نمودند و کافر بسیار در وقت هزیمت بدارالبوار پیوستند - خان خاندان از وقوع و مشاهده چنان فتح نمایان و جلالت دلاوران بعد مفتوح گردیدن قلعه خود را نزد دلیرخان رسانده آفرین گویان در بغل گرفت و نسبت بحال همه همراهان تحسین نموده دو رکعت شکر ادا نمود و فرمود منادی نماید که احدی دست بمال و عیال و ناموس رعایا دراز ننمایند و اطفال و عورات باسیری نگیرند - چند هزار کس آن ناکسان که بقید در آمدند آنها را مسلسل ساخته برای باروت کوبیدن و دیگر مصالح توپ خانه و بعضی کارخانجات که هر روز هزار ها درانجا بمژد کار می کردند روانه ساخت - گویند خان خاندان بهمین نیت خیر فتح نصیب بود که باوجود دست تسلط یافتن بعد تسخیر و مفتوح گردیدن قلاع و مکانهای زور طلب

هرچند داز الکرب باشد اطفال خورد سال و عیدال رعایای بعجز در آمده را مامون ساخته در منع دست اندازی بر آنها تقید زیاد می نمود و می گفت که عورات و اطفال بحد تکلیف نرسیده مجبور در اطاعت ظالم باشند معذورند - بعد ازان برای مسمار ساختن بتخانه و بلند ساختن صدای اذان دین محمدی و ضبط اموال و توپ خانه امر فرمود و جمعی که از رعایای بلاد پادشاهی در قید آن جماعه بودند آنها را رخت و خرچ راه داده روانه او طان آنها ساخت - خبر تسخیر چندین قلعه بچنان جرأت و جلالت بهادران که بقلعه های اطراف دیگر آشام رسید اکثر مکانهای خود را خالی نموده و ذخیره ها را سوخته و آب انداخته - توپها را در دریا غرق نموده بگرد آوری نواره پرداختند و قریب هشتصد کشتی جنگی مملو از مصالح توپ خانه فراهم آورده مقابل نواره پادشاهی غافل رسیده نایره قتل و آتش جدال بر افروختند و از چهار طرف نواره همریان خان خانان را در میان گرفتند ازان که دران روز قریب صد کشتی از جمله نواره پادشاهی برای امور ضروری اطراف رفته متفرق گردیده بود و زین الحسن داروغه نواره نزد خان خانان آمده بود و مردم نواره سردار کار فرمانداشتند از بسیاری نواره کفار کار بر مردم نواره پادشاهی تنگ گردید معینا استقامت ورزیده چهار پنج بهر تردد و کار زار مردانه نمودند و تا مقدور می کوشیدند چون فاصله از نواره تا خان خانان سه کوهی جریبی بود و مردم نواره را مجال و فرصت خبر رساندن بخان خانان نماند تا آنکه بعد انقضای دو پاس شب صدای توپهای هر دو طرف بگوش

خان خانان رسید و دانست که بر نواره ازطرف غنیم هذگامه روداده همان وقت محمد مومن نام را مع توپ خانه و نقاره خانه همراه خود عجاله هرچه توانستند رفاقت نموده همراه زین الحسن داده روانه ساخت و در آئین تدبیر سرداری ارشاد نمود که بقدر مقدور تاشب باقی است اسپ تاز خود را برساند و بعد نزدیک رسیدن صدای نقاره و کرنا بلند سازند اگرچه محمد مومن بسبب تاخیری که در فراهم آمدن مردم رو داده هرچند جهد نمود تا باقی بودن شب خود را نزدیک نواره نتوانست رساند اما قریب بروشنی طلوع آفتاب که نزدیک بود زورق صبح حیات مردم نواره پادشاهی بشام غرقاب مبدل گردد و کشتی استقلال آنها در گرداب اضطراب افتد چنانچه از ضرب گوله چند کشتی در بحر فنا فرو رفته بود و بسیاری قریب بغرق بحر عدم بودند درین ضمن باقی کشتیهایی نواره پادشاهی که اطراف پراکنده بودند رسیدند همان ساعت محمد مومن و زین الحسن نزدیک نواره رسیدند اول کرناچیهایی همراه را فرمود که صدای کرنا باظهار رسیدن کومک بلند سازند بعده آوازه شادیانه را بگوش هوش باختن نواره پادشاهی رسانده باعث تقویت دل آنها و هیبت افزای دل مخالفان گردید و در همان حالت از صدای تفنگ و رامچنگی و غرش بان تزلزل تام در نواره آشامیان راه یافت و مردم نواره پادشاهی را تقویت تمام حاصل گردید تا آنکه لشکر کومکی نمودار گشت و سردار نواره آشامیان دست و دل باخته استقامت نتوانست ورزید و بهزیمت نهاده آری تدبیر بروقت که از سپه دار آزموده کار بعرضه ظهور آید بمواظب به از لشکر لک

سوار است که سردار مغرور ناتجربه کار داشته باشد چنانچه خان خانان بعد شنیدن خبر هزیمت نواره آشامیان زبان بشکر کشاده چند روز برای بندوبست اطراف آن قلعه توقف ورزیده جای بلخانه مسجد عالی بنانهاد حارس قلعه نگاه داشته مرحله پیمایی سمت قلعه کهرگان که اصل مکان حاکم نشین آن بد اصلاص بود و راجه آن ولایت اکثر ایام عیش آنجا بسر میدرد گردید و راجه آنجا برهمدان چرب زبان فیلسوف با عرضه داشت مشتمل بر اقوال تقصیرات گذشته و التماس قبول اطاعت آینده و امید عفو مع تحف و هدایا بخدمت خان خانان روانه نمود و پیهم عرائض و پیغام متضمن بر اظهار عجز و قبول پیشکش با هزاران ندامت و باز آمدن بشاه راه هدایت و ادعای پذیرفتن جرائم بامید صلح رسیدند مع هذا خان خانان از اندازه کلمه و کلام و پیغام غدر آمیز آن کافر بد انجام دانست که رجوع صلح و درخواست آنها خالی از تدبیر تدویر آمیز نیست و جواب داد که اگرچه راجه برگرفته خود راسخ است و امان جان و ملک خود می خواهد آنچه درین مدت از ملک تعلقه صوبه بنگاله گرفته نقد و جنس را مع دختر خود برای پیش خدمتی پرستارن آن درگاه با پانصد فیل و مبلغ پنجاه لک روپیه پیشکش روانه حضور سازد و هر ساله پیشکش مقرر نماید التماسات او را بحضور معروض داشته التماس عفو جرائم او نموده خواهد شد - درین ضمن عریضه یکی از مسلمانان با نام و نشان که از مدت عوض مبلغ خطیر در قید آن راجه بود بطریق پنهانی رسید مشتمل برین که راجه از هدیت صلابت و دبیدت صدمات فوج شهر اشوب قلعه کشایان

کوه نبرد پیغام غدر آمیز برای امان فرصت فرار بمیان آورده - درین مابین آنچه توانست از زر و نقد و جنس مالیت در اطراف فرستاده توپها را در آب غرق ساخته فیلان را سر بصحرا داده خود نیز آواره دشت ادبار گردید خان خانان از شنیدن این خبر بسرعت تمام سوار شده خود را بدان مکان رسانده با احتیاط تمام سیر و گشت جاها نموده همه جا بندوبست و منع غارت فرموده بضبط اموال و اثقال پرداخت و قریب صد کشتی بی ملاح که در آنجا مانده بود داخل نوارۀ پادشاهی ساخت و بتخانها را مسمار نموده بذای مسجد گذاشت جمع کثیر از محبوسان مسلمان و هندو ملک پادشاهی که از مدت در قید بودند از زندان بر آورده رعایت خرج راه نموده بوطنهای آنها رخصت ساخت و دو صد و بیست ضرب توپ و سرب که در آب انداخته بودند بر آورده داخل توپ خانۀ سرکار نمود و ریاده از صد فیل کوه هیکل و سه لک روپیه را طلا و نقره و امتعۀ بسیار سواي آنچه بتداراج رفت بضبط در آمد دیگر از سرب و باروت و شوره و گوگرد و عود و صندل و خرمنهای غله آنقدر فراهم آمد که قریب هزار کشتی برای برداشتن و پر نمودن آن مطلوب گردید و سواي خرمنهای غله که بر روی زمین از سر رشته کاغذ یافتند یک صد و هفتاد و سه چاه غله و انبارهای مدنفون بعد تفحص بهم رسید که از انجمله چند انبار که بوزن در آمد هر کدام از ده هزار من برنج و ماش و دیگر بعضی جنس ماکولات کم بر نیامد و از بر آمدن و بهم رسیدن انبار های غله که باعث رفاه خلق الله و سپاه گردید خان خانان نهایت مشغوف گشت و قدغن

فرمود که صد و پنجاه ارباب احتیاط تمام برای ایام برشکال که نزدیک رسیده بود، ذخیره نگاهدارند باقی و فراخور حالت بهمراهان قسمت نموده مقدمان و رعایای مالگذار اطراف را عهد بر قول امان داده طلبید و خلعت بخشیده به تسلی آنها پرداخته یکساله محصول معاف فرموده خطبه بنام نامی عالمگیر پادشاه عالمستان غازی خوانده سیم و طلا را بسکه همایون اسم عالمگیر سرخروئی بخشید و رواج نراینی را ممنوع فرموده - اگرچه خان خاندان در فکر بدست آوردن راجه آن دیار بسیار پرداخت اما چون موسم برسات که پنج ماه دران ولایت متصل شب و روز می بارد و تمام روی زمین را آب میگیرد و راه تردد مسدود می گردد رسید و دیگر امور ضروری از نسق مالی و ملکی در پیش بود تعاقب نمودن راجه میسر نیامد - درین ضمن از زبانی کهن سالن ظاهر گردید که زر نقد و جنس بی شمار که همراه زمینداران عمده و راجه های گذشته چنانچه بزبان خامه داده زیر خاک مدفون است باز در تردد بدست میتوان آورد مردم معتمد را مع بیلداران بسیار تعیین نمود که زر سرخ و سفید لکها مع جنس بی شمار سوای آنچه مردم تلاش نموده بر آورند بضبط در آمد و میر مرتضی داروغه توپ خانه را با راجه امرسنگ و جمع از تاییان برای محافظت کهرگان و گرد آوری آلات و ادوات توپ خانه که سرانجام عمده آن ملک است مقرر نمود و بهمان دستور دیوان و قاضی و امنا و کروزی معامله فهم و متدین و آبادان کار و فوجداران کارزار دیده جابجا تعیین فرموده حقیقت بحضور معروض داشته باده دوازده کلید طلا و نقشه آن ولایت بقید خصوصیات ارسال داشت و بعد فراغ تهانه

بفندي همه جا نموده خان خانان سه و نیم گروهی کهرگانون در موضع
متهدرا پور که در دامن کوه وسیع بود و چندان ملاحظه رسیدن سیلاب
نداشت برای بسر بردن پنج ماه بر شکل چهارونی مقرر ساخت و
اطراف هفت هشت گروهی فوج معقول یا سرداران کارزار دیدند
تجربه کار برای خبرداری و سد راه گردیدن آشامیدان که شب خون
نیزازند بطریق تهانه تعیین نمودند معهذا مکرر کافران خونخوار
مردم آزار در شبهای تار ماندند مور و ملخ فراهم آمده بر سر لشکر غافل
شب خون می آوردند و اسب و آدم ضائع و شهید می ساختند
چون این تردد کافرکشی و تسخیر ملک و قلعبجات از عرضه داشت
خان خانان بعرض رسید و متواتر از روی وقائع معروض گردید
باعث سرور و خوشوقتی تمام خاطر پادشاه گشت و محمد امین خان
خلف الصدق خان خانان را خلعت و سرپیچ مرصع عنایت فرمودند
و عنایات دیگر که درباره خان خانان بعد و رودخبر اضافه و فرمان آفرین
و تحسین بدستخط خاص و خلعت خاصه و خنجر و شمشیر مرصع
بعمل آمد در ذکر جشن شروع سال پنجم از جلوس بتکریر می آرد *

ذکر سوانح سال پنجم مطابق سده هزار و هفتاد

در هجری مشتمل بر خبر واقعه مراد بخش و توجه

رایت ظفر آیت طرف کشمیر بهشت نظیر

جشن آغاز سال پنجم از جلوس مبارک مطابق سده هزار و هفتاد

و دو هجری غره شوال بدستور هر سال منعقد گردید و هر یکی از
وضیع و شریف موافق قسمت و مراتب کامیاب گشت خن خانان
و در عوض حسن ترددی که از و در تسخیر آشام بظهور آمده یک

کرور دام انعام و هزار سوار دو اسبه اضافه و دو فیل با ساز نقره
مرحمت فرمودند بعد از فراغ جشن پادشاه را عارضه بدني
روداد و بسبب انحراف مزاج که در یک هفته اطراف دار الخلافت
انتشار یافت باعث اختلال حال رعایا و ماده فساد بعضی متمدنان
مفسد پیشه گردید و باز زود بصحت مبدل گشت لهذا جشن
غسل صحت و وزن قمری سال چهل و ششم از عمر شریف ضمیمه هم
فرمودند جهانی کامیاب فیض گشت - هفتم جمادی الاولی بعزم
سیر و شکار کشمیر بهشت نظیر متوجه دار الخلافت لاهور گردیده
دهم رجب نزدیک سواد لاهور مضرب خیم فرمودند چهارم شعبان
داخل شهر و قلعه گردیده میر منزل را مع بیلداران و تدبیراران برای
صاف نمودن راه مرخص فرمودند *

اگرچه مولف عالمگیر نامه ذکر کشتن محمد مراد بخش را
موافق مرضی قلم انداز نموده اما مکرر اوراق آنچه از روی دفتر
بتحقیق آن پرداخته و زبانی والد مرحوم که از نوکران معتمد
روشناس مراد بخش و تا روز فراغ مقدمه در پای قلعه نشسته در
فکر منصوبه کمند بستن و فرود آوردن آقاي خود بسر برده بود و
بفکر نوکری عالمگیر پرداخت و زبانی مردم ثقه آنوقت مسموع
گردیده بزبان قلم میدهد بعد که محمد مراد بخش را بقلعه فرستادند
سرسن بانی را که محبوبه محمد مراد بخش بود بحسب درخواست
او همراه آن برگشته اختر رفیق ساختند و آنچه برای خرچ آن
گرفتار دام اجل مقرر کرده بودند نصف آنرا طعام پخته بجمعی از
مغلان که در پای حصار قلعه فقیر شده نشسته بودند و مغلانی که

مسافر وارد می شدند میخوراند تا آنکه مغلان بعد تبدیل قلعه بانواع
تدبیر یک طرف بفصیل قاعه کمند بسته بآن محبوس بند بلا باشاره
وقت و مکان معین خبر نمودند و آن ساده لوح غافل از دغل بازی
فلک غدار بعد دو پاس شب که مور و ماهی در خواب بودند
سرس بآئی را بر اراده خود اطلاع داده اظهار رخصت باین مضمون
بمیان آورد که اگر حیات وفا و فلک مدد نمود باز بهم خواهیم رسید
و الا بخدا سپردیم سرس بآئی از شنیدن چنین کلمات بگریه و فغان
آمده گفت مرا بکه سپرده می روی ازین گریه محصلان و نگهبانان
حوالی خبردار گشته مهتابی و مشعلها روشن ساخته در پی جست
وجوی کمند پرداخته پیدا نمودند بعده که این خبر بعرض رسید بفکر
قلع ریشه و سواس نگاهداشتن مدعی سلطنت افتاده - برهنمائی بعضی
هواخواهان پسران علی نقی را که پدر ایشان را محمد مراد بخش
کشته بود چنانچه بذکر در آمده بدعوی خون پدر برانگیختند پسر
کلان از ولایت قبول دعوی خون پدر ابا نمود و پسر درم اطاعت
امر نموده بدعوی خون پدر در عدالت مستغیث شد و آخر
مغضوب نظر بادشاهی گردید حکم شد بقضای رجوع نماید بعد از آنکه
در شرع ثابت شد در ماه ربیع الثانی سنه هزار و هفتاد و
دو هجری فرمودند تا قاضی برفاقت وارث مقتول نزد محمد
مراد بخش رفته بعد اظهار اثبات خون موافق حکم شرع بقصاص
رساند چنانچه تاریخ آن یافته اند - ای وای بهر بهانه کشتند - چون
پسر کلان که از دعوی خون پدر ابا نموده بود پادشاه قدردان از فرمودن
خدمات حضور و دیگر عذایات متوجه حال او شدند - و چون پوزنمل

زمیدار جام فوت نمود پسر او باسم ستر سال بموجب حکم و بدستور زمیداران بجای پدر قائم گردید رای سنگه برادر پور نمل باغواى بد سگالان آن مرزو بوم و رهنمائی نفس شوم جمعی از مفسدان عربده جو با خود فراهم آورده گوردهن را تهور زانکه جد مادری ستر سال و مدار المہام خانہ او بود مقتول ساخت و ستر سال را بدست آورده مع مادر و نوکران معتمد او مقید گردانید و سر از اطاعت و اسر پادشاه نیز پیچیده شروع بمفسدی و راه زنی نمود قطب الدین خان فوجدار آن ضلع بر طریقہ سرکشی او اطلاع یافته دو ہزار سوار همراه محمد نام پسر خود دادہ بطریق استعجال برای تذبذب و استیصال او روانہ ساخت و بعد از رسیدن مقابل ہمدیگر کار بقتال و جدال افتاد بعد ازان کہ صد و ہفتاد نفر از کفار کشتہ گردیدند و جمعی زخمی و اسیر گشتند و بعضی از مردم پادشاهی نیز شہید و زخمی شدند آن بد فرجام نیز بقتل رسید و آنولایت بتصرف مردم بادشاهی در آمد و قطب الدین خان مورد عنایات گردید *

الحال فقرہ چند از باقی ذکر مہم و مآل کار آشامیان و خان خانان بزبان قلم میدہد اگرچہ خان خانان در حق جلالت پیشگان قدردان و مہربان بود و ترددات رستمانہ و کارزارهای بہادرانہ کہ از آغرخان و ہمراہان او در رفاقت خان خانان بظہور آمد او را بدل و جان دوست می داشت و در فکر پرداخت او بود اما از آنکہ بعضی مغلان ہمراہ آغرخان بعد تسخیر بلاد دست بغارت و تاراج مال مردم دراز میدہودند باوجود منع آغرخان ممنوع نمیگردیدند و این معنی خلاف مرضی خان خانان کہ در تاکید منع دست اندازی نہایت

تقدیم میدنمود بظهور می آمد متوجه حال و پرداخت آغرخان
نگردید و از توجه و امداد آنچه طریقه سرداران کار طلب در باره
همراهان می باشد در حق او بظهور نیامد لهذا آغرخان اکثر آزردہ
خاطر می بود تا آنکه روزی قبل از آنکه اثر طلوع آفتاب ظاهر گردد
و وقت تلاوت قرآن و اوزاد خواندن خان خانان بود آغرخان
با مغلان همراه مستعد و مسلح گشته بدرخانہ خان خانان آمد
چویداران مجال و جرأت مانع آمدن نداشتند آغرخان بی محابا
اندرون درآمده جای که خان خانان بر سر سجاده نشسته مشغول
خواندن ادعیه بود حاضرگشت خان خانان از مشاهده آمدن آغرخان
بدان هیئت و سواس و هراس تمام بهم رساند و بزبان خوش و
دلبری تمام سبب آمدن بیوقت استفسار نمود آغرخان در جواب
گفت که درین مدت در تردد جانفشانی و تقدیم خدمات مأموره
از مایان هرگز کمی بظهور نیامده و الحمد لله به نیروی اقبال بیوزل
پادشاه عالمگیر و سعی و تردد و جلالت آن سپه سالار کفار مغذول
و پامال مکافات اعمال خود گشتند و ملک مفتوح گردید و کاری
نمانده افسوس آن داریم که هرگز آفرین باد و تحسین از زبان آن
کار فرمای قدر دان درماده ما نا بکارها بر نیامد لهذا بودن و نبودن
خود معطل محض دانسته برای رخصت آمده ایم امید داریم که
فائده بدرقه راه خواننده دستک رخصت عنایت فرمایند که خود
را نزد آقای خویش رسانیم خان خانان هر چند بعدر تقصیر تغافل
ایام گذشته و تلافی ایام آینده پیش آمد فائده نداد و آغرخان
برای مرخص ساختن مبالغه از حد گذراند بعده که خان خانان

بعذر حاضر نبودن منشي براي نوشتن دستک پيش آمده خواست
 بدفعيۀ وقت پردازد آغرخان که دوات و پارچۀ کاغذ سفيد عمدا
 همراه برده بود پيش خان خانان گذاشت و گفت التماس آن دارم
 که نواب بدست مبارک دستک نويسند خان خانان نظر بريد که
 حق بجانب اوست و هيچ وجه دران حالت از دست آن جلالت
 دثار که بارها ازو کار دست بسته مشاهده نموده بود رهايي
 نداشت طوعا و کرها ناچار دستک رخصت نوشته و مهر نموده
 حواله نمود اما بر سر گذرها و معبرهاي آب ترشحات دواند که
 بعد رسيدن آغرخان کشتيها را بند سازند و تا مقدور نگذارند که
 از آبها عبور نمايد ليکن هرجا که آن دريا نوزد شير نبرد رسيد و
 ملاح و کشتي موجود نداشت با همراهان خود را بدريا زده عيان
 اسبان بحفاظت برو بصر سپرده شنا کنان گذشت و در بعضي درياهاي
 قلب چند نفر از مغلان و ديگر همراهان که اجل آنها دامنگیر گرديد
 غرق بحر فنا گرديدند بعده که بحضور رسيد چون نوشته خان خانان
 بتمام محمد امين خان بخشي قبل از رسيدن آن بهادر سراپا
 غيرت مشتل بدین مضمون رسیده بود که آغرخان اگرچه از
 شجاعان عالي نسب کار طاب و سزاوار پرداخت و پيش آوردن
 است اما از آنکه جهالت ايام جواني و غرور شجاعت را کار نموده
 بسماجت تمام رخصت گرفته بعد رسيدن حضور چند روز چشم
 نمائي بر طرفي منصب نموده باز بدلاسی او پرداخته کار ازو بايد
 گرفت چنانچه محمد امين خان موافق نوشته خان خانان بعمل
 آورد و ابتدا پاي اعتراض بادشاهي بميان آورده چند گاه از ملازمت

ممنوع و از منصب برطرف ساخته باز خود بخانه آغرخان رفته نزد پادشاه آورد و شفیع جرائم گردیده تسلیم بحالی منصب فرموده از جمله کومکدهای کابل نموده روانه ساخت چنانچه از ترددات او که در کابل بظهور آمده بگذارش خواهد آورد القصه خان خانان که بعد فرار راجه آشام متهم پور را مکان چهارونی قرار داده بود بعد رسیدن موسم باران که هرطرف فوج سحاب فیل رفتار از هر دامن کوه سار نمودار گردید و غریب ابر و درخشیدن رعد زهره شگاف که اطراف دشت پر وحشت پیچید و از ملاحظه تیر باران آب و فرو ریختن یکه تازان فطرات ناله و رود خانها بجوش و خروش آمده زره موج پوشیده خود حباب بر سر گذاشت و تیغ آزمایان جو پدارو ترکش بندگان آبشار وسیلابهای خانه بر انداز رود خانها از هر طرف به ترکنازیها در آمدند و روی زمین را آب فرو گرفت و راه تردد سپاه و اسب ناپدید گردید بمرتبگی سیلها اطراف لشکر زور آورد که خیمهها بالای پشتها حباب آسایشنا در آمدند آن تیره بختان بد فرجام و آشامیان خون آشام که در انتظار قابوی چنین ایام بودند از هر گوشه و کنار کوه و صحرا بر آمده بمدد همدیگر برتهانهای پادشاهی شبخون آورده و در بعضی جاها روزانه هجوم نموده دست بردها آغاز نمودند و بهادران شیردل کوه صولت از شدت چنان سیلاب بلا از جا در نیامده بدفع آن ملاعین کوشیدند و در هر هفته و ماه چهار پنج شبخون میزدند و آدم و اسب ضائع و تاف می ساختند و بمرتبگی هنگامه و فساد پر پا نمودند که مردم بسیار بدرجه شهادت رسیدند و چارپای بی شمار بدزدی بردند و انور بیگ

نام تهبانه دار کچهپور را باجمع کثیر از همراهان او که بعد تردد نمایان مغلوب گردید چنان زیر تیغ آوردند که يك نفری آنکه کشته و زخمی نگشته باشد سالم نماند و بر فوج سپه سالار چند بار بجرأت و شوخی تمام پیش آمده بعد بلند گردیدن صدای داروگیر که جمع کثیر از آنها مقتول و اسیر گردیدند و بسیاری از مسلمانان بدرجه شهادت رسیدند هزیمت یافتند و مکرر بر سر مورچال دلیر خان ریخته رستخیز عظم برپا نمودند و دران شب تار از دلیر خان که بذات نفس خود بدان تیره روزان مقابلگی کار زار افتاد تردد بستمانه و سعی بهادرانه بظهور آمد و فرهاد خان که از دلاوران جانباز بود دران شبخون دو زخم تیر زهردار برداشت که همان ساعت دست او درم نموده و وجع زیاده بهمرسانده بیتاب ساخت اما آن مرد کافر نبرد دست از کارزار و تعاقب کفار برنداشت بعده که آشامیان رو بفرار آوردند دلیر خان تاسه کروه میدان آب و گل بتعاقب پرداخته بسیاری را بقتل رسانده مراجعت نمود همچنان باستظهار تلاطم دریا بر سر نواره شبخون زده کشتی بسیار از تصرف مردم پادشاهی بر آوردند و راه رسد غله بر لشکر ظفر اثر بند ساختن شوخی از حد گذراندند و هرگاه و هرجا آن دد نژادان بدنهاد زور می آوردند بهادران نصرت نشان نظر بر کثرت آن ضلالت پیشگان و قلت همراهان نصرت نشان خویش نموده خود را بی محابا بران بدسرشتان میزدند و اکثر غالب می آمدند و میمیر مرتضی که حاکم کهرکون بود از اخبار انتشار آن کفار در خبرداری و بیداری شبها را بروز می آورد معینا بعد مکرر شبخون آوردن و هزیمت یافتن یک شب بمرتبه تاخت و زور آوردند که دیواری

که بجای حصار از چوب باریک دران سرزمین میسازند آتش زده سوختند و اندرون احاطه در آمدند و دست بغارت کشادند آخر بمدد تایید الهی که دلاوران جانباز بدفع شر آنها پرداختند مغلوب گردیده راه فرار اختیار نمودند - چون اسفندیار را حاکم مستقل کوچ بهار تعلقه بهیم نراین که اول بار مفتوح گردیده بود نموده بودند بسبب سر بصره گذاشتن راجه محمد صالح و دیگر مردم صاحب تردد ابتداء برای جشن او تعیین شده بودند بعد دیوان و کروری جابجا تعیین ساختند درین هنگامه چون حکام آن مکان در مقدمات مالی با رعایا سختی و بی اعتدالی خلاف مرضی خان خاندان بظهور آورده بودند رعایا ازین معنی بشویش آمده فراهم گشته خود را نزد راجه بهیم نراین رسانده ترغیب آمدن بر سر وطن و ملک خود نموده ازان کوه بر آورده چون مور و ملخ با او متفق گشته بر سر هردو حاکم منصوب کرده خان خاندان زور آورده اول بمحمد صالح پیغام نمودند که سلامتی خود در دست برداشتن ازینجا دانسته راه لشکر خان خاندان اختیار نماید بعده که نشنیده بتقیه کارزار افتاد بعد مقابله و مقاتله که روداد باجمع کثیر همراهان که کمرکسی ازان غرقاب بلانجات یافت بدرجه شهادت رسید بعده باسفندیار که صاحب مدار آن دیار نموده بودند همان پیغام داده کلمات موخش بگوش هوش باخته او کشیدند اسفندیار خود را ازینجا کشیده بگهرا گهات که متصل سرحد جهانگیر نگر تعلقه پادهی بود رساند این خبر که بخان خاندان رسید ماده مزید بیدماغی و ملال خاطر آن سپه سالار گردید - حاصل کلام جرأت های دیگر که ازان کافران بد انجام بتقاضای ایام

بظهور آمده و تردداتی که از بهادران اسلام در دفع شر و ضرر آن جماعه بدنام بوقوع پیوسته اگر خواهد مفصل برنگار بطول کلام ملال انجام منجر میگردد اما بذکر یکی ازان ترددات که خالی از غرائب نیست می پردازد که بعد رسیدن خبر تسلط یافتن آن جماعه بر محمد بیگ و تصرف نمودن بعضی کشتیهای نواره و بند نمودن رسد غله خان خافان فرهاد خان را با اراجہ سجان سنگه و قرادل خان و دیگر افواج برای مدد محمد بیگ و رساندن رسد غله تعیین نمود فرهاد خان چون نزدیک کهرگانو رسید یک روز و شب آن قدر باران بشدت بلا فاصله بارید که از شورش آب و تلاطم نالهایی خون خوار هشت پهر شب و روز در یک مکان ایستاده ماندند و سواران بجز خانه زین یک و جب زمین برای پا گذاشتن نیافتند و پیاده ها سواي آن که تا کمردر آب ایستاده بودند و بعضی را شدت صدمه سیلاب غرق بحر فنا ساخت چاره کار دیگر ندانستند و چنان راه تردد بند و ناپدید گردید که هر چند خواستند طرف منزل مقصود قدم بردارند میسر نیامد تیر انداز خان که دران نواح تهنه داری می نمود و ازان سرزمین پاره واقف گشته بود خبر یافته شتافته شناکدان خود را با جمعی از واقفان آن مکان رسانده رهبر سمت کهرگانو گردید قدری راه که بتصدیع قطع نمودند جائی رسیدند که آشامیان بد کردار کودالها و جدولهای عمیق کنده اطراف آن مورچال بسته بر پشتها بر آمده مستعد کارزار گشته در انتظار مید تیر خورده جو یای قابوی وقت بودند درین ضمن چند کشتی جنگی نیز بمدد آن در نژادان بد نهاد رسید و شروع بانداختن گول

توپ و تفنگ و بان نمودند و جماعه که بر پشتها دام مورچال بسته در انتظار شکار بودند از طرف دیگر زور آوردند و مردم پادشاهی را در میان آب و آتش محاصره نمودند فرهاد خان و جمعی که دران گرداب اضطراب گرفتار گردیدند ندانستند چه کنند ناچار بهزار تصدیع طرف بالای آب خود را با رفقای جانباز رسانده پناه از صدمه گوله و تیرو سنان محفوظ گشتند اما چون دو سه روز در آب بکمال تصدیع گذرانده بودند در کسالت و زیدن باد سرد زمهریر ببلخور و خواب بمیان آب محصور گردیده قطع امید حیات نموده دران ورطه که هیچ زندانی بدان عذاب مبتلا مباد گرفتار گشتند باز بدفع شراعدای خود پرداختند خبر بخان خانان که رسید مضطر گشته یکبار خان را با محمد مومن بمدد آنها فرستاد و آن هر دو جلالت پیشه که خود را از یکبار تازان کار طلب می گرفتند هر چند سعی نمودند بفرهاد خان نتوانستند رسید و مابین راه بحال خود از شدت آب و ممانعت کفار در ماندند و یک هفته آن دلاوران دران گرداب عذاب در میان گل و آب بهزار خون ناب دل که گاه از غلبه خواب ایستاده مژده چشم برهم گذاشته می شد بسر می بردند درین هفته در میان قلعه آب سوای غذای خون دل خوردن که باعث رفع فاقه پی در پی تواند گردید و ازان قوت سد رمق حاصل آید گوشت گاو بود که مسلمانان از گاو همراه مذبح ساخته بر آتشی که از شعله دل بوسر دست روشن می نمودند بوی آتش رسیده و نا رسیده تناول نمودن واجب می گردید و جمعی که از هنود بودند ازان نیز محروم ماندند و بسخت جانی می گذراندند و کفران از اطراف نادره قتال می افروختند و دست از

مزاحمت راه بر نمی داشتند و حملها می نمودند و فرهاد خان مع همراهان از ترس جان و ملاحظه آبرو در دفع شر آن جماعه می کوشید از آنکه دانستند که رتبه شهادت حاصل نمودن بمراتب به از آنست که میان آب و گل رایگان جان عزیز بیداد و دست از دل و جان برداشته بمدد توکل فضل الهی خود را بران تیره بختان زدند میان راجه سجان سنگه و آنها کار بکوته یراق بلکه مشقت و گریبان رسید فرهاد خان خود را بمدد رسانده آهسته بگوش راجه گفت که صلاح کار درین است که مصلحه کفار را بطریق هزیمت طرف خود کشیده از نواره جدا و دور باید نمود راجه عمدا قدم بقدم پس پا گردیده آشامیان را طرف خود می کشید تا آنکه پاره از نواره خود دور افتادند و از راه غرور غلبه که داشتند بیباکانه قدم از قدم بر نمی داشتند درین حالت فرهاد خان و قراول خان با جمعی آغریه تکبیر گویان بمدد راجه پرداخته برسر آن گروه حمله آوردند و از چهار طرف درمیان گرفته با نیم جانی که داشتند داد جلاوت و تهوری دادند از آنکه کافران آن سرزمین بی استظهار نواره در جنگ صف مقابل شیران نبرد جواز روپاه کمترند بتدبیر میارزان دین تقدیر موافقت نمود و در فرصت نیم ساعت نجومی که معرکه دارگیر گرم بود آن حماعه بد سگال مغلوب گشته علف تیغ بهادران اسلام گشتند و چنان بجان دادن در ماندند که یکی از آنها خود را بنواره نتوانست رسانید و مردم نواره نیز بمدد آنها نتوانستند پرداخت و دلاوران اسلام گرم گیرا اشجار کیله و بانس که دران کنار بسیار بودند بریده درلا و گل برای پا قایم نمودن انداخته بران مردانه قدم

پیش گذاشته برق کردار بر نواره تاختند و بسیاری بزور بازوی
 شناوری بکشتیها رسیدند و بضرب شمشیر و سنان دمار از دماغ
 کفار بر آوردند و قریب چهل کشتی بدست آوردند از جمله غنیمت
 میان کشتیها از جنس خوردنی خام و پخته هرچه یافتند از انجمه
 آنچه از کیله و برنج خام بود بکار راجپوتیه در آمد باقی مسلمانان
 قسمت نموده خورده آبی در آتش جوع چند روزه پاشیدند بعد از آن که
 بارانها رو بتخفیف گذاشت غلبه لشکر اسلام روز بروز زیاد میگردد
 و دران سرزمینهای قلب هرگاه و هرجا شب خون می آوردند
 بیشتر از کفار طعمه تیغ آبدار مسلمانان شجاعت شعار می گردیدند
 و هرطرف از اطراف هزارها بقتل می رسیدند و بسبب قحط و
 وبا که علاوه اشکر کشی و کافر کشی گردید آن قدر آشامیان بجهنم
 واصل گردیدند که کار از قیاس و شمار در گذشت بعده که کار بر
 راجه آن دیار تنگ گردید و امید جان بدر بردن از دست غازیان
 اسلام نماند یکی از نوکران عمده مدار علیه خود بطریق ایلچی زبان
 فهم باظهار خضوع و خشوع مع عریضه مشتمل بر استدعای صلح
 بخد متعالی سپه سالار با وقار روانه ساخت خان خانان همان جواب
 سابق مبنی بر طلب دختر در جرگه پرستاران مع سه لک توله
 طلا و پانصد زنجیر فیل در سال حال و لک توله طلا و صد فیل هر
 سال داد از آنکه از نزد خان خانان نیز آدم زبان دان آن ملک فهمیده
 کار طلب داشته بودند و خان خانان بوخوبیهای بهوکن وزیر راجه که در
 اصلاح مقدمه باظهار خیر خواهی طرفین بسیار میکوشید و راجه
 با او بد ظن از نا همواری اطوار خود گردیده بود اطلاع یافت پورنمل

نام نوکر کاروان سخن فهم خود را نزد بهوکن وزیر فرستاده کلمات راست و درشت پیغام نمود و بهوکن با احترام تمام با فرستاده خان خاندان پیش آمده هرچه در تنقیح مقدمه و اصلاح کار کوشید و راجه را فهماند از نا فهمیهای راجه گفتگوی مصلحه صورت نگرفت و روز بروز از ناموافقیت آب و هوا که در همه بلاد اواخر برشکل از ضرر اختلاف فصلین موثر میگردد و باکثر مزاجها نمی سازد خصوص در طبع مسافر دور دست زیاد انحراف مزاج راه می یابد خاصه در دیار کوهستان و جنگل که اشجار زهردار بسیار می باشد و بیج درختها که سمیت دارند شست و شو می یابند از آن آب هر مسافری که بخورد اثر آن سریع الاثر می باشد و از وزیدن باد گل بهار آن اشجار که حکم زهر مار دارد تغیر تمام در آب و هوا بهم می رسد و بمسافران مزاج دگر گرفته اثر سمیت می بخشد چنانچه مابین صوبه خاندیس و بندر سورت چهار منزل این طرف بندر مذکور رودخانه ایست مسمی بساین یعنی مار که آب آنجا فی الواقع در اول فصل خریف حکم زهر مار بهم می رساند هر مسافری که دران موسم از آب عبور نمود هر چند که آب آنجا از روی احتیاط نخورد هوای آن قطع زمین کار خود می نماید و ممکن نیست از صد مسافریکی بدون عارضه تب رهایی یابد مطلب انواع مرض جسمانی و تب محرق و امراض مهلکه دیگر بمرتبه بشدت تمام در لشکر اسلام پیچید که خیمه نماند که از ده نفر یکی برای خبر گرفتن دوا و غذا سالم بماند و اثر تب و بانی مهلک علاوه مرضهای دیگر گردید و گرانی و کمای غله مزید عاتقهای جسمانی گشت و

صد و هفتاد و سه انبار غله که بتصرف مردم پادشاهی آمده بود ازان جمله چند انبار بخرج لشکر در آورده بجهت نگهداشتن و محافظت باقی آن انبارها برای ذخیره چندین روز تاکید نموده بودند بيشتر انبارها بسبب شدت باران که مردم لشکر از طریقه محافظت آن عاری بودند و مردم آشام وقت شب خون و یورش قابوی وقت یافته بکندن دست بدست آب در انجاها سر می دادند و هر جا غله بالا می یافتند آتش می زدند و ضائع و نا بود می ساختند بوسید و از کار خوردن آدم و چارپا رفت و در سال حال از اختلال احوال رعای زراعت نشد لهذا از عسرت غله کار سپاه خصوص بی بضاعتان کم قرار بهلاک رسید عرصه زندگانی و آرام جسمانی و روحانی بر تمام لشکر تنگ و نا گوار گردید و هر روز هزارها هر طرف افتاده جان بدشواری می دادند و گاو و اسب نماد که از گرسنگی جان برگشته باشد یا مذبح شده غذای غربا و ضعفا بگردن بلکه مردم عمده گاه گاه گوشت اسب و گاوی که کار او بمردن رسیده باشد ذبح نموده باهمه پیه او که نام روغن و چربی و نمک ناپدید بود کباب ساخته با قدری بونج شور یا دستور جوش داده بدان تنعم می نمودند و در امتداد ایام آن نیز میسر آمدن متعذر گردید و کار بجای رسید که چون مداومت لحم البقر مولد انواع مرض سودائی است علاوه اختلاف آب و هوا گشت و کفر و دفن مرد ها و بیمار داری مریضهائی نزدیک بهلاک باعث وبال جان و حال زند ها بدتر از بیمار گردید و بهین آفتهائی غیر مکرر همه تهنه داران رو بعالم بقا گذاشتند یا با نیم جان بار دوش در آشامی گشته خود را بلشکر رساندند و گمان

سحر و جادو دران ملک از کفر آنها زیاد شهرت دارد چنانچه بیشتر علاج مرض دران سرزمین از افسون و خوردن کسیم و که میوه مشهور آنجا است و لیمو و نارنج که در آنجا بسیار است می نمایند و از آب نارنج که صفر اشکن اکثر امراض می گردید و بمزاج مردم لشکر موافق آمده بود علاج تخفیف تب و بعضی مرضها می گردید و مردم لشکر بمرتبه تنگ آمدند و بجان رسیده مغلوب امراض گردیدند که اکثر عمدها باهم اتفاق نموده هم مصلحت شده خواستند که از سپه سالار خان خانان جدا شوند خان خانان برین معنی اطلاع یافته بفکر تدبیر کار پرداخته در ظاهر فرمود که خیمه طرفی که راجه بود بر آرند و در سر انجام کوچ گردیده خفیه در دلا ساي همراهان کوشیده امیدوار مصالحه و مراجعت ساخت چون میر منزل پیش خانه طرف مسکن راجه بر آورد از انتشار این خبر آشامیان چون مور و ملخ جوق جوق فراهم آمده شروع بشوخی زیاد از حد نمودند و دلیر خان به تنبیه آنجماعه پرداخته هزارها ازان قوم شوم قتل و اسیر میساخت و خان خانان میفرمود که سرمقتولان را برگردن اسیران بسته در لشکر تشهیر نمایند و بتهانجات میفرستاد که تشهیر کفان دوده بقتل رسانند - داین ضمن بهوکن وزیر راجه نظر بر عاقبت بینی خود و اصلاح کار راجه باوجود ظن بد راجه که در حق او داشت بطریق فرار خود رانزد خان خانان رساند و راجه اطلاع یافته اطفال و عیال او را گرفته مقید ساخت و بعضی را سیاست نمود اما آخر کار بسعی بهوکن نظر بر اصلاح کار طرفین که هر دو طرف هموار نیز شده بودند قرار صلح برین

یافت که فی الحال یک یک و بیست هزار توله نقره و بیست هزار توله
 طلا و پنجاه زنجیر فیل مع دختر بد روی نیک اختر خود برای خدمت
 پادشاه و پانزده زنجیر فیل و یک دختر برای خان خانان مع نقد و
 جنس دیگر بدهند و برای دلیر خان که در اصلاح و تلقیم مقدمه
 میانی شده بود نیز رسمیات بجا آوردند و عذر ویرانی ملک
 و تاراج رفتن سرمایه دولت خود را شفیع کم خدمتی و جرائم
 خویش ساختند از آنکه خان خانان نیز بمرض نزدیک رسیدن اجل
 گرفتار گشته بود و عده های لشکر برای کوچ تنگ آورده بودند مع هذا آزار
 خود را پنهان می نمود لهذا راضی بصلح خاطر خواه راجه گردید و نیز مقرر
 گشت که از جمله مکانهایی مفتوحه چند قلعه و قصبه سیر حاصل
 که پیوسته بسرحد بنگاله است بتصرف مردم پادشاهی باشد و
 تا وصول پیشکش چهار نفر عده راجه بطریق یرغمال که در هندی
 اول گویند نزد خان خانان باشند و از طرفین عهد نامه نوشتند و
 بهمدیگر دادند و بندیهای هر دو طرف خلاص گردیدند و وسط جمادی
 الاولی سال پنجم از جلاوس خان خانان سپه سالار با لشکر که اکثر مریض
 و بعضی مشرف بر هلاک بودند و چندی از عده ها مرحله پیمایی
 سفر آخرت گردیدند متوجه بنگاله گردید و بقصد تادیب بهیم
 فراین از راه محالاتی که منجمله محال پیشکش مقرر گشته بود کوچ
 مقرر فرموده با وجود شدت آزار خود و مشاهده آنکه اکثر را پا برکاب
 سفر دار القرار میدید نظر برینکه تا نفس واپسین در کار وای نعمت
 کوشد خود داری نموده مرض خود را پنهان و سبک داری نمود و
 شب و روز در اجرایی کار مالی و ملکی و تسلی سپاه صرف

اوقات نموده همت بر تسخیر دوباره کوچ بهار و تنبیه راجه آن گماشته از کوچ سفر دار القرار اندیشه بخاطر راه نداده کوچ بکوچ طی مسافت مینمود تا آنکه کار از مداوا و امید حیات گذشت و مزاج بالکل مغلوب مرض گردید و دانست که ایام موعود رسید عسکرخان را با رشید خان و دیگر همراهان که بر آنها اعتماد فدویت و نظر بر کار سرکار پادشاهی داشت مع نواره اواخر شعبان المعظم برای تادیب بهیم نراین مرخص ساخت و در خلوت بطریق وصیت کلمه چند نصیحت آمیز بر زبان آورده فاتحه و داع رخصت خواند بعده که نزدیک انتهای سرحد کوچ بهار در منزل خضر پور رسیدند دویم ماه رمضان المبارک شروع سال ششم از جلوس همایون ازین منزل پر شور و شرفانی بدار السرور جاودانی انتقال نمود و این خبر ملال اثر در لاهور بعرض خاند مکان رسید نظر بر اینکه از بندهای عقیدت کیش کار طلب و کار فرما بود باعث کدورت خاطر عاطر گردید سعادت نوکری که در زمان حیات او آقا ازو بدین مرتبه راضی و خشنود باشد که اورا بر چنان فرزند رشید تسلط بخشید و باجود رو گردان شدن پادشاه زاده در مقابل وارث ملک چنین مهمی را بانصرام رسانده قریب دوونیم سال که هر روز و هر هفته و ماه و آن در انواع تهلکه میگذشت صرف اوقات نموده آخر در راه ولی نعمت جان شیرین نثار نماید *

ذکر سوانح سال ششم از جلوس مطابق سنه هزار و هفتاد

و سه هجری و حادثه که بر امیرالامرا در دکن روداد

غره شوال سنه هزار و هفتاد و سه جشن آغاز سال ششم از

جلوس در کنار آب گنگ منعقد گردید بسبب ملال خاطر از
واقعۀ بندقۀ کار طلب جانفشان بعضی رسمیات جشن را موقوف
داشته پادشاه زاده محمد معظم را با اسد خان فرمودند که برای
ماتم پرسي بخانۀ محمد امین خان رفته او را برداشته بپارند بعد
ملازمت از عطای خلعت و اضافه و دیگر عنایات تسلی بخش دل
غمیدۀ او گردیدند *

دیگر از اخبار کدورت افزا که درین آوان علاوه نامائمی
مزاج شریف گردید این ست که از واقعۀ دکن خبر شبخون زدن
سیوای مردود نا بکار بر امیر الامرا اندرون محل و کشته شدن
ابو الفتح خان پسر او و زخمی شدن خود امیر الامرا بعرض رسید -
تفصیل این اجمال آنچه از والد خود که در خدمت امیر الامرا دران
سفر و مهم همراه بود مسموع گردیده مجمل می نگار - بعده که امیر
الامرا برای تسخیر قلاع و تصرف اکثر معمورهای آباد کردۀ و
متصرف شده آن سگ عیار لشکر کشی و کافر کشی نمود و بضرب
شمشیر و رای صائب بیشتر قلعهها و مکانهای قلب را بتصرف
پادشاهی آورده بقصدۀ پونه رفته در حوبلی که ساخته آن جهنمی
بود فرود آمده جابجا فوجها برای استیصال و بدست آوردن آن
بدستال تعین نمود دران ایام چنان نسق و بندوبست نموده بود
که هیچ احدی خصوص قوم مرهتۀ سوای نوکر سرکار مع یراق بلکه
بی یراق بدون دستک داخل لشکر و شهر نگردد و قوم مرهتۀ را
بر اسپ نوکر نمی نمود و سیوا چنان منکوب و مغلوب هراس گردیده
بود که میان کوههای دشوار گذار هر هفته و هر ماه جائی بسر میبرد

روزي جمعي از مرهته که در جرگه پياده‌ها نوکر بودند نزد کوتوال آمده دستک دو صد نفر مرهته همراه برات کدخدائي غير معلوم حاصل نمودند و پسر امروى را بلباس و ساز کدخدائي بادهل و نقاره شادي و جمعي از مرهته اول شب بشهر در آوردند و آخر روز همان روز جمعي را بشهرت آنکه از مردم غنيم در يکي از تهنجيات دستگیر گردیده اند دستها طرف کتف آنها بسته باسر هاي برهنه که جمعي ديگر سر ريسما نهاي آنها را داشتند دشنام دهان و کتک زنان از چوکي گذرانده داخل شهر نمودند بعد از همه را در محله و مکاني که مجمع خودها قرار داده بودند فراهم آمده و مسلح گشته در حالي که نوبت دوپهر شب سي نواختند جمعي خود را طرف باورچي خانه که متصل ديوار محل مرا واقع شده بود و مابين ديوار و خواص پوره دريچه خورد داشت که از گل و خشت مسدود ساخته بودند و آن جماعه ازان راه مطلع بودند رساندند چون ايام صيام ماه مبارك بود چند نفر باورچي را که براي پختن طعام سحر و ديگدان درست نمودن برخاسته بودند بيدار و باقي را در خواب يافتند از آنکه از راهي که ميدانستند هر قسمی که توانستند غافل برسر آنها تاختند هر کرا بيدار يافتند بخواب موت آشنا ساختند و هر کدام را که بر بستر خوابديدند همانجا بشهادت رسانده نگذاشتند که صدا بلند شود و جلد به شگافتر، دريچه طرف محل پرداختند از صدای کلنگ و غرش نعره‌هاي کشتگان يکي از خواصان که حجره او عقب ديوار باورچيخانه بود خبردار گشته خود را بخدمت امير الامرا رسانده بر صدای کلنگ و آشوب بيرون مطلع ساخت امير الامرا

در جواب از روی اعتراض گفت باورچیه پختن سحر و دیگدان درست نمودن برخاسته باشند تا آنکه سهیلان پیدم خبر شگافتن و درچه بهم رسیدن در دیوار آوردند امیر الامرا سراسیمه وار تیر و کمان و برچه در دست گرفته از رخت خواب برخاست درین ضمن چند مرهقه از روبرو که حوض آب حائل بود پیدا شدند امیر الامرا تیر بر یکی از آنها انداخت مرهقه خود را رسانده شمشیر بامیر الامرا زد که انگشت نو دست امیر الامرا جدا گردید دران حالت دو مرهقه در حوض پر از آب افتادند و یک مرهقه دیگر را امیر الامرا بضرر برچه انداخت درین آشوب کنیزان فرصت یافته شایسته خان را دست بدست ازان هنگامه بر آورده جایی محفوظ برده رساندند و جمعی از مرهقه بر سر چوکی خانه رفته غافل ریخته بر بالین هر خفته و بیدار که می رسیدند زیر تیغ می گرفتند و می گفتند که چنین چوکی میدهند و چند نفر خود را بنقار خانه رسانده از زبان امیر الامرا پیغام دادند که نوبت خوب بنوازند و صدای نقار خانه چنان بلند گردید که هیچ احدی آواز دیگری را نمی شنید و شورش داروگیر نابکاران علاوه آن گشت و دروازه را مسدود ساختند درین حالت ابو الفتح خان پسر شایسته خان که جوان نوحه شجاع بود خبر یافته خود را رسانده دوسه نفر را کشته و زخمی ساخته بدرجه شهادت رسید و یکی از جماعه داران عمده که عقب محل امیر الامرا خانه داشت از شنیدن آشوب اندرون و مسدود گشتن راه بیرون زینه گذاشته ریسمان بسته خود را از بالای دیوار انداخت چون او در عمر و ضعف بنیه پاره بشایسته خان

شبهه بود اورا امیر الامرا تصور نموده بر سر او ریخته و کشته سر اورا بریدند و دو حرم خاص امیر الامرا را زیر تیغ آورده یکی را چنان از هم گذرانده بودند که در سبد انداخته بکفن و دفن او پرداختند و دومی را با وجود سی و چهل زخم رسیدن ازانکه اجل او کوتاهی نمود علاج پذیر گردید و بتاراج مال و مالیات خانه چندان نپرداخته جلد ازان خانه بر آمدند - مبدع آن راجه جسونت که عمده کومکیان بود بدیدن و معذرت خواستن نزد امیر الامرا آمد آن سپه سالار بزرگ نژاد همین یلک کلمه باو گفت که ما دانستیم که مهراجه بکار پادشاهی آمد که بر ما چنین چشم زخم رسید - القصه بعد معروض گردیدن بر امیر الامرا و مهراجه جسونت اعتراض فرموده صوبه داری دکن و مهم استیصال سیوای بد سگال بیادشاه زاده محمد معظم مقرر نمودند و امیر الامرا طلب حضور گردید باز حکم فرمودند ملازمت نا نموده بصوبه بنگاله بروند و راجه جسونت را بدستور سابق داخل کومکیان در خدمت پادشاه زاده تعینات فرمودند - و خلد مکان کوچ بکوچ متوجه کشمیر گشتند - غرضی قعده وسط خوردن در سوان آن خطه دلپذیر شرف نزول فرمودند بعد سیر و تفرج گلزار و لاله زار آن مکان فردوس نشان حکم چراغان کنار تالاب دل و کشتیها نمودند و جوش و خروش رود و سرو و ضمیمه زینت و آرایش آن تالاب گردید - راجه رگهنداته نائب وزارت گرفتار پنجه مستوفی اجل گردید و بجای او فاضل خان خانسامان را اصالة خلعت (زیابت) وزارت مع قلمدان مرصع مرحمت فرمودند بعد شانزده روز از پوشیدن خلعت و دیعت حیات نمود - فاضل خان که زاعیان و بجای خراسان بود در تدین و نیک

سرشتی نظیر نداشت و در علم تنجیم بهره تام داشت اکثر احکام که بخدمت اعلی حضرت و عالمگیر در ایام پادشاه زادگی نوشته داده بود کمتر خطا دران راه یافت چنانچه صدمه که به پای حضرت خلد مکان اواخر سن چهل جلوس در خواص پور مهم دکن رسید بر محل بگدارش خواهد آمد نیز نوشته داده بود - بعد بند و بست کشمیر و تنبیه بعضی افغانان جهالت کیش آن ضلع مشهور بافغانان نیازی که فدائی خان برای تادیب آنها مامور گردیده بود اواخر محرم الحرام متوجه لاهور گردیدند هرج و کساله بسیار بلشکر و مردم بهیم روداد خصوص در منزل پیر پنجال عجب تهلکه بر سواری خادمان محل گذشت و آدم بسیار و چارپای بی شمار در غارها افتاده تلف شدند این معنی بر مزاج پادشاه عادل رحیم ناگوارا نمود فرمودند بدون امور ضرور ملکی آمدن پادشاهان درین سرزمین بقصد سیر و شکار خلاف رای صائب است - از سوانح احمد آباد بعرض رسید که شخصی مجهول النسب معذور العقل خود را داراشکوه نامیده جمعی از صحرا نشینان ضلالت کیش باخویش فراهم آورده بخیال باطل ماده فساد و شورش گردیده بود بجوهر شمشیر و سفی مهابت خان صوبه دار جمعی از همراهان آن تبه کار بدار البوار پیوستند و خود آواره دشت نا کامی گردید - درین سال اسلام خان صوبه دار و کفایت خان دیوان اکبر آباد و دیعت حیات نمودند صفی خان پسر اسلام خان راصوبه دار مستقر الخلافت مقبر کردند و جعفر خان را برای وزارت طلب حضور فرمودند و نجابت خان را بجای جعفر خان بصوبه مالوا منصوب نمودند - تربیت خان را مع نامه و جواهر و

تکف دیگر هندوستان قریب شش لک روپیه نزد شاه عباس روانه ایران ساخته از اصل و اضافه چهار هزار و چهار هزار سوار نمودند - امیر الامرا که بعد مغضوب و تغیر گردیدن از دکن مامور برفتن ملک شرقی گشته بود از همانجا خود را بصوبه داری بنگاله برساند - در منزل پانی پت جعفر خان ملازمت نموده بعطای خلعت وزارت و قلمدان مرصع سرافرازی یافت - ملا محمدی برادر ملا احمد نوآیین وزیر عادل خان بیجا پوری بحضور رسید و بمنصب دو هزار و سوار سرافرازی بخشیدند - سلخ ماه ربیع الثانی داخل دارالخلافه شدند و عاقل خان خاوی را داروغه غسلخانه از تغیر بر آله یار خان نموده بعطای خلعت و اضافه معزز ساختند *

ذکر سوانح سال هفتم جلوس مطابق

سنه هزار و هفتاد و چهار هجری

از عرضه داشت سلطان محمد معظم برخبر و مژده تولد فرزند مبشر گردیده بسلطان معزالدین موسوم ساختند - از واقعه دکن بعرض رسید که سیوای نابکار علم طغیان زیاده از حد بر افراخته و روز بروز ریشه فساد او از تاخت محلات پادشاهی و تاراج نمودن قافلهها دران سرزمین استحکام می پذیرد و بندر جیول و پابل و غیره که کنار دریا مائل بندر سورت است بتصرف خود آورده کشتیهایی راه کعبه را در دریا تاخت می نماید و چند قلعه در دریا احداث نموده باستظهار آن خلل عظیم در بحر و بر انداخته و در قلعه راج گدهه سکه پول سیاه و هون می زند هر چند که راجه مهر راجه جسونت در استیصال او سعی نمود فائده نبخشید بعد عرض راجه

جی سنگه را با دلیر خان و داؤد خان و راجه رای سنگه سوده و احتشام خان و راجه سجان سنگه بندبیل و پورنمل و زبردست خان و برقداز خان و دیگر مبارز پیشهای کار طلب برای تنبیه و گوشمال آن بد خصال مرخص و روانه ساختند و راجه جی سنگه را خلعت مع صد اسب و دو فیل مع ساز طلا و نقره و پدم مرصع وقت رخصت عنایت فرمودند و بدلیز خان و دیگر همراهان فراخور پایه و حالت عنایات مبدول گردید و حاجی شفیع خان را دیوان دکن نمودند - درینولا بعرض رسید که نجابت خان صوبه دار اُجین ازین جهان فانی انتقال نمود بجای او و زیر خان صوبه دار برهان پور را مقرر فرمودند و داؤد خان را صوبه دار برهان پور مقرر کرده حکم نمودند که نائب در برهان پور گذاشته خود همراه راجه جی سنگه بهم سیدوا رفاقت نماید *

ذکر سوانح سال هشتم از جلوس

مطابق سنه هزار و هفتاد و پنج هجری

راجه جی سنگه که برای استیصال سبوی خسران مآل مرخص شده بود اوائل شعبان داخل خجسته بنیاد اورنگ آباد گردیده شرف اندوز ملازمت پادشاهزاده محمد معظم گشته روانه پونه گردید بعد رسیدن آنجا بنسق و بندوبست آن ضلع که تفصیل آن خالی از طول کلام نیست پرداخته همه کومکین را جانجا برای تاخت ملک و تسخیر قلعات مرخص نمود و خود برای مفتوح ساختن قلعه پوندهرو رو مال (۴)

که از قلعه مشهور نظام الملک و حاکم نشین آن مرز و بوم بود و هر دو قلعه متصل هم بودند روانه گشت و دلیر خان را مقدمه انجایش ساخت و دلیر خان همه جا با فوج همه مدبران که از اطراف نمودار شدند جنگ کنان می رفت و آدم و مال و عیال بسیار کفار کشته و دستگیرد غازیان می گردید تا آنکه نزدیک و مابین هر دو قلعه بتفارت گولہ رس دلیر خان فرود آمد و بتدریج قلعه گیری پرداخت و قلعه نشینان هر دو کوه محصور گشته شرط قلعه داری از زن توپ و بان و دیگر آلات آتشبازی بتقدیم می رساندند بعد محاصره چند روز قبل از رسیدن راجه افغانان به یورش ناگاه تا کمرگاه قلعه رسیده با آرمی پادشاه هر دو کوه را آتش زدند و تاخت و تاراج نمودند و مفسدان در تردد بر آمدن از قلعه و بر مورچال ریختن و از بالای کوه در زن توپ و انداختن سنگ و اقسام آتشبازی کمی نه نمودند راجه جی سنگه نیز خود را مع کیم سنگه پسر خود رسانده از طرف محاصره یورشهای پی در پی و تاخت و تاراج اطراف که اگر بتفصیل بر نگار از سر رشته اختصار می ماند عرصه بر محصوران تنگ آورده هر روز مقابل باریدن تگرگ گولہ توپ و تفنگ و حقه آتشبار مورچال پیش می بردند بعد که برج یک طرف را از باروت پراندند تزلزل تمام در بنای کوه و قلعه نشینان افتاد و بهادران قلعه کشا یورش نموده بر فراز کوه برآمدند محصوران پیام امان جان بمیان آوردند بعد از آنکه راجه و دلیر خان عهد عدم ضرر جانی بآنها دادند قلعه داران هر دو قلعه بر آمده با دلیر خان ملاقی گشته مصلح شدند بعد که دلیر خان هر دو

قلعه دار را نزد راجه فرستاد راجه یراق همه را گرفته قلعه‌ها را
 بتصرف پادشاهی در آورد و دران تردد و یورش هشتاد سوار با جمعی
 از پیدها و عملی قلعه گیری بکار آمدند و از صد نفر زیاده زخمی
 گردیدند بعد تسخیر هردو قلعه هفت هزار سوار بسرداری
 داود خان و راجه رای سنگه و غیره برای تاخت و تاراج
 معمرهای ولایت سیوا که بغصب و طغیان بتصرف خود
 در آورده بود روانه ساخت و کوشش بسیار از هردو طرف بمیان آمد
 و تا پنج ماه فوج پادشاهی از مقابله و محاربه و کافر کشی نیاسود
 که تا سیوا پور که آباد کرده آن مردود بود و قلعه کدانه و کنواری گنده
 نشان آبادی نگذاشتند و مواشی بی شمار بدست آوردند و
 بسبب تاختهای ناگهان کفار و دست برد های نمایان آن گروه
 بد کردار و شبخونهایی شبهای تار و گرفتار سر راه و درهای
 دشوار گذار و آتش دادن جنگلهای پراز اشجار راه تردد بر لشکر
 اسلام تنگ ساختند آدم و چارپای بسیار لشکر پادشاهی تلف شدند
 آخر کار که کفار زیاده از شمار بدار البوار پیوستند راه فرار اختیار
 نمودند و قلعهایی نامی سر بفاک کشیده متعدد مفتوح گردیدند
 بعده که کار بمحاربه و محاصره قلعه راج گنده که حاکم نشین آن
 بد اصل بود و کدانه که قبیله و خویشان مادری او در اینجا بودند
 کشید کوتاهی سخن کار بر محصوران از سعی بهادران قلعه کشا
 تنگ گردید و راه فرار از اطراف چنان مسدود ساختند که هر چند
 آن محیل خواست قبائل را از اینجا بدر برده بمکان دشوار گذار دیگر
 رسانده لشکر را برای تعاقب آنها سرگردان سازد نتوانست و دانست

که بعد مفتوح گردیدن آن ملجای و ماوای مستقر الیه است آن واجب السیاست تمام مال و قبیلہ و عیال آن بدسگال پامال مکافات کردار او خواهد گردید لهذا چند نفر زبان فهم نزد راجہ برای التماس عفو تقصیرات و سپردن بعضی قلعجات باقی مانده و ارادہ دیدن راجہ فرستاد راجہ نظر بر عیاری و سکاری او اغماض نموده برای یورش زیادہ از سابق تاکید فرمودہ تا آنکہ خبر رسید کہ سیوا جریدہ از قلعہ فرود آمد و برہمندان معتمد او رسیدہ قسمہای شدید بعجز و زاری تمام بمیان آوردند راجہ عہد امان جان و آبرو دادہ بشرط رفتن حضور و اختیار نمودن اطاعت نوکری درگاہ فلک بارگاہ بوعده عطای منصب عمدہ قبول مصالحہ نمودہ برای آمدن و ملاقات نمودن ماندون ساخت بعدہ کہ نزدیک رسیدن سیوا بکمال عجز ظاهر گردید راجہ منشی خود را باستقبال فرستادہ راجپوتان مسلح ہمراہ دادہ تاکید نمود کہ از غدر آن مکار خبردار باشند و با او پیغام نمود کہ اگر بصدق دل حلقہ اطاعت بگوش و ردای فدویت بردیش انداختہ آمدہ در سپردن قلاع و قبول احکام حضور سرافکندگی خواهد نمود التماس او قبول بارگاہ خطا بخشش عذر پذیر پذیرا خواهد گردید و الا الحال ہم ماندون است کہ برگشتہ بمکان خود رفتہ بسر انجام جنگ با مہلت خاطر خواہ پردازد و خود را درین باب مختار داند بعد رسیدن پیغام آن سدیہ نامہ بدنام بزبان انکسار و نیاز گفت کہ مہدافم در اطاعت و عبودیت جان بخششی و امان عرض و ناموس من است باز راجہ مردم عمدہ دیگر را فرستادہ باعزاز نزد خود طلبید بعد رسیدن او راجہ برخاستہ معانقہ نمودہ نزد خود جاداد و آن

تبه کار بهزاران اظهار سرافکندگی و خجالت نسبت بسته گفت
 بطریق بند های ذایل مجرم رو بدین درگاه آورده ام خواهی ببخش
 و خواهی بکش رای رای تسست و التماس نمود قلعهای کلان نامی
 را با ولایت کوکن حواله بندهای پادشاهی می نمایم و پسر خود را
 در جرگه بند های جان نثار که در حضور خدمت نماید می سپارم
 و خود امید وارم که به مهلت یکسال بعد حصول سعادت آستان بوس
 و دریافت ملازمت بدستور بند های مطلق العنان که در اقطاع
 خود و صوابعات خدمت می نمایند با قبیل و عیدال در یک دو
 قلعه خورد بگذرانم هرگاه و هرجا برای کار عمده پادشاهی امر
 فرمایند بجان و مال حاضر گردیده طریقه جانفشانی بتقدیم خواهم
 رساند راجه در تسلی او کرشیده نزد دلیر خان فرستاد و پروانگی
 برخاستن مبارزان قلعه گشا از محاصره داد و هفت هزار از مرد
 و زن و اطفال که از قلعه مامون گشته برآمده بودند بشمار قلم در
 آمدند و توپ خانه مع ذخیره و اسلحه و آنچه مردم قلعه نتوانستند
 برد بضبط سرکار در آمد و بند های پادشاهی بقلعه در آمدند بعد
 از آن دلیر خان سیوا را که تا آنوقت کمر او بود شمشیر و جمد هم
 مرصع و دو اسپ عربی مع ساز طلا از طرف خود تواضع نمود و
 نزد راجه آورده دست او را گرفته بر راجه سپرد و راجه نیز خلعت
 و اسپ و جیغه و فیل بخشیده از سرنو عهد امان جان و آبرو داده
 مطمئن خاطر ساخت و سیوا از راه پخته کاری ساعتی شمشیر بسته
 بنزوا کرده گفت از جمله کمر بستگان بی یراق خدمت خواهم نمود
 چون از مدت مذکور گریزدن و رجوع آوردن سیوا در میان بود راجه

بمختصر نوشته برای او فرمان عفو تقصیرات و خلعت طلبیده انتظار
ورود فرمان می کشید از اتفاقات همان روز گزر بودار مع فرمان
و خلعت از حضور رسید راجه میوا را طریقه آداب استقبال و
تسلیمات بجا آوردن ارشاد نمود سیدوا مطابق آن بعمل آورده سه
گروه پیداده پا باستقبال شتافته بتقدیم آداب کوشیده از گرفتن فرمان
جان بخشی و خلعت خطا پوشی سر فخر بر آسمان رسانید و از
سرور فضل و عنایات پادشاهی درجامه نگنجید و برای سپردن قلعبات
بعد قیل و قال عذر آمیز چنان مقرر شد که از جمله سی و پنج
قلعه که در تصرف خود داشت کلید بیست و سه قلعه مفتوح گشته
سابق و حال بجمع محصول ده لک هون که چهل لک روپیه باشد
به بند های پادشاهی بسپارد و درازده قلعه خورد کم حاصل در
تصرف مردم او باشد و سندیها پسر هشت ساله او که بنام آن منصب
پنج هزاری از حضور به تجویز راجه عطا شده بود بافواج شایسته تا
روانه شدن حضور همراه راجه خدمت نماید و خود با عیال خویش
دران جبال بآبادی ملک پامال گشته خود پردازد و هرگاه برای
کار پادشاهی بطلبند حاضر گردد و وقت رخصت باز خلعت واسپ
و جیغه و شمشیر و فیل داده تکلیف یراق بستن نمودند و پسر او را
تسلیمات منصب پنج هزاری فرمودند - درینولا ملا احمد نواتیه از
مقربان صاحب مدار عامل شاه که بحسب ظاهر بطریق سفارت
برای عفو تقصیر تاخیر باقی پیشکش کرور روپیه و دیگر کدورات
از بیجاپور آمده بود و باطنا قصد واراده بندگی درگاه آسمان
جاء داشت - مع ملا یحیی که بحضور رفته بمنصب سرافرازی یافته

تعیذات راجه شده بود نزد راجه مع قدری جواهر و دیگر تحف
آمده ملاقات نمود و راجه دو اسب با ساز طلا و فیل و دو تفوز پارچه
تواضع نمود بعده که خبر آمدن سیوا نزد راجه و مفتوح گردیدن
قلعجات بعرض رسید باعث تفریح طبع پادشاه گردید و حکم بلند
آرازه ساختن شادیانه فرمودند و راجه را باضافه دوهزار سوار دو اسبه
وسه اسبه و عطای خلعت و شمشیر با ساز میدنا و یک زنجیر فیل مفتخر
ساختند پسر راجه کنور رام سنگه که در حضور بود عذایات گردید
و بدایرخان و همه همراهان او اضافهای نمایان عطا فرمودند - بعد از
استیصال خان جهان لودی که افغانه را معضوب گردانده احدی را
بدایه پنج هزاری پنج هزار سوار فرستاده بودند دلیر خان را
بدین مراتب سرافرازی بخشیدند و باعث فخر قوم خویش گردید -
بنام راجه جی سنگه حکم صادر فرمودند که ملک بیجاپور تعافه عادل
شاه را در مکافات تقصیر عدم وصول پیشکش سابق و حال تاخذ
تا پای قلعه بیجاپور ویران و خراب سازد - درینولا عرضه داشت راجه
جی سنگه و واقعه دکن بعرض رسید که ملا احمد نواتیه که اصل از
شرفای نوآمد عربستان اندازان سبب نواتیه گویند و بیشتر شافعی
مذهب و فاضل می باشند خصوص موسی الیه که بکمال
استعداد و فضیلت آراسته است و بحسب ظاهر برای حجابت
از نزد عادل شاه آمده و اراده بندگی درگاه آسمان جاه دارد امیدوار
نوارش و فضل و کرم است بعد عرض بمنصب شش هزاری
شش هزار سوار سرافرازی نموده فرمان و خلعت و شمشیر مرصع
و جیغه و فیل فرستاده طلب حضور نمودند و خفیه بر راجه نوشتند

که بعد رسیدن حضور بخطاب سعد الله خان و فراخور استعداد
 بخدومت عمده سرافرازی خواهد یافت اما چون نمک وای نعمت
 قدیم خود را منظور نداشته روگردان گردیده بود از دولت این
 درگاه نیز کامیاب نگردیده بحضور نارسیده و دیعت حیات نمود *

چون مرزبان ثبت که ولایت علیحدہ متصل بسرحد کشمیر واقع
 شده در زمرة سرکشان جهالت کیش بود و بصوبہ دار کشمیر رجوع
 نمی آورد و سکه و خطبہ بادشاه اسلام جاری نمی ساخت بنام سیف
 خان صوبہ دار کشمیر حکم صادر شد که مصحوب یکی از معتمد
 فهمیده کار بدان بد کردار از پیغام نصیحت آمیز درباب بازگشت
 از راه ضلالت و قبول اطاعت و اجرای خطبہ و سکه و بنای مسجد
 اسلام نماید که از کفر باز آمده قدم بشاه راه هدایت گذارد و امیدوار
 عذایات پادشاهی سازد و الا برو مهم فرموده ملک او را پامال سم
 موکب افواج قاهره سازد و بدین مضمون فرمان وعده و عید آمیز بنام
 آن رسیدار نیز صادر فرمودند سیف خان بعد رسیدن حکم و فرمان
 محمد شفیع نام بنده پادشاهی را همراه فرمان روانه ثبت ساخت
 مرزبان از شنیدن این خبر اول بفکرهای فاسد افتاده آخر بپهت
 مآل کار خود در اطاعت حکم پادشاه اسلام دانسته در همان جمعه
 اول سکنه شهر را بیرون سواد ثبت جمع ساخته خطبہ بنام نامی
 پادشاه حق پرست محی الدین محمد اورنگ زیب عالم گیر
 غازی خواند و سرخطیب را از افشاندن گل طلا و نقره و دادن
 خلعت فاخره بر آوج برین رساند و مسجد بنا کرده نقشه آنرا با دو
 هزار اشرفی و نه هزار روپیہ تازه سکه اسم عالم گیر و تحف دیگر

آن ولایت روانه حضور ساخت و عرضه داشت مع نذر در جواب فرمان باظهار کمال رسوخیت و عبودیت حواله محمد شفیع نمود و خدمتگاری محمد شفیع و همراهان باین شایسته بجا آورد *

سرزمین تبت اگرچه اکثر ویرانه و دشت لاحاصل دارد که قابل کشت کار و محصول برداشتن نیست اما در طول بعد از صوبه بیجاپور که چهار پنج ماهه راه فاصله واقع شده هیچ صوبه بدو نمی رسد و در عرض بعضی جا یک ماهه و برخی یک و نیم ماهه و دو ماهه راه واقع شده و بوسعت آن در قلمرو هندوستان صوبه دیگر نیست لیکن بکمی محصول آنجا که برابر مداخل یک پرگنه سیر حاصل کلان دیگر صوبجات توان گفت صوبه دیگر نیست و هیچ مکان لاینفع مقابل آن صوبه دیگر نخواهد بود بهمین سبب پادشاهان دیگر که خرچ آنجا را دخل احاطه نخواهد نمود در فکر اجرای سکه و خطبه آنجا نیفتادند - چون بعرض رسید که ملا احمد بیجاپوری قبل از ورود فرمان و خلعت مرحله پیمای سفر آخرت گردید احد الله پسر او را طلب حضور نمودند - درینولا بعرض رسید که پادشاه زاده محمد معظم بموجب حکم از دکن بحضور رسیده امرای مقرب را برای استقبال فرستادند بعد ملازمت و گذراندن سه چهارک روپیه نقد و جواهر مورد عنایات گشت *

در همین ازان معروض گردید که تغیر تمام بحال صاحب قران ثانی بهمرسیده و کار نزدیک بانتقال روضه جاودانی کشیده همان روز پادشاه زاده محمد معظم را بطریق ایلغار واستعجال برای عیادت و دریافت احوال مرخص فرمودند هنوز پادشاه زاده در

راه بود که خبر رحلت آن پادشاه نیکو سیر ازین زندان سرای بی اعتبار فانی بدارالقرار جاردانی که اواخر رجب المرجب سنه هزار و هفتاد و شش مطابق سال هشتم جلوس جهان را پدرود نمود بعرض رسید از شنیدن این خبر ملالت اثر کوه کوه غم و الم دنیا و آخرت در دل آن پادشاه حق آگاه راه یافت سی و یک سال بهتر از پادشاهان سلف در فرمانروائی و جهان بانی عمر عزیز صرف نمود و قریب هشت سال منزوی و مجبور بود

* بیت *

دنیا بمثال کوزه زرین است * که آب درو تلخ کهی شیرین است
پیوسته سمند اجل زیرین است * تو غمره مشو که عمر من چندین است
(شاه جهان کرد وفات) تاریخ فوت آن شاه والا صفات یافته اند *

شمه از رعیت پروری و عدالت گستری و آئین جهانداری
خاصه در آبادی ملک و نیکنامی دوجهان کوشیدن از جمله سوانح
آخر سال سلطنت در مقدمه مقصدی معزول بندر هورت بگذازش
آمده - گویند هرگاه یکی از ترکان نو آمده های ایران و توران
ملازمت حضرت اعلیٰ نموده بمنصب سرافرازی می یافت بدیوانیان
می فرمودند که چون ترکان تا مزاج نگیرند و بر مزاج ما و حال
و عایا اطلاع نیایند و قدر رعیت پروری و آباد کاری ملک نمی
دانند عوض جاگیر نقد بآنها رسانند - القصه پادشاه نیز بعد از شنیدن
خبر ملال اثر متوجه اکبر آباد گردیدند بعد رسیدن بمستقر الخلافت
بر قبر پدر بزرگوار رسیده بدیده اشک آلود گهاریار گشته فاتحه
آمرزش خواندند و نزد بیگم صاحبیه برای پوسه تشریف برده همه

مقربان حضور را مامور ساختند که بدر حرم مرا رفته بخدمت حضرت بیگم تسلیم آداب پُرسه بجا آرند - و نقل نمایند که درحالت نزاع اعلیٰ حضرت بیگم صاحبه سه بار برای عفو تفصیرات پادشاه التماس نمود و دو دفعه ادعای بیگم صاحبه بدرجه اجابت نیامد کثرت سیوم که بسیار بقبول آن بمنّت عرض نمودند طوعاً و کرها قبول فرمودند چند گاه در اکبر آباد توقف نموده حکم بداروغه تخت صادر فرمودند که تخت مرصع را بابعضی خدمه محل همراه گرفته برای جشن از دارالخلافت بمستقر الخلافت بدارد *

دیگر از سوانح و فتوحات این سال تسخیر قلعه‌های طرف رخنگ تعلقه بنگاله است که مرزبان سنگرام نگر و چانگام سراز اطاعت پادشاهان گذشته پیچیده بصوبه داران آن ولایت رجوع نمی آورد و در تاخت و خرابی اطراف می کوشید درینولا بسعی تعین کرده‌های بزرگ امید خان پسر امیرالامرا شایسته خان که از طرف خشکی و مدد نواره تردد نمایان بکار بردند و بتفصیل آن قلم را رفیع نمی دارد که بعد محاربه چهار پنج ماه مفتوح گردید و زمیداران آنجا با سید و پنجاه نفر دستگیر گردیدند و جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید گشتند و یک صد و می و دو کشتی و هزار و بیست توپ خورد و کلان و بدین فیاس دیگر مصالح توپخانه مع فیلان بضبط هرکار در آمد و سنگرام نگر را موصوم بعالمگیر نگر و چانگام را باسلام آباد ساختند و سرزمینی که هرگز آفتاب نور محمدی بران نداشت بود از آزار روح پرور اذان برخوردار بالید و بزرگ امید خان فتح نامه با هر مقتولان و امیران بسیار بحضور فرستاده مورد عنایات گردید -

امد الله پسر ملا احمد بیجاپوری بحضور رسیده بعد ملازمت
بمنصب هزار و پانصدی و خطاب اکرام خان سرافرازی یافت -
یک صد و بیست فیل فرستادند امیرالامرا مع تحف دیگر از نذر
گذشت و پسند افتاد •

ذکر سوانح سال نهم از جلوس مطابق سنه هزار

و هفتاد و شش هجری و رسیدن سیدوا بحضور

در شروع جشن بنواب قدسیه بیگم صاحبه که دوازده لک روپیه
سالیانه نموده بودند سه لک روپیه اضافه نمودند و یک لک روپیه و
ده هزار اشرفی که در انوقت هفده روپیه اشرفی بود نقد مرحمت
فرمودند و اضافه دو هزار سوار مع دو لک روپیه نقد پادشاه زاده محمد
معظم و بهمین دستور بدیگر پادشاهزادها و بیگمها اضافه و نقد عنایت
نمودند - چون راجه جی سنگه بعد تاخست و محاربات بیجاپور که
عنقریب باحاطه تحریر می آرد باتفاق سیدوا ترددات نمایان بظهور
آورد سیوای ضلالت کیش را بانواع تسلی امیدوار عنایات بادشاهی
ساخته خود کفیل الطاف خطا بخشی و جرم پوشی از طرف پادشاه
گشته روانه بارگاه آسمان جاه ساخته بود درین جشن عالم افروز خبر
رسیدن آن بد روز نزدیک اکبر آباد بعرض رسید حکم شد که کنور
رام سنگه پسر راجه جی سنگه و مخلص خان باستقبال رفته آن
وحشی خصال بد سگال را بحضور آورده ملازمت بفرمایند - چون سابق
بتقاضای مصلحت ملکی خزانه از قلعه مستقر الخلافت بقلعه
دار الخلافت طلبیده بودند درینولا باز همراه نامدار خان بقلعه اکبر آباد
طلبداشتند - و در همین روزها هزار و چهار صد ارباب هشت گاری

پراز اشرفی و روپیہ و ظروف طلا و نقرہ و مرصع آلات بکوری چشم
آن کافر و دیگر مخالفان و معاندان خاندان صاحب قران داخل قلعہ
اکبر آباد گردید - و ہیچدم فی قعدہ سنہ مذکور کہ جشن و زن
قمری سال پنجہ از عمر شریف پادشاہ منعقد بود آن وحشی خصال
نگوہیدہ سگال باسنہا پسر خورد سال کہ نہ سال عمر داشت بحضور
رسیدہ با خجالت و انفعال تمام شرف اندوز ملازمت گردیدہ ہزار
و پانصد اشرفی و شش ہزار روپیہ کہ مراد از سی ہزار روپیہ آن
زمان باشد نذر و نثار گذراند باشارہ عالی در جرگہ پنجہزاریہا
استادہ نمودند ازانکہ پسر ہشت سالہ اورا غائبانہ پنجہزاری نمودہ
بودند و فتہوجی خویش ارکہ در ذکر تردد راجہ جی سنگہ در خرابی
ملک بیجاپور بگذارش خواہد آمد ہمین مراتب سر افزای
یافتہ بود ادعای آن خیرہ سرتہی مغز غدار کمتر از پایہ ہفت
ہزاری نبود و مہربانیہای کہ راجہ بآن وعدہ اورا خوشدل و امیدوار
ساختہ بود ازراہ بغضی کہ نظر بر افعال و کردار آن نابکار در دل پادشاہ
دین پرور جا گرفتہ بود اکثر ازان مشاہدہ نمود و برای استقبال
نیز آنچہ چشم داشت بعمل نیامد قبل ازانکہ عطای خلعت
و جواہر و فیل کہ موجود نمودہ بودند بظہور آید عرق جہالت
و خجالت آمیز بر چہرہ حالش ظاہر گردید و لعل بلجہ فکر فرو
رفتہ ازراہ عیاری و مکاری باظہار ضعف دل بگوشہ رفتہ خود را
چون صید تیر خوردہ تازہ بدام آمدہ بر زمین انداختہ بعد ساعتی
باظہار ساختگی و پختہ کاری بحال آمدہ کنور رام سنگہ را مخاطب
بکلامہ و کلام شکوہ و قصہ ضائع نمودن خود ساخت و ہر چند کنور

رام سنگه به تسلی آن وحشی نژاد بد نهاد پرداخت فائده نداد
چون اداهای خلاف داب آداب او بعرض رسید از روی کم توجهی
بی آنکه عذابات پادشاهانه بعمل آید مرخص فرموده بخانه که
برای او تجویز رام سنگه بیرون شهر نزدیک خانه جی سنگه مقرر کرده
بودند فرود آوردند و حکم نمودند که حقیقت بر اجه جی سنگه نوشته
تا رسیدن جواب که آنچه مصلحت صواب دید داند بعمل آید سیوا
بمچرا نیاید و پسر او را مامور فرمودند که همراه رام سنگه بمچرا
می آمده باشد *

الحال باقی ذکر آن تبه کار بر محل موقوف داشته معمولی
از محاربات و ترددات راجه جی سنگه با بیجاپوری که قبل از روانه
شدن سیوا بحضور و بعد از ان روداد می نگار چون راجه
جی سنگه مع دلیر خان و دیگر همراهان برای تاخت و تاراج ملک
بیجاپور مامور گردیده بود به پیش قدمی و راه نمائی ملایحی
بیجاپوری و پرل خان و سیوا و ندهوجی که از خوبشان و جز ولایتک
و مدار علیه آن مکار غدار بود و برای او نیز منصب پنجهزاری تجویز
نموده همراه خود نگاه میداشت روانه گردید اگرچه داستان ترددات
راجه و دلیر خان درین مهم خالی از طول کلام نیست اما حاصل
اختصار رویداد آنکه بعده که راجه دلیر خان را هراول نموده چند
منزل که قطع مسافت نمود و موجودات سپاه را گرفت از جمله سی
و سه هزار سوار قلمی بیست و پنج هزار سوار موجودی همراه بود
درین ضمن ابوالمجد نام نبدیر بهلول خان که از شجاعان عمده
بیجاپور گفته می شد از عادل شاه جدا گشته خود را نزد راجه

رسانده ملحق و شریک کار بل رهنمائی استیصال ملک وجان وصال
 سکند و فرمان روای آن ولایت گردید و راجه در همه باب رعایت
 درباره او بعمل آورده تجویز منصب پنجهزاری چهار هزار سوار برای
 او نموده بحضور معروض داشت و درجه پذیرائی یافت - کوتاهی
 سخن هر جا قلعه تعلقه بیجاپور بنظر می آمد بسعی بهادران قلعه
 گشا سر سواری یا در محاصره ایام معدود مفتوح میگرددید خصوص
 سیوا و نندوجی که با دوهزار سوار و هشت نه هزار پیاده رفیق گردیده
 بودند و در فن قلعه گیری شهرت تمام داشتند و استاد تجربه کار
 کامل عیار گفته می شدند در فرصت سه چهار هفته سه قلعه منگل
 پوره و غیره از قلعه های سرحدی قلب مفتوح ساختند و مردم
 قلعه را مامون ساخته هوای غله ذخیره و مصالح و توپخانه و اسلحه
 بآنها وا گذاشتند تا آنکه فوجهای بیجاپور از یمین و یسار زیاده از
 شمار نمودار گردیدند و هر روز جنگ گوله و بان بهم نبردی قراولان
 بمیدان می آمد آخر غلبه دکهنیان بجائی رسید که اکثر شبها دلیر خان
 باتمام سپاه بر پشت فیلان و اسبان بروز می آوردند و جمع کثیر از هر دو
 طرف کشته و زخمی می گردیدند و شب و روز خورد و خواب و آرام
 طلبی بر لشکر بادشاهی حرام می گردید و شوخی زیاد از حد نموده
 کهی اصلا نمی گذاشتند که به لشکر برسد هشت نه منزل که بدین دستور
 طی نمودند خبر رسید که شرزه خان مهدومی با جمعی از سرداران
 نامی و ده دوازده هزار سوار و پیاده کورناکی بدشماره در شبهای
 تار بر مدای مرغ حکم اندازی می نمایند رسیده بمدد فوج سابق
 بیجاپور پیوست و اطراف فوج هراول فرو گرفتند و جلو ریز ماندند

سیلاب کوه را خود را بر فوج پادشاهی زدند و دلیر خان شیر نبرد در مقابل آنها استقامت ورزیده بحملهای پیاپی رستمخانه شریزه خان را هزیمت داد و سوار و پیاده بسیار از هر دو طرف بمعرض تلف درآمدند و بعد هزیمت دادن بتفاوت سه چهار ساعت نجومی فوجهای دکنی چهار فوج شده با انتظار سرداران نامی از چهار طرف حمله آور گردیده هنگامی دار و گیر بمرتبه بلند ساختند که سیلابهای خون روان گشت و از هر دو طرف مردم نامی از پا در آمدند و از لشکر بیجاپور یاقوت نام حبشی که از سر فوجان مشهور بود با جمعی از حبشیان و دکنیان کشته گردید آخر مقابل حمله دلیر خان تاب مقاومت نیاورده فرار ورزیدند و اسب و مادیان و چپتری و علم بسیار بدست افغانان افتاد باز وقت شب آمده چهار طرف محاصره نمودند و دو روز و دو شب زین از پشت اسپان و سواران از بالای زین جدا نگردیدند روز سیوم بر چنداول که سیوا و نتهوجی سر فوج بودند زور آوردند فتح جنگ خان با جمعی از فوج راجه بمدد رسید و کارزار نمایان نمودند و مردم بسیار از همراهان سیوا بکار آمدند و از تردد سیوا جادو رای نامی دکنی با همراهان بانام و نشان دیگر کشته گردید و دکنیان رو بفرار آوردند و هر روز بهمین دستور هنگامی نائره قتال گم بود و از دلیر خان نبردهای رستمخانه بظهور می آمد درین ضمن از نوشته قلعه دار منگل بیره (۵) که از قلعههای مفتوحه سرحدی بود ظاهر گردید که فوج

بیجاپور قریب بیست هزار سواریکه تاز تادروز قلعہ رسیدہ از دم گولہ توپ و تفنگ نہ اندیشیدہ مورچال قائم نمودہ اند ہر روز فوج دیگر بمدد آنها می رسد اگر کوسک زود نرسد قلعہ از دست خواهد رفت - ہر افراز خان بمدد آن قلعہ دار تعین شد بعد رسیدن کوسک کہ قلعہ دار نیز از قلعہ برآمده باتفاق بدفع دکنیان پرداختند و زخمیہا بر داشتہ جمعی را بکشتن دادند فوج رو بروی قلعہ برداشتند همچنان بیست روزہ راہ را در دو ماہ جنگ کنان بہ پنج کرویہی بیجاپور رسیدند و دویم رجب سنہ مذکور بمحاصرہ پرداختند عادل شاہ محصور گردیدہ سرداران فوج خود را تعین نمود کہ داخل ملک پادشاہی شدہ تاخت و تاراج نمایند و چند امرای او برای مقابلہ فوج واجہ و زن کہی مقرر گردیدند و بند تالاب را شکستہ خالی نمودند و در چاہا و باولیہا از زقوم و آدم و جانور مردہ انداختہ برنمودند و اشجار ٹمردار و سایہ دار و عمارتہای عالی متصل قلعہ را بریدند و مسمار نمودند و بمرتبہ باغات و عمارات را خراب از ہر دو طرف ساختند کہ دران سال باز نام آبادی بران شہر گذاشتہ نشد و عادل شاہیہ تا روز استیصال سلطنت کہ انشاء اللہ تعالیٰ بذکر خواہد در آمد سرگ زندگانی نیافتند - درین ضمن نیکنام خان خواجہ سرا کہ از جملہ نوکران عمدہ صاحب اختیار حیدر آباد گفتمہ می شد کہ در اصل از امرای ایران بودہ و بسبب حادثہ بخشیدن یکی از پرستاران خاص کہ شاہ عباس در عالم بیخودی نشاء شراب بخانہ او فرستادہ بود و او برای خلاصی جان خود از غضب شاہ ایران کہ اگر خود را خصی نمی ساخت جانبر نمی

گردید بدست خویش خود را معیوب ساخته مامون از غلبه ظن
 بدگشته آخر کار رو بدکن آورده از امرای مقرب قطب الملک
 گردیده بود با شش هزار سوار و بیست و پنج هزار پیاده بمدد عادل
 شاه رسیده بفوج شرزه خان ملحق گردید و هر روز هنگام کارزار
 گرم بود و فوج و چارپای که برای کهی میرفت کمتر بلا آفت
 بر میگردد و هر طرف که بر فوج پادشاهی غلبه دکنیان ظاهر
 میشد شیر بیشه و غا دلیر خان خود را چون فیل دمان می رساند
 اگر بتعداد و تفصیل محاربات فوج پادشاهی و بیجاپوری پردازد
 باعث ملال مطالعه کنندگان خواهد گردید چه مرهای سران که
 دران صحرا غلطان نگردید و چه تنهایی صفدران که دران رزمگاه طعمه
 زاغ و زغن نگشت هیچ روزی نبود که صد دو صد نفر بانام و نشان
 هردو طرف زیر تیغ و هدف تیر و گول توپ و تفنگ نگردید سیوا را
 همراه نتهوجی و چند هزار سوار پادشاهی برای تسخیر قلعه پرناله
 فرستاده بودند بعد ترددات نمایان کاری نساخته از انجا برخاسته
 طرف قلعه کهیلنا تعلقه خویش خود را رساند و نتهوجی راسداران
 بیجاپور اغوا نموده از سیوا جدا ساخته طرف خود بردند باز راجه
 بددبیر بسیار استمالت نموده نزد خود طلبید آخر بتردد و منصوبه
 بازیهای سیوا چند قلعه بتصرف مردم پادشاهی در آمد - درین
 ضمن بموجب وعده و خواهش سیوا و رسیدن احکام حضور سیوا را
 استمالت نموده مع پسر او اواخر رمضان المبارک جریده روانه
 درگاه آسمان جاه نمودند چنانچه حقیقت رسیدن و ملازمت
 نمودن او بگزارش آمده و نتهوجی با اکثر توابعان شریک محاصره

بیجاپور ماند بعد روانه شدن میدوا که همان عقل حل عقدهای
فوج پادشاهی گشته بود در ونیم ماه دیگر در محاصره گذشت
محاربات عظیم و کوشش و کشش بسیار بمیدان آمد مخصوص از جمله
ده دوازده جنگ که از بهادران هر دو طرف در عالمگیر نامه بطریق
کارنامه بزران قلم داده اختتام کلام بر ذکر یک مقابله و مقاتله قابل
تکریر می نماید که اوائل فی قعده که ایام محاصره به پنج ماه
کشید روزی تمام دکنیان اطراف فوج پادشاهی در حالتی که
در مکان قلب عرصه بر لشکر راجه تنگ گردیده بود فرو گرفتند و
بیدست و پنج هزار سوار و پنجاه هزار پیاده بمدد زدن و باریدن گول
توپ و تفنگ و بان و اقسام آتشبازی و سنگهای فیل ربا که از بالای
قلعه متصل تا سه روز و شب می آمد بر کارزار چنان چهار طرف
فوج را داشتند که فرصت سرخاریدن و چشم و انمودن نمی دادند و
هر طرف که حمله می آوردند داد تهوری میدادند خصوصا ابوالعلا (۶)
نبدیر بهلول خان که برادر ابوالمحمد خان بلشکر پادشاهی پیوسته
دلوریها بکار می برد هر دو بهادر شیر نبرد را علی رغم همچشمی
مقابله با همدیگر افتاده بود و هر یکی می خواست حق نمک
قدیم و جدید بعرضه ظهور آرند و از جانب دیگر شرزه خان و مومنی
خان حملهای صف ربا نموده شورش عظیم در لشکر راجه انداختند
و هیج نمازده بود که راجه با عمدهای خود کشته و دستگیر گردد
درین حالت دلیر خان شیر صولت که از راجه دور واقع شده بود و

هشتم و نه هزار سوار با سرداران نامی دکن او را نیز در میان گرفته راه کومک بر افواج پادشاهی مسدود ساخته بودند خصم مقابل خود را بحملۀ رستمآنه مغلوب ساخته خود را بسرداران محصور و مغلوب راجه رساند و کارزاری که بتحریر و تقریر راست نیاید ازان بهادر شیر فبرد صف شکن باتفاق ابوالمحمد خان دران نبرد گاه بظهور آمد و سوار و پیاده بدشمار بیجاپور علف تیغ افغانان و راجپوتان گردیدند و موسی خان که رستم داستان فوج خصم گفته میشد با بسیاری از همراهان خویش کشته و پامال هم اسپان دلوران همراه دلیر خان گشت و شکست عظیم بر فوج دکنیان افتاد و فیل و اسب و پالکی و جهتمری و علم زیاده از شمار بدست مردم لشکر پادشاهی آمد و تا هفت کروه تعاقب نمودند و آدم زخمی و سالم قریب هزار نفر دستگیر گردید که ازان جمله زیاده از صد سوار از راوتان یکه تاز مشهور آن دیار بودند که هر کدام مبلغ داده خلاص شدند و پانصد نفر همراه لاش موسی خان مقتول که نتوانستند بر د با هزار کس زخمی بشمار آمدند و از لشکر راجه و دلیر خان یکصد و سی نفر که قابل شمار بودند نقد جان در باختند و دویست نفر زخمی بتعداد در آمدند و چون از ابتدای ماه جمادی الاولی لغایت اواخر ذی قعدة هفت ماه سوار و اسب و پیاده از تردد نیا سود و تا چهل پنجاه کروه نواح بیجاپور نام و نشان گاه و علف نمانده بود و از نرسیدن رسد کار و عرصه بر هردو لشکر تنگ گردید راجه و دلیر خان مصلحت دران دانستند که چند روز برای تداوی زخمیها و فراهم آوردن سرب و باروت و آرام گرفتن لشکر متصل قصبۀ دهارور که امید بوی گاه و دانه بهم رسیدن دران

مکان بود فرود آمده حقیقت بحضور عرضه داشت نمایند درین ضمن دکنیان نیز بسبب آخر رسیدن مصالح اندرون قلعه و تمام شدن آنوقت و از کار رفتن کمانها و ریختن پرهایی تیر و کند گشتن دم شمشیرها بجان رسیده بودند سرداران هر دو طرف برای مصالحه بهانه طلب گردیدند و بیجاپوریان باظهار المفلس فی امان الله زبان بعجزو امان گشادند و از آنکه فی الواقع در خزانه و کارخانجات عادل شاه و راوتان صاحب لاف و کذاب سوای سیفهای دم باخته و بی غلاف اسپان پوست و استخوان مانده چیزی نمانده بود و ملک پایمال گردید بعده که حقیقت بعرض رسید حکم صادر گشت که دست از محاصره و مزاحمت حال عادل شاه برداشته راجه خود را به خجسته بنیاد رساند و دلیرخان را روانه حضور سازد *

الحال عذر کمیت خاصه تیز رفتار را از معرکه کارزار صغوف پای قلعه بیجاپور بتحریر روانه حضور معطوف می سازد که بعده که میوای غدار از مجرا ممنوع و مغضوب گشته خانه نشین گردید بکوتوال حکم فرمودند که اطراف خانه آن بد خصال چوکی نشانند آن بدکیش ضلالت اندیش نظر بر افعال سابق و حال خویش نموده سرانیمه کاروبار خود گردید سوای آنکه خود را بهر حيله و تدبیر که داند ازین مکان پر بیم بر آرد فکر دیگر بخاطر او نرسید و منصوبه تازه که در دل شیطان تصور آن محال می نمود بخاطر آن شقی بر تدبیر رسید ابتدا در ظاهر با امرا و کنور رام سنگه طریق رفق و مدارا بمیان آورده از فرستادن تحف و هدایای دکن رابطه التیام را استحکام داده شفیع جرائم خود ساخته باظهار عجز و ندامت

از کردار خجالت اثر برداشته آخر خود را بتمارض بیمار ساخت و
 بوا نمودن آه و ناله پرداخت و از وجع جگر و سپرز بی تابي زیاده
 نموده صاحب فرارش گردید و باز باظهار منجرگشتن بمرض دق رسل
 بمداوا و علاج اطبایی هندی کوشید چند گاه بدین حیل زار و نزار
 بمسر برد بعده بشهرت شفا غسل نموده شروع ببخشیدن انعام حکما و
 ارباب طرب و رفقا و خور اندن طعام ببرهمنان و تصدق غلغله خام و
 نقد بمستحقان مسلمین و هندو کرده پتارهای کلان را بکافذ گرفته
 پر از اقسام شیرینی نموده بخانههای امرا و خائفاة فقرا می فرستاد
 تا آنکه دوسه ماه راهوار باد رفتار بشهرت بخشیدن برهمنان چهارده
 دروہی شهر جای مناسب مصحوب همرازان که همدم محرم و رفیق
 خود قرار داده بود فرستاده موجود ساخته عوض خود یکی از همراهان
 جان نثار که پارچه بشکل و شمائل او می ماند و از مدت در عالم
 عاقبت بینی برای چنیزین روز بهم رسانده با خود داشت بالای
 پلنگ خویش خوابانده حلقه مرصع طلا که در دست خود می پوشید
 با و پوشانده بدو تعلیم نمود که بعد از روانه شدن او یکلائی پارچه باریک
 بر سر خود کشیده کمر دست را نمودار زیر پارچه ساخته بحضور
 متزددین اندرون و بیرون خود را بخواب و نماید و خود با پسر در
 در سبده نشسته باشند فرستادن شیرینی برای برهمنان و فقیران متہرا
 آخر روز او آخر ماه صفر سنه مذکور از مستقر الخلافت اکبر آباد برآمده
 خود را با سپان رساند و از انجا بتفاوت دوپہر بقصبہ متہرا رسیده در انجا
 ریش و بیروت تراشیده خاکستر بر روی خود و پسر مالیده مع قدری
 جواهر و اشرفی کہ با خود گرفته بود با چند فقیر کہ با او همداستان

شده بودند از آب معبر غیر مشهور جمنا گذشته راه بنارس اختیار نمود و باتفاق هرکارهایی تیز رفتار دکن که بتغیر لباس و صورت مختلف راه رفتن کسب و پیشه آنها است در شبهای تاریکی مسافت می نمود و نقل نمایند که اشرفی و هون و جواهر بقدر مقدور میان چوب دهندهای خالی نموده ازان پر کرده با خود برداشته بود گویند روز دیگر بتفاوت پنج پهر هرکاره دکن که بخدمت جاسوسی و رساندن خبر مامور می باشند بعرض رساند که هیدوا گریخته مرحله پیمای دشت ادبار گردید و از کوتوال که حقیقت استفسار فرمودند بعرض رساند که چوکی اطراف خانه او نشسته باز هرکاره که بمبالغه رفتن آن غدار را عرض نمود آدمهای کوتوال رفته ملاحظه نمودند سیدوا خوابیده و کتره دست اواز زیر بارچه یکلائی باریک پیدامت کوتوال بعرض رسانید کرت سیوم هرکاره التماس نمود که اگر سیدوا تا حال چهل بلکه پنجاه کروه راه طی فرموده باشد مرا داخل کشتنیدها نمایند آخر بعد تجسس و تحقیق که فرار نمودن آن مکار بذبوت پیوست برام سنگه و کوتوال اعتراض فرموده بگمان و شهرت آنکه بساخت کنور رام سنگه برپن جرأت اقدام نموده اورا بی منصب و از مجرا ممنوع ساختند و حکم نمودند که گرز برداران اطراف دکن و جانب شرقی و شمالی مع احکام بدنام صوبه داران و فوجداران بروند که هرجا ازان بدنام گریز پا اطلاع یابند مقید ساخته روانه حضور سازند و راجه جیسنگه که در همان ایام از مهم بیجاپور فراغ حاصل نموده بتخمسته بنیاد رسیده بود فرمان رفت که قبل از انتشار خبر فرار آن تبه کار نتهوجی خویش اورا مقید

ساخته روانه حضور سازد بعده بجمست و جوی آن مرغ از قفص بسته پردازد و نگذارد که او جائی قرار و جمعیت تواند گرفت چون گمان فرار او طرف دکن براه احمد آباد و برار زیاده بود ابتدا بتأکید تمام گرز برداران همان طرف مرخص گردیدند بعده بهمه صوبجات تعین فرمودند لهذا گرز برداران سمت بغارس که آن غدار مرحله پیمای گشته بود بتفاوت چهار پنجروز بلکه بعد انقضای هفته رخصت گردیدند گویند اگرچه سیدوا در راه رفتن چنان استعجال ورزیده بود که هیچ شاطر و هرکاره سریع السیر باو نمی توانست رسید اما چون منبها پسر او در صغرسن با او همراه بود و بتصدیع تمام او را تا بیکی از معمورهایی اله آباد رساند بعده چون در پسر طاقت راه رفتن نیافت در خانه یکی از برهمنان کیکاس نام که از جمله زنار داران مشهور آن مکان بود و خویشان او در دکن با پدر سیدوا رابطه یکجہتی داشتند نگاه داشته قدری اشرفی و هون باو داده سفارش نمود که ناخط دست خودم بتو نرسد از خود جدا نسازی و در صورتیکه خبر مردن و کشته شدن من بتو تحقیق رسد سختاری و از انجا سمت بغارس روانه گردید باقی ذکر او انشاء الله تعالی بر محل بگزارش خواهد آمد *

درینولا چون خبرهای ناخوش از طرف شاه ایران بسبب ناموافقت با تربیت خان ایلیچی و روانه شدن ایلیچی بخفت و ناخوشی و نزدیک رسیدن او با خبر حرکت شاه برالسنه عوام از نوشته تجار و زبان منہیان انتشار یافت و خلک مکان بتقاضای مصلحت از مستقر الخلافت بدار الخلافت متوجہ شدند همینکه داخل

قلعہ شاہ جہان آباد گردیدند خبر رسیدن تربیت خان بلاہور بعرض رسید اگرچہ آنچه میان شاہ عباس و تربیت خان گذشتہ باختلاف قول مسموع گردیدہ قابل تحریر فیدست اما حاصل کلام رنجش انجام ہرچہ بتبوت پیوستہ خلاف ایلچیان قاعدہ دان دیگر خصوص خان عالم کہ در عالم کاردانی و رعایت مزاج طرفین و تقاضای صلاح دولت چنانچہ بگزارش آمدہ چنان بتقدیم خدمت مامور پرداختہ بود کہ شاہ ایران اورا مخاطب بہ جان عالم ساختہ دوبار بخانہ او آمدہ نسبت بہمہ ایلچیان زیادہ باعزاز او کوشیدہ با تحف و ہدایای لائق مرخص ساخت تربیت خان بمرتبہ پا از دائرہ سلوک بیرون گذاشت کہ باعث نہایت بیدمانگی شاہ و خفت خود گردید محبت و الفت موردی طرفین را چنان بکلفت مبدل ساخت کہ کار بلشکر کشی ہر دو طرف کشید بعدہ کہ بحضور رسید پای اعتراض آمد و بکمی منصب معاطب و از مجرا ممدوع ساختند - در ہمین آوان خبر حرکت شاہ عباس از عراق بالشکر گران و توہخانہ سنگین طرف خراسان رسید و موجب مزید ملال خاطر خاطر پادشاہ گردید و بفکر مہم و استیصال آن مایہ فساد افتاد عجالتہ پادشاہ زادہ محمد معظم را با مہاراجہ جسونت و دیگر امیران مع بیست ہزار سوار و توہخانہ رعد آثار و پیدادہ بیشمار مرخص ساختند پنج لک روپیہ نقد و سہ لک و ہفتاد ہزار روپیہ جواہر آلات سوای افعاسات دیگر وقت رخصت پادشاہ زادہ و راجہ و ہمراہان عطا فرمودند وسط ماہ ربیع الاول سال مذکور پادشاہ زادہ برآمد و خود نیز بتہیئہ سرانجام سفر مہم پرداختہ حکم طلب امرای صوبجات و

تیارى کار خانجرات فرموده جابجا گرز بردا، تعین نمودند *

درین اوان غریب سوانح از کشته شدن اعتماد خان عرف
 عبد القوی رو داد تفصیل این اجمال آنکه شیخ عبد القوی که از
 فضایی مشهور استاد پادشاه بود بعد جلوس در کمال قرب بمراتب
 پنجم هزارى رسانده مخاطب با اعتماد خان ساخته در خلوت حکم
 نشستن فرموده بودند اگرچه بکمال تدبیر و راستی و صلاح و تقوی
 موصوف بود گفته و التماس او نزد پادشاه نسبت بهمه ارکان
 سلطنت زیاده اعتبار داشت اما در کلمه خیر گفتن و فیض رسانی
 اصلاً زبان نزد پادشاه آشنانمی ساخت و دیگر از سختی سلوک مطعون
 عالمی بود و در همان ایام فقیری قلندر وضع که از پهلوانان عیار پیشه
 ایران گفته میشد و آن گروه که در تهواری و شجاعت و سر کلمه زدن
 بامیران نامی آن ولایت و بزور از آنها زر گرفتن و در بزم و عیاشی
 صرف نمودن شهرت تمام دارند و در بنذر سورت و برهانپور ازو
 کارهای نمایان بظهور آمده بود سیر کنان وارد دارالخلافه گردید
 و امرای ایوان هرکه بر وضع او اطلاع داشت رعایت بحال او می
 نمود و قلندران بسیار با خود فراهم آورده هر روز در باغی با رود
 و سرود مبلغها صرف می آورد هرگاه حقیقت او بعرض
 رساندند و ظاهر ساختند که مایه مداخل او که بحال فقیری چنان
 اوقات بسر می برد در ظاهر معلوم نیست و بکیمیا گری و پیشه
 دزدی زبان زد ساختند و نیز ظاهر شد که در تهواری و شجاعت
 آنقدر شهرت دارد که زنده بدست آمدن متعذر میناید حضرت
 خلد مکان برو گمان جاسوس شاه ایران بدیده بگوتوال فرمودند که او را

غافل ساخته در هنگام خواب زنده بدست آرند کوتاهی سخن
 بسعی بسیار او را دستگیر ساخته طوق در گردن و زنجیر در پا انداخته
 هر دو دست او را در چوب گرفته سرپا مسلسل آورده روز دیوان
 استاده نمودند پادشاه نظر برینکه برای تحقیق حال او بهتر از
 اعتماد خان دیگر را ندانستند بار حکم فرمودند که بخانه خود برده
 در خلوت ازو بوعده و وعید حقیقت و نفس الامر ازو استفسار نمایند
 اعتماد خان بخانه آورده در خلوت او را نزد خود طلبیده گفت اگر
 جان خویش را عزیز میداری بر راستی حقیقت بمعرض اظهار بدار
 او در جواب گفت فقیر سیاح گدا پدشاه ام فائده نه بخشید و اعتماد
 خان زبان بتهدید کشاد آن گرفتار پنجه اجل چون دانست که
 به هیچ وجه رهایی نیست و راستی مقرون بقبول ذمی افتد التماس
 نمود که اگر جان بخشی نمایند در گوش نواب حقیقت واقعی ظاهر
 می سازم هر چند که دماغ اعتماد خان برداشت آن نداشت که در
 گوش او آن اسیر بلا حرف زند اما بعد سماجت بسیار مافون
 ساخت سوزنی که زیر پای اعتماد خان ته کرده بطول و عرض
 نیم درعه یکسر می انداختند و بالای آن نیمچه شمشیری گذاشته
 بود باوجود هر دو دست او چنان در بند گرفته بود که هیچ عضو او
 سوای انگشتان پنجه قادر بر حرکت نبود وقت خم شدن و خود
 را نزد گوش او رساندن بجلدی و چابکی تمام بهر انگشتان شمشیر
 از بالای مسند اعتماد خان برداشته چنان ضرب مع غلاف بر سر
 او رساند که مجال آه کشیدن نیافت و آن قاتل بد فوجام را نیز
 پاره پاره ساختند و ذکر سبب مقید گردیدن آن قلندر مشرب

بروایت دیگر نیز مسموم گردیده اما آنچه محرر اوراق از رفقای او شنیده بود بقید قلم آورد - بهر حال پادشاه ذوالاقبال در تهیه و فکر بر آمدن بود که از واقعه ملتان و قذرها خبر واقعه شاه عباس بعرض رسید فسخ عزیمت آن مهم نمودند *

باز بتذکار احوال راجه جی سنگه می پردازد که بموجب حکم دمت از تاخت و محاصره ملک و قلعه بیجاپور کوتاه نموده چون دانست که بعد از مراجعت او قلعهایی مفتوحه از هجوم دکهذیان و عدم ذخیره بدست قلعه داران مازدن متعذر است مصلحت دران دانست که قلعه را خالی نموده هرچه از مصالح توپخانه قابل همراه گرفتن بود با خود گرفته باقی را بتاراج میده داد و آتش زده برج و بارهای که لائق مسمار نمودن بود از پا در آورده از انجا کوچ نموده خود را بخجسته بنیاد رساند - درین ضمن از حضور متواتر حکم مشتمل بر فرار نمودن سیوا و مقید ساختن و روانه نمودن نتهوجی رسید و راجه نتهوجی را مع پسر او مقید ساخته روانه حضور نمود - دلیر خان که قبل از رسیدن به خجسته بنیاد بموجب حکم با جمعی از کومکیان روانه حضور گردیده بود بعد از عبور آب نودا حکم مهم و گوشمال دادن زمیدار چانده بدو رسید بعد ورود حکم بارزدوله خان و راجه سجان سنگه و راویهار و قادرداد خان و زبردست خان و آتش خان و برقنداز خان روانه سمت برار و ملک چانده گردید - و ایرج خان صوبه دار برار مع فوجداران نواح نیز رفاقت نمود چون نزدیک سرحد چانده رسیدند مردمان آن بوم مترازل خاطر گردیده معتمدان خود را نزد دلیر خان فرستاده التماس عفو جرائم گذشته

و قبول پیشکش لائق حال و طلب عهد و امان به میان آورد - دلیرخان فرستاد هایی او را استمالت نموده موافق ادعای او بشرط ملازمت و قبول پیشکش خلعت داده مرخص ساخت - کوتاهی سخن زمیدار مذکور کمربند منبت و احسان و امان جان بگردن عجز انداخته چون مجرمان عذرخواه آمده با هفت هزار اشرفی و پنچ لک روپیه بطریق شکرانده عفو تقصیرات برای پادشاه و هزار اشرفی و دو هزار روپیه نذر و ضیافت دلیرخان ملاقات نمود - دلیرخان جهت مقرر نمودن پیشکش حال و هر سال و باز آمدن از افعال نکوهیده و اطاعت نصائح زجر و توبیخ آمیز نموده بعد گفتگویی بسیار قرار یافت که یک کرو روپیه جرمانه سابق و شکرانده حال از نقد و جنس در فرصت دو ماه سرانجام دهد و هر سال دو لک روپیه مقرری در سرکار عائد می ساخته باشد و پنچ لک روپیه به دلیرخان تواضع نماید و چار دیواری که بطریق حصار ساخته مسمار سازد و نام مکن بودن خود را بقلعه ارک زبان زد نسازد - و محمد لطیف نام دیوان لشکر را برای وصول زر پیشکش حال و مسمار نمودن حصار شهر پناه و برج و باره و عمارت حاکم نشین زمیدار تعیین نمود و مقرر ساخت که تا وصول زر پیشکش ملهاری نام دیوان او در لشکر باشد و در مدت دو ماه از نقد و جنس مبلغ هفتاد و هفت لک روپیه بوصول آورده مصحوب زین العابدین دیوان برهان پور که از بند های روشناس والا شاهی بود روانه حضور ساخت - و فرمان عنایت آمیز مع خلعت و جیغنه و شمشیر مرصع و فیل برای زمیدار از حضور رسید و برای وصول باقی تعهد و ضامن معتبر گرفته ملهاری را خلعت داده مرخص ساخت و در سه ماه فراغ

حاصل نموده متوجه تادیب زمیندار دیوگده که بسرحد چانده متصل است گردید و در اندک فرصت مبلغ پانزده لک روپیه برو مقرر ساخته و دو لک روپیه پیشکش سال بسال نیز قرار داده قریب بنصف پیشکش حال بوصول آورده بود - درین ضمن خبریدماری راجه جی سنگه مشرف برهلاک که متصل خبر فوت او و برهم خوردن نسق بالاگهات انتشار یافت رسید - و در همان روز احکام حضور مشتمل بر فرمودن مهم بیجاپور مجدداً مع فرمان صوبه داری دکن بنام دلیر خان رسید و برای وصول باقی پیشکش هر دو زمیندار داد خان را گذاشته روانه خجسته بنیاد بقصد تسخیر بیجاپور گردید بعده که نشهوجی خویش سیوا همراہ گرز بردار و کسان راجه جی سنگه بحضور رسید حکم شد که با احتیاط مسلسل نگاهدارند نشهوجی خلاصی خود را قبول اسلام بنفقات دانسته بواسطت مقربان حضور بعرض رساند حضرت خلد مکان بر رغبت تمام التماس اوزا مقرون باجابت نموده تلقین کلمه فرموده سه هزار و دو هزار سوار بخطاب محمد قلی خان منصب اوزا بحال داشتند بعد چندگاه که با تعیینات دلیر خان شده بدکن رفت بار دیگر مرتد شده قابو یافته خود را نزد سیوای مردود چنانچه بزبان قلم خواهد داد رساند و فسادها ازو بظهور آمد که تا حال در صوبجات دکن روز افزون است •

ذکر سوانح سال دهم از جلوس مطابق

سنه هزار و هفتاد و هفت هجری

در شروع سال دهم از جلوس پادشاهزاده محمد معظم را بدستور

سابق صوبه دار دکن نموده پنجهزار سوار اضافه و پنج لک روپید نقد

مرحمت فرموده از اعمل و اضافه بیست هزارى دوازده هزار سوار که بر آردی پانزده هزار سوار باشد سرافراز ساخته مع کومکیان مرخص ساختند - درین ضمن بعرض رسید که راجه جی سنگه باجل طبعی درگذشت *

چون حقیقت مرکشی و فساد افغانان یوسف زئی معروف گردید فرمان تنبیه آن جماعه بدنام بدنام میرخان صوبه دار کابل و کامل خان فوجدار اذک و دیگر فوجداران نواح که همه باتفاق در استیصال آن جماعه بد سگال پردازند صادر گردید - کامل خان انتظار کملک صوبه دار نکشیده با جمعیت خود برای تنبیه آن مفسدان بدنام کوشیده فوجداران نواح را با خود رفیق ساخته بمدد تدبیرات رای صائب محاربات عظیم و ترددات نمایان که بتحریر تفصیل آن نمی پردازد بکار برده کارزارهای صعب که چندین هزار افغانان کشته گردیدند و جمع کثیر از سوار و پیاده پادشاهی بکار آمدند روداد - باوجود فراهم آمدن چهل پنجاه هزار سوار و پیاده افغانان که مکرر فوج کشی بمیان آمد و شمشیر خان از همراهان میرخان که با چهار پنجه هزار سوار بروقت بمدد رسید و از و نیز برفاقت کامل خان تردد رستمخانه بظهور آمد و افغانان را گوشمال واقعی دادند از جمله افغانان مقتول کله دوهزار و چهار صد افغان بحضور رسید و کله میذار فرمودند - معینا افغانان جهالت کیش از طریق مفسدی خویش باز نیامده در راه زنی و مفسدی و مردم آزاری زیاده از سابق می کوشیدند و فیهاد شورش آنها می رسید بنابراین محمد امین خان بخشی را که صوبه داری لاهور میمده بخشیکری

حضور نیز داشت وسط ذی قعدة سده مذکور صوبه دار کابل نموده برای تذبذبه آن گروه شقاوت پزوه مرخص فرمودند سه هزار سوار پید شاهزاده محمد اعظم اضافه داده از اصل و اضافه پانزده هزار هشت هزار سوار نمودند - پادشاهزاده محمد اکبر را که لغایت حال منصب نیافته بود منصب هفت هزار سه هزار سوار و علم و نقاره مرحمت فرمودند - از پادشاهزادها که بدون خدمت در صغر سن منصب یافته باشد همین پادشاهزاده محمد اکبر است - راجه رام سنگه را که بسبب فرار سیوا بی منصب ساخته بیای اعتراض آورده بودند بعطای خلعت ماتمی پدر و بحالی منصب چهار هزار چهار هزار سوار و دیگر انعامات سرفرازی دادند - عنایت خان را دیوانی خالصه از تغیر رای لعل چند مقرر فرمودند - چون محمد تقی خان بخشی دکن و دیعت حیات نمود غیاث الدین خان پسر اسلام خان که متصدی بندر سورت بود بخدمت بخشیدگی دکن مامور گردید و زین العابدین دیوان برهانپور که با خزانه پیشکش چانده بحضور رسیده بود بخطاب خانی سرفرازی بخشیده متصدی بندر سورت نموده مرخص فرمودند *

از عرضداشت زمیندار تبت بعرض رسید که عبد الله خان والی کاشغر که از تعدی و تسلط پسر بقصد زیارت بیت الله و شرف اندوزی ملازمت بکمال بی سروسانی بآن حدود رسیده و معدودی چند از اهل و عیال همراه دارد خواجه محمد اسحاق نام را مهماندار مقرر نموده با بعضی سرانجام ضروری باستقبال او روانه ساختند و از عقب آن یکصد و نه اسب با ساز میذا

و طلا و سکه و دو زنجیر فیل با ساز نقره و خنجر و شمشیر مرصع و از ظروف طلا و نقره و اقسام اقمشه و فرش و پنجاه هزار روبیّه نقد بر خزانه کشمیر تنخواه نموده روانه فرمودند - بعد ازان بمحمد امین خان که بلاهور تعلقه صوبه خود رفته بود حکم رفت که تا رسیدن عبدالله خان توقف ورزیده در تقدیم ضیافت او کوشیده پنجاه هزار روبیّه از خزانه لاهور رساند و در همه باب بمهمانداری او پردازد - و جایجا بحکام و فوجداران احکام سرانجام دادن مایحتاج ضروری او و دیگر مهمان نوازی و مسافر پروری صادر گردید - بعده که نزدیک دار الخلافت رسید جعفر خان را با اسد خان باستقبال مامور نمودند و باعزاز تمام در عبادت خانه طلبیده ملاقات نموده نزد خود نشاندند کلمات فرحت افزا بمیان آورده در تسلی او کوشیده حویلی رستم خان را برای ماندن او مقرر کرده تمام سرانجام ضروری موجود نموده فرود آوردند - و تا هشت ماه نگاه داشته طریقه مهمان نوازی را کار فرموده بموجب خواهش مهمان سرانجام راه کعبه الله خاطر خواه مهیا ساخته مهمان دار همراه داده روانه بندرسورت ساختند و بحاکم بندر نیز در تقدیم خدمتگاری و مهمانداری احکام صادر نمودند - از ابتدای ورود لغایت رخصت ده لک روپیّه رعایت و صرف مهمان پروری بعمل آمد •

برضمیمه منیر مطالعه کنندگان ظاهر باد که لغایت سال دهم جلوس احوال پادشاه خلد آرامگاه عالمگیر از روی تاریخ تالیف غفران پناه محمد کاظم منشی پسر میرزا محمد امین مشهور بمیرزا امینا که از مستعدان موروثی ایران بود و دیگر مولفان که قریب هفده

هزار بیت کتابت میشد انتخاب نموده که جمله بسه هزار بیت نمیرسد معینا اگر باعث ملال طبع مطالعه کنندگان از روی اظناب و نامربوطی کلام گردد و بعضی سوانح خلاف نسخه دیگر مقدم و موخر سال باشد از عیب جوئی آن چشم پوشی نموده معاف دارند *

ذکر سلطنت سال یازدهم خلد مکان لغایت سنه

بیست و یکم که دران ضمنا قید سال نیز نوشته شده

چون بعد انقضای ده سال مورخان ممنوع از تسطیر احوال آن پادشاه عدالت گستر دین پرور گشتند مگر بعضی مستعدان خصوص مستعد خان بطریق خفیه برخی از احوال مهم دکن را مجعلا بلا تذکار مکروهات که همان ذکر فتوحات بلاد و قلاع را بزبان قلم داده و بذراثر احوال چند سال عشر ثانی و ثالث را مجمل نوشته تاریخی که احوال چهل سال باقی مجمل و مفصل دران درج باشد دیده و یافته نشد لهذا از سنه یازده هجری لغایت سنه بیست و یک جلوس که بضبط تاریخ سال و ماه بتذکار سوانح حکم رانی عشر ثانی حضرت خلد مکانی تواند پرداخت سر رشته بدست نتواند آورد اما بعده که بسعی و تفحص تمام هر آنچه توانست مقدمات عمده لائق تحریر از روی دفتر وقائع و زبانی راویان ثقه و بعضی محرمان و مقربان قدیم بارگاه آن خلد آرامگاه و خواجه سرایان کهن سال مجملی بتحقیق در آورد و آنچه خود بعد حد تمیز رسیدن در مدت سی چهل سال برای العین مشاهده نموده بصندوق حافظه سپرده بود بقید قلم در آورد - چون مسموع گردید که بندر ابن داس بهادر شاهي که

مدت در ایام پادشاهزادگی متصدی حضرت شاه عالم بود تاریخی
تالیف نموده در آن سوانح سی و چند سال را باحاطه بیان در آورده است
از استماع آن بغایت مشغوف گشته در بهمرسانیدن آن تاریخ
فہایت تمکص بکار برد - بعدہ کہ بسعی بسیار آن نسخہ را بدست
آورده بامید آنکہ از خرمین اندوختہ او خوشہ چینی نماید از روی
غور من اولہ الی آخرہ بمطالعہ در آورد - نصف آنچه راقم حروف
جمع ساخته درین اوراق باحاطہ بیان در آورده بنظر نیامد - بہرحال
در خدمت ارباب دانش و سخن سنجان گنج معانی التماس
دارد کہ اگر در وقت مطالعہ در ذکر سوانحی قصور بنظر آید یا بر
اختلاف روایت یا بر مقدم و موخر بودن سال از روی تاریخ و
روای دیگر اطلاع یابند تا مقدور در اصلاح آن کوشند و الا از روی
عیب پوشی معذور شناسند *

بہرحال مجمل از احوال آن پادشاه خجستہ خصال بزبان
خامہ صدق مقال میدہد روز بروز در اجرای امور شرعی و پاس
اوامرو مذاہبی الہی بمرتبہ تقید می نمود کہ متصل ہم احکام
برای منع اخذ راہ داری و پاندوی و غیرہ کہ لکھا حاصل آن
ہر سال در سرکار واصل میگردد و برانداختن رواج مسکرات
و خرابات خانہا و اجتماع جاترہ کہ ہر سال در روز و تاریخ معین
در معبد خانہای ہنود زن و مرد زیادہ از اندازہ شمار ہر قوم
فراہم می آمدند و لکھا مال بخرد و فروخت می رسید و مبلغ کالی
محصول آن در ہر صوبہ داخل خزانہ می شد صادر می فرمودند -
و کلانوتان و قوالان بانام و نشان کہ در سرکار نوکر بودند آنہا را از سرود

خوانی توبه داده بر مراتب منصب آنها افزودند - و حکم منادی منع سرود و رقاصی نمودند - گویند روزی جمعی از کلانوتان و قوالان بازوحام و غوغای تمام فراهم آمده جنازه با شان تمام ترتیت داده پیدش و پس جنازه نوحه کفان از پای جهروکه درس گذشتند بعد عرض که از کیفیت جنازه استفسار فرمودند کلانوتان التماس نمودند که راگ مرده می بریم که مدفون سازیم فرمودند که چنان بخاک بسپارند که باز صدا و ندا ازو برنیاید •

در زمان پادشاهان سلف لغایت آن سال جهروکه درس مقرر بود که پادشاهان باوجود عارضه بدنی برای انتشار خبر سلامتی روز یک دفعه و گاه دو دفعه در وقت معین دران جهروکه که مشرف بر دریای حمنای اکبر آباد و شاه جهان آباد ساخته بودند هر از جهروکه برمی آوردند سوای امرای مجرانی آنوقت چندین لک آدم از زن و مرد همه قوم پای جهروکه فراهم آمده دعا و ثنا بجا می آوردند و بسیاری از قوم هنوز بودند بدرسنی مشهور یعنی تا صورت پادشاه را در پای جهروکه درس نمی دیدند هیچ چیز از ماکولات در دهن نمی انداختند آن خسرو دین پرور آنرا نیز از جمله ممنوعات و نامشروع دانسته در پای جهروکه نشستن موقوف نموده حکم منع فراهم آمدن آن ازوحام فرمودند • در آغاز سال دوازدهم از سوانح دار السور برهان پور بعرض رسید که در ایام عاشورا جمعی از مردم محله احدی پوره و کهرکی پوره از قدیم میان هم عداوت همچشمی داشتند و مردم احدی پوره هر سال وقت بر آوردن تابوت برای گشت بر مردم کهرکی پوره بلکه اکثر

بر مردم محله دیگر غالب بودند و زیاده از دو صد سوار زره پوش و بند و قچی بسیار همراه تابوت وقت گشت بر می آمدند شبی در وقت گشت با تابوت مردم که ترکی پوره اتفاق مقابل آمدن افتاد هر چند که مردم که ترکی پوره راه را گردانده خواستند خود را از آفت مقابل شدن تابوت احدی پوره محفوظ دارند مردم احدی پوره از غرور جهالت و بسیاری جمعیت مکرر سر راه تابوت که ترکی پوره گرفتند و نزدیک جامع مسجد جنگ واقع شد و چنان جنگ عظیم در پیوست که تماشاگران بسیار فراهم آمده رفاقت مردم که ترکی پوره نمودند و آنقدر مردم برای مدد طرف که ترکی پوره بودند و بام دکانها سوار شدند که یک سفال برخانه هیچ احدی از دکان دار نماند و زیاده از پنجاه نفر احدی پوره کشته شدند و قریب صد نفر زخمی گردیدند و چهل پنجاه هزار روبیه را مروارید و دیگر اقمشه تابوت و شد های احدی پوره بتاراج رفت - بعد عرض فرمودند که احکام منع ساختن تابوت در ایام عاشورا و بگشت بر آوردن در همه صوچات بر نگارند *

در زمان پادشاهان سابق خصوص در عهد صاحب قران ثانی شاعران و منجمان اعتبار زیاد داشتند و در هر عهد یکی از شعرا بخطاب ملک الشعرا سرافرازی یافته بر دیگر شعرا امتیاز بهم رسانده در رکاب و پای تخت حاضر می بود و منجمین را جرو مصالح رکاب و دفتر دیوانی دانسته داخل بند های پادشاهی روشناس نوکو می نمودند و برای تحقیق فصول اربعه و سر رشته حساب ماهای شمسی و تذخوای تیول جاگیرداران و نقدی احدیان و توپخانه و اختیار نمودن ساعت که بر نگاهداشتن تقویم موقوف

بود همه را موقوف فرمودند و رواج شعر گفتن و شنیدن و اختیار ساعت از روی تقویم نمودن و تقویم در دفتر نگاهداشتن برانداختند اهل دفتر بعرض رساندند که حساب تاریخ ماه شمسی که محرران از روی تقویم نگاه میداشتند ممنوع گردید و بدون تقویم حساب طلب تنخواه جاری نمی تواند نمود فرمودند از روی *

* بیت *

لا ولا لب لا ولا لاشش مه است * ال کط و کط لیل شهر کوته است سر رشته ماههای شمسی نگاه دارند اگرچه از آن سال محرران دناتر از روی لا ولس جنتری نموده حساب نگاه میدارند اما اینکه موافق تقویم حساب تحویل آفتاب راست آید و در غره شمسی تفاوت راه نیابد محالست چرا که موافق قاعد منجمان اگر لحظه قبل از وقت زوال تحویل شود آن روز را غره حساب می نمایند و در صورت آنکه اگر عشر عشر ساعت زمانی از وقت زوال گذشته تحویل آفتاب اتفاق افتد داخل سلخ میگیرند و این باریکی حساب بدون استخراج منجمان که در تقویم ثبت می گردد دریافتن متعذر بلکه سخن در تقویمهای این عهد نیز میگردد لهذا آنچه محرران اوراق از روی دفاتر دیوانی صوبه دکن، و دار الخلافت و امرای صاحب افتدار تحقیق نموده همه جا باختلاف تفاوت دو سه روز تازنه و ده روز از روی استخراج منجمان بنظر آمد که بمرور ایام تفاوت راه یابند اگر محاسبان نکته سنخ که از سال و ماه شمسی و قمری اطلاع دارند آن تفاوت را از روی غور حساب نمایند برای ارباب طلب منصبداران که بعد سرگردانی سالها تنخواه می یابند مبلغ کلی علاوه نقصان ایام گذشته می شود - و قضات را در

امور ملکی و مقدمات جزئی و کلی چنان مستقل ساختند که باعث رشک و حسد امیران عمده صاحب مدار سلطنت گردید چنانچه قاضی عبد الوهاب احمد آبادی که قاضی القضاات حضور بود آن قدر استقلال و اعتبار بهمرساند که همه امرای با نام و نشان از و ملاحظه حفظ آبروی خود داشتند و مهابت خان ثانی که در زیاده سرب و گستاخی در خدمت پادشاه سرآمد روزگار خود را میگریخت همیشه در فکر خفت رساندن بقاضی بود چنانچه از راهی ثقه و محرمان خاندان قاضی مسموع گردید که در ایامی که مهابت خان بهم دکن مامور گردیده از حضور موخص گشته برآمد بیرونها مدت مقام نموده التماس درخواست مساعدت زیاده از مرضی پادشاه بمیان آورده بود درین ضمن خبر باورساندند که سه چهار لک روپیه را جواهر و اسباب کشمیر و اکبر آباد مال قاضی همراه مال تجارت بیوپاریان احمد آباد برآمده داخل قافله شده بعد تحقیق فرمودن همه را کشیده آوردند و همان روز بسپاه تقسیم نموده داد بعده که بعرض پادشاه رسید و پای تحقیقات بمیان آمد مهابت خان پیغام نمود که مال سوداگر از راه اغطرار بطریق قرض گرفته ام که با منافع آن بتجویز قاضی ادا سازم و قاضی درین باب سوای اغماض مصلحت کار ندانسته کارش بمیان نیارد - روزی از نوشته اخبار نویسندگان شوخی و فساد زیاد سیوای مردود بعرض پادشاه رسید و تجویز رخصت مهابت خان درمیان بود پادشاه رو بجعفر خان و مهابت خان نموده فرمودند که این کافر بچه بسیار پا از حد بیرون گذاشته فکر استیصال این نمودن ضرور است مهابت خان

در جواب التماس نمود که حاجت فوج و تعیین لشکر نیست اعلام قاضی کفایت می نماید - پادشاه بیدماغ گشته در خلوت بجعفر خان فرمودند که مهابت خان را بفهمانند که چذین کلمات لغو سر دیوان بعرض نمی رسانده باشد *

الحال چند کلمه از احوال سیوای خسران مآل که بعد فرار از حضور کار آن بد سگال بکجا رسید بزبان قلم میدهد که بعد که آن کافر محیل از متهرا تغیر لباس نموده ریش و بروت تراشیده همراهه سذبها پسر خورک سال و قریب چهل و پنجاه نفر از هرکارها و دیگر وابستهها که همه خاکستر به رو مالیده خودها را بصورت فقیران هنود ساخته آنچه از جنس جواهر بیش قیمت داشت و قدری از اشرفی و هون که توانست برداشته در چوب دستیها که محجوف ساخته بود انداخته سر آنها قائم کرده و قدری زبر کفشهای کهنه دوخته سه فرقه مختلف الوضع بیدراگی و گسائین و اداسی شده راه اله آباد و بذارس پیش گرفته مرحله پدما گردیدند و یک دانه الماس بیش قیمت با چند دانه یاقوت در موم گرفته در رخت پوشش هرکارها دوخته و در دهن بعضی همراهان داده طی مسافت می نمود تا بمکانی رسید که بعلي قلی نام فوجدار آنجا از نوشته وکیل قبل از رسیدن گرز برداران مع احکام خبر فرار سیوا و تعیین فرمودن گرز برداران رسیده بود فوجدار از شنیدن خبر فرار سیوا و رسیدن هر سه گروه فقیران فرمود که همه را مقید سازند و پای تفتیش در میان آورد و یک روز و یک شب همه آن فرقه با جمعی دیگر از مسافران در قید بودند شب دوم

دروپاس از شب گذشته سیوا خود را تنها در خلوت نزد فوجدار رسانده اقرار نمود که من سیوا ام و دو دانه الماس و یاقوت بیش قیمت که از لک روپیه زیاده ارزش دارد با خود دارم اگر میدانی که در صورت آنکه مرا زنده دستگیر نموده بفرستی یا سر مرا بریده ارسال داری و این هردو سنگ بی بها برای تو نماند اینک من و این سر من و الا دست از ما سرگشتگان وادی ضلالت بردار - علی قلی سودای نقد را برامید نسپه مجرا که آخر چه نقش بر روی کار آید اختیار نموده آن هردو سنگ بیدها را ازو گرفته صبح آن بعد تفتیش تهدید آمیز دست از همه فقیران و مسافریں برداشت و سیوا خلاصی خود را عمر دوباره یافتن دانسته چون مرغی که بقفس آمده نجات یابد از دام فوجدار جسته مرحله پیمای سمت بنارس گردید - بعده که باله آبک رسید اگرچه خود در جلد روی و پیاده رفتن گرو از شاطران می برد اما سنبها که پسر خود سال همراه آمده بود آبله در پای او افتاد و زنجیر پای او گردید لهذا کبکلس نام برهمن که پروعت موروثی جد و آبای او که وقتی به بنارس آمده بودند گفته می شد و ضابطه است که هنوز صاحب اسم و رسم بهر مکانی که رسیدند خط بهر خود به برهمن که خدمت مینماید نوشته میدهند اورا پیدا نموده پسر خود را با قدری جواهر و اشرفی حواله نموده سفارش نمود که اگر حیات من وفا نمود و بمکان خود رسیدم و بخط خود بتو بنویسم سنبها را با خود گرفته براهی و قسمی که بنویسم خود را بمن خواهی رساند والا ترا و پسر را بخدا سپردم اما با اختیار و خواهش پسر و نوشته مادر او زنهار حرکت از جای خود

نظمائی و برهمن معتمد قدیمی خود را که بسبب او کیکلس را بهمرسانده بود باخرج چندساله همراه سنبها گذاشته راه بنارس اختیار نمود قضا را روزی که داخل بنارس شد و صبح آن برای غسل و لوازمی که هنوز بجامی آرند دوگهری شب مانده بکنار دریا رفت هنوز از ریش تراشی و شست و شوی بدن فارغ نشده بود و اثر تاریکی بود که شور و غوغای خبر گریختن سیوا از حضور و رسیدن گرز برداران و صدای گرفت و گیر بلند گردید •

در ایامی که محرز سوانح در بندر سورت بود بانها نام زناردار طبیب پیشه نقل می نمود که چون در قوم ما ضابطه است که برای تحصیل علم نجوم و طبابت و شاستر برهمنان بی سز و مایه از دور و نزدیک بنارس رفته یکی از برهمنان آنجا را استاد خود قرار میدهند و نزد او درس میخوانند و صبح و شام از طرف استاد خود کنار آب گنگ رفته موافق دایی که مقرر است مردمی را که برای غسل می آیند بدستور و آئین مقرری خدمت می نمایند و هرچه ازان بهمرسد بلا تصرف و خیانت نزد استاد خود می برند و خرج خوراک و پوشاک شاگردان بر ذمه استاد است که بقدر کفاف ضرور خبر می گیرند من به بنارس رفته مدت سه چهار سال خدمت یکی از برهمنان می نمودم و هرچه کنار دریا بدستور دیگران بهم میسراندم در خدمت استاد میبردیم و او بسیار به تنگی و سختی خبر قوت من میگرفت تا آنکه روزی که هنوز اثر تاریکی بود کنار آب بدستور هر روز رفتم شخصی دست مرا گرفته مشتکی پراز جواهر و اشرفی و هون بدست من داده

گفت مشیت را واکری و مرا زود از لوازم غسل فارغ کن من از خوشوقتی در جامه نگنجیده نظر مجمل بران انداختم سواي جواهر و اشرفی بنظر نیامد و جلد بتراشیدن ریش و غسل دادن او پرداختم هنوز فارغ از خدمت او نشده بودم که غوغای گرفت و گیر و رسیدن گرز برداران برای سیوا بلند گردید تا خبردار شدم شخصی که خدمت او می نمود در طرفه العین از پیش رو و نظرم غائب شد و دانستم که همان سیوا بود و باز نظر بر کمیت مبلغ انداختم نه جنس جواهر و نه اشرفی و نه هوی بشمار آمد و مصلحت درین دانستم که دیگر صورت استناد ندیده راه وطن اختیار نمایم و خود را به بندر سورت رساندم حویلی ملکی که دارم از همان زر است *

القصة سیوا از بنارس براه بهار پتنه و چانده که پراژ تراکم اشجار دشوار گذار است و از سرحد زمینداران سواي بیوپاری قولی و قاصدان تردد دشوار است بتغییر وضع هرجا که میرسید خود را و همراهان را بصورت دیگر ساخته طی منازل می نمود تا خفیه نزد عبد الله قطب الملک بحیدر آبک رسید و بافسانه و افسونهای مکر انگیز و ابله فریب چندان باغ سبز نمود که عبد الله شاه فریفته حرفهای او گشته از آنکه چند قلعه سرحدی قطب شاهیه بتصرف عادل شاهیه رفته بود و سیوا در فن قلعه گیری شهرت تمام داشت با عبد الله شاه بکفالت قسم و عهد و پیمان قرار داد که اگر همراه من فوج و مصالح قلعه گیری بدهند قلعهها که بتصرف بیجاپوری رفته در اندک فرصت بتسخیر آورده حواله منصوبان شما که همراه من باشند خواهم نمود و سواي قلعههای شما چند قلعه من

که بتصرف منسوبان عالمگیر بادشاه رفته هرچند بمردن و کومک مصالح شما باز بتصرف خود آرم در ادای حق احسان شما خود را معاف نخواهم داشت و باقی عمر خود را از جمله بند های دستگرفته و غلام زر خریدۀ آن جناب خواهم دانست عبد الله شاه نظر بر عاقبت بینی و افعال آن عیار پیشۀ بدسگال نموده جمعیت شایسته با مصالح قلعه گیری و چند نفر قابل قلعه داری را سر فوج قرار داده سفارش اطاعت و وفات سیوا نمود و سیوا آن فوج را همراه گرفته بدای هر قلعه که میرسید بانواع حیل و تدبیر که در فن قلعه گیری ید بیضا داشت در محاصره ایام معدود به تسخیر و تصرف در می آورد و منصوبان عبد الله شاه را که برای قلعه سپردن و قلعه دار ساختن همراه گرفته بود باقسام چرب زبانی که فی الحال شما بازوی مزید به ازان قلعه دیگر بشما خواهم سپرد امیدوار ساخته بر عایت نقد و جنس که ازان قلاع بدست می آمد فریفته بر سر قلعه دیگر می برد تا آنکه ستار و پر ناله و غیره ده دوازده قلعه نامی مشهور بیجاپوری را که سالها بخیرچ لکها نتوان گرفت در اندک فرصت بتصرف خود آورد و به تسخیر قلعه راجگده و غیره که از سعی راجه جیسنگه و دلیر خان و دیگر بند های پادشاهی که خود کلید های آنها را سپرده بود بر همه دست یافته یک دو قلعه حواله نوکران عبد الله شاه نموده مرخص ساخت - و بقول مشهور و روایت زبانی مردم حیدر آباد در سنه اول یا دوم فرمان روایی ابو الحسن سیوا بحیدر آباد آمده با ابو الحسن در خورده با او نرد ابله قریبی باخت - القصه بعد فراغ قلعه گیری بدستور سابق در قلعه راجگده مستقل

گردید و از سرنو علم طغیان بر افراخته در ایامی که هنوز حصار شهر
 پناه بندر سورت بنا گذاشته نشده بود در بندر مذکور تاخت آورده
 آن قدر زر نقد و طلا و نقره غیر مسکوک و قماش کشمیر و احمد آباد
 و دیگر بلاد با چند هزار زن و مرد هندی بانام و نشان و مسلمین
 آبرو طلب دستگیر نموده برد که کرورها نقد و جنس مجموع بدست
 آن کافر بد سرشت آمد بعده که بعرض پادشاه رسید حکم فرمودند
 که قلعه شهر پناه اطراف بندر سورت بسازند و دایر خان و خان جهان
 بهادر برای تنبیه آن بد مآل با فوج و سرداران کار طلب مبارز پیدایش دیگر
 تعیین گردیدند - گویند سیوا ده دوازده هزار اسپ کچی و عربی فراهم
 آورده بود که هر جا فوج تعیین می نمود بیشتر سواران بارگیری
 خود او بودند و از سرنو قلعهها که سابق در دریا احداث نموده بود
 بتعمیر آن پرداخته کشتیهایی جنگی ساخته دریای قلعهها نگاهداشته
 شروع بزدن و تاراج نمودن جهازات راه ولایت و کعبه الله نمود - بعده
 خاطر از بند و بیست اطراف قلعه راجگده که ملجای قدیم اوست جمع
 ساخته بدین فکر افتاد که مکان و کوه قلب تر از راجگده برای
 ماندن خود بهمرساند بعد تفقیش و تجسس بسیار کوه راهیری
 که در رفعت بآسمان همسری می نمود و از پای دامن کوه تا سر
 قلعه آن که تیغه آن بذاف چرچ زمردی فام رسیده بود سه کوه
 ارتفاع داشت و بیست و چهار کوه از انجا دریای شور واقع شده و
 شعبه دریا از پای دامن کوه هفت کوه می شمردند و اطراف آن طرف
 راه بندر سورت که ده دوازده کوه راه منزل براه خشکی واقع شده و
 راجگده از انجا چهار پنج منزل است و کوههای سر بفلک کشیده دشوار گذار

بسیار قلب در راه دارد پنجمه متصل باران دران سر زمین میبارد
و تعلق بکوکن نظام الملکی دارد اختیار نموده بتعمیر و عمارت آن قلعه
پرداخت و دروازه و برج و باره در کمال قلبی قرار داده ترک ماندن
را جگده نموده قلعه راهیری را ملجا و جایی ماندن خود مقرر ساخت
از بعد تیار شدن قلعه و نصب نمودن توپها و مسدود ساختن راه تیره
اطراف که همان یک راه قلب گذاشت روزی مجمعی ساخته خریطه
زر و کوه طلای صدهون در میدان گذاشته فرمود که منادی نمایند که
هر که سوای راهی که مقرر نموده شد براهی دیگر بالای قلعه بلا مدد
زین و کمند مع نشان رود بدو آن زر و کوه طلا بخشیده شود یکی از قوم
دهیر آمده التماس نمود که اگر حکم راجه باشد من بالای کوه مع
نشان رفته نشان نصب نموده بیدایم بعده که آن دهیر بانسان بالای
قلعه آن کوه رفته نشان نصب نموده بجلدی فرود آمده آداب دعا
و ثنا بجا آورد سیوا فرمود که آن خریطه زر مع کوه طلا باو بدهند
و بای او را از بند قطع نمایند و حکم نمود از راهی که آن دهیر بالا
رفته بود آنرا بند سازند چون راهیری ابتداء اطراف آن تعلق بکوکن
نظام الملکی داشت بعده که ملک او را و بعضی تعلق بیجاپوری را
صاحب قران ثانی متصرف شده باز که بر عادل شاه مهربان شدند
عوض ملک تازه بتصرف آمده بیجاپور را به کوکن نظام الملک
عوض نموده به عادل شاه مرحمت فرمودند و فتح خان نام افغان
از طرف عادل شاه دران ضلع کوکن حاکم بود - و قلعه دندا راجپوری
که نصف در دریای شور واقع شده و نصف در خشکی است حاکم
فشین او بود و باز قلعه جزیره که برآپوی جزیره اندرون دریای

شور بتفاوت گولہ رس از دندا راجپوری در کمال استحکام واقع شدہ بود کہ ہر گاہ غلبہ غنیم دران نواح رو میداد فوجدار آنجا پناہ بدانجا می برد بعدہ کہ سیوا راہیری را کہ از دندا راجپوری بیست کرہ مسافت داشت حاکم نشین و جای ماندن خود مقرر نمودہ ہفت قلعہ خوز و کلان دیگر کہ دران نواح بود باندک فرصت بتصرف خود آورد ہمت بتسخیر دندا راجپوری گماشت - فتح خان از ملاحظہ غلبہ سیوا کہ ہمہ قلاع بتصرف او در آمد حوصلہ باختہ دندا راجپوری را گذاشتہ پناہ بقلعہ جزیرہ اندرون آب برد و سیوا بقصد تسخیر جزیرہ نیز عرصہ برفتح خان تگ آورد و فتح خان باین فکر افتاد جزیرہ را نیز بعد گرفتن قول امان بغنیم بسپارد و خود جان بسلامت بدر بردن غنیمت داند سیدی سنبل و سیدی یاقوت و سیدی خیریت نام سہ غلام حبشی فتح خان داشت کہ باز ہمراہ ہر کدام دہ دہ غلام حبشی سپاہی تربیت کردہ آنها بودند و اختیار بندوبست جزیرہ و اکثر کاروبار خانہ بدست همان حبشیہا بود ہر سہ غلام حبشی بر غلبہ غنیم و ارادہ فتح خان کہ می خواہد قلعہ جزیرہ را حوالہ سیوا نماید اطلاع یافتہ باہم مصلحت نمودند کہ در صورت رفتن قلعہ جزیرہ بتصرف کافران خدا داند بوسرمایان چہ آرند بہتر آنست کہ فتح خان را دستگیر نمودہ مقید سازیم و سیدی سنبل را بسرداری و حکومت آن ضلع برداریم چنانچہ در سنہ چہار دہ جلوس حبشیہا فتح خان را غافل کردہ زنجیر دریا انداختہ حقیقت بعال شاه بیجاپوری معروض داشتند و بخدمت خان جہان بہادر صوبہ دار دکن نیز عرضہ داشت نمودہ استدعای

بندگي درگاه پادشاه و طالب کومک از راه بندر سورت و دریا
 بمیان آوردند - از نزد خان جهان بهادر جواب عنایت آمیز با تجویز
 منصب چهار صدی دوصد سوار برای سیدی سنبل و سه صدی صد
 سوار برای سیدی یاقوت و دو صدی صد سوار برای سیدی خیریت
 مع خلعت و پنج هزار روپیه نقد مدد خرج و عطای جاگیر سیر
 حاصل نواح بندر سورت رسید و سیدی سنبل از رسیدن منصب
 و خلعت و زر نقد مستظهر و مفتخر گشته کمر همت بر دفع شر
 سیوای مردود بسته کشتیهای پای قلعه که تعمیر طلب شده بودند
 شروع بممرمت نمودن آن ساختند و فراهم آوردن کشتیهای جنگی
 دیگر بقصد دریا نوردی نمودند و شبی تاخت بر کشتیهای قلعه
 دندا راجپوری آورده با دو صد نفر خلاصیه و پیادهای جنگی که
 مصالح کشتی و تردد روی دریا بودند بدست آورد از انجمله صد
 نفر که از قوم مرهته و تازه منصوب کرده سیوا بودند سنگ بر پای
 آنها بسته غرق بحر فنا ساختند و از آن روز عداوت شدید میان
 حبشیها و سیوا بهم رسید و سیوا چهل پنجاه کشتی جنگی ترتیب
 باسلاح کام قاعه قلابه و گندیری که از جمله قلعههای نواح اداث آن
 مردود بر روی دریا بود پرداخته در فکر تسخیر قلعه جزیره و دستگیر
 ساختن حبشیها افتاد و گاه گاه میان فریقین بر روی دریا جنگ
 واقع می شد و اکثر حبشیها غالب می آمدند تا آنکه سیدی
 سنبل بهایه نهصدی رسیده و دیعت حیات نمود و وقت مردن
 سیدی یاقوت را قائم مقام خود ساخته دیگر حبشیها را برای
 اطاعت و وفات بلا نفاق او سفارش و وصیت نمود و سیدی یاقوت

که در جوهر شجاعت و رعیت پروری و آباد کاری و منصوبه بازی
 میان قوم خود ممتاز بود زیاده از سابق در فراهم آوردن کشتیهایی
 بر از مصالح جنگی و تعمیر برج و باره قلعه و تردد دریا نوردی
 پرداخته شب و روز مسلح و مکمل بود سیوای وقت رفتن بجای
 ضرور و مقاربت با نسا کمر و انمی نمود - مکرر کشتیهایی غنیم را
 بر روی دریا گرفته سر مرهته بسیار بریده به بندر سورت فرستاده
 حقیقت بخان جهان بهادر عرضداشت می نمود اضافهای نمایان پیهم
 برای او بتجویز خان جهان بهادر میرسید و همیشه درین فکر و منصوبه
 بود که قلعه دندا راجپوری را از تصرف آن ملعون بر آورد و
 توپهای هوائی بهمرسانده برداختها بسته وقت شب طرف
 دندا راجپوری آتش میداد و بهمین دستور سیوای بدسگل بانواع
 تدبیر برای تسخیر قلعه جزیره می کوشید و بسرداران همراه که در فن
 قلعه کشائی ممتاز بودند يك من طلا با دیگر لوازم انعام وعده
 می نمود تا آنکه در ایام هولی که سیوا در مکانی که بفاصله سه کروزه
 از قلعه راهبری جای بودن خود مقرر نموده در منصوبه دست
 یافتن بر قلعه جزیره شب بصبیح میرسند شبی که کفار اندرون حصار
 دندا راجپوری هولی بازی نموده و مست و لایعقل گشته بودند
 سیدی یاقوت چهار صد پانصد نفر با مصالح قلعه گیری و زینه
 و کماند همراه سیدی خیریت داده از طرف خشکی تعیین نمود
 و خود با سی و چهل کشتی پراز مصالح یورش از طرف دریا
 خود را بپای حصار رسانده باشاره متوری که سیدی یاقوت و سید
 خیریت میان هم قرار داده بودند و مدیم قلعه را غافل و سرمست

بادشاه ناب یافتند همین که ابتداء سیدی خیریت از طرف خشکی
 صدای یورش بلند ساخت و کفار خبر یافته بهیئت مجموعی
 بدفع آن طرف پرداختند سیدی یاقوت با جمعی از جانبازان تهور
 پیشه و پروران جان نثار بمدد کمند همت و زینهای آسمان رفعت
 که از کشتیهای بپای حصار رسانده بودند بجلدی و چابکی تمام
 که درین ضمن جمعی که اجل آنها رسیده بود غرق بحر فنا گردیدند
 و بعضی از دست کفار شربت شهادت چشیدند خود را اندرون حصار
 رسانده صدای بگیر و بکش بلند ساختند و در همین حال چند نفری
 که با سردار برای وا نمودن کوته باروت خانه و بر آوردن باروت و
 تقسیم نمودن آن آمده بودند از دست آنها آتش در باروت افتاد
 و جمعی که پروانه وار فراهم آمده بودند مع سردار و سقف آن
 خانه پریدند و ده دوازده نفر همراه سیدی یاقوت در جرکه جانبازان
 داخل شهیدان گردیدند و سیدی یاقوت که لفظ خسو خسوتکیه کلام او
 بود از مشاهده آن هنگامه که از پیچیدن دود و برخاستن فریاد هر
 طرف صورت دوست و بیگانه ظاهر نمیشد بفریاد میگفت خسو
 خسو بهادران خاطر جمع دارند من زنده و سلامت و دست و بازو
 برکشتن و بستن کفار بقیه الفار کشانند درین حالت سیدی
 خیریت نیز با بسیاری از بهادران جانباز خود را بمدد زینه و کمند
 رسانده قلعه را مفتوح ساختند - محرز سوانح که مدت دران ضلع
 بود مکرر از زبان مردم آنجا و زبانی یاقوت خان شنیده که وقتی که
 سقف باروت خانه باعمله و فعله آن پرود سیوا باوجود مسافت
 بیست کروه از خواب جسته برفقا و همدان خود گفت که بقلعه

دند راچپوری آفت رسید و جاسوسها و هرکارهایی تیزرو برای آوردن خبر تعیین نمود - ازانکه دران ایام لشکر سیوا و فوج خانگی آن جهنمی برای تاخت اطراف بنذر سورت رفته بود و شش هفت قلعه نظام الملکی که چهار پنج گروهی دندا راچپوری واقع شده اند همه بقصر سیوا در آمده بودند درین وقت خود را بامداد قلعه داران دیگر نتوانست رساند و سیدی یاقوت فرصت وقت را غنیمت دانسته بران قلعات تاخت آورد چون آواز تسلط حبشیها دران ضلع زیان زد گردیده بود قلعه داران شش قلعه در تردد درسه روز امان خواسته قلعهها را سپرده مامون گردیدند و قلعه دار یک قلعه که بامید رسیدن کومک سیوا تا هفته جنگ نمود و بمورچال حبشیها نزدیک رسید از زدن توپهایی هوایی و دیگر فراهم آوردن مصالح قلعه گیری عرصه برو تنگ آوردند امان طلبیده قلعه را سپرد سیدی یاقوت باوجود دامن امان هفتصد نفر که از قلعه برآمدند ازان جمله آنچه خورد سال و زنهای صاحب جمال بودند بعبدیت خود و بشرف اسلام در آورد و زنهای پیرو بدهیئت را آزاد نمود و باقی مردم را بقتل رساند ازان روز چنان هیبت و تزلزل در دل سیوا و کفار دیگر راه یافت که نگاهداشتن قلعه راهیری را غنیمت دانسته بفکر قلعه دیگر نیفتاد بعده سیدی یاقوت حقیقت تسخیر دندا راچپوری و دیگر قلاع بخدمت پادشاه زاده محمد معظم صوبه دار دکن و خان جهان بهادر عرضه داشت نمود اضافه و خلعت و خطاب خانی برای سیدی یاقوت و سیدی خیریت صادر گردید - باقی ذکر تمدداتی که از حبشیها بظهور آمده بر محل بگزارش خواهد آمد *

الحال کلمه چند از طلبیدن سنبها که سیوا در آله آباد نزد کبکلس
زنار دار گذاشته آمده بود بزبان خامه میدهد - سیوا خطی
از زبان کبکلس مشتمل بر خبر مردن سنبها نوشته شهرت فوت
پسر داده بماتم او نشست و زمینداران اطراف و بعضی امرا و
راجپوتان متعینند کن که با سیوا خفیه رسل و رسائل داشتند
پرسه باو نوشتند و زن سنبها که بحد بلوغ رسیده بود خواست
که ستنی شود بمنبت و الحاح مانع آمد و همه لوازم رسمی که
برای میت می باشد بجا آورد چنانچه از نوشته واقعه نگاران و
اخبار نویسسان بندر سورت و اطراف که بعرض رسید فرمودند (خس
کم جهان پاک) چهار پنجم ماه برین نگذشته بود که سنبها با کبکلس
از آله آباد رسید و صدای شادیانند رسیدن پسر بلند ساخت
بعده که زن سیوا و همدمان او از سبب آن خبر بد که شهرت داده
بود استفسار نمودند گفت اگر بدان شهرت پادشاه را غافل و از
تجسس پسر مطمئن خاطر نمی ساختم رسیدن پسر از مسافت
دو ماه بملاحظه گرفت و گیر راه مشکل بود *

الحال ذکر باقی آن کافر جهنمی و ترده حبشیه را که در
کوکن ضرب المثل است موقوف بر محل داشته بتحریر سوانح
حضور می پردازد حکم معافی محصول مال تجارت مسلمانان
یک قلم از قلمرو هندوستان فرمودند بعد چند روز بتجویز دیوانیان
و روایت فضلا و فقها امر نمودند که هر جنسی که قیمت آن
از حد نصاب تجاوز نکرده باشد بمسلمانان محصول آن معاف
شناخته زیاده ازان اگر مایه تاجر پابند محصول آن باز یافت

نمایند و مال مضاربت را اصلاً بعلت محصول مزاحم نشوند باز که دیوانیان کفایت انجام بعرض رساندند که مسلمانان مال تجارت خود برای معانی محصول بدفعات آورده میفروشند و مال هزود را بذام خود می نویسانند و زکوة که حق کافه انام موافق شریعت است تلف می شود حکم فرمودند که بدستور سابق و موافق شریعت غرافی صد دو و نیم روپیه از مسلمانان و پنج روپیه از هزود می گرفته باشند *

چون حقیقت فساد و غلبه افغانان یوسف زئی سمت کابل در عمل صوبه داری سید میرخان چنانچه بزبان خامه داده متواتر بعرض میرسید و آغرخان را که بعد رسیدن از نزد خان خانان میرجمله بی حصول رضای او بیای اعتراض آمده بود باز نظر بر شجاعت و کار طلبی او مورد عنایات ساخته بطریق کومکی تعینات صوبه کابل نموده بودند و آغرخان بعد رسیدن به پیشاور آنقدر شمشیر زد و افغان کشی نمود که از سرهای مفسدان آن ضلع و افغانان شقاوت پزوه کله میدانها اطراف کابل و پیشاور ساختند - بعد از آنکه مهابت خان صوبه دار کابل شد همراه او نیز از آغرخان ترددات نمایان بظهور آمد باز از تغییر مهابت خان که محمد امین خان پسر میرجمله بصوبه داری کابل مقرر گردید دران ایام چنانچه بگزارش آمده غلبه فساد سیوای بد نژاد طرف دکن پدیم بعرض می رسید مهابت خان را مع آغرخان بحضور طلبیده برای تنبیه غنیم دکن بطریق کومکی سوداز مستقل ساخته روانه فرمودند و از مهابت خان کافر کشی زیاد در دکن بر عزمه ظهور رسید خصوص

آغر خان آنچه در تسخیر و جنگ قلعهٔ بهلول پنده جلالت و تهوری بکار برده و تردیدی که ابتداء همراه خان جهان بهادر کوکلتاش باز در قراولی و هراولی دلیر خان شیردل نموده اگر مفصل برنگارد محمول باغراق میگردد - مجمل از جملهٔ ترددات بگزارش می آید که در یکی از محاربات که دلیر خان را با فوج مرهٔ اتفاق مقابله افتاد چون ضابطهٔ قوم مرهٔ است که ابتدا با فوج کم نمودار شده بعد از طرف جفگل و آب کنهائی دشوار گذار پا کشیده از هر طرف هزارها تاخته اطراف فرو گرفته عرصه تنگ می نمایند در آغاز مقابله چهار صد و پانصد سوار نمودار گشتند همراه آغر خان هراول باوجود دزدان روز فوج بسیار کم بشمار معدود بود مقابل آنها تاخته در حملهٔ اول آن گروه شقاوت پژوه را از پیش رو برداشته هزیمت داد و آن بهادر شیرنبرد دست از تعاقب برنداشت همین که مرهٔ فوج مغلیه را از لشکر سه چهار گروه طرف خود کشیدند قریب هفت هشت هزار سوار غنیم لئیم از اطراف رسیده هجوم آورده دست بکارزار کشادند آغر خان از بسیاری کفار نیندیشیده مستانه خود را بران انبوه زده مانده شیرینی که برگلهٔ گوسفند تازان هر طرف که رومی آورد بآب شمشیر صاعقه کردار گرد ادبار آن تیور بختان را شست و شو میداد و حملهای رستمانه می آورد بعد از عرصه بر مرهٔ تنگ گردید و دوسه سردار نامی مرهٔ که از راورهای مشهور بودند و در فن شمشیر بازی و تهوری از یک بهادران خود را میگرفتند مقابل خود آغر خان و برادر او استقامت ورزیده داد مردانگی دادند آخر از ضرب شمشیر آگریه بدار البوار پیوستند باقی دو

بهزیمت آورد شکست عظیم بر فوج غنیم افتاد - درین ضمن دلیر
خان که از بسیاری غنیم خبر یافته بود خود را با مردم خاص رسانده
آفرین گفت چنانچه در آخر نامه بنظم آورده * بیت *

بهر یلک از ایشان هزاران غنیم * مقابل شدند و شدند در حیم
چنان کشته شد از عدو بی حساب * ندیدی زمین پرتو آفتاب
چو دشمن بگردید عاجز ز جنگ * براه گریز آمده بید رنگ
دلیر خان رسید از قفا آن زمان * بکرد آفرین بر جهان پهلوان
فی الجمله در نشان و چهره ی بسیار بدست آمد و تا پونه که
مکان و ملجای اصل سیوای بد اصل است تاخته تعاقب نموده
غنیمت بی شمار که از گرد آوری آن عاجز آمدند بتصرف آوردند
چنانچه تا حال نشانهای مرهقه که آخر خان از سرداران سیوا گرفته
آخر خان ثانی خلف الصدق آن آخر خان بطریق نشان فتح نمایان
پدر با خود نگاه میدارد *

القصة چون بعرض رسید که مابین پیشاور و کابل در منزل
غریب خانه محمد امین خان صوبه دار کابل را با ایمل خان
و دیگر سردان افغانان که از مور و ملخ زیاد فوادم آمده اتفاق نموده
بودند جنگ عظیم روداد - بعد محاربه معب و کوشش بسیار
که از محمد امین خان بظهور آمد و پسر و داماد و نوکران عمده
محمد امین خان با بسیاری از مردم پادشاهی بکار آمدند و بسیار
افغانان نیز بقتل رسیدند بهزیمت بر فوج محمد امین خان افتاد
و کار بجائی رسید که تمام بهیر و خزانه و فیلان و دیگر اسباب بتاراج رفت
و قبائل و ناموس سرداران و همراهان دستگیر افغانان گردیدند و

بهزار سعی محمد امین خان با جمعی زنده ازان تهلکه برآمد و بعد گرفتن مبلغ خطیر دیگر صبیح خورده سال محمد امین خان را با بعضی عورات مرخص ساختند - گویند بعد از صلح والدۀ محمد امین خان با صبیح خورده سال نزد محمد امین خان آمدند - اما زن از راه غیرت و خجالت نزد شوهر آمدن قبول نه نموده همانجا لباس ساده و کمرته پوشیده بعبادت معبود پرداخت و خبر فساد ایمل خان بد نهاک بمرتبۀ انتشار یافت که آن مردود ددنژاک سکه دران کوهستان بنام خود زده بایمل شاه خود را زیان زد ساخت - بعد عرض غبار ملال زیان بر خاطر پادشاه راه یافت و خود درسنگه اواخر شانزده جلوس رایت توجه طرف کابل برافراشتند و از روی لطف فرمان طلب آغر خان از دکن بطریق ایلغار صادر فرمودند و صوبۀ کابل بغدادی خان کوکه مقرر نمودند *

درین ایام آمدن اسلام خان رومی (۷) حاکم بصره که با اصطلاح آنجا پاشه خوانند بهندوستان اتفاق افتاد - سبب آن مجمل می نگارد که بسبب نزاع خویشان و همچشمان بمرتبۀ اختلال در حکومت ارثی او راه یافت و فساد و نزاع و تعصب بجائی رسید که چند محله شهر و قریات را آتش زده و خانۀ بی شمار شرفا و اکابر را سوخته از راه بندر سورت خود را بحضور رساند - مورد عذایات

(۷) صاحب تذکرۃ السلاطین در ضمن سال دوازدهم مطابق

سنة ۱۰۷۹ نوشته که حسین پاشا بتاریخ پانزدهم صفر سنة ۱۰۸۰

در آغر آبک بملازمت رسیده خطاب اسلام خانی یافت *

ساخته پنجه‌زاری چهار هزار سوار نموده نقاره و دیگر لوازم امارت هندوستان عطا فرموده برای مهم دکن بطریق کومکي همراه خان جهان بهادر و دلیر خان که در آن سال با بهلول خان بیجاپوری محاربه و کارزار عظیم بمیان آمده بود چنانچه مجمل از اختتام آن مهم در ذکر سلطنت عادل شاه بیجاپوری بزبان خامه خواهد داد مرخص فرمودند *

درین سال (۸) جعفر خان وزیر ودیعت حیات نمود - در امرای متاخرین مثل او در خوش وضعی و میرزا منشی که ممیز بتشخص شامه و ذائقه باشد امیر دیگر دیده و شنیده نشد - گویند روزی هندوانه کوکن که در تمام هندوستان به ازانجا هندوانه نمی باشد برای جعفر خان آوردند بعده که ازان بریده بحضور مجلس تفریق نموده قدری خود میل نمود همه زبان بتعریف آن کشادند جعفر خان گفت آری در شیرینی و شادابی و سگندگی و بیجرمی و کلانی به ازیر، دیده نشد اما همین عیب دارد که بوی ماهی ازو وقت خوردن می آید ازانکه در کوکن فالیزی که می کارند گرد آن ریزه ماهی که در خاک آغشته کرده گندیده می نمایند میدهند و بقوت همان ماهی فالیز بمراد میروند حضار بعد از شنیدن و اطلاع آن زبان بآفرین کشادند *

قاصی ابو الفتح نام قاضی دهار صوبه مالوا که از مستعدان

(۸) صاحب تذکره السلاطین وفات جعفر خان در سال سیزدهم

جلوس لواخر سنه ۱۰۸۰ نوشته *

وصاحب کمالان نیک نام و متدین واقعی آن عهد بود از زبان او مسود اوراق شنیده که مرا بخدمت جعفر خان رفتن ضرور اتفاق افتاد از آنکه شنیده بودم که او را بپارچه سفید بیش قیمت رغبت تمام است از جنس سوت و نغ بسیار باریک فرمایشی بسعی تمام بهم رسانده ببافندها داده جامه وار بهیرون که دران سرزمین خوب می یافتند و برای امرا به تحفگی تیار می نمودند نه طاقه بتقید تمام با تمام رسانده و شسته همراه بردم و بعد رسیدن حضور جامه وار سفید ساده قیمت چهل روپیه تاپنجاه روپیه از بزازان حضور بهم رسانده باو مقابله نمودم بقماش او نرسیدند از تحفگی او خاطر جمع نموده بطریق نذر بردم وقت ملازمت که برفرد حقیقت نذر نه طاقه پارچه سفید نوشته بودند یک طاقه آن را در دست گرفته زود رفتم از مشاهده پارچه سفید از راه رغبتی که بپوشاک سفید داشت مرا پیش طلبیده از انگشت کوچک یک لائی آن برداشته قماش آن را ملاحظه نموده بچین آبرو گفت قاضی این پارچه گنده بنظر می آید کجا صرف میتوان نمود در جواب آن بزبان من جاری گردید پارچه سفید عریض باب چاندنی دانسته جرأت نموده آورده ام از شنیدن آن بسیار مشغوف شده پسند نموده فرمود که همانوقت چاندنی قطع نمایند *

اسد خان را خلعت وزارت عنایت فرمودند اما در همه امور وزارت خود و امیرسیدند - درین ایام خبر ردیعت حیات عبد الله قطب شاه و قائم مقام او گردیدن ابو الحسن داماد قطب الملک با عدم وراثت که شرح آن بر محل بزبان قلم خواهد داد

بعضی رسید - چون خلد مکان اراده تنبیه افغانان کابل داشتند
 پادشاه زاده محمد سلطان را مطلق العنان ساخته تسایم بحالی
 منصب و دیگر عذایات فرمودند - و کفایت خان را دیوان و محمد
 رفیع برادر زاده وزیر خان را بخشی سرکار پادشاه زاده نمودند - و در
 سنه شانزده جلوس مطابق هزار و هشتاد و سه خان جهان بهادر
 را بهراولی دلیر خان و رفاقت اسلام خان آن طرف آب بهمیره نزدیک
 سواد قصبه ملکهیر که بیچاره منزل بیجاپور واقع شده با فوج بهلول
 بیجاپوری مقابله گارزار صعب روداد و درحالتی که اسلام خان روسی
 تردد نمایان می نمود و غلبه فوج خصم از حد زیاد بود و چهار طرف
 افواج پادشاهی را پرگار وار فرو گرفته بودند هنگام قسمت نمودن باروت
 نزدیک فیل سواری اسلام خان آتش در باروت افتاد و از صدمه شعله
 آتش که بفیل و فیلبان اسلام خان رسید و فیل از اختیار فیلبان که
 از نیز باختیار خود نمانده بود بیرون رفت و اسلام خان را بلسکر
 بیجاپور برد اطراف فیل او فرو گرفته از فیل فرود آورده بقتل رساندند -
 و دران جنگ کار خانجات بسیار پادشاهی بتاراج رفت و جمعی
 از فوج دلیرخان و خان جهان بهادر بکار آمدند و بمرتبه آتش پیکار
 شعله ور گردید که تا چند کروه خرطوم فیل و سر آدم گوی و چوگان
 دلاوران گردیده بود *

فکنده همه دشت خرطوم فیل * فتاده تن کشتگان چند میل
 ز خرطوم فیل و سر جنگ جوی * همه دشت پاشیده چوگان و گوی
 آخر الامر کار بر فوج پادشاهی بمرتبه تنگ گردید که اگرچه باوجود
 کمال غلبه و کفیان خیره سر در استقامت سرداران خلل راه نیافت

اما راهبی که جنگ کذان در چهار پنجم روز بالای پشت فیلان و اسپان در تعاقب دکنیان طی نموده بودند باز همچنان قدم بقدم عقب برگشته در سه هفته قطع نمودن ضرور گردید - فی الجمله بعده که از روی وقائع دکن خبر هزیمت دلیر خان و کشته شدن اسلام خان بعرض رسید چون خلد مکان در همان ایام متوجه تادیب افغانان گشته اوائل سنه هفده جلوس طرف حسن ابدال رایت ظفر آیت برافراشته بودند تلافی تنبیه دکنیان بروقت دیگر موقوف داشتند - آغر خان که بعد از رسیدن حکم طلب اطاعت امر کرده در دکن اسباب زیادتى را گذاشته با قبيله و همراهان جانباز جریده گشته مع اسباب ضروري سفر بطریق ایلغار طی مسافت بعیده که عقل در قبول آن تردد دارد نموده سه چهار ماهه راه را در فرصت چهل روز که پادشاه در راه حسن ابدال بمنزل سرای خربوزه رهیده بودند خود را برکاب رسانده مورد آفرین و عنایات بی پایان گردید - بعد رسیدن حسن ابدال چند بنده کارزار دید و دیگر با چهار پنج هزار سوار همراه آغر خان مقرر نموده مبلغ دو لک روپیه نقد عطا نموده و بنوازشهای دیگر مفتخر ساخته برای تنبیه افغانان مرخص فرمودند - بعده که آغر خان به پیشاور رسید آن جماعه که از سابق مغلوب شمشیر او بودند چند صاحب الوس میمند و غیره باهم اتفاق نموده بطریق شب خون بر آغر خان تاخت آوردند آن دلاور شیر نبرد خبر یافته بمقابله پرداخته چنان تردد رستمانه بکار برد که بعد کشته و زخمی گردیدن جمع کثیر آن سیه بختان راه فرار اختیار نمودند - و آن شه سوار معرکه شجاعت تعاقب آن جماعه نمود و مغلان جلالت

پیشہ بہر کہ میرسیدند سر از تن جدا وزین از سوار خالی می نمودند تا آنکہ تعاقب کنان ہزیمت خوردگان را بمکن اصلی آنها رساندہ قریب ۴۰۰۰ سوار آن جماعہ بد عاقبت را علف تیغ و هدف تیر و سنان ساختند و نزدیک دو ہزار زن و مرد آنها اسیر نمودند و مال و مواشی بسیار بدست آوردند و بفتح و نصرت بہ پیشاور مراجعت نمودند - بعدہ افغانان برای خلاص نمودن امیران رجوع آوردہ مبلغ خطیر دادہ بند یہا را بردند - خبر این فتح کہ بعرض رسید خلعت و اضافہ مرحمت فرمودند و حکم کردند کہ بخیر در آمدہ بقتل و احتیصال آن گروہ بد خصال پردازد - فدائی خان صوبہ دار را با دیگر متعینہ پیشاور نیز مامور فرمودند کہ بہراولی آغر خان در تنبیدہ و گوشمال آن جماعہ بدسگال کوشند و ہرطرف کہ آغر خان رومی آورد از کشتہای آن برگشتہ روزان ہشتہا می ساخت تا آنکہ باز چہل ہزار افغانان خیبری و غیرہ فراہم آمدہ نزدیک منزل علی مسجد تاخت شبخون بر آغر خان آوردند - و مغلان خبر دار گشتہ بمقابلہ آنها پرداختند و جنگ عظیم روداد و رختخیز غریب زد و خورد عجیب برپا گردید و استقامت فوج طرفین بامتداد کشید - و جمعی از ہردو طرف کشتہ و زخمی گردیدند و آغر خان زخم کاری برداشت آخر بمدد اقبال عالمگیری و جلالت مغلان کہ آغر خان باوجود زخم برداشتن حملہای بہادرانہ کہ بران بدعاقبتان آورد ہزیمت در انواع افغانان افتاد و از ہرطرف صدای بکش بکش بلند گردید و ہر مغلای جمعی از افغانان را چون گلہ رم خوردہ گومفتد پیش انداختہ

و اسلحه مقتولان گرفته بر سر افغانان اسیر گذاشته بر سرها دست آنها بسته پیش امپ انداخته میدواند و بشمار هزارها افغانان اسیر و علف تیغ و هدف تیر و سنان مغلان گشته بقیة السیف رو بگوها و درها گذاشتند - از اشعار ناموزون که در آخر نامه درج است نظر بر صحت کلام برای شادابی سخن نوشته می شود

* بیت *

چو افغان نیدارد طاقت بجنگ * شدند آنزمان منهدم بیدرنگ
بهر کوه و هرسو پیریشان شدند * چو شانه زده مو پیریشان شدند
و آخر خان عرضداشت فتح با سرهای بیدشمار و اسارای بسیار
بحضور ارسال داشت بعد عرض مورد آفرین گردید و خلعت مع
اضافه و مومیدائی و تعویذ بخط مبارک عنایت فرمودند و این معنی
باعث رشک و حسد همچشمان گردید خصوص هندی نژادان
همراه زیاده بر آتش حسد سوختند

* بیت *

گروهی که بودند همراه او * بگشتند از رشک او را عدو
زروی حسد آن رفیقان او * شده دشمن اندر پی جان او
که تانام او باشد اندر میدان * نواند کسی نام ما بر زبان
با وجود چنان تردد و جانفشانی آخر خان و دیگر بندهای بادشاهی
بموجب هجوم افغانان که با آن همه مغلوب گردیدن باز چون مور
صلخ فراهم می آمدند و درهای قلب را ملجأ و پناه خود ساخته
مد راه تردد مسافران و عبور فوج پادشاهی میگردیدند و حسد
و نفاق همراهان علاوه مزید فساد آن گروه میگردید - عبور فدائی
خان صوبه دار از خدیبر متعذر گشت و آخر خان بموجب حکم

هراول فدائی خان گشته براه بازارک و سه چوبه همه جا جنگ
 کزان و سراغندان صوبه دار را از پیدشاور بجلال آباد رساند بعد ازان
 فدائی خان آغرخان را برفاقت سلطان مراد قلی و سلطان لشکری
 که از سلاطین زادهای که بکر گفته می شدند و جمعی از راجپوتیه
 و افغانه که جمله پنج هزار سوار همراه آن عالی نژاد شیر نبرد
 تعینات بودند برای بندوبست شاه راه و ضبط ملک نیک بهار
 که در تصرف افغانان بدکردار در آمده بود گذاشته خود بکابل
 رفت و دران ضلع نیز ازان ترک عالی نژاد در تنبیه افغانان
 بدنهاد غلغلهی که در غلاظت وضع و بدی افعال شهرت تام دارند
 تردد نمایان و کارزار رستمخانه بظهور آمد و مکرر محاربات صعب
 روداد - همچنان افغانان نیک بهار از ضرب شمشیر او بنهار در آمدند
 و راه چلگ که بسبب فساد آن بدنهادان مسدود بود جاری نمود
 و در تهنه گندمک رفته استقامت ورزید - و باز افغانه ددنژاد که
 در خواب طاقت مقابله و جنگ صف بآن مقدر ندیدند
 سی چهل هزار پیاده و سوار افغانان جمع شده غافل بطریق شبخون
 بر آغرخان تاخت آوردند و مغلان خبر یافته دل و دست نداشتند
 بدفع شر و مقابله آن گروه شقاوت پزوه پرداختند بعد زد و خوردی
 که بمیان آمد تا سه پھر روز نائز قتال شعله ور بود و افغانان زیاد
 از شمار کشته و زخمی گردیدند بقیة السیف رو بفرار آوردند - بعد
 ازان که فدائی خان خواست که از کابل به پیدشاور مراجعت نماید
 افغانه بدنهاد زیاده از شمار فراهم آمده سد راه گردیدند و محاربه عظیم
 رو داد ازانکه فدائی خان براه نمائی حامدان و همچشمان آغرخان

که محتاج بکومک و هراوی مغلان فکریده یکی از روس الوس
عرب را که از تهور پیشگان مشهور گفته می شد هراول ساخته بود و
او بعد تردد نمایان گشته گردید و چنان هزیمت بر فوج هراول افتاد
که تمام فیلان و توپخانه و بهیر و ناموس و مال مردم بتاراج رفت
و بتصرف افغانان در آمد و بعد از تردد تمام فوج قول محفوظ
ماند و ناچار قاصدان سریع السیر نزد آغرخان فرستاده اشاره بر
طلب او نمود و آغرخان شهباز دار بانچند هزار سوار ایلغار نموده
خود را رساند و بر سر کتل چلک که درهائی قلب دشوار گذار مشهور
دارد محاربه صعب رو داد آنقدر تیر و گول بندوق و سنگهای فیل
و با از بالای کوه می آمد که کار بر افواج پادشاهی تنگ گردید

* بیت *

افغانین ز بالا و ایشان ز زیر * زدندی بهم بندق و سنگ و تیر
چو باران ز بالای آن کوهسار * فرود آمدی سنگ و ناوک هزار
آخر از تردد رستمانه آن رستم زمان افغانه هزیمت یادتند و فدائی
خان بجلال آباد رسید - و بموجب حکم در تهید نشانیدن تهنات
واحدات قلعت مابین راه گردید - درین ضمن پادشاه عد و مال بعد
انقضای سه سال او اخر سته هیجده یانوزده جلوس از حسن ابدال متوجه
دارالخلافت گشته امیر خان پسر خلیل الله خان را از تغیر فدائی
خان صوبه دار کابل نموده پادشاه زاده محمد معظم را فرمودند که
تا بندوبست امیر خان در کابل توقف ورزیده بامداد و معارفت او
کوشد و آغرخان را مع مهاراجه جسونت منجمله کومکی بسرداری
چند امیر مبارز پیشه دیگر همراه امیر خان مقرر نمودند و امیر خان

بهراولی آغرخان به پیشاور آمده به تذبذبه افغانان پرداخت و پادشاه زاده بعد چند گاه بموجب احکام حضور متوجه لاهور گردید و آغرخان در نیک بهار باحداث قلعه آغرخان و غیره مشغول گشت و بگرد آوری مصالح و تدارکی قلعه پرداخته در اندک فرصت بنای آن باتمام رساند *

حصاری دران عرصه بنیاد کرد * باندک توجه قلعه آباد کرد چو آن قلعه گردید آنجا تمام * شدش زن سبب آغرخان نام چون خبر احداث قلعه در افغانه انتشار یافت دانستند که درینای فساد آنها خلل خواهد پذیرفت *

ازین وجه دل تنگ وحیران شدند * سراسبده حال و پریشان شدند افغانین زهر سو برانگیخت سر * همه بسته بر خون آغرخان زحد انگ تا حد قندهار * بدید آمده اشکر بی شمار همه جمع گشتند بهر مصاف * توالشکر مگو بلکه یک کوه قاف مسلح همه گشته از بهر کین * رسیدند بوحد لغمان زمین درین حالت خبر فراهم آمدن افغانان بامیر خان رسید محمد رضا فام داروغه توپخانه خود را باقریب هزار سوار و توپخانه پادشاهی بکومک آغرخان روانه ساخت و آغرخان نیز خبر یافته بترتیب فوج پرداخت و محمد رضا را با توپخانه و یکی از برادران کرزار دید خود و جمعی از مغلان رزم جوهر اول نمود یک طرف تنگری وردی خان برادر حقیقی خود را بابسیاری از مبارز پیشگان نبرد از ما مقرر ساخته جانب دیگر راجپوتان و افغانان جلالت کیش بسرداری سلطان زادهای که بر تعیین نموده مقابل فوج جهان

آشوب آن گروه بدستال معرکه کار زار بیداراست و ازان طرف ایمل
 خان بدنهاد باچندی از سرداران افغان و تومن داران بانام و نشان
 که با هر یک پیاده جنگی بدشمار و سواران خونخوار مردم آزار
 فراهم آمده بودند بمقابله فوج پادشاهی پرداخت و محاربه
 صعب وزد و خورد عظیم رو داد و صدای دار و گیر دران دشت و
 کوه پر وحشت پیشید و هر طرف مرهائی سران پهن گوی غلطان
 در خاک و خون آغشته گردید و از هر جانب که مغلان رزم جو
 بر افغانان بلند خو بهم آوازی صدای کوس و کرنای رزم حمله
 می آوردند و از تن و سلاح از کمر آن طائفه ضال بدسگال می
 ربودند و افغانان بدشعش باستظهار پناه کوه دشوار گذار و بسیاری
 لشکر حملهای صف ربا بر افواج پادشاهی آورده عرصه تردد بر
 مغلان تنگ می آوردند و هیچ نموده بود که صدمه عظیم بلشکر
 آغر خان رسد اما از استقامت ورزیدن آن ترک والا نژاد که باپسر
 و برادر و دیگر دلداران هر طرف که می تاخت از کشته پشته می
 ساخت و چندین سردار نامی آن تیره بخندان را با دیگر افغانان
 بشمار الوف علف تیغ و هدف تیر و سنان گردانیده تزلزل تمام
 در لشکر آن بدنهادان انداخت چنانچه از جمله ابیات آغرنامه که
 درین جنگ افغان بنظر آمده چند بیت نوشته می شود

* بیت *

و مانند جاسوس قوم مغل * خبر را بخان از ره جزو کل
 همان لحظه خان شجاعت شعار * سراپا بگرد املاح استوار
 بدو یخت شمشیر مثل هلال * به پهلوی خود خان گردون خصال

طلا دوز ترکش به پهلوی خویش * حمائل بکرد آن یل رزم کیش
 دلیران دیگر بدستور او * همه گشته در بحر آهن فرو
 چو کردند اسباب جولان درست * سواری نمودند چاک و چست
 رسیدند در عرصه جنگ گاه * که استاده افغان چو ابر سیاه
 بقلب سپاه خود استاده شد * زهر دو طرف فوج آماده شد
 زهر جانبی صف بپاراستند * دلیران پی جنگ برخاستند
 صداها برون آمد از طبل جنگ * درنگا درنگ و درنگا درنگ
 بغرید طبل و فغان کرد نای * توگوئی بچندید کوها زجایی
 صدای نفیر آنچنان شد بلند * که بر ترک گردون رسیدی گزند
 چنان سنج زرین فغانها بگود * که بر جان اعدا به پیچید درد
 چنان نعره زد از جگر کرنا * که شد بند بند خودش هم جدا
 دلیران گردان ز روی غضب * بدندان غیرت گزیدند لب
 بشمشیر و خنجر به تیرو کمان * زهم یکدگر می ربوند جان
 بگیر و بدار یلان در مصاف * ترازل بیفکنده در کوه قاف
 صدای تراق تراق و تراق * زلمغان رسیدی بملک عراق
 کمانها ز غیرت به بسته میان * که آرند تیری در آغوش جان
 چنان گشته هر یک ز اسباب جنگ * بجنگ عدو مستقل بیدرنگ
 یلان دلیران هردو سپاه * بهم در زده حمله چون باد و گاه
 چنان گرم گردید بازار جنگ * که می سوخت پرهایی تیرخدنگ
 غریو و فغان سرزد از هر دو صف * که زهره بملک بدن شدن تلف
 فغانها به پیچید باهم روان * بلرزه در آمد زمین و زمان
 به پیچیده باهم دلیران رزم * که باشد قیامت بمیدان رزم

زده دمت اندر گریبان هم * رسانند چاکش بدامان هم
یکی تیغ میزد بفرق یکی * اجل درمیان کرد پوی و تگی
بهم کرده زان گونه جنگ وجدل * که دریای امغان بخون شد بدل
زده نعرها همچو رعد بهار * در افتاده باهم چو ابرو شرار
کشیده همه تیغ کین از غلاف * پی قتل افغان و اهل خلاف
گویند باردیگر از غلبه افغانان نزدیک بود که چشم عظیم بلشکر
آن چشم و چراغ مغلان رعد درین ضمن آن شیر نبرد صف
شکن خود از قلب لشکر امپ برانگیخته بران انبوه زده چنان
رستمانه کوشید که بعد سرفگون گشتن چند سوار نامی از خانه
زین به زمین باقی فوج رو بفرار آورد * بیت *

چو آغر بغرید مانند شیر * فرص راند در صحن میدان دلیر
باعدا در افتاد بهر قتال * چو شیری که افتد بجنگ غزال
نموده بگردان اعدا نبرد * عدورا بهر سو پراگنده کرد
نقل نمایند که بعد هزیمت تمام افغانان خیبر و امغان ایمل خان
باظهار تهوری بجای خود استقامت ورزیده بود آغر خان مرد
افغان خود را بدر رساند و کار بمشت و گریبان رسید و هیچ نمانده
بود که آن سرگروه بد نژاد چون صید تیر خورده بخم کمان آن رستم
زمان در آید و او نیز مستعد گشته گردیدن گشت دران حالت
جمعی از افغانان که بار مانده بودند بلاگردان جان او گشته چندی
خود را بکشتن دادند و بعضی او را عنان کشان از رزمگاه بدر بردند -
و از غارت و تاختی که بربقیة السیف آن گروه گذشته اگر مفصل
بر زبان قلم دهد محمول بافراق میگردد * بیت *

هزاره‌گو نشد کشته از تیغ و تبر * به بردند غارت گرانش اسیر
 زن و بچه و خان و مان هرچه بود * گرفتند و تاراج کردند زود
 از راویان راست گفتار که دران عرصه کارزار بودند مسموع گشته که
 افغانان بمرتبه مغلوب هراس گشته ازان معرکه رو بدرها و جوف
 کوهها گذاشتند که جمعی که از ملاحظه تعاقب مغلان دشت پیدمائی
 فرار گشته خود را اندرون غارها و خانهای وحوش که در کمرگاه
 کوه و آبکنها می سازند میسر سازند دران مغاکها چنان نقش خاک
 و قالب بی جان گشته بودند که بعده که مغلان به نشان نقش پا و
 گوشه دامن و ردا بر سر آن جان باختگان رسیده ازان سوراخها کشیده
 بر می آوردند سواي صورت مرده اثر از جان در آنها نمی یافتند *
 القصه آخر خان بعد فتح نمایان یک هزار و هفتصد سمرقندولان
 و اسیران بسیار مع عرضه داشت بحضور ارسال داشت و مورد عنایات
 بی پایان گردید و از اصل و اضافه چهار هزار و سی هزار سوار
 نموده بعظای نقاره بلند آوازه ساختند و بتذکری وردی خان برادر
 و دیگر همراهان آخر خان بهریک فراخور پایه اضافه مرحمت
 فرمودند و آوازه شمشیر و افغان کشی آخر خان بمرتبه دران سر
 زمین زبان زد خاص و عام گردید که طفلهای افغانان را برای
 خواباندن و از گریه باز داشتن بنام آن و افزاد شیرنبرد می ترسانند
 و بعد بندوبست بنام پادشاهزاده محمد معظم حکم صادر شد که
 آخر خان را و راجه جسونت را بکومکي امیر خان در کابل گذاشته
 خود را بلاهور رساند و حضرت خلد مکن بدولت و اقبال اواخر سنه
 شانزده جلوس بدار الخلافت رسیدند - پادشاهزاده محمد سلطان را

صوبهٔ تهته مقرر فرموده حکم نمودند که کفایت خان را نائب خود مقرر نموده روانه سازد - در همین ایام پادشاهزاده باجل طبعی و دبعت حیات نمود - چون قاضي عبدالوهاب غفرالله له در سفر مراجعت از حسن ابدال ازین جهان فانی بروضهٔ جاودان انتقال نمود و از چهار پسر ماندند از انجمله پسر کلان شیخ الاسلام که بحلیهٔ صلاح و فلاح آراسته بود و از علم با عمل و دیانت و نیک نفسی ذخیرهٔ عاقبت بخیری اندوخته اسم بامسمی گفته میشد و فی الواقع مثل او نیک سرشت در جرگهٔ قضات کم بعرضهٔ روزگار آمده چنانچه از صفات نیک عاقبتی او در محل بذکر خواهد در آمد از جمله متروکهٔ پدر خود که دواک اشرفی و پنج لک روبیه نقد سوی جواهر و دیگر جنس وافر که مانده بود آنچه بحصهٔ او رسید دام و درمی از انجمله خود املا نگرفته بسیاری ازان زر بقصد تخفیف عذاب پدر بمستحقان و محتاجان رسانده باقی به برادران و دیگر ورثه قسمت نمود - هر چند که از قبول تعلقهٔ فضا ابا کرد خلد مکان بتکلیف و تملق تمام بنام آن نیکنام مقرر فرمودند - دایر خان را از تغیر خان جهان بهادر صوبه دار دکن نمودند - چون سید نور علی را که از شجاعان نامی گفته میشد قلعه دار سالیر که از قلعه های آسمان شکوه سر بفلک کشیده مشهور شش گروهی قلعهٔ ملهیر بکلانه است مقرر نموده بودند از اتفاقات ناموافقیت ایام در سنه هفده جلوس عمل صوبه داری خان جهان بهادر قبیل و وابستگان قلعه دار که از خجسته بنیاد می آمدند و غنیمت لایم در نواح آن آوارگی داشت غافل بر سر ناموس قلعه دار رسید بعده که چند نفر باغیرت همراه

مستورات بدرجۀ شہادت رسیدند قبائل را تاراج نموده دستگیر ساختند و ناموس قلعه دار را با فوج سنگین پدای قلعه آورده پدغام دادند کہ قلعه را زود خالی نماید و الا فسیحت و بی ناموسی تمام بر سر ناموس شما می آریم قلعه دار ہر چند کہ سعی نمود و جہد بکار برد کہ بتند بیرو دادن مبلغ در خلاص نمودن عیال و فرزندانش از دست آن ظالمان گوشہ فائدہ نداد آخر کار قلعه دار دید کہ در صورت بر آمدن از قلعه و خود را بدم شمشیر و سفان دادن و کشتہ شدن قلعه از دست می رود و بی ناموسی زیاد تمام بر سر عیال گرفتار دام بلامی آید و امید خلاص متعذر بود چار ناچار بحال ماندن آبروی ناموس را بر بحال نمادند منصب و اعتراض پادشاه مقدم داشته امان خواستہ قلعه را خالی کردہ بدان مفسدان سپرد . چنان قلعه سر بآسمان کشیدہ مشہور صوبہ خاندیس بلا تردد تیغ و سفان بتصرف مرہٹہ نابکار رفت و فی الحقیقت از بندر صورت تا خجستہ بنیاد و دارالسرور برہانپو باحاطہ قزاقی و تاخت آن سگان نابکار در آمد و راہ تردد قافلہ مسدود گشت و باستظہار آن قلعه در سہ قلعه دیگر باسم ناہیہ وغیرہ تعلقہ سرکار بکلانہ بہ تسخیر کفار در آمد بعد عرض قلعه دار را مغضوب و بی منصب ساختہ طلب حضور نمودند درینوا فرمان مع گرز برادر بگرام دلیر خان صادر گردید کہ خود را پدای قلعه سالیر رسادہ از تصرف غنیم لیثم بر آرد و دلیر خان مع توپخانہ سنگین و دیگر کومکین کارزار دیدہ پدای قلعه آمدہ بمحاصرہ پرداختہ آنچه شرط سعی و تردد و جلالت بود بجا آورد و در یوزشہای بہادرانہ افغان بسیار و جمعی از نوکران نامی پادشاه

بدرجۀ شہادت رسیدند و ایام محاصره بامتداد کشید فائدہ بروی کار نیامد بعدہ کہ حقیقت ضائع شدن مردم کہ ناموافقت آب و هوای آن ضاع علاوہ آن گردیدہ بود بعرض رسید حکم برخاستن دلیر خان شرف ورود یافت *

درین سال از راه حق پرستی و عدالت گستری حکم فرمودند کہ در حضور و شہرہا مذاہی نمایند کہ ہرکہ برقمہ پادشاہ طلب و دعوی شرعی داشتہ باشد حاضر گشتہ بوکیل پادشاہی دہی رجوع نماید بعد اثبات حق خود را بستند و فرمودند وکیل شرعی از طرف آن پادشاہ دادگر برای جواب خلق اللہ کہ دست رس برسیدن حضور نداستہ باشد در حضور و بلاد دور و نزدیک مقرر نمایند و در ہمہ صوبجات وکیل شرعی تعیین گردیدند - دیگر در همان ایام حکم صادر گردید کہ مسلمانان کہ باہم ملاقات نمایند بسلام شرعی سلام علیک اکتفا نمودہ بدستور کفرہ دست بر سر نگذارند و حکام نیز باطائفہ انام و مردم خاص و عام ہمین سلوک مرعی دارند - و نیز فرمان بنام صوبہ داران و حکام صوبجات صادر فرمودند کہ صوبہ داران و تعلقہ داران پیشکاران و دیوانیان ہنود را برطرف نمودہ مسلمانان مقرر نمایند و دیوانیان امر فرمودند کہ کردری محالات خالصہ مسلمان می نمودہ باشند - بعدہ کہ این خبر از حضور انتشار یافت از اتفاقات دران روزہا محمد محسن نام پسر حاجی زاہد ملک التجار بندر سورت و پسر پیرجی بہورہ کہ او نیز از عمدہ تجار بندر مذکور بود و از تعدی غیاث الدین خان متصدی بندر مبارک مذکور بطریق استغاثہ بحضور رسیدہ بودند

از آنکه در ایام شورش حبس البول صاحب قران ثانی محمد مراد بخش در احمدآباد سکه و خطبه بنام خود خوانده بود چنانچه بگزارش آمد خواجه شهباز را برای تسخیر قلعه بندر سورت تعیین نموده بود و خواجه شهباز بعد تسخیر قلعه تجار بندر سورت را جمع ساخته ده لک روپیه بطریق قرض طلب می نمود حاجی زاهد و پیرجی بهوره عوض همه تجار بندر سورت پنج لک روپیه بطریق قرض داده تمسک بمهر محمد مراد بخش حاصل کرده بودند و خواجه شهباز آن مبلغ را بخرج نیاورده همچنان اشرفی نقد در سرکار داخل ساخته بود و متصدیان محمد مراد بخش اشرفیهای بابت بندر سورت را در صندوقها سر بهمر موجود داشتند تا محمد مراد بخش دستگیر گردید و از جمله خزانه او صندوقهای مذکور که بالای آن بابت تجار بندر سورت نوشته بودند چنان سر بسته بجهنم داخل خزانه سرکار گردیده بود دینولا محمد محسن بعد شنیدن حکم عدالت پیرجی پادشاه اصالة و وکله از طرف پسر پیرجی بهوره معرفت محمد علی خان خنسا مان که در خدمت خاندان قرب و اعتبار تمام داشت التماس نوشته داد که چون از راه فضل و تدل چندین حکم صادر شده و مبلغ کذا حق مایان در سرکار واجب الادا ست لهذا عرض رساندن آن واجب گردید - فرمودند که باثبات رسانده بستانند - محمد علی خان که مربی او بود عرض نمود که التماس دارد موافق ضابطه دیوانی بثبوت رساند یا شرعا اثبات نماید حکم شد در هر دو صورت که بثبوت رسد حق او عطا خواهم نمود بعد از آن محمد محسن به پشت گرمی و مدد توجه محمد علی خان روایت

از روی فتاوی عالمگیری که در همان ایام بموجب حکم از مدت هفت هشت سال فضلا و علمای لاهور و دار الخلافت در تالیف آن جهد فراوان بکار برده بنام ناسی باتمام رسانده مسمی بفتاوی عالمگیری ساخته بودند روایت مفتی به نوشته آورده بدین مضمون گذراند که در صورتیکه متروکه میت را یکی از وارثان او متصرف شده باشد ادای وجه دین میت بر او واجب و لازم است و فرد دیگر بموجب داخله خزانه بمهر ارباب المال و ارباب التحوایل بتفصیل آنکه پنج لک روپیه را اشرفی منجمه زر صندوقهای اموال محمد مراد بخش بقید بابت قرض حاجی زاهد و پیرجی تبحار بذکر سورت بضبط در آمده از نظر گذشت - بعد مطالعه و تأمل قبل از آنکه جواب باصواب وحی بیان بدین باب بزبان مبارک جاری گردد محمد محسن هر دو دست برداشته عرض نمود که مطلب فدوی آن بود که حق بند ها موافق التماس که نمودیم بران حضرت ظاهر گردد این مبلغ را نذار آن پادشاه دین پرور عدالت گستر نمودیم آن خسرو معذات اساس رو بمحمد علی خان نموده فرمودند محمد محسن زر حق بما بخشید یک اسب و فیل و خلعت بدو مرحمت شد و غیاث الدین خان را از بذکر صورت تغیر ساخته طلب حضور فرمودند - اما محمد علی خان ازین فضولی محمد محسن که می بایست بصلاح مربی نذر نمودن پنج لک روپیه بعد اثبات بعرض میرساند بیدماغ گشته در خانه از روی زجر بدو گفت که چنین مقدمه را که بچنان تلاش نزد پادشاه بر کرمی نشانده باشم بدین اضطراب که ازمن مصلحت

نپرسیدی که عوغس آن برای تو کاری از معافی عشور و غیر ذلک
 میساختم که ازان آبروی دائمی تو و اولاد تو حاصل میشود عرض نمودن
 خلاف رای صائب بود - اگرچه سوای آن پادشاهان دعوی حق
 خود نمودن و باثبات رساندن و گرفتن زر معلوم - اما ازان سال وکیل
 شزعی از طرف پادشاه عالمگیر در هر شهر و صوبه و اطراف مقرر
 شد که در محکمه همراه قاضی می نشستند باشد و این بدعت استمرار
 یافت - و بر طرف نمودن هندی از پیشکاری حکام نیز بسبب عدم
 سیاست پیش نرفت مگر از بعضی بلاد چندگاه کروری هندی
 بر طرف شدند و بجای آنها مسلمانان مقرر گشتند بعده چنان قرار
 یافت که از جمله پیشکاران دفتر دیوانی و بخشیان سرکار یک پیشکار
 مسلمان و یک هندو مقرر می نموده باشند *

دیگر از سوانحی که دران سال رواد بغي ورزیدن و فساد فرقه
 فقیران متنامی است تفصیل این اجمال آنکه گروهی از فقیران
 هندی مشهور بستنامی که مندبه نیز زبان زد بودند و قریب چهار پنج
 هزار خانه دار اطراف پرگنه نارتول و میوات میداشند و آن مندبهها
 اگرچه بلباس فقیران زیست مینمایند اما بیشتر کسب و پیشه آنها
 زراعت و تجارت پدستور تجارت پیشکان کم مایه است و در طریقه
 صلت خود می خواهند بمرتبه نیک نام که ترجمه لغظ ستنام
 باشد زیست نمایند که در اخذ مال حرام سوای کسب حلال
 اقدام نمی نمایند اما اگر کسی خواهد بر آنها تعدی و ظلم بدعوی
 شجاعت و حکومت نماید متحمل آن نمیشوند و اکثر بایراق
 و اسلحه میداشند در ایامی که پادشاه از حسن ابدال مراجعت

نموده بودند روزی یکی از آنها را که نزدیک قصبه نازنول زراعت
مینمود با پیاده که نگاهبانی خرمن می نماید گفت و گوی سخت
بمیان آمد و از ضرب چوب دست آن پیاده سر آن ستمی
شکست جمعی ازان گروه بران پیاده انبوه نموده چنان زدند که
بصورت میت ساختند این خبر که بشقدار رسید جمعی از پیاده ها برای
گرفتن و آوردن آنجماعه تعیین نمود ستمی بسیار فراهم آمده
با کسان شقدار بجنگ پیش آمدند و چند نفر را زخمی ساخته
و غالب آمده یراق همه را کشیده گرفتند و هر ساعت بر جمعیت
و غلبه آن گروه می افزود تا آنکه کار طلب خان فوجدار نازنول
خبر یافته سوار و پیاده بسیار برای امداد شقدار و تنبیه و گرفتن
آنها تعیین نمود با جمعیت فوجدار نیز مقابله نموده جمعی را
کشته و زخمی ساخته هزیمت دادند و کار بجائی کشید که فوجدار
بنگاهداشت سوار و پیاده و گرد آوری کومک زمینداران پرداخته با
تمامی فوج سابق و نو نگاهداشت و مدد زمینداران اطراف سوار شده
بمقابله و محاربه آنها رفت و جمع کثیر بکشتن داده کاری نموده
رو بفرار آورد چنانچه آخر کار که تفصیل آن طول کلام دارد بعد
مقاتله و محاربه که مکرر روداد فوجدار گشته گردید و قصبه نازنول
بتصرف آنها در آمد و بگرد آوری محصول دیهات نواح و نشانیدن
تهانه خود پرداختند بعد از آنکه پادشاه داخل دار الخلافت شدند و
حقیقت فساد و آشوب آن جماعه بعرض رسید و فوجها از حضور
تعیین گردید هر فوجی که مقابل میرسید بغارت و تاراج می رفت
از آنکه شهرت تمام یافته بود که بآنها تیغ و تیر و تیغنگ اصلا کار نمی

شود و هر تیر و گولۀ تفنگ که از آن طرف بر فوج پادشاهی میرسید
 دو سه کس را از پا در می آورد و بدین سبب آنها را بسحر و جادو
 منسوب می نمودند و کلمات چند که عقل از قبول آن در تحمیر بود
 در مادۀ آن جماعه زبان زد خاص و عام گردید و شهرت تمام گرفت
 که اسپ جادو از چوب ساخته زن را بران سوار می نمایند که مثل
 اسپ جاندار پیش قدم هراول آنهاست و کار بجائی کشید که
 راجهای نامدار و امرای کارزار دیده با فوجهای سنگین مقابل
 آن گروه تعیین شدند و آن جماعه باستقبال مبادرت نموده شانزده
 هفته کروهی دار الخلافت رسیدند و افواج پادشاهی جرأت پیش
 رفتن و اقدام بر مقابله و مقاتله آنها نمی نمودند و زمینداران
 اطراف و بعضی راجپوتان کم حوصله فرصت وقت را غنیمت دانسته
 هر از اطاعت پیچیده و دست از مالگذاری کشیده قدم جرأت
 بشوخی پیش گذاشتند و نائزۀ فساد روز بروز زیاده شعله ور میگردد
 و کار بدین حد منجر گردید که پادشاه خیمه بیرون زدن فرمودند
 و دعا و نقشها بدست مبارک نوشته میفرمودند که بر نشان و علم
 دوخته رو بروی فوج آن بدسگالان بپرند آخر بسعی تمام که از راجه
 بشن سنگ و حامد خان پسر مرتضی خان و دیگر جمعی از امرای
 جانباز تردد رستمخانه بظهور آمد چندین هزار آنها کشته شدند و بقیه
 السیف رو بفرار آوردند و دفع آن آشوب گردید و گرد فتنه فرو نشست چون
 از شورش کفار فجار که همچشمی آن گروه بدکردار زمینداران عمده
 اطراف هر از اطاعت پیچیده بودند باعث برهم خوردگی صوبۀ اجمیر
 و نواح اکبر آباد گشته بود و حکم خیمه بیرون زدن فرموده بودند باران

زیارت درگاه حضرت خواجه معین الدین چشتی قدس سره که درین ضمن تنبیه بعضی از راجپوتان سرکش نیز مرکوز خاطر عاظر بود کوچ سمت اجمیر مقرر فرمودند - و حکم جهان مطاع عالم مطیع شرف نفاذ یافت که برای منکوب ساختن کفار و تفریق مطیع الاسلام از دار الحرب جزیه از هندو بگیرند و اخذ آن بکل صوبجات صادر گردید - بعد انتشار این خبر تمام هندو دار الخلافت و اطراف زیاده از شمار آنها فراهم گردید، زیر چهره که گذار دریا آمده باظهار ضعف نالی التماس معافی آن می نمودند و خلد مکان متوجه فریاد آنها نمی شدند تا آنکه روزی پادشاه بنماز جمعه تشریف می آوردند از در قلعه مبارک تا مسجد جامع آنقدر هندو فراهم آمده بقصد استغاثه سر راه خلد مکان گرفتند و از حمام نمودند که راه تروند مردم مسدود گردید و صرافان و بزازان و کل کاسبان اردو بازار و جمیع اهل حرفه شهر ترک کسب و پیشه نموده بمرتبہ ماییدن راه جمع آمدند که بعد سوار شدن پادشاه باوجود فرمودن اهتمام از روی زجر که سرودست و پای جمعی شکست رسیدن سواری خاص تا مسجد متعذر گردید و هر لمحہ بر کثرت و ازدحام آن گروه بد فرجام می افزود ساعتی سواری استاده نموده آخر فرمودند که فیلان پر شکوه و شان سواری در مقابل آن گروه روانه سازند و چندی کشته و با مال فیلان و اسبان گشتند بدین دستور چند روز هنگام اجتماع عام و استغاثه هندو بود آخرتن بادای جزیه دادند *

و درین سال جملة الملک اسد خان را برای بند و بست مقدمات مالی دکن مقرر کردند چون سابق مراتب ماهی مخصوص

بسرکاران و صوبه داران دکن عطا می شد ماهی و فیل و سرپیچ مرصع مرحمت نموده مرخص فرمودند - میرزا قوام الدین که از برادران خلیفه سلطان و از سلسله پادشاه زاد های مازندران بود بعده که مازندران بتسخیر شاه ایران در آمد شاه عباس با خلیفه سلطان نسبت نموده وزیر خود ساخت چون میان برادران موافقت نشد میرزا قوام الدین خان رو بهندستان آورده شرف اندوز ملازمت گردید ابتدا چهار هزار و دو هزار سوار نموده بعطای خطاب و عنایت انواع اسباب امارت و علم و نقاره مفتخر ساختند بعد چند گاه هزار و سوار اضافه عطا فرموده اول صوبه کشمیر بعده صوبه دار دار السلطنت لاهور نمودند - از آنکه دران ایام بموجب رعایت و اعانت خلد مکان در امور شرعی قضات استقلال زیاد داشتند علی اکبر نام از مردم پورب که قاضی لاهور شده بود با صوبه داران سلوک همچشمی می نمود و قوام الدین خان که بعد از داخل شدن لاهور بر حقیقت قاضی اطلاع یافت ازینکه او را نیز نظر بر حسب و نسب خود که مادی فضیلت ضمیمه آن داشت تحمل سلوک با قاضی نبود از ابتدا میان صوبه دار و قاضی ناموافقت بمیان آمد و هر دو در پی خفت و اعانت همدیگر بودند و براهنمائی مصاحبان و همدستان ناعاقبت اندیش و بر همزنان بد اندیش که اصلا اندیشه مال کار بخاطر راه نمیدهند سر رشته اختیار خود داری طرفین از دست رفت و میان هر دو گفتگوی خشونت آمیز بدین حد کشید و نائره پرخاش بمرتبه شعله در گردید که هر دو شکایت همدیگر بحضور نوشتند و قبل از رسیدن جواب قوام الدین خان

بشهرت رسیدن حکم حضور نظام الدین نام عرف میرزا بیگ کوتوال
 شهر را فرمود که جمعیت همراه برده قاضی را بخفت کشیده بیارد و قاضی
 علی اکبر از شنیدن خبر مذکور به بندر بست استحکام در و دیوار
 و بام خانه خود پرداخت بعد بلند گردیدن صدای دار و گیر قاضی
 با خواهرزاده خود و چند نفر دیگر کشته گردید و پسر قاضی زخمی
 گشت - از آنکه مردم لاهور در چنین مقدمات باظهار تبعیت شرع
 محمدی بهانه طلب اند بعد کشته شدن قاضی چندین هزار نفر
 از فضلا و جهلا و باندها و جمیع اهل حرفه فراهم آمده بر صوبه دار
 و کوتوال هجوم آوردند و چنان کار بر قوام الدین خان و نظام الدین
 تنگ نمودند که تردد مردم آنها در رسته و بازار متعذر گردید بعده
 که حقیقت بعرض پادشاه عدالت اساس رسید قوام الدین خان را
 از صوبه داری تغیر نموده بنام پادشاه زاده محمد اعظم حکم
 فرمودند و نیابت آن بقطب الدین خان مقرر گردید چون خود
 متوجه مهم رانا بودند و لطف الله خان را مصالح رکب میدانستند
 عجله حکم بنام حفیظ الله خان برادر لطف الله خان که باستعداد
 ظاهری و باطنی آراسته بود و فوجداری جنوب که از لاهور مسافت
 قریب دارد داشت صادر گردید که خود را بنیابت برادر بلاهور
 رسانده کوتوال را مقید ساخته بعد تحقیق وقوع مقدمه بانواع
 خفت حواله وارث قاضی نماید که بقصاص رساند - و صوبه دار را
 همراه گرز بوداران که برای آوردن او تعیین گردیده اند روانه حضور سازد
 بحد و رد حکم حفیظ الله خان در اخفای آن احتیاط نموده خود را
 بلاهور رساند و یکدو جماعه دار فهمیده کار را نزد کوتوال فرستاده بتدبیر

یکی سرخ پوشیده اما ز بیم * رخس زرد و خیره شده با غنیم
 یکی غنچه سان گرز انراخته * ولی همچو گل رنگ را باخته
 کجک بر کف فیلبان می نمود * چو ماه نو از آسمان کبود
 بحکم خسرو انجم سپاه هر چند خواستند بنقشب سیوم آتش زنند
 در گرفت در پی تحقیق سبب آتش نگرفتن آن افتادند اما چند آنکه
 کج و کاو نمودند فئوده نه بخشید تا آنکه از زبان جاسوس راست گفتار
 بر سر کار اطلاع یافتند و ظاهر شد که محصوران باروت آن را پاک رفته
 فتیله آن را بریده برده اند لهذا از خیال آن جست و جو باز آمده
 تهیة یورش بروز دیگر موقوف داشته بخیمهای خود مراجعت نمودند
 بلکه چون دران تردد بغیر روز جنگ دوزخم تیر رسیده بود و جمعی
 دیگر زخمی گشته بودند بجای فیروز جنگ سرداری فوج و
 اختیار تردد تسخیر قلعه پادشاه زاده محمد اعظم شاه واگذاشتند *
 چند روز عدم و رجوع ابو الحسن رایکسان دانسته ارکان سلطنت
 بعرض رساندند هرگاه شهر و معمورهای مشهور نواح حیدر آباد
 بتصرف پادشاه کشور ستان در آمده باشد ابو الحسن سوخته اختر
 که ستاره طالع او روز بروز در وبال احتراق است تا چند روز
 به پناه حصار دست و پای لاحاصل خواهد زد گوکه چند روز دیگر
 پوره نشین باشد و دیوانیان کفایت شعار و حکام آباد کار و ارباب
 عدالت جا بجا منصوب نموده حکم نمودند که دارالجهان حیدر آباد
 در دفاتر و احکام می نوشته باشند و عبدالرحیم خان بیوتات را برای
 احتیاط و احتساب شهر مقرر نموده فرمودند که بعضی رسم کفار و
 بدعتهای دیگر که ابو الحسن بیدین رواج داده از شهر بر طرف

سازند و بتخانها را مسمار نموده مسجد بذا نمایند *

حکایت غریب آنکه صف شکن خان پسر قوام الدین خان باوجود آنکه بدل و جان خلاف دیگر اهل ایران در تسخیر قلعه کدوچهد تمام داشت چنانچه روزی یکی از فضلاء ایران که همدم و مصاحب او بود گفت که جمع کثیر از مومنان و صالحان و عادات محکم الذنب و فضلا درین قلعه محصورند و این همه سعی و تسخیر قلعه و خرابی محصوران و بیناموسی عیال و فرزندان آنها می نمایند او در جواب گفت که اگر امام حسین خود درین قلعه است در تسخیر این قلعه خواهم کوشید و این کلمه خیمه بخیمه از زبان او انتشار یافت معینا بسبب نفاقی که میان همچشمان می باشد و از اثر آن کلمه لغو بتهمت اتفاق با محصوران و دیگر بدنامی که شرح تفصیل آن طول کلام دارد مغضوب گردید و چند روز از نظر اعتبار انداخته بلکه مقید ساخته اموال او را بضبط در آورده باز قام عفو بر جریده اعمال او کشیده بخدمت میر آتشی که بصلاحت خان و دیگر دل باختگان تجویز شده بود و از قبول ابا می نمودند و هر توخانه از نائب بی استقلال ابتر بود فرمودند - آری گفته اند * * بیپ * کسی در مقسم اقبال و ادبار * بغیر از قدرت حق نیست مختار یکی را ساخت با توفیق دم ساز * به پیش آرد سرفرازی سرامراز یکی را بی سعادت کرد بد نام * که پسترو تو نا کلمی تو نا کام سر رشته سخن نعمت خان که بتغیر کم و زیاده بعضی فقره نامناسب بگذاشت آمده از ملاحظه طول کلام بدینجا رسانده منقطع

را بافوج شایسته تهور پیشه جانبدار که اگر زود خبر یابند و قصد تعاقب نمایند شرط جانفشانی بتقدیم رسانده یک دو پهر سدر راه توانند گردید نزد خیمه پسرهای جعلی راجه نگاه داشتند بعد دو سه پاس که باختلاف صدق و کذب حقیقت بعرض رسید و مردم عمده معتمدان برای تحقیق تعیین نمودند مکرر معروض گردید که راندها مع پسران هستند حکم شد که همه وابستههای راجه را اندرون قلعه آرند راجپوتان جهالت کیش باتفاق آن کنیزان که بدستور مردان جلالت پیشه آنها نیز بجنگ پیش آمدند و سینهها را سپر بلا ساخته بلا گردان نام و ناموس راجه گشته شرط فدویت بتقدیم رسانده بسیاری بقتل رسیدند و جمعی راه فرار اختیار نمودند - هرچند که رفتن راندها بثبوت نه پیوست اما مزاج بعضی اهل غرض که خواستند حسن تردد و عدم غفلت خود بر کرمی نشانند در اثبات گذاشته برفتن پسران بمرتبه مصر بودند که رای میر وزیر بردستگیر گردیدن پسران راجه قرار گرفت و فوج بادشاهی تا بیست گروهی دار الخلافت تعاقب نموده بر راجپوتان نرسیده مراجعت نمودند و هر دو طفل بخادمان محل سپردند و هر دو را حبله نشینان سراچه عصمت بفروزدی برداشتند و آن هر دو پسر را که راجپوتان بدر برده بودند مدتها مطعون بآن می نمودند که برای اثبات نسل جسونت شهرت داده اند تا که رانای چطور با اجیت سنگه نسبت نه نمود این شبهه از دل خلد مکان بر طرف نشد *

توجه خلد مکان عالمگیر پادشاه طرف اجمیر

و جود پور بقصد تنذیه راجپوتان سرکش آن ضلع

بسبب انتشار اخبار فساد انگیز راجپوتان اوائل ذی الحجه سال
بیست و دو جلوس بقصد گوشمال آن طائفه ضال رایت ظفر و اقبال
طرف اجمیر بر افراشتند امانت خان خوفی را که سابق دیوان
لاهور بود دیوان دکن نمودند - از جمله متصدیان که متدین واقعی
باشد و خیرخواهی و کم آزاری خلق و رفاه حال رعایا را بر ترید آبرو
و ترقی خود در گرد آوری مال پادشاه رجحان دهد و در عالم
حکومت ضرر مالی و جانی با حدی نرساند کمتر مثل او دیده و
شنیده شد - هر جا دیوان می شد عمال و زمینداران مطالبه دار
سرکار که از مدت در قید بودند و کار بعضی نزدیک بهلاک
شده بود آن نیک عاقبت نظر برینکه آخر آنها در حبس هلاک
خواهند گردید و برای پادشاه و دیوانیان بجز مظلومه و بدنامی
چیزی دیگر عائد نخواهد شد بر ذمه هر کدام که بیست هزار و
سی هزار روپیه طلب بود سه هزار و دوهزار بوعده قسط مشخص نموده
خلاص می نمود چنانچه ابتداء در دیوانی لاهور از نوشته واقعه نگاران
نقصان دولک روپیه بعرض پادشاه رسید خلاف مرضی بظهور آمد
بعده که از عرضداشت امانت خان حقیقت مفصل معروض گردید
مستحسن افتاد باقی احوال و طریقه زیست آن نیک خصال بر
محل بذکر خواهد در آمد *

فرمان تهدید آمیز برای قبول جزیه و بر آوردن فرزندان
نامشخص راجه جسونت از تعلقه مرحد جود پور برانای چتور

صادر فرمودند بعد رسیدن دارالخیر اجمیر و زیارت خواجه معین الدین چشتی قدس سره حکم تعیین افواج دریا امواج برای تاخت و تاراج معمورهای تعلقه جودپور و دیگر پرگنات راجپوتان سرکش فرمودند - رانا تاف مقاومت نیاورده و کلاهی معتبر زبان دان را مع پیشکشهای لائق و عرضه داشت مشتمل بر اظهار اطاعت و قبول جزیه بجا نمودن دو سه پرگنه عوض زر جزیه از ملک خود و عدم اعانت فرزندان جسوفت بکمال عجز و التماس عفو تقصیرات گذشته نزد مقربان حضور روانه ساخت بنابر آن خان جهان بهادر را برای باقی و بند و بست آن ضاع گذاشته خود باز بدار الخلافت مراجعت فرمودند - و ایام توجه باجمیر و معاودت زیاده از هفت ماه و بیست روز نکشید - اما از آنکه باز معروض گردید که رانای کم حوصله یار دیگر طریقه عصیان و خلاف عهد و قرار شعار خود ساخته و خان جهان بهادر بنسق واقعی نتوانست پرداخت لهذا آتش غضب سلطانی بار دیگر شعله ور گردید و اواخر همان سال بقصد گوشمال و تادیب رانا و دیگر راجپوتان بد مال عذاب توجه طرف اجمیر معطوف داشتند و فرمان بنام پادشاه زاده محمد معظم صادر شد که از دکن خود را باجین رسانده چشم بر راه حکم باشد و حکم طلب پادشاه زاده محمد اعظم که در بنگاله بود بطریق ایلغار نیز شرف صدور یافت - بعد که نزدیک اجمیر مضرب خیام واقع شد پادشاه زاده محمد اکبر را برای تنبیه و تادیب رانا با لشکر قاهره مقرر فرموده شاه قلیخان را بعطای اضافه و خطاب تهو خان مفتخر ساخته با جمعی دیگر از امرای کار طلب هراول پادشاه زاده نمودند رانا از استماع

آن اودیپور را که حاکم نشین او بود ویران ساخته با مال و عیال خود و جسونت و رعایا رو بجهال و دره‌های دشوار گذار آورد پادشاه زاده نیز مامور گردید که با بسیاری از بهادران کوه نور شیرنبرد که در حضور کمتر کسی از امرا و روشناسان مانده بود داخل درها شده در استیصال کفار کوشد و چندی از دلادران کارزار دیده را برای تاخت و پامال ساختن ملک و زراعت رانا تعین فرمودند بعده که خبر رسیدن پادشاه زاده محمد معظم باجین رسید حکم بنام پادشاه زاده صادر گردید که بر تالاب انا ساگر تعلقه رانا که از سواحل اجمیر هشتاد گز فاصله داشت فرود آید و لشکر خود را اطراف تعین نماید که هر جا اثر آبادی یا بند زیر سم اسپان بهادران هامون فرود دره نبرد پامال سازند درین‌وقت بعرض رسید که پادشاه زاده محمد اعظم بموجب حکم چهار ماه راه را در کمتر از یکماه طی نموده جمیده با فوج جنگی خود را رسانده فرمودند که بکوهستان و دره‌های قاب رانا و تعلقه را تهوران در آمده بقتل و تاراج و اسیر نمودن راجپوتان پردازد و فوج تعین نماید تا نگذارند که رسد غله بملک رانای تبه کار و کفار اطراف رسد و زراعت بعمل آید اما قریب بست و پنج هزار سوار راتهور تعلقه جسونت و دیگر راجپوتان بدهد رانا فراهم آمده بمقابل افواج پادشاهی شوخی زیاده نموده شرط جانبازی بتقدیم رساندند و تاخت برگهی و رسد غله مینمودند چنانچه چند هزار سوار پادشاهی را طرف دره‌های قلب کشیده اطراف فرو گرفته سوار و پیاده بی‌شمار را مفقود الاثر ساختند لیکن آخر مغلوب فوج اسلام گردیدند و باوجود آنکه راجپوت‌های جهالت کیش سر راه‌های درها

گرفته بودند و گاه گاه از کوهها برآمده غافل برسر لشکر پادشاه زاده
 شبخون میزدند لشکر پادشاهی خصوص تهورخان باتهور پیشگان دیگر داد
 جلاّت داده به تنبیه آن جماعه میکوشید و در خرابی ملک و مسمار
 نمودن بتخانها و عمارات عالی و قطع اشجار ثمردار باغات و اسیر
 نمودن زن و فرزند آن کفار که بغار و مغاکهای قلب پناه برده بودند خود را
 معاف نمیداشتند - فرمان بنام محمد امین خان صوبه دار احمد آباد
 نیز صادر فرمودند که باافواج خود آمده مابین تعلقه سرحد راجپوتیه
 و احمد آباد استقامت ورز و هر جا خبر و اثر راجپوتان یابد
 باستیصال آنها پردازد - خان جهان بهادر کوکلتاش را بدستور سابق
 صوبه دار دکن فرموده رخصت نموده برای تسخیر قلعه سالدیر که
 بتصرف غنیم درآمده بود تاکید فرمودند بعده که کار بران و
 معاونان او تنگ گردید و نام و نشان غله نایاب گشت و کشت و کار زراعت
 متعذر گردید رانا و راجپوتیه را تهور بفکر تزییر و تدبیر تازه افتاد اول
 پناه پادشاه زاده محمد معظم آورده خواستند شفیع جرائم خود
 سازند و یا ببغی ورزیدن راهنمائی نموده رفیق خویش گردانند
 پادشاه زاده گوش بر حرف آنها ندموده و نواب بانی یعنی والده
 پادشاه زاده نیز بران اطلاع یافته زبان به پند و نصائح کشاده مانع آمد
 که در هیچ باب بامداد و معاونت و شفاعت راجپوتان خود را آشنا
 نسازد و کلای رانا را نزد خود راه ندهد بعده که ازان طرف
 مایوس شدند پادشاه زاده محمد اکبر نظر بر تقاضای ایام
 شباب و رهنمائی احباب همدم او رجوع آورده زبانی درگا داس
 که از راجپوتان چرب زبان حراف گفته می شد آنقدر افسون و

افسانه خواندند و امیدوار رفاقت چهل هزار موار راجپوت جرار و مدد خزانه نا معدود ساخته چندان باغ سبز نمودند که دل پادشاه زاده را فریفتند و بعضی همراهان بد عاقبت نیز بدین مصلحت همدستان شدند و پادشاه زاده نا تجربه کار را از راه بردند و بتقاضای سن و طمع خام بدام انسون راجپوتان بد کردار گرفتار گردید. *

با بد منشین و باش بیگانه او * در دام افتی اگر خوری دانه او تیر از ره راستی کمان را کج دید * دیدی که چگونه جست از خزانه او چون ابتداء بوی شهرت این خبر بیادشاه زاده محمد معظم رسیده بود درین باب بمحمد اکبر که با او یک گونه محبت نیز داشت دو کلمه نصیحت آمیز نوشت و بخدمت پادشاه نیز عرضه داشت مشتمل بر اشاره بدین مضمون نمود که از مکر و غدر کفار که در فکر اغوای شاه زاده نا آزموده کارند غافل نباید بود. از آنکه خلد مکر از طرف محمد اکبر رسواس نداشتند و برای پادشاه زاده محمد معظم در حسن ابدال ازین مقوله بدنامی بر زبانها شهرت یافته بود و راجپوتان که درین ماده ابتداء بیادشاه زاده مهین پیغام نموده بودند این خبر سامعه افروز پادشاه گشته بود نوشته محمد معظم را در حق محمد اکبر محض افترا دانسته در جواب نوشتند که هذا بهتان عظیم حق سبحانه و تعالی شمارا همیشه بصراط مستقیم رهبری نماید و از آلودگی سخن شنوی بد خواهان محفوظ دارد. بعده که اخفای این راز بملا مبدل گردید و خبر ملحق شدن سی هزار راجپوت بسرداری درگاداس و غیره خیمه بخیمه نقل نقل هر برنا و پیر گشت و

خبر جلوس محمد اکبر بر تخت و سکه زدن او و تهور خان را هفت هزارى نمودن و مخاطب بامير الامرا ساختن همچنان مجاهد خان و ديگر نوکران عمده همراه را که بعضي مجبور گرديده مصلحتاً قبول نمودند اضافهای نمايان داده بجنب قلوب همه پرداختن و بقصد فاسد متوجه طرف پادشاه گشتن شهرت تمام يافت - چون دران ايام جميع افواج براي تذيبه کفار برفاقت محمد اکبر تعيين شده بود و سواي اسد خان و بهره مند خان که با جمعي از مردم معدود در رکاب مانده بودند و اميري نامي نمانده بود و تمام فوج حضور با خواجه سرايان و اهل دفتر بهفصد هشتصد سوار نميرسيد تزلزل تمام در لشکرا را يافت و غريب هنگامه برپا گرديد - فرمان بدستخط خاص براي پادشاه زاده محمد معظم بمبالغه تمام که بلا توقف مع تمام فوج بطريق ايلغار خود را بحضور رساند صادر گرديد - و پادشاه زاده بعد ورود حکم لکده و لحظه تاخير جانز نداشته متوجه خدمت پدر بزرگوار گرديد - بهيرو خدمه محل را همانجا بحاظ حقيقي سپرده نه ده روزه راه را بطريق ايلغار طي نموده در دوسه روز خود را مع شاه زاده معز الدين و محمد عظيم رساند - از آنکه دران حالت که محمد معظم با نه ده هزار سوار رسيد از غلغلۀ جهان آشوب فوج محمد اکبر که با هفتاد هزار سوار بقصد مقابله نزديک رسیده بود هيچ احدي از مردم لشکر اميد نجات ازان بليه نداشت باظهار بعضي هوا خواهان از طرف محمد معظم نيز در عالم احتياط و دور بيني وسواس بخاطر پادشاه راه يافت بذابر تقاضای

وقت فرمودند که روی توپخانه رکاب طرف لشکر محمد معظم نمایند و بپادشاه زاده پیغام نمودند که لشکر را همانجا گذاشته خود را با هر دو پسر جریده نزد ما رساند - پادشاه زاده اطاعت حکم نموده دستهای خود را بسته بخدمت پدر عالیقدر جریده رسید - قبل از رسیدن پادشاه زاده چون بسبب بند و بست راجپوتان خبر لشکر پادشاه زاده محمد اکبر واقعی نمی‌رسید شهاب الدین پسر قلیچ خان بهادر که اثر جوهر رشادت و شجاعت از جبین حال او پیدا بود برای آوردن خبر تحقیق از لشکر محمد اکبر بطریق قراولی تعیین فرمودند - آن شهسوار معرکه جلالت همین که رو بفوج محمد اکبر آورد مجاهد خان برادر شهاب الدین که همراهِ محمد اکبر مجبور گردیده بود بتقاضای وقت و مصلحت رفاقت اختیار نموده در انتظار قابوی برآمدن بود از نزدیک رسیدن شهاب الدین برادر خود خبر یافته بخدمت محمد اکبر التماس نمود که اگر حکم شود خود را به برادر رسانده استمالت نموده باخود بیارم بعد مرخص گشتن آنچه از نقد و جنس توانست با خود برداشته باقی اسباب همانجا انداخته خود را ببرادر رساند و هر دو باتفاق بخدمت پادشاه رسیدند - در حالتی که از انتشار اخبار مختلفه طبع مبارک نهایت مکدر بود خبر رسیدن هر دو برادر معروض گردید و نسیم فرح و خوشوقتی بر دل کدورت اثر خلک مکان وزید و بمحمد مراد که از خانه زادن معتبر حاضر بود فرمودند که شهاب الدین را وقت ملازمت مخاطب بشهاب الدین خان نموده تسلیم بفرماید و از زیانی مجاهد خان که او نیز مورد عنایات بیکران گردید بر حقیقت لشکر و تعداد موافق و منافی و مجبور و غیر مجبور

که درین ضمن مردم روشناس دیگر شروع بآمدن حضور نمودند مطلع گردیدند - و نیز بعرض رسید که بعد بر آمدن مجاهد خان از لشکر محمد اکبر خلل دران فوج افتاد - بعده خواجه مکارم که از ملازمان معتبر سلطان محمد معظم بود خود را مقابل قراولان محمد اکبر رسانده بعد دست بازي که میان فریقین روداد و خواجه مکارم زخم برداشته دوسه نفر آن طرف را زخمی ساخته آمده خبر رسانید که تهور خان هراول فوج با چند نفر معدود باراد حضور از فوج خود جدا گشته و نزدیک رسیده - تا آنکه خبر نزدیک رسیدن اربگللال باری معروض گردید - فرمودند که یراق را نموده ملازمت نماید تهور خان درو نمودن یراق تعلل ورزید پادشاه زاده محمد معظم اشاره بر کشتن آن برگشته بخت نمود - درین ضمن یکی از مقربان بعرض رسانید که تهور خان باظهار تهوری و اراده فاسد برخصت و مصلحت و فرموده محمد اکبر خود را رسانیده - پادشاه از شنیدن آن چون شعله آتش برآشفته شمشیر بدست گرفته فرمودند که مانع نیامده با اسلحه آمدن دهند - درین حالت یکی از سزاولان و خدمه دست بر سینه آن اجل رسیده زده بخفت مانع آمد - تهور خان طپانچه بر روی اوزه بر گشت دران حالت پای او بطناب بند گردید و او برو افتاد از چهار طرف صدای بزن و یکش بلند گشت و از اطراف بر سر او ریخته کشته مر او را بریدند - اگرچه بعد کشته شدن از زیر جامه او زره بر آمد اما در باب اصل اراده او روایت مختلف ضد یکدیگر مسموع گردیده اما از زبانی خواجه مکارم که بعده بجان نثار خان مخاطب گشته بود و از معمران کهن سال گفته می شد راقم حروف

شنیده که تهور خان بموجب نوشته عنایت خان که دیوان تن بود و خسرو میشد از روی ارادت باز گشت بدین بارگاه نموده بود نظر بر حسن خدمت و عقیدت و غیرت خود در او نمودن یراق عذر آورد - بهر حال از خبر رسیدن تهور خان بحضور و کشته شدن او تزلزل تمام در فوج محمد اکبر و میان راجپوتان عاقبت تباه انداد و پایی ثبات آنها از جا رفت - چندی از امرا و راجها روانه حضور شدند و بسیاری رو بفرار گذاشتند - و میان مردم عام چنان اشتها یافت که پادشاه از روی تدبیر فرمان بمحمد اکبر نوشتند و دران درج نمودند که اگرچه در باب اخذ قلوب و قزاقی و گرد آوری راجپوتیه چنانچه ارشاد شده بود بعمل آرید و حسن تردد و تدبیر آن فرزند بظهور آمد اما اگر آنها را هراول نموده آن وحشی نژادان را از هر دو طرف برسر تیر می آرید عین مصلحت بود - و چنان منصوبه بکار بردند که فرمان بجنس بدست راجپوتان افتاد و باعث تفرقه آن فرقه ضال بد سگال گردید - اما این قول از زبان راوی ثقه مسموع نگردیده - القصه با آن همه دبدبه و بسیاری فوج که محمد اکبر بقصد مقابله پادشاه ذوی الاقبال آمده بود جنگ نشده و شمشیر از غلاف بر نیامده هزیمت عظیم بر لشکر او افتاد - و تا که محمد اکبر از رو تافتن راجپوتیه آگاهی یافت بغیر از درگاداس بد آساس و یک دو نفر دیگر معتمد راناکه معوج قلیل دوسه هزار سوار از جمله مردم قدیمی او باو مانده بودند دیگر رفیقی و فوجی که بکار او آید با خود نیافت و سرشته تدبیر و عقل و هوش از دست داده و دل باخته ناچار راه فرار اختیار نمود *

بعد عرض رسیدن مقربان حضور باتفاق پادشاه زاده محمد معظم آداب تهنیت فتح بجا آوردند و اکثر کارخانجات محمد اکبر که همراه او بود از حادثه تاراج رفتن مانده بود بضبط پادشاهی درآمد و پادشاه زاده محمد معظم برای تعاقب او مامور گردید - و محمد مراد ولد مرشد قلیخان را بخدمت واقعه نگاری کل دکن مامور فرموده مرخص ساختند *

ذکر سوانح سال بیست و سیوم عهد خلد مکان مطابق

سنه هزار و نود هجری

از جمله سوانح که در صوبه دکن در سال بیست و سه جلوس پادشاه چند فقره بتحریر آورده بعده بذکر باقی سوانح محمد اکبر ورود حضور خواهد پرداخت خان جهان بهادر کولکتنش بعد رسیدن خجسته بنیداد ازنگ آباد موافق حکم بقصد تسخیر قلعه سائیر که در تصرف غنیم لئیم آمده بود خود را رسانده آنچه شرط تردد و سعی بود دریافت محاصره بتقدیم رساند و مردم راجپوتیه بسیار بکار آمدند و مسلمانان زیاد بدرجه شهادت رسیدند اما فائده بر روی کار نیامد لهذا بعد چهار پنج ماه از پای قلعه برخاسته خود را به خجسته بنیداد رساند - از آنکه سیوای جهنمی با فوجی که برای تاخت ملک تعین می نمود خود کمتر بر می آمد *

درین سال بهمعنائی اجل همراه فوج سنگین در ایامی که خان زمان صوبه دار برهانپور بود برآمده ابتداء داخل ملک خاندیس گشته برسر قصبه دهرنگانو که از جمله پتنه و معمورهای مشهور آن ضلع است و مبلغهای کلی از جنس کرانه و اقسام قماش و مال

بندر سورت و دیگر از نگها دران قصبه موجود میباشد آمده
تاخت و تاراج نمود - بعده برگزیده چوپره و دیگر برگزیدگان را تاخته و
سوخته طرف برگزیده جالنده که از قصبه‌های معمور پر از مال تجار
تعلقه بالا گهات گفته میشد اداره گردید - چون دران قصبه حقائق
و معارف آگاه سید جان محمد که از درویشان واصل بالله صاحب
ریاضت و دعوت مسکنی داشت و هرگاه غنیمت رو بآن قصبه می‌آورد
جمع می‌آورد آنجا با مال و عیال پناه بتکیه و مکان آن سید
والا قدر می‌بردند و از آفت کفران و خیم العاقبت محفوظ می‌ماندند
دران مال که اکثر مردم مایه دار با مالیت نقد و جنس پناه بدان
واصل بالله می‌آوردند مردم آن جهنمی اطلاع یافته پاس ادب آن سید را
منظور نداشته دست تعدی و تاراج بر آنها دراز نمودند و بسیاری را
امیر تیر ساختند بلکه دران حالت ممانعت زبان و دست بزرگوار
و توبیخ آن سید و منصوبان او دراز نمودند - و سید جان محمد که
در دعوت نیز از جمله مشاهیر دکن بود و توجه باطنی آن بزرگ
حکم تیر اجل ناگهانی داشت متوجه قطع شجر حیات آن بد اصل
گردید تا باجل طبعی بدار البوار پیوست - بهر حال در همان
سال سیوا در نواح مرتضی آبک بجهنم واصل گشت و تاریخ آن
(کافر بجهنم رفت) مقرر اوراق یافته و از دو پسر ماند سنبها و رام راجا
و سنبها بجای پدر قائم گشت و کب کلس برهمین را که از اله آباد
همراه او آمده بود دیوان صاحب مدار خود ساخت و نسبت بپدر خود
که او در حفظ ناموس رعایای تعلقه خویش میکوشید و سواى طریقه
بغی که در تاراج قافله‌ها مردم آزاری ازو بعمل می‌آمد از افعال

شنیعه دیگر احترام تمام داشت و در پاس محافظت آبروی عورات و عیال مردم و کلام الله که باسیری و تاراج می آوردند نهایت تاکید مینمود و اگر خلاف مرضی او ظاهر میشد سیاست میفرمود پسر بدبخت او خلاف پدر در گردآوری زنان غیر قوم خود دست اندازی برناموس رعایای مکانی که می ماند بدنامی تمام حاصل نمود و پدر او اگرچه در تاخت و تاراج پرگنات و معمورهای مشهور کمی نمی نمود اما برخاسته بنیاد و برهانپور که پای تخت پادشاهان گفته می شدند هرگز دست اندازی ننمود اگر نوکران عمده او صلاح تاخت هردو شهر بمیان آوردند از راه دور بیدنی و عاقبت اندیشی مانع آمده میگفت که همین که تاخت هردو شهر نمودیم تقاضای غیرت عالمگیر پادشاه اینست که بدین جانب متوجه شود باز خدا داند ستیزه پادشاهان کار بکجا رساند - بعده که او بدارالبوار پیوست سنبها پسر نابکار او خواست درین بدنامی نسبت به پدر قدم جرأت پیش گذاشته بسنبها سیوای علم طغیان برافرازد و بیستم ماه محرم سنه بیست و سه جلوس مطابق سال هزار و نود و یک هجری که کاکرخان افغان دران ایام بمنصب جزیه به بنیابت خان زمان صوبه دار برهانپور بود و زیاده از دو صد سه صد سوار با خود نداشت با قریب بیست هزار سوار سنبهای بد کردار بعد تاخت اطراف صوبه برار از سی و پنج گروهی راه بطریق ایلغار که دران ایام بهمین دستور تاخت می آوردند تاخته رفته صبح غافل که اصلاً خبر آوارگی فوج کفار هیچ طرف از اطراف شهرت نیافته بود جلوریز بر سر بهادر پور کدیلک و نیم گروهی برهانپور از پورهای معمور پراز مال واقع شده و صرافان و تجاران

صاحب لکوک در انجا می بودند و از جواهر و زر وافر و اقسام جنس هفت اقلیم و مال بیشمار همه بذا در لکها در هر دکان موجود بود تاخت آوردند و چنان بی خبر رسیده اطراف بهادر پوره و هفده پوره نامی دیگر شهر را که برون حصار شهر پناه واقع شده بودند احاطه نمودند خصوص بر بهادر پوره چنان غافل تاخت آوردند و چنان بیخبر رسیدند که احدی دام و درمی از مال و متنفسی از اطفال و عیال و ناموس بیرون نتوانست برد و کاکر خان و مردم شهر وقتی خبردار گشتند که دود شعله های آتش سوختن پور های مذکور بآسمان رسیده بود و نائب صوبه که در خود طاقت برآمدن و مقابله نمودن نیافت محصور گردید و باستحکام دروازه ها و برج و باره پرداخت و مثل حسن پوره و شاه گنج و شاه جهان پوره و خرم پوره و نواب پوره و غیره هفده پوره نامی دیگر را که پر از مال متصل حصار شهر پناه بودند و حکم وسط شهر داشتند و در هر پوره لکها زر نقد صرافان و تجار مشهور موجود بود فرو گرفته دست بغارت و سوختن پور جات کشادند بعضی شرفای صاحب غیرت ناموس خود را زیر تیغ آورده خود نیز جنگ نموده بدرجه شهادت رسیدند و بسیاری تن برضا و قضای آلهی در دادند و جمعی که متصل حصار و دروازه شهر پناه بودند دست عیال و اطفال خود گرفته به بی ستري تمام خود را دران آشوب قیامت اندرون چار دیوار شهر رسانیدند و تا سه روز پور جات مذکور را بخاطر جمعی بتاخت و تاراج آوردند و مبلغ های خطیر که زیر زمین از مدتها مدفون بود و بسیار جا بوده که صاحب خانه هم خبر نداشتند بدست کفار فجار افتاد و زینها ساخته

آورده مکرر بقصد یورش نمودن و بالای حصار شهر پناه برآمدن حملها نمودند چون جمعی از منصبداران بر سر مورچال و دروازه و برج و باره داد جلالت داده بدفع شرآن بد سگالان کوشیدند اندرون شهر پناه نتوانستند در آمد و سوای زر سرخ و سفید و طلا و نقره غیر مسکوک و زیور مرصع و اقامه بیش قیمت که در فراهم آوردن و برداشتن آن از مال دیگر مستغنی گردیدند متصرف نشدند از اقسام ظروف برنجی و مسی و چینی آلات و پل سیه و کرانه مثل قرنفل و فلفل و فونل و دارچینی و جوزبویه و رخت مستعمل که ابتداءً بتاراج فراهم آورده بودند آخر قابل برداشتن ندانسته انداخته رفتند و بعد از آواره شدن آنها آنقدر زر در رستهای بازار افتاده بود و سوزانده بودند که با حاطه تحریر راست نمی آید بعده که از زبانی جاسوسان خبر انتشار فوج غنیم لئیم سمیت برهانپور در نواح خجسته بنیاد بخان جهان بهادر کوکلتاس رسید اگرچه ابتداءً بلا توقف سوار شده سه چهار روزه راه را در یک شب و روز بطریق ایلغار طی نموده خود را به کتل فردا پور سی و دو گروهی رساند اما در آنجا بمسب عبور لشکر و آرام چهار پاسه چهار بهر توقف واقع شد و بقول مشهور جمعی که سوی ظن در حق خان جهان بهادر موافق رویه عالم داشتند و کیل سنبها رجوع آورده مبلغ خطیر گذرانیده التماس نمود که چهار پنج پاس در آنجا درنگ واقع شود و از آنکه تحقیق بود که غنیم بعد از هزیمت از برهانپور بسبب گران باری و شهرت تعاقب خان جهان بهادر بقلعهای نامی دور سمیت خود را نمیتوان رساند ناچار راه قلعه سالدیر تعلقه بکلانده که نسبت بهمه قلعهها نزدیک و در تصرف آنها بود از راه برگشته مصطفی

آباد عرف چوپره اختیار نمود درینصورت لازم بود که خان جهان بهادر از فرداپور بلا توقف طرف دست چپ مائل راه دهرنگانو و چوپره پیش کرده سدره کفار گردد بالتماس وکیل غنیم لئیم خلاف رای سلیم بره راست عیدل آباد روانه شد و غنیم از رسیدن این خبر فرصت را غنیمت دانسته هرچه از نقد و جنس و طلا و نقره آلات واقمشه توانست برداشت و جمعی از اسیران با خود گرفته تا رسیدن خان جهان بهادر ببهرائپور از راه چوپره بطریق ایلغار در چهار پنج روز بقلعه سالدیر رسید - فضلا و شرفا و مشایخ بهرائپور محصور مشتمل بر غلبه و تسلط کفار و برباد رفتن مال و ناموس مسلمانان و آینده ترک نماز جمعه نمودن مع عرضه داشت بحضور فرستادند بعد عرض فرمان اعتراض آمیز مشتمل بر اشاره آنکه ما خود بدولت برای تنبیه کفار دکن متوجه آن طرف میشویم بنام خان جهان بهادر صادر فرمودند و مغضوب ساخته هرچه طومار تجویز منصب و اضافه که در آن سال خان جهان بهادر ارسال حضور نموده بود برخلاف دستور سابق یک قلم نامنظور فرمودند و نظر بر فساد دکن و فرار پادشاهزاده محمد اکبر حکم پیشخانه بر آوردن طرف بهرائپور نمودند *

ذکر سوانح سال بیست و چهارم از جلوس عالمگیر

پادشاه مطابق هجری هزار و نود یک هجری

پادشاهزاده محمد اکبر بعد هزیمت نمودن و فرار اختیار کردن که سوای سه صد چهار صد سوار از مردم قدیم و راجپوتیه دیگر فوج و جمعیت با او نماند از جمله مردم اعیان قدیم خدمت میر ضیاء الدین شجاعی با دو سه مردم نامی دیگر رفاقت او اختیار

نمود و همه مال و اسباب تجمل و خزانه و توپخانه بعد غارت رفتن آنچه مانده مع یک پسر خرد سال باسم نیکو سیر و با دو دختر بتصرف پادشاه درآمد و یک پسر که بحد تمیز رسیده بود بدست راجپوتیه ماند که با خود بردند و محمد اکبر هراسیمه کار و بار خود گردیده نمیدانست که کجا رود و چه چاره سازد گاه بارادشاه جهان آباد و لاهور راه اجمیر پیش نهاد همت می ساخت و گاه بقصد ایران عذر اختیار از دست میداد هرطرف که میرفت فوجداران و زمینداران اطراف بموجب رسیدن حکم پادشاه سد راه می گردیدند و پادشاهزاده محمد معظم مامور گردید که بتعاقب محمد اکبر پردازد اما بروایت مشهور پادشاهزاده محمد معظم برای تعاقب او اغماض بکار برده عذر کشیده طی مسافت می نمود تا آنکه محمد اکبر راه شارع لاهور و ملتان را گذاشته برهنمائی زمینداران از راه دشوار گذار و جبال سمت دکن مرحله پیمای گردید و از معبرهای تعلقه گذر اکبرپور بتفاوت هشت کروزه نزدیک سرحد راجه موهن سنگه که در تعلقه میر بحری مکرر سوانح بود عبور نمود بعده که به سرحد تعلقه میر نورالله پسر میر میران قلعه دار تهاپیز رسید از آنکه مکرر فرمان و احکام بذام خان جهان بهادر صوبه دار دکن و همه فوجداران باین مضمون رسیده بود که اکبر ابتر هرطرف که سر برآرد سد راه او گردیده تا ممکن زنده دستگیر نمایند و الا بقتل رسانند خان جهان بهادر بموجب حکم بقصد دستگیر ساختن محمد اکبر بطریق ایلغار تعاقب نموده بتفاوت چهارده پانزده کروزه خود را رساند اما بعد نزدیک رسیدن برای دستگیر نمودن اغماض

نمود و این معنی از عرضه داشت میر نورالله که در چنین مقدمات
بی مکابا بود بعرض رسید و فرمان اعتراض امین‌ترین ماده و احکام تهدید
آمیز بر تمام اخبار نویسمان صادر گردید بعد که محمد اکبر بسرحد بکلانه
تعلقه راجه دیبی سنگه بندیل قلعہ دار و فوجدار ملهیر رسید راجه
دیبی سنگه فوج خود را برای سدره گردیدن و دستگیر نمودن محمد اکبر
تعیین نمود اما فوج وقتی رسید که محمد اکبر از سرحد بکلانه گذشته بود
و چند نفر راجپوت که عقب مانده بودند آنها را مردم راجه بدلا ساوربان
خوش مجبور و رام ساخته نزد دیبی سنگه آوردند و در همان
حالت که راجه از راجپوتیه احوال محمد اکبر استفسار می نمود چند سوار
دیگر راجه نیمه آستین خون آلود محمد اکبر را که بسبب حدت هوا از
بدن برآورده پرورش یکی از چپاهاهی خود انداخته بود و از مردم آن
راجه چند سوار بر سر آن چیلہ رسیده او را زخمی ساخته بودند
آوردند تا تحقیق این معنی شود بگمان آنکه شاید ضرر جانی
بمحمد اکبر رسانده اند راجه متوهم گشته بر سواران بید ماغی زیاده
نمود القصد بعد که محمد اکبر از سرحد فرنگیان در پناه کوههای
بکلانه بتشویش تمام گذشته مبلغ بجماعه کوه نشینان رعایت نموده
برهبری آنها بسرحد راهیری تعلقه سنبهای مردود رسید سنبها
استقبال نموده بملکان حاکم نشین خود که از برای قلعہ راهیری سه کوره
مسافت دارد فروه آورده وجه خرج برای او مقرر نمود باقی ذکر
محمد اکبر بر محل بزبان قلم خواهد داد *

ذکر موانع سال بیست و پنجم از جلوس عالمگیر

پادشاه غازي مطابق هزار و نود و در هجري

بعد عید فطر در سال بیست و پنجم جلوس حضرت خلد مکان
بقصد تنبیه کفار دکن بشهرت تعاقب محمد اکبر متوجه دکن
شدند و همه جا داد دهان و شکار کنان که پادشاه زاده‌ها در رکاب
بودند از گذر اکبر پور عبور نموده چهاردهم شهر ذی قعدة سنه مذکور
داخل دارالسرور برهانپور شده در دولت خانه قلعه ارک نزول
فرمودند خان جهان بهادر صوبه دار و امین خان دیوان چهار
صوبه دکن بادیگر فوجداران عمده و متصدیان با نام و نشان بحضور
رسیده شرف اندوز ملازمت گردیدند و اکثر از نوکران نامی لیجاپور
و قطب شاهي و مرتهاي صاحب فرج رو بدرگاه پادشاه جهان پناه
آورده سعادت اندوز ملازمت گردیده کامیاب عطای خلعت و منصب
واسپ و فیل و جواهر میگردیدند از آنکه کفار بلده و پرگنات در ادای
جزیه بسیار بسختی بامنتوب کرده پادشاهی پیش می آمدند
و هیچ پرگنه نبود که رعایا بامداد فوجداران و مقدمان سرکش جنگ
و هنگامه فساد نمایند میر عبد الکریم را که ضابط و استادزاده پادشاه
میشد و بحلیه فضیلت و دیانت آراسته بود بخدمت امانت و تحصیل
جزیره بلده سالیفور منصوب فرمودند و مصالح سوار و پیاده همراه
او روانه جزیره شدند تا آنجا که رسیدند به پایتختی جزیره تکفل پیش
آوردند و چون در آنجا رسیدند در آنجا بزرگواران و چوک واقع است و دران
مطالبه دران سرشار بدبوس می بودند و تفرور پادشاهی پخته میشد
آتش گرفت و از چند کله باروت که دران سرا بود سقف خانه پرید

و آدم بسیار سوختند درین ضمن بعرض پادشاه رسید که در ته خانه که زیر خوابگاه پادشاه واقع شده سی کله باروت است بعده که بتحقیق آن پرداختند و در آنجا سی کله باروت بود و پس که پادشاه متوجه دارالخلافه گردیده بودند کلهای باروت در متصدیان توپخانه و قلعه ارک در آنجا گذاشته بودند درین مدت از آنجا بر نیارده بودند بعد عرض همه متصدیان توپخانه و قلعه ارک پای اعتراض آمدند و داروغه توپخانه و قلعه دار و داروغه عمارت و مشرف کار خانجات و غیره هفت هشت نفر را منصب کم نموده فرمودند که اگر جهانگیر پادشاه می بود همه متصدیان را در همین کلهای باروت می پراند آری از وسعت خلق و دینداری که حضرت خلد مکان اختیار نموده بودند کمال اعتراض او کمی نمودن منصب بود که آنهم در اندک مدت بکارسازی و شفاعت بخشیان عظام بحال می شدند - سه چهار ماه در دار السرور برهانپور بسرور و کامرانی بسر برده متوجه خجسته بنیاد اورنگ آباد گردیدند میر عبدالکریم امین جزیه بعرض رساند که جزیه تمام بلده برهانپور سال گذشته بیست و شش هزار روپیه داخل خزانه سرکار گشته خانه زان در مدت سه ماه از پورجات نصف بلده یک لک و هشت هزار روپیه عائد سرکار ساخته الحال امیدوار است که در رکاب همراه باشد و خدمت جزیه بدیگری مقرر شود بعد عظامی اضافه و آفرین باد فرمودند خدمت جزیه بحال نائب خود گذاشته همراه باشد - مابین راه بعرض رسید که دلیر خان که از شجاعان کار طلب و افغانان صاحب غیرت با نام و نشان بود بغتة بدون عارضه بدنی و دیعت حیات نمود و در عوام

شهرت یافت که چون اعظم شاه خفیه وقت شب بدیدن دلیر خان رفته بود و بهادر شاه اطلاع یافته بعرض رساند او خود را مسموم ساخت و بعد داخل شدن خجسته بنیان پادشاه زاده محمد معظم را برای تسخیر قلعات و تنبیه کفار رام دره و پادشاه زاده محمد اعظم را برای تسخیر سالیمر متصل قلعه ملهیر سرکار بکلانه که از چند سال در تصرف غنیم لدیم در آمده بود چنانچه بذکر در آمده مرخص فرمودند - پادشاه زاده محمد معظم که برای رفتن طرف رام دره کوکن مامور گردیده بود ملک آبک کرده کفار را همه جا تاخت و تاراج کنان داخل دره های قلب و کوه های سربفلک کشیده پر از اشجار خاردار و جنگلهای دشوار گذار گردید و کفار بسیار زیر تیغ آمدند و دران سفر از خواجه ابو المکارم که از نمک پروردهای قدیم پادشاه زاده بود و آخر مخاطب بجان نثار خان شد و دیگر بندهای پادشاهی تردد های نمایان و کفار کشی زیاده بظهور آمد اما از آنکه دران ملک سوای جنس ارزن و کورس و کودون که برای مسافر و مردم ملک دیگر اثر سمیت ازان ظاهر میشود و نارجیل و فوفل بهم نمی رسد و باسپ و شتر اصلا آب و هوای آنجا راست نمی آید آدم بسیار و چهار پای بیشمار هلاک و تلف شدند و از بی اسپ کار بجائی رسید که در طویل خاص پادشاه زاده اسپ قابل سواری نماند و مردم لشکر بیشتر پیاده شدند و از نرسیدن رسد که کفار از هر چهار طرف سرواه را گرفته بودند عرصه زندگانی بر لشکر بمرتب تنگ گشت که توقف پادشاه زاده دران سرزمین دشوار گردید بعد که بعرض حضرت خلد مکان رسید فرمان طلب حضور صادر شد *

ذکر سوانح سال بیست و ششم از جلوس عالمگیر

پادشاه مطابق هزار و نود و سه هجری

پادشاهزاده محمد اعظم که برای تسخیر قلعه سالیمر مامور گردیده بود اگرچه قلعه سالیمر نه آن چنان قلعه ایست که آن را محاصره میتوان نمود و اطراف آنقدر غارهای عظیم متصل دریای شور دارد که اگر لکها سوار در اطراف آن کوه سر بفلک کشیده بمحاصره پردازند کاری نتوانند ساخت اما نیکنام خان نام قلعه دار ملهپیر و فوجدار سرکار بکلانه که دران ضلع بندوقست خوب داشت و مابین قلعه ملهپیر و سالیمر زیاده از شش کوه فاصله نداشت قبل از انتشار خبر تعیین شدن پادشاهزاده محمد اعظم قلعه دار غنیم را که در سالیمر بود بنامه و پیغامهایی التیام آمیز و فرستادن تحف و هدایای محبت انگیز بخود رام و مستمال ساخته مبلغ کلی از نقد و جنس رسانده قول فرمان عطای منصب چهار هزاره برای او طلبیده باوجود رسیدن محمد اعظم شاه نزدیک قلعه چنان تردد نمود که کار بمحاصره محمد اعظم نکشید و قلعه بلا تردد تیغ و سنان بتسخیر و تصرف مردم پادشاهی درآمد - اگرچه این معنی خلاف مرضی پادشاهزاده بوقوع آمد و شکوه زیاده نیکنام خان بانواع تمهید بحضور نوشت اما از آنکه تردد و سعی نیکنام خان موافق مرضی حضرت خلد مکان بود و کار بجنگ و آدم کشی منجر نگردیده شکوه بمسافرش منجر گردید - چون در ایامیکه صاحبقران ثانی شاه جهان بادشاه دفعه ثانی بدکن رسیده برای تسخیر قلعات طرف گلشن آباد و کوکن نظام الملکی افواج تعیین نموده بودند اول بار قلعه رام سیج

که نسبت بقلعه‌های سر بفلک کشیده دیگر کوهی ست مختصر
 قلب که اعلا توپ نداشت باز دک تردد بتسخیر و تصرف بندهای
 پادشاهی درآمده بود و از شگون زود بتسخیر درآمدن قلعه‌های
 نامی دیگر نیز بلا امتداد ایام محاصره بتصرف درآمده بودند این
 دفعه نیز حضرت خلد مکان بقیاس عهد شاه جهان اول بار فوج
 بسرداری شهاب الدین خان برای تسخیر قلعه رام‌سیج تعین فرمودند
 و از شهاب‌الدین خان آنچه شرط سعی در محاصره نمودن و کندن
 نقب و دواندن مورچال و بالا بردن دمدمه و یورش بود بظهور آمد
 اما چون قلعه دار رام‌سیج از جمله مرهقه‌های آزموده کار و تجربه دیده
 روزگار بود در مقابل خبرداری و تلاش او تردد افواج پادشاهی بجائی
 نرسیده - محرم سوانح از جمله متعینند آن فوج بود چون دران قلعه توپ
 آهنی نبود و چرم بسیار موجود داشت از چوب توپ ساخته چرم
 گرفته بر وقت قابو آتش میداد که کار ده توپ ازان بظهور می آمد بعده
 پادشاه بتقاضای مصلحت شهاب‌الدین خان را بحضور طلبیده
 خان جهان بهادر کولکنش را برای تسخیر آن قلعه تعین فرمودند
 از خان جهان بهادر نیز آنچه شرط سرداری و تردد در ایام محاصره
 بفعل آمده اگر بشرح و بسط بر نگارد باغراق منجر می گردد اما
 کاری ساخته نشد یک روز خان جهان بهادر کولکنش وقت شب
 فرمود که یکطرف قلعه بشهرت یورش مردم توپ خانه با مصالح
 آتش بار و جمعی از مردم توپخانه و بسیاری از عمله و فعله بازار
 باغلوئی عام شورش تمام نمایند تا مردم قلعه آن طرف هجوم آورده
 همان طرف شرط قلعه‌داری و احتیاطی که باید بظهور آرند و از

سمت دیگر سراغ بسته صد دو نفر از جوانان سرباز و تهمندان
فلکناز که در فن قلعه گیری خشت بر مناره می بستند و در قلعه
کشائی یدبضا داشتند خفیه بدون شور و شر و مصالح یورش و
روشنائی اصلا همراه نداشته مار صفت بمدد کمند و انواع تدبیر
بالا برآیند و قلعه دار ازین تمهید خان جهان بهادر خبر یافته مقرر
نموده بود که در مقابل هنگامه و شورش هجوم یورش لشکر و مردم
بازاری قلعه باجمعی از تهور پیشگان با نفیری و نقاره و فریاد و غوغا
در دفعیه می کوشیدند و در انداختن سنگهای کلان و چپر های
آتش زده و لکافهای کهنه چرب نموده نیم سوخته تقصیر نمی
نمودند و از طرف دیگر یورش خفیه که خان جهان بهادر مقرر کرده
بود قلعه دار چند نفر جانباز تهور پیشه را با چنگهای آهنی بی هنگامه
شور و شر که صدا و ندای آدم بر نمی خاست نشانده انتظار
مهمانهای ناخوانده میکشیدند همینکه اول بار دو نفر بالا
برآمده سر از ان مکان برآوردند جوانان قلعه از ان چنگهای آدم ربا چنان
بر سر و صورت آنها فواختند که پوست سر را مع چشمها از کاسه سر
آنها برآوردند بصدقه پیاپی از راهی که بدشواری تمام باختیار خود آمده
بودند سر و دست و پا باخته غلطان همراه دیگران که از عقب
می آمدند پیاپی رسیدند - بعده روزی یکی از سائس طویل
خان جهان بهادر التماس نمود که من در فن تسخیر جن دست
تمام دارم یک مار طلا بوزن صد توله ساخته بدست من داده مرا
پیش آهنگ یورش نمایند امید تمام است که بمدد جنیان تا
دروازه قلعه بند نشوم خان جهان بهادر فرمود مطابق گفته او بعمل

آورده یورش نمودند نصف راه طی نموده بودند که گوله از ریسمان سن چنان بر سینه او رسید که مارتلا از دست او پرید و خود او غلطک زنان تا پایدین بند نگردید - حاصل کلام بعد تردد بسیار که کاری نتوانستند ساخت خان جهان بهادر نیز بموجب حکم از انجا برخاست - روز کوچ فرمود که چوبها که برای مصالح مرحله بستن بخرچ مبلغ کلی در زمین سنگ لاج فرو برده بودند آتش زنده مردم قاعه بشوخی تمام بر کنگرهای اطراف جمع آمده به طبل و نقاره حرفهای ناگفتنی بزبان آوردند - بعده قاسم خان کرمانی که در سبه سالاری و کار طلبی شهرت تمام داشت بدین خدمت مامور گردید از وفیز تردد نمایان بظهور آمده اما کاری ساخته نشد آخر پادشاه تسخیر آن قلعه را موقوف بر وقت داشته قاسم خان را بر خدمت دیگر مامور فرمودند بعده که سنبهای نابکار قلعه دار رام سیج را بفرستادن خلعت و کمره مرصع و مبلغ نقد بر قلعه داران دیگر امتیاز داده ازان قلعه تغیر نموده بر یکی از قلعه های نامی دیگر مقرر فرمود نیک نام خان قلعه دار ملهیر معرفت عبدالکریم نام که یکی از زمینداران اطراف رام سیج بود ساخته از قلعه دار جدید آن قلعه را بتصرف و تسخیر پادشاهی در آورد *

الحال بذکر رفتن محمد اکبر بایران می پردازد - بعده که محمد اکبر براهیری رفته مهمان سنبهای جهنمی گردید اولاً ازان مردود سلوک و مدارات موافق شان پادشاه زاده بظهور نمی آمد و برای مردمی که همراه محمد اکبر بودند خرچ هم برفاه نمی رسید و تصدیع میکشیدند روزی قاضی آنجا بحضور محمد

اکبر از راه بیوقونی و خوش آمد بیجا بسننها میگفت که دشمنان
 مهاراج پایمال شوند محمد اکبر شنیده بر آشفته قاضی را بحماقت
 مخاطب ساخت و بسننها نیز گفت که بحضور ماچنین کلمات
 لغو گفتن و شنیدن از شما بدنما است و دیگر خبر تعین فوج بسرداری
 اعتقاد خان خلف الصدق جمده المک اسدخان برای تسخیر قلعه
 راهبری نیز شهرت یافت لهذا محمد اکبر مصلحت درین دانست
 که خود را بهر وجه بایران برساند و دو جهاز خرد ترتیب داده
 ذخیره چهل روزه در جهاز موجود کرده خواست روانه شود ابتداء سیدی
 یاقوت خان حبشی که دران اطراف دریا کوس اناالملکی میزد
 بملاحظه توهم پادشاه خواست چند جهاز جنگی برای گرفتن سمرا
 پادشاهزاده مهیا سازد و آخر اغماض نمود و محمد اکبر با زاد و راحله
 توکل همراه ضیاءالدیر، محمد شجائی و چهل و پنجاه نفر معتمد
 دیگر جهاز را سفری نمود و در راه بر جهاز محمد اکبر تفرقه حادثات
 عظیم روداد که بشرح و تفصیل آن نمی پردازد - آخر جهاز از ناموافقت
 ایام بجزیره توابع امام مسقط افتاد و مسقطیان پادشاهزاده را گرفتار کرده
 نزد امام مسقط بردند امام مسقط که بجای زمینداران عمده و حاکم
 مستقل توابع قلمرو ایران است بحسب ظاهر در مهمانداری با
 پادشاهزاده با دار و مدار پدش آمده بطریق نظربند نگاهداشته بجلدی
 تمام بخدمت حضرت خلد مکان عرضه داشت نمود دران درج کرد
 که اگر دو لک روپیه نقد و سزد معافی عشور آنچه جنس مسقط
 بندر رسوت بالای جهازات میروند همراه یکی از بندهای پادشاهی
 بفرستند محمد اکبر را حواله او نموده روانه حضور نمائیم بعده که بعرض

خلد مکن رسید حکم بنام متصدیان بندرسورت صادر گردید که موافق التماس امام مسقط بعمل آرد متصدی سورت حاجی فاضل نام را که از سلسله ناخدايان جهازات پادشاهی و خانه زادان موروثی پادشاهی باهمه زبان آشنا بود برای فرستادن مسقط و آوردن محمد اکبر مقرر نمود - درین ضمن خبر رسید که بعده که خبر مقید گردیدن محمد اکبر در مسقط و اراده ناصواب امام آنجا بفرمان روای ایران رسید پیاپی احکام تهدید آمیز برای روانه نمودن محمد اکبر بامام مسقط باین مضمون رسید که مهمان ما را باهتمام تمام زود روانه نماید و الا فوج هامون گرد دریا نورد برای پایمال ساختن آن دیار رسیده داند و حکم پیشخانه بیرون زدن و تعیین فوج نمودن بر امام مسقط فرمود و امام مسقط ناچار پادشاهزاده محمد اکبر را حواله مردم شاه سلیمان باعزاز تمام نمود - آنچه در ایران بمحمد اکبر گذشته اگرچه بروایت مختلف مسموع گردیده اما آنچه از زبانی محمد هاشم تبریزی که بخشی و واقعه نگار برهانپور بود و خواهرزاده محمد ابراهیم مستونی الممالک ایران که برای آوردن محمد اکبر مهماندار مقرر شده بود گفته می شد محرر سوانح شنیده بزبان قلم میدهد - بعده که خبر رسیدن محمد اکبر به بندر تعلقه ایران بشاه سلیمان رسید محمد ابراهیم را باسرانجام مهمانداری تعیین فرمود و مصور چابک دست مافی نژاد همراه داده حکم نمود که اول تصویر محمد اکبر را بلا شهرت چنان بر صفحه مرقع نگاشته روانه اصفهان نماید که همراهان محمد اکبر بلکه مردم شاه نیز خبر نیابند و برای تقدیم ضیافت و سرانجام مایحتاج ضروری و آنچه مرغوب طبع پادشاهزاده و همراهان

او باشد خصوص برای بهر رساندن و مهیا ساختن آنچه پادشاه زاده در هندوستان بدان خو پذیر بود مثل پان و انبه و انداس و دیگر ماکولات و مایهومات و خوشبونی که در هندوستان بهم میرسد تا کید زیاده فرمود بعد از آن که محمد اکبر سه گروهی اصفهان رسید در باغ پادشاهی فرود آوردند و شاه سلیمان خود تا باغ استقبال فرمود محمد اکبر تا دروازه باغ رفته با پنچ قطعه الماس و یاقوت بیش بها با شاه ملاقات نموده گفت که اگرچه نزد بزرگان ایران غیر متعارف است که نذر و هدیه در دست گرفته با بزرگان ملاقات و ملازمت نمایند اما در هندوستان دست خالی بخد مت مربی آمدن ترک ادب مت شاه باظهار شفقت تمام خیر مقدم گویان شعری از اشعار حافظ مشتمل بر شکر قدوم مهمان خوانده دانهای جواهر را از روی شفقت و اظهار اخلاص بر داشته در دستار خود گذاشت و محمد اکبر هم شعری از شعرهای حافظ در جواب شاه خواند و بعد از خوراندن حاضری هر دو بر اسب سوار شده بالای پایندازی که از تربیت و مخمل کار کشان و چپینت بندری تا مکان فرود آمدن محمد اکبر انداخته بودند باهم گپ زنان روانه شدند - نقل می نمود که چون شاه براسپی که سوار بود بسیار هموار راه میرفت و اسب پادشاه زاده شوخی و جلدی می نمود و چابک سوار محمد اکبر چنان اسب دیگر بجلدی رساند و محمد اکبر هم بجایکی تمام چنین خود را بر پشت آن اسب رسانده تبدیل سواری نمود که ناظران در تعجب مانده آفرین گفتند - بعده که بشهر رسیدند شاه از مکانی که راه مهمان خانه محمد اکبر جدا می شد جلوی اسب کشیده با احترام تمام بمکانی که برای فرود آمدن

او مقرر ساخته بود مرخص نموده گفت که فردا تا من بدیدن شما نیایم شما از جای خود حرکت نخواهید نمود و باز روز دیگر شاه بدیدن پادشاهزاده رفته لمحک نشسته کلمات دلبري و دلداري بمیان آورده محمد اکبر را همراه گرفته بخانه خود آورد و هر روز ضیافتهای رنگین و مجلسهای نوآئین می نمود چون فصل وایام خزان بود که در ایران چهل روز دو ماه اشجار صحرای و باغات برای تبدیل لباس همه برهنه از برگ می شوند محمد اکبر را بداغ خود برده ضیافت نموده فرمود که بجای شگوفه و میوه از مروارید ریزه و کلان آبدار همه درختان ثمردار را آئین بندي نمایند بعده که پادشاهزاده محمد اکبر بداغ تشریف برده آن وفور مروارید را تماشا و ملاحظه کرد و پادشاه نموده گفت چون دریاهاي مروارید خیز بتصرف ملازمان شماست تمام اشجار باغ از مروارید آبدار شگوفه کرده و ثمر بار آورده اما در جواهر خانه هندوستان نیز آنقدر جواهر فراهم آمده که اگر خواهند از الوان جواهر آئین بندي باغ می توانند نمود - روزي از بذا در تعلق شاه خبر آوردند که فرخنده اختر نام پسر از هندوستان رسیده و شاه از شنیدن آن پادشاهزاده پیغام فرستاد که آمدن پسر شما مبارکباد میخواهم مهمانداری برای آوردن او تعیین نمایم شما هم خط به پسر خود بنویسید پادشاهزاده محمد اکبر جواب داد که پسرهای من که در هندوستان گذاشته آمده بودم جد آنها نزد خود طلبیده پسر دیگر ندارم که آمده باشد باز پادشاه هر چند در فرستادن مهماندار باعزاز طلبیدن مبالغه نمود محمد اکبر در منع آن سماجت و انکار زیاده بکار برده بآن جوان پیغام داد که نشان پسر من چه

داري بنویس او در جواب گفت بعده که رو برو شوم نشان پسری و پدری را خاطر نشان خواهم نمود محمد اکبر در انکار پسر بودن او مبالغه از حد گذرا ند تا آنکه آن جوان از غصه عدم قبول محمد اکبر ریسمان را بحلق خود کشید منصوبان شاه خبر یافته ریسمان از حلق او بر آوردند و شاه روز مره برای او مقرر کرد اما محمد اکبر بقبول پسری او تن نداد - بعده که تکلیف امداد برای آمدن هندوستان بمیدان آورد شاه جواب داد که تا حیات پدر شما مهمان عزیز ما ئید بعده که شما را کار به برادران افتد هرچه توانیم در امداد خواهم کوشید بعد چند گاه که سلیمان شاه ودیعت حیات نمود و سلطان حسین قائم مقام او گردید در تیمار داری و مهمان نوازی پادشاهزاده نسبت بسابق زیاده کوشید - روزی پادشاهزاده بدستاوریز نوشته جمده الملک اسد خان شهرت واقعه حضرت خلد مکانی داده تکلیف امداد فوج و خرچ بمیدان آورد شاه حسین در جواب گفت که واقعه نگاران خفیه ما در تهته و بنادر هندوستان هستند که اخبار ضروری را می نویسند بعد رسیدن خبر واقعی آنچه از ما خدمت بیاید خود را معاف نخواهم داشت بعده که خبر خلاف برآمد پادشاهزاده خجالت زیاده کشید و در عزت و آبروی او تفاوت بسیار راه یافت آخر تکلیف این معنی بمیدان آورد که هوای سرزمین عراق بمزاج من نمیسازد مرا مرخص سازند که در توابع گرم سیر سرحد خراسان که نزدیک سرزمین هندوستان است رفته بنشینم و بحکم آنجا بنویسند که بروقت مدد فوج و رفاقت سرداران فوج بمن نمایند بعده وجه خرچ در ماهه برای پادشاه زاده مقرر کرده بر محصول توابع هرات تنخواه

نموده حکم نوشتند که هرگاه پادشاهزاده محمد اکبر را با برادران سروکار
پیکار اتفاق افتد پانزده هزار سوار از نوکران سرکار و مددگار مقرری
رعیتی همراه نمایند - بعده پادشاهزاده در توابع گرم سیر خراسان رفته
بخوشی و ناخوشی اوقات بسر می برد تا آنکه در آروزی سلطنت
هندوستان در اواخر عهد حضرت خلد مکان ازین تنگنا سرای فانی
بروضه جاودانی شتافت *

نزع بر سر دنیای دون مکن درویش * نه عمر خضر! ماند و نه ملک اسکندر

ذکر سال بیست و هفتم از جلوس عالمگیر پادشاه

مطابق سنه هزار و نود و چهار هجری *

اگرچه محرر اوراق را بر سوانح این دوسه سال کما هو اطلاع حاصل
نموده که قابل تحریر داند و از جای دیگر نیز مسوده تسطیر احوال
این ایام بنظر نیامده که بر اعتماد آن قلمبند توان نمود اما آنچه
از زبان راویان ثقه مسموع گردیده و بسبب تعیذات بودن برادر
غفران پناه محمد مراد خان که از تربیت یافتهای حضور بود
و بر اقوال او اعتماد کلی داشت و خود در سفر رام دره و حجاب
حیدرآباد مشاهده نموده بعد تحقیق اختلاف اقوال از بیش و کم
بزیان قلم می دهد اگر از روی نسخه و زبان راوی دیگر تفاوت کم و زیاد
بگوش مطالعه کنندگان دقیقه سنج درآید معاف فرمایند *

بعده که در اوائل سنه بیست و هفت از احمد نگر پادشاهزاده
محمد معظم را برای تسخیر قلعبات طرف رام دره که در تصرف
منصوبان سندهای جهنمی نابکار بود و آن طرفها هرگز فوج
پادشاهی را اتفاق عبور نیفتاده بود برای تنبیه مفسدان آن

ضلع مرخص فرمودند و آتش خان داروغه توپخانه را با لطیف شاه دکنی که مخاطب بسرفراز خان گردانده بودند و اخلاص خان برادر بهلول خان و ناکو نام که از مرهتهای نام آور و واقف کار آن طرف بود و خواجه مکارم که اعلی از نوکران پیش آورد های پادشاهزاده معظم بود و در همان ایام او را بمنصب نهصدی سرفرازی داده مخاطب بجان نثار خان ساخته بودند اگرچه کم منصب بود اما در منصوبه بازی و رای سلیم و شجاعت منظور نظر بادشاه گردیده بود همراه داده طومار فوج بندی بیست هزار سوار درست نموده سعادت خان عرف محمد مراد را که بخدمت واقعه نگاری کل دکن سرفرازی داشت واقعه نگاری فوج پادشاهزاده را نیز ضمیده آن ساخته همه را از عطای انعام اسب و فیل و خلعت و اضافه سرفرازی بخشیدند - مابین راه از پیش آمدن فوجهای مقاهید و درهای تنگ جنگهای عظیم با هراول پادشاه زاده روداد بعده که جمعی از مردم پادشاهیهی بکار آمدند مقهوران به تنبیه رسیده فرار اختیار نمودند چون بموضع سانپ گانون که قلعه قلب آسمان شکوه داشت رسیدند حکم محاصره نمودند و از سرداران قلعه کشا ترددات نمایان و شرط جانفشانی بظهور آمد و جان نثار خان و دو سه امیر نامی دیگر زخم برداشتند آخر در ایام معدود مفتوح گردید - بعده که داخل ملک رامدره گردیدند چون دره بسیدار قلب بود و هوای آنجا بلمشکر موافقت ننمود و کفران از هرطرف هجوم نموده شورش کرده راه رسد غله از هرطرف مسدود ساختند و از آنکه یک طرف دریای شرر و دو طرف کوههای پر از اشجار زهردار و

مارهای بسیار واقع شده بود لهذا غنیمت کهی میزد و چارپا و آدم کمتر بلافت از کهی بر میگشت و از غذاهای که بکار چارپا و انسان آید سوای نارجیل و غله کودن که از خوردن آن اثر سمیت ظاهر می شد جنس غله دیگر نبود و اسب و آدم بیشمار ضائع و تلف میشدند و گرانی و کم یابی غله بمرتبه رسید که چندگاه آرد گندم سه روپیه چهار روپیه را آثار بهم نمیدرسید و از جمله مردم لشکر که از چانگ اجل نجات یافته بودند با نیم جانی که داشتند زار نزار گشته هر نفسی که میزدند از باقی عمر غنیمت می شمردند اسب در طوبله هیچ امیر نماند که بکار سواری آید تابشپاه نامراد چه رسد بعده که خبر این صعوبت لشکر بعرض رسید برای متصدی بندر سورت حکم صادر شد که هرچه تواند غله بر جهازات بار کرده بلشکر پادشاهزاده برآه دریا برساند از جمله جهازات غله که از بندر مذکور روانه شد غنیمت خبر یافته مابین راه که همه جاد دریا قلعبجات احداث کرده آنهاست سر راه کشتیهایی ذخیره گرفته تاخت آوردند چند کشتی که از آفت تاراج مقهوران سلامت رسید ببازار هر امیری که در لشکر بود زیاده از سی چهل پله غله فرسید تا آنکه حکم مراجعت پادشاهزاده رسید همه جا جنگ کنان خود را تا احمد نگر بخدمت حضرت خلد مکان رساندند *

همینکه بحضور رسیدند از آنکه ابو الحسن قطب الملک فرمان روای حیدر آباد بافعال قبیح از هپردن ملک بمادنا و آکنا که هر دو کافر شدید العداوت بودند و سختی و ظلم زیاده بر مسلمانان میکردند و فسق و فجور علانیه از رواج مسکرات و اهور و لعب

زیاد بعرض رسید و علاوه آن در امداد سندهای جهنمی دارالحربی در تاخت ملک و تسخیر قلعات و رساندن لک هون نقد خود را بدنام و زبان زد عالمی ساخته بود درین ضمن میرهاشم نام پسر سید مظفر که از امرای مقرب ابوالحسن گفته می شد و ابوالحسن باعانت او کامیاب سلطنت گشته او را بدای وزارت رسانده باز بسبب عدم موافقت بر همنامی مادنا و آکنا چنانچه در ذکر سلطنت ابوالحسن مفصل بگزارش درآمده او را از وزارت معزول ساخته منصب وکالت و اختیار سلطنت بآن هردو کمر داده بود بحضور رسیده بوسیله مقربان بارگاه بانواع نالاش ترغیب و رهنمائی مهم تسخیر حیدرآباد و خلاصی و طلب سید مظفر پدر خود که بطریق نظر بند نزد ابوالحسن بود نمود - و معا بعرض رسید که چند پرگنه سیر حاصل سرکار گلکنده و رامگیر تعلقه صوبه ظفر نگر بدعوی آنکه سابق داخل ملک تلنگانه بود امرای بد عاقبت او بتصرف خود آورده اند پادشاه کشور ستان بفکر تسخیر حیدرآباد و استیصال ابوالحسن افتاده ابتداء خان جهان بهادر کوکلتاش را با پسران او که هر یکی خصوص همت خان بهادر که ازیکه بهادران کشور کشا بود با راجه رام سنگه و جمعی از امرای دیگر برای تنبیه و تادیب منصوبان ابوالحسن و بر آوردن پرگنات از تصرف آنها تعیین فرمودند بعده پادشاهزاده محمد معظم را با فوج گران که صفدر خان صفدر و اعتقاد خان پسر جمده الملک و ملتفت خان و سید عبد الله خان بارهه و جان نثار خان و دو سه راجه نامدار و دیگر جمعی از امرای رزم دیده را بر عایت

عطای اضافه و اسب و فیل و جواهر و نقاره سرافراری بخشیده
برای تسخیر ملک تلنگانه مرخص فرمودند *

و در همان ایام میرزا محمد مشرف غسلخانه را که از تربیت
یافتهای حضور و مرد زبان آور و مزاج دان حضرت خلد مکن
بود نزد ابو الحسن قطب الملک مرخص فرموده پیام نمودند
که بعرض ما رسیده که نزد تودر الماس مربع خوش قطع شفاف
بوزن صد و پنجاه سرخ است آنرا با تحف دیگر که داشته
باشد بقیمت در آورده منجمله باقی پدشکش ارسال دارد
و در خلوت ارشاد فرمودند که ما ترا برای آن پارچه سنگهای
ناکاره که اصلا احتیاج آن نداریم نمیفرستیم بلکه بدین شهرت
برای دریافت و تحقیقات بعضی افعال قبیحه که از طرف او
بعرض ما رسیده می فرستیم و کلمه غرض ما این ست که چون
ترا از خانه زادهان جان نثار و مزاج یافتهای خود میدانیم
میخواهیم که مثل دیگران بطمع رعایت مال فریفته او نشوی
و موافق مرضی او بخوش آمد او نپردازی بلکه در کلمه و کلام چنان
بی محابا و درشت پیش آئی که او هم بانو درشتی نماید و
برای ما خجندی و دست آویزی بجهت تنبیه و استیصال او باشد
و تامقدور با او برهم زنی و اصلا رعایت ادب او در هم کلامی خلا
و ملا منظور نداری - بعده که میرزا محمد رفته ابلاغ حکم نموده
الماسها که بدان وزن و صفت که فرموده بودند طلب نمود
ابو الحسن باظهار قسمهای شدید جواب داد که ندارم اگر میداشتم
معادت خود دانسته بدون صدور حکم بحضور ارسال مینمودم - چنانچه

سابق در عهد اعلیٰ حضرت آنچه الماس لائق ارسال بارگاه جهان مطاع از کان برآمده بود و عبد الله قطب الملک داشت موافق حکم و بدون ورود فرمان بحضور ارسال داشته بود - و چند پارچه الماس تراشیده و نا تراشیده پیش بها مع یاقوتهای رمانی که قابل ارسال داشت حواله نمود بعده در کلمه و کلام اکثر میرزا محمد موافق ارشاد عمدا بر حرف ابو الحسن ایراد گرفته بی محابا در سوال و جواب پیش می آمد و قائل می ساخت اما روزی بتقریب بعضی مذکورات از زبان ابو الحسن برآمد که ماهم پادشاه این الکه مسخر گفته می شویم میرزا محمد از راه تشنبیع و توبیخ بر آشفته گفت که شمارا نمی رسد که لفظ پادشاه برخود اطلاق نمایید از استماع چنین کلمات که بسمع حضرت عالمگیر میرسد زیاده ماده گرانی خاطر مبارک پادشاه می گردد - ابو الحسن در جواب گفت که میرزا محمد این اعتراض شما غلط است تا که ما پادشاه گفته نشویم حضرت عالمگیر را پادشاه پادشاهان نخواهند گفت *

مکرر اوراق این مذکور را مکرر از زبان میرزا محمد که نزد خود محمد مراد خان نقل می نمود شنید میگفت که در هیچ کلمه من ابراک نگرفتم که ابو الحسن را الاجواب نساختم الا درین مذکور که ابو الحسن مرا الاجواب ساخت - القصه بعده که میرزا محمد از نزد ابو الحسن مراجعت نمود و خبر تعیین افواج قاهره بسرداری پادشاه زاده محمد معظم و خان جهان بهادر کوکلتاس بابو الحسن رسید ابراهیم خان عرف حسینی بیگ را که از امرای عمده و سپه سالار حیدر آباد گفته میشد مخاطب بخلیل الله

خان ساخته با شیخ منہاج و رستم راو کہ از زائران صاحب
 السیف و القلم و مشہر ابو الحسن و پسر عموی مادنا وزیر
 بود و دیگر امرای رزم جوی کززار دیدہ با سی چہل ہزار سوار
 در مقابل فوج پادشاہی مرخص فرمود - بعدہ کہ فوج مابین
 سرحد بیجاپور و حیدر آباد نزدیک ہم رسیدند از آنکہ پادشاہ زادہ
 محمد معظم نمی خواست کہ تا مقدور کار بجنگ کشد بخلیل اللہ
 خان پیغام نمود کہ اگر ابو الحسن باظہار ندامت و التماس عفو تہ صیر
 پیش آمدہ دست اختیار مادنا و آکنا را از امور ملکی کوتاہ نمودہ
 مقید سازد و دویم آنکہ برگذات سیرم و رامگیر وغیرہ کہ بغصب از تصرف
 بندہای پادشاہی بدعوی بیجا بر آوردہ دست ازان برداشتہ باز
 حوالہ منصوبان پادشاہی نماید دیگر آنکہ باقی پیشکش سابق و
 لاحق بلا توقف و اہمال روانہ بارگاہ آسمان جاہ سازد برای عفو
 تہ صیرات او بحضور معروض داشتہ آید - امرای ناقص عقل دکن از
 راہ غرور بجوابہای مہمل پیش آمدہ در دفعیہ غضب پادشاہی
 نتوانستند پرداخت تا آنکہ کار بجنگ و صف کشی طرفین منجر
 گردید و از ہر طرف فوجہا بجنبش در آمد - از جملہ محاربات کہ
 با خان جہان بہادر کوکلتاس روی دادہ اگرچہ ہمہ را درین انتخاب
 کلام بزبان خامہ نمی توان داد اما مجملی از ذکر یکجنگ باحاطہ
 بیان می آرد - روزی محاربتی کہ با خلیل اللہ خان روداد ہمراہ
 خان جہان بہادر زیادہ از دہ یازدہ ہزار سوار نبود و با امرای ابو الحسن
 زیادہ از سی ہزار سوار جرار بود و ہر اوی بہمت خان بہادر
 مقرر نمودہ بودند - از صبح کوس و کرنای رزم بلند آوازہ گردید

و مدای توپ و غرش بان میدان زمین و آسمان پیچید و چنان محاربه عظیم روداد که تا سه پهر روز از هر طرف پشتهای کشته پدید آمد و از جوی خون سطح زمین گلزار گردید و اکثر سردارهای طرفین زخمی گشتند و چهار طرف فوج بادشاه را نگین و ار بمیان گرفتند *

سپه از دورو تیغ برهم نهاد * زره دیده از بیم برهم نهاد و بر همت خان بهادر که هراول فوج بود چنان عرصه تدد تگ گردید که هر بار برای طلب کوسک و باظهار نالاش غلبه غنیم پیغامها از نزد او میرسید - و خان جهان بهادر بمرتبه مغلوب افواج دکن گردیده بود که فکر خلاصی خود او بر او دشوار می نمود و هر ساعت بر هجوم لشکر دکن می افزود - درین ضمن بری خان که ملقب هات بهته که از مبارز پیشگان جانباز مشهور گفته می شد و سنگ دست او از دور کار گوی بندوق می نمود اسپ تازان بهاله در دست خود را مقابل فیل خان جهان بهادر رسانده فریاد بلند نمود که فیل سواری خاصه سردار کدام است و خواست که نیزه طرف خان جهان بهادر اندازد خان جهان بهادر بفریاد آمد که خاصه منم و او را فرصت بهاله انداختن نداده بقبضه کمان تیر درآورده تا بذاگوش کشیده برو انداخت که از بالای اسپ سرنگون ساخت و بر تمام فوج پادشاهی عرصه تگ گردید و هر ساعت از طرف هراول و چنداول پیغام غلبه غنیم میرسید و هیچ نمانده بود که هزیمت بر فوج خان جهان بهادر افتد درین حالت فیل محبت راجه رام سنگه که در فیلخانه او بسته بود فیلبان زنجیر سه

چهارمینی در دهن او داده او را واکرده میان فوج همت خان بهادر
هراول رساند و راتهای نامی و مبارزان صف شکن فوج ابوالحسن
مقابل همت خان بهادر اسپان بچولان درآورده بودند فیل مقابل
هرکدام که حمله می آورد از صدای زنجیر و صدمه خرطوم فیل
تزلزل تمام در لشکر خصم افتاد و اسپان دوسه سردار نامی
برقص بلا درآمده چراغ پا گشتند و سواران خود را از بالای زمین
بزمین سرنگون ساختند و هزیمت بر فوج دکن افتاد و خان جهان
بهادر حکم شادیانۀ فتح نواختن نموده همانجا خیمه زدن فرمود
و غنیمت بسیار و اسب و فیل بیشمار مع توپخانه بدست مردم
پادشاهی افتاد و چند روز دران سرزمین مقام نموده انتظار فوج
پادشاه زاده و بعضی سرداران که عقب مانده بودند کشیده جان نثار
خان عرف خواجه مکارم را برای تسخیر گدهی سیرم که در تصرف
منصوبان ابوالحسن رفته بود تعیین نمودند و جان نثار خان بعد
کرد نمایان گدهی مذکور را بتصرف خود درآورده تپانه قائم نموده
و فوج دکن اطراف گدهی یورش نموده بمحاصره پرداختند و جان نثار
خان مکرر از گدهی برآمده با فوج دکن مقابله نموده سرداران
ابوالحسن را هزیمت داده در محافظت گدهی استقامت ورزید
تا آنکه ده هزار سوار دیگر از فوج خاصه مادنا و رستم را که در
اطراف پرگنات بودند و نونگاهداشت بمدد خلیل الله خان رسید و
فوجها مقابل پادشاه زاده آمده چند روز به پیغامهای غدر آمیز
گذرانیدند آخر کار مقابله صعب افتاد و سه روز جنگهای عظیم
رو داد و در هر جنگ جمع کثیر از هر دو طرف کشته و زخمی

شدند تا روز چهارم چنان محاربه جهان آشوب اتفاق افتاد که
 همت خان بهادر و سید عبدالله خان و راجه مان سنگه و سعادت خان
 دیوان فوج خان جهان بهادر زخم برداشتند آخر از حملهای صف
 ربای سرداران فوج بادشاهی لشکر دکن رو بفرار آورد راجه رام
 سنگه و سید عبدالله خان مصلحت تعاقب فوج دکن دادند
 پادشاه زاده و خان جهان بهادر مصلحت در تعاقب فوج دکن ندانسته
 فرمودند که همانجا خیمه زده مقام نمایند و عرضداشت فتح
 بحضور روانه ساختند و از نوشته اخبار نویسان نیز سبب تعاقب
 نه نمودن پادشاه زاده بعرض رسید از آنکه پادشاه مدتی بود
 که از پادشاه زاده پاره کدورت خاطر داشتند و از خان جهان بهادر
 بسبب بازار فسق و فجور که در لشکر او بسیار رواج یافته بود
 و مکرر فرمان اعتراض درین باب صادر فرموده بودند و موثر
 نمیگردید و در تعاقب پادشاه زاده محمد اکبر هم با وجود نزدیک رسیدن
 در سرحد پای کوه سلطان پور خان جهان بهادر در دهمگیر نمودن
 پادشاه زاده پهلو تهی نموده بود و از نوشته میر نورالله پسر میر میوان
 فوجدار برگشته تهالیلر بعرض رسیده بود و دیگر بعضی سلوک در
 بعضی مقدمات ملکی و مالی بعرض حضرت خلد مکان میرسید
 و هرگاه فرمان نصیحت آمیز صادر می شد در جواب از راه گستاخی
 عرضداشت می نمود و سردیوان نشسته بدعوی نسبت برادر رضاعی
 کلمات ناگفتنی بزبان می آورد و بعد عرض خلاف مرضی پادشاه
 بظهور می آمد لهذا ذخیره هلال خاطر از طرف خان جهان بهادر
 داشتند و بعضی اطوار ناهموار دیگر را نیز بر غبار مزاج می افرورد •

ذکر هوانح سال بیست و هشتم از جلوس عالمگیر

پادشاه مطابق یک هزار و نود و پنج هجری

بعده که عرضه داشت فتح و هزیمت فوج دکن بعرض رسید

خلاف مرضی خلد مکان بظهور آمد که بعد هزیمت فوج چراتابنگاه

آنها تعاقب نه نمودند و مجرای حسن تردد باعتراض مبدل گردید

و درین باب فرمان از روی غضب تمام بنام پادشاه زاده شاه عالم

و خان جهان بهادر فرمودند و این معنی باعث ملال خاطر

پادشاه زاده گشت اگرچه ازان روز سرداران ابوالحسن بقصد

مقابله و محاربه سوار نگشتند و مقابل پادشاه زاده نیامدند الا آنکه

گاه گاه وقت شب بطریق قزاقان اطراف لشکر ظفر اثر سیاهی نموده

بزدن بان مبادرت مینمودند و بعضی اوقات روزانه نیز از دور نمودار

گشته بدستور طلایه گشت نموده خود را به بنگاه خویش میفرستادند

اما پادشاه زاده و خان جهان بهادر که آزرده خاطر بودند متوجه آنها

نمی گشتند و ترک سوار شدن و تردد نموده تا چهار پنج ماه در آنجا

نشسته گذراندند و این معنی بعد عرض باعث مزید ملال و

اعتراض پادشاه عالم ستان گردید و بدست خاص فرمان در کمال

اعتراض و سرزنش صادر فرمودند و بخان جهان بهادر نوشتند *

* مصرع *

ای باد صبا این همه آزرده تست

شاه عالم بعد مطالعه فرمان با دیده گریان و دل پراز شعله

آتش بخانه آمده صبح آن دیوان فرموده خان جهان بهادر را مع

دیگر امرای صاحب رای جمع ساخته در باب تنبیه غنیمت کنکایش

بمیان آورد از آنکه سرداران حیدرآباد مرضی شاه عالم بر صلح و دفع مایه فساد مائل دانسته پیغامهای دلفریب و رسل و رسائل در میان داشتند و خان جهان بهادر نیز نظر بر افسردگی خاطر از طرف پادشاه و وفور سپاه خصم مصلحت بمکاربه نمیداد و بعضی امرا باز درین باب همدم بودند و سید عبدالله خان و درو سه راجه ترغیب بمقابله می نمودند چون رایها مختلف بمیان آمده بود آن روز بذای مصلحت نا تمام ماند روز دیگر سید عبدالله خان باره در خلوت التماس نمود که اگرچه خان جهان بهادر از سرداران کهنه کار آزموده روزگار و هوا خواه جهان پناه است اما صلاح دولت دران است که دیگر خلاف مرضی پادشاه بعمل نیایند و بقصد گوشمال ابن طائفه محیل که بالتماس صلح دفع الوقت میزنمایند سواری باید نمود اگر خان جهان بهادر هراولی قبول نماید فدوی را چنداول مقور نمایند و الا بنده در هراولی شرط جانفشانی بتقدیم خواهم رساند و در رکاب یکی از شاهزادهها که سرداری هراولی بنام او قرار دهند جوهر تردد و فدویت بظهور خواهد آورد بعده شاه عالم بمحمد ابراهیم سر لشکر حیدرآباد پیغام داد که باوجودیکه بسبب اغماض و رعایتی که نسبت بشما بعمل آمده مغضوب بادشاه گشته ام باز نظر بر اصلاح کار طرفین و بحال ماندن دولت و آبروی شما و ابوالحسن صلاح دران میدانم که اگر شما از پرگنه و گدهی سیرم و کیر و دیگر محال سرحدی که بتصرف بندهای پادشاهی درآمده بود دست برداشته برگشته بروید این معنی را وسیله دست آویز و التماس عفو تفصیلات و شفاعت ابوالحسن ساخته بحضور

معروض دارد بعد از آنکه این پیغام مصحوب زمرد نام ناظر محل
 شاه بمحمد ابراهیم سرفوج رسید و محمد ابراهیم که این پیغام
 موافق خواهش او بود مصلحت جواب آن با سرداران دیگر بمیان
 آورد شیخ سنهاج و رستم راوزار دار و دیگر جهالت کیشان متفق
 اللفظ گشته بزبان دکنی ترجمه این مضمون در جواب گفتند که
 قلعه سرحد سیرم بر سر نوک شمشیر و سنان فیزهای ما وابسته است
 و بجنگ آماده ایم چنانچه دران روز مرهه در انداختن و زدن بان
 شوخی نمودند که یک بان وقت آوردن خوان خاصه اندرون سراچه
 محل رسید و از صدمه آن خوان از سر خواص افتاد چون همان روز
 توپخانه زیاده با فوج تازه از نزد ابوالحسن رسیده بود توپ خالی
 بسیار آتش داده صدای شلک پی در پی سماع افروز پادشاه زاده
 و مردم لشکر ساختند و دست اندازی برکھی فوج پادشاهی نمودند
 ازین شوخی دکنیهای پی ادب رگ غیرت پادشاه زاده بحرکت آمد
 شاهزاده معزالدين را با خان جهان بهادر بدستور سابق هراول نمودند
 و صفدر خان و همت خان و دیگر دلداران رزم جو برفاقت راجهای
 جلالت پیشه طرف بر نغار و جرنغار و یلمتمش مقرر کرده سید عبدالله
 خان را با چند تنی از بهادران شعله خو چند اول ساخته ملتفت خان
 خوانی و راجه مان سنگه و سمندر بیگ و خواجه ابوالمکارم را در قول
 با خود گرفته بقصد مقابله و مقاتله با بمعرکه کارزار گذاشتند
 از انطرف سرداران ابوالحسن باهم مصلحت نموده صلاح کار دران
 دانستند که بهیمر را از مکانی که بود سه چهار گروه جانب دست
 راست روانه ساخته صرفه در جنگ توپخانه بدانسته توپهای کلان را

در مغاک انداخته چند توپ را زیر خاک نموده دو سه فوج ساخته
یک فوج مقابل هراول انواج پادشاهی دویم یلتمش قرار دادند
و یک فوج سنگین با دو سردار شیر شکار کارزار دیده موافق دستور
دکن که اکثر غلوه بر چنداول می آرند برای مقابله سید عبدالله
خان مقرر کردند و یکبارگی جوشان و خروشان جلوریز مانند سیلاب بلا
بر فوج بادشاه زاده تاختند و ازین طرف بهادران شیر خصال و
دلوران تیز چنگال بمقابله پرداخته چپقلشهای رستمانه بر روی
کار آوردند و از هر طرف کوشش و کشش بهادرانه بعرضه کارزار آمد
و صدای دار و گیر دران دشت پر وحشت پیچید و عرصه کارزار از
خون دلوران با نام و ندک جان نثار لاله زار گردید * رباعی *

زهر سو شده انجمن فوج فوج * چو دریا که خیزد زهر گوشه موج
ز آمد شد تید و تیغ و سنان * روان شد پیاپی ز تنها روان
سرداران دکن هر ساعت قدم جرأت پیش گذاشته داد تهوری
داده پرگار وار اطراف لشکر هراول و چنداول فرو گرفتند و از شاهزاده
معز الدین و همت خان پسر خان جهان بهادر و اعتقاد خان پسر
جمده الملک ترددات بهادرانه بظهور آمد و سید عبدالله خان بعد
تردد نمایان فوج مقابل را بر داشته بمدد سرداران یحیی و یسار
پرداخت تا دو بهر روز معرکه کارزار شعله افروز بود بعده دکنیها
رو بفرار گذاشتند و فوج پادشاهزاده تعاقب کنان سرداران ابوالحسن
را تا بنگاه خصم رساند غلغلۀ عظیم در لشکر دکن روداد شیخ منہاج
دو سوار زبان دان نزد پادشاه زاده و هر اول فوج پادشاهی فرستاده
پیغام نمود که محاربه و دعوی قتال ز جدال میان ما و شما است

میان پادشاهان سلف اسلام ناموس و عیال مسلمانان از تاخت و تاراج محفوظ بوده اند اگر ما را سه چهار گهري فرصت دهند که از طرف قباذل پاره خاطر جمع نموده باز بمقابله پردازیم از طریقۀ سرودت دور نخواهد بود شاهزاده معزالدين درین ماده مرضي پدر حاصل نموده عذر کشیده سزاران برای منع دست اندازی مال و عیال تعیین فرمودند دکنیها قباذل را برامپان و فیلان سوار نموده طرف گدھی که نزدیک بود روانه ساختند و سه بهر باز از هر طرف سیلاب بلای فوج دکن نمودار گردید و سرداران بی شکوه بار دیگر بشکوه تمام جلو ریز مقابل فوج ظفر موج جلو گر گشتند و معرکه کارزار گرم تر از اول روز ساختند و ترددات رستمانه از هر دو طرف بطهور آمد و جمع کثیر طرفین مع دو فیل فوج پادشاهی از پا در آمدند و ازان جانب شیخ منہاج و رستم راو زخم برداشتند و بندر این دیوان شاه را دکنیان زخمی ساخت فیل سواری او پیش انداخته روانه شدند سید عبد الله خان باوجود که در همان حالت صدمه چوب چہرہ بان بدهن او رسیده بود باتفاق یکی از راجها خود را رسانده بندر این را خلاص نمود و زن غیرت خان میر بخشی شاه از ضرب بان در حوضۀ فیل با یک سہیلی کشته گردید و چهار پنج سردار دیگر فوج طرفین زخم کاری برداشتند و بسیاری از مردم بی نام و نشان از پا در آمدند و دکنیها تا شام ثبات قدم ورزیده آخر رو بفرار آوردند و بپادشاه زاده پیغام نمودند که در جنگ مغلوبه صف جمعی از مسلمانان طرفین کشته میگردند بهتر آنست که

یک دوسردار ما و سه چهار سرفوج شما بی آکه پای فوج در میان باشد بمیدان آمده باهم قتل نمائیم و بغن و تردد سپاه گری امتحان زور بازوی خود بر روی کار آوریم و به بینیم که خدا کرا یآوری میدهد بعده که بعرض شاه عالم رسید در جواب گفت آری شما از راه غرور استعمال شمشیر بازی که میان شما یان زیاده رواج دارد جرأت بدین خواهش می نمایید اما ما را ملاحظه آنست که چون آخر کار بر مردم دکن عرصه کارزار تنگ می گردد جنگ فرار بر خود هموار مینمایند بلکه از جمله هنر سپاه گری میدانند و نزد مایان بدتر ازین عار دیگر نیست پس بهتر آنست که سید عبدالله خان و یک دوسردار دیگر لشکر ما بر پای فیل سواری خود زنجیر انداخته بمقابل شما مبادرت نمایند و شما یان نیز بر پای فیل سواری خود زنجیر اندازید و در معرکه کارزار استقامت ورزیده امتحان شجاعت و تهوری بمیان آرید آنها از شنیدن این جواب گفتند ما فیل سواره پابزنجیر جنگ نمی نمائیم شاه فرمودند که ما هم جنگ بگریز نمی توانیم نمود - روز دیگر آن همدیگره خاور عالمگیر جهان افروز سر از درچه مشرق بر آورد هر کارها خبر رساندند که سرداران ابو الحسن فرار نموده رو بحیدر آباد آوردند شاه عالم فرمود شادیان فتح بلند آوازه ساخته بتعاقب فوج حیدر آباد کوچ نمایند بعده که کوچ بکوچ نزدیک حیدر آباد رسیدند از آنکه مادنا و بعضی همدمان او خلیل الله خان عرف محمد ابراهیم را نزد ابو الحسن متهم برجوع آوردن طرف پادشاه زاده ساخته بدین مرتبه در باره او بد ظن نموده بودند که در فکر دستگیر ساختن بلکه بقتل رساندن او میان

هم قرار یافته بود این خبر که بمحمد ابراهیم رسید بخدمت پادشاه زاده آمده ملازمت نموده مورد عنایات گردید بعده که خبر ملحق شدن محمد ابراهیم سر فوج بشاه عالم در حیدر آباد انتشار یافت ابو الحسن حوصله باخته خود را بی آنکه بارکن دولت مصلحت نماید یا در فکر بردن مال و عیال و ناموس خود و مردم دیگر پردازد یکبارگی وقت اول پاش شب با جمعی از خدمه محل و صندوقهای جواهر و هون هرچه توانست باخود گرفته رو بقلعه گولکنده آورد از شهرت این خبر همه کار خانجات ابو الحسن و مال تجار زیاده از چهار پنج کرور روپیه خروار خروار مع ناموس سپاه و رعایا که در شهر مانده بودند بحادثه تاراج در آمد و عجب هنگامه قیامت و رستخیز غریب برپا گردید و چندین هزار شرفا که فرصت سواری و برداشتن مال نداشتند سراسیمه وار دست زن و فرزندان خود گرفته که بسیاری را مجال بر قعه و چادر پوشاندن نماند رو بقلعه آوردند و قبل از آنکه خبر بلشکر پادشاه زاده رسد او بپاشان و غارتگران شهر اطلاع یافته دست بغارت و تاراج مال دراز نمودند و امرا و تجار و غربا برهم دیگر سبقت ورزیده هر که بزور بازو و مدد تردد و خرچ نمودن زر در فرصت تمام شب آنچه توانستند از مال و عیال بقلعه رساندند و صبح ناشده مردم لشکر بر شهر تاخت آوردند چون از هر محله و رسته و بازار لکوک از زر نقد و اقسام مال واقمشه و چینی خوانهای امرا و تجار و قالینهای فراش خانه ابو الحسن و ارکان دولت او مع اسب و فیل که موجود بود وقت غارت عجب هول قیامت و نمونه حشر و نشر آشکار گردید *

چو سلطان خاور برافراخت سر * بدامان گردون برافراشت زر
 بسی درج و صندوق با قفل زر * پراز لعل و یاقوت و درو گهر
 ز پوشیدنی و ز گستردنی * زهر چیز کان بود آردنی
 ز دیبا و زربفت و خز و حریر * ز دینار و یاقوت و مشک و عبیر
 بسی زیور از گوهـر آبدار * بسی خاتم و یاره و گوشوار
 که بغارت تاراجیان رفت و آنقدر زن و فرزند مسلمانان و هندو
 با سیری در آمدند و عرض و ناموس شرفا و غربا و ضعفا برباد فنا
 رفت که زبان خامه از احاطه بیان آن قاصر است و قالینهای گران بها
 که از سنگینی برداشتن آن متعذر بود بخنجرو شمشیر بریده
 پارچه پارچه نموده از دست همدیگر می ریوندند هر چند که شاه عالم
 سزاولان تعیین نموده در منع آن کوشید فائده مترتب نگردید کوتوال
 لشکر را مامور نمودند که باتفاق دیوان پادشاهی چهار صد و پانصد
 سوار با خود گرفته در گرد آوری و ضبط مال بقية التاراج کار خانجات
 ابو الحسن پردازد - و بعده که فرستاد های ابو الحسن بهزاران عجز
 و نیاز پیغام التماس عفو جرائم کرده و ناکرده نزد پادشاه زاده
 آوردند و شاه عالم عجاله سزاولان شدید برای زجر و منع تاراجیان و تنبیه
 جمعی که آتش میزدند تعیین نمود پارچه شعله فتنه فرو نشست
 اما تاراجیان ممنوع واقعی نگردیدند و بعد آمد و شد پیغام
 التجایی ابو الحسن بقبول هر تکلیفی که بمیان آمد از حد گذشت
 پادشاه زاده را بر حال آن برگشته بخت و سکنه آنجا که فی الحقیقت
 از مغضوبان درگاه الهی گردیده بودند رحم آمد و التماس او
 بشرط چند که ازان جمله قبول پیشکش یک کرور و بیست لک

روپیه سواي وجه مقرري هرسال و مقید و بیدخل ساختن مادنا و آگذاکه هر دو برادر مایه فساد خرابی سکنه حیدر آباد بودند و دست برداشتن از گذهی سیرم و پرگنه کهیر و دیگر محالات مفتوحه که بتصرف پادشاهی در آمده بود بمیان آمد قبول نمودند که بخدمت پادشاه معروض داشته شفیع جرائم ابوالحسن گردید - درین مابین آمد و رفت پیغام که ابوالحسن در مقید ساختن هر دو کافر صاحب مدار تامل داشت از آنکه سپاه و بعضی سرداران عمده و خدمه صاحب اختیار محل نظر بر آنیکه تمام خرابی حیدر آباد و لشکر کشی و مسلمان کشی از حکومت هر دو برادر دجال سیرت بدسرشت است تنگ آمده بودند سروما و جانی صاحب که در محل تسلط تمام داشتند و حریمهای صاحب اعتبار عبدالله شاه میشدند بی آنکه بابوالحسن برگشته اختر اطلاع دهند زبانی بعضی محرم راز که از همراهان همان بد انجام بودند و جمشید و غبیره غلامان اشاره قتل هر دو بد کردار جفا کار نمودند در حالتی که هر دو اجل رسیده از در بار بخانههای خود مرخص گردیده بودند جمشید و جمعی از غلامان در راه بر سر آنها ریخته بقتل رساندند و رستم راو که بخانه رسیده بود در همان خانه او را قتل کرده و تاراج نموده کار او ساختند و جان و مال زناردار بسیار آن روز بیداد فنا رفت و سر هر دو برادر بریده آورده مصحوب یکی از مردم فهمیده کار نزد پادشاه زاده فرستادند *

کلمه چند از سبب تسلط و استقلال یافتن هر دو برادر در وزارت که درین ضمن حسب و نسب ابوالحسن نیز بتذکار خواهد درآمد و خالی از غرائب نیست برای شادابی کلام بزبان خامه میدهد - در ایام

سلطنت عبدالله قطب شاه که قریب پنجاه سال فرمان روائی نموده چون پسر نداشت از جمله دوسه دختر که خدا باو داده بود یکی را بسید احمد نام که از هادات و فضایی موروثی عرب بود منسوب ساخته بپایه امارت رسانده اختیار اکثر امور ملکی بدو رجوع می نمود بعد از چند گاه سید سلطان نام که شاگرد پدر میر احمد گفته میشد و در حسب و نسب زیاده بر خاندان میر احمد شهرت داشت بخدمت عبدالله قطب شاه رسیده مقرب و معزز گردید و دختر دویم قطب شاه بدو نامزد و منسوب گشت و روز بروز بر اعزاز و مراتب او می افزود تا آنکه میان هر دو سید رشک و حسد همچشمی که خانه بر انداز چندین هزار خان و مان و کل سرسبد ابلیس بر تلبدیس است بمیان آمد روزی قطب شاه از سید سلطان پرسید که شما بر حقیقت بزرگان منیر احمد اطلاع دارید او در جواب گفت آری فضیلت موروثی دارند و استاد زاده مانند ازین کلمه زیاده از سابق تخم عداوت در مزرع دل میر احمد کاشته گردید و روز بروز بوسیله درهم اندازان تمام پیشه که به تیشه سخن چینی مدام در فکر بر انداختن خاندان قدیمند و بآب یاری غمازان شیطان سیرت نخل شقاوت و مخالفت میان هر دو سید نشو و نما می پذیرفت و هر روز بر ماده فساد می افزود تا آنکه جشن کارخیر بمیان آمد و تا چند روز هنگام عیش و نشاط رفق افزای درو بام حیدرآباد بود از اتفاقات دران ایام شادی ادای خارج دیگر بمیان هر دو همچشم بعرضه ظهور آمد و کار بجائی کشید که شب عقد و زفاف میر احمد قسم شدید یاد نموده بقطب شاه پیغام نمود که

اگر شما دختر بسید سلطان میدهد مرا مرخص سازید و بفکر سرانجام برآمدن از حیدرآباد بشهرت عزم جزم پرداخت هرچند که مردم عمده فهمانده باصلاح کار کوتیدند فائده نه بخشید و سروما که مدار علمیه محل بود و دیگر محرمان حرم همدم و معاون میر احمد گشتند و گفت و گوی نزاع بدین جا انجامید که چون عبدالله شاه را خاطر داشت میر احمد و دختر کلان زیاده منظور خاطر بود ناچار گشته در فکر چاره کار افتاد و بعد مشورت با همدمان و محرمان اندوز و بیرون قرار مصلحت بران یافت که ابو الحسن نام را که از طرف سلسله مادری با عبدالله قطب شاه قرابت بعیده داشت و از شروع ایام شباب در صحبت فقوای خراباتی وضع بسر می برد و از اختیار نمودن اطوار نامحمود مطعون صاحب کمالان و همدمان قطب شاه گشته چنان از طلق دلها افتاده بود که عبدالله شاه اصلاً متوجه پرداخت احوال او نگردید لهذا ابو الحسن بلباس درویشان در خانقاه سید راجو که از مدت شانزده سال مرشد او گفته می شد بنا کامی میگذرانید از آنکه مردود خالق منظور نظر خالق می باشد در همان مجلس شادی که ساعت عقد مقرر گشته بود او را بسته آورده بحمام فرستاده مخمل ساخته شهره مروارید گران بها بر سر او بسته بر اسپ عراقی با ساز مرصع الماس سوار نموده با سرانجامی که برای سید سلطان موجود و میدها بود بمجلس دارالامارت بدیده و شان سلاطین حاضر ساخته عقد بسته دختر حواله او نمودند و سید سلطان بعد پی نمودن اسپان و بتاراج دادن مال و مالیت خانه فقیر گشته با دل پر غم و دیده پر نم دست

حسرت و انسوس بر همزنان بمایوسی تمام سر خود گرفته از شهر
برآمده خود را نزد محمد امین خان رساند بعده که ابام رحلت
عبدلله قطب شاه و تلانی انتقام ناکام ساختن سید سلطان که در باره
آن سید از میر احمد بظهور آمده بود رسید از آنکه میر احمد
از روی تبختر با امرا خصوص بسید مظفر که از سلسله حلیفه
سلطان از سلاطین زادهای مازندران و امرای عمده و صاحب فوج
حیدرآباد گفته می شد و بموسی خان محمداور سلوک نمی نمود
و هیچ ارکان دولت قطب شاهی را موجود نمی دانست و بعضی
خدمه محل نیز از وفورت بهم رسانده بودند بر خلاف ابوالحسن که
با همه برفق و مدارا سلوک برادرانه می نمود قبل و بعد واقعه عبدالله
قطب شاه در تعیین سلطنت اختلاف تمام بهم رسید و گفتگو بجائی
کشید که بیرون میر احمد با سپاه خود مستعد جنگ گردید و اندرون
زن میر احمد که ما صاحب کلان گفته می شد شمشیر برهذه در
دست گرفته با کنیزان حبشی و ترکی آماده فساد و فتنه گشت
از هر گوشه و کنار نائز و قتال و جدال اشتعال گرفت آخر از اعانت
سید مظفر و موسی خان محل دار و سعی و تردد مادنا و آگنا که هر دو
برادر نوکر و ییشکاران معتمد سید مظفر بودند همه نوکران عمده را
رفیق ابوالحسن ساختند و میر احمد را مغلوب و بی اختیار و منزوی
ساخته ابوالحسن را بسلطنت برداشتند و وزارت بنام سید مظفر
که از ابتدا خطاب قبول نموده بود مقرر گردید و بحکم منتقم
حقیقی میر احمد حسدی که در باره سید سلطان بکار برده
بود خمار نشه آن کشید همچنان سعی که از سید مظفر در

بر انداختن بذای دولت میر احمد بظهور آمد نخل گلشن
 مراد او نیز ثمر ندامت بار آورد - شمع ازان می نگارن که
 چون اکثر چنان بوقوع آمد که هر امیری که در اعانت جلوس سلطنت
 پادشاه کوشیده صاحب مدار امور ملکی گردن خلیل تمام در دماغ او
 راه می یابد و میخواهد که در مقدمات جزئی و کلی بر آقایی خود
 تسلط داشته باشد و مزاج سلاطین را تحمل و برداشت آن دشوار
 میگردد و ماده فساد آماده می شود آخر کار بقصد استیصال
 همدیگر می کوشند میان ابو الحسن و سید مظفر بر سر تکالیف شاقه
 نزاع بمیان آمد و روز بروز خشونت می افزود و کار بجائی کشید
 که ابو الحسن بفکر آن افتاد که دست اقتدار سید مظفر از امور
 ملکی کوتاه سازد هر چند تدبیر و منصوبه بکار مدبر که بی آنکه
 هنگامه فساد و خولریزی برپا گردد او را از وزارت معزول نماید میسر
 نمی آمد آخر الامر مادنا پندت که از پیشکاران مستقل و صاحب مدار
 خانه سید مظفر گردیده بود با ابو الحسن دمساز و همراز گشته بمروور
 ایام چنان منصوبه بکار برد که بعضی جماعت اران عمده سید مظفر
 را باستمال امید و از انواع رعایت نموده هوادار ابو الحسن ساخته
 باخود رفیق نمود و جمعی از نوکران صاحب فوج را برای امور ملکی
 بیرونها فرستاد بعده که سید مظفر را بی پرو بال گردانیدند قلمدان
 وزارت ازو کشیده گرفتند و منصب اصلی او را بحال داشته منزوی
 ساختند خلعت و قلمدان وزارت بمادنا داده تعلقه سابق او بآکنا
 برادر او مقور نمودند چنانچه مادنا نیز مع برادر در مقابل نمک
 هراسی که ازو نسبت بسید مظفر بظهور آمده بسزای اعمال رسید •

از دور نیفتد قدح تلخ سکادات

زهري که چشیدن نتواني نچشاني

چون درین ایام برای طلب سید مظفر که بطریق محبوسان منزوی بود بموجب نالش میر هاشم پسر او حکم بذام بادشاه زاده رسید پادشاه زاده نصرت خان پسر خان جهان بهادر را برای آوردن او تعیین نمود - و نصرت خان بقصد کوهی رسید و ابلاغ حکم نزد ابو الحسن نمود و ابو الحسن او را همراه رستم راو نزد نصرت خان روانه ساخت بعد رسیدن حضور که مورد عنایات ظل سبحانی گردید و تکلیف عطای منصب نمودند برعایت پاس نمک خاندان قطب الملک از قبول ابا نموده رخصت کعبه الله حاصل نمود و بقول در لشکر و دیعت حیات نمود *

القصة چون عرضه داشت شاه عالم مشتمل برقرار صلح با ابو الحسن بعرض خلد مکان رسید اگرچه بحسب ظاهر منظور فرموده سعادت خان را که دیوان فوج خان جهان بهادر و از تربیت کردهای حضور بود تعجابت مقرر کرده برای وصول زر پیشکش باقی سابق و حال تاکید بلیغ بکار بردند اما شاه عالم و خان جهان بهادر را خفیه مطعون ساخته مغضوب نمودند و خان جهان بهادر را طلب حضور ساختند خان جهان بهادر اگرچه سردار شجاع بود و مدبر کار آزموده چنانچه از ترددات او شمه بزبان قلم داده اما از آنکه میان پادشاه و خان جهان بهادر بسبب بعضی اداهای خارج او سوء مزاج طرفین بمیان آمده بود و دران ایام اعتقاد خان خلف الصدق اسد خان که علم شهرت و شجاعت

و جانفشانی بر افراشته در اطاعت امر پادشاه میکوشید و حضرت
خلد مکان متوجه پیش آوردن او بودند و همچنان از تهور خان
پسر صلابت خان و خواجه ابو المکارم و غیره دو سه خان زاک جوهر
تهواری و کار طلبی که مشاهده نموده بودند در تربیت آنها می
کوشیدند مکرر در جواب عرضه داشت فرمان اعتراض آمیز مشتمل
بر تعریف اعتقاد خان و تهور خان بدین عبارت که خانه زادانی
که هنوز بوی شیر از دهان آنها می آید نسبت بآن پیر سال
خورده زیاده شرط فدویت و جان فشانی بجا می آرند پرداخته
بودند و اعتقاد خان منجمله متعینه فوج شاه عالم بود و خان جهان
بهادر بغض این مومنی را در دل خود جا داده خفیه بسرداران
سندبها که پنهان و آشکارا در اعانت بیجاپوری و حیدر آبادی
میکوشیدند خطی نوشت مشتمل بر اینکه بسبب عسرت و گرانی
لشکر بعرض شاه رسانده اعتقاد خان و خواجه ابو المکارم و تهور خان
و غیره را برای آوردن رسد غله روانه خواهم نمود باید که شما بافواج
زیاد چنان تاخت بر سر آنها آرید که اسیر یا قتل گردند از اتفاقات
آن خط بدست سعادت خان دیوان فوج خان جهان بهادر که
داروغه هرکارها نیز بود افتاد از آنکه سعادت خان را باوجو سابقه که با
خان جهان بهادر بسبب رفاقت واقعه نگاری کل دکن بود طرف
حق نمک پادشاه و خاطر جهده الملک زیاده منظور میداشت و
بافشای راز زبان آشنا نمودن مناسب نمیدانست خفیه نزد اعتقاد
خان رفته بعد گرفتن قسم اخفای آن بر حقیقت کار اطلاع داد اعتقاد
خان نهایت متوهم گردید و بذای مصلحت بران قرار یافت که در خلوت

بخدمت پادشاه زاده ظاهر سازد بعده که بخدمت شاه زاده زاین معني اطلاع دادند شاه عالم از وسعت خلق در جواب فرمودند که اظهار این مذکور بخان جهان بهادر نمودن موافق مصلحت نیست و هرگاه خان جهان بهادر درباب فرستادن اعتقاد خان عرض نماید ما را قبول باید نمود اما باعتقاد خان از طرف ما بگویند که او از قبول رفتن آنجا ابا نماید بالجمله چون در لشکر پادشاه زاده گرانی و کميابی غله و کاه زیاده از حد روی داد میخواستند تا رسیدن جواب ثانی بعضی مطالب بقصبة کوهیر رفته انتظار حکم کشند درین ضمن میر هاشم پسر سید مظفر حیدر آبادی که بعد از شرف نزول ریایات عالیایات در خجسته بنیاد خود را با پسر بملازمت رسانده مورد عنایات گردیده بود مع میر عبد الکریم و چندی از بندهای نامی پادشاهی باوقدري جواهر و خلعت که مصلحة برای ابو الحسن بموجب التماس شاه زاده فرستاده بودند نزدیک حیدر آباد رسید چون میان خاص و عام شهرت یافته بود که فرستادن جواهر و خلعت برای ابله فریبی و تسلي ابو الحسن است و میر هاشم پسر سید مظفر که مدعی است و بادعای مدد فوج پادشاهی و تسخیر قلعه حیدر آباد آمده فوج ابو الحسن بسر داری شرزه خان و عبد الرزاق خان لاری و غیره برآمده خود را بر فوج تازه رسیده پادشاهی زدند از آنکه آنها غافل بودند و از طرف پادشاه کومک نرسید یک دو سردار با میر هاشم زخمی گشته دستگیر گردیدند و باقی فوج بغارت رفت و شاه عالم از کذا حیدر آباد بشهرت گرانی غله کوچ نموده بکھیر آمده استقامت ورزیدند درین اوان قلبخ خان بهادر عرف عابد خان بموجب حکم

که بعضی مقدمات درین ضمن مرکوز خاطر مبارک بود بشهرت وصول زر پیدشکش بانوج شایسته نزد شاه زاده رسید و شاه زاده را بحضور طلب داشتند چون بسبب امتداد کشیدن محاصره قلعه بیجاپور بخاطر مبارک حضرت خلدمکان خطور نمود که خود متوجه تسخیر بیجاپور گردند چهارم ماه شعبان المعظم سال مذکور رایت ظفر آیت طرف بیجاپور برافراشتند از آنکه دران ایام خبر فساد جات نزدیک اکبر آباد مکر بعرض عالی رسیده بود بعد رسیدن خان جهان بهادر بحضور میان مردم معظم خان خسر پادشاه زاده محمد کام بخش و خان جهان بهادر در جاو خانه برسرپالگی گذاشتن خانه جنگی و هنگامه و فساد عظیم برپا گردید و خان جهان بهادر را که برای فهماندن مردم خود رخصت فرموده بودند و چیلها برای معقول نمودن جهال هر دو طرف تعین فرمودند خان جهان بهادر بعد بر آمدن از دربار فرمود که بازار معظم خان را غارت نمایند و این معنی نیز خلاف مرضی حضرت خلدمکان بظهور آمد و علاوه بیدماغی سابق گردید لهذا خان جهان بهادر را برای تنبیه و استیصال جفت و مسمار ساختن گدھی سنسی (۹) احداث کرد آن کانر که به بنده آن گدھی در هر ماه چندین قافله میزد و تاراج می نمود و نواح اکبر آباد می تاخت مرخص فرمودند - چون از فساد و نفاق بیجاپوری یعنی سکندر والی آنجا که وارث ملک هم نبود معینا باغیم زفاقت می نمود متواتر بعرض رسید و مکرر

فرمان نصیحت آمیز از راه تهدید و وعده و وعید صادر گردید
 فائده نه بخشید پادشاه زاده محمد اعظم شاه را بامرای رزم دیده
 و فوج شایسته برای تسخیر بیجاپور مرخص فرمودند بعد رسیدن
 پادشاه زاده نزدیک بیجاپور که همه جا فوج دکن بسرداری
 عبد الروف و شرزه خان اطراف فوج پادشاهی آوارگی داشتند
 و دران سال از رسیدن آفت برزراعت در همه بلاد گرانی رو داده
 بود و دکنیان از هرطرف هجوم آورده راه رسد بیجاپور را بند
 ساختند بمرتبه گرانی و کمیابی غله در لشکر رو داد که نانی بجانی
 بهمرسیدن متعذر گشت و هر فوجی که برای کهی میرفت سالم
 بر نمیگردید و بمرتبه غلو اطراف پادشاه زاده آورده فرو گرفتند که
 عرصه بر محمد اعظم شاه و همراهان لشکر نهایت تنگ گردید
 بعده که بعرض پادشاه رسید غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ را
 با مساجد خان و تیر انداز خان و خنجر خان و دیگر امرای کارزار دیده
 برای رساندن رسد غله بلشکر پادشاه زاده تعیین فرمودند همین که
 غازی الدین خان بهادر با رسد نوزده بیست هزار کار و نزدیک پرگنده
 ایندی تا پانزده شانزده گروهی بیجاپور رسید سرداران بیجاپور چند
 هزار سوار و پیاده برای محاصره فوج محمد اعظم شاه که در اسپان
 فوج پادشاهی از فاقه راکب و مرکوب پوست و استخوانی بیش
 نمادده بود و بقول مشهور کار بجائی رسیده بود که جانی بیگم محل
 خاص پادشاه زاده از بالای فیل بدست خود تیر میزد و در تسلی
 و دلداری امرا میکوشیده گذاشته چهل پنجاه هزار سوار و قریب دو
 لک پیاده جنگی کرناٹکی مشهور باستقبال غازی الدین خان بهادر

شدافتند بعد که فوجها مقابل هم رسیدند تا نظر کار میکرد سوی برق
تیر و سنان و هجوم هوار و پیاده که زمین از غلوی سپاه دکن نمی
نمود بنظر نمی آمد اگرچه از وفور فوج دکن که دهم حصه
آن فوج پادشاهی نبود بمرتبهٔ تنزل در لشکر افتاد که اکثر همراهان
دل و حوصله باختند اما آن سپه سالاران تهمتن یعنی غازی الدین
خان بهادر فیروز جنگ و مجاهد خان بهادر هر دو برادر از بسیاری فوج
خضم نیندیشیده خدا را بعظمت یاد نموده فاتحه بقصد نصر من الله
و فتح قریب خوانده اسپان برداشتند و چنان جنگ عظیم جهان
آشوب رو داد که تا چشم نظارگیان زیر فلک نیلگون و دیده چرخ بوقلمون
بر سطح زمین پرتو افکن است در قرنهای گردش لیل و نهار
چنین محاربهٔ جان ستان یاد ندارد و بمرتبهٔ صدای داروگیر جنگ
مغلوبه بلند گردید که بهادران مغلیه را از راه غیرت سوی جانفشانی
نمودن نجات ازان جنگ صف ربا متعذر بود و از هر دو طرف
چندان سروتن دلاوران بخاک و خون آغشته گردید که از هر طرف
رود خانهٔ خون پیدا گشت *

برانگیخت رزمی چو بارزده میغ * تگرگش ز پیکان و باران ز تیغ
آخر از چپهٔ شاهای پیاپی بهادران خصوص ترددی که از مجاهد خان
بهادر برادر فیروز جنگ دران صف کارزار بظهور آمد خط ابطال برقصه
شهرت رستم داستان کشید صف مقابل را برداشته رسد را بلا آفت
بمشکر پادشاه زاده محمد اعظم شاه رساندند و محمد اعظم شاه از محاصره
چنان آفت جانی نجات یافته بلا اختیار آفرین کزان غازی الدین
خان بهادر را در بغل گرفته بانواع رعایت و عنایت مفتخر ساخت

و عسرت شام لشکر بصبح عشرت مبدل گشت و بحضرت خلد ممکن که از روی وقائع و زبانی هر کارها بعرض رسید بعد عطای اضافهای نمایان و دیگر عنایات فرمودند که چنانچه حق سبحانه تعالی از توند فیروز جنگ شرم اولاد تیموریه نگاهداشت آبروی اولاد او تا دور قیامت خدایگاه دارد *

القصة از شنیدن اخبار نفاق آمیز لشکر پادشاه زاده محمد معظم قلیج خان بهادر عرف عابد خان را که از مزاج گرفته کار طلب بود برای بعضی مقدمات امور عمده ملکی که مرکوز خاطر داشتند بشهرت وصول زر پیشکش نزد ابو الحسن روانه ساختند و فوج شایسته بامیر عبد الکرم تهنیتی که مخاطب بامیر خان گردید و از مستعدان روزگار گفته میشد و محمد هاشم که همراه محمد اعظم شاه زاده بودند همراه دادند *

درین ضمن بسبب امتداد کشیدن محاصره قلعه بیجاپوری و بعرض رسیدن نفاق امرای کومکی که همراه پادشاه زاده محمد اعظم شاه زاده بودند بخاطر پادشاه چنان خطور نمود که خود متوجه تسخیر ملک بیجاپور گردند اوائل شعبان المعظم سنه بیست و هشت از شوالپور رایت توجه طرف بیجاپور بر افراشتند و بیست و یک ماه مذکور نزدیک سواقله مغرب مضرب خیم سپهر احتشام گردید و تزلزل تمام در دل محصوران عقل و هوش باخته راه یافت شاه عالم و روح الله خان بهادر و فیروز جنگ و سید عبد الله خان باره و دیگر امرای کار طلب رزم آزمایا برآنی محاصره و تسخیر بیجاپور و مدد پادشاه زاده محمد اعظم شاه چند کلمه

غیرت افزا ارشاد فرموده مرخص فرمودند و هریکی برای اظهار
فدویت و حسن عقیدت خود کمر همت بقصد تسخیر قلعه بسته
درپیش بردن مورچال و دواندن نقب و پرکردن خندق و یورش سعی
بلیغ می نمودند و جوهر شجاعت و تهوری بر روی کار می آوردند از آنکه
شاه عالم که طرف دست راست مقابل دروازه شاه پور مورچال
داشت میخواست که بسلوک و پیغام ساخت بدام او قلعه مفتوح
گردد برای جذب قلوب امرای بیجاپور می کوشید و شاه قلی
نام ایرج خانی که از نوکران معتمد شاه عالم و از شجاعت پیشگان
بی باک گفته می شد در زبانها برفتن خفیه نزد سکندر بقلعه
مشهور گردیده بود و ازان طرف نیز گاه گاه سید عالم نام پیام الیتام
آمین نزد پادشاه زاده می آورد و شاه قلی غافل ازین که گفته اند *

نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها

خصوص که پای مثل محمد اعظم شاه معاند و وارث ملک درمیان باشد
نهان ماندن راز خیال محال می خواست که بدین منصوبه کلید تسخیر
قلعه بوساطت او بدست آید شاه قلی نام جوانی بود او را ش
مشرّب که زبان او بلند نبود هرگاه برای تغییر تبدیل مردم مورچال
شاه بهای حصار می آمد محصوران را با آواز بلند مخاطب ساخته
میگفت که اینها مردم خود شما اند فهمیده این طرف توپ و تفنگ
و سنگ خواهید انداخت و مردم خود را نیز تسلی میداد از طرف
قلعه بشما آمت نخواهد رسید تا آنکه این گفتگو بزبانها جاری گشته
بمحمد اعظم شاه رسید و زبانی واقعه طلبان فتنه جو گوش زد پادشاه
گردید و نیز خبر رساندند که روز هذگامه یورش شاه قلی اندرون قلعه نزدیک

سکندر بود و ظاهر ساختند که سید عالم نام وقت شب از قلعه برآمده
 بپادشاه زاده در خلوت هم کلام می گردید بعده که زبانی روح الله خان
 کوتوال تحقیق صدق این مقال بعرض عز و جلال رسید بسیادت خان
 صدر و کوتوال حکم شد که خفیه سعید و جاسوسی نموده سید عالم
 را وقت آمدن نزد شاه عالم بدست آرند و برای دستگیر نمودن
 شاه قلی نیز حکم نمودند اما تدبیر کوتوال میسر نیامد آخر بمنصوبه
 آنکه شخصی را نزد قاضی بر شاه قلی استغاثه نموده اعلام کرده
 دستگیر ساخته نزد پادشاه آوردند ابتداء بزبان خوش و دلاسا ازو
 استفسار احوال آمد و رفت و سوال و جواب قلعه نمودند او انکار بلاغ
 نموده ارباشانه جواب داد بعده که حکم بستن و شکنجه نمودن او
 فرمودند و چند چوب زدند بفریاد آمده پرده راز از روی کار برداشته
 نام چند نفر دیگر که موسی خان نجم ثانی و سید عبدالله خان
 باره و بذر ابن دیوان شاه و محمد صادق باشند ظاهر نموده شریک
 بدنامی خود ساخت حضرت خلد مکن شاه عالم را در خلوت
 طلبیده گله و شکوه این مذکورات بمیان آورده باوجود انکار شاه عالم که
 شاه قلی نوکر من نیست منفعل ساختند و حکم قید نمودن سید
 عبدالله خان و اخراج دیگران از لشکر فرمودند - چون از سابق ماده
 کم توجیهی پادشاه نسبت بشاه عالم در مقدمه حیدر آباد بود الحال
 که ظن بیقراری مبدل گردید هر چند در ظاهر مراتب و منصب
 و لوازم ولی عهدی شاه عالم کم نمودند اما بر آثار کم توجیهی روز بروز
 می افزود - چون روح الله خان که مکرر شفیع جراثم سید عبدالله
 خان گردید بطریق نظر بند بدو حواله نمودند بعد چند روز بشفاعت

روح اللہ خان حکم خلاصی او فرمودند *

ذکر سوانح سال بیست و نہم و سی ام از جلوس مطابق
سنہ ہزار و نو و شش و ہفت ہجری مشتمل بر تسخیر
بلیچاپور و حیدر آباد

بعدہ کہ از سعی و تردد غازی الدین خان بہادر فیروز جنگ
و دیگر بہادران بانام و رنگ عرصہ بر محصوران و سرداران بلیچاپور
تدک گردید و از نرسیدن غلہ و کمیابی کاه اسپ و آدم بیشمار
دکنیان اندرون قلعہ تلف شدند شرزہ خان و دیگر سرداران از زبان
سکندر امان خواستہ در آغاز سنہ سی جلوس کہ امر داد اوائل ذیقعدہ
سنہ ہزار و نو و ہفت باشد کلید قلعہ بخد مت پادشاہ کشور ستان
حاضر ساختند و سکندر مقید گردید و صدای شایانہ بلند آوازہ گشت
و تاریخ تسخیر قلعہ بلیچاپور (سد سکندر گرفت) بعرض رسید گویند شیعہ
ہدایت کیش واقعہ نگار کل برای داخل نمودن واقعہ این فتح عرضی
نمود این فقرہ بدستخط خاص نوشتہ عنایت فرمودند کہ بدستیاری
فرزند ارجمند بی ریو و رنگ غازی الدین خان بہادر فیروز جنگ
مفتوح گردید و ہمین مضمون در فرمان امیر خان صوبہ دار کابل
نیز درج نمودند - بعد فرستادن سکندر بقلعہ دولت آباد قلعہ دار را برای
نگاہداشتن او با عزاز و احتیاطی کہ باید تاکید نوشتند و فراخور کفاف
او یومیہ مقرر نمودند - و بعد عطای اضافہای نمایان بہ بندہای
حضور و فراغ بند و بست نواح بلیچاپور بشہرت زیارت حضرت
بندہ نواز سید محمد گیسو دراز رحمۃ اللہ علیہ اواخر محرم
الحرام از بلیچاپور سمت گلبرگہ کوچ فرمودند و بنام ابوالحسن و

سعادت خان حاجب حیدر آباد فرامبئی مشتمل بر مضامین بیم و رجایی تسلی آمیز صادر فرموده برای وصول زر پیشکش ذمه آن تخته بند دریای حیرت تاکید بلیغ درج نمودند و خفیه حکم بنام سعادت خان شرف مدور یافت که چون ما بدولت عزم جزم تسخیر حیدرآباد داریم و درین زودی توجه رایت جهان کشا بآن طرف خواهد گردید تا مقدور در وصول زر تقید بکار برده مجرای کلی خود را در تقدیم این خدمت شناسد - و سعادت خان ابوالحسن را امیدوار توجهات و عنایات پادشاه ساخته برای وصول زر پیشکش سزاولی و تقید زیاده بکاربرد ابوالحسن بامید مامون گردیدن باظهار اطاعت آمیز عذر عدم میسر آمدن زر نقد بسعادت خان پیغام داد که چون واصل ساختن زر متعذر است از جمله جواهر و زیور مرصع عورات و مرصع آلات دیگر میفرستم خواجه سرای خود سال خود بفرستید که بحضرت زیور و هرچه جنس مرصع در خانه موجود باشد جدا از حواله او نمایم سعادت خان از فرستادن خواجه سرا ابا نمود و بعد گفتگوی چند روز که خبر رسیدن پادشاه بگلبرگه انتشار یافت و ابوالحسن مابین خوف و رجا بود کسان حاجب را طلبیده نه عدد خوانچه پر از جواهر و زیور و مرصع آلات دیگر مع افراد تعداد آن بلا تعیین قیمت بطریق امانت در پارچه و سرکش پیچیده بران مهر موم زده قرار دادند که خوانچه‌ها را سعادت خان در خانه خود برده نگاه دارد و در دوسه روز زر نقد نیز هرچه میسر آید واصل ساخته مقوم جوهر را با سر رشته دار جواهر خانه بخانه حاجب فرستاده بعد تعیین قیمت جواهر حواله او

نموده قبض الوصول پیشکش بمهر سعادت خان مع عرضه داشت
او مشتمل بر اظهار فرمان برداری و اطاعت ابو الحسن و التماس
عفو جرائم او روانه حضور سازند - از اتفاقات روز دیگر ابو الحسن چند
بهنگی میوه برای پادشاه روانه ساخت همراه آن سعادت خان نیز
کهاران دالی از طرف خود بحضور ارسال داشت یک دو روز دیگر
برین نگذشته بود که خبر کوچ پادشاه از گلبرگه جانب کلمکنده
بابو الحسن رسید و عزم جزم تسخیر کلمکنده زبان زد خاص
و عام گردید - ابو الحسن از شنیدن این خبر موحدش هوش ربا
بسعادت خان پیغام نمود که مطلب ما در فرستادن جواهر و زیور
ناموس خود بامید ترحم پادشاه بحال ما بود الحال که چنان خبر
یاس رسیده و توجه حضرت عالمگیر بدین طرف بکمال کم توجهی
برین عاجز بثبوت پیوسته و امید خطا پذیرفتن نموده خوانچه‌های
امانت ما را واپس فرستند سعادت خان در جواب گفت که چون
بر من بموجب ابلاغ حکم پادشاه خبر توجه رایت ظفر پیکر بدین
سمت تحقیق نبود لهذا نظر بر یاس حق نمک و خانه زادی آن درگاه
خوانچه‌های جواهر را همچنان سر به مهر میان دالی‌های میوه که همراه
بهنگی‌های سرکار روانه گذاشته ارسال حضور نمودیم الحال عوض
خوانچه‌های جواهر مروجان من حاضر و فدای نام پادشاه است و بر سر
مقدمه مذکور گفتگو و شورش فساد انگیز بمیان آمد و ابو الحسن
فوج بر خانه حاجب تعیین نمود و دو روز هنگامه پرخاش در میان
بود بعده سعادت خان بابو الحسن پیغام نمود در بیکه درین ماده
حق بجانب شماست و من نظر بر مرضی و حکم پادشاه و پاس

حق نمک خلاصی خود در روانه نمودن خوانچهها دانستم هیچ
گفتگو نیست ایکن الحال که مرا ناچار کشته باید گردید و برای
کار وای نعمت جان نثار باید نمود پادشاه را که از مدت بر استیصال
شما دست آویز می خواست حجت به از کشتن حاجب نخواهد بود
والا تا من زنده ام امید و احتمال عفو جرائم شما باقی است و
بشرط حیات من هم کمر خدمتگاری در دستگاری شما بحد مقدور
خواهم بهت - از آنکه سعادت خان در بعضی مقدمات خلاف مرضی
پادشاه حق خدمت خود نزد ابوالحسن ثابت کرده بود چنانچه
بگزارش خواهد آمد ابوالحسن را نیز نظر بر عواقب امور این عذر
بگوش بند نیدوش مسموع گردید و دست از مزاحمت برداشت
بلکه بتقاضای مصلحت سعادت خان را طلبیده نسبت بسابق اعزاز
زیاده نمود و آفرین گفته خلعت و جمدهر و الماس دیگر تواضع نمود *
در همان ایام روزی در مجلس ابوالحسن فضلی حیدر آباد
عمدا بتقریبی ذکر خوبیهای پادشاه دین پرور بمیان آورده سر رشته
سخن باینجا رساندند که با این همه ادعای صلاح و اتقا و دانائی
عالم گیر پادشاه که زبان زد خاص و عام گردیده در ایامی که تربیت
خان را بحجابت نزد شاه ایران فرستاده بودند و او از بد سلوکی
خود خفت کشیده مراجعت نمود و از نحوست او میان پادشاه
و شاه ایران مخالفت تمام بهم رسید و از هر دو طرف کار بلسکر کشی
کشید درین ضمن اسپان فرستاده شاه عباس بحضور رسیدند
بتعصب شاه فرمودند که اسپان را مذبح ساخته بفقرای قسمت
نمایند با این همه تبعیت شرع و ادعای تقوی بچندین اسراف

خلاف طریقه شرع اقدام نمودن بجز اطاعت نفس سرکش حمل
برچه توان نمود بایستی که آن اسپان را بفضلا و صلحا و مستحقان
قسمت می نمودند تا جمع کثیر ازان فیض یاب مگردیدند سعادت
خان در جواب گفت که اینکه پادشاه دیندار ما بسبب بیدماغی
شاه ایران اسپان را مذبح ساخته بفقیران تقسیم نموده شهرت یافته و
بزبان مردم عام جاری گشته غلط محض است اصل حقیقت این است
بعده که رسیدن اسپان از نزد شاه ایران بعرض رسید و حکم شد
بوقت معین اسپان را آورده از نظر بگذرانند از اتفاقات و قتیکه
آخته بیگی اسپانرا برای نذر گذراندن آورد پادشاه در تلاوت کلام الله
مشغول بودند بخاطر خطر نمود که چون دیدن همه اسپان فرصت
طلب است باقی معتاد تلاوت قرآن را موقوف بروز دیگر داشته
متوجه دیدن اسپان باید گردید دران حالت آیه کریمه که در شان
حضرت سلیمان پیغمبر علیه السلام که در شغل دیدن نهصد اسپ
منجمله هزار اسپ پیشکش نماز سنت و بروایتی نماز فرض قضا
گردید حضرت سلیمان در کفار آن فرمود که اسپانرا مذبح سازند
وارد گردیده بود بتلاوت درآمد آب دیده گردیده آن آیت حسب
حال خود دانسته برای تذبیه نفس خویش بسنت حضرت
سلیمان عمل نموده لذت سواری آن اسپان برخود حرام ساخته
بذبح کردن آنها حکم فرمودند مردم عام هرچه خواهند قیاس
نمایند - علمای حیدر آبک بعد شنیدن این جواب گفتند درین صورت
هرستادن اسپان برای ذبح نمودن بدر خانهای امرای ایران چه لازم
بود سعادت خان جواب داد این شهرت نیز غلط بر زبانها جاری

گشته چون دران ایام شاه جهان آباد تازه آباد گشته بود که هر محله بنام امیری از امرای ایران شهرت داشت و هیچ محله نبود که یکی از امرای نامی ایران دران محله حویلی ساخته باشد در صورتیکه یکجا ذبح می نمودند از حمام بسیار می شد و فقرا به تصدیع ازان متمتع می گردیدند بنابراین حکم فرمودند که در هر محله یک دو اسپ مذبح سازند و بمستحقان قسمت نمایند بعده که از روی نوشته واقعه نگار این سوال و جواب سعادت خان بافضلی حیدر آباد بعرض حضرت خلد مکان رسید بم سعادت خان آفرین نمودند - بعد ازانکه در سواد حوالی گلبرگه شرف نزول واقع شد و مکرر بغاتحه مزار فائض الانوار قدوة الواصلین سید محمد گیسودراز تشریف برده بیست هزار روپیه بخدمه آن درگاه رسانده هفته درانجا توقف ورزیده عذای توجه طرف ظفر آباد معطوف داشتند بیست روز درانجا مقور موبک ظفر اثر ساخته حکم روانه شدن پیش خانه سمت حیدر آباد فرمودند - ابو الحسن را که از رسیدن اخبار وحشت افزا یقین شد که ایام اقبال او بزوال دولت مبدل گردید مصحوب نوکران سخن دان عریضه مشتمل بر التماس اطاعت و عفو جرائم و باز آمدن از طریق سابق مع تحف و هدایا روانه نموده و ندانست که *

* ع *

باران بی محل ندهد نفع گشت را

جواب عریضه او را حواله بزبان شمشیر آبدار مبارزان تیغ گذار و مضمون فرمان سعادت عنوان سعادت خان که برای خاطر نشان نمودن تقصیرات او صادر فرمودند نمودند - شرح فرمان آنکه اگرچه

افعال قبیح آن بد عاقبت از احاطه تحریر بیرون است اما از صد یکی و از بسیار اندکی بشمار می آید اولاً اختیار ملک و سلطنت بکف افتد از کافر فاجر ظالم دادن و سادات و مشایخ و فضلا را منکوب و مغلوب او ساختن و در رواج فسق و فجور بانفراط علانیه گوشیدن و خود از باده پرستی بریاست و بدمستی دولت در انواع کبائر شب و روز مستغرق بودن بلکه کفر از اسلام و ظلم از عدل و فسق از عبادت فرق نمودن و در اعانت کفار حربی اصرار ورزیدن و خود را در عدم اطاعت اوامر و مذاهی الهی خصوص در ماده منع معارفت دار الحربی که نص کلام مجید بتاکید واقع شده نزد خلق و خالق مطعون ساختن چنانچه مکرر درین باب فرامین نصیحت آمیز مصحوب مردم آداب دان مزاج گرفته حضور صادر شد و پند غفلت از گوش نکشید بلکه درین تازگی فرستادن لکهنون برای سنبهای بدکردار بعرض رحید با این سمه غرور و مستی باد ناکامی نظر بر افعال و زشتی اعمال خود نمودن و امید رستگاری در هر دو جهان داشتن *

* مصرع *

زهی تصور باطل زهی خیال محال

بالجمله بعده که ابو الحسن مایوس مطلق گردید بفکر تعیین عساکر بقصد استقبال افواج ذوی القبال اتماده شیخ مزهاج و شریزه خان و مصطفی خان لاری و دیگر سرداران مبارز پیشه دکن را مقرر و مرخص فرموده وقت رخصت ارشاد می نمود که هرگاه بر پادشاه ظفر یابزد تا مقدور سعی نمایند که زنده دستگیر گردند و باعزاز بیارند و امرای جهالت نشان معذور العقل او می گفتند که دل

و جگر ما از طرف محمد عالمگیر حکم مجسمه پیر از ابله اخگر بهمرسانده
 بعد ظفر یافتن حرمت او نگاه داشتن از ما نخواهد آمد - القصه
 بعده که در منزلای حیدر آباد مضرب خدام ظفر انجام حشر
 آشوب گردید بعضی سرداران دکن با چهل و پنجاه هزار سوار
 نمودار گشته دست و پای لاحاصل زده دور از لشکر فتح اثر دائره
 نمودند - غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ که بعد تسخیر بیجاپور
 برای محاصره ابوالهیم گده مامور گردیده بود عرضداشت او مع کلید
 طلا مشتمل بر مژده مفتوح گردیدن قلعه و روانه شدن خون بطریق
 ایلغار رسید - و بیست و چهارم ربیع الاول نزدیک قلعه گلمکده
 بتفاوت گوله رس شرف نزول واقع شد و تزلزل وحشت افزای
 حول قیامت دران سرزمین پیچید و حکم قضاتوام بتقسیم مورچال
 و فراهم آوردن اسباب قلعه گیری و از پا در آوردن اساس حیات
 محصوران و برانداختن برج و باره از صاعقه ریزی گوله توپ دشمن
 کوب و برافراشتن دمه آسمان رفعت شرف صدور یافت و پدیم
 اخبار انتشار یافتن فوج ابو الحسن اطراف لشکر ظفر پاکر و بشوخی
 پدش آمدن معروض می گردید - بعده که امرای رکاب مامور به تنبیه
 آن جماعه گردیدند مکرر دست بازی مصافحه و معانقه مقابله و مقاتله
 میان هر دو فوج روداد و از بالای قلعه نیز آتش گوله و بان باریدن گرفت
 و از ابتدا اگرچه شوخی زیاد ازانها بظهور آمد و خواجه ابو المکارم
 با چندی از مغلان و سادات ذامی باره منجمله ملازمان شاه عالم
 زخمی و جمعی از هر دو طرف کشته گردیدند اما بعده که از
 هر طرف جوق جوق بهادران رزم جو و دلوران شعله خو داد تهوری

داده بمقابلۀ آن گروه پودا اختنند و کزبان برگشته اختر رو بفرار آوردند -
و بعد رسیدن فیروز جنگ اهتمام تعین مورچال و گرد آوری مصالح
و بستن دمدمه و کندن نقب و تقسیم افواج بحر امواج بنام آن
سپه سالار با فرهنگ مقبر گردید و کار بمحاصره و قتال و جدال هر روز
کشید - در همان ایام آغاز محاصره وقت تردد مورچال گولۀ توپ
قلعه بدست راست قلیچ خان بهادر پدر فیروز جنگ که از امرای
عمدۀ کارزار دیده بود رسید و در دو سه روز مرحله پیمای مغزل
دار البقا گردید - چون پادشاه زاده شاه عالم که از سابق پادشاه در
محاصره بلجاپور دیارۀ او بدگمان بودند و در محاصره کلمندۀ مورچال
طرف رامت تعلق باو داشت و ایام دولت و ثروت او بنکبت و
فحوصت چند سال مبدل گشته بود پیغامهای محبت آمیز خفت انگیز
ابوالحسن مع تحف و هدایا مشتمل بر اظهار رجوع و التماس سعی
در عفو قصورات او بخدمت پادشاه بوساطت محرمان و همدمان پیهم
بشاه عالم میرسید و ارادۀ شاه عالم نیز آنکه در هر دو صورت صلح و
جنگ باستصواب آن پادشاه زاده و بی عهد انفصال یابد و بعد
مقدور ابوالحسن را مروهون احسان خویش سازد و ندانست که
این معنی آخر مادۀ و بل و نکال دولت و آبروی او خواهد گردید
تا آنکه طشت بدنامی او از بام افتاد و فتنه جویان واقعه طاب
برین مقام و پیام اطلاع یافته از راه نمایی بعضی بداندیشان بآب
و تاب تمام در خدمت پادشاه ظاهر ساختند و نور النساء بیگم نام دختر
میرزا سنجر که از خاندان نجم ثانی گفته می شد و محل خاص
شاه زاده و بچندین حسن صفات آراسته بود و در فن شعر هندی

دست تام داشت و در سخاوت و فیض رسانی شهرت تمام بهم رسانده روز
 بروز در سلوک و اطاعت و دلبری شوهر کوشیده شاه را بمرتبه
 فریفته و رام خود ساخته بود که زنهای دیگر برو رشک و حسد پورده
 اوزا بعدم تقید عصمت و واسطه رمل و رسائل گشتن میان
 ابو الحسن و شاه و دیگر اطوار مذموم متهم ساخته گوش پادشاه را
 پر ساخته بودند و رفتن نور النساء بیگم بقلعه گلکنده بتغییر وضع برای
 عهد و پیمان آنکه اگر پادشاه التماس صلح را درباره ابو الحسن
 قبول ننمایند شاه زاده رفاقت ابو الحسن نماید زبان زن مدعیان
 دولت شاه گردید - درین ضمن بتقاضای ناموانقت ایام داروغه
 پالکی خانده شاه بعرض پادشاه زاده رساند که سواری زنانه از
 دولتخانه دور واقع شده و مردم قلعه برآمده بر مورچال گاه بیدگاه
 می ریزند مبادا چشم زخم بدنایمی حاصل گردد شاه فرمود که
 سواری زنانه نزدیک دولت خانه آرند بعضی همدمان محمد
 اعظم شاه خبر بپادشاه رساندند که شاه در فکر رفتن قلعه است
 آتش غضب بادشاه شعله ور گردید حیات خان داروغه غسل خانده
 شاه زاده را در خلوت طلبیده از روی تقید استفسار اراده شاه زاده
 نمودند و از خواجه ابو المکارم که او را نیز باوجود تربیت یافتن در
 خدمت شاه عالم از فدویان راست مقال خود می دانستند بانواع
 تمهید خواستند برراز شاه اطلاع یابند هر دو بعرض رساندند که
 هوای آنکه اراده و مطالب شاه آن است که یا بالتماس او قلم عفو
 بر جریده اعمال ابو الحسن کشیده گردد یا بسعی و تردد او قلعه
 به تسخیر در آید اصلا اراده فاسد دیگر پادشاه زاده ظاهر نگشته

چگونه خلاف عرض نموده زبان بمتهم ساختن مرشد زاده کشادیم
چندانکه حیات خان در جواب مبالغه پادشاه بدلائل موجه بی
تقصیری پادشاه زاده ظاهر ساخت نقش سوء ظن شاه از دل
پادشاه شسته نگردید - چون آن روز حکم خفیه بنام بخشیان و مقریان
محرم صادر گشته بود که مردم کار طلب رزم جو مستعد گشته در
چوکی خانه حاضر باشند بعد از می خواستند که فوج همراه حیات
خان داده برای آوردن شاه عالم مقرر فرمایند حیات خان عرض
نمود اگر حکم شود چیله از حضور رفته پادشاه زاده را که بغیر از
اطاعت امر خیال و اراده دیگر بخاطر او راه نیافته بحضور بیار -
آخر هیجدهم ربیع الثانی سال بیست و نه جلوس بموجب
التماس حیات خان یکی از چیلهارا فرمودند که شاه عالم را مع محمد
عظیم پسر میانجی بخدمت پادشاه حاضر سازد و شاه بمجرد ورود
حکم بلا توقف خود را بخدمت پدر بزرگوار رساند بعد از که بخدمت
پادشاه حاضر گشته لمحله نشست جمده الملک اسد خان که از سابق
مامور برای منزوی ساختن شاه گشته بود آمده آهسته بگوش
شاه عالم گفت که بموجب حکم بعضی مذکورات در خلوت باید
گفت و شاه را باخود گرفته بمکانی که مقرر نموده بودند برده
تکلیف و نمودن یراق بشاه و محمد عظیم باظهار آنکه حکم شده چند روز
بلا تشویش کاروبار روزگار بعبادت پروردگار مشغول باشند نمود شاه
بجز اطاعت حکم چاره کار ندید در همان حالت معز الدین و رفیع
القدر مع دیگر برادران برسیدند یراق آنها را نیز گرفته نزد پدر جا
دادند - گویند دران ابتدای رسیدن خبر تا وقت طلبیدن یراق یکی

از پسران شاه خواست بارادۀ باطل پیش آید شاه بچشم زهر آلود
 برو نگاه کرد باطاعت او اشاره نمود - و حکم فرمودند که کارخانجات
 پادشاه زاده محمد معظم را با پسران در سرکار ضبط نمایند و
 منصب چهل هزاری چهل هزار سوار که هفت هزار سوار دو
 اسبه و سه اسبه بودند و ده کور دام انعام برطرف ساخته
 محلات جاگیر را بار باب طلب تندخواه دهند - روز اول نور النساء بیگم
 محل شاه را فرمودند بی آنکه اموال او را بضبط درآرند مقید سازند
 روز سیوم چهارم آن یاقوت نام خواجه سرا که آخر خطاب محرم خان
 یافت و در درشت گوئی و بیرونی مشهور بود مامور گردید که
 نور النساء بیگم را بازخستی که در بدن دارد بتبدیل مکانی که خیمه
 و فرش قابل زندانیهای مغضوب داشته باشد برده بخفت مقید
 ساخته کارخانجات او را با زیوریه که در گوش و گردن او باشد
 بضبط سرکار درآرند آن خواجه سرا نزد نور النساء بیگم آمده بسختی
 تمام متکلم گشته در تفتیش و تجسس نقد و مرصع آلات بدرشتی
 و سخنان ناملائم و نامناسب پیش آمد و سختی بجائی رساند که
 نور النساء بیگم زبان بدشنام کشاده گفت که پادشاه بجای پدر من ست
 عزت و آبرو و زر و دولت که داشتیم عطا کرده او بود حالا که
 می گیرد اختیار دارد عذر ندارم اما تو نمی رسد که با من چنین
 سلوک و سختی نمائی بعده که شکوه نور النساء بیگم زبانی خواجه
 یاقوت بعرض رسید زیاده باعث غضب پادشاه گردید همشیره
 بی مادی شاه زبان بشفاعت او کشاد مع هذا فرمودند که از
 طرف غذا و دیگر مایحتاج ضروری بخفت نگاه دارند همچنان در

ماده شاه روز بروز سختی زیاده بکار میرفت - گویند بعد از چند روز از قید بشاه پیغام نمودند که اقرار بتقصیر خود نموده استغفار نماید تا از - مرتقصیرات لاتعداد او گذریم شاه از قبول و اعتراف بتقصیر ابا نموده در جواب گفت هر چند در باطن بدرگاه آلهی و در خدمت پدر بزرگوار مجسم از انواع تقصیرم اما در ظاهر تقصیر بیکه قابل استغفار از من سرزده باشد بخود گمان نمیبرم که زبان باستغفار آن آشنا سازم ازین جواب آتش غضب حضرت خلد مکان بیشتر از پیشتر شعله ور گردید و حکم منع سرتراشی و ناخن گرفتن نموده از غذای خوب و آب سرد و رخت مرغوب طبع پوشیدن مانع آمدند و رانی چتمبائی و دیگر زوجهای شاه مغضوب که بی تقصیر بودند از آفت غضب محفوظ ماندند - نوید خواجه سرای محلی را که محرم راز نور النساء بیگم گفته می شد فرمودند که مقید ساخته خانه او را ضبط نمایند و برای تحقیق اراده ناصواب شاه و همدستان بودن نور النساء بیگم و آمد رفت قلعه حکم شکنجه نمودن و بهیاست استفسار کردن نمودند هر چند او را بانواع زجر و توبیخ بند و دیگر عقوبت سیاست کردند سوای اظهار عقیدت و رسوخیت شاه و فدویت نور النساء بیگم از زبان او ظاهر نشد بعده که کار او نزدیک بهلاک رسید دست از او برداشتند و میوزا شکر الله عموی نور النساء بیگم که خطاب شاکر خان داشت و باظهار بدگویان میانجی رسل و رسائل ابو الحسن و شاه شدن او بعرض رسیده بود او را نیز بخفت مقید ساختند و دو خواجه سرای دیگر شاه را نیز بقید در آورده بعد تحقیقات از شکنجه و انواع عذاب خلاص نمودند *

الحال ذکر باتي مکروهات ایام محبومى و خلاصی شاه
بر محل موقوف داشته بتحریر احوال محاصره قلعه کلمکندہ
مى پردازد کہ هر روز و هر هفته بسعی بهادران رزم جو و قلعه
کشایان شمله خو مورچال پیش میرفت روزی از روز ها کہ
غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ مورچال قائم مى نمود شیخ
نظام و مصطفی خان لاری عرف عبد الرزاق و غیره برآمده
مقابل فوج پادشاهی بشوخی پیش آمدند و زد و خورد غریب
بمیان آمد و کشور سنگه هاره زخم کاری برداشته از اسب افتاد و
جمعی از راجپوتان بکار آمدند تا او را از دست دکنیان برآوردند
و چند نفر نامی دکنیان نیز کشته و زخمی گردیدند اما آنقدر
دکنیان هجوم و غلبه نمودند کہ هر چند مردم فوج پادشاهی
جلادت بکار بردند کہ لاش یکی از آنها بدست آرد قادر نگشتند و
آنها لاشهای خود را با لاش چند نفر پادشاهی برداشته بردند آخر
بسعی بهادران ایران و توران و جلادت سادات باره و انغانان و
راجپوتیه آن گروه رو بفر آورند و از آن روز باز کمتر چنان شوخی
بظهور مى آمد بلکه شیخ منهاج و شیخ نظام و اکثر از نوکران
ابو الحسن رو بدین درگاه آورده بمنصب عمده و خطاب سرافرازی
مى یافتند چنانچه محمد ابراهیم کہ ابتداء از راه خطا بشاهراه
هدایت رو آورده بود بمنصب هفت هزارى شش هزار سوار سربلندی
یافته مخاطب به مهابت خان گردید و پیش از همه سعی
در تسخیر قلعه مى نمود و شیخ نظام را بعد ملازمت شش
هزارى پنج هزار سوار نموده خطاب تقرب خان مطا فرمودند

از جمله نوکران عمده ابو الحسن کسی که تا روز تسخیر قلعه از ابو الحسن رو تفاوت بلکه روز مفتوح گشتن قلعه نیز تردیدی که از اندازة قبول عقل بیرون است ازو بظهور آمد چنانچه بگذارش خواهد در آمد مصطفی خان لاری عرف عبدالرزاق بود باجملة مدت محاصره بامتداد کشید و از بسیاری ذخیره و باروت و اسباب توپخانه که در قلعه بود شبانه روز لاینقطع از درو دیوار و برج و بارو قلعه گول و توپ و گلوله تفنگ و بان و حقه آتشبار در کار باریدن بود و از بسیاری آتشبازی و برخاستن دود روز از شب فرق نمی گردید و هیچ روز نبود که از بندهای کار طلب پادشاهی تلف نشدند و زخمی نگردیدند و بهادران فوج پادشاهی ترن نمایان بر روی کار می آوردند خصوص فیروز جنگ و صف شکن خان پسر قوام الدین خان و غیرت خان داروغه توپخانه و مهابت خان با چندی از بهادران قلعه کشا که زیاده از دیگران در طریقه جانفشانی ثبات قدم ورزیده بودند کاری که در مدت یکسال صورت بستن محال میامود در فرصت یک ماه و چند روز مورجال بکنار خندق رساندند و حکم پر نمودن خندق نمودند و بپند اول خود حضرت خلد مکن وضو ساخته کیسه کرباس برای پر نمودن خاک و انداختن در خندق بدست مبارک دوختند و دمدمهای آسمان رفعت تیار ساخته توپهای اژدها پیکر کوه ربا بر بالای آن برزه بمحازی قلعه مجرا بستند و از صدمات اژدر صولتان کشور کشا ترازل در ارکان آن حصار افتاد اما گرانی و کمیابی غله و کاه بمرتبه شد که اکثر صاحب ثروتان حوصله باختند و آنچه بر بی بضاعتان سقیم الاحوال گذشت چه سان

بیان نماید چرا که ابتداء دران سال در تمام دکن از کمی باران بوقت برآمدن خوشه جوار و باجرا که عمده جنس خریف و مدار قوت غربای آن ملک است از گلوی اطفال نباتات برنیدامده خشک گردید دیگر کشت و کار و زراعت شالی که مدار زیست مردم حیدر آباد بران است بسبب فساد فوج کشی و کمی باران بعمل نیامد دویم آنکه دکنیان و فوج سنبهای جهنمی که بمدد حیدر آباد اطراف لشکر را تاخته مانع رسیدن رسد غله گردیده بودند و اثر و با نیز معارن هلاک بندهای خدا گردید از هجوم حوادث مذکوره عالمی تلف گشته و بسیاری تاب صدمه گرسنگی و بی برگی نیارده بر خاسته نزد ابو الحسن رفتند و بعضی خفیه نفاق ورزیده بمعاونت محصوران پرداختند چون ایام محاصره بامتداد کشید پادشاه زاده محمد اعظم شاه را که بسبب نفاق شاه عالم برای بند و بست اطراف اجین و اکبر آباد مرخص فرموده بودند و بدرهانپور رسیده بود باز طلب حضور نمودند - روح الله خان را که از عمدهای کار طلب و مشیر امور سلطنت بود و برای بند و بست بیجاپور گذاشته بودند او را نیز بحضور طلب داشتند - از آنکه بعد رسیدن محمد اعظم شاه گرانی غله از حد گذشته بود میرزا یار علی که در امانت و سرانجام کارهای سرکار بمرتبه کوس شهرت او عالمی را پر آوازه ساخته بود و باوجود کمال توجهات و عنایات بادشاهی خطاب و اضافه قبول نمی نمود خدمت داروغگی رسد غله از راه فضل و قدرانی بار حکم فرمودند میرزا یار علی نظر برینکه از صدمات چهار موجه حوادث ایام سرانجام آن قسمی که بر نیکنامی او

افزاید و از قدر و اعتماد او نگاهد متعذر نمی نمود سر اطاعت امر از قبول آن بیچید بادشاه زاده محمد اعظم شاه که از بعضی اطوار سختی او در اجرای امور ملکی رخنه جوی آبروی او بود بحضور پادشاه زبان بشکوه او گشوده گفت که با این همه فضل و الطاف حضرت پاجی را چه یارا که از فرموده ولی نعمت ابا نماید بر خاطر پادشاه نیز این معنی گرانی نمود فرمودند که گردنی زده از دیوان بر آرند و بتجویز روح الله خان حکم شد که بشریف خان عرف میر عبد الکرم که از سختیهای او نیز در تعلقه جزیه چنانچه بگذازش آمده عالم بغیان آمده بود و دل همه متصدیان حضور چون دانهای انار ازو برخون بود خلعت سرانجام رسد غله که باعث شنیدن چندین هزار دشنام از زبان خلق گردید عطا فرمودند بالجمله ترددانی که از عمدهای عقیدت کیش فوج ظفر انتساب بظهور آمد و است بردهای که از محصوران بمدد و موافقت باد و باران و طغیان آب که علاوه صعوبت گرانی و دیگر صدمات گشته بود بوقوع پیوست اگر خواهد بتحریر تفصیل آن پردازد حامدی علیحده مطلوب گردد *

اما نعمت خان عرف میرزا محمد که آخر مخاطب دانشمند خان گردید و از مستعدان آن عهد گفته می شد و از نظم و نثر و اکثر علوم عقلی و نقلی بهره تام حاصل کرده بود حقیقت ایام محاصره حیدر آباد را از راه شوخی طبع که هیچ کلام او بی آنکه هجو ملایم و بذاه گوئی دران بکار نبرد یافته نمی شود برشته بیان کشیده چند سطر ازان بعبارت کم و زیاد بطریق

انتخاب و تضمین برای شادابی سخن باحاطه تحریر می آرد -
 وسط ماه رجب که قریب سه ماه از محاصره گذشته سه سالار
 با فرهنگ غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ با بهادران جانباز
 بیای مورچال حصار خود بعد طلبیدن خبر غفلت محصوران
 و تعین قابوی یورش امر نمود که تا سه پاس شب پاس این
 معنی که بر حارسان حصار فوج خواب تاخت آرد داشته در عمل
 پاس چهارم بمدد رسائی کمند دراز تر از عمر دشمن و نردبانهای
 رسا تر از طول امل ببالاتی حصار خود را رسانده برخفتگان اندرون
 قلعه شبخون آورده علم شهرت تسخیر قلعه باید افراشت تا آنکه
 دوتن روئین تن از دلیران شیرجنگ دست بردارن جرأت زده
 پا بر نردبان جانبازی گذاشته از راه فلک تازی سر از چاک گردان
 کنگره آن حصار آسمان رفعت بر آوردند دلوران دیگر از عقب آن
 هر دو بهادر پیش آهنگ بدست یاری نزد بانها که باقلابهای کمند
 تعبیه نموده استوار ساخته بودند بدستور ریسمان بازها شروع بدلا
 برآمدن نمودند همینکه که هر دو پیش قدم تهور شعار بر سردیوار
 رسیدند از اتفاقات سگی بر فراز فصیل باز از انداختن خود بالای
 لاشهای خندق برآمده راه فرود آمدن می جست بآن هر دو بهادر
 شیرپیکار جان سپار دو چار شده بفریاد در آمد از مدای عف
 عف او حارسان قلعه خبردار گشته کار بالا رفتگان را با تمام رساندند
 و دید بانان دیگر شرر وار از جا بسته شعله آسا بهرسو دویده
 چراغ و مشعل بر افروخته سر رشته قلعه داری از دست نداده ببردن
 رشتهای کمند قطع رشته حیات جمعی که در نیمه راه بودند نمودند

و چند تنان دیگر را بزنن حقه آتشبار سوختند چون وقت بالا بر آمدن
 دلاوران مبارز حاجی محراب که از محرمان درگاه آسمان جاه بود
 بدون تحقیق مآل کار از راه خوشوقتی سراسیمه وار بارادۀ آنکه در
 رساندن خبر فتح دیگری برو سبقت ندهاید تند تراز باد نسیم خود
 را وقت طلوع آفتاب صبح که حضرت خلد مکان بر سجاده بخواندن
 اوراد مشغول بودند رساند و از دور شروع بتقدیم آداب تهنیت
 و مبارکباد نمود و از زبان فیروز جنگ و دیگر بهادران مورچال زبان
 بعرض مبارکباد کشود پادشاه مشغوف گشته اشاره بذواختن نوبت
 فرمودند و حکم طلب سواری و پوشاک خاص نمودند اکثر بندهای
 حضور بزبان و دست در تقدیم آداب تهنیت کوشیدند و عجب
 نشئه سرشار خوشوقتی بر روی هوا خواهان درگاه ظاهر گردید *

* ابیات *

نوید فتح و ظفر چون پدشاه رسید
 نوای عیش و طرب تا بمهر و ماه رسید
 ز صدمه گوش ملائک بر آسمان کر شد
 ز بس که نعره شایش و واه واه رسید
 شگفتگی ز تبسم بخنده منجر شد
 سخن گذشت ازان هم بقاه قاه رسید
 بصحبتی شده مشغول هر يك از طرزی
 که کیف شادی شان زود چون بگاه رسید
 یکی بچست که فال من ست آمده راست
 تمام شد غم دل حالت رفاه رسید

یکی بشرط که فرداست کوچ تا دهایی
 توان بعرض چهل روز یا دو ماه رسید
 یکی دواند پی ساریان خود قاصد
 که خلعتی دهمت گر شتر پگاه رسید
 یکی بگفت که پالان بدوز ای ظالم
 چپر شگافتم اینست چوب و کاه رسید
 یکی سوار شد و رفت و گفت بانوکر
 بیا اجین که خواهی به نیمه راه رسید
 ز قلعه گولۀ امداد در همین اثنا
 کشید ناله اجل کشته که آه رسید
 چو غنچه جمع شده زیر لب بهم گفتند
 چه بود این ز کجا از کدام راه رسید
 چو گل بخنده یکی گفت شاک فتح است
 چه خوب شد که برین مدعا گواه رسید
 هنوز بر لب او بود این سخن که ز دور
 گلوله دگر آمد ببارگاه رسید
 یکی به پشته برآمد که من به بینم چیدست
 بلند شد دوسه گامی بقعر چاه رسید
 بخاست دیگری از جا که همچو باید دید
 ازان وقوف گلوله بقتل گاه رسید
 مدبری بعقب رفت و دور بین طلبید
 بدید و گفت شکستی بدین سپاه رسید

درین مکالمه بودند تا خبر آمد

که چشم زخم عظیمی بفوج شاه رسید

روز دیگر از زبانی جاموسان ظاهر گردید که ابو الحسن، قبیل
کردار طوق طلا و قلاده مرصع و جل زربفت بآن سگ انعام نموده
رو بروی خود بستن فرمود بهر حال از سر نو عجب هنگامه و طرفه
آشوبی بر مردم لشکر رو داد و هر یکی بکساله و عسرت احوال
گرفتار گشته به بحر فکر مآل کار فرو رفته نمی دانست چه چاره
سازد مگر اطفال که گرد ملال از چهره حال خود بآستین بی نیازی
پاک نموده دامن خنده و بازی بر زده قطعه نصاب فرا گرفته بخاطر
خرسند و آواز بلند در مکتب بیغمی سر گرم و مشغول
خواندن بودند *

سخن را بود در تقارب قبول * فعوان فعوان فعوان فعول
آه است الله و رحمن خدای * مگر او کند رحم بر فوج شاه
رحیم ست و غفار آمرز گار * ندانم چه شد حصه این سپاه
شمار فلک چیست هفت آسمان * که از دود باروت گشته سیاه
تکلم سخن گو و قل حرف زن * و نی گاه با اشک و گاهی بآه
امپن و متین محکم و استوار * چه دیوار این قلعه بی اشتباه
بود ارض و غیرا زمین آنکه شد * پر از موده زیر وزیر در سه ماه
فخذ ران عقب پاشته رجل پای * همه زخم خورده است در جنگ گاه
ربه شش قفا حیره و وجه روی * همه شد ز آسیب گواه تباه
ید و جارحه دست و حلقوم نای * خدا ز افت بان دارد نگاه
بعیر اشتراست و جرس چه درای * غنیمش زد و برد از نیمه راه

رجل مرد و مرآت زن و زوج جفت * جدا گشته از همدگر سال و ماه
کران عود و بریط ترنم سرود * شکست این همه محتسب بی گناه
ولی صبح چنگ است و مزمار نای * که در خواب بیدند کسی گاه گاه
کلام و عبارت سخن شعر بیت * چو این قطعه خواندی بگو راه راه
چون حکم کنند سه نقب و رساندن بجوف برج و پای حصار
نموده بودند کار پردازان این کار بعرض رساندند که نقبها بحصار
رسیده و درین زودی کار بپیر کردن باروت و آتش دادن خواهد کشید *
سابق اشاره برین رفته بود که خلد مکن از قاضی شیخ الاسلام
در باب جواز مهم بیجا پور و حیدر آباد مسئله استفسار فرموده بودند چون
خلاف مرضی جواب داد قاضی که از مدت شوق زیارت بیت الله
در دل او راه یافته بود و بعد بمیدان آمدن این مقال استعفاى قضا
نموده احرام کعبه و حج بسته مرخص گردید درین اوان که قاضی
عبدالله بدین خدمت مقرر بود روزی بعرض رساند که ابو الحسن
مسلمان است و اطاعت حکم قبول می نماید و بسبب محاصره و جنگ
که بمیان آمده هر روز جمعی از مسلمین هر دو طرف کشته میگردند
اگر قلم عفو بر جریده اعمال ابو الحسن کشند بحکم الصلح خیر
قتال و جدال بصلح منجر گردد مطابق شریعت غمرا نسبت بحال
مسلمانان ترحم بیجا نخواهد بود در جواب چنان عرض بیجا اعتراض
فرموده حکم نمودند که چند گاه در بناگاه بتفقیح قضایا مشغول
بوده بمجرا نیاید چند بیت از قصیده که نعمت خان مشتمل بر
شدائد ایام محاصره حیدر آباد گفته منضمی بشهر آشوب ساخته
نوشته می شود *

درین ملک خراب امروز کس را نیست سامانی
 چو گنج افتاده اند اهل هنر در کنج ویرانی
 بدان حدی رسیده خلق را افلاس و ناداری
 که معنی هم ندارد این زمان حرف سخندان
 سپاهی هم بمیدان قذاعت میکند جولان
 ز شمشیر و سپر دارد دمی آب و لب نانی
 طبیب از علم طب در یاد میدارد همین معنی
 نباشد خوب تر از شربت دینار درمانی
 منجم را نشد غیر از فلاکت از فلک حاصل
 ز ضعف جوع بیدند قرص مه را گردانانی
 ز بس عطار مشتاق است قوت لایموتی را
 بچشمش آتش و نان آید چو بنویسد اشنانی
 ز فکر مغلسی رمال از بس ریش خود کفده
 نموده با دوستی لکبه اش را شکل لکبانی
 نباشد آن قدر سرمایه هم جراح مسکین را
 که برزخم دل خود سرنگون سازد نمکدانی
 محاسب سال را بنوشت ماه روزه در دفتر
 برای آنکه معلومش نشد شوال و شعبانی
 ز حیرت گفت قاری من کلموا میخوانده ام یارب
 نخواندم هیچ گاه لا تا کلمو در هیچ قرانی
 شده خیاط همچون سوزنی از تنگ چشمیدها
 همیشه چشم دوزخ دامنش بر جیب احسانی

رسیده جان سپاری کار تذبوای ز بی برگی
 برای سرخروئی چون ندارد بیدر پانی
 تفر آسا بخاکستر نشسته نازبا زین غم
 که از افتادن نان بر سرش افتاد تاوانی
 درین لشکر بمانم یا روم با خویش می سنجد
 نماده در دکان بقال را جز سنگ و میزانی
 نه بیند روی زر حجام اگر آئیند بفروشد
 که یک مورد بساطش نیست غیر از چشم حیرانی
 زخامی میپذرد سودا نمی یابد چو باورچی
 برنج و روغن و سیر و پیاز و مرغ و حلوانی
 بگفتا کاغذی کو کاغذ رنگین ز پرکاری
 که پندارم کماچ سرخ از خشخاش افشانی
 زگهریایی یکی پرسید از روزت چه ماند آیا
 بگفت احوال اگر این است بهری ساعتی آنی
 صدای ماتمی از خانه برخاست پرسیدم
 چه شد گفتند در این خانه وارد گشته مهمانی
 زجای غلغله شادی شنیدم گفت همسایه
 که شخصی دید شب در واقعه پر ارد انبانی
 یکی گفت ای خداوند کریم از حرمت عیسی
 برای ما فرست امروز همچو مائده خوانی
 یکی گفت ای خداوند ابحق نوح پیغمبر
 برای قلعه گلنده بکن ایجاا طرفانی

یکی می گفت بهر قرض دادن خلق کن یارب
 یهودی هندوی نصرانی گبری مسلمانی
 باهل حرف باید گفت اهل حرفه بسیار است
 بخاموشی ادا کردم سخن را نیست پایانی

وسط ماه شعبان المعظم دو سه روز باران بشدت نازل شد و برای
 مردم لشکر وارد و رحمت الهی برحمت مبدل گردید خیمه نمازد
 که حباب وار در گرداب چهار موجه شناوری نغماید و چادر و سراچه
 بنظر نمی آید که از صدمه باد و باران پاره گشته از پا در نیامده
 باشد بغير از سایبان ابر و خیمه سحاب که بطذاب باران محکم و
 سایه افکن غنی و فقیر بود باقی همه بآب و گل فرو رفتند و
 آفت عظیم بار و لشکر پادشاهی رسید و محنت و سعی که
 در برافراشتن صدمه آن رفعت و پیدش بردن کوچه سلامت نموده
 بودند همه از سیلاب آب و طغیان ناله ها که آب از سر مرحله گذشت
 و دیوار مرحله ها فرو نشست ضائع و باطل گردید محصوران قلیل
 القدر کثیر المقدار ذره وار از روزنه های حصار برآمده فرصت و
 قابوی وقت را غنیمت دانسته مانند موج جوائه شمشیرهای آبدار
 برق کردار و نيزه و تیر سینه گذار بر سر مردم توپخانه و عمله مورچال
 و کار خانجات آلات ناری و خاکی که هریکی بحال خود در مانده و
 بفکر بلای گرداب آب فرو رفته بود غافل ریختند و نخل حیات بسیاری
 را از پا در آوردند سلیم خان حبشی که از تهور پیشگان اخگر نژاد
 خون را می گرفت ابتداء شعله وار از جا بسته بقصد مقابله آن
 کم فرصتان پرداخت بعده که دانست که صرفه کار در جان سالم

بدر بردن دست خویش را در مغاک انداخت و صف شکن خان که
 نسبت بدیگر شجاعان زیاده بدل و جان در تسخیر قلعه می کوشید
 بعده که عبد الرزاق خان لاری بر مورچال او رسید ازانکه پیشتر
 ازان بدو زخم کاری رسیده بود خود را میان زخمیها بآب و گل
 آغشته انداخته جانبر گردید و جمشید که دائم دم از بهادری میزد
 باوجود دست و پا زدن تاب صدمه دست برد آن بد سرشتان
 نیارده خود را کنار کشید بعده که آن سیلاب بالای ناگهان بر سر غیرت
 خان میر آتش رسید فوار اختیار نموده پناه بکوچه سلامت که از
 هم پاشیده بصورت دام بلا گردیده بود برد اگرچه آن را کوچه اسم با
 مسمی پنداشت اما ازانکه آن غار برای آن بیعار حکم گزر آماده بهم
 رسانده بود بمجرد رسیدن او بدانجا آن جماعه بد انجام بر سر او
 رسیدند و او را که بصورت مرد لا و گل آلوده گشته بود فشاختند
 و منجمله مردم عام بدام اسیری در آوردند درین ضمن افغانیکه سابق
 در جرکه نوکران شاه عالم بود الحال منجمله نوکران ابوالحسن است
 بر سر آن دل و هوش باخته وارد گردید او را شفاخت و شکار مفت
 دانسته بمردم دیگر نشان داد و دست بدست کشان او را ازان غار
 بر آوردند همچنان سربراه خان عرف جلال چپله که ز جماعه
 محرمات قدیم الخدمت پادشاه بود با دوازده منصبدار دیگر گرفتار
 چنگل آن ناکسان دور از مرحله سرورت گردید بعده که خبر طغیان
 آب و شوخی طاعنی پیشگان بعرض رسید فرمودند که حیات خان
 داروغه نیل خانه با هفتاد هشتاد نیل کوه پیکر آهن پوش
 میاه کفن بدوش خود را کنار ناله آب رسانده لشکر را گذرانده بمدد

بهادران جان سپار برساند اما با وجود رسیدن فیلان عفریت منظر
بر لب آب از بسیاری آب کاری ساخته نشد تا ثلث شب حیات
خان بالشکریان در گرداب حیرت معطل و سرگردان ماند و نصف
شب گذشته بخیمه‌های خود مراجعت نمودند - بالجمله جمعی که
باسیری در آمده بودند همه آنها را بقاعه برده نزد ابو الحسن حاضر
ساختند ازینکه غیرت خان خود را بصورت میت بیجان ساخته
یا از کمال وحشت خویش را باخته بعده که فدیله بندوق به
پیشانی‌ش رساندند اثر بقای حیات درو یافتند ابو الحسن در سه
روز آنها را مهمان پذیر گشته تعمیر دل باخت‌های آن جماعه نموده
غیرت خان را و سریراه خان را اسب و خلعت داده و دیگرانرا نیز
مخلع نموده باعزاز مرخص ساخت و سریراه خان را بانبار خانه
غله و ذخیره باروت خانه فرستاده گنج‌های سربفلک کشیده غله
را نمود بعده عرض داشت بخدمت حضرت خدیو زمان نوشته حاصل
مضمون آنرا زبانی نیز خاطر نشان جلال نموده برای رساندن عریضه
مع پیغام در خدمت مقربان درگاه آسمان بارگاه قسم به جاه و جلال
رب العباد و سرمدارک پادشاه داده بخدمت خلد مکان روانه
نمود - چون خبر رسیدن آنها بعض مقدس رسید غیرت خان را که
هزاری در صد سوار بود پانصدی با خطاب بحال داشتند و فرمودند
که تعینات بنگاه نمایند و در باب سریراه خان فرمودند که گریختن
کار غلامان است بعزل خطاب معاتب ساخته گفتند منصب ذات
آن کم ذات که چهار صدی بود بحال دارند - عرضه داشت
ابو الحسن را نزد فیروز جنگ فرستادند که انتخاب آن را که اگر قابل

عرض باشد بعرض رساند - بعده که جلال برای پیغام زبانی
التماس نمود فرمودند که ثلث از شب رفته پس پردۀ خلوت
آمده عرض نماید حاصل مضمون عرضداشت و پیغام که بعرض
رسید آنگه من خود را از جمله بند های جان نثار آن درگاه
میدانم اگر تقصیری ازین عاجز باختیار و بلا اختیار بظهور آمده
بسنای خود رسیدم الحال امید فضل و عفو دارم و التماس می
نمایم در صورتیکه قلعه بتصرف بندگان آن حضرت در آمد و
بخیریت مراجعت بدار الخلافت نمودند بدیگری این ملک
برهم خورد پایمال گشته را خواهند سپرد امید وارم آن بنده
من باشم چرا که هر امیری که در اینجا مقور فرمایند زیاده از
محصل این سرزمین در وجه منصب خود و همراهان و دیگر
اخراجات ضروری از سرکار خواهد گرفت تا از عهده آباد نمودن
این ملک که ویرانه مخض گشته برآید و بنظم و نسق اینجا پردازد -
بر عالمی ظاهر است که هفت هشت سال باید که این بوم
که از ورود عساکر مسکن چغند و بوم گردیده صورت آبادی بهمرساند
بنده هر آنچه بوکلائی درگاه ملک بارگاه سلاطین سجدۀ گاه میفرسانم وصول
آن متعذر خواهد بود اگر التماس عاجز قبول افتد بعد معاودت
هر منزلی که در سرحد این الکۀ محقر مضرب خیام گردن کرور
روپیه تسلیم دیوانیان سرکار خواهم نمود و بعد هر یوزشی که قدم مبارک
بپای حصار قلعه رسید کرور روپیه طریقه نثار قدم مبارک میگذارم
این همه خدمات برای آن بجایم آرم که زیاده ازین خونریزی
مسلمانان نشود و سپاه اشکر ظفر اقبال بیشتر ازین مدت محروم

از مال و عیال خود نباشند معینا اگر التماس بنده درجه پذیرائی
 زیابد و خواهند مدت دیگر تضییع اوقات بندگان عالی گردن نظر
 بر رفاہ سپاہ پانصد شش صد هزار من غله که جلال چیلہ سرکار در
 انبار ذخیرہ دیدہ رفتہ بحضور ارسال دارم این مقدمات کہ از زبانی
 جلال بعرض رسید در جواب کلمات ناصواب و لغو فرمودند کہ اگر
 ابو الحسن از فرمودہ و حکم ما بیرون نیست بعدہ کہ دست بسته
 حاضر شود یا سر و گردن او بسته حاضر آرند آنچه تقاضای مروت
 ما باشد بعمل خواهد آمد و علی الرغم در خواست ابو الحسن
 همان روز فرمودند کہ احکام بنام متصدیان برار مع گرز برادران صادر
 شود کہ پنجاه هزار خریطہ کرداس بطول در درعہ و عرض یک
 درعہ دوختہ با گاو سوت و دیگر مصالح قلعه گیری را روانہ حضور
 سازند کہ از سرنو خندق انداختہ شود و سامان یورش سرانجام یابد
 از شنیدن این حکم بعضی ہرزہ درایان بزبان آوردند کہ ای وای
 مدت باید کہ باز سرانجام خریطہا و پر کردن خندق بر روی کار آید
 کاشکی التماس ابو الحسن بدمال در باب ارسال غلہ شرف قبول
 می یافت تا ہم وسیلہ بقای حیات ما می گردید و ہم همان
 جوالہای غلہ بکار پر نمودن خاک و انباشتن خندق می آمد
 خورد و بزرگ لشکر بہ بحر فکر فرو رفتند مگر اطفال فارغ از ہجوم
 ملال و نکال روزگار بغراغ بال در خواندن نصاب درین بحر اشتغال
 داشتند •

* شعر *

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

باز در بحر رمل شد موج زن آب حیات

خامه من خضر راه شوق شد در رهبری
 چار موج بحر خوش موج است کر بشمری
 بسکه برهم خورد دنیا جملگی برباد رفت
 امر کار و قول گفت و فعل کرد و اسم نام
 رسم دادن از جهان رفت و گرفتن مانده است
 اجر مزد و عشوه ناز و غرم تازان دین وام
 بی سرو پا گشت لشکر آنقدر کز یاد رفت
 نوم خواب و مشی رفتن بعد دوری خطره گام
 خان و مان کو تا کسی داند که اینها نیز هست
 جنب پهلوی جار همسایه نگهبان سطح بام
 زبده مسکه دهن روغن قطن پنبه صوف پشم
 مانده است از خوردن و پوشیدن ما محض نام
 عام و حول و حجه سال و اسبوع هفته شهر ماه
 منقضی در قحط و بیماری و محنت شد تمام
 سبت شنبه جمعه آدینه احد یکشنبه است
 لیلک از کلفت ندانم این کدام است آن کدام
 نیست غیر از حسرت و اندوه ما را هیچ کار
 غدوه بکره بامداد و فجر و مغرب صبح و شام
 لون رنگ و ریخ بوی و بک و غین و غیم مریخ
 زرد و مدتن تذدونا خوش کس چه گوید والسلام

نوزدهم شعبان از زبان کار فرمایان زیر حصار بعرض رسید که بعد
 فراغ کار نقایان تیز دست مردم توپخانه باروت را به حفرهای بروج

مؤذنه ناری که مرگ از سه نقب باشد پر کرده اند برای آتش دادن چشم پر راه حکمند فرمودند که اول آن جماعه که در مورچال استقامت دارند بشهرت یورش و اظهار تهوری اطراف حصار نعره های وهوی بهادرانه بلند سازند تا محصوران داباخته خبر یافته کفار برج و حصار مانند کذکره کوکزار فراهم آیند بعده در نقبها آتش زنند از آنکه عبد الرزاق لاری و دیگر محصوران ازین ماجرا اطلاع یافته در پیدا و تفحص نمودن راه نقب کار دست بسته بکار برده درین فرصت چند روز بسعی و تردد بسیار مکان مقابل نقبها را پیدا نموده بدستداری سنگتراشان جلد پیشه و بیلداران چابک دست دست بدست خاك و سنگ مقابل آنها برآورده باروت یک نقب را مع فتیله آن دزدیده برآوردند و از دو نقب دیگر قدری باروت بدست آورده آنقدر آب در هر دو نقب انداخته بودند که خاطر آنها از ضرر پریدن برج و دیوار برای مردم آن طرف حصار پاره جمع گردید و در انکالت صدای دار و گیر مدار زن قلعه گیر بلند گشت و جمعی بالای حصار برآمدند کاربرد از آن توپخانه که چشم بر راه بالا برآمدن آن جماعه بودند بچشم اشاره آتش زدن یک نقب نمودند بمجرد آتش دادن از آنکه بیشتر باروت طرف قلعه نشینان از آب ضائع گشته بود و پاره دزدیده بودند وقت پریدن برج حدت قوت باروت طرف مردمان پادشاهی زیاده کار خود ساخت و در طرفه العین بیشتر از عمله توپخانه و تغذیچیان مرحله و تماشاگران و سپاهی که مستعد یورش بودند سوختند و سنگریزهای آدم ربا آمدند و جمعی کثیر که قریب بعدد سال هجرت آن سال تعداد ایشان

میرسید همدم خواب عدم گردیدند از انجمله جمعی از مردم فامی
 بکار آمدند و معدودی چند از آن طرف نیز نقد حیات در باختند اگرچه
 بهادران مرحله برای یورش چشم بر راه پدید آمدن رخنه و راه یورش
 و برخاستن حجاب دیوار بودند اما قضیه بر عکس رودان چنان
 وادیای کشته شدن و زخمی گردیدن و دست و پا باختن مردم کاری
 کار طلب بلند گردید و گرد و غبار دود باروت و افتادن برج طرف
 مردم پادشاهی پیش نظرهای میدانز پیشگان گرفت که مردم قلعه
 فرصت وقت را از دست نداده خود را با حرهای جان ستان
 چون بالای آسمان از بالا رسانده آفت جان باقی ماندگان مرحله و
 عمل توپ خانه گردیده مورچالها را متصرف شدند - بعد عرض حکم
 تذبذبه و اخراج آن گروه بد مال نمودند و بعد سعی بسیار که جمعی
 از هر دو طرف کشته و زخمی گشتند مورچالها قائم گردیدند هنوز
 جا گرم نهموده بودند و تحقیق تعداد جانبازان در میان بود که
 نقب دوم را آتش دادند و چندین هزار سنگ خرد و کلان چون
 طائران هوا باوج سما برآمده بدستور سابق پیشروی بر سر مردم
 پادشاهی فرو آمدند فریاد و غوغای کشتگان و زخمی گشتگان بر اوج
 سما رسید و مضاعف شمار سابق که تعداد آنها بعدد حروف غوغا
 موافقت می نمود ضائع و تلف گشتند از آن جمله بعضی عوض
 جان دندان و دست و پا بیداد داده بودند و او و یلا کفان می گفتند
 بآرزوی سنگهای گران بها پدای حصار حیدر آباد آمده بودیم و
 دندان طمع بر الماس و یاقوت تیز نموده آرزوهای دیگر بسیار داشتیم
 نمی دانستیم که از ضرب سنگ دست و پا و دندان طمع بر باد

خواهیم داد جمعی با دل زار و سرو پا شکسته می‌آلایند که هر چند
 سر بسنگ و سنگ بر سر می‌زنیم ابو الحسن سنگ دل از حصار
 گلگنده بر نمی‌گذرد در قیامت دستهای ما و دامن او و محصوران
 خیره مبر بار دیگر بشوخی پیش آمده مانند یاجوج و ماجوج از
 عقب حصار بر آمدند و خواستند که در مرحله‌های اطراف حصار
 که از سعی بهادران شیر شکار در انتظار مدت شش ماه تیار گشته
 بود رحل اقامت ورزند غازی الدین خان بهادر فیروز جاگ
 با دلاوران رزم جو و شیر دالان شعله خور سیده به تذبذبه آن جماعه
 پرداخت و پیکار آتشبار از هر دو طرف و کنار بر روی کار آمد و دران
 زد و خورد نیز جمعی بکار آمدند و طرفه حشر گاه پر وحشت بر پا
 گردید عدد کشتگان مردم پادشاهی آن روز نیز بشمار عدد حشر گاه
 موافق آمد باوجودیکه فیروز جنگ دران جنگ تیر در رستمانه
 بظهور آورد علاج شرخی آنها نتوانست نمود بعد عرض رسیدن
 این خبر آتش غضب سلطانی شعله ور گردید و حکم طلب سواری
 فرموده با فوج قاهره رکاب با برکاب در آردند و امیران جلالت
 شعار شیر شکار اطراف پادشاه گردون و قار جمع آمدند و خسرو رستم
 جنگ چون آفتاب عالم افروز بر تخت خورشید شعاع سوار گشته
 اصلاً اندیشه باریدن گوله توپ و تفنگ نه نموده فرمودند سواری خاص
 بمکان گوله رسیده بهادران رزم جو و دلاوران شعله خوبی با کانه قدم
 بمعرکه کارزار گذاشته بیورش پرداختند باوجود رسیدن گوله و پیریدن
 دست یکی از خواص نزدیک تخت روان بالکل اندیشه و دسواس
 هراس بخاطر راه نداده شجاعت و تهوری که دران روز ازان پادشاه

عدو مال سکندر اقبال بظهور آمده اگر افراسیاب در خواب میدید زهره
اش آب می گردید و از فیروز جنگ و دیگر بهادران مبارز پیشگان
تردد رستممانه در رکاب پادشاه کشور ستان بظهور آمد و هیچ نمانده
بود که آب تیغ فوج دریا موج از سر حصار قلعه نشینان بگذرد و
وجود محصوران را بباد فنا دهد درین حالت باد و باران بی محل
مخل تردد مبارزان کشور کشا گردید و سلطان فصلی بکافه
کومک قلعگیان چتر امر بر سر داشته علم گرد و باد بر امراشته کپس
رعد بلند آوازه ساخته بافیلان سحاب آب رفتار و صدای تزلزل
افزای برق قطره زنان از گرد راه رسیده اطراف فوج پادشاهی را فرو
گرفت و از هر طرف کوه کوه سیلاب کوه ربا بجنبش در آمد * نظم *
بر آمد یکی میخ از تیغ کوه * بغیرید غریدن با شکوه
بجنبش در آمد زمین و زمان * تو گفتی بخواید پریدن جهان
چو باران نیدان ببارید تیر * تو گفتی شده پاره ابر مطیر
وزان سو برین لشکر تیز چنگ * ز قلعه همه گوله بارید و سنگ
و مقدمه کارزار بجائی رسید که مردم پادشاه عالم ستان بر گردیدند
و آنها خیره تر گشتند و آب از عین اسبان گذشت و قابوی تردد
نماند و از شدت بارش و صدمهای سیلاب پای دمدمه فلک اساس
یکل فرو رفت و پرده نشینان چهار بند حصار فرصت وقت را
غنیمت دانسته از قلعه بر آمده بیدباکانه بر مورچال ریختند و توبهای
اژدها پیکر که بسعی بسیار و خرج مبلغهای خطیر بالای دمدمه
برده بودند باسانی متصرف شدند و هرچه توانستند برداشته بردند
و آنچه برداشتن آن مدمدر بود میخ زده نابود ساختند و چوبهای

کلان که با چندین هزار جوال پر از خاک بخرچ مبلغهای خطیر و مشقت بیکران دفعه ثانی در خندق انداخته شده بود آن دیو خصالان ده نژاد چون مال یغمان دست بدست از خندق برآوردند دست برد نمایان بر روی کار آورده بقلعه برده مصالح مسدود ساختن و خذه که از پریدن یرجها بهم رسیده بود ساختند و بزبان حال میگفتند *

* مصرع *

چه خوش بود که برآید بیک کرشمه دوکار

اگرچه ناله‌های عمیق حائل فوج دریا موج گشته بود اما اکثر بهادران همراه فیروز جنگ و پای رکاب کمی نیاورده در دریای لاوگن غوطه زنان ثبات قدم ورزیده داد تهوری داده حملهای مرد ربا می نمودند لیکن فائده بر روی کار نمی آمد - فیل قیمت چهل هزار روپیه از جمله فیلان خاصه که در سواری همراه بود از رسیدن گولگ توپ و صدقات باد و باران از پا در آمد عطار قضا کیفدان بلا ناگهان بگردش در آورده همگنان را تکلیف نشئه سربازی می نمود هرکه یک جوز گولگ بندوق خورد فی الحال از خود رفت و هرکه نخم خشخاش ساچمه تناول کرد هرچند کیفش کم بود اما خوب میرهید و از هر برج که صدای قهقهه توپ بلند میگشت عالمی را زیر و زیر می ساخت و از آواز زیر و بم تغنگ و رعد پر صدای زنبورک و رام چنگی نو آغاز که بجای چنگ و زود بواحقه می شد صوفی مشربان بزم رزم را مست باد بیکودی ساخته برقش بلا می آوردند درین ضمن عجب مذاذعت میان هم روداد یکی گفت که ایا برج افتاده کدام است دیگری در جواب برآشت

که نمی بیند دود باروت پردۀ حجاب گشته و بسان ابر تیره پیش روی او را گرفته و هوای ریزش باران علاوه آن گشته برج شکسته و عالم چگونه فرق توان نمود یکی از روی غضب گفت که یاران از شدت باد و باران کور گشته اند و نمی بینند چو بیا و جوالهای خندق را برده بالای هم چیده راه رخنه را بصورت دیوار نمودار ساخته اند آن یکی از روی تعجب دست حیرت برهم سائیده میگفت که چگونه درین زودی دیوار افتاده را بدین عظمت درست نموده اند تا آنکه گفتگو بدشنام انجامید و کار بمقتبل خانه جنگی کشید و بمرتبه برهم زدند که مخالفان از مشاهده آن خنده کنان آفرین گفتند و مصلحان از هر گوشه و کنار دویده میانجی دفع فساد تازه گشته در تفحص دور بین افتادند اما چون شام شد تحقیق آن مجهول نزد مجهولان نامشخص ماند و وعده تنقیح آن بصبیح افتاد و لشکر بجای خود آرام گرفت * * بیت *

دگر روز چون گنبد لاجورد * برآورد و بنمود باقوت زرد

روزی دیگر پادشاه کشور ستان غازی با همه اعیان سلطنت بقصد آنکه نقب میوم را بحضور خود آتش داده یورش فرمایند سواری فرمودند *

* بیت *

بتوسن نشسته شه پر شکوه * چو خورشید رخشنده بالای کوه
در افتاد دریای لشکر بموج * چو ماهی زره پوش گردان فوج
زمین جمله گردید صرف غبار * ز خون یلان شد حباب آشکار
امیران همه جا بجا دور شاه * بنوعی که انجم بود گرد ماه
ز گل در بهاران سپه بود بیش * وای همچو غنچه همه سربه پیش

یکی سرخ پوشیده اما ز بیم * رخس زرد و خیره شده با غنیم
 یکی غنچه سان گرز افراخته * وای همچو گل رنگ را باخته
 کجک بر کف فیلبان می نمود * چو ماه نو از آسمان کبود
 بحکم خسرو انجم سپاه هر چند خواستند بنقشب سیوم آتش زند
 در نگرفت در پی تحقیق سبب آتش نگرفتن آن اندادند اما چند آنکه
 که وکو نمودند فئده نه بخشید تا آنکه از زبان جاسوس راست گفتار
 بر سر کار اطلاع یافتند و ظاهر شد که محصوران باروت آن را پاک رفته
 فتیند آن را بریده برده اند لهذا از خیال آن جست و جو باز آمده
 تهیه یورش بروز دیگر موقوف داشته بخیمهای خود مراجعت نمودند
 بلکه چون دران تردد بغیر روز جنگ دوزخم تیر رسیده بود و جمعی
 دیگر زخمی گشته بودند بجای فیروز جنگ سرداری فوج و
 اختیار تردد تسخیر قلعه پادشاه زاده محمد اعظم شاه واگذاشتند *

چند روز عدم و وجود ابو الحسن را یکسان دانسته ارکان سلطنت
 بعرض رساندند هرگاه شهر و معمورهای مشهور نواح حیدر آباد
 بتصرف پادشاه کشور ستان در آمده باشد ابو الحسن سوخته اختر
 که ستاره طالع او روز بروز در وبال احتراق است تا چند روز
 به پناه حصار دست و پای لا حاصل خواهد زد گوکه چند روز دیگر
 پرده نشین باشد و دیوانیان کفایت شعار و حکام آباد کار و ارباب
 عدالت جا بجا منصوب نموده حکم نمودند که دارالجهان حیدر آباد
 در دفاتر و احکام مینوشته باشند و عبدالرحیم خان بیوتات را برای
 احتیاط و احتساب شهر مقرر نموده فرمودند که بعضی رسم کفار و
 بدعتهای دیگر که ابو الحسن بدین رواج داده از شهر بر طرف

سازند و بتخانها را مسمار نموده مسجد بنا نمایند *

حکایت غریب آنکه صف شکن خان پسر قوام الدین خان باوجود آنکه بدل و جان خلاف دیگر اهل ایران در تسخیر قلعه کدوچهد تمام داشت چنانچه روزی یکی از فضلاء ایران که همدم و مصاحب او بود گفت که جمع کثیر از مومنان و صالحان و مادات صحیح النسب و فضلا درین قلعه محصورند و این همه سعی و تسخیر قلعه و خرابی محصوران و بیدناموی عیال و فرزندان آنها می نمایند او در جواب گفت که اگر امام حسین خود درین قلعه است در تسخیر این قلعه خواهم کوشید و این کلمه خیمه بخیمه از زبان او انتشار یافت معینا بسبب نفاق که میان همچشان می باشد و از اثر آن کلمه لغو بتهمت اتفاق با محصوران و دیگر بدنامی که شرح تفصیل آن طول کلام دارد مغضوب گردید و چند روز از نظر اعتبار انداخته بلکه مقید ساخته اموال او را بضبط در آزرده باز قام عفو بر جریدة اعمال او کشیده بخدمت میر آتشی که بصلابت خان و دیگر دل باختگان تجویز شده بود و از قبول ابای می نمودند و کار توپخانه از نائب بی استقلال ابرار بود فرمودند - آری گفته اند * * * بیپ *

کسی در مقسم اقبال و ادبار * بغیر از قدرت حق نیست مختار یکی را ساخت با توفیق دم ساز * به پیش آرد سرفرازی سرامراز یکی را بی سعادت کرد بد نام * که پستتر رو تو ناکامی تو نا کام سر رشته سخن نعمت خان که بتغیر کم و زیاده بعضی فقره فامناسب بگذارش آمده از ملاحظه طول کلام بدینجا رسانده منقطع

ساخته بتحریر باقی سوانح تسخیر قلعه پرداخته با تمام میرساند *

چون اکثر نوکران ابو الحسن رجوع بجناب پادشاه عالمیان مآب
آورده بمناصب مناسب و عطای خطاب عمده و نقاره و اسب وفیل و
جواهر که بتوضیح تفصیل آن نمی پردازد بلند آوازه گشتند و شیخ
منهاج را بسبب شهرت آنکه او نیز اراده رجوع بشکر پادشاهی
دارد ابو الحسن مقید ساخته خانگ او را ضبط نموده بود و از امیدان
سوی عبد الرزاق لاری که مخاطب بمصطفی خان بود و عبد الله
خان پنی افغان با ابو الحسن نمادند عنایت او آخر شوال که سران
از مستامره قریب هشت ماه باشد بدل و جان از طرف ابو الحسن
می کشیدند و شرط جانشانی بتقدیم رساندند آخر کار عبد الله
خان نیز خفیه با ارکان سلطنت حضرت خلد مکن به پیغام و پیام
دستار و همراز گشته وعده افتتاح دروازه بروی لشکر پادشاهی
بمیان آورد و مکرر برای عبد الرزاق لاری فرمان و قول شش هزار
شش هزار سوار با عنایات دیگر پادشاهی رفت از قبول ایا نمود بلکه
آن بی ادب و فاکیش ملاحظه آبرو و جان خویش نموده فرمان
میرسله پادشاه را بر سر برج مورچال خود بمردم لشکر نموده از روی
بی ادبی تمام که بتحریر تفصیل آن قلم را رنجه نمی دارد پاره
نموده انداخت و زنایی جاسوس که فرمان پیغام استمالت آورده
بود جواب داد که این جنگ بلا تشبیه بجنگ کربلا میماند
عبد الرزاق امیدوار است که تا نفس باقی ست در جرگه بیست و
دو هزار سوار که با امام بیعت نموده آخر تیغ بروی آن شهید کربلا
کشیدند در نیاید بلکه منجمه هفتاد و دو تن سرخروئی دنیا و آخرت

حاصل نماید - اگرچه بعد عرض رسیدن از روی اعتراض ظاهر می فرمودند
 زهی بدبخت لاری بازاری اما در باطن نظر بر پاس حق نمک او
 آفرین گفتند چنانچه نتیجه انتهای سرانجام کار نمک حلالی او
 آنچه بظهور خواهد آمد بزبان قلم خواهد داد - هرچند باوجود
 ترددات نمایان بهادران که در یورش بظهور آمد و مکرر انداختن
 خندق از چندین هزار خریطهای پر از خاک و خس و خاشاک و
 انداختن هزاران چارپای مرده و آدمها که از قحط و وبا مرحله پیمائی
 سفر آخرت می گردیدند و در یورش و مرحله بکار می آمدند
 و مکرر بعد بالا برآمدن دلاوران جان نثار که کار بمفتوح گردیدن قلعه
 میرسید باز از سبب خبردار گشتن محصوران راه دشوار رفته را
 باسانی طی نموده جان شیرین را بتلخی ناکامی بباد میدادند
 کاری ساخته نشد و قلعه بدست نیامد - اما آخر اقبال عالمگیر
 پادشاه غازی کار خود ساخت و بعد محاصره هشت ماه و ده روز
 بلا تردد تیغ و سنان چنانچه بمعرض بیان می آرد بتصرف سبازان
 کشور کشا در آمد و ابو الحسن سوخته اختر مقید گردید •

ذکر سوانح سال می و یک جلوس عالمگیر پادشاه

مطابق سنه هزار و نود و هشت هجری

اواخر ماه ذی قعدة شروع سال می و یک از جلوس مطابق
 سنه هزار و نود و هشت هجری بسعی روح الله خان که بوساطت
 زمست خان افغان پنی بوسل و پیغام با عبد الله خان پنی نوکر
 معتبر ابو الحسن که صاحب اختیار دروازه مشهور بمهرکی بود
 ساخت بمیان آمدن پاسی از شب مانده روح الله خان و مختار خان

و زینست خان وصف شکن خان و خواجه مکرم که بخطاب جان
نثار خان در جلدوی تردد یورش ها سرفرازی یافته بود بدستیاری
زینهای آسمان رفعت بالای آمده و راههای اطراف که از ضرب
توبها شکست و ریخت بهم رسانده بود باشاره عبد الله خان پنی
داخل حصار شدند - و پادشاه زاده محمد اعظم شاه با فوج خود
طرف دروازه آمده چشم بر راه فتح الباب گشته بر فیل ایستاده
بود - درحالتی که بهادران قلعه گیر خود را بدروازه رسانده به بند
و بست نشاندن مردم و کشادن دروازه پرداختند و صدای مفتوح
گشتن قلعه بلند گردید عبد الرزاق لاری اطلاع یافته فرصت بستن
کمر و زین نمودن اسب ذبافته از راه جوهر شجاعت و تهور ذاتی
و حق نمک بیکدمت شمشیر و بدست دیگر سپر گرفته بر پشت
اسب چار جامه سوار گشته خود را با ده دوازده نفر مقابل فوج
پادشاهی که تا بمقابل رسیدن دروازه را نموده بودند و سیلاب فوج
پادشاه کشورکشا تمام قلعه را مرو گرفته بود رسید بارجود که دران آشوب
رفقای عبد الرزاق نیز متفرق گشتند خود را مانند قطره که بدریا افتد
مانده که با خورشید همسری نماید بر فوج زد و از راه جلالت و تهوری
که بعقل راست زیاید مردانه وار دست و پا زده فریاد میزد که تا
جان دارم نثار راه ابو الحسن خواهم نمود - و هر دم قدم پیش
گذاشته مقابل هزارها که شمشیر برو میزدند باخون خویش دست
بازی می نمود - آنقدر زخم شمشیر و سنان بروی زدند که از کانسه
سر گرفته تا ناخن پا زخمهای کاری بیشمار بدو رسید - اما چون
اجل از نرسیده بود تا دروازه قلعه ازک از پا در فیامده جنگ کزان

میرفت دوازده زخم فقط بر چهره او رسید بعده که پوست پیداشانی
پیش چشمها و بینی او در گرفت بلکه بر چشم هم یک زخم کاری رسید
و در تمام بدن زخمهای ستاره شمار پدید آمد و اسب هم زخمهایی
بیشمار برداشته می لرزید عنان اسب را باختیار اسب گذاشته خود
را بخود داری تمام بالایی اسب نگاهداشت تا آنکه اسب او را بدیغی
که در نواحی ارک موسوم بدیغ نگین بود پدای درخت نارجیل کهن
سال رسانید و او باتکلی آن درخت خود را از اسب انداخت تا آنکه
صبح روز دوم جمعی از مردم حسینی بیگ را بآن سمت گذار
افتاد بنشان اسب و علامات دیگر تشخیص شخصیت او کرده از راه
مروست آن نیم بمسل در خون غلطیده را با اسب و یراق بر چهار
پایه برداشته بخانده او رساندند و مردم از خبر یافته بالتیام جراحتهایی او
پروا کردند - این شمه از جوهر شجاعت ذاتی او نوشته شد باقی ذکر
انتهای نمک حلالی آن بهادر شاعر فبرد افشاء الله تعالی بگزارش
خواهد آورد *

بالجمله بعده که از صدای دار و گیر به ابو الحسن برگشته اختر
خبر رسید و آواز جنز و فزع اندرون و بیرون بلند گردید ابو الحسن
بتسلی خدمت محل کوشیده از همه بحلی طلبیده وداع خواسته
با دل باخته خود را جمع ساخته بدیوان مکن خاص خود برآمده برمسند
تمکین خویش نشست و چشم بر راه مهمانهای ناخوانده داشت چون
وقت طعام خوردن او رسیده بود برای طعام کشیدن تاکید فرمود
بعد ازان که روح الله خان و مختار خان با نام بردهای دیگر رسیدند
بر سلام علیک زبانی بر همه سبقت نموده وقار سلطنت را از دست

نداده جواب سلام همه را باظهار خود داری و تعظیم داده بهر کدام از راه گرم جوشی و فصاحت کلام متکلم گردید - آری عقلای تجربه کار گفته اند هرگاه صاحب ثروتان برگشته اختر را باخیل حوادث لیل و نهار سررکار پیکار رو نماید و مقابل حمله فلک غدار جفاکار مردم آزار کار بکار زار کشد حوصله بردباری از دست نداده بجز خفتان رضا و حصار تسلیم چاره کار نجویید • نظم •

با تیر قضا سپر نجویید هشیار • بالجمله بتقدیر چه صحرای چه حصار
خفتان رضا گزین و حصار از تسلیم • با خیل حوادث چو بیفتد پیکار
تا اثر صبح باهم صحبت بی نفاق داشتند چون بکار خبر طعام
کشیدن آورد از امرا اذن خبز خوردن خواسته تکلیف هم نسک شدن
بمیان آورد بعضی بی مرتبان ملاح در ماذون ساختن نسی دادند
باز مغلیه مضایقه نموده مرخص ساختند - مختار خان بایک دو کس
شریک خبز خوردن گردید - روح الله خان در یافته از روی تعجب
پرسید که این کدام وقت طعام میل نمودن است - ابو الحسن مطلب
سوال روح الله خان در نیافته یا عمدا در جواب گفت وقت خیز
خوردن من همین است - روح الله خان گفت میدانم اما در
تعجبم که درین حالت تشوش چگونه رغبت به طعام خوردن
می نمایند - ابو الحسن جواب داد که موافق طریقه جمهور است
که میگویند اما اعتقاد من بخدای که مرا و شاه و گدا را آفریده است
و در هیچ رفتی و حالتی نظر لطف از بند خود باز نمیدارد و
رزق مقسوم او باو میرساند اگرچه جد پدری و مادری بزرگزم مدام
برفاه و آبرو گذرانده اند اما چند گاه تقاضای مصلحت پروردگار

من درین بود که مدت پانزده شانزده سال من بلباس فقری گذراندم باز که نظر فضل او بر من عاجز افتاد بی آنکه مرا تصور آن هرگز بخاطر گذشته باشد یا دیگر را شان و گمان آن باشد در فرصت ساعت واحد ماده سلطنت برای من آماده ساخت الحمد لله هوس و آرزوی در دلم نگذاشت لکن بخشیدم و کردارها بصرف در آوردم الحال هم که مراد مکافات بعضی اعمال ناشایسته که از من در ایام سلطنت سرزده نظر لطف از من برداشته باز شکر می نمایم که زمام اختیار مرا که امید زیست چند سال معدود مانده بدست مثل عالمگیر پادشاه دیندار داد،

• نظم •

مر ارادت ما آستان حضرت دوست

که هر چه بر سر ما می رود ارادت اوست

القصة بعده که اسپ سوار پی طلبیده با مالهای مروارید که در گردن داشت باتفاق امرا سوار گردید - چون پادشاه زاده محمد اعظم شاه بر دروازه آمده خیمه مختصر زده فروز آمده انتظار می کشید نزد او حاضر ساختند - ابوالحسن باظهار بشاشت مالک مروارید که در گردن داشت بر آورده نذر گذراند - شاه قبول نموده دست لطف بر پشت او رده بتسلیمی و دلای آن بر گشته اختر پرداخته بخدمت پادشاه جهان ستان آورد - حضرت خلد مکان نیز با او ملوک که در خور سلاطین خطا بخش جرم پذیر می باشد نموده باعزاز نگاه داشته بعد از چند روز چنانچه بزبان خاصه خواهد داد بدون آنکه تکلیف ملازمت بفرمایند روانه دولت آباد ساخته فراخور احوال ضروری از خوراک و پوشاک و خوشبوئی که بفرایغ بال

تواند گذراند مقرر فرمودند - بعده که روح الله خان و دیگر مقصدیان
 بضبط تفحص اموال ابو الحسن و دیگر نوکران عمده او پرداختند
 و بر حقیقت برآمدن عبد الرزاق مقابل فوج پادشاهی و برداشتن
 زخمهای بدشمار اطلاع یافتند او را در حالتی که از خود خبر
 نداشت و رمقی باقی داشت برداشته نزد روح الله خان آوردند -
 همینکه نظر صفشکن خان بر او افتاد بفریاد آمد که این همان
 لاری ناپاک بی ادب است سرور را بریده بر سر دروازه باید آویخت
 روح الله خان گفت سر مرده که اصلاً امید حیات او نیست بل حکم
 بردن از صورت دور است - حقیقت او را عرضی نمودند همین که
 حضرت خلد مکن بر سر گذشت جرأت و جلالت و انتهای شرط نمک
 حلای او اطلاع یافتند از راه انصاف و قدر دانی حکم نمودند که
 در جراح فرنگی و هندی از حضور برای علاج او آورند و حقیقت
 زخمها و امید بقای حیات او روز بروز بعرض رساندند - و روح الله خان
 را بحضور طلبیده فرمودند که اگر ابو الحسن مثل عبد الرزاق
 لاری یک نوکر دیگر نمک حلال میداشت در تسخیر قلعه زیاده ازین
 صرف اوقات بایست نمود - بعده که جراحان بر زخمهای او اطلاع
 یافتند بعرض رساندند که قریب هفتاد زخم او بشمار می آید
 هوای آن زخم بالای زخم بسیار دارد که بشمل نمیتوان آورد - اگرچه
 یک چشم او از زخم محفوظ مانده اما شاید بنور هر دو چشم او آفت
 برسد باز برای علاج و تیمارداری او تاکید فرمودند بعد انقضای سیزده
 روز بعرض رسید که عبد الرزاق چشم او نموده بملکنت زبان حرف
 میزند و امید رو به بهی دارد - حکم نمودند که از طرف ما بدر پیغام

رساندند که ما تقصیرات ترا بخشیدیم پسر کلان عبدالقادر نام خود را با دیگر پسران که قابل ملازمت باشند بفرستد که بمنصب سرفرازی یابند و از طرف پدر نیز تسلیهات عفو تقصیرات و عطای منصب و دیگر عنایات بجا آرند بعده که این پیغام سراپا لطف و فضل پادشاه خطا بخش جرم پذیر بآن بهادر نمک حلال بی نظیر رسید بلکنت زبان بعد تقدیم آداب شکر قدردانی جواب داد که هرچند این جان سخت تا حال بر نیامده اما بدین حال امید حیات داشتن خیال محال میباشد اگر حق سبحانه و تعالی باظهار کمال فضل و قدرت خود مرا حیات دوباره بخشد با این دست و پایی باخته بتقدیم رساندن مراسم نوکری متعذر و بعد ازینکه نوکری هم توانم نمود کسی که بنمک ابو الحسن گوشت و پوست بدن او پرورش یافته باشد نوکری عالمگیر پادشاه نمی تواند کرد - بعد عرض رسیدن این مقال در ظاهر قدری اثر ملال بر چهره پادشاه معلوم گردید اما از راه انصاف آمیزین گفته فرمودند بعد صحت کامل حقیقت او بعرض رسانند - و از جمله اموال او که بیشترین بحادثه تاراج رفت و قدری بتصرف متغلبان درآمده باقی را بدو بخشیدند تدمه ذکر او بر محل بذکر خواهد در آمد *

آنچه از اموال ابو الحسن بعد تفرقه بضبط در آمد شصت و هشت لک و پنجاه و یک هزار هون و دو کرو و پنجاه و سه هزار روپیه که تخمینا زر شش کرو و هشتاد لک و ده هزار روپیه باشد هوای جواهر و مرصع آلات و ظروف طلا و نقره بعرض رسید - و جمع دامی یک ارب و پانزده کرو و سیزده لک و کسری دام در

دفتر ثبت گردید - تاریخ فتح میو عبد الکریم که درین تردد مخاطب به ملتفت خان شد و آخر بخطاب میرخان سرفرازی یافت و از مستعدان حضور گرفته می شد (فتح قلعه گلکنده مبارکباد) گفته گذراند پسند افتاد *

و بتحریر حقیقت اصل قلعه گلکنده و توصیف استحکام او و خوبیهای آن شهر و لطافت آب و هوای آن سرزمین و حسنهای نمکین سبز فام و میر حاصلی آن سرزبوم اگر چه دازم از سر رشته سخن باز میمانم مجمل می نگارم که قلعه خام گلکنده بنا کرده جد و آبای راجه دیورای است که سلاطین بهمنیه بعد سعی بسیار بتصرف اسلام در آوردند بعد برهم خوردن سلطنت بهمنیه چنانچه در جلد ثالث که بذکر سلاطین دکن و بیست و یک صوبه هندوستان پرداخته انشاء الله تعالی باتمام رسد مفصل بگزارش خواهد آمد - سلطان محمد قلی نام مخاطب بقطب الملک از امرای سلاطین محمد شاه بهمنیه که حکومت گلکنده داشت بعد ملوک الطوائف گشتن صوبجاب دکن بطریق تسلط فرمانروای انجا گردید - قلعه خام احداث کرده راجه دیورای را که بالای تپه کوه بود پخته ساخت بعده که بچند واسطه نوبت سلطنت بمحمد قطب الملک که همه اولاد او بدین لقب ملقب میشدند رسد و بر تعمیر قلعه گلکنده انزود و با بهاگمتی نام از زنهای خود صحبت و تعلق سرشار بهم رسانده بموجب درخواست او بفاصله دو کروهی قلعه شهری باسم او آباد نموده مسمی به بهاگ نگر ساخت بعد از چند کاه که بهاگمتی فوت گردید و بر قبض اسم

بهنگام نگر بی بر د اسم مذکور را بحیدر آباد مبدل گردانیدند اما در اسنّه عوام تاحال بهنگام نگر شهوت دارک و بسبب آنکه آن زنکه خرابات خانها و مسکرات زیاده در آنجا ساخته بود و فرمانروایان آنجا مدام عیاش بودند بانواع فسق علانیه تعیش می نمودند و ابو الحسن زیاده بر سلاطین دیگر بعیش و عشرت میل داشت لذا شهر مذکور بزیادتی فسق و فجور بدنام گردیده بود بعده که بتسخیر حضرت عالمگیر بادشاه در آمد بدار الجهاک موسوم ساختند - بعد از آنکه ذوبت سلطنت شاه عالم رسید چنانچه بگزارش خواهد در آمد باسم فرخنده بنیان در دفاتر ثبت گردید - در گرما و سرما هوای معتدل دارد و مدار کشت و کار و غذای آن ملک بدرنج است اگر چهار ماه ایدام بارش باران نرمک نرمک ندارد زراعت نمیشود اگر یک دوروز باران بشدت باران و تالها پر می شود همان آب بزراعتها تمام سال وفا می نماید *

القصة چون مابین بیجاپور و حیدرآباد قلعه سکر که از معمورهایی مشهور آن ضلع است واقع شده و حاکم آنجا پرتو نایک نام که از قوم بدترین مردار خوار دکن گفته میشد و مرزبان آنجا ارثا بدو تعلق داشت و در ایام محاصره بیجاپور و حیدرآباد با دوازده هزار سوار و پیاده بیشمار بدعاونت سکندر و ابو الحسن و بستن راه رسد غله رسیده بمقابل لشکر پادشاهی شوخی زیاده نموده بود پادشاه آفاق گیر در ایامی که بمحاصره گامدیده پرداخته بودند خانه زاد خان پسر ارشد روح الله خان که در شجاعت و کار طلبی گوی سبقت از اکثر بهادران بزم دیدن آن عهد می برد برای تاخت

و تاراج و خرابی ملک پریه نایک و تسخیر قلعه سکر تعیین فرمودند -
 بعد رسیدن خانه زاک خان و تردد نمایان در تاخت و تاراج
 معمورهای اطراف سکر بعرضه ظهور آوردن خبر تسخیر قلعه گنمکنده
 انتشار یافت - آن بدنام گنم نام سرانجام نیکذامی خود را امان
 خواستن و اطاعت در آمدن دانسته بهزاران عجز و نیاز ملتجی
 بخانه زاک خان گردید - و خانه زاک خان او را مامون و امید وار عنایات
 پادشاهی ساخته بحضور معروض داشت - در ماه صفر همین سال
 پریه از قلعه برآمده مع کلید قلعه با خانه زاک خان ملاقات نمود
 و خانه زاک خان بانگ صلوة و اذان محمدی دران دیار که هرگز
 بگوش سامعان کافر کیش آن مرز و بوم نرسیده بود بلند آواز ساخت
 و مسجد بر بالای تپه کوه سربفلک کشیده آن قلعه بنا نهاد و
 قلعه داری آنجا را بموجب حکم حضور بدی از بند های پادشاهی
 مقرر کرده پریه را همراه گرفته بحضور آورده ملازمت فرمود - گویند
 پریه چنانچه بدی آفرینش در قوم کفار که از جمله سردار خواران
 بی اعتبار می باشند اشتهار داشت زیاده بران در زشتی صورت
 عجب کرده منظر بد هیئت واقع شده بود بخاری بود از خم نایل
 و دیگ قیر فراهم آمده به نمونه انسان مجسم گردیده اگرچه بعد
 ملازمت بتقاضای مصلحت بسفصب پنج هزار و چهار هزار سوار
 سرفرازی بخشیدند اما هرگاه نگاه هریکی از امرای حضور برو می
 افتاد آن صورت مکروه او را می دید و آن مراتب منصب را بنام آن
 زشت صورت بدنام می شنیده بی اختیار بخنده می آمد و کلمه لاحول
 بزبان او جاری می گردید تا آنکه در اذیت فرصت که بدو سه هفته

نکشید باجل طبعی بمکان اصلی خود شتافت - و پسر و همراهان
 اورا بمنصب زیاده از حوصله آنها سرفراز ساختند - و برای تسخیر قلعه
 ادهونی که در تصرف مسعود حبشی بیجاپوری بود غازي الدین
 خان بهادر فیروز جنگ را هراول پادشاه زاده محمد اعظم شاه نموده
 مرخص فرمودند - و بیست و پنج هزار سوار همراه فیروز جنگ مقرر
 فرموده نظر بر عدم پایداری و میسر نیامدن جاگیر اکثر مغلیه همراه
 فیروز جنگ مقرر فرموده تلخواه نقدی حکم نمودند - و از عقب
 فیروز جنگ پادشاه زاده محمد اعظم را با چهل هزار سوار و توپخانه
 بیشمار برای پشت گرمی فیروز جنگ مرخص ساختند و خود
 بدوات بافرو شکوه عالم ستانی بعد از بند و بست نواح دارالجهاد
 حیدر آباد اوائل ربیع الثانی رایت ظفر آیت طرف ظفر آباد
 بر افراشتند - بعد رسیدن بظفر آباد بیدر ابو الحسن را که برای فرستادن
 دولت آباد همراه جانشینار خان مقرر کرده بودند و لغایت حال
 بسبب بعضی موانع در رکاب همراه بود بقلعه مذکور روانه ساختند -
 و مکرر برای سرانجام دادن ما یحتاج آنچه مرغوب طبیعت
 ابو الحسن باشد تاکید فرمودند - و اوائل جمادی الاولی در سواد گلبورگه
 شرف نزول فرموده بعد زیارت حضرت سید محمد گیسو دواز
 قدس سره هفت مقام نموده متوجه بیجاپور گردیدند - و اواخر ماه
 مذکور حوالی بیجاپور مضرب خیم ظفر انجام گردید - از آنکه شهر و
 نواح بیجاپور که بسبب حوادث لیل و نهار چنانچه بتذکار در آمده
 ویرانه و خرابه محض گشته بود حکم چهارونی و تعمیر عمارات و
 دایهای شکسته مکنه انجام نمودند *

ذکر مواعظ سال سی و دوم جلوس خلد مگل مطابق

سنہ ہزار و نو و نہ ہجری

بعدہ کہ بادشاہ زادہ محمد اعظم شاہ وقت عبور بقصد تسخیر قلعہ ادهونی نزدیک قلعہ ملکانو (۱۰) کہ از جملہ قلعہای قلب مشہور تواج بیجاپور است رسید و شنید کہ قلعہ دار آنجا مردہ است و محصوران آنجا طفل خرد سال اوزا کہ از طرف بیجاپوری حارس بود قلعہ دار قرار دادہ اند حکم محاصرہ آن نمود - محصوران چند روز دست و پای للاحاصل زدہ آخر مع کلید قلعہ آمدہ رجوع آوردند بعد عرض آن قلعہ را باعظم نگر موسوم ساختند - و بسبب رسیدن ایام برشکال بموجب حکم بادشاہ زادہ همانجا چہارونی فرمود - و خان فیروز جنگ بعد رسیدن پدای قلعہ ادهونی اول بمسعود نا محمود کہ از حبشیہای کہن سال بیجاپور بود پیغام اطاعت و عاقبت اندیشی نمود آن پیر نابالغ سر از قبول امر پیشید بعدہ کہ فیروز جنگ بتاخت و تاراج آن ولایت پرداختہ بہ پیش بردن مورچال و دواندن نقب و اسیر نمودن و کشتن جمعی کہ از قلعہ بشوخی برآمدہ دستگیر می گردیدند شروع نمود و کوشش و کشش بسیار و ترددہای نمایان و یورشہای بہادرانہ بظہور آمدن مدہرش بیدودہ کوش پندہ غفلت از گوش بر آوردہ ازراہ عجز پیش آمدہ قلعہ را بتصرف بندہای پادشاہی دہ آردہ از جملہ حلقہ بگوشان درگاہ گردید و فرزندان خود را روانہ حضور لامع النور نمود و خود

التماس معاف فرمودن ملازمت و عدم اختیار نوکری به میان آورد از راه فضل قبول فرمودند - بعده که خبر صحت کامل عبد الرزاق لاری بعرض رسید حکم بنام صوبه دار صادر شد که عبد الرزاق را مستمال ساخته روانه حضور نماید - عبد الرزاق بعد از عدم قبول التماس نمود که امید وارم مرا مع اطفال روانه بیت الله سازند که بعد حصول سعادت طواف حرمین بوطن رفته بدعای از دیار عمر پادشاه مشغول باشم بعد عرض فرمودند مقید ساخته روانه حضور نماید فیروز جنگ اطلاع یافته شفیع او گشته نزد خود بدلاسی تمام طلبیده چند گاه با خود نگاه داشته بدلدی او پرداخت بعد یک سال بقبول منصب چهار هزار و سی هزار سوار بجرگه بندهای پادشاهی در آمد *

ذکر سوانح سال سی و سه از جلوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و صد هجری

در آغاز سال سنه سی و سه از جلوس فرزندان سیدی مسعود مع کلید طلای مرسوله فیروز جنگ بحضور رسیده ملازمت نمودند و هر یک بمنصب لائق سرفرازی یافته مورد عنایات گردیدند و سیدی مسعود را سالیانه مقرر فرمودند - خان فیروز جنگ را نیز بعد بحضور رسیدن بعنایات و اضافه هزار و سی هزار سوار و دیگر رعایت مفتخر ساختند - سعادت خان عرف محمد مراد حاجب حیدر آباد اگرچه از خانه زندان عقیدت نشان و فدویان جان نثار پادشاه بود اما چون در ایام حجابت از راه نیک سرشتی که داشت بامید عفو تقصیرات ابو الحسن ترحم بحال او نموده در بعضی مقدمات

نمیخواست که آتش امروزی زیاد نسبت باو بمیان آید در اخفای دوسه
مقدمه خلاف مرضی حضرت خلد مکان ازو بظهور آمده بود از ان جمله
فرستادن مبلغ خطیر برای سندهای مردود نابکار که از خارج بسمع
مبارک رسید و سعادت خان بحضور معروض نداشت و یک دو
مقدمه دیگر که بدو ارشاد فرموده بودند در تقدیم آن کوشیدن از آئین
مرورت دور دانست بنابراین بعد فتح گلمکنده که بحضور رسیده ملازمت
نمود بیای اعتراض آمد و مدعی (II) سوار از منصب او کم و از خطاب
بر طرف فرموده هشتاد هزار روپیه از جمله مبلغی که در ایام
حجابت یافته بود بعد از ملازمت بعرض رسا در باز یافت فرمودند
اما نه عدد خوانچه جواهر که قریب ده یک روپیه مالیت منجمه
زر پیشکش بحسن تدبیر چنانچه بگزارش آمده بلا قید قیمت
بجانبازی تمام سر به مهر نزد خود نگاه داشته بود و در ایام کم توجهی
پادشاه هر چند خواست تحویل متصدیان جواهر خانه نماید آنها
در گرفتن خوانها بلا دست آویز سر رشته که لازم ملزوم دفتر دیوانی
می باشد بلحکم و بدعرض عذر می آرند و محمد مراد از رده
فماوافق ایام اعتراض بعرض آن جرأت نمی نمود و نهایت
وسواس باز پیرس آن داشت و شب و روز از اندیشه مثال کار آن
متنازل خاطر می بود چنانچه برین مذکور یکسال گذشت آخر متصدیان
جواهر خانه بعرض رسانند که محمد مراد نه عدد خوانچه جواهر که
نقش مهر موم آن پیدا نیست و دست آویز سیاه آن بمهر متصدیان

ابو الحسن ندارد به جواهرخانه می سپارد پادشاه از راه فضل و خانه زاد
 پروری فرمودند که درین ماده خاطر ما از طرف عدم خیانت محمد مراد
 جمع است چون از خانه زادن واقعی ما است و در دوش و کنار ما
 بازی کرده از آنکه در حجابت خلاف مرضی ما از بظهور آمد چشم
 نمائی ضرور بود چنانچه همان روزگهی او را بحال فرموده خوانند
 که بخطاب مرشد قلی خان که پدر او بدان مخاطب بود سرفرازی
 بخشند عرض نمود که چون از ما خانه زادن که اکثر خطا سر میزنند
 و بهزل خطاب پای اعتراض می آئیم مدت باید که تا اصل اسم در
 السنه زبان زد گردد گمنام باشد و خود را قابل خطاب پدر هم نمی
 دانم امید وارم که از راه فضل بر اسم خانه زاد خطاب عطا شود تبسم
 نموده قبول فرمودند •

چون مکرر اوراق مدت همراه محمد مراد خان بود و بروع
 و اطوار او محرمیت تمام داشت و مطلع بود برینکه هر چند
 بعضی همدمان اندرون و بیرون با او گفتند که جواهر و مروع آلات
 خوانچها را عدد شمار بحال داشته با جواهر کم قیمت عوض نماید
 آن بزرگ منش نظر بر امانت ولی نعمت راضی نشد و اصلا تصرف
 و خیانت درو نه نمود - و مکرر از زبان او شنیده که حق سبحانه تعالی
 از برکت همان پاس امانت و عدم خیانت در چنان ایام که ملاحظه
 کلی آبرو بحال نماندن در میان بود از شر و ضرر چنان باز پرس
 محفوظ داشت •

چون ذکر دیانت بمیان آمده کلمه چند از آن بزبان خامه صدق
 بیان میدهد - هر چند بسیاری از مقصدی پیشهای این زمانه و

صاحب غرضان سوخته روزگار که از پیروی نفس شوم حق بجانب آنهاست هیچ احدی را متدین نمیدانند و دیانت و امانت داری را فعل لغو میدانند اما بر عقلای صلاح شعار عاقبت اندیش ظاهر است که زیر آسمان برای انسان هیچ خصلت محمود به از امانت و دیانت نیست و برکت و عزت و آبرو و ترقی و پایداری دولت و خلاصی بازخواست دارند و عاقبت بخیری خود و فرزندان در دیانت و کم ازاری خلق الله است *

* بیعت *

آسمان بار امانت نتوانست کشید * قرعه فال بدام من دیوانه زدود اما بشرطیکه امانت داری او محض برای رضای خدا و عدم قصد ایذا و فرسازدن مضرت بخلق الله و نظر بر آباد کاری ملک باشد نه آنکه برای خوشنودی مخلوقی خلقی را زیر تیغ کشیدن و از باز پرس روز جزا نیدزدیشیدن *

* بیعت *

امین باید از داور اندیشد * نه از زجر دیوان و رفع هلك والا نه جمعی که برای نفس پیروی خود یا برای خشنودی مدیر و وزیر ظلم و تعدی بر رعایا می نمایند حق سبحانه تعالی همان مخلوق را بر آنها گمارد که دماغ از دمار آنها بر آرد - بدین تقریب جمعی که از جمله پیش آوردهای حضرت خلد مکل و اموی عالیشان آن عهد که بدین صفت موصوفند هر چند بتعداد همه آنها نمیتوان پرداخت اما چندی که مشهورند و مسود سوانح بر احوال آنها اطاع دارد بزبان خامه میدهد *

ابتداء بعد عاقل خان خوافی امانت خان بود که باوجود اختیار نمودن کار و بار روزگار فقیر وضع زیست می نمود چنانچه

قلوب سابق بگزارش آمده مدام جذب قلوب زیردستان و رعایت حال مستمندان را بر کفایت و گردواری مال پادشاه رجحان میداد از جمله نیکنامی احسان او که در باره رعایای مالگذار و زمینداران صوبه خجسته بنیاد و خاندیس و غیره در ایام دیوانی دکن بکار برده معاف نمودن ده دوازده لک روپیه است که بابت باقی سنوات بر ذمه رعایای سقیم حال طلب سرکار بود و هر سال منصفداران و احدیان منصوب کرده دیوانیان برای وصول آن میرفتند - و دام و درمی وصول نا نموده مبلغی موقوفانه برای خود گرفته طومار ندارد نوشته آورده بدفتر رجوع می نمودند - بهمین دستور مبلغ کلی پیشکش بر ذمه زمینداران نادر بود که بوصول در نمی آمد و بوسیله تعلقه تحصیل آن منصفداران و دیوانیان جز صوبجات متمتع میگردیدند يك دلم معاف نمود - روزی بخدمت خلد مکان تقریبا صفت امانت و دیانت بمیان آمد و خلد مکان زبان بوصف امانت خان کشاد او التماس نمود که مثل من خائن دیگری نخواهد بود که هر سال چندین لک روپیه مال ولی نعمت را برعایا و عمال که باقی دار بودند معاف می نمایم و امید عفو از پادشاه خطا بخش جرم پوش دارم فرمودند ما معاف نمودیم و میدانیم که شما خزانه دنیا و آخرت ما را معذور میسازید - اما روزی رشید خان دیوان خالصه که با امانت خان پاره سوی مزاج همچشمی داشت پروانههای معافی جزیه را که امانت خان با دست آویزهای مختلف بهنود نوشته میداد و پادشاه را در اجرای جزیه نهایت تقید بود از نظر گذرانیده عرض نمود که از نصف هنوز بیشتر را امانت

خان سغد عدم مزاحمت جزیه داده خلاف مریدی بظهور آمده و با امانت خان فرمودند که در مقدمات دیگر مالی و ملکی آنچه سغد معافی بمردم میدهند مختارید اما جزیه که به هزار دشاری بر کفار جاری ساخته ایم معاف نمودن آن بدعت و باعث برهم خوردن بندوبست جزیه میگردد - ازان روز امانت خان دست از معاف نمودن جزیه باز کشید و تمام عمر سوای رخت غریبانه و پاجامه گدازه سفید نمی پوشید و کنیز در خانه نگاه نمیداشت - و دیگر حسن صفات آن سید والا نسب بسیار است و از اثر خوبیهای او بچهار واسطه فرزندان او بقرب و آبرو دیوانی دکن و دیگر خدمات عمده بلا تفرقه حادثه روزگار که کمتر باو داد متصدی پیدشاهی مردم آزار اتفاق افتاده لغایت حال که سنه هزار و صد و سی و پنج باشد سربراه می نمایند *

دیگر حاجی شفیع خان سبزواری از دیانت دارهای واقعی بود اما در سلوکی که با همچویشان بیش منصب و رعایای سخت واقع شده بود لهذا آخر مغضوب و بی منصب گردید *

بعده میرزا یارعی که از پیش آوردهای حضرت خلد مکن بود دیانت او بمرتبه بود که هر چند می خواستند او را بعطای اضافهای پدایی و خطاب بر دیگر همچویشان امتیاز بخشند از قبول (با می نمود اگرچه از ابتدا به پیشکاری بخشی گری مامور بود و خدمت ماموره را باستقلال تمام سربراه می نمود مگر بسخت گیری و دقت زبان زد مردم شده بود و بعد کارش تمام کار خلق را جایی می نمود اما آخر کار در همه امور ملکی دخیل

گردید و مدت مدید داروغگی ذاک ضمیمه خدمات دیگر داشت و در داروغگی کچهری تا عین میرزا یارعلی برکل اسناد پادشاهی نمی شد هیچ سند جاری نمی گردید - بچشم پوشی و حسن نیت در اجرای کار خلق می کوشید - و در عرض چنان گستاح بود که روزی جوان امرئی را برای منصب استاده کرد پادشاه فرمودند که خورک سال است در جواب التماس نمود - تا جاگیر یافتن داخل بندهای پادشاهی ریش سفید خواهد گردید - روزی پادشاه اولش میوه برای او فرستادند روز دیگر که بمجرا آمد تسلیم عطای اولش از خاطر او رفت خلد مکان این معنی را دریافته بتقریب استفسار مزه آن بیاد او دادند پادین رفته بعد ادای چهار تسلیم مقرری چهار تسلیم دیگر بجاآورده عرض نمود که این تسلیمات سجد سهو است - از چنین عرضهای مکرر پای اعتراض آمد چنانچه یک روز بتقریب ادای شهادت تورانی در مقدمه شرعی بعرض رساند که این تورانی است شهادت او چه اعتبار دارد خلاف مرضی بظهور آمد و فرمودند که پاس ادب این معنی را منظور نداشت که ماهم تورانی ایم *

دیگر از جمله متدینهای واقعی قاضی القضاات شیخ الاسلام پسر قاضی عبد الوهاب بود برخلاف طریقه پدر و بوانران بلکه نسبت با کثرفضات این زمان بکمال بی غرضی و دیانت تقدیم قضایا می نمود و نظر بر فساد زمان که بیشتری به بیخه دروغ ادای شهادت می نمایند بعد گذشتن شاهدین کمتر حکم اثبات حق می نمود و تا مقدور می کوشید که مدعی و مدعی علیه باهم صلح نمایند *

دیگر از جمله امرای عالی نسب محمد یار خان نبیره
آصف خان است که باین صفت محمود و دیگر حسن صفات
موصوف است *

بعد ازان فاضل خان خانداسامان خوراهانی که مدتها دیوانی
تن نیز سربراه نموده تن باخذ رشوت نداده به نیکنامی خدمات
مرجوعه را سرانجام داد *

دیگر شجاعت خان صفاهانی که از حسن دیانت و صفات
کم آزاری خالق غائبانه که پادشاه او را ندید و از جمله متعینهای کم
منصب احمد آباد بود بپایه پنجهزاری پنجهزار سوار و صوم داری
احمد آباد و اجمیر و جودهپور ضمیمه هم مرافزاری یافت و در
مقدمات جزئی و کلی دست طمع دراز نمود *

بعده اعتماد خان عرف ملا طاهر که از جمله رفقای شجاعت
خان بود او نیز از پایه دروستی غائبانه بپایه دوهزاری و متصدی
گرمی بندر سورت و دیوانی احمد آباد که مدتها داشت رسیده
علم شهرت بمرتبه برافراخت که نزد پادشاه نهایت آبرو و اعتبار
داشت - و در گرد آوری مال پادشاه باین حد تقید داشت که
بعده آقا محمد زمان نام برادر حقیقی او که تجارت سی نمود
از ایران آمده در خانه اعتماد خان فرود آمد عشور مال تجارت برادر
را که دوصد روپیه می شد نمیخواست معاف نماید حساب نموده -
خواست که از طرف خون در سرکار اصل سازد - آقا محمد زمان اطلاع
یافته مانع آمد و عشور مال خود را ادا ساخته آزوده گشته برخاسته
با احمد آباد رفت - تا حالت نزع اعتماد خان روی برادر ندید *

دیگر عنایت الله خان که از نجبای کشمیر بود و آبروی
رفته مردم کشمیر بسبب حسن خدمت و امانت او که در
دیوانی و دیگر خدمات بتقدیم رسانده بحال آمد و از منصب
جز روز بروز بر آبروی او می افزود و پادشاه بمرتبه در پرداخت
و خاطر داری او متوجه بودند که روزی میان مردم جمده الملك
اسد خان و عنایت الله خان بر سر خیمه و جای مثل گفتگو
و پر خاش بمیان آمد و مابین هر دو ماده بیدمانی بهم رسید حضرت
خلد مکان جمده الملك را فرمودند که بدین عنایت الله خان
رفته عذر بخواهد *

و دیگر از جمله خانه زادان با نام و نشان اشرف خان و عبدالرحمن
خان و حاجی عبد الرحیم خان پسران اسلام خان که بخدومت
بخشی گری و دیگر خدمات سرورازی داشتند به نیکذامی و دیانت
زیست نمودند *

همچنان مخلص خان پسر صفشکن خان نبیره قوام الدین خان
که در استعداد نظم و نثر طبع عالی داشت بدنامی اخذ کار سازی
تن نداده ازین جهان فانی مرحله پیمای سفر آخرت گردید *

دیگر امیر خان عرف میر عبد الکرم بهمنی که از مستعدان
روزگار و پیش آوردهای خلد مکان بود *

همچنان حمید الدین خان پسر سربره خان کوتوال رکاب
در زمره دیانت پیشگان محسوب گردیده اند *

و عبد الرحیم خان بیوتات و میر احمد خان که برادر هم
گفته می شدند جامه نیکذامی و دیانت پوشیدند اما در

بعضی مقدمات بتختی زبان زد گردیدند *

و از متصدی پیشہای کم منصب عبد الوہاب استر آبادی
کہ دیوان حیدر آباد دمودہ بودند دیانت دار واقعی بود و سواى نام
بردها بسیار از تربیت یافتہای حضرت خلد مکنند کہ جامعہ
فیلک انجاسی این صفت محمود پوشیدند اگر بتعداد ہمہ آنها
پردازد از سر رشته مطلب باز می ماند اما از زبان مردم روزگار هیچ
احدی نجات نیافت و فی الحقیقت بی عیب ذات حق است *

درین ایام حادثہ خانہ برانداز طاعون و وبا کہ از چند سال
در ملک دکن تا بندر سورت و احمد آباد پیچیدہ بود در بیجاپور
و اردوی معلی بشدت تمام فرا گرفت - و کار بجائی کشید کہ
چون ہریک از افراد انسان جان خود را در معرض تلف می دید
کار از ان گذشتہ بود کہ بفکر ماتم خویش و تیمار پردازد و سیدہ کانسہ
مہمان کش فلک خواست کہ یکبار تخم انسان را از مزرعہ دنیا
بر اندازد و باد صرصر فدا چنان بفکر قطع شجر حیات ہر ذی حیات
افتاد کہ می خواست نخل نشو و نمائی ہمہ را از صفحہ روزگار
بر کند ہمینکہ اثر دانہ طاعون برابر عذاب و کنار در بغل و زہر
بناگوش و در کش ران ظاہر میگشت یا در حدفہ چشم سرخی
حوارت تب و با معلوم میگردید بر وارثان او فکر کفن و دفن
واجب می شد - از جملہ مردم غیر مشہور و نا مرادان بی بضاعت
ہزار ہا در محل و بازار جان میدادند و کمتر کسی را کفن و قبر
میسر می آمد - از مردم نامی کہ بوسیلہ اجل ناگہانی و با رخت
ہستی ازین جہان فانی بر بستند پرستار خاص اورنگ آبادی

محل و فاضل خان صدر و محمد راج که بنام پسر جسونت سنگه
 بیگمان در محل پرورش داده بودند با جمعی دیگر از مردم آمده
 بشمار آمدند تاریخ غلبه این مرگ ازبوه یافته اند * مصرع *

* قیامت بود یا شور و با بود *

و ابتدا از سنه بیست و هفت سال جلوس چنانچه بگزارش آمده
 شروع شد و آنها بهفت و هشت سال کشید بالجمه بالتماس بعضی
 عمد های حضور از بیجاپور طرف اکلوج کوچ فرمودند و پاره
 تفلوت در و با بهمرسید *

ذکر سوانح سال سی و چهارم از جلوس خلد مکان

مطابق سنه هزار و صد و یک هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شاه را با جمعی از مردم نامی و
 امرای کارزار دیده برای تنبیه و استیصال کفار بد سگال طرف
 بهادر گده و گلشن آباد و فیروز جنگ را با فوج شایسته برای تسخیر
 قلعبات سمت راجده و غیره روانه فرمودند و مقرب خان عرف
 شیخ نظام حیدرآبادی را با برخی از بندهای روشناس برای تنبیه
 سنبهای بد اساس مرخص ساختند و هر یکی برای ظاهر ساختن
 جوهر تردد خود در تقدیم خدمات مامور میکوشیدند تا آنکه مقرب
 خان که در فزون سپاه گری و کار طلبی از مبارز پیشگان مشهور دکن
 بود بتسخیر قلعه پرناله نزدیک کولا پور رسیده جاسوسان راست
 گفتار برق رفتار اطراف و کنار آن دیار برای خبر آوارگی کفار
 خصوص اطلاع مکان سنبهای بد کردار که در طغیان احوال ناشایسته
 ده برابر موفی تر از سیدوای جهنمی پدر خود بر آمده خود را

بصنایای سوانی ملقب ساخته علم شهرت بدنامی زیاده از آبی
 ملعون خویش بر افراشته بود تعیین نمود از اتفاقات آن بد اصل
 از اصل مکان خود که راهیری باشد پراگنده گشته پناه بقلمه
 کهنه برده بعد خاطر جمع از سرانجام ذخائر و دیگر بند و بست
 اطراف براهنمائی طالع واژگون که از رسیدن افواج پادشاهی
 غافل بود باراده سیر و غسل آب مان گنجا که نزدیک حد برگشته
 منکمیر یک منزلی دریای شور واقع است در دره کوهی قلب
 دشوار گذار که کبکلس دیوان ناپاک آن سگ نابکار درانجا عمارت
 عالی بر از نقش و نگار و باغ پر از اشجار ثمردار و لاله زار احداث کرده
 بود باتفاق کبکاهی و عیدال و ماهو نام پسر بد سگال و جمعی از
 هوا خواهان دیگر و دوسه هزار سوار بی خبر از اندیشه شاهین قضا
 و قدر رسیده بعد فراغ غسل نظر بر قلاب مکان و راههای پرتعب سرا پا
 نشیب و فراز و تراکم اشجار خار دار درانجا توقف ورزیده بود از آنکه
 خلاف طریقه پدر جفا کار بخوردن شراب و صحبت مه جبیدن لاله
 رخسار رغبت تمام داشت بعیش پرداخت هر کارهای بادپیمای
 تیز رفتار مقرب خان رسیده از غفلت او در شغل لهو و لعبه که خانه
 ویران کن ظالمان بد عاقبت است آگاه نمودند مقرب خان باراده
 قلع ریشه آن شقی لعین ملاحظه جان خود و مکان قلب ننموده رستماده
 کمر همت بسته از کولا پور که بنگاه او بود تا مکان آن کافر بد مآل
 جهل و پنبه کروه مسافت داشت با دو هزار سوار یک تاز و هزار
 پیاده قدر انداز جان باز انتخابی روان شد - با وجودیکه همراهان مانع
 آمده از قلب راه آگاهی داده گفتند که مابین راه چندین کتل

سربلک کشیده مثل انبیا کهاتیه و غیره درهای قلب واقع شده اگر سی
چهل پیداد بی یراق سرراه گرفته بانداختن سنگ پردزند عبور
فوجهای کلان خیال محال است - آن تهور پیشه جلالت کیش بقصد
جهاک و آرزوی آنکه اگر بران کانر غالب آمده کامروا گردیدم در جرگه
غازبان علم شهرت خواهم برافراشت و اگر قضیه واژگون گردید از
درجه شهادت بی نصیب نخواهم گشت سوار شده بطریق یلغار طی
مسافت دشوار گذار نموده بدعضی مکانهای قلب که میرسید اول خود
پیداده میشد بعده همه همراهان رفاقت می نمودند و ماندند برق ازان
تنگنای پر از اشجار میگذاشتند تا نزدیک آن اجل رسیدند بر گشته
طالع رسیدند - گویند بعده که هرکارهایی آن سگ ناپکار او را از رسیدن
فوج پادشاهی که باصطلاح مرهتھا فوج و لشکر مغل نامند خبردار
ساختند آن سر مست بادد غفلت و ناکامی بگمان آنکه رسیدن
افواج مغل درین مکان توهم محض و تصور باطل است در عالم
غزور و نخوت که نشد سرشار بادد خانه بر انداز علاوه آن گردیده بود
حکم قطع زبان هرکارها فرمود و اصلا بفکر تهیه سواری و موچال
بستن پرداخت تا آنکه آن بهادر جلالت پیشه با پسر و برادرزاده
و ده دوازده نفر از خویشان شجاعت شعار و دو صد سه صد سوار
دیگر برق کردار با شمشیرهای برهنه بر سر آن خون گرفتگان
هوش باخته رسید و آن سر مست نشد بیخودی بعده که کار
دست رفته بود باتفاق فوجی که همراه او بود و بدستری روپوش
ردیده بفکر کمر بستن و یراق برداشتن پرداخت و کبکلس و زیر او
از همدمان و ندیمان شجاعپ نشان فدویت کیش او گفته

می شد او را پس پشت خود داده با جمعی از مرهتتهای نامی بمقابله پرداخته پدش قدم گردید - و در آغاز داروگیر تیزی بر بازوی او رسید که دست راست او را از تردن باز داشت از اسپ افتاده فریاد می زد که من ماندم و سنبها که در فکر فرار بود او نیز از اسپ جسته گفت پانجی من هم ماندم - و همینکه چهار پنج مرهتته از پا درآمدند باقی مردم سنبها رو بفرار آوردند و کبکلس دستگیر گردید و سنبهای برگشته اختر خود را بپناه عمارت بتخانه رسانده پنهان و محصور گردید - بعد جست و جو که سراغ او را یافتند دست و پای لاهاصل زدن گرفت آخر چند کس از نا کسان خویش بکشتن داده او نیز مع عیال و پسر خرد سال ساهو نام گرفتار هر پنجه تقدیر گردید و جمله از مردان و زنان بیدست و شش نفر مع ساهو نام پسر هفت هشت ساله و دو زن دیگر اقربا و همدان صاحب مدار - سواي رام راجه نام برادر خرد او که در یکی از قلعهها بطریق قید نگاهداشته بود مقید و دستگیر گشتند - و همه را دست بسته موکشان تا پای فیل سواری مقرب خان آوردند با وجودی که دران فرصت ریش تراشیده خاکستر بر روی مالیده تغییر لباس داده بود بعلامت آنکه مالک مروارید از زیر رخت - او نمودار گردید و نشان یافتن سواری او که خلخال طلا در پای اسپ بود شناختند او را بر فیل سواری خویش ریف ساخت بعده بعضی را مع طوق و زنجیر مکافات اعمال بر فیل و جمعی را بر اسپ سوار نموده نغار فتح نواخته کامیاب گشته اسیران را از انجا بحزم و احتیاط سپاهانه برآردا روبرو بنگاه خود آورده حقیقت بحضور معروض داشت -

قبل از آنکه عرضداشت مقرب خان از نظر بگذرد از زبان منتهیان و جاسوسان معتبر بعرض رسید و این مرده روح پرور باعث فرحت و شادی عالمی و خوشوقتی و سرور برنا و پیر خیمه بخیمه گردید - و در همان زودی خبر نزدیک رسیدن مقرب خان با اسیران معروض گشت - فرمودند دو گروهی اکلوج که حضرت خلد مکان تشریف داشتند توقف ورزیده باتفاق حمید الدین خان نائب کوتوال که باستقبال فرستاده بودند زیاده از شمار لکها مردم که برای تماشای آن شقیان بدعاقت برآمده بودند آن مدبران تیره روزگار را بدستور ایران تخته کلاه نموده و لباس مضحکه پوشانده همه را بانواع عقوبات در شکنجه عذاب سرا پا صواب درآردند بدان خواری و زاری در چشم نظارگیان و انبوه خلایق شتر سواره جلوه داده دهل کوبان و نفیر زنان تشهیر کذان بلسکر در آوردند - و غریو کوس شادیانه که عالمی بر این امید سرا پا گوش بود بنوازش درآمد - و خروش و خوشوقتی این مرده که غمزای دل چندین لک هندو و مسلمان که سوخته آتش بیداد آن گافر فاجر باغی طامعی بودند گردید و اثر فرحت جان فزای روح پرور آن بفلک برین رسید - گویند دران چهار پنج روز که خبر نزدیک رسیدن مقرب خان رسیده بود از زبان مستورات گرفته تا مردان دست و پا باخته از خوشوقتی این خبر خواب نموده تا در منزل بتماشا برآمده شکرگویان استقبال نموده بودند - و در هر قصبه و دیهات سر راه و اطراف هرجا خبر میرسید دهل شادی نواخته می گردید و هرجا گذر می نمودند دروایم پر از زن و مرد گشته شادی کنان تماشا می کردند و بقصد سیر و

تفرج شرط استقبال و مشایعت بجای می آوردند و چند روز و شب برای عالمی شبها شب برات و روزها روز عید بود - القصه بعده که آن سزاوار قتل و زجر را باهمراهان بدان فضااحت و رسوائی و عذاب آوردند در وقتی که پادشاه دیوان نموده بودند و از سلاطین و امرا و خلایق خاص و عام جمعی آمدند حکم شد که آن گروه شقارت پزوه را پدای تخت آورده حاضر سازند و حضرت خلد مکان از مشاهده آن شکر گوینان از بالای تخت فرود آمده دو رکعت شکرانه ادا نمودند - گویند در آن حالت کدکلس بد بخت که در شعر گفتن هندی طبع موزون داشت باوجودیکه سرو گردن و همه اعضایی او در شکنجه عذاب بود سواي چشم و زبان او قادر بر حرکت نبود از مشاهده آنکه پادشاه عالم ستمان از راه عجز و سرافکندگی و نیاز بدرگاه بی نیاز از تخت فرود آمده بدای دو رکعت شکرانه پرداخت باشاره چشم و زبان منبها را مخاطب ساخته بدیهه شعر هندی بدین مضمون ادا نمود که ای راجه از دیدن تو بادشاه عالمگیر را با چنان فرو حشمت طاقت تخت نشینی نماند و بی اختیار گشته از برای تعظیم تو از تخت برخاسته فرود آمد بعد از آنکه بزندان خانه مکافات فرستادند اگرچه بعضی هواخواهان رکاب مصلحت صواب دران دانسته بودند که آن تیره بخندان را بجان امان داده کلیدهای قلعبات را از نزد منصوبان او طلبیده جا بجا قلعه داران تعین نموده آنها را در قلعه محبوس ابدی سازند اما چون آن تبه کاران دانستند که آخر کار سر آنها بردار جزا جلوه گر خواهد گردید و اگر بانواع ذلت و خواری محبوس و محروم از لذت زندگانی مانند هر روز برای

آنها مرگ تازه خواهد بود هر دو بد مآل تیره روزگار زبان بژاژخوانی
 حرفهای ناشایسته و کلمات لغو دراز نموده آنچه می خواستند در عالم
 هززه گوئی نسبت به بند های درگاه عالم پناه و مقربان حضور می
 گفتند و مشیت الهی بران رفته بود که ریشه فساد آن بدنهادان
 از ملک دکن کنده نگردد و پادشاه باقی عمر عزیز دران مهم و قلعه
 گیری صرف نماید غیرت پادشاه تقاضای آن نمود که فرصت نداده بقطع
 شجر حیات آن ملعونان و قلع بیض فساد آن ناکسان باید پرداخت
 قلعبات باز دگ توجه بدستخیر خواهد در آمد راضی بدادن قول
 امان و طلبیدن کلید قلاع نگردیده حکم فرمودند که ابتداء زبان
 هر دو ملعون را از دهان بر آورده از ناسزا گفتن کوتاه سازند بعد چشمهای
 آن خیره چشمها را از کاسه سر بر آرند بعد ازان با ده یازده نفر
 دیگر یا ذوات عقوبت بسزای کردار رسانده پوست کلهای سنبهای
 جهنمی و کبکلس را پر از گاه نموده در همه بلاد و معمورهای
 مشهور دکن با ساز نقاره و سرنا و نفیر تشهیر نمایند آری سزای
 مفعمد پیشگلن مردم آزار جفاکار بد کردار همین است - و ساهو نام پسر
 هفت ساله آن بد فرجام را با چند نفر دیگر از رجال آن طائفه
 بد سگال جان بخشی فرموده حکم نمودند که اندرون احاطه گلال
 بار نگاه دارند برای تربیت او موکلان فهمیده کار تعیین نمودند و بمنصب
 هفت هزاری سرافرازی بخشیدند و دیوان و بخشی او بتجویز
 مقربان حضور جدا مقرر کردند که آخر مار کشتن و بچه مار نگاه داشتن
 و آتش فرو نشاندن و اخگر گذاشتن ثمره اش بعد واقعه خلد مکان
 چنانچه بر محل بگزارش خواهد در آمد بظهور آمد بفرح و ای که *

* بیت *

عاقبت گرگ زاده گرگ شود * گرچه با آدمی بزرگ شود
 و دیگر بعضی عورات را که مادر سنبها و دختران آن بد مال بودند بقلعه
 دولت آباد فرستادند تاریخ آن فتح عظیم * * مصرع *
 با زن و فرزند سنبها شد اسیر
 بعرض رسید پسند نموده خدمت عطا نمودند *

در ایامیکه محمدر اوراق را همراه عبد الرزاق خان لاری در حویلی
 متصل قلعه راهبري که سیوا ساخته بود چند گاه بسر بردن اتفاق
 افتاد از زبان مردم آن جا مسموع شد که آن ناپاک ماده فساد عالمی بود
 و آنچه بر زشتی افعال دیگر سنبهای بد خصال اطلاع یافته دوسه
 فقره می نگارند که چون آن قطعه سرزمین که نمونه قطعه جهنم توان گفت
 و همه یک لخت کوه و سنگ واقع شده و در اواخر تابستان آب بسیار
 کمیاب میگردد بر سکنه آنجا نهایت تصدیع می گذرد سیواى جهنمی
 متصل مکان نشیمن خود باوای مختصر کنده بر سر باوای قالیچه وار
 نشیمن از سنگ خارا تراشیده بر آورده و تکیه از سنگ بران نمودار
 ساخته در آنجا نشسته هرگاه زنان ساهوکار و دیگر غربا برای آب
 می آمدند بطفلان آنها میوه فصل آن هنگام میداد و بزیانی که
 با مادر و خواهر حرف می زنند بآنها حرف میزد بعده که نوبت
 راج بسنبهای ناپاک رسید بر سر همان چپو تیره بر باوای نشسته
 زن و عروس رعایای آنجا که از لاءاجی برای آب دران باوای
 آمده سبو پر کرده بر سر گذاشته یک دست بر سبو و دست دیگر بر کمر
 زده بالای زینه متصل نشیمن آن سگ بد بخت می رسیدند

آن لعین نابکار دست تعدی دراز نموده پستان آن زن را گرفته
یک گهری دو گهری نمی گذاشت که برآید آن زن عاجز آمده سبزو
را از سر خود انداخته بعد فضیحتی تمام از دست او نجات می
یافت تا آنکه رعایای آباد کرده پدر او رو بولایت فرنگیان که از آنجا
نزدیک است آوردند و خود جزای کردار خود یافت *

ذکر سوانح سال سی و پنجم از جلوس عالمگیر پادشاه

سنه هزار و صد و دو هجری

اگرچه از آنکه توجه ریایات ظفر آیات پادشاه عالم ستان از
اجمیر بصوب دکن محض برای تادیب و استیصال آن کار حربی
بد نژاد بود و کار دست بسته و فتح نمایان که از مقرب خان
بوقوع آمد از هیچ پادشاهزاده نامدار و امرای ذی وقار دیگر من
ابتدای شروع فساد و مهم آن بد نهاد لغایت سال حال بظهور نیامده
بود حضرت خلد مگان می خواستند در مقابل چنان تردد و
حسن خدمت او از عطای اضافه نمایان و خطاب عمده و دیگر
عزایات میان امرای حضور و دکن سرافرازی و امتیاز خاص بخشند
بعضی مقربان پای تخت و خانه زادن قدیم خدمت از راه حسد
همچشمی که می باشد صلاح نداده دلیل و حجت چند بمیان
آورده نگذاشتند که فراخور حسن تردد او سر بلندی حاصل گردد
بهر حال مقرب خان را اضافه هزار سوار داده و خطاب خان زمان
فتح جنگ و عطای پنجاه هزار روپیه نقد و خلعت و اسب و فیل
با ساز طلا و یراق نقره و جوده و دھوپ و پرتله مرصع سرافرازی
دادند و اخلاص خان پسر مقرب خان را که چهار هزار و چهار هزار سوار

بود مخاطب بخان عالم ساخته هزاراري هزار سوار اضافه عطا فرمودند و چهار پنچ پسر و برادر زاده ها خان زمان را بخطاب منور خان و اختصاص خان و غمیره دیگر عنایات سر بلندي بخشیدند و همه منصبداران متعینند همراه خان زمان خان را موافق مراتب اضافه مرحمت نمودند و سه روز شادیانند فتح نواخته ده هزار روپیه براه خدا برآورده برای خادمان حضرت سید محمد گیسو راز فرمادند * در همین ایام خبر عارضه چشم غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ و رفتن نور باصره او بعرض رسید و باعث بیدماغی حضرت خلد مکان گردید و افسوس بسیار نموده کمال تجربه کار برای علاج از حضور روانه ساختند - درین اوان معروض گردید که قلعه راجگده که از قلعه های حاکم نشین سیوا و سندها بود و بسعی بسیار بهادران جان باز بتسخیر در آمده بود و ابو الخیر خان پسر عبد العزیز خان را که از غلامان و تربیت یافته های خاندان بیدرم خان خانان گفته می شد و بجوهر رشد شجاعت و مدد طالع پدایه سه هزاري رسیده مدتی قلعه داری قلعه خیبر نموده تردد نمایان بظهور آورده بود نظر بر اینکه پدر او در فن قلعه داری ممتاز بود بقلعه داری راجگده مقرر ساخته بودند درینولا قبل از افشار خبر دستگیر شدن سندها فوج اشقیا اطراف قلعه مذکور رسیده باظهار غلبه و تسلط بابو الخیر خان پیغام خالی نمودن قلعه دادند آن بی جوهر کم اصل باوجود نزدیک بودن لشکر فیروز جنگ دل و استقلال باخته امید رهایی از چنگ آنها محال دانسته قول امان جان و مال و عیال خواسته وقت شب مع دو سه دولی سواری زنانه که باقی همه مستورات

پیاپیاده بودند و چند پتاره و صندوق و رخت زنانه و زر نقد و زیور و غیره همراه گرفته از قلعه برآمده - مرهته که اطراف پراگنده گشته انتظار بر آمدن او می کشیدند خبر یافته با آنکه قول امان جان و مال در میان آورده بودند سر راه قلعه دار را گرفته بعد متصرف شدن جنس و نقد و غیره ابو الخیر خان را با ناموس او بکمال بیحرمتی گذاشتند و دو پاس شب گذشته در لشکر فیروز جنگ رسیده بآه و ناله ندامت دست انوسوس برهم می سائید - بعد عرض فرمودند از منصب و جاگیر برطرف و گرز بردار شدید رفته او را روانه بیت الله نموده به بندر سورت رساند - بعده که والده ابو الخیر خان بسبب نسبت آنکه حضرت خلد مکان را در خدمت حقائق و معارف آگاه شیخ عبداللطیف ساکن برهانپور ارادت خاص بود و والده ابو الخیر خان و همه و ابستهای عبد العزیز خان نیز از مریدان و معتقدان عقیدت کیش آن درویش بودند خود را با نوشته شیخ عبد اللطیف مشتمل بر استدعای عفو تقصیر رسانده عجز و زاری بسیار نمود حکم موقوف داشتن و بحال گرداندن منصب و بر گرداندن ابو الخیر خان حاصل نموده نزد حاکم بندر سورت فرستاد - اما وقتی که حکم مذکور رسید ابو الخیر خان بر جهاز سوار شده بود و لنگر جهاز بر داشته بودند - فی الجمله پادشاه از اکلوچ کوچ فرموده رایت توجه طرف کورگانون (۱۲) و شکارپور توابع سمت پونا برانراشتند بعده که آن سواد زمین چندگاه مضرب خیام گردید روزی وقت دیوان

برسر اهتمام که سهراب خان میرتزک دوم بود برسر یکی از مردم آبرو طلب توپخانه چوب دست او رسید چند نفر بدیش قرار توپخانه که حاضر بودند بحمايت او بشوخي تمام پاش آمده هجوم آورده بسهراب خان خفت رساندند صلابت خان که میرتزک اول بود خواست که بتادیب آنها پردازد قضیه برعکس روداد و هنگامه فساد عظیم برپا گردید و بمطلب خان که او نیز در جرگه میرتزکان شریک اهتمام بود خفت رسید و کار بجائی کشید که پادشاه از دیوان برخاسته بمخلص خان که از انتقال پدر در همان ایام داروغه توپخانه شده بود برای دفع فساد تاکید تهدید آمیز نمودند و صلابت خان به پناه سپر و شمشیر همراهان بهر وجه خود را بخانه رسانده روز دیگر از ملاحظه باقی ماند فساد خانه نشین گردید و صبح آن تمام مردم توپخانه که بسیاری از مغلان بیکار و واقعه طلبان بی روزگار و اوباشان بازار بآنها رفیق گشته فراهم آمدند - روح الله خان بموجب حکم برای فهماندن و تنبیه مردم فتنه جو و آوردن صلابت خان از خانه بدر بار سوار شده به تشویش تمام صلابت خان را بحضور آورد و بسعی بسیار آتش فساد فرو نشست و چند نفر از مردم توپخانه بکسی منصب و منع مجرا مغضوب گردیدند *

چون از واقعه صوبه اکبر آباد بعرض رسید که آغرخان از کابل بموجب حکم بحضور می آمد نزدیک اکبر آباد مردم جات برسر قافله ریخته از جمله گاو های عقب قافله چند ارايه تاراج نموده مع عورات باسیری می بردند آغرخان خبر یافته بتعاقب

آنها تاخته نزدیک گدهی آنها خود را رسانده بعد تردد نمایان
ناموس مردم را خلاص نموده روانه ساخته از راه غیرت و تهوری
بمحاصره و تسخیر گدهی پرداخت - درین ضمن گولۀ بندوق بدو رسید
مع داماد شهید گردید - و سابق خان جهان بهادر کوکلتاش که بهم
تذبیہ جات از حضور مامور گشته بعد رسیدن بر مهم مامور با وجودیکه
ازو تردد نمایان بظهور آمد و در مسمار ساختن گدهی سنسنی (۱۳)
و دیگر مکانهای قلب ساخته آن کافر سعی وافر بکار برد بحسب
مدعا کاری ساخته نشد بنابراین از آنکه از سابق بسبب بعضی
اداهای ناخوش او پادشاه برو کم توجه بودند برای استیصال جات
شاهزاده محمد بیدار بخت را مرخص ساختند و خان جهان بهادر را
صوبه دار بنگاله مقرر فرمودند آن جا نارسیده معزول نموده صوبه دار
لاهور فرمودند باز از انجا بصوبه دیگر فرستاده سه چهار سال در سفر
آمد و رفت صوبجات سرگردان ساختند که هر جامی رسید محصول
جاگیر بدست او نمی آمد و مبلغ کلی بخرچ می آمد بعده
طلب حضور فرمودند *

درین ولا حکم شد که هنوز بر بالکی و اسب عربی و عراقی
بی حکم سوار نشوند - چون نرخیان لغایت سال حال از حضور
جا بجا در همه بلاد مقرر بودند از آنکه فضلا و علمای صلاح شعار
از روی مسئله خاطر نشان نمودند که تعیین نرخ خلاف شرع
است و فروشنده اختیار مال خود دارد بهر نرخي و قیمتي که

خواهد بفروشد حکم عالی شرف نفاذ یافت که نرخ از همه بلاد
برطرف سازند و من بعد خدمت نرخ باحدی نفرمایند - دیگر حکم
فرمودند که یادداشت منصب بندهای پادشاهی که بعد از
مرتب شدن نزد منصبداران می ماند در دفتر بخشیان نگاه دارند
و دفتر سر رشته چهره که جدا بود بر همان یادداشت می نوشته
باشند - از آنکه سابق بعد رجوع محاسبه جاگیر داری اکثر طلب
سوار برونه منصبداران بر می آمد بنابران برای رجوع محاسبه سواران
تعیین می نمودند و منصبداران مبلغی خرج نموده از راه رجوع
محاسبه دفعیه بکار میدردند - بعده که از قلت پایبانی و بسیاری
منصبداران خصوص مرهقه و دکنیهایی بی شمار که بمنصبهایی
عمده سرفرازی یافتند خزانه زادن را اکثر چهار سال و پنج سال جاگیر
میسر نمی آمد - و باوجودیکه بعد مقرر شدن موسوی (۱۴) خان
دیوان تن چنان مقرر شد که از منصبداران نو ملازم مچلکا بگیرند که
بعد تدارک یادداشت تا یافتن جاگیر دعوی طلب ایام مابین ننمایند
بعده که جاگیر یافت اگرچه پای تغییری جاگیر بمیان آید لغایتی
که باز جاگیر تنخواه بیابد ایام مابین در محاسبه محسوب گردد و
در عوض این بدنامی که بنام موسوی خان بنای بدعت آن
برزبانها انتشار یافت چنان مقرر نمود که خلاف دستور سابق
بمجرد حصول تصدیق نو ملازم را تعینات افواج می نمودند بالتماس
موسوی خان مقرر نمودند تا جاگیر نیابد جای تعینات ننمایند

مگر باختیار خود تعینات شود - باوجود مچلکای عدم تقاضای طلب من ابتدای ایام تقاضا نیافتن وقت محاسبه مبلغ کلی طلب منصبدار در سرکار پادشاهی برمی آمد لهذا هر چند منصبداران برای محاسبه رجوع می نمودند - مستوفیان دفتر ناشنیده انکاشته تن بگرفتند محاسبه منصبدار نمی دادند و در صورتیکه منصبداران بجوهر سعی و بهم رساندن مرئی و وکیل دلسوز قابل بعد دویدن هفت هشت ماه و خرچ نمودن زر مبلغ کلی طلب خود ثابت می نمود چهارم حصه آن بزور و تلاش تمام از سرکار می توانست گرفت آخر رفته رفته همه دستور از میان برخاست و محاسبه در میان نماند *

ذکر سوانح سال سی و شش از جلوس مطابق هزار

و صد و سه هجری

در اوائل یا اواسط این سال از کورگان و شکار پور کوچ فرموده رایت ظفر آیت طرف بیدر برافراشته چند گاه در آنجا توقف و مقام نموده جانب گلگه که از توابع بیجا پور است و از بیجا پور یکروزه راه مسافت دارد حکم کوچ و چهارونی فرمودند چون ایام فحوس پادشاه زاده محمد معظم منقضي گردید و زمان رجوع دولت و اقبال نزدیک رسید حضرت خلد مکل بر سر عنایت آمده خواستند که بمروار آثار لطف و توجهات بر پادشاه زاده ظاهر و آشکار ساخته رسوخیت و اراده مافی الضمیر او را در یابند روزی قلمدان با ساز ضروری و همراه آن قلمترش بدست یکی از خواجه سرای محرم برای پادشاه زاده فرستاده از آنکه کار و حربه خرد و کلان برای محبوسان صاحب غیرت فرستادن خاف ضابطه امت بخواجه سرا

فرمودند که اگر پادشاه زاده بعد را نمودن قلمدان در نگاه داشتن قلمتراش شامل نماید خواهی گفت که عمدا فرستاده اند و اگر بلا مضایقه نگاه دارد حقیقت دریافته آمده عرض نماید بعده که خواجه سرا مطابق حکم قلمدان رساند پادشاه زاده بعد تقدیم اداب قلمدان را را نموده همینکه قلمتراش بنظر در آمد دست بآن فرستاده بشاره گفت که شاید بغلطی آمده باشد خواجه سرا گفت از راه فضل و لطف عمدا بدست مبارک گذاشته مرا آگاهی بخشیده اند بعده بتجدید تسلیمات بجا آورده نگاه داشت بعد از آنکه خواجه سرا آمده حقیقت را بعرض رساند فرمودند که ما غیرت فرزندان خود را میدانیم بازندک کم توجیهی اعلیٰ حضرت که ما خود ترک منصب نموده چند روز منزوی گزیدیم غبار ملال آن در دل ما بود تا گستاخی در تلافی آن از ما بظهور آمد - باز چند روز دیگر که گذشت روزی حدیث نبوی متضمن برین معنی که حافظ کلام الله را هر چند سزاوار حبس باشد محبوس ابدی نمیتوان نمود بخط مبارک نوشته نزد پادشاه زاده فرستادند پادشاه زاده را چون عبور بر احادیث بسیار بود و چند هزار حدیث یاد داشت بعد مطالعه و دربارت اراده و لطف پادشاه در جواب مرسوالم پادشاه حدیث دیگر نوشته اند که حافظ قرآن را حبس ابدی نیامده مگر پدر که فرزند را باوجود احترام حفظ کلام الله حبس ابدی می تواند نمود ازین جواب زیاده متوجه حال پادشاه زاده گردیدند و در منع سرتراشی و دیگر بعضی سختی که لازم قید شدید می باشد تخفیف فرمودند و امید نجات از حبس بهمرسید *

سابق از زمان قدیم اسم بعضی بلاد و معموها و قلعها که بزبان
 هندی شهرت دارند و آخر آن در تلفظ حرف هامل بالظ ظاهر
 می شود مثل مالوه و بنگاله و بگلانه و پرناله می نوشتند
 میرهادی مخاطب بفضائل خان که بخدمت دار الانشا مامور
 بود بعرض رساند که در زبان و رسم خط هندی آخر هیچ کلمه
 و اسم صریح حرف ها نیامده اگرچه الف هم اصلا در کلمه هندی
 نمی آرد از جمله می حرف سیزده حرف الف و حا و خا و ثا و
 ذال و زا و صاد و ضاد و طاظا و عین و غین و قاف باشد در کلمه و کلام
 هندی بالکل متروکند و در نوشتن و تلفظ نمی آیند داخل حروف
 هندی نمی شمارند مگر آنکه عوض عین و الف و همزه حرفی
 دارند که اول کلمه در تحریر و تقریر می آرد و در وسط
 و آخر کلمه اصلا نمی آید اما از آنکه از جمله ده دوازده اعراب که
 برای حرف هندی موضوع است و مدار مرکب ساختن حروف
 بران است یکی را باسم کانا نامند که از برای آخر کلمه وضع کرده
 اند و آن را بصورت الف می نویسند و بمخرج الف نیز می
 خوانند این همان الف است که مذهبیان فارسی از ابتدای اسلام
 هندوستان سها در فارسی مینویسند باید بالف نوشته شود بعد
 عرض پسند پادشاه نکته سنج آمد - و درین سال حکم فرمودند
 که آینده بجای ها الف می نوشته باشند مثل بنگالا و مالوا و
 بگلانا هرکه بخط هندی آشنائی دارد لطفش را خوب غور
 میتواند نمود *

مخلص خان را از داروغگی توبخانه تغیر نمود و بعرض

رسد که رام راجه نام برادر سنبهای مقتول جهنمی کهنی الحقیقت
در قید سنبها می بود بعضی نامردان مرعیه او را بجای پدر
و برادر جهنمی او بر اج بر داشته لشکر زیاده همراہ او فرام آورده
بازادگر باطل از قلعه بر آورده اند و برای قلعه داران و سرداران خود
خلعت و کتہ طلا جا بجا فرستاده و در استعالت عمدہ فوجها
کرشیده بدستور پدر و بوادر جا بجا نوکران نامی را برای تاخت
و تاراج ملک و تسخیر قلعات رخصت نموده *

چون سابق در ذکر سلطنت اعلیٰ حضرت صاحبقران ثانی
اشارہ بر حقیقت نصاریٰ کنار دریای بنادر هند رفته باز بزیان
خامہ میدهد کہ منصوبان پادشاه پرتگل در اکثر نزدیک بنادر و
بلان کنار دریای شور در پناه جببال و مکنهای قالب قلعهها
ساختہ دیہات آباد نموده در اکثر امور در کمال رعیت پروری
و عدم تکالیف شاقہ با رعایای آباد کردہ خود میکوشند و برای
مسلمانان پورہ علیحدہ قرار دادہ مسلمانی را میان آنها بجای قاضی
سرگروہ مقرر کردہ تنقیح معاملات جزئی و نکاح با او گذاشته اند
اما رواج بانگ و صلوة در اینجا اعلا نیست و اگر مسافری نامراد در
تعلقہ آنها وارد شود هر چند ضرر دیگر بدو نمی رسانند اما ادای
نماز بلا تشویش نمی تواند نمود و در دریا برخلاف طریقہ انگریز
برجہازات دست تعدی دراز نمی نمایند مگر جہازی کہ قول آنها
موافق دستور مقرری حاصل نموده باشد یا جہاز عرب و مسقطی کہ
مابین هر دو فرقه عداوت قدیم است و بر قابو بر جہاز ہمدیگر تاخت
می آرند و دیگر در صورتیکہ جہاز بذور دور دست معیوب تباه

گشته بدست آنها افتد شکار خود میدانند - و ظلم عمدۀ آنها این است که اگر یکی از رعایای تعلقۀ آن طائفۀ بد کیش باجل خویش وفات یابد و ازو فرزند نابالغ ماند و پسر کلان نداشته باشد اطفال او را بیت المال سرکار پادشاه خود دانسته در معبدخانۀ کلیساکه همه جا ساخته اند میبرند و پادری آنها که مقتدای آنها باشد او را احکام ملت نصرانی تعلیم می نماید خواه فرزند سید مسلمان یا برهمن هند باشد بمذهب خود می آرند و بدستور غلامان ازو خدمت میگیرند - ازآنکه در کوکن عادلشاهی متصل دریا قلعه معمورۀ مشهور بگووه حاکم نشین آن گروه واقع شده و کپتان مستقل از طرف پرتگال در آنجا می باشد و دیگر بذار و دیهات سیر حاصل آباد کرده اند همچنان سوای آن از چهارده پانزده گروهی بذار سورت مائل طرف جنوبی تا سرحد قلعه منبئی تعلقۀ انگریز و سرحد حبشیها که کوکن نظام شاهی می نامند در پناه کوههای عقب پرگنات بکلانا و جواز جبال دشوار گذار گلشن آباد هفت هشت قلعه خرد و کلان احداث نموده از آن جمله دو قلعه باسم دمن و بسی که از سلطان بهادر گجرات بحیلۀ قول و اذن حاصل کرده در کمال استحکام ساخته اند و دیهات آباد کرده اند اگرچه در طول چهل و پنجاه گروه در تصرف خود دارند اما در عرض زیاده از یک گروه و یک و نیم گروه نیست که پای دامن کوهها را کشتکار می کنند و از جنس اعلی مثل نیشکر و انگاس و برنج می کارند و اشجار نارجیل و فوفل بیشمار دارند مبلغ کلی محصول از آن بر میدارند و در جمیع دیهات بنام اشرفی وضع کرده آنها که مراد از نفقه

قیمت نه آنه باشد و سکه فرنگ است رواج می نمایند و رائج آنجا
 هوای اشرفی مزبور پارچه ریزه مسی است با هم بزرگ نامزد که یک یک
 نلوس را چهار بزرگ آنها خرید و فروخت می شود و حکم پادشاه اصلا
 دران جا جاری نیست و دیهات را وقت کد خدا نمودن دختر در
 جهاز میدهند و اختیار کل مهمات اندرون و بیرون خانه بزن و امی
 گذارند و زنهایی آنها تسلط تمام بر شوهر دارند و سوای یک زن
 زن دیگر و سریت در ملت آنها نمی باشد - بعده که حقیقت زشتی
 اعمال آنها بعرض رسید ازینکه کپتان متصل کوکن نظام شاهی که
 تابع کپتان گوره میباشد نسبت بکپتان گوره کم زور واقع شده ابتداء
 بنام معتبر خان فوجدار گلشن آباد و توابع آن که از قوم نایته
 و خویشان املا احمد بیجاپوری که در عهد اعلی حضرت ذکر او
 بگزارش آمده بود و در شجاعت و کار طلبی شهرت داشت حکم صادر
 شد که بتفوق فوجداران و کومک حبشیان در استیصال و اخراج
 طائفه جبال آن ضلع کوشد - معتبر خان محتاج بمدد و کومک دیگران
 نگردیده جمعیت زیاده نگاه داشته مصالح گیری فراهم آورده
 بر دیهات آنها تاخت نموده غافل بر یک دو قلعه خرد که مصالح
 جنگ نداشت تاخت و یورش نمود چون آن جماعه در جنگ
 میدان عاجزند و سوای بندوق و شمشیر که بصورت سیلخیچه
 دارند یراق دیگر ندارند و اسب نگاه میدارند در حمله اول رو
 بفرار آورده بیدشتی خود را به پناه قلعه دمن و بسی رساندند و
 جمعی از فرنگیها با زن و فرزند باسیری در آمدند و دو قلعه را که
 خالی نموده گذاشته رفته بودند بتصرف معتبر خان در آمد و دبدبه

و زلزله عظیم میان آن قوم رو داد و همه دلداختها در قلعه دمن و بسی فراهم آمده به بند و بست برج و باره پرداختند - بعده که این خبر بکپتان گووه تعلقه کوکن عادلشاهی که خود را بجای صوبه دار کل و نائب مستقل پرتکال می گیرد رسید از آنکه آن جماعه خود را صاحب اختیار دریا میگیرند و در جنگ جهاز بر روی دریا ترددی که از آنها می آید از هیچ قوم دیگر نمی آید عرضه داشت از کمال تضرع و عجز بخدمت پادشاه و مقربان حضور نوشته دران درج نمودند که ما از طرف شما نوکر بیعلوفه برای دفع شر مفسدان روی دریا هستیم پارچه زمین ناکاره کنار دریا که حکام و فرمانروایان سلف این مرز و بوم بدزرگان ما داده اند آباد کرده خدمت می نمائیم در صورتیکه خلاف مرضی مبارک باشد ماها که خانه بدوشیم خانه ما و مکان اصلی ما روی دریا است بر جهازات سوار شده بموجب حکم پادشاه خود که برای مقابله و پرخاش نمودن با پادشاه هندوستان مأموعیم بمحافظت دریا خواهیم پرداخت - از آنکه مبلغی تحف و هدایا برای حوшы و صاحب مداران حضور نیز فرستاده بودند مقربان پادشاهی خاطر نشان نمودند که تا از بند و بست خشکی و قلع ریشه کفار بد کردار بالکل خاطر جمع حاصل نشود زنبور خانه دریا را بشورش نمی توان آورد - بنابراین حکم معاف نمودن تقصیر آن جماعه و خلاص نمودن اسیران فرنگ بزام معتبر خان صادر فرمودند * از نوشته اخبار نویسان صوبه ملتان بعرض رسید که سید شاه سلیمان که مدت سی سال فرمان روی ایران بود و ودیعت حیات نمود و بجای او سلطان حسین جلوس فرموده بدستور پادشاه دین پرور

هنگامستان حکم نمود که خرابیات خانهها و بدعات نامشروع قمارخانه و غذا و دیگر سرسرایه فساد از قلمرو ایران برطرف سازند - شاهزاده معزالدین و شاهزاده محمد عظیم پسران پادشاهزاده شاه عالم را از قید خلاص ساختند فرمودند که مراتب منصب هر دو بعرض رسانند و خیمه برای آنها از دیگ کلال بار زن فرمودند و بعد از چند روز هر و برادر را تسلیم بحالی منصب فرموده همراه شاهزاده معزالدین فوج و توپخانه داده برای تذبیه اشقیای طرف کوکن مرخص فرمودند - و شاهزاده محمد عظیم را در حضور نگاه داشته مامور و مقرر ساختند که از طرف پادشاه دستخط می نموده باشد - چون حقیقت فساد و سرکشی مرزبانان چنچبی و چنچاور توابع بیجاپور که از سرکشان مشهور از خزانه معمور بودند و فی الحقیقت از منصوبان ستمهای مقتول و از قدیم منجمه ملک رام راجای بیجاپور گفته می شدند و همیشه با فرمانزایان بیجاپور دم مخالفت می زدند نظر بر استحکام دو سه قلعه که پیوسته بهم داشتند شوخی زیاد از آنها بظهور می آمد بعرض رسید - شاهزاده محمد کام بخش را با تالیقی جمده الملک اسد خان و هراوی اعتقاد خان که مخاطب بذو الفقار خان نصرت جنگ ساخته بودند مرخص فرمودند و بهره مند خان را نائب جمده الملک مقرر نمودند و عبد الرزاق خان لاری را که فیروز جنگ چند گاه نزد خود نگاه داشته بود مستمال ساخته بعد تسلیم منصب چهار هزار سوار بخدمت فوجداوی کوکن عادل شاهی که کنار دریای شور متصل گووه تعلقه فرنگ واقع است مقرر کرده روانه نموده عبد القادر خان نام پسر او را در حضور نگاهداشته

بودند - چون عبدالرزاق خان که در قبول نوکری مجبور بود و اکثر اراذل و فاسقان را در زبان داشت و با اخبار نویسان بکمال سختی سلوک می نمود از سوانح تعلقه فوجداری او بعرض رسید که عبدالرزاق خان می خواهد بر سر جهاز سوار شده روانه وطن گردد - بعد عرض فرمودند که عبدالقادر پسر او را محبوس سازند و عبدالرزاق خان را تغیر نموده گرز بردار تعین فرمودند که او را بحضور آرد - این خبر که بعدد عبدالرزاق خان رسید قبل از رسیدن گرز برداران از عدم خرچ و میسر نیامدن بار بردار خیمه و اسباب زیادتی را سوخته جریده گشته بطریق یلغار خود را بحضور رساند - بعد ملازمت مورد عنایات ساخته پسر او را حواله او نمودند و عبدالرزاق خان را از اصل و اضاغه پنج هزار و پنج هزار سوار نموده بخدمت فوجداری راهبری مامور فرمودند •

از ابتدای تسخیر ملک دکن که بتصرف تیموریه درآمد محصول خربزه گرما دران ولایت در ریل کنار رود خاده مردم عاجزو نامراد می کارند معاف بود دامی و درمی بتصرف عمال پادشاهی و جاگیر داران نمی آمد و در نسخه تذخواه دیوانیان و سرشته زمینداران داخل نبود - درین ایام که محرم خان عرف خواجه دقوت را داروغه کل باغات پادشاهی نمودند و او بر حقیقت عدم ضبط محصول فالیزهای کنار رود خانها اطلاع یافت از راه شرارت ذاتی بعرض رساند که محصول خربزه صوبجات دکن که مبلغ کلی می شود و ضبط در نمی آید رایگان تلف می گردد و نقصان سرکار می شود - حکم بنام دیوانیان صادر شد که حاصل آن را ضبط

فمایند - از بزمانی این بدعت که هر سال چهاران و ناصرادان بی بضاعت قوت دو سه ماه ازان بهم میرسانیدند بعد این حکم احادی و منضبدار علیحدہ برای ضبط محصول آن از روی جریب در همه برگذات تعین شدند - و دستگاه ظالم تازه برای حکم و عمال بدمال بهم رسید - بدین وسیله مبلغ برای خود و سرکار می گرفتند بذایران جمعی که بدین شغل پارچه نان برای اطفال و عیال پیدا می نمودند دست از کشتکار و کسب این کار کشیدند - و دیگر بزمانی بدعت بد عاقبتی این گذاشت که سابق دروازه‌های باغهای پادشاهی که محض برای تفرج و فیض خاص و عام موضوع ست بر روی عالم مفتوح بود محرم خان فرمود که باغات صوبجات همیشه مقفل نگاه دارند مردم را از سیر و تماشا محروم ساخت مگر جمعی که چیزی بنگاهدانهای باغ بدهند و تملق نمایند در بر روی آنها کشاده گرد *

ذیکوان رفتند و سنتها بماند * ظالمان رفتند و اعتقدها بماند

باقی سخنهای او که باعث قید و بی آبرو گردیدن پادشاه زاده محمد کام بخش گردید بر محل بذکر خواهد درآمد *

چهار دختر از ابوالحسن مانده بود که کدخدا نه نموده بود دختر کلان را هر چند خواستند بکسی منسوب سازند قبول نه نموده پیغام نمود که اگر پادشاه را در خدمت خویش برای آب وضو بردست رنجان در حرم محرم شرعی خویش سازد فخر خود میدانم و الا از باقی اذات دنیاوی اجتناب دارم لهذا یومیه برای او مقرر کرده با احترام تمام نزد پدر او نگاه داشتند - و یک دختر در

عقد کردند بیجاپوری درآورده با او در حبس همدم ساختند و دختر دیگر را بعنایت خان پسر اسد خان عقد بستند و یک دختر بیکي از فرزندان حلسله نقش بند منسوب نمودند که خلاف رعایت خاطر ابوالحسن بظهور آمد - روح الله خان میر بخشی که از امرای مزاج گرفته موروثی گفته می شد و بمزاج پادشاه آشنا شده بود و در برآمد کار خلق میگوشتید و دیعت حیات نمود تاریخ وفات او (روح در تن ملک نماند) یافتند - بهره مند خان را که تن بخشی بود و نیابت وزارت ضمیمه ان داشت میر بخشی نمودند و مخلص خان را که خدمت عرض مکرر داشت تن بخشی مقرر کردند و شریف خان بخد مت عرض مکرر مامور گردید - درین سال بسبب شهرت خبر خلاصی پادشاه زاده محمد معظم اخبار فساد افزای مختلف از اراده باطل پادشاه زاده محمد اعظم شاه بر زبانها جاری گردیده بود بتقاضای مصلحت پادشاه زاده را از بندکاپور برای رفتن طرف و اکن گیره که از اردوی پادشاهی سر راه واقع شده بود مامور نمودند - بعد که محمد اعظم شاه بکمال آراستگی فوج و شان و شوکت تمام نزدیک لشکر رسید از آنکه خیمه بخیمه از زبان هرزه درایان خبر اراده فاسد پادشاه زاده زبان زد گردیده بود و همچنان که از طرف محمد اعظم شاه کلمات وحشت افزا بگوش مقربان پادشاه میر رسید از طرف پادشاه نیز کلمات اغور در لشکر پادشاه زاده انتشار یافت پادشاه زاده عرض داشت فود که اگرچه آرزوی حصول سعادت قدم بوس زیاده ازان مت که بعرض آن پردازد اما از آنکه موافق حکم زود بر خدمت ماموره باید رسید و مواس دارد که در صورت داخل لشکر گردیدن مردم

همراه خانه زاد میداد جا بجا بخیمهای خودیشان و آشنایان رفته
 لنگر اقامت اندازند و در برآمدن تکاهل ورزند باز هرچه ارشاد شود
 بدان عمل نمایند - در جواب از راه فرزند نوازی فرمان صادر شد که
 ماهم خواهش دیدن آن فرزند کامگار بمرتبه اتم داریم اما چون
 داخل شدن آن نور چشم بلشکر مصلحت نیست ماجریده بشکار
 می آیم آن سعادت اطوار نیز با چهار صد پانصد سوار با هر دو
 فرزند کامگار جریده آمده ملازمت نماید هما نوقت رخصت خواهم
 نمود و حکم شد که خیمه مختصر شکار بیرون برده در زمین پست که
 لشکر بنمود نیاید نصب نمایند و خنجر به بخشیان و داروغه جلو
 خاص و توپخانه و گرز برادران و مردم خاص چوکی حکم فرمودند
 که مردم بسیار کم انتخابی تهور پیشه مسلح همراه بگیرند و در ظاهر
 تاکید بلیغ نمودند که مردم زیاده نیندازند و جمعی از قراولان متعبدند
 توپخانه مامور گردیدند که سر راه لشکر پادشاه زاده و چهار طرف
 دولتخانه چنان بند و بست پردازند که باد راهم مجال بلیحکم داخل
 شدن لشکر نباشد و میرتزکان را مامور فرمودند که از دخام عام و تماشائی
 را نگذارند و بعد رسیدن بدولتخانه مجددا حکم بنام پادشاه زاده
 صادر شد که جای دولتخانه بسیار کم وسعت واقع شده زیاده از سه صد
 سوار با خود نیارزد همینکه پادشاه زاده موافق حکم با مردم خاص
 قلیل روانه گردید حکم دیگر رسید که با جمعیت در صد سوار خود را
 برساند چند قدم راه که طی نمود یکی از چیلهای روشناس زبان دان
 پیغام رساند که زیاده از صد سوار با خویش نیارد همچنان پیهم
 حکم میرمید تا آنکه نزدیک بارگاه رسید جمال جلیله حکم رسانید

که میدی که بر سر تیر آورده ایم رم خواهد خورد و چپقلش مردم زیاد و میدان جلو خانه تنگ واقع شده از سه جلودار زیاده باخود نیاورده باقی مردم را رخصت نماید - حاصل سخن تدبیر قضا توام عالمگیر چنان موافق افتاد که بعده که پادشاه زاده همراهه و الاجاه و عالی تبار نزدیک رسید و بذوق قتلیله روشن بقصد شکار بقابو آمده در دست پادشاه بود بسبب اهتمام میر تزکان زیاده از دو جلودار بار نیافتند و برای گرفتن اسب عالی تبار جلودار نبود - درین حالت که پادشاه زاده رنگ رو باخته خود را در عین تهلکة دام بلا دید مختار خان حکم رساند که هر سه یراق را نموده بیایند - پادشاه زاده زیاده متوهم گردید مختار خان به تسلی پرداخته باخود بود - بعد ملازمت بتقدیم آداب کوشیده سه بار طواف پادشاه نموده نذر و نثار گذراند - حضرت خلدسکان از روی لطف و شفقت تمام در بغل گرفته تنگ در آغوش کشیده بذوق بدست پادشاه زاده داده حکم تیر بر عید انداختن نموده باز همراهه بتسبیح خانه آورده حکم نشستن فرمودند - باظهار گرمی و تپاک تمام استفسار احوال نمودند - از آنکه شهرت یافته بود که پادشاه زاده زیر جامه زره پوشیده ست لهذا پیدال و ارگجه طلبیده برای تسکین و دفع حرارت فرمودند که بند جامه را نماید و بدست مبارک ارگجه مالیدند بعده شمشیر خاص که پیش تخت می گذاشتند از غلاف بر آورده تعریف آن که از عهد فردوس مکانی بما رسیده نموده بدست پادشاه زاده دادند - دست پادشاه زاده لرزیدن گرفت - بعد تقدیم آداب شمشیر را ملاحظه نموده خواست که باز بدست پدر بزرگوار

بگذرانند از روی عذایت پادشاه زاده مرحمت فرمودند و چند کلمه و عظم و نصیحت آمیز مشتمل بر اشاره آئده شمارا گرفته خلاص نمودیم و خبر بوابسته‌های شما رسیده باشد و همه در کمال مایوسی مغموم خواهند بود زود مرخص شوید برزبان آورده خلعت و جواهر داده رخصت نمودند - گویند تا رسیدن خبر مرخص ساختن پادشاه زاده جانی بیگم محل خاص محمد اعظم شاه و دیگر بیگمان و خدمه محل مایوس مطلق گشته بگریه و زاری پرداخته بودند - بعد رسیدن خبر نجات ازان بلیه رنگ بر روی همه آمد - نقل نمایند هرگاه فرمان بدستخط خاص بنام پادشاه زاده صادر می شد و از نوشته وکیل بر مضمون آن اطلاع نمی یافت وقت سوار شدن باستقبال فرمان تا بر مضمون اطلاع یابد چنان متزلزل خاطر می گردید که رنگ بر چهره او بحال نمی ماند *

چون بسبب مزید اعتبار و استقلال میرزا یار علی که داروغه ناک بود و بکمال دیانت واستغذ خدمات مرجوعه را سرانجام بداد سوانح نگاران بلاد و قصصیات بمرتبه استقلال و اعتبار بهم رسانده بودند که فی الحقیقت شریک غالب صوبه داران و فوجداران گردیدند - درین ایام سوانح نگار بندر سورت محمد باقر نام را بعلت وقوع تقصیری تغیر نموده بودند - سادات و فضیلت پناه سید سعد الله که از جمله فضلاء متبحر و منزهان و خرقه پوشان مشهور هفت اقلیم گشته بود و نوشته او نزد پادشاه اثر تمام می بخشید و در جواب از همیشه فرمان بدستخط خاص باعزاز تمام صادر می فرمودند و سید که در نوشتن سفارش ارباب حاجت جرأت زیاده می نمود

در باب بحال گردیدن محمد باقر و یکی از حکیمان دار الشفا که عزل او نیز بمیان آمده بود بحضور معروض داشت - بعد عرض هرچند که خدمت هر دو را به موجب نوشته سید بحال نمودند اما در جواب خلاف هر بار که بدستخط خاص فرمان می رفت حسب الحکم بدین مضمون صادر شد - اگرچه بموجب نوشته آن سیادت پناه خدمت هر دو بحال نمودیم اما شما که فاضل و فقیرید باید که در ماده علما و فقرا می نوشته باشید درباره این مردم که پیشه ظالم اختیار نموده اند چه نسبت باحوال آن سیادت پناه دارد هرچند که در کار پادشاهی ساعی و متدین باشند در قبول خدمت بر نفس خود ظالمند خلاف نص کلام الله که اعانت ظالم نمودن شریک ظالم گردیدن است چرا از شما بظهور آید *

چون بسبب امتداد مهم دکن بیشتر خزانه اندوخته تیموریه بصرف درآمده بود و قلت پای یافنی و بسیاری از باب طلب از حد گذشت و در ایامی که روح الله خان مرحوم در گذراندن مثل نو ملازمان جرأت زیاده می نمود باوجود ممنوع گردیدن خود داری نمی نمود - روزی از روی بیدماغی فرموده بودند که ما مکرر گفتیم نوکر در کار نداریم شما هم چرا مردم را جواب نمی دهید - روح الله خان در جواب التماس نمود که دولت سلطنت خداداد هندوستان ملجای سلاطین هفت اقلیم است از زبان ما خانه زادن کلمه یاس در باره ارباب حاجت برآمدن از یاس ادب دور است از ما عرض نمودن امریست واجب قبول نمودن و جواب آن باختیار آن دلی نعمت است - بعده در همان ایام مخلص خان بخشی گردید او می خواست

نسبت بروح الله خان زیاده در فیض بروری خلق الله کشاده گرد
و در مثل گذراندن جرات زیاد از اندازه خود بکار میدرد و همه دفعه
بزبان نصیحت آمیز منع فرمودند فائده نه بخشید تا آنکه روزی از روی
بیدماغی و اعتراض تمام هردو بخشی را خصوص مخلص خان را
مخاطب و معاتب ساخته فرمودند که چندین بار گفتیم که نوکر
در کار نداریم قباحات نفهمیده حکم اقامی شنوند آنقدر زجر نموند
که هردو بخشی آزردہ خاطر گشته بخانه آمدند - و به پیشکاران گفتند
که مردم را جواب دهند و سند و اسناد نو ملازمان جاری سازند و در
تولد بروری از باب حاجت بسته گردید و بخشیان بحضور آمده
بصورت طلسم ایستاده می شدند و جمعی که از سالها می دویزند
مایوس گشته فکر های فاسد بخاطر راه میدادند و خیمه بخیمه
نوحه بود - چون حاجی محمد انوار که از علم عقای و نقلی بهره
تمام داشت و آثار رشد در چهره حال او پیدا و هویدا بود بحضور
رسیده سعادت اندوز ملازمت شد - پادشاه پرسیدند که احدی از جد
و آبای توبه بندگی این درگاه سعادت اندوز شده یانه - عرض نمود که
دون همتی را این بنده اختیار نمود - خدیو گیهان بر صدق مقال او
خوش شده بمنصب مناسب و خطاب خانی و خدمت
پیشکاری مخلص خان بخشی سرفراز فرمودند او از خطاب ابا
نمود و طریقه دیانت و راستی و کار طلبی او اگر مفصل بزبان
خامه دهد باطناب کلام منجر می گردد تا که بود خدمت را به
نیکنامی تمام سرانجام داد آخرش استعفای خدمت کرده
رخصت بیت الله حاصل نمود پادشاه از راه عنایات و قدر دانی

فرمودند که از طرف ماهم چند اک روپیه بخدام مکّه معظمه برسانند
چنانچه بعد زیارت حرمین شریعین و رساندن مبلغ مذکور چون
مراجعت نموده بسبب بیماری اجل بلمشکر ظفر اثر نتوانست رسید
در بلد خجسته بنیاد ودیعت حیادت نمود بعد عرض تاسف
بسیار فرمودند *

درین ضمن از زبانی هرکارها بعرض رسید که فوجهای
رام راجا جا بجا برای تاخت ملک و تسخیر قلعات که بتصرف
بند های پادشاهی درآمده متفرق گشته اند چنانچه قلعه پرناله که
از قلعهای فلک ارتفاع نامی مشهور توابع بیجاپور است و بتدریج
و سعی زیاد قلعه کشیان به تسخیر درآمده بود باندک تدریج
بتصرف منصوبان رام راجا رفت و قلعه دار پادشاهی وقتی که کار
از دست رفته بود خبر یافته دست و پای حاصل زده زخمی
گشته دستگیر گردید - و نیز معروض گردید که رام راجا قصد دارد
که خود را باعانت مرزبانان چنجی رسانده در گرد آوری فوج خود
بپردازد - از شنیدن این خبر نهایت غبار ملال بر خاطر عاظم
پادشاه روی داد پاره بدحر مراقبه و کمر فرو رفته بعد به بهره مند خان
فرمودند که پرناله نفرت بیجاپور رفت الحال زود بفکر تلافی آن باید
پرداخت - و خواستند که بهره مند خان را با فوج شایسته مرخص
سازند چنانچه طومار فوج بندی تیار شد و بتعین سزاولان پیشخان
بهره مند خان برآمد - درین اوان خبر رسید که شاه زاده معزالدین خود
را بدای قلعه پرناله رسانده بمحاصره پرداخت لهذا بذای مصلحت
بران قرار یافت که خود بدولت تابیرم پوری تشریف برده از آنجا

افواج برای تذبذبه اشقیاء تعین فرمایند و به تسلی بخشیان پرداخته برای گذراندن مثل بدستور سابق حکم فرمودند و شب ناکامی ارباب غرض بصبح امید مبدل گردید *

ذکر سوانح سال سی و هفت جلوس مطابق سنہ هزار

و صد و چهار هجری

درین سال رایت ظفر اقبال طرف بیرم پوری برانراشته شد بعدہ کہ ویرانہ آن سرزمین از نزول مقدم پادشاہ کشور گیر رونق آبادی پذیرفت حکم چہاونی نمودند و فرمودند کہ بیرم پوری را اسلام پوری می نوشته باشند و امرا بساختن عمارت و غربا بانداختن چہر شروع نمودند - قاضی شیخ الاسلام چنانچہ بگزارش آمدہ رخصت کعبہ خواستہ بعد رسیدن بحرمین شریفین و ادای حاج و رساندن فیض بہ سادات و دیگر سکنہ آنجا و ساختن مکناہای خیر جاری مراجعت نمود - بعدہ کہ خبر رسیدن او بہ بندر صورت بعرض رسید حکم طلب او باعزاز تمام صادر فرمودند - اگرچہ قاضی شیخ الاسلام اطاعت امر پادشاہ اسلام نمودہ طوعا و کرہا خود را بحضور رساند و پادشاہ کشور ستان توجہ و عنایات و ترحمات را زیادہ نسبت بحال قاضی شیخ الاسلام بعمل آوردہ مکرر عطر و دیگر خوشبوہا بدمت مبارک بجامہ شیخ الاسلام مالیدہ تکلیف باز قبول نمودن منصب مع اضافہ و خدمت سابق و صدارت و ہر خدمتی کہ خواہد بمیان آوردند و آن پیرو حق از قبول ابا نمود بعد مکرر فرمودن پادشاہ اپچار گشتہ بتقاضای مصلحت دفع الوقت التماس نمود امیدوارم کہ الحال رخصت وطن یابم کہ باحمد آباد

رفته زیارت مزار بزرگان آنجا نموده چندگاه در آنجا نزد عیال و اطفال
 به سر برده رعایت ملکه رحم نسبت ببعضی وابسته‌های بی بضاعت
 بجا آرم بعده هرگاه که یاد فرمایند خود را برکاب خواهم رساند بدرجه
 قبول در آمد و متخاج نموده باعزاز رخصت نمودند - برای تسخیر
 قلعه پرناله و راجده و دیگر قلعات جا بجا فوج تعیین فرمودند
 و حکم بزام فیروز جنگ که بموجب فرموده حضور در بهادر گده
 چهارونی نموده بود صادر گردید که بنگاه در آنجا گذاشته جریده خود
 را بتنبیه اشقیارسانده قلعات آن ضلع را بتسخیر در آورد - اگرچه بعد
 دستگیر و مقتول گردیدن سبهای جهانی بسیاری از سرداران نامی
 مرهته از طرف رام راجا برای تاخت و تاراج ملک قدیم و جدید
 انتشار یافته اطراف افواج پادشاهی علم شهرت بر افراشته آغاز شوخی
 و دست اندازی از حد گذرانده کارهای دست بسته نمودند که بتفصیل
 آن قلم را رنجه داشتن از سر رشته سخن دور افتادن است اما ازان
 جمله سندا کهور پوره و دهنه جادو که از سرداران نامی صاحب پانزده
 بیست هزار سوار جرار جنگی موجودی بودند و مرهته‌ای صاحب فوج
 دیگر وفات و اطاعت آنها می نمودند چشم زخمهای عظیم از آنها
 بسرداران فوج پادشاهی میرسید خصوصا سندی نابکار در تاخت
 و تاراج معموهای مشهور و مقابله نمودن با مرای سرفوج عمده
 چنان شهرت گرفت که هرکرا با او منابله و مقاتله اتفاق می
 افتاد سواي آنکه کشته شود یا زخمی گشته اسیر گردن یا هزامت
 یافته فوج و بهیر بغارت داده جان بدر بردن حیات دوباره داند
 چاره کار نمی دانست و هرطرف که آن سگ زمین نابکار به پیکار

کمر می بست هیدچیک از امرای ذی وقار بادشاهی در مقابل او
کمر نمی بست و هر سمتی که با فوج جهان آشوب رو می آورد
دل شیر مردان رزم از ما را در تزلزل می انداخت چنانچه اسماعیل
خان یکباره که از سرداران تهور پیدش مشهور دکن گفته می شد و بشرح
و تفصیل جنگ آن نمی پردازد در مقابله و حمله صف ربای اول از
جانب داشته تمام فوج او را بغارت برده خود او را بعد زخمی گردیدن
دستگیر ساخته چند ماه با خویش داشته آخر مبلغ کلی گرفته
خلاص نمود - بدین دستور رستم خان عرف شرنه خان که خود را
رستم زمان و شیر شرنه میگرفت در ضلع قلعه ستاره بعد مقابله باو
نمودن بهیر و هر چه با خود داشت بباو داده بچنگ آن کافر گرفتار
آمده بعد مبالغه کلی دادن نجات یافت - هم چنان علی مردان
خان عرف حسینی بیگ حیدرآبادی شش هزاری را که بدان سگ
ناباک متعلقه و کارزار رودان بعد تردد نمایان تمام فوج و بهیر
بتاراج رفت بعد کشته و زخمی گشتن جمعی از مردم نامی همراه
فوج و علی مردان خان با چند نفر نامی زخمی و دستگیر گردیدن
و چند روز نگاه داشته در یک روپیه ازو و مبلغی از همراهان او گرفته
دست ازو برداشت - این خبرهای ناخوش غبار ملال بر خاطر پادشاه
عالم ستان می افروزد - در ایامی که خان جهان بهادر را از صوبجات
بنگاله و غنیمت معزول ساخته بی پروبال نموده بحضور طلبیده
بی جاگیر کرده نگاه داشته بودند و او از بیدماغی بمجرا کمتر می
آمد شهرت تردد و جان فشانی جان نثار خان و تهور خان پسر
صلابت خان که تازه بعرضه کارزار آمده مصدر ترددات نمایان گردیده

بودند بجای رسیده بود که خلد مکان بظهار حسن تردد آنها مکرر
 خان جهان بهادر را مطعون ساخته از روی قدردانی زبان بتوصیف
 شجاعت و تهوری هر دو آشنا می ساختند - در همان اوان بعرض
 رسید که مابین سرحد کرنا تک سنتا رابا جان نثار خان و تهور خان
 و غیره که به قندهار اشقیاء مامور بودند سروکار مقابله افتاد و بعد
 زو خوردی که بمیان آمد جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی
 گردیدند بمرتبه هزیمت بفوج پادشاهی روی داد که تمام فوج و توپخانه
 و بهیر بغارت رفت - جان نثار خان زخم برداشته بمعی فراوان جان
 بدر بود و تهور خان زخمی گشته خود را میان مردها و زخمیها که
 در او گل آغشته افتاده بودند انداخته عمر دوباره یافتن غنیمت
 دانست - هم چنان باکثر مردم عهد روشناس که دران فوج بودند
 چشم زخم بدنامی مآل و آبرو بیداد دادن رسید و بسیاری دستگیر
 گشتند و بعضی بحیل جان بدر بردند - بعده که این خبر بعرض پادشاه
 رسید اگرچه نهایت برکدورت خاطر امزود اما در ظاهر بر زبان آوردند که
 اختیار بنده نیست همه از جانب الله است - از اتفاقات آن روز
 محمد مراد خان که مدت با خان جهان بهادر رفیق بود از دربار
 برگشته بدیدن خان جهان بهادر رفت از آنکه این خبر ناخوش خیمه
 بخیمه انتشار بافته بود خان جهان بهادر باظهار شماتت از محمد
 مراد خان استفسار نمود که حقیقت شوخی سنتا و تردد خانه زان
 کار طلب پادشاهی که بعرض رسید چه فرمودند - محمد مراد خان
 گفت بعد عرض بر زبان مبارک جاری شد که آنها چه تقصیر دارند
 همه از جانب خداست - خان جهان بهادر گفت خیر در عالم بالا

عرض مکرر نمی باشد که بدهند و بازستانند هر کوا هر چه روز ازل دادند دادند یعنی در سر لشگری و فوج کشیها بمن هرگز چشم زخم خفت و بی آبرویی نرسید - خیمه پادشاه زاده محمد معظم را از جائی که بدستور محبوسان بود بیرون متصل گلال بار نصب نمودن فرموده برای مجرا آمدن مازن ساختند و گاه گاه از الوش خاصه و میوه یاد میفرمودند *

ذکر سوانح سال سی و هشت جلوس مطابق سنه هزار

و صد و پنجم هجری

بعده که پادشاه زاده محمد کام بخش و جمده الملک اسد خان و ذوالفقار خان نصرت جنگ نزدیک چنجی رسیده به تفاوت گوله رس فرود آمده بفکر تدبیر تسخیر قلعه افتادند - اگرچه نظر بر طول و عرض قلعه چنجی که چند کوه متصل هم واقع شده و هر کدام باسم علیحدّه بقلعه نامیده می شود از انجمله دو کوه سر بفلک کشیده است که سرانجام توپخانه و همه ذخیره ماکولات و اسباب جنگ آماده داشت تمام اطراف آنرا محاصره نمودن متعذر بود اما بقدر مقدور بترتیب و تقسیم مورچال پرداخته شروع بکندن نقب و بستن دمدمه و پیش بردن مورچال پرداختند و بهادران کار طلب و دلوران جانباز خواستند که جوهر تردد و سعی خود را بعرضه ظهور آرند و کفار قلعه نشین بدستور قلعه داران آزموده کار به بندوبست برج و باره پرداخته باستغذای تمام که پنداری اصلا از آمدن لشکر تنزل در دل آنها راه نیافته گاه گاه یک دو توپ سر میدادند و زمینداران اطراف دور و نزدیک و فوج مرهه از هر طرف نمودار گشته بر سرکهای

یمین و یسار لشکر ریخته شوخی زیاد می نمودند و مانع رسیدن رسد غله میگردیدند و بعضی اوقات غافل بر سر مورچال ریخته دست برد نمایان بر روی کار می آوردند و تنزل تمام در افواج انداخته محضت مورچال را ضائع و باطل می ساختند - چون مفصل بذکر موانعی که در اینجا از ترددات فوج پادشاهی و محصوران بظهور آمده پرداختن خالی از طول کلام نیست و مکرر اوراق بسبب بعد مسافت بروایت مختلف اطلاع یافته آنچه ثقه دانسته خلاصه آن را بزبان قلم میدهد - حاصل سخن آنکه بعده که ایام محاصره بامتداد کشید و مردم بسیار بدرجه شهادت رسیدند هر چند غلبه فوج کمکی کفار روز بروز زیاده می گردید ذو الفقار خان بهادر نصرت جنگ و دیگر مبارز پیشگان قلعه کشا چنان دلیرانه میکوشیدند که کار بر محصوران تنگ آوردند - اما از آنکه زمام اختیار فوج و کار فرمائی امور ملکی و مالی و بند و بست آن صلح بدست جمده الملک و نصرت جنگ بود بر خاطر پادشاه زاده محمد کام بخش گرانی می نمود و از بعضی اطوار و کارهای پادشاه زاده که لازم و ملزوم ایام شباب ست جمده الملک و نصرت جنگ کلمات نصیحت آمیز درشت و تلخ نسبت به پادشاه زاده بزبان می آوردند و این معنی باعث رنجش خاطر محمد کام بخش می گردید - خصوص که پادشاه زاده در سعی آن بود که تسخیر قلعه بنام او بحضور نوشته شود و سرداران صاحب اختیار طرف خود سعی داشتند روز بروز زیاد، ماده فساد و عناد آماده می گردید - خبر که بمحصوران رسید بر حقیقت کار اطلاع یافته به تمهید

مختلف پیغام رسل و رسائل شعله امروز پادشاه زاده به میان آورده
 علاوه آشوب و برهم زدن فوج گردیدند - درین ضمن خبر آمد آمد سنمای
 نابکار بمرتبه اتم اشتهار یافت و افواج مقهوران اطراف لشکر
 پادشاهی و سر راه را چنان فروگرفتند که چند روز رسیدن احکام و گرز
 برداران و هرکاره و قاصد از حضور متعذر و بند گردید و نه از پادشاه
 زاده و جمده الملک پادشاه خبر میرسید و نه پادشاه زاده را
 بر حقیقت و خبر سلامتی حضور اطلاع حاصل می شد - و پیغامهای
 توهم افزای جهان آشوب مشتمل بر ترغیب و طلب پادشاه زاده
 از نزد محصوران میرسید لهذا وسواس همراست آمیز بدین مرتبه
 در دل پادشاه زاده راه یافت که بقول بعضی نظر بر عنان جمده الملک و
 نرسیدن خبر حضور خواست خود را بقلمه نزد محصوران رساند - جمده
 الملک و نصرت جنگ اطلاع یافته بی خبر خود را رسانده
 اطراف خیمه محمد کام بخش را فرو گرفتند و غافل به سر پادشاه
 زاده رسیدند و سنگبار ساختند - درین حالت که ماده وساک و آشوب لشکر
 پادشاهی آماده گردیده بود سنمای نابکار با بیست و پنج هزار
 سوار یکدواز جنگی رسیده اطراف فراج پادشاهی را چنان فرو گرفت
 که تزلزل عظیم در دل برپا و پیر لشکر انداخت و عرصه کارزار بمرتبه
 بر سرداران تنگ آورد که مصلحت کار درین دانستند که بهیر را
 با اکثر کار خانجوات سنگین بار بدام تراج سنما که خود را به پناه
 جای قلب رسانند - و بقول مشهور نظر بر تقاضای وقت باهم
 ساخته پیغام مصالحه بدین شرط بمیان آمد که سنما بتمام
 حال لشکر و سرداران که هر آنچه دران اضطراب با خود تونند

برداشت نه پرداخته بتاراج باقی بهیرو اشیای که دران بنگاه یابد اکتفا نماید - و هر دو سردار چند گروه مصلحت جنگ کنان خود را بکنار و پناه کوهی کشیده دفع شرحانی ازان کافر غنیمت دانستند و بعد دفع سنتا باز بمحاصره پرداخته در فرصت چند روز که کار بر محصوران تنگ گردید و برزایتی مبلغی بدانها رسید قلعهها را خالی نموده راه فرار اختیار نمودند - بعد ازان که خبر دستگیر ساختن پادشاه زاده بمحضرت خلد مکان رسید اگرچه بحسب ظاهر نظر بر تقاضای وقت که متصل آن خبر تسخیر قلعه رسید هرچه ازان هر دو سردار بظهور آمد مستحسن افتاد اما در خاطر گرانی تمام راه یافت و پادشاه زاده را باهر دو سردار طلب حضور فرمودند و تا رسیدن بحضور پادشاه زاده همچنان در قید بود بعد ملازمت پاره کلمات نصیحت آمیز به جمده الملک گفته اثر کم توجیهی بظهور آورده حکم خلاصی پادشاه زاده نمودند *

سابق حقیقت فساد انگریز بر روی دریا و مهم نمودن سیدی یاقوت خان و عد نزاریک رسیدن کار تسخیر قلعه مذبی و بموجب حکم برخاسته آمدن بزبان خامه داده درین سال جهاز پادشاهی مسمی گنج سوائی که کلان تر از جهاز در بندر سورت نبود و بسفر بیت الله هر سال میروفت و مبلغ پنجاه و دولت روپیه نقد زرشخ و ریال که بعد فروختن جنس هندوستان در مخه و جده به بندر سورت می آوردند محمد ابراهیم نام ناخدای جهاز که خود را از جوانان تهور پیشه میگرفت و چلکهای آهنی ساخته با خود گرفته بود که وقت مقابله با

جهاز غنیم بهمین چلکها جهاز را با غنیم دریا زنده دستگیر خواهم نمود و هشتاد توپ و چهار صد بندرق در جهاز سوای آلات دیگر جنگ موجود بود همبذکه هشت نه روزه راه بندر سوزت جهاز رسید جهاز انگریز که نسبت بجهاز پادشاهی بسیار خرد بود و سیوم و چهارم حصه گنج سوانی مصالح جنگ نداشت از مقابل پیدا گردید بعده که بتفاوت گواه رس نزدیک هم رسیدند توپ اول دفعه از جهاز پادشاهی آتش دادند از شامت مردم جهاز توپ ترقید و از ضرب صدمه پارچههای آهن که از رجا جدا شده سه چهار نفر ضائع و تلف گشتند و در همان اثناء گواکه جهاز خصم بر چوب میان جهاز گنج سوانی که باصطلاح دریا نوردان قول جهاز نامند و مدار سلامت روی جهاز بران است رسیده معیوب ساخت و مردم جهاز انگریز نیز اطلاع یافته دلیر گشته بطریق یورش جهاز را بجهاز پادشاهی رسانده شروع بجنگ شمشیر نموده خود را اندرون جهاز انداختن نمودند - باوجودیکه نصرانی در جنگ شمشیر چندان جرأت ندارند و آن قدر مصالح و آلات کارزار در جهاز پادشاهی بود که اگر ناخدا استقامت می ورزید از عهده دفع شر آنها بر می آمدند اما بمجرد اثر غلبه جهاز انگریز محمد ابراهیم ناخدا که بجای فوجدار جهاز میبایست زیر تختهای خن جهاز گریخت و اول بار کذیترهای ترکی که در محله خریده سریت خود نموده بود و درین هنگامه چیره بر سر آنها بسته شمشیر بدست آنها داده ترغیب جنگ می نمود بدست نصرانیها افتادند و تمام جهاز را متصرف شدند و آنچه زر نقد سرخ و سفید در جهاز بود بر آورده با اسیر بسیار بر جهاز خود

بروند بعده که جهاز آنها سنگینی نمود جهاز پادشاهی را گذار خشکی
 نزدیک تعلقه خود آورده قریب یک هفته در جست و جوی مال
 و برهنه نمودن مردم جهاز و بی ناموسی مستورات پیر و جوان
 کویده دست از جهاز و مردم جهاز برداشتند و بعضی زنهای باغیرت
 قابو یافته برای پاس عصمت خود را بآب انداختند و چندی
 بکار و خنجر در هلاک خود کوشیدند - بعده که حقیقت از روی
 وقائع بعرض پادشاه رسید و هوانم نگار بندر سورت روپیه سکۀ انگریز
 که در مندی باسم ناپاک پادشاه خود می زند همراه ادراک هوانم
 بحضور ارمال داشت حکم گرفتن گماشتهای انگریز که در بندر
 سورت تجارت می نمایند و فکر تسخیر قلعه مندی بذا اعتماد
 خان متصدی بندر سورت و سیدی یقوت خان رسید و مقدسه
 این فساد بسالها کشید اما از آنکه انگریز بدنامی این جرأت اصلا
 برخود نمی گرفت و یقوت خان را بسبب خفت رسیدن سابق
 آزاده خاطر می دانست نسبت بسابق زیاده در تعمیر برج و باره
 و مسدود ساختن راههای دشوار گذار کوشیده راه تر و بالکل مسدود
 ساخته بود اعتماد خان متصدی بندر سورت که نظر بر بند و بست و
 استحکام قلعه مندی میدانست کدعاج پذیر نیست و در صورت کوش و
 شورش باکله پوشان سواهی مالد فساد که مبلغ کلی نقصان محصول بندر
 خواهد شد خود را از کفایت شعاران واقعی پادشاهی می گرفت
 و نمی خواست که یک روپیه از محصول پادشاهی تلف شود هر چند
 بحسب ظاهر گماشتهای انگریز را مقید ساخته بود اما در باطن
 بتدبیر دفع گفت و گوی بدنامی انگریز می کوشید و انگریز بعد از قید

افراد گماشتهها هرگاه نام منصب دار پادشاهی بر روی دریا یا کنار دریا می شنید و دست او میرید گرفته برده عوض گماشتههای خود قید می نمودند و مقدمه بطول انجامید *

دران گری می هنگامه محرم اوراق را که از طرف عبد الرزاق خان و مردم احشام متصدی صاحب اختیار بودند در بندر سورت با گریز منبی غریب قسمی اتفاق ملاقات افتاد - چون در همان ایام بنده قریب دولک روپیه نقد و جنس از زر احشام خریده ذخیره پادشاهی و عبد الرزاق خان لاری فوجدار راهبری از بندر سورت براه کنار دریا از تعافه فرنگ و انگریز براهبری می برک بعد رسیدن نزدیک سرحد منبی در تعافه فرنگ که رسید بموجب نوشته عبد الرزاق خان در انتظار بدرقه سیدی یاقوت خان ده دوازده روز توقف نمود از آنکه میان عبد الرزاق خان و انگریز رابطه محبت قدیم بابت حیدر آبک بود و عبد الرزاق خان برای مدد بدرقه باو نیز نوشته بود انگریز برادر دیوان خود را برای طلب اینچانب باظهار اخلاص فرستاد - هرچند کپتان فرنگ آن مکان و مردم همراه بنده راضی برون این جانب مع آن مبلغ سال نشده صلاح نمیدادند - محرم اوراق توکل بخدا نموده نزد انگریز رفت و از برادر دیوان او پرسید که بعد ملاقات اگر ذکر تقریب استفسار مقدمه جهاز که در میان آمده بگفت و شنید آید موافق مزاج گویی جواب نخواهد داد و برآستی سوال و جواب خواهم نمود و کیل انگریز که در اصلاح مقدمه و نصیحت آن شقی سایی شقی بود نیز چنان مصلحت داد که بخاطر جمع از روی نصائح پیش آمده بجز راستی کلمه و کلام نه نمایند -

بعده که این عاجز داخل قلعه شد ابتدا از دروازه هر دو طرف رسته
 پسرهای درازده و چهارده ساله مقطع بندوقهای مکلف بدوش قطار
 قطار استاده کرده بودند چند قدمی که پیش رفت جوانان خط
 آغاز مطبوع بلباس فاخره با بندوقهای پرتکاف هر دو طرف بنظر
 درآمدند باز که گاهی چند طی نمود انگریزهای ریش دراز
 هم عمر بهمان ساز و لباس استاده بودند بعد ازان برقذازان مترش
 جوان بکمال زینت لباس آراسته صف زده در نظر جلوه دادند
 از آنجا که گذشتم انگریزهای ریش سفید زینت پوش بندوق
 بدوش دو رسته بکمال آراستگی بنظر آمدند بعد آن کله پوشان
 سال خورک مقطع که کنار کلاه آنها مروارید گرفته بودند بهمان دستور
 هر دو طرف صف آراسته تا در خانه که نشیمن او بود قریب
 هفت هزار برقذاز مکلف مقطع بطریق محله استاده یافتیم بعد
 ازان جائی که خود او بر کرسی نشسته بود روبرو رسیدم باظهار
 خوشوقتی در سلام بدستور خود سبقت نموده برخاسته معانقه
 نموده مقابل خود بر کرسی اشاره به نشستن فرمود و بعد احوال
 پرسوی سوال و جواب راست و درشت و تلخ و شیرین در لباس
 اظهار اخلاص و محبت عبد الرزاق خان بسیار بمیان آمد از آنجمله
 آنکه ابتدا سبب قید نمودن گماشتهای خود استفسار نمود در
 جواب خدا و رسول خدا را حافظ خود دانسته گفتم هر چند این
 فعل شنیع دور از طریقه اهل خرد که از طرف مردم شما سرزده
 شما بر خود نمیگیرید اما این سوال بدان میماند که باوجودیکه شعاع
 آفتاب عالمی را فرو گرفته باشد یکی از اهل دانش استفسار نماید

که پرتو آفتاب از کجاست در جواب گفت آنها که با ما عذاک دارند
 تهمت دیگران بر ما میگذارند بر شما از کجا یقین شده که این کار
 از مردم ما بظهور آمده و بچه دلیل معقول تحقیق شما گشته گفتم
 ازینکه دران جهاز جمعی از آشنایان مال دار و در سه نفر فقیر
 فارغ از آرایش مالیت دنیا بودند از زبان آنها شنیدم که در وقت
 تاراج جهاز و قید نمودن آنها جمعی که بلباس و صورت انگریز
 بودند و بردست و بدن آنها نشان و زخم و داغ پیدا بود و زبان
 خود میگفتند که این داغی است که در وقت محاصره سیدی یاقوت
 خان بر ما رسیده و امروز داغ این از دل ما بر آمد و شخص دیگر
 رفیق آنها بود و زبان هندی و فارسی میدانست ترجمه آن
 خاطر نشان مایان می نمود بعده که این تقریر از زبان بنده شنید
 بقرینه بخنده آمده گفت راست است آنها چنان گفته باشند اما
 آنها جمعی از انگریز ند که در ایام محاصره یاقوت خان زخم
 برداشته بقید یاقوت خان در آمدند و بعضی خود از نزد ما جدا
 شده بدان حبشی پیوسته مسلمان شدند و چندگاه نزد یاقوت خان
 ماندند باز از نزد او فرار نموده روی آن نداشتند که نزد ما بیایند
 الحال نزد دینک مار که سکته نیز گویند و بر روی دریا دست
 اندازی بر جهاز می نمایند رفته نوکر و مصالح جهاز الطریقی
 آنها شده اند و مردم پادشاه شما از عهده آنها بر نمی آیند و
 تهمت آن بر ما می بندند در جواب آن تبسم کنان گفتم آنچه
 تعریف حاضر جوابی و دانایی شما می شنیدم مشاهده کردم
 آفرین بر طبع شما که چنین مقدمه را بلا فکر بدیده بدین تمهید

معقول جواب دادید اما بخاطر بیارید که پادشاهان موروثی بلیچاپور و حیدر اباد و سنبهای نابکار از دست عالمگیر پادشاه نجات نیافتند پناه جزیره منبئی معلوم و گفتم همین که سکه بر روپیه زدن شما چگونه اظهار سرکشی است در جواب آن گفت که هر سال مبلغ کلی از منافع مال تجارت ما را بملک خود باید فرستاد و سکه پادشاه هندوستان را بقتصان بر میدارند و دیگر در روپیه سکه هند قلب و غش بسیار بر می آید و درین جزیره وقت بیع و شرای آن منافشه بمیان می آید بنابراین نشان اسم خود بران زده در تعلقه خود رائج می سازم - دیگر ازین مقوله کلمه و کلام بسیار بمیان آمد پاره بر خاطر او گرانی نمود اما نظر بر پاس خاطر عبد الرزاق خان و عهد و قرار امان بر خود هموار نموده وقت بخصت تکلیف تواضع و ضیافتی که میان آنها رسم است بمیان آورد چون از ابتدا شرط نموده بودم که در ملاقات حال پای رسمیات بمیان نیابد بعطر و بان اکتفا نموده خلاصی خود را ازان بلیه غنیمت دانستم - محصول تمام جزیره منبئی که بیشتر آن فوفل و نارچیل است بدو سه لک روپیه نمی رسد و از بیست لک روپیه مایه تجارت آن بدکیش شهرت زیاد ندارد باقی مدار دولت ناپایدار انگریز از زدن و تاراج نمودن جهاز راه کعبه الله است که یک دو سال در میان دست اندازی می نمایند و وقت رفتن جهازات به بندر مخه و جدّه که پر از جنس مال هندوستان می رود سروکار بجهازات ندارند اما وقت مراجعت که نقد زر سفید و سرح و ابراهیمی و ریال در جهاز می آرند جاسوسی نموده جهازی که زیاد مالیت دارد بران تاخت می نمایند اگرچه مرهته

که قلعه کهنديري و قلایه و کسه و کتوره در دریا مقابل قلعه جزیره
تعلقه حبشیه نواحداث کرده کشتیهای جنگی اطراف قلعه
فراهم آورده بروی دریا بروقت قابو دست اندازی می نمایند و
هم چنان از قوم سکنه که بواریل نیز زبان زد است و از مفسدان
سورت تعلقه صوبه احمد آباد مشهورند بر جهازات خرد که از
بذر عباسی و مسقط می آید گاه گاه شوخی بظهور می آمد اما
جرات مقابله و دست اندازی جهازات کلان راه بیت الله ندارند
و انگریز بدنامی خود بر همان سکنه ثابت می نمایند *

دیگر از سوانح این سال بتاراج رفتن قاسم خان و خانه زاد خان
مخاطب به روح الله خان ثانی و صف شکن خان و دیگر امرای
نامی که بحسب تقدیر دستگیر شدند کهور پره نابگار گردیدند - تفصیل
این اجمال بطریق اختصار کلام بزبان خامه می دهد - چون اخبار
تاخت و تاراج سنتا بهم بعرض میرسید روح الله خان را با صف
شکن خان خوانی و محمد مراد خان بخشی پادشاه زاده محمد کام
بخش مع فوج پادشاه زاده و میرزا حسن عم زاده مختار خان و
دیگر امرای دکن با طومار فوج بیست و پنج هزار سوار که پنج شش
هزار سوار موجودی آن عهد باشد برای تنبیه آن کافر بد نهاد مرخص
نموده فرمودند که باتفاق قاسم خان موجودار ضاع دندیری که سنتا
در همان نواح آواره بود باستیصال آن بد مآل کوشند - بعده که
امرای مذکور بقاسم خان که فوج جنگی شایسته و توپخانه آراسته
داشت پیوستند سنتای ملعون از شنیدن این خبر از مسامت
دور باستقبال شتافت - روزی که قاسم خان بقصد مقابله غنیم

باهتمام فوج پرداخته پیش خانه را بیشتر روانه ساخته خود بطریق
 هراول سوار گشته بود و روح الله خان با دیگر سرداران بآراستگی تمام
 می آمد هرکارهای قاسم خان خبر آوردند که یک دسته فوج غنیم
 برسر پیش خانه رسیده آنچه که توانستند تاراج نمودند و خیمهای
 سنگین را آتش زده و قریب ده دوازده هزار سوار برسر بهیر فوج
 روح الله خان ناخت آورده عرصه بر فوج پادشاهی تنگ آورده اند و
 هفت هشت هزار سوار مابین قاسم خان و روح الله خان حائل گشته
 شوخی آغاز نموده اند که فوجها بکمک هم نتوانند رسید از شنیدن
 این خبر قاسم خان سراسیمه گشته خواست که خود را بکمک سرداران
 دیگر رساند از هر طرف صدای دار و گیر بلند گردید و آن روز تاغروب
 آفتاب فوجهای کفر و اسلام باهم می کوشیدند باوجود آنکه دلوران
 تهور پیشه داد جلالت دادند بیشتر بهیر و کارخانجات افواج پادشاهی
 بتاراج رفت و دران روز از روح الله خان و محمد مراد خان ترددات
 نمایان بظهور آمد با آنکه جنس خوردنی برای آدم و چار پا میسر
 نیامد سرداران بالای فیل و سپاه تمام شب جاوی اسبان بدست گرفته
 از ملاحظه شب خون و پای دادن اسباب آن شب را بروز رساندند
 همین که خاور فلک تاز سر از دریاچه مشرق بر آورد فوجهای مرهته
 از اطراف شوخی آغاز نمودند و محاربه صعب روی داد و دران جنگ
 میرزا حسن با جمعی از مردم نامی و جماعه کثیر از مردم غیر مشهور
 بدرجه شهادت رسیدند چنانچه لاشهای میرزا حسن و غیره چند
 نفر عمده را هر چند جستند از غلبه آشوب پیدا نشد و خداداد پسر
 محمد مراد خان زخم برداشته پیاده گشته سه چهار روز مفقود الاثر

گرفتید همچنان تا سه روز فوج پادشاهی مغلوب و محصور بوده باوجود غلبه مرهته بدفع شرکفار می کوشید تا آنکه عرصه بر سرداران تنگ گردید و بقصد پناه گدھی دندیوی تعلقه فوجداری قاسم خان جنگ کنان که اطراف مرهته حلقه وار فرو گرفته بودند روانه شده آخر روز زیر حصار گدھی مذکور رسیدند - چون درین سه روز اصلا بوی خوردنی بمشام لشکر اسلام نرسیده بود مگر آنکه آن روز برای مردم خاص از اندرون گدھی گاه و دانه رسید و راه آمد و شد مردم لشکر تنگ گرفتید همچنان سه چهار روز دیگر در پناه دیوار گدھی رویرو مورچال بسته در دفع حملهای غنیم لئیم روز بآخر و شب بصبح میرماندند و گاو و شتر و اسب بتاخت مرهته میدرفت چون از غلبه آشوب هردو لشکر دروازههای گدھی بسته بود بقال و سکنه آن حصار غله بقدر مقدور از بالای دیوار فرو آورده روپیه و دو روپیه آثار بدست هر که می آمد می فروخت روز چهارم و پنجم در لشکر غنیم خبر رسیدن همت خان بهادر پسر خان جهان بهادر که در تهروی علم شهرت بر افراخته بود و از حضور بظام او نیز حکم کمک و استیصال مقهوران صادر فرموده بودند انتشار یافت سنتا از نصف فوج خود بیشتر با سرداران رزم آزما مقابل محصوران فوج پادشاهی گذاشته خود بقصد مقابله و سد راه همت خان بهادر گردیدن شتافت - چون باز هرکارها بار خبر رساندند که بمقابل همت خان بهادر فوج دیگر رام راجا پرداخته از بند و بست آنطرف خاطر جمع حاصل کرده جاسوسان سریع السیر گذاشته مراجعت نمود درین مابین فرصت چون عرصه بر سرداران پادشاهی تنگ

گردید قاسم خان و روح الله خان و صف شکن خان که نزدیک هم فرود آمده بودند باهم خفیه مصلحت اندرون گذهی در آمدن نمودند و بی آنکه بمحمد مراد خان و دیگر همراهان که مورچال آنها بفاصله بود خبر نمایند ابتدا شروع بفروستادن کار خانجیات که بعد از تاخت غنیمت باخود داشتند بشهرت سبکبار گردیدن بقصد جنگ نمودن روانه نمود - اول شب قاسم خان به بهانه گشت یرآمد ازآنکه از راه دروازه بچند جهت داخل شدن مصلحت نبود و ازدحام عام و غلوی سرداران زیاده بود بمدد ریسمان بدستور کمند بالایی دیوار برآمده خود ر اندرون حصار رساند بعده روح الله خان و صف شکن خان دراه دروازه بچپقلش تمام مع ازدحام عام داخل گذهی شدند بعد ازان محمد مراد خان و دیگر همراهان خبر یافته باتصدیع تمام خود را رساندند - و صف شکن خان رو بمحمد مراد خان نموده گفت که چگونه مردانه خود را رساندیدم سلطان حسین خواهرزاده محمد مراد خان که در عهد حضرت خلد ملکان خطاب طالع یار خان یاموت در عالم واسوختگی بر آشفته گفت تف برین صفت مردانه آمدن شما که بران فخر می نمایید و همه همراهان طعن بسیار بر او نمودند - القصه قریب یک ماه دران چار دیوای محصور بودند و روز بروز عرصه بر محصوران تنگ می گردید و کار بجائی رسید که چارپای سواری و بار بردار بسیار که کار آنها نیز بهلاکت می رسید مذبح نموده می خوردند از جمله غله که در اندبار خانه و چانههای گذهی بدهتمام و تجسس تمام بهم رسانیدند قاسم خان برای همراهان مردم دانی که

بقید اسم نوشته بر آوردند فی نفر نیم بار آتار جنس جوار
 و ارزن که با گندم و نخود آغشته جوش داده می خوردند مقرر
 کرد و سوای آن مردم دیگر رو بهلاک آوردند و بسیاری بقصد
 امان جان از گرسنگی خود را از بالای دیوار زیر انداخته پناه بلمشکر
 غنیم بردند چون بسیاری از کاسبان و پواج اشرفی و روپایه بر کمر بسته
 همراه داشتند بدست مردم سنتا که می افتادند کمر آنها زانموده
 زر کشیده می گرفتند و مردم بازار غنیم از جنس میوه و شیرینی
 زیر دیوار گدهی آورده بقیمت خاطر خواه می فروختند و محصولات
 از بالای دیوار زر در پارچه بسته فرود آورده خرید نموده بالا می
 کشیدند و قوت رفق می نمودند آخر ذوق گدهی رو باتمام آورد
 و کسافت و عفونت و فلت آب علاوه کمیایی غله بمرتبه گردید که
 عرصه حیات بر تمام مردم تنگ گشت - و درین حالت قاسم خان
 بروایتی خود را مسموم ساخت یا از نرسیدن معتاد افیون که علاوه
 غم و غصه گشته بود و دیعت حیات نمود - و روح الله خان و دیگر
 سرداران چار ناچار قرار بر جوع صلح و طلب قول امان جان بقبول
 لکها در وجه جان بهاکه هر کدام بدهند و سرداران را بایک اسب سواری
 و رخت بدن بگذارند به میان آوردند - بعده که دیوان روح الله خان و
 دیگر سرداران با یکی از دکنیهایی عمده متعینه فوج نزد سنتا رفته
 ذکر قرار خلاصی سرداران و تعین مبلغ میان آوردند سنتا گفت که سوای
 فیل و اسب و نقد و مالیاتی که همراه است از لک هون که سه لک
 و پنجاه هزار روپید می باشد کم نخواهم گرفت - آن دکنی نمک حرام
 آهسته در جواب گفت که این چه حرف است پاره سخت بگیرد

این مبلغ فقط از روح الله خان برای شما مقرر می نمایم فی الجمله آخر گفتگوی هفت اک روپیه بتفریق پیراهمه سرداران مقرر شد و چنان قرار کردند که هر کدام موافق حصه رسد خود قبولیت باظهار احسان امان جان نوشته داده تا وصول زیریکی از خویشان یا نوکر عمده صاحب اختیار بطریق برغمال نزد سندا بگذارند و کسان مستقامی ذابکار بر سر دروازه گدهی نشسته سرداران را بایک اسپ سواری و رخت بدن و دیگران را با رختی که قابل مشعل در بر داشتند گذاشتند باقی زر نقد و جواهر و فیل و اسپ و اسباب دیگر همه بضبط در آوردند اگرچه از جمله مبلغ وجه قرار که اکثر بر غمال وقت یافته گریخته از لشکر آن ملعون برآمدند و خود او نیز چنانچه عنقریب بذکر خواهد در آمد بجزای کردار خود زود رسید نصف زر بوصول نرسید - اما دران حادثه آنچه از جمله زر خزانه پادشاهی که همراه فوج داده بودند و زر امیران و جواهر و غیره بتاراج رفت و دران محاربه و محاصره بدست آن کافر بد فرحام آمد از پنجاه شصت اک روپیه تجاوز کرده بود - بعد عرض هرچند حادثه که بر امیران و تمام فوج گذشت از تقدیر الهی باختیار سرداران نبود اما بسبب گرد ملال که بر خاطر پادشاه راه یافت چند روز از طلب حضور ممنوع نموده هر یکی را بخدشتی از خدمات دور دست مامور و منصوب ساخته یا تعینات صوبجات نموده روانه فرمودند *

بعده که سندا از طرف فوج مغلوب پادشاهی فراغ خاطر حاصل نموده خبر نزدیک رسیدن همت خان بهادر که از شنیدن محصور گردیدن امرا ایلغار نموده می آمد با و رسیده دو فوج نموده از هر دو طرف

مقابل همت خان شتافت بتفارت شانزده کروه بانوج اول که سنه دران
فوج بود همت خان را مقابله افتاد و محاربه عظیم رو داد و تردد
نمایان از همت خان دران کارزار بعرضه ظهور آمد و مرهغه بدشمار
بدان البوار پیوست و بسیاری از همراهان همت خان بدرجه شهادت
رسیدند و فوج سنه رو بهریمت گذاشته فوج بادشاهی را طرف فوج
دویم کشیدند و همت خان شیر نبرد بتعاقب پرداخت از آنکه سنه از
برقندازان حکم انداز در جنگلهای دشوار گذار پندانه اشجار جابجا برای
سرا راه فوج همت خان گذاشته بود بعضی از برقندازان کالیه که درین
فن شهرت دارند بالای درخته های انبوه پنهان شده نشسته بودند همینکه
سواهی همت خان دران انبوه اشجار رسید ناگهان گول تفنگ اجل بر
پیشانی او خورد و مجال نفس کشیدن نداده شهید ساخت و
تمام بهیر و فیلان و کار خانجات که همراه همت خان بود بی آنکه
تفرقه شود بدست سنه افتاد *

ذکر سوانح سال سی و نه از جلوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و یک صد و شش هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شاه که برای بندوبست و تنبیه
غذیم طرف کهریبه رفته بود از اختلال آب و هوا انحراف مزاج
بهم رساند و آخر منجر باستسقا گردید بعد عرض طلب حضور
فرموده اندرون گلال بار فرود آورده و اطبای تجربه کار حضور
برای علاج پادشاه زاده مقرر کردند - چون از پادشاه زاده احتیاطی
که باید در پرهیز بوقع نمی آمد حکما شکوه این معنی بعرض
رساندند و مرض چندان رو بشدت آورد که اطبا عاجز آمدند لهذا

پادشاه زاده را نزدیک خوابگاه خاص بحضور طلبیده خود دروا
و غذای پرهیزانه می خوراندند بلکه از راه مهر پدری خود در غذا
رفاقت می نمودند و تقید تمام در علاج بکار می بردند تا حق
سبحانه و تعالی شفای کامل بخشید . خواجه یاقوت نام مخاطب
بمحررم خان که در سختی سلوک بدنام و از راه شرم و چشم مروت صد
مرحله دور بود بخدمت اتالیقی پادشاه زاده کام بخش سرانرازی
داشت و پادشاه زاده نیز از بد مستی باده ایام جوانی حرف
اورا بسمع رضا نمی شنید و از بیرونی و بد خوئی محرم خان پادشاه
زاده و همراهان او خصرص کوکه و دیگر مقربان همدم آزاده خاطر می
بودند و ادا های ناخوش از طرفین درباره همدیگر سر میزد - وسط
ماه جمادی الاولی سال حال وقت مراجعت پادشاه زاده از دربار
که محرم خان از عقب می آمد ناگهان تیری که پیکان او دو
زبان داشت از طرفی که معلوم نشد بشکم محرم خان رسید چون
دستش بالای شکم حائل بود اجالش کوتاهی نمود و قدری
دست او مجروح ساخته بشکم او رسید و پرده اندرون شکم
ندید و پرده نرسید - محرم خان همچنان با دست خون چکان و
دل و بدن پر خون خود را بخدمت پادشاه رسانده بگمان نزدیک و
یقین شکوه تعدی همراهان پادشاه زاده نموده تیر را بجنس از نظر
گذراند - کوتوال حضور برای تحقیق و پیدا نمودن صاحب تیر مامور
گردید - بعد تفتیش و تجسس بسیار اسم پنجه نقر از همراهان او باش
وضع پادشاه زاده که چهار جماعه دار و یک هدو نام کوکه پادشاه زاده
باشد بر آنها ظن برده بعرض رساند حکم شد هر پنج نفر را گرفته

مقید ساخته تحقیق نمایند - چهار نفر که از جماعه داران و همدم محرم پادشاه زاده و بیگناه بودند اطاعت حکم نموده بقید کوتوال در آمدن اماده و کوکه بحکم آنکه اثنائ خائف بخیره سرب پیش آمد و پادشاه زاده نیز شفیع و حامی او باظهار ای تقصیری او گردید و بعد عرض حکم شد که خواجه محمد بخشی پادشاه زاده او را بحضور بیدار و الا همانجا باتفاق کوتوال بتحقیق تیر انداز خطا کار بدکردار برانزد و خواجه محمد او را در ابتدا بکلمات نصیحت آمیز چرب و نرم بی آنکه پای ستیزه و درشتی بدین آید فهمانده و راضی ساخته تا بدر دولخانه و لاورد زانجا بسبب وسواسی و هواسی که در دل او راه یافته بود خواجه محمد را غافل ساخته خرد را در میان از حمام مردم که همراه پادشاه زاده می آمدند انداخت و پادشاه زاده را حامی خون ساخت - بعده که بعرض رسید باز بنام پادشاه زاده محمد کام بخش حکم صادر شد که او را از همراهان خود جدا ساخته کسان کوتوال همراه داده از لشکر اخراج نمایند و خانه او را ضبط در آرد پادشاه زاده او را بوعدهای لطف آمیز نهانی امیدوار ساخته دود اشرفی و خدمه مختصر و دیگر سرانجام همراه داده بیک از مساللت جائیز خوش مرخص نموده وقت رخصت اشک ریزان گردیده در بغل گرفت - از زمانی محروم خان این حقیقت نیز بعرض رسید باز یگر بهم حکم صادر گردید که بیرون رفتن ندهند - پادشاه زاده باخود گرفته همراه بیدار و برای عفو تقصیر او التماس نماید - پادشاه زاده او را بر گردانده همراه گرفته بدر دولخانه رسید - بعد عرض فرمودند که او را بیرون نگاه دارند پادشاه زاده آمده بدستور

هر روز مجرا نماید - محمد کام بخش در جواب گفت که من او را از خرد جدا نمی نمایم و بالا بند کمر خود را را نموده دست خود را با هم بسته است - چون این ادای ناخوش بعرض رسید حکم نمودند که هر دو را در عدالت برده بنشانند و مخلص خان بخشی را فرمودند که بعضی پدنامه های نصیحت آمیز به پادشاه زاده رسانده او را ازان اراده ناصواب باز دارد ازان پدنام زیر فائده نه بخشید بلکه زیاده ماده طغیان سودای پادشاه زاده گردید - بعده حمید الدین خان بهادر مامور گشت که رفته هدوی گمراه را از پادشاه زاده جدا سازد و حواله کوتوال نماید همینکه حمید الدین خان رفته خواست که موافق حکم بعمل آرد پادشاه زاده کنار کمر خود کشیده بر حمید الدین خان انداخت حمید الدین خان دست انداخته کنار را گرفت و دست او زخمی گردید و از چهار طرف بر پادشاه زاده هجوم آورده هدورا بضرب چوب و لکد و مشست از پادشاه زاده جدا نموده بزنندان فرستادند و حکم فرمودند که پادشاه زاده را نیز مقید ساخته نزدیک جواهر خانه خدیو مختصر استاده نموده نگاه دارند و بعزل منصب و ضبط جاگیر و کار خانجات مغضوب ساختند - آری همه ثمر اثر صحبت بد است که کار پادشاه زاده نیز بدینجا رساند * بیت *

صفت سفته چو اندکشت نماید نقصان

گرم سوزد بدن و سرد کزد جامه سیده

درین ایام که ستاره طالع مسعود و عاقبت محمود پادشاه زاده بهادر شاه عرف شاه عالم که هفت سال منزوی بود از هبوط برآمد حکم خلاصی او فرموده بعنایات پادشاهانه بدستور سابق معزز ساخته

حکم نمودند که پادشاه زاده متصدیان سرکار خود بتجویز خود جدا نمایند و کارخانجات پادشاه زاده آنچه بضبط آمده و سوای آن هرچه ضروری و لایق باشد عجله از سرکار جدا نموده حواله متصدیان شاه زاده نمایند و روز بروز بدستوری که حکما در ایام نقاهت مریض شفا یافته در شکستن پرهیز می فرمایند در مهریانی و پرداخت حال پادشاه زاده حکیمانه متوجه شده می افزونند و این مذهب باعث خارخار دل پادشاه زاده محمد اعظم شاه و مقربان او میگردد •

قاضی شیخ الاسلام که بعد مراجعت از بیت الله از پادشاه رخصت وطن احمد آباد گرفته رفته بود و بموجب حکم که مکرر برای طالب او فرمان صادر گردید از احمد آباد برآمده در راه بعد ادای صلوات خدمت از خدمت خواست می نمود که باز آلوده تعلقات خدمت پادشاهی نگردد مابین راه باجل طبیعی بر وضع جنان شدافت - بعد عرض پادشاه حق شناس در باره او افسوس زیاده نموده فرمودند خوشحال او که بعد از مراجعت از بیت الله پاک از آلودگی دنیا بیدار حق را اجابت نمود - فی الواقع در سلطنت تیموریه مثل او قاضی حق پرست صالح متدین شنیده نشد اولاً از ترک قاضی عبد الوهاب پدر خود که اکها اشرفی و روپیه و جواهر و املاک بسیار مانده بود تمامه به بردران و وارثان وا گذاشته و مبلغی براه خدا بمستحقان داده خود دایمی و درسی ازان متصرف و مالک نگردد - بعد که تکلیف منصب قضا باو نمودند بعد ابرام و مضایقه تمام بشرط چند که با پادشاه در میان آورده قبول نموده مدام تا دم آخر در فکر استغفا بود - و

حضرت خلد مکان دست ازو برنمیداشتند تا آنکه مهم بیجاپور و حیدرآباد بمیان آمد - بعده پادشاه ازو فتوای جواز آن خواست بنابران رخصت احرام بیت الله را وسیله نجات خود از آلودگی دنیا و باز پرس آخرت ساخته چنانچه بریان قلم داده خود را بدان مکان متبرک رساند و زر وافر بمستحقان و شرفا و محتاج آنجا رسانده دوسه بذای خیر جاری گذاشته با آبرو مراجعت نمود - و باز حق سبحانه و تعالی اورا توفیق قبول کار و بار تعلقه سلطانی نداد تا بدار البقا شتافت - و در ایامی که قاضی القضاات بود هرگز بقبول هدیه و تحف آشنائی بیغرض همراضی نمیگردید تا برشوت و ظلم و کاری که پیشه و رویه ظالمان جفاکار روزگار است چه رسد - چون میدانست که در رجوع قضایا شاهدان زور بسیار را وکلای شرعی و مدعیان ابن الغرض حاضر می سازند و ثبوت طرف حق وابسته بعلم ذات پاک حق است از گذشتن بینه و شنیدن شهادت کمتر اجرای حکم پرتنقیح قضیه می فرمود و تا مقدور سعی میزد که مدعی و مدعی علیه باهم صلح نمایند و دیگر صفات حمیده بسیار داشت

* بیت *

نیکوان رفتند و سنتها بماند • ظالمان رفتند و لعنتها بماند
مصطفی خان کاشی که میان افغانان از جمله مستعدان و صاحب کمالات روزگار توان گفت و در همت و سفره و تدبیر و رای صائب که ضمیمه شجاعت ذاتی داشت شهرت تام برآورده بود و از پادشاه آورده ها و مقربان و همدان و شریک راز پادشاه زاده محمد اعظم شاه گفته می شد - سابق در سرکار پادشاه زاده بسبب عدم بذور

بست که همیشه دخل خرچ را احاطه نمی نمود - پناه از طرف طلب هفت هشت ماه نالش داشت مصطفی خان بکمال تدین دخیل کار و بار سرکار پادشاه زاده گشته - دستور نگاهداشت - پناه برین قرار داد که زیاده از شش هزار سوار در سرکار نگاهدارد و زیاده ازین که بسبب شغارش و رجوع مردم عهد و پدش آمدن مهم ضرورت در نگاهداشت آید تا که منجمه شش هزار سوار فوتی و فراری بعمل نیاید تنخواه او جاری نگردد بدین سبب نالش دیر طلبی سپاه و شاگرد پیشه برخاست و هم فوج زیاده از ده دوازده هزار سوار مدام موجود بود چنانچه آخر بمور آیم همین دستور در سرکار همه پادشاه زاده ها سوای سرکار شاه عالم استمرار یافت و نوکری پادشاه زاده ها حکم پایداری سرکار پادشاهی بهم رساند انقصه بیاوری طالع و حوهر رشادت مصطفی خان آنقدر در دل پادشاه زاده جا گرفت و قرب بهم رساند که تمام اختیار سرکار پادشاه زاده بقضبه اقتدار او در آمد و پادشاه زاده هیچ کار بید صلاح و مصلحت او نمی نمود و هر چه از پادشاه زاده خلاف مرضی پادشاه بظهور می آمد از آن افغان بختکار می دانستند و این معنی بخاطر پادشاه نهایت گرانی می نمود و نظر بر ریبه افغانان سلف نخواستند که قوم افغان این همه اختیار و استقلال در خانه پادشاهان بهم رساند - مکرر پادشاه زاده از روی نصیحت برای مانع اختیار او فرمودند فائده نه بخشید - درین ضمن ادای خارج از مصطفی خان بظهور آمد که بر خاطر اشرف زیاده ناگوار گردید و او را مغضوب و بی منصب ساخته گرزدار شدید بر او سزاول نمود فرمودند که از لشکر پادشاه زاده اخراج کرده تا بگذر سورت رسانند و بنام متصدی

بذکر حکم صادر شد که بر جهاز سوار ساخته روانه بیت الله سازد *

مکرر اوراق مکرر در بذکر سورت از زبان مصطفی خان مسموع
 نموده که پدرم باوجود کمال پریشانی و عسرت برای تحصیل علم من
 تقید زیاده می نمود روزی که واقعه ناگیر پدر رو داده من چهارده
 ساله عمر داشتم و در خانه آنقدر میسر نبود که بکفن و دفن و نماز
 نماید بعد از فراغ فاتحه روز سیوم بقصد رفاقت قافله و جمعی افغانان
 که بدار الخلافت می رفتند کمر بسته بجهت فکر معاش از والدۀ
 خود رخصت خواستم - مادرم گریه کندان دست بدامنم زده مانع آمد
 و گفت که باین عمرو بدین بی سرانجامی کجامیدی و چگونه دست
 از تو بدارم و بجدائی تو راضی شوم من بدارم گفتم ای مادر مهربان
 ذات پاک حق نسبت بماندگی که بسیار بسیار فرزند را دوست
 دارد هفتاد برابر آن مادر بر بندۀ خود مهربان تر می باشد مرا
 بهمان خدا بسیار دست از دامنم بدار - مادرم که این جواب
 از زبان من شنید اشک ریزان گفت برو که تو بهمان خدائی که
 صفت او بیان نمودی سپردم - پس در هر لحظه چندین شکر بر من
 واجب است که از چنان حالتی مرا بدین پایه رساند که پادشاه
 بدان عظمت هندوستان از من اعتبار برداشته و بعد از آنکه مرا
 مغضوب ساخته حکم اخراج فرموده روانه بیت الله نمودند بعده که
 بکعبه رفتم از زیارت حرمین شریفین فراغ حاصل نموده می خواست
 که چند روز در آن مکان شریف بسر برد باوجود رعایتی که از رساندن
 هدیه و تحف بشریف مکه آنچه بایست بعمل آمده بود وقت
 مراجعت قافلۀ هندوستان شریف مکه روانه رویه که دارند بعضی

تکالیف شافیه بمیان آورده از مصطفی خان زیاده طلبی می نمود
مصطفی خان متحمل نگردیده مستعد روانه شدن گشته با جمعی
از همراهان کمر بسته برای رخصت رفته چند کلمه معقول گفته
برخواست مردم شریف خواستند که با او کارش نمایند شریف
منع نمود بلکه بعد از تواضع پیش آمده مرخص ساخت و بعد
رسیدن به بندر سورت باوجودیکه پادشاه دربارگاه اکثر منصوبان بعد
از مراجعت از بیت الله مهربان شده باز متوجه پراخت او می
شدند دربارگاه مصطفی خان هرچند پادشاه زاده سعی نمود که
شایع جرائم او گشته باخود بگیرد واده نه بخشید اگرچه بعد رسیدن
ببندر سورت حکم طلب او صادر فرمودند اما چون ازان بوی عفو
تقصیر ظاعمر نگردید مصطفی خان که پنجشنبه بنیاد دید نظر بر
مرضی پادشاه لباس فقرانه پوشیده روانه حضور گردید و روز
ملازمت بهمان خرقه و تبرک بیت الله از نظر گذشته رخصت
انزوا حاصل نموده در خجسته بنیاد آمده باقی عمر منزوی بود -
چون مصطفی خان رساله تالیف نموده بود که ازان باسانی آیه کلام
الله به تعین سوره و رکوع خود توان بر آورد و آن رساله را پادشاه زاده
روزی از نظر پادشاه گذراییدند عرض نمود که تصنیف مصطفی خان
است بعد مطالعه فرمودند که تصنیف گویند تالیف است پادشاه زاده
باز عرض نمود که تاحال دیگری باین فکر نیفتاده لهذا تصنیف میتوان
گفت بعده پادشاه از روی بیدماغی بداروغه کتب خانه فرمودند
که رساله درین ماده سابق ازین نوشته اند از کتب خانه آورده بدست
پادشاه زاده بدهد باری چون مصطفی خان نیک عاقبت بود از ضرر

زیاد ازین که در قرب پادشاهان موافق شامت کردار هر یکی عائد حال او میگردد محفوظ ماند *

در ایامی که پادشاه زاده شاه عالم را منزوی ساخته بر مهربانی پادشاه زاده محمد اعظم شا افزوده بودند و محمد اعظم شاه خود را ولیعهد مستقل میدانست درین ایام که پادشاه زاده مهین را مطلق العنان ساخته زیاده از سابق متوجه احوال او گردیدند این معنی روز بروز باعث ملال خاطر محمد اعظم شاه میگردد تا روزی که برای نماز عید الفصحی تشریف می بردند پادشاه زاده کلار را پیشتر اشاره نموده بودند که وقت نشستن طرف دست راست بنشیند و بعد رسیدن بر سر سجاده نماز عید شمشیر کمر را نموده بدست محمد اعظم شاه داده او را بدان مشغول ساخته دست شاه عالم را گرفته دست راست جا دادند محمد اعظم شاه چون تسمه شمشیر بر خود پیچیده زمانی عقب پادشاه استاده ماند بعده دست محمد اعظم شاه را گرفته اشاره نشستن طرف چپ فرمودند آن روز محمد اعظم شاه پیچ و تاب بسیار خور و نزدیک بود که ماده فساد آمده گردد اما از هیبت و تسلط پادشاه هیچ کدام از پادشاه زاده را زهره و یارای چون و چرا نبود تا آنکه پادشاه زاده محمد اعظم را که مخاطب بشاه عالم بود منقب به بهادر شاه ساخته برای بند و بست مستقر اختلاف اکبر آباد و تندیه مفسدان آن ضلع باستقلال تمام مرخص ساختند بعد رسیدن شاه والافدر باکبر آباد پادشاه زاده معزالدین و محمد عظیم را نیز نزد پدر مرخص ساختند بعد از آنکه چند گاه شاه در اکبر آباد

به بند و بست پرداخت بسبب اخبار مختلف شورش و فساد
ملتان که فرقه مشهور باپپی بپای سه نقط هندی که بلباس
فقیران طریقه مفسدان اختیار کرده بودند و آشوب بلوچان علاوه آن
در صوبه ملتان گردیده بود پادشاه زاده وایعهد را مع پسران برای
بند و بست صوبه کابل مامور نمودند و شاه زاده معز الدین را
بصوبه ملتان مقرر فرمودند *

چون حضرت خلد مگن حوض مربع از مس ساخته موافق
روایت امام محمد رحمت الله علیه که اگر دست و پای
مصلی طاهر باشد هرچند که ظرفیت آب کم باشد یک درکس
بدان وضو میدوانند ساخت دران آب وضو میدنمودند - روزی
یکی از فضلا که نزد پادشاه قرب داشت درین صده التماس
نمود متوجه جواب او نشدند بعد از چند روز همان فاضل اشاره
بلکه باتفاق شیخ عبد الرحمن مفتی حضور درین باب بعرض
رساند در جواب آن از روی بیدماغی فرمودند که اینقدر جاهل مسئله
فیسلم که بنقصان عبادت خود راضی باشم - بعد در همان ایام
شیخ عبد الرحمن مفتی رخصت کعبه خواست بعد طواف
حرمین شریفین که مراجعت نموده وارد بندر سورت گردید - دران ایام
امانت خان خوافی پسر امانت خان مرحوم مقصدی بندر سورت
بود حاجی عبد الرحمن را بضیافت طلبید - محرر سوانح دران
مجلس نیز حاضر بود امانت خان از حاجی عبد الرحمن درباب
مسئله وضوی پادشاه دران آب حوض سوال نمود حاجی عبد الرحمن
جواب داد که خوب نمی گذارد - و مگر عرض نمودیم بسمع رضا

نشدند چه کذب پادشاه اذن - در آن مجمع یکی از شاگردان خاندان
خواجه دیوانه که از ایمان و اکابر زادهای مشهور توران اند و بدو
سه واسطه در بندر سورت - مکنی دارند عبارت روایت جواز وضو
از آن آب بقول امام محمد رحمت الله علیه از فتوای مستبصر
خواند - حاجی عبد الرحمن در جواب او بر آشفته گفت برین
قول عمل نمودن و فتوی دادن دو قباحت لازم می آید - اول طهارت
ظاهر دست و پای مصای لازم و در مردم عام احتیاط آن
بعمل آمدن معلوم - دوم آنکه همین که پادشاهان پیران عمل نمایند
برای اهل تشیع دستگاه گفتگو بهم میرسد - اما حضرت خلد مکان
مدت مدید در آن حوض وضو می نمودند *

درین سال از فتوح غیبی که بطالع خلد مکان رو داده استیصال و
بجایزم حاصل شدن سنتی بدخصال است - اگرچه در باب کشته شدن
آن سگ - ذابکار باختلاف روایت مسسوع گردید اما آنچه از زبان را
و یا نقل کند در آن لشکر بودند شایده شد چند کلمه از تفصیل آن بطریق
اجمال بزیان خامه میدهد - بعده که آوازه تسلط و تاخت و تاراج
سنتی ملعون از حد تجاوز نمود در ایامی که غازی الدین خان
بهادر فیروز جنگ بمسامت چهار پنج منزل بیجا پور برای تنبیه
سنتی و دیگر اشقیای مامور گشته استقامت وزیده بود و در همان
ایام قلیچ خان خلف الصدق فیروز جنگ برای تعاقب غنیم نواح
لشکر پادشاهی با بیشتر از همراهان و کوسگیان نامی صاحب
فوج بر آمده بسبب غبار خاطری که در آن روزها با پدر بهم رسانده
بود مع فوج بملازمت پادشاه رسیده اراده باز گشت نزد پدر

نداشت و از جمله متعینین همای حامد خان برادر دلیر خان
عرف عبد الرؤف بیجاپوری و لطف الله خان دیگر مردم
نامی نمانده بودند بلکه برادرهای آنها نیز همراه قلیچ خان رفته بود
درین ضمن خبر رسید که سنتای کهور برای نابکار با فوج بیست
و پنج هزار سوار بتفارت هشت و نه کروز رسیده آن سپه سالار با فرهنگ
نظر بر شهرت و غلبه سنتا که مبارز پیدشگان با نام و نشان از شنیدن
نام آن بدنام حوصله بباد میدادند رنگ و رو می باختند فیروز جنگ
نظر بر قلت فوج خود بتقاضای وقت مصلحت دران دانست
که شهرت سوار شدن طرف سنتا داده میر منزل را مع دیگر مردم
برای صاف نمودن راه و روانه نمودن پیش خانه تعین نمود
و خود سوار شده برای کوچه غلطی راه بیجاپور اختیار کرد - بعده
که هشت نه گروهی بیجاپور رسید از زبانی جاسوسان ظاهر
گرفتند که چون میان سنتای شقی و دهنا جادر که هر دو خود را
سیناپتی میگرفتند یعنی باعطاج دکن سپه سالار گفته می شد
باوجودیکه دهنا جادر از سرداران عمده قدیم مرهته گفته می
شد و نسبت به دیگر ناسرانان و سنتا با امرای پادشاهی طریقه
سلوک و سلامت روی مرغی میداشت سنتا برو تفوق می جست
لهذا میان هر دو غبار خاطر بهم رسیده بود و مدام در استیصال
همدیگر میکوشیدند و سنتا نسبت بهمراهان در سیاست شدید
القلب بود و باندک تقصیر زیر پایی فیل می انداخت اکثر
امرای مرهته با او عداوت داشتند و خفیه با دهنا جادر برای
استیصال سنتا بنامه و پیغام باهم ساخت نموده بودند - درینولا

هنونت رای و نام که از سرداران نامی گفته می شد با اشاره دهتا جادو که با همراهان عمده سنتانیز ساخته بود باتفاق فوج دهتا جادو تاخت آورده بهر اورا تاراج نموده و بسیاری از راتهای نامی لشکر سنتا ازو جدا گشته به هنونت را و پیوستند و جمعی کشته و زخمی گشتند و سنتایی پر و بال گشته رو بجبال و ماوای خود گذاشت. از شدن این خبر در فوج فیروز جنگ عجب خوشوقتی روداد. و غازی الدین خان بهادر به تهیه تعاقب با همراهان مصلحت بمیان آورد و در همین اوان فرمان دستخط خاص رسید - متضمن براینکه از نفاق سردارهای مقهوران ظاهر می شود که درین زودی سنتایی ملعون بجزای کردار خود خواهد رسید آن سپه سالار به فرهنگ بی درنگ تعاقب نموده چنان سعی نماید که فتح استیصال آن بدخصال بذم ان فرزند بی روی و رنگ بر صفحه روزگار ثبت گردد - و آن ملعون خود را جمع نتواند نمود - بعد رسیدن حکم فیروز جنگ با فوجی که داشت بتعاقب سنتایی بدعاقت پرداخت - از یک طرف فوج پادشاهی و از طرف دیگر فوج دهتا جادو پاشنه کوب عقب آن صید بدام اجل گرفتار گشته می تاختند تا آنکه فوج سنتا بالکل ازو جدا و متفرق گردید و درین حالت ناگونا میان (۱۵) نام که یکی از سرداران سرهنگ گفته می شد و چندگاه در جرگه بندهای پادشاهی در آمده باز بفرقه خویش پیوسته بود و دران سرزمین وطن داشت از آنکه سنتا برادر او را قبل ازین بچند سال زیر پای فیل انداخته بود و

ماده عداوت جانی باهم داشتند برهنه‌ای زن خود باجمعی از مردم
 بتعاقب سنا تاخته بمکانی رسید که سنا کوفته ر مانده بی پرو
 بان گشته بر سر ناله رسیده غسل می نمود - غافل بر سر او رسید
 بقتل آورده سر او را بریده در توبه اذاخته عقب اسیر بسته نزد
 زن خود یا پیش دهنا جادو می بد ساین راه تو بره از اسب
 جدا شده اندک - هرکارها و سواران فوج فیروز جنگ که بتعاقب
 سنا دران کوه و صحرا انتشار داشتند آن تو بره مع سر بدست
 هرکارهای که سرا و رامی شناختند افتاد - و نزد لطف الله خان
 که مراد بود آوردند - و لطف الله خان نزد فیروز جنگ آورده زنان
 بسوارانک و پنج نمایان خدا داد کشاک و صدای شاد بانه بلند
 گردید - بعد در لشکر تشبیر داده مصحوب خواجه بابای
 تورانی نزد پادشاه عدو مال روانه نمود - بعد از آنکه سر آن
 مقتول از نظر گذشت شکر عظیم الهی بجا آورده انار و بنواختن
 ذوبت نموده خواجه بابا را مخاطب به خوش خبر خان ساخته
 حکم فرمودند که سر او را در لشکر و در بعضی بلاد کن تشبیر دهند -
 و درین ماده روایت دیگر نیز مسموع گردید و الله اعلم *

درینولا خبر واقع خان جهان خان بهادر بعرض رسید اگرچه چون
 در آخر عمر پدای اعراض آمده بود بسبب بیچاگری در کمال
 عسرت بمر می برد اما از اسرای با وقار فتح نصیب صاحب
 تدبیر بود بدست و در جذب ناعه نموده زخمهایی کاری برداشت
 به نیکنا به پایان رساند *

عبد الرزاق خان الری که از ابتدای نوکری برای رفتن وطن بهانه

جو بود و باخبر نویسان در کمال سختی ملوک می نمود
درینولا بموجب شکوه سوانح نگار از فوجداری راهبری تغیر نهوده
طلب حضور نمودند - بحضور نارسیده از راه استعفای منصب
نوشته رخصت کعبه خواست - اگرچه بعد عرض بحسب ظاهر
مرخص فرمودند اما از آنکه از مشاهده شجاعت و نمک حلائی
او در نوکری ابوالحسن از راه قدردانی بسیار ازو راضی بودند
و همیشه در استمالت او کوشیده ترغیب طلب مردم لاری می نمودند
بعد رسیدن حضور عذایات زیاده مبذول حال او فرمودند - خفیه
مخلص خان بخشی را مامور نمودند که از طرف خود در تسلی
عبدالرزاق خان پردازد - و او را از اراده مرکوز خاطر باز داد - عبدالرزاق
خان راضی نگشت و دستک رخصت مع مال و عیال از کمال
لطف مرحمت نمودند محمد معصوم و غیره سه پسر او به همراه
پدر رفتن راضی نگشته در حضور ماندند - و هیچ نکر ابوالحسن در
نوکری پادشاه چنین خوش عاقبت نگردید که عبد الرزاق خان
بسبب پاس حق نمک بآبرو موحدله عمر بپایان رساند *

ذکر سوانح سال چهارم از جلاوس خلد مکان مطابق سنه هزار

و صد و هفت هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شام را برای بندوبست و تنبیه غنیم
عاقبت لئیم طرف برگانو [16] رخصت فرمودند - درین اوان بعرض
رسید که رام راجا برادر سنبدی جهنمی که از قلعه جات ضلع

راجگده برآمده طرف چنچی و دیگر مکانهای قلب پناه برده
 مفقود الاثر بود باز خود را بتعلقه ستاره و غیره رسانده هفت ماه
 در قلعه بسر برده از شنیدن کشته شدن سنبها دهنها جادو را برای
 مصلحت طلبیده باراده فاسد و فکر فراهم آوردن لشکر است - درینولا
 از نوشته اخبار نویسان صوبه ملتان معروض گردید که پادشاه زاده
 محمد اکبر که نزد شاه سلیمان ایران رفته بود بعد واقعه شاه که
 سلطان حسین جلوس نمود چون محمد اکبر مکرر درخواست
 مدد فوج و دیگر سرانجام بمیدان آورد شاه سلطان حسین
 بدستور شاه مغفور شاه سلیمان عذر آورد تا که پدر شما تخت آرای
 هند است از ما کمک برای رفتن هندوستان توقع داشتن تکلیف
 بیجا است - بعده که کار به برادران شما افتد آنچه از ما خدمت
 آید خود را معاف نخواهم داشت - بعد از چند روز محمد اکبر
 شهرت خبر غیر وقوع بموجب نوشته بعضی تجار هندوستان داده
 به شاه ظاهر ساخته ادعای بخصت بمیدان آورد شاه در جواب
 فرمودند تا که نوشته تجاران ما از هندوستان نرسد بر صدق این
 خبر اعتماد نمی توان نمود - بعد از دو سه ماه محمد اکبر از
 خجالت اظهار خبر مذکور ادعای آن نموده که آب و هوای اصفهان
 بمنزاج من نمی سازد اراده دارم که چند گاه بطریق تبدیل مکان
 در سرزمین گرم سیر تعلقه خراسان خود را رسانده همانجا بسر
 برم - لهذا التماس دارم که بنام حکام آنجا احکام مدد قشون بروقت
 اگر صادر گردد باعث مزید احسان خواهد بود - شاه بموجب
 درخواست محمد اکبر سرانجام روانه نمودن او نموده تمخواه مدد

خرچ بر حکام آنجا نوشته برای رفاقت و مدد ده هزار قزلباش که بروقت کار آیند یرایغ صادر نمود. پادشاه زاده بسمت مذکور روانه شد * در ماه محرم این سال از وفور رحمت الهی و طغیان آب در بای بهنره که چهارونی لشکر پادشاهی کنار آب بود و امرا عمارت بسیار ساخته بودند عجب تهلکه بر مردم لشکر گذشت که از دوپهر شب عالمی آسوده و بیخبر در خواب بودند آب رو به طغیان آورد و تا صبح شدن نصف بکه بیشتر لشکر را فرو گرفت از آنکه تاریکی شب و هجوم آب و شدت بارش و بسیاری لاو گل علاوه هم گردیده بود عرصه فرصت جان و مال و عيال ازان تهلکه ناگهانی بدر بردن بر مردم تنگ گردید و قریب ده دوازده هزار آدم معه کار خانجات پادشاه و بادشاه زاده و امرا و اسب و گاو و شتر بیشمار و خیمه و اسباب بیحساب بآب فرو رفتند و عمارت بسیار خراب شدند و بعضی عمارتها را چندان آب برده بود که نشان باقی نماند و ساعت بساعت طغیان آب زیاده می شد و غریب آشوب و تزلزل در لشکر افتاد و تمام مثل پادشاه زاده و امرا بی مثل گشته و برهم خورده هر طرف که راه یافتند رو غرور آوردند - و هر کدام دست از مالیت برداشته دست فرزند و عيال گرفته خود را به پشتهای مرتفع و بالای درختان بلند رساندند - تا آنکه باوجودیکه دولت خانه پادشاه بالای تپه بسیار مرتفع بود از اطراف دولت خانه آب فرو گرفت و حکم شد که سوارى خاصه و همه فیلان برای سواری خدمت محل و خزانه و حواهر خانه و دیگر کار خانجات ضرورى آورده حاضر ساختند - و حضرت خلد مکان بدست خود دعاها نوشته می فرمودند که در

آب اندازند تا آب روبه تنزل آورد - و در آن حالت چهره پوری بروی آب پیدا شد که بالای آن زلفی جمیله با زیور و رخت فاخره نشسته فریاد میزد و بدست اشاره می نمود و عجز میکرد که مرا بر آرید و آنچه دارم بگیرد - بعده که بتلاش تمام بر آوردند معلوم شد زن هذدوی صراف پیشه بود که از بهادر گده آب برداشته در پنج شش پهر باسلام پوری آورده بود - از زبانی راوی ثقه مسموع گردید که کنار دریا بتفاوت مسافت که گمان آب رسیدن نبود بعضی از متوسلان مخلص خان بخشی فروک آمده قریب یک روپیه از نقد و زیور از ملاحظه دزدی زیر خاک مدفون ساخته بودند بعد ازان که طغیان آب روداد فرصت بر آوردن مالیت مذکور نیافته بخاطر جمعی تعیین نشان و گمان آنکه از زیر زمین محفوظ تر جای دیگر نخواهد بود جان خود و عیال ازان آفت بدر بردن غنیمت دانستند - بعده که آب از بالای آن گل زمین بر طرف شد و باوجودیکه دم بدم خبر گیران بودند و قدم و دست بیگانه آنجا نرسیده بود و بهجرد کم شدن آب چند قنات در آنجا برده استاده کرده هر چند آن زمین را سه چهار جا کندیدند و تلاش بسیار نمودند اثری ازان مال نیافتند * دیگر از سونم غریب این سال آنکه از وقایع ظفر آبان بعرض رسید که در مسجد قلعه بدر ساخته خواجه جهان وزیر دکن که از مدت مسجد عالی یادگار گذاشته نماز تراویح می خواندند از افتادن برق همه سوختند مگر سه چهار نفر جان بدر بردند - بروایت ثقه نقل نمایند که امام مسجد که از مدت دران مدرسه مندری گردیده خانقاه اختیار نموده بود آن روز بعد غسل و تجدید رخت از همه

وابستہا رخصت حاصل نموده گفت آثار مرگ مشاہدہ می نمایم رخت بدن او ہمہ بحال و اثر سوختہی پیدا نبود جان بحق تسایم نمود *

ذکر سوانح سال چہل و یکم از جلوس خلد مکان مطابق
سنة ہزار و صد و ہشت ہجری

چون سیدی خیریت خان کہ بغداد و بست باری و پای قلعة راہبری با او تعلق داشت و در سنة سی و نہ جلوس و دیعت حیات نموده بود و بموجب عرضہ داشت عبد الرزاق خان کہ فوجداری آن ضاع داشت اموال خیریت خان را بہ سیدی یاقوت خان بخشیدہ ادای طلب سپاہ ذمہ خیریت خان را بعهده او نموده بودند و سیدی یاقوت خان بدین دست آویز ہمہ متروکہ خیریت خان را کہ از نقد و جنس مبالغ کای می شد بضبط خود در آورده زن و فرزندانش خورد سال او را در قلعة جزیرہ تعلقہ فرجدارۃ خود برده نگاہ داشتہ بود و یومئہ بقدر کفاف ضروری بدستور محبوسان می رساند - درین سال از روی واقعہ راجپوری تعلقہ سیدی یاقوت خان بعرض رسید کہ شب ماہ رمضان المبارک کہ عورات بسیاری کہ برای مبارکباد ماہ نو اندرون محل یاقوت خان میفرستند یکی از جوانان امرد نما بموجب اشارہ و فرستادہ زن خیریت خان بلباسی کہ زنان ہنود و مسلمین کوکن می پوشند خود را ملبس ساختہ یک جہدہ رو گرز چوبی زیر گھگرہ و ساری پنهان نموده میان ہجوم عورات خود را اندرون رساندہ در جای ضرور کہ مخصوص برای رفتن سیدی یاقوت خان بود رفتہ پنهان گردید - از آنکہ سیدی

یاقوت خان تمام روز تا یکپاس شب مسالم و مستعد بیرون نشسته بکاربار ضروری می پرداخت بعد رفتن اندرون نیز تا در پاس شب بهمان هیئت کمر بسته می بود در عمل پهر سیوم کمر را نموده بجای ضرور رفته بعد فراغ وضو ساخته خواب می نمود - آن شب بدستور هر شب همینکه نزدیک جای ضرور رسید کنیزی که پیش پیش او با چراغ و آفتابه میروفت بعده که قدم اندرون گذاشت و آن شخص را بدان ضرورت حربه بدست دید بی اختیار فریاد نمود و چراغ از دست او افتاد و آن شخص بلا فرصت خود را رسانده ابتدا گرز چوای سنگین بر سر حبشی فرود آورده باز خواست که جمدهر بدو اندازد - باوجودیکه دران حالت یاقوت خان ازار بند و نموده بود فواره خون از سرش روان شد دست حریف با جمدهر گرفته فرصت دست و پا زدن نداده در بغل قائم گرفته بر زمین زده بر سینه او نشست اما قادر بر کشیده گرفتن جمدهر از دست های او نگردید تا آنکه صدا و ندای این هنگامه در محل بلند گردید و کنیزک های حبشی با مشعل و چوب دستی بسیار بمدد رسیده جمدهر ازو جدا نمودند و از بیرون نه کران نیز رسیدند و او را بسته خواستند که بسیاست و تنبیه او پردازند یاقوت خان که او را بصورت و اسم می شناخت و خوب می دانست که با او عداوت ندارد که باختیار خود بر چنان جرأت اقدام نموده باشد اغاب که فرستاده دیگری است لهذا به تسای او پرداخته دیگرانرا از زجر و زدن او مانع آمده دست و روی او شسته از روی دایری تمام قسمهای مغلظه برای امان جان بنزدان آورد و بدلاسا اقرار از کشیده بر حقیقت سرکار آگاهی یافت. و نام جمعی

از همراهان معتمد با قوت خان که درین مصلحت بازن خیریت خان هم داستان شده بودند ظاهر ساخت - اگرچه آن گرفتار دام بلا را مدت محبوس داشته آخر موافق عهد و قسم ضرر جانی بدو نرساند اما دیگران را که شریک مصلحت گشته بودند بمرور همه را بجزای اراده باطل آنها رساند و به آن زن نیز اذیت نرسانید بلکه بعد چندگاه بر یومیۀ او افزود - یکی از فضلاء مکۀ متبرکۀ مشهور به اندی که در قرائت و خوش آوازی و دیگر کمالات مقتدای وقت بود و مبلغ خطیر مدد خرج فرستاده قبل ازین بدو سال ازان مکان شریف طلبیده و مورد عنایات ساخته بخدمت خطابت و امامت معزز ساخته بودند و روز بروز متوجه حال او می گردیدند و دو خواص جمیلۀ از محل با زرینۀ مرصع دو بخشیده بودند درین سال روز عید الفصحی وقت خواندن خطبه بعد حمد و نعت که باسم خلفای راشدین رضوان الله رسید از سهو عظیم روی داد و اکتفا بذکر دو اسم نسوده با تمام خطبه پرداخت - اگرچه بعضی از فضلاء مقرب حضور خواستند که برو هجوم آورده به بیحرمتی پیش آیند بعده که پادشاه سبب آن سهو عظیم ازو استفسار نمودند امام جواب داد و اعتذار نمود که وقت خواندن خطبه دلم از محرومی سعادت طواف بیت الله و تفرج آن مکان متبرک بجای خود نبود ندانستم چه خواندم و چه پیش آمد - پادشاه خطا بخش جرم پذیر عذر او پذیرفته از آفت بیحرمتی بپناه لطف خواش کشیدند لیکن چون ازان روز آبروی سابق او نزد پادشاه و دیگر مقربان بحال نمانده بود بعد از چند ماه بخصمت وطن خواست - باعزاز روانه فرمودند -

مخلص خان بخشی نبیره قوام الدین خان که بحلیه صلاح و تدبیر و کمالات صوری و معنوی آراسته بود ازین جهان فانی بروضه جاودانی شتافته بجای او روح الله خان را بخشی نمودند *

ذکر سوانح سال چهل و دوم از جلوس خلد مکان مطابق

سده هزار و یک صد و نه هجری

ازری سوانح برهانپور بعرض رسید که نیبا سندهیا و دهنا و دیگر نا سرداران غنیم لئیم با فوج عظیم آمده برهانپور را محاصره نموده بودند - نجابت حان صوبه دار با دیگر بندهای پادشاهی برآمده در دنج شر مقهوران کوشیده تا سه شبان روز از بالای فیل فروز نیامده تردد نمایان بر روی کار آورد و مفسدان از نواح شهر برخاسته طرف سرکار بیجاگده بقصد عبور از آب گذر اکبر پور برای دست اندازی صوبه مانوا آواره گشتند و فیروز جنگ بتعاقب آنها پرداخته بعد مقابله تنذیه واقعی نموده جمعی کثیر از مقهوران علف تیغ و هدف تیر و سنان بهادران گشتند - فرمان بدستخط خاص متضمن بر آفرین پاک صادر فرمودند *

از سوانح بندر سورت بعرض رسید که میر علی نقی از نمایر خلیفه سلطان که با بادشاه ایران نیز رشته قرابت قریبه دارد بامید بزدگی درگاه آسمان جاج از ایران رسیده - حکم شد دوهزار روبیه از خزانه بندر سورت تنخواه نمایند و مهماندار از حضور تعیین فرمودند - سید حسین علی خان ولد سید عبد الله خان باره که از خدمت فوجداری سلطان پور ندر بار و غیره تغیر شده فوجداری سیونی هوشنگ آباد یافته آنجا رفته بود بعد انقضای یکسال

باز بخد مت فوجداری ندر بار و پرگنّه تهالیز سرکار آسیر بدستور سابق
 مامور گردیده بعده که به پرگنّه تهالیز رسید بعد از بند و بست
 آنجا خواست بتعلقّه ندر بار خود را رساند - درین ضمن نیدای سندهیا
 وغیره نا سرداران رام راجا با فوج هشت هزار سوار که به پرگنّه
 ندر بار رسید بیشتر دیهات را تاخته و سوخته بودند - از شنیدن
 برآمدن حسین (۱۷) علی خان از تهالیز اطلاع یافته دست از
 تاخت ندر بار برداشته متوجه مقابله حسین علی خان شدند
 حسین علی خان نیز از بسیاری فوج غنیم ناندیشیده با هفت
 صد و هشت صد سوار و قریب دوسه هزار برقنداز و کماندار
 که نوکر داشت و از زمینداران تعلقّه فوجداری خود فراهم
 آورده بود باستقبال غنیم شتافت بغاصله دو کوه از قصبه
 تهالیز مقابله افتاد و سادات بارهه مستانه وار پا بمعرکه کارزار
 گذاشته و محاربه معب رویداد و حسین علی خان تردد و
 حملههای رستمانه نموده مکرر فوج مرهّه را از پیش رو برداشت آخر کار
 نیدای سندهیای ناپکار بسبب بسیاری فوج اطراف حسین علی خان
 را حلقه وار فرو گرفت و زد و خورد غریب بهمان آمد و قریب
 سه صد سوار و پیاده همراه حسین علی خان بدرجه شهادت
 رسیدند و حسین علی خان که عرصه بر او تنگ گردید باوجودیکه
 در سه زخم کاری برداشته بود با زخمهای خون چکان خود را
 از بالای فیل انداخت - اما چون از رسیدن زخمهای پیاپی

قوت و طاقت ترده نمانده بود از چهار طرف بر سر او ریخته دستگیر ساختند و تمام بهیر و مردم لشکر مع فیلان و غیره هرچه داشت بغارت بردند و سواي مالي ده از نقد و جنس بتاراج بردند دولتک روپيه ديگر مقرر کردند که گرفته خلاص نمایند و بعد از سعي بسيار نزديک به یک لک و هشت هزار روپيه از زر جاگیر و باقي اسباب که در قصبه تهايمز مانده بود و مرصع آلات ادا نمود - برای تيمه هرچند بصرافان و تاجر پيشگان قصبه ندر بار تکليف نمود که کم و زياد بطريق قرض بدهند مردم قصبه قبول نمودند - از آنکه رعايای قصبه ندر بار چوتيه غنيم هرگز نداده به پناه فوجدار محصور گشته بدفع شر مرهقه می پرداختند و غنيم از آنها غبار خاطر داشت - حسين علي خان نيز از سختي آنها بيدماغ گردیده ناچار با غنيم اتفاق و مصحلت نموده قرارداد که بعد محاصره یک دو روز و بلند شدن صدای دار و گیر و راز شهر پناه بر روی غنيم و نمایند بشرطیکه سمت بتاراج رعايا نکشایند اما مردم عمده مال دار و صرافان و تاجر و مقدمان را گرفته بشکنجه و عذاب تمام مضاعف باقی وجه قرار بوصول در آورده بآنها رسانده در عوض دعوي محسوب نموده خلاص گردید - چنانچه مبلغ یک لک و چهل هزار روپيه بدل هشتاد هزار روپيه بمرهقه عاید گردید و قریب می هزار روپيه برای حسين علي خان نيز به تحصيل درآمد - بعد عرض خلاف مرضي پادشاه بظهور آمد فرمودند که هرگاه طاقت مقابله نداشت چرا جنگ بید صرزه نمود - و عبد الرزاق خان لاري که رخصت کعبه الله گرفته رفته در وطن منزوي بود از راه

فضل و قدر دانی نظر بر انتهای شجاعت و تهوری و پاس حق نمک که از مشاهده فرموده بودند عبد الکریم نام پسر او را که درمیان پسرهای عبد الرزاق خان جوان مستعد کار طلب بود برای طلب و آوردن پدر مع فرمان و خلعت و پنجاه هزار روپیه نقد که بر خزانه بذر سورت تذخواه نموده روانه فرمودند در فرمان درج کردند که هزار نفر لاری انتخابی همراه بدارد - بعد روانه شدن عبد الکریم بعرض رسید که عبد الرزاق خان لاری بموجب طلب شاه ایران از لار روانه شده بود نزدیک به شیراز رسیده و دیعت حیات نمود - بعد عرض افسوس نموده حکم مراجعت عبد الکریم صادر فرمودند - از جمله امرای حیدرآباد مثل عبد الرزاق خان لاری دیگری تا بقای عمر بایرو بسر نبود *

ذکر سوانح سال چهل و سیوم از جلوس خلک مکن

مطابق سنه هزار و صد و ده هجری

چون حقیقت فساد و شوخی مقهوران در ملک پادشاهی و تسلط آن گروه بدمال پیهم بعرض مقدس میرسید بخاطر مبارک خطور نمود که کمر همت بقصد جهاد بر تسخیر قلعبجات که مسکن و ماوای آن قوم بد نهاد است بسته برای استیصال این طایفه ضال فکر بر اصل باید نمود - بعد انقضای چهار سال چهل و نی در اسلام پوری که مردم در آنجا عمارات عالی و مکانهای دلنشین ساخته میدانستند که شهر نو آباد شد و ازینجا سفر دور دست اختیار نخواهند نمود حکم کوچ فرموده اول امر نمودند که به اهتمام معماران چابک دست احاطه خام گرد آبادی بنگاه تیار نمایند و حصاری

که در مدت شش هفت ماه اتمام آن متعذر می نمود در فرصت پانزده بیست روز سریراه کاران کار پرداز با تمام رساندند - و نواب قدسیه زینت النساء بیگم همشیره حقیقی پادشاه زاده محمد اعظم شاه و والد محمد کام بخش و دیگر بعضی خدمه محل را با جمده الملک اسد خان در اینجا نگاهداشته حکم فرمودند که مژدگی نمایند که همه امرا و منصبداران و خلائق اطفال و عیال خود را مع اسباب زیادتی و تمام خلائق همراه کار خانجات پادشاهی در آن بنگاه بگذارند - و تاکید اکید نمودند که هیچ احدی قبیله و عیال همراه نگیرند - هر چند که درین باب قدغن تمام فرمودند اما از آنکه در سفر و مهم هندوستان این حکم بدون ملاحظه سیاست که میان پادشاهان عدالت اساس تیموریه از راه ترحمی که بحال خاق دارند بظهور نمی آید پیش نمی رود بندوبستی که بایست در همراه گرفتن قبایل بعمل نیامد - و پنجم جمادی الاولی سال مذکور ریاست ظفر آیات سمت قلعه بسنت گده و دیگر قلاع جات آنطرف برافراشته شد و در کوچ و مقام بیست روز نزدیک مرتضی آباد عرف مرج مضرب خیم واقع شد - پادشاه زاده محمد اعظم شاه که از بدرگانون (۱۸) طلب حضور شده بود درین منزل رسیده ملازمت نمود *

در همین ایام از زبان منبهیان بعرض رسید که رام راجا برادر سنبهای جهنمی مقتول که بعد دستگیر شدن سنبها از مکان قلعههای

تعلقه خود بسبب تسلط امرای پادشاهی برآمده بطریق فرار آواره دشت ادبار گردید و باراده باطل همراه و سال در پناه جبال و مکانهای دشوارگذار بسر میبرد - درینولا از شنیدن توجه پادشاه بقصد تسخیر قلاع با فوج عظیم رو بصوبه برار آورده و خرابی بسیار بقصده جات و معمورهای آن طرف رسانده - و نیز معروض گردید که زمیندار بد کردار دیوگده که بسبب مذاقشه وطن و غلبه وارثان دیگر رو بدین درگاه آورده بشرف اسلام درآمده ملقب به بلند بخت گشته چندگاه در حضور معزز بود آخر کار از آنکه گفته اند * بیت *

عاقبت گرگ زاده گرگ شود * گرچه با آدمی بزرگ شود

از شنیدن خبر فوت مدعی وطن بی آنکه رخصت حاصل نماید از حضور فرار نموده خود را بدیوگده رسانده در وجه ادای پیشکش مقرری هر سال با تحصیلداران پیشکش از راه مفسده پیش آمده در تاخت و تاراج ملک با رام راجا اتفاق نموده - حکم فرمودند که او را نگون بخت می نوشته باشند و پادشاه زاده بیدار بخت را مامور نمودند که با فوج شایسته خود را برای تنبیه رام راجا و نگون بخت برگشته طالع رساند - و تاکید بلیغ فرمودند که بنگاه خود را در مرتضی آباد گذاشته بطریق یلغار طی مسافت نموده چنان تعاقب نمایند که اخگر افسرده زیر خاکستر را نگذارد که شعله ور گردد - و روح الله خان بخشی را با حمید الدین خان بهادر مورد عنایات ساخته برای تاخت و تاراج آبادی اطراف قلعه پرناله و ستاره مامور و مرخص فرمودند - بعد از کوچ از مرتضی آباد مسجدی بنظر آمد که از نشان معمورهای آنطرف بسبب

تاخت غنیم سوای آن مسجد نمازده بود - فرمودند که نزدیک
 مسجد مضرب خیم نمایند - و خود بمسجد تشریف برده بعد ادای
 نماز حکم تعمیر آن فرموده تعیین تهنانه در آنجا نمودند - ازان مکان
 که کوچ واقع شد سه کروهی بسنت گذه نزدیک تهنانه مسوری نام
 نزل و مقام فرمودند - تربیت خان را که میر آتش و صاحب اهتمام
 مورچال مقرر گشته بود برای محاصره و بندوبست مورچال حکم نمودند
 و قلعه نشینان از فراز کوه بسر دادن توپ و دیگر آلات آتشبازی
 پرداختند - بعد دوسه مقام حکم شد که از کنار آب کشنا که از
 قلعه یک کوه مسافت داشت باوجود آنکه گوله رس بود مضرب
 خیم ظفر انجام نمایند - صبح آن فرمان شد که لشکر آماده یورش
 گردد - محصوران از ملاحظه جرأت و عزم پادشاه قلعه ستان حوصله
 باخته باظهار عجز و امان جان پیغام سپردن قلعه بمیان آوردند -
 فرمودند که یراق همرا گرفته مضرت جانی بانها نرسانده بگذارند -
 وقت شب بی آنکه احدی بر آنها اطلاع یابد دست زن و فرزند
 خود گرفته چنان از قلعه برآمده فرار نمود - مفقود الاثر گردیدند که
 نام و نشان از آنها معلوم نشد - بعد عرض شادیانه ابتدای فتح
 بنوازش درآمد و امرای عظام دست و زبان بتقدیم آداب مبارکباد
 شروع تسخیر قلعه کشادند - و مصالح و ذخیره قلعه با قدری غله و
 اشیای دیگر بتصرف بند های پادشاهی درآمد - و آن قلعه را
 مسمی بکلید فتح ساختند *

از نوشته اخبار نویسان ملتان بعرض رسید که شاه زاده
 معزالدین ناظم بمدد سعی حفیظ الله خان پسر خورده جمده الملک

مزعوم ناظم صوبه تته که تسلط کلی دران ضلع داشت به تنبیه
 بلوچان مفسد پیشه که ده دوازده هزار سوار فراهم آمده بودند و قوم
 لتي (19) که شوخي و فساد هر دو طائفه بدصال از حد تجاوز
 نموده بود پرداخت مکرر مقابله و مقاتله عظیم رویداد و از غلبه
 مفسدان عرصه بر فوج شاه زاده تنگ گردید بعده که تردد از شاه زاده
 بظهور آمده و لطف علي خان و راجه سورج مل و پهار خان (20)
 با جمعی از بند های پادشاهی و نوکران شاه زاده بکار آمدند -
 و از آن طرف لتي با هزار سوار و پیاده کشته گردیده فتح نصیب
 شاه زاده گشت *

فتح قلعه ستاره

بعده متوجه تسخیر قلعه ستاره گردیدند - بر قلعه کشابان
 عالمگیر ظاهر است که قلعه ستاره اسم با مسمی است زمر چرخ
 نیکون بدان رفعت و شکوه کوه کمتر دیده و شنیده شد چنانچه
 در تعریف آن شاعر گفته

* بیت *

بالی سرش ز ارجمندی * تابنده ستاره بلندی

آخر جمادی الثاني سنه مذکور مقابل قلعه بغضله یک و نیم کرده
 خیمه گردون شکوه پادشاهی استاده گردید و جانب دیگر دایره
 فلک رفعت پادشاه زاده محمد اعظم شاه قرار گرفت و دیگر

(19) ن - لبي - لبشي *

(20) ن - نهار خان

عمدہای نامدار بتجویز تربیت خان جابجا اطراف قلعه مرکزوار
 فرو گرفته فروز آمدند و هر کدام بهم چشمی همدیگر به پیش بردن
 مورچال و کندن نقب و گرد آوری مصالح قلعه گیری پرداختند -
 و باندک تردد و کمتر ایام توپهای ازدها صورت نهنگ صولت که
 از صدای آن رعد حوصله باختی و مریخ زهره گداختی پای دامن
 کوه و بالای دمدمه های آسمان پایه رساندند و از بالا و پایتن
 آتشبازیهای کوه را باریدن گرفت و شب و روز بان و گولک توپ و
 تفنگ و حقه شعله فشان و چادر آتش بار از فراز کوه می بارید
 و از سنگ متواله که هر دم چندین هزار مستانه وار سر قدم
 نشناخته غلطان بر سر و کمر و پای مبارزان و چارپا رسیده و
 نا رسیده کار او را تمام می ساختند از نرسیدن رسد غله بسبب
 بارش و فساد غنیم که بر کهی و رسد شوخی می نمودند و نواح
 قلعه تا بیست کوه سوخته بودند گرانی و کمیابی غله و کاه بیشتر
 بمرتبه رسید که بتحریر تفصیل آن نپرداختن اولی فی الجمله دمدمه
 فلک پایه بار تفاع بیست و چهار درع مقابل کوه بر پا گردیده و از
 طرف پادشاه زاده نیز مورچال پهای قلعه رسید و یک لک و شش
 هزار روپیه در طلب احشام و جماعه ماویده آن ضلع که در فن قلعه
 گیری ید بیضا دارند داده سرگرم تردد ساختند و از زینهای آسمان
 پایه و جامهای جریمی هزارها مهیا گردید و از اشجار ثمر دار
 بیرون احاطه شمار برای مصالح قلعه گیری از کجاری و چوب
 بندی و غیره بصرف درآمد تا کار بر محصوران تنگ گردید و
 قابوی زدن گولک توپ و گولک تفنگ نماند مگر آنکه از بالای دیوار

سنگ می انداختند و آنسهای پای کار ضایع می هاختمند از
 باریدن سنگ متصل فرصت لمحه نمی دادند یررش بهادران صورت
 نمی گرفت فتح الله خان که از کهنه دلوران رزم آزما و مبارز پشکان
 کار زار دیده توران بود و در جرأت و جلالت فانی نداشت مامور
 گردید که رو بروی دروازه قلعه باتفاق روح الله خان سورچال دیگر
 پیش برآید در فرصت یک ماه دیگر بیرونی رسیدند اما کاری
 نکشود و تربیت خان نمی خواست که مقابل تردد او دیگری
 نام برآورد - در کمر کوه بتجویز رای صایب و مدد سنگدراشان جان باز
 تیز دست و طاق بقدر طول چهار درعه و عرض ده درعه خالی
 نموده مردم کار زار دیده کوه نبرد در آنجا برای چوکی نشانند که بر
 وقت کار زار از آنها شرط جانفشانی بظهور آید چون منصوبه که
 سرکوز خاطر او بود پیش نرفت تدبیر تازه بدل راه داده آن هردو
 طاق را که چون طاق ابروی محبوبان جانستان بودند پراز باروت نموده
 بعده که حسن تردد او بعرض رسید حکم شد که همه بدهای
 جان نثار بسرکاری مخلص خان بخشی و حمید الدین خان بهادر که
 چند هزار پیاده غزی (21) و کرناکمی نیز رفیق گردیدند در پای
 کوه حاضر گردیده چشم بر راه پویدن کمرگاه کوه باشند و بر وقت تردد
 و جانفشانی که باید بکار برند - و صبح پنجم ذی القعدة که قریب
 چهار ماه از محاصره گذشته بود طاق کلان را آتش دادند - پشته
 بالای آن مع دیوار پریده اندرون قلعه افتاد و جمعی از محصوران

پرسیدند و سوختند - مردم پادشاهی از مشاهده آن جرأت بهمرسانده
مردانه قدم پیش نهادند - در همان حالت باروت حفر دویم را
آتش زدند - پارچه کوه بالای آن که گمان افتادن آنطرف قلعه بود
برمربندهای جان نثار اجل رسیدند پادشاهی چون کوه بالا ریخت -
و زلزله هوش ربای غریب دران دامن کوه و دشت پر وحشت
پیچید - و چند هزار نفر که دران صفاکها و بذاها چشم بر راه یورش بودند
در چشم برهمزدن زیر سنگ ها آمدند و چون گنج شهیدان بی غسل
و کفن و دفن بالای هم خوابیدند - از منصبداران و عمال توپخانه که
قابل شمار بودند دو هزار نفر بتعداد درآمدند - و دیگر مردم عمله
و فعله و پیداهای احشام و مالویه مضاعف آن بودند ته سنگ و
خاک آمدند - و غریب اتفاق افتاد که قریب صد نفر که بطریق
ندرت ازان صدمه جانبر گردیده از ملاحظه جان دادن پائین قلعه
قابو یافته افتاد و خیزان خود را بالا رساندند - بر فراز قلعه از ذبیحات
کسی را نیافتند - درانجا نیز سوای لاش مرده زنده بنظر نه آمد -
بخوشوقی تمام فریاد بر آوردند که عرعه تردد خالی است بهادران
جان باز زود خود را رسانند - از آنکه هیچ احدی در پای قلعه نمانده
بود که از آسیب زخم سنگ سالم مانده باشد یا دل نباخته باشد و
قابوی بالا رفتن هم نبود - و از فریاد بالا رفتگان سوای آنکه از
صدای آنها محصوران خبر یافته برسر آنها رسیدند و کمک فرسیده
همه را زیر تیغ آوردند فائده دیگر حاصل نشد - و قلعه نشینان چون
حریفان جانباز مقابل را بالای هم افتاده دیدند و میدان از تردد
پردلان خالی یافتند شروع به برداشتن دیوار حایل و زدن گول

تفنگ و حقه آتش و سنگهای آدم ربا نمودند - خسرو آفاق ستان
 برین اطلاع یافته چون دانستند که مبارزان قلعه گشا حوصله باخته
 اند خود بدولت بر اسب کوه رفتار بکمال وقار مستعد کارزار
 گشته بآزرزی شهادت سوار شده با دیگر بندهای رکاب بر سر کار
 آمده فرمودند که لاش مردها را بالای هم فراهم آورده سینهها را سپر
 تیر بلا ساخته بزیغه همت و کمند جرأت مردانه قدم یورش
 پیش گذارند - چون در مردم اثر حرف شنیدن مشاهده نمودند
 خواستند خود بذات شریف به هم قدمی محمد اعظم شاه پیش قدم
 بهادران جان نثار گردند ارکان سلطنت بالکاح و تضرع ازین جرأت
 مانع آمدند بعده باستمال و دلبری سپاه پرداخته فرمودند که
 بدین مرتبه توهم و هراس چرا در دل راه میدهید و هنوز عظیم
 لیتم بر شما دست بردی نموده جمعی که اجل آنها رسیده بود
 بسعادت شهادت که انتهای درجه آزوی اهل دین و سرمایه
 ستگاری آخرت رسیده اند شماها را باید که کمر جهاد قائم بسته تا
 جان در بدن دارید بکوشید - و بسراغ از خان دکهنی حکم شد که باهمراهان
 هر باز که مصالح قلعه گیری اند و مردم بهره مند خان بخشی
 بمقد تربیت خان شتافته از سرنو به بستن مورچال پردازند - جمعی
 از بی جگران حوصله باخته دست افسوس برهم سائیده میگفتند
 که هزار افسوس که چنان بهادران کار طلب و مبارز پیشگان کوه نبرد
 مفت رایگان بنزیر خاب خفتند و هم آغوش سنگ و کلوخ گشتند
 و چندین لک روپیه با محنت و ترو پندماه بخاک برابر گردید
 و باز مال کار معلوم نیست و نمی دانستند که

گل را چه مجال است که گوید بکلال

کز بهرچه سازی و چرا می شکنی

گاه از سنگ ریزه منقار ابابیل دمار اصحاب فیل برآرد - و گاه از قتل شهدای احد کفار را خورسند سازد - بهر حال از اصحاب آن غار که جان عزیز بغارت دادند هر کدام از آنها که وارث دلسوز داشتند بعد از کچ و کاو بسیار اگر لش میت خود را می شناخت بغسل و کفن و دفن او می پرداخت *

و واقعه غریب دیگر که روداد آنکه چون یکسریه پیاده هندو بهمدار کشته گردیده بودند و خویشان ایشان قادر بر جستن و برآوردن لاشهای آنها نبودند و از ضرب صدمات تغیر تمام در صورت همه ماده‌ها بهمرسیده بود و تفریق مسلمانان و هندو و شناختن خویش و بیگانه میسر نمی آمد و از مدبر آتش شعله عداوت در دل همه عملة توپخانه زبانه می زد وقت شب بقصد و نیت آکه اثر آتش به جسد ناپاک جان باختهای آنها رسد مرحله که بخرچ مبلغهای خطیر و هزاران سعی و تدبیر در مقابل باریدن آتش بالا ساخته شده بود خفیه آتش دادند - و چنان حصار آتشین شعله ور گردید که تا یک هفته برای مردم لشکر بلکه از برای قلعه نشینان چراغان نشاط امروز بود و جمعی از هندو و مسلمانین زنده که دران مرحله بودند فرصت برآمدن نیافتند مرده و زنده باهم سوختند

* بدت *

این مرحله گرچه دلنشین است * هشدار که پاداشش آتشین است در همین آوان منهدیان خبر رساندند که رانای مقهور مشهور برام

راجه که طرف برار آواره دشت ادبار گردیده بود از انجا بقصد سمت جبال تعلقه خود آواره گردیده مابین راه باجل طبیعی بماواى اعلى خویش شناخت - و از وسه پسر خورده سال و دو زن ماندند - و دران زودي بعرض رسید که پسر کلان که پنج سال عمر داشت بمرض آبله به پدر جهنمی خود پیوست - و نا سرداران همراه او تارا بائی نام زن کلان او را که در عقل و فراغت و پرداخت حال سپاه و ملک در حیات شوهر شهرت تام داشت و صاحب یک فرزند است قایم مقام او ساختند و رانی مذکور رو بجبال دشوار گذار خود گذاشت - پادشاه حق آگاه از شنیدن این خبر حکم شادمانه نواختن فرموده شکر دفع شر آن کافر از سر خلق الله بجا آوردند - و ازین مرده که در لشکر ظفر اثر انتشار یافت هواخواهان عقیدت نشان و اکثر ظاهر بیدان غافل از اراده کارخانه الهی زبان بشکر و تهنیت پادشاه دین پرور و مبارک باد همدیگر کشادند - چنانچه از دستگیر شدن و بقتل رسیدن سنبهاکه رانا برادر اورا موجود نمی دانستند و می گفتند دیگر ماده فساد دکن برطرف شد - الحال نیز همه متفق اللفظ گشته خوشوقیدها نمودند و گفتند که قلع و قطع شجر بنیاد مرهته بد کردار گردید - و در طفل شیر خواره که با زن بیدست و پا مانده اند استیصال آنها وابسته بهیچ است اما از انکه گفته اند

* مصرع *

دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

چنانچه از تارا بائی زوجة رام راجا شروط سرداری و تردد در طغیان ورزیدن بظهور آمد و روز بروز باعث مزید فساد و بندوبست مرهته

گردید سال بسال بر محل بذکر خواهد در آمد *

القصة از خبر فوت رام راجا پرسرام نام که در قلعه پُری بتغارت مسافت هفت کروه از قلعه ستاره واقع است بجای دیوان برای بندوبست مالی آن ضلع که از طرف آن ناپکار بد انجام قیام داشت استقلال باخته بی سلاح قلعه دار برآمده ملازمت نمود - درین ضمن قلعه دار پُری نیز حوصله برپا داد پیغام طلب قول امان جان و مال بمیان آورد - در همین حالت سوبهان نام قلعه دار ستاره که بسبب پریدن دیوار یک طرف قلعه و سوخته شدن جمع کثیر که انتشار یافتن خبر رام راجا علاوه آن گردیده با قلعه دار پُری عداوت داشت سراسیمه مآل کار گشته باستصواب پادشاه زاده محمد اعظم شاه رجوع آورده التماس نمود که اگر امان جان و آبرو یابم و تقصیر قلعه دار پُری معاف نشود کلید قلعه حواله می نمایم و تعهد می دهم که قلعه پُری را در فرصت کم بلا قول امان بتصرف بندهای پادشاهی در آورم - التماس او قبول افتاد *

سیزدهم ذیقعدة سنه مذکور کلید قلعه ستاره تسلیم نمود و زیاده از سه هزار نفر ذکور و اذات مامون گشته از قلعه برآمدند - و شادیانگه فتح و تهنیت تسخیر قلعه باصول گوناگون بنوازش در آمد - و سوبهان را دست و گردن بسته بپایه تخت حاضر آوردند از راه خطا بخشیدن و جرم پذیرفتن حکم دست و انمودن فرموده منصب پنج هزار سوار مع اسب و فیل و کتار مرصع و علم و نقاره و بیست هزار روپیه نقد عطا نمودند - چون بعد تسخیر ستاره متوجه محاصره قلعه پُری گردیدند - بعده که برهمنان

قلعه دار پری مایوس از قبول و عهد و امان مراجعت نمودند قلعه دار پری که آن قلعه زیاده از ستاره سرفخر بر چرخ گردون می سائید مستعد جنگ گردیده به نسق برج و باره پرداخت - اگر ستاره برخود می نازید که آرایش فلک از وجود منست - پری می گفت که آوازه عظمت آسمان از همسری منست اگر ستاره ستایش خود ازین می نمود که برجهای حصار نیلگون از من شرف زینت پذیرفته - پری می گفت که برجهای فلک در سایه رفعت من تابنده است *

القصة ترددات و یورشهایی که در مدت ایام محاصره آن قلعه آسمان شکوه از بهادران قلعه کشا خصوص از سرآمد مبارزان فتح الله خان بظهور آمده اگر به تفصیل آن پردازد باطناب سخن می کشد - خلاصه کلام آنکه دهم ذی الحجه از یورش دلاوران کوه نبرد آدم بسیار بدرجه شهادت رسیدند - اگرچه از تردد و جانفشانی فتح الله خان و سعی تربیت خان و دیگر بندها جان فذار در اندک فرصت عرصه بر محصوران تنگ گردیده بود - اما از آنکه از باریدن شب و روز شدت باران آن ضلع که پنج ماه امان یک ساعت نمی دهد و مسدود شدن رود غله و گاه از تاخت مقاهیر که اطراف لشکر مور و ملخ وار انتشار داشتند و از طغیان آب ناله ها که می نمی رسید بر فوج بادشاهی نیز بمرتبه اتم عرصه تنگ گشت - و جنس خوردنی و قوت آدم و چارپا بحدی نایاب گردید که هیچ ذی حیات را قوت حرکت نماند و بسبب گرانی و قلت زر سوای جنم ماکولات اگر آب حیات به پیشیزی می فروختند کسی

بجوی نمی خرید - و اگر همه قطر و باران لوای آبدار میگردد از بی پشیزی و بی برگی کسی بطرف او نگاه نمی نمود - حاصل سخن رونق بازار قحط روز بروز در افزونی بود - و گوشت بدن هر ذی حیات از فاقه درکاستن از اسب و بار بردار سوای نام نمانده - لهذا قلعه نشینان گاه بیگاه غافل از کوه فرود آمده شوخی زیاده می نمودند - تا آنکه از یورش مکرر و تهوری فتح الله خان یکه بهادر محصوران دل باخته بغریبان الامان در آمدند - و اوائل محرم الحرام در محاصره یک و نیم ماه قلعه مفتوح گردید و مردم قلعه با عیال و رخت کهنه بدن امان یافته برآمدند - و امرا ادب تهذیب بجا آوردند - چون آن هردو قلعه مسجد های نامی که پادشاهان بیجاپور بنا گذشته بودند داشت و کفار در خرابی آن کوشیده بودند حکم تعمیر آن فرمودند - و قلعه ستاره را باسم اعظم تارا و قلعه پرای را بنورس تارا موسوم ساختند - و بعد منصوب نمودن قلعه دار و دیگر نسق و بند و بست آن سرزمین آرا ده کوچ نمودند اما بار بردار اصلا برای کار خانات پادشاهی و امرا و غیره موجود نبود و از زیادتى بارش و ناسوا فقت آب و هوا که در آن سرزمین اصلا بشتر نمی سازد نام و نشان شتر نمانده بود - و تردد ارايه بسبب درهای قلب دشوار گذار آسمان رفعت دران ضلع متعذر مع هذا از گزهای ارايه بار بردار که از تیر باران ایام بر شکل پنج ماه زنده مانده بودند سوای پوست و استخوان باقی نبود - سخن درین است که بر فیلهای کوه شکوه نیز همین حادثه گذشته بود اسباب سرکار پادشاهی و امیران بر همان فیلان ناتوان پوست و استخوان و گزهای نیم جان و مزدوران و فقیران بلغور خانه هر چه توانستند برداشتند

باقی پاره اسباب حواله دار نمودند و پاره سوخته سبک بار گشتند و نمرادان بی بضاعت که خانه آنها بار خروس (؟) گشته بود خانه بدوش گشته روانه شدند - مع هذا آن قدر فیل و گاو که جان آنها بر آنها گران باری می نمود میان درها از گرانی بار افتاده جان عزیز را خیر باد گفتند و راهها بند گردید - و بصعوبت و کسالت تمام تا کنار دریای کشفا که پنج کوه مسافت داشت در سه منزل که آخر روز بمنزل میرسیدند رسیده ارای فکر عبور که سوای هفت کشتی شکسته بسته موحون نبود حکم مقام نمودند - از شدت طغیان آب کشفا چه شرح دهم که هر کرا بر امواج جان ربای آن دریای خونخوار نظر می افتاد نظر بر کثرت لشکر و قلت معبر جان از قالب تهی می نمود

• بیت •

چه دریا سایه قهر الهی • ازو در رعشه از مه تابماهی

بعده که شروع بعبور نمودند باوجود تعین شدن گرز بردارها که زیرستان بر زیرستان تعدی نتوانند نمود و مقبر شدن آنکه هر روز یکی از پادشاه زاده و امیر نامی گذر آنقدر فساد و شمشیر کشی کنار دریا می شد که هیچ روز نبود که دو سه نفر گشته و زخمی و عرق نگریدند - ترک تاز خان و دیگر مغلان توران دو کشتی بضرب شمشیر بی حکم بتصرف خود آورده بعد گذشتن خود ها از آب کشتهها را کچکول گدائی و کاسه مداخل وجه حلال دانسته مانع گذشتن دیگر ها گشته بجای یک روپیه اشرفی گرفته ستم شریکی ملاهان نموده مبلغ فراهم آوردند و بیچاره های که زور و زر نداشتند کنار دریا مستغرق بحر فکر گردیده در پای درخت چکنم لنگه

اقامت اندخته نمی دانستند چه کنند و مضمون این بیت بگوش
پند زیوش آنها میرسید *

گر همه خضر است پی گم کرده کار خود است

گر همه عیسی است در فکر خر و بار خود است

و بسیاری از جان میر آمده ها که از جان و مثل گذشته بامید آنکه
شاید بزور بازوی شدا یا بمدد دست غیب بسلامت از آب بگذرند
خود را بآب میزدند از ده یکی بساحل نجات میرسید و بسیاری
غرق بحر فنا میگرددند و از بی بضاعتان عقب مانده چندین
هزار نفر داخل بیابان مرگ گشتند که نام و نشان آنها پیدا نگردید
بدین حالت از آب گذشته وسط ماه صفر المظفر سال مسطور بدی
قلعه غیر مشهور که قابل چند روز بسر بردن بود رسیده حکم مقام
یک ماه نمودند و باران که تا این مکان شرط رفاقت بجا آورده
بود الوداع گفت و مردم لشکر دم بآرام زدند - چون از پادشاه زاده
محمد اعظم شاه بعضی ادای خلاف مرضی ظاهر میشد
و موافق اظهار پادشاه زاده پویشانی حال سپاه بعرض میرسید
باوجودیکه برای تسخیر قلعه پرناله و دیگر قلعات آسمان
شکوه کمر همت بسته عزم جزم داشتند پادشاه زاده محمد اعظم شاه را
برای آرام سپاه بتعلقه صوبه داری اوچان مرخص فرمودند و همچنان
اکثر بندهای بی عمر و سامان را بجاگیر کرده دوازده روز راه بواج آنجا
داشتند و به بیجاپور و دیگر معموره های اطراف رخصت نمودند - و
شاهزاده بیدار بخت را که بعد از تعاقب رام راجا طایب حضور شده بود
بمحضور نریده بطریق هر اول بجهت تسخیر قلعه پرناله مامور

ساختند - از عقب ذوالفقار خان و تربیت خان را نیز با توپخانه روانه فرمودند - چون بسیاری از بند های جان نثار و اسپان بدشمار در پای قلعبات مفتوحه بکار آمده بودند و تلف میگردیدند حکم جهان مطاع عالم مطیع بتأکید تمام بتمام صوبه داران خجسته بنیان و بیجاپور و حیدر آباد و احمدآباد و دیگر صوبجات دور و نزدیک صادر شد که هر کدام هزار سوار خوش اسبه نگاهداشته ششماهه پیشگی از خزانه سرکار داده روانه درگاه معالی سازند و خود بقصد آرام گرفتن لشکر طرفه خواص پوره که فی الواقع مکانی پراز سبزه و کاه و اشجار ثمر دار و آب وافر بود عنان توجه معطوف داشتند - اواخر ربیع الاول بدان مکان رسیده مضرب خیم فرمودند و از آرزانی غله و فراوانی همه ماکولات چند روز رفاه بحال مردم رو داد و هریکی بزبان حال میگفت

* بیت *

باز آمد رنگ ما بر روی ما • باز آمد آب ما در جوی ما
اما از آنکه زمانه غدار رنگ بر روی گل نمی تواند دید حادثه تازه ناگهانی آسمانی بر مردم لشکر و خود پادشاه عالمگیر گذشت مجمل ازان سوانح می نگارد که چون لشکر کنار زاله کم آب که اطراف ناله رنگ بوم خشک داشت فرود آمده بودند و بسبب انقضای ایام برشکال گمان آب باران بی هنگام بشدت نبود آخر ماه ربیع الثانی از بارانی که در جبال و کوهستان و در دشت پروسعت غیر موسم بارید و پاس شب گذشته کوه کوه سیلاب بلا بیکبار رو بلشکر آورد و بالای مبرم جان مردم گردید جمعی که مد هوش باد و عسرت و هم آغوش خواب غفلت بودند وقتی خبردار گشتند که آب از سر گذشته

بساط خانه راجع خیمه و فرش زیر پا در هم پیچیده بود و هر کدام که سراسبه گشته بفکر نجات شروع بدست و پا زدن نمودند هر طرف که دران شب تار نظر می افکندون جز موج آب بی پایان بنظر نمی آمد و خیمه احباب وار بر روی آب نمودار گشت و عالمی همچو محشوران یوم النذر سر و پا برهنه استغفار و عجز کزان نفسی نفسی گویان هر طرف بقصد جان سلامت بدر بردن میدویدند و اکثری نقد جان دران بحر بی پایان بید فنا دادند در حالتی که ابتداء صدای وحشت افزا تزلزل فزای فرو گرفتن سیلاب بهیئیت مجموعی دران شب تار در لشکر برخاست و غلغلۀ عظام هوش ربا دران عرصه پروسعت پیچید پادشاه عالم ستان که در جای ضرور تشریف داشتند بگمان آنکه هنگامی رستخیز از ناگهان ریختن غنیم بر اردو بر پا شده همینکه برخاستند در عالم اضطراب پای خدیو زمان بلغزید و چنان ضرب صعب بپای مبارک رسید که علاج پذیر نگردید و بگرنه آنکی که میراث صاحبقران است منجر گردید و کار بجائی کشید که سیلاب تا دولتخانه پادشاه رسید و سواری خاص و برای خدمه محل طلبداشتند بعده که صبح دمید آب روی کمی آورد و بسیاری از مردم عمده نامی اسباب و سرانجام بیان داده سر و پا برهنه هر طرف میدویدند - آنچه ضرر مالی و کساله و تصدیع بخلاق الله رسید از احاطۀ بیان بیرون است *

الحال فقره چند از عزم تسخیر قلعه پرناله که علت غائی این سفر سراپا خطر عمده قصد مفتوح ساختن همین قلعه آسمان توأم بود که بعد از در آمدن بتسخیر از سعی پادشاه

زاده محمد اعظم شاه و مدت در تصرف پادشاهی ماندن در سال سی و پنجم جلوس باز غنیم لیثم بر آن قلعہ دست یافته بتصرف خود آورده بود وسط ماه رجب المرجب سنه مذکور اردوی گیهان خدیو بآن طرف باهتزاز درآمد اوئل شعبان المعظم نواحی مرتضی آباد رسیده شرف نزول فرمودند - مخلص خان که درین راه بیمار گشته بود بعد رسیدن بمنزل مرتضی آباد ازین تنگنا سرای فانی بدارالقرار جاویدانی شنافت - درین منزل فوج غنیم باندوہی تمام آمده اطراف فوج شوخی زیاد نمود بعده کہ بہرہ مند و دیگر امرا بمقابلہ برآمده بہ تنبیہ مفسدان پرداختند مقہوران رو بفرا آوردند - چون از ہمہ صہبجات دور و نزدیک فوج تازہ مع مصالح قلعہ گدیری بسزاولی گزر برداران طالبداشتہ بودند تا اواخر ماہ رمضان المبارک دران ضاع بہرہ شدند بعد عید فطر کوچ فرمودہ دہم شوال المکرم نزدیک قلعہ ہون گذہ کہ بقلعہ پرنالہ چسپیدہ بود گذارد یا رو بردی قلعہ شرف نزول فرمودند - درین مدت سفر دکن تا مقدور ہر حا کہ مہمورہ و آبادی کہ اسم مصر ہوان اطلاق توان کرد سی شناسند ادای نماز عیدین و جمعہ متوجہ می شدند بعد کہ مہم تسخیر قلعجات بمیان آمد و عارضہ صدمہ کہ بپای حضرت خلد مکان رسید علائق تصدیعات آن مفر گردید بارادہ و قصد آنکہ ہر گاہ کہ از جہاد و مہم دکن فارغ شوند و متوجہ دارالخلافہ گردند حکم نما قصر فرمودہ ادای نماز جمعہ و صلوٰۃ عیدین برسیدن مکان مقصود موقوف داشتند - خان فیروز جنک را برای تنبیہ و قتل و اسیر نمودن اشرقیای اطراف رخصت فرمودند •

ذکر سوانح سال چهل و چهار از جلوس مطابق

سنه هزار و صد و یازده هجری

شاه زاده بیدار بخت و دیگر امرای نامدار برای احاطه نمودن
 هر دو قلعه که هفت کروه دور آن از روی جریب بعرض رسید
 مامور گردیدند بعده که حکم نگاه داشتن و روانه نمودن هزار
 سوار بنام اکثر صوبه داران صادر گردید چنانچه بزبان خامه داده
 بنام شجاعت خان صوبه دار احمد آباد که بی آنکه بملازمت بادشاه
 رسد غائبانه در همان صوبه مذکور بمنصب جنوری از جمله متعینند
 احمد آباد بود بوسیله حسن تردد و شجاعت و امانت از جمله کار
 طلبان و دیانت پیشگان مشهور و ملقب بکار طالب خان گردید و
 روز بروز نظر بر جوهر رشد بر مراتب او می افزودند تا آنکه در
 اندک مدت پنج هزار و پنج هزار سوار و صوبه دار احمد آباد و جودیپور
 نموده مخاطب بشجاعت خان گردانده مورد عیایات دیگر ساخته بودند
 نیز حکم روانه نمودن هزار سوار همراه نظر علی خان که متبذای او
 می شد و به پسر مزارع شهرت داشت شرف صدور یافته بود شجاعت
 خان نظر برینکه مردم احمد آباد برفتن مهم دور دست تن نمی دادند
 و غرور قدم خدمت و تر داتی که ازو بظهور آمده بود خلاف صوبه داران
 دیگر که کم و بیش موافق حکم بعمل آوردند در سرانجام و تقدیم خدمت
 ماموره نپذیرفته عرضه داشت متضمن بر عذر آنکه مردم احمد آباد
 برای مهم و سفر دور معذرتند مع دولت رو بیده در کفاره این
 کم خدمتی روانه حضور نمود از اتفاقات همان روز که عرضه داشت
 شجاعت خان از نظر گذشت عرضه داشت محمد مراد خان که از

خانه زادن کم منصب و تربیت یافته های حضور و مزاج دریافته بادشاه
بود و بخدمت فوجداری سرکار گودره و غیره تعلقه صوبه احمد آباد
سفر رازی داشت و میدان شجاعت خان و او سوي مزاج به میان آمده
بود بدین مضمون رسید که درین ایام پادشا عدو مال ا ل ا م بقصد جهاد
کمر بتسخیر قلعجات تعلقه کفار بسته این خانه زان را زیر سایه باران
نشستن و آب سرد خوردن گوار نمودن دشوار گردیده و بی حکم بحضور
نمی تواند رسید اگر مأمور گردید یکی از خانه زان را در تعلقه
فوجداری نائب گذاشته خود را با جمعی که تواند بحضور رسانده
سعادت شرف ملازمت ضمیمه ثواب جهاد حاصل نماید بعد که
مضمون هر دو عرضه داشت بعرض رسید آتش غضب سلطانی
در حق شجاعت خان شعله ور گردید حکم شد که مراتب پسر
خوانده شجاعت خان مع مراتب جمله فوجداران صوبه احمد آباد و
متعینند عده آن مریه بعرض رسانند و همه را بکمی منصب
مغضوب ساختند و حسب الحکم با عتاض تمام که خلاصه مضمون
آن بکم و زیاده عداوت نوشته می شود بتمام شجاعت خان صادر
فرمودند رای صدورای بر عقل و دانی آن پیر عقل و هوش باخته
که در مقابل چنان حق نملک و عداوت بی پایان بی آنکه سعادت
ملازمت دریافته باشد از ادنی پایه بمراتب اعلی رسانده باشیم و
همیشه در صوبه داری بمراد خاطر بسر برده باشد در چنان وقتی
که ما بدولت بر جهاد و قلع ریشه کفار بدنها کمر همت بسته
باشیم و بر هر مسلمان که بهره از ایمان داشته باشد اعانت پادشاه
اسلام خاصه در جهاد واجب و لازم برای طلب هزار سوار بخرچ زر

سرکار حکم صادر فرموده باشیم بعد از این لایعنی وایت و لعل
 گذراندن و در فرستادن پسر سزای که متبذای خود نموده اغماض
 بکار بودن و از غضب سلطانی ملاحظه نمودن سواى بی سببى
 چه حمل مى‌توان نمود - آن قلیای که برای دفعه عدم اطاعت بطریق
 پیشکش فرستاده بود بآن می نمود که ذره را مقابل آفتاب دارند
 یا قطره را در دریا اندازند دولت خداداد سلطنت هندوستان
 دریایست بی پایان که در هر سال و ماه کرورها با نعام و دیگر
 اخراجات در سی آید آنها که تربیت یافته و خانه زاد مزاج دان
 این درگاه آمان جاها اند و چنین عقیدت آئین برین آستان سوده
 اند و آرزوی احرام این بارگاه را جزو عبادت خود می دانند خود
 التماس رغبت رسیدن حضور مع النور می نمایند التماس هم
 باید که ازین عقیده فاسد باز آمده زود و شتاب متبذای خود را
 با فوج شایسته روانه درگاه معلی نماید و فرمودند که گرز بردار شدید
 رفته پسر خوانده شجاعت خان را با متعینه دیگر احمد آباد بحضور
 بیاورد - و بذام محمد مراد خان علی الرغم صوبه دار فرمان ازوری
 کمال عنایات و خانه زاد پیوری بدین مضمون مصحوب گرز بردار
 صادر شد که مضمون عرضه داشت او متضمن بارگاه احرام حضور
 بعرض رسید و مستحسن افتاد باید که هزار سوار خوش اسپه را امیدوار
 عطای منصب و تعینات جاگیر در همان صوبه ساخته بقرار شصت روپیه
 در ماهه سراسری شش ماهه نقد پیشگی داده همراه بیاورد بعد رسیدن
 فرمان که محمد مراد خان برخلاف مرضی شجاعت خان شروع
 بنگاهداشت سپاه نمود شجاعت خان اطلاع یافته بجماعه دارانی

رجوع بمحمد مراد خان می آوردند پیغام تهدید آمیز منع نوکری اختیار نمودن می نمود تا آنکه محمد مراد خان بسعی بسیار قریب پانصد سوار نوکر نمود ازان جمله هدایت الله نام را که سابق بخشی شاگرد پیشه شجاعت خان بود امید وار ساخت که بعد رسیدن حضور او را سر مثل نموده قبل از همه ملازمان دیگر ملازمت نماید بعد که محمد مراد خان و نظر علی خان پسر خوانده شجاعت خان بسزاواری گرز برداران در ایام شروع محاصره پرناله بحضور رسیدند و بعرض رساند که هر دو بر سر چوکی رسیده اند محمد مراد خان را از راه فضل و خانه زاک پوری بدون آنکه تغییر رخت بدن نماید بتاکید طلبیده وقت ملازمت مورخه غزایات ساخته مع متعینه و برادری اضافه مرحمت فرمودند و گرز برداری که همراه محمد مراد خان آمده بود او را نیز بعطای اضافه سرافرازی بخشیدند بعد که نظر علی خان ملازمت نمود - داروغه گرز برداران برای اضافه گرز برداری که نظر علی خان را گرز بردار نیارده هچشمی محمد مراد خان آورده - آورده های محمد مراد خان را حکم نمودند که محمد مراد خان مثل آنها از نظر گذرانده بمقصی که سرافرازی یابند تصدیق آن بمهر خود بدهد و از روی همان تصدیق بعرض مکرر رسد و خشیان را دران دخل نباشد چنانچه هدایت الله را که سر مثل نموده بود سه صد و پنجاه سوار نمودند - درین ضمن بالتماس روح الله خان بخشی کمی منصب نظر علی خان و دیگر متعینه صوبه احمد آباد که بحضور رسیده بودند بحال فرموده حکم فرمودند

که جاگیر بابت کمی جماعه که بحال شده اذد بآوردنهای محمد مراد خان تنخواه داده باقی که بماند بآنها بحال نمایند و الا جای دیگر عوض خواهند یافت - از شهرت این خبر بعد انقضای چند روز عرضه داشت شجاعت خان بدین مضمون از نظر گذشت که محمد مراد خان جمعی را که بحضور آورده بمنصب سرفرازی یافته اذد همه از قوم ارذال و بازاری احمد آبک و نوکران خانه زادان موروثی آن درگاهند که بحضور رسیده بمعاف فرمودن تقصیر و بحال گردیدن بکمی منصب سرفراز گردیده اذد از آنکه حکم شد که جاگیر بابت کمی منصب آن جماعه بعد تنخواه آوردنهای محمد مراد خان بآنها بحال گردد و الا جای دیگر تنخواه یابند این معذی باعث کمال خفت و بی آبروئی بندهای قدیم پادشاهی است و همه وکلای فوجداران و متعینان احمد آباد باشاره شجاعت خان همین مضمون را بطریق استغاثه بعرض رسانیدند و حسن خدمت محمد مراد خان باعتراض مبدل گردید و چون محمد مراد خان وقت گذراندن مثل که هدایت الله را سر مثل نموده معرفی او باین نموده بود که بخشی شاگرد پیشه شجاعت خان بود بعد گذشتن عریضه شجاعت خان محمد مراد خان را مخاطب و معاتب ساخته فرمودند که شجاعت خان راست نوشته گواه صدق قول او این است که بوقت گذراندن مثل اول بخشی پاجیان پاجی ما را سر مثل کرده معرفی او نمودی مگر خانه زادان و امرزادهای امید وار بقدگی ما در احمد آباد مطلق بهم نمی رسیدند و از روی بیدمانی فرمودند که آوردنهای محمد مراد خان را

که از همدی تا پانصدی سرافرازی یافته بودند همه را سه بستنی اعتبار نمایند بعده که محمد مراد خان عرض نمود که بسبب اغوای شجاعت خان که هیچ جماعه داری رجوع نمی نمود و عده سر مثل نمودن هدایت الله را با حقیقت چند نفر از امرزاده ها که همراه آورده بود بعرض رسانید از پایه عتاب بر آمد و منصب آورده های او موافق تجویز محمد مراد خان بحال گردید •

الحال بذکر محاصره قلعه پرناله می پردازد بعده که تربیت خان و دیگر بهادران قلعه کشا جابجا خیمه های آسمان شکوه ایستاده نموده به پیشش بردن مورچال و دراندن نقب ساعی گردیدند و توپهای صاعقه بار شعله افروز مقابل برج و باره نصب نمودند و بالای بردن دمدنها محاذی قلعه پرداختند بعد از تردد چند گاه که از صدمات گواهای کوه ریا بعضی اطراف قلعه از هم پاشید - اگرچه از اهتمام تربیت خان و دیگر کارپردازان کوه کن و دستیاری سنگ تراشان چابک دست در دراندن نقب عجب کارخانه بر روی کار آوردند و چند جریب زمین را بوسعت عرض قسمی خالی نموده مجوف ساختند که سه جوان مسلح پهلوئی هم گپ زنان بفراغ تردد نمایند و مابین هر چند قدم نشیمن مربع وسیع که بیست و سی نفر در آنجا توانند نشست تیار نمودند و همه جا جمعی از بهادران جان نثار نشانند که آسیبی از آتش باریدن بالای کوه بآنها نرسد و آنها بر قابوی وقت از زیر زمین که سوراخها گذاشته بودند تفنگ بر محصوران که بر برج و باره نمودار می گشتند میزدند اما بحسب ظاهر نفعی برای تسخیر قلعه و بیدل ساختن محصوران نداد

تا آنکه موسم برسات رسید و از شدت بارش و طغیان سیلابهای
 کوه ربای اطراف تخیل تمام در تردد قلعه کشایان افتاد - در همان
 ایام فتح الله خان بهادر که طرف جاگیر مرخص شده رفته بود
 رسیده ترددات نمایان بروی کار آورد و بعد رساندن کوچۀ سلامت تا
 پایکار باتفاق منعم خان که دوست و بیگانه آفرین گفتند یورشهای
 بهادرانه ازو بظهور آمد اما تربت خان و دیگر هواخواهان او نمی
 خواستند که مقابل تردد مید آتش حسن خدمت فتح الله خان بظهور
 آید همچنان از محمد مراد خان غریب سعی و جانبازی بر روی کار
 آمد و از حسن و نفاق امرای مقرب تردد او پامال گردید -
 خان جهان پسر حاجی محمد انور از وطن بحضور رسیده سعادت
 ملازمت حاصل نمود پادشاه عالم ستان از راه خانه زاک پروزی
 فرمودند که می خواستیم عنایات نمایان بحال حاجی محمد انور
 مبذول فرمائیم حیاتش وفا نکرد الحال بحال تو بعمل خواهد آمد
 ملقب بخان جهان کرده از راه نوازش و خانه زاک نوازی بمنصب
 مناسب و خدمت پیشکاری حمید الدین خان بهادر داروغه دیوان
 خاص ضمیمه و قانع نگاری و امین هفت چوکی فوج پادشاه زاده
 محمد کام بخش سرافراز فرمودند او بموجب حکم برای دریافت
 حقیقت تردد بهادران رزم جو و مبارزان شعله خود در مورچال رفته
 بود چون دران وقت آتشباری غلوه توپ و تفنگ و بان و سنگ
 از بالای قلعه بشدت تمام بود و خانه زاکان جانفشان و بهادران
 عقیدت نشان در پیش بردن مورچال سعی و تردد رستمانه بظهور
 می آوردند غریب زد و خورد و عجیب دار و گیر روی داد جماعه

کثیر از آن گروه شقارت بژوه بجهزم واصل و زخمی و اسیر گشتند و از شجاعان اسلام درخی درجه شهادت یافتند و چندی گلگونۀ زخم سرخروئی حاصل نمودند خان جهان در آن رستخیز طرفه تردد رستمانه و سعی بهادرانه نموده اکثر ملاعنه ناپکار را بدار البوار رساند بعد عرض مورد تحسین و آفرین گشته بعزایات ممتاز شد چون خان جهان منظور نظر و مورد مراحم و تربیت کردۀ آن پادشاه قدر افزا و بر چهره او آثار رشد شجاعت و تهوری نمودار بود پادشاه روز بروز ببدل عزایات بر دیگر خانه زادن او را امتیازی می بخشیدند انشاء الله تعالی باقی احوال ترقیات او بر محمل بزبان قلم ستوده بیان خواهد داد *

و محمل از احوال محمد مراد خان بزبان قلم می دهد چون مابین قلعه پرناله و پون گده که پیوسته بهم بودند تیغه واقع شده بود و بالای آن آبادی ظاهر می شد اما هر چند می خواستند حقیقت آن پارچه کوه واقعی ظاهر نمی گردید و بسبب باریدن گولۀ تفنگ و سنگ متصل از هر دو طرف کوه هر کاره ها جرأت بالا رفتن نمی نمودند محمد مراد خان و خواجه محمد بخشی پادشاه زاده محمد کام بخش را که از شجاعان کار طلب بودند و در همان روزی به بحال گشتن منصب و جاگیر سرافرازی یافته بود مامور فرموده بودند که مابین هر دو قلعه زیر همان تیغه کوه همراه آوردهای خود و فوج پادشاه زاده تهاغه قائم نمایند و نگذارند که غنیم از بالا فرود آمده شوخی تواند نمود و چند روز بران گذشت روزی قبل از طلوع آفتاب جمعی از مردم غنیم از بالا فرود آمده یک طرف کنار لشکر رسیده پاره مواشی که می

چریکند پیش انداخته خواستند که بالا برند محمد جواد پسر محمد مراد خان و سلطان حسن و سلطان حسین خواهرزاده‌های او خبر یافته همچنان که نشسته بودند شمشیر و سپر در دست گرفته پیاده با جمعی از همراه بتعاقب آنها پرداختند اشقیا تاب مقاومت نیاورده دست از مواشی برداشته رو بفرار آوردند بهادران همچنان پاشنه کوب میدرفتند که محمد مراد خان نیز برین جرأت همروان خود اطلاع یافته خودرا بمدد پسر و خواهرزاده‌ها رساند و از بالا تکرک گوله تفنگ و سنگ متصل باریدن گرفت و محمد مراد خان باهم قدمان کوه نبرد دست از تعاقب برنمی داشت و بمحمد مقیم نام خانسامان محمد مراد خان با یکی از خواجه سرا و دو سه نفر دیگر زخم گولی تفنگ و سنگ رسید و خواجه سرا با چهار نفر دیگر درجه شهادت یافت باز رستمخانه سینه‌ها را سپر ساخته بر فراز کوه برآمدند و نشانها بالای تیغه برده نصب نمودند و خود در پناه جوف کوه بفکر مورچال بستن پرداختند چون دران حال نشانهای محمد مراد خان بنظر مردم لشکر در آمد چنان شور و غوغای آفرین آفرین در لشکر پیچید که صدای آن بگوش حضرت خلد مکان که در تسبیح خانه بودند رسید و استفسار سبب آن فرمودند درین ضمن نظر خواجه سرایان که در خدمت حاضر بودند بران نشانها افتاد چون اکثر مقربان حضور با تربیت خان که باعث ترغیب این مهم گشته بود و کاری ازو نمی کشود عداوت بهم رسانده بودند بی اختیار باظهار هواخواهی پادشاه زبان بدشنام و

و کلمات لغو نسبت بمیر آتش و توصیف محمد مراد خان کشاده شروع به تسلیمات علامت نشان تسخیر قلعه نمودند و حکم فرمودند که قنات از رویرو برداشتند و خود حضرت نشانهای آثار فتح مشاهده نمودند در همان حالت پیغام التماس درخواست مدد و طلب مصالح مورچال از طرف محمد مراد خان بعرض رسید و همان لحظه شقه بخط مبارک بنام روح الله خان و حمید الدین خان در باب رسیدن آنها بطریق معاونت و رساندن تخته و دیگر مصالح مورچال بمحمد مراد خان و شقه آفرین بنام محمد مراد خان صادر فرمودند - روح الله خان و حمید الدین خان بپای همان تیغه کوه آمده پیغام بمحمد مراد خان دادند که شما چندین تیز جالوی بیجا نموده مارا برای اعانت خود طلبیده اید اما از ما استمدادی که توقع دارید بعمل آمدن متعذر اگر شما بذات خود و همراهان خود مورچال قائم می توانید نمود مبارکست و الا عذر عدم قائم گردیدن مورچال بحضور نوشته فرود آید ازین مقوله پیغام و آمد رفت سوال و جواب تا آخر روز بود و محمد مراد خان تن به ننگ فرود آمدن از بالا بی نیل مقصود که درین ضمن از بالای قلعه نیز پیغام طلب امان بشرط چند بمحمد مراد خان رسیده بود نمی داد تا آنکه اشاره زود فرود آمدن محمد مراد خان از طرف تربیت خان بروح الله خان پیهم رسید و روح الله خان و حمید الدین خان بمحمد مراد خان مصکوب محرم خاص پیغام دادند که شما راضی اید که ما تعینات شما باشیم و تردد تربیت خان و همه عده های رکاب پایمال گردن آخر ناچار قرار برین یافت که روح الله خان بخدمت پادشاه

نوشت که اگرچه محمد مراد خان در عالم رسوخیت و خانه زادی
شرط تهوری و جانفشانی بتقدیم رسانیده اما آن مکان قابل
استقامت ورزیدن و مورچال قائم نمودن نیست و در مانند شب
ملاحظه چشم زخم بد نامی است و محمد مراد خان بلیکم فرود
آمدن در عالم کار طلبی بر خود هموار نمی تواند نمود بعد عرض
خلد مکان از روی بیدماغی و اعتراض شقه بخط خاص بذام محمد
مراد خان صادر فرمودند که چنین جرأت بیجا که ندامت حاصل
آن باشد چرا باید نمود زود فرود آید اگرچه دران وقت بعضی
مقربان که اکثر عمدها بروج الله خان بخشی و میر آتش رجوع
داشتند تردد بیجای محمد مراد خان خاطر نشان نموده مجرای
حسن خدمت او را بااعتراض مبدل ساختند چنانچه عمده سبب
امتداد کشیدن مهم دکن همین نفاق و عدم اتفاق اسرا بود اما وقت
شب در خلوت از خارج حقیقت واقعی خاطر نشان و دلنشین پادشاه
گروید - و روز دیگر که محمد مراد خان بمجرا آمد بی آنکه بدستور
هر روز مثل آردنهای خود ایستاده نماید بجای خرد ایستاد پادشاه
از روی لطف فرمودند که چرا مثل نمی گذرانی در جواب عرض
نمود که مردم بسبب بیدار خوابی و تردد بیجا که واقع شده زیاده
از راه قدردانی و خانه زاد نوازی به تسلی او پرداختند و
گفتند که بر ما تحقیق شده که از تو در جانفشانی و تهوری
کوتاهی واقع نشد اما عمدهای کار طلب ما نخواستند که تردد تو
بعمرضه ظهور آید و همان وقت حمید الدین خان را طلبیده در خلوت
فرمودند چنانچه سعی و تردد و کار دست بسته که از خان زمان عرف

شیخ نظام در دستگیر ساختن سنجهای بد فرجام مع فرزندان و عیال بظهور پیوست و مقربان ما نگذاشتند که در مقابل آن خدمت قدردانی و عنایات بظهور آریم اگر ازین مقوله حسن تردد رستمانه بسعی یکی از خانه زادان ما رو میداد فرزندان او دودمان تیموری را مرهون احسان می نمودند بهمین دستور سعی محمد مراد خان از برای خاطر تربیت خان نگذاشتند که بجانی رسد بتو که گمان کمال راستی داشتیم تو هم بزاخفتن تربیت خان شده و به تربیت خان برای یورش بتاکید تمام پیغام نمودند او در جواب التماس نمود که مصالح قلعه گیری و یورش موجود است و بمحمد مراد خان که از وی سعی و تردد بهادرانه بظهور آمده بود حکم شود که باز روز یورش رفاقت نماید مطلب تربیت خان آن بود که بر پادشاه ظاهر گردد که آن روز تردد اتفاقی از و بظهور آمده بود چون همین نزاع همچشمی و حسد با فتح الله خان که در تهری اسم بر آورده بود امرای دیگر می ورزیدند باز پادشاه در جواب فرمودند که محمد مراد خان و فتح الله خان در تردد خودها را معاف نخواهند داشت باید که شما بعار امتداد ایام محاصره راضی نباشید *

ذکر سوانح سال چهل و پنج از جلوس خلد مکن

مطابق سنة هزار و صد و دوازده هجری

بعده که ایام محاصره بدوماه کشید و بهادران بانام و ننگ مکرر بمدد زینهای آسمان پایه و کمندهای رساتر از طول امل شرط جانبازی بجا آوردند و مردم بسیار بمعرض تلف آمده بدرجۀ شهادت رسیدند و کاری ساخته نشد و روز یورش داز نشانهای محمد

مراد خان بالای همان تیغ کوه رسید و از فتح الله خان شیر نبرد تردد
 بهادرانه بظهور آمد چون در السنه شهرت یافت که محصوران باظهار
 طمع در سپردن قلعه بمحمد مراد خان پیغام درمیان دارند
 و عرصه بر محصوران بسیار تنگ گردیده بود بسعی رسل و رسائل
 بهادران قلعه دار پرناله بوساطت پادشاه زاده محمد کام بخش
 و تربیت خان خفیه مبالغ گرفته قول امان خواسته اواخر ذی الحجه
 سنه چهل و پنج کلید هر دو قلعه فرستاده قلعه خالی نمودند
 و قلعه های فلک شکوه بتصرف بندهای پادشاهی در آمد و قلعه
 پرناله را مسمی به بنی شاه درک نمودند و در فکر کوچ بودند
 در همان ایام ابر و آثار باران بیموسم بر روی آسمان ظاهر گردید و تندر
 بادی که از علامت غضب الهی توان گفت پدید آمد و خیمه های
 خرد و کلان روی زمین و سایه بانهای سربلک کشیده بصورت کفن
 باد در روی هوا بهرواز در آمدند و شاه و گدا آفتاب نشین گردیدند
 خیمه نبود که طناب او آن روز از باد تندرگسیخته نگشته باشد و چادری
 روی بآسمان ندادند که از حادثه باد باز سالم بر زمین فرود آید
 عالمی از بیداد آن باد فرباد الامان بدرگاه رب العباد بر آورد و حجاب
 ستر پرده نشینان سراچه عفت به پرده دری و بی حجابی نوعی
 مبدل گردید که اوباشان پی آرم و حسن پرستان دور از حیا و شرم از
 خوشوقتی نظاره مستوره های بیحجاب در جامه نمی گنجیدند .

الفصله اوائل محرم الحرام عنان توجه طرف کهان که برای
 آرام سپاه علف زار بسپار و آرزانی غله زیاده از همه طرف بود و
 تسخیر قلعه چندین مژدن نیز دران نواح منظور نظر داشتند برافروشتند

فتح الله خان را باضافه پانصدی ذات صد سوار و خطاب بهادری سرافرازی بخشیدند و فرمودند که برای تنبیه و قلع ریشه اشقیای اطراف قلعات آن سمت رفته در استیصال آن جماعه بدمآل کوشد و آن بهادرکار طلب شیرنبرد خود را بآن طرف رسانده بسیاری از کفار بد کردار را علف تیغ آبدار نمود و بر کمر گاه هر چهار قلعه که دران ضاع بودند تاخته دست بردهای بهادرانه بروی کار آورد و جمعی کثیر را طعمه تیغ و تبر و سنان ساخته و اسیران و مواشی بسیاری دست آورده بمرتبه علم شهرت بر افراشت که کفار قلعه مغلوب هراس گشته از آوازه آمد آمد رایت ظفر آیت بی آنکه پای محاصره بمیان آید قلعه پارس گده را خالی نموده راه فرار اختیار نمودند و اواخر محرم دو گروهی پانجه گانون باراده چهاونی مضرب خیام واقع شد قلعه پارس گده را مسمی بصادق گده ساختند - و بهره مند خان را برفاقت فتح الله خان برای تسخیر قلعه چندن مذن مع فوج شایسته رخصت فرمودند و بهره مند خان آن طرف شتافته در اندک فرصتی زیاده از فتح الله خان نیز جنگ و تردد رستمانه بظهور آورد و بتفصیل آن نمی پردازد و قلعهها بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد تا وسط جمادی الاول از تسخیر هر چهار قلعه فارغ گردیدند *

ذکر سوانح سفر پر تعب تسخیر قلعه کهیلنا

شانزدهم جمادی الاخری سنه چهل و پنج جلوس از پانجه گانون بقصد تسخیر قلعه کهیلنا رایت ظفر آیت بر افراشتند اگر خواهد تصدیعات و کساله که دران سفر سراپا خطر از ابتدا تا آخر بر لشکر

ظفر اثر گذشته خصرص از شدائد راه دشوار گذار پر از اشجار زهردار و جنگلهای انبوه پر خار و بدی هوا آنچه خلق کشیده مفصل بزبان قلم دهد باعث ملال طبع مطالعه کنندگان نازک مزاج خواهد گردید مجمل می نگارد که دو روزه راه در درازده روز طی نموده بانبا گهانت که از کتلهای قلب مشهور بود رسیده بلشکر حکم فرمودند که بمرو از گهانت بگذرند - و شاه زاده بیدار بخت که برای تذبذب مفسدان طرف کواک مرخص شده بود بعد از فراغ تاخت و سوختن مکانهای اشقیای آن ضلع درین منزل آمده ملازمت نمود - درین چند روز بسبب بارش بیهمنگام چنان لاوگل شد که از خیمه بخیمه دیگر تردد متعذر گردید تا بکوچ چه رسد - فتح الله خان را مامور نمودند که راه کتل را درست نماید وسط ماه رجب در دامن کوه کهیلنا که از اینجا قلعه سه و نیم کوه مسافت داشت و مکان مرغوب پر از اشجار و اقسام گل و فوا که آن ولایت بود شرف نزول فرمودند حکم نمودند که تا مکان گوله رس باهتمام فتح الله خان بیدار و سنگ تراشان کوه کن نشیب و فراز و رخنهای غار را از بریدن و انداختن درختهای تنومند هموار نمایند و آن بهادر کار طلب که هم در دفع هجوم اشقیای که از اطراف گوشه و کنار جبال در پناه اشجار غالی می تاختند می کوشید و هم در خدمت ماموره می پرداخت کار یکماه را در یک هفته چنان سرانجام داد که صد سوار برابر هم توانند گذشت - جمده الملک اسد خان را مخاطب بامیر الامرا ساخته چهار هزار اشرفی و خنجر مرصع انعام فرمودند و حمید الدین خان بهادر و منعم خان و فتح الله خان بهادر و راجه

جی سنگه و دیگر بهادران رزم جوی کارزار دیده را مورد عنایات ساخته بعطای پادشاهانه نواخته برای محاصره قلعه مرخص ساختند فتح الله خان و حمید الدین خان بطریق قراولان داخل دره شدند از آنکه مکانی را که فتح الله خان قابل دمدمه بستن و توپها بالا بردن دیده به تردد تمام تهازه در آنجا قائم نموده آمده بود کانران تیره روزگار شورش آورده آن مکان را متصرف شده دیوار در آنجا کشیده حد مورچال خود قرار دادند - چهار پنچ هزار مرهقه باستقدال لشکر پادشاهی سرراه دره گرفته در پناه اشجار سربفلک کشیده و پارچه سنگهای کوه شکوه بزدن گولگ بندوق و لغزاندن سنگهای فیل را شروع نمودند فتح الله خان بهادر باد دیگر بهادران شعله خوتردد نمایان نموده بدفع اعدا کوشیده سینها سپر ساخته بضرب شمشیر آبدار بسیاری را از پا در آورده بدار البوار فرستاد و جمعی از مردم پادشاهی بکار آمدند آخر چندان کار بر سر آن کفار بد کردار تلگ ساختند که راه فرار یافته خود را از بالای کپوها انداخته بجهنم اصل گردیدند و جمعی کثیر را که دستگیر ساختند سنگها در گردن شان بسته در غارهای کوه سرنگون نمودند و دران روز که تمام روز شمشیر بهادران از خون ریختن دمی نپسود از ذات خود فتح الله خان بهادری نمایان و تردد رستمانه بظهور آمد

* بیت *

بروز و غا آن یل زور مند * بچک چاک شمشیر و خم کمند
زدشمن بسی کشت و آورد بزد * خدا دادش این دست و نام بلند
بعد عرض این فاتح نمایان فتح الله خان را باضافه دو صد سوار و عطای علم و خنجر مرصع و حمید الدین خان را کنار و منعم خان

راکه اسپ سواری او بکار آمده بود اسپ مع ساز طلا سر بلندی
بخشیدند و بالتامس فتح الله خان بهمه منصبداران برادری او موافق
پایه مراتب اضافه مرحمت نمودند - در ماه شعبان اطراف قلعه
جا بجا از تردد و جاذبازی بهادران قلعه گشا مورچال قائم گردید
و بدواندن کوچه سلامت دران سنگ لاج و بستن دمدمه پرداختند
آنچه سعی و تردد از فتح الله خان در کندن نقب و کافر کشی
دران محاصره بظهور آمده اگر مفصل بتحریر آرد باطناب سخن
می کشد مجمل می نگارد که در کوچه سلامت چنان کار نامه بر روی
کار بزور بازو و تدبیر خود و هنر پردازی سنگ تراشان فراهم
تیشه ساخت که نشیمنهای دندشین و در بچه های روشن هوا دار زیر
زمین نمودار نموده دار بسته بدستور تاک درانجا قرار داد که هرگاه
بر مرهقه ها تاخته سرو دست آنها را بریده می آورد پوست سر آنها را پرازگاه
نموده بادسته های آن جماعه بجای خوشه انگور می آویخت و چنان
هیبت اسم آن بهادر دل در دل آن بدسگالان افتاده بود که جرأت تاخت
بر مورچال او نمی نمودند و فتح الله خان گویان از خواب می
جستند - پادشاه سوار شده آمده کوچه سلامت و کارنامه ساخته
فتح الله خان را مشاعه نموده آفرین گفتند و قرار دادند که از جائی
که تشریف داشتند بتفاوت سه و نیم کرده جریبی دو تنخانه بود
بفاصله نیم کرده از قلعه مضرب خیم ظفر انجام نمایند لیکن بعد
کوچ در مسافت آن سه کرده زیاده از هفت خان راه مازندران که
بر رستم داستان گذشته و در داستان رستم درج است معوبت و کساله
بر خلق گذشت و از غره رمضان که کوچ فرمودند بعده که چندین

هزار چار باها و آدم از بالای کوهها بمغاک افتادند و زیر دست و یایی همدیگر پایمال گشتند و دست و پا بباد فدا دادند و بتاراج مرهتہا کہ ازان طرف ناگهان سر بر آورده سر از تن و یراق و رخت از بدن می ریزدند رفتند در ده روز بتفاوت نیم کوه پای قلعه نزدیک مورچال رسیدند و کارخانجات و مردم بسیار کہ با چنداول مانده بودند بعد چند روز بدشواری و صعوبت تمام با جان و مال نصف بتاراج داده رسیدند و خیمہای کهنه و نو بی شمار و اسباب زیاد کہ بمنزل رساندن از عدم بار بردار و دست اندازی غنیم اطراف متعذر گردید آتش زده نیم سوخته میان غارها انداختند کہ بکار کفار نیاید القصه آنچه نقصان جانی و مالی و بی ابروئی برخلق گذشت گذشت و آنچه کشیدند کشیدند تا ازان منزلهای پر خطر جان بسلامت بر آورده بدام آفت گواہی کوه ربا و توپہای بالای قلعه رسیدند - شاهزادہ بیدار بخت را مامور فرمودند کہ برگشته خود را نزد ملک بنی شاه درک رساند و برای تذبذبه اشقیای سر راه آن طرف کہ فی الحقیقت برای اعانت قلعه دار تازه منصوب شد پادشاهی بران قلعه پیشتر گرمی از دست اندازی کفار باشد رخصت نمودند و فرمودند کہ در آنجا استقامت ورزیده بگذارد کہ ازان طرف کمک مقهوران برای محصوران قاعہ کھیلنا تواند رسید همچنان محمد امین خان را کہ دران ایام صدر الصدور نموده بودند حکم فرمودند کہ با فوج منلیہ زیرگاہت انبا کہ ازان طرف رسد غلہ برای کفار نرسد و بدرقہ بنجارہ رسد لشکر پادشاهی تواند گردید خود را رسانده جوهر تردد خود بر روی کار آورد محمد امین خان در گہات مذکور فرود آمده از

تاخت و تاراج و سوختن معمورہای آن بدسگالان و کشتن و اسیر نمودن آن گروه ضال و بدست آوردن مواشی کوتاہی نمود و دران ضلع اثر از آبادی و نام و نشان مرہٹہ بد فرجام نگذاشت و تربیت خان دیز بدین خدمت مامور گردیدہ باتفاق محمد امین خان ترددہای نمایان بر روی کار آوردہ شریک کافر کشی گردید • کلمہ چند از تردد فتح اللہ خان بہادر کویہ نبرد بزیان خاصہ میدہد - بعدہ کہ کوچہ سلامت سر بغارہای پای آن کویہ آسمان شکوہ کہ انتہا و پایان آن پیدا نبود و پیشش بودن آن خیال محال میدہد بر آورد اگرچہ ظاہر بینانان ناآزمودہ کار و ہمچشمان برہم کار خندہ بر تردد آن بہادر کویہ پیکار می نمودند و از بالای قلعہ متصل ولایت قطع اقسام آتش بلا می بارید اسفند اللہ خان چنان سعی و تردد در گردآوری مصالح و استادن چابک دست می نمود و زربجای خرمہرہ می پاشید و شب و روز خود تقید ورزیدہ تیشہ و کلند و ارہ بدست خود گرفتہ شریک ہنرمندان آن فن میگردد کہ اگر فرہاد کویہ کن میدید انصاف میداد و آفرین میگفت تا آنکہ نقب نزدیک دروازہ رساند درین ضمن آن قدر آدم دران تردد بکار آمدند کہ از احاطہ شمار بیرون بودند ہمچنان در بالا بودن دمدمہ و کجاوہا و سبدهای بیشمار پر از خاک و خمس و خاشاک و کلہای آدم و دست و پای چار پا موجود نمودہ مکانی قلعہ کویہ آسمان پایہ دیگر نمودار ساختہ باعث تزلزل دل محصوران گردید - از زبان راویان ثقہ مسموع گشتہ روزیکہ آن بہادر شیر دل ہمراہ مزدوران بہ بستن و بالا بردن کجاوہا و دیگر مصالح دمدمہ مشغول بود کہ یکبار پارچہ

سنگ فیل ریای صد منی با که یک لخت کوهی از بالا غلطان آمده
بر تخته عریضی که مصالح کجاوه و غیره بران گذاشته بودند خورده
آن تخته را چنان خورد نمود که از هم پاشید و در حالتی که فتح الله
خان دست بکجاوه زده شریک تردد مزدوران بود پارچه ازان تخته بر سر
او خورد و از همان ضرب که بساق پایش نیز رسید پایش بدر رفت
مع کجاوه غلطان گشته در غاری که پایان آن پیدا نبود پائین افتاد
چنانچه غریب فریاد و هنگامه شور دران مراحلها و لشکر بلند
گردید و اکثر مایوس از حیات او گشته خبر بپادشاه رسانیدند اما چون
حیات چندگاه او باقی بود بحکم حافظ حقیقی کجاوه در درخت
سال خورده کلان پر از شاخ بند گردید و آن بهادر دایر دل که دست
از کجاوه برنداشته قوی گرفته بود آویزان ماند و مردم بمدد او
رسیده ازان بلیه ناگهانی او را بر آوردند اگرچه بر سر و کمر و همه
اعضای او آنقدر ضرب سنگ و صدمات دیگر رسیده بود که مدت
بیهوش ماند بعد ازان که بحال آمد بعلاج پرداختند مومیدانی
خاصه پادشاه عنایت نمودند یک ماه صاحب بستر بود و باعث
شمارت ایرانیان و تورانیان حسد پیشه همچشم گردید بعده
که شفا یافته بمجرا آمد بعنایت سرپایج مرصع و تحسین و آفرین
بان او را معطر ساخته فرمودند که باعث آبروی نام توران گردیدی -
گویند بمرتبه در سلوک سخت و بی محابا وقت عرض و کلمه و
کلام با پادشاه و دیگر امرای مقرب واقع شده بود که با آن همه
جلالت و حسن تردد و کار طلبی او و لطف و مهربانی حضرت
خلد مکن که در باره او داشتند از ملاحظه داعیه و تهوری او نظر بر

عاقبت بینی بر مراتب و پایتخت منصب او بسیار بتامل می
افزودند - نقل نمایند که روزی برای مقدمه که خلاف مرضی بادشاه
ازو بظهور آمده بود مصحوب یکی از خواجه سرایان حضور پیغام
سرزنش نصیحت آمیز باو فرستادند از آنکه مرحله عمر او از
هشتاد تجاوز کرده بود و با خلد مکان نسبت همسال بودن داشت
در جواب بخواجه سرا گفت عرض نمائید که هر انسان کامل العقل که
سال عمر او بخانه هشتاد و نود رسید در عقل او خلل تمام راه می
یابد و حواس خمسّه او بحال نمی ماند من خود سپاهی صد
مرحله از عقل دور از روز ازل خلق شده ام بعده که خواجه سرا
و دیگر مردم بر قبح معانی آن جواب ناصواب اورا بسرزنش
خبردار ساختند بعد از خواهی معقول پیش آمد شبی جمعی
کذیر از غنیم لبثم بر مورچال و مرحله فتح الله خان ریخته
از دو سه طرف هجوم آورده شوخی زیاده نمودند جمعی از
مغلان و عمله کارخانه مرحله کشته و زخمی گردیدند همینکه
فتح الله خان خود را مانند شیر غران بران تیره بختان رسانده
چندی را بدست خود زیر تیغ آورد اشقیا رو بفرار گذاشتند از آن روز
دوهزار پیداده کومکي بابت سیدی یا قوت خان که با مصالح فلعه
گیري رسیده بودند تعینات فتح الله خان فرمودند - شاهزاده بیدار
بخت را از بنی شاه درک طلب حضور نمودند - کردند محمد امین
خان از کافر کشی زیاده نمودن و رساندن رسد بعرض رسید باضافه
در صد سوار و عطای خطاب بهادری و دھوپ و اسب و فیل
و فرمان آمیزین معزز ساختند و اکثر همراهان او را نیز موافق

مراتب اضافه مرحمت نموده طلب حضور مع کومکيان فرمودند *

ذکر سوانح سال چهل و شش از جلوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و صد و سیزده هجری مشتمل بر تسخیر قلعه کپیلدا

و صعوبت راه

اگرچه از فتح الله خان بهادر بهادر بهای رستم بهادر پیش بردن نقب و برانداختن برج و باره بظهور آمد و دمی از تردد و سعی ندی آسود اما از زیاده مری او مقربان کار طلب دیگر ندی خواستند که فتح بنام او بظهور آید و ترددات و یورشها که ازو بعمل آمد بتفصیل آن ندی پردازد فائده بفتح اسم او نداد - و اوائل ندی الحجه سنه چهل و شش راجه جیسنگه که عمر او بحد بلوغ نرسیده بود باتفاق مردم پاکشاه زاده یورش نموده بحملۀ پیدایی که از بالا گوله و سنگ و اقسام آتشباری چون تگرگ بلا بلا فاصله می ریخت و راجپوت بسیار و اکثر مردم شاه زاده بکار آمدند ریونی قلعه را متصرف شدند و مقربان حضور تسلیمات مقدمه فتح و متنازل گشتن محصوران بتقدیم رسانیدند و راجه که هزار و پانصدی هزار سوار بود باضافه پانصدی پانصد سوار سرافرازی یافت و شاه زاده بعطای سرپیچ مرصع مرلند گردید - عبد الرحمن خان پسر اسلام خان که رخصت بیت الله گرفته رفته بود از سعادت زیارت فارغ شده آمده ملازمت نمود بخشی سیوم نمودند - اسد الله خان پسر میر سیف الله خان که اورا نیز از روی اعتراض بی منصب ساخته یومیه مقرر نموده وانکه کعبه متبرکه ساخته بودند درین اوان از بیت الله مراجعت نموده آمده بمنصب پانصدی سرافرازی یافته بود و ازو درآمد و شد پیغام

اندرون قلعه که پسررام قلعه دار در سپردن قلعه در خواسته های بلیجا می نمود حسن خدمت مشاهده نمودند بعطای اضافه و خطاب پدر و خدمت میر بحری کل آبرو رفته او را بحال آوردند - بشاه زاده حکم شد که توپ شیر دهان و کرک بجلی و دیگر توپهای خرد و کلان هرچه توانند اندرون ریونی برده تردد بر انداختن دیوار قلعه نمایند و فتح الله خان دست و پا میزد که شهر بر آورده بزور بازو و پرواز خود را اندرون قلعه اندازد و هر کدام از امرای کار طلب سعی داشتند که کلید فتح قلعه بوسیله سعی آنها بدست آید و هر یک در قبول خرچ زر کلی از طرف خود جرأت پیش قدمی نموده رسل و رسائل در میان می آوردند - باوجود شدت باران شب و روز و عدم مدد طالع فتح الله خان تردیدی که آن بهادر در خالی نمودن زمین و پیش بردن نقب تا دروازه قلعه بخرج مبلغهای کلی نموده بود همه باطل و ضائع گردید و بسبب بدست آوردن ریونی پسررام قلعه دار دست و پا باخته برهمنهایی چرب زبان را بوسیله شاه زاده بیدار بخت برای پیغام عفو و تصیرات و قبول بعضی التماس در میان انداخته بود از محال طلبی او درجه قبول نمی یافت حتی روح الله خان بخشی و فضائل خان بیوثات میانجی شده مکرر اندرون قلعه رفتند فائده نداد و پادشاه زاده تن بقبول زیاده طلبیهایی او نمی داد آخر کار بقول مشهور شاه زاده و امرای صاحب تردد خفیه مبالغه دار انعام نموده قرار برین دادند که قلعه دار با جان و عیال و آبرو از قلعه بر آمده ملازمت نماید بعد محاصره شش ماه و چند روز نوزدهم

محکرم الحرام نشانهای شاه زاده و روح الله خان را بموجب حکم و درخواست پسران که دیگر از مردم پادشاهی آن روز همراه نشانها اندرون قلعه نیدید خود قلعه دار آمده نشان بدست خویش گرفته با ساز و صدای نقاره بالای قلعه برده شب امان خواسته از خجالت باعیال و مالی که توانست در شب تار از قلعه بدر رفت باوجود که جمع کثیر از غنیم لیدم در آن قلعه مانده بودند بحکم پادشاه رحیم کسی مزاحم جان و آبروی آنها نگردید و از قلعه برآمده راه ویرانهای خود گرفتند و صدای شادیانگه فتح بلند آوازه گردید از جمله تاریخهای صاحب طبعان که بعرض رسید (فتح شد قلعه کهیلنا) پسند افتاد چون وقت تلاوت کلام الله که آیه کریمه الحمد لله الذي سخر لنا بزمان جاری بود خبر نشان بالا بردن قلعه معروض گردید قلعه را مسمی بسخر لنا ساختند اگرچه از زقوم خار دار و اقسام اشجار پر از خار و انواع مارهای زهر دار دران درهای دشوار گذار آنقدر دامگیر خلق گردیده بود که رخت سالم بریدن احدی نماند اما بقول حافظ شیراز

* مصرع *

عیب می جمله بگفتی هنرش نیز بگو

در دامن و اطراف آن کوه و گل زمین چندین قسم سبزه زمردین نام و اقسام گل خوشبو و رنگین که تا نظر کار میکرد تختهای گل مهندی قسم اول هزاره و عباسی الوان در مد چشم جلوه گر بود و انواع اشجار ثمر دار فواکه خصوص انبه و فوفل و نارجیل که از اندازه شمار و قیاس زیاده توان گفت و الیچی و قهوه و عافرقه و صندل سرخ و سفید و ملاگیر بمرتبه دران جنگل و فور داشت که اگر

بار بردار میسر می آمد مردم آفت رسیدند لشکر ذخیره ها بر می داشتند - و از ارتفاع و استحکام برج و دارق قلعه آسمان رفعت چند نویسم

* بیت *

حصاری که مثلش ندید است کس

همین حصن سخر لفا هست و بس

اما قلعه بد اندرون و بد عمارت واقع شده * بیت *

وز برون چون گور کافر بر خمل * و ز درون قهر خدای عز و جل شاهزاده بیدار بخت را یک اک روپیه انعام نموده برای چهارونی و آرام لشکر طرف رای باع رخصت فرمودند و حمید الدین خان را دو صد سوار اضافه مرحمت نمودند و فتح الله خان را که دران تردد بسیار امید پیش آمدن و ترقی داشت بعطای جینه مرصع و بر خطاب او عالمگیری افزوده خورسند ساختند - روح الله خان را بر در هزاره پانصدی اضافه مرحمت فرمودند و منعم خان را که نه صدی دو صد سوار بود هزاره سه صد سوار نمودند - چون از قامواقت طالع فتح الله خان نتیجه تردد جانبازی او بظهور نیامد بموجب درخواست او تعینات کابل نمودند و منعم خان را دیوان لاهور فرمودند - از آنکه منعم خان در خدمت شاه عالم عقیدت خاص داشت شاه اختیارات محالات جاگیر خود که در صوبه پنجاب و اطراف آن ضاع داشت بدو سپرده متصدی بالاستقلال ساخت چنانچه تردد نیکو خدمتی که از و نسبت بشاه بظهور آمد بر محل بذکر خواهد در آمد *

بر عقلای تیز هوش ظاهر باد که حلم و برد باری و خبرداری پادشاه

بدین مرتبه بود که چون پادشاه عالم ستان تحقیق میدانست که اکثر قلعات امرای دور دست غائبانه و مقربان صاحب اختیار رکاب ظفر انتساب در محاصره چندگاه که تردد نمایان بظهور می آمد و محصوران نیز عاجز می آمدند آخر مبلغ بقلعه دار داده کلید قلعه بدست می آوردند و هرکارها خبر آن به تعین مبلغ میرسانند اکثر چنان می شد که حضرت خلد مکان همان مبلغ را بلا کم و زیاد بصاحب اهتمام آن تسخیر انعام مفرمودند - اگر چه از بسیاری بارش شب و روز و طغیان آب نالها و سیلاب کوههای فیل ربا مرضی مبارک پادشاه نبود که تا انقضای ایام برشکال ازان سرزمین سراپا آفت کوچ فرمایند اما بسبب اضطراب و مصلحت بعضی امرای آرام طلب که از گرانی غله و اختلاف هوا و ذالش مردم ناآزوده کار تنگ آمده بودند اواخر محرم الحرام بقصد سمت بیدر گانون کوچ فرمودند - آنچه بر مردم لشکر از شدت بارش لایق قطع که هرکه دران سرزمین رسیده میداند که پنج ماه دمی و سائتی فرصت چشم را نمودن نمیداد و طغیان آب نالها و سیلاب کوههای سرشار و لاو گل که تا زانو و سینه آدم و اسب فرو میرفت گذشته و در دکن قرنهای السنه خاص و عام ضرب المثل و از انتهای شدائد سفر زبان زد خواهد بود از بسیاری یکی بقید تحریر می آوردن ازن قیاس باید نمود که هرگاه سه کروه زمین در ایام خشکی در ده روز بدان کساله و نقصان مالی و جانی قطع شده باشد خصوص وقت داخل شدن دره همه کس از ملاحظه آفت جان قدم کشیده می آمدند و تلاش عقب آمدن داشتند

آنقدر چاقولش نبود و هنگام برآمدن تمام مردم لشکر می خواستند در پیش قدمی و زود ازان سرزمین نجات یافتن سبقت و رزق اولاً اسم بار بردار در میان نبود و خانه اکثر از صغیر و کبیر و غنی و فقیر از شدائد آن سفر سرا پا خطر که نمونه سقر بلامبالغه توان گفت بر خروس بار شده بود خانه بدوش گشته انقان و خیزان در تمام روز پار کرده طی کرده وقت شب بر پارچه سنگی اگر میسر می آمد والا در میان لالو کل گذرانده باز روز دیگر بهمان کساله قطع راه پر از آب و گل می نمودند - از منصبدار و مردم آبرو طلب تپاجی و کاسبان بازار همین فرق بود که مردم عزیز عصای چوب در دست گرفته اسباب ضروری بر سر و دوش مزدور و زعفر گداشته دشنام کزایه آمیز از زبان برآورده مرحله پیمای بودند و جمعی که ازان کم ظرف بودند هرزه و فحش و کفر گویدان می رفتند تا بر سر ناله رسیدند که از طغیان آب عبور فیل بتصدیع میسر می آمد تا بدیگر سواری و بار بردار چه رسد - از آنکه بار بردار برای کارخانجات پادشاهی و امرای نامی سوای فیلان و نقیران میسر نیامده بود بعد نزدیک رسیدن بدان ناله حکم فرمودند که چند فیل از فیلخانه سرکار و امرای دیگر بر سر ناله مقرر نمایند که سال و عیال مردم لشکر بگذرانند - هر چند عورات و قبائل مردم لشکر نسبت بسفرهای دیگر بسبب قدغن و تاکید بسیار کم بودند اما باز چندین هزار برقع پوش ناسوس مردم که بر شتر و اسب و گاو سوار بودند از تلف شدن چارپا یا سرو پا برهنه اکثر با زیورهای گران بها تا زانو آب و گل فر رفته تضرع و عجز کنان بفیلدانان تملق می نمودند و برای گذراندن بجای روپیه

اشرفی بلکه زیور میدادند از بسکه بسیار هجوم می آوردند هر که اجل او دامگیر می گردید بالای فیل نارسیده سر بآب فرو برده غرق بحرفنا میگشت و بر سر ناله عجب حشر و نشر برپا گردید و نام و نشان خوردنی پیدا نبود و هریکی را بجزغم عدم عبور وابستهها اصلاً جنس خوردنی میسر نمی آمد - جمدة الملك امیرالامرا با خیمه بسیار مختصر بتصدیع تمام از آب گذشته هرچند خواستند که جای خشک خیمه زدند میسر آید بهم نرسید چون ناچار راوتی که در لا وکل برپا نموده بودند و میخها خوب قائم نشده بود و بازار شب شدت شروع نمود دوبار راوتی بالای سر جمدة الملك افتاد که آخر تمام شب فراشان طغابهای خیمه را بدست گرفته ایستاده بودند و چیزی پختن و خوردن دست بهم نداد بدین تصدیع شب بروز آوردند - احوال باقی مردم برین قیاس باید نمود - بسیاری از کارخانجات پادشاهی که چند روز در لا وکل افتاده بود حرکت دادن آن بر فراشان دشوار گردید تا بگذراندن از آب چه رسد حکم شد که حیات خان که قلعه دار سخرلدا مقرر شده رخصت حاصل نموده بود همراه خود ببرد - طرفه آنکه همان ناله آدم خوار فیل ربای مردم آزار که دهان را بغروبیدن آدم و چارپا کشاده و دمی نمی آسود و بهیچ وجه سیری نداشت دو بار عبور نمودن ضرور گردید و جاندار بیشمار غرق بحرفنا گردید و کار بجائی رسید که فیلبانان در طلب حق السعی گذراندن از ناله بجز اشرفی نام روپیه بر زبان آنها جاری نمی گردید - هر که بزور بازو و شناوری و خرچ نمودن زر سرخ از آب گذشت جان بسلامت بدر برده حیات

دوباره یافتن از فضل الهی دانست - و مال و عیال اصحاب الفیل تمام ازان آب عبور نمود و بسیاری از مردم با نام و نشان کنار ناله ماندند تا بمردم بی بضاعت و نامراد چه رسد هر چند بینوایان این زمزمه تهی دستی بگوش صاحب ثروتان میرسانند • بیت *

تا چند ز مفلسی خود ناله کنیم

زین ناله توان گذشت اگر پل باشد

خداوندان کرم و درم کرو کور گشته بدر بردن جان و مال خود را غنیمت میدانستند - آری بر عقلای تجربه کار ظاهر است جائی که بجای قطرات رحمت حق ابرقهر الهی دریا دریا برای زحمت بندهای عامی در مکافات اعمال آنها فرو ریزد و باد طوفان غضب پادشاه حقیقی بمعاضدت او پردازد مخلوق را چه یارا که بدفع آن تواند کوشید - و پیدا است که اگر شامت افعال این طائفه که مدام مست باد غفلت و خود کامی و غرق دریای معصیتند شاه و گدا را دامن کشان بدان سرزمین نمی برد و دران مکان هر یکی را بانواع بلا مبتلا ساخته باز بدین کساله و تعب و رسوائی که جان و مال و ناموس بسیار از آبرو طلبان از خدا غافل بباد فدا رفت از انجا بر نمی آورد باعث تنبیه و گوشمال بلخبران از مکافات روزگار نمی گردد القصه دران چند روز بعد رنانه غله که فی روپیه (یک) آثار بصعی و ابرام تمام برای صاحب ثروتان بهمرسیده چه نویسم که از صدمه باد زمهریر آسا که از بالا و پایین سواي آب و گل بظفر نمی آمد چه گذشت باری غنیمت بود که جلهای اسپان سقط شده و رخت آدمهای مرده که برای دفع سرما بانواع تدبیر می سوختند

بفریاد جان باقی مردم سخت جان رسید و بکنار ناله و هر سر قدم
آنقدر چارپای و مردم آمامیده افتاده بودند که از بوی و تعفن آن
کارزندها نیز بجان میرسید * بیت *

بس گرسنه خفت کس ندافست که کیست

بس جان بلب آمد که برز کس نه گریست

القصة پادشاه جم جاه بعد بیست و چهار روز که لشکر و کارخانجات
از آب و لا و گل که حکم دریای خون وریم داشت بکسالت تمام عبور
می نمودند اما از ناله خونخوار گذشته آن قدر جانیاقتند که زیاده از
یک خیمه که همان برای عدالت و تسبیح خانه بکار آید ایستاده
نمایند - از آنکه قریب بسمه و نیم ماه آفتاب در پردۀ حجاب ابرو ماهتاب
در نقاب سحاب بوده دیدار عزیز نموده بود و از وفور رحمت الهی که منجر
بزحمت و غضب گشته بود و خلق آرزوی پرتو آفتاب عالمگیر را
خیال محال تصور می نمود بعد امتداد ایام خاور عالمگیر
طایر چارم از زیر گوشۀ چادر جهان نور بر حسب خواهش
مشقان جلوه گر گشت فریاد شادی و غلغلۀ خوشوقتی آن چنان
بلند آوازه گردید که حضرت خلد مکان عالمگیر از جا در آمده سبب آن
استفسار فرمودند - و در یک ماه و هفده روز چهارده کروه راه از پای
قلعۀ سخران طای نموده دوازدهم ربیع الاول نزدیک قلعۀ بنی
شاه درک رسیده مضرب خیم نمودند - اگرچه روز بروز ردای طیلان
از رخ خسرو جهان گرد و آفاق گیر بر افراشته میشد اما ابر دریا دل
از قطره پاشی باز نمی آمد باری بازار بیع و شرای حرص و
احتیاج گرمی تازه پذیرفت و سردی مرده دلان بخوشوقتی حیات

دوباره مبدل گردید و خلقي عظیم که عقب مانده بودند بسبب آنکه رخت در بدن و گوشت و خون در رگ و پوست آنها پیدا نبود و لنگ لنگ در یوز کمان می آمدند از ضرر آدم و جانور موزی محفوظ مانده در مقام چهار پنچ روز بلشکر رسیده ملحق گردیدند و به بیرگانون رسیده برای آرام لشکر یک ماه و هشت روز مقام فرمودند از آنجا که کوچ واقع شد چون خبر شدت طغیان آب دریای کشنا و بسیاری لا وکل کنار دریا که نه کمره مسافت از آنجا داشت بگوش مردم اردوی هاسون نورک دائم سفر رسید همه از سرنو دل باخته مبارکباد سرگ تازۀ زهره گداز بهم دیگر گفتند و آن نه کمره در شانزده کوچ و مقام این قسم طی گردید که چندین هزار چارپای سواری و باربردار که بهزار سعی و خون حکمرانان و گران بدست آورده بودند چنان در دلدل و کودالها فرو رفتند و افتادند که صاحبان آنها دست امید از آنها برداشتند خصوص یک کمره بدریا مانده حائتی بر خلق گذشت که آدم بدشمار مع سرانجام سفر آخرت در مقابر تیار مغاکها فرو رفته تا روز معاد از رنج شائد راه آسودند قریب سی چهل فیل ناتوان آفت رسیده بآنجا رسیده چون خر بگل فرو رفتند و بر نخاستند - هر که دران روز جان بسلامت بمنزل رساند غنیمت دانست - جمعی که دل و حوصله آنها بجا بودند بدین زمزمه تسلی دلباختگان می دادند *

• بیت •

گرچه منزل بس خطرناک است و مقصد ناپدید

هیچ راهی نیست کو رانیست پایان غم مخور

بعد رسیدن بر سر دریا که دریا دریا خون بجای آب در نظر موج میزد

بسبب ناهمواري و نشیب و فراز معبر قلب و قلت معبر چند
کشتی معدود درهم شکسته کهنه که از مصالح کشتی طوفان حضرت
نوح ساخته شده بود بدست آمد چه نویسم که چه هرج و کساله
بر مردم بهیمر و خلق دوباره آفت رسیده رسید - و از لجاجت
ملاحان و صدمات پواج و تعدی ظالمان بی مروت که در عبور همه
می خواستند بر همدیگر مہمت نمایند و هر کشتی حکم یک
تابوت و صد مرده بهم رسانده بود بندهای خدا چه کشیدند از آنکه
اکثر از جان سیر آمده را ضرور شده بود که در شب تار از آب عبور
نمایند بهم آوازی مجوش و خروش دریا باین ترانه گویا بودند *

* بیت *

شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هائل

کجا دانند حال ما سبکساران ساحلها

بدین حال سراپا اختلال در هیئته روز عبور واقع شد - آنچه بوسیله
شناوری و فرور رفتن کشتی و صدمه امواج و سماجت پواج طعمه
آن بحر آدم خوار گشتند کرا دل و دماغ شمار آن جماعه بود بهر حال
بهر صعوبتی که گذشت ببهادر گده رسیده یکماه و چند روز برای
تخفیف باران و آرام سپاه مقام فرمودند و همه بگرد آوری سرانجام
تازه پرداختند - همدیگر نیم جان در تن مردم آمد حکم کوچ
بقصد تسخیر قلعه کدانه فرمودند - اواخر رجب المرجب سنه
مذکور از بهادر گده طرف کدانه رایت ظفر پیکر برافراشته شد -
و از اراده این سفر چه کوه کوه غم و الم در دلهاي رنج کشیده
دائم سفر سراپا خطر روی داد - سیزدهم شعبان المعظم پای قلعه

کندانه رسیدند و تربیت خان مع دیگر بهادران کار طلب جفا کشن در کشمکش پیش بردن مورچال و کندن نقب و بستن دمدمه آسمان پایه پرداختند و کفار از بالایی کوه چون بلای ناگهانی رسیده دست بردهای نمایان می نمودند و هر روز جمعی کشته و شهید می گردیدند و بهادران تردد نمایان بر روی کار می آوردند • ذکر سوانح سال چهل و هفت از جلوس خلد مکان مطابق سنه هزار و صد و چهارده هجری مشتمل بر تسخیر قلعه کندانه

کوتاهی سخن در تردد سه و نیم ماه که مردم بسیار بکار آمدند و صاحب مداران و کار فرمایان حضور تنگ آمده بمبلغی قلعه را از قلعه دار خریدند - قلعه به تسخیر در آمد و مسمی به بخشنده بخش گردانیدند - بعد این فتح کوچ فرموده یک ماه ایام برشکال در راه پونا و مقامات حوالی قصبه مذکور که از جمله مکانهای آباد کرده سیوای جهنمی گفته می شد و بامیر الامرا شایسته خان همانجا حادثه چشم زخم شب خون اندرون حویلی چنانچه بگزارش آمده رسیده بود برای آرام لشکر گذرانند - و آن مکان را بنابر آنکه شاه زاده محمد محی الملت خلف الصدق پادشاه زاده محمد کام بخش که از بطن رانی منوهر پوری بود و زیاده برده سال تمتع زندگانی عارض نیافته باجل طبعی مرحله پیمای جنت الماوا گشت و دران مکان متصل مزار فائض الانوار شیخ صلاح الدین مدفون گشت لهذا بمحی آباد موسوم گردانیدند - دران سال باوجود وفور بارش بروقت و بیوقت بسبب آنکه بخریف

آفت آب زدگی رسید و برزراعت گندم و دیگر جنس ربیع شبنم تیز که بزبان هندی کهرا خوانند و دھوار نیز نامند چنان چند روز متصل بارید که زمین و آسمان ناپدید گردید که گندم بهرخی زد و در دو سه صوبه دکن بجای ده من یکمن غله بعمل نیامد و خرمن بسیار و دیگر جنس غله از بسیاری بارش گند و بهار بوسیده و ضائع گردید و سپاه که امید عشرت آرزائی و توقف چندگاه دران سرزمین داشتند بعسرت گرانی مبدل گردید - وسط رجب المرجب باران تسخیر قلعه راجکده که ابتداء قلعه قلب و ملجا و مکان آن کافریانی فساد آن سرزمین و علت غائی تشریف آوردن بادشاه دران ضلع و کسانه آن سفر پرخطر برای خلق همان پارچه کوه بود و تسخیر دو سه قلعه دیگر نواح آن نیز مرکوز خاطر داشتند رایت ظفر آیت بر افراشتند چهار گروهی پونا کوهی بود سر بفلک کشیده که نام و نشان جاده دران پیدا نبود سواي مرهته و کوه نوردان آن ضلع که از اسب پیاده شده بحسب ضرورت انجا عبور می نمودند تردد شتر و گاو مع بار متعذر بود تا باران چه رسد و مردم بسیار که مدتی رنج سفر کشیده از اطفال و عیال دور و مهاجر مانده بسبب مقام چند گاه بامید آرام چند روز قنائل خود را از دور و نزدیک طلبیده بودند و بعضی همانجا تاهل اختیار نموده از صدمه کوچ و عبور کوهها فراغ خاطر داشتند بعده که پیاپی آن کوه که پنداری در شان همان پارچه کوه گفته

* بیت *

آن نه کوهی بود کورا بر زمین باشد نشان
آسمانی بود گویا بر فراز آسمان

رسیدند باوجودیکه قبل ازان بیک ماه چند هزار سنگ تراش و بیلدر
 بسزاوایی مردم عمده آزموده کار راه درست نمودن تعیین شده بودند
 آن قدر کار نساختند که برای گذشتن ارابهای توپخانه و کارخانجات
 دیگر برابر پل صراط راه جاده بهم رسد بعده که لشکر بدای کتل رسید
 بهیر ناچار از هر طرف که توانستند سرداران کوه پر از سنگ و
 اشجار گذاشتند و عورات و مستورات که بر بهل رتبه و شتر و گوسوار
 بودند برقع پوشیده و چادر برسر کشیده پداده گشته و گاوها را از رتبه
 و بهل و نموده ریسمانها بر ارابها بسته بعد بریدن اشجار سراز
 بهزار کساله و خون جگر از صبح تا شام مسافت تبه بان راه طی
 می نمودند و بار از شترها و ارابها فرود آورده برسر آدم گذاشته
 بالاسی بردند بدین تصدیع و کساله که آدم و بار بردار بسیار بغارها
 افتادند و طعمه و حوش و سباع گشتند یلک و نیم کروه مسافت
 راه که بجزیب پیموده شده بود در دو هفته ازان کوه دشوار گذار فرود
 آمدند - و اوائل ماه شعبان المعظم نزدیک قلعه رسیده شرف نزول
 فرمودند چه نویسم از رفعت و شکوه آن قلعه که فلک پر وسعت
 از ملاحظه صدمه تیغه قلعه اش شکم دریده و گوزیر زمین از گرانگی
 بار آن بفریاد آمده و از بسیاری مار و انواع سباع مردم آزار که در
 دامن آن کوه و غارهای وحشت افزا بودند عالمی بفریاد آمد -
 اگرچه از وسعت دوره که درازده کروه جریبی به پیمایش آمده
 بود محاصره واقعی متعذر گردید که رسد غله بمکصوران نتواند
 رسید اما تر بیت خان و حمید الدین خان و بخشیان عظام و دیگر
 بهادران قلعه کشا بمحاصره و بستن مورچال و کندن کوچه سلامت

مامور گردیدند و دلاوران تجرب به کار بسرانجام قلعه گیري کمر همت بسته در اندک مدت توپها را بر کمر آن کوه آسمان و نعمت و مورچاها تا پای حصار محصوران رساندند - چون دو کوه دیگر بقلعه راجده پیوسته بود که سیوای جهنمی بران عمارت های عالی ساخته مصالح جنگ نیز در آنجا موجود نموده در استحکام برج و باره آن برای چندین روز ها میگویند محصوران هر سه کوه در زدن گول توپ و تفنگ و انداختن سنگ های سنگین و در کین بودن برای بردن غله بالایی قلعه کمی نمودند - بتحریر تفصیل تعداد ایام محاصره قلم را رنجه نداشته باختصار کلام می پردازد که در محاصره دوم ماه و چند روز سعی بهادران کوه کن و ضرب توپ های قلعه شکن پانزدهم شوال المکرم نشانها بالای اول دروازه قلعه مع پرولان قلعه کشا بر آمدند و جمعی از مظاهیر وقت فرار گرفتار پنجه اجل گردیده طعمه تیغ بهادران گشتند و بسیاری از هر طرف که راه یافتند جان بسلامت بدر بردند اما هاماجی نام که نگهبان آن قلعه گفته میشد با دو سرمایه فساد دیگر که در هر دو کوه بودند دو ازده روز دیگر دست و پای لاحامل زده آخر بالتماس امان جان روح الله خان را مدانجی ساخته بدین شرط مامون گردیدند که قلعه دار خود بر سر دروازه آمده نشانها اندرون قلعه برده روز دیگر آن قلعه را خالی نماید - بعد داخل شدن نشانها که چادر ظلمت شب حائل نظر ها گردید در پرده داری شب آنچه توانستند مال و عیال خود را از قلعه بر آورده بدر بردند و سحر که زیر اعظم سر از در پنجه مشرق بر آورد و فرار قلعه دار بعرض رسید شادینة فتح بلند آوازه گردید و بندهای پادشاهی

داخل قلعه شده باقی کفار را بطریق اخراج بان با سرو پا برهنه برآوردند - حمید الدین خان را بعطای نقاره که آرزوی دیرینه او بود بلند آوازه ساختند و تربیت خان را پانصدی در صد سوار اضافه مرحمت نموده از اصل و اضافه سه هزار و پانصدی و هزار و نه صد سوار نمودند و روح الله خان را بعطای سربینج مرصع گران بها خورسند ساختند و قلعه را مسمی به بنی شاه گده نمودند - چون در لشکر گرانی و کمپانی غله بمرتبه شده بود که گندم و نخود و گاه روپیه را در آثار و گاه گران تر ازین بهم می رسید و سیدی یاقوت خان فوجدار دندا را چپوری که بند و بست تمام کوکن نظام الملکی بدو تعلق داشت از انجا بفاصله سی و پنج کروزه بود بزام او حکم صادر شد که بقدر مقدور سرانجام رسد غله نموده مع مصالح قلعه گیری خود را بحضور رساند - اگرچه سیدی یاقوت خان که ذکر او مکرر بزبان قلم جاری گشته در همه باب سراز اطاعت و حکم پادشاهی نمی پیچید و در نسق و تنبیه کفار اطراف تعلقه خود و اجرایی راه بیت الله در دریا که خرچ سه لک روپیه از ما و فوجداری دریا یعنی جهازات و کشتیهایی خرد و و کلان نیز تعلق باو داشت بمرتبه می کوشید که هر که دران ضلع و مکان پرفتند رسیده میداند که در فدویت و جانفشانی و مغلوب و مذکوب داشتن غنیم مرهنة خشکی و دریا کاری که ازو بر می آمد کار دیگر بندهای پادشاهی نبود اما از آنکه سیدی خیربخت خان رفیق او بود بعد تسخیر راهیری علی الرغم مدعی بموجب حکم چنانچه بذکر در آمده بلاقوف خود را بحضور لامع النور برساند و بعد ملاحظه وضع دبدبه

دربار و مشاهده شان و تجمل سلطنت خود را باخت و در خویش
 حوصله بی آبرویی و خفت کشیدن مقابل زیست و قرب امرای
 نامدار حضور نیافت ناچار کار او بدمارض کشید تا آنکه بتدبیر و
 سعی سیدی یاقوت خان خود را از اردوی معلی به پناه جبال
 وطن و مسکن خود رساند درین ایام که باز سیدی یاقوت خان را طلب
 حضور فرمودند خود را قابل حصول سعادت شرف ملازمت ندانسته
 از خجالت و انفعال آنکه بچه روی روی خود بمقربان حضور
 نماید بعد کار سازی خرچ مبلغ خطیر که وکیل او نمود چند
 لك روپیه پیشکش با دو سه هزار پیداده مصالح قلعه گیری
 بحضور ارسال داشت و عرضه داشت نمود که در صورت برآمدن
 غلام ازین مکان سرانجام رسد غله و بحال ماندن بند و بست این
 ضلع متعذر بود عذر او شرف پذیرائی یافت - و در همان ایام خبر
 فوت او بعرض رسید - گویند چون سیدی یاقوت خان فرزند نداشت
 سیدی عذیر نام را قائم مقام خود ساخته وصیت نموده که تا مقدور
 بهر تدبیری که پیش رود بقبول پیشکش و خرچ دربار جان و
 جاسه گرو گذاشته دست از وطن بر نداشته نخواهی گذاشت که
 ثعلقه این سرزمین بنام دیگری مقرر شود چنانچه بسعی بسیار
 که ابتدا تجویز خدمت آنجا بنام دیگری از بندهای رکاب بمیان
 آمده بود صاحب مداران حضور بعرض رساندند که سوای حبشیان
 و تربیت یافته های سیدی یاقوت خان بند و بست آن کوهستان و
 قلعه داری راهبری و اجرای راه کعبه الله در دریا بحال نخواهد ماند
 پادشاه نیز بغور و تقاضای مصلحت و رسیدن سیدی عذیر نام را که سابق

بمنصب جز سرانرازی داشت بعطای اضافه نمایان و خطاب یا قوت خان مفتخر ساختند - چون شجاعت خان صوبه دار احمد آباد از روزی که بدای اعتراض پادشاه آمده بود باز با وجود بحال نمودن کمی منصب منصوبان او از راه غیرت دائم مریض و ملول خاطر می ماند درین ایام خبر واقعه ناگزیر او بعرض رسید معینا که فرزند صلبی سوای یک دختر نداشت بسیاری از اموال بورته او بخشیدند باقی بضبط سرار در آوردند *

اگرچه بعد واصل شدن رام راجا بدار البوار که از دو زن و دو فرزند خرد سال مانده بودند و مردم را تصور آن بود که الحال زن بیوه با طفلهای شیر خواره که مانده دست تعدی مرهده از ملک دکن کوتاه خواهد شد و استیصال آن مقابل افواج ظفر امواج عدو مال چندان کار نیست اما از آنکه گفته اند * مصرع *

دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

و تا اراده خدا نباشد در مکافات شامت افعال بند های عاصی قلع ریشه ظلم و فساد بسعی و تدبیر مخلوق متعذر - تارا بانی نام زن کلان رام راجا پسر سه ساله بطن خود را قائم مقام پدر قرار داده زمام اختیار کار و بار و تغییر و تبدیل تا سرداران و آبادی معمور های خود و معی در خرابی ملک پادشاهی بدست خود گرفت و چنان بند و بست تعیین افواج برای تاخت و تاراج شش صوبه دکن تا سرحد سرونچ و مذ سور و صوبه مالوا و جذب قلوب منصوبان خود پرداخت که در مقابل آن همه تردد و منصوبه و لشکر کشی و قلعه گیری عالمگیر پادشاه تا بقای سلطنت مانده سرکشی که از روز بروز زیاد گردید و هر چند

خالد مکان که بضرب شمشیر و خرج کلي خزانه اندوخته حضرت صاحب قران ثانی و شهید گشتن و کشته گردیدن چندین هزار آدم در ملک مغصوبه آنها داخل گردیده قلعههای سر یفلک کشیده را بتصرف در آورده مرهقه رابی خان و مان ساخت آنها زیاده شوخی نموده با فوجهای سنگین بملک قدیم پادشاهی در آمده بتاخت و تاراج پرداخته هرجا که رسیدند چون پادشاه با تمام فوج و امرای کار طلب که در آن کوههای دور دست واقع شده بود منصوبان تارا بائی بهر مکانیکه میرسیدند لنگر اقامت اذداخته به بندوبست کمایش دار پرداخته با زن و نرزن و خیمه و نیل بخاطر جمعی سال و ماه بسر میبردند و شوخی زیاد از حد می نمودند و همه پرگنات میدان هم تقسیم نموده بدستور حکام پادشاهی صوبه دار و کمایش دار و راهدار مقرر میکردند *

صدیغه صوبه دار آنها آنکه صاحب فوج باشد هرجا قافله سنگین بشنود با مفت هفت هزار سوار خود را رسانده تاخت نماید و همه جا کمایش دار برای وصول چوتنه تعیین نماید و هرجا که کمایش دار از سختی زمیندار و فوجدار زر چوتنه وصول نتواند نمود صوبه دار بمدد او خود را رسانده بمحاصره و خرابی آن معموره پردازد - و راهدار آن بدراهمان پیشه او آنکه بیوپاری متفرقه که خواهد از آفت آنها سالم بگذرد فی ارايه و گار وجه مقرری که سه چهار برابر راهداری فوجداران ظالم پیشه پادشاهی باشد گرفته شریک غالب جاگیر دار و فوجدار گشته راه جاری نماید - دره صوبه یکدو گدهی ساخته ملجای خود قرار داده از اطراف تاخت می آوردند و

مقدمان صاحب سر انجام بعضی دهات بصلاح و اتفاق صوبه داران
 کفار گدھیها بنام نهاده بحماییت و اعانت مرهتہ با حکام پادشاهی
 در ادای محصول بدار و مدار می ساختند و تا سرحد احمدآباد و
 برگذات صوبہ مالوا تاخذه بخاک برابر می نمودند اگرچه آنچه
 خرابیها که در صوبه جات دکن احمدآباد و اطراف اجین رسانیدند و
 قافلہای کلان تا نزدیک ده دوازده کروهی ارودی معلی بلکه تا
 گنچ پادشاهی تاخمت و تاراج نمودند برای ضبط احوال آن مکروهات
 قلم را رنجه داشتن رنج لاحاصل کشیدن است اما بذکر سوانح شوخی
 که دران ایام قلعه گیری که آخر هیج فائده برای دفع فساد مرهتہ
 نداد مابین سرحد بندر سورت و احمدآباد کنار معبر بابا پیاری و آب
 فریدا ازان کفار رو داده می پردازد - بعد واقعه شجاعت خان که صوبہ
 احمدآباد بنام پادشاه زاده محمد اعظم شاه مقرر فرمودند قبل از آنکه
 پادشاه زاده آنجا برسد یا نائب مستقل تعیین نماید سند نیابت
 بنام خواجه عبد الحمید خان دیوان احمدآباد فرستاده بود درین
 ضمن فوج غنیم لیئم قریب پانزده شانزده هزار سوار طرف نواح
 بندر سورت آواره گشته بعد خرابی بسیار که به چند برگذہ رساندند
 بقصد عبور از آب فریدا که مابین سرحد احمدآباد و بندر سورت
 واقع شده روانه شدند نائب پادشاه زاده و فوجداران صوبہ احمدآباد
 باهم مصلحت و اتفاق نموده با فوج شایسته بسرداری محمد بیگ
 خان و نظر علی خان پسر خوانده شجاعت خان و التفات خان
 فوجدار تھانیسر و کودره و دیگر فوجداران نامی احمدآباد که
 قریب ده دوازده سوار با سیزده چہارده هزار سوار و هفت ہشت

هزار کولی جنگی آن سرزمین فراهم آمده بودند بقصد مقابله و دفع شر آن گروه بدمال از آب نریدا عبور نموده گذار آب خیمه زدند - صبح آن فوج مرهته نیز بفاصله هفت هشت کروه رسیده فرود آمد از انجمله دوسه هزار سوار خوش اسب قزاق پیشه از یک طرف نمودار گشتند فوج احمد آباد خبر یافته بمقابله آنها پرداختند بعد زد و خوردی که بمیان آمد کفار فرار اختیار نمودند سرداران فوج پادشاهی دوسه کروه تعاقب نموده چند مادیان و بهاله و چهرتری بدست آورده نثار فتح بلند آوازه ساخته برگشته آمدند و سپاه بخوشدای و خاطر جمعی آنکه فوج غنیم را هزیمت داده ایم کمرها را نمودند و زین از پشت اسبان فرود آوردند و بعضی بخواب رفتند و جمعی بشغل پختن و خوردن پرداختند درین حالت هفت هشت هزار سوار جنگی انتخابی کفار که در اطراف آب کنها و مغاک گذار دریا پنهان شده جاسوسان برای خبر فرستاده قابو طلب بودند غافل و ناگهان چون سیلاب بلا رسیده بر لشکر پادشاهی ریختند و مردم نا آزموده کار احمد آباد که دست برد دکنیها ندیده بودند عقل و هوش باخته فرصت اسب زین نمودن و کمر بستن نیافتند چون سردار مستقل میان آنها نبود و دکنیها اطراف را فرو گرفتند تنزل تمام در لشکر افتاد از آنکه از یک طرف دریا که در اوقات از رسیدن موج دریای شور پایاب نایاب گردید و از طرف دیگر فوج بلاموج بر سر رسید آدم بسیار کشته و زخمی گردیدند و جمعی کثیر خود را بآب زده غرق بحر نما گشتند و نظر علی خان و خواجه عبد الحمید خان با دوسه سردار دیگر دست

و پايي لاحاصل زده دستگیر شدند و التفات خان که خود را از يکه بهادران میگرفت بر اسب چار جامه خود را باب زده خواست جان بدر برد چون بسیار تشنه آب بود و غنیم تمام فوج پادشاه بمیان آوردند و هذا جادو از زبانی همه سرداران صاحب اختیار بنایي قرار مصالح بران گذاشت که فرمان تسلی همه نوگران عمده رانی مشتمل بر طلب حضور صادر گردد بعده که نزدیک اردوی مملی برسند راجه را ساهو - در خدمت پادشاه زاده محمد کام بخش داده چهار پنجه کروهی لشکر بفرستند که سرداران مرهقه ابتدا با راجه ساهو ملاقات نمایند بعده باستصواب راجه ساهو پادشاه زاده را ملازمت نموده بدستگیری پادشاه زاده بحضور آمده شرف اندوز ملازمت پادشاه گردند چنانچه حکم تیار نمودن قریب هفتاد فرمان بنام ذا سرداران صادر شده بود آخر این مصلحت و قرار موافق مرضی حضرت خلد مکن نیفتاده و از راه عاقبت بدنی و روباه بازی آن طائفه بدسگال و سواص بخاطر رسید که اگر آن طائفه بدعاقت با چهل و پنجاه هزار سوار فراهم آمده نزدیک اردو رسیده بدین تزییر راجه ساهو را با پادشاه زاده همراه گرفته رو بحمال دشوار گذار گذارند چرا عاقل کند کاری که بار آرد پشیمانی

سلطان حسین را طلب حضور نموده وکیل رانی را جواب دادند و سلطان حسین را بعد مراجعت که مرهقه بسیار فراهم آمده همراه گرفته بودند بآنها محاربه عظیم اتفاق افتاد با وجود بسیاری هجوم کفار از اقبال پادشاهی بدفع شر آن گروه پرداخته همه جا جنگ کنان درین ایام که برای محاصره قلعه تورنا خبر کوچ در میان بود

بمحمود رسید بعد عرض حکم فرمودند که ملازمت نا فموده پای قلعه رفته مورچال خود قائم نماید •

ذکر سوانح سال چهل و هشت از جلوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و صد و پانزده هجری

بعد تسخیر قلعه بذی شاه گده چند روز برای آرام لشکر ظفر اعتصام مقام نموده اواخر ماه شوال المکرم بقصد تسخیر قلعه تورنا که چهار گروهی راجگده واقع است رایت ظفر آیت برافراشتند - در دو کوچ و دو مقام بسبب عدم میسر آمدن بار بردار تمام لشکر خانه بدوش بودند و اکثر امرا اسباب خود را برفیلان و مزدوران و فقیران بلغور خانه بمنزل میفرسانیدند - بکوچ یک دوکوهه بهای قلعه تورنا رسیده حکم محاصره و پیش بردن مورچال فرمودند - چون برای ملازمت سلطان حسین مکرر بعرض رسید از روی اعتراض لطف آمیز که مخصوص بخانه زادان میباشد اناز فرمودند که بی آنکه ملازمت نماید پای قلعه تورنا رفته مورچال خود قائم کند و بعد ظهور حسن تردد ملازمت نماید - و تربیت خان و دیگر بهادران کوه نبرد و دلاوران قلعه گشا سرگرم خدمت مامور گردیدند خصوص محمد امین خان بهادر و امان الله خان نبیره اله وردی خان دران محاصره تردد شایسته بعرضه ظهور آوردند - و در محاصره چند روز از زیانی هرکارها بعرض رسید که سلطان حسین از جائی که مورچال قائم کرده بود باوجود قلت جمعیت و شب و روز باریدن تگرگ گوله و اقسام آتشبازی رو برو و ضائع شدن چند نفر بدست درع مورچال پیش برده و هشتاد نفر مع

غله که بقصد ذخیره بالا بردن طرف مورچال او آواره گشته بودند دستگیر گردانید از راه فضل حکم نمودند که غله را بمردم همراه خود تقسیم نماید و بحضور طابیده ملازمت و تسلیم اضافه دوصدی بر سه صدی فرمودند - و در ایام کم تردد زیاد که از بهادران کارطلب و مبارزان قلعه گیر عالمگیر بادشاه کشورستان در محاصره و تسخیر این قلعه آسمان رفعت بعزم ظهور آمده عذاب کمیت خامه تیز رفتار را از تحریر تفصیل بدان آن کوتاه ساخته بطرف اختصار ما حاصل کلام فتح انجام معطوف می سازد - که خلاف قلعه های دیگر بی آنکه بقلعه دار پیغام و پیام وعده و وعید تهدید انگیز و رسل و رسائل القیام آمیز بمیان آید شب پانزدهم شهر ذی القعدة که غره فروردی و روز نو روز عالم افروز تاریخ آغاز جشن و شروع سال هشتاد و نه از عمر شریف خسرو عالم ستان بود امان الله خان که درین محاصره عمده شریک تردد محاصره گشته میشد باتفاق جماعه ماوایه که در فن قلعه گدوی شهرت تمام دارند کمر همت بسته بدستیاری زینهای آسمان پایه و کمندهای دراز تر از طول اصل اول شب که هنوز روشنی ماه پرتو افروز نگشته بود و از دود توپ اندازی طرفین و غبار تردد مردم بالا و پائین محصوران اصلا گمان چنین جرأت و جلالت باحاطه حصار خاطر و دهم خود راه نمیدادند و بهادر کوه نورد شیر نبرد با حربهای جان ستان پیشقدم همقدمان گشته از راهی که قابو داشتند برفراز کوه برآمده باشاره و علامت مقرری که میان هم دارند دیگران را طلبیدند و قریب بیست و پنج نفر مسلح بچستی و چابکی با یک نفر فواز خود را پیهم رساندند و از عقب آن جماعه

سرباز امان الله خان مع عطاء الله خان برادر و چند همدم جانباز دیگر که همقدم هر دو بهادر گشتند بمدد همدیگر پاشنه کوب رسیده ابتداء بذواختن نفیر و تاختن ناگاه برسر محصوران قلعه نشینان را بیدست و پا ساختند و حمله بهادرانه آوردند. درین ضمن حمید الدین خان بهادر که در کمین فرصت بود خود را بمدد زینه و ریسمان و دستگیری ماولیها رساند و باتفاق هم مقابل محصوران هوش و جان باخته که سراسیمه گشته دست و پای لاحاصل میدزدند کارزار مردانه نموده اکثری را زیر تیغ درآوردند و بسیاری الامان الامان گویان راه فرار اختیار نمودند و جمعی در گوشه و کنار خزیدند و از بالا صدای نفیر اشاره فتح و از پائین نقره شادمانه بذوازش درآمد. و بعضی که از هرطرف راه یافتند با سروپای برهنه جان بدر بردند و بسیاری محافظت جان و مال را غنیمت دانسته بعضی درآمده مامون گردیدند و قلعه بفتح الغیب موسوم گردید. و آنچه بر السنة خاص و عام شهرت دارد و مستعد خان که بتذکار سوانح تسخیر قلعات دکن پرداخته نیز بزبان قلم داده که از جمله قلعههای آن ضلع قلعه که بی رسل و رسائل بضرب شمشیر و یورش جانبازی بتسخیر درآمده همین قلعه فتح الغیب است. امان الله خان که هزاری پانصد سوار بود باضاد پانصدی دوسد سوار سرافرازی یافت و عطاء الله خان برادر او و دیگر همراهان فراخور حالت بعطای اضافه و دیگر عذایات سربلندی یافتند و حمید الدین خان بهادر را خلعت ووشال پوشاک خاص مع سرپیچ و فتح پیچ مرحمت فرمودند - چون ایام بارش

رسید بقصد چهارنی حکم پیشخانه بردن طرف قلعه چنبر که در تصرف مردم پادشاهی و ملک نوآباد نواح گلشن آباد بودند و آخر ماه ذی القعدة بر موضع کهنیر متصل دریای گنگ رسیده شرف نزول فرمودند - روح الله خان ثانی بازار سنگ مئانه درین ایام ازین تنگنا سرای بی بقا بدار البقا شتافت *

سابق بذکر پیم نایک زمیندار کم اصل از قوم بیدر که در زبان هندی ترجمه معنی بی ترس باشد و اصل آن ذات دھیر که نجس ترین قوم دکنند و از مفسد پیشگان مقرری گفته میشد و در ایام شورش حیدر آباد برای کمک ابو الحسن فوج خود فرستاده بود و پادشاه خان زاده خان پسر روح الله خان را برای تسخیر قلعه سکر و مکانهای قلب و ملجای آن کافر تعیین نموده بودند و او از خدمات افواج بحرا صواح امان خواسته بحضور آمده در همان زودی بمقر اصلی شتافت - پرداخته - باز در ایامی که روح الله خان کلان در سنه سی و دو بتسخیر رائچور مامور گردید پریا نایک نام برادر زاده پیم نایک را که هنگام نزول ریات ظفر آیات قبل از مهم بیجاپور در احمد نگر باردوی معلی تشریف داشتند پریا بعد رسیدن حضور بتقاضای وقت که دبدبه عالمگیری مشاهده نموده و بمنصب سرافرازی یافت مصالح کار مهم رائچور دانسته همراه خود گرفت بعد رسیدن رائچور آن محیل نابکار شریک تردن گشته حسن خدمت خویش باتبات رسانده بعد فتح رائچور ظاهر ساخت که اگر اجازت یابد راکنگیر که مسکن آبا و اجداد آن بد اصل بود رفته و روسامان

درست کرده باز هر جا طلب فرمایند با فوج شایسته حاضر گردد و بعد حصول رخصت آن کافر بد نژاد بواکنگیرد که دیه‌ی بود آباد از توابع سکر بر فراز کوه بر قنداز بسیار که مراد از کالی پیداهای میاه رو باشند و در دور اندازی و حکم اندازی شهرت دارند در آنجا مسکن داشتند و بعد از برآمدن سکر از تصرف پیم نایک آن سگ نابکار بحیله و روباه بازی مقر و جایی ماندن عیال و فرزندان خود قرار داده بود رفته لنگر اقامت انداخت و باز اراده بازگشت نموده در استحکام بنای حصار که سوای احاطه سابق احداث نموده و گرد آوری مصالح جنگ و طغیان ورزیدن پرداخته بمدد روزگار سقله نواز و زمانه کمینه پرور قریب چهارده پانزده هزار پیاده آنجا که در قدر اندازی و جلالت شهرت تمام دارند فراهم آورده آن پشته کوه را طلسم سد سکندر ساخت و باندک فرصت چهار پنج هزار سوار بهمرسانده شروع بتاخت و تاراج معمرهای مشهور نواح دور و نزدیک و زدن قافلها نمود و هرگاه فوج بر او تعین می شد بزور جمعیتی که با او فراهم گشته بودند و استظهار پناه قلب و قوت خرچ زر رشوت که از حقیقت و طریقه ساخت و ساز دربار واقف و دلیر شده آمده بود در فرستادن خریطه‌ای هون و جواهر و اقسام جنس رخنه گفتگورا مهندود می ساخت و در عرضه داشت بعدرهای غدر آمیز خود را در جرکه زمینداران مال گذار مطیع و محسوب می نمود و هر ماه و سال در افزونی عمارت و استحکام برج و باره و فراهم آوردن فوج و توپهای خرد و کلان میکوشید تا آنکه آن مکان بقلعه واکنگیرد مشهور گشت و با غنیم لایتم

مقرر ري دکن همداستان گردید و جنگنا (۲۲) پسر پیم نایک که وارث آن ملک بود بحضور رسیده به منصب سرفرازی یافته سند زمینداري آن ولایت بطریق ارث حاصل کرده با فوج بر سر او رفت داخل نیافت و بعد جنگ هزیمت خورد بعده که پادشاه زاده محمد اعظم شاه را برای تنبیه و گوشمال آن بدسگال تعیین فرمودند و فوجهای اطراف تعلقه او را تاخت نمودند قابوی وقت را کار فرمود ملازمت بادشاه زاده نموده باظهار عجز و ندامت و بلطایف الحیل پیش آمده بقبول پیشکش مبلغ هفت لک روپیه بدام پادشاه و دو لک روپیه نقد که بهر کار پادشاه زاده سوای مدارات متصدیان واصل و عائد ساخته از آفت پنجه غضب سلطانی رهایی یافت همینکه محمد اعظم شاه بحضور مراجعت نمود همان طریق مذموم سابق را اختیار کرده زیاده از پیشتر آتش فساد برافروخت بعد از آنکه فیروز جنگ را با لشکر گران برای استیصال آن تبه کار بدکردار نامزد فرمودند و غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ بدانجا رسیده عرصه بر او تنگ آورد همان روپاه بازی سابق را بیشتر از پیشتر بکار برده بانواع پیغام افسانه و افسون و اظهار اطاعت بقبول نه لک روپیه پیشکش خود را از آفت جان و آبرو محفوظ داشت - و در فرصت ایام نزول آیات بقصد تسخیر قلعبات طرب پونا و چهارنبی سمت جنیر که هفت و نیم ماه در آنجا توقف واقع شد و درین ضمن دو سه قلعه غیر مشهور دیگر آن ضلع بزور سعی بهاران

کوه نبرد بتسخیر درآمد روز بروز خبر تمرک و فساد آن بدنبهادر بعرض می رسید لهذا بقصد جهاد و گوشمال آن بد خصال پیشخانه طرف واکنگیرا بر آوردند *

ذکر سوانح سال چهل و نه از جلوس خلد مکان مطابق

سنه هزار و صد و شانزده هجری

در آغاز سنه چهل و نه از جلوس رایت ظفر آیت طرف واکنگیرا برافراشته قلیچ خان خلف ارشد فیروز جنگ را که بصوبه داری بیجاپور مامور و از مدبران کار طلب بود و برگذات نواح واکنگیرا تعاقب بجاگیر او داشت و دست او بسبب مفسدی پریا بدو نمیرسید طاب حضور فرمودند و بخشی الملک ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ که برای حراست خجسته بنیاد مامور بود بزام او نیز حکم صادر شد که خود را بواکنگیرا رساند بهمین دستور بزام اکثر فوجداران عمده صاحب فوج احکام مع گرز برداران روانه نمودند و اواخر شوال حوالی قلعه مذکور شرف نزول واقع شد - در همان زودی قلیچ خان خود را مطابق حکم رساند و برافقت تربیت خان و محمد امین خان و دیگر بهادران رزم آزما و توپخانه جهان آشوب مامور بمحاصره و مورچال بستن و گرد آوری مصالح قلعه گیری گشتند و خود عالمگیر غازی بتفاوت یلک کوه مضروب خیام حکم نموده بهادران کارطلب را سرگرم کردند جانفشانی و کافر کشی ساختند و آن بدسگال باستحکام برج و باره و فراهم آوردن فوج متفرقه خویش پرداخته برای طلب کومک از نزد تارا بائی و دیگر سرداران مهتده رسل و رسائل بمیان آوردن باستظهار چند هزار

سوار که از همه قوم مخصوص مسلمین حتی جمعی از بد نام کن
سادات فراهم آورده بودند وجوش و خروش پیداء سیاه روی بیشمار
و توپخانه آتشبار بشوخی تمام برآمده بمقابلۀ غازیان ظفر انجام
اقدام نمود و همراه گولهای توپ خرد و کلان چندین هزار بان
شرر بار شب و روز باریدن گرفت و فرصت آن واحد نمی دادند
محاربات عظیم بمیان می آمد و از هر دو طرف جمع
کثیر کشته و شهید و زخمی میگرددند تا آنکه روزی وقت
طلوع نیر اعظم محمد امین خان و تربیت خان و چین قلیچ
خان بهادر و عزیز خان روهیلہ و اخلاص خان میانه که فرصت
قابو جویان بطریق طلایہ اطراف میرومی نمودند بر پشتۀ که بلال
تیکری شهرت داشت و پارۀ سر کوب حصار آن معموره بود جلو ریز
رسیده جمعی از برقداران را که نگهبان آن مکان بودند بضرب
شمشیر و تیر بجهنم فرستاده از پیش رو برداشته بقصد مورچال
قائم نمودن تردد رستمانہ بظهور آوردند - و درین ضمن شوره بختان تیره
درون از اندرون و بیرون حصار برآمده از هر طرف چون سیل بلا از
بالا و پائین رسیده هجوم آورده اطراف مردم پادشاهی فرو گرفتند
و از انداختن چندین هزار سنگ و فلاخن و گولهای توپ و تفنگ
غالب آمده فرصت پا قائم نمودن ندادند و باوجودیکہ بعد رسیدن
خبر پادشاه بادشاه زاده محمد کام بخش را مع امیرالامرا اسد خان
و دیگر بندهای رزمجو مامور کمک نمودن فرمودند هر کدام خود را
با فوج کم و زیاد که توانستند عجالہ رساندند - و چین قلیچ خان بهادر
و دیگر بهادران آنچه شرط تردد بهادری بود بظهور آوردند اما داندۀ بر روی

کار نیامد و از بسکه تگرگ گولگ جانستان پیهم می بارید و مردم بسیار بدرجۀ شهادت رسیدند و از ضرب گوله و صدمۀ بان هر دو پای اسپ محمد امین خان و یک دست اسپ چین قلیچ خان از کار رفت و هر دو بهادر پیداده گشته شکر نرسیدن آسیب جان و محفوظ ماندن اعضا بزبان آوردند - چون بسبب حشر و نشر و چپقلش فیل و اسپ و آدم که بالای هم می افتادند اسپان کوتل هر دو سردار نتوانستند رساند چند قدم پیداده تردن نموده خود را از ان صدمات موج بلا بقدر مقدور کنار کشیدند - این خبر که بحضرت خسرو آفاق ستان رسید دو اسپ کوتل خاصه برای هر دو سردار فوج نامدار فرستادند - و چون اثر هول دل قلیچ خان داشت و مقرر است که در چندین اوقات بر مرض مذکور می افزاید شمامۀ عنبر چهل توله وزن همراه امیر خان از روی عنایت مرحمت نموده پیغام آفرین و دلنوازی دادند و روز دوم و سوم آن حمید الدین خان بهادر مع جمعی از دلاوران جانباز بحملۀ بهادرانه بر فراز پشتۀ دیگر که صحنای بازار آباد کردۀ آن کافر که بزبان هندی پدنته گویند و پورۀ آباد کردۀ جماعه دھیوان که اشجع لشکر و هم قوم آن بد اصل بودند خود را رسانده بتدریج بهادرانه جمعی را کشته آن مکان را قائم نمود - چون درین حالت جمعی از مفسدان که بر پشتۀ لال تیکری منتشر بودند برای مقابله حمید الدین خان خود را رساندند محمد امین خان که چون باز گرسنه جویای قابو بود خود را بران پشتۀ لال تیکری رسانده استقامت ورزید - در همین حال سلطان حسین عرف میر ملنگ با جمعی از فوج محمد کام بخش خود را رسانده رفیق و شریک تودن گردیده

جا قائم نمود همچنان باقر خان پسر روح الله خان خود را بر پشت
دیگر رسانده جا را نگاه داشت و مقابل همه بهادران علی الاتصال
گوله و اقسام آتشبازی و سنگ دست و فلاخی میدبارید و نزدیک
بود که کاری ساخته شود و تردد بهادران جانباز بجائی رسد و آثار
فتح و تسخیر قلعه بزبانها جاری گردیده بود درین ضمن خبر رسیدن
فوج سنگین مرهت بداندیش بکومک آن بد کیش انتشار یافت
- و روز دیگر آن دهنا جادو و هندو را مع دوسه ناسردار نامی
دیگر که قبیله و فرزندان اکثر آنها دران حصار واکندیا بودند باهشت
نه هزار سوار و پیداه از شمار از دور نمودار شدند - از آنکه آمدن
دهنا جادو که از مدت کمتر بتاخت و تاراج ملک و مقابله فوج
پادشاهی می پرداخت درین اوان بقصد آنکه هم قبیله و مال
و عیال خود را ازان حصار که جای مامون تراز قلعههای مفتوح
گشته دیگر دانسته نگاه داشته بودند برآرند و هم منت و احسان
کمک بران کافر بگذارند خود را رساند از یکطرف فوج سنگین آنها
مقابل افواج پادشاهی شوخی زیاده بغلبه تمام نمودند - درین حال
که از بالا و اطراف نیز زیاده از سابق تکرر و زائل بلامی رسید
سرداران پادشاهی را طرف خود کشیده مشغول زد و خورد ساختند
و از طرف دیگر دوسه هزار هواریکه تازه رسیده قبائل خود را بر
مادیان باد رفتار سوار نموده بمدد رفاقت پیداهای قلعه که بر آمده
بودند از پناه آن حصار بدر بردند - بعده ناسرداران رانی بآن تیره روزگار
پیغام نصائح آمیز دادند که هر چند ما و تو برفاقت و اعانت همدیگر
مقابل افواج بحر امواج پادشاهی دست و پا زینم محالست که جانب

گردیم مصلحت در اطاعت ورزیدن و ملک موروثی خود بعجز و فرمان برداری نگاه داشتن است آن مغرور بد اصل و مخمور باد و نخوت گفته آنها را بگوش نموده مبلغی نقد و جنس ماکولات و مشروبات بطریق غیافت نزد آنها فرستاد و هر روز برای ناسرداران خرچ مقرری قرار داده تا انقضای ایام محاصره برساند و بسماجت تمام تکلیف رفاقت و معاونت بمیان آورد تا سرداران مرهته گرفتن زر مفت را غنیمت دانسته لنگر اقامت انداخته هر روز هر طرفی که شوخی آغاز می نمودند جمعی کشته و زخمی میگرددند و روز بروز برفوج مرهته می افزود و بسیاری از بندهای پادشاهی نیز بکار می آمدند و بدرجه شهادت میرسیدند و تزلزل تمام در لشکرافتان آخر کار رای آن بدکردار بران قرار یافت که از راه رویه بازی و مکاری تمهید و منصوبه تازه بخاطر آورده ابتداء عبد الغنی نام کشمیری که بوسیله دست فروشی و داک و ستد مایه تجارت بهم رسانده با همه قوم هودا و معامله نموده طرح اختلاط و گرمی آمد و رفت بهم رسانده و از فوج پادشاهی اندرون حصار آن تبه کار راه آمد و شد پیدا کرده بود همدستان شده بدست او پارچه کاغذی مشتمل بر التماس مصالح باظهار عجز و ندامت فرستاد عبد الغنی آن التماس را نزد هدایت کیش واقع نگار کل که سر رشته تمام مقدمات ملکی و مالی قلمرو هندوستان نزد او می باشد آورده حاضر ساخت که در پای حصار برای تفرج و نماز خواندن رفته بودم محصوران غافل بر سرم رسیده سرا گرفته بودند و آن بیدر بد گهر بعد استفسار احوال لشکر ظفر اثر این پارچه کاغذ بمن سپرده نزد شما که خیر خواه خلق

و پادشاهید فرستاده هدایت کیش کاغذ مرسوله آن بند کیش را بخدمت پادشاه برده بعرض رساند بعد تا ممل بسیدار نظر بر تقاضای وقت و غلبه کفار بد کردار حکم فرمودند که مطالب خود را بمواطت پادشاه زاده محمد کم بخش و هدایت کیش بعرض رساند خلاصه التماس آن مکار بد کردار آنکه موم سزگر نام برادر آن بد نام از قلعه برآمده ملازمت نماید و بعطای خلعت و اسب و جواهر و منصب هر افزای یافته بطریق یرغمال در گلال بار باشد بعده از روی درخواست او محتشم خان پسر شیخ میر خوانی را که دران ایام بی منصب و منزوی بود و کشمیری مذکور مبلغ ازو که مودای نقد و جنس مدام باو می نمود طلب داشته قلعه دار و اکنکیرا بشرط آنکه تا خالی نمودن قلعه بوعده یک هفته قلعه دار با چند نفر معدود بنشان پادشاهی اندرون قلعه رفته به بندوبست پردازد نمایند - اختصار کلام آنکه بموجب التماس او موم سزگر برادر آن بداصل از قلعه برآمده مع نذر و نذر ملازمت نمود و بعطای خلعت و اسب و جواهر و منصب هر افزای یافته آداب تسلیمات عنایات پادشاهی و عفو تقصیرات برادر بجا آورده بعجز و الحاح تمام وعده و مهلت یک هفته نمود که درین مابین محتشم خان اندرون حصار در آمد و شب برسمیات ضیافت و آمد و رفت پیغام آنکه فردا ساعت ملاقات پریا است که بعد ازان بدستگیری قلعه دار ملازمت نماید گذراند چنانچه بعد داخل شدن قلعه دار مدای شادیانه بلند آوازه گردید و روز دیگر ارکان دولت آداب تسلیمات تهنیت بتقدیم رساندند و هدایت کیش برین حسن تردد خدمت

بعطای خطاب هادی خان سرفرازی یافت و بعد الغنی کشمیری در دلایلی تقدیم این خدمت منصب سه صدی مرحمت فرمودند و مردم قلعه برای تسکین قلعه دار برآوردن اسباب ناکاره و عورات و پیرزاهای چند که عدم و وجود آنها مساری بود شروع نمودند تا سه پهر خبر حاضر شدن پریا نزد قلعه دار گرم داشتند آخر روز بعد از حرارت و عارضه تب بشدت دفعیه نمودند روز سیوم آن پیغام بسرسام منجر گردیدن تب و هذیان گفتن او آوردند روز دیگر آن شهرت دادند که پریا جنون بهمرسانده آخر شب از قلعه بدر رفت و هیچ تحقیق نیست که بقصد هلاک خود را از قلعه بنزیر انداخت یا از اثر هودا خود را بلسکر مرهذه رساند و مادر آن مکار شیون و گریه وزاری و بیقراری از راه مکر و عیاری بلند ساخته پادشاه التماس و پیغام فرستاد که بعد خاطر جمعی از مفقود الاثر گردیدن پسر قلعه خالی می نمایم امیدوارم که سوم سنکر پسر خرد سرا بجای برادر خلعت زمینداری مرحمت نموده نزد محتشم خان بفرستند که بعضی جا خزانة باطلاع او مدفون است بقلعه دار نشان دهد و با باقی مال و عیال از قلعه برائتم پادشاه غافل از مکر و منصوبه آن مکار شوم سنکر را نیز بقلعه نزد مادر او مرخص ساختند و بعد رفتن آن سگ نابکار و عیار پرکار دفعه ثانی بحیله و وعده امروز و فردا دفع الوقت نموده در آمد و رفت بروی مردم پادشاهی بسته محتشم خان را بدستور محبوسان با چند نفر معدود در قلعه نشان داد تا آنکه منصوبه وغدر و تزویر آن کافر بر پادشاه و هواخواهان دولت تحقیق گردید اما آن

بادشاه با وفار از راه حوصله و بردباری و تقاضای وقت و مصلحت بزرگی
بر روی خود نیاورده بدار و مدار موافق را نموده با آنها سلوک
مرعی داشتند - درین آران چون خبر نزدیک رسیدن ذوالفقار خان
بهادر نصرت جنگ و داؤد خان و غیره چند سردار صاحب فوج
رسیده بود حکم زود خود را رساندن بنام آنها صادر گردید و با وجود
باز آغاز شوخی نمودن آن طائفه ضال بدسگال پای قلعه استقامت
ورزیده انتظار فوج تازه می کشیدند و این معنی نزد مردم
کم حوصله ببدنامی تام منجر گردید و خیمه بخیمه دست افشوس
برهم ساییده همین ذکر شماتت آمیز درمیان داشتند که زهی
تقاضای روزگار سفله پرور دون نواز که چنین نجس ترین قوم سردار
خواه چنان پادشاه مرا پادبیر و فرهنگ را بدین مرتبه بفریبد - و شوخی
مفسدان قلعه و اطراف که پادشاه حکم محصور گردیدن بهم رسانده
بود روز بروز زیاد میگردد تا آنکه خبر رسیدن ذوالفقار خان بهادر
نصرت جنگ و داود خان بنی صاحب مدار تسخیر چنچی و
جمشید خان بلجا پوری و بهادر خان میر شمشیر آن ضلع و یوسف
خان قلعه دار قمر نگر و کامیاب خان قلعه دار گلبرگه و راو دلپت
بندیل و رام سنگه با جمعی دیگر فوجداران که با مصالح قلعه گیری
از عقب می آمدند انتشار یافت و پادشاه بنصرت جنگ شقه بخط
مبارک مختصر بدین مضمون نوشت که - ای یاری ده بی کسان
زود خود را برسان - بعده که بهادر بهادران با جمعی دیگر از پردلان
رسیده هر مواری ملازمت نموده بی آنکه آداب و عنایات
طرفین بمیان آید نظر برینکه عرصه بر دیگر دلداران تنگ بود و

مفسدان زیاده از حد شوخی می نمودند گرد راه تکان نداده از راه نارسیده ابتداء طرف پشته که محمد امین خان و سلطان حسن سورچال بسته مرکزوار در محاصره بودند و چند فاقه بر آنها گذشته بود تا سخت آورد و دیگر پر دلان کوه نور شیر نبرد پیهم رسیده از هر طرف بران بدسارستان نکره دیده خصال حمله آور گردیدند - درین ضمن هرکاره از اثر گردی که از عقب نمودار شد ظاهر ساخت که فوج مرهته بمدد محصوران رسید - نصرت جنگ مصلحت در طرح دادن یورش مقابله دانسته هر عنان طرف اثر گرد گردانید باز معلوم شد که غبار فوج طلایه پادشاهی است درین فرصت کفار زور آوردند و رستمخیز غریب و زن و خور عجیب بمیدان آمد و از چهار طرف افواج دریا موج بتلاطم درآمد و از هر یک بندهای کار طلب شرط جانفشانی بعرضه ظهور رسید خصوص حمید الدین خان و قلیچ خان بهادر و داود خان و جمشید خان و راجپوتهای جلالت پدیده و دیگر بهادران رزم جو ترددات نمایان بر روی کار آوردند و چهار پنج روز تمام روز معرکه کارزار گرم بود تا آنکه جمشید خان باجمعی از راجپوتان روشناس بهمراه راوداپت و چندی دیگر منجمله خانزادان عقیدت نشان بکار آمدند - بعده بچین قلیچ خان و محمد امین خان و بعضی دیگر پر دلان حکم شد که بطریق طلایه اطراف قلعه برآمده هر جا اثر از کفار که بقصد کمک آن تیره بخدان آواره باشند نشان یابند به تنبیه رسانند و نگذارند که فوج مرهته و غیره بمدد محصوران تواند رسید درین اوان ذوالفقار خان چند باولی و چاه که مدار آب خوردن آدم و چار پای آن قوم

شوم بران بود بتصرف خود آورد و تنگي آب فوج ظفر موج بران شور بختان مبدل گردید و از فراهم آوردن کدکي و چوبهای عمارت و اشجار روز بروز مورچال پیدش می آوردند تا بپایه دیوار قلعه رسید و سرداران دیگر نیز بضرع شمشیر و زور بازو سعی بهادرانه نموده مورچال خود زیر حصار رساندند - روزي که یورش کوه نبردان قرار یافت خدیو کشورستان خود بدولت سوار شده بقصد جهاد و آزادی شهادت که وقت تردد محاصره همه قلعات این تمنا در دل آن پادشاه غازی مضمکن بود شریک تردد قلعه گشایان گردیده در مکان گوله رس عمدا استقامت ورزیده کار فرما گشتند و از یکطرف ذوالفقار خان بهادر با امیران تازه رسیده و از جانب دیگر تربیت خان و حمید الدین خان و یکه تاز خان و جمعی دیگر از یکه بهادران رزم جو به پشت گرمی همدیگر حملهای صف ربا نمودند کافران بمرتبه از بالا و اطراف هجوم و زور آوردند که اکثری از بهادران جانباز و مبارزان جلالت پدشه سینها سپر ساخته و سپرهای توکل پیش رو گرفته پداده شده مقابل حمله مخالفان شعله وارو آوردند و زد و خورد غریب درمیان آمد و رستخیز عجیب برپا گردید و جمعی از هر دو طرف کشته و زخمی گردیدند *

* بیت *

ز بس کشته افتاد در کوه و دشت

جهان گفت بس بس که از حد گذشت

و کفار مغلوب گشتند و در درسه حمله ابتداء پشتهائی که بالای آن بازار تپه آباد نموده بودند و نسبت بهم جا ازان تپه

زیاده ریزش آلات جانستان بلا افروز بود بدست آمد و آن بدکیشان کوته اندیش رو بفرار آوردند و کوه نبردان تهور پیشه زیاده از یک گروه پیداده تعاقب آن گروه نمودند و بسیاری را بدارالبوار فرستاده و زخمی نموده بر فراز کوه نزدیک دروازه علم ثبات و نشان فتح برافراشتند - و مخدولان دلباخته دو سه هزار بند و قچی را بر سر دروازه و پناه اطراف برای فرصت دم واپسین سر راه بهادران قلعه گیر گذاشته مراسیمه وارزن و فرزند و زیوری که همراه توانستند گرفت با خود گرفته معبد خانه و اکثر جاها را بدست خود آتش زده از دروازه دیگر و راههای مختلف که برای گریز چنین روز می گذارند برآمده بیدم خود را بفوج مرهقه رساندند و باتفاق آنها راه فرار اختیار نمودند - از بلند شدن شعله آتش اندرون حصار و کم شدن آثار باریدن آلات شرر بار بر فرار آن بدکیشان سوخته اختر مطلع شده اکثر دلاوران مع داون خان و منصور خان باجمعی که پیش قدم بودند خود را بقلعه رساندند و اثری ازان جماعه نیافتند مگر چندی دست و پا باخته زخمی که پای گریز نداشتند و محتشم خان بیچاره که اگر لمحه مردم پادشاهی بفریاد او نمی رسیدند سوخته آتش بیداد آن گروه می گردید در آنجا یافتند - چهاردهم محرم الحرام قاعه بقصر پادشاهی درآمد و صدای شادیانه فتح بلند گشت - و ذوالفقار خان با دیگر بهادران بخدمت پادشاه رسیده مورد آفرین گردید و بعطای اضافه هزار سوار و شمشیر مرصع و اسب با ساز طلا و فیل با یراق نقره مفتخر ساختند همچنان داون خان و بهادر خان و حمید الدین خان و دیگر مقربان

حضور و بندهای اخلاص کیش که در آن مهم شرط جانفشانی بتقدیم رسانده بودند هر کدام بعطای اضافه و خلعت و فیل و اسب و جواهر سربلندی حاصل نمودند - حاجی سیف الله خان مدیر ترک که زخم گولی بدست او رسیده بود صد اشرفی انعام زخم بها باو مرحمت نمودند - و بروایتی چین قلیچ خان و محمد امین خان که ابتداءً مصدر تردد نمایان گشته بودند و روز فتح بسبب تعیین گشتن برای تنبیه غنیم اطراف حاضر نبودند و در گشت و طلایه نیز ترددات از آنها نظهور آمده بود بعد رسیدن بحضور چین قلیچ خان را اضافه هزاری بر چهار هزاری مع شمشیر میدا عطا فرمودند و اضافه پانصدی مع شمشیر مرصع بمحمد امین خان مرحمت کردند و قلعه و اکنکیرا را بررحمن بخش موسوم ساخته بنای مسجد در آنجا گذاشتند - بعد از فراغ فتح قلعه رحمن بخش و استقامت زمینداران مالگذار ازان مکان کوچ نموده برای بسر بردن ایام برشکال و آرام سپاه طرف قصبه دیو گانون که کنار کشنا بتفاوت مسافت سه چهار کوره جریبی واقع است چهارنی مقرر گردید - و جا بجا حکام فهمیده کار برای ضبط و بندوبست مالی و ملکی تعیین نمودند - و ذوالفقار خان را برای تنبیه و تادیب بعضی زمینداران سرکش مفسد پیشه آن ضلع مقرر فرمودند - و مبلغ کلی از ملک نو مفتوح و پیشکش زمینداران بوصول در آمد - درینولا خبر رسید که قلعه بخشنده بخش عرف کندانان از یلغار قلعه دار و حیدر پردازی غنیم بتصرف مرهقه رفت همان روز حمید الدین خان بهادر را مع تربیت خان برای تسخیر و محاصره آن مریض فرمودند •

درین آزان عارضه بدنی پادشاه رو داد و در تمام اعضا اثر درد مفاصل شدت و وجع عجیب بهم رسید و باعث اختلال احوال عالمی گردید هرچند هر روز خود داری نموده در نشستن و دیوان نمودن خود را مشغول داشته باعث تسلی خلق الله میگرددند آخر انحراف مزاج بامتداد کشید و از غش نمودن و بیخود گشتن یک دو دفعه خبرهای ناخوش آمیز فساد انگیز زبان زد واقعه طلبان گردید و ده درازده روز غریب هنگامه بر لشکر و مردم اردو گذشت اما آخر فضل الهی شد که اثر مزاج بحال آمدن و گاه گاه دیوان نمودن بر عالمی ظاهر گشت و الا دران در الحرب که همه ملک غنیم بود و سوخته بی خان و مان گردیده بودند اگر همانجا واقعه ناگزیر رو میداد یک تن واحد ازان کوهستان و سرزمین پر از شور و شر کفار نجات نمی یافت - و بتجویز حکیم صادق خان شروع بچوب چینی خوردن نمودند سه چهار هفته درا خورده هر روز مبلغ تصدق برمی آوردند بعد از فراغ این دوی مبارک و حصول صحت حکیم را باشرفی وزن نموده بدو انعام فرموده مخاطب بحکیم الملک ساختند و وسط ماه رجب ازان مکان کوچ فرموده متوجه بهادر گده عرف بیدرگانون شدند - چین قلیچ خان را بتعلقه صوبه داری او مرخص فرمودند و بکوک و مقام که بتحریر واقعات مابین راه قلم را رنجه نمی دارد به تعب و کسالت تمام اواخر شعبان ببهادر گده رسیدند برای آرام سپاه و ایام صیام حکم مقام چهل روز گذراندن فرمودند •

ذکر موانع سال پنجاہ از جلوس والا مطابق ہزار

و صد ہفتہ ۵۰۰ ہجری

ماہ مبارک رمضان را دران مکان بگرفتند و روز و خواندن تراویح و ادای صلوة فرض و سنت بدستور ہر سال بآخر رساندند و بعد اتمام ایام میام دو وقت بلا ناغہ دیوان نموده متوجہ امور ملکی و مالی میگردیدند - ذوالفقار خان را برای تسخیر قلعہ بخشندہ بخش مرخص فرمودند و خود متوجہ احمد نگر شدند •

اگرچہ ساهو پسر سنبھا ندیرہ سیوای جہنمی را از مدت قبل ازین بچند سال بعطای منصب ہفت ہزاری دو ہزار سوار و خطاب راجہ و جاگیر میسر حاصل سرافرازی بخشیدہ دیوان و خانسامان و دیگر متصدیان او علیحدہ مقرر فرمودہ بودند اما در احاطہ کلال بار در ظل عاطفت خود نگاہ داشتہ متصدیان را فرمودند کہ متوجہ تربیت او گردند و از ابتدای قید لغایت حال از رکب عالی جدا نموده بوقت کوچ با خود حکم سواری میفرمودند درینولا ذوالفقار خان کہ متوجہ پرداخت حال آن مار بچہ بود و نمیدانست کہ بزرگان گفتہ اند کہ مار کشتن و بچہ او زدر آستین پرورش دادن نہ کار خردمندان است بخدمت بادشاہ التماس کردہ درین سفر از رکب جدا نموده باخود برد - وسط ماہ شوال در سواد احمد نگر کہ از ہمین جا کوچ بقصد تسخیر ملک بیجاپور فرمودہ بودند بعد انقضای بیست و دو سال بہم عنانی نزدیک رسیدن ایام موعود مضرب خیام نمودند و روز نزل دران مکان بر زبان خلد مکان جاری گردیدہ

که احمد نگر مکان اختتام سفر است - در ماه ذی حجه خبر تسخیر قلعه بخشنده بخش از سعی و تردد ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و دیگر بهادران بعرض رسید و باعث فرح خاطر پادشاه گردید *

سابق پادشاه زاده محمد اعظم شاه که در صوبه احمد آباد بود از شنیدن عارضه جسمانی که بمزاج پدر بزرگوار راه یافت عرضه داشت اراده احرام حضور باظهار اضطراب بسیار بعد از ناموافقت آب و هوای احمد آباد نمود خلاف مرضی بظهور آمد و فرمان در جواب بدین مضمون صادر شد که ما هم در ایام انحراف مزاج اعلی حضرت عرضه داشت بهمین مضمون بحضور ارسال داشته بودیم در جواب ما فرمان رسید که هوای همه جا با انسان سازگار است مگر هوای نفوس اماره بعده که محمد اعظم شاه مکرر معروض داشت صوبه مالوا باز مقرر فرمودند پادشاه زاده باجین نارسیده باز برای رسیدن خود عرضه داشت نمود طوعا و کرها طلب حضور فرمودند و بطریق استعجال طی مسافت راه دور نموده اواخر ماه مذکور بحضور رسیده شرف اندرز ملازمت گردید - صوبه احمد آباد از تغیر پادشاه زاده محمد اعظم شاه بمحمد ابراهیم خان که در صوبه بنگالا بود مقرر فرمودند و نظر بر بعد مسافت راه بشاه زاده بیدار بخت پسر ارشد پادشاه زاده محمد اعظم شاه که در برهانپور بود حکم صادر شد که تا رسیدن محمد ابراهیم خان با محمد آباد خود را رسانده از بند و بست آنجا خبر دار باشد و فرمان صوبه داری برهانپور به نجابت خان ضمیمه قلعه داری و فوجداری قلعه ملهیر و سرکار بلانا صادر نمودند - و صوبه مالوا بخان عالم پسر خان زمان هیدر آبادی مقرر فرمودند *

درین ایام سوانح غریب از نوشته اخبار نویسسان دار الخلافت
 بعرض رسید که همان مضمون را مکرر اوراق بعد مدت از زبانی
 میر عبد الله نام که دران ایام نوکر محمد یار خان قلعه دار
 شاه جهان آباد بود مفصل مسموع نمود چون خالی از غرائب
 نیست چند سطر از آن می نگارم مکرم خان پسر شیخ میر خوانی
 که دران روزها ترک منصب نموده منزوی بود از آنکه بتلاش
 کیمیا شهرت تمام داشت روزی بخانه او درویشی با عصاره ای
 مشائخانه آمده باظهار کمال استعداد و استغنا نشست و تا متفرق
 شدن مردم زبان به بیج کلمه و کلام نکشود بعده که مجلس خلوت شد
 و صاحب خانه استفسار اسم و احوال بمیان آورد فقیر در جواب
 گفت که من از معتقدان و فدویان جناب حضرت غوث الاعظم
 قدس سره ام و در عالم رویا بتعلیم علم کیمیا مبشر گشته ام و مامورم
 برین که تا ازان جناب اشارت و اذن حاصل نکند نزد هیچ احدی
 زبان باظهار این راز نکشایم درین روزها ماذون گشته ام که در خدمت
 شما رسیده تعلیم این علم شریف نمایم و بچرب زبانی و سالوسی
 آنقدر افسانه و اوسون ترغیب امتحان باظهار بیغرضی و عدم
 احتیاج خود میدم که آتش شوق مکرم خان در آزمودن آن صفت
 بیش از بیدش شعله ور گردید و جای خلوت با صفا برای او مقرر
 کرده در همه باب کمر خدمتگاری بست و آن فقیر پر تنویر از میل
 نمودن گوشت و روغن و غذای لذیذ اجتناب تمام می نمود تا
 آنکه مکرر محک امتحان بمیان آمد و هر بار چند اشرفی و قدری
 برسید او در جواب گفت که خلل در صنعت این عمل راه یافته

که علاج و اصلاح آن منحصراً بر ریختن خون طفل سیاه فام است
مکرم خان از شنیدن این نوای هوش ربا ببحر حیرت فرو رفته
گفت که من چگونه رضا بر ریختن خون طفل معصوم ادهم و
چنین طفل درین حال از کجا بهم رسانم آن مکار عیار گفت
من پسر کافر لاوارث در نظر دارم که بمباغ قایل بدست آرم
و درین باب چندان ابرام و سماجت نمود که صاحبخانه بجا نماند
طمع راضی گشته چند اشرافی بدست آن شعبده ساز داد و او آن
اشرافی را نگرفته قدری زر مرخ و سفید از جیب خود برآورده نمود
که رفته در فرصت چهار پنج گهری طفل خردسال آورده
بر سر دیگ مذبح ساخت همینکه چند قطره خون بران
آتش چکید صدای دیگ فرو نشست و طفل مذبح را عجالتاً
زیر خس و خاشاک پنهان ساخت و دوسه ساعت که بران
گذشت قریب پهر شب مانده مردم کوتوال باصدای برق و روشنی
مشعل بر سر دروازه آمده هنگامه زدن درو طلب آن فقیر که طفل
بیچاره را دزدیده بدغل آورده مادر و پدر او نالش دارند فقیر را
حواله ما نمایند بلند گردید مکرم خان از شنیدن آن شور و غوغا
هوش باخته سراسیمه و مضطرب شده شروع بتملق و راضی
ساختن مردم کوتوال بقبول صد دو صد روپیه از ملاحظه بدنامی
تاهزار و دو هزار رسانده پیغام بمیان آورد و فقیر باظهار آنکه مرا حواله
آنها نمایند و یک دام ندهید بتسلیمی صاحب خانه می پرداخت
و هر لمحّه بر سعاجت پواج می افزود تا آنکه آن نیرنگ ساز
شعبده باز از منع مکرم خان باز نیامده بزور و چرب زبانی تمام

خود را بیرون در انداخت و گفت اینک حاضرم کجا میبایرد
 طلای غیر مسکوک را در کوره آتش افداخته از راه تلبیص و جعل
 مضاف در نظر او جلوه داده هر روز بر ترغیب او افسون تازه دمیده
 آتش رغبت او را تیز مینمود و کار عیاری بجائی رساند که تحقیق
 صاحب خانه شد که این درویش بیغرض درین فن کامل عیار
 است و درین مابین هر چند بد و تواضع بعض تحف و تکلیف تغیر
 لباس می نمود او بلباس بی طمع الیتماس آورد می نمود - و در
 هر یک دو روز باظهار رشادت و اثبات کمالات خرد صنعت چند که
 عقل درغور آن حیران بود بجلوه ظهور می آورد و بر اعتقاد مکرم خان
 یکی بده می افزود و هرگاه برای اصل تعلیم این علم ذکر در میان
 می آمد وعده می نمود که وقت رخصت چند من طلا که هم
 فال و هم تماشا باشد ساخته داده کلید تعلیم آن حواله نموده بقصد
 سیاحی طرف بغداد مرخص خواهم گردید تا آنکه ایام موعود بآخر
 رسید و فرمود که دیگی که ازان کلان تر نباشد حاضر سازند و آنقدر اشرفی
 و طلا طلب نمود که هموزن آن پل سیاه و پارچه مس دران ظرف
 جاشود مع دیگر مصالح که در مصلحت وقت دران دیگ
 گنجد باشاره چشم و زبان آن شعبده باز موجود گردید و موافق رویه
 عیار پیشگان ذوقنون بحضور صاحب مال دران ظرف مالا مال
 بالای هم چیده سر او را بکل حکمت گرفته کودال کنده زغال بسیار
 مع دیگ در انجا مدنون ساخته نزدیک بوقت مغرب آتش
 بر افروخت بعده که ثلث از اول شب گذشت صدای غروب
 و آواز مهیب ازان دیگ بلند گردید و آن محیل غدار باظهار

سراسیمگی دست افسوس برهم مالید مکرم خان سبب اضطراب
 هر جا که خواهید بود جواب خواهم داد بلکه ضرور گردید که
 دست آن لعبت باز گرفته حواله مردم کوتوال نمودند و پیداهای
 بحضور مردم مکرم خان دستهای فقیر را بسته با خود گرفته
 بردند - مکرم خان نزدیک بصبح مردم را برای تحقیق احوال که
 بر هر فقیر چه گذشت فرستاد کسان رفته هر چند پی تحقیق احوال
 فقیر بر تزییر پرداختند اصلا نشان مقوله شب و آمدن مردم
 عسکری بر در خانه نیافتند تا بیدار فقیر چه رسد چند آنکه
 جست و جوی هنگامه دوشینه از مردم کوتوال و از خارج نمودند
 بالکل اثر ازان نیافتند و نام و نشان فقیر معلوم نگردید که چه شد
 و کجا رفت حتی از مردم محله خود که بر دروازه و دران کورچه
 بودند استفسار شنیدن آواز بوق و شور و فساد شب نمودند احدی
 زبان بر اطلاع این مقدمه آشنا نداشت و ازان طفل مذبح که زیر
 خاک و خاشاک گذاشته بود خبر گرفتند نشان او نیز نیافتند -
 و هر ساعت بر حیرت افزود تا آنکه آتش اطراف دیگ را
 خاموش نموده در تفحص اصل و سودمایه پرداختند سوای سنگریزه
 و پل سیاه بجای طلا و اشرفی بنظر نیامد و قصه سر بسته با وجود
 احتیاط اخفا بر ملا افتاد و خبر بمحمد یار خان رسید و همان مبر
 عبدالله نوکر خود را که نزد مسود اوراق نقل نموده نزد مکرم خان
 برای تحقیق ماجرا و حقیقت کار فرستاد مکرم خان گفت آری
 سیار عیار پیشه آمده صنعت چند نمود و مبلغی که در قسمت
 او بود در مژد و انعام تماشای که دیدم باو بخشیدم برود *

باز بتجزیر سوانح حضور و ذکر مفر آخرت حضرت خلد مکان می پردازد - بعد رسیدن محمد اعظم شاه بحضور از آنکه از راه غرور شجاعت و تهوری و گردآوری لشکر و خزانة جزوی که در احمدآباد فراهم آورده بود و چشم بر خزانة و فوج رکاب داشت و وجودی بر برادر کلان نمی گذاشت بلکه در همه باب خود را بزرگ می پنداشت و پادشاه زاده محمد کام بخش را از عدم بعرضه وجود نیامده می انگاشت نظر بر انحراف مزاج پدر بزرگوار که اکثر طبع بحال نبود اول بدین فکر افتاد که شاه زاده محمد عظیم را که در عظیم آباد عرف بهار پندة مدت صوبه دار بالامتقلال بوده بفراهم آوردن خزانة بسیار شهرت یافته از آنجا بیجا نموده طلب حضور نماید و از طرف او کلمات وقوعی و غیر وقوعی خاطر نشان پادشاه کرده بسماجت تمام مصلحت طلب حضور داد و ندانست که بحکم آیت کریمه وَلَا یَحْقِیْقُ الْمَکْرُ السَّیِّءُ إِلَّا بِإِذْنِهِ حرکت شاه زاده محمد عظیم بلای عظیم جان او خواهد گردید و گرز برادر و فرمان طلب پیهم برای شاه زاده محمد عظیم صادر گردید و محمد عظیم بعد ورود حکم احرام رعیدن بخدمت جد عالی قدر بسمت - و خبر واقعة پادشاه زاده محمد اکبر در حوالی توابع گرم سیر خراسان که از یک سال شهرت یافته بود و در عالم احتیاط برای صدق و کذب این خبر نوشتجات بنام حکام ملتان و اطراف ملک سرحدی نوشته بودند درینوا از زبانی محمد اعظم شاه بنبوت پیوست •

ذکر سوانح سال پنجاه و یک از جلوس مشتمل بر واقعه
 ناگزیر خلد مکان طاب ثراه مطابق سنة هزار و صد و هیجده هجری
 محمد اعظم شاه بعد رسیدن حضور از آنکه غرور شجاعت و
 گردآوری لشکر و سپاه کارزار دیده که علاوه آن جمده الملک اسد
 خان را با جمعی دیگر امرای صاحب مدار حضور با خود رام ساخته
 بود برای پرخاش با پادشاه زاده کام بخش بهانه می جست - باز
 مزاج پادشاه پاره بحال آمد اگرچه چند روز دیوان و عدالت
 بلاناغه نمودند اما اثر ضعف و علامت مغر آخرت از چهره حال
 پادشاه پیدا و هویدا بود - چون درین مابین از طرف پادشاه زاده
 محمد اعظم شاه نسبت به پادشاه زاده محمد کام بخش که حافظ کلام الله
 و از علم عقلی و نقلی بهره تمام داشت روز بروز اثر بی اعتدالی
 و حرکت های بیجا وقت قابو ظاهر می گردید از آنکه پادشاه را
 رعایت خاطر او بدستوری که پدران را نسبت به فرزند خرد
 صحبت زیاده می باشد منظور نظر و مرکوز خاطر بود سلطان حسن
 عرف میر ملنگ را که آثار شجاعت و فدویت بر چهره حال او
 ظاهر بود مخاطب به حسن خان ساخته بخشی کام بخش
 نموده در خدمت پادشاه زاده سپرده در خبرداری او تاکید فرمودند -
 حسن خان از راه حسن عقیدت و کار طلبی نظر بر تقاضای
 وقت هرگاه پادشاه زاده محمد کام بخش بدربار می آمد
 با جمعی از مردم خاص که سوای نوکران رفیق خود ساخته بود
 مسلح و مکمل رفاقت می نمود و چند روز و شب کامر بسته با احتیاط
 تمام در نگاه بانی پادشاه زاده می کشید - پادشاه زاده محمد اعظم

شاه اطلاع یافته مکرر شکوہ این معنی بخدمت پادشاہ نمود جواب حاصل نشد تا آنکہ رقعہ بخدمت نواب زیب الذسای بیگم همشیرہ اعیانی خود مشتل برگلہ بی ادبی حسن خان کہ پا از دائرہ حد مراتب خود بیرون گذاشتہ نوشت و دران درج نمود کہ اگرچہ مقابل شوخی او تادیب آن بی ادب کاری نیست اما ادب حضرت مانع است آن رقعہ کہ بحضرت خلد مکان رسید بعد مطالعہ برہمان جواب بدستخط خاص نوشتند کہ وجود حسن خان معلوم کہ از طرف او این ہمہ مغلوب وسواس و ہراس گردن ما محمد کام بخش را جانی مرخص می نمایم - اگرچہ محمد اعظم شاہ از مضمون طعن آمیز جواب برخورد پیشچید اما بجز صبر چارہ کار ندانست و جدا شدن برادر خود را غنیمت دانست - از آنکہ پادشاہ عاقبت بین مزاج خود را خالی از مادہ خلل نیافتند و گرمی بازار فساد پادشاہ زادہ را روز بروز زیادہ مشاہدہ می نمودند ماندن ہر دو شیر زنجیر گسیختہ بعد ارتحال خود در لشکر مادہ خلل و فساد عظیم در بارہ خلق اللہ دانستند و رعایت خاطر محمد کام بخش نیز ضرور بود ابتداء پادشاہ زادہ کام بخش را با ہمہ اسباب سلطنت و اکرام و احترام تمام بصوبہ بلجاپور مرخص فرمودند و حکم نمودند کہ از حضور نوبت نواختہ روانہ شود از مشاہدہ آن محمد اعظم شاہ چون مار زہردار بیچ و تاب خورد اما طاقت دم زدن نداشت - و در همان دوسہ روز محمد اعظم شاہ را نیز بتعلقہ صوبہ مالوا بتعین سزاولان شدید رغبت نمودند - بعد روانہ نمودن ہر دو پادشاہ زادہ آزار

پادشاه زیاده رو بشدت گذاشت و تپ بشدت گرفت و سه چهار روز دیگر باوجود اشتداد مرض از راه کمال تقوی نماز پنج وقت بجماعت نمودند - درین حالت حمیدالدین خان بتجویز منجمان برای برآوردن فیل و یک دانه الماس بیش قیمت بطریق تصدق عرض نمود بران دستخط نمودند که فیل تصدق برآوردن طریقه هنود و اخترپرستان است چهار هزار روپیه نزد قاضی القضاة بفرستند که بمستحقان رسانند و بر همان عرضی دستخط نمودند که این خاکسار را زود بمنزل اول رسانده بخاک سپارند و بزیارت تابوت نپردازند - گویند و صیت نامه برای تقسیم ملک بنام فرزندان نوشته حواله حمیدالدین خان نمودند *

روز جمعه که بیست و هشتم ذی القعدة سنه پنجاه و یک جلوس مطابق سنه هزار و صد و هیجده هجری سیزدهم اسفندار ماه الهی بعد ادای نماز صبح هروح بذکر کلمه توحید نموده قریب پاسی روز برآمده ازین دار فنا بروضه جنان شتافت - نود سال و چند ماه مرحله عمر بپایان رساند و پنجاه سال و دو نیم ماه علم سلطنت برافراشت *

اگر صد سال ماننی در یکی روز * بپاید رفت زین کاخ دل افروز و ما بین مزار حضرت شیخ برهان الدین و دیگر بزرگان دین و شاه زری زر بخش متصل دولت آباد مدفون ساختند و چند دیه سیر حاصل از پرگنات نواح خجسته بنیاد منجمله سرکار دولت آباد جدا ساخته به پرگنه خلد آباد موسوم نموده برای خرچ مزار آن خلد آرامگاه مقرر گردانیدند *

در اولاد تیمور بلکه در پادشاهان سلف دهلی بحسب ظاهر
چنان پادشاه که در عبادت و ریاضت و عدالت گهتری ممتاز باشد
بعد از سکندر پادشاه لودی که از صفات حمیده او در جلد اول
بر محل بگزایش آمده کمتر پادشاه دیگر سریر آرای
هندوستان گردیده و در شجاعت و بردباری و رای صائب بی نظیر
بودند اما از آنکه نظر بر پاس رعایت شرع سیاست را کار نمی
فرمودند - و بزد و بهت ملک بی سیاست صورت نمی گیرد و میان
امرا بسبب هم چشمی نفاق بهم رسیده بود هر تدبیر و منصوبه که
بکار می بردند کمتر پیش میرفت و هر مهمی که می نمودند بطول
می کشید و بآخر نمی رسید - باوجود طی نمودن نود سال از مرحله
عمر در حواس خمسۀ ایشان تفاوت راه نیافته مگر پاره در سامعه که
آنها بدیگری معلوم نمی شد - و شب اکثر در بیداری و عبادت بسر
می بردند و از اکثر لذات که لازم ملزوم بشریت است گذشته بودند •
روزی ضعیفه از تعدی فوجدار ظالمی فریاد بحضور آورد حکم
تاکید مسترد ساختن زر مغمضوبه باو دادند باز برگشته آمد که
فوجدار آن زر را واپس نداد و زیاده از سابق بر من تعدی نمود
فرمودند که فوجدار را تغیر نمایند بعده آن ستم رسیده باز دیگر همان
فریاد آورد که فوجدار حال گرفتن آن زر را دستور العمل حاکم سابق
قرار داده از من از ظلم و تعدی گرفته چنانچه باز مکرر این فریاد
آورد در جواب فرمودند که دعا کن خدا پادشاه دیگر فرستد اما
حکم سیاست یلک دو فوجدار ظالم هرگز نفرمودند چنانچه تمام
ابواب ممنوعه را از عدم ملاحظه سیاست حکام و فوجداران پرگذاشت

می گرفتند و گرز برداران رفته برای خود زر و برای نمود چنگا گرفته برگشته می آمدند *

اگرچه اکثر اولیا و پیران دین و بزرگان روی زمین که در بیست و یک صوبه قلمرو حضرت خلد مکان بودند بر احوال ایشان اطلاع یافتن معلوم که بذکر تعداد آنها پردازد اما بر اسم بعضی بزرگان راه حق که اطلاع دارم مجملی و از بسیار کمی بزبان قلم میدهد *

حقائق و معارف آگاه شیخ محمد وارث که مجموعه فضل و کمالات صوری و معنوی بوده در عالم انزوا بکسب ریاضت کوشیده منظور دیگر نظر یافته های الهی گردیده بودند چندان خرق عادت ازان پیرو راه دین بظهور می آمد که مردم ایشان را بعلم دعوت زبان زد ساخته بودند و مکرر بادشاه بدیدن ایشان تشریف آوردند و در بر آوردن کار خلق سعی وافر از ایشان بعمل می آمد *

دیگر شیخ با یزید که اصل ایشان قوم افغان بوده در ریاضت و نفس کشی خویش و بارکشی محتاجان دلریش چنان طبل شهرت آن دامل الحق گوش عالمی با پر آوازه ساخته بود که اکثری از مسلمین و هندو و مستمندان هر قوم ایشان را مرجع خود ساخته بودند و اکثر اوقات ایشان صرف بر آوردن کار محتاجان و دماندگان میگردیدند و سر پهرنه بذکر الله هو مشغول بوده دمی بی یاد الهی نمی بودند - بعده که سعیدی یحیی کوتوال شاه جهان آباد گردید مردم نوکر می نمود جمعی نزد شیخ آمده التماس سفارش نوکری خود نزد کوتوال نمودند شیخ آنها را همرا گرفته نزد کوتوال برده سفارش نوکری آنها نمود - سعیدی یحیی گفت

صاحب مرجع و مرئی عالمی اند و من سه عیب دارم اول غلام
 بدع زده و دوم قوم حبشی که درشت روی و درشت گوی بدترین
 امسانند سیوم کوتوال که کسب و کار او به بیرونی است الحال
 که تشریف آورده برای این جماعه می فرمایند بجان منّت داشته
 قبول دارم اما بار دیگر که تصدیع کشند قبول نخواهم نمود - شیخ
 گفت اگر باز آمده باعث تصدیع گردم - سر مرا تراشیده بر خر سوار
 نموده تشهید فرمایید - سیدی یحیی جمعی را که شیخ برده بودند چهره
 نوشته صحیح نمود بعد دو سه روز دیگر باز سه چهار نفر آمده
 بخدمت شیخ از روی سماجت بجد شدند که ما را هم برده نوکر نمایند
 هر چند شیخ عذر خواستند صاحب غرضان ابرام نمودند - شیخ حجام
 و خری همراه گرفته نزد سیدی رفته گفت چون شرط کرده بودم
 که اگر باز تصدیع دهم سر مرا تراشیده تشهید فرمایید و این خرو
 حجام همراه آورده ام الحال سزا که باید داد قبول دارم اما این چند نفر
 را نوکر باید نمود - سیدی یحیی شنیده تبسم کذا فرموده شیخ را
 قبول نمود - روزی در مسجد جامع حضرت خلد مکان را مخاطب
 ساخته بطریق وعظ گفتند که هرگاه مید کونین رسول الثقلین صلی الله
 علیه و آله وسلم دختر خود را کدخدا نموده باشد توکه بادشاه دیندار
 باشی دخترها را چرا کدخدا نمی نمائی - دیگر اوصاف حمیده
 ایشان زیاده از آنست که بتعداد آید *

بعده مید حسن رسول نما که مجموعه فضل و کمال و از
 مستعدان روزگار واصل بالله بود خصوص در علم تفسیر و
 حدیث و عبادت و ریاضت فائز العصر بوده بحسب ظاهر

با اهل درل که در خدمت آن سید از روی ارادت و عقیدت رجوع می آوردند بدستور فقرای ملامتی در کلمه و کلام که از مردم نفرت گیرند ملوک می نمود و از ملاقات دنیا پرستان خود را می کشید و هر که بخدمت ایشان رفته اظهار ارادت و مرید گردیدن می نمود حرفهای درشت و خلاف رویه روزگار باو می گفتند اما از راویان ثقه مسموع شده که بعضی خادمان صادق العقیدت را به سعادت حاضر نمودن در مجلس حضرت سرور کائنات مفتخر ساخته بودند و اکثر محتاجان از توجه باطنی ایشان به مراد دل می رسیدند • و دیگر حضرت شیخ برهان قدس سر از مریدان خاص حضرت شیخ عیسی طاب ثنواه که از مشاهیر برهانپور بودند مدت در خدمت ایشان با اراده تمام بسر برده کلوخ اسبنجا برای ایشان می آوردند و تا مقدر در مجلس سرود و سماع حاضر می بودند و تغیر تمام در حال ایشان بهم می رسید تا آنکه از مشاهیر بزرگان دین گردیدند - آنچه از حسن صفات آن برگزیده حق نویسد کم است - با کانه انام خاص و عام چنان ملوک و مشربیت را کار می فرمودند که از قوم همه ملل ارادت تمام در خدمت ایشان داشتند - و از خرق عادت ایشان چندان مشاعده نموده بودند که زبان زد خاص و عام گردیده بودند - در ایامی که حضرت خلد مکان بقصد مقابله دارا شکوه می رفتند خواستند که بدیدن ایشان بروند چون با سلاطین ملاقات نمودن خلاف مرضی ایشان می دانستند پادشاه بدون اطلاع شیخ وقت شب میان جمع کثیر مردم دیگر بتغیر وضع رفته نشستند شیخ آدم تازه دیده اسم پرسیدند گفتند اورنگ زیب

دیگر شیخ هیچ نفر نمودند و تبرک هم عطا نہ نمودند و روز دہم کہ باز بخدمت شیخ رفتند شیخ برہان فرمودند اگر این مکان ایشان را خوش آمدہ ما را بفرمایند کہ برای فقرا تکیہ دیگر اختیار نمایم بعدہ حضرت عالمگیر بمالالو (23) نام کہ در خدمت شیخ شب و روز برای آب وضو حاضر می بود و خاطر او را بسیار می خواستند رجوع آوردہ باستصواب شیخ نظام مازون بدین شرط گردیدند کہ وقت برآمدن برای نماز بدر خانقاہ حاضر شوند و چنان استادہ فاتحہ رخصت حاصل نمایند - بعدہ حضرت خلد مکان شیخ نظام و شیخ میر و میر میران را ہمراہ گرفته وقت برآمدن شیخ برای نماز حاضر شدند شیخ همانجا استادہ از پادشاہ احوال پرسی نمودند حضرت خلد مکان شروع بشکوہ عدم احتیاط مقدمات شرعی دارا شکوہ و ارادت خود در ادای احکام دین نبوی و رعیت پروری نمودہ درخواست فاتحہ امداد و توجہ باطنی نمودند - از زبان حق بیان شیخ برآمد کہ از فاتحہ مافقیران کم اعتبار چہ میشود شما کہ پادشاہید بہ نیت خیر و عدالت و رعیت پروری فاتحہ بخوانید ما ہم دست بفاتحہ بر میداریم شیخ نظام آہستہ گفت کہ پادشاہی مبارک باد - والد محرم اوراق کہ بتجویز منصب شاہ عالم بارادہ حضور برای رخصت و التماس فاتحہ بخدمت شیخ رفتہ عرض مطلب و التماس فاتحہ نمود فرمودند در رفتن اختیار دارید اما قبل از رسیدن حضور کامیاب مطلب خواهید گردید و چنان بظہور آمد -

چراکه ابتداء بعد عرض منصب درجۀ پذیرائی نیافته بود که باعث روانه شدن والد همان بود اما زین العابدین خان بانی خجسته بنیاد اورنگ آباد که خالوی والد میشد درین ماده بمصطفی خان نوشته بود بعده که بدست آویز آن باردیگر بعرض رسید غائبانه درجۀ پذیرائی یافته بود - جمععی از مریدان خاص شیخ که شب دروز در خانقاه حاضر می بودند از کمال عقیدت و مضافی الشیخ گشته در عالم بیخودی سکر شیخ را بخدا منسوب و مخاطب ساختند شیخ هر چند بنصیحت و توبه نمودن ازین کلمات پرداختند فائده نداد آخر شیخ چند نفر را مقید ساخته در خانقاه خود نگاهداشته بمور ایام از ان اعتقاد فاسد باز آورده توبه داده بحال آوردند اما جمععی از مریدان که اصلاح پذیر نبودند نزد قاضی فرستاده پیغام نمودند که تا مقدور در بحال آمدن آن جماعه کوشند والا احکام شرع بر آنها جاری سازند چنانچه قاضی چند روز آنها را محبوس ساخته در توبه دادن آنها سعی نمود فائده نه بخشید تا آنکه بر قتل آنها حکم فرمود - دیگر از صفات آن واصل بالله آنچه بزبان قلم دهد تحصیل حاصل است - در سنه بیست و در جلوس خلد مکان آن برگزیده حق ابیک حق را اجابت نمودند روزیکه جنازه آن بزرگ را برداشته می بردند مکرر اوراق هم از جمله چندین هزار آدم در پای جنازه میرفت هر چند که بدیده تامل نظر می انداخت اصلا مرئی نمی شد که جنازه بر سر انگشتان مردم میروید یا بر هوا میروید •

و دیگر حقائق و معارف آگاه شیخ عبد اللطیف که در محله دولتمندان کنار دریای پتئی دار السورور برهانپور سکنی داشتند

و هم عصر حضرت شیخ برهان بودند خلد مکان را در خدمت ایشان ارادت و حسن عقیدت تمام بود هیچ ماه و هفته نبود که فرمان لطف آمیز بدستخط خاص بذام ایشان صادر نشود و بمرتبه در پاس اطاعت شرع محمدی موافق رویه مکالمه می کشیدند که از شنیدن سماع و صدای انواع ساز نهایت نفرت داشتند و در جوار خانه ایشان احدی را جرأت نبود که آواز سرود بلند نماید بلکه سواری کتخدائی شاه و گدا که از در خانقاه ایشان می گذشت بدون آنکه آواز نقاره و آرایش نامشروع همراه نباشد نمی توانستند گذشت - و احدی را مرید نمی نمودند بلکه در اوائل حضرت شیخ برهان را بلفظ بدعتی یاد می نمودند اما شیخ برهان در باره شیخ عبداللطیف مکرر می فرمودند که ما را شکر باید نمود که با چنان متشرع حق پرست هم عصر واقع شده ایم - گویند در اواخر عمر حضرت شیخ عبداللطیف را نیز باشیخ برهان اعتقاد بهم رسیده بود *

دیگر حضرت میر نصیر الدین هروی طاب مرقده از سادات عالی نسب بحلیه صلاح و تقوی و ریاضت چنان موصوف بود که هرچه از وصف آن برگزیده زمان بزبان خامه صدق بیان جاری گردد بجاست - از هر دو پا و دست چپ از ابتدای جوانی معذور بودند از یک دست کتابت کلام الله و تفسیر و دیگر کتب سلوک نموده وجه معاش خود بهم می رساندند و صائم الدهر بوده بعد از افطار و ادای نماز عشا دوسه ساعت نجومی خواب نموده باز قبل از از دوپهر بیدار گشته بعد ادای نماز تهجد بتلاوت کلام الله تا رسیدن

وقت نماز صبح مشغول میبودند و در تلاوت چندان رقت می نمودند که اکثر جوی آب از چشمه چشم ایشان جاری بود - و از وجه همان کتابت چنان زیست و گذران می نمودند که عقل از مشاهده آن عاجز بود - و اگر کسی بطریق اظهار ارادت نذر و نیاز میبرد قبول نمی نمودند مگر کسی که از راه اخلاص باطنی و محبت ته دلی سوغات و هدیه می آورد قبول می نمودند اما تا که در چند سه چند آن بهر وجه باو عائد نساژند بار احسان او برخورد هموار نمی نمودند - و سوال کمتر کسی را رد می نمودند و نظر بر مداخل و مخارج ایشان اکثر مردم را تحیر روی میداد - و از ملاقات اهل دل و حکام نفرت تمام می داشتند - مکرر اتفاق افتاده که ناظم شهر بدیدن ایشان رفته و با او بزبان ناخوشی و قبول نذرون نذر پیش آمده و بنصائح تلخ پرداخته سرخص می فرمودند چنانچه روزی منور خان صوبه دار بخدمت ایشان رفته بود او را مخاطب نموده فرمودند که نمی دانم سوای آنکه فیل سواری شما و لشکر شما راه تردد مردم نا مراء را بسته فقیر را شریک نفرین ظلم خود می نمایند مطلب دیگر از تصدیع کشیدن خود و تصدیع دادن دیگران چیست او در جواب گفت از راه توجه باطنی ما را طرف خود کشند سید در جواب فرمودند که از بس از من عاصی عصیان و نافرمانی در درگاه الهی واقع شده که هر دو پای و دست مرا معیوب ساخته شما هم نظر بر افعال و کردار خود که در حکمرانی با خلق الله می نمایند امیدوار مکافات آن باشید - مچمل از استغذا و قناعت آن برگزیده اخلاق می نگارد که چون عنایت الله خان بآن سید ارادت

غائبانه بهم رسانده بود بعرض پادشاه رسانده حسب الحکم بنام
خواجه ادهم صدر برهانپور بدین مضمون فرستاد که چون حقیقت
صلاح و تقوی و استحقاق سیادت و فضیلت پناه حقائق و معارف
آگاه سید نصیر الدین بعرض اقدس رسیده حکم والا شرف نفاذ
یافته که آن صدارت پناه بجذاب آن سید والا قدر رفته بر حقیقت
گذران و استحقاق او رسیده در ماهه یا یومیّه نقد تجویز کرده
معروض دارد که مطابق آن فرمان و سند دیوانی از حضور عطا شود
بعده که خواجه ادهم آن حسب الحکم را نزد آن سید برده نمود آن
بزرگ والا مقام بمطالعہ در آورده بدست صدر داد صدر گفت
هرچه حضرت فرماید و هر دیه که نزدیک شهر خوش نمایند یا
نقد تجویز نموده بحضور معروض دارد سید برحق در جواب صدر
گفت نمیدانم این حکم بمن چرا نمودید و ازین چه استفسار می
نمایید صدر گفت چون بنام شما حکم رسیده بخدمت شما
آوردن و استفسار نمودن ضرور دانست آن واصل بالله گفت باین
غلطی و گمان هم اسمی دیگری شاید نزد من آوردید اما درین
حکم چهار صفت نوشته اند از انجمله سیادت را انکار نمی توان نمود
و دعوی هم ندارم اما از صلاح و استحقاق و فضیلت که نوشته اند
تحقیق من است که هیچ کدام در من نیست صدر ازین جواب
بیدماغ شده گفت ظاهراً مایه توکل دارند سید در جواب فرمودند
آری شخصی که تو محتاج اوئی لک و کرور مثل او محتاج آنند
او کلید دار رزق مذمت - چون محرر اوراق را بخدمت آن سید ارادت
خاص بود چندین خرق عادت ازان بزرگ عالی نسب که در آغاز

عنفوان جوانی از نوکران معتبر خان زمان و روشناس حضرت
 خلد مکان بود ترک علائق دنیوی نموده منزوی گشته بودند مشاهده
 نموده که اگر بتحریر آن پردازد بطول کلام منجر میگردد - در سالی
 که خلد منزل بچنگ کام بخش رفته بودند بر شش ماه از ایام وصال
 خود آگاهی داده بودند *

سید سعد الله نواسه شیخ پیر محمد سلونی که از متوطنان
 و مدرسان مشهور دیار شرقی بود می و پنج سال نزد جد
 مادری خود درس خوانده از جمیع علوم عقلی و نقلی و
 ریاضی و سلوک فارغ التحصیل گشته بود بعده بزیارت بیت الله
 رفته دران مکان متبرک دوازده سال بشغل درس و تحصیل علم
 کتب متداوله گذرانده یازده حج نموده در کسب فقیری و علم سلوک
 و ریاضت چنان ممتاز گردیده بود که شریف مکّه متبرکه باعزاز و اکرام او
 سلوک می نمود - و بسیار بکار مردم عرب و عجم و هند که از اطراف
 بحج می آمدند میکوشید - و هرگاه از طرف شریف سختی بمردم
 میرسید سید پیغام می نمود بسیار مؤثر میگردد و باآبروی تمام
 درانجا بسر میبرد - در یک دومقدمه که ازسید بمیان آمد و شریف
 گفته او را نشنید آزرده شده از مکّه برآمد بعده که در بندر سورت
 رسید همانجا منزوی گردید - بعد از آنکه از روی نوشته اخبار نویسان
 و از خارج حقیقت آن سید بعرض حضرت خلد مکان رسید
 دو ديه بجمع مبلغ هفت هشت هزار روپيه برای مدد معاش
 سید و حویلی از منازل نزول برای بودن متعلقان خانقاه آن
 ذوالاحترام مقور فرمودند و باعزاز تمام دربند سورت بسر میبرد

و با قوم همه ملل چنان ملوک و زیست می نمودند که همه پیشوای خود میدانستند حتی که کفار در خدمت او ارادت خاص بهمرسانده بودند - و در برآوردن کار مردم از نزد حکام و نوشتن بخدومت پادشاه تا مقدر سعی می نمود حضرت خلد مکان را بخدومت آن سید اخلاص تمام بهرحیده بود چنانچه اکثر خط اخلاص سید که بخدومت پادشاه میرسید بخط خاص بدستور فرمان جواب صادر می شد و برای هر مطلبی که در حق کافه آنان می نوشت درجه پذیرائی می یافت اما یکبار که برای بحالی سوانح نگار و حکیم دارالشفای نوشتن سید موعا بعرض رسید اگرچه بحال نمودند اما فرمودند در جواب حسب التکم بفویسند که شمارا که فقیر و فاضل و پرهیزگار از علائق روزگار باشید بجز سفارش فقرا و علما با سفارش جمعی که ظالم پیشه اند چه نسبت اگر بگویند که در کار ما متدینند اند و خائن نیستند دربنکه در قبول خدمات ما بنفس خویش ظلم می نمایند و باین کسب و کار تن میدهند و از آنها در ماده مردم دیگر ضرر جانی و مالی عائد می گردد هیچ شک نیست و اعانت ظالم اگر چه بتراشیدن قلم باشد منع فرموده اند از آن رز پادشاه نوشتن جواب سید بخط خاص کم نمودند اما سید نوشتن سفارش را ترک ننمود - چون دیگر مکرر بخدومت پادشاه در باب فرض دانستن محبت ائمه اثنا عشر از روی مبالغه می نوشتند حضرت خلد مکان بفضلائی حضور رجوع آورده فرمودند که سید مکرر درین ماده می نویسد نمیدانم مطلب او چیست و شما درین باب چه میگویید فضلا گفتند راست مینویسد اما نزدیک اهل سنت و جماعت لفظ امام منحصر بر دوازده امام

نیامده - از آنکه يك دو فاضل بندر سورت را نظر بر مشربیت و سلوکی که سید با جمیع هند و مسلمین و در بعضی اعتقاد صوفیه سوی مزاج بمیان آمده بود روزی سید در جواب هندوئی که هر رای نام او و پیشکار مستقل و متصدی بندر سورت بود بخدمت سید عقیدت تمام داشت بجای القاب او نوشتند *

• بیت •

بنام آنکه او نامی ندارد • بهر نامش که خوانی سر بر آرد
مضمون آن که بگوش فضلا رسید بر سید اعتراض ایر، معنی نمودند
که بجای القاب کافر مضمون این بیت منافی پاس شریعت است
سید در جواب فرمودند که ما بدون ذات پاک واجب الوجود همه
ممکن الوجود را معدوم الوجود میدانیم *

و میر مرتضی واعظ ساکن ملتان که بحلیه کمال صلاح آراسته
بود و موافق عقائد متکلمین بمرتبه پیروی شرع محمدی صلی الله
علیه و آله و سلم می نمود که هر جا مجلس سماع و ساز
بود نمی رفت بلکه در منع آن تامقدور می گوشید و در محله که
سکزی اختیار می نمود احدی را در جوار آن جرأت نبود که صدای
سرود بلند سازد - و طعام خانه حکام نمی خورد - و جمع کثیر بار
گرویده بودند اما هر که بخدمت او آمده می گفت سرید می
شوم با زجر و ملامت در منع این کلمه پیش آمده می گفت بگو
آمده ام توبه و استغفار از گناهان گذشته نموده تائب شوم و آینده
توفیق آن یابم که قولا و فعلا مرتکب خلاف شرع نگردم بعده از
می پرسید که اگر حق "بجانه تعالی ترا فرزند عطا فرماید و زن

تو تکلیف رقص و سرود موافق رویه روزگار نماید قبول خواهی کرد
 یانه او در جواب میگفت که هر چه حضرت بفرمایند بعد ازان میگفت
 که فرموده من چه اعتبار دارد بگو هر چه خدا و رسول خدا فرموده
 اطاعت خواهم نمود و باز بار می پرسید که اگر زن تو بتو کاوش
 نماید که اگر بشادی فرزند من راضی نیستی در خانه تو نمی مانم
 برضامندی زن خواهی کوشید یا فرموده خدا و رسول خدا بجا
 خواهی آورد بعد که می گفت که حکم خدا را بجا خواهم آورد
 ازین مقوله گفتگوی نموده توبه میداد و تائب می نمود تا آنکه سه چهار
 هزار آدم از شهر ملتان و لاهور گرفته تا دکن بار گرویده بودند
 هر که برای او نذر و نیاز می آورد بعد کمال تحقیق که کسب و
 پیشه او چیست و از وجه حرام بهم نرسانده و از عهده نفقه زن
 و فرزندان بر می آمده باشد میگرفت و از جمله نذری که می آوردند
 پنجم حصه آن بزام خمس بر میداشت و آن را مایه تجارت خود
 ساخته بود - و حکام تا بادشاه که تکلیف مدد معاش می نمودند قبول
 نمیکرد - و اکثر صائم و در عبادت حق سبحانه تعالی قائم و شب زنده دار
 و مشغول تلاوت قرآن میدود اما چون در وقت وعظ کلمات درشت
 در مذمت حکام ظالم و علمای صاحب ریا و جمعی از فقرا که
 مصاحب حکام برای ترقی معاش میگرددند و در مزاج گوئی
 و جذب قلوب اهل دول می کوشند و حکام را رهنمائی بسوی خلاف
 فرموده خدا و رسول خدا می نمایند و در مجلس آن جماعه سرود
 می شنوند و رقص و سماع بمقام بزرگان می نمایند میفرمود - و دیگر
 در نکر دم جمعی که مرتکب بعضی بدعت های نامشروع خلاف کتاب

که در شب برات و عاشوره و عیدین رواج یافته میگردند و در براندختن رواج طعامی که بنام میت پخته حق مستحقین را بخانه یکدیگر می فرستند و طعام و ماکولات که بارواج میت و نذر بزرگان خلاف رویه عربستان و ایران و توران بعد خواندن مسلمین و مستحقین بر سر سفره فاتحه می خوانند و در هندوستان رواج یافته که بالای آن طعام قبل از صرف آن فاتحه خوانده صرف می نمایند هر چند عمل مشایخ شده اما در کتب متداوله منع آن نوشته اند و در حرام بودن تنباکو بسیار میکوشید و کلمات درشت بزبان می آورد لهذا بهر شهری که میرفت و وعظ میگفت حکام و فضلا و مشایخ باو عداوت بهم رسانده در خفت او می کوشیدند چنانچه روز جمعه در مسجد جامع خجسته بنیاد اورنگ آباد قاضی اکرم که آخر قاضی القضاات حضور گردید همه ارباب عدالت را جمع ساخته اعلام طلب میر مرتضی در میان آورد و نزدیک بود که فساد عظیم برپا شود و جمعی که بامیر مرتضی از راه ارادت رفیق بودند خواستند که بهیئت مجموعی بر قاضی هجوم آرند و خفت رسانند میر بزجر و تسلی در منع هجوم آنها کوشیده خود در مجمع مجلس قاضی حاضر گردید قاضی بر سر حرمت تنباکو که در کدام کتاب و قول کدام مجتهد بنظر شما آمده که بالاین همه مبالغه در حرمت کشیدن آن گفتگو می نمایند سوال کرد میر مرتضی انکار نمود که بدین عبارت من نگفتم و گفتگوی زیاد بمیان آمد و ارباب عدالت طرف قاضی گرفتند بعده قاضی گفت که مسلمان زیاده از شمار الوف با شما جمع شده اند برای مسلمانان دیگر که بنماز می آیند جا تنگی می نماید شما برای

وعظ جایی دیگر اختیار نمایید و کلمه و کلام درشت از طرفین در میان آمد میر در جواب همین گفت که آنچه موافق شرع شریف باشد حضرت خواهند فرمود و من هم تابع شرع - اما بعده در ایامی که حضرت خلد مکن بهم تسخیر قلعجات در پونا تشریف داشتند و قاضی اکرم قاضی حضور شده مخاطب با کرم خان گردیده بود میر مرتضی خود را بخدمت پادشاه رسانده کتابی که مسمی بحق گو تالیف نموده بود گذراند پادشاه دین پرور دو سه ورق آن مطالعه نموده کتاب را بزانو گذاشته هر دو دست برداشته فرمودند الحمد لله ثم الحمد لله که در عهد ما چنان مردم حق گوهستند - بیادشاه زاده محمد کام بخش فرمودند شما سید را نزد خانه خود جا داده آنچه ارشاد نماید بسمع رضا بشنوید و موافق آن عمل نمایید و تکلیف مدد معاش نمودند سید والا قدر از قبول ابا نمود و بعد چند روز دیگر پادشاه فرمودند سید ما می خواهیم که بشما خدمت احتساب یکی از شهرها که آب و هوای آنجا بشما موافق باشد بفرماییم سید در جواب عرض نمود که اگر احتساب مردم خاص می فرمایند قبول می نمایم و الا مردم عام اکثر شهرها بمن گرویده اند پادشاه فرمودند معنی خاص و عام نفهمیدیم قاضی اکرم خان که قابوی سخن می جست بعرض رساند که مراد سید از مزار و مقابر بزرگان است که وقت وعظ بالای منبر می فرمایند بر سر قبر هر بزرگی که طنبور و دهل و انواع ساز نواخته می شود و سرود می نمایند استخوان آن بزرگ را برآورده باید سوخت پادشاه فرمودند که ما تا اینجا همراه نیستیم اگرچه سید انکار نمود اما فائده نداد و

آبروئی که سید بخدومت پادشاه بهمرسانده بود بحال نماند میر مرتضی هم ترک رفتن درخدمت پادشاه نموده بدون آنکه رخصت حاصل نماید روانه برهانپور گردید - چون فضلا و حکام و مشایخ همه شهر از راست گوئی سید بمرتبه ناراضی و شاکی بودند که برای خفت او رخنه می جستند و آخر یک روز برسر منبر که در خدمت خوردن مسکرات آیه و حدیث می خواند درباب حرمت بنگ حدیث تهدید آمیز خواند یکی از فضلاء کشمیری مدعی شده بخفت تمام پیش آمده گفت که بنگ در وقت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم کجا بود بعد از پانصد سال دیگر بهم رسید توکه حدیث وضعی می خوانی ترا تعزیر باید نمود ازین مقوله مکرر خفت بهید رسید و کار بجای رساندند که از سختی جوانان عشرت دوست و فضلاء دنیاپرست میر مرتضی از مسجد بخانه خود رفته برنیدامد و درهمان ایام اجل موعود او رسید و بقول مشهور خود را مسموم ساخت *

ذکر سکه و خطبه نمودن محمد اعظم شاه و بمراد دل نرسیدن او و کامیاب شدن شاه عالم بادشاه که بواسطه دوازدهم بصاحب قران امیر تیمور گورگان میرسد

محمد اعظم شاه بصوبه داری مالوا از بادشاه رخصت حاصل
نموده بیست و نه روزی از لشکر رسیده بود وقت شام خبر واقعه خلد مکان
بار رسید همان روز سواری فرموده بهیر و کارخانجات را همانجا گذاشته
با امرای خاص و جمعی که توانستند رفاقت او نمود بطریق ایلغار
خود را بلشکر رسانده داخل کلال بار گردید - همه امرا سواي اسدخان
و حمید الدین خان که بتقریب تعزیت و نگاهبانی اندرون کلال
بار بودند باستقبال شتافتند و مراسم تعزیت و تهفیت بجا آوردند
بعد از فراغ احوال کفن و دفن پدر بزرگوار بجنب قلوب و تسلی
جمعه الملک اسد خان و دیگر امرای عمده رکاب و خدمه محل
پرداخت - بعده از کمیت خزانه و جواهر خانه و توپخانه و
کارخانجات دیگر خبر گرفته اطلاع یافته آنچه قابل برداشتن
همراه رکاب بود تفریق نموده سزاواران شدید برای سرانجام
باربرداری و دیگر مایحتاج سفر مقرر نمود و بحکم اختر شناسان
هند و فرس برای جلوس دهم فی الحجه قرار یافت - بشاه زاده
بیدار بخت که در احمد آباد به نیابت خود گذاشته آمده
بود و بعد رسیدن ابراهیم خان صوبه دار در فکر بر آمدن بود حکم

بدین مضمون صادر شد که بسرحدمالوا رسیده منتظر حکم دیگر باشد و تارسیدن رایت ظفر پیکر در پیش قدمی جرأت ننماید - دران ایام محرم اوراق در رفاقت محمد مراد خان که واقعه نگاری و سوانح نگاری تمام صوبه احمدآباد و فوجداري سرکار تھانیدسر و کوردہ داشته بود نهم فی الحکجه که محمد مراد خان خلعت رخصت از شاه زاده بیدار بخت پوشیده بخانه آمد درین اثنا چویدار ابراهیم خان ناظم رسید که بتاکید طلبیده اند بعده که محمد مراد خان نزد ابراهیم خان رفت چون بر خلعت رخصت شاه زاده مطلع گشته بود پرسید که نزد شاه زاده خبري از حضور رسیده و شاه زاده را بچه حالت دریافتند محمد مراد خان گفت اثر هیچ خبر تازه معلوم نکردید و مزاج شاه زاده بدستور هر روز دیده شد بعده ابراهیم خان خط وکیل را که روز دهم از احمد نگر باحمد آباد مشتمل بر خبر واقعه ناگزیر حضرت خلد مکن رسیده بود بدست محمد مراد خان داد و گفت که همین ساعت بخدمت شاه زاده رفته خط را بنمایید و از طرف ما تعزیت و تهنیت سلطنت عرض کنید - بعده که محمد مراد خان بخانه آمده تبدیل رخت خلعتی نموده بخدمت شاه زاده رفت شاهزاده در خواب بود نظر بر تاکید زود رساندن خبر بخواجه سرای صاحب نوبت بتعید گفت که شاه زاده را بهر تدبیری که دانید بیدار نمایند تا آنکه شاه زاده بیدار شد و خواجه سرا عرض نمود که محمد مراد خان بسیار مضطر آمده التماس بیدار نمودن دارد بشاه زاده چون خبر بیماري پادشاه رسیده بود پرسید خلعتی که پوشیده رفته بود در بردارد یا نه خواجه سرا عرض نمود که رخت سفید دیگر پوشیده آمده شاه زاده

گریان گشته با چشم اشک آلوده برآمده در خلوت خانه محمد مراد خان را نزد خود طلبید محمد مراد خان خطی که با خود برده بود بدست شاه زاده داده تسلیماب تعزیت و تهنیت سلطنت از طرف ابراهیم خان و خود بجا آورد بعده شاه زاده گفت محمد مراد خان تحقیق بدانید که کار سلطنت هندوستان ابتر خواهد شد قدر عالمگیر پادشاه خلق نمیدانستند زیاده ازین نیست که چند روز آسمان بر سر مراد ما گردد و حق سبحانه و تعالی سلطنت نصیب پدر ما نماید اما کار بخون ریزی خواهد افتاد - بعد از آن ابراهیم خان بفکر آن افتاد که خطبه عید الفصحی بنام کدام پادشاه زاده خوانده شود آخر قرار بر آن یافت که بعد طلوع آفتاب که هنوز شهرت واقعه عالمگیر پادشاه غازی بر زبانها جاری نگردیده بود بعید گاه رفته خطبه بنام نامی اورنگ زیب عالمگیر پادشاه خواندند - و ابراهیم خان که خود را اعظم شاهى می گرفت چشم بر راه بود و انتظار میکشید که اگر حکم رفاقت بیدار بخت از طرف محمد اعظم شاه برسد نگاهداشت سپاه نموده باتفاق محمد بیدار بخت خود را بطریق ایلغار با کبر آباد رساند و فی الواقع اگر محمد اعظم شاه از راه وسواس مانع نگردیده بیدار بخت را ماذون می ساخت در اکبر آباد که مختار خان خسر بیدار بخت صوبه دار بود و نه کرور روبه سوی اشرفی و روپیه غریب نواز که تا پانصد توله بوزن می باشد و طلا و نقره آلات غیر مسکوک موجود بود و باقی خان قلعه دار که خزانه در تصرف خود داشت انتظار می کشید که از وارثان ملک هر که پیشتر برسد خزانه و کلید قلعه حواله او می نمایم موافق

مصلحت عقل و رای صائب بود اما آنچه در تقدیر الهی بود بعمل می آید *

احمال چند کلمه از احوال محمد کام بخش باحاطه بیان می آرد که پادشاه زاده محمد کام بخش بعد از رخصت از خدمت پدر بزرگوار بقلعۀ پربنده که چهل پنجاه کروه مسافت داشت رسیده بود که خبر واقعۀ ناگزیر پادشاه عالم ستان بار رسید - محمد امین خان باتفاق جمعی بدون اذن و اطلاع محمد کام بخش کوچ نموده خود را بخدمت اعظم شاه رسانید و از جدا شدن محمد امین خان تفرقه و فساد زیاد در لشکر کام بخش رو داد و احسن خان عرف میر سلطان حسن در تسلی و جذب قلوب دیگر مردمی که همراه مانده بودند کوشیده از انجا بقصد تصرف قلعۀ بیجاپور روانه گردید چون نزدیک قلعۀ بیجاپور رسیدند سید نیاز خان که قلعۀ دار بیجاپور بود پیغام وعده و وعید لطف آمیز برای سپردن قلعۀ نمودند سید نیاز خان ابتدا از قبول اطاعت ابا نموده به بندوبست برج و باره پرداخت و کار بمورچال بستن مقابل دروازه کشید - چون خبر واقعۀ عالمگیر تا رسیدن کام بخش مذبذب بود بعده که بثبوت پیوست بعد آمد و شد پیغام که از احسن خان تردد و تدبیر های نمایان بظهور آمد سید نیاز خان کلید قلعۀ را فرستاد و خود برآمده ملازمت نمود و بعد انقضای قریب دو ماه که از بذل و بهمت شهر و اطراف خاطر جمع می حاصل نمود احسن خان را بمنصب پنجهزاری سرانندی داده بخدمت بخشیدگري مستقل گردانید و حکیم محسن را قلمدان وزارت عطا نموده مخاطب

بقترب خان ساخت و سید احمد و سیف خان و حکیم محمد مهدی
حیدرآبادی و احمد خان و دیگر همراهان پادشاهی و والا شاهي
را از بخشیدن جواهر و خطاب میان همچشمان ممتاز گردانیده جشن
جلوس نموده خود را در خطبه ملقب بدین پناه گردانیده سکه
بدین مضمون جاری ساختن فرمود *

* بیت *

در دکن زد سکه برخوردار شد و ماه * پادشاه کام بخش دین پناه
بعده که هفت هشت هزار سوار فراهم آورده بود متوجه تسخیر
قلعه واکنگیره گردید - و سید نیاز خان یک دو منزل رفاقت نموده
وقت شب خیمه خود را چنان استاده گذاشته فرار نموده خود را
باعظم شاه رسانید - بعده که کام بخش گلبهرگه رسید قلعه را بتصرف
خود آورد و سید جعفر نام از سادات بارهه را بتجویز احسن خان
قلعه دار نموده پیشتر بقصد واکنگیرا که بعد خبر واقعه حضرت خلد مکان
بتصرف پریانیک رفته بود متوجه گردید بعد از آنکه پهای قلعه واکنگیرا
رسید باهتمام احسن خان شروع بمورچال بستن و تردد قلعه گیری
نمود و پریا محصور گردیده تا پانزده بیست روز شرط قلعه داری
بجا آورده بعده که بوساطت احسن خان تسخیر قلعه نمود قلعه دار
گذاشته متوجه ملک گیری گردید - از آن که میان تقرب خان و
احسن خان در عالم همچشمی سوء مزاج بمیان آمده بود
تقرب خان قلعه داری گلبهرگه را از تغیر سید جعفر بنام دیگری
مقرر کرده فرستاد سید جعفر عمل ندان بعد از آنکه کام بخش
خود پهای قلعه گلبهرگه رسید باز سید جعفر چند روز در سپردن
قلعه استادگی نمود و بدنامی آن با احسن خان ماند گردید - بعد از آن که

بر سر بازار گنج احسن خان که قول معافی محصول داده در گرد
 آوری آمد میکوشید تقرب خان بعرض محمد کام بخش رساند که آبادی
 بازار گنج احسن خان باعث شکست شاه گنج پادشاهی می گردد
 و کام بخش مانع آبادی بازار احسن خان گشت این معنی بر طبع
 احسن خان نظر بر احسن عقیدت و جانفشانی که در خدمت کام بخش
 می نمود بسیار ناگوار گردید و جهلند بازار خود را شکسته نزد
 تقرب خان فرستاد بهر حال باز تسلی احسن خان نموده برای
 تسخیر قلعه کرنول که یوسف خان فوجدار و قلعه دار بود تعین
 نموده پسر خرد خود را بطریق توره همراه او نمود یوسف خان از
 پیروان قلعه سرواز به بعد پیغامهای وعده و وعید و دواندن مورچال سلاک
 روید بهر برای سرکار داده احسن خان را راضی ساخته برخیزاند - و بعد
 آن طرف ارکات که داود خان افغان پنی فوجدار آن ضلع بود
 احسن خان برای ملک گیری مامور گردید و تردد های که از
 احسن خان در جانفشانی با وجود کمال عسرت که بر تمام لشکر
 فاقه می گذشت در آن طرف بظهور آمد - اگر بتحریر تفصیل آن
 پردازد باطناب کلام می کشد لهذا باقی ذکر محمد کام بخش بر محل
 موقوف داشته بتحریر سوانح کوچ اعظم شاه و بهادر شاه می پردازد *

اعظم شاه دهم ذی الحجه بر تخت جلوس نموده بدین
 سکه دکن را پر آوازه ساخت *

* بیت *

سکه زد در جهان بدولت و جاه * پادشاه ممالک اعظم شاه
 و امرای قدیم پادشاهی و والاشاهی و اکثر امیران رکاب را بعطای
 خلعت و جواهر و اضافه و وعده و وعیدهای لطف آمیز نواخته و

امیدوار ساختن و ستم ماه ذی الحجه باتفاق جمده الملک امیرالامرا
اسد خان و ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و میرزا صدر الدین
محمد خان و صفوی خان که تازه از ایران رسیده بخدمت
بخشیدگی سرفرازی یافته بود و تربیت خان میر آتش و
چین قلیچ خان بهادر که در همان ایام از صوبه داری بلجا پور رسیده
بود و محمد امین خان و خان عالم و منظور خان پسران خان زمان خان
دکنی که هر دو در شجاعت ضرب المثل بودند و کامیاب خان و
سید مظفر خان اسدخانی و راجه رام سنگه هاره و دلپت راو بندیل و
جمعی دیگر از امرای نامی همراه خود و رکاب حضرت پادشاه
مغفور که اگر بتعداد همه پردازد بطول کلام منجر می گردد بقصد
مقابلت شاه عالم روانه گردید - همینکه نزدیک نواح خجسته بنیاد
رسیدند شنیدند که حمید الدین خان بهادر بر سر قبر حضرت عالمگیر
که در جوار درگاه حضرت برهان الدین و زین الدین مدفون گشته
مجاور گردیده بعده که برای فاتحه مرقد حضرت عالمگیر تشریف بردند
دست حمید الدین خان گرفته همراه آوردند - بعد از آنکه داخل
خجسته بنیاد شدند منصور خان روز بهانی را که بحکم عالم گیر
برای جاری نمودن راه پیشتر آمده بود بعد ملازمت بصوبه داری
خجسته بنیاد مامور فرمودند - میرزا یار علی بخصت کعبه الله
جاصل نمود - بعده که بسوان دار السور برهانپور رسیدند یک دو مقام
نموده بعد بند و بست ضروری کوچ فرمودند - محمد امین خان
بهادر و چین قلیچ خان بهادر که مخاطب بخان دوران گردیده بود از
بعضی رضع و سلوک اعظم شاه افسرده خاطر گشته ترک رفاقت

نموده خود را به اورنگ آباد رساندند و اکثر پیرگنجات را قابض و متصرف گشتند *

الحال بذکر بهادر شاه میپردازد - چون پادشاه مغفور منعم خان را که در منصوبهای کاروبار و کار طلبی نادر العصر گفته می شد تعینات کابل نموده بودند و بخدمت شاه عالم عبودیت و رسوخیت خاص بهمرسانده بود شاه دیوانی محالات جاگیر خود که در صوبه لاهور داشتند بدو فرموده تجویز دیوانی صوبه لاهور نیز بنام او بحضور معروض داشته بودند و سند دیوانی نیز بنام او رسیده بود بعد رسیدن خبر امتداد آزار عالمگیر پادشاه منعم خان از راه فدویت که در خدمت شاه داشت در فکر سرانجام مهیا ساختن بار بردار و اسباب سفر افتاده قطارهای شتر و گاوهای توپ کشی و دیگر مایحتاج ضروری جنگ سلطانی که بروقت بکار آید در پیرگنجات مابین راه لاهور و پشاور بمنصوبه و تدبیری که شهرت نیابد موجود ساخته گوش برآواز تغییر وضع روزگار بوقلمون می بود تا آنکه بیست و هفتم ذی الحجه خبر واقعه پادشاه به پشاور رسید و بهادر شاه همان روز بفکر کوچ افتاد و روز دهم آن که عرضه داشت منعم خان نیز مشتمل بر مبارکباد سلطنت و التماس زود برآمدن از نظر گذشت حکم پیشخانه برآوردن فرمودند و روز دیگر بلا توقف خود بدولت برآمدند و همه امرای متعینه رکاب رفاقت نمودند الا فتح الله خان که از شجاعان مشهور گفته میشد و دران نزدیکی تعینات کابل شده بود از رفاقت ابا نمود بعد عرض فرمودند که جان نثار خان که از نمک پروردهای قدیم ما که

در شجاعت و تردد ثانی فتح الله خان است در مرحد اکبرآباد با پنج شش هزار سوار خود را بعظیم الشان خواهد رساند - و احکام طلب امیران و شاه زاده معزالدين که صوبه دار تهنه بود و اعزالدين که نیابت پدر در ملتان داشت و دیگر جمعی که گمان فدویت و هوا خواهی برانها داشتند صادر فرمودند و کوچ بکوچ طی منازل می نمودند تا آنکه نزدیک لاهور رسیدند و مدغم خان که بمجرد رسیدن خبر واقعه پادشاه بفکر نگاهداشت سپاه و سرانجام توپخانه و فراهم آوردن خزانة افتاده بود با چهار پنج هزار سوار برآمده دو منزلی لاهور محله سپاه و توپخانه نموده با فرد موجود ساختن چهل لک روپیه ملازمت نمود و تسلیمات سلطنت بجا آورد شاه عالم فرمودند که بشما هم وزارت مبارک باد - حاصل کلام اواخر محرم الحرام سنه [۱۱۱۹] مذکور نواح دار السلطنت لاهور شرف نزول فرمودند - دران منزل مبارک که در سلخ محرم و غره صفر المظفر از عدم رویت اختلاف بود مقام نموده بزین سکه و خواندن خطبه بظام ناسی خود حکم فرمودند و امیران همراکب مع نذر و نیاز تسلیمات مبارکباد بجا آوردند و زر سرخ و سفید کهذه را سرخ روئی تازه حاصل گردید و طلا و نقره سفید بخت را شرف رواج زیاده از اندازه روی داد - اگرچه حکم نمودند که نیم ماشه بر وزن روپیه افزوده مسکوک سازند و بدان وزن درخضور لکها مسکوک گردید اما چون در تنخواه ارباب طایب و داد و ستد بهمان وزن سابق محسوب می نمودند رائج نگردید - و برای طلب پادشاه زاده محمد معزالدين صوبه دار ملتان مع پسر کلان که حکم صادر گردیده بود

درین مکان فشاط افروز رسیده سعادت فدمبوس حاصل کرد و تسلیم منصب بیست و پنج هزارى پانزده هزار سوار از اصل و اضافه فرمودند و محمد اعزالدين پسر محمد معزالدين را منصب هشت هزارى سه هزار سوار عطا نمودند و پادشاه زاده محمد عظیم را غائبانه بعطای منصب هیجده هزارى پانزده هزار سوار سرافرازی بخشیدند و فرمان زود رسیدن بمستقر الخلافت اکبر آباد بنام محمد عظیم صادر فرمودند و پادشاه زاده محمد رفیع القدر را شانزده هزارى پانزده هزار سوار و پادشاه زاده خجسته اختر را چهارده هزارى نه هزار سوار نمودند و شاه زاده محمد کریم خلف پادشاه زاده محمد عظیم را بهفت هزارى دو هزار سوار سرافرازی بخشیدند و منعم خان را از پایه هزار و پانصدى مراتب چهار هزارى دو هزار سوار بخطاب خان زمان و نقاره و عنایات دیگر مرحمت نموده امیدوار عطای وزارت و مراتب اعلیٰ ساختند و پسر کلان خان زمان را اضافه و خطاب خان زاده خان عطا فرمودند و بهادر علی خان را مخاطب باله وردی خان نمودند و مردان عالی خان را بخطاب هزار خان سربلندی دادند و عنایت خان پسر لطف الله مرحوم نبیره سعد الله خان را بمنصب چهار هزارى سه هزار سوار و علم و نقاره سرفراز ساخته بهراولي فوج پادشاه زاده کلان محمد معزالدين ممتاز فرمودند و خواجه شکر الله خان را خطاب سادات خان عطا کردند و محمد رستم خان را مخاطب برستم دل خان ساختند و حسین علی خان پسر عبد الله خان را که هزار و پانصدى بود سه هزارى دو هزار سوار نموده از عطای نقاره بلند آوازه گردانیدند - نیاز علی خان را خطاب

قلیچ خان عطا نموده و سید تاج را مخاطب بشهامت خان ساخته و محمد سعید و ان اصالت خان را بخطاب سیف الله خان امتیاز بخشیدند و دیده مغل خلف آفر خان را بخطاب موروثی او مفتخر ساختند و بخندمت قراولی مامور فرمودند و بهمین دستور بسیاری از خانه زادان در شناس و ملازمان کارطلب و الاشاهی را که اگر بتحریر تفصیل هر یک پردازد از سر رشته اختصار باز می ماند بعطای اضافه و عذایات دیگر بر هم دیگر امتیاز بخشیدند و همه را بامید ترقی آیدده خورسند گردانیدند مبالغ چهل لک روپیه از خزانه لاهور گرفته کوچ فرمودند بعد رسیدن سهرند بیست و هشت لک روپیه وزیر خان که صاحب مدار سهرند بود از زر پادشاهی پیشکش نمود و اواخر صفر المظفر بحوالی دار الخلافت شاه جهان آبک مضرب خدام ظفر انجام فرمودند - درین ضمن عرضداشت پادشاهزاده محمد عظیم (متضمن برینکه بعد رسیدن نزدیک شهنشاه پور برخبر واقعه ناگزیر جد بزرگوار اطلاع یافته شروع بنگاهداشت سپاه نموده برگرد آوری فوج و دلاسانی تمن داران عمده آن نواح و تسلی و رعایت فوجداران صاحب فوج پرداخته ربابه از بیست هزار سوار فراهم آورده بطریق ایلغار قبل از رسیدن محمد بیدار بخت خود را باکبر آبک رساند و مختار خان صوبه دار را مغلوب هراس و بیدخل و محصور ساخته اموال او را بضبط در آورده باقیخان قلعه دار را نیز مستمال نموده برای هپردن مقالید خزانن انتظار مقدم معادت توام میکشد - سلطنت سواد اعظم هند بران زبند تاج و تخت پادشاه سلیمان پایگاه سکندر اقبال همایون فال بغرخی و فیروزی مبارکباد) رسید - بعد عرض این مرثه

فرحت اثرشکون مفتاح سلطنت دانستند و بهمین مضمون خبر تسخیر اکبر آباد و مقید گردیدن مختار خان و اطاعت باقی خان قلعه دار که برای سپردن خزانه عذر نزول رایت ظفر آیت بمیدان آورده انتظار مقدم سعادت اثر می کشید از زبان مذهبیان و اخبار نویسان معروض گردید - گویند باقی خان در سپردن کلید قلعه و خزانه از روی عجز و نیاز بخدمت پادشاه زاده محمد عظیم التماس نموده که اگرچه قلعه و خزائن تعلق بهر دو وارث تاج و تخت دارد اما هرکه پیشتر برسد کمر خدمت بسته مقالید خزانه مع قلعه خواهم سپرد و هیچ احدی را گمان نبود که باوجود آن همه بعد مسافت پشاور نظر بر تردد محمد اعظم شاه شاه عالم قبل از محمد اعظم شاه خواهد رسید *

القصة بعد شرف نزول دارالخلافه و رسیدن عرضه داشت پادشاه زاده محمد عظیم حکم شادیانه نواختن فرمودند - و خان زمان را نزد محمد یار خان نبدیر آصف خان که قلعه دار دارالخلافه بود فرستاده به پیغام عنایت آمیز استماله نمودند محمد یار خان بسمع رضا شنیده حسن یار خان پسر خود را مع کلید قلعه و صد اشرفی و دوهزار روبیه نذر همراه خان زمان فرستاد که از طرف محمد یار خان آداب مبارکباد سلطنت و قبول اطاعت بجا آورد - و جمعی از بند های پادشاهی و ارباب عدالت و دیگر اهل خدمات آمده شرف اندوز ملازمت گشته مورد عنایات گردیدند - و بعد فراغ از زیارت مقابر بزرگان و رساندن فیض بخدام و مکانهای میسنت نشان و بدست آوردن سی لک روپیه از خزانه دارالخلافه و سرانجام

بعضی مطالب ضروری اوائل ربیع الاول کوس توجه رایت
ظفر آیت طرف مستقر الخلافت اکبر آباد بلند آوازه ساختند و وسط
ماه مذکور در سوان باغ دهره نواح اکبر آباد مضرب خدام ظفر انجام
فرمودند - و پادشاه زاده محمد عظیم مع پسر شاه زاده محمد کریم
شرف اندوز ملازمت گردید - باقیخان قلعه دار با مقالید قلعه و خزائن
سعادت آمدان بوس دریافته آداب تهنیت جلوس بتقدیم رساند و مورد
الطاف و عنایات بی پایان گردید مبلغ نه کرور روپیه را اشرفی و
روپیه باختلاف روایت حوای طلا آلات و نقره غیر مسکوک که از جمله
بیست و چهار کرور روپیه فراهم آورد صاحبقران دانی بعد از خرچ
نمودن حضرت خلد مکن که بیشتر در مهم ملک دکن بصرف درآمده
بود و بروایت دیگر مع اشرفی و روپیه غریب نواز که از صد توله تا
پانصد توله مخصوص انعام مسکوک نموده بودند و اشرفیهایی درازده
ماشه و سیزده ماشه عهد محمد اکبر پادشاه سیزده کرور محسوب
می نمودند بعرض رسید حکم شد که عجله چهار کرور روپیه را اشرفی
و روپیه بر آورده ازان جمله سه اک روپیه بهریک از پادشاه زاده رکاب
کهنه اک روپیه باشد و سه اک روپیه بخان زمان بهادر مع پسران و
اک روپیه بسادات بارهه و ملک روپیه بآغرخان و مغلیه همراه او
بدهند و بهمین دستور بهمه بند های پادشاهی که در رکاب بودند
و نوکران سابق که هشت ماهه نه ماهه طلب داشتند - و دو ماهه
بنو ملازمان و سه ماهه بمردم توپخانه و عمدت تمام کارخانجات و خدمت
محل رسانند و همچنان بارباب طالب و درویشان صاحب ریاضت و
ارباب حاجت خرمن خرمن روپیه و دامن دامن اشرفی ببخشش

در آوردند جمله درگور روپيه بتعين سزاولان شديد بقسمت در آمد -
گوبند در تقسيم زر بمرتبه تقيد تاكيد آميز بكار رفت كه از چوب
دمت خان زمان كه خود از روى تهديد سزاولى مى نمود يكي از
تحويلداران كشته گرديد - خان زمان را از اصل و اضافه پنج هزارى
پنج هزار سوار نموده تسليم وزارت فرموده ملقب بصاحب السيف
و القلم وزير با فرهنگ جمله الملك بهادر ظفر جنگ ساخته هراول
فوج ظفر موج مقرر نمودند - و بقرتيت فوج پذدى پرداخته امرای
كارزار دیده رزم آزما را جرنغار و برنغار و يلتمس و قول و چنداول
مقرر ساختند - و آخر خان را بخدمت قراولي مامور فرستادند و پادشاه
زاده محمد عظيم كه قريب هشت نه گور روپيه و بقولى يازده گور از
زر فراهم آورده صوبه بنگاله همراه داشت محكمه سي هزار سوار داده
مورد آفرين گرديد جمله قريب هشتاد هزار سوار بقيداس شمار در آمد -
اگرچه جان نثار خان كه از مدت فوجدار و قلعه دار گواليار بود و در
خدمت شاه عالم از ابتدای نشو و نما پرورش يافته و جانفشانيها
نموده چشم اميد ترقى زياد از قدیم الخدمتهای ديگر داشت
و هم چنان شاه عالم نيز نظر برحق نمك قدیم و فدويت او چشم
بر راه بود كه جان نثار خان با چهار پنج هزار سوار جان نثار آمده
بيادشاه زاده محمد عظيم پيوسته باشد اما از انكه از غلبه تسلط و
اجراى حكم و سكه و خطبه محمد اعظم شاه و بعد مسافت شاه
عالم پاس رعايت و اطاعت محمد اعظم شاه بر اكثر محذورات ديگر
اهم مى دانست و حق نمك قدیم شاه عالم را نيز مي خواست
كه رعايت نمايد و بدبغه محمد اعظم شاه از طرف دكن ر آمدن

بادشاهزاده محمد عظیم از طرف عظیم آباد انتشار یافت ببحر فکر
 فرو رفته از آنکه خود را در عقل و رای صائب معلم ثالث میگردفت
 در عالم عاقبت اندیشی چنان منصوبه بخاطر او رسید که بخدمت
 محمد اعظم شاه عرضه داشت نمود که اگرچه بحسب ظاهر از
 قدیم بخدمت شاه عالم گفته می شوم اما بدل و جان از بندهای
 عقیدت نشان آن جنابم و اراده ملازمت عزم جزم نموده در فکر برانجام
 برآوردن عیال و ناموسم لیکن چون باریبار و سواری زنانه میسر نمی
 آید و محمد عظیم که نزدیک رسیده از شنیدن این اراده پیر غلام فوج
 برای گرفتاری و بودن عاجز تعیین نموده امید وارم که از راه فضل و کرم
 قبل از رسیدن فوج آن بلای عظیم مدد سواری و باریبار مع فوج شایسته
 عنایت و تعدی فرمایند تا خود را برکاب عالی رسانند و بهمین مضمون
 بخدمت شاه زاده محمد عظیم معروض داشت که غلام قدیم بخدمت
 احرام رکب بقصد جانفشانی بسته محمد اعظم شاه فوج برای
 بودن عاجز مقرر ساخته اگر از حضور فوج و باریبار برسد خود را
 بوالا خدمت رساند و بخاطر آورد از هر جا که زود فوج برسد همراه آن
 روانه شده بوی طرف ثانی عذر بلا اختیار را شفیع جرائم خود
 سازد اما بر وقت فوج هیچ طمف نرسید تا آنکه خبر پرتو رایت
 ظفر آیت شاه عالم طرف اکبر آباد بدو رسید و خبر آمد آمد محمد
 اعظم شاه نیز انتشار یافت ناچار بقصد ملازمت شاه عالم عازم گردید
 لیکن ازینکه یا سپاه برای طلب سابق و شرح حال نزاع بمیان آمد
 و باریبار میسر نیامد بسیاری از اسباب زیان سوخته بهر وجه که
 دانست جریده خود را با چند سوار معدود که قدری باریبار از طرف

پادشاهزاده محمد عظیم نیز در راه رسید خود را بفوج شاه عالم رسانده ملحق گردید - از آنکه شاه عالم نظر بر حقوق نمک قدیم و گذرانیدن سینه‌ها چهارده سال برفاه حال در تعلقه قلعه‌داری و فوجداری و جاگیر مدیر حاصل چشم داشت رسیدن جان نثار خان با فوج شایسته داشت بعد عرض امتفاسار فرمودند که چه قدر جمعیت با خود آورده بعرض رسانند که با سه چهارفیل پانزده بیست سوار رسیده خلاف مرضی شاه عالم بظهور آمد و آخر نتیجه آن چنانچه بگزارش خواهد درآمد بوقوع پیوست *

الحال کلمه چند از محمد اعظم شاه بزرگان خامه میدهد بعده که محمد اعظم شاه با توپ خانه رکاب قریب سی و پنج هزار سوار موجودی که بحساب فوج بندی از هشتاد و نود هزار سوار تجاوز کرده بود و امرای کارزار دیده مزاج گرفته حضور متوجه پیکار خصم گردید منصور خان را در خجسته بنیاد گذاشته و ویدروز جنگ را که در برابر بود همان جا نگاه داشته بطریق قافله سالاری که بهم غذائی پیک اجل طی مسافت نماید کوچ بکوچ قطع مراحل و طی منازل می نمود - اگرچه از عطای اضافه و ترقی مراتب و دیگر عنایات در حذب قلوب امرای می کوشید اما در تقسیم دادن و طلب سپاه و عطای مساعده و انعام نقد بسبب قلت خزانه امهاک را کار می فرمود و اگر درین باب امرای عقیدت کیش بعرض می رساندند از راه غرور و تهوری که داشت بعدم احتیاج لشکر و جبن در طرف ثانی در جواب کلمات درشت بزرگان می آورد و فی الحقیقت خزانه هم آنقدر نداشت که بکشاده پیداشانی

صرف نماید سواي آن درشت گونی و کج خلقی گاه گاه موافق رویه او که داشت علاوه خراش خاطر ها و افسردگی دل های همراهان می گردید - بعده که از دار السرور برهان پور عبور واقع شد چین قلیچ خان بهادر که بخطاب خان دورانی مخاطب گردیده بود با چندی از مردم مشهور ترک رفاقت نموده پنجمین بنیاد معاودت نمود و محمد امین خان با اکثر مغلیه دامت اندازی بر بنجاره لشکر نموده وقت کوچ رجعت کرده راه خجسته بنیاد اختیار کرد بعد عرض شنیده نا شنیده انگاشته متوجه تلافی آن نگردید - بعد از آنکه از آب هاندیا عبور نموده بسرحد دوراهه رسیدند از آنکه ذو الفقار خان نصرت جنگ با راجه ساهو نبیره سیوای غنیم مقرری دکن که حقیقت او بگزارش آمده رابطه خاص داشت و از قدیم متوجه احوال او بود او را با چند نفری که رفیق شفیق او بودند بعرض اعظم شاه رسانده مطلق العنان ساخت و او خود را با پنجاه و شصت نفر که رفاقت او توانستند نمود نزد موهن سنگه زمیندار مفسد پیشه مشهور مابین سرحد جبال دشوار گذار سرکار بیجاگده و پرگنه سلطان پور نذر بار رساند و او پاره سرانجام ضروری راجه ساهو نموده از تعلقه خود و سلطان پور باعزاز گذراند و از آنجا آنبو نام سرهنگه معروف بداند که از مفسد پیشگان مشهور گفته می شد و گدهی کوکر منده مابین پرگنه سلطان پور در تصرف او بود و از بندر سورت تا برهانپور تاخت و تاراج می نمود جمعیت با او داده بتعلقه وطن و قلمهای سر بفلک کشیده موروثی او که دران ایام اختلاف سلطنت اکثر از قلاع مفتوحه خلد مکان باز

بتصرف غنیم لئیم رفته بود رساند و بعضی سرداران مرهته که بحسب ضرور از راه نفاق با رانی تارابائی زن رام راجا رفاقت نمودند خود را بر راجه ساهو رمانده رفیق گشتند - و راجا ساهو فوج عظیم فراهم آورده ابتدا بذواج احمد نگر آمده بروایتی وقت رفتن بوطن برگل زمیني که واقعه حضرت خلد ملک روداه بود رسیده آن مکان را زیارت نموده نقد و طعام وافر بفقرا داده از اسجا با فوج سنگین که قریب بیست هزار سوار مرهته فراهم آمده بود بقصد زیارت قبر خلد مکان که نزدیک دولت آباد مدفون گشته و درینولا بخلد آباد موسوم ست روانه شد بعده که فوج پیش آهنگ او نزدیک خجسته بنیاد رسید هر چند راجه ساهو و برادران همراه او قصد تاخت و تاراج نداشتند اما تاراجیان چاشنه خور شروع بدست اندازی نواح خجسته بنیاد نمودند و منصور خان و دیگر متعین خجسته بنیاد برآمده به بند و بست برج و باره پرداخته در دفع شر آن جماعه کوشیدند و راجه ساهو بمنع مردم خود پرداخته بعد زیارت مزار بزرگان و قبر حضرت خلد مکان متوجه قلاع خود گردید - الحال ذکر باقی احوال راجه ساهو بر محل موقوف داشته عذان کمیت خاصه را بتحریر اصل مدعا معطوف می سازد • بعده که محمد اعظم شاه از آب نریدا عبور نموده بگوالیار رسید و خبر رسیدن شاه عالم و محمد عظیم با لشکر جهان آشوب باکبر آباد انتشار یافت بتدرتیب فوج پرداخته زیب الفسا بیگم را که همشیره اعیانی محمد اعظم شاه بود مع خدمه دیگر زیارتی محل خلد مکان وتوابع خود با امیرالامرا احمد خان و عنایت الله خان و غیره با کار خانجات

غیر ضروری و خزانده و جواهر آلات مع قبیلہ اکثری از امرای همراه در قلعه گوالیار نگاه داشت و چندی از پیر گیان محل را با قدری جواهر و اشرفی همراه گرفته باره زر در طلب سپاه داده شاه زاده بیدار بخت را هراول نموده فو الفقار خان را مع خان عالم و منور خان پسران خان زمان حیدر آبادی و راو دلپیت بنذیلہ و رام سنگہ ہارہ و جمعی دیگر از بہادران رزم جو و افغانان شعلہ خو ہراول بیدار بخت نموده و خود پادشاہ زادہ والا جاہ و جمعی از امرای نامدار مثل میرزا صدر الدین محمد خان و تربیت خان و امان اللہ خان و مطلب خان و ملایت خان عرف سلطان نذرو عاقل خان عرف شیخ سلطان و صفوی خان بخشی تازہ از ولایت آمدہ و سید شجاعت خان و ابراہیم بیگ تبریزی و عثمان خان و دیگر امرای کارزار دیدہ ایران و توران و افغانان و راچہوتان تیز جلو کہ اگر بتحریر تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد پاشنہ کوب ہراول روانہ شدہ با فوج قریب بیست و پنج ہزار سوار جرار مانند سیل تند کوهسار بکمال غرور شجاعت و تہوری متوجہ اکبر آباد گردیدند - گویند اگرچہ همراه محمد اعظم شاہ قریب پنجاہ ہزار سوار فراہم آمدہ بود اما بسبب تنگی خزانہ کہ در رساندن زر بسپاہ امہاک می نمود و شہرت زر پاشی و گنج بخشی طرف ذانی انتشار یافت بیشتری از سپاہ و تمن داران با نام و نشان متفرق شدہ برخاستہ طرف شاہ زادہ محمد عظیم و شاہ عالم رفتند - نقل می نمایند کہ خبر رسیدن محمد اعظم شاہ نزدیک گوالیار بشاہ عالم رسید فرمودند کہ نامہ نصیحت آمیز بہ برادر بنویسند مشتمل بر اینکہ پدر بزرگوار بخط مبارک

وصیت نامه مبني بر تقسیم ملک نوشته از جمله شش صوبه
دکن چهار صوبه مع صوبه احمد آباد بشما آرزائي داشته سواي
آن یک در صوبه ديگر هم بشما تواضع مي نمايم و نمی خواهم که
خون ریزی مسلمانان بمیان آید - نزد اهل اسلام و جمعی که بهره
از ایمان دارند ظاهر است که مقابل خون یک مسلمانی که ناحق
ریخته شود خراج ملکی اگر بکفارت آن دهند تلافی نمی تواند
شد باید که موافق وصیت پدر بزرگوار و عطا کرده داور دادگر
راضي شده در دفع فساد و آشوب بکوشند - و نیز گویند که پیغام
نمودند اگر از زیاده طلبی و بی انصافی دست بر نمی دارند
و مطابق فرموده پدر بزرگوار که خداوند مجازيست و بموجب حکم
خداوند حقیقی وصیت نموده راضي نمی شوند و باظهار شجاعت
و تهوری خواهند شمشیر خلاف از غلاف بر آرند چه لازم است که
برسر ملک فانی که باهم نزاع داشته باشیم عالمی بشأمت ما و شما
زیر تیغ آید بهتر آنست که ما و شما بنفس واحد در میدان معین
بمقابله پردازیم و

• بیت •

به بینیم کز ما بلند می کرامت

و پادشاه حقیقی باعانت که می پردازد چون شما مقابل شمشیر
خود دیگری را موجود نمیدانید برای شما صرفه درین کار زار است
باز واهب بی منت کرا یاری نماید - اگرچه بر ظاهر بینان
خورده گیر نظر بر تهوری و پردای که محمد اعظم شاه فیل پیکار
داشت برخلاف شاه عالم که تا مقدور در دفعه قتال و جدال
می کوشید این پیغام بعید می نماید اما از راوی ثقه که بیغرض و

بلا تعصب طرفداري نقل مي نمود مسموع گرديد که شخصی که
 وامطه پيغام بود وقت رساندن پيغام با اورفيق بودم - و نيز از زبانی
 جمعي که مدت بررريه هردو زبده اولاد تيموري محرم و همدم
 بودند و طريقه انصاف از دعت نداده نقل مي نمودند بدينکه
 هر چند مقابل تيز جلوتي محمد اعظم شاه که کوس دلاوری او عالمی
 را پر آوازه ساخته بود شاه عالم تا مقدور بجنگ اقدام نمی نمود و
 بخونريزی مسلمانان راضي نمی شد ليکن بعده که کار بگزارار و مقابله
 باخصم مي کشيد هرگز در استقامت و حوصله او خلل نمی
 پذيرفت چنانچه شاهد اين مقال است که اگر جبن او بر شجاعت
 غالب می بود و از خون ناحق ريختن مسلمانان تقرب نميداشت
 بعد فتح و جلوس بر تخت وارثان تاج و سلطنت و مدعيان ملک
 و دولت را چنانچه بگزارش خواهد آمد برخلاف سنت جد و آبا
 مطلق العنان باخود نگاه نمی داشت - و درين مابين هرگاه مقربان و
 همدمان شاه عالم باظهار بهياري لشکر و فراهم آمدن خزانه کلمات
 غرور بر زبان می آوردند شاه عالم بسرزنش آنها پرداخته میگفت
 تکیه بر لشکر و خزانه و شجاعت نمودن خلاف طريقه دينداريست
 اختيار پادشاه حقيقي است *

* بيت *

مرورا رسد کبريا و منی * که ملکش قدیم است و ذاتش غنی
 آري گاه گاه بر زبان او جاري مي گرديد که برادر ما بشجاعت و
 پردلی خویش آن قدر غره است که شاید در حمله اول از راه تيز
 جلوتي خود را در تهلکه بلا اندازد و اغلب از روي غروري که دارد
 آرزوي سلطنت باخو ببرد *

القصه بعده که نامه و پیغام برادر کلان بمحمد اعظم شاه رسید برآشفته گفت مگر آن عقل و هوش باخته گلستان هم نخوانده که حضرت شیخ سعدی شیرازی فرموده که در پادشاه در اقلیمی نگنجند و ده درویش در گلیمی بخسپند و آستین برمالیده این شعر خوانده •

• بیت •

چو فردا برآید بلند آفتاب • من و گرز زمیدان و افرا میاب

بعده که جاسوسان بهادر شاه خبر رسانیدند که هراول فوج محمد اعظم شاه روانه شده می خواهند که از آب چنبل که هیچده کروهی اکبر آباد است گذشته آب بتصرف خود آرند حکم فرمودند که خانه زاد خان و صف شمن خان داروغه توپخانه با چندی از بهادران و آغرخان قراول رفته معبر آب را در تصرف خود آورده نگذارند که فوج خصم عبور نماید - درینولا بعرض رسید که محمد اعظم شاه می خواهد که از گذر طرف سمو گده گذشته اکبر آباد را جانب پشت گذاشته بمقابله پردازد فرمودند که پیش خانه برده نزدیک سرای جاجو استاده نمایند - رستم دل خان را با دوسه امیرنامی صاحب فوج و بیشتیری از مردم توپخانه همراه دانه آغرخان را بقراولی مامور ساخته امر نمودند که خبر فوج خصم پیهم رسانید و خود بعزم شکار سوار شدند - و بشاه زاده محمد عظیم پیغام صادر شد که با لشکر خود مستعد جنگ گشته گوش بر آواز فوج خصم بوده بمقابله پردازد و خان زمان را مامور ساختند که بفوج بزدی پرداخته بروقت کمک محمد عظیم نماید و بهر سه شاه زاده نامدار فرمودند که بادیگر امرای کارزار دیده رزم آزما

خصوص چفته خان بهادر فتح جنگ و حسن علي خان و حسين علي خان مع برادران و ديگر سادات شيرنبرد بارهه و بهادر علي خان و اله وردی خان و هزبرو خان و تهور خان و رستم دل خان و سادات خان و سيف خان و شهامت خان و عماديت خان نبیره سعد الله خان و مقصود خان و فتح محمد خان و جان نثار خان و آتش خان و راجه جی سنگه نبیره راجه رام سنگه و راجه انوپ سنگه و باز خان امغان با بسیاری از دلادران ايران و توران و افغانان تهور نشان و راجپوتان جلالت پيشه مستعد و آماده مقابله خصم باشند و ديگر بهادران رزم دیده طرف چرنغار و برنغار و فوج یلدهش از سرنو مقرر گشتند و هر یکی طرفي مستعد کارزار و چشم بر راه فوج خصم گردیدند - و ازان طرف محمد اعظم شاه آرایش فوج خود نموده و نظر بر بسیاری فوج برادر نگذاشته بی آنکه بمنصوبه و تدبیر جنگ پردازد از راه تهوری مانند شیرگران که خود را برگله گوسفندان زند متوجه فوج شاه عالم گردید و از یک طرف همراه شاهزاده محمد بیدار بخت هراول ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و خان عالم و مذور خان که از تهور پیشگان دکن گفته می شدند و امان الله خان و خدا بنده خان و راو دلپت بندیل و رام سنگه هارا و سترسال پسر رتن راتهور و مرشد قلی خان پسر مصطفی قلی بیگ رنگه که از بندهای قدیم خدمت بود و بخطاب پادشاه قلی خان و خدمت داروگی توپخانه هر بلندی یافته بود با دیگر نام آوران جنگ جو و توپخانه آتش بار مقرر نمودند و شاهزاده محمد والاجاه طرف دست چپ قرار داده امان الله خان نبیره اله وردی خان

و عبد الله خان عرف امان الله بیگ ترکمان و حسن بیگ والا شاهی و جمعی از مردم عمدۀ کار طاب همراه شاهزاده هراول و از طرف دیگر شاه زاده والا تبار با سلیمان خان پنی و عمر خان و عثمان خان پسران شمشیر خان قدیمی و عبد الله خان و صلابت خان و عاقل خان و حمید الدین خان و امیر خان و مطلب خان و میرزا صدرالدین محمد خان صفوی و صفوی خان که هر دو از خاندان پادشاه ایران گفته می شدند و جمعی دیگر از جلالت کیشان ایران و افغانان شیرنبرد و راجپوتان جلالت کیش که ترتیب فوج بندی از تیز جلوئی بحال نماید یک تاز ناگهان و غافل بر سر پیش خانۀ شاه عالم رسیدند - رستم علی خان و جمعی دیگر که همراه پدش خانۀ بودند با مردم توپ خانۀ ساعتی بمقابله هراول پرداخته چند نفر بکشتن داده رو بهزیمت آوردند و تمام بهیر همراه توپخانۀ و پدش خانۀ بتاراج رفت و خیمه را آتش زده سوختند و هر چه توانستند بغارت بردند و داروغۀ توپخانۀ را دستگیر نموده بخدمت محمد اعظم شاه آوردند گفت کیستی عرض نمود داروغۀ توپخانۀ بودم و میدادم گفت بگذارند - شاه زاده محمد عظیم که بیخبر بطریق طلایه سوار شده بود خبر یافته با فوج هاگین خود بمقابله شتافت و از هر طرف فوجها مانند میلاب بلامقابل فوج هراول اعظم شاه پدیم رسیدند ازین خبر که در فوج شاه عالم انتشار یافت تزلزل تمام در لشکر روی داد و الفکار خان و دیگر مقربان اعظم شاه عرض نمودند که صلاح دولت درین صحت که امروز شادیانۀ فتح بنوازش در آید و همین جا حکم خیمه زدن فرموده قرار بمقابله بفردا نمایند از دبدبۀ شهرت فتح امروز و آوازه تهاط خبر

مقابله بفردا تنزل تمام در لشکر خصم رو خواهد داد و بسیاری از نام آوران آن طرف درین فوج آمده ملحق خواهند گردید و جمعی دل باخته بلا اختیار رو بفرار خواهند آورد درین صورت اغلب که در استقامت شاه عالم نیز خلل تمام راه یابد و دل باخته بلا اختیار فرار نماید محمد اعظم شاه بر آشفته در جواب گفت این مصلحت زنان است زبان بزجر و توبیخ کشاکش - القصه باوجودی که بدیشتری از سپاه محمد اعظم شاه مشغول غارت و تاراج گردیده بودند سزداران شدید با پیغامهای تاکید و تهدید بر هراول و سرداران فوج خود تعیین نمود - هجدهم ربیع الاول مطابق بیست و نهم خور داد سنه یک هزار و یکصد و نوزده که زمین و آسمان از تابش آفتاب کوره حدادی شده بود در میدان جاجو که بفاصله هفت هشت کوره اکبر آباد است فوجها را باهم اتفاق مقابله افتاد * بیت *

رقم سنج شهنشاه زرنکار * چنین کرد تحریر آن کارزار
که چون شد مقابل بهم هردو فوج * طپش زد بدنها چو در بحروموج
ابتدا هراول محمد اعظم شاه را با راجه بهادر خالوی محمد عظیم
و محمد زنیع خراسانی که آخر مخاطب بسر بلند خان گردید و
بازخان و چنددی دیگر از بهادران مبارز پیشه و نهنگان دریای غیرت
که هراول و پیش قدم فوج محمد عظیم بودند سروکار نبرد رو داد و
از هردو طرف صدای توپ و غرش بان جانستان بهم آوازی کوس و
کرنای رزم غیرت انزلی دلاوران آن دشت پر وحشت گردید و دلاوران
رزم جو و مبارزان شعله خوی هردو سو دایرانه قدم بمعرکه کارزار
گذاشتند و فیلان کوه شکوه مست جنگی غرق آهی بازنجیرهای

دو مني و سه مني عفریت صفت هر طرف که رومي آوردند رستخیز
عظیم برپا می گردید * * بید *

چو گشت از دو سولشکر آراسته * جهانی پیرخاش بر خاسته
دهاده برآمد زهر پهلوی * چکاچاک برخاست از هر سوی
زبس خون که از کشتگان شد روان * محیط بلا گشت هندوستان
بسی سرکه بی تن شد از تیغ تیز * نه دست نبرد و نه پای گریز
درین دار و گیر و باریدن گوله و تیر را دلپست بندیده و راجه رام سنگه
هارا که هر دو از مبارز پیشگان شیر نبرد بودند با چندی از سر
گذشتگان پیش قدم هراول محمد اعظم شاه نقد حیات در باختند -
و از طرف فوج شاه عالم باز خان از پا در آمد و هر لمحہ آتش بیکار
شعله ور میگردد تا آنکه خان عالم و منور خان که از دلاوران
صف شکن دکن گفته می شدند و در مبارزت بارها علم شهرت
برافروشته بودند نعره زنان قبل جرأت مقابل فیل محمد عظیم پیش
رازدند و منور خان بی باکانه بحمله رستمانه نیزه طرف شاه زاده
انداخت محمد عظیم نیزه او را رد کرد آن نیزه بر جلال خان قرارل
ردیف محمد عظیم رسید محمد عظیم تیر بحمله کمان در آورده
چنان بسینه حریف رساند که کار او ساخته شد و بروایتی از تیر
دست دیگری گشته شد - خان عالم که از کشته شدن برادر جهان در
چشم او تار یک گشت با دیده پر آب مع نیزه آبدار بر شاه زاده فیل
بیکار حمله آور گردید محمد عظیم نیزه او را نیز رد نموده و از گلوله تفنگ
جلال خان خان عالم نیز از پا درآمد - درین ضمن شاه زاده رفیع القدر و
بسیاری از بهادران به د محمد عظیم رسیدند متصل آن محمد معزالدين

با حسین علی خان بارهه و عذایت خان نبیره سعد الله خان رسیده بمکمل برادر پرداخت و شاهزاده بیدار بخت مستانه وار فیل مقابل فوج خصم رانده داد مردانگی داده بمحملهای پیدایی عرصه بردلوران مقابل تنگ ساخت درین حال حسن علی خان و حسین علی خان با دیگر برادران بارهه خود را از فیل انداخته با جمعی از دلوران حملهای رستمخانه بر روی کار آوردند و رستم علی خان و نورالدین خان و حفیظ الله خان و غیره پنج نفر که برادر و پسر خاله و خواهرزاده هر دو برادر می شدند شرط جانفشانی بتقدیم رساندند و درین حالت شجاعت خان که از سادات بارهه نامی بود و مست علی خان بخشی خانگی محمد اعظم شاه فرود آمده مقابل سادات بارهه فوج بهادر شاه شرط جانفشانی بتقدیم رساندند و خان زمان مع پسر گلان زخمهای کاری گوله و تیر برداشت و ازان طرف شاهزاده بیدار بخت بعد تردد نمایان که هاله وار اطراف او فرو گرفته بودند و بسیاری از همراهان شاهزاده بکار آمدند از زخم گولهای پیدایی جان بجهان آفرین سپرد و خبر کشته شدن محمد بیدار بخت که بمحمد اعظم شاه رسید آه دود آلوده جگر سوز شعله افروز از سینده پراخگر برکشید و مانند پیل مستی که خود را بر کوه پراز شعله آتش زند فیل مقابل فوج خصم رساند و حملهای رستمخانه و نبرد بهادرانه می نمود و بهر تیری صفدری را از خانه زین سرنگون می ساخت از هر خدنگی حوضه فیل بهادری رنگین می نمود و هر اجل رسیده که مقابل او می آمد از تیر شست عدد دروازه بخاک هلاک می افتاد *

* نظم *

زهر تیر کز شست پرواز کرد * تنی را ز پیوند جان باز کرد
 در افکند خود را دران کار زار * چو شیرینی که گور افکند در شکار
 بر آید خروشی ده و دار و گیر * چو باران ببارد ثوبین و تیر
 گر آن جنگ رستم دیدی بخواب * شدی از نهیبش دل و زهره آب
 تردد و تهوری که ازان زبندد دودمان تیموری دران معرکه کارزار
 بعمره ظهور آمده و کوشش و کششی که ازان تهمتن والا نسب
 بوقوع پیوسته قلم مقطوع اللسان در تحریر تفصیل آن قاصر است
 اگر داستان بی لاف و گزاف آن تهمتن وقت بگوش رستم داستان
 می رسید کوس شهرت تهمتفی آن منجر بافسانه و داستان کذب
 آلود میگردد - دران حالت ابراهیم بیگ تبریزی که از مبارزان مشهور
 گفته می شد اسپ بمیدان تاخته رو باعظم شاه آورده التماس نمود
 الحال تردد و جانفشانی شیر خود درین میدان ملاحظه نمایند و از
 اسپ فرود آمده شرط پاس حق نمک بجا آورده داد مردنگی داده از پا
 درآمد - بالجمله دران دار و گیر که از زبار رستخیز و دود باروت هیچ
 احدی بحال دیگرمی نهدی توانست پرداخت گولگ زنبورک بشاه زاده
 والا جاه برادر خرد بیدار بخت که فیلبان فیل او در همان حال از
 زخمهای پیاپی افتاده بود رسید کار او تمام باخت - و در همان حال
 گولگ اجل اندرون سواری حوضه فیل والا جاه رسید و زوجه او
 جان بحق تسلیم نمود - و فیل سواری والا جاه که دران آشوب
 قیامت از مصدمات غرش بان و زخم گولهای شرر بار لاش آن نو نهال
 سلطنت را برداشته دران لشکر سراسیمه وار می گردید و بروایتی
 از لشکر برآمده راه اکبر آبان پیش گرفته بود و احدی از لشکر طرفین

بحال از نمی پرداخت بلکه هر چند محمد اعظم شاه می خواست که از احوال آن شاه زاده جان باخته اطلاع یابد در آن آشوب اثری پیدا نبود. و از هر طرف مبارزان صف نبرد شاه عالم خصوص خان زمان مع پسران و شیر نبردان بارهه و حامد خان و عنایت خان نذیر و سعد الله خان و جان نثار خان و لطف الله خان پانی پتی و قلیچ پخان و دیگر بهادران شیر جنگ که در رکاب شاه زاده محمد عظیم و دیگر شاه زاده های نامدار بودند هاله وار اطراف محمد اعظم شاه فرو گرفتند و در چنین اختلال احوال و مدای دار و گیر باد تمدنی که یاد از دم صور محشر میداد از طرف قبله و لشکر شاه عالم چنان برفوج محمد اعظم شاه وزیدن گرفت که هر تیریری که بمدد باد جهان آشوب بلشکر محمد اعظم شاه می رسید از زره و بکتر می گذشت و هر سنگ ریزه از طوفان که نمونه صرصر عاد و ثمود نشان می داد بر مبارزان آن شاه شیر نبرد می آمد حکم ساجمه تفنگ می داشت خلاف بان و تیر و گولگ لشکر محمد اعظم شاه که از مخالفت باد و ناموافقت طالع بفوج خصم مقابل نارمیده بر زمین می افتاد - نقل می نمایند که در آن حالت تربیت خان از طرف اعظم شاه آمده در بندوق جانب عظیم الهان خالی نمود هر دو خطا شد در همان حال گولگ بندوق بسینه او خورد و در همین آن تیر هوایی نیز برده او رسید و جان در باخت - بهر حال در آن گرد و باد جهان پیش چشم لشکر اعظم شاه میاه نمود *

• بیت •

ز گردی که بر خاست در رزم گاه • جهان گشت در چشم مردم سیاه

بدان گونه گم شد دران گرد مهر • که می جست با صد چراغش مهر
 دران دار و گیر قیامت آشوب با وجود اثر غلبه فوج شاه عالم از
 حملهای رستمائه محمد اعظم شاه که کارنامه مبارزت بزخمهایی
 کاری در اولاد چغته بسکه و مهر ختم بهادری رعاند نزدیک بود که
 بسیاری از لشکر خصم تاب صدمه و مقابله آن فهنگ دریای
 غیرت نیارده از پیدش آر شیر بیشه جلالت رو بهزیمت آرند -
 وعذیت خان پسر لطف الله خان نبیره معد الله خان و سلطان
 خان و تهور خان و چندی از سادات نامی بارهه جمله چهارده
 پانزده سردار نامی لشکر شاه عالم بکار آمدند و بسیاری گلمگونه
 سرخروئی زخم برداشتند - و از لشکر اعظم شاه توپیت خان که از مدتی
 داروغگی توپخانه از عهد خلد مکان بدو تعلق داشت و درین
 اوان ازو تغیر نموده بودند و صغوی خان بخشی تازه از ایران آمده
 و مرشد قلی خان که در همان روزها داروغه توپ خانه شده بود - و
 کوکلتاش خان عرف میر بدو که ازو تردد نمایان بظهور آمده و سید
 یوسف خان بلوئی که خود را بغیل شاه زاده محمد عظیم رسانده
 زبدها خالی نموده قریب بیست زخم برداشته بود افتادند - و
 مست علی خان و شجاعت خان و اشرف خان و شریف خان
 و ضیاء الله خان نواسه شیخ ابو المکارم و عثمان خان و دیگر افغانان
 قریب پنجاه و دو نفر نامی فیل سوار شرط جانفشانی بتقدیم
 رساندند - و خدا بنده خان که در عهد خلد مکان خانسماں بود و
 عبد المطلب خان که نیابت ذوالفقار خان میر بخشی داشت و
 امان الله خان زخمهایی کاری برداشته هر چند ازان معرکه جان

بسلامت بدربردند اما بعد ملازمت شاه عالم بهمان زخمها و دیصت
 حیات نمودند - و میرزا صدر الدین محمد خان بخشی و عمر خان و
 ظفر علی خان با جمعی دیگر از مردم با نام و نشان زخم برداشتند -
 درین ضمن برب ذوالفقار خان زخم کم نمائی رسید چون دید که
 کار از دست رفت و بسیاری از همراهان مبارز پیشه کشته و زخمی
 گردیدند و عرصه چنان بر محمد اعظم شاه تنگ گردیده که امید
 نجات نموده خود را بمحمد اعظم شاه رسانده گفت بر دیگر پادشاهان
 و جد و آبی شما نیز ازین قسم ماجرا گذشته که بریده از لشکر برآمده
 تقاضای وقت را از دست ندادند فی الحال مصلحت درین است
 که پا از معرکه کارزار کشیده خود را جایی باید رساند تا باز اگر طالع
 مدد نماید بتدارک می توان پرداخت محمد اعظم شاه ازین سخن
 برآشفته جواب داد بهانرجی شما جان خود را در هرجا که خواهید
 سلامت ببرید حرکت ما ازین گل زمین متعذر است پادشاهان را
 تخت است یا تخته - بعده ذوالفقار خان که حمید الدین خان
 نیز رفاقت او کرد راه گوالیار اختیار نمود دران حال آن شاه
 گم گشته سپاه که زیاده از دویصد صد سوار رفیق روز بیکسی
 باور نمانده بودند خود را میان چندین هزار سوار و تیر و گول
 آتش بار گرفتار دید بفریاد آمد که شاه عالم بامن جنگ نمی
 نماید خدا از من برگشته بخت برگشته است - و شاه زاده عالی
 تبار را که بسبب صغر سن در حوضه باخود نشانده در محافظت
 او از مدینه تیر و گوله می کوشید آن شاه زاده شیر نبرد بدان
 من میخواست جوهر شجاعت تیموریه بظهور آرد محمد اعظم

شاه مانع آمده زیاده محافظت از می نمود چون در سه فیلبان
فیل سواری محمد اعظم شاه از زخمهای بارش گوله افتاده بودند
و بغیل نیز زخمهای بی شمار رسیده بود ببقراری می نمود
هرچند که محمد اعظم شاه نیز از رسیدن زخمهای جانستمان پای
خود در رکاب سفر آخرت می دید از راه غیرت و شجاعت خودداری
نموده پای خود از حوضه بر آورده فیل را می خواست
نگاه دارد و پیش راند نمی توانست درین حال که آفتاب عمر او
نزدیک بغروب بود تیری بر پیشانی او رسید کار او تمام ساخت -
رستم علی خان که نزدیک فیل او رسیده بود اطلاع یافته خود را
بالای فیل رسانیده سر اعظم شاه را بتیغ بیدریغ بریده در دامن خود
گرفته نزد شاه عالم روانه گردید و در لشکر شاه عالم صدای شادیانگه
فتح بلند آوازه گشت - تاریخ واقع محمد اعظم شاه یافته اند
های محمد اعظم

* بیت *

جهان و کار جهان جمله هیچ در هیچ است

هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق

بعده که بامید تمام سگ نامرد عرف رستم علی خان سر
محمد اعظم شاه را نزد بهادر شاه آورده ابتدا از دامن خود بر آورد
رخساره خون آلود محمد اعظم شاه را بدندان نایاک خود از روی
غضب گزید بعد از آن بر پای فیل شاه عالم انداخته زبان
به تهفیت و دست بآداب تسلیم کشاد بهادر شاه از مشاهده گزیدن
آن سگ سیرت نگاه نمود طرف او نموده آب در دیده گردانید -
و هر چهار شاهزاده و خان خانان مع پسران و دیگر امیران از عقب

هم رحیده بدست و زبان آداب تهنیت فتح بجا آوردند - و شاه زاده
 عالی تبار و بیدار دل و سعید بخت را با دیگران حاضر ساختند - و موافق
 جواهر و اشرفی که در حوضه فیل محمد اعظم شاه بود بتاراج رفت -
 خیمه و فیلان و توپ خانه و دیگر کار خانجات محمد اعظم شاه بضبط
 در آمد - و شاه عالم خیمه مختصر استاده نموده فروز آمده دو رکعت
 نماز شکر ادا نمود باز حکم باحضر عالی تبار پسر محمد اعظم شاه
 و بیدار دل و غیوره پسران محمد بیدار بخت فرمود همه را باظهار کمال
 لطف در آغوش گرفته پدرانه دست شفقت بر سر آنها گذاشته
 بمرده امان جان و پرورش دادن بدستور فرزندان و عنایات بی پایان
 دیگر مستمال ساخته بهمه پردگیان مغموم پیغام تسلی و پرسه مائم
 نمودند - و خان خانان را در آغوش مرحمت گرفته از راه کمال
 قدر دانی فرمودند که آنچه یافتیم از معی و تردد و جانفشانی شما
 بود و حکم کردند که لاش محمد اعظم شاه را بالاش بیدار بخت
 و الا جاء بعد غسل و کفن نزدیک روضه همایون پادشاه برونه مدفون
 سازند - روز دیگر بعیادت خان خانان تشریف برده نماز او را بچرخ
 برین رسانیده مخاطب بخان خانان بهادر ظفر جنگ و یار وفادار
 ساخته یک کرور روبیه نقد و جنس انعام که از ابقدای عهد تیموریه
 هیچ پادشاه بهیچ امیر رعیت و بخشش چنین نگرفته بود نمودند و
 تسلیم منصب هفت هزاره هفت هزار سوار پنجم هزار سوار دو اسبه و
 سه اسبه و دو کرور دام انعام و خدمت وزارت بالاستقلال فرمودند -
 و از جمله ده لک روبیه که خان خانان پیدشکش نمود یک لک روبیه
 نقد و جنس قبول افتاد - و نعیم خان پسر کلان خان خانان را مخاطب

بخان زمان بهادر ساخته از اصل و اضافه پنج هزارى پنج هزار سوار
 نموده خلعت بخشي سيوم مرحمت نمودند و پسر خرد اورا
 بخطاب خانۀ زاد خان بهادر ساخته سربلندى بخشیده تسليم چهار
 هزارى سه هزار سوار از اصل و اضافه فرمودند - و هرچهار پادشاه
 زاده را منصب سى سى هزارى بيست هزار سوار از اصل و اضافه
 مقرر فرمودند و محمد معز الدين مهين اختر سلطنت را مخاطب
 بچاندار شاه بهادر و محمد عظيم را ملقب بعظيم الشان بهادر و
 و رفيع القدر را بخطاب رفيع الشان بهادر و خجسته اختر را مخاطب
 بچان شاه بهادر ساخته و هرچهار اختر برج سلطنت را حکم نواختن نوبت
 بحضور و سوار شدن بر نالکي که بصورت تخت روان ساخته بودند فرمودند -
 و ارملان خان کاشغري را که خواهرزاده مهر پرور حرم محترم پادشاه
 بود مخاطب بچفته خان فتح جنگ ساخته هفت هزارى هفت
 هزار سوار نمودند و ديگر همه خانه زادان قدیم و امراي رکاب که زانها
 تردد و جانفشاني بظهور آمده بود بعطاي اضافه نمابان و فيل و
 جواهر و تبديل خطاب که اگر بتعداد آنها پردازد باطناب کلام منجر
 مي گردد مگر هرجا که ضرور داند بر محل بزبان قلم خواهد داد
 بر همه ديگر امتياز بخشيدند - بعده که خبر فتح بهادر شاه و کشته شدن
 محمد اعظم شاه بگواليار رسيد حيمه بخيمه مدای زاري و نوحه آشوب
 قيامت برپا گرديد امير الامرا اسد خان بخدمت زيب الذنا بيگم
 که خواهر ايماني محمد اعظم شاه مي شد رفته شرط تعزيت
 بتقديم رساند و به تسليمي ديگر پرد گيان حرم پرداخته باتفاق
 عنايت الله خان که ديوان خزانه رتن بود مهر بر خزانه و جواهرخانه

و دیگر کارخانجات نموده بتهیه روانه شدن حضور پرداخت - درین ضمن فرمان عذایت عنوان مشتمل بر اظهار اطف و امان و طلب امیر الامرا و ذوالفقار خان نصرت جنگ و حمید الدین خان که خود را بگواندیار رسانیده بودند با خدمه محل و کارخانجات مادر گردید و امیر الامرا در رکاب نواب قدسیه زیب النساء بیگم که بلباس تعزیت ملبس گردیده بود روانه شده بحضور رسید بعد رسیدن حضور اگرچه بسبب ماتم داری کما از نواب زیب النساء بیگم بظهور آمده آداب مبارکباد بجا نیاورد برخاطر پادشاه گرانمی نمود اما از راه جمعیت خلق انغماض کرده سالیانکه بیگم که مقرر بود مضاعف فرموده مخاطب پادشاه بیگم ساختند - و بعد تقدیم تعزیت و تهنیت که از طرفین بحسب ظاهر ظهور آمده همه خدمه محل محمد اعظم شاه را فراخور حال هر یک بعد عطای خلعت ماتمی یومیه مقرر نموده حکم نمودند که همراه پادشاه بیگم بدار الخلافت روانه شوند - و امیر الامرا اسد خان را مخاطب بنظام الملک آصف الدوله فرموده وکیل مطلق که در زمان پادشاهان سلف گفته می شد و عزل و نصب وزیر و دیگر ارکان سلطنت بقبضه اقتدار وکیل می بود نموده بعطای چهار قب و پنج اسپ با ساز و طلا و یراق نفه و سرپیچ سرمع سرافرازی بخشیده بنواخن نوبت در حضور مادران ساختند - اگرچه بعضی مقربان حسد پیشه در خلوت خاطر نشان نمودند که امیر الامرا رفیق شغبیق و شریک عمد مصلحت محمد اعظم شاه بود اما در جواب فرمودند که اگر دران آشوب پسران ما هم در دکن

میدبودند تقاضای مصلحت آن بود که رفاقت عمومی خود نمایند -
 ذوالفقار خان را از اصل و اضافه هفت هزارمی هفت هزار سوار
 نموده مخاطب بمصمصام الدوله امیر الامرا بهادر نصرت جنگ
 ساخته بخدمت میر بخشیدگری بدستور سابق بحال داشتند -
 و میرزا صدرالدین محمد خان صفوی را از اصل و اضافه پنج
 هزارمی پنج هزار سوار نموده مخاطب بحسام الدوله میرزا شهنواز
 خان صفوی معزز ساخته تسلیم بحالی خدمت تن بخشی
 فرمودند - مختار خان ناظم معزول صوبه دار اکبر آباد را بحال نموده
 مخاطب بخان عالم بهادر شاهی و مفتخر بخدمت خانسامانی
 ساخته فرمودند که در صوبه اکبر آباد نائب مقرر نماید و حکم
 نمودند که آنچه پادشاه زاده عظیم الشان از مال و اموال او بضبط
 سرکار در آورده باشد بعد عطای خلعت و فیل باو مسترد سازد -
 حامل کلام همه اکبر و اصغر پادشاهی و والاشاهی بانعام لکها
 و اضافهای نمایان سه چند و چهار چند از مراتب و عطای جواهر
 و فیل کامروا گشتند - اگرچه بعد فرمودن وزارت بخان خانان از راه
 وسعت خلق و خاطر جوئی امیر الامرا احمد خان و ذوالفقار خان
 تقاضای مصلحت دانستند که احمد خان را بخدمت وکالت
 مفتخر ساخته بحسب ظاهر برتبه وزارت امتیاز بخشیدند اما آنچه
 لازمه اختیار وکالت است نسبت بآصف الدوله از طرف خانان
 بظهور نیامد - و باز روزی که آصف الدوله دیوان نمود خان خانان را لازم
 گردید که بدستور دیگر امرا آمده مجزا نماید و ایستاده کاغذ
 بدستخط رساند این معنی نیز بر او ناگوار نمود - و از آنکه آصف الدوله

نیز عیش و آرام طلب بود و از سفر دائمی عهد حضرت عالمگیر لذت زندگانی نمی برد قرار مصلحت بران یافت که در حضور فیابت وکالت پدر را مصمصام الدوله سرانجام دهد و آصف الدوله نواب پادشاه بیگم را با خود گرفته بدار الخلافت شاه جهان آباد رفته بلا هرج سفر دائمی بغراغ خاطر ایام پیرانه سالی را بسر برد لیکن سوای مهر آصف الدوله که در پروانجات و اسناد مالی و مالی بعد مهر وزارت می شد دیگر اصلا دخل او در امور سلطنت نبود - حکم فرمودند که حضرت پادشاه عالمگیر را خلد مکان می نوشته باشند - و خان خانان خدمت وزارت را بسیار به نیکنامی و نیک نفسی و بی طمعی و استقلال سرانجام می داد و در اجرای کار خلق بمرتبه کوشید که وقت نشستن دیوان سزاولان تعیین می نمود که کاغذاریاب حاجت و دستخطی روز دیگر نماند - و از جمله نیکنامی و ثواب عظیم که حاصل نموده تخفیف کسالت خوراک دراب منصبداران است مجملی ازان می نگارد که در زمان عهد حضرت خلد مکان آخته ببلای و دیگر متصدیان بد فرجام برای خرج دراب چنان مقرر کرده بودند که منصبداری که برو خوراک دراب لازم می گردید باوجودیکه منصبداران مدتها از قلت پایداقی که پادشاه خود دستخط یک انار و صد بیمار نموده بودند بغان شب محتاج بودند بعد سعی و تردد بسیار از جمله قلیلی جاگیر می یافتند هرچند جاگیر ویران باشد و تمام مداخل جاگیر بنصف و ثلث خرج دراب وفا نه نماید تا بخرچ قوت لایموت اطفال و عیال او چه رسد وکیل او را مقید مآخذه بزجر و خفت تمام از خرج دراب طلب ر

بازخواست مي نمودند و هرچند وكلا استغاثه اين تعدي بخدمت پادشاه نمودند داروغه فيلخانه و آخته بيگي قسمي خاطر نشان پادشاه مي كردند كه فرياد آن جماعه بجايي نمي رسيد و عالمي ازين بدعت چنان بجان رسیده بودند كه وكلا استعفائي وكالت مي نمودند در عهد شاه عالم پادشاه خان خانان چنان قرار داد بعده كه بمنصبداران جاگير تنخواه دهند موافق خرچ دواب دامها از جمله طلب ذول او وضع نموده تنمۀ تنخواه نمايند درينصورت كسالت خرچ دواب از سر منصبداران و وكلا بالكل ماقط گرديد بلكه في الحقيقت حكم معاف شدن خوراك دواب بهم رساند *

چون در مزاج خان خانان تصوف غالب بود و از علم نيز بهره داشت كتابي مسمي بالهاميه در علم سلوك و تصوف تاليف نمود كه باعتقاد متكلمين در بعضي مقدمات و فقرات پا از جاده شمع بيرون گذاشته حكم فرمودند كه در هكۀ روپيه و اشرفي نظم نباشد بعبارت نثر اسم شاه عالم بهادر شاه و نام بلده نويسند و در خطبه امر نمودند كه نام نامي شاه عالم بلفظ سيد مزين باشد - اگرچه از ابتدا از سلسلۀ صاحبقران بلكه از شروع سلطنت غوريان اسم سيادت بنام هيچ يكي از پادشاهان سلف هندوستان از روي تواريخ در خطبه و ذكر حسب و نسب ثابت نشده مگر خضر خان كه باوجود از اصل واسم جد و آباي او قوم افغان بلفظ ملك ظاهر ميگردد بعده كه بسلطنت دهلي كامروا گرديد بدليل روايت ضعيف چنانچه بگزارش آمده مورخان عهد او اسم سيادت بر او اطلاق نمودند اما شاه عالم كه بعد اين

بخلد منزل و آنچه بزبان قلم جاری خواهد گردید بذکر خواهد در آمد
 به برهان و دلیلی که خود را ملقب بسید ساخته هر چند که دران نیز
 اختلاف قول مسموع گردیده اما مجملی از حاصل کلام بزبان خامه
 صدق بیان میدهد گویند سید شاه میر نام از اولاد حضرت خیرالانام
 غوث الاعظم سید عبد القادر حیلانی قدس سره در کوههار ملک جد
 مادری خلد منزل که از توابع اطراف کشمیر واقع شده آمده منزوی
 گردید و راجه آنجا اطلاع یافته بخدمت سید رسیده بمروزیام
 عقیدت تمام بهم رسانده صیده خود را بخدمت سید شاه
 میر گذراند و آن سید ذو الاجترام آن دختر را بشرف اسلام و عقد
 ازدواج خود در آورده ازو یک دختر و یک پسر تولد شد و راجه در
 تربیت و غم خواری آنها می کوشید بعد از آنکه آن سید ازان مکان
 بقصد طواف بیت الله سفر اختیار نمود و باز ازان سید اثری ظاهر
 نگردید راجه در تربیت اطفال آن سید کوشیده باهل اسلام پیوند
 نداده در عالم عافیت اندیشی باخفای آن کمال احتیاط بکار برده
 در همان جبال پرورش میداد تا آنکه فردوس آشیانی صاحبقران
 ثانی ازان راجه دختر او را با باج و خراج خواست و راجه از اولاد
 همان سید دختری که بحسن صورت و سیرت و ذکا موصوف بود بانحیف
 و پیشکش بطریق جهاز روانه ساخت و شاه جهان آنرا بتعمین
 معلم و انکه و مغالیه های آداب دان بهمه زبان آشنا ساخته در
 سباعت مسعود بعقد پادشاه زاده محمد اورنگ زیب در آورد که
 از بطن او شاه عالم بهادر شاه بعمره وجود در آمد که مراد از نواب
 بلخی بیگم باشد بانواع صفت و خوبی آراسته بود و سرای فردا پور

وسط سرحد خاندیس که در پای کتل واقع است و مدت در جاگیر
او بود و بائی بی پوره درخسته بنیاد ساخته و آباد کرده اوست
درین صورت از طرف مادر سیادت شاه عالم ثابت می گردد •

الحال کمیت خامه را بگزارش اصل مطلب معطوف می سازد
بعد فراغ جشن وزن قمری شروع سال شصت و هفت که
در سلخ ماه رجب سنه احد جلوس مطابق سنه هزار و صد و نوزده
هجری در سواد معتقرا خلافت اکبر آباد بکمال زینت و فیض بخشی
انعقاد یافت بقصد تنبیه و تادیب راجپوتیه سمت اودی پور
وجود پور رایت ظفر آیت برداشتند چنانچه مجملی از تفصیل آن
بگزارش می آرد از نوشته اخبار نویسان صوبه اجمیر و برگزینات اطراف
چود پور بعرض رسید که راجه اجیت سنگه که پسر مجهول النسب
راجه جهونت گفته می شد در ابتدای نشو و نما باغواهی در گلداس
و دیگر کفار بد اساس بحکم الولد سر لایبه از آوان عهد حضرت
خلد مکان ماده فساد بوده و اداهای ناخوش ازو سر میزد درین ایام
بعد از واقعه ناگزیر پادشاه قدسی مرشت از سر نو طریقه نا فرمانی
و سرکشی در ایذا رساندن مسلمین از منع گاوکشی و بانگ صلو
و برانداختن بعضی مساجد که بعد شکستن بتخانها در عهد
خلد مکان بنا گذاشته شده بود و تعمیر و اجداث معبد خانهای
خود شروع نموده و به پشت گرمی و مدد فوج رانای اودی پور
درفاقت راجه جی سنگه که باهم نسبت دامادی دارند بمرتبه
مست باد ناگامی گردیده بود که قبل از فتح و بعد از جلوس
از معادیت ملازمت محروم و بی نصیب ماند لهذا هفتم

شعبان سنه مذکور متوجه گوشمال آنجماعه بد سگال گردیدند
 براه آنبیروطن جیسنکه مرحله پیمای آنطرف گشتند و مابین
 اجمیر و چنور که مضرب خیم گردید و ماه رمضان المبارک رسید
 حکم مقامات فرموده افواج هاسون نور کوه فبرد بسر فوجی
 پادشاه زاده محمد عظیم الشان و هراوی جمده الملک خان خانان
 بهادر و مصمم الدوله و دیگر امرای عقیدت کیش برای تنبیه
 و پایمال و غارت ساختن ملک و بلاد کفر آباد آن گروه بدکیش
 تعیین نمودند بعده که از سم ستوران بهادران یکه تاز و کوه نوروی
 دلاوران جانباز خرابی بسیار بملک و مال و جان و عیال
 آنها رسید وزن و فرزند راجپوت و رعایای زیاده از حساب باسیری
 در آمدند و قصبجات و دیهات آباد را سوختند و تاراج و غارت
 نمودند سرداران صاحب فوج راجپوتان استقلال باخته با مال و
 عیال و اطفال رو بجبالهای دشوار گذار پر از اشجار خار دار گذاشتند -
 اجیت سنگه و دیگر راجهای معاون او دانستند که سلامتی جان
 و امان مال و عیال آنها در انقیاد و اطاعت است بخان خانان
 و خلف ارشد او خان زمان رجوع آورده باظهار عجز و امان جبین
 قبول عبودیت بهزاران ندامت و سرافکندگی بر زمین نیاز
 نمودند و بتضرع و الحاح تمام پیغام دادند که خان زمان و قاضی
 القضاات قاضی خان بچود پور در آمده بتعمیر مساجد و تخریب
 بتخانها و اجرای احکام شرعی از بانگ و صلوة و کشتن گاو
 و منصوب نمودن ارباب عدالت و تعیین نمودن حکام جزیه پرازند
 و قلم عفو بر جریده اعمال ما کشند و التماس آنها در عالم خطا

بخشي بدرجه قبول در آمد و ارباب عدالت از قاضی و مفتی و امام و موفن مساجد دز جود پور و ديگر معموله های اطراف تعین شدند و اجیت سنگه و چیسنگه باتفاق درگا داس که سرمایه فساد اهل نفاق گفته می شد بحضور آمده بامید عفو تقصیرات جیدین سا گردیدند و هر کدام بعطای خلعت و فیل و شمشیر و پدم و ديگر عنایات معزز و مفتخر گشتند *

ذکر جشن سال دویم از جلوس میمنت مانوس

بهادر شاه پادشاه غازی

هیجدهم ماه ذی الحجه که آغاز سال جلوس مقرر فرموده بودند بموجب حکم آئین بندگی و آرایش جشن آغاز سال دویم مطابق بیعت و یکم اسفندار ماه الهی بهزاران خرمنی و نشاط منعقد گردید آنچه از زر و گوهر خرمن خرمن و دامن دامن بخشش در آمد و از عطای خلعت و جواهر و فیل و اضافهای نمایان عالمی کامیاب و حاجت روا گشتند و چندین هزار کس از صغیر و کبیر هر صنف قوم از خوان کرم و احسان آن پادشاه باذل ذخیره نقد و انواع نعمت فراهم آورده بدین دعا گویان شدند *

پدر بجای پسر هرگز این کرم نکند

که دست جود تو با خاندان آدم کرد

خدای خواست که بر عالمی ببخشاید

بفضل خویش ترا پادشاه عالم کرد

اگر خواهد که مفصل بر نگار زبان قلم از تحریر تفصیل آن قاصر است - درین اوان فرمودند که نامه صحبت افزا و فرمان نصیحت

و تعلی آمیز بمحمد کام بخش مشتمل برین مضمون برنگارند
 که پدر بزرگوار حکومت صوبه بیجاپور بآن دره التاج غطا فرموده
 بودند ما حکم رانی هر دو صوبه بیجاپور و حیدر آباد با کل توابع
 و لواحق بآن برادر غالب قدر و گذاشتیم به شرطیکه سکه و خطبه بدستور
 فرمان رویان سابق دکن بتمام نامی ما جاری نمایند و پیشکشی که
 از زمان قدیم حکام آن هر دو صوبه واصل و عائد سرکار پادشاهی
 مینمودند بآن نور الابصار و الاقدار معاف فرمودیم باید که شکر این
 رعایت و عنایت بحکم آیه کریمه فان شکرتم لازیدنکم بدل و زبان بجا آورده
 طریقه سلوک و عدالت پروری و داد گستری موافق ریه جدو آبا
 در باره رعایا و برابری و ضعفا و کانه انام مبذول دارند و تنبیه مرکشان
 و اخراج ظالمان و راه زنان آن ضلع پیش نهاد همت خود دانند -
 و برای بردن فرمان و حجابیت این کار حانظ احمد مفتی را که
 مخاطب بمعتبر خان ساخته بودند مقرر نموده چند کلمه نصیحت
 آمیز که باعث عدم مادی شورش و دفع فتنه و فساد و خونریزی
 مسلمانان باشد باظهار کمال شفقت زبانی نیز ارشاد نموده مع
 خلعت و جواهر و فیلهای کوه شکوه و اسپهای باد رفتار و
 تحف و هدایای دیگر رخصت نموده تاکید فرمودند که بطریق
 استعجال خود را برساند - و آخر ذی الحجه رایت توجه طرف اجمیر
 برافراشتند بعد ورود موکب ظفر اثر و زیارت حضرت خواجه
 معین الدین قدس سره مبلغ کلی بخدمه درگاه رساندند *

الحال کلمه چند از سلوک محمد کام بخش می نگارد که هر چند
 از طرف محمد کام بخش بگفته مدعیان در حق احسن خان عرف

میرمملک اثر کم توجیهی ظاهر می شد و باعث خفت احسن خان میگردد اما در دل او سواي طریقه فدویت و خیر خواهی اصلا اراده دیگری نبود تا آنکه متوجه تسخیر گولکنده و شهر حیدرآباد گردید بعده که سه چهار منزلی حیدر آباد رسیدند احسن خان بنامه و پیغام التیام آمیز رستم دل خان را که از خاندان با نام و نشان پادشاه رس و از عهد خلد مکان صوبه دار حیدر آباد بود مستمال ساخته بقلعه دار نیز رسل و رسائل سپردن قلعه گولکنده وعده و وعید بمیان آورد اگرچه قلعه دار بعذر فرمان بهادر شاه تن بسپردن قلعه نداد اما رستم دل خان فریفته استمالت احسن خان که فرمان بدستخط خاص محمد کام بخش بعهد و پیمان کلام الله نیز باو رسید گرویده با چهار پنجم هزار سوار مستعد استقبال نموده ملازمت کرد و باتفاق احسن خان و اظهار خیر خواهی بذای مصلحت برین گذاشت که فی الحال بگرفتن قلعه صرف اوقات نه نموده به بند و بست ملک و گردآوری محصول اطراف از تعیین حکام و عمال باید پرداخت و راه مداخل جاگیر و رسد غله بر قلعه دار مسدود باید ساخت - از آنکه تقرب خان عرف حکیم محمد محسن که منصب وزارت باو فرموده بودند رسید احمد نام که از پیش آورده های احسن خان بود نایباً باتفاق خواجه مرایان موافق تقاضای روزگار با احسن خان سوی مزاج بهم رساندند و از برای برانداختن اعتبار احسن خان که تمام مدار کار و بار سلطنت کام بخش باو تعلق گرفته بود و او از غرور نخوت مدد طالع که نشه جوانی و تردد جانفشانی در کار آقا که اکثر در عالم همچشمی مراده زوال دولت میگردد علاوه آن گردیده بود اصلاً با صلاح حسد مدعیان

نمی پرداخت و گاه گاه احسن خان و سیف خان که استادان تیراندازی محمد کام بخش بودند و ارشدخان و ناصر خان و احمد خان با رستم دل خان همداستان و همدم گشته برای مشورت کار سرکار خلوت می نمودند و در رعایت و ضیافت هم دیگر بتواضع تحف میپوشیدند تا آنکه تقرب خان و اهددا خان و دیگر مدعیان حسد پیشه اتفاق نموده در خلوت بانواع منصوبه و تدبیر بدی نسبت باحسن خان و همدمان او مدام خاطر نشان محمد کام بخش می نمودند *

چون از ابتدا اثر سودای وافر در مزاج محمد کام بخش راه یافته بود از دیدن افسونهای بد خواهان باستماع حرفهای موحش و مده انگیز سودای او بمرتبه زیاده شد که تیشه ناکامی بروی خود زد و مجمل از تفصیل آن بزبان قلم جاری می گردد - چون میان احسن خان و رستم دل خان برای جذب قلوب همدیگر رابطه خاص بمیان آمد و همدیگر را بضیافت میطلبیدند و سیف خان و احمد خان نیز بآنها همدم و هم بزم بودند تقرب خان و اهددا خان و میر احمد نام باهم همراز گشته از راه حسد که دیران کن خانمان کهن است خاطر نشان محمد کام بخش بدینوجه نمودند که رستم دل خان و احسن خان و سیف خان و احمد خان باهم اتفاق نموده اراده دستگیر نمودن پادشاه دین پناه دارند و باهم اتفاق نموده اند که روز جمعه در مسجد جامع بدین جرأت اقدام نمایند اگر بعلاج دفع فساد زود نپردازند اثر اتفاق نفاق آمیز هر سه چهار بدخواه دولت درین زودی بعرضه ظهور خواهد آمد محمد کام بخش از شنیدن این کلمات بی آنکه بغور سخن

صاحب غرض و تحقیقات آن پردازد شب شفق بخط خود برستم
 دل خان بدین مضمون نوشت می خواهم بصلاح همدیگر جواب
 نامه بهادر شاه نویسم که آفتاب بر نیامده مع قلمدان خود را برساند
 رستم دل خان که غافل از نیرنگی روزگار بود موافق طلب محمد
 کام بخش خود را رساند بعد رسیدن او گفت از دحام از خود دور
 نموده در تسبیح خانه رفته با قلمدان خود بنشیند که من حاضری
 خورده می آیم و برای شما آتش الوش میفرستم بعد فراغ چیزی خوردن
 باتفاق مسوده جواب بهادر شاه خواهم نمود رستم دل خان موافق
 ضابطه هر روز کمر و انموده خالی از وسواس به تسبیح خانه رفت
 همان زمان منصوبان محمد کام بخش بر سر او فراهم آمده مع پسران
 دستگیر نموده مقید ساختند - چون گوش زد محمد کام بخش ساخته
 بودند که میان احسن خان و سیف خان و رستم دل خان آمد و
 رفت رقع و پیام است بعد جست و جوی قلمدان خطی
 از طرف سیف خان بدام رستم دل خان بدین مضمون برآمده آنچه
 از طریقه سلوک با همراهان صاحب مدار دین پناه استفسار نموده آید
 باید که اول در استرعا و سلوک احسن خان که سرفوج و میر بخشی
 و صاحب اختیار حضرت دین پناه است بکوشند بعد با احمد خان
 و دیگران رویه سلوک را مرعی دارند از مطالعه آن رقع بدخواهی
 نامبردها بطن غلظتند او به ثبوت پیوست سه روز در قید داشته بعد
 فرمود که رستم دل خان را دست و پا بسته بر پای فیل سواری
 همان اجل رسیده برگشته طالع بستند اما هر چند خواست موافق
 حکم محمد کام بخش مضرت جانی از طرف آن فیل برستم دل خان

برسد فیل اقدام نه نمود بعده فیل دیگر آورده زیر پای فیل انداخته
 بدان عذاب گشته در شهر تشهیر داده زیر درختهای باغ انبلی محل
 که متصل یکی از مکانهای ساخته سلاطین واقع شده مدفون ساختند -
 و بروایتی پیش از گرفتن آن مقتول مظلوم برای ضبط خانه آن مید
 مرحوم مردم تعیین نموده زن او که از خاندان با نام و نشان مختار
 خان بذی مختار بود به بندوبست اطراف خانه پرداخته مستعد
 بزدن تیر و تفنگ گردید و چند نفر کشته و زخمی گردیدند بعده احسن
 خان رفته آن ماتم زده مجبور را فهمانده ازان دست و پا زدن
 لاهاصل باز داشت و آن سیده مغموم و مستوره را به بیحرمتی تمام
 مقید ساخته با میر حسن نام برادر رستم دل خان و یک پسر او
 آورده بحضور آنها حکم کشتن رستم دل خان نمود و خانه او را بضبط در
 آوردند بعد ازان سیف خان را مقید نموده رقعۀ او را دست آویز
 نمک حرامی و فکر فاسد او ساخته حکم دست پریدن او فرمود و
 سیف خان که استاد تیر اندازی محمد کام بخش بود هر چند
 بعجز و اظهار خیرخواهی خواست خاطر نشان نماید که مضمون
 رقعۀ دلالت بر خواهی دین پناه می نماید فائده نداد بعده که
 دمت او پریدند شروع بدشنام دادن نموده گفت این نشان کم اصلی
 از جانب مادر است که بهمان دستی که تعلیم تیر اندازی نموده ام
 بی تقصیر پریدن فرمودی و باز فرمود که زبان او نیز قطع نمایند - درین
 حالت مدخولۀ او را کشیده آورده نزدیک عمارت خاص جا داده بودند
 از ملاحظۀ احوال صیف خان زبان خود را بحلق کشیده جان داد و
 احمد خان افغان را فرمود که دمت و پا بسته دراز بخوابانیدند و اسبهای

دندان گیر بالای او دوانیدند تا مظلومانه جان داد - و سیف خان نیز از آن
هر دو زخم و بر روایتی دست دویم او نیز بریدند و دیعت حیات نمود -
ارشاد خان را که ندیده ارشد خان دیوان دکن بود فرمودند که زبان
او را نیز از بیخ بریدند اما از قطع زبان او چندان تفاوت در حرف
زدن او بهم نرسیده بود - و دیگر مقتولان مظلوم را فرمودند که
بالای خربسته تشهیر داده بهمان رختهای بدن زیر همان انبلی
محل همراه رستم دل خان زیر خاک نمایند که باهم مصاحبت
مقید ساختن من می نموده باشند - و بعضی جماعه داران عمده که
با احسن خان اخلاص خاص داشتند و همدمان دیگر نزد احسن
خان آمده ظاهر ساختند که بما خبر رسیده که فکر مقید نمودن
و کشتن شما نیز دارد عیال و اطفال خود را بر اسبان راهوار سوار
و بار نموده سوار شو ما سه چهار هزار سوار باتو رفیق گشته دو سه
شب در میان بسرحد بهار شاه میسرسانیم والا جان هم در معرض
تلف بکمال بی ابرویی خواهد آمد بلکه اگر احسن خان علانیه
طبل مخالفت نواخته راه فرار اختیار می نمود تمام سپاه و جماعه داران
عمده چنان بار گرویده بودند و حسن عقیدت باو داشتند که رفاقت
نموده از سرحد محمد کام بخش بیرون می بردند اما احسن خان نظر
بر حسن عقیدت و فدویت خود از خواب غفلت بهوش نیامد و
گفته آنها ناشنیده انگاشته گفت حضرت دین پناه در حق من
بیگناه که از خانه زادان عقیدت کیش موروثی اویم هرگز چنان گمان
نخواهند برد و گفته دشمنان در باره من چنین اثر نخواهد بخشید
تا آنکه احسن خان را نیز بحیله و تدبیر از خانه طلبیده فرمودند

که نزدیک تسبیح خانه مقید دارند نگاه احسن خان بیپوشانه از خواب گران بسته بفکر تدبیر کار از دست رفته افتاد و بخانه پیغام نمود که زرینه و نقد آنچه توانند جائی بفرستند چنانچه وابسته‌های احسن خان قبل از آنکه بضبط خانه پردازند آنچه زیور و اشرفی و هون توانستند در صندوق انداخته بخانه افغانی که از مدت آشنا و مرهون احسان و دست گرفته احسن خان بود فرستادند بعده بضبط در آردن خانه که چند روز گذشت و هر روز بر قید و شکنجه آن مجبور بلای قضا می افزود آن صندوق نیز بسبب جست و جوی مدعیان و دل باختن آن افغان بدست آمد و نزد محمد کام بخش آورده و نمودند از مشاهده خریطه‌های هون و اشرفی گفت که این خریطها است که برای دستگیر ساختن من رستم دل خان بدو داده بود و آتش غضب او زیاده شعله ور گردید و هر روز بر آزار قهاری و سختی در شکنجه و انواع عذاب می افزود و پاره آثار گنجری با نمک زیاد خوراک او مقرر نموده با طوق و زنجیر برهنه زیر باران و آفتاب میداشتند و دوبار مسموم ساختند کار گرنیامد در سه ماه بدین شکجه بانواع عذاب گرفتار بود تا جان بجان آفرین سپرد - و دیگر در عالم غلبه سودا و سواس افعال سفاکی که از محمد کام بخش بدون تحقیق بظهور آمد این بود که بعد رسیدن ایلیچی از نزد بهادر شاه بعضی از هراخواهان بدسرشت هرزه گو خاطر نشان او نمودند که معتبر خان ایلیچی جمعی از سرهنگ پدشگان بیباک را همراه خود بدین داعیه آورده که قابو یافته بقصد فاسد خود را بدین پناه رساند از شنیدن این کلمات بیپوده بدون آنکه بغور و تحقیق آن پردازد

فرمود که اسم همراهان ایلچی نوشته بپارند که یوسیده نقد و خوراکي
 برای هریک مقرر نمایم از شهرت این خبر بعضی از مردم
 بی بضاعت آن شهر که از شعبده بازی روز کار خبر نداشتند
 بوسیله حفظ قرآن و طالب العلمی و استحقاق نزد ایلچی رابطه
 آمد و رفت بهم رسانده بودند اسم خود هارا داخل همراهان ایلچی
 نویسانیدند بعده فرمود که همه را موعود خبر خوردن نموده
 یک جا جمع نمایند و وقت شب که قریب هفتاد و پنج نفر
 فراهم آمده بودند فرمودند که همه را دستها بسته ده ده کس را
 با مشعل و تیغهای برهنه در هر محله و بازار برده زیر تیغ
 بیدریغ آرند - ازان جمله دو جوان نوکنده بودند که والده آنها آمده
 هرچند وایلا و نریاد نمودند که اینها از رفقای ایلچی نیستند
 بجائی نرسید - و از ملا سعد الدین مفتی حیدر آباد که از فاضلان
 متدین صاحب تقوی بود برای کشتن مقتولان مظلوم که بذكر
 درآمده فتوی خواست آن خدا پرست حق گو بی باکانه و بی محابا
 در جواب گفت که موافق شرع محمد محض از راه سوي ظن
 و گفته مدعیان جرأت و اقدام بر خونریزی مسلمانان نمودن باعث
 ندامت باز خواست روز جزاست و ازین خونریزی و ظلمی که
 ازان مخمور باد باکامی بظهور می آمد اکثر فضلا و شروا ترک
 ماندن حیدر آباد نموده با مال و عیال هرطرف که توانستند جان
 بدر بردند تا آنکه از شهرت فرار اختیار نمودن مردم اطراف
 شهر چوکی مقرر نموده ایلچی را بخفت تمام مقید ساخته
 در جواب نامه لطف آمیز بهادر شاه پادشاه کلمات حصومت انگیز

بآیه کوبیده کم من فذة قليلة غلبت فذة كثيره باذن الله نوشت
 بعد رسیدن جواب نامه با اخبار اطوار عداوت افزای دیگر که پیایی
 بعرض شاه عالم بادشاه که بعد ازین خلد منزل نیز بزبان خامه جاری
 خواهد گردید رسید بکوچه‌های طولانی از ملاحظه رسیدن برشکال
 متوجه مهم محمد کام بخش گردیدند - و راجه جیسمکه و دیگر راجپوتیه
 که از عقب خود را باکبر آباد رسانده رومی رکاب گشته بودند
 بعده که متصل حد دار الفتح اوجین رسیده مضرب خیام
 فرمودند نام بردها به بهانه شکار سوار شده آنچه قابل برداشتن بود
 باخود گرفته خیمه‌های کهنه را گذاشته بعضی را آتش داده راه وطن
 اختیار نمودند بعد عرض نظر بر تقاضای وقت ناشنیده انگاشته -
 غازی الدین خان بهادر فیروز حنک که در ایام واقعه ناگزیر خلد
 مکان صوبه داری برار داشت و بعد توجه محمد اعظم شاه طرف
 شمالی به برهانپور آمده استقامت ورزیده بود و ادرا صوبه دار احمد
 آباد ساخته بودند و از طرف عدم اطاعت در رفتن بر سر صوبه خود
 و اراده رفاقت محمد کام بخش بر السند واقعه طلبان زبان زد
 گردیده بود از آنکه از جمله سرداران صاحب فوج و صاحب تره و
 امرای عمده گفته می شد تزلزل تمام در لشکر شاه عالم افتاده
 بود درینولا بعرض رسید که بر سر تعلقه صوبه خود از برهانپور روانه
 گردید - محمد مراد خان که خالوی احسن خان عرف میر ملنگ
 میر بخشی محمد کام بخش می شد و در مهم حیدر آباد که خطاب
 خانی داشت از طرف خلد مکان مدت بوسیله خدمت بخش دیگری
 واقع نگاری در خدمت شاه عالم پادشاه حقوق نیکو خدمتی و

حسن عقیدت باثبات رسانده بود بوعدهای اطف آمیز امیدوار نتایج
گشته بود و مدت حجاب حیدر آباد نیز داشت چنانچه بزبان
قلم داده درینولا از جمله منصوبان خلد مکان خدمت واقعه نگاری
وسوانح نگاری کل صوبه احمد آباد ضمیمه فوجداری کورد و لهامه
در سرکار عمده صوبه مذکور باو مقرر بود اعتماد خان نام باوجود
داشتن قرابت با محمد مراد خان و مرهون احسان او بودن بوسیله
ذو الفقار خان بعرض رسانده بود که محمد مراد خان خالوی احسن
خان که در صوبه احمد آباد واقعه نگاری و سوانح نگاری تمام صوبه
احمد آباد ضمیمه فوجداری آن ضلع که ملک سپاه خیز سرحدی
است باو مقرر است با احسن خان همشیره زاده خود که صاحب
اختیار فوج محمد کام بخش است رسل و رسائل دارد امید دارم که
خدمات مذکوره بنام خانه زاد مقرر شود بعد عرض چون خطاب
سعادت خانی که سابق داشت از خاطر پادشاه محو گشته بود
بی آنکه بغور حرف مدعی و فدویت محمد مراد خان پردازد
خدمت فوجداری از تغیر او با اعتماد خان مقرر نموده حکم فرمودند که
واقعه نگاری و سوانح نگاری دیگر تعیین نمایند و محمد مراد خان را
طلب حضور بتعین گرز بردار نمودند خان خانان برین ماجرا اطلاع
یافته بموجب التماس وکیل حقیقت فدویت و رسوخیت محمد
مراد خان و خلاف گوئی مدعی بعرض رساند و حکم بحالی
خدمات و موقوف داشتن طلب حضور حاصل نمود چون تا حاصل
شدن و رسیدن سند بحالی واقعه نگار و سوانح نگار منصوب
کردند حضور رسیده بود محمد مراد خان باوجود رسیدن حکم

بحالی برای اظهار و اثبات حسن عقیدت خود و مذکوب ساختن مدعی صلاح کار خود دران دانشت که از تعلقه واقعی نگاری و سوافح نگاری دست کشیده بمنصوبان حضور وا گذاشته ببحالی فوجداری که دنام مدعی او مقرر شده بود اکتفا کرده خواجه حمید خان دیوان احمد آباد را نائب گذاشته خود را بحضور رساند و قبل از عبور آب نربدا که هنوز خبر مغضوب و کشته شدن احسن خان نرسیده بود شرف اندوز ملازمت گردید هفتصدی چهار صد سوار منصب داشت بعنایت خلعت و خنجر مرصع مفتخر ساخته از اصل و اضافه تسلیم هزار و پانصدی هزار سوار فرموده در عرض مکرر دو هزارمی هزار و پانصد سوار نموده خلعت خدمت داغ تصحیقه حضور عنایت فرمودند - میر سلطان حسین برادر تان احسن خان که همراه حالوی خود شرف اندوز ملازمت گشته بود از مراتب سه صدی پنجاه سوار بدایه هزارمی دو صد سوار رسید و بخطاب طالع یار خان سرافرازی یافت و حکم فرمودند که باحسن خان تسای نامه لطف آمیز مشتمل بر رجوع آوردن بدین درگاه خطابخش عذر پذیر برنگارند - اگرچه در زبان عوام و اکثر مردم بمدغیر واقف خبر انتشار گرفت که بسبب بدست افتادن نوشتجات محمد مراد خان و طالع یارخان احسن خان را محمد کام بخش مغضوب ساخته بسیاست کشت اما غلط محض بود از یک ماه زیاده قبل از رسیدن خطوط مقدم گذشته بود بعده که خطها را هواخواهان او در ایام حبس بتدبیر و احتیاط تمام رساندند در آب باران شسته دور انداخت - اوائل جمادی الاولی در سواد دارالسرور برهانپور مضرب خیام واقع

شد و همان شب باران بشدت تمام بارید و دریای تبائی که زیر قلعه برهانیپور جاریست چنان طغیان نمود که عبور لشکریان پانزده بیستروز متعذر می نمود و روپیه را پنج توله کاه بفروخت رسید بعد مقام سه چهار روز طغیان آب بپایاب مبدل گردید - باوجود رسیدن موسم برشکال ایام فرصت را غنیمت دانسته از برهان پور کوچ نموده یک کوچ و یک مقام مقرر کرده از راه ملکپور و نانندیر طی مسافت نمودند تا آنکه او آخر شوال سنه احد جلوس نزدیک دوسه سنزلی حیدر آباد رسیدند - باوجودیکه تمام فوج و لشکر محمد کام بخش از سفاکی و غلبه سودای او متغیر شده بود و زیاده از پانصد شش صد سوار باو نمانده بود که آنها نیز از بدساکتی و ملاحظه خونریزی و گرسنگی که یکساله سپاه طلب داشتند همه نالان و رنجیده خاطر بودند و همراه شاه عالم پادشاه قریب هشتاد هزار سوار فراهم آمده بود بمرتبه تزلزل و تروم و رسواس شب خون در لشکر راه یافت که تمام لشکر پادشاه طناب در طناب خیمه زده از واهمه خوابی نمی نمودند و در همان ایام سیف خان عرف میر اسد الله که از خانه زادان روشناس حضرت خلد مکن بود و نشه جنون بمرتبه داشت پادشاه او را از لشکر اخراج نموده بکعبه الله روانه فرموده بودند بعد از مراجعت از کعبه الله به بحالی منصب سابق مع اضافه مفتخر گشته بخدمت میر بحری کل صوبجات هندوستان مامور گردیده بود درین ایام در شورش نشه جنون با ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و آصف الدوله امیر اصرار برهم زده خفت کشیده از لشکر پادشاه فرار نموده خود را نزد راجه جی سنگه و راجه اجیت سنگه و دیگر

راچپوتان بازام و نشان رسانده بوکالت و حجابت محمد کام بخش بآنها دم موافقت زده عهد و قراری که بایست بمیدان آورده قول و عهد وفاقت که در صورت رسیدن محمد کام بخش از راه برار در سرحد تعلقه آنها پنجاه هزار سوار راچپوت تا مراجعت بهادر شاه از دکن در رکاب او موجود شده بشاه جهان آبک برده بر تخت نشانند و دست آریز به مهر آن جماعه که از بهادر شاه غبار خاطر داشتند حاصل کرده بدل گرمی این منصوبه که فی الواقع ماده فساد عظیم بود باصید اظهار حسن خدمت و فدویت از راه گوندوانه و برار و چانده خود را بحیدر آباد رسانده بمحمد کام بخش بارادگی ملازمت پیغام حسن تردد و تدبیر خود و تکلیف بالا بالا بردن محمد کام بخش و رساندن میان راچپوتان و هفده هیجده هزار سوار تا نوبدا باستقبال آمده تا خبر رسیدن به بهادر شاه و بدان فوج سنگین مراجعت نمودن خود را باتفاق راچپوتیه بدارالسلطنت رسانده سکه و خطبه جاری نموده و بجذب قلوب دیگر امرای غائب و حاضر پرداخته مقابل بهادر شاه بر آید نمود کام بخش که مغلوب هراس و سودا و رسواس آمیز گشته بود آمدن و اظهار پیغام سیف الله خان را محض تمهید و ساختگی با پادشاه دانسته اصلا بحرف او گوش نداده متوجه احوال او نشد و بار ملازمت نداده در جواب پیغام گفت در اینجا سوای زبان بریدن و باقسام سیاست کشتن شجر حسن تردد و عقیدت تو ثمر دیگر بار نمی آرد بعد مضایقه و ابرام تمام که آخر بار ملازمت نیافت یومیه برای قوت لایموت او مقرر نمود - با این همه غلبه سودا و بی بضاعتی که لشکر و خزانه اصلا نزد محمد کام بخش

نمانده بود چون از زبان فقرای صاحب حال و منجمان بی کمال گرفتار بصد ملال بصدق مقال آنها فال میگرفت و شهرت فتح محمد کام بخش در لشکر پیچیده بود استقامت ورزیدن آن شیر بیشه تهوری با جمعیت قلیل که بمسحر و جادو نیز نسبت میدادند و از دیگر تمهیدات جرأت دو سه گروهی از حیدر آباد با جمعیت قلیل که عمده آنها ققرب خان عرف حکیم محمد محسن و عبدالرزاق خان لاری عرف محمد معصوم و محمد کریم برادر او و دو سه رفیق تهور بیشه دیگر که قرک رفاقت نموده بودند و چند چیله و کوههای جانباز که جمله فوج او زیاده از سه صد چهار صد سوار با او نمانده بود انتظار فوج دریا موج بهادر شاه می کشید تا آنکه دهم ذی القعدة سنه احد که بفاصله سه گروه مضرب خیام گردیده بود پادشاه زاده رفیع الشان و جهان شاه را مقرر نمودند که بهراولی هر دو پادشاه زاده خان خانبان بادیگر امرای صاحب فوج که قریب ده دوازده هزار سوار و پانزده شانزده امیر کارزار دیده فیل سوار رزم آزمای که از عمدهای سرفوج داود خان و نیبا (ن) سیندهیا مرهته و رستم خان و دیگر امرای کارزار دیده بسرداری پادشاه زاده جهان شاه سوای فوج پادشاه زاده رفیع الشان طرف یمین و بهمین دستور ذوالفقار خان بهادر با چهارده پانزده هزار سوار جانب یسار مقرر نموده مرخص کرده فرمودند که تا مقدور در جنگ سبقب و تیز جلوئی نموده بطریق قراولی اطراف محمد کام بخش فرو گرفته نگذارند که

کشته شود و خونریزی مسلمانان به میان آید بعده که پنج شش گهری
روز برآمد خان خانان و ذوالفقار خان برفاقت پادشاه زاده رفیع الشان
سوار شده بتفاوت گواه رس مقابل محمد کام بخش رسیدند چون در
رسیدن پادشاه زاده جهان شاه توقف شد طرف دست راست پادشاه
زاده رفیع الشان بفاصله نیم کمره از خان خانان و طرف دست چپ
ذوالفقار خان بفاصله یک بان پرتاب استاده انتظار حکم یورش می
کشیدند - از آنکه بسبقت جنگ مازدن نبودند هر دو سردار و همه
فیل سواران تا قریب دو پهر روز استاده مانده جرأت بر پیش قدمی
در جنگ نهموده دمدم برای خواستن اذن در خدمت پادشاه
پیغام می فرستادند بعد از آنکه پادشاه در خواب معتاد راحتند
جواب نمیدرسید یا باوجود بیداری عمدا تساهل می نمودند و
جواب حاصل نمی گردید ذوالفقار خان که با محمد کام بخش
عناق قدیم داشت هوساعت بخان خادان پیغام مخفی یورش
می نمود و محمد کام بخش با فوج قلیل استقلال ورزیده انتظار
یورش خصم با دل پر از بیم و رجا می کشید آخر ذوالفقار خان
انتظار حکم پادشاه و رفاقت خان خانان نکشیده طبل جنگ نواخته
یورش نمود و خان خادان نیز ناچار گشته از طرف یمین با چهارده
پانزده هزار سوار حرکت نمود و هر دو فوج چون بالای موج بر سر
محمد کام بخش تاخت آوردند بعده که ابتدا ذوالفقار خان و
داود خان و نیبا سینه هیکه چهار پنج هزار سرهت با او بودند مقابل
آن گرفتار دام اجل رسیدند - چون محمد کام بخش هوای بان بسیار و
چهار صد پانصد سوار مصالح جنگ نداشت فرمود که بانها را آتش

دهند همينکه ذوالفقار خان و خان خانان خود را بر توپخانه آتشبار زده مقابل محمد کام بخش بتفاوت پيله تير رسيدند و دو سه رفيق جان نثار محمد کام بخش كشته و زخمى گرديدند محمد كام بخش رستمانه پاى قائم نموده دست بقبضه كمان آورده باوجود رسيدن سه چهار زخم چنان داد تهوري داده مقابل بيست و سى هزار سوار حمله آور گرديد كه تزلزل تمام در فوج بهادر شاه افتاد و نزديك بود كه فوج داود خان و ديگر سرداران عمده رو بهزيمت آرند دو تركش خالى نموده بسيارى را از پا در آورد و زخمى ساخت تا آنكه از بسيارى زخم و رفتن خون زياد ضعيف برو غالب آمد چهار طرف فيل او درآمده دستگير ساختند و پسر خرد را كه بالاي فيل با خود رفيق ساخته بود او نيز بعد برداشتن چهار پنجه زخم كاري همراه پدر اسير سربنجه بلا گرديد - و محمى السنه پسر كلان دران معركه جانستان دست و پاى بهادرانه ميزد تا آنكه فيلبان او بار ديغى كه رفيق او بود از زخمهاى پيداى افتادند و خود شاهزاده كه فيلبانى مى نمود بعد رسيدن زخم گولى و تير هاى پيداى بيهوش گشته در حوضه فيل افتاد و فيل هر طرف در فوج مى گرديد از آنكه همه سرداران متوجه دستگير ساختن محمد كام بخش بودند هيچ احدى بفيل محمى السنه نمي پرداخت و تاراجيان بالاي فيل برآمده آنچه يافتند غارت نموده ريسمانهاى ابريشمى حوضه و سقر لاط هرچه توانستند بريده گرفته فيل را بها كودند و فيل از لشكر برآمده راه محرا گرفت مرهه هاى لشكر كه براى جست و جوى غارت اطراف لشكر بودند بحكم ذوالفقار خان از عقب تاخته فيل

را گرفته آوردند •

القصه شاد یانگه فتح بنوازش در آمد و بر سر دستگیر ساختن آن
امیر پنجه قضا میان هر دو امیر کار بگفتگو انجامید - چون پادشاه
زاده رفیع الشان که سر فوج لشکر طرف خان خانان بار تعلق داشت
و سرداران هر دو فوج باهم نزاع کنان فیل محمد کام بخش را نزد
پادشاه زاده آوردند پادشاه زاده نظر بر رفع فساد محمد کام بخش
را حواله ذوالفقار خان نمود و از طرف مردم پادشاهی سوای
جلال الدین خان نام از همراهان خان خانان که بار گولگه زنبورک
رسید بدیگر هیچ یک از مردم نامی پادشاهی آفت جانی
نرسید - و مسود اوراق که دران حریگاه حاضر بود بعد فراغ جنگ
مقتولان همراه محمد کام بخش را که همه نزدیک فیل آن برگشته
بخت محروم از تخت بکار آمده بودند بشمار درآورد شصت و دو
نفر بقصداد درآوردند - و در همان حالت که تاراجیان دست بغازت
دراز نموده بودند در گنج باروت و بان آتش افتاد قریب بیست
و چهار نفر سوختند - بعد از آنکه محمد کام بخش را با هر دو پسر که همه
را زخمهای کاری رسیده بود نزد خلد منزل آورده نزدیک خیمه محل
فرزد آوردند از حضور جراحان فرنگ و یویانی برای علاج زخمهای
آنها تعیین فرمودند محمد کام بخش بعلاج مانع آمد و شوربای که
برای غذای او فرستادند نخورد وقت شب پادشاه خود بدیدن
و عیادت برادر رفت بعد از آن که نزدیک او رفته نشست
اول ردائی که بر دوش خود داشت بالای آن مغموم مایوس از
تخت و تخت انداخت و باظهار کمال شفقت شروع باحوال

پرسی نموده از روی رقت فرمودند که ما نمی خواستیم که شما را بدین حال به بینیم او در جواب گفت من هم نمی خواستم بشهرت بلجوهری و بیغیوتی اولاد تیمور دستگیر گردن و شاه عالم بسماحت و ابرام تمام دو سه چرخه شورا خوانده با دیده پر نم بر خاست بعد انقضای سه چهار بهر محمد کام بخش و یک پسر باسم فیروزمند و دیعت حیات نموده جان را بخداوند جان آفرین سپردند *

* بدت *

نو عروسی است جهان از ره صورت لیکن

هرکه پیوست بدو جان خودش کابین داد

لاش هردو را بروضه همایون پادشاه روانه شاه جهان آباد نمودند و سه روز مراسم تعزیت بجا آورده نواختن نوبت موقوف فرمودند - و بر القاب خان خانان معظم خان افزوده خان زمان پسر کلان خان خانان را مخاطب بمهابت خان بهادر شاهي ساختند و نیباسیند هیا که از جمله ناسرداران مشهور غنیم و عمده سور فوجهای مقرران لعین دکن گفته می شد و از تاخت و تاراج او خرابی زیاد تا صوبه مانوا رسیده بود درین اوان بدستگیری و تجویز دو الفقار خان روی انابت بامید بندگی بدرگاه پادشاه خطا بخش عذر پذیر آورده شریک تردد جنگ محمد کام بخش گردیده وسیله شفاعت خود ساخته مع پسران و اقوام شرف ملازمت حاصل نمود خود او را تسلیم هفت هزار پنچ هزار سوار و عطای دو لک رپیه نقد و خلعت و فیل و نقاره و دھوپ مرصع و جیغه فرموده پسران و ندیرهای او را بهر کدام منصب پنجهزاری و

چهار هزاری که جمله چهل هزاری بیست و پنج هزار سوار
بقلم آمد عطا فرمودند و بموجب درخواست او و التماس
بخشی الممالک قبل از آنکه اسناد منصب تیار شود بلکه پیش از آنکه
بعرض مکرر رسد حکم فرمودند که برگزینات جید سیر حاصل سرکار
نیر و دیگر محالات آباد صوبه خجسته بنیاد از تغیر قریب هزار
منصبدار کم منصب و بیش منصب در جاگیر او تذخواه نمایند -
بنام کارخانه قدرت الهی را که بعد از لادم شدن آن کافر حربی که
از تاخت و تاراج ملک باز باعث خلل رزق عالمی از شرفا و سادات
و صلحای هر قوم گردید راست گفته اند پر عقاب را که زیاده از همه
طائران تیز چنگال و بال جان طیور میگردد بعد مردن او که پر تیر
می سازد باز باعث هلاک چندین جاندار می شود *

وکیل راجه ساهو بوسیله ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ که
بخدمت صوبه داری کل دکن ضمیمه میر بخشی گری مغوض گشته
بود برای حصول فرمان سردیسمکھی جوته شش صوبه بشرط آباد
ساختن ملک ویران بنام راجه ساهو بعرض رساند - از آنکه جمله المملک
معظم خان خانانان صوبه برهانپور و نصف صوبه برار را که به برار
پایان گهات در دفاتر و زبانها موسوم است موافق سر رشته قدیم فاروقی
و محمد اکبر پادشاه از شش صوبه دکن برآورده داخل صوبهای
توابع شاه جهان آباد که اصل هندوستان زبان زد مردم عام است
ساخته می خواست که اختیار امور ملکی و مالی و عزل و نصب
حکام بنام مهابت خان پسر کلان خود مقرر نماید بر هر این میان
ذوالفقار خان و معظم خان سوی مزاج بر سر زبانها شهرت یافت

و بخشي الملك نهي خواست که در کل مقدمات ملڪي و مالي
 دکن ديگري دخيل و صاحب اقتدار گرد - و تارا بائي زوجۀ رام راجا
 که زن عموی راجه ساهو ميشد ازو دو پسر خرد سال رام راجا مانده
 بود و در عهد حضرت خلد مکان بعد لشکر کشي و سرکشي که تاده
 سال نمود رجوع آورده التماس صلح بقبول و عطای نه روپيه سرمد
 سردیسمکهي می نمود - چنانچه بر محل بشرح و بسط بگزارش
 آمده که حضرت خلد مکان بسبب بعض شرطها قبول نمودند چون
 درینولا بوساطت جملة الملك معروض داشت که بعطای فرمان
 نه روپيه سردیسمکهي که پای چوتنه درمیان نباشد بنام پسر
 خود که دفع مفسدان ديگر بنده و بخت ملک نماید درخواست نمود
 از آنکه مصام الدوله ذوالفقار خان بهادر طرف راجه ساهو داشت
 درین ماده گفت و گوی اختلاف اراده هر دو مربي بمیان آمد
 آخر پادشاه از وسعت خلق که در دل خود مقرر فرموده بودند که
 التماس هيچ احدي را از ادني و اعلى رننمايم چنانچه مدعی
 و مدعی علیه که برضد مدعی همدیگر بعرض اقدس میسرسانند
 بتفاوت صبح و شام التماس هر دو در وجه قبول می افتاد و حکم
 ناطق عطا میفرمودند در مقدمۀ سردیسمکهي نیز موافق درخواست
 جملة الملك و مير بخشي حکم عطای فرمان نمودند که آخر
 بسبب پرخاش همدیگر مقدمۀ سردیسمکهي بنام هر دو ملتوي ماند *

ديگر از ابتدای عهد تیموريه مقرر بود که یک خطاب بدو کس
 عطا نمی فرمودند البته تفاوت یک دو حرف می نمودند درین
 عهد صفدر خان بابی متعینۀ احمد آباد که از عهد خلد مکان بدین

خطاب موروثی مقتخر بود بدیگری یکی از بندهای قدیم رکاب عطا فرمودند صفدر خان بابی درباب بحالی خطاب و بی تقصیری خود عرضی نمود بر عرضی او دستخط نمودند که بحال بحال بحال گو دیگری هم داشته باشد ازان روز قبم آن که یک خطاب بنام دو سه کس باشد از میان برخاست و بهمین دستور اعتبار منصب و نوبت و نقاره و فیل و جیغه و سرپیچ نظر بر پایه و مراتب نماید - چون درین ایام اخلاص خان جدید الاسلام که بحلیه فضاوت و دیانت آراسته بود و در متصدیگری سختی و دقت حسابی نمودن شهرت تمام داشت بخدمت عرض مکرر معزز گردید و نظر بر همت و عدم غور پادشاه دریا دل در عطای منصب و اضافه بدین ملاحظه مراتب که چون آب سیل رایگان گشته بود متحمل اجرای عرض مکرر آن نگشته بخدمت جملة الملک اتماس نمود که موافق همت پادشاه اقلیم بخش بادولت سلطنت هفت اقلیم وفا نمودن خیال محال و دور از عقل است و تمام عالم بیش طلب پس درین صورت شجر فیض بخشی پادشاه عالم نواز برای همه منصبداران و خانه زادان بازام و نشان ثمر بیچاگری بار خواهد آورد و دولت قلمرو هندوستان بعشر عشیر این همت پادشاه وفا نخواهد نمود صلاح دولت و تقاضای مصلحت آنست که درین ماده تدبیر و بندوبستی بکار رود که سد راه آب سیل و سر بسر شدن مداخل پر و همت هندوستان برای بخشش پادشاه کم و بیش تواند گردید اگرچه این کلمات بقول جمهور صاحب غرض بحسب ظاهر نزد کافی اذام به بخل و حسد و شرارت اخلاص خان اشتهاار یافته بود فی الواقع مایع خیر و بانی خلیل رزق خالق الله گردیدن بدترین

صفت مذموم است اما نزد بعضی نکته سنجان منصف پیشه سخن راست تلخی آمیز بود اخلاص خان می خواست که هرگاه یاد داشت منصب نزد وزیر برای دستخط عرض مکرر رساندن بیاید بعد تحقیق و غور اصل و فسل و پایه و مراتب صاحب منصب دستخط نماید خان خاندان بد فامی این وقت و بند ساختن اسناد رزق خالق برخود نه پسندید و باخلاص خان تکلیف تحقیقات آن نمود اخلاص خان نیز از ملاحظه ملامت و طعنه زبانها تن بقبول آن گرفت و گیر نداده خواست استعفاى خدمت نماید آخر کار قرار بران یافت که برین خدمت فواحداث سرا پا ملامت مستعد خان عرف محمد ساقي را که از جمله مستعدان راست و درست و نیک رو گفته می شد و از صورت و سیرت او ماده سرانجام اجرای این کار هویدا بود مقرر ساختند و چنان نسق نمودند که هرگاه یاد داشت منصب از دستخط عرض مکرر رسانیده فارغ شده برای عرض مکرر بیاید و بمستعد خان رجوع نماید او بدین تحقیق پردازد که صاحب منصب نو ملازم قابلیت بندگی پادشاه دارد یا نه و بچه سبب و وسیله منصب و اضافه یافته و زیاده از پایه و مراتب و قبل از ایام میعان مقرری اضافه نیافته باشد همچنان در تحقیق یومیه وجه معاش کوشد و بعد تجسس و تفحص این امور که بسیار دیر می کشید نشان لفظ محکم مستعد خان بر یاد داشت منصب و اضافه و یومیه وجه معاش میشد و اکثر بیشتری یاد داشت بتعین سزاواران شدید مهر پرور و امة الحبیب هر دو محل پادشاه و دیگر مقریان حضور بدون کاوش تحقیق بدستخط مستعد خان بانجام میرسید

امایار تفاوت تمام در اجرای کار خلاف ضابطه میسر سید دستخط پادشاه را اعتبار نماند نیز بمتصدیان می فرمودند که ما را بجز قبول اعتبار نماند مطلب خلق چاره نیست و مقلد دستخط باهم بهم رسیده شما در آنچه بهتر میدانید بعمل آرید گویند که اکثر این شعر میرزا صائب ورد زبان داشت *

هر که اینجا دست رد بر سینه سائل زند

حاجب جنت گذارد چوب پیشش روز بار

هر چند در سخاوت و همت و وسعت خلق و عیب پوشی خلق و خطا بخشی چنین پادشاه در زمان ماضی از روی تواریخ خصوص در تیموریه کمتر بنظر آمده اما از آنکه بی عیب ذات پاک حق واقع شده در کار و بار سلطنت و خبر گرفتن ملک و بندوبست امور لایبی چنان مستغنی و بیخبر واقع شده بود که صاحب طبعان شوخ طبع تاریخ جلوس او را (شه بی خبر) یادته اند - و شبها اکثر به بیداری بسر برده تا دو پهر روز در آرام و خواب می گذرانند باین سبب در سفر روز کوچ تصدیع زیاد بر خلق الله می گذشت و اکثر مردم غربا در شبها تاریک بسبب تفرقه لشکر و نگاه مؤل خیمه های خود نیافته پیش دربار معلی در نقارخانه و کچهریها و بازارها شب بسر می بردند *

و قاضی سرکار ورنکل و دیگر جمعی از اعیان و شرفای سرکار مذکور از ظلم و تعدی پاپرا نام مفسد روزانه مشعلها روشن کرده مستغیث شدند چنانچه ذکر طغیان ورزیدن او مجملی باحاطه بیان می آرد که در عهد خلد مکان که رستم دل خان پسر جانشینار خان صوبه دار

حیدر آباد شده بود پاپرای بد اصل که اصل او از قوم سیندهی
 فروشان بی اعتبار بود خواهری داشت بیوه صاحب مایه بدیدن او
 رفته چهار پنج روز در خانه او مانده مالیت نقد و جنس او را بنظر
 آورده چند پیاده با خود رفیق ساخته خواهر خود را گرفته بانواع
 سیاست و ظلم تمام اعضای او را سوخته آنچه از نقد و زیور داشت
 متصرف شده پیاده بسیار نگاه داشته بالای پارچه کوهی رفته ملجا و
 پناه خود ساخته شروع برهزنی و دست اندازی بر مسافری و رعایای
 اطراف نموده تا آنکه سرانجام بغی ورزیدن و جمعیت زیادی بهمرساند
 فوجداران و زمینداران نواح اطلاع یافته در فکر دستگیر نمودن او
 افتادند پاپرا خبر یافته از آنجا فرار نموده خود را نزد ونکت راوکه
 زمیندار عمده پرگنه کولاس سرکار ایلاکندل بود رسانده بجماعه داری
 نوکر شده بعد از چند روز باتفاق چاهنونت نام جماعه دار دیگر آن
 زمیندار هم مصلحت گشته با خود رفیق ساخته باز شروع بدست
 اندازی متددین آن ضلع نمود ونکت راو اطلاع یافته بعد اثبات
 دزدی هر دو را گرفته مقید ساخته بشکنجه سیاست تمام نگاه داشته
 بود بعد یک دو ماه پسر ونکت راو بیداری شدید بهمرسانید زن
 ونکت راو بقصد شفای پسر خود باعث خلاصی همه محبوسان
 گریه پاپرا نیز از قید خلاص گشته در موضع شاه پور عمل پرگنه
 نرکنده سرکار بهونگیر که جایی قلب واقع شده آمده با سروا نام
 که او فیز از مفسد پیشگان مشهور تازه بعمره آمده بود رفیق
 و انباز و دمساز گشته جمعیت زیاد فراهم آورده بالای پارچه
 زمین سنگ لاج بنای احاطه خام بدستور گدھی در شاه پور گذاشته

ملجاي خود ساخته علانیه بتاخت و تاراج نمودن اطراف پرداخت و فساد او بجائی رسید که هرجا از زن مقبول و مال هنود و مسلمین می شنید بتعدی کشیده آورده متصرف می گردید تا آنکه جمعی از بیوپاریان و شرفای هر قوم بحضور رفته استغاثه نمودند و حکم تنبیه آن بذاست رستم دل خان آوردند و بعد رسیدن حکم رستم دل خان فوجدار برگزیده کلپاک که هفت هشت گروه از شاه پور واقع شده بذاست قاسم خان افغان که از شجاعان صاحب تدبیر مشهور بود مقرر کرده جمعیت شایسته با او داده برای دستگیر ساختن پاپرا تاکید نموده بعد که قاسم خان به کلپاک رسید به بندوبست برگزیده و تنبیه مفسدان نواح پرداخته جمعیت فراهم آورده همیشه در فکر و تدبیر و استیصال پاپرا بود و پاپرا نیز گاه گاه شوخی زیاد مقابل او می نمود تا آنکه آن ملعون روزی بر یکی از مواضع برگزیده کلپاک تاخت آورد قاسم خان خبر یافته خود را برای تنبیه او رساند و میان پاپرا و قاسم خان جنگ واقعی رو داد بعد که جمع کثیر از مردم پاپرا کشته گردیدند فرار نموده خود را بر بالای پارچه کوه قلمب رسانید قاسم خان تنها دست از تعاقب او برنداشته قدم بقدم پاپرا از عقب روان گردید درین حالت گوی از دست همراهان پاپرا بر پیشانی او رسید و از درجه شهادت کامیاب گردید و باقی فوج هزیمت یافته دست خوش غارتیان آن کافر مفسد گشت از شنیدن این خبر رستم دل خان باز مکرر فوج بمرداری یکی از شجاعان کار طالب برای تنبیه او مقرر نمود فائده مترتب نگردید آخر خود بقصد تنبیه آن شقی برآمده بشاه پور

رسیده محاصره نمود و پاپرا و سررا تا دو ماه محصور گردیده جنگ می نمودند آخر راه برار اختیار نمودند - رستم دل خان گدھی را مسمار نموده مراجعت نمود پاپرا و سررا بعد مراجعت رستم دل خان باز آمده گدھی خام شاه پور را از سنگ و چونه پخته ساخته توپ و دیگر مصالح جنگ فراهم آورده

درختی که اکبر گرفته است پای * به نیروی مردی برآید ز جای اگر همچنان روزگاری هلی * بگردنش از بیخ برنگسلی بهمان شیوه که داشتند پرداختند - از آنکه درین مابین رستم دل خان او را گدھی پخته ساختن داده بود و ندانست در آن شهرت یافت که رستم دل خان برای گرمی بازار خود نزد پادشاه و گرفتن افاضه مهم مفسدان را دمت آویز ساخته برای تنبیه و استیصال آن کافرتن بواقعی نمیدهد - بهر حال مقدمه فساد او بطول کشید و کار بجائی رسانید که تا پانزده بیست کروه شاه پور هیچ احدی شب خواب بآرام نمی نمود - درین ضمن میان سررا و پردل خان نام جماعه دار او گفتگوی نزاع آمیز بجائی کشید که هر دو میان هم بدعوی فن سپاه گری جنگ یکدیگی که در دکن ضابطه است نمودند و پردل خان بعد رساندن زخم کاری بر پای سررا خود هم کشته گردید و بعد چند روز سررا نیز بهمان زخم بجهنم و اصل گردید - و پاپرا بعد کشته شدن سررا اعتقالات زیاد بهمرسانده روز بروز بگرد آوری فوج و ذخیره و تسخیر قلعات اطراف می کوشید و در فکر فراهم آوردن مصالح قلعه گیری بمرتبه افدال که رستم دل خان مکرر بر او سواری نموده دوسه ماه بمحاصره شاه پور

پرداخت آخرکاری نساخته و بدار و مدار بازار ساخته مبلغی گرفته مراجعت نمود - بعد ازان آن کافر شدید العداوت بفکر گرفتن قلعه ورنکل که از شاه پور بمسافت شانزده هفته کروه واقع ست و تاخت آن قصبه مذکور که تجار مایه دار بسیار و با اقمشه لکوک و قالینهای بیش بها کار همانجا داشت افتاده شب دهم ماه محرم (۱۱۲۰) که مسلمین و هندو در اشتغال و سرانجام شهر گشت تابوتها مشغول بودند با دوسه هزار پیاده و چهارصد پانصد سوار خود را بقلعه ورنکل رسانده جمعی را بر سر راهها نشاند چنان بزد و بست نمود که اصلا بمردم قصبه خبر نرسید و آخر شب بر قصبه ریخته از یک طرف پیادهها بمدد کمند و زینهای رسا بالای قلعه که چندان استحکام برج و باره هم نداشت برآمدند و باقی مردم بتاراج و غارت قصبه پرداختند و سواى مال را بر که لکها از نقد و جنس بدست آوردند و قالینهای بیش بهای سنگین را بریده دست بدست بردند ناموس و عیال بسیار مردم شرفا قریب پانزده دوازده هزار مرد و زن و اطفال بدست آن کافر مردود افتاد ازان جمله زن قاضی محمد سعید نام را با صبیغه هشت نه ساله گرفته داخل اساری درآورد و دوسه روز بخاطر جمعی مانده تمام خانهای آن قصبه را چنان رفت و روب نمودند که همه مردم را خاک نشین ساختند و زن قاضی را علی الرغمی که با مسلمانان داشت بتصرف خود آورده دختر قاضی را داخل رقاصان برای تعلیم دادن سپرد و قاضی را چند روز نگاهداشته هرچند قاضی برای خلاصی ناموس خود باالحاح وزاری کوشید فائده نداد قاضی را مرخص ساخت - کار استقلال و سرانجام سواری او بجائی

رسیده بود که هفتصد بندوق خاصه تیار کرده باخود داشت که در هر بندوق دو خزانة تعبیه کرده بودند که بعد از خلاص شدن یک خزانة هرگاه خواهند خزانة دویم را آتش دهند و همه خاصه برداران را گرت پالکی و اسب سواری خود نگاه می داشت - روزی جمعی از بنجارهای نامی را قول داده نزد خود در قلعه طلبیده مقید ساخته ده دوازده هزار گاو غله را با مال و جنسی که داشتند تاراج نموده برای ذخیره قلعه متصرف گردید و گاوها را برای قلبه رانی جا بجا فرستاد که برای او زراعت و مبنی نمایند - بعده بفکر تسخیر قلعه بهونگیر که از قلعه های مستحکم مشهور و بمسافت شانزده کروه از حیدر آباد واقع است و از شاه پور نیز مسافت شانزده کروه عرفی دارد شب دوازدهم ربیع الاول که اکثر شرفایی مسلمین قبائل خود را برای فاتحه طعام حضرت رسالت پناه از دور و نزدیک طلبیده بودند آن بدبخت ملعون صبح ناشده خود را بپای قلعه رسانده کار بجائی رساند که نزدیک بود از گذاشتن زینهای طولانی و مدد کمندهای رساتر از طول امل داخل قلعه شود درین ضمن از افتادن سنگی که بران کمند بسته بودند و بالای چپهر مردم چوکی قلعه بصدای مهیب افتاد و مردم چوکی را خبردار و سراسیمه ساخت و دوسه صدای بندق از طرف آن ملعون نیز بگوش مردم قصبه رسید و از چهار طرف صدای رسیدن پاپرا بلند گردید عجب آشوب و شور قیامت برخاست اگرچه قلعه بدست آن ملعون نیامد اما قصبه و بته را تا یک پهر روز تاراج و رفت و روپ نمودند و خود آن سگ در خانه سوانح نگار رفته نشسته

کارفرمایی می نمود و مردم او بکندن زمین و جهت و جوی زر نقد پرداختند قضارا در دیگ کلان با چهار پنج طبق و سرپوش دران خانه یافتند نزد پایرا حاضر آوردند آن سگ ملعون نظر تند بران ظرفها انداخته گفت شخصی که ظروف خوردن او این باشد زرنقد در خانه او مدفون یافتن معلوم بعده که از بالای قلعه سنگ و گوله بسیار باریدن گرفت و از اطراف شرفای بسیار جمع شدند صوفیه در زینده ماندن ندانسته اول فرمود که خرمشهای شالی را که همراه او بود آتش دهند تا در پناه دود آن برقندازان و مردم بالای قلعه حکم اندازی نتوانند نمود بعده فرار اختیار کرد و دوسه هزار زن و مرد از بنه و قصبه باخود گرفته باسیری برد - و از زبان راوی ثقه عجب نقلی شنیده شد که آن بد بخت شدید العداوت با لشکر خود مقبر کرده بود که هرکه زن مسلمان باسیری بیارد پنج روبیه باو انعام نماید و هرکه از خاندان مشهور قضات و مشایخ زن گرفته بیارد پنج هون انعام دهد آن روز چنان اتفاق افتاد که وقت تاراج نمودن قصبه دختر هفت هشت ساله یکی از شرفای مشایخ که بخاندان قاضی هم رشته داشت شیخ زین الدین نام بدست یکی از برقندازان آن کافر فاجر افتاد دختر را مثل بچه گوسفند بر پشت خود بسته از قصبه برآمن درین ضمن سوار مسلمانانی که رشته خویشی دور و نزدیک بسلسله شیخ زین الدین داشت و از گردش ایام بدکام نوکر پایرا گشته بود بر سر وقت دختر رحید و گریه کزان و نالان بالای پشت پیداده دریافت فرزند مسلمان دانسته بر حال او رحم کرده بدان پیداده التجا برای خلاصی آن

دختر نمود پیداده به تندى و تلخی پیش آمده گفت که اگر نزدیک من آمدی یا شفیع خلاصی دختر گردیدی ترا به بندوق خواهم زد سوار به لایمت و مدارا پیش آمده الحاح و نرمی بسیار نموده راضی ساخت و ازان دختر احوال پرسید آن طفل امیر گشته احوال قبیلہ و خاندان خود بیان نمود که سوار شناخت که آن معصوم صبیحہ شیح زین الدین است و آب در دید او گردید هر چند خواست بدان زر نقد و جنس کم و زیاد آن دختر را از دست او خلاص سازد دانست که فائده نمی دهد با دختر کپ زنان و ازان پیداده احوال پرسار نزدیکتر رفته یکبار پیداده را غافل ساخته چنان شمشیر بگردن او رساند که بدختر ضرر نارسیده سراو از تن جدا گردید دختر را بر اسب خود نشاندہ نزد قبیلہ و خویشان دختر که قریب دو هزار مرد و زن از شنیدن خبر تباہی افتادن دختر فراهم آمده قلعه را ماتم سرا ساخته بودند و همه بر سر و سینہ درد آلودہ دست می زدند آورده از دیر مجملی بر حقیقت اطلاع داده دختر را همانجا گذاشته از راه اضطراب بصد شتاب باز نزد پاپرا خود را رساند - بعدہ متصل موضع تاریکندا که چهار کمره از شاه پور واقع شدہ پارچہ کوهی قلب بنظر او آمد بالا و پائین آنجا را قابل بذای قلعه بنظر آورده آنجا نیز قلعه احداث کرده زیر آن پر کوته قرار داده برای پناه گاہ و بیکاه خود آن مکان را در تصرف خود داشته ذخیرہ وافر همه مایحتاج دران قلعه موجود ساخت و اکثر محبوسان صاحب تقصیر و بی تقصیر را در آنجا نگاه می داشت و جمعیت زیاد در آنجا نیز نگاه داشته بود - چون فساد آن مردود بامتداد کشید

آرام خور و خواب برساگذان دور و نزدیک آن ضلع حرام گردید و رسم عروسی و شادی از میان برخاست هر جا که عروسی دختر بالغ و نابالغ بگوش او می رسید از میانه راه یا از خانه او کشیده می طلبید بهر حال فریاد آه و وایلی مظلومان بآسمان رسید - بعد از آن شاه عزایت نام پدر زن قاضی مبتلا بیلا که از جمله مشایخ مشهور و گوشه نشینان واصل بالله گفته می شد با شرفای دیگر چنانچه مجلسی بذكر درآمده بحضور بهادر شاه پادشاه آمده روزانه مشغول روشن کرده مکرر التماس این معنی بیدان آورد که بر پادشاه واجب است که خود متوجه استیصال آن کافر بدکردار گردند پادشاه فرمودند ما را مناصب نیست که برای تنبیه سندهی فروش خون متوجه شویم یکی از نوکران خود را صوبه دار حیدر آباد مقرر می فرمایم و فوج شایسته همراه او داده فکر تنبیه او می نمائیم آن ستم رسیده سماجت زیاد نمود تا آنکه میرتنزان حضور آن مسجد بلای آسمانی را بخفت و بی آبرویی از نزد پادشاه بیرون نمودند او بخانه خود رفته از درد بی ناموسی که بی آبرویی تمام نزد همچشمان خاص و عام علاقه آن گردید چنان مریض غم و غصه گشت که از همه مردم خانه رخصت و بهلی حاصل کرده کذب خانه اختیار نموده دروازه تردد بروی مردم بسته چهل روز از خانه بر نیامد تا همانجا وفات یافت - بعده پادشاه یوسف خان روز بهائی را تسلیم صوبه داری حیدر آباد فرموده بعد از عطای اضافه باو و همراهان او و دیگر عزایات سردیوان در خلوت طلبیده برای تنبیه و استیصال پاپرا تاکید تمام بمبالغه تام فرمودند - و یوسف خان بعد رخصت شدن

از پادشاه و داخل شدن در حیدر آباد دلاور خان نام را که از
جماعه داران کار طلب و شجاعان مشهور گفته می شد فوج
شایسیه همراه داده مع همدار خان و نیاز خان و تاتار خان که
همه از افغانان تهور پیشه گفته می شدند با دلاور خان برای تنبیه
آن کافر تعیین نمود - بعد رسیدن دلاور خان از آنجا که آن شقی بدکیش
قبل از تعیین فوج بقصبه کلپاک که هشت کوه از شاه پور واقع
شده و بازمیندار آنجا عداوت جانی داشت رسیده اطراف قصبه
کلپاک را محاصره نموده بود و زمیندار محصور گردیده جنگ و جدل
چون مردان مرده دل می نمود و مکرر عرضه داشت آن زمیندار در باب
طلب فوج و کمک نمودن بیوسف خان می رسید بعد رسیدن فوج
افغانان آن تبه کار بشوخی زیاد پیش آمده بعد دست و پا زن
بسیار که جمعی کثیر از همراهان او بجهنم واصل گشتند دست از
محاصره برداشته با توپ رام لچمن نام که از شاه پور آورده بود
خود را بشاه پور رساند و دلاور خان تهنه دار کلپاک تهنه قائم کرده
انتظار وقت و قابو می کشید و مردم آن نا پاک نیز در تاخت
اطراف کلپاک تقصیر نمی نمودند تا آنکه خسرو پور آن مردود
با جمعی کثیر از مدتی در قلعه بانواع شکنجه عذاب در قید بود
و هیچ احدی را از مردم بیرون نزد او راه نبود مگر زن او را مادر
ساخته بود که برای او چیزی خوردن بعد هشت بهر می آورد او بنزن
خود گفت که برای من سه چهار سوهان بهم رسانده همراه طعام بفرستد
زن او حسب گفته او چند سوهان تیز دندان پیدا نموده زیر طعام
گذاشته آورده بشوهر هنر پیشه خود داد و او از آن سوهان شروع به

بریدن زنجیرهای پای خود و چند نفر محبوس دیگر که رفیق و محرم خود ساخته بود نموده چشم برراه عطیة الهی داشت تا آنکه روزیکه آن سگ ناپاک برای شکار ماهی در کوره از شاه پور رفته بود و از اتفاقات دران روز سوای چند نفر نگهبانان محبوسان و مردم دروازه آدم زیاد اندرون قلعه نبود محبوسان کار بریدن زنجیرها با تمام رسانده از حربه‌های ذخیره حشرهای همانجا برداشته بهیئت مجموعی غافل بر سر نگهبانهای خود و دروازه بانها ریختند و کار آنها در چشم برهم زدن با تمام رسانده دروازه را بدست آوردند و جمعی کثیر مردم دیگر که محبوس و سوخته بیداد او بودند رفیق آنها گشتند و بیش از آنکه آن شقی بشکار رود زبانی زن خود بزمیندار کلپاک اشاره گرفته فرستاده بود که چشم برراه و گوش بر صدای توپ بوده خود را بلا توقف با فوجی که توانند برسانند بعده که خبر فساد قلعه بآن شقی مردود رسید اول خنده کزان زبان شخصی که خبر آورده بود بردن فرمود بعده که صدق خبر بتواتر کشید مراسیمه گشته سوار شده وقتی مقابل دروازه شاه پور رسید که صدای زدن توپ بلند گردیده بود و بعد رسیدن صدای توپ به کلپاک که هر کارهای جلد رو نیز خبر رساندند دلاور خان با فوج گران خود سوار شده همان لحظه روانه گردید و قبل از رسیدن دلاور خان آن کافر شروع بدست و پا زدن لاحاصل نموده فرمود که دروازه را آتش دهند و از آنکه آن مردود وقت بنای قلعه بالای دروازه را برای مزید استحکام از تخته‌های آهنی و سنگهای عریض چنان تعبیه نموده بود که هرگاه دروازه چوبی سوخته گردد آن پارچه تخته آهن و سنگ از بالا فرود آمده بجای چوب قائم گردد آخر آن تعبیه

و احتیاط بالای جان او گردید بعد آتش دادن دروازه چنده گامیش را کشته پوست آنها را کشیده خواست که یک پوست خون آلوده را خود پرشیده و چند پوست را بدیگران پوشانیده خود را بران آتش زده اندون قلعه داخل شود اما نتوانست که چند قدم رفته برگشتند بعد سوختن دروازه تختهای آهن و سنگ از بالا فرود آمده سدره فیل و فوج گردید درین حالت فوج کلپاک فیز رسید و با مردم پاپرا زد و خورد عجیب واقع شد و مردم پاپرا پناه بجایهای قلب و دیوارهای اطراف برده دست و پای لاجمل میزدند و مردم دلاور خان نقاره فتح نواخته داخل قلعه شدند و خسروپور و پاپرا را مورد آفرین ساختند - و پاپرا نزدیک بشام که تمام فوج او متفرق شده بود فرار اختیار نموده خود را بقلعه تاریکند رساند مردم قلعه وقت شب در عالم احتیاط او را اندرون قلعه نگرفتند بعد روشن شدن صبح به بندوبست برج و باره و خبر گرفتن ذخیره پرداخت و تمام فوج متفرق شده او خود را بتاریکند رساندند - مردم یوسف خان سه چهار روز در قلعه شاه پور مانده در گرد آوری مال و بندوبست قلعه پرداختند و انتظار حکم یوسف خان می کشیدند تا آنکه بعد رسیدن خبر بیوسف خان که لکنه از فکر نگاهداشتن سپاه و سرانجام مهم آن ملعون غافل نبود میرزا علی را که دیوان صاحب مدار یوسف خان بود و در شجاعت و کارطلبی خود را رستم ثانی می شمرد با پنچ شش هزار سوار که موجود نموده بود بلا توقف روانه ساخت و میرزا علی بشاه پور رسیده بعد فراغ از مقدمات مالی با فوجی که فراهم آمده بود بتصد

محاصره تاریکندار روانه گردید و سه چهار ماه آنچه شرط سعی و تلاش بود در دواندن مورچه‌ها و کندن نقب و یورش تقصیر نه نمود اما فائده بر روی کار نیامد بعده یوسف خان خود با پنج شش هزار سوار دیگر رسیده بمحاصره قلعه پرداخت باوجود محاصره نمودن ده دوازده هزار سوار و بیست هزار پیاده که قلعه داران و زمینداران نواح نیز رسیده رفیق گشته بودند قلعه داری که از آن کافر جهنمی بظهور آمد و از زبان مردم ثقه مسموع گردیده اگر بتحریر تفصیل آن پرداز باطناب کلام ملالت انجام میکشد - بعده که امتداد محاصره بنه ماه کشید و آدم بسیار هر دو طرف از زدن گوله و جنگ ضائع میگردد کار بجائی رسید که یوسف خان جهنده قول در لشکر خود استاده نموده خفیه بمردم قلعه پیدام ترک رفاقت آن کافر فاجر رساند و علوفه دوچند از آنچه آن مردود بآنها می رساند نموده در جذب قلوب آنها کوشیده تفرقه در فوج او انداخت و جوق جوق مردم هر دم از قلعه برآمده زیر جهنده قوای رسیده بیوسف خان می پیوستند و مبلغا بآنها می رسید - بعده که ذخیره باروت رو باتمام آورد یوسف خان مکرر یورشهای رستمانه نموده بده و پرکوتله و باره و برج اطراف قلعه بتصرف خود در آورد پاپرا ایام بر گشتگی طالع خود را مشاهده نموده بفکر فرار افتاده بدین تدبیر از دایره برآمد که در آن قلعه زیر زمین جایی بود که دروازه رینه را باین رفتن داشت مردم چراغ باخود گرفته زیر زمین می رفتند و آن مفسد عیار کفش نجس حقه نکبتی خود بر دروازه گذاشته از راه دیگر چنان بتغییر وضع برآمد که تا دو روز هیچ احدی حتی پسران او اطلاع نیافتند و از قلعه

جنگ می نمودند - بعده که پاپرا تنها مرا از موضع حسن آباد که آباد کرده او بود و از تاریکندگی مصامت دو منزل داشت بر آورد نازی فروشی در آنجا باو در خورد باو گفت نازی خوب برای من بیمار هر چند که وضع خود را تغیر داده بود اما نازی فروش بعد ملاحظه صورت او را از اطوار کلام شناخت و او را باصید آوردن نازی خوب نشانده خود را نزد نایب فوجدار که حکومت آنجا تعلق بهمان خصم پورده آن مردود که باعث زوال جان و مال او گردیده بود و همه تشنه خون او بودند رسانده بر سرکار آگاهی داد و همان لمحده دود سه صد پداده بقصد گرفتن او خود را رساندند آن دیو سیرت باوجود دمت و پا زدن که درین ضمن گولی بر پای او رسید بدم روانه شد - بعده که او را گرفته نزد یوسف خان آوردند آنجا هم سر شیخیها نموده از زبان فحش و لایعنی بر می آورد چند روز برای تحقیق خزانه نگه داشته آخر بند بند او جدا کرده سر او را بحضور فرستادند و دیگر اعضای او را بدروازه حیدر آباد آویخته بسزای کردار او رساندند • بیت •

دهقان سال خورده چه خوش گفت با پسر

که ای نور چشم من بجز از کشته ندرومی

از جمله موافق که در آخر مال جلوس خند منزل روداده و از نوشته اخبار نویدمان کابل و ملتان بعرض رسیده مجملی بگزارش می آرد که چون در عهد فردوس آشیانی میان شاه ایران و پادشاهان دهلی بر سر قلعه قندهار نزاع و فوج کشی بود درینولا گرگین خان نام از طرف ملطان به شاه ایران قلمدار ضابطه است قلعه مذکور

قدیم داشت میروایس افغان که بسبب شهرت شجاعت و تمن داری
سلسله او را میروایس خوانند از جمله نوکران معتمد صاحب رای
گرگین خان بود و بند و بست یک دروازه قلعه نیز تعلق بار داشت
گاه گاه میان قلعه دار و میروایس نا خوشی ملال افزا بمیان می آمد
و باز بحسب ظاهر رفع کدورت می گردید و ذخیره آن در دل
افغان بد نهاد جا میگرفت و اکثر شورش افغانان و بلوچان و ازبک
اطراف قلعه انتشار می یافت تا آنکه روزی میروایس گرگین خان
را بحیله و تدبیر برای بند و بست کمر گاه و پائین قلعه بر آورد و
بهر مکر و تدبیر که دانست روز بآخر رسانده تکلیف ضیافت نمود
شب برای مصلحت خلوت کرده مردم معتمد او را از اطراف دور
ساخته با همراهان مبارز پیشه خود که بکمدین گاه نشانده بود غافل
بر سر قلعه دار ریخته با ده دوازده نفر هوا خواه او و هرکس که بجزگ
پیش آمده کشته و چندی را دستگیر ساخته و جمعی را بخوشی
و نا خوشی منقاد و مطیع خود نموده چنان بند و بست بکار برد
که اصلاً خبر کشته شدن گرگین خان بقلعه نرسید و همان شب
مراجعت بقلعه نموده کوس سواری نواخته از راه همان دروازه که بدو
تعلق داشت داخل گشته باقی همراهان گرگین خان را مقتول و
مغلول ساخته اموال و خزانه او را متصرف شده مصلحه خطبه بنام
قطب الدین بهادر شاه پادشاه برای رفع بدنامی و استحکام بند و بست
خوانده کلید طلائی تسخیر قلعه مع عرضداشت مشتمل بر استدعای
منصب پنج هزاره بنام خود و محمودخان نام پسر و برادر و اقوام
و سندن قلعه داری بحضور روانه ساخت خلد منزل با وجود اخلاص

ته دای که بشاه ایران داشت و آرزوی دیوبند و این بود که غبار و
ملای که از عهد خلد مکان بهبب ایلیچیان ناهموار به میان آمده
بود ابتدا بار سال نامه و تحف مصحوب تجار عمده رفت و بوب
داده بعد ازان از فرستادن نامه های محبت افزا و هدایای بیش بها
همراه سفیر سخن فهم جهان دیده رشته اخلاص موروثی را از سرنو
استحکام دهد فی الحال تقاضای مصلحت وقت دران دانست که
خلعت و فرمان آفرین باد و سند قلعه داری مع عطای منصب
پنج هزاری برای خود او و همراهان او فراخور پایه ارسال داشت و خفیه
زبانی تجار بمسلطان حسین شاه ایران پیغام نمودند که جرأت نمک
حرامی که ازان افغان بظهور آمده باعث ملال خاطر محبت اثر
ما گردیده و بسیار بد از واقع شده بدفع ماده این فساد که استحکام
بذیاد افغان بدنهاد برای ملک و ملت طرفین خلاف رای مائب
است زودتر باید کوشید و از طرف ما در رسیدن کمک بآن افغان خاطر
جمع دارند لیکن ازانکه بتقاضای عهد دور فلکی شاه ایران نیز بمرتبه
از بند و بست سلطنت بی خبر و عاری بود که اعلا بفوج کشی
و تعین لشکر و مردم کشی راضی نبود سوای محبت علما و فضلا و
شکستن و ساختن عمارات بامور ملکی و مالی نمی پرداخت و خلاف
طریقه جد و آبای خود بقتل هیچ امیری صاحب تقصیر و بی
تقصیر راضی نمی گردید بلکه در سپردن خونی بوارث بعد ثبوت
شرعی و عرفی رضا نداده وجه خون بها از سرکار بوارث مقتول
می رساند این معنی منافی نسق سلطنت الکه ایران می گردید لهذا
زود بفکر تلافی ته خیر قلعه قندهار پرداخت بعد مدت در سال

بی آنکه خود برآید فوجها تعیین نمود اما کاری نتوانست ساخت
چنانچه ندامت و خمیازه آن کشید انشاء الله تعالی در ذکر
سلطنت محمد شاه بادشاه بزبان خامه جاری خواهد گردید
حکم فرمودند که حیدر آباد را که بعد از تسخیر عهد خلد مکان
دار الجهاد می نوشتند فرخنده بنیاد حیدر آباد می نوشته باشند *
ذکر مواعظ سال میوم از جلوس خلد منزل مطابق

سنه هزار و بیست هجری

هیجدهم ماه ذی حجه جشن آغاز سال میوم از جلوس
مطابق اواخر سنه هزار و صد و بیست هجری موافق سرانجام سفر
زینت ترتیب یافت اگر بتحریر انعامات نقد و فیل و جواهر و
اضافهای نمایان پردازد بطول کلام منجر می گردد و شاهزادها را
فرمودند که بر نالکیها که بصورت تخت روان ترتیب داده بودند
سوار می شده باشند و پسران محمد اعظم شاه و بیدار بخت و
کام بخش را بعطای خلعت و حکم نشستن در حضور و سوار شدن
بر اسب وقت سواری و دیگر عنایات سرانرازی بخشیده مکرر
از طرف امان جان و عطای آبرو تسلی داده مطمئن ساختند -
جملة الملک خان خانان و بخشی الملک ذوالفقار خان بهادر را
ماذون فرمودند که نوبت در حضور می نواخته باشند و بر
نالکی سوار شوند ذوالفقار خان بعد تقدیم تسلیمات عنایات
التماس نمود که همه آرزوی ما پروردهای انواع نعمت از راه
فضل و کرم آن خداوند آبرو بخش برآمد و فرقی که میان ما
خانها و پادشاه زادهها مانده همین پاساها نواختن نقاره در

رکاب وای نعمتست و از قبول این عنایت ابا نمود - چون میدان
جملة الملك و بخشی ممالک غبار سوی مزاج بهم رسیده بود و
و خان خانان آرزوی نواختن نقاره در حضور داشت ابا نمودن
ذو الفقار خان را ازین عنایت پادشاه مردم حمل بر حسد همچشمی
از نهودند - و بعد بند و بخت نواح فرخنده بنیاد حیدر آباد یوسف
خان را در حیدر آباد نگاهداشته برای امتیصال پاپرا و دیگر مفسدان
که در ایام تبدیل سلطنت سر بفساد برداشته بودند تاکید بلیغ
نموده اوائل ربیع الاول (۱۱۲۱) بقصد مراجعت طرف دار الخلافت
کوچ فرمودند - محمد مراد خان را از اصل و اضافه سه هزار دوهزار
سوار نموده بعطای نقاره و خلعت و صوبه داری دار الظفر بدجاپور
باضافه مشروط هزار و پانصد سوار مفتخر ساختند •

چون در پسر از قوم دهیران که مردار خوار و بی اعتبار ترین
قوم صوبجات دکنند از شکم مادر توام پهلوی هر دو باهم چسپیده
برآمده بودند از آنکه که قدرت و حکمت بالغه الهی تقاضای
آن می نماید که بعضی مرض و علت جسمانی باعث نکال و زوال
دولت و موجب بی اعتباری و تصدیع بدنی متکبران صاحب جاه
و جلال می گردد و بسیدار عیب و علل لازم ملزوم خلعت انسانی
است که همان کلید افتتاح رزق و ماده دفع و بال و نکال بی بضاعتان
محتاج بنان شب می شود •

• بیت •

بها شکست کزو کار ها درست شود

کلید رزق گدا پای لنگ و دمت شل است

مادر و پدر آنها که ابتدا آن خلقت را نشان غضب الهی در حق

خود دانسته بودند آن هردو برادر را بدوش و کنار خود گرفته سرراه مترو دین و مسافری می نشستند هرکرا نظر بران خلقت می افتاد رحم بر جان آنها نموده رعایت خیرات بحال آنها می نمودند و مادر و پدر آنها روپیه دو روپیه فراهم آورده هرروز بخانه می بردند بعده که لشکر پادشاه عالم نواز وقت توجه حیدر اباد ازان راه عبور نمود آن هردو برادر را برای گدائی بلشکر آورده خیمه بخیمه می گردانیدند همین که بعرض شاه عالم بهادر شاه رسید بحضور طلبیده یک هزار روپیه نقد و یک اسب برای سواری عطا فرمودند - درینولا که لشکر مراجعت نمود باز هردو برادر که بعد تمیز رسیده بودند و بپای خود قطع منازل می نمودند بحضور رسیده سعادت اندوز ملازمت گشتند از راه فیض بخشی و ذره نوازی یک دیه بجمع پانصد روپیه در وجه مدد معاش و یک فیل برای سواری و دو هزار روپیه نقد عطا نموده حکم فرمودند که همراه لشکر در رکاب باشند و خوراک فیل از سرکار می رسیده باشد رزاق حقیقی همان خلقت معیوب را چنان کلید افتتاح رزق آنها ساخت که باعث مباحثات قوم گردیدند - چون محمد مراد خان که صوبه دار بیجاپور شده بود از عدم سرانجام باوجود آنکه ذو الفقار خان بهادر ده هزار روپیه از طرف خود برای خرچ مدد نمود طاقت رفتن بر سر تعلقه خود نداشت و مکرر خبر فساد و برهم خوردگی آن صوبه بعرض رسید لهذا صوبه دار الظفر بیجاپور از تغیر محمد مراد خان بنام حامد خان بهادر برادر غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ مفوض نموده صوبه داری خجسته بنیدان بنیدابت ذو الفقار خان بهادر بنام محمد مراد

خان فرموده مرخص ساختند - سیف الله خان که حقیقت رفتن او نزد محمد کام بخش و انجمن او کارگر نداده بزبان قلم داده باوجود ظهور چندان تقصیر و کم توجهی ذوالفقار خان که با امیر الامرا اسد خان برهم زده خود را نزد محمد کام بخش رسانده بود چون بجملة الماک معظم خان خان خاندان رجوع آورده اظهار ندامت بامید شفاعت نمود از سرتقصیر او گذشته در بحال فرمودن منصب عهد خلد مکان و پنج هزار روپیه سالیانه مختار ساختند - سیف الله خان ابتدا بقبول سالیانه راضی شده باز بجاذبه حب ریاست خود را بایندوگری ساخت - وسط جمادی الاولی (۱۱۲۱) کددار سواد خجسته بنیاد رسیده مضرب خیام و حکم مقام یک و نیم ماه برای تخفیف ایام برشکل فرمودند و بعد بند و بست امور ملکی و رفتن برای زیارت مزار و مقابر بزرگان و فاتحه حضرت خلد مکان و رساندن مبلغ کلی بخدمت آنجا و حکم فرمودن برای جدا نمودن چند موضع سیر حاصل از پرگنات سرکار دولت آباد بجمع پنجاه هزار روپیه و آن را مسمی به پرگنه خلد آباد ساختن و برای خرج خدمت و لاکر و عرس حضرت خلد مکان مقرر کردن و منصوب نمودن متولیان در آخر جمادی الاخری (۱۱۲۱) از خجسته بنیاد کوچ فرموده متوجه سمت دارالخلافه گشتند - چون ابتدا ذوالفقار خان باظهار مدعی صاحب غرض شکوه محمد مراد خان بعرض رسانده حکم تیزی و طلب حضور حاصل نموده بود بمرده که خان خاندان حقیقت بی تقصیری و حسن عایدت و مدویت و حقوق نیکو خدمتی ایام پادشاه زادگی عرض نموده حکم بتعالی خدمات

فرزند محمد مراد خان فرستاده بود بعد رحیلدن محمد مراد خان بحضور ازانکه حق نیکو خدمتی محمد مراد خان در مقدمه خان جهان بهادر چنانچه بگزارش آمده بر ذوالفقار خان داشت و از خاطر او محو شده بود از عرض سابق ندامت کشیده خواست تلافی نموده در گرفتن اضافها و تجویز خدمت صوبه داری بیجا پرور و خجسته بنیاد و رعایت ده هزار روبیه از طرف خرد متوجه احوال محمد مراد خان گردیده از خجالت برآید بر خطر خان حاذان گرانی نمود و حمل بر رجوع محمد مراد خان طرف ذوالفقار خان نموده که توجه بحال او گردیده از طرف دادن جاگیر کم حاصل رزون تغیر نمودن که ملاک پشایی سابق محمد مراد خان گردید و بندوبست صوبه داری خجسته بنیاد نیز از امورت بگرومت لهدا نیابت صوبه مذکور نیز از تغیر نموده به داد خان پشی مقرر نمودند - و آخر رجب در سواد در السرر برهانپور مشرب خدام واقع شد اگرچه مشغولستند که چندگاه بسیر و شکار رضا و باغات و تفرج آبشار کراره که از مکانهای فرحت انزایی دامشای شکارگاه و شیرگاه مشهور است بلا تفرقه خاطر بسر برده به بندوبست مملکت پردازند اما ازانکه حیرت فساد راجپوتان بدخصال که وقت توجه مهم محمد کام بخش در نواح اجمیر پا از جاده عبودیت و اطاعت بیرون گذاشته هذگامه شورش گرم ساخته تپانهای صوبه اجمیر و فوجداران آن ضلع برداشته بودند بعده که حید حسین خان باره صوبه دار اجمیر بقصد قادیب آنها پرداخت از اطراف هجوم آورده بمقابله پرداختند و حید حسین خان بعد کارزار صعب که راجپوت بسیار بدالبوار پیوستند

و چند هزار زن و فرزند راجپوت با سیرمی در آمدند و بتخانهای بسیار مهمار نمود از چهار طرف راجپوت مانند مور و ملخ فراهم آمده سید حسین را با احمد سعید خان فوجدار میرٹھه سنگاها نه و غیرت خان فوجدار نارنول که هور برادر حقیقی حسین خان بودند و جمعی دیگر از فرزندان و خویشان و همراهان و بندهای پادشاهی بدرجۀ شهادت رساندند مکرر بعرض رسید - توقف برهانپور مصلحت ندانسته میر احمد خان را در برهانپور حارس نموده اوائل شعبان المعظم (۱۱۲۱) از دار السور کوچ فرموده بعد نزدیک رسیدن بآب نریدا ایام ماه صیام را نزدیک گذر اکبر پور مقام نموده بعد عید فطر از آب نریدا عبور فرمودند *

چون نزدیک سرحد اجین رسیدند خبر فساد فرقۀ گرو بضم کاف فارسی در اطراف نواح دار الخلافت و پنجاب بعرض رسید مجملی از تفصیل آن بگزارش می آرد که جمعی از کفار بدکردار زنده پوش مسمی به گرو که با هم سکه بکسر سین و تشدید کاف زبان زدند پیشوای آنها بلباس فقیری نزدیک لاهور سکونت و مقام مقدری خود اختیار نموده از ایام قدیم در همه بلاد و معمورهای مشهور معبد خانه ساختند یکی از فقیران از طرف خود نائب درالجا گذاشته مقرر نموده بود که هر که از جمله معتقدان گروی آن طائفه ضال که بیشتر از قوم جات و کتیریهایی پنجاب و دیگر ارادل قوم کفار بودند ندر و نیاز با هم او دران معبد خانه بیارند گرفته جمع ساخته بقدر قوت و خرچ ضروری خود برداشته باقی بلا خیانت برای او رساند - خالد مکان برین اطلاع یافته حکم اخراج نوابان آن گرده

بد مال و خراب ساختن معبد های آن کفار فرموده بودند -
 در ایامی که بهادر شاه پادشاه متوجه حیدر آباد گردیدند گویند نام
 از سرگروهان آن قوم بد نام بحضور رسیده با دوسه صد سوار
 نیزه دار و پیداده در رکاب رفاعت نمود بعد دو سه ماه از زخم جمدهر
 ناگهانی که قاتل او معلوم نگردید بد از البوار پیوست - بعد از رسیدن
 خبر او به پنجاب که مجمع آن گمراهان شقاوت پزوه بود یکی از
 جمله آن گروه غیر مشهور که در تعیین اسم از اختلاف روایت مسموع
 گردیده بشهرت تفاسخ که نزد آن طائفه بد اعتقاد اوتار خوانند
 خود را عوض گردگویند مقتول که از سرنو خلعت حیات بتغیر صورت
 ریش دار در آن واحد پوشیده خود را برای کشیدن انتقام آن مگ
 نابکار اشتها داده باداعای خروج بسیاری از آن قوم ضال را فراهم آورده
 علم بغی برافراشته بفرقه شعبده بازی و دزدیدن افسانه و افسون بنظر
 ظاهر بیدان هست اعتقاد خرق عادت چقد وانموده خود را بسپا
 پادشاه موسوم ساخته در نواح سرحد پنجاب و مهند شروع بتاخت
 و تاراج نموده در فرصت دوسه ماه چهار پنج هزار یابو سوار و هفت
 هشت هزار پیاده جرار باو گردیده رفیق او گردیدند و روز بروز
 جمعیت می افزود و مال وافر از غارت بدست آنها می افتاد تا
 هیجده نوزده هزار نفر با اسلحه و یراق کار زار باو جمع گشته علم
 شهرت قزاقی و مردم آزاری برافراشتند و با دوسه فوجدار که بقصد
 تنبیه آنها کمر بستند بمقابله و مقاتله پیش آمده و غالب گشته
 بقتل رسانده دیهات بسیار را تاخت و تاراج نموده تهانه دار و
 تحصیلدار مال از طرف خود مقر ساختند کار بجائی کشید که

سی چهل هزار کافر باو رفیق گشته احکام بنام حکام پادشاهی و عمال
 جاگیر داران عمده برای اطاعت و دست برداشتن از تعلقهای
 خود می نوشتند تا آنکه وزیر خان فوجدار سرکار سهرند که از مدت
 حکومت ملکی و مالی آن ضلع بدو تعلق داشت و صاحب فوج
 و خزانه گفته می شد و در استقلال و بند و بست آن ضلع شهرت
 تام بهم رسانده بود بعد شنیدن خبر رساندن خرابی و تاخت
 برگزانت تعلقه او بفکر گرد آوری سپاه و فراهم آوردن مصالح جنگ
 افتاده چهار پنج فوجدار و زمینداران نامی را باخود رفیق ساخته
 سرانجام سرب و باروت نموده مع پنج شش هزار سوار و هفت
 هشت هزار پیاده برافزاد و تیر انداز و مصالح توپخانه و فیلان
 مست جنگی بقصد تذبیه آن فرقه ضال خدلان مآل سوار شده
 بدفارت سه چهار گروه مقابل آن گروه شقاوت پزوه خود را رساند -
 آن ملامون از خبر حرکت وزیر خان اطلاع یافته بشوخی تمام که
 همه همراهان او فریاد سپا پادشاه و فتح درس می نمودند
 باستقبال وزیر خان شقاوت بعده که کار بمقابله و مقاتله کشید
 از هر دو طرف خصوص ازان مدبران چنان تردد و تهوری نمایان
 بظهور آمد که شمشیر هارا علم کرده بر فیلان حمله آورده یک دو
 فیل را از پا در آوردند و جمع کثیر از مسلمانان بدرجه شهادت
 رسیدند و بسیاری از کفار نیز بدار البوار پیوستند و نزدیک بود که
 از حملهایی پیدایی فوج اسلام در استقامت آن گروه بدنام خذل
 پذیرد - درین ضمن از رسیدن بندوق ناگهانی وزیر خان بدرجه شهادت
 رسید و بر فوج اسلام هزیمت افتاد و مال و اسباب وافر مع فیلان

و اسپان چنان دستخوش کفار بد کردار گردید که احدی از سپاه اسلام موای جان و رخت بدن بدر نتوانست برد و سوار و پیاده بیشمار زیر تیغ بیدریغ کفار درآمد و آن شقی تعاقب کنان خود را بهمهوند رساند - از آنکه بهرند شهری بود پراز مال تجار و صرافان مالدار و کاهبان صاحب مایه و شرفای هر قوم خصوص از اعیان صلحا و فضلا زیاده از شمار دران شهر سکونت داشتند هیچ کدام فرصت جان و مال و عیال بدر اردن نداشتند و از شنیدن کشته شدن وزیر خان و بغارت رفتن لشکر اسلام حوصله باخته محصور گردیده یکروز دست و پای احاصل زده خور گرفتار قهر الهی گشته رضا بقضا دادند - و آن سگ سیرتان بد خصال شروع بغارت مال و قتل رجال و امیر نمودن اطفال و عیال و ضیع و شریف نموده تا سه چهار روز چنان بیداد و ظلم نمودند که شکم عورات حامل را باره ساخته هر طفل که زنده بر می آمد بر زمین میزدند و عمارات را سوخته فقیر و غنی را بیک صورت می ساختند و هر جا که مسجد و مقبره و مزار بزرگان یافتند شکستن و کندن و بر آوردن استخوان مرده تقصیر نمی نمودند - و بعد فراغ تاراج سپرند در همه برگذات برای تحصیل باج و خراج عمال خود تعیین نمودند - بعده که نوشته آنها بنام علی محمد خان فوجدار سهارنپور رسید از شنیدن حادثه که بر سکنه سپرند گذشته بود حوصله باخت هر چند که جمعی از شرفا و افغانان فراهم آمده ترغیب برای استقامت و زبیدن و استحکام برج و باره پرداختن نمودند فائده نداد با مال و عیال خود راه شاه جهان آباد اختیار نمود - مردم

قصبه فراهم آمده باهم اتفاق نموده همه اطراف را مورچال بسته
بعد رسیدن آن گروه شقاوت پژوه استقامت ورزیده جنگ بهادرانه
نمودند و در پناه مکانهای قلب داد تهوری داده از زدن تیر و گوله
بسیاری را بجهنم فرستادند و جمعی از شرفا عیال و ناموس خود را
کشته بعد تردد نمایان خود نیز بدرجه شهادت رسیدند اگرچه
بیشتری مال و عیال مردم قصبه بحدانته تاراج رفت و عورات بسیار
از ملاحظه ناموس بباد فدا رفتن و اسیر گردیدن خود را بچاهها
افداختند اما بعضی شرفای جلالت پیشه که عیال و ناموس را
یکجا ساخته در دنج کفار کوشیدند چندان مضرت جانی و مالی و
بی ناموسی بآنها نرسید - بعد از آنکه مال وافر از نقد و زیور و اقمشه
سهارنپور بدست آن طائفه ضال افتاد به بند و بست اطراف
پرداخته حکم تهدید آمیز بنام جلال خان فوجدار جلال آباد که آن
قصبه آباد کرده او بود و حصار قائم داشت و افغانان مایه دار
بسیار در آنجا سکونت داشتند نوشته فرستادند جلال خان که در
شجاعت و تهوری و تمن داری دران ضلع علم شهرت برافراشته
بود بعد رسیدن نوشته آن ملعون فرمود که حاملان خط را تشهیر
داده اخراج نمایند و بند و بست بهج و باره و گرد آوری اسباب
جنگ و تهیه مصالح نام و ننگ و بر آوردن فوج باستقبال آن گروه
ضال بد مال پرداخت - درون ضمن خبر رسید که فوج آن مردود مه
چهار گروهی رسیده بر دو موضع توابع جلال آباد نه گدھی و آبادی
پراز مال تبحار داشتند تاخت آورده محاصره نمودند از شنیدن این
خبر سه صد چهار صد سوار افغان قریب هزار برقدار قدر انداز و

تیر انداز به سرداری غلام محمد خان نبیر خود و وزیر خان بقی عم
 بکومک محصوران و دفع شر کفار روانه ساخت - بعد رسیدن فام بردها
 که محصوران را از رسیدن مدد تقویت تمام حاصل شد چهار صد
 پانصد برقنداز و تیر انداز جلالت پیدش و بسیاری از رعایا بانسام
 اسلحه و سنگ فلاخن برآمده بدفع کفار مردانه وار کمره مت بستند
 و صدای دار و گیر از هر دو طرف بلند گردید - اگرچه ازان گروه بد مال
 نیز تردد و شروخی زیاده بظهور آمد و وزیر خان و جمعی کثیر از
 مسلمانان و رعایا شهید و کشته گردیدند اما آخر از حملهای پیاپی
 افغانان و دیگر مسلمانان دایم و ننگ شکست فاش بر فوج کفار افتاد
 و بعد کشته شدن جمع کثیر رو بگریز آوردند - و باز مکرر محاربات
 میان جلال خان و کفار رو داده بود و آن ملعون دو سه بار هزیمت
 یافته باز بمحاصره جلال آباد می پرداخت تا آنکه هفتاد هشتاد هزار
 پیداده که مثل مور و ملخ از اطراف و جوانب می رسیدند فراهم آمده با
 درصد سه صد مورچال روان که از تختهای چوب ساخته پایها بصورت
 ارابه بران قرار داده بودند رسیده جلال آباد را ندیدن وار در میان گرفتند
 اما تیردی که ازان افغانان جلالت نشان در مقابل یورش آن مخذولان
 بد عاقبت بظهور آمده زیاده ازان است که مفصل بزبان قلم توان
 داد لهذا باختصار کلام می پردازد که هرگاه مورچال آن مردودان بد
 مال پیاپی دیوار نزدیک دروازه می رسید خود را بدم تیر و گول
 بندوق و سنگ باران داده قدم درس گویان با چهار صد پانصد کاند
 و اقسام حربی بقصد کندن پای حصار و گذاشتن زینه و سوختن
 دروازهها شروخی ز حد می گذرانند - و افغانان سر از دروازهها

را را نموده با تیغهای بوهنه سپرها بر رو کشیده برآمده بران
 سگان تاخت می آوردند و در هر حمله مرد ربا صد در صد نفر از
 کفار بدار البوار می پیوستند و زخمی می شدند و از مسلمانان نیز
 بدرجه شهادت می رسیدند - و شبها نیز برآمده غافل برانها تاخت
 آورده کافرکشی می نمودند و تابیدست روز و شب خورد و آرام بر
 محصوران حرام گشته بود آخر کفار بد کردار چندین هزار کافر
 بکشتن داده کاری نساخته برخاسته رفتند و متوجه تسخیر
 سلطان پور و پرگانات دوبله جالندهر گردیده بشمس خان فوجدار آن ضلع
 خط بدستور پروانه مشتمل بر قبول اطاعت و سرانجام نمودن بعضی
 فرمایش و استقبال نمودن باخزانة موجوده نوشته مصحوب دوسکبه
 سگ سیرت فرستاد - شمس خان بعد مصلحت نمودن با شرفا
 و تمن داران شجاعت پدشه که همه بقصد قبول رفاقت و نیت
 رسیدن بدرجه شهادت فاتحه خواندند و قسم رفاقت و اتفاق بی نفاق
 بکلام الهی بمیان آوردند بحضور فرستادهای آن مردود حکم خیمه
 بیرون زدن فرمود و جواب تهدید آسمیز مشتمل بر تکلیف زود رسیدن
 نوشته با قدری سرب و باروت که از جمله فرمایش سرب و باروت نیز
 طلبیده بودند فرستاده در خط درج نمود که چون سواری و باربرداری
 برای رفقا و شرفای جانباز مطلوب است سرانجام فرستادن سرب
 و باروت زیاده میسر نیامد و الا نزد تاجاران بازار و باروت خانه
 سرکار گنج در گنج موجود است هر قدر بار برادر بفرستند بار
 نموده فرستاده آید - بعده شمس خان با تریب چهار پنج هزار سوار و سی
 هزار پیاده برقنداز و تیرانداز و دیگر اسلحه دار که از سابق داشت

و نو نگاهداشت که بر یافت زمیداران اطراف فراهم آورده بود و از شرفای همه قوم و رعایا و کاسبان که بدشتر از بافندها با آرزوی شهادت کمر همت بر غیبت و خواهش تمام بستند و دست از جان و مال و عیال شسته عهد و پیمان رفاقت بکفالت کلام الله بمیان همدیگر بسته در خرچ زر نیز شریک گشتند زبانه از لک آدم فراهم آورده بدبدبۀ تمام از سلطان پور برآمد و کفار نابکار از شنیدن جرأت شمس خان و برآمدن با چنان فوج و مصالح جنگ مع تمام همراهان خود که محکمۀ هفتاد و هشتاد هزار سوار و پیاده گرفتند با توبههایی که از سهرورد با خود آورده بودند و مصالح وافر از تختها و جواهرهای پر از زیور برای مورچال بستن و سرب و باروت بار نموده همراه گرفته همهجا تاراج کدان نزدیک قصبۀ راهون که هفت کروه از سلطان پورست رسیده لنگر اقامت انداخته در پناه پزارۀ خشتها که همه گنج خشتها را بجای گدھی لشکر خود قرار داده بود اطراف خود مورچال بسته مستعد کارزار گردیدند و فوج طلایه هر طرف روانه ساخته احکام اطاعت از روی تهدید بنام چوهرریان و قانون گویان پرگناب نوشته روانه نمودند و شمس خان که یمین و یسار او چندین هزار مسلمان جلالت شعار بارانۀ غزا و جهاد و آرزوی شهادت بهمدیگر ترغیب نموده می گفتند که در صورت هزیمت یافتن و کشته شدن شمس خان جان و مال و عیال همه ماها در مملکت تاف خواهد درآمد بهیئت جموعی باظهار ذوق و شوق و اندعاش تمام تکبیر گویان بهمدیگر محبت نموده مردانه را پیش قدم گشتند همیکنه بفاصلۀ گواه رس کفار رسیدند از پھر روز برآمده صدای زدن

توپ و گولی تفنگ بلند گردید و یکبارگی قریب ده درازده هزار گوله و سنگ فلاخن تکرار بر لشکر اسلام بارید اما از فضل الهی آنقدر بر لشکر مسلمین کارگر نیامد که آدم ناشی کشته گردد و شمس خان که در منع تیر جلودی و خرج باروت بیصبرانه تاکید می نمود قدم بقدم پیش میرفت بعد اتمام شملک اول و دوم کفار بد فرجام فوج اسلام فیل جرأت پیش رانده بهمقدمی و رفاقت چهل و پنجاه هزار مسلمان که از پرگفت اطراف دیگر نیز رسیده رفیق گشته بودند صدایی تکبیر همت افزا بلند نموده بران مدبران پر کین یورش کرده و تاخت آورده بحملهای کافر را پیهم بهیاری را بقتل رساندند و زخمی ساختند و کفار بعد دست و پا زدن لاحاصل مغلوب هراس گشته پناه بحصار راهون که بتصرف آنها قبل از جنگ درآمده بود برده محصور گردیده شروع بزدن بندرق و انداختن بان نمودند - چون از سابق ذخیره اسباب جنگ و ماکولات که بیشتر مردم راهون گذاشته جان سلامت بدر برده بودند فراهم آورده موجود داشتند دران گذهی استقامت در زبده چند روز محصور گردیده شبها برآمده بهنیت مجموعی بر اطراف لشکر اسلام می ریختند و اسپ و آدم ضائع می ساختند تا آنکه کار بر طرفین مخصوص بر کفار تنگ گردید و شب از گذهی برآمده راه فرار اختیار نمودند و شمس خان چند کوره تعاقب نموده یک توپ و چند شتر و گاو پرا از بار بهیر بدست آورده به سلطان پور مراجعت نمود - اما روز دیگر قریب هزار نفر گرن آمده تهاجم که شمس خان در راهون گذاشته

آمده بود بوداشته تهادت خود باز درون حصار قائم نمودند - بعد آن کفار بد فرجام بقصد تاخت پرگنات حوالی دار السلطنت لاهور خود را رسانده غریب راویلا و هنگامه تزلزل در لاهور و اطراف آن انداختند اسلام خان که دیوان پادشاه زاده و نائب صوبه لاهور بود باتفاق کظم خان دیوان پادشاهی و دیگر حکام بعد بند و بست برج و باره بازدمام عام جمعی از مسلمین و هندو برآمده بتفاوت سه چهار گروه از شهر خیمه زده در دفع مضرت طلایه کفار می کوشید - اگرچه مردم لاهور از ضرر جانی و مالی محفوظ ماندند اما اطراف تا باغ شالامار که دو گروهی شهر واقع متخرابی بسیار رساندند القصه در مدت هشت و نه ماه تا دوسه منزل دار الخلافت شاه جهان آباد و سواد حوالی دار السلطنت لاهور همه قصبات و معمورهای مشهور از تاخت و تاراج ناپاکان صد مرحله از مروت دور پامال و ویران محض گردید و آدم زیاده از احاطه شمار بدرجه شهادت درآمدند و عالمی بپاک جادنگه کفار رفت و مساجد و مقابر زیان را کردند و شکستند خصوص بعد مراجعت از لاهور بر قصبه دیهات سادهوره و کرنال که فوجدار آنجا بعد تردد بقدر حالت خویش با بسیاری از مسلمانان شربت شهادت چشید خرابی زیاده آوردند و صد دوسه نفر هندو و مسلمین که دستگیر آن مردودان بیدین می گردیدند یکجا نشانده بقتل می رسانیدند - از آنکه در کفر هم تصرف تازه نموده تراشیدن موی سر و ریش خلاف آئین خویش قرار داده بودند و بسیاری از اراذل بدکیش قوم هندو بآنها گرویده جان خود بذار راه قدم آن مردودان متاع بی اعتبار و ادنی مراتب

عقیدت و عبودیت خود می دانستند و در ایذا و قتل دیگر فرقه
هنود اصرار می ورزیدند - بعد معروض گردیدن آن همه هنگامه و فساد
آن طائفه ضال بدنهاد اگرچه گرد ملال بر چهره حال پادشاه ظاهر
گردید اما صلاح و صواب دولت دران دانستند که چون فرو نشاندن
شعله آتش فساد آن گروه جلالت پدیشه مقابل مانده شورش و
و سرکشی راجپوتان عاقبت وخیم سرراه چندان کار نیست هرگاه
رایت ظفر آیت والی نعمت متوجه آن سمت گردد رفت و روب
خس و خاشاک آن ناکسان بدکردار بوجه احسن صورت خواهد
گرفت تذبذبه و تادیب راجپوتیه مقدم بر دفع دیگر فساد دانسته
از بلده دارالفتح اجین رایت توجه بسمت اوطان راجپوتیه
برافراشتند *

خبر واقعه محمد مراد خان که باجل طبعی در گذشت بعرض
رسید - بعد از آنکه در سون دار اخیر اجمیر مضرب خیام گردید
برای پا مال ساختن ملک و مال و بدست آوردن اطفال و عیال
راجپوتان بدستگال اطراف سرزمین اردیپور و جودپور تعلقه راجه
جی سنگه و رانای چنور امواج دریا موج با سرداران رزم آزمای
کار طلب تعیین فرمودند *

درین آوان حکم نمودند که در همه بلاد لفظ رمی در مذقوب
حضرت امیر المومنین علی رضی الله عنه در ذکر خلفای
راشدین وقت خواندن خطبه داخل نمایند *

بعده که امواج عدومال برای تاخت و خرابی معمورهای
میر حاصل راجپوتان و پامال ساختن زراعت تعیین گردیدند

آن مرکشان بادیه ضلالت از خواب غفلت بیهوش آمده
رسولان درمیان انداخته خان خاندان معظم خان بهادر و مهابت
خان بهادر را واسطه شفیع تقصیرات خود ساخته بهجز و
امکسار تمام التماس عفو جرائم نمودند - اگرچه در قبول
بعضی احکام موافق مرضی پادشاه عالی جاه بظهور نیامد
اما از آنکه خار خار شورش اطراف لاهور و دار الخلافت در دل
پادشاه می خلید و تنبیه و تادیب آن جماعه بد عاقبت پادشاه
نهان خاطر آن پادشاه در دل بود بقضای وقت و التماس مقربان
پای تخت چنان قرار ملازمت بمیان آمد که راجه جی سنگه و راجه
اجیت سنگه و وکلای رانا و دیگر راجپوتان سرسواری ملازمت
نموده خلعت ملازمت و رخصت همان روز پوشیده بعد کوچ
پادشاه بسر انجام سفر پرداخته خودهارا برکاب برسانند - التماس
فام بردهها بشرف قبول درآمد - و همه راجپوتهای بانام و نشان
جمعیت می چهل هزار سوار بطریق محله نموده دست خودهارا
بررومال بسته سرسواری ملازمت نمودند و از عطای خلعت
و امپ و فیل مفتخر گردیده مرخص گشتند *

درین منزل فوت شدن میرزا یار علی که از کعبه الله برگشته

آمده ملازمت نموده بوذ بعرض رسید *

ذکر جشن مال چهارم از جلوس شاه عالم پادشاه مطابق

سنه هزار و صد و بیست و یک هجری

بعد فراغ جشن سال چهارم که هیجدهم ذی الحجه موافق

سرانجام سفر منعقد گردید و عالمی بدیض رسید بقصد استیصال

گرومی بد مال رایت ظفر اقبال سمیت دار الخلافت و دار السلطنت
پنجاب برافراشتند - چین قلیچ خان بهادر بصوبه داری صوبه اوده
مامور گردید - و از سوانح بندر سورت بعرض رسید که میرزا محمد
هاشم نام که بمس واسطه نواسه شاه عباس ایران و بدر واسطه نبیره
خلیفه سلطان پادشاه زاده مازندران می شد بعده که مازندران
بتصرف شاه عباس ثانی درآمد وزارت ایران بخلیفه سلطان سپرده
هبتی خود را بدر داده بود و محمد صالح نام عموی مومن خان نجم ثانی
که با پادشاه زان رفیع الشان قرابت جدی مادی دارد از ایران
رسیده اند - حکم شد که دو گرز بردار و مهماندار برای آوردن هر دو
با نفخواه مبلغ سه هزار روپیه بنام میرزا محمد هاشم و دو هزار
روپیه بنام محمد صالح نجم ثانی بر خوانده بندر سورت روانه نمایند
و سواي آن بنام غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار احمد آباد
فرمان صادر شد که بعد رسیدن میرزا محمد هاشم با احمد آباد سرانجام
ما بکناج او بدستوری که محمد آمین خان صوبه دار احمد آباد
در عهد خلدسکان برای قوام الدین خان که بنی عم میرزا محمد هاشم
می شد و تازه از ولایت ایران رسیده وارد احمد آباد گردیده موافق
حکم سرانجام نموده روانه حضور ساخته بود نماید - و مهماندار خود
همراه داده روانه بارگاه سلاطین سجده گاه سازد •

از سوانح دار السلطنت لاهور بعرض رسید که بعد رسیدن حکم
داخل نمودن لفظ وصی در مناقب حضرت امیر المومنین
علی کرم الله وجهه در خطبه جان محمد و حاجی یار محمد که
افضل الاعضای لاهور بودند باتفاق دیگر فضلا و علما هجوم

امام نموده بخانه قاضی و صدر آمده برای خواندن خطبه
 بقید لفظ وصی مانع آمدند و بهمین دستور فضلا و مشایخ
 دار الخلافت و مستقر الخلافت باتفاق جمعی از مسلمانان در منع
 خواندن خطبه بدان دستور که حکم رسیده بود شورش نمودند و
 بهمین مضمون از نوشته اخبار نویسان دیگر بلاد بعرض رسید - و در
 همین آوان از سوانح احمد آباک معروض گردید که خطیب مسجد
 جامع را بسبب خواندن لفظ وصی گروه اهل سنت و جماعت بقتل
 رساندند - اگرچه در باب کشتن خطیب روز جمعه و محبوس گردیدن
 مهر علی خان بخشی و واقعه نگار احمد آباک که بعد کشتن خطیب
 روز یکشنبه بفرموده فیروز جنگ خفت رسانده در چوتره کوتوالی
 مقید ساختند اگرچه بروایت مختلف در احمد آباک اشتهار یافت
 اما از آنکه مسود اوراق دران ایام تازه وارد احمد آباک گردیده بود و
 تا مقدر بتحقیق آن پرداخت محبلی می نگار بعد الملم
 عند الله - بعد رسیدن حکم خواندن لفظ وصی در احمد آباک برای
 حاصل نمودن اذن بخدمت فیروز جنگ صوبه دار عرضی نوشت
 در جواب دستخط نمودند که موافق حکم خلیفه بخواند بعد که
 روز جمعه در مسجد جامع خطبه بلفظ وصی خواندند چند نفر از
 مردم پنجاب و حضرات توران بشورش آمده خطیب را مخاطب
 و معاتب ساخته گفتند که درین جمعه که خواندی ترا معذور
 داشتیم در جمعه آینده نخواستی خواند او در جواب گفت موافق
 حکم پادشاه و ناظم و صدر می خوانم - بعد از آنکه روز جمعه دوم
 خطیب بر مذهب آمد یکی از مغلها گفت لفظ و می نخواستی خواند

خطیب اجل رسیده ممنوع نگردیده همینکه وقت خواندن خطبه لفظ رصي بر زبان او جاری گردید بنگجایی برخاسته دامن خطیب گرفته از بالای منبر کشیده بزجر و تشنیع پیدش آمد و منبر تورانی از جا جسته گرد از یکی بشکم او رسانده بنزیر منبر انداخت و در مسجد هنگامه غلوی عام برپا گردید و خطیب را با نیم جان کشیده بصرح مسجد آورده آنقدر خنجر و پاپوش زدند که به بیکرمی تمام جان داد و وارثان او یک روز و یک شب جرأت برداشتن لاش و کفن و دفن او نتوانستند نمود روز دوم والدین مقتول نوحه کنان نزد فیروز جنگ استغاثه و التماس برای اذن تجهیز و تدفین او نمودند انگاه فیروز جنگ چند روپیه بوارثان از سرکار داده برای کفن و دفن او مرخص ساختند و روز سیوم آن مهر علی خان بخشی و واقعه نگار را بر سر تقصیری که در بعضی مقدمات خلاف نویسی او ظاهر گردیده بود از خانه طلبیده خفت رسانده بحبس خانه فرستاده بعد از سه چهار روز خلاص نمودند - درین ایام خان دوزان خاف الصدق فیروز جنگ که بصوبه ناری او دهه گور کپور مامور گشته بود بعد رسیدن بر سر تعلقه خود با رجوع بند و بست واقعی نمودن وزیر بار خراج سه بندی آمدن بدون اثبات تقصیر معزول گردیده بحضور رسیده بود که نظر بر بخبر بهای پادشاه بغور پرداخت خانه زاهدان کار طلب بدین اختند گروه استعفای منصب نموده منزوی گردید - میرزا محمد هاشم که از بندر سورت با احمد آباد رسیده بود بدین فیروز جنگ آمد پسر خود را با استمال فرستاده بعد نزدیک رسیدن بخانه خود چند قدم پیش

آمده باعزاز در خورده چهار پنجم روز مهماندارى نموده پانزده هزار
روپيه نقد و يك فيل و چهار اسب تواضع نمود و مكرر سوانح را ديوان
و مهماندار از طرف خود ساخته بآبروي تمام روانه نمود *

درين حال خبر محاصره نمودن غنيم دكن برهانپور را و بدرجه
شهادت رسيدن مير احمد خان صوبه دار باجمعي بعرض رسيد
مجملي از تفصيل آن بگزارش مي آرد كه زني از قوم زنهای مرهته
تلسي بائي نام با پانزده شانزده هزار سوار بقصد گرفتن چوتيه بلده
دار السور برهانپور و تاخت نمودن نزديك قصبه رانوير كه هفت
كروهي برهانپور واقع شده رسیده سراي رانوير را كه جمعي كنير
از قافله و مردم ديهايت پناه بآنجا بوده فراهم آمده بودند محاصره
نموده به مير احمد خان صوبه دار پيغام طلب چوتيه يازده لك
روپيه عوض بلده و مردم ممرای كه بمحاصره آمده بودند نمود مير احمد
خان كه قبل از رسيدن خط تلسي بائي و خبر شوخی آن زن جنگي
بنظر آورده بود كه مقابل زن كافر عربي مردان را ملاحظه جان نمودن
و از درجه شهادت كه عين مراد اهل قبله است رو پوشيدن خود
را كمتر از زن دانستن است با جمعيت هشتصد نه صد سوار كه
فوجداران نواح را با فوج خون فراهم آورده و همه متصديان و
منصبداران بهان پور را كه با خود گرفته بود نهم ماه محرم الحرام
از برهانپور برآمده از جمله فوجداران نواح ظفر خان فوجدار پرگنه
جامود كه از شجاعان مشهور صاحب فوج و صاحب تدبير بود
اورا هوال فوج نموده كوس معركه شهادت نواخته مقابل اشقيا
راند شد . مخدolan خبر رفته سه چهار هزار سوار بر سر بهير خود

گذاشته با چهار پنج هزار سوار جنگ آزما باستقبال میر احمد خان
 شتافته بمقابله پرداختند و باقی فوج هر هفت خونخوار بقصد
 محاصره و تاراج پورهای برهانور تعیین نمودند - میر احمد خان که
 دو سه روز درین مابین تردد نمایان نموده با نبیره های خود زخم های کرب
 برداشته بود از شنیدن محاصره نمودن برهانپور نزدیک بآخر روز
 بقصد کمک محصوران شهر مراجعت نمود و همه جاغذیم را اطراف
 خود داشته جنگ کنان میرفت درین ضمن ظفر خان بعد تردد
 نمایان زخمی گشته نزدیک آخر شب غلبه کفار را زیاده دیده
 تقاضای مصلحت دران دانست که یک پسر میر احمد خان را با
 خود گرفته با جان سلامت خود را بشهر رساند و میر احمد خان که
 بدشتی مردم فوج با شهامت خان چند اول او بدرجه شهادت
 رسیده بودند بانی مردم جان سلامت بدر بردن غنیمت دانستند
 و جمعی اسیر کفار گردیدند - میر احمد خان که تنها دران فوج کفار
 تردد می نمود بزخم های پدایی از آسیب افتاده خود را بانیم
 جانی که داشت ز پر درخت رسانده کامیاب ثواب درجات شهادت
 گردید - و از جمله مناصب داران برهانپور میر علی رضا نام که از سادات
 سبزار و از شجاعان آبرو طلب گفته می شد و جمعی دیگر از
 متعین میر احمد خان کامیاب شهادت گشتند و بسیاری دستگیر
 گردیدند از انجمله شرف الدین نام بیوتات شهر که در فن مرود
 خوانی باج بکلانیت و قوال نمیداد بعد دستگیر گردیدن تقاضای
 وقت دران دانست که خود را قوال را نموده اشعار رنگین فارسی
 و هندی و زبان مرهته خواندن شروع نمود و وقت کلمه و کلام

با سرداران آن قوم بدنام بدستور ستایش که اهل نغمه با صاحب ثروتان می نمایند حرف میزد بعده که نا سرداران آن فوقه ضال باز گفتند که اگرچه دانستیم که تو از جمله مغنیان و نغمه سنجان مجلس امیران مشهوری اما تحقیق ما گشته که از جمله مردم مایه دار و آبرو طلبی اگر در هزار روپیه میدهی خلاص می نمائیم آخر بعد رد و بدل و منظره بسیار هزار و دویست روپیه برای خلاصی خود قبول نموده از خانه طلبیده رسانیده برات نجات خود نویسانیده هرکاره غنیمت همراه گرفته خود را بکنار شهر رسانیده بر کشتی سوار شده هرکاره غنیمت را صدا نموده گفت که بسردار خود بگوی که من از مناصبان مشهور و بیوالت شهر بودم هزار و دویست روپیه تصدق جان و مال خود داده نجات یافتم - و محمدنقی نام جوان که از بدیرهای امانت خان مرحوم بخشی و واقعه نگار برهانپور بود بعد از افتادن بدست غنیمت هرچند مردم بزبان فارسی و اشاره فهمانیدند که خود را مناصبان صاحب اسم و رسم ظاهر نسازد او در جواب گفت من چرا از قومیت و مراتب خود ابا نموده در اخفای حسب و نسب بکوشم و باز بلند طبیل صدق مثال نواخته گفت من بخشی شهرم و بدیره امانت خان دیوان دکن می شوم سرداران سرهنگه شنیده آمدن این گفته بعزت و آبروی تمام پیش آمده از ماکولات مرغوب همه جنس حاضر ساختند حاصل سخن آخر بسی هزار روپیه اختتام کلام برای خلاصی او قرار یافت بعده که مبلغ مذکور را اصل ساخت نجات دادند - چون بادشاه نزدیک دار الخلافت رسیدند چو را من جائه که بعد از هزیمت خواران فوج محمد اعظم شاه

جواهر و مال وافر بتاراج برده روز گردان بود بحضور رسیده سعادت آندوز ملازمت گردید دوازده کروه دار اختلافت را دست راست گذاشته متوجه تنبیه و اخراج گروی بد مال گردیده فوج سزگین بسرداری محمد امین خان بهادر و رستم دل خان و چورامین جاتھے و دیگر عمدہای لشکر بطریق هراول برای تادیب و امتیصال آن طائفہ ضال تعیین فرمودند و حکم اخراج و برداشتن تہانجات آن کافر شدید العداوت و باز قائم نمودن تہانہ مردم پادشاهی و آباد نمودن رعایای مسم زدہ شاه آباد و مصطفی آباد و شادہورہ و دیگر معمورہای قدیم کہ بتاراج و تصرف آن ملعون درآمده بود نمودند - و باوجود پرتو افکن گردیدن بایت ظفر آیت دران ضلع آن طائفہ بد عاقبت کہ بعد فرار باز بدستور قزاقان یکہ تاز خود را غافل می رساندند دست از شوخی بر نمی داشتند - دہم شوال سنہ مذکور مضرب خیام چہار پنج کزوہی قصبہ شادہورہ واقع شد رستم دل خان را مع فیروز خان میواتی برای دیدن جا کہ قابل مقامات و فروہ آمدن لشکر باشد مرخص فرمودند مابین راہ می چہل ہزار ہوار و پیادہ بدشمار آن کروه ضال از دہ دوازده کروه تاختم فتح درس کویان چون میل ناگہان مقابل فوج پادشاهی رسیدند چہ نویسم کہ از حملہای وحشت افزا و چہ قلشہای مرد ربا و آمد آمد ترازل افزای آنجماعہ فقیر لباس چگونہ درس و هراس در فوج پادشاهی راہ یافت و چنان صدای دار و گیر و مرد کشی بلند گردید کہ عرصہ بر فوج ہندہای پادشاهی تذک گشت و کار بجائی رسید کہ بعمہ کشتہ شدن و زخمی گردیدن

جمعی از مردم خاص و عام فیروز خان میواتی و چندی دیگر از
سادات بارهه از فیل و اسب پیاده گشته بمقابلہ و دفع شر آن
جماعہ پرداختہ بحملہای بہادرانہ آن گروه کفار بد کردار را ہزیمت
دادند - اما بعد از آنکہ در شادہورہ بقصد تعیین افواج برای تنبیہ
و اخراج آن کافر بد نہاد نزول رایات ظفر آیات واقع شد اول اوائل
ذی الحجہ کہ آواخر دی ماہ آلہی و عین چلمہ زمستان می باشد
چهار پنج روز باران گندہ بہار بلا فاصلہ بارید و چنان بک زمہریر آسا
بران لشکر آب و گل آغشته وزید کہ چندین ہزار آدم خصوص
از مردم دکن کہ تاب سرمای آن اطراف نداشتند بمعرض تلف
درآمدند و چہارپای بیشمار از اسب سواری و بار بردار آن قدر
سقط شدند کہ از گندہ بونی آن زیست بر مردم پادشاہی تنگ
گردید و مردم عام حمل بر سحر و جادوی آن زمرہ بد نام کردہ
کلمات ناگفتنی بر زبان می آوردند دویم آنکہ خبر انتشار و فساد
آن اشیای مردم آزار کہ بر کھپی و فوجہای اطراف پادشاہی تاخت
می آوردند و شوخی زیاد بمرتبہ می نمودند کہ یکدو فوجدار نامی
بعد رسیدن فوج پادشاہی در آن حدود بدرجہ شہادت رسیدند متواتر
بمعرض رسیدن جملة الملک خان خاندان را بایک پسر و حمید الدین
خان بہادر و رستم دل خان و راجہ چتر سال و فیروز خان میواتی
و چوہامن جاثہ و دیگر بہادران کارزار دہدہ بمرداری پادشاہ زادہ
رفیع الشان ہراول و ہونغار و جرنغار و یلتمش قرار دادہ برای
استیصال آن جماعہ خدلان مآل تعین فرمودند و آن مفسد غدار
بعد مکرر بمیان آمدن کارزار کہ بیشتری از آن گروه شقاوت پزورہ

حلف تیغ و هدف تیرو سنان شدند و بسیاری از مردم بی نام و نشان پادشاهی بدرجه شهادت رسیدند آن ملعون هزیمت یافته خود را بیکي از مکانهای قلب مسمی بلوه گده که میان جبال قلب نزدیک تعلقه راجه برفی واقع شده و وسعت حصار و استحکام آن قابل محصور گردیدن شصت و هفتاد هزار سوار و پیاده داشت رسانده محصور گردیده به بند و بست برج و باره پرداخت و دوسه هزار گاو و بنجاره را تاخت نموده آورده دران حصا ذخیره نمودند و بهادران کوه نور و فیل نبرد شیر صوات بمحاصره آن کمر همت بسته شروع به بستن و پیش بردن مورچال نمودند و آن سرگروه بد فرجام بامعتقدان ضلالت پیشه خذلان مآل که زیربستی و حسن ظن عقیدت بآن گمراه روز ازل علاوه هم گردیده بود بانواع دمیدن افسانه و افسون آنکه هرکه درین جنگ بحسب ظاهره نور دادیده عدم و ضلالت می گردد بلا فرصت و فاصله ایام بهمان صورت امر و ربشار که بجهنم واصل می گردد عود نموده و حیات ابدی بآفته بترقی درجات دینوی میرسد ترغیب و تحریم بجنگ و محاربه می نمود و آن سگان که گفته پیر و پیشوای خود را در تذاسخ که مردود اهل کلام همه ملل ذی قبله امت برهان قاطع دافسته بسمع رضا می شنیدند و ازان حصار برآمده باظهار شغف و شوق و رغبت تام صدای فتح در سن سچا پادشاه وقت دار و گیر بلند ساخته پروانه وار خود را بشعله آتش توپخانه و بدم تیغ و تیرو سنان مستانه و دایرانه می زدند و حملهای صف ربا بر مورچال پادشاهی می آوردند و هر روز بسیاری بقتل می رسیدند و

جمعی از مسلمانان سرخوئی ازلی شهادت حاصل می نمودند -
 اگرچه از قوم اذال هندو بدشمار مدل مور و ملنج فراهم آمده در
 کشته شدن و عوض او هماندم بعرضه کارزار در آمدن حکم خلق
 الساعه بهم رسانده بودند اما از قوم اشراف هندو نیز بدشتری از
 کهتدیان پنجاب که شریک مصلحت و تدبیر آن ملعون بودند و
 جاگهای شجاعت پیشه مشهور که همدم و همقدم لشکر آن مردود
 می گردیدند بآنها اذیت نمی رساندند باقی همه هندو را
 با مسلمانان واجب القتل می دانستند - بر مصاف دیدگان رزم جو
 ظاهر است که در اکثر افواج میدان دو هزار و سه هزار سوار اگر صد
 دو صد سوار باشند که بجهت شجاعت و ارادت پاس مرعات حق نمک
 در جانفشانی داشته باشند باعث فخر و فتح آن لشکر می گردد
 برخلاف آن گروه شقاوت پرزه که باوجود پیاده بودن اکثری کمتر
 کسی دران انبوه از سوار و پیاده بود که خود را بدستور گوسفند
 قربانی بدل و جان نثار راه مرشد نمودن کمال مراد و آرزوی دل
 خویش نداند و همین معنی و طمع زر و اقسام اقمشه و زیور که
 بتاراج آنها در می آمد باعث مزید تسلط و غلبه آن گدا صفتان
 سنگ سیرت بد مآل می گردید و مردم عام سست اعتقاد آنرا حمل
 بر سحر و جادوی آن قوم می نمودند - القصه بعد امتداد کشیدن
 محاصره که از هردو طرف داد جلادت و تهوری بظهور آمد و ذخیره
 اندرون حصار بآخر رسید بمرتبه عرصه تردد بر محصوران بدعا قبت تنگ
 گردید که از بالای حصار باشاره دست و چشم با بقالان لشکر ساخته
 بقیمت دو روپی و سه روپی آثار غلبه داد و سزد می نمودند و چادر از بالا

انداخته دران غله بسته از طنابها اندرون می کشیدند و بقدر یک مشت و دو مشت میان خودها قسمت می نمودند و قریب سه چهار هزار آدم از فاقه مردند و چهارپای سواری و باربرداری نماند که همه را ذبح کرده و ناکرده خوردند بعده عرصه بران کفار تنگ گردید یکی از قوم کهتری که گلابونام داشت و تذبذکوفروشی کسب او بود بقصد جانفشانی در راه پیر و مرشد خود بدستور آن سرگروه رخت فاخره پوشیده در مکان مرشد خود آمده نشست و آن ملعون بافوج و لشکر خود یک طرف مورچال پادشاهی یورش آورده راه کوهستان راجه برفی پیش گرفته بدر رفت - بعد در آمدن فوج پادشاهی دران گدھی که آن ملعون را بدان زینت نشسته یافتند گرفته مقید ساخته بهزاران خوشوقتی پیش خان خانان آوردند و از چهار طرف صدای مبارکباد و آواز شادیانه فتح بلند گردید و مفیدان خبر بحضور پادشاه رسانده بعطای انعام سرفرازی یافتند و خان خانان و همراهان او مورد تحسین و آفرین گردیدند بعد ازان که آن گرفتار و اسیر سرپیچ اجل را بحضور خان خانان آورده باستفسار احوال او و تحقیقات کار و بار پرداختند و پرده از روی کار برداشته شد دانستند که باز پریده و عوض آن یکی از بوم صفتان بی اعتبار آن قوم خود را شهباز آن گروه قرار داده از راه جانفشانی خویش را عدا گرفتار دام ساخته ازین معنی خان خانان که برای او مانده بخلالت روی داد نهایت افسوس خورد - سرداران همراه خود را بعد سرزنش بسیار فرمود که همه پیاده گشته در کوه راجه برفی درآیند اگر آن ملعون را زنده یابند دستگیر نمایند و الا عوض او راجه

برخی را گرفته بحضور بیدارند چنانچه راجه آن کوه عوض سردار آن گروه دستگیر گردیده بحضور رسید - چون بمجرد خبر دستگیر گردیدن آن ملعون حکم فرموده بودند که آهنگران جلد دست تیز هوش قفس آهنی سیخ دار دست بدست تیار نمایند آخر آن قفس نصیب راجه برنجی و آن مرید صادق العقیده که خود را تصدق پیر خود دانسته چنان جانفشانی نموده بود گردید و بقلعه دارالخلافه فرستادند - چون در میان آن قوم موی سروریش تراشیدن گناه عظیم میدانستند و جمعی از معتقدان پنهانی آنها که از قوم کهنتری و جائه در لشکر وکالت و در دربار نوکری می نمودند و مصالح دفتر بودند حکم مژدای ریش تراشی نمود عموماً نمودند و جمع کثیر در پاداش آن اعتقاد فاسد که داشتند بعتاب ریش تراشی درآمدند و چند روز بازار حجامان گرم بود و بعضی ریش داران صاحب اسم و رسم بدین سبب ریش اعتباری که داشتند بباد فنا دادند - چین قلیچ خان بهادر صوبه دار او دهه که از بعضی وضع بهادر شاه پادشاه و خلف عهد و قراری که از ابتدا بمیان آمد و با کراه صوبه او دهه را قبول نموده بود و از دیگر سلوک پادشاه ملال خاطر بران والا نسب می افزون درینولا نظر بر سفله نوازی زمانه و ناقدر دانی پادشاه استعغای منصب و خدمت نموده منزوی گردید و اکثر از نقد و جنس بفقرا و مساکین تقسیم نمود چنانچه در یک روز پنج لک روپیه نقد بارباب حاجات رسید - درینولا خللی در مزاج خان خانان که از آن روزی که آن خجالت گریختن گرو برای او داده بود روز بروز از غصه می کاهید بهم رسید بسبب عارضه مختلف بدنی

که حکمای یونان و فرنگ از معالجهٔ آن عاجز آمدند ازین سرای
فانی بروضهٔ جاودانی شتافت *

مردی بود صوفی مزاج فقیر و دوست که در عالم حکومت
او ایدائی بخلق نرسید و بدعتی که اثر ضرر آن بهیچ احدی
از مسلمانان در عالم وزارت او رسد بظهور نیامد مگر آنکه همه
کار و بار روزگار که باختیار انسان سراپا خطا باشد ممکن نیست
که همه راست و درست آید بلکه آنچه در ارادهٔ الهی است
همان بظهور می آید بسیار دیده و شنیده شده آدم بعضی
کارها بقصد ثواب و نیکنامی بامید نجات از عذاب الهی
مبلغها خرچ کرده شروع باحداث آن کار که خیری جاری باشد
می نماید قصد ثواب آن به بدناسی منجر می گردد چنانچه
بخاطر خان خانان رسید که در هر شهری سرائی و مسجدی
و خانقاهی بنام او ساخته شود و جا بها بصوبه داران و دیوانیان
نوشتجات برای خریدن زمین و بنای سرا و مسجد و مدرسه
بمبالغه و تاکید تمام مع هندویهای مبلغ خطیر فرستاد هر جا که حکم
رسید همه حکام صاحب مداران آنجا نظر بر پاینده وزارت او حکم
او را وحی آسمانی دانسته در فکر احداث سراهادرون آبادی شهر افتادند
اما بعضی جا زمینی که بوضامندی بفروشدند و وسعت ساختن
سرا داشته باشد میسر آمد و بعضی جا چنان اتفاق افتاد که هر چند
خواستند که زمین موافق احاطهٔ سرا بخزنند و رضامندی مالکان بدست
آید میسر نیامد ناچار نظر بر حکم رانی خود و رضامند داشتن
خانخانان خانهای بسیار را بدین طریق بدست آوردند که صاحب خانها

را که بزرگان آنها از قرضها ساخته بودند بزور و تعدی از مکانهای موروثی آنها برآورده خاک نشین ساختند و جمع کثیر از قوم مسلمین و سادات و هندو آه کشان و نفرین کنان از انجا برآمدند چنانچه که در شهر برهان پور و بندرسورت واقع شد - همین که شروع بساختن سرا و داکاین برای سکنه مردم بازار نموده مبلغی زر بخرچ درآوردند هنوز عمارت تمام نشده بود که خبر واقعه خانان انتشار یافت و حکام که برای حصول رضای مخلوقی نظر بر غضب خالق نموده می خواستند دل خلقی را بیازارند تا دل مخلوقی بدست آرند دل سرد شده دمت از اتمام کار آن برداشتند و آن خانهای نیم ساخته که سر راه گذر عیدگاه برهان پور واقع شده بود مثل خانهای نیم سوخته مزبله محله و راه رو گردید و قصد ثواب آن بیچاره میت موقوف بر فضل الهی ماند - ازین مقدمه محرر اوراق بسیار از روی غور مشاهده کرده که هیچ کار ظالم بانصرام نرسید و فرزندان و اولاد ظالم روی بهیود ندیده بمرک خود فرسیدند و بانی بدعتهای مردم آزاری هم درین دنیا انگشت نمایی عالمی گردیده بسوای افعال خود رسیدند و هم کار اولاد خاندان آنها بگدائی و رسوائی چند منجر گردید که زبان قلم را بتحریر آن آشنا ساختن ماتم بر حال خود نمودن است - باری الحمد الله که مسود اوراق باوجود از ابتدای نشو و نمای عمر خود در کاروبار سرا پا معصیت و خدمات بد عاقبت ضائع ساخته و خود را بدترین مغضوبان درگاه الهی میداند اما هرگز راضی بمردم آزاری که در زبانها بظلم منجر گردد نگردیده خدا را که بدروغ شاهد گرفتن در همه ملل کفر

است همان خدا را بعظمت یاد نموده اقرار می نماید که تا سن می و دوی عالم گیر در تبعیت نفس کافر کیش خود را معاف نمی داشت و مال حضرت خلد مکان که در صوبجات دکن خوان یغما بود بسیار خورده شده اما دران ایام هم احتیاط تمام داشت که کار با آنجا نرسد که در زبانها گفتگوی بظلم منجر گردد بعده بسبب روی دادن بعضی مقدمات که بتحریر تفصیل آن پرداختن بودند روسیاهی خود را از میان برداشتن است با خدای خود عهد نموده و تا مقدر بدل و جان کوشیده که در اکل و تصرف و تلف نمودن مال مسلمانان تبعیت نفس شوم ننموده اما هر چند خواست که از بدناسی ظاهری قبول عمالی که سگبانی و خوک چرائی بمراتب بهتر از انست نجات یابد و دست و پای بسیار زد که بدیانت داری کوشیده خود را در زبانها از بدناسی اخذ و جرعمال بد مآل محفوظ دارد چون این فیض محض بفضل آلهی وابسته است میسر نیامد *

القصة بعد واقعه خان خانان برسر تعیین وزارت و تبدیل خدمات عمده حضور و صوبه داری دکن رایهای مختلف بمیان آمد و قصد پادشاه زاده عظیم الشان که صاحب اختیار سلطنت بود و سعد الله خان پسر عنایت الله خان که دیوان مستقل تن و خالصه نموده بودند آنکه وزارت بنام ذوالفقار خان بهادر مقرر شود و خدمت بخشی الملکی و صوبه داری دکن بهر دو پسران خان خانان تجویز نمایند - و التماس ذوالفقار خان آنکه بامید وزارت دست از ملک دکن و بخشی الملک بودن بردارد در جواب گفت

که چون حضرت پادشاه بخان خانان وعده وزارت نموده بودند عذر نتوانستیم نمود و تا بر پدرم بدستور سابق پایه وزارت قائم نباشد من در قبول آن فخر نمیتوانم نمود و این گفتگو بامتداد کشید و پادشاه زاده عظیم الشان می گفت که ذو الفقار خان می خواهد که وزارت بنام پدر و دیگر خدمات بنام خود نگاه دارد و پادشاه در قبول التماس هیچ کدام دست رد نمی توانست زد و بمرتبه مستغرق این فکر بود که چون در همان روزها میرزا محمد هاشم نواسه شاه ایوان که مکرر سوانح را غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ ازطرف خود مهماندار و دیوان شاه زاده مقرر نموده همراه داده بودند و از حضور پادشاه مهماندار دیگر مخاطب بکوکه خان باستقبال شاه زاده رسیده بود والده او که اندرون محل بخدمت خوراندن طعام نوکرو مقرر بود مسودا وراق را بسبب تعلقه دیوانی بلشکر رفتن ضرور گردید و باوالده کوکه خان هم کلام گردیدن اتفاق افتاد از زبان پادشاه می گفت که مکرر در خلوت فرمودند که من از مذاقشه وزارت چنان تنگ آمده ام که می خواهم بنام پادشاه زاده ایران وزارت مقرر نموده یکی از دیوانیان تن و خالصه را باستقلال نیابت او بفرمایم و از همان نایب کار وزارت بگیرم اما بدنامی چند ازطرف شاه زاده ایران قبل از ملازمت بگوش پادشاه رساندند و بعد رسیدن حضور از طرف شاه زاده بمرتبه تبختر و تغنی چنانچه عنقریب باحاطه بیان می آرد نسبت بمقربان حضور بظهور آمد که خود او و همراهان او کامروا نگردیدند - و برای وزارت چنان مقرر فرمودند که تا تعین و زیر مستقل سعد الله خان پسر عنایت الله خان که

دیوان تن و خالصه مقرر شده بود به نیابت و اطلاع پادشاه زاده محمد عظیم کار جاری می ساخته باشد - و در آخر ماه جمادی الاولی در نواح دار السلطنت لاهور مضرب خیام واقع شد رستم دل خان را که برای گذراندن بهیتر از دریا عقب گذاشته بودند بحضور رسیده ملازمت نمود - از آنکه بر سر معبر با مردم بهیتر لشکر از سختی و تعدی بسیار در گرفتن زرو بی آبرو ساختن مردم واقع شده بود این معنی بعرض رسید مخاطب و معاتب از کمی منصب و از مجرا ممنوع گردید - و میرزا محمد هاشم نواسه شاه ایران که تازه رسیده بود پانزده اسب عربی و عراقی و دو تفوز زربفت پیدشکش گذراند دو اسب قبول نموده باقی بار بخشیدند بعد عطای خلعت و شمشیر و جملهر و سپر مینا و مرصع و جیغه که مخاع شده بار دیگر برای تسلیم آمد از شدت گرمای تیر ماه الهی عرق ضعف بر چهره او ظاهر گردید حکم فرمودند که در خس خانه برده بنشانند و آب یخ پرورده بخوراند و پنجه نمایند - اگرچه پادشاه در یادل گنج بخش در باب منصب و عطای خدمت عمده اراده دلجوئی و فیض رسانی نسبت بار بسیار داشتند اما از آنکه نام برده با همه مقربان حضور اصلا سلوک نذمود و از همه طمع سبقت سلام داشت و هر که باو سلام می نمود در جواب دست بر سینه می گذاشت حتی که در خدمت هیچ یکی از پادشاه زاده ها رابطه ارادت بهم نرساند و بخانه هیچ یک نرفت خصوص میرزا شاه نواز خان بخشی که چهار پنج واسطه از نیاثر شاه ایران می شد نظر بر تبختر او حسد همچشمی را کار فرموده زهی خواست که عنایات پادشاه نسبت

بار بظهور آید و باشاره میرزا شاه نواز خان کوکه خان مهماندار باعث
 تمهید خفت او گشته از طرف شاهزاده ایران بپادشاه عرضی نویساند
 که اگر پادشاه زاده‌ها در راه در خورند یا در حضور چهار چشم گردیدن
 اتفاق افتد چه سان آداب بجا آورم و با امرای حضور که اتفاق ملاقات
 افتد در سبقت و جواب سلام آن چه امر شود و اگر پیش از برآمدن
 حضرت بدیوان آمدن من اتفاق افتد تا برآمدن پادشاه هرچاکه حکم
 شود به نشینم پادشاه دستخط فرمودند که اگر پادشاه زاده‌ها در راه در خورند
 از اسب پیاده شده آداب بجا آرد و اگر در حضور رو برو شدن اتفاق
 افتد بدستوری که مقررست مجرا نماید و تا سه هزار که سبقت
 سلام نمایند برای آنها دست بسر شود بعد که بر سر مذکور نشستن قبل
 از برآمدن پادشاه بدیوان رسیدند طرف میرزا شاه نواز خان متوجه شدند که
 چه دستخط باید کرد میرزا شاه نواز خان عرض نمود که تا برآمدن
 حضرت در پیشخانهای خانزاد بنشیند - و روز دیگر که شاهزاده ایران
 قبل از خبر برآمدن پادشاه روانه شده بود سزاولی از منصوبان
 میرزا صدر الدین خان در راه رسیده موافق حکم سزاولی نموده در
 پیش خانه میرزا شاه نواز خان برده نشاند و از طرف صاحب خانه
 سوای تعظیم هدیه رسمیات از حاضر ساختن عطریات و پانندان
 بظهور نیامد و این معنی بر پادشاه زاده بسیار گرانی نمود و در
 تمام لشکر خفتی که از روی تدبیر بار رسانند نقل مجلسها گردید -
 روز دیگر میرزا شاه نواز خان بدیدن شاه زاده رفته عذر خواهی و
 اظهار اخلاص و تپاک باطنی نمود حاصل کلام آنکه تسلیم منصب پنج
 هزار و سه هزار سوار و خطاب خلیفه سلطان که شاه زاده خود

درخواست نمود عطا فرمودند و حکم دادن جاگیر نمودند - درینوقت
خبر واقعه غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ که صوبه دار احمد آباد
گجرات بود بعرض رسید و نیز معروض گردید که امانت خان
متصدی بندر سورت از شنیدن خبر واقعه فیروز جنگ که بعد از
ظاهر شدن علامت سفر آخرت حکم نموده بود که طلب سپاه و
شاگرد پیشه داده فارغ سازند بلا توقف خود را بطریق یلغار با احمد آباد
رسانده بضبط خزانه و دیگر کار خانجات پرداخت *

غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ امیری بود فتح
نصیب صاحب نسق که بر غنیم همیشه تسلط زیاد داشت چنان
آمیر با جاه و جلال صاحب تصرف بکمال خوش خلقی و شیرین
کلامی میان مردم توران کمتر بعرضه روزگار دیده و شنیده شده -
گویند قریب ده لک روپیه متصدیان سرکار از خزانه او بر آورده
عوض روپیهها پل عیاه در خریطها پر کرده در خزانه گذاشتند خبر این
تغلب که بفیروز جنگ رسید چنان تدبیر و تحمل بکار برد که بی آنکه
پای تحقیقات آن بمیان آید و تغتیش نماید متغلبان متذبه
گردیده از واهمه رفتن آبرو بعضی زرها را در خزانه آورده گذاشتند *
چون مقدمه خطبه بسبب وقت فضالی لاهور بر لفظ وصی
که در خطبه داخل نمودند فرموده بودند معطل مانده بود حکم احضار
فضالی لاهور نمودند از انجمله حاجی یار محمد و محمد مراد
با سه چهار فاضل مشهور آمده ملازمت نمودند در تسبیح خانه
طلبیده حکم نشستن فرموده عبد القادر خان را که برادر زاده
قاضی میر میشد با دوسه فاضل رکاب هم کلام نمودند و خود

پادشاه از روی کذب معتبر و احادیث موافق قول حضرت امام اعظم
رحمة الله علیه و دیگر امامان دین روایات در باب اثبات لفظوصی بر آنها
خواندند بعد قیل و قال بسیار که حاجی یار محمد در رد قول پادشاه
گستاخانه و بی محابا پیش آمده با پادشاه سوال و جواب می نمود
پادشاه برآشفته فرمودند که از غضب پادشاهان نمی ترسی که چنین
خلاف داب مجلس سلاطین مبادرت بکلمه و کلام می نمائی حاجی
یار محمد در جواب گفت که من آرزوی عطای چهار چیز از
وهاب بی ظنّت خود داشتم اول تحصیل علم دویم حفظ کلام الله
سیوم حج چهارم شهادت الحمد لله که از طرف عطای سه نعمت
الهی کامیاب شده ام آرزوی شهادت باقی مانده امید دارم که از
توجه پادشاه عدالت اساس کامروا گردم و برای تحقیق و تفحص
این گفتگو چند روز کشید و مردم بسیار از عوام شهر با اتفاق جمعی
از افغانان تمن دار که زیاد از لک آدم فراهم آمده بودند و با حاجی
یار محمد خفیه رفیق گشتند و پادشاه زاده عظیم الشان نیز خفیه
طرف این جماعه داشت تا آنکه اواخر شوال صدر برای خواندن
خطبه عرضی نمود بر عرضی دستخط شد که خطبه بدستور عهد
حضرت خلدملکان بخوانند در مناقب حضرت امیر المومنین علی
رضی الله عنه الفاظ بسیار واقع شده گو لفظ وصی نباشد - اما
چون مردم عام و ارباش پیشگان بدنام بقیاسهای غلط در فکر شورشد
اهتمام و احتیاط نمایند که از جماعه بی سرو پای واقعه طلب
وقت خواندن خطبه داخل مسجد نشوند چون از دستخط پادشاه کم
کسی اطلاع داشت حتی که مقربان خاص نیز مطاع گردیده بودند

چندین هزار کس از هر قوم بادهای رای خود بفکر های فاسد افتاده اطراف مسجد فرو گرفته گوش بر آواز هنگامه فساد داشتند آخر که خطبه بدستور قدیم خوانده شد رفع آن گفتگو گردید اما چنان مسموع گشت که آخر حاجی یار محمد را با دو فاضل دیگر مغضوب نموده بیکي از قلعهها فرستادند *

ذکر جشن سال پنجم از جلوس شاه عالم بهادر پادشاه غازی

مطابق سنه هزار و صد و بیست و دو هجری

جشن شروع سال پنجم از جلوس شاه عالم پادشاه هیجدهم ذی الحجه منعقد گردید و عالمی از صغیر و کبیر و امیران با نام و نشان و علما و صلحا و مستحقان و اهل نشاط و دیگر بی بضاعتان کم مایه هر کدام بقدر پابه و اندازه کسب و کار خود کامیاب عطای اضافه و خلعت و جواهر و فیل و اسب گردیدند خصوص برای داؤد خان صوبه دار دکن و امانت خان صوبه دار احمدآباد و دیگر صوبه داران فرمان عنایت آمیز مشتمل بر عطای خلعت صادر فرمودند - و اواخر عشر ثانی محرم الحرام [۱۱۲۳] که مصادف بود پادشاه از هفتاد سال قمری تجاوز نموده بود تبدیل مزاج یافت

و در فرصت هفت هشت بهر آثار سفر آخرت ر گردید پادشاه زاده عظیم الشان که بعیادت پدر آمده بر رسیدن خبر رسیدن هر سه پادشاه زاده که به عیادت مجبور شده بودند رسیدند چنان حوصله باخت که باحوال پدر پیرداخته بلکه پیشکش پا پوشیدن نیافته جان بدر بردن غنیمت دانست و شب هشتم ازین جهان فانی بروضه جاودانی شتافت و بعد از فراغ کفن و دفن

که نزدیک روضه حضرت قطب الدین چهار پنجم گروهی از دارالخلافت
مدفون گردید چهار سال و دو ماه پادشاهی نمود - و در اواخر سده
چهار زر خزانه سابق که قریب میزده کرور رویه باختلاف روایت
مانده بود همه بصرف بخشش درآمد - چون مداخل سلطنت
عهد او بخرچ وفا نمی نمود کار بجای کشیده بود که در همه
کارخانجات حضور خصوص در بیوتات کار تنگی خرج بجائی کشید
که از خزانه عظیم الشان هر روز مبلغی بطریق دستگردان میرسید *

* بیت *

فکر صد سال میکند بنده

مرگ بر دوش میزند خنده

ذکر سلطنت جهاندار شاه بن بهادر شاه پادشاه که بواسطه سیزدهم بامیر تیمور صاحبقران میرسد

بعد وفات شاه عالم پادشاه يك هفته میان هر چهار برادر پیغام رسل و رسائل صلح بر تقسیم ملک و مال در میان بود ذوالفقار خان بهادر که فی الحقیقت طرف جهاندار شاه داشت از طرف هر چهار برادر در میان هم آمد و رفت می نمود چنانچه بعضی مقربان و همدستان جهان شاه مکرر مصلحت دادند که ذوالفقار خان را وقت آمدن و رفتن گرفته مقید سازند تا پدر و بال جهاندار شاه کشته شود اما جهان شاه جرأت نمود - و باروت و توپخانه جهان شاه را قابو یافته آتش دادند که تمام باروت و بانها سوختند - و طلایه هر چهار پادشاه زاده میگرددید - درین مابین دو سه قطار شتر پدر از مال و اقمشه که شاید چند خریده اشرفی نیز دران میان بود از لشکر عظیم الشان وقت تبدیل مکان در طلایه بدست مردم جهان شاه افتاد بر سر حصه آن نیز گفتگو بمیان آمد و قرار یافت که دکن بجهان شاه واگذارند و ملتان و تهته و کشمیر برفیع الشان دهند و باقی صوبجات هندوستان را عظیم الشان و جهاندار شاه هم قسمت نمایند اما آخر بر مر تقسیم ملک و خزانه صلح بنزاع منجر گردید و تقسیم ملک صورت نگرفت - و در همان ایام آشوب میرزا صدرالدین محمد خان صفوی بخشی که از خزانه عظیم الشان برگشته از

پیش فوج جهان شاه می گذشت مردم لشکر جهان شاه بگمان و ظن غلط بر سر میرزا صدر الدین محمد خان غافل ریخته آنقدر حربهای پیدایی برو رساندند که قبل از آنکه کار بجنگ افتد فارغ ساختند درین مابین رفیع الشان حکیم الملک پسر حکیم محسن خان را که باهم همدم و هم مصلحت بودند بتقصیری مغضوب ساخته و آویخته مبلغی از نقد و جواهر بشکنجه و بیحرمتی تمام گرفت و عظیم الشان را پاره تبدیل مکان نموده متصل موضع بودند که سه چهار کرده از شهر واقع شده پشت بدریای راوی داده فرو آمده دو طرف لشکر حکم کندن خندق فرمود و طرف دیگر لشکر عظیم الشان دریا داشت و هر سه برادر برای مقابله عظیم الشان باهم اتفاق نمودند و چهار پنجم روز هر سه برادر سوار شده تفاوت نیم کرده استاده توپ و بان بر لشکر عظیم الشان می انداختند و از توپخانه عظیم الشان نیز گولهای آتش فشان بفوج هر سه برادر میرسید و اسپ و آدم ضائع میکردید تا آنکه اواخر عشر ثانی صفر المظفر طبل مخالفت صریح از هر چهار طرف نواخته گردید و فوجها از هر طرف نمایان شد و عظیم الشان نیز ترتیب فوج داده معرکه آرا گردید و میان هم جنگ عظیم روی داد و سرهای سران نامی بخاک و خون آغشته گشت . درین ضمن عظیم الشان که بر فیل سوار بود از نظر مردم مفقود الاثر گردید بقول بعضی از گول توپ پرید و بروایتی دیگر چون دید که او را هاله دارد در میان گرفتند و از چهار سو جه افواج جان بر نیست خود را در میان دریا انداخت که باز اثری از او ظاهر نگردید و لچهای اطراف و سپاه

هر چهار پادشاه زاده بر خزانه ریخته کردها «بلغ خطیر که بظلم و تعدی در صوبه بنگاله و اطراف بهمرسانده بود در چشم برهم زدن دست بدست بتاراج بردند و هر سه پادشاه زاده نغار فتنه نواخته بمکانهای خود مراجعت نمودند - روز دیگر که میان جهاندار شاه و جهان شاه مکرر پیغام مصالحه بمیان آمد آخر فائده نبخشید و کار بخونریزی یکدیگر کشید بعده که ما بین هر دو پادشاه زاده کار بفوج کشی انجامید و از اول روز تا سه پهر معرکه سر بازی از هر دو طرف گرم بود فرخنده اختر پسر جهان شاه با چند امیر نامی کشته گردید و از طرف جهاندار شاه نیز جمع کثیر با چند امیر عمده بکار آمدند آخر جهان شاه فیل جرأت پیش رانده فوج جهاندار شاه را از پیش رو برداشت و چنان عرصه برجهاندار شاه تنگ گردید که از معشوق دلبای جانی خود لال کنور جدا افتاد و از غلبه فوج خصم پناه پناههای خشت برد و شادیانه فتح جهان شاه نواخته شد چنانچه از دویدن نوشتجات صرافان راجپوتیه خبر فتح جهان شاه باکتر بلان رسید و بعضی جا خطبه بزم جهان شاه خوانده شد اما آخر بعد آثار فتح طرف جهان شاه که شادیانه بنواختن درآمده بود و مردم هر دو طرف در جست و جوی جهاندار شاه بودند درین حال ناگهان گویا قضا برجهان شاه خور و فوج رو بگریز آورد - مردم لشکر ذوالفقار خان خبر یافته بر فیل جهان شاه تاخته همچنان بالاش او و فرخنده اختر نزد جهاندار شاه آوردند و خجسته اختر را که زنده مانده بود با برادر خرد او دستگیر ساختند و صدای شادیانه فتح جهاندار شاه بلندگودید - بعده رفیع

الشان که بالو نیز قول و قرار لطف آمیز تفریق ملک در میان بود او را غافل ساخته آخر شب بر او سواری نمودند رفیع الشان دست و پای بهادرانه زده خود را با دو پسر از بالای فیل انداخته تردد نمایان بر روی کار آورده آخر با چندی از همراهان کشته گردید سه پسر ازو زخمی و زنده ماندند محمد ابراهیم و رفیع الدوله و رفیع الدرجات - بعده که جهاندار شاه از طرف برادران فراغ حاصل نموده سرپر آرای پر وسعت قلمرو هندوستان گردید محمد کریم و شاه زاده همایون بخت را که از نه ده سال عمر بیش نداشت و هر دو پسران جهان شاه را و پسران رفیع الشان را بقلعه دار الخلافت روانه نمود و حکم فرمود که رستم دل خان و الهوردی خان را که از تعدی ظاهری و افعال دیگر باطنی او جهانی در فریاد بود با مخلص خان که تقصیر او ظاهر نگردید بانواع سیاست گشته اند بند آنها جدا نمایند - و مهابت خان و خان زمان خان و حکیم الملک و هدایت الله خان و فدوی خان و عبدالقدیر خان و لطف الله خان پانی پتی و عقیدت خان پسر امیر خان که زخمی بودند و هدایت کیش و محمد علی خان بخشی جهان شاه و دیگر امیران که جمله از بیست نفر زیاده می شدند همه را حکم قید و زنجیر نموده بعضی ازینها را شکنجه و انواع سیاست نموده خانه آنها ضبط نمودن فرمود از انجمله مهابت خان را باخان زمان خان و دوسه امیر دیگر طوق و زنجیر نموده بقلعه دار الخلافت روانه ساخت - شاه زاده محمد کریم که بعد موقوف الاثر شدن عظیم الشان گریخته بخانه یکی از مردم نامراد رفتند نهان شده اگه تری خود را از دست برآورده برای

فروختن فرستاد و بسبب آن انگشتري گرفتار گردید نزد جهاندارشاه
آوردند اگرچه جهاندار شاه نمی خواست که بکشد اما باغواي
ذوالفقار خان و بقواي براهنمائي شاه قدرت الله فقير عليه المعة
کشتند *

ودر عهد نا پايدار جهاندار شاه که بنای ظلم و فسق را استحکام
تمام شد چنان بازار رود و سرود قوم قوالان و کلاونت و ده آرهي
گرم گردید که نزدیک بود که قاضي قزاقه کش و مفتي پداله نوش
گردد - و همه برادران و خویشان دور و نزدیک لعل کنور بمنصب چهار
هزاری و پنج هزاري و عطايي فيل و نقاره و جواهر بیش بها
سرفرازی یافته میان هم قوم خود سرفراز گردیدند و اعتبار
خانه زادان و دیگر صاحب کمالان و علما از میان برخاست و ظریفان
شوخ طبع نقل و افسانه اي راست و دروغ بستند - از انجمله نقل
نمایند که بنام برادر لعل کنور خوش حال خان صوبه داري اکبر آباد
بعطايي منصب پنج هزاری سه هزار سوار مرحمت فرمودند ذوالفقار
خان بخشي الممالک در تياري فرمان و اسناد دیگر چند روز
عمدا تکامل و تغافل ورزید آنکه لعل کنور شکوه بخشي الممالک
بخدمت بادشاه نمود جهاندار شاه بذو الفقار خان گفت که سبب
تعویق تيار نمودن فرمان و اسناد برادر لعل کنور چیست چون
ذوالفقار خان که پیش جهاندار شاه در عرض گستاخ بود در جواب
عرض نمود که ما خانه زادان در رشوت گرفتن بدآموز مقرر شده ایم
بدون رشوت کار جاری نمی سازیم جهاندار شاه تبسم کزان گفت
که از لعل کنور چه رشوت مي خواهيد عرض نمود که هزار طنپوره

کار استاد نقاشی می خواهم گفت هزار طنبوره چه خواهید کرد
گفت چون کسب و کار ما خانه زادان بدین قوم می فرمایند
خانه زادان را ضرور شد که کسب و پیشه این طائفه آبرو طلب
اختیار نمایند بعده جهاندار شاه تبسم نموده موقوف نمودند *
نقل دیگر که بصحت پیوسته و شهر بشهر نقل مجلس گردیده
این سمت که چون اکثر وقت شب با معشوقه همدم خود بر رتبه سوار
شده با خاصان چند برای سیر و تفریح بازار و خرابات خانها تشریف
می بردند شبی از شبها که در رتبه هر دو همدم جانی سوار شده
رفته بودند آن قدر شراب هر دو خوردند که وقت مراجعت مست و
لا یعفل گشته بدر دولتخانه پادشاهی رسیدند و لعل کنور بمرتبه
هوش باخته بود که وقت فرود آمدن اصلا متوجه پادشاه نگردیده
خود را بیهوشانه برخت خواب رساند و در عالم طغیان نشه شراب
خوازش ربود و پادشاه که نیز بالکل بحال خویش نمانده بود همچنان
در میان رتبه بیهوش افتاده ماند و رتبه بان رتبه را بملک آن برده
آویخت بعده که خواصان پادشاه جهاندار شاه را نزد لعل کنور
نیافتند سراسیمه گشته لعل کنور را ازین معنی خبردار ساخته
استفسار احوال پادشاه نمودند لعل کنور ازان خواب بیهوشی پاره
بحال آمده پادشاه را قرین خود نیافت مضطرب گشته هوشی که
داشت باخته گریه کزان هر طرف میدید تا آنکه پادشاه را در رتبه
یافتند و این نقل در شهرها بدین مضمون که برادر لعل کنور در "ا"
مستی پادشاه را کشت بگفت و شنود در آمد *

دیگر افعالی چند که از سلاطین بلکه نسبت بمردم عام بسیار

قبیح است و بتحریر آن قلم را رنج نمی توان داشت و در حق پادشاهان افترا می محض باید دانست زبان زد مردم گردید * و از طرف داود خان که نائب ذوالفقار خان در صوبه دکن بود ظلم چندان از سر میزد که اگر خواهد بتحریر آن پردازد با طغاب کلام میکشد و سبها چند که دیوان و صاحب اختیار ذوالفقار خان گفته می شد فحش و هرزه گوئی آنقدر تکیده کلام او گردیده بود که از بومی گنده دهان او عالمی در رنج و بدیج و تاب بود و بتقاضای دهر دون پرست روز بشب میروماندند *

دو سه ماه از سلطنت او نگذشته بود که آرازه تهیه اسباب جنگ گرفتن فرخ سیر که در پهنه استقامت ورزیده بود و پیوستن سادات بارهه بدو بلند گردید جهاندار شاه عقل و هوش باخته اوائل ربیع الثانی از لاهور متوجه دار الخلافت گردیده وسط جمادی الاولی داخل قلعه شاه جهان آباد شد - چون قلیچ خان بهادر پسر ارشد و خلیف الصدق غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ که در شجاعت و کارطلبی و رای صائب و اکثر کمالات انسانی نادر العصر بود و در عهد بهادر شاه بادشاه بسبب دون پروری فلک و بلخبری پادشاه در عالم غیبت و عدم قدرت اندیها ترک منصب نموده منزوی گردیده بود بتقاضای مصلحت کار فرمایان او را مستمال نموده تسلیم منصب پنجهزاری فرموده در جرگه مقربان حضور در آوردند و راجی محمد خان نام را که از پیش آوردهای خان خانان بهادر شاهي گفته می شد از تغیر سید عبدالله خان صوبه دار اله اباد مقرر کرده سید غفار نام را که از شجاعان مشهور گفته می شد برای

بند و بست صوبه اله آباد به نیابت راجی محمد خان مرخص ساختند هید عبد الغفار یک دو زمیندار صاحب فوج را با خود رفیق ساخته شش هفت هزار سوار جرار فراهم آورده روانه اله آباد گردید چون نزدیک کوه مانیکپور رسید ابو الحسن خان بخشی سید عبد الله خان که با سه هزار سوار برای مقابله سید عبد الغفار مرخص گردیده بود سه گروهی کوه مانیکپور مقابل هم رسیدند و آخر جمادی الاخری سید عبد الغفار به ترتیب فوج پرداخته بغرور سپاه و توپخانه قدم بقدم می آمد از اتفاقات همانروز برادران سید عبد الله خان باسم سیف الدین علی خان و سراج الدین علی خان و نجم الدین علی خان و رتن چند دیوان با سه صد چهارصد سوار بمدد فوج خود رسیدند بعد که فوجها بفاصله تیر و بندوق نزدیک هم شدند سید عبد الغفار شلق توپخانه خود فرموده بلا فرصت اسبها برداشته چندان عرصه تردد بر سادات باره تنگ آورد که با آن همه جوهر تهروریهای بهادرانه مردم باره را تاب مقاومت نماند و بعد مقتول و زخمی گردیدن جمع کثیر از لشکر سید عبد الله خان رو بفرار آوردند مگر هر سه برادر سید عبد الله خان و ابو الحسن خان و رتن چند با سه صد چهار صد سوار جان نثار استقامت ورزیدند که آنها نیز در محاصره فوج سید عبد الغفار در آمدند و بیشتری از فوج سید عبد الغفار بتاراج و غارت فوج سید عبد الله خان مشغول گشتند - سید عبد الغفار اطراف سادات باره را چنان فرو گرفته بود که عرصه بر فوج سادات تنگ گردید و سراج الدین برادر سید عبد الله خان با جمعی از پا در آمد درین ضمن چمنین گرد و باد تند و زیدن گرفت که صورت

دوست و دشمن ظاهر نمی گردید در همین حالت خبر کشته شدن سید عبد الغفار در هر دو لشکر شهرت یافت و فوج سید عبد الغفار مغلوب هراس گشته راه فرار اختیار نمود هر چند سید عبد الغفار فریاد زد که من زنده ام کسی نشنید و صدای شادیانه فتح سادات بلند گردید - چون این خبر بجهاندار شاه رسید بتقاضای مصلحت هواخواهان فرمان صوبه داری اله آباد باضافه هزاری بزام سید عبد الله خان مع خلعت روانه نمود درین ضمن از زبان منتهیان ظاهر گردید که هفتاد و پنج لک روپیه از خزانه بنگاله و اطراف بدست فرخ سیر و سید عبد الله خان افتاد و نیز معروض گردید که سر بلند خان فوجدار کوه ده دوازده لک روپیه فراهم آورده و بفرخ سیر و سید عبد الله خان رجوع نیاورده مع خزانه روانه حضور گردید چنانچه بعد رسیدن بخدمت جهاندار شاه مورد آفرین گشته بصوبه داری احمد آباد از تغیر امانت خان مامور و مرخص گردید و امانت خان را صوبه داری مالوا فرمودند چنانچه بعد رسیدن بصوبه دارالفتح اجین که از فساد انقلاب سلطنت ملک بتصرف راجه اسلام خان عرف رتن سنگه رفته بود و میان سری امانت خان و راجه روز بروز نیرعدادت می افزود نوشته نو الفگار خان بر راجه رسیده بود که بامانت خان عمل ندهند یا آنکه راجه آن نوشته را جعلی ساخته بود یا از راه زیاده سری که راجپوتیه دارند سر از دخل دادن امانت خان را زده بمسوال و جواب لایعنی پرداخت تا آنکه گفتگوی مقال و پیغامهایی سخت بغوج کشی منجر گردید و رحیم بیگ نام تهانه دار امانت خان که بسازنگ پور فرستاده بود دلیر خان

نام افغان با راجه مع چهار پنج هزار سوار آمده آن تهانه را برداشت و جمعی کثیر در آن تهانه کشته شدند و بعضی اسیر گردیدند امانت خان بمجرد شنیدن این خبر غیرت افزا شجاعت را کار فرموده بتهدیه سواری پرداخت باوجودی که مجموع فوج امانت خان به سه هزار سوار نمی رسید که از انجمله چهار صد پانصد سوار در آن تهانه زیر تیغ آمدند و فوج آن جدید الاسلام که باوجود شهرت قبول اسلام در طریقه کفر و تعصب ورزیدن با مسلمانان در ضرر مالی و جانی زیاده از ایام کفر طغیان می ورزید از بیست هزار سوار که سیاهی سی چهل هزار سوار میزد زیاده داشت و بدیشتری از لشکر او افغانهای با نام و نشان مثل دوست محمد روهیله که همیشه چهار پنج هزار سوار با او بودند و دلیر خان صاحب فوج و راجپوتهای جهالت کیش بوده بعد رسیدن نزدیک ناله سارنگ پور که از دارالفتح اجین چهار پنج منزل مسافت دارد ناگهان لشکر اسلام خان که تا نظر کار میکرد روی زمین را سوار و پیاده گرفته بود نمودار گردید دلیر خان با پنج شش هزار سوار دست چپ امانت خان رسیده بحملهای صف ربا صدای بگیر و بزن بفلک برین رساند باوجود آنکه اسلام خان ده دوازده هزار سوار همراه سه سردار مقرر کرده بود که چهار طرف امانت خان در آمده تا مقدور زنده دستگیر نمایند و عرصه بر لشکر امانت خان بمرتبگی تنگ کرده بودند که هیچ احدی از مردم لشکر و بازار امید جان بسلامت بدر بردن نداشت اما آن یل فیل پیکار شیر افکن اصلا اندیشه کمیت جمعیت خود و کثرت فوج خصم ننموده بر فضل غالب حقیقی تکیه کرده جنگ رستمانه و تردد مردانه که جای

مد آفرین داشت بذات خود می نمود و کار فرمائی می نمود و از چهار طرف فوجها هجوم آورده امانت خان را نگین وار در میان گرفتند و با دلار خان که هم زلف امانت خان گفته می شد جنگ عظیم واقع شد درین حالت خان جهان که ملقب بانور خان و آخر مخاطب بانور الدین خان بهادر شده در هنگامی که امانت خان خدمت متصدی گوی بندر سورت داشت و خدمات چند در تعلقه سورت از حضور بانور الدین خان بهادر مقرر بود ازین سبب میان هر دو رابطه اخلاص بهم رسیده بود با فوج طرف دست چپ قرار گرفته بود - دلیر خان نظر بر آنکه بعد امانت خان سردار عمده صاحب فوج و تردد سوای انور الدین خان بهادر نیست با پنج شش هزار سوار جرار افغانان جهالت نشان و توپ خانه جهان آشوب مقابل آن بهادر رسیده حمله آور گردید انور الدین خان بهادر با جمعی قلیل که رفیق خود داشت مردانه بمقابل آن افغان بد مست پای ثبات ورزیده زد و خورد غریب و عجیب نمایان شد و طرفه رستخیز حشر و نشر از تیر اندازی و برق اندازی دران دشت پر وحشت برملا گردید تا سه گهوی نائره قتال و جدال از کوته یراق اشتعال داشت دران وقت امانت خان نتوانست که بکمک آن نهنگ دریایی شجاعت خود را بآنجا رساند و دلیر خان بغرور و فور جمعیت فیل سواری خود را محاذی فیل انور الدین خان بهادر رساند آن هزبر بیشه و غا با وجود زخم نیرزه باستقلال کمال علی الاتصال تیر بیخطا بر خصم می انداخت آخر بگلوله بندوق خاصه که بر فیل با خود داشت جامه حیات آن افغان بد خصال را بر قامت

او چاک ساخت و شکست فاش بر فوج خصم افتاد درین حالت برادر انور الدین خان بهادر که از شجاعان کارطلب بود بکار آمد و در واقع جنگی که بمیان آمد و با انوار الدین خان بهادر روست داد و تردد و سعی رستمخانه که ازان بهادر شیر نبرد بظهور آمد و مردمی که از طرفین مجروح و مقتول گشتند اگر مفصل بر زبان قلم دهد بطول کلام منجر میگردد مجملی ازان می نگارد که از طرف راجه اسلام خان دلاور خان جماعه دار زخمی شد و چند جماعه دار نامی دیگر کشته گردیدند و از بهر روز برآمده تا سه بهر هرطرف که نظر کار می کرد فیستان تیر بآبیاری جوی خون نمودار بود درین ضمن چنان اتفاق افتاد که از طرفی که راجه با فوج مقرری قول اسپ برداشته بمقابله پرداخت که همراهان راجه که در هرزه گوئی و اکثر اطوار ناپسند او بجان رنجیده در قابوی چنین وقت بودند از رفاقت پهلوتی نمودند و راجه با سعدودی چند اسپ تاخته بمقابله شتافت تا آنکه گولۀ اجل بر راجه رسید و چنان بی خبر کشته گردید که تا یک ساعت نجومی لشکر هر دو طرف مشغول کارزار بود و از زنده و مردۀ راجه خبر نداشتند اما امانت خان بعد فرار نمودن دلاور خان جماعه دار حکم شادیانه فتح نواختن فرمود و فوج راجه که اطراف امانت خان داشت متفرق گشت و آثار وزیدن نسیم فتح ظاهر گردید درین حالت سر راجه را نیز بریده آوردند و افغانان صاحب تمن خیمهای خود را آتش زده دست از همه مالیت دیگر برداشته فرار اختیار نمودند و اسپ و فیل بیشمار و خیمهای با تکلف و زروافر بضبط سرکار امانت خان

درآمد و تمام لشکر از تاخت و تاراج ذخیرهها اندوختند بعد ازان که بعرض جهاندار شاه رسیدن فرمان آفرین با دو خلعت صادر گردید - بعد ازان امانت خان بقصد پایمال و تاراج نمودن رام پوره که وطن اسلام خان بود خواست که روانه شود رانیها خبر یافته مبلغ نقد و دو فیل فرستاده التماس نمودند که راجه بپاداش کردار خود رسید بر ما بیوها سواری نمودن خلاف طریقه بزرگان است بعد ازان امانت خان را صوبه داری احمد آباد بدستور سابق مقرر فرمودند و بعد از رسیدن با احمد آباد زن، تغیر نمودند سبب آن معلوم نشد و مکرر خبرهای مختلف دور از عقل شنیده شد که قابل تحریر و تسطیر نیست * بعد که متواتر خبر حرکت محمد فرخ میر باتفاق هادات باره جهاندار شاه رسید اعزالدین نام پسر خود را با پنجاه هزار سوار برای مقابله محمد فرخ سیر مرخص ساخت و خواجه حسن خان را که نبیره کوکلتاش خان می شد و پنج هزار بود هفت هزار و مخاطب بخان دوران نموده زمام اختیار پادشاه زاده و تمام فوج و کار خانجات بار سپرده با توپخانه سنگین روانه کردند - اگرچه ذوالفقار خان بهادر نظر بر تنگ حوصلگی و عدم تجربه و سوی مزاجی و افسرده خاطری پادشاه زاده و حسب و نسب و سلوک و درشت خوئی خواجه حسن خان که از سغله نوازی زمانه بدین پایه رسیده بود اطلاع داشت رخصت او را همراه پادشاه زاده و اختیار کل بار دادن خلاف رای سلیم دانسته گوش زد پادشاه نموده بود لیکن از آنکه میدان کوکلتاش خان و ذوالفقار خان عداوت همچشمی بجائی رسیده بود که هر حرف و مصلحتی که از

ذو الفقار خان بظهور می آمد خلاف رای یکدیگر می دانستند و پادشاه را خاطر داری کوکلتاش خان کوکه و لعل کنور از جمله ارکان ایمان او گردیده بود ناچار شده اغماص می نمود و چمن قلیچ خان بهادر که برای رفاقت پادشاه زاده مامور گردیده از عدم سرانجام سفر همراه پادشاه زاده نتوانست برآمد به موجب حکم از عقب روانه گردید بعده که باد شاه زاده اعزال دین از دریای جمنا عبور کرد اختلال تمام بسبب عدم اتفاق و نفاق سرداران و بی اختیار بودن پادشاه زاده روی داد بعد از آنکه قلیچ خان بهادر با کبر آباد رسید چون شنید که کار و بار لشکر شاه زاده بسبب ناموافقت سرداران ابتدر است مصلحت دران دانست که چند روز در اکبر آباد توقف نموده انتظار آن کشد که فلک شعبده باز چه نقش تازه بر روی کار می آرد - و از آن طرف محمد فرخ سیر باتفاق سید عبد الله خان و حسین علی خان و دیگر بهادران رزم آزما قطع مراحل می نمود - چه بیله رام که فوجدار کوره و کوره بود باتفاق علی اصغر خان پسر کار طلب خان بهادر شاهي که فوجداری اتاوه داشت با خزانه پرگنات تعلقه خود بخدمت بادشاه زاده رسیده ملازمت نمودند بعده که بر رویه و سلوک خان دوران و بی اختیار بودن شاه زاده و بی نسقی لشکر اطلاع یافتند باز قابو یافته بر آمده خود را با خزانه بخدمت محمد فرخ سیر رساندند - همینکه اعزال دین نزدیک قصبه کهجوه رسید و خبر نزدیک رسیدن محمد فرخ سیر اشتهاار یافت هنوز که فاصله میزده چهارده کروه مانده بود حوصله باخته اواخر شوال نزدیک منزل کهجوه اندگر اقامت انداخته اطراف خیمه خود و لشکر حکم کندن خندق

و بستن سورچال فرمود - همیکه جهندهای لشکر قراول محمد فرخ سیر بفاصله در کوه نصب و نمودار گردید تزلزل تمام در لشکر اعزالدین افتاد - و سید عبدالله خان هراول محمد فرخ سیر دیوارهای اطراف دیهات ویران سورچال قرار داده شروع بزدن توپ از سه پهر روز نموده تا سه پهر شب توپ بر فوج اعزالدین میزد شب بیسبب و نهم شهر مذکور پادشاه زاده که از سابق بسبب سختی سلوک لعل کنور مغضوب پدر و افسرده خاطر می بود و بی اختیار بودن درین مهم از صاحب مدار گردیدن خان دوران که علاوه بیدماغی سابق گشته بود زیاده بیدل و دلباخته گردید و با خان دوران که آذار دل باختن او از جبین و چهره او ظاهر بود مشورت فرار نمود و هر دو بمرتبه مغلوب هراس گشتند که آنچه جواهر و خزانه و اشرفی توانستند با خود گرفته باقی از خزانه نقد و خیمه و توشک خانه و کارخانجات برای تاراجیان گذاشته پاسی از شب مانده هر دو سرداران با وقار مع همراگان وفادار سوار گشته راه فرار اختیار نمودند و چنان تزلزل و خلل در فوج پادشاه زاده افتاد که از لشکر دل و دست و پا باخته اکثر مردم را فرصت زین نمودن و مایحتاج ضروری باخود برداشتن نماند و در فرار بریکدیگر سبقت می نمودند که جان بسلامت بدربرند - هرکارها که خبر هزیمت پادشاه زاده اعزالدین بلشکر محمد فرخ سیر رساندند مدای مبارکباد خیمه بخیمه باآواز ساز تال و مردنگ بلند گردید و لچهای بازار با سپاه گرسنه تو از باز روز شکار برای تاراج خود را رسانده از زر نقد و فیل و اسب آنچه

بدست آنها افتاد بودند - بعده که شاهزاده خود را با کبریا بارساند
چین قلیچ خان بهادر مصلحت پیش رفتن نداده همانجا
نگاه داشت - جهاندار شاه که هفدهم شهر جمادی الاولی داخل
دار الخلافت شده چشم بر راه خبر فتح اعز الدین بود بر خبر شکست
او اطلاع یافته عقل و هوشی که از تاراج لشکر عشق مانده بود
یکبارگی در باخت و به تهیة سفر جنگ پرداخته وسط ذی قعدة
سنه بیست و سه مطابق بیست و پنجم آذر ماه الهی از دار الخلافت
برآمد - فوجی که همراه ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ بشمار آمد
از بیست هزار تجاوز نمود و بیست و پنج هزار سوار کولتاش خان
بمحله در آمد که مجموع اندازة هفتاد هشتاد هزار سوار و قریب
لک پیاده بعرض رسید و کوچ بکوچ متوجه مقابله فرخ سیر گردیده
خود را بسموگده متصل اکبر آباد رساند و از مقابل فرخ سیر که سوم
حصه لشکر جهاندار شاه فوج نداشت و بعسرت تمام طی مسافت
می نمود بعده که نزدیک مستقر الخلافت اکبر آباد رسید اگر چه
بحسب ظاهر نظر بر وفور سپاه ظن غالب مردم طرف فتح جهاندار
شاه بود اما از بسکه از طرف اختیار زن بازاری و سفله پروری و
پیش آوردن کم اصلا بد نام همه امرای ایران و توران از اطوار
جهاندار شاه راضی نبودند و با زبان پر شکوه کلمات یاس در شکست
جهاندار شاه می گفتند و فتح فرخ سیر آرزوی مردم صغیر و کبیر و مراد
دل لشکر گردیده بود و قلیچ خان بهادر و محمد امین خان که
هر دو سرگروه اهل توران بودند بمحمد فرخ سیر ساخته بدلدهی
و تحریک و ترغیب جنگ می کوشیدند و دیگر آنکه هر چند

ذوالفقار خان و کولکاش خان بهادر خود را از جمله بندگان های عقیدت کیش و جان نثار می شمردند اما حسد و نفاق همدیگر در دل آنها چنان جا گرفته بود که هر مصلحتی که می دادند و هر کاریکه می کردند خلاف رای همدیگر بود کولکاش خان برای بستن سو راه معبر آب جهنما بر محمد فرخ سیر مصلحت میداد و طرف ثانی او می گفت که خود از آب گذشته بمقابله باید پرداخت هر کدام موافق رای خود نزاع می نمود - و روزی که محمد فرخ سیر از راه دروایلغار نموده بکمال عسرت سپاه آن روی آب مقابل اکبرآباد رسیده بود سوای آنکه جماعه داران باجمعیت قلیل خود را رسانده بودند باقی فوج عقب مانده بود از ملاحظه شب خون آوردن فوج جهاندار شاه تمام شب یلدای دی را لجامهای اسپان بدست گرفته از سرما لرزان و از ناگهان رسیدن دشمن هراسان بسختی تمام بسر بردند - حاصل کلام که سرداران هر دو فوج موافق قابوی خود جویای تردد جنگ بودند چنانچه در ذکر سلطنت فرخ سیر بشرح و بسط باحاطه بیان خواهد آورد - سیزدهم ماه ذی الحجه سنه مذکور موافق نوزدهم دی ماه الهی بعد سه پهر فوجها را باهم بمقابله روی داد و سید عبد الله خان بانوج خود بآراستگی تمام مقابل جهاندار شاه حمله آور گردید اگرچه امرای توران بسبب غبار خاطر که از بعضی اطوار جهاندار شاه داشتند چنانچه باید دل بمقابله سید عبد الله خان ندادند و سید عبد الله خان نیز متوجه پیکار بهادران توران نگشته مقابل ذوالفقار خان پرداخته تردد نمایان بر روی کار آورد و از توپ خانه گذشته

خود را نزدیک قول رساند و از طرف دیگر حسین علی خان و صف شکن خان عرف حسین بیگ و فتح علی خان داروغه توپخانه و میر اشرف و زین الدین خان با بعضی دلاور پیشگان بارهه مقابل ذوالفقار خان رسیدند و از طرف فوج ذوالفقار خان نیز چنان صدای دار و گیر بلند گردید که بر لشکر بارهه از تیر باران نمودن عرصه تنگ گشت و جمعی کثیر از مردم بارهه از پا در آمدند - و از لشکر فرخ سیر علی اصغر خان و چهیلله رام ناگر با چندی از مبارز پیشگان برابر کوکلتاش خان صف آرا گشتند و عجب زد و خوردی بمیان آمد که از چهار طرف سوای فواره خون و آدم سرو پا باخته بنظر نمی آمد دران حملهای مرد ربا صف شکن خان که در حوضه فیل ردیف حسین علی خان بود و فتح علی خان و زین الدین خان پسر بهادر خان روهیلله و میر اشرف برادر میر مشرف که از مبارز پیشگان مشهور بود با جمعی بسیار نقد حیات در باختند و جانی خان جهان شاهی و مختار خان از لشکر جهاندار شاه از پا در آمدند و بر حسین علی خان چنان عرصه کارزار تنگ گردیده که بدستور بهادران تهور پیشه هندوستان خود را از فیل انداخته با چندی از شجاعت پیشگان بارهه تودن رستمانه نموده بعد برداشتن زخمهای کاری بی خبر گشته در معرکه افتاد - و سید عبد الله خان که از خدمات فوج جهاندار شاه تفرقه در فوج او افتاده بود که زیاده از صد دو صد سوار همراه او نمانده بودند و از رسیدن خبر موحش حسین علی خان عبد الله خان نمی دانست که مآل کار بکجا منجر خواهد شد و می خواست که خود را به بهیر جهاندار شاه رساند - و

از تفرقه شدن فوج بارهه کار بجائی رسید که صدای شادیانگه فتح جهاندار شاه بلند گردید - درین ضمن سید عبدالله خان بمدد طالع برپشته رسید که مشرف بر فوج قول سواری جهاندار شاه بتفاوت تیررس بود درین حالت جمعی از مردم بارهه بدو پیوستند عبد الله خان قابو و تقویت یافته با مردم کم جرأت زیاده نموده شروع بزدن تیر و انداختن بان نمود و سادات بارهه بهنیت مجموعی بخانهایی کمان در آمدند و میان فیلمهای سواری زنانه آشوب غریب و شیون عجیب روی داد جهاندار شاه تا بتحقیق خبر بردازد فیل سواری لعل کنور و دیگر نغمه سرایان و خواجه سرایان از صدمه تیر باران بجوش و خروش برقص درآمده هیچان شدند و اکثر همراهان جهاندار شاه نیز مغلوب هراس گشته در فکر فرار بودند درین حال فیل سواری جهاندار شاه نیز چنان به بیتابی درآمد که اختیار فیلبان نماند و از غلبه فوج بارهه خلیل تمام در لشکر جهاندار شاه روی داد - درین ضمن خبر کشته شدن کوکلتاش خان و رضا قلیخان داروغه توپخانه رسید و اعظم خان برادر کوکلتاش خان زخم کاری برداشته خود را به جهاندار شاه رساند و جهاندار شاه بمرتبه حوصله باخت که خود را بر فیل سواری لعل کنور رسانده نزدیک بآخر روز راه اکبرآباد بقصد فرار اختیار نمود - ذو الفقار خان که برین صاعرا اطلاع یافت و باوجودیکه عرصه کار زار بود تمکک گشته بود تا یکپاس شب برای تحقیق خبر جهاندار شاه و اعز الدین مقابل فوج محمد فرخ سپر استقامت ورزیده در جست و جوی پادشاه زده اعز الدین بود که اگر او را بیابند زود بیاورند که به پشت گرمی او خصم را از پیش رو بردارم نشانی ازان

برگشته طالع نیاافتند و ذو الفقار خان را قدم جرأت پیش گذاشتن توفیق نشد و الا باندک تردد محمد فرخ سیر را که با جمعی قلیل روبروی او ایستاده بود میگرفت - بهر حال جهاندار شاه بقول مشهور ریش تراشیده بالعل کنور در سواری ردیف گشته راه دارالخلافت اختیار نمود و ذو الفقار خان نیز مایوس گشته خود را نزد پدر رساند و ذو الفقار خان و جهاندار شاه بتفاوت یکپاس شب بدار خلافت رسیدند و جهاندار شاه یکسر نزد آصف الدوله اسدخان رفته طلب مصلحت کار و معاونت بمیان آورد و ذو الفقار خان نیز درین ماده بخدمت پدر التماس کرد که جهاندار شاه را طرف دکن یا کابل برده باز لشکر فراهم آورده بتلافی پردازد آصف الدوله دانست که اختیار کار از دست رفته و جهاندار شاه قابل پادشاهی نمانده و خزانه برای خرچ یکماهه میسر آمدن مشکل صلاح کار درین دانست که جهاندار شاه را بقلعه فرستاده بطریق نظر بند نگاه دارد *

آری ثمر شجر سغله پروری که ترک او امر الهی و اصرار در مناهی ورزیدن علاوه آن گرد و همین می باشد که ایام مدت حکم رانی جهاندار شاه یازده ماه نکشیده که آخر از دست محمد فرخ سیر مذبح گردید آری انسان غافل از کردار خویش آنچه بهزاران عیش و خوشوقتی می کرد آخر بندامت تمام همان را میدرود و نمی داند که دنیای بی اعتبار فانی عجب مکافات خانۀ درگاه الهی است هیاهات هیاهات باین همه شعور و عقل که حق سبحانه و تعالی از راه فضل خود با انسان کرامت فرموده و چشم و گوش و هرش داده بدین حیات چهار روز بی نقای دولت ناپایدار این سنجی سرا که فی الحقیقت دولت

است یکی درین جهان که با آن همه ثروت و کامرانی همیشه در غم و غصهٔ ابدیای زمان بسر برده آخر بسزای افعال خود میرسد دویم دران جهان پاداش عمل خواهد رسید آن را بی سوادان دهر پرست دولت می خوانند و آنقدر مست باد که کامرانی می گردند که سواي آنکه ترک اوامر الهی را جزو ایمان خود دانسته چنان مستغرق دریای غضب آفریدگار خود می گردند که بدون آنکه بتبعیت نفس کافر کیش عمر عزیز بی بدل را صرف مذهب الهی می نمایند کار دیگر ندارند خصوص در امور کامرانی و ریاست پیش چشم آنها را چنان پرده غفلت میگیرد که برای حکومت پنج روز و نفع و ضرر سه چهار درم حلال و حرام که پدر پسر را و پسر پدر را بآره سیاست مذبح ساختن بجای گوسفند قربانی تصور می نمایند و آخر خمیازه خمار آن در هر دو جهان باید کشید *

مهتاب خان و خانه زاد خان و میر خان و دیگر محبوسان که از ابتدای جلوس جهاندار شاه در قلعه محبوس بودند بسختی ایام ساخته بهزاران درد و صبر روز بشب می آوردند از شنیدن مرده فتح فرخ سیر که جهاندار شاه نیز با دیگر محبوسان در همان قلعه گرفتار پنجه اجل گردید در عیش و شادی بر روی خود را نموده با نگهبانان بلطف و مدارا پیش آمده سواي پادشاه زاده ها اکثر مغضوبان جهاندار شاه را بدون آنکه فرخ سیر داخل دار الخلافت شود از قید بر آورده آزاد ساختند و غم و الم اکثر ستم رسیده های جفا کشیده بفرحت و شادی مبدل گردید - و از انتشار این خبر خانه بخانه ارباب طرب صدای نوحه و زاری ماتم بلند گشت و مژدل خوش صدا

از خجالت فریادهای عسرت افزا که آخر هر خنده بگریه منجر میگردد
 بقصد آبر و روی خود سیاه نموده در اختلاط بر روی شاه و گدا بست
 و دائره که از خوشوفتی در پوست نمی گنجید لباس مادی پوشیده
 در بدر بگدائی کف بکف زدن آغاز نمود و بند بند سرنامی خوش
 الحان از هم جدا گردید و بلبان خوش آهنگ که لب از لب همزبان
 حور لقا جدا نمی نمود بکمال خواری و بی اعتباری بر خاک
 مذلت افتاد *

* بیت *

ز حادثات جهانم همین پسند آمد
 که سخت و سست جهان جمله در گذر دیدم

ذکر سلطنت محمد فرخ میر پادشاه بن عظیم الشان بن بهادر شاه که بواسطه چهاردهم بامیر تیمور میرسد

برطالبان اخبار لیل و نهار روزگار مخفی نماند که در ایامی که عظیم الشان پسر ارشد بهادر شاه پادشاه از صوبه بنگاله بموجب طلب خلک مکان عازم دکن گردید محمد فرخ میر پسر میانی خود را که بواسطه چهاردهم بامیر تیمور صاحب قران می رسید در صوبه مذکور نیابت نگاه داشته متوجه منزل مقصود گشت بعد که مابین راه چنانچه در ذکر سلطنت خلک منزل باحاطه تحریر در آمده بر واقعه جد خود اطلاع یافت و بهادر شاه پادشاه از صوبه کابل باکبر آباد رسیده باتفاق عظیم الشان مقابله و مقاتله با محمد اعظم شاه نموده فتح یافته تخت آرای هند گردیده متوجه مهم کام بخش برادر خرد خود گشت تا مراجعت بهادر شاه پادشاه از دکن بلاهور محمد فرخ سیر در بنگاله نیابت باستقلال داشت در سنه هزار و صد و بیست و دو مطابق سال پنج از جلوس که خلک منزل بهادر شاه رایت نزول در دار السلطنت لاهور افکنده بود صوبه بنگاله از تغیر محمد فرخ سیر باعز الدوله خان خانان بهادر مقرر نموده او را طلب حضور نمودند محمد فرخ سیر از بنگاله روانه شده بعظیم آباد عرف پتنه رسید - از آنکه محمد فرخ سیر را نسبت به برادر کلان محمد کریم

و برادر خرد محمد همایون بخت در سراتب صوری و معنری
 نزد جد و پدر چندان قدر و اعتبار نبود رفتن حضور برو شاق می
 نمود بعد رسیدن پتله بعد از عدم خرچ و رسیدن ایام برشکال انگیز
 اقامت در نواح سواد عظیم آباد عرف پتله انداخته بحضور عرضه
 داشت نمود - درین ضمن بعضی درویشان ریاضی دان باتفاق
 محمد رفیع نام حکیم که از علم تفجیم نیز بهره وافر داشت محمد
 فرخ سیر را از مزدغه نصیب شدن تخت در همان مرزمین مبشر
 ساخته وسیله پدش آمدن خود ساختند این معنی زیاده باعث
 توقف و مکث او دران ضلع گردید •

و در همان ایام محمد رضا نام مخاطب برعایت خان از
 معضوبان بهادر شاه پادشاه که آواره گم نام از سمت دکن گشته
 خود را طرف صوبجات شرقی رسانده بود فرمان جمعی قلعه داری
 قلعه رهناس گده که نزدیک صوبه بهار از قلعات مشهور آسمان
 شکوه واقع شده درست نموده باستقلال تمام آمده داخل قلعه گشت
 و بعد از خاطر جمعی از بندوبست و گرد آوری محصول محال نواح
 و متعلقه قلعه و فراهم آوردن ذخیره که متواتر حقیقت غدراو
 بعرض بهادر شاه پادشاه رسید و او نیز معروض داشت که از
 عدم بندوبست متصدیان حضور بدین منصوبه قلعه را متصرف
 شده ام کاست که از تصرف من بر آرد بعد عرض فرمان بهادر
 شاه پادشاه و حکم عظم الشان برای تنبیه و تادیب آن متغلب
 بی ادب و قلعه از تصرف او بر آوردن بفرام محمد فرخ سیر رسید
 و محمد فرخ سیر از همراهان صاحب رای مشورت سرانجام نکال آن

بد انجام خواست چون محاصره آن قلعه مصالح و تردد طلب بود و اقدام بران مهم بی مدد اندیشه صائب متعذر می نمود لاجپن بیگ نام قلماق که از تهور پیشگان کار طلب خود را میگردفت و دران روزها از جمله نوکران مغضوب برطرفی محمد فرخ سیر گشته بود از سر جانبازی بامید رزق رفته باز بآبروی تازه بجنگ آوردن مصحوب یکی از مقربان در خلوت پیغام نمود که اگر شاه زاده محمد فرخ سیر بشهرت رسیدن فرمان عفو جرائم و آفرین باد بر جرأت و جلالت و رشادت آن بد خصال و بحال داشتن قلعه بآن قلعه دار بد کردار نشان و خلعت همراه بنده داده نزد او روانه نمایند اغلب که بمدد طالع پادشاه عدو مال و آن شاه زاده بلند اقبال وقت سپردن نشان کار آن بد سگال بسازم اگر خود جان بر شدم بنتیجه آن سرافرازی خواهم یافت و در صورتیکه تصدق سر ولی نعمت گشتم فرزندان من به نفع آن سر بلندی ابدی حاصل خواهند کرد و این مصلحت پهنند همه ارکان دولت آمد و بعد شهرت رسیدن حکم عفو تقصیرات و مشتمال ساختن او و قلعه را بحال داشتن بران اجل رسیده نشان و خلعت حواله لاجپن بیگ نموده مروض ساختند و آن بهادر دل تهور نشان باجمعی از جانبازان شجاعت پیشه نزدیک قلعه رسید، بعد از آمد و شد پیغام و ابرام تمام باد و نفر ماذون گردید که بر سر دروازه آمده خلعت و نشان بسپارد - همینکه محمد رضا و لاجپن بیگ نزدیک هم رسیدند و قلعه دار خواست که بتقدیم آداب نشان بداد آن جوان جلالت پیشه دست از جان شسته بجملدی و چابکی تمام کار از یکی

به تهیگاه او رسانده بیک زخم کار او بساخت اگرچه عمله و فعله قلعه دشمن قلعه دار گشته واقعه طلب چنیدن روز بودند اما بعضی هراخواهان و خود مقتول چند زخم کاری بلاچین بیک و همراهان او رسانده رفقای او را از پا در آوردند اما بحکم آنکه * بیت

اگر تیغ عالم بچنبد ز جایی • نبرد رگی تا نخواهد خدای

چون اجل لاجن بیک نرسیده بود باوجود رسیدن زخمهایی کاری جان سلامت برد و مردم احشام و دیگر بندهای پادشاهی غلو نموده بمدد او کوشیده او را زنده بخانه برده بعلاج زخمها پرداخته با سر قلعه دار نزد محمد فرخ سیر روانه ساختند و محمد فرخ سیر او را مورد آفرین و عنایات ساخته بمنصب پادشاهی و خطاب بهادر دل خان سرافرازی داده بحضور معروض داشت و بعد عرض رسیدن چنیدن منصوبه عاقبت بخیر نزد جد و پدر محمد فرخ سیر نیز مستحسن افتاد - و در همان ایام خبر رحلت بهادر شاه پادشاه ازین جهان فانی بروضه جاودانی رسید و محمد فرخ سیر بعد استماع این خبر بدون تحقیق انفصال مقدمه میان برادران خطبه بنام عظیم الشان خوانده سکه باسم پدر زده برای رساندن خود بمدد عظیم الشان باهمراهان مصلحت نمود بعضی درویشان دنیا طلب و محمد رفیع منجم مانع آمده گفتند که حرکت تو ازین مکان میمنت نشان بدون آنکه خود در اینجا صاحب سکه و خطبه شوی صلاح دولت نیست - و درین آوان حسین علی خان باره که به نیابت عظیم الشان صوبه داری پتنه داشت و طرف پرگنات برای تنبیه اشقیاء رفته بود از شنیدن سکه و خطبه باسم عظیم الشان بدون رسیدن خبر مغلوب گردیدن

دیگر برادران ملال وسواس اثر از طرف محمد فرخ سیر در خاطر
بهم رسانید و همچنان نظر بر شجاعت ذاتی سادات باره و تسلط
حسین علی خان دران صوبه و موسسه عظیم در دل محمد فرخ سیر
نیز راه یافت و بنامه و پیغام مودت التیام او را مستمال ساخته
نزد خود طلبید و والده محمد فرخ سیر نیز ملتجی بحسین
علی خان شده از زبانی محمد فرخ سیر قول و عهد ایغای اختیار
و مدار سلطنت بمیان آورده چنان مطمئن ساخت که وسواس هراس
طرفین باتحاد اخوت مبدل گردید - و دران زودی خبر کشته شدن
عظیم الشان مع دیگر برادران و غالب آمدن جهاندار شاه لغایت
بیدستم ماه صفر چنانچه بزبان قلم داده شد رسید - و محمد فرخ سیر
بعد استماع این خبر اوائل ربیع الاول سنه هزار و صد و بیست و سه
هجری مطابق عشر ثانی فروردی ماه الهی سکه و خطبه بنام خود
نمود و روز بروز در عهد و قرار با حسین علی خان و استقلال محمد
فرخ سیر می افزود - چون سید عبد الله خان عرف حسن علی خان صوبدار
مستقل اله آباد که درین هنگامه بتبدیل سلطنت خزانه بنگاه
بدست او آمده بود و از شجاعان صاحب رای گفته می شد خار
خار وسواس و هراس عدم اطاعت او بهوا داری جهاندار شاه در
دل محمد فرخ سیر می خلید با فرمان تسلی و قرار می که با برادر او
نموده شده مع رخصت تصرف خزانه و ترغیب نگاهداشت
سپاه فرستاده مستمال نمود و حسین علی خان نیز درین ماده آنچه
دایست به سید عبد الله خان نوشته زنگ غبار دوئی از آئینه خاطر
او زدود بعد آنکه هر دو برادر که از رؤسای سادات شجاعت نشان

باره بودند بدل و جان پیمان مدد و رفاقت بمیان جان بسته
غائبانه و حاضرانه از سرفرو عهد و قرار بمیان آوردند و در تهیه و
سرانجام این مهم عظیم با دل پر امید و بیم کمر اتفاق بستند * ع *

آری با اتفاق جهان میتوان گرفت

و احمد بیگ که از جوانان و همراهان کار طلب و کوکه جهاندار شاه
گفته می شد و خواجه عاصم که از رفقای جان نثار خود را
میگرفت رفیق و محرک بر آمدن محمد فرخ سیر از پکنه بسمت
دار الخلافت گشتند - بعده که این اخبار شور بار در لشکر
جهاندار شاه انتشار یافت جهاندار شاه که مست و خمار زده
عشق خانه بر انداز بود خبردار گشته اوایل ربیع الثانی از لاهور
متوجه دار الخلافت گردید و از شنیدن عهد و قرار رفاقت هردو
برادر راجی محمد خان نام را که از پیش آورد های خان خاتان
بهادر شاه بی بود از تغیر مید عبد الله خان صوبه دار آله آباد مقرر
کرده سید عبد الغفار نام را که از شجاعان مشهور و نبیره صدر جهان
گفته می شد نایب باستقلال راجی محمد خان قرار داده مرخص
ساختند سید عبد الغفار با هفت هشت هزار سوار و سه چهار
هزار برقداز که یکی از زمینداران صاحب فوج آن ضلع نیز رفیق
او گشت روانه آله آباد گردید چون نزدیک کرا مانکپور رسید سید
عبد الله خان قریب سه هزار سوار و سه چهار هزار پیاده همراه ابوالمحسن
خان بخشی خود که اصل از سادات نجف اشرف و مشهور از
شجاعت پیشگان باتمکین بیجاپور بود برای مقابلت سید عبد الغفار
مرخص ساخت بعده که نزدیک سرای عالم چند بتفاوت مسافت

دو سه گروه هر دو لشکر فرود آمدند و چهار پنجروز در پیغام و پیام معقول نمودن همدیگر گذشت اواخر جمادی الاولی سید عبدالغفار بآراستگی و آهستگی تمام بهمعنائی غرور و نور سپاه توپخانه را پیش روی خود گرفته قدم بقدم می آمد و همان روز برادران سید عبدالله خان با اسم سیف الدین علی خان و نجم الدین علی خان و سراج الدین و رتن چند دیوان با قریب سه صد سوار بمدد فوج خود رسیدند هرچند که از سادات بارهه بعضی تیز جلوبی نموده قدم جرأت پیش میگذاشتند مردم سید عبدالغفار اقدام بر مقابله نمی نمودند بعده که بفصله تیر و بندوق نزدیک بهم رسیدند سید عبدالغفار بهیئت مجموعی شلک توپخانه فرموده بلا فرصت اسبها برداشته چنان تاخت بر سر خصم آورد که سادات بارهه را با آن همه بنوهرسربازی تاب مقاومت نماند و بمجرد مقتول و زخمی گردیدن چند سوار لشکر سید عبدالله خان رو بفرار آورد الا ابوالحسن خان مع برادران سید عبدالله خان و رتن چند دیوان هرچهار پنج سردار مع دو صد سه صد سوار جان سپار استقامت ورزیده از مقابله حمله خصم رو نتافتند و بیشتر از فوج سید عبدالغفار بتاراج و غارت بهیر فوج سید عبدالله خان مشغول گشتند و خود سید عبدالغفار اطراف سادات بارهه را فرو گرفته چنان عرصه تردد بر فوج مغلوب تنگ نمود که کار بکوته یراق و امتحان مآل جرأت سربازان تهور نشان کشید و دران دار و گیر سراج الدین علی برادر سید عبدالله خان با جمعی نقد حیانت مستعار در باخت و در همان گرمی غلبه و حملهای مرد

وبا سید عبد الغفار که سرداران بارهه سینه سپر ساخته بودند و امید نجات بقیة السف نمانده بود بمرتبه بازار زد و خورد از طرفین گرم گشت و گرد و باد تنگ چنان علاوه حجاب چشمها گردید که سردار از سپاه و سفید از سیاه فرق و شناخته نمی شد - درین ضمن آواز فکشته شدن سید عبد الغفار بگوش هر دو طرف سپاه رسید و مردم سید عبد الغفار دل شکسته گشته تا بتحقیق خبر پردازند سرداران بارهه اشاره بنواختن شادیانه فتح نموده چنان حمله رستمانه بر خصم آوردند و رگ هاشمی سادات چنان بحرکت آمد که فوج سید عبد الغفار مغلوب هراس گردیده رو بهزیمت آورد و جمعی که مشغول تاراج بودند نیز از شهرت کشته شدن سردار و فرار فوج دل و دست و پا باخته جان بسلامت بدر بردن را غنیمت دانسته دست از غنیمت برداشته اسب تاخته رو بهزیمت آوردند سید عبد الغفار هر چند فریاد زد که من زنده ام کجا میروید از غلوی اژدحام سپاه دل باخته گوش بحرف او نمی نمودند تا آنکه سید عبد الغفار نیز چار ناچار فرار اختیار نموده تا شاه زاد پور که فاصله یک منزل داشت عنان باز نکشید - بعده که خبر هزیمت سید عبد الغفار بجهاندار شاه رسید صلاح کار بتجویز صاحب مداران سلطنت دران دید که سید عبد الله خان را از سرنو مستمال ساخته بر مراتب چهار هزاره او دو هزاره افزوده آن صوبه را باو اصاله بحال داشته و فرمان عنایت آمیز و آفرین باد بنام او صادر فرموده مع خلعت روانه ساخت *

ذکر توجه نمودن محمد فرخ سیر از پتینه بسمت دارالخلافه

شاه جهان آباد بقصد مقابله جهاندار شاه

بعده که محمد فرخ سیر باتفاق هردو سپه سالار با وقار و صف شکن
خان عرف حسن بیگ که نیابت صوبه داری اودیسه داشت
و احمد بیگ و خواجه عاصم و دیگر رفقای جان نثار که مجموع
به بیست و پنج هزار سوار میرسید بکمال عسرت خرج از پتینه
برآمده متوجه دارالخلافه گردید - از جمله خزانهای پادشاهی و
جاگیر عظیم الشان که از صوبجات بنگاله دران سال روانه شده بود قریب
ببست و هشت لک روپیه بدست سید عبد الله خان افتاد و
قریب هفتاد و پنج لک روپیه بتصرف محمد فرخ سیر درآمد و دو
سه لک روپیه را جذص از تجار پتینه قرض گرفت - و از جمله خزانه که
که بقابوی سربلند خان فوجدار کرا افتاده بود چند لک روپیه خود
متصرف شده باقی خزانه را با خود گرفته بهمد بار برادر بیگار و کرایه
بطریق ایلغار قطع منازل نموده خود را بجهاندار شاه رسانده مورد
آفرین گشته بصوبه داری احمد آباد گجرات مرخص گردید - و
جهاندار شاه بعد شنیدن خبر حرکت محمد فرخ سیر از پتینه
اعزالدین پسر کلان خود را بافوج قریب پنجاه هزار سوار برای
مقابله محمد فرخ سیر مقرر و مرخص ساخته خواجه احسن خان
را که یزنه کولکناش خان می شد و پنج هزار بود هفت هزاری
و مخاطب بخان دوران نموده زمام اختیار شاه زاده و تمام فوج باو سپرده با
توپخانه سنگین روزه ساخت - و قلیچ خان بهادر پسر غازی الدین
خان بهادر فیروز جنگ را که از امرای کار طلب بود و نظر بر انقلاب

روزگار از عهد بهادر شاه استعفاي نوکري نموده منزوي گرديده بود
مستمال ساخته بمردشاه زاده مقرر فرموده از عقب روانه نمودند
بعد رسيدن قليچ خان بهادر باکبر آباد چون شنيد که شاه زاده
قبل ازان از دريای جمنا عبور کرده و اختلال تمام در لشکر بهسبب
نفاق سرداران و عدم اختيار پادشاه زاده رو داده لهذا از راه عاقبت
انديشی و رهنمونی راي صائب توقف نموده چشم بر راه آن بود
که فردا فلک شعبده باز چه نقش تازه بروی کار آورد - و ازان طرف
محمد فرخ سیر که سيد عبد الله خان و حسين علي خان و ديگر
بهادران جان نثار بطريق هراول طرف دست راست و چپ
بشکوه تمام صف آرا بودند قطع مراحل می نمود - و چهليله رام که
فوجدار کرا بود و علی اصغر خان پسر کار طالب خان بهادر شاهي
که فوجداری اتاوه داشت در راه آمده مصلحه بشاه زاده اعز الدين
ملحق شدند و چند روز در رفاهت بودند باز قابو يافته خود را باخزانۀ
متعلقۀ فوجداري علي اصغر خان به محمد فرخ سیر رساندند -
همينکه اعز الدين نزديک قصبۀ کهجوه رسيد و آرازه نزديک رسيدن
محمد فرخ سیر شنيد هنوز فاصلۀ سيزده چهارده کوره منزل مانده
بود که هراس شمشير سادات دردل او راه يافت و اواخر شوال
نزديک منزل کهجوه لنگر اقامت انداخته گرد خيمۀ خود و لشکر
حکم خندق کندن و مورچال بستن فرموده خصم را برخود دليل
نمود بعده که جهنمهای پيش خانۀ سيد عبد الله خان و حسين
علي خان بتفاوت يک دو کوره نصب و نمودار گرديدند بدون آنکه
فوجها را باهم مقابلۀ افتد سيد عبد الله خان ديوارهاي اطراف

دیہات را مورچال بسته از سه پھر روز تا سه پھر شب توپ
برفوج اعز الدین می زد شب بیست و نهم شهر مذکور شاه زاده که
از ابتدا بسبب سختی ملوک پدر که از ناموافقت لعل کنور مغضوب
می بود و بی اختیار بودن درین مهم از تسلط خان دوران علاوه آن
گشت زیاده بیدل و دلباخته گردیده با خان دوران که آثار جین و
دل باختن از جبین و چهره حال او نیز پیدا بود مشورت فرار بمیان آورد و
بمرتبه مغلوب هراس گشتند که سوای جواهر و خزانه اشرفی که بقدر
مقدور توانستند با خود گرفتند باقی از جمله خزانه و خیمه و توشک خانه
و کارخانجات همانجا گذاشته سه پاس شب گذشته هر دو سردار باوقار
مع همدمان وفادار سوار گشته راه فرار پیش گرفتند و چنان تنزل
در فوج هزیمت خورده افتاد که از لشکر دل و دست و پا باخته
اکثر مردم عمده فرصت بار نمودن مایحتاج ضروری و زین نمودن
اسبان نیافته در فرار بیکدیگر سبقت می نمودند که افتاد و خیزان
جان بسلامت بدر برند - هرکارها که خبر هزیمت خصم بلشکر محمد
فرخ سیر رسانند سوار و پیداد بيشمار که چون باز گرسنه در آرزوی
چنان شکار بودند بقصد تاراج هزیمت خوردها تاختند و از فیل و
اسب و خزانه و خیمه و کل کارخانجات آنچه بدست آنها افتاد
تاخت و تاراج نموده جمعی که قادر بر قوت یکروزه نبودند و شبها
بغاغه بسر می بردند ذخیرهها اندوختند و شام عسرت لشکر محمد
فرخ سیر بصبح عسرت مبدل گردید - گویند از جماعه اموال که بعد
تاراج رفتن بضبط در آمد آن قدر رخت زلانه از توشکخانه خان دوران
برآمد که از شمار آن عاجز آمدند تا بقماش فاخره دیگر چه رسد -

و اعز الدین که بحال تباد خود را با کبر آبان رساند قلیچ خان بهادر
 مصلحت دران دانست که اورا در مستقر الخلافت اکبر آبان ترسیدن
 حکم جهاندار شاه نگاه دارد - جهاندار شاه که هفدهم شهر جمادی الاولی
 داخل دار الخلافت شده چشم بر راه خبر فتح اعز الدین بود چون
 بر قضیه جانکاه وحشت افزای فرار پسر اطلاع یافت عقل و هوش
 که از بقیة السیف لشکر عشق داشت یکبارگی باخت و بتهیه
 برآمدن سفر جنگ پرداخته وسط ذیقعد سال هزار صد و بیست
 و سه مطابق بیست و پنجم آذرماه الهی از دار الخلافت برآمده
 بهر ارلی ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و پشت گرمی کوکلتاش
 خان بهادر و اعظم خان و جانی خان و سپه دار خان و بهادران
 ایران و توران و دیگر امرای رزم دیده مبارز پیشه و توپخانه جهان
 آشوب که قریب هفتاد هشتاد هزار سوار و پیاده بی شمار فراهم
 آورده بود متوجه مقابله محمد فرخ سیر گردیده خود را بدیده و
 عظمت تمام بسموگده متصل اکبر آبان رساند و ازان طرف محمد
 فرخ سیر بمدد یاروی اقبال و پامردی سید عبد الله خان و
 حسدن علی خان و دیگر امیران و مبارزان رزم جو که سیوم
 حصه لشکر جهاندار شاه فوج نداشت و به بی سرانجامی تمام و
 عسرت خرچ طی منازل بعیده نموده بود نزدیک مستقر الخلافت
 اکبر آبان رسید - اگرچه نظر بر زیادتیی سپاه و افزونی توپخانه و همه
 سوانجام محاربه که جهاندار شاه داشت گمان مغلوب شدن او نزد
 عقلا توهم محض می نمود اما از بعضی اطوار ناهموار جهاندار شاه
 و پایش آردن مردم کم اصل بدنام امرای قدیم و جدید و همه سرداران و

سپاه بمرتبۀ آزرده خاطر بودند که با زبان پرگله کلمات یاس می گفتند و بعضی نامداران با نام و نشان توران ملال خاطر از طرف جهاندار شاه بدین حد داشتند که بقول مشهور برای استحکام رابطه التیام و ثبوت حق بنامه و پیغام با محمد فرخ سیر عهد موافقت در میان آورده بودند - هرچند که ذوالفقار خان بهادر و گوکلتاش خان مع برادر خود را از جمله بندگان های عقیدت نشان جان نثار می شمردند اما بعلمت حسد و نفاق که میان هم داشتند و تشنه خون همدیگر بودند اکثر کارهای عمده را علی الرغم همدیگر ابقر و ضائع می نمودند و در منصوبۀ استیصال هم میکوشیدند خصوص گوکلتاش خان که از حسد ذاتی همه وقت خلاف رای سلیم ازو سر بر میزد تا آنکه برای بستن سر راه معبر آب جهنما بر محمد فرخ سیر یکی می گفت تا مقدور نباید گذاشت که لشکر خصم از آب بگذرد و خود از آب گذشته بمقابله باید پرداخت دیگری صلاح میداد که محمد فرخ سیر را این طرف باید کشید چرا که اگر از آب گذشته جنگ اندازیم اغلب که خصم بعد هزیمت یافتن فرار اختیار نموده سر نو ماده فساد ملک گردد و مهم بطول انجامد و از بسیاری آب و عدم پایاب گمان عبور محمد فرخ سیر از آب بدان زودی نداشتند و روزی که محمد فرخ سیر بکمال عسرت خرج و بی سرانجامی خود و سپاه که همه بحال تباه مسافت دو روزه را بطریق ایلغار طی نموده آن روی آب مقابل اکبر آباد رسیده بود و بیشتر از فوج عقب مانده بود و سرداران بجمعیت قلیل خود را رسانده بودند بمرتبۀ تزلزل ناگاه رسیدن

فوج جهاندار شاه و شب خون زدن بر لشکر محمد فرخ سیر داشتند که اکثر سپاه لجامهای امپان بدست گرفته از سرما لرزان و از دشمن هراسان چهار پاس شب یلدای ماه دی را در پاس چشم زخم لشکر و شمردن ستاره بسر بردند و آخر شب یازدهم ذی الحجه سید عبد الله خان هراول بعد تحقیق معبری که تا سینه آدم آب داشت راه بالایی آب اختیار نموده از مقابل لشکر جهاندار شاه گذشته از معبر متصل سرای روز بهانی که مائل طرف شاه جهان آباد چهار کوهی از اکبر آباد واقع ست عبور نموده باز دار الخلافت را طرف پشت داده از عقب فوج خصم نمودار گردید و محمد فرخ سیر نیز با بعضی همدمان خاص و مبارزان جانباز یک تاز بتفاوت سه چهار پاس از آب گذشت و حسین علی خان و چه بیله رام ناگر برای سد راه فوج جهاندار شاه گردیدن بطریق چند اول آنطرف آب مانده بعد خاطر جمعی بتفاوت یک شب و روز از آب عبور نمودند و سپه سالاران جهاندار شاه وقتی خبردار شدند که آشوب رسیدن سیلاب بلای فوج محمد فرخ سیر از عقب نمودار گردید سراسیمه وار که فوج بندی اول بحال نماند متوجه خصم گشته از سرنو بترتیب فوج و اهتمام پیش بردن توپخانه پرداختند جانب راست گولکش خان بهادر با برادر خود و اعظم خان و جانی خان و دیگر بعضی از سرداران جانباز جا گرفت و طرف چپ ذو الفقار خان و عبد الصمد خان با جمعی از امرای رزم جوی معرکه آرا گردیدند و جانب یمین گولکش خان اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر و قلیچ خان بهادر و جان

نثار خان و دیگر بهادران توران جابجا جا گرفته آرایش فوج گشتند و راجی محمد خان و اسلام خان و مرتضی خان و حفیظ الله خان و رضاقلی خان داروغه توپخانه با توپ و رهنه و شترنال و هتھنل و زنبورک بیشمار مع دیگر امرای کارطلب رزم جو و جمعی از افغانان پلنگ خوکه اگر بتعداد اسم هریک پردازد بطول کلام می کشد یمین و یسار و یلتمش فوج مقرر گشتند - روز چهارشنبه سیزدهم ماه ذی الحجه موافق نوزدهم دی ماه الهی سنه هزار و صد و بیست و سه که تاسه پھر روز اثر مقابلۀ فوج پیدا نبود قریب به پھر روز مانده اول سید عبد الله خان هراول با جمعی از نامداران تهور پیشۀ بارهه بآراستگی تمام مقابل فوج جهاندار شاه حمله آور گردید - اگرچه امرای توران بسبب بیدلی که از بعضی اطوار پادشاه داشتند چنانچه باید دل بمقابلۀ خصم ندادند اما بمجرد چند تیرہی که بر روی سید عبد الله خان انداختند سید عبد الله خان متوجه پیکار بهادران توران نگشته بمقابلۀ دیگر دلاوران فوج جهاندار شاه پرداخت و تردد نمایان بر روی کار آورده از توپخانه گذشته خود را نزدیک فوج رساند و از طرف دیگر حسین علی خان و صف شکن خان عرف حسن بیگ که از ترکان جلالت نشان بود و فتح علی خان داروغه توپخانه محمد فرخ سیر و میر اشرف و زین الدین خان با بعضی از دلاوران بارهه مقابل ذو الفقار خان معرکه آرا گشتند و خان زمان عرف علی اصغر و چہیلہ رام ناگر با چندی از مبارز پیشگان برابر گوکلناش خان صف بیدار استند غریب دار و گیر و عجیب زد و خورد بمیان آمد تا نظر کار میکرد از برق شمشیر آبدار شعله بار

دلاوران شیر شکار و خون فرقی سربازان جان سپار معرکه کارزار گلزار
ازغوان می نمود * بیت *

بهاری ز شمشیر کین برگرفت * نئی نیزه سر سبزی از سر گرفت
چنان آتش تیغ کین شد بلند * که جستی زجا جوهرش چون میزند
دران حملهای مرد با صف شکن خان که ردیف حسین علی خان در
حوضه فیل بود و فتح علی خان داروغه توپخانه محمد فرخ سیر
و زین الدین خان پسر بهادر خان روهیله و میر اشرف برادر میر
مشوف که هر دو از جماعه داران و رفیقان تهور پیشه محمد حسین
علی خان بودند باجمعی نقد حیات در باختند - و خان زمان و چهلیدرام
ناگر دران حالت صرفه درین دیدند که خود را کنار کشیده جویای
قابوی وقت باشند - و جانی خان جهان شاهی و ممتاز خان از طرف
جهاندار شاه شرط جان نذاری بتقدیم رسانده از پا در آمدند - و
حسین علی خان که عرصه کارزار بر فوج خود تنگ دید نظر بر
غایب خصم بدستور آیین بهادران تهور پیشه هندوستان خود را
از فیل انداخته با جمعی از دلوران بارهه تردد رستمانه نموده
زخمهای تیر و گولی برداشته از خود بیخبر گشته هر معرکه فدا -
و سید عبد الله خان که از صدقات تیر بازاران تفرقه تمام بر فوج
او روی داد و فیلهایی نشان او با بیشتر از جماعه داران از وجود
گشتند - گویند باوجود از صد و صد سوار زیاده با او مانده بودند دران
حالت سید عبد الغفار روبروی فیل سید عبد الله خان آمده گفت منم
سید عبد الغفار و تیری بچله کمان در آورده طرف سید عبد الله خان
انداخت همراهان سید عبد الله خان برو تاختند و سید عبد الله خان

نیز تیر او را رد کرده تیری برو انداخته زخمی ساخت سید عبدالغفار زخم برداشته جان بسلامت بدر برد - بعده سید عبدالله خان که نمی دانست کجا می‌رود و مآل کار یکجا منجر خواهد گردید و از حال برادر نیز بوقعی آگاهی نیافته بود درین حالت جمعی از همراهان او بدر پیوستند و یک گونه تقویت بهمرسانده خواست از عقب فوج جهاندار شاه خود را بر بهیر خصم رساند اما از صدمات فوج اطراف برو معلوم نبود که از کجا سربدر خواهد آورد و درین ضمن بمدد طالع بر پشته رسید که مشرف بر قول و فعل سواری جهاندار شاه بتفادرت تیررس بود باوجود بلند شدن صدای شادیانه فتح پادشاه برگشته اختر از اثر بد مددی ایام که از رسیدن فوج خصم طرف عقب خبر نداشت سید عبدالله خان قابو یافته با مردم کم شروع بزدن تیر نمود و سادات بارهه بیکبار جلوریز بخانهای کمان در آمدند و میان فیلهای سواری زنانه آشوب غریب رو داد هنوز جهاندار شاه بقصد دفع خصم نپر داخته بود که فیلان سواری لعل کنور و دیگر نغمه سرایان و خواجه سرایان از صدمه تیر باران بجوش و خروش آمده جا خالی نمودند و اکثر همراهان جهاندار شاه مغلوب هراس گشتند جهاندار شاه که بیخبر و غافل از نیرنگی زمانه بود از مشاهده آن هنگامه خواست که متوجه خصم گردد فیل سواری او نیز برفاقت فیلان دیگر شوخی آغاز نمود و اختیار فلیپان نماند دران حالت فوج متفرقه سید عبدالله خان که هردم از اطراف رسیده زیاده می شدند و هجوم می آوردند سادات بارهه دلیرانه قدم جرأت پیش گذاشتند و خلل تمام در لشکر جهاندار شاه

بهم رسید و فوج رو بهزیمت آورد - و گوگلشاش خان از مشاهده آن خواست که خود را بمدد جهاندار شاه رساند درین ضمن علی اصغر خان و چهبیله رام که بر قابوی وقت در کمین بودند و بروایتی دیگر قبل ازان بر گوگلشاش خان تاختند و سر راه او گرفته بزخمهایی پیای گولی و تیر از پا در آوردند و رضا قلی خان داروغه توپخانه نیز بکار آمد و بروایتی زخم برداشته خود را باکبر آباد رساند بعده مسموم گردیده ودیعت حیات نمود - و اعظم خان برادر گوگلشاش خان زخم برداشته خود را بجهاندار شاه رساند و کار بمرتبه جهاندار شاه تنگ گردید که خود را بر فیل سواری لعل کنور رسانده نزدیک بآخر رز راه اکبر آباد پیش گرفت و ذوالفقار خان که ازین ماجرا اطلاع یافت باوجودیکه عرصه کار زار برو تنگ گشت تاقریب یکپاس شب مقابل قوج محمد فرخ سیر استقامت ورزیده در جست وجوی خبر تحقیق جهاندار شاه و اعز الدین سعی موفوره بکار برده مردم را امیدوار رعایت مبلغها نموده باطراف دواند که اگر پسر جهاندار شاه را ببابند و بیارند بتقویت او حریف را از پیس رو بردارد نشان ازان گم شدگان برگشته طالع نیافتند و ذوالفقار خان نیز مایوس گشته راه دار الخلافه اختیار نمود - آری ثمر شجر ندامت سغله پروری پادشاهان همین می باشد و حمد و نفاق نوکران صاحب مدار آخر کار همین نتیجه می بخشد - بعده که صدای شادیانگه فتح و نصرت محمد فرخ سیر بلند آوازه گشت مردم سید عبدالله خان برای جست و جوی حسین علی خان میدان لاشها آمدند از دست اندازی لچها برهنه و بشخود

افتاده یافتند اما همین که مزدۀ فتح محمد فرخ سیر
 یگوش هوش باختۀ او رسید جان تازه در قالب او دمید
 و او را برداشته نزد برادر او سید عبد الله خان آوردند - و
 جهاندار شاه شب در اکبر آباد بسر برده بقول مشهور ریش تراشیده
 تغییر وضع و هیئت نموده آخر شب باتفاق لعل کنور و چند نفر
 دیگر روانۀ شاه جهان آباد گردید - ذوالفقار خان و جهاندار شاه
 بطریق ایلغار بتفاوت یکپاس شب بدار الخلافت رسیدند و جهاندار
 شاه یکسر نزد آصف الدوله رفته طلب مصلحت کار و معاونت بمیان
 آورده ابرام تمام نمود و ذوالفقار خان نیز درین ماده بخدمت
 پدر التماس کرد که جهاندار شاه را طرف کابل یا دکن برداشته
 ببرد باز لشکر فراهم آورده در تلافی کوشد آصف الدوله که جهاندار
 آزموده کار بود چون دید که سر رشته کار از دست رفته و معزالدین
 قابل فرمانروائی نمانده و سوای شورش ملک و بجز خرابی خلق
 فائده دیگر مرتب نخواهد شد و خزانه نمانده که ازان گرد آوری سپاه
 توان نمود صلاح کار درین دانست که معزالدین را بقلمعه فرستاده
 بطریق نظربند نگاه دارد و ذوالفقار خان را ازان اراده جهان آشوب
 مانع آمده گفت هر که از اولاد تیموریه فرمان فرما گردد ما را اطاعت
 او لازم ازینکه جهاندار شاه را برداشته بسمت دیگر بریم و باعث
 فتنه و فساد تازه گردیم خدا علیم است که مآل کار بکجا منجر گردد -
 اگرچه بر عقلای منصف پیشه ظاهر است که هر چند باز داشتن
 آصف الدوله پسر را با فسانه و افسون نصائح بموقع و بجای بود اما
 نمی دانست که بحکم یضحک التقدير علی التدبیر دستگیر بالای

تقدیر و هدف تیر ملامت برنا و پیر و مطعون جمع کثیر خواهد
گردید و جان شیرین پسر و آبرو و دولت موروثی خود بباد فنا
خواهد داد *

* بیت *

مباش غره که دارم عصای عقل بدست

که دست فتنه درازست و چوب را در سراسر است

و نیز گفته اند *

* بیت *

بعذر توبه توان رستن از عذاب خدای

رایک می نتوان از زبان مردم رست

سلطنت جهاندار شاه ده ماه چند روز بود *

* بیت *

زمانه دیر شد کین پیشه دارد ، کزین بستاند و آنرا سپارد

بر هوشمندان نکته سنج مخفی نماید که در ابتدای دیباجه بزبان
قلم داده - باید که مورخ امین باشد یعنی بامید نفع و بیم زجر
موافق رویه مولغان مجبور عهد طریقه طرفداری و عداوت ورزی
دوست و بیگانه از میان برداشته بجز راستی زبان خامه را آشنا
بدستیر سوانح نسازد باز بتحریر می آرد که چون در سلطنت محمد
فرخ سیر بادشاه که از انقلاب وضع روزگار بوقلمون رنگ تازه ریخته شده
و واقعات غریبه و حادثات عجیب ناشدنی از تغیر اوضاع عالم بعرضه
ظهور آمده و عزیزان واقعه طلب حیدری و نعمت آلهی گشته
جانب داری مخالفت طرفین را از حد گذرانده هر طرف که نظر
بر نفع و نقصان خود عنان توجه معطوف داشتند همه خوبی
طرف دیگر را بعیب منسوب نموده و عیب طرف ثانی را بچشم
پوشی مبدل ساخته از جاده عدال قدم بیرون گذاشته اند و مقرر

اوراق که بجانبد شوق خویش تضییع اوقات درین تالیف می نماید و جانب خویش و بیگانه باسید فیض و هم رویه مزاج گوئی میر و وزیر اختیار ننموده آنچه خود مشاهده کرده و از زبان جمعی که مصاحب گاه بیگاه مقربان محمد فرخ سیر و سادات که محرم بزم و شریک رزم بوده اند مسموع نموده بعد تحقیق اختلاف قول آنچه مقرون بصدق دانست بزبان خامه صدق بیان می دهد معینا چو در افراک وقائع و رویداد نزد این عاجز نمی رسد بلکه دران ایام تالیف از پریشانی و بد مددی زمانه کاغذ برای مسوده میسر نمی آمد و روایت مختلف علاوه آن گردیده اگر در بعضی مقدمات از روی تاریخ و راوی دیگر که آن هم شاید که خالی از جانب داری طرفین هم نباشد اختلاف یابند از آنکه در کتب معتبره سیر هم تفاوت روایت می باشد مسود حکایات را معذور داشته مطعون هدف تیر ملاحت نه سازند بلکه قلم عفو بر جریده گفتار او کشند *

ذکر سلطنت محمد فرخ سیر بن عظیم الشان بن شاه عالم بهادر شاه و فتح یافتن او و سوانح سال اول از جلوس بعد از آنکه محمد فرخ سیر پادشاه جهان را بکام خود یادت و شب خطر بصبح ظفر مبدل گردید اول قلیچ خان بهادر و دیگر سرداران توران بوساطت سید عبد الله خان آمده آداب تهنیت سلطنت بجا آورده مورد عنایات و آفرین گردیدند و سید عبد الله خان را مع لطف الله خان صادق و دیگر امرا برای بند و بست دار الخلافت مرخص ساخته خود پادشاه بعد هفتة متوجه شاه جهان آباد

شده چهاردهم محرم [۱۱۲۴] درباره پله متصل سواد دار الخلافت
 نزول نمودند - سید عبد الله خان را مخاطب بقطب المملک و یار
 وفادار ظفر جنگ باعزایات دیگر نموده منصب هفت هزار
 هفت هزار سوار دو اسبه و سه اسبه مرحمت ساخته تسلیم وزارت
 فرمودند و حسین علی خان را خطاب امیر الامرا بهادر فیروز جنگ
 و مراتب هفت هزار هفت هزار سوار مع دیگر مراعات عطا
 فرموده بخدمت میر بخشی مقرر نمودند و محمد امین خان را
 ملقب باعتماد الدوله باضافه هزار سوار ساخته بخشی دوم
 فرمودند و قلیچ خان را که پنج هزار بود از اصل و اضافه هفت
 هزار هفت هزار سوار نموده خطاب نظام المملک بهادر فتح جنگ
 عزایت فرموده صوبه دار دکن ساختند و داود خان را که بنیابت
 ذو الفقار خان در خجسته بنیاد بود و صوبه داری برهانپور امالة
 داشت صوبه دار احمد آباد گجرات مقرر فرمودند و محمد عامر
 خطاب مصاصم الدوله خاندوران بهادر و منصب هفت هزار
 شش هزار سوار سرلمندی یافت و احمد بیگ را که کوکله
 معزالدین بود مخاطب بغازی الدین خان غالب جنگ ساخته
 شش هزار پنج هزار سوار نموده بخشی سوم فرمودند و
 قاضی عبد الله تورانی را که قاضی جهانگیر نگر بود و او را قبل از
 توجه رایات سمت دار الخلافت برای اصلاح بعضی مقدمات
 خفیه روانه شاه جهان آباد نموده بودند ملقب بخان خانان
 میر جمله نموده بمنصب هفت هزار هفت هزار سوار معزز
 ساختند - اگرچه بحسب ظاهر بخدمت داروغگی دیوان خاص

و داروغگی قاک مفوض گردید اما همد و محرم راز نموده اختیار دستخط خاص بار وا گذاشتند و محمد جعفر را که منشی گری ضمیمه بعضی خدمات دیگر داشت خطاب تقرب خان و خدمت خانسانانی و دار الانشا مفوض گردید و دیگر مدیف الدین علی خان و نجم الدین علی خان برادران قطب الملک و خان جهان و جمع کثیر که رفیق کارزار بودند و دیگر سادات باره و بعضی و الشاهدیهایی کار طلب که حق خدمات آنها ثابت شده بود که اگر بتعداد اسم آنها پردازد از سر رشته اختصار بیرون میزد تهریکی فراخور قسمب و حسن خدمت میان همچشمان از عطای منصب و اضافه و خطاب و خدمات امتیاز یافتند *

بعده که قطب الملک سید عبد الله خان بموجب حکم برای بدو بستم ملکی بشاه جهان آباد رسیده بذسق سلطنت و وزارت و مهمات ملکی پرداخت اول علت غائی ماده فراع که مابین میر و وزیر بمیان آمد این بود که بعد از جدا شدن قطب الملک از پادشاه محمد فرخ سیر دیوانی تن و خالصه را به چه بدهد و ام ناگر مقرر نمودند و افضل خان را که امتداد محمد فرخ سیر پادشاه بود صدر الصدور فرمودند و قطب الملک که بدار الخلافت رسید دیوان خالصه را بنام لطف الله خان صادق و صدارت کل باسم سید امجد خان که سابق در عهد بهادر شاه پادشاه نیز بدین خدمت منصوب بود مفوض نمود - بعده که محمد فرخ سیر پادشاه بسواد دار الخلافت رسیده متوجه امور سلطنت گردید در تعیین صدارت و دیوانیان میان پادشاه و وزیر مضایقه

بمیان آمد قطب الملک گفت که در ابتدای استقلال وزارت
 که مقرر کردهای من بحال نماند اعتبار وزارت معلوم میر جمله
 و دیگر بعضی مقریان عهد پیشه نیز درین ماده خاطر نشان
 پادشاه نمودند که پادشاهان هر چند نوکران را اختیار دهند باید که
 حد خود را دانند نوکر را چه یارا که بی حکم پادشاه تعین خدمات
 عمده صدارت و نیابت و وزارت نماید - اگر چه محمد فرخ سیر پادشاهی
 بود پوسعت خالق و قدر دانی موصوف در مقابل خدمت و تیرد
 هر یک می خواست بقدر امکان بر عایت و عنایت منصب و
 خدمات عمده میان همپشمان امتیاز بخشید اما چون اختیار
 نداشت و جوانی بود ناآزوده کار از امور سلطنت بیخبر و از
 خرد سالی در صوبه بنگاله دور از جد و پدر نشو و نما یافت و
 مستقل بر رای غیر که استقامت مزاج و رای صائب اصلا نداشت
 و از مدد چوگان طالع گوی مراد دولت خدا داد سلطنت ربوده
 بود و جبن ذاتی برخلاف جوهر خاندان تیموریه علاوه آن داشت
 و بغور سخن صاحب غرض نمی رسید از ابتدا خود ماده فساد
 سلطنت خویش گردید و کشید آنچه کشید انشاء الله تعالی
 بتفصیل بزبان قلم صدق بیان داده خواهد شد - چنانچه در آغاز
 جلوس از محمد فرخ سیر غلطی که در اصول بنیادی جهانبنایی
 بظهور آمد آن بود که منصب وزارت چنان امریست خطیر که
 همیشه پادشاهان سلف بدانشمندان با وقار صاحب حوصله که
 بصفت بر دباری و تجربه کاری و طبع حلیم و رای سلیم موصوف
 باشند بعد امتحان مرور ایام مقرر می فرمودند که اگر اول پایه وزارت

که مراد از دیوانی یکی از بلا و اولاد و اطفال سلاطین باشد
 فرا خور حوصله سادات باره می بود حضرت صاحب قران ثانی
 در سلطنت سی و یک سال و خلد مکان که دستور العمل سلطنت
 بودند در مدت پنجاه سال فرمان روائی دیوانی یکی از صوابعات
 یا متصدی گری یکی از پادشاه زاده ها برؤس باره می فرمودند
 بلکه سادات باره می که در جوهر شجاعت و بهادری ضرب المثل
 اند از عهد اکبر پادشاه پدایه امارت رسیده بودند و بهرگز از حلم و
 برد باری که کمتر اثر جوهر غیرت با شجاعت ضمیمه میگردون
 میداشتند پابند جاذبه حب ریاست بدین مرتبه نمی گشتند
 که چنان بار سنگین امر خطیر اختیار نموده مدار سلطنت بعهد
 خود گرفته آخر کار کار بجائی رسانند که مطعون عالمی گردیدند
 و بد نامی آقا کشی آنها بگوش عالمیان و پادشاهان هفت اقلیم
 رسید و ماده فساد آشوب تمام سواد اعظم هندوستان گردیده آخر کار
 باعث استیصال و قلع ریشه دولت باره می گردند چنانچه عنقریب
 باحاطه تحریر خواهد درآمد آری بزرگان گفته اند هر یکی را عقل
 بکمال و فرزند بجمال نماید اما نه چنانست - هر یکی را بهرکاری
 آفریده اند - القصه اگر چه نزاع صدارت و دیوانی خالصه تن چندین
 صورت انفصال یافت که صدارت موافق فرموده پادشاه بنام افضل
 خان قرار گرفت و دیوانی خالصه بلطف الله خان صادق مقدر
 نمودند و چه بیله رام را بصوبه داری اکبر آباد تعیین نمودند اما تخم
 عداوت در مزرعه دلهای طرفین بآبیاری شیطان صفتان نمام پیشه
 کاشته گردید - و میر جمله که در مزاج پادشاه جا گرفت اگرچه

نسبت باشنایان و محتاجان در فیضرسانی و اجرای کار خلق الله و دیانت ممتاز بود و عالمی ازو کامیاب می گردید اما چون نمی خواست که زمام مدار فرمان فرمائی هذ بدست سادات بارهه باشد از مشاهده اختیار سلطنت که بکف اقتدار هر دو برادر میدید در عالم همچشمی و حسد برو گوارا نمی نمود و بوسیله اظهار خیرخواهی و همدمی مقربان تازه بعرصه آمده و دیگر آتش افروز ماده فساد و عناد میان پادشاه و سادات بارهه می گردید و بقول مشهور محرک مصلحت قطع شجر حیات امیران موردنی و بر انداختن خاندان آصف الدوله نیز او گشت و هر دو برادر بسبب ماده نفاق و نزاع که میر جمله در کار و تعلغه آنها دخل می نمود متحمل نگشته روز بروز قدم از جاده طریقه اطاعت بیرون میگذاشتند هرچند که در بعضی السنه مردم عام شهرت یافت که سادات نیز شریک قتل و محرک استیصال ذوالفقار خان نصرت جنگ گردیدند اما آنچه بر مسود اوراق بروایت ثقه ظاهر شده بقیه قلم می آرد *

بعده که آصف الدوله و ذوالفقار خان با دل پراز دسواس و هراس در باره پله آمده خیمه زده اراده ملازمت پادشاه نمودند چون امیر الامرا حسین علی خان بر مشورت و اراده میر جمله و پادشاه اطلاع یافته بود بآصف الدوله پیغام نمود که اگر بوساطت من ملازمت نمایند یک سرموی شما را احدی کم نمی تواند نمود صاحب مداران دیگر که برین معنی مطلع گردیدند خلاف صلاح و صواب دید دولت دانسته تقرب خان را که از مردم

ایران بود به نسبت همجنسی نزد ذوالفقار خان فرستاده تسلی او نموده و قسم کلام الله مجید بمیان آورده خاطر نشان نمودند که در صورت ملازمت معرفت امیرالامرا سواي ندامت و خسارت جاني و مالي فائده ديگر نخواهد شد - و اصل آنکه در مقابل افعالی که در ایام حکم رانی و سر فوجي بر غربا و ضعفا و سادات از اکثر صاحب ثروتان باختیار و بلا اختیار بظهور می آمد چنانچه از داود خان نائب دکن او چه ظلمها که باتفاق مرهقه بعمل نیامد و در صاحب اختیار گردیدن سبها چند که در اخذ رشوت و اهانت سادات و مردم با نام و نشان زیاده از حد می کوشید منتقم حقیقي می خواست که مکافات کردار او را بکنار او گذارد و او را نیز غیرت رجوع آوردن بسادات بارهه دامنگیر گردید و اجلس گریبان کشان بپای دار مکافات اعمال او رساند القصه میر جمله آصف الدوله و ذوالفقار خان را آورده دستهای ذوالفقار خان را بدالا بند بسته ملازمت فرمود و آصف الدوله دوسه کلمه مشتمل بر عذر تقصیرات و التماس عفو جرائم خود و پسر عرض نمود از روی مهربانی ظاهري حکم را نمودن دست و عطای خلعت و جواهر نمودند و بآصف الدوله فرمودند که شما بخانه روید چون با ذوالفقار خان کار و مصلحت ضروری داریم در خیمه بیرون نشیند بعده که آصف الدوله رسیدن اجل موعود پسر از دیده دل مشاهده نمود با دل زار و دیده اشکبار بخیمه خود مراجعت نمود و ذوالفقار خان دست از جان شسته و مستعد قتل خود گشته در مکان مامور رفت و نشست اطراف او را امرا و چیلها فرو گرفتند

اول پیغام خشونت آمیز چند از دعوی خون عظیم الشان و محمد کریم بمیان آوردند و ذو الفقار خان بحکم آنکه * * بیت *

هرکه دست از جان بشوید * هرچه در دل آید بگوید

جوابهای سخت و درشت میداد درین ضمن لچین بیگ ملقب به بهادر دل خان و بروایتی یکی از چیلها از عقب سر ذو الفقار خان آمده غافل تسمه برگردن او انداخته کشید و از اطراف چیلها آمده هجوم آورده شروع بزدن چوب و مشت و لکد و رساندن سرکارد و خنجر نموده فرصت حرکت و پازدن ندادند تا فارع ساختند - و همان روز فرمودند که بقلعه رفته جهاندار شاه را که در تربولیه اندرون قلعه جای تنگ و تاریک بود بهمان کشیدن تسمه روانه شهرستان عدم ساختند - و محمد فرخ سیر که هفدهم محرم الحرام داخل شهر و قلعه گشت فرمود سر جهاندار شاه را در مکافات آنچه ازو در حق برادران و امرا گذشته بالای فیل برسر نیزه نموده لاش او را در حوضه فیل انداخته و لاش ذو الفقار خان را واژوگون بر دم فیل بسته در نظر خلق جاوه داده عقب سواری بشهر در آورده لاشها را پیش دروازه قلعه بیندازند *

* بیت *

ای برادر مادر دهرار خورن خونت سرنج

چون ترا خون برادر هچو شیر مادرست

و آصف الدوله را فرمودند که پالکبی او را با سواری زنانه همراه آورده مع رخت و لباس که در بدن او و متعلقان او بود در حویلی خان جهان بهادر نظربند بطریق محبوسان فرود آرند - و اموال خانه پدر و پسر را با اموال کوکلتاش خان و راجه سبها چند و چندی از

مغضوبان جهاندار شاهي که فی الحقیقت مغضوب درگاه الهی بودند بقید ضبط در آوردند راجه سبها چند که بمردم زبان درازی می نمود حکم قطع زبان او فرمودند اما سواي آنکه سرزبان او را از دشنام کوتاه ساختند در حرف زدن تفاوت ننمود بعد ازان سیدی قاسم را که مدتها کوتوالی به نسق و بندوبست نموده بود و سبب مغضوب نمودن او بذبوت نه پیوست و همچنان هدایت کیش خان را که تربیت نموده خلد مکان و واقعه نگار کل بود و سعد الله خان عرف هدایت الله خان پسر عنایت الله خان را که مدتی دیوانی تن و خالصه با نیابت وزارت باستقلال داشت فرمودند که بسیاست تسمه کشی لاچین بیگ مرحله پیمایی سفر آخرت گردیدند و خطاب بهادر دلی لاچین بیگ به تسمه کش برزبانها مبدل گشت - و چون بدون وقوع و ثبوت تقصیر گذشته و حال مردم را بدین سیاست مبتلا می ساختند بمرتبه تزلزل و راهمه تسمه در دل امرای خلد مکانی و خلد منزلی راه یافت که وقت برآمدن از خانه بقصد مجرای پادشاه از فرزندان و عیال رخصت و بهلی حاصل نموده می رفتند و کار بجائی کشید که مقلدان و معرکه آرایان بازار تقلید بدعت تازگی سیاست تسمه کشی را وسیله رزق خود ساخته بودند - و تقصیری که بر هدایت کیش خان بستند این بود که هادی فیل محمد کریم برادر محمد فرخ سیر نزد جهاندار شاه گردیده بود و سبب کشتن هدایت الله خان هیچ ظاهر نشد مگر آنکه گویند از طرف پادشاه بیگم رقعۀ جعلی مشتمل بر اشارۀ استیصال هدایت الله خان که خانسامانی بیگم نیز داشت بزام محمد فرخ سیر رسیده بود اما بعد

ملاقات محمد فرخ سیر با بیگم که پادشاه بیگم تشنوع کشتن بیجای هدایت الله خان نمود و پادشاه ذکر رقعہ بمیان آورد بعدہ کہ بیگم انکار کرد محمد فرخ سیر افسوس خورده اظهار پشیمانی نمود - و غریب تر آنکہ شاه قدرت الله نام درویش کہ از تعلقہ منصب و خدمت فارغ بود بشہرت محض آنکہ اورا عظیم الشان گاہ گاہ شریک مصلحت بعضی امور سلطنت می نمود و حکیم سلیم کہ از نوکران مقرب عظیم الشان گفته می شد براہنہائی او مقتول گردیده بود مدیر جملہ اورا بطریق مہمان بخانہ طلبیدہ شب باعزاز او کوشیدہ صبح ناشدہ چوہدار بدر خانہ او نصب نمودہ اورا بحلق کشید و در زبانہا بدنامی کشتن اکثر اجل رسیدگان نسبت بمیر جملہ بدشتر انتشار یافت *

مدیر مرتضی خفاف ایلچی شاه حسین کہ بعد انقضای مدت پنجاہ سال کہ از ابتدای سلطنت عالمگیر پادشاه بسبب بد سلوکی و اطوار مذموم تربیت خان ایلچی چنانچہ در ذکر سلطنت خلد مکان بزبان خامہ جاری گشتہ راہ آمد و رفت ایلچی مسدود گردیدہ بود با نامہ تہنیت جلوس خلد منزل بہادر شاه و تعزیت واقعہ خلد مکان مع سہ صد اسپ انتخابی عربی و عراقی نژاد و زین و سازہای مرصع مروارید و یاقوت و فیروزہ و عقدہای مروارید بیش بہا و زر بفتہای مقدمہ و قالیدہای خوش باف و دیگر تحفہای بلاد فرنگ و روم و خطا اگر بشرح و تفصیل آن پردازد باغراق منجر می گردد رواہ شدہ بود بسبب تباهی افتادن جہاز و دیگر حادثات کہ اسپان بسیار از آمت جہاز و نا موافقت آب و هوا سقط شدند

و دوسه سال طرف بنادر بنگاله سرگردان بود بحضور رسیده ملازمت نمود - از زبان مردم ثقه مسموع گردیده که آنقدر تحف بیش بها باخود داشت که هیچ یک از پادشاهان سلف ایران عشر آن نفرستاده بود و دوازده سیزده اسپ با دیگر جنس که قریب پانصد تومان که دوازده هزار روپیه باشد ارزش داشت از طرف ایلچی از نظر گذشت لك روپیه و یک اشرفی بوزن دوصد توله و دو روپیه بوزن چهارصد توله و خلعت مع جیغه و سرپیچ مرصع و خنجر و شمشیر با ساز مرصع و دو اسپ مع ساز طلا و مدینا مرحمت نمودند - و دیگر فرمودند که ایام سلطنت جهان دار شاه را عهد مخالف نوشته ابتدای سال جلوس محمد فرخ سیر از غره ربیع الاول مطابق سنه هزار و صد و بیست و سه نویسند - بعده که نظام الملک بهادر فتح جنگ بدکن رسید از صدقه شمشیر سوزنی و رای صائب او بی آنکه پامی قتل و جدال با غنیم لیثم مرهته دکن بمیان آمد نسبت بایام سابق تخفیف تمام در تاخت و تاراج ملک و قافله بهم رسید اما بدستور عمل نصرت جنگ و داود خان هرجا که دست آنها میرسید دار و مدار نموده چو ته می گرفتند و باقی ذکر ایام صوبه داری فتح جنگ بگزارش خواهد درآمد *

ذکر سوانح سال دوم از جلوس محمد فرخ سیر شهید الحال چند کلمه از مهم راجه اجیت سنگه می نگار راجه اجیت سنگه که بعد رحلت خلد مکان از کردار ناهموارش مثل تعمیر بتخانه و تخریب مساجد در جوده پور وطن او ازو بظهور آمده

بود و بهادر شاه بعد از فراغ فتح از محاربهٔ محمد اعظم شاه باوجود متوجه شدن بقصد تادیب او و پامال ساختن ماک دیگر راجپوتان بدکیش فرصت وقت نیافته عذران توجه طرف دکن برای مهم محمد کام بخش برادر خرد معطوف داشت و در عهد بهادر شاه پادشاه نیز از اجیت سنگه و بعضی راجپوتان بدکردار اداهای ناشایسته چنانچه بزبان قلم داده بوقوع آمد لهذا بعد مراجعت از دکن بار دیگر بهادر شاه پادشاه برای گوشمال آن طائفهٔ ضال چنان فوج کشی نموده باز بسبب هذگامه آشوب و طغیان گروهی خسران مآل آن مهم را بتعویق انداخت و رایت توجه برای تنبیه آن شقی برافراشت و بعد جلوس محمد فرخ سیر نیز از خدمت پسندیده بظهور نیامد بنا برین امیرالامرا حسین علی خان را بایستاده خان خالوی خود و جمعی از امرا و فوج شایسته برای تنبیه او مقرر کرده رخصت فرمودند و اجیت سنگه بعد شنیدن این خبر از صدمهٔ فوج پادشاه و تسلط سادات مغلوب هراس گشته مال و عیال خود را بکوهستان و مکانهای قلب روانه ساخته ملک خود را خالی نموده وکلای معتبر مع هدایا نزد امیرالامرا فرستاده التماس امان و عفو جرائم بمیان آورد - درین ضمن نوشتجات سید عبد الله خان مشتمل بر مادهٔ فساد و عذاب برهم کاران حضور که مفصل بزمان خامه خواهد داد و اشارهٔ طلب امیرالامرا پدید رسید لهذا امیرالامرا با اجیت سنگه بشرط قبول پیشکش مع صبیغه خود برای محمد فرخ سیر و فرستادن پسر برای ملازمت امیرالامرا صالح نموده شایسته خان خالوی پادشاه را برای آوردن صبیغه

راجه مقرر ساخته خود را بحضور رساند - چون سيد عبدالله خان
 و امير الامرا می خواستند که هیچ کار و منصب و اضافه و خدمت
 بدون تجویز و هلال هردو برادر صورت نگیرد و میر جمله را پادشاه
 از طرف خود برای دستخط نمودن ماذون ساخته مکرر فرموده
 بودند که زبان میر جمله و دستخط میر جمله بجای زبان و دستخط
 ماست و قطب الملک رتن چند نام بقال دیوان خود را بخطاب
 راجه و منصب دو هزاری مقرر ساخته در تمام امور سلطنت و
 وزارت اختیار داده بود و او بدون کارسازی عمده که برای سید
 عبد الله خان و خود مقرر نماید متوجه کار احدی نمی گردید
 و بمیر جمله هر صاحب مطلبی که رجوع می آورد از عطای
 منصب و اضافه و تفویض خدمت بیغرضانه به نیابت پادشاه دستخط
 نموده کامیاب می ساخت ازینکه این معنی خلاف دستور وزارت
 و باعث بی استقلالیت سادات بود موجب رنجش خاطر هردو برادر
 می گردید و میر جمله نیز بعضی اوقات گله و شکوه سادات باره
 را سرمایه اظهار خیر خواهی نموده بانواع دلائل خاطر نشان
 پادشاه می نمود که چنان خدمات عمده و اختیار ملکی زیاده از
 حوصله سادات باره است و از اطوار ناهموار آنها آثار نمک حرامی
 ظاهر می گردد و چندان کلمات فساد آمیز گاه بیگاه در خلوت
 دلنشین پادشاه می نمود که وسواس تمام در دل محمد فرخ سیر
 پادشاه از طرف هر دو برادر بهم میرمید و مکرر تدبیر و مصلحت
 دستگیر ساختن امیر الامرا و سید عبد الله خان بمیان آورده
 بقصد شکار و سیر باغ محسن خان برآمده هر چند به تمهیدات

مختلف اراده مرکوز خاطر را پیش نهاد همت می ساخت
 پیشرفت می گردید بلکه بقول مشهور والده پادشاه نظر بر قول
 و عهده که با هر دو برادر نموده بود سید عبد الله خان را اشاره
 نموده برین راز اطلاع داد - و حیدر قلی خان عظیم الشانی را که از
 پیش آوردهای میر جمله و در جوهر رشادت و کار دانی و کار
 طلبی خود را نادر العصر می گرفت بخدمت دیوانی کل دکن
 که دیوانیهای جزو صوبجات و بعضی بنادر و سرکارهای عمده قریب
 چهارده پانزده دیوانی دیگر و تعلقه کل امانت محال خالصه
 و داروغگیهای سائر و کانهای الماس که سوای صوبه داری و اخبار
 نویسی و خدمات ارباب عدالت هیچ تعلقه مالی نماند که باو مقرر
 نه نمودند مامور فرموده باستقلال تمام روانه ساختند - دیگر از جمله
 راه نمایی که در السنه خاص و عام بمیر جمله زبان زد و منسوب
 می گردید و اغلب سادات باره دران مصلحت شریک نبودند
 محمول ساختن شاه زادههاست یعنی اعزالدین پسر جهاندار شاه
 که بعد فرار پدر از معرکه جنگ گریخته پنهان در اکبر آباد شده بود
 و گرفته آورده بودند و محمد همایون بخت برادر خرد محمد فرخ سیر
 که هنوز زیاده از ده یازده سال از مرحله عمر او طی نشده بود و الانتبار
 پسر محمد اعظم شاه را میل در چشم کشیده جهان روشن را در نظر
 آنها سیاه و تیرهگون ساختند و در مکافات آن پسر دو ساله محمد
 فرخ سیر در همان زودی و دیعت حیات نمود - و درین ضمن امیرالامرا
 درخواست صوبه داری دکن بمیان آورد بدین اراده که داود خان
 را بدستور نیابت ذوالفقار خان بعد تعین مبلغ کلی که هر سال از

محصول دکن رساند نایب مقرر نموده خود از حضور جدا نشود و مصلحت پادشاه و میرجمله آنکه امیرالامرا خود روانه دکن شود و بر سر قبول و ابایی این شرطها که امیرالامرا نظر بر طریقه سلوک پادشاه و میرجمله از تنها گذاشتن قطب الملک برفتن دکن راضی نمی شد گفتگوی خوشونت آمیز بمیان آمد و کار بجای کشید که هر دو برادر از رفتن حضور و مجرای پادشاه پا کشیدند و بفکر گردآوری سپاه و بستن مورچال اطراف خانه خود افتادند و پادشاه نیز امرای خیر اندیش خود را که عمده شریک این مصلحت میرجمله و خان دوران و محمد امین خان بودند در خلوت طلبیده هر روز منصوبه تازه بکار می برد و ازین شهرت خلل گرانی غله و دیگر ماده فساد در شهرهای دور و نزدیک گردید و بعد آمد و رفت رسل و پیام که والده پادشاه خود بخانه قطب الملک رفته مطمئن خاطر ساخته قرار برین یافت که در قلعه بند و بست سادات شود بعده هر دو برادر برای مجرا بدردار بیایند چنانچه بعد بند و بست که جایجا مردم سید عبدالله خان و امیرالامیرا نشستند قطب الملک و امیرالامرا بخدمت پادشاه رفته عذر تقصیرات خود خواستند و شکوه سومی ظن پادشاه بمیان آورده شمشیر کمر برآورده پیش پادشاه گذاشته گفتند که اگر در خاطر مبارک از طرف ما بگفته غمازان و سواس راه یافته هم اینجا بفرمایند که ما را بقتل رسانند یا بی منصب ساخته روانه کعبه سازند اما بر حرف نماان و گفته درهم اندازان صاحب غرض باعث خفت و ضرر جانی و مالی بندهای جانفشان خود گردیدن از طریقه پادشاهان حق شناس بعید

است آخر برای دفع فتنه بنای صلح بر رخصت میر جمله طرف صوبه عظیم آباد عرف پنده قبل از روانه شدن امیر الامرا بدکن قرار یافت چنانچه در همان زودی میر جمله را خلعت صوبه داری پنده داده مرخص ساختند - و نیز امیر الامرا التماس نمود که اگر در غیبت من باز میر جمله را نزد خود طلبیدند یا با برادرم قطب الملک قسم دیگر سلوک مرعی داشتند مرا در فرصت بدست روز از دکن رسیده دانند - و دیگر شرط نمود که اختیار عزل و نصب جاگیر و خدمات جزو کل و تبدیل قلعه داران باختیار من باشد پادشاه بذایر تقاضای وقت و مصلحت قبول نمود بلکه بقول مشهور مهر خاص متبرکه را طوعا و کرها بدست خود بامیر الامرا سپرد که برای فرامین قلعه داران محتاج فرمان حضور نگردد و درین گفتگوهای فساد آمیز بعد رخصت امیر الامرا چهار پنج ماه در شهر و باره پله توقف واقع شد *

الحال فقره چند از بند و بست صوبه داری نظام الملک بهادر فتح جنگ که در دکن بعمل آمده بگزارش می آرد بعده که آن بهادر والا نزاك صوبه دار دکن شده بخجسته بذیان رسید چنانچه بزبان خامه داده بی آنکه با فوجهای راجه ساهو و تارا بائی رانی قتال و جدال به میان آید از شهرت شمشیر ارثی آن سردار نامدار افواج مرهنگه نابکار دست از شوخی تاخت و تاراج ملک و قافله که هر سال می نمودند کشیدند اما چون هر جا دست آنها میرهید و گماشتههای آنها که جابجا از سابق برای وصول چوتنه یعنی چهارم حصه جمع سال هر محال مقرر بوده

بدستور هر سال بدار و مدار وجه چوتنه از برگذات می گرفتند و نظام الماک بهادر در عالم غیرت برخود هموار نموده خواست که دست تصرف آنها از گرفتن چوتنه خصوص از نواحی خجسته بنیاد کوتاه نماید بفوجداران و ضلع داران تاکید نوشته کمایش داران راجه ساهو را از اکثر جاها و محال خجسته بنیاد بیدخل ساختند و خود بعد عید فطر سنة دو جلوس یا پنج شش هزار سوار و توپخانه سنگین برای بند و بست برگذات و دفع مضرت فوج غنیم لئیم برآمد و محمد غیاث خان را که از تهور پیشگان کار طلب بود و کهیم کرن دیوان خود را با دیگر سرداران جلالت نشان برای نسق برگذات و تنبیه مفسدان اطراف تعیین نمود چون هیچ یکی از نا سرداران مرهته را سوای فرار نمودن جرأت مقابله نبود لهذا بعد از خاطر جمعی از بند و بست و گوشمال بعضی سرکشان حوالی آن سمت مراجعت نموده اوائل ذی الحجه داخل خجسته بنیاد گردید - و بعد معاودت آن سپهدار باوقار گاه گاه فوج مرهته تبه کار اطراف دور دست شوخی و دست اندازی بر قافله نمودن آغاز کردند چنانچه قافله از بندر سورت و احمد آباد باورنگ آباد می آمد محمد ابراهیم تبریزی بخشی و واقعه نگار بکلانه دران قافله با جمعی دیگر بدرجۀ شهادت رسید و در ماه رجب [۱۱۲۵] سنة سه از جلوس بیست و سه گروهی خجسته بنیاد کفار به پناه گدھی که در آنجا بدستور همه صوبجات برای ملجای فرار خود ساخته بودند جمع شدند چون میان هم گفتگوی خشونت آمیز داشتند انبوجی نام دیسمکه برگذۀ شیز که یکی از برگذات نواحی گلشن آباد است از مرهتها

سپاهی کار طلب بود و گاه باغذیم آمیزش دوستی داشت و گاه برای دفع شر آن گروه شقاوت پزوه با بندهای پادشاهی رفاقت می نمود و دران مجمع بطریق مصلحان رفیق گردیده بود درین ضمن انور خان نام ضلع دار نوکر نظام الملک بهادر که در قصبه پهلومری هشت گروهی اورنگ آباد استقامت داشت بقصد خبر گرفتن پیرگنده تعلقه خود برآمد و یکی از کمایش داران مرهته که سابق وصول چوتیه آن ضلع بعهد آن بود بعد دست کشیدن از اخذ چوتیه بامید ملازمت و درآمدن در سلك ملازمان نظام الملک خدمت انور خان می نمود بقصد تذبیه جمعی ازان مفسدان و اعانت یکی از جمله سرگروهان آن گروه که بانور خان سلوک تبعیت و اطاعت مرعی میداشت برهنه نمودی و رفاقت آن کمایش دار روانه گردید مابین راه خبر باهم ساختن و مصالحه نمودن ناسرداران مرهته شنیده درخود طاقت آن زیادت که از عهده تذبیه همه سرداران تواند برآمد لهذا براهنمائی بعضی همراهان بخاطر آورد که کمایش داری که بنفاق و لا علاجی رفاقت می نماید او را غافل گرفته دستگیر باید ساخت و بمردم خود اشاره نمود که ناگهان بر سر او ریخته یراق او گرفته بقید در آوردند این خبر که دران مجمع مفسدان رسید نظر برینکه این معنی را آخر کار ماده وبال و نکال جان خود دانستند همان لحظه باخود اتفاق نموده قدم از جاده اطاعت بیرون گذاشته جمع کثیر ازان جماعه بد انجام بر هیئت مجموعی بر سر انور خان تاخته فرصت تردد نداده دستگیر ساخته کمایش دار خود را خلاص نموده همراه انور خان بردند و دران مکان مجمع خود هنگامه فساد

تازه برپا نمودند بعده که خبر چندی فتنه و جرأت و شوخی آن گروه به نظام الملک بهادر فتح جنگ رسید ابراهیم خان پنی برادر داد خان را با فوج همراه خود و جمعی از نوکران پادشاهی برای تنبیه و گوشمال آن جماعه بد سگال تعیین نمود بعد از آنکه ابراهیم خان مقابل آن بد سگال رسید از آنکه با ابراهیم خان نسبت بغوج غنیم لیثم جمعیت بسیار کم بود و از شدت باران شب و روز تیر و کمان و بندوق مردم پادشاهی از کار استعمال افتاده بود فوج مرهته که پانزده شانزده هزار سوار جنگی فراهم آمده بود ند بهیئت مجموعی برابر ابراهیم خان آمده آغاز شوخی نموده اطراف او را فرو گرفتند و عرصه کارزار بر اعدانان با نام و ننگ تگ ساختند ابراهیم خان استقامت و زبیده برای کومک به فتح جنگ نوشت نظام الملک بهادر بر غلبه آن گروه اطلاع یافته باقی تمام فوج خود را مع متعینه خجسته بنیاد بسرداری محمد غازی الدین خان خلف الصدق خود که هشت سال از مرحله عمر او طی شده بود باتالیقی و هراولی محمد غیاث خان دیوان و میرزا خان بخشی مرخص نمود بعد از آنکه فوج فتح جنگ نزدیک افبوه آن گروه شقاوت پزوه رسید باوجود فراهم آمدن ده یازده ناسردار و مرهته بی شمار که از شهرت آن هنگامه هر روز چون مور و ملخ جمع می آمدند و از وفور رحمت الهی و بسیاری لاوگل اسلحه و توپخانه مردم پادشاهی از کار تردد رفته بود و اسپن را طاق و حرکت نبود بمرتبه هیبت و دبدبه لشکر اسلام و تسلط تام فتح جنگ بران طائفه بد نام غالب آمد که در مقابله فوج فتح جنگ

نصیب استقامت نتوانستند ورزید و آندوجی که یکی از سرداران آن گروه بد انجام بود و در اطاعت مردم پادشاهی و رفاقت و معاونت آن قوم شوم چنانچه بگزارش آمده حکم خنثی داشت و مدبر کار آزموده خود را میگزینت صلاح مقابل شدن ندانسته مرهقه را مصلحت فرار داد و چند هزارسوار کارزار دیدۀ انتخابی با سرداران نامی مقابل هراول فوج نظام الملک بهادر داده شروع بجنگ گریز نموده ره نورد هزیمت گشتند و بهادران فوج فتح جنگ بعد مسمار ساختن گدھی آن بدخصالان با آن همه صعوبت برشکال و طغیانی نالها دست از تعاقب برداشته همه جا پاشنه کوب می رفتند و فوج پیدش آهنگ فتح جنگ را با چنداول آنها زد و خورد بهادرانه بمیان می آمد و هر منزل کافر کشی و غنیمت کشی زیاده رومیداد و اسب و مادیان و چپتری و نشان آن طائفه ضال بدست غازیان اسلام می آمدند بدین طریق جنگ کنان طی منازل که بر فریقین خالی از تعب نبود می نمودند درین مابین بعضی گدھی که مابین راه ملجای مقرری آن مفسدان بود و لشکر پادشاهی را فرصت محاصره آن نبود و مقدمان نامی اکثر دیهات که در هریک دو پرگنه بحسب ظاهر برای دفع مضرت غنیم احاطه بکمال استحکام کشیده و در باطن بجهت دفع ضرر مال و عیال خود با مرهقه رابطۀ اتحاد گرم نموده در چنین اوقات زن و فرزند آنها را دران حصار جا میدهند و از گزند فوج پادشاهی محفوظ میدارند هرگاه آنجا که میرسیدند قبائل خود را با اسباب زیاده در آنجا فرستاده برای فرار سبکبار می شدند بدین دستور قریب هفتاد هشتاد گروه تعاقب

نمودند بعده که آنها تنگ آمدند و در فیل که سرمایه اعتبار و افتخار آنها بود گذاشتند و اکثر مردم بهیر را بدم شمشیر و تاراج مردم پادشاهی داده خود در کوههای قلب و غارهای دشوار گذار متفرق و ناپدید گشتند و فوج ظفر موج با هر دو فیل و مادیان و چهرتری بسیار مراجعت نمود - چون در همان ایام فتح جنگ از بیماری صعب صحت یافته بود و بر چندین فتحی که بعد مدت چنان صدمه شدید بمرهقه رسید کامیاب گردید جشن عالی نموده تا نه روز خلعت و اضافه بعمدهای پادشاهی که شریک تردد گشته بودند و مردم خود داده فیلان را مع عرضه داشت فتح مصحوب میرزا بیگ خان روانه حضور ساخت *

چون ذکر نظام الملک بهادر فتح جنگ بمیان آمد کلمه چند از ورع و تقوی و خدا ترسی و نیک نفسی و رعیت پروری و سلامت روی و دیگر صفات حمیده آن نیک مرشت که دران ریا و مزاج گوئی را دخل نباشد بزبان خامه صدق بیان میدهد اولاً آن والا نژاد از اولاد حضرت شیخ الشیوخ شیخ شهاب الدین سهروردی و نبائر شیخ عالم قدس سره است که بر احوال ایشان از بعضی تذکره اولیا اطلاع واقعی میتوان یافت و دیگر از علوم عقلی و نقلی که سرمایه حاصل زندگانی و کلید فتح ابواب ترقی دنیوی و نجات اخروی است بهره حاصل نموده و در ربط کلام نظم و نثر دست تام دارد و شاکر تخص می نماید چنانچه در سه بیت از زاده طبع آن بزرگ نژاد نکاشته می آید

* بیت *

چون گل ببوی وصل گریبان دریدنی است

آهی ز سوز سینۀ بریان کشیدنی است
 زنهار دل بنقش و نگار جهان مبند
 رنگی که دیده ز رخ گل پریدنی است
 شاکر برنگ برق درین عرصۀ خیال
 دامن زخویش برزده یک ره دریدنی است

از آنکه حق سبحانه و تعالی ذات شریف او را از جمله سعادت
 کیشان مخمر ساخته در تبعیت او امر و نواهی الهی تقید تمام می ورزد و
 چون در خدمت خلد مکان تربیت پذیرفته در عقل معاش و معاد و
 تدبیر امور ملکی و دیگر حسن سیرت اکثر اخلاق و صفات آن پادشاه
 مغفور اختیار نموده عمده آنکه هوای زر جاگیر از زر رشوت و جریمه
 نازان و پیشکش غیر کفار حربی برمی و متذکر می باشد و بمرتبه
 از آلودگی آن اجتناب می نماید که اگر مفصل بزبان خاصه دهد
 محمول بطریقۀ مترسمان روزگار میگردد - در ایامی که این عاجز را
 بکمال نادانی از راه لطف و قدر دانی دیوانی سرکار خود در صوبه داری
 دکن مقرر نموده بود قریب هشتاد و یک روپیه بابت ضلع داری که
 داؤد خان صوبه دار بنای بدعت اخذ آن از زمینداران و رعایای
 برگزانت صوبۀ خاندیچس و بالا گهاٹ وغیرہ گذاشته باعانت و اتفاق
 فوج غنیم که باهم چون شیر و شکر آمیخته بودند یوای خویش گرفته
 بود بعده که متصدیان فتح جنگ ظاهر نموده برای وصول آن خواستند
 استمزاج حاصل نمایند برابر پیشیزی اعتماد نموده معاف فرمود
 بلکه مدام بدیوانیان تاکید می نمود که در برگزانت و محاللات جاگیر
 بعمل بر نگارند که از ابواب فوجداری و راه داری و دیگر انواع ابواب

ممنوعه درگاه والا که اکثر حکام و عمال بد مآل از شیر مادر حلال تر دانسته بظلم و تعدی می گیرند معاف شناخته دام و در می نگیرند هرچند که عمال دست ازین ابواب بر نمی دارند اما خود آن بزرگ باختیار خود راضی نبوده ترحم بحال کافه انام بدین مرتبه می نمود که هرگز حکم قطع ید و قتل دزد هم ننمود تا بدیگر کارهایی بدعاقبت چه رسد و در ایامی که ترک منصب نموده منزوی گردیده بود جواهر و مرصع آلات مبالغه خطیر که داشت متغلبان بد عاقبت دزدیده بجای آن همه الوان جواهر بهمان رنگ و چهره از سنگ بلور و پیگون و غیره درست کرده عوض جواهر نصب نموده هنگهای گران بها را از میان ربوده بودند بعده که در ایام اختیار نمودن منصب ظاهر شد هرچند متصدیان خواستند که از مشرف و بعضی عماله جواهر خانه که دران وقت حاضر بودند بچشم نمائی تحقیق نمایند آن حق پرست بدون اثبات تقصیر راضی نشد که باعث خفت و بی آبرویی آنها گردد - و دیگر از صفات محموده آن نیک نژاد آنکه مدام با صلحا و علما و فقرا محبت و مجالست نمودن و بدیدن آنها رفتن و همت بعزانت و رعایت بحال آنها مصروف داشتن شیوه و شعار خود ساخته و سوای روز دیوان جشن پادشاهی به تزئین لباس و زینت اساس دولت و انداختن مسند نمی کوشید چون خود از شعر و سخن فهمی بهره تمام دارد گاه گاه بصاحب طبعان سخن منج می جوشد اما اگر شاعری در مدح او قضیده و شعری گفته بیارد خلاف مرضی اوست - اوقات مخصوصه را بدین طریق

مقرر ساخته که بعد ادای نماز صبح و فراغ اوراد تا دوپهر بکار و بار ضروري پادشاهی و سرکار خود که در امور جزوي و کلي بقدر مقدور خود متوجه می شود می پردازد بعد سه پهر اکثر برای ادای نماز ظهر و عصر و ادعیه و تلاوت کلام الله مجید و درس حدیث و صحبت اهل کمال و فقر امرف می نماید و نسبت باهل بیت حضرت خاتم النبیین و ائمه طاهرين اعتقاد خاص دارد و در شجاعت و بود باری و حوصله آنچه از و بظهور آمده در ذکر سلطنت خلد مکان شمه بنگارش آمده باقی انشاء الله تعالی بر محل بگزارش خواهد درآمد *

في الجملة در همین ایام خبر مقرر شدن صوبه داری دکن بنام امیر الامرا حسین علي خان و روانه شدن سند نیابت بامور ملکی بنجابت خان صوبه دار برهانپور و تعلقه مالی بنام حیدر قلی خان دیوان دکن از طرف حسین علی خان رسید و نظام الملک بهادر فتح جنگ اوائل ماه صفر المظفر بقصد حضور از خجسته بنیاد برآمد و به برهانپور که رسید چون دو سه نا سردار غنیم با فوج عظیم اطراف برهانپور شوخی می نمودند نظام الملک بقصد گوشمال و تنبیه آنها سوار شده بتعاقب آنها پرداخت بعده که کار بمقابله رسید اگرچه جنگل بسیار دشوار گذار بسبب استقامت و وزیدن مرهده و آتش دادن جنگل هیچ نمانده نزدیک بود که باروت و شترهای بار را اسیب آتش رسد اما حق سبحانه و تعالی ازان آفت نگاهداشت و پای استقامت مرهده لغزید و تا چهل کوه تنبیه کفان رفته بعد رسیدن بسرحد پرگنه تها نیز مراجعت نموده روانه حضور گردید چون اواخر جمادی الاولی حسین علي خان از باره پله دار الخلافه کوچ

نموده بود مابین راه بتفاوت يك دو كروه بهم دیگر رسیدند با وجود آنکه خوااهش حسین علی خان برای ملاقات فتح جنگ بود نظر بر پاس خاطر پادشاه اغماض نموده گذشت - امیر الامرا بعد رسیدن بمعبر گذر اکبر پور آب نریدند مسموع نمود که داود خان پنی که صوبه دار احمد آباد بود بموجب حکم صوبه دار خاندیس گشته خود را بدار السور برهانپور رسانده و نیز از زبانی عوام شهرت یافت که خفیه بنام او احکام رسیده که سر باطاعت و ملاقات حسین علی خان فرود نیاورده تا مقدور در دفع و استیصال او کوشیده امید وار صوبه داری کل دکن باشد لهذا داود خان دم از صوبه داری باستقلال میزد و اراده ملاقات ندارد امیر الامرا بعد اطلاع برین ماجرا داود خان پیغام فرستاده که چون کل صوبه داری دکن بما تعلق گرفته باید که قدم از جاده اطاعت بیرون نگذاشته باستقبال ما شتابد و الا خود را نزد پادشاه رسانده ماده نساك و خونریزی مسلمانان بگردد داود خان از قبول هردو تکلیف ابا نموده اگرچه بسماجت تمام برآمده بیرون شهر دایره نمود اما از اطاعت امیر الامرا سروازنه از آنکه با سرداران مرهده رابطه و اتحاد زیاد داشت و نیبایند هیا که از جمله نوکران عمده پادشاه گفته می شد و بشهرت استقبال حسین علی خان و اعانت داود خان که بر وقت کار رفافت طرف غالب اختیار نماید مع چند ناسردار مرهده دیگر آمده اطراف برهانپور فرود آمده بود و روز بروز گفتگو میان امیر الامرا و داود خان بطول می کشید تا آنکه اوائل ماه رمضان المبارک سنه چهار جلوس کار بجنگ صف کشید و امیر الامرا با لشکر خود که قریب پانزده هزار سوار موجود داشت سوار

شد و ازان طرف داود خان که از سه چهار هزار سوار افغان زیاده با او دران روز موجود نبود و هیرامن بکسریه را که همیشه میر شمشیر او بود هراول نموده بمعرکه در آمد مابین میدان لعل باغ برهانپور باهم مقابله کارزار اتفاق افتاد و از طرف امیر الامرا سیف الدین علی خان بهادر و عالم علی خان که برادر و برادر زاده امیر الامراء می شدند و خان زمان پسر خان خانان و اسد علی خان و علی مردان خان و رستم بیگ و التفات خان و فیروز علی خان و بسالت خان اعظم شاهي عرف سلطان نظر که بخشی و واقعه نگار فوج بود و محمد یوسف خان داروغه توپخانه و ذوالفقار بیگ بخشی و راجه محکم سنگه دیوان امیر الامرا و میر مشرف که سابق از نوکران عمده و شجاعان مشهور گفته می شد و دیگر اسرای پادشاهی و نوکران نامی و متعین برهانپور و خجسته بنیاد که هراول فوج بدست راست و دست چپ مقرر شده بودند معرکه آرا گشتند و جنگ عظیم در پیوست و عجیب دار و گیر و غریب زد و خورد بمیان آمد از هر دو طرف که حمله می آوردند چشمهای دلوران رزم جواز نظاره جواله شمشیر برق کردار مبارزان خیره می گردید و سرهای پر دلان چون گوی غلطان زیر چوگان سم اسپان می غلطید چه سرهای سران که از تن جدا نشدند و چه تنهای تانوران که از خانه زین بزمین نرسیدند داود خان که بقصد پیکار و مقابله حسین علی خان یکه تازه خود را بمعرکه کارزار رسانیده بغیلان خود تاکید بلیغ نموده بود که فیل او را بفیل سواری امیر الامرا برساند باوجود در اول حمله هیرامن هراول که تیر روی ترکش

لشکر داور خان گفته می شد با بسیاری از همراهان خود را
 بتوپخانه امیر الامرا زده آشوب غریب انداخته زیر تیغ سادات
 آمده بود و جمع کثیر از افغانان نامی اطراف فیل او کشته و
 زخمی گردیدند - داور خان با آنکه مردم کم با او مانده بودند حسین
 علی خان گویان حمله رستمانه می نمود با دو صد سه صد سوار
 افغانان جان نثار که با خود داشت تیر میزد و بقصد آنکه خود را
 مقابل امیر الامرا رساند فیل میراند تا آنکه تزلزل تمام و رستخیز
 عظیم در لشکر امیر الامرا افتاد و رستم بیگ و محمد یوسف داروغه
 توپخانه و بسالت خان و جمع کثیر دیگر از پا در آمدند و خان زمان
 خان و عالم علی خان با بعضی مردم عمده دیگر زخمی گردیدند -
 درین دار و گیر میر مشرف که از بهادران نامدار و جوانان قوی هیکل
 غرق سلاح آهن چون کوه البرز بالای حوضه فیل جلوه گر بود مقابل
 فیل سواری داور خان تیر بعلقه کمان در آورد چون داور خان خود در
 وقت مصاف زره و بکتر نمی پوشید بر میر مشرف بانگ زد که
 روی خود مثل زفان چه پوشیده جهام بردار تا صورت ترابه بینم و
 تیری بروی زد که نزدیک گلوی او زخم کاری رسید و میر مشرف
 تیر را بتصدیع تمام کشیده بالای حوضه بدم رو افتاد و بروایت
 بعضی فیلبان داور خان بسبب پیوستن فیلهای بهمدیگر دو سه
 ضرب پشت کجک فیل بر پشت و پهلوی میر مشرف رساند درین
 ضمن فیلبان میر مشرف فیل خود را از فیل داور خان جدا
 ساخت و از مشاهده صدمه که بمیر مشرف رسید مردم فوج
 امیر الامرا را گمان آن شد که میر مشرف ازان زخم فارغ گردید هیدت

و هراس تمام در دل سپاه حسین علی خان راه یافت و نزدیک بود که تفرقه تمام در لشکر افتد بلکه اکثر خود را از معرکه بگوشه و کنار کشیدند بغير از سرداران جان نثار که بجای خود قائم بودند پای استقامت جمع کثیر لغزیده بود دران آشوب گولگ بندوق جان ستان داور خان رسید کار او ساخته شد فیلبان و همراهان بقیة السیف بر کشته شدن او اطلاع یافته فیل را از معرکه گردانیدند - امیر الامرا که بران فتح مبشر گردید حکم نواختن شادیانه فرمود و فیل جسد داور خان را بر گردانیده آورده لاش او را بر دم فیل بسته در شهر گردانید - و نیداسیندهیا و دیگر ناسرداران غنیمت مرهقه که رفیق امیر الامرا گشته از دور تماشا می دیدند و چشم بر راه غارت طرف مغلوب داشتند و در غلبه زد و خورد پای استقامت آنها از معرکه لغزیده بود و رو بفرار آورده بودند خود را بمبارک باد امیر الامرا رساندند و سپاه آنها بتاراج بهیرو مال داور خان پرداختند - خزانه و فیلان و اسبان و کارخانجات بضبط امیر الامرا درآمد که از آنجمله بعد دو سال چند فیل بحضور ارسال داشت *

گویند اگر چه داور خان بعدم رجولیت شهرت داشت اما نقل می نمایند که در ایام صوبه داری احمد آباد دختر یکی از زمینداران آن حدود که موافق رویه آن سرزمین بحکم پیشکش می نمایند مسلمان نموده بعقد خود در آورده بود ازو حمل هفت ماهه داشت و وقت سوار شدن بقصد جنگ آن زن با غیرت جمدهر کمر او را گرفته بطریق اذن و اطلاع نگاه داشته بود بعد شنیدن کشته شدن داور خان شکم خود را پاره ساخته

طفل زنده بر آورده رفیق سفر آخرت شوهر گردید لیکن این قول بشدت نه پیوسته - بعده که خبر جنگ و کشته گردیدن داود خان بعرض محمد فرخ سیر پادشاه رسید اثر ملال بر چهره حال او ظاهر گردید و بقطب الملک فرمودند که چنان سردار نامی با وقار را اینجا کشتند سید عبد الله خان در جواب التماس نمود که اگر برادرم از دست آن افغان کشته می شد باعث خشنودی مرضی مبارک و بجا بود •

ذکر سوانح سال سیوم از جلوس محمد فرخ سیر شهید الحال عذرا کمیت خامه را بذکر سوانح که در سنه سه جلوس محمد فرخ سیر در احمد آباد رو داد و شعله فساد و عذاب میان فرقه هندو و مسلمین افروخته گردید و انتهای آن در دار الخلافت منجر بمنازعت مابین خواجه محمد جعفر درویش و شیخ عبد الله واعظ گشت معطوف داشته مجمل بزبان قلم میدهد که در سنه احد جلوس که داود خان پنی صوبه دار احمد آباد گجرات گردید سال دوم آن شبی که هولی هندو سوخته می شود یکی از هندو که مقابل خانه او جمعی از مسلمانان می ماندند و مابین هندو خانه صحن کوچک مشترک واقع شده بود خواست که پیش خانه خود هولی بسوزد و مسلمانان مانع آمدند هندو به پشت گرمی طرفداری داود خان که اکثر در اعانت کفار می کوشید بحجت آنکه اختیار در خانه خود دارم پیش آمد بعد گفتگو و ابرام تمام اقدام بر سوختن هولی نمود روز دیگر مسلمانی که رو بروی خانه او می ماند طعام وفات حضرت سرور کائنات خلاصه موجودات خواست بپزد علی الرغم هند و باطهار آنکه این جایی در خانه من است گار آورده ذبح

نمود هژود تمام محله فراهم آمده بر سر مسلمانان هجوم عام آوردند
 مسلمین طاقت مقاومت نیاورده در خانهای خود پنهان شدند هژود
 جرأت شوخی بمرتبه رساندند که پسر چهارده پانزده ساله گار قصاب
 را و بقول یکی ازان بهرها را که بدست آنها افتاد کشیده گرفته
 مذبح ساختند از شهرت و مشاهده این تعدی کفار از هر طرف
 مسلمانان جمع شده ندای یلوی عام نموده مستعد جنگ با هژود گشته
 بهیأت مجموعی که چند هزار نفر افغان از نوکران داود خان بغیرت و
 حمیت اسلام بی استرضای آقا و افغانان پورجات احمد آباد و
 بهرهای شهر اجماع و غلوی عام نموده باتفاق بدر خانه قاضی
 آمدند قاضی نظربر فساد و ازدحام و جانب داری صوبه دار
 در خانه خود بر روی اهل نزاع بست و بقول مشهور باشارت
 قاضی بسبب رعایت و طرف داری داود خان که در باره
 هژود داشت مسلمانان دروازه خانه قاضی را آتش زده شروع
 بسوختن دکانهای رسته چوک و دیگر خانهای هژود نمودند و دران
 هنگامه دکان بسیاری از بزازان و دیگر تجار پیدشکان بغارت رفت بعده
 بقصد سوختن خانه کپور چند نام بدنام جوهری که ماده فساد و مصاحب
 داود خان و کافر شدید العداوت بود روانه شدند کپور چند خبر دار
 شده با جمعی از برقعندازان دروازه محله خود را قائم نموده
 بجنگ پیش آمد و جمعی از مسلمانان و هژود کشته شدند و
 بمرتبه بازار فساد در احمد آباد گرم گردید که سه چهار روز کار و بار
 بازار و اهل حرفه بند و معطل بود - بعده که جمع کثیر فریقین بقصد
 استغاثه احرام حضور بستند و داود خان بکپور چند محضر بهر خود

وقاضی و دیگر حکام مشتمل بر تعدادی مسلمانان نموده داده روانه دارالخلافه شاه جهان آباد ساخت و از طرف مسلمانان شیخ عبدالعزیز و شیخ عبدالواحد و شیخ محمد علی واعظ که بحلیه فضیلت و صلاح آراسته بودند با جمعی از بهر ها و فرقه دیگر مسلمین حضور رسیدند چون راجه رتن چند دیوان قطب الملک را جانب داری هم قوم ضرور بود بدست آویز محضری که هنوز در دست داشتند عبد العزیز و شیخ عبدالواحد و شیخ محمد علی واعظ را با دیگر مسلمانان گرفته مقید ساخت - خواجه محمد جعفر نام برادر خان دوران بخشی که از درویشان و منزویان با نام و نشان بود بر حقیقت مذکوره و مقید گردیدن مسلمانان اطلاع یافته بوساطت خان دوران در استخلاص آن جماعه کوشید لهذا شیخ محمد علی واعظ را رابطۀ اتحاد و الفت خاص با خواجه محمد جعفر بهم رسید - از آنکه در خانه و مجلس خواجه محمد جعفر مقرر بود که قوالان اکثر اشعار متضمن بر نعت حضرت خاتم النبیین و منقبت ائمه طاهرین می خواندند و خواجه رغبت تمام بشنیدن مناقب ائمه داشت و شیخ محمد علی نیز در وقت وعظ بعد حمد الهی و نعت حضرت رسالت پناهی چند فقره در منقبت ائمه اثنا عشر بر زبان فصاحت بیان خود جاری می نمود درین اوان شیخ عبد الله نام که از ملتان رسیده در مسجد جامع وعظ میگفت برای دیدن خواجه محمد جعفر رفت چون در مجلس خواجه مشاهده نمود که بعضی مریدان و معتقدان بجای سلام اقدام بر آداب زمیر، بوس می نمایند و قوالان بیشتر بخواندن منقبت ائمه اثنا عشر اشتغال دارند شیخ عبد الله باظهار

نصائح پرداخته گفت که سجده بجز معبود برحق را نسزد و باوجود شنیدن سرود که خلاف طریقه شریعت است فقط باستماع حمد و منقبت اهل بیت که ذکر و اسم اصحاب کبار رضوان الله علیهم بمیان نیاید پرداختن از طریقه و آئین اسلام دور است خواجه در جواب گفت که ما فقرا بجز ذات پاک حق دیگری را موجود نمی دانیم چگونه رضا بسجده غیر حق خواهیم داد اما اینها که از شرط اخلاص همه جا معبود خود را حاضر دانسته بتقدیم زمین بوس پرداختند و ممنوع نمیگرداند ما را چه تقصیر *

* بیت *

آنها که بکوچه حقیقت راه است * از سر وجود ازلی آگاه است میداند اگر ذره بود یا خورشید * در دیده عاشقان جمال الله است دیگر قوالان آنچه از استاد خود یاد گرفته اند بخواندن آن اشتغال دارند منع آن لازم نمیدانیم اگر اشعار مشتمل بر مناقب اصحاب کرام پاک دارید تلقین نمائید آنها را بخواندن آن مأمور نمائیم شیخ عبد الله از شنیدن آن جواب میل خواجه بمذهب تشیع گمان برده آزده گشته برخاست و در مسجد جامع روز جمعه که وعظ میگفت علی الرغم خواجه بعضی قول و اعتقاد متاخرین متعصب مثل آنکه حضرت امیرالمومنین مرتضی علی داخل آل عبا نیست و علوی را سید نمیتوان گفت و پنجم تن پاک که میگویند خلاف عقیده اهل سنت است آن پنجم تن را که پاک می خوانند مگر دیگر اصحاب کبار کرام پاک نبودند و کلمات دیگر در مذمت مذهب امامیه بر زبان آورد خواجه محمد جعفر برین مذکورات اطلاع یافته بشیخ عبد الله پیغام داد که چنین ذکر در وقت وعظ بگفتگو آوردن خارج از

طریقه دین متین اهل سنت و جماعت است بلکه یاد از رویه خارجیان میدهد اگر بفقیه خانه تشریف آرند یا جائی مقرر کنند و بادیگر فضلالی بلاغت نشان در اثبات اقوالی که میگویند بدلائل عقلی و نقلی مباحثه نموده از روی کذب معتبره خاطر نشان نمایند تصدیع بیجا نخواهد بود شیخ عبد الله در جواب پیغام کلمات درشت گفته فرستاد - از اتفاقات در همان زودی روز جمعه وقت وعظ چندی از مغل زادهای اوباش وضع با تسبیحهای کربلا در گردن و بازو بهیئت مجموعی در مجلس وعظ آمده نگاههای تند بشیخ عبد الله نمودند ازان طرف در سه هزار کس که سامع وعظ بودند بگمان وطن آنکه این جماعه فرستاده خواجه اند که برای قتل شیخ آمده اند کلمات تشنیع درافض بر زبان راندند مغل زاده را طاقت شنیدن آن نماند بیچتاب خورده از مسجد برآمدند از عقب آن جماعه هندوی اجل رسیده سپاهی وضع که بهوس شنیدن وعظ مسلمانان آمده بود روانه شدیکی از خدمه مسجد با جمعی دیگر بگمان آنکه آن هندو نیز از جماعه آن جماعت است که باراده کشتن شیخ آمده بودند بقصد گرفتن و کشتن او دويد آن هندو نیز برگشته جمدهر کشیده بر موفن انداخته شهید ساخت و آن هندو را نیز کشتند و تا دوسه روز برای تحقیق که آن هندو فرستاده کیست نگذاشتند که لاش او را بردارند و چندی از فضلا و هوا خواهان شیخ عبد الله بوسیله مقربان نزد محمد فرخ سیر پادشاه استغاثه نمودند که خواجه محمد جعفر می خواهد که خلل در دین اهل سنت اندازد و در عهد خالد منزل برای

لفظ رسمی آن هنگامه شد و پیش زلفت الحال زیاده ازان ماده فساد آمده خواهد گردید و الا خواجه محمد جعفر را از شهر بیرون باید نمود و در هر معرکه و بازار شاه جهان آباد که سابق مدح حضرات ائمه طاهریں علیهم السلام بذکر در می آمد بعد رو دادن هنگامه مسجد جامع مضمون ورق را بر گردانده بدون دم روافض مذکور دیگر بزبان نمی آوردند اما محمد فرخ سیر که بشریعت خان قاضی حضور ازین مذکورات بمیان آورده استفسار نمود قاضی گفت که بد اعتقادی خواجه محمد جعفر شرعا ثابت نمی شود و آنچه شیخ عبد الله میگوید مطابق کتب معتبره عقائد اهل سنت نیست اما اگر برای دفع گفتگو خواجه محمد جعفر تبدیل مکان نماید بهتر است و خان دوران نیز درین باب بخواجه آنچه می بایست گفته معقول نموده قرار داد که چند روز در درگاه حضرت خواجه نظام الدین رفته دفع شر نماید و شیخ عبد الله را خان دوران طلبیده گفت که بچه مطلب و مدعا درین شهر آمده اید و مطالب او را موافق اظهار او در سه چهار روز سر انجام داده روانه ملتان ساخت شیخ عبد الله که بملتان رفت بعد از چند گاه باز دران شهر با عقیدت خان ناظم آنجا بر سر چنان روایات گفتگو نموده کار بجای رساند که عقیدت خان محضر نموده بحضور فرستاده گرز بردار طلبیده مقید ساخته روانه حضور نمود و جمعی از معتقدان و پیروان شیخ عبد الله بقصد خلاصی شیخ تعاقب نموده بر سر گرز برداران ریختند و چند نفر از هر دو طرف زخمی شدند و آخر قادر بر خلاص او نگشتند و بحضور رسیده تا عهد هادات نظر بند بود *

ذکر سوانح سال چهارم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

مشتعل بر استیصال گروهی جهنمی نابکار

دیگر از فتوحات عهد محمد فرخ سیر که در سنه هزار و صد و بیست و هشت (شش) مطابق سال چهار جلوس که به نیروی اقبال پادشاه عد و مال و تردد بازوی عبد الصمد خان دلیر جنگ و دیگر امرای اسلام روداده دستگیر شدن و بقتل رسیدن گروهی شقی است که شمه از خروج و سرکشی و تاخت و تاراج او باوجود متوجه شدن خلد منزل و تعیین خان خانان با سی هزار سوار و محاصره نمودن در لوه گده و بدر رفتن آن مردود و باز مقرر نمودن محمد امین خان بهادر و آغر خان و رستم دل خان و انعام خان و دیگر امرا و مدت محاصره بطول کشیدن و کار نساختن و آنچه ایذای او از خرابی پرگنات و قتل نفوس چندین هزار زن و مرد هندو و مسلمین و شکستن و مسمار نمودن مساجد و مقابر بزرگان که اکثر مکالات و قصبات صوبه شاه جهان آباد و پنجاب خراب شده اوست و خود را بسپا پادشاه ملقب ساخته قریب سی چهل هزار سوار و پیاده جنگی که همه شجاع بدل و جان مرید و مطیع آن مردود بودند و فدا نمودن جان و مال سرمایه سعادت خود میدانستند و طغیان او از حد گذشته بود و هر ضرر و بی ادبی که بر مسلمانان و مقابر و مساجد میرساندند از عبادات و حسن افعال خود می شمردند در ذکر سلطنت خلد منزل مفصل گزارش یافته درین آوان احاطه حصاری در صوبه پنجاب که مسافت ده دوازده روزه راه از دارالخلافه شاه جهان آباد بگرداس پور مشهور بنا کرده و معبد گروهی سابق بود

آنرا بطریق قلعه‌چق پروسعت بر احاطه او افزوده چنانچه پنجاه شصت هزار سوار و پیاده را جا شود مسکن و مازای خود ساخته بتعمیر و استحکام برج و باره آن پرداخت و پرگنات سیر حاصل نواح را بتصرف خود آورده تا لاهور و مهران عرف سرهند تاخت و تاراج می نمودند عبدالصمد خان دلیر جنگ را که بصوبه داری دارالسلطنت لاهور مرخص ساخته بودند مع ذکریا خان پسر او بهم استیصال آن بد سگال مامور ساختند و قمرالدین خان پسر اعتماد الدوله و محمد امین خان بهادر و آغر خان و جمعی از فوج مغلیه و الاشاهی و احدیان با مصالح توپخانه بمدد و کومک او تعیین فرمودند - بعد رسیدن عبد الصمد خان دلیر جنگ که از خاندان با نام و نشان توران و شجاع کار طلب بود نزدیک گدهی آن مردود فوج گرو که از مور و ملخ زیاد بودند برآمده بمقابله پرداختند و چنان آشوب در لشکر پادشاهی انداختند نزدیک بود که چشم زخم عظیم بفوج اسلام رسد و مکرر چندین جرأتها ازان طائفه ضال بد سگال بظهور آمد و جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید می گردیدند باز مغلیه بران جماعت غالب آمده هزیمت داده باحاطه آنها می رساندند چون چندین کورت ازان گره بد نهاد شوخی و تردد بی باکانه بوقوع آمد و شب خون می آوردند دلیر جهگ چار ناچار مقابل قلعه آن بد کیشان احاطه برای لشکر خود کشیده گرد آن خندق کنده به بستن و پیش بردن مورچال پرداخت و مدت محاصره بطول انجامید و درین مابین جرأت و ترددی که ازان مفسدان بدعادت بظهور می آمد و گاه بیگاه از گدهی برآمده دست برد بر

مورچال لشکر اسلام می نمودند و مردم پادشاهی را بدرجۀ شهادت
 میفرسانیدند و عبد الصمد خان با همراهان آنچه شرط سعی و تردد
 نمایان بود بجا آورده اگر بتحریر تفصیل آن پردازد منافی اختصار
 کلام است - القصه فوج پادشاهی در فرصت ایام راه رسد غله و گاه
 بدان فرقه بد انجام مسدود ساخت و هرچه ذخیره دران قلعه
 فراهم آورده بودند با تمام رسید و روز بروز ابواب تردد آمد
 و شد بر روی آن تبه کاران بسته میگردد و کار بجای کشید
 که با انواع حیل و ساخت که با مردم لشکر اسلام می نمودند
 هر آثار غله بدو روپیه و سه روپیه گاه گاه بدست آورده نا مرداران آنها
 برای قوت لایموت برابر کف دست بدستور دوی مریض زهر مار
 می نمودند - چون در کفر هم ملت نا مشخص غیر مقرر داشتند و
 عرصۀ زندگانی برانها تنگ گردیده بود گاو و بعضی چهارپایان را
 کشته از میسر نیامدن هیمه گوشت خام می خوردند و از خون
 شکم و گرسنگی هر روز جمعی بجهنم واصل می شدند مع هذا
 بعضی اوقات روز و شب از قلعه برآمده خود را بر مورچال زده
 بسیار را شهید و زخمی ساخته با نیم جانی که داشتند جان
 بسلامت بدر می بردند و بهادران اسلام در هر هفته و ماه مورچال
 بهزار سعی و اشکال پیش برده کار بران جماعۀ بدسگال تنگ
 می ساختند تا آنکه کار بخوردن آرد استخوان چهارپایان و پوست
 درختان کشید و قریب هفت هشت هزار کس ازان
 نا کسان مردار خوار از فاقه بدار البوار پیوستند و بسیاری وقت
 فرار زیر تیغ مغلان آمده بجهنم واصل گشتند مع هذا لشکر پادشاهی

از تهور و جان فشانی که ازان قوم بد عاقبت مشاهده می نمودند
ملاحظه کلی داشتند که مبادا بهیأت مجموعی برآمده سینهها را
مهر ساخته آن سگ سردار نابکار را بدر برند - و چون بسحر و جادو
که بصورت سگ و گربه شده بدر می رود میان مردم سست
اعتقاد شهرت داشت هرگاه گربه و سگ از طرف قلعه
بنظر مردم مورچال می آمد بتیر و سنگ هدف تیر
بلا می ساختند بعده که مدتی بدان سخت جانی بر محصوران
گذشت بر بقیة السیف آن مردودان عرصه زندگانی تنگ گردید
و از حیات مایوس شده پیغام جان بخشی بامید نجات ازان
احاطه ممات بمیان آوردند دلیر جنگ ابتدا راضی بقول امان
جان بخشی نمی شد آخر کار مصلحة امیدوار التماس عفو جرائم و
تقصیرات در خدمت پادشاه نمود چار ناچار سرگروه آن مدبران
با پسر هفت هشت ساله و دیوان خود و سه چهار هزار نفر نیم بسمل
برآمده دستگیر بالای مکانات خانه تقدیر گردیدند و عبد الصمدخان
فرمود دوسه هزار کس را زیر تیغ بیدریغ آورده آن دشت پر
و صفت را طشت پر از خون ساختند *

* بیت *

دران سرزمین دشت و خاکی که بود

گلی ارمنی شد ز خون یهود

و پوست سر آنها را پراز کاه نموده بر نیزها بستند و بقیة السیف را
برای زنده بودن نزد پادشاه طوق و زنجیر نمودند و جمعی از
مقتولان که بامید نجات و حیات و حرص زیاده انسان را بمال دنیا
میباشد اشرفیهها را اندوخته زر و مال را بشکم فرو برده بودند و آخر بدم

شمشیر جزای اعمال و افعال خود در آمدند و بشهرت فرو بردن اشرفیها تماشاگرایان شکم آنها چاک نمودند مبلغهای خطیر بدست لچهای بازار و مغلان تیغ گذار افتاد - بعد عرض ترور عبدالصمد خان نزد پادشاه مستحسن افتاد و حکم طلب آن شقی با سر مقتولان و اسیران صادر شد عبدالصمد خان قریب دو هزار سرباز گاه و هزار نفر مسلسل از بند آهنی همراه پسر خود ذکریا خان و قمر الدین خان روانه حضور ساخت و وسط ماه محرم الحرام آن سال که اسیران و سرهای آن گروه بدنام بد انجام نزدیک بدار الخلافت رسیدند، اعتماد الدوله محمد امین خان بخشی را فرمودند که برون شهر رفته آن مقهور بد عاقبت را با دیگر همراهان تخته کلاه و رو سیاه نموده خود او را بر فیل و دیگران را بر شتران سوار کرده و سرها را بر نیزه نموده بشهر در آزند تا باعث عبرت نگارگیان مردم ازار گردد - بعده که داخل شهر شد و از نظر پادشاه گذشت حکم حبس سرگروه آن مفسدان با پسر و دوسه نفر معتبر همراه او در قلعه نمودند و دیگران را فرمودند که هر روز دوصد سصد نفر آن گروه شقاوت پژوه را پیش چپوتره کوتوالی و رستهای بازار بقتل رسانند - از جمله قوم کهتریان که خفیه خود را از زمره معتقدان و مریدان آن مردود می شمردند بمحمد امین خان و دیگر متوسلان اسیران بقبول مبلغهای خطیر برای جان بخشی آن نابکار رجوع آوردند پیش رفت نگردید و بعد فراغ قتل همه همراهان فرمودند که اول فرزند او را بحضور او بلکه از دست خود او موافق بی رحمی که ازان ملعون در کشتن فرزندان دیگران بوقوع می آمد، بقتل آورده بعده بند بند او را

جدا سازند و این سزا موافق جزای کردار آن بد کردار برفقای اونیز رسانند آری که کرد که نیافت که کشت که ندروید * * بیت *

از مکافات عمل غافل مشو * گزدم از گزدم بروید جوزجو

از اعتقاد آن گروه شقاوت پژوه که بآن سگ بد عاقبت داشتند نقل چند می نمایند که عقل در قبول آن تردد دارد اما آنچه محرر ادراک بچشم خود مشاهده نموده بزبان قلم می دهد که در ایام کشتن آن جماعه سار یکی از آنها که جوان نوخیز تازه بعرصه ظهور آمده بود وسیله و مربی بهم رسانیده نزد پادشاه و سید عبدالله خان استغاثه نموده بعجز و الحاح تمام التماس نمود که پسر من از جمله ستم رسیدگان و محبوسان آن ضال بود که بعد تاراج نمودن مال دستگیر نموده بودند و بی تقصیر داخل آن گروه باسیری در آمده و بیگناه در زمره کشتنیها گردیده محمد فرخ سیر را برحال و مقابل آن زن مکاره رحم آمد و برای خلاصی پسر او سزاول از حضور تعیین نمود و آن زن محیل با حکم خلاصی پسر وقتی رسید که جلاک برسر آن شقی با تیغ آخته خون چکان استاده بود پروانگی استخلاص او رساند پسر او بغریب آمد که مادرم دروغ می گوید من بدل و جان از معتقدان و فدریان جان نثار مرشد خودم مرا زود برفیقان من رسانید - گویند اعتماد الدوله محمد امین خان وقت ملاقات از آن مقتول مردود یعنی سر گروه آن پرسید که آثار عقل و رشادت از چهره حال تو پیدا است ترا چه برین داشت که از مکافات اعمال نیندیشیدی و برای چهار روزه زندگانی بد عاقبت مرتکب چنین ظلم و افعال شنیع بر قوم هندو و مسلمان گشتی

در جواب گفت در همه مذهب و ملل هرگاه نافرمانی و معصیت از انسان مجسم از عصیان زیاده از حد بظهور می آید منتقم حقیقی در مکافات سیئات او مثل من ظالم را میگذارد که باعث جزای کردار آن جماعه می گردد *

* بیت *

چو خواهد که ویران کند عالمی * نهد ملک در پنجه ظالمی
بعده برای تلافی اعمال او مثل شما صاحب ثروت را برو تسلط
می بخشد که او را نیز بجز او سزای اعمال او درین جهان رساند
چنانچه ما و شما مشاهده می نمائیم *

ذکر سوانح سال پنجم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

در شروع این سال استیصال عیسی خان مهمند زمیندار
عمده صوبه پنجاب روداد مجمل ازان بزبان می دهد عیسی خان
که اصل او از راجپوتان زمیندار پیشه بود اگرچه در جرگه
منصبداران پادشاهی در همچشمان سرفرازی داشت اما بسبب
تقاضای ایام و انقلاب سلطنت سراز آستین اطاعت برآورده طریقه
سرکشی از روی بدنهادی اختیار نموده محصول محال جاگیرداران
دردست را بتعدی متصرف می شد و گاه گاه بر قافلهای راه
کابل و کشمیر تاخته قطاع الطریقی می نمود و سراز اطاعت
صوبه داران و حکام می پیچید و مکرر فوج صوبه داران و فوجداران
مقابل او رفته هزیمت یافته بودند درین ایام که بوسیله رسل
و ارسال تحف و هدایا با خان دوران رابطه آمد و شد عرائض
بهم رسانده بود زیاده در تهرود می کوشید عبدالصمدخان بهادر که بعد
از فراغ مهم گرو متوجه تنبیه او گشته در قابوی وقت بود با نائب

خان مذکور اتفاق مقابله او افتاد و از بسیاری افواج خود بی باکانه با بمعرکه کارزار نهاد از آنکه مآل کار باغی پیشگان خسران مآل بجزای اعمال خود رسیدن است بعده که جنگ عظیم در پیوست بعد زد و خورد بسیار که جمع کثیر از هر دو طرف بکار آمدند گرفتار تیغ اجل گردید و سواران بریده و پسر خرد مال و دیوانه را در امقید ساخته بحضور روانه ساختند *

دیگر از مرده فتنه غیب آن سال کشته شدن دهیر مفسد پیشه است جمعی از تفصیل آن بتحریر می آرد که دهیر از جمله زمینداران سرکش مفسد پیشه مقرری مشهور صوبه عظیم آباد بود که مکرر با فوج پادشاه زاده‌ها و صوبه داران آن ضلع مقابله نموده طریقه طغیان و سرکشی از حد گذرانیده بود فوجها و قافله‌ها بغارت میبرد بعده که میر جمله بصوبه داری آنجا مقرر گشته خود را برساند از دست برد دهیر که محال جاگیر سیر حاصل آن صوبه در تصرف او بود و عمل و دخل نمیداد با وجود نگاه داشتن سپاه زیاده از ضابطه و بباد دادن خزانه مبلغ کلی از سرکار پادشاهی و خود برو تسلط نیافت و بر رعایا و سکنه پنده از مغلیه ظلم و تعدی بسیار رسید میر جمله تنگ آمده بآرزوی تقرب و اختیار حضور خود را چنانچه عنقریب بذکر خواهد در آمد نزد پادشاه رساند و صوبه عظیم آباد بسر بلند خان مقرر گردید و سر بلند خان به نسق ملک و تادیب سرکشان پرداخت و دهیر مفسد که تمام رعایا و جاگیرداران از تاخت و تاراج او بجان آمده بودند مکرر برآمده در نواح پنده شوخی می نمود سر بلند خان جمعیت زیاد

نگاه داشته برای تنبیه او برآمد و با آن شقی مقابله نمود و بعد ترددات نمایان که از هر دو طرف بمیان آمد و جمعی کثیر کشته و شهید شدند و دهیر رو بفرار گذاشت و بعد آوارگی در جنگلهای دشوار گذار بقول مشهور از زخم غیب که از دست همراهان او باو رسید و بروایت دیگر از دست تیغ جان ستان یکی از یکه تازان فوج سربلند خان بهر وجه از تیر آه درک آلود جگر سوختگان که ناگاه دران گریز باو رسید بدار البوار پیوست *

چون محمد فرخ سیر پادشاه بتجويز لطف الله خان صادق حکم فرموده بودند که از دو بیستی تا نهصدی منصبدار پادشاهی و هفت هشت هزار سوار والا شاهی تا یافتن جاگیر در ماهه پنجاه رویه بعد اسب بداغ رساندن از خزانه می یافته باشند از انجمله مردم والا شاهی که حق رفانت و جان بازی ثابت نموده بودند ده دوازده ماهه طلب در سرکار داشتند و جمعی بامید جاگیر خدمت می نمودند و بیشتر از والا شاهی مغلیه بودند احکام برطرفی آنها يك قلم صادر فرمودند و بخشیان بآن جماعه جواب دادند - و در همان ایام که شورش برطرفی آنها در میان بود مدیر جمله که از زیادتی طلب سپاه باوجود صرف نمودن مبلغ کلي از خزانه پادشاهی و تعدی مغلان بر رعایا که فغان ظلم آنها از حد گذشته بود درانجا بآبرو استقامت نمی توانست ورزید و جاذبه قرب پادشاه علاوه آن گردید لهذا از عظیم آبک جریده سوار شده بطریق ایلغار که مسافت بعید یک و نیم ماهه راه در چهارده پانزده روز روپوش از سپاه که بعضی از نوکران او نیز خبر نیافتند گذار

راه جمنا اختیار نمود بعد رسیدن دوسه منزلی اکبر آباد برگشتی
سوار شده بغتة وقت شب خود را بدر قلعه دار الخلافت رساند -
از آنکه دران روزها در هر هفته و ماه اخبار مختلفه و منصوبه‌ای تازه
از قصد پادشاه در حق قطب الملک در السنه و زبان واقعه طلبان
و خبر طلبدن میر جمله نیز زبان زد خاص و عام گردیده بود
و این معنی نزد هنگامه جویان باعث مزید ماده بدنامی تدبیر
دستگیر نمودن قطب الملک در زبانها میگشت هر چند که پادشاه میر
جمله را وقت ملازمت رو نداده تشذیع زیاده از خوابی رعایای
پتله و بیحکم آمدن حضور نمود و میر جمله نیز منفعل گردیده نزد
قطب الملک آمده باظهار عجز و انکسار و اطاعت خواست که التماس
عفو جرائم خود نزد پادشاه و قطب الملک نماید اما اهل تدبیر همه
حیله و تزویر برای مقید ساختن وزیر میدانستند و در همان ایام
باشاره یا اتفاقا هفت هشت هزار عوار منصبدار بر طر فی فراهم آمده
بخانگه محمد امین خان بخشی و خان دوران نائب امیر الامرا و میر
جمله رفته فالش تقاضای طلب خود نمودند و گفتگوی این
فساد و هجوم مغلیه با زره و بکتر و فرو گرفتن حویلی نام بردها بطول
انجامید و نیز شهرت یافت که مغلیه باشاره بخشیان فتنه جو که
بر وقت قابو خود نیز رفیق گردند می خواهند بهیأت مجموعی
بر خانگه قطب الملک بدست آویز طلب خود یورش و شورش
نمایند و قطب الملک در فکر فراهم آوردن فوج متفرقه و نگاهداشت
جمعیت تازه گردید - و غیرت خان خویش سید عبد الله که دران
روزها بفوجداری نازنول مقرر گشته برآمده بود با مردم دیگر

تازه از بارهه رسیده خود را رساند و هر روز تا چهار پنجروز فوج مغلیه سوار شده در رستههای بازار مستعد کارزار فساد بودند و از طرف دیگر سرداران قطب الملک نیز با جمعیت شایسته کمر بسته تا شام بر فیلان و اسپان هنگامه آرا می گشتند - میر جمله سراسیمه گشته سر رشته کار و تدبیر از دست داده بخانه محمد امین خان آمده پناه گرفته از هر طرف نشانه تیر ملامت گردیده نمی دانست چه کار سازد و آخر چاره کار درین دانستند که پادشاه نظر رنج فساد و تسلی قطب الملک میر جمله را مغضوب و کم منصب و از صوبه عظیم آباد تغیر ساخته تعینات صوبه پنجاب نمودند و سر بلند خان را صوبه داری عظیم آباد فرمودند و نظام الملک بهادر فتح جنگ را خدمت فوجداری مراد آباد که بتقاضی وقت برای دفع ایام فساد قبول نمود مقرر نمودند و مدت مدید در السنه فتنه جویان هنگامه طلب شهرت داشت که میر جمله را پادشاه مصلحه بسرهند و صوبه پنجاب فرستاده باز در تدبیر و فکر طلبیدن اوست - و هرگاه پادشاه برای شکار اطراف شهر برآمده سه ماه و چهار ماه بیرونها میگذرانند خانه بخانه و خیمه بخیمه همین ذکر بود که برآمدن پادشاه باران منسوب دستگیر ساختن سید عبد الله خان اتمت و مدام قطب الملک متوهم بوده نگاهداشت سپاه می نمود و عوامی سادات و متوطنان بارهه دیگران را کمتر نگاه میداشت *

و درین سال مطابق هزار و صد و بیست و نه اسد خان قره مالو که نود و چهار سال از مرحله عمر طی نمود خدمت

وزارت و دیگر خدمات عمده صاحب قران ثانی و خلد مکان و خلد منزل بتقدیم رسانده بود و ذوالفقار خان و دیگر بزرگان جد و آبای اسد خان از امرای ذوالافتدار ایران بودند ازین کلفت سرمای فانی بروضه جاودانی شتامت و در امرای متاخرین بدین خوبی آمیدی مزاج گرفته دیده و شنیده نشده و از ابتدای نشوونما در عیش و کامرانی و لذت دولت بسر برده و بعد جعفر خان مغفور چنانکه او بتمکین و نشاط دائم و نیک سرشتی و کم آزاری که هرگز ازو بدی در حق غیر بعمل نیامده صرف اوقات نموده با زیردستان برفق و مدارا و زبان شیرین و بهمچشممان تازه بعرصه آمده باشان و تمکین سلوک می نمود از جمله امرای قریب العهد دیگری نبود - گویند در ایامی که بیماری مرض سفر آخرت او بطول کشید روزی محمد فرخ سیر پادشاه مصحوب یکی از محرمات خاص که برای عیادت فرستاده بود خفیه پیغام نمود که ما قدر شما ندانستیم و آنچه نسبت بخاندان آن دستور العمل سلطنت نبایست بعمل آمد و ندامت آن سود نمیدهد الحال از شما مصلحت سلوک باسادات می خواهم در جواب گفت این غلطی که از شما خلاف رویه جد و آبا بظهور آمده بجز حکم خدا نبوده و میدانم چنانکه وزارت از خاندان ما رفت در سلطنت دودمان تیموریه هم خلیل تمام خواهد پذیرفت اما الحال که زمام اختیار ملک و خود بدست سادات باره داده اند صلاح دولت درینست که تا مقدور بآنها سلوک نمایند و کار بآنجا نرسانند که روز بروز زیاده ماده فساد و عذاب

آماده گردد و سر رشته اختیار از دست رود * بیت *

چو در طاس رخشده افتاد مور • رهانده را چاره باید نه زور

ذکر سوانح سال ششم از جلوس محمد فرخ سیر پادشاه شهید
بسبب رسیدن خبرهای دکن که بفرستادهای حضور امیرالامرا
دخل نمی داد قلعه داریهایی عمده که همیشه از نزد پادشاه مقرر
می گردید او بهمراهان خود می فرمود و بحضور راجه رتن چند
دیوان سید عبد الله خان در تعلقه همه متصدیان دخل نموده
احدی را اصلا اعتبار و استقلال نمی داد خصوصا در مقدمات مالی
که دیوان تن و خالصه معطل محض بودند و برگذات خالصه
بطریق اجاره در معرض بیع و شرا لکها می آمد روز بروز بر
کدورت خاطر پادشاه می افزود - و اعتصام خان نام را که بتجویز
خان دوران دیوان خالصه و رای رایان جهان شاهي را دیوان تن
کرده بودند و آنها ناچار بودند که هم رضا جوئی پادشاه و هم مرضی
قطب الملک از دست ندهند و اعتصام خان را طرف پادشاه
و رای رایان را خاطر داری سید عبد الله خان زیاده مطلوب بود
بنابراین هر دو از هر طرف در پایۀ اعتراض می بودند لهذا استعفا
نمودن دیوانی بر هر دو واجب گردید - و عنایت الله خان که در سده
احد جلوس بعد کشته شدن هدایت الله خان پسر او از پادشاه
رخصت کعبه الله گرفته به بیت الله رفته بود درن سال مراجعت
نموده خود را بحضور رساند - از آنکه محمد فرخ سیر پادشاه بسبب

وزارت و دیگر خدمات عمده صاحب قران ثانی و خلد مکان و خلد منزل بتقدیم رسانده بود و ذو الفقار خان و دیگر بزرگان جد و آبای اسد خان از امرای ذو الافتدار ایران بودند ازین کلفت سرای فانی بروضه جاودانی شتامت و در امرای متاخرین بدین خوبی آمیزی مزاج گرفته دیده و شنیده نشده و از ابتدای نشورنما در عیش و کمرانی و لذت دولت بسر برده و بعد جعفر خان مغفور چنانکه او بتکمیل و نشاط دائم و نیک سرشتی و کم آزاری که هرگز ازو بدی در حق غیر بعمل نیامده صرف اوقات نموده با زیردستان برفق و مدارا و زبان شیرین و بهمچشمان تازه بعرضه آمده باشند و تمکین سلوک می نمود از جمله امرای قریب العهد دیگری نبود - گویند در ایامی که بیماری مرض سفر آخرت او بطول کشید روزی محمد فرخ سیر پادشاه مصحوب یکی از محرمان خاص که برای عیادت فرستاده بود خفیه پیغام نمود که مآقدر شما ندانستیم و آنچه نسبت بخاندان آن دستور العمل سلطنت نبایست بعمل آمد و ندامت آن سود نمیدهد الحال از شما مصلحت سلوک باسادات می خواهم در جواب گفت این غلطی که از شما خلاف رویه جد و آبا بظهور آمده بجز حکم خدا نبوده و میدانم چنانکه وزارت از خاندان ما رفت در سلطنت دود مان تیموریه هم خلل تمام خواهد پذیرفت اما الحال که زمام اختیار ملک و خود بدست سادات باره داده اند صلاح دولت درینست که تا مقدور بآنها ملوک نمایند و کار بآنجا نرسانند که روز بروز زیاده ماده فساد و عذاب

آماده گردد و سر رشته اختیار از دست رود * بیت *

چودر طاس رخشده افتاد مور • رهاننده را چاره باید نه زور

ذکر سوانح سال ششم از جلوس محمد فرخ سیر پادشاه شهید
بسبب رسیدن خبرهایی دکن که بفرستادهای حضور امیرالامرا
دخل نمی داد قلعه داریهای عمده که همیشه از نزد پادشاه مقرر
می گردید او به همراهان خود می فرمود و بحضور راجه رتن چند
دیوان سید عبد الله خان در تعلقه همه مقصودیان دخل نموده
احدی را اصلا اعتبار و استقلال نمی داد خصوصا در مقدمات مالی
که دیوان تن و خالصه معطل محض بودند و پرگنات خالصه
بطریق اجاره در معرض بیع و شرا لکها می آمد روز بروز بر
کدورت خاطر پادشاه می افزود - و اعتصام خان نام را که بتجویز
خان دوران دیوان خالصه و رای رایان جهان شاهی را دیوان تن
کرده بودند و آنها ناچار بودند که هم رضا جوئی پادشاه و هم مرضی
قطب الملک از دست ندهند و اعتصام خان را طرف پادشاه
و رای رایان را خاطر داری سید عبد الله خان زیاده مطلوب بود
بنابراین هر دو از هر طرف در پایت اعتراض می بودند لهذا استعفا
نمودن دیوانی بر هر دو واجب گردید - و عنایت الله خان که در سنه
احد جلوس بعد کشته شدن هدایت الله خان پسر او از پادشاه
رخصت کعبه الله گرفته به بیت الله رفته بود درن سال مراجعت
نموده خود را بحضور رساند - از آنکه محمد فرخ سیر پادشاه بسبب

برهم خوردن نسق سلطنت از برانداختن امرای خلد مکان
ندامت داشت و عنایت الله خان که تربیت کرده خلد مکان و
مقصود می مزاج گرفته کفایت اندیش گفته میشد بعد از رسیدن
بمحضر بمصلحت و مراب دید بعضی همدمان خیر اندیش پیش
آمد کار و صلاح دولت دران دیدند که عنایت الله خان را از عطای
اضافه منصب و مقرر فرمودن یکی از خدمات حضور مستمال
ساخته سرگرم کار سازند درین ضمن اعتصام خان دیوان خالصه که
از بی اختیاری و خفتی که از مردم احشام و دیگرار باب طلب
می کشید نیز استعفای خدمت نمود و تجویز دیوانی خالصه و
تن با صوبه داری کشمیر بنام عنایت الله خان بمیان آمد هر چند که
خان مذکور نظر بر استقلال قطب الملک در قبول خدمت دیوانی
تن نمی داد و سید عبد الله خان نیز از سختی سلوک او که در
عهد خلد مکان با جمده الملک اسد خان نموده بود راضی بدیوانی
او نمی گشت اما اخلاص خان بهادر شاهی که در استعداد و
و کمالات در جرکه جدید الاسلام خود را معلم ثالث می دانست و
باجود کمال اخلاص با سادات نظر بر فساد ایام تارک خدمت
گشته بنوشتن تاریخ عهد محمد فروخ سید مامور گردیده مصاحب گاه
و بیگاه قطب الملک بود بمیان آمده باصلاح ظرفین کوشیده
عنایت الله خان را معقول ساخت که در هیچ مقدمه دیوانی
بدون اطلاع و صلاح سید عبد الله خان بعرض پادشاه نرساند و تجویز
خدمات ننماید و نیز بخدمت قطب الماک التماس نمود که راجه
رتن چند در محال خالصه پادشاهی دخل نکند - و چون سید

عبدالله خان بسبب بیدماغی پادشاه که عیاشی و خلوت نشینی
 علاوه آن گردیده بود چهار ماه پنج ماه برای اجرای کار وزارت
 و دستخط در کچه‌ری نمی نشست و کار خلق الله بند بود
 عنایت الله خان درین ماده نیز ملتمس گردید که در هفته
 یک دو بار در قلعه آمده کچه‌ری نمایند اگرچه چند روز بدار
 و مدار باهم ساختند اما آخر کار چنانچه باحاطه تحریر خواهد
 در آمد پیش رفت کار نگردید - درین سال مطابق سنه هزار
 و صد و سی و یک بموجب عرض عنایت الله خان حکم اخذ
 جزیه از هندو که مرضی رتن چند نبود نمود و نیز چون هندو
 و خواجه سرایان و مردم کشمیر بساخت و تغلب و زیردستی منصبها
 بدش گرفته جاگیرهای سیر حاصل در تصرف خود آورده بودند
 و عرصه جاگیر بر مردم دیگر تنگ گردیده بود عنایت الله خان
 بعرض رسانده خواست که از روی اوارجه و توجیه منصب
 هندو و مردم دیگر متغلب را کم و ضبط نماید و این معنی بر
 رتن چند و همه صاحب مداران دقت شاق نمود بقطب الملک
 رجوع آورده راضی با اجرای آن حکم نگردیدند بلکه تمام هندو بعزت
 باز جاری نمودن جزیه : تجویز کمی منصب کمر عداوت بعنایت
 الله خان بستند و از کارهای حسابی و بیحسابی طرفین قراری
 که میان دیوان کل و جز مقرر گردیده بود بحال نماند و مکرر پای
 رنجش در میان آمد اما ناچار بکجدار و موریز باهم می ساختند -
 درین ضمن یکی از عمال محال خالصه که دست گرفته و فرستاده
 رتن چند بوده پای حساب دیوانی آمده بود و مبلغ کلی بر ذمه او

برآمد عنایت الله خان برای وصول زراو را مقید ساخت و مکرر رتن چند وسیله خلاصی او گردید فائده نداد روزی عامل مذکور قابو یافته گریخته پناه برتن چند برد و رتن چند حامی او گردید عنایت الله خان بعرض پادشاه رسانید و چیلها برای گرفته آوردن عامل از خانه رتن چند تعیین شدند و کار بگفتگوی فساد انگیز منجر گردید و پادشاه از روی اعتراض بقطب الملک درباب برطرف نمودن رتن چند فرمودند فائده مترتب نشد و دیگر سبب فساد زیان که میان محمد فرخ سیر و سادات باره آمد و سرشته اختیار از دست رفت این گردید که چورامن نام جاژه که از مفسد پدشاهی مشهور بود و پدر و جد و برادر او از عهد خلد مکان اطراف اکبر آباد و فتح پور را تاخت و راه زنی می نمودند و مکرر افواج پادشاهی بسر فوجی شاه زاده محمد بیدار بخت و خان جهان بهادر و دیگر امرا برای تنبیه و تادیب آن جماعه و تسخیر قلع و سنسلی که بنا کرده آنها بود تعیین شده بودند و در ایام مقابله اعظم شاه و بهادر شاه و رسیدن محمد فرخ سیر پادشاه نزدیک اکبر آباد شوخی و بی ادبی زیاده از دست اندازی و تاراج کار خانات پادشاهی و تصرف نمودن خزانه و جواهر ازو بعمل آمده بود برای تنبیه او چنانچه بزبان فلمدان راجه ده بیراج جیسنگه را مرخص و تعیین فرموده روانه نمودند و سید خان جهان بهادر خالوی قطب الملک را از عقب جیسنگه بطریق سر فوج علحده کوهی باستقلال رخصت کرده بودند اگرچه سید خان جهان بسبب بعضی موانع و عدم سرانجام مطالب بعد رخصت چنده ماه کنار شهر معطل ماند اما راجه جیسنگه

بر مهم ماموره خود را رسانده به بند و بست مورچال و محاصره
 گدھی چورامن پرداخته زیاده از یک سال تردد نمایان نمود و مکرر
 یورش و جنگهای عظیم به بیان آمد و مردم بسیار از هر دو طرف کشته
 شدند و بعد رسیدن سید خان جهان نیز مصدر ترددات گشت و
 مورچال نزدیک بقلعچه رسید و کار بر چورامن تنگ گردید آخر کار
 وکیل چورامن ملعون بقطب الملک رجوع آورده قرار صلح
 بقبول پیشکش و بودن خود چورامن در حضور بشرط عفو جرائم
 و سرافرازی منصب بی آنکه جی سنگه اطلاع یابد و پای او
 در میان باشد نمود پادشاه طوعا و کرها التماس سید عبد الله خان
 را قبول فرمود اما چون این مصالحه خلاف مرضی پادشاه در کمال
 ناخوشنودی جی سنگه بمیان آمد جی سنگه دل شکسته گشته
 خود را بملازمت پادشاه رساند و چورامن را بعد رسیدن حضور
 نزدیک محله خود سید عبد الله خان فرود آورد اگرچه یکبار بخوشی
 و ناخوشی ملازمت چورامن میسر آمد اما باز بسبب ملال خاطری
 که محمد فرخ سیر پادشاه ازین صلح داشت راضی به مجرای ثانی
 او نگردید - درین ضمن خبرهای مختلف خلاف مرضی پادشاه که
 عنقریب باحاطه تحریر می آید از دکن رسید و باعث مزید فتنه
 و فساد جهان آشوب گردید *

ذکر سوانح سال هفتم از جلوس محمد فرخ سیر شهید
 بعده که امیرالامرا بر داور خان فتح یافته خود را بخسته بنیاد
 رسانده به بند و بست ملک پرداخت و اطلاع یافت که کهندو

په‌آزیه (ن) نام که سپه سالار عهد راجه ساهو گفته می‌شد و از آنکه در هر دو صوبه دکن یکی از سرداران مره‌تبه بدستور صوبه داران پادشاهی صوبه دار که وجه چوتنه مره‌تبه بوصول آورد مقرر بود صوبه داران دیس در تصرف خود داشت و مابین راه بندر سورت قلعه‌های گلی ساخته تها‌ن‌ها قائم نموده هر قافله که از آن راه می‌گذشت اگر چوتنه یعنی چهارم حصه مالیت آنچه در قافله از تجار و غیر تجار داشته باشند قبول می نمودند سالم می‌گذشتند و الا بتاراج در آورده آدم‌ها را اسیر نموده باز مبلغی سرنفر می گرفتند انگاه سر میدادند امیر الامرا ذوالفقار بیگ نام بخشی خود را با سه چهار هزار سوار و پنج شش هزار پیاده بند و قچی برای تنبیه او رخصت نمود - بعده که ذوالفقار بیگ از کوتل مابین خجسته بنیاد و خاندیس گذشت و خبر کهندو په‌آزیه که قریب هشت نه هزار سوار جنگی همراه او بود نزدیک سرحد بکلانه و کالنه که بتفاوت هفتاد کروه عرفی از خجسته بنیاد مسافت دارد شنیده مستعد جنگ گشته خواست که برو تاخت آورد کهندو بطریق فرار ناهموار لشکر ذوالفقار بیگ را بطرف جنگلهایی خار دار دشوار گذار کشید هر چند که هر کارها ظاهر ساختند که قابوی مقابله با غنیم نیست ذوالفقار بیگ از غرور شجاعت و راهزنی دیگر جهال باره سخن هر کارها نشنید و یکه تاز خود را بکهندو رساند در اول مقابله که جمعی از کفار بدار البوار پیوستند کهندو موافق داب دکه‌فیان رو بفرار آورده فوج امیر الامرا را بنمود چهار صد پانصد

سوار خوش اسب اطراف خود کشیده لشکر بارهه را پراکنده ساخته باز یکبارگی بهیئت مجموعی بر ذوالفقار بیگ هجوم آورده راه کومل سواران متفرقه بسته چنان عرصه تردد و کارزار بر لشکر اسلام تنگ آورد که ذوالفقار بیگ با جمعی از همراهان جانباز بدرجه شهادت رسید و باقی فوج هرکه بزنهار آمده از اسب غرور پیاده شده سپر انداخت زنده متپید گردید و دیگران با جان و مال بعرصه تلف آمده علف تیغ بیدریغ گشتند و آنچه بزبانها مشهور است گاو و شتر و اسب احدی از سوار و پیاده آن فوج ازان بلیه محفوظ نماند - بعد رسیدن خبر بامیر الامرا راجه محکم سنگه دیوان مستقل خود را با فوج شایسته برای تذبیه او رخصت نمود و سیف الدین علی خان صوبه دار برهانپور را که برادر حسین علی خان می شد برای نسق از برهانپور طرف سلطان پور و نذر بار برآمده بود بجهت تادیب کهندو باتفاق محکم سنگه امر فرمود و هردو سردار نامدار چندانکه بقصد گوشمال آن کفار تبه کار تعاقب نمودند و خواستند که تلافی بظهور آید یا تهاذهای او را بر دارند که باز اذیت او بدرگذاشت و رعایای صوبه خاندیش نرسد فائده نداد اگرچه کهندو دنع الوقت نموده خود را نزد راجه ساهو که در قلعه و مکانهای قلب می بود رساند اماتهاذهای او جابجا که بودند قائم ماندند هرگاه فوج تعین کرده امیر الامرا میرفت فرار نموده همین که فوج رو میگرداند مردم کهندو آمده قائم می شدند هرچند که با فوجهای دیگر مرهته که اطراف احمد نگر بتاخت و تاراج آمده بودند محکم سنگه را مقابله و مقاتله اتفاق افتاد و غنیم

را هزیمت داده تا پای قلعه ستاره رساند اما تلافی کشته شدن
 ذوالفقار بیگ و تاراج رفتن فوج او با کهندو دیپهاریه بعمل نیامد - و
 بسبب انتشار خبرنا موافقت پادشاه با مساعدات که بقول «شهور فرامین
 و احکام خفیه بنام راجه ساهو و دیوانیان و زمینداران عمده طرف
 کرناٹک در باب عدم رجوع و استیصال امیر الامرا رفته بود و
 آنها سرتابی می نمودند بندوبست واقعی در صوبه بیجاپور و
 حیدر آباد نشد اگرچه مبارز خان صوبه دار حیدر باد که از مبارز
 پیشگان باشان و وقار گفته می شد بخجسته بنیاد آمده بامیر الامرا
 ملاقات نموده باز بتعلقه خود مرخص گردید اما صوبه دار و حکام
 و زمینداران بیجاپور و کرناٹک هر در صوبه چنانچه بایست رجوع
 نیاوردند - و صوبه دار و دیوانیان و دیگر اهل خدمات که از حضور
 مامور شده میرسیدند اکثر دخل نمی یافتند - و قلعه ملهیر شرکار
 بکلانه که از قلعه های سرحد با نام و نشان صوبه خاندیس است و مدت
 سی و چهار سال قلعه داری آن قلعه بسه واسطه بخاندان نجابت
 خان که از سلسله میرزا شاهرخ بنی اعمام تیموریه گفته می شد
 ارثی مقرر بود از تغیر فتح یاب خان پسر نجابت خان بامد علی
 خان عامی مردان خانی مقرر فرمودند و فتح یاب خان اسد علی
 خان را دخل نداد و گفتگو بطول انجامید و از آنکه نجابت خان
 که در ایام روانه شدن امیر الامرا از حضور صوبه داری برهانپور
 داشت سند نیابت صوبه داری خجسته بنیاد نیز بنام او بمهر
 امیر الامرا رسیده بود و بعد رسیدن امیر الامرا نجابت خان را بپای
 حساب آورده مبلغی بر ذمه او بر آورده نظر بند داشتند بگمان

آنکه فتح یاب خان باشاره پدر دخل نمیدهد نجابت خان را زیاده از اول پای اعتراض آورده معاتب ساخت و این معنی که بعرض محمد فرخ سیر پادشاه رحیم علاقه کدورتها مزید عناد خاطر گوید و مکرر از حضور قلعه داری ملهیر بنام دیگری مقرر فرموده خلعت رخصت عنایت نمودند و قلعه دار از شنیدن اخبار دخل ندان امیر الامرا و نزاع میان نجابت خان و منصوب کرده صاحب اختیار دکن جرأت روانه شدن برخد مت مأموره نه نمود و بعد قیل و قال بسیار وکالت خان نام را قلعه داری قلعه مذکور از روی سند امیر الامرا مقرر شد و فتح یاب خان ناگزیر قلعه را باز سپرده از قلعه برآمد *

ذکر سوانح سال هشتم از جلوس محمد فرخ میر شهید

دیگر از سوانح قابل تحریر که قرنهای بر صفحه لیل و نهار یادگار خواهد ماند مقدمه صالح غنیم دکن است که در صوبه داری امیر الامرا مقرر گشته فقره چند ازان به عرض بیان می آرد در ایامی که خلد مکان برای تسخیر قلعات مقهوران دکن کمر عزیمت بسته مدتها صرف اوقات و خزانها نموده قلعه ستاره و پر ناله و راج گدازه و غیره قریب سی و چهل قلعه با نام و نشان را بتصرف در آورده مرهقه رابی خان و مان ساخت سرداران آن گروه شقاوت پزوه ملک قدیم پادشاهی را خالی و پادشاه را دور دانسته نسبت به سالهای دیگر زیاده شوخی نموده با فوجهای سنگین اطراف صوبجات دکن و احمد آباد و مالوا بقصد تحصیل نمودن چوتنه تاخت و تاراج پراکنده شده هرجا که میرسیدند اگر شهر یا قصبه کلان می بود هرکاره و خط نزد حاکم و زمیندار آنجا فرستاده پیغام طلب چوتنه می نمودند یا

خود مقدم و زمیندار دیهات و قصبات باستقبال فوج مرهته شتافته باظهار قبول چوتیه قول امان خواسته هرکاره و سوار برای محافظت دیه و زراعت گرفته بجای جمع هزار دو هزار چهار صد پانصد ظاهر ساخته هرچه پیش مدیریت چهارم حصه آن مقرر نموده وعده وصول بگذاشتن پیر غمال که بزبان هند اول می نامند بمیان آورده منع ضرر تاخت و تاراج آنها می نمودند - و در صورت آنکه فوجداران و زمینداران آنها اطاعت ادبی چوتیه نمی نمودند یا رجوع نمی آوردند چنانچه در ذکر سلطنت خلد مکان و خلد منزل باحاطه تحریر در آمده در صورت غالب آمدن آن محال را تاخته خراب مطلق می ساختند و الا بعد محاصره چند روز مایوس شده آواره دشت ادبار می گشتند چنانچه قصبه نذر بار و سلطان پور و جامود و قصبات مشهور بسیار صوبه برهانپور و برار و دیگر صوبجات دکن را بیست و هشت هزار سوار دو هفته سه هفته محاصره می نمودند و تا کام بر می خواستند و با قافلهها نیز همان سلوک بعمل می آمد و بیشتر قافلهها بتاخت و تاراج مدیریت اما سردارها تا مقدور در تشخیص چوتیه کوشیده بتاخت و تاراج راضی نمی شدند برخلاف لشکر آن مردودان تا می توانستند در برهم زدن چوتیه و تاراج نمودن می کوشیدند چراکه در صورت رجوع و عدم تاراج چوتیه وجه مقرری سرداران عائد میگردد و لشکر متمتع می گردیدند و در تاخت هرچه بدست هرکه می افتاد مال او بود بسردار فوج چندان نفع نبود و در اواخر عهد خلد مکان هر چند وکلای تارابائی رانی که زن رام راجه باشد

و بعد فوت شوهر تازه دوازده سال دم مخالفت با پادشاه میزد
 التماس مصالحه بشرط عطا نمودن سردیسمکهی شش صوبه دکن
 بدستور سر صد نه روپیه رجوع آورده بود پادشاه مغفور از غیرت اسلام
 و بمیان آوردن بعضی مہذب کہ در ذکر سلطنت خلد مکان بزربان
 قلم داده قبول نمود و در عہد خلد منزل اگرچہ وکلای راجہ ساهو
 و رانی رجوع آورده فرمان سردیسمکھی بشروط چند کہ در ذکر فرمان
 روائی خلد منزل بزربان قلم داده حاصل نمودند اما بسبب نزاع
 مابین رانی و راجہ ساهو بزد و بستی کہ مرکوز خاطر بہادر شاہ بود
 بعمل نیامد و دستور سردیسمکھی نیز جاری نگردید و در صوبہ داری
 داود خان کہ نیابت ذوالفقار خان داشت و میان او و غنیم عہد و
 قرار اخوت و موافقت بود بشرط آنکہ در جاگیر پادشاہ زادہا و داود
 خان مزاحمت نرسانند از باقی محاللات امرای عظیم الشان
 ہیرامن نام نائب داود خان باستصواب خود چوتھے میدہانید و
 بقافلہا آزار نرساندہ باہم چون شیر و شکر جوشیدہ بکجدار و
 مریریز بعمل می آمد و در صوبہ داری نظام الملک بہادر چنانچہ
 بگزارش آمدہ در ابتدا بصلح و در آخر بغوج کشی کہ ہمہ یکسان
 و پنج ماہ نکشید بدار و مدار گذشت و آخر بغنیم تذبیدہ واقعی
 رسید بعدہ کہ دوسہ سال از صوبہ داری امیر الامرا در فساد و عذاب
 با پادشاہ گذشت با وجود نگاہ داشتن فوج زیادہ تردیدی کہ بایست
 بعمل آوردن بزد و بست واقعی کہ مرکوز خاطر امیر الامرا و موافق
 رسم سادات بارہ بود صورت نگرفت ہذا نظر بر قابوی وقت
 و رفع فساد در سنہ ہزار صد و سی ہجری بصلاح انور خان کہ از

شیخ زادهای متوطن برهانپور و پیش آورد، های سادات بود و دیگر امرای همراز باتفاق سنکرا جی نام برهمن که سابق متوسل و از نوکران عمده سیوا و سنجها بود و از زمان تسخیر قلعه چنچی در جرگه نوکران پادشاهی درآمد و کالت خیرخواهی سرداران مطیع و غیر مطیع مرهه می نمود و خالی از جرهر رشادت که مدن طالع ضمیمه آن گشته بود، نبود و وساطت بالاجی بشوناته و جمناجی که از برهمنان و سرفوجان عمده فهمیده کار راجه ساهو بودند قرار صلح باین شرط بهمیان آوردند که از جمله محصول مال و سائر محال خالصه پادشاهی و جاگیر داران هرچه امینان و کردویان و شققداران بوصول در آردن چهارم حصه آن بمنصوبان راجه واصل سازند و نیز مقرر شد که سوای چهارم حصه که شریک محصول جاگیر داران نمودند فی صد ده روپیه دستور سردیسمکهی از نزد رعایا بگیرند که فی صد سی و پنج بر تحصیل وصول کل ابواب فوجداری و شققداری و ضیافت و اخراجات دیگر از روی کاغذ خام وصول نمایند بدین حساب قریب بنصف جمع بندی از روی طومار در باری میکشد مقرر گردید و شریک غالب عمال راجه ساهو شدند و اینکه از روی سر رشته وصول کل حبوبات بگیرند برریاعا و حکام پادشاهی و جاگیر داران نهایت سخت و دشوار گردید و در هر محال دو تحصیل دار که یکی خون را کمایش دار و دویم گماشته سردیسمکهی میگویند و بر طومار واصلات اول دستخط سر رشته دار سردیسمکهی شود و لوازم رسمیات آن جدا بگیرد و بال جان عمال پادشاهی و جاگیر داران گشتند و

سواى آن هر دو شریک راهدار علیحدّه در هر محال* که از سابق بسبب سستى فوجداران و غلبه غنیم جا بجا نشسته سر گاو و ارايه نیم رویه و یک رویه از بیوپاریان و هرچه خواهند از مردم دیگر دوچند رسه چند از فوجداران ظالم پیشه میگرفتند الحال نیز بدستور قبل از ایام صلح آن تعدی علاوه دیگر شراکت مانند درینصورت در هر پرگنه سه عامل مستقل راجه ساهو با جمعیت سوار و پیاده در کچهری و چپوتره مال و سائر و سر راهها بدعت نواحیات قرار یافت و سواى آن هر جا که دیهات ویران را مرهته قول داده آباد نموده بود مثل دیهات پرگنه نذر بار و غیره صوبه خاندیس و دیگر پرگنات صوبه برار و غیره که از اصل خراب و ویران کرده مرهته بود قرار داد امیر الامرا منظور نداشته قول سوم حصه بتائی که بجاکیر دار عائد گردن داده مقرر کردند منجمه سه حصه یک حصه بجاکیر دار و یک حصه سالم مرهته متصرف شوند و یک حصه برعایا وا گذارند و در مقدمات ملکى و مالی حکم و عمل غنیم زیاده بر اختیار فوجدار و جاکیر داران جاری گردید - هر چند امیر الامرا وقت مصالحه مقرر نموده بود و تاکید می نمود که راهدارى که بظلم فی ارايه و گاو سه برابر و چهار برابر نسبت بفوجداران و حکام ظالم چنانچه بگزارش آمده از بیوپاریان و مسافران در ایام قبل از قرار صلح می گرفتند نگیرند اما پیش زرفت آری در اکثر پرگنات تاخت و تاراج دیهات و قانله از میدان برخاست و نسبت بایام سابق مسافرین و مقرر دین بعد ادای راهدارى بآرام تردد می نمودند و بعضی دیهات که از تاخت مقهوران و تعدی حکام بد انجام ویران مطابق شده بودند

رو یآبادی گذاشت - بعده که امیر الامرا سند قرار صلح بشرطهای مذکور بمهر خود بوکالی راجه ساهو نوشته داده برای طلب فرمان پادشاه مطابق سند خود موقوف نداشته جابجا گماشتهای مستقل راجه ساهو را دخیل ساخته مقرر نمود که بالاجی بشوناته و جمناجی دو نوکر عمده راجه ساهو با جمعیت شایسته بطریق نیابت و وکالت راجه ساهو در خجسته بگیار باشند و کارهای ملکی و مالی بوساطت آنها صورت گیرد بعده که عرضه داشت حسین علی خان مشتمل بر حقیقت مصالحه با مرهته و طلب فرمان بعرض پادشاه رسید چون بعضی هواخواهان دولت خاطر نشان نمودند که در محمول و حکم رانی غنیم لثیم راسهیم و شریک غالب نمودن مصلحت نبود لهذا خلاف مرضی محمد فرخ سیر بظهور آمد و در همان ایام جان نثار خان که از اسرای مزاج گرفته قدیم و تربیت کرده خلک مکان و قدیم خدمت خلک منزل و جهان دیده پخته کار و با عبد الله خان مرحوم برادر خوانده بود و هر دو برادر صاحب مدار در بغل و کنار او کلان شده بودند پادشاه بامید آنکه امیر الامرا با او سلوک بکار خواهد نمود و جان نثار خان هرچه باو از راه خیرخواهی طرفین بفهماند و معقول نماید بسمع رضا خواهد شنید نیابت صوبه داری برهانپور از طرف امیر الامرا بنام او مقرر کرده در باب پند و نصائح بحسین علی خان در خلوت ارشاد نموده بعطای خلعت و دو فیل نر و ماده و سرپیچ مرصع مفتخر ساخته مرخص نمود - و در همان آوان که ماه ذی قعدة سنه شش جلوس مطابق سال هزار و صد و سی هجری

باشد اعتماد الدوله را برای بندوبست صوبه مالوا مرخص فرمودند و مقرر شد که بعد رسیدن سرحد مالوا فرمان صوبه داری از تغیر راجه جیسنکه سوائی نیز عطا خواهد شد و بقول مشهور همان روز خفیه فرمان صوبه داری نیز با عنایات دیگر مرحمت نمودند بعد ازان که جان نثار خان نزدیک آب نربدا رسید باوجودی که از راه پخته کاری خود را معلم ثالث روزگار میگرفت و عسرت و پریشانی حال علاوه آن داشت و از طرف دخل یافتن در تعلقه مأمور و خود نیز مذبذب خاطر بود اصلا جمعیت سوار و پیداده نگاه نداشته طی مسافت می نمود چون خبر رسیدن محمد امین خان بسرونیج تعلقه مالوا و رسیدن جان نثار خان نزدیک گذر اکبر پور معا در خجسته بنیاد انتشار یافت بر زبان هرزه گوینان هنگامه طلب خبر رسیدن اعتماد الدوله با شصت هزار سوار مع امرای کارزار دیده بسرونیج بقصد پیکار امیر الامرا و مقرر شدن جان نثار خان هراول باهفت هشت هزار سوار شهرت بمرتبه گرفت که حسین علی خان نیز متردد خاطر گردید مع هذا نوشتجات جان نثار خان متضمن بر اظهار پریشانی و عسرت حال خود و اصلا همواره نداشتن جمعیت و طلبیدن فوج بطریق بدرقه بسبب انتشار سنتا نام غنیم که غیر از منصوبان راجه ساهو طرف هاندیه علم سرکشی و فساد عظیم برداشته سر راه جان نثار خان گرفته بود پیهم بحسین علی خان رسید بر نوشتجات او اعتماد ننموده هر کارهایی معتمد برای تحقیق جمعیت اعتماد الدوله وضع آمدن جان نثار خان تعیین نمود بعد رسیدن خبر که با مضمون نوشتجات خان مذکور موافق آمد جمعیت

برای آوردن جان نثار خان روانه ساخت بعده که جان نثار خان
 ببرهان پور رسید شنید که امیر الامرا باسد الله خان مشهور بنواب
 اولیا که پسر عمه هردو برادر می شد و نیابت صوبه داری برهانپور
 داشت باوجودیکه مردم برهانپور از ظلم او بجان رسیده بخجسته
 بنیاد باستغاثه رفته بودند نوشته که از آمدن جان نثار خان
 وسواس بخاطر راه نداده در تعلقه خود مستقل باشد و جان نثار
 خان را نزد خود طلب نمود خان مذکور مجبور گردیده خود را
 نزد امیر الامرا رساند و بعد رسیدن او بخجسته بنیاد حسین
 علی خان در احترام و تعظیم و فرستادن طعام هر روز و مدارات
 دیگر می کوشید و مخاطب بعمو صاحب می نمود اما از آنکه
 برهانپور صوبه سرحدی بود و با فرستادن های حضور در دخیل
 ساختن بخدمات ماموره قصور واقع می شد و جان نثار خان
 را از جمله منصوبه بازان روزگار و شجاعان آزموده کار می دانست
 تا سه ماه که فصل خریف و ربیع بالتمام معزول برداشت
 خان مذکور را بحرف و موت نگاه داشته بدار و مدار و مهربانیهای
 زبانی و فرستادن طعام هر روز و دیگر توجهات دفع الوقت نموده
 گاه تکلیف فرستادن نادیر و صوبه بیدر بمیان می آورد و گاه
 در قبول صوبه حیدر آباد و بیجاپور که دران هر دو صوبه دخل
 یافتن او متعذر بود مختار می ساخت و گاه می گفت که چون
 بر عقل و دانائی و تجربه کاری و دوستی شما اعتماد کلی دارم
 می خواهم که برای مشورت امور ملکی از خود جدا نموده پرداخت
 حال عمو صاحب نمایم - هم درین اوان بر امین خان برادر خان عالم

که نیابت صوبهٔ محمدآباد عرف بیدرو نادیر داشت حادثهٔ غریب
 رو داد مجمل از تفصیل آن می نگارد که چون از بعضی قصبجات
 و دیهات صوبجات دکن که مقدمان و زمینداران فوج و گدھی قائم
 داشتند غنیم درین مدت باوجود محاصرهٔ بیست روز و یک ماه
 ازان محال چوتنه بوصول نرسانده بود و وقت قرار صلح با وکلای
 راجه ساهوچنان مقرر شد که در محال که از سرکشی و زور طلبی
 زمینداران و مقدسان و حکام گماشتهای راجه ساهو چوتنه بوصول
 نتوانند رساند امیر الامرا معاونت نموده بوصول رساند و در صوبهٔ
 تعلقهٔ امین خان از بعضی محال نرمل و غیره درین مدت یکدام
 چوتنه نداده بودند فتح سنگه پسر خواندهٔ راجه ساهو که ضلعدار و
 تحصیل دار چوتنه آن ضلع بود شکوهٔ سرکشی زمینداران آن دواح
 بامداد امین خان بامیر الامرا نوشت حسین علی خان درین ماده
 بامین خان نوشتجات فرستاد امین خان باظهار آنکه هرگاه درین
 مدت چوتنه ازین دیهات نگرفته باشند من چگونه تن باین ننگ و
 عار ادای چوتنه دهم التماس استعفا درمیان آورد میرزا علی نام
 که از شجاعان مشهور آن ضلع گفته می شد بدان خدمت مامور گردید -
 و از شهرت این خبر که در استقلال امین خان خلل راه یافته روزی در همان
 اختلال ایام امین خان با جمعیت معدود که بیشتر از همراهان معتمد او
 در سرانجام شادی کدخدائی دختر او در خانه مانده بودند بشکار
 دور دست دربالکنده صوبهٔ نادیر رفته بود و فوج نزد او جمع نبود فتح سنگه
 پسر خواندهٔ راجه ساهو خبر یافته باتفاق زمینداری که با امین خان
 عداوت داشت باسیزده چهارده هزار سوار بمعیت جگیت رار

زمیندارن مرسل که او هم سه چهار هزار سوار بر قنداز حکم انداز داشت
 شتافته ناگهان خود را رساند و امین خان که خاندان آنها در شجاعت
 و تهوری از مشهوران دکن گفته می شد از بسیاری کفار نیندیشیده
 بقصد مقابله با خصم پرداخته داد دلوری و مردمی داده زخمهای
 نمایان برداشته بیخود گشته او داده دستگیر گردید و از سرداران و رفقا
 در سه نفر نامی با جمعی دیگر بدرجه شهادت رسیدند و فیلان و امپان
 و آنچه همراه داشت بتاراج و غارت بردند - بعده که حقیقت دخیل
 نساختن جان نثار خان در صوبه داری برهانپور و حادثه امین خان
 بعرض پادشاه رسید باعث مزید ماده ملال خاطر گردید و آخر سال
 که فصل ربیع بآخر رسید جان نثار خان را بدین شرط بخدمت
 صوبه برهانپور مامور نمود که داراب خان نام پسر کلان خود را
 بطریق نیابت ببرهانپور بفرستد و خود در خجسته بنیاد نزد
 امیر الامرا باشد *

و در همین آوان ضیاء الدین خان نام را که دیوان دکن از تغیر
 دیانت خان ندیرگ امانت خان مقرر نموده بودند با جلال الدین
 خان که بدیوانی برهانپور مامور گردیده بود و فضل الله خان را که
 بتعلقه بخش دیگری دکن منصوب ساخته بودند بخجسته بنیاد رسیدند
 ضیاء الدین خان را بسبب سفارشی که قطب الملک مکرر بدران خود
 نوشته بود دخیل کار و بار دیوانی ساخت اما سوای آنکه بر اسناد
 و پروانجات تنخواه مهر او شود اصلا در مقدمات دیوانی استقلال
 و اختیار نداشت و فضل الله خان بخشی جواب صاف یافته بار سلام
 هم نیافت و جلال الدین خان را عوض دیوانی برهانپور دیوانی

برابر فرمود این همه اخبار باعث مزید ملال خاطر پادشاه میگردد -
و در همان ایام بد فرجام محمد مراد نام کشمیری الاصل بدنام که
در هرزه گوئی و صفات مذمومۀ دیگر زبان زد خاص و عام بود و
در عهد خلد منزل چون جهان دار شاه متوجه حال او گردید
بمنصب هزاری و خطاب و کالت خان سرفرازی یافته میان همقومان
امتیاز بهم رسانده سرمایۀ افتخار خود میدانست درین آوان
بوسیله هموطنی با صاحبۀ نسوان والدۀ پادشاه قرب همکلامی در
خلوت پادشاه مرحوم محمد فرخ سیر بهم رسانده قابوی وقت یافته
بنیونگی افسانۀ و افسون آنکه در اندک فرصت تدبیر و اندیشۀ
صائب بی آنکه کار بمصاف با اهل خلاف افتد و شمشیر از غلاف
برآید قلع ریشۀ خرد و بزرگ باره می توانم نمود چندان باغ
سبز در نظر پادشاه جلوه داد که در فرصت کم چنان در دل و رگ
و ریشۀ شاه شهید مرحوم جا گرفت که در کمتر ایام از عطای اضافهای
نمایان و خطاب رکن الدوله اعتقاد خان فرخ شاهی از پایۀ هزاری
بمراتب هفت هزاری ده هزار سوار بروردی رسید و در خلا و ملا
همدم و دم ساز و محرم همراز گشته شریک مصلحت بر انداختن
دولت باره گردید و هیچ روزی نبود که از جواهر گران بها و مرصع
آلات و پوشاک خاص باو انعام نفرمایند و بعنایات دیگر زیاده از
حوصلۀ او کامیاب نسازند و قرار بران یافت که سر بلند خان را از پندۀ
و نظام الملک بهادر فتح جنگ را که در مراد آباد بندوبست واقعی
نموده در تنبیه و گوشمال مفسدان و سرکشان کوشیدۀ باعث آبادی
و امان آن ضلع گردیده بود از مراد آباد و راجه اجیت سنگه را از

احمد آباد طلبیده هر یکی را امیدوار خدمات عمده حضور و عنایات دیگر نموده شریک سعی بر انداختن دولت بارهه نمایند و غرائب درین بود که بعد رسیدن نظام الملک بحضور خدمت دیگر مامور نفرموده فوجداری سرکار مراد آباد و محال جاگیر که دران سرکار داشت ازو تغیر نموده مراد آباد را مسمی برکن آباد ساخته صوبه عسکده قرار داده در صوبه داری و جاگیر رکن الدوله اعتقاد خان بطریق آل تمغا عنایت نمودند - و بعد فراهم آمدن اسراراجه اجیت سنگه که بخطاب مهاراجه و عنایات دیگر سرفرازی یافت با سید عبد الله خان ممد و همدستان گردید و نظام الملک بهادر فتح جنگ و سر بلند خان که هر یکی را در ابتدا امیدوار وزارت و میربخشی ساخته بودند تکلیف قلع ریشه فساد سید عبد الله خان با هر یک بمیان می آوردند آنها التماس می نمودند که قلمدان وزارت بهر یکی از بند ها که قابل این کار دانند مرحمت فرمایند بعده که در استقلال سید عبد الله خان خلل پذیرفت اگر اعلیٰ نافرمانی نماید بسزا خواهد رسید در جواب میفرمودند که برای وزارت بهتر از اعتقاد خان دیگری را نمی دانم و از هر یک از امیران عمده ایران و توران که مشورت برای چنان امر خطیر وزارت بنام چنین هرزه گوئی کم اصل بدنام باظهار رغبت تمام بمیان آورده استمزاج حاصل می نمودند دل شکسته گشته تن برضای مطیع و منقاد گشتن اعتقاد خان نمیدادند درین گرمی هنگام عید فطر اتفاق افتاد و قریب هفتاد هزار سوار و پیاده روز سواری تشریف بردن عیدگاه در رکاب حاضر بودند و تنزل تمام در مردم خاص و عام

از طرف دستگیر ساختن سید عبد الله خان رو داد مع هذا که آنروز
زیاده از چهار پنج هزار سوار همراه سید عبد الله خان نبود از هیچ
طرف صدائی بلند نگردید و شهرت بدنامی لا حاصل زبان زد خلایق
گردد - و از انتشار این خبر سید عبد الله خان شروع نگاهداشت
سیاه نموده چون سابق سوای مردم باره که بر شجاعت و تهوری
و جانفشانی آنها اعتماد کلی بود قوم دیگر را کم نوکرمی نمود
درین گرمی هنگامه فرمود تا بیست هزار سوار از همه قوم
نگاهداشت نمایند - بعد رسیدن اخبار شرربار حضور بدکن امپراتور
متوهم گشته اراده حضور را پیش نهاد همت نمود و قبل ازان
تمهید منصوبه تازه نموده معین الدین نام مجهول النسب گم نام را
که نزد راجه ساهو دستگیر بود پسر اکبر شهرت داده جمعیت
فرستاده بشان و دبدبه تمام که بهیچاهی صورت او را نمی نمود نزد
خود طلبیده بحضور نوشته جواب طلب نموده بود - درین ضمن خبر
رسید که میان پادشاه و سید عبد الله خان صلح بمیان آمد و راجه
اجیت سنگه که بموجب طلب بحضور رسیده بخطاب موثری
مها راجه و دیگر عنایات پادشاهی بامداد و اعانت سید عبد الله
خان سرفرازی یافته بود با وجود منسوب بودن صبیغه او پادشاه
بسید عبد الله خان همدم محرم و همراز گشته قرار وفای عهد
رفاقت تا دم واپسین بمیان آورده واسطه صلح گشته *

اواخر ماه شوال این سال سرا پا نکال محمد فرخ سید پادشاه
باتفاق اعتقاد خان و خان دوران و بعضی دیگر امرای خیر اندیش
بخانه قطب الملک تشریف آورده باهم عهد موافقت با قسم عدم

مخالفت بسته از طرفین عذر سلوک و فکریهای فاسد ایام گذشته خواسته بدولت خانه قلعه مراجعت نمودند و اخلاص خان را که از قدیم منجمه ا خلاص کیشان هر دو برادر گفته می شد برای مطمئن خاطر ساختن امیر الامرا و باز آوردن از فکر و اراده فاسد حرکت از دکن بتناکید اکید زود رسیدن مرخص و روانه ساختند - بعد رسیدن خبر صلح حضور بدکن حسین علی خان تا رسیدن خبر تحقیق دانی تهیه روانه شدن حضور چند روز بتعویق انداخت درین ضمن بلا فاصله از رسیدن خبر صلح باز اخبار بحال نمازیدن آشتی میان میر و وزیر انتشار یافت و نوشته قطب الملک مشتمل بر اشاره طلب برادر بتناکید رسید و شهرت تنگ گردیدن عرصه بر رسید عبد الله خان نقل و نقل هر خانه و بزم صغیر و کبیر خجسته بنیاد با اخبار موحشه دیگر گردید *

ذکر سوانح سال نهم از جلوس محمد فرخ سیر شهید چون هنگامه فساد و عذاب پادشاه محمد فرخ سیر و قطب الملک چنانچه باحاطه بیان در آمده بامتداد کشید و هر تدبیر و مصلحت که می اندیشید بحکم یضحك التقدير علی التدبیر بجائی نمی رسید و از آنکه عزم و رای پادشاه بر یک حال قرار نمی گرفت گاه بصلح و مدارات پیش می آمد و گاه بقصد قلع ریشه بداندیشان دولت کمر می بست و از مصلحت بعضی امرای مذافق که باسید عبد الله خان همدستان بودند مقدمه یکسو نمیگردید و اگر جمعی از مقربان خیر اندیش مثل نظام الملک بهادر فتح جنگ و راجه دهیراج جیسنگه سوانی بتقاضای وقت

مشورت برداشتن، پرده نفاق از میان و یکسو نمودن گفتگو با صلح
 صلاح کل نظر برداریافت استمزاج بمیان می آوردند از راه
 بعضی وسوس که بتوضیح آن نپرداختن اولی شنیده ناشنیده
 می انکاشتند - اگرچه فتح جنگ و مریدان خان و دیگر نوکران عمده
 وفادارش بودند که مهم دفع این فساد بعد از خود بگیرند اما از آنکه
 مأمور بدرهمزدن آشکارا نمیگردیدند و از بسکه در اکثر امور بحسب
 تقدیر و سرنوشت روز ازل که بایست آن پادشاه شهید گشته و ناکام
 از جهان رود خلاف تقاضای وقت و رای صائب بظهور می آمد
 خصوص از تجویز وزارت و دیگر رعایت و عنایات بیجا چنانچه بگزارش
 در آمده در باره رکن الدوله اعتقاد خان مبدول میگردد - از آنکه در
 حسب و نسب و استعداد ظاهری و باطنی امیران ایران و توران
 عار تبعیت او بر خود هموار نمیتوانستند نمود و فوج والا شاهي و
 مردم توپخانه که هشت نه ماهه نقدی طلب داشتند از اغماص سید
 عبد الله خان دامی و درمی نمی یافتند و سردار کار فرما نمیداشتند
 و نگاهداشت سید عبد الله خان قریب به بیست هزار سوار رسیده
 بود روز بروز ماده مزید فتنه و باعث خلل نسق پادشاه میگردد -
 درین ضمن در یکی از فرامین در جواب عرضه داشت نفاق آمیز
 امیر الامرا که مشتمل بر ارادت قدمبوس معروض داشته بود و از
 نا موافقت آب و هوای دکن نیز شکوه درج نموده بود حکم
 فرمودند که اگر خواهد باحمد آباد رفته تا بحال آمدن مزاج
 بگردانند والا ماراهم مشتاق دانسته خود را بحضور برساند و درباب
 معین الدین پسر جعلی اکبر چنانچه بذکر در آمده نیز معروض داشته

بود که میخواست خلل در ملک اندازد نوکران راجه ساهو او را
 مقید ساخته بموجب نوشته این جانب بخجسته بنیاد فرستاده
 اند حکم برای طالب او نیز صادر گردید - و نوشتجات برادر نیز
 مشتمل بر زرد رسیدن خود بحسین علیخان میرسید لهذا پانزدهم
 ماه شوال سنه هفت جلوس سیف الدین علیخان برادر خرد
 خود را با چهار پنج هزار سوار بطریق هراول و فراهم آوردن سرانجام
 توپخانه مرخص ساخته روانه برهانپور نمود - چون برای بندوبست
 صوبه خاندیس از طرف جان نثار خان خاطر جمعی حاصل
 نبود و رعایای برهانپور از تعدی داراب خان پسر و نائب
 جان نثار خان نزد حسین علی خان باستغاثه آمده بودند بدین
 بهانه هم صوبه داری خاندیس از تغیر جان نثار خان بنام سیف
 الدین علی خان مقرر کرده انتظار خبر نانی میکشید - بعد رسیدن
 نوشتجات متواتر سید عبد الله خان اواخر ذی الحجه سنه مذکور
 از خجسته بنیاد بر آمده یک هفته توقف برای امر ضروری نموده
 اوائل محرم الحرام سنه هزار و صد و سی و یک مطابق اوائل آذرماه
 الهی موافق سال هفت جلوس بتهدیه و سرانجام توپخانه و دیگر
 ما محتاج مغر و جذب قلوب امرا و مرهته پرداخته باتفاق اسد الله
 خان عرف نواب اولیا مع پسران جان نثار خان و عوض خان نائب
 صوبه بوار و اسد علی خان عای مردان خانی و دلیر خان برادر
 لطف الله خان صادق و اختصاص خان نذیر خان زمان و حاجی
 سیف الله خان و ضیاء الدین خان دیوان دکن و فیروز عای خان
 بخشی که از سادات نامی باره می شد و دیانت خان نذیر

امانت خان خوانی و راجه جیسیگه بندیاہ و راجہ محکم سنگہ کہ نوکر عمدہ امیر الامرا بود و غیرہ بیست و دو نفر نوکر پادشاهی کہ اکثر در رفاقت مجبور و بی اختیار بودند و قریب ہشت ہزار سوار خانگی و یازدہ ہزار سوار مرہتہ و دیگر اہل خدمات و متعینہ خجسہ بنیان و برہانپور و برار کہ ہرگز عبور آنها از آب نریدہ ہمراہ ہیچ امیر و شاہ زادہ نامدار نشدہ بود و تمام عملہ و فعلت کچہری دیوانی و بیوتات و بخشی کہ جملہ قریب بیست و پنج ہزار سوار فراہم آوردہ بود و توپخانہ و دہ یازدہ ہزار پیادہ برقنداز روانہ دار الخلافت شاہ جہان آباد گردید و عادات خان را کہ از ہر دو چشم معذور و از امرای قدیم با نام و نشان بودہ قلعہ دار احمد نگر ساختہ ہزاربہای احشام از قدیمان خود ہمراہ دادہ روانہ ساخت و قلعت ملہیر کہ از مدت چہل سال در تصرف خاندان نجابت خان بود برای تصرف آوردن آن چنانچہ بذکر در آمدہ سعی تمام می نمود و کالت خان نام را قلعتدار نمودہ بران قلعہ فرستادہ بتصرف خود در آوردہ بود و همچنان قلعتہ سالیر و دو سہ قلعتہ دیگر ہمراہان خود مقرر نمود و برای فرستادن بعضی از وابستہا و اشیای کار آمدنی بقلعتہ دولت آباد بقلعتہ دار پیغام نمود چون از قبول ابا کرد جاگیر او تغیر نمود بکمی منصب نیز مغضوب ساخت همچنان قلعتہ دار آسیر نزدیک برہانپور نیز پای اعتراض آمد و جمعی از اہل خدمت پادشاهی و منصوبان حضور کہ سابق بر تعلقہای مامورہ آنها مرخص ساختہ بود و بعضی از آنها زیر بار خرچ سہ بندی آمدہ هنوز جا گرم ندمودہ

بودند هر یکی را باظهار مدعیان صاحب غرض متهم ساخته معزول
 نموده دیگران را بدان خدمات منصوب ساخت و معزولان را مغضوب
 نموده محتاج بدان شب گردانده با خود گرفت - از انجمله مکرر
 سوانح که بعد کساله و تصدیع سه سال که از دکن بحضور رفته در
 رکاب بوده بخدومت امانت و فوجداری محال مصطفی آباد که
 بخالصه پادشاهی تعلق داشت مامور گردیده بخدومت آن صاحب مدار
 دکن رسیده سند مطابق با هزاران منت احسان حاصل کرده بر سر
 تعلقه خود که محال ویران و خراب کرده پسر عمه امیرالاصرا صوبه دار
 برهان پور بود رفته مبلغ خطیر بخروج سه بندی و غنمه آمده
 همینکه مساعی جمیله در آبادی برگزیده و گردآوری رعایا نموده مشغول
 کشت و کار ساخت هنوز فصل درو خریف نرسیده بود که تنخواه
 بیست هزار روپیه برای سرانجام توپخانه بقصد محاربه پادشاه
 شهید محمد فرخ سیر مذکور نموده از آنکه از نرسیدن فصل در
 سرانجام زر تاخیر شد مبلغ از دیگری گرفته معزول نمود بعد عزل
 آنچه از تقاضای سوار و پیاده و دعوی حساب و بلی حساب مرهقه
 که شریک غالب همه حکام و عمال گردیده بودند خرابی و کساله که
 کشیده باحاطه تحریر نمی آرد - و قریب سیزده هزار سوار مرهقه
 بسرداری کهندو دپهاربه که از سر فوجان مشهور و صوبه دار
 خاندیش از طرف راجه ساهو گفته می شد و سنتا و چندی
 دیگر از سرداران گم نام همراکب خود ساخت و هر کدام از سرداران
 نامی و جماعه داران عمده را برعایت اسپ و فیل و خلعت
 و مبلغ مدد خرج مرهون احسان نموده برای آینده امیدواریه داد

و برای سپاه مرهتة نیمروپیة سراسری سر نفر خرج از سرکار مقرر کرده و جمعی از زمینداران را با خویش رام ساخته همراه گرفت القصه بعد رسیدن برهانپور که برای امور ضروری سه چهارم مقام واقع شد رنجهانبال کر نام مرهتة که نوکر پادشاهی گفته می شد و منجمانگ فوج کومکي نزد امیر الامرا رهیده بود و سنکراجی ملهار و بشوناته صاحب مداران راجه ساهو با او عداوت داشتند و مکرر ازو خفت کشیده از مدت در فکر تلافی بودند اورا حسین علی خان بموجب اشارت مدعیان او در خلوت به بهانه مصلحت طلبیده غافل گرفته بقید و زنجیر در آورده لشکر و بهیر مغلوب هراس گشته اورا تاراج نمود و عماله و فعله متصدیان کچهی دیوانیان و بخشیان و اخبار نویسان را که بوعده رخصت از پای کتل فردا پور همراه آورده باز امیدوار مرخص ساختن از برهانپور نموده بود از اینجا نیز رخصت نداد و همه حکام و عمال معزول را در کمال بی سرانجامی همراه گرفته بیست و دویم محرم از برهانپور کوچ نموده کوچ بکوچ از آب نوبد گذر اکبر پور عبور نمود - درین ضمن اخلاص خان که برای تسلی و برگرداندن امیر الامرا بعد قرار صلح اواخر شهر شوال از حضور روانه شده بود اوائل ماه صفر نزد بک قاعه ماند و رسید و باهم ملاقات نموده در خلوت از کلمات صلح بی ثبات و هنگامه آشوب فراهم آمدن امرا در دارالخلافه و خاطر داری اعتقاد خان نسبت بهمه خانه زادان و آزردن و بعدل ساختن دیگر امرا بذکر در آورده آن سیه سالار بهانه طلب را زیاده از سابق سرگرم زود رسیدن حضور ساخت - چون در زبانها شهرت داشت که اعتماد الدوله محمد امین خان چین بهادر صوبه دار

نامشخص ما'وا که نزدیک اجین استقامت داشت بگرد آوری فوج و زمینداران پرداخته مقابله با امیرالامرا ارد حسین علی خان یکی از همراهان چرب زبان نصیرالدین خان نامی ایرانی را که داروغه اصطبل بود نزد او برای دریافت تحقیق و قصد او فرستاده پیغامهایی وعده و وعید آمیز داده بود یکبارگی خبر برخاسته رفتن اعتمادالدوله بی حکم پادشاه در السنه عوام انتشار گرفت - و بعد رسیدن مقابل و برابر قلعه ماند و مرحمت خان پسر امیر خان که در نسق قلعه داری و تنذیه و تادیب مفسدان کوه نشین و بندوبست آن سرزمین واقعی کوشیده بود بعد از تمارض و دیگر موانع بامیر الامرا ملاقات نمود و این معنی ماده بیدماغی و نزاع حسین علی خان گردید - چهاردهم صفر که گذار دار الفتح اجین نزول واقع شد از نوشتجات برقد از خان فوجدار گوالیار و وکیل حضور بظهور پیوست که پادشاه بعد انتشار خبر کوچ و حرکت امیر الامرا از خجسته بنیاد خود بدولت بیست و پنجم محرم الحرام بخانه سید عبدالله خان تشریف آورده باتفاق بعضی امرای موافق و منافق بنای قرار صلح و عدم مخالفت و ترک مذازعت بکفالت کلام الهی که از طرفین بمیان آمد مستحکم ساختند و دستار سر مبارک بر داشتند بر سر عبدالله خان گذاشتند و روز دوم در قلعه و دولت خانه سید عبدالله خان را با مهاراجه اجیت سنگه طلبیده بتجدید عهد و پیمان الحوت و موافقت و اتفاق مبرا از نفاق در میان آوردند و درین ماده باعتقاد خان و دیگر امرای برهم کار درهم انداز بمبالغه فرمودند که من بعد در همه باب باصلاح و رفع ماده نزاع

کوشند امیرالامرا بعد مطالعه و اطلاع بر مضامین نوشتجات مذکوره در مجمع دیوان برزبان آورد که اگر واقعی پادشاه را با ما نزاع و عداوت نمانده و بلا نزاع با ما سلوک خواهند نمود ما را هم جز اطاعت و نوکری مطلب و اراده دیگر منظور نیست بعد ملازمت و خاطر جمعی از بعضی مطالب زود بدکن مراجعت خواهیم نمود از شهرت ابن خبیر فرحت اثر در همه مثل و خیمه بخیمه ترانده شادی و مصالحه و امید زود مراجعت نمودن بدکن بر زبانها جاری گشت اما روز دوم و سیم آن از زبان رادی ثقه و محرم راز حسین علی خان مسموع گردید که در خلوت برزبان آورد که این همه دام افسانه و افسون ابله فریب که پادشاه می باند عبث است نمیدانند که گفته اند *

* مصرع *

نهان کی ماند آن رازی کز و سازند محفلها

تقاضای مآل اندیشی نزد عقلا این است که اگر ما بقابوی پادشاه در آئیم رهائی و امان از جان نیابیم و اگر ما برو دست یابیم او را نجات متعذر گردد *

و نیز از نوشتجات حضور ظاهر گردید که سربلند خان بسبب تغیر نمودن جاگیر که در چنان حالت بعضی محال سیر حاصل او را بهیر جمله دادند و عسرت خرچ و هجوم سپاه و طلب و تقاضای دیگر ارباب طلب ترک نوکری و استعفای منصب نموده فیلان و اسپان و اثاث البدیت بجماعه داران و قرض خواهان داده میخواست خرقه پوش گردن سید عبدالله خان اطلاع یافته نزد او رفته بتسلی او کوشیده رعایت نقد و فیل و اسپ از طرف خود نموده صوبه داری

کابل بنام او مقرر کرده مرهون احسان خویش ساخت - و نظام الملک بهادر نیز از ناهمواری اطوار روزگار سقوله نواز و تغیری بیوقت از مراد آباد که او را امیدوار وزارت و دیگر عنایات ساخته بحضور طلبیده بودند خدمت و جاگیر سابق را با اعتماد خان دادند بید ماغ و سوخته نا قدر دانیها گشته بود قطب الملک بتسلی او نیز پرداخته امیدوار صوبه داری مالوا نمود - و اعتماد الدوله که بی رخصت و بی حکم پادشاه از مالوا آمده مغضوب و بی منصب گردیده بود سید عبد الله خان او را نیز مطمئن خاطر گردانید و همه مدعیان دولت خویش را بانواع مدد و تغد احوال ممنون ساخته امیدوار پرداخت حال نمود - و خان دوران را که از ابتدا باتفاق میرجمله از جمله هواخواهان پادشاه گفته می شد نیز رفیق و همدم و محرم خود ساخت - و نیز بظهور پیوست که روزی برای شکار سوار شده قرار داده بودند که بعد مراجعت از شکار بدیدن قطب الملک تشریف آرند و چون خانۀ مهاراجه اجیت سنگه که با وجود نسبت دامادی پادشاه با سید عبد الله خان همدم و همراز گشته بود و انتظار قابو میکشید سر راه واقع شده بود چنان تمهید مرکوز خاطر نموده بودند که وقت رسیدن سواری نزدیک خانۀ مهاراجه که او البته مع نذر برای مجرا خواهد آمد در اتمام کوشیده او را دستگیر نمایند یا بی آنکه این معنی بر خاطر پادشاه خطور نموده باشد بگمان و ظن کن الخائن خائف واقع شده راجه از وسواس هراس آمیز قبل از مراجعت پادشاه بخانۀ سید عبد الله خان رفته پناه برد - بعده که پادشاه

وقت مراجعت برگشتی سوار شده می خواستند موافق قرار بخانه سید عبدالله خان تشریف برون درین ضمن بر پناه برین راجه بخانه سید عبد الله خان مطلع شده پیدماغ گشته بعد رسیدن کشتی برابر خانه سید عبد الله خان فسخ اراده نموده ملاحان را فرمودند که نواره را تذ و جلد روانه نمایند و باجودیکه کارخانجات پادشاهی بخانه سید عبد الله خان آمده بود و قطب الملک بقصد استقبال برآمده تا کنار دریا رسید متوجه او نشده داخل دولتخانه قلعه شدند - حاصل کلام بعد از کوچ حسین علی خان از اجین جمعی که از متصدیان بامید وعده رخصت امروز و فردا تا اجین رسیده بودند و شهرت تمام داشت که از اجین مرخص خواهند نمود بظهور نیامد بکمال بی سرانجامی که هریک بامید خلاصی از فردا پور و برهانپور زیاده از دوسه جوره رخت بر نداشته بود مایوس گشته تن برفاقت دادند و از جمله منصبداران و اهل خدمت جمعی که رفاقت نتوانستند نمود بعزل جاگیر مغضوب گردیدند - بعد که بسرحد رانا رسیدند قبل از ملازمت وکیل رانا بعضی دیهات و نیشکر زار بسیار بتاراج سپاه رفت همینکه زنار دار فرستاده رانا آمده هدیه و نذر نقد و جنس گذرانده ملازمت نمود و تاکید اهتمام و قدغن عدم تاراج و پامال نمودند زراعتها پارو محفوظ ماند اما بعد از داخل شدن بسرحد تعلقه راجه دهیراج جی سنگه سوائی باوجود رسیدن یکی از نوکران عمده پیشکش او قبول نیفتاد و دیه بیشتر و زراعت و مواشی بسیار دست خوش تاراجیان گردید حتی زن و اطفال رعایا مع

آنچه دیگر بدست سپاه افتاد غنیمت حلال دانستند بعده که سه چهار منزلی دار الخلافت رسیدند ظفر خان و راجه رتن چند و دیگر امرای رکاب و متصدیان حضور جوق جوق باستقبال شتافتند ظفر خان چون در ترک سواری بعد ملازمت خود نمائی بکار برده بود در اهتمام خفت بار رساندند - و هرزه درایان واقعه طلب و فتنه پردازان هنگامه جو در خلوت قابوی سر رشته سخن یافته بذکر در آوردند که پادشاه بعد قرار صلح مرة اخری خفیه و آشکارا در تسلی و عطای اضافه و عنایات دیگر بمدعیان هردو برادر کوشیده پوشیده اشاره و پیام اراده بدانجام به پیش آوردهای بدنام می نمایند و باغواهی بر همکاران بد اندیش تیشه بر پای خود میزنند خصوص سر حلقه بد خواهان سلطنت راجه رتن چند شکوه بیش از بیش نموده راهنمایی و مصلحتی که طریقه نمک بحرامان و بدخواهان دولت می باشد خاطر نشان و گوش زد حسین علی خان که آخر ماده و بال جان خود او و پادشاه گشتن تمام دولت باره گردید نمود و امیر الامرا زیاده از سابق کفیده خاطر گشت تا آنکه اواخر ماه ربیع الاول و اوائل سنه هشت جلوس بکنار سواد دار الخلافت طرف لانه نیروز شاه دائره واقع شد وقتی که دو سه گروهی شهر رسید باظهار بغی نمودن حکم طبل مخالفت صریح نواختن فرمود که خلایق داب پای تخت سلاطین صدای کوس شادیانه بلند آوازه سازند و بشکوه پادشاهانه آمده داخل خیمه نزدیک سرای موضع باولی گردید و مکرر بر سر زبان می آورد که الحال من خود را در زمره نوکران پادشاه نمی دانم که پاس رعایت ادب آقا بجا آورم و از

عزل منصب و عتاب سلطانی اندیشه نمایم - و غریب تر آنکه پادشاه ساده لوح با رجوع شنیدن صدای کوس و کرنای مخالف که بدان جرأت چنان بیباکانه و علانیه آواز شاد یانند بلند ساخته گوش زد عالمی نمود و از اشاره دهل عدم اطاعت در هر کوچه و بازار طنبور صفت گوش موافق و مخالف را مالید پادشاه باز بهوش نیامده طریقه حزم و رای صائب از دست داده گاه مانند سرنا سر آستین غضب مالیده شروع بنغمه تهنید باظهار زجر و بیم نسبت بهر دو برادر می نمود و گاه بمقام آشتی در آمده در پرده نفاق در اختلاط بر روی مخالف می کشود - راجه دهیراج که برای یکرود نمودن و بقصد گوشمال سرکشان کمر بستن مصلحت داد فائده نداد و بعضی از امرای عقیدت کیش عرب و عجم که بدون توره در خویش طاقت صرمج طبل مقابله و مقاتله نواختن نمیدیدند خصوص مغلیه که برین راز سر بسته اطلاع یافته بودند و هچکس را یارای آن نبود که زبان بدان سر مکنون آشنا سازد از مشاهده نیرنگی روزگار و تسلط سرکشی هر دو صاحب مدار و سستی عزم و اغماض پادشاه خون جگر می خوردند بلکه با اشاره و اذن محمد فرخ سیر اکثر بدیدن حسین علی خان میرفتند و از دریافت وضع مدعیان دولت با دل پر خون و زبان پر گله مراجعت می نمودند - بعده که چهار پنجروز بر آمدن امیر الامرا گذشت قطب الملک از زبان برادر تکلیف بمیان آورد که اگر راجه جی سنگه برهم کار را مرخص بوطن نمایند و خدمات توپخانه و داروغگی دیوان خاص و خواصان بمتموسلان ما بفرمایند و در قلعه بندوبست ماشو بلا و سواس آمده

ملازمت نموده آئیده بخاطر جمععی ماهر دو برادر آمد و رفت توانیم نمود خسرو مست عقل غافل از دغلبازی روزگار شعبده باز ادعای هر دو برادر را قبول نموده در باب خدمات چنان مقرر نمود که فی الحال اصالة بنام سید عبد الله خان و دیگر سادات بارهه و همراهان هر دو صاحبمدار می فرمائیم و نیابة اعتقاد خان و دیگر معتمدان حضور سرانجام دهند بعد چند روز که جشن نوروز قریب رسیده حجاب نیابت نیز از میان برداشته خواهد شد - و سیم ماه ربیع الاخر راجه دهیراج بموجب حکم که فرصت توقف یک روز ندادند از شاه جهان آباد برآمده روانه انبیر وطن خود گردید و همان روز میان راجه بهیم و راجه بد سنگه که بنی عم هم بودند و برسر وطن بودندی باهمدیگر پرخاش و عداوت ارثی داشتند مابین راه جنگ واقع شد و از هر دو طرف چند راجپوت با دیوان بد سنگه کشته گردیدند و آخر کار مردم راجه بهیم غالب آمدند و بد سنگه مغلوب هراس گشته با چند سوار معدود فرار نموده خود را بر راجه دهیراج که حامی او بود رساند - و پنجم ماه مذکور قطب الملک و مها راجه اجیت سنگه با مردم معتمد خود بقلعه ارک درآمده مردم پادشاهی را از سردر و راهها بر خیزاندند و جا بجا بند و بست خود نموده مردم خود را نشانند و از مردم عمده پادشاهی بغیر از اعتقاد خان و امتیاز خان مشرف دیوان خاص که عدم وجود آنها متساوی بود و ظفر خان که در سلوک و زمانه سازی نخود همه آتش گفته می شد و چند خواص و خواجه سرای ناکاره دیگری بر در قلعه و گرد پادشاه نمازند و امیر الامرا با شان و شکوه ملوکانه و آراستگی

لشکر سوار گشته بتجمل تمام که اطراف قلعه لشکر او و مرهته
 فرو گرفته بود سه پهری داخل قلعه گردید و بعد ملازمت چند کلمه
 ملائت افزا باظهار کلمه نصیحت آمیز گفته و شنیده از خلعت و اسب
 و فیل و جواهر بعضی عنایات را باکراه خاطر گرفته باقی را عذر
 خواسته در تقدیم آداب نیز چندان نپرداخته بخانه خود مراجعت
 نمود معینا پادشاه چون کوه تحمل از جا در نیامده بفکر اصل نپرداخت -
 باز دفعه ثانی بتاریخ هشتم روز سه شنبه که سادات به بندوبست
 قلعه قرار واقعی پرداخته بودند قطب الملک و مهاراجه بامعتمدان خود
 و فوج انتخابی داخل قلعه شده بدستور اول روز مردم پادشاهی را ازان
 احاطه برآورده دروازه بمردم کاری معتبر و معتمد سپرده کلید
 دروازه های دیوان خاص و خوابگاه و عدالت نژد خود طلبیده بعد فراغ
 خاطر جمعی پیغام که بحسین علی خان نمک بحرام رسید باه تمام شان
 و دبدبه سلاطین که افواج او از اول روز شروع بآمدن و فرو گرفتن
 اطراف قلعه نموده بودند سوار گشته معین الدین گمنام را که بنام
 پسر اکبر همراه آورده بود بشهرت سپردن بفریل سوار ساخته با خود
 گرفته در خانه خود نزدیک بقلعۀ ارک که بباره دری شایسته خان
 مشهور بود فروز آمد - و سید عبد الله خان نژد محمد فروخ حیدر پادشاه
 هوش باخته رفته باتفاق اجیت سنگه بذکر تکالیف شاقه و عدم قبول
 نیابت خدمات مذکوره باظهار عالم عالم شکوه از زبان برادر
 مشتمل برینکه چون در مقابل و عوض تردد و جانفشانی و حسن
 خدمتی که در خدمت جد شما و در رکاب آنحضرت از ما بدل و جان
 بظهور آمده و در جان نذاری نمودن خود را بهیچ وجه معاف نداشتم

ازان پادشاه حق نشناس سوای سوء ظن و گمان بد و فکر فاسد و اراده باطل که در حق فدویان بخاطر راه میدهند مشاهده نموده ایم چنانچه شاهد مقال ما فرامین است که متضمن بر اشاره عدم دخل و قتل بندقه بی تقصیر بنام داور خان افغان بیدین و دیگر سرکشان آن سر زمین و صاحب مداران دکن صادر شده در دست داریم و نظر بر خلاف عهد و پیمان که از دودمان صاحب قران در باره احدی دیده و شنیده نشده درین عهد انتهای بد عهدی ظاهر گشته و سواس هراس آمیز ما وقتی بر طرف شود که اختیار خدمات حضور بلا قید نیابت بماتعلق گیرد و ذکر شروط دیگر بمیان آورد پادشاه معذور از عقل بعذر دفعیه و عده جشن پیش آورد و از طرفین گفتگو بطول کلام ملالت انجام و کلمات درشت بیمزه بد فرجام منجر گردید و پادشاه بر آشفته تاب حوصله نیاورده اول اعتقاد خان را که في الواقع ماده آخر فساد او بود بعده قطب الملک را مخاطب ساخته دو سه کلمه عذرات آمیز بر زبان آورد اعتقاد خان دران حال خواست بکلمات ابله فریب در اصلاح کوشد چون سر رشته اختیار هر دو طرف از دست رفته بود سید عبد الله خان نیز او را مخاطب بدشنام ساخته باز آن برگشته بخت بدنام را فرصت حرف زدن نداده فرمود از قلعه بر آزند و اعتقاد خان عقل و هوش و آبرو باخته جان بدر بردن غنیمت دانسته بپالکی سواری خویش خود را نتوانست رساند و بر پالکی امتیاز خان سوار شده راه خانه اختیار نمود و از هر گوشه و کناره آن حصار آثار فتنه و صدای آشوب بلند گردید و پادشاه از مشاهده بر گشتگی ایام خود را بمحل رساند

درین قیل و قال پراختلال سرا پا وحشت چادر ظلمت شب از شش جهت گبند نیلگون فرو هشتند و تخت آبنوسی سیاه فام شام بر پشت فیل قیرگون واژگون بهشتند و ابواب تردد بر روی مردم بیرون و اندرون قلعه بسته گردید آن شب تمام شهر پراز وسواس و فتور بود و فوج هر دو برادر جابجا در کوچه و بازار مستعد و مهیا براسپان ایستاده بود و کس نمیدانست که در قلعه چه گذشت و چه می گذرد و سید عبد الله خان و راجه اجیت سنگه با اعیان خویش در مشورت و اندیشه آنکه شب حاصله تا فردا چه زاید جابجا با احتیاطی که بایست بسربردند و سرداران مرهقه مثل کهند و دیاریه و بالاجی بشو ناته و سفتا و غیره با ده یازده هزار سوار چهار پاس شب در پاس کرباس آهزی اساس مستغرق هراس و اندیشه آنکه همینکه مهرهای آبنوس شب از بساط زمین چیده شود و هنگامه دار و گیر بلند گردد قابوی وقت از دست نداده دست تطاول بتاراج مال و عیال مردم بازار دراز نموده ذخیره ها اندرزد ستاره می شمردند بعده که آفتاب جهان آشوب سر از دریاچه مشرق برآورد و خبرهای مختلف راست و دروغ از کشته شدن سید عبد الله خان و دیگر هنگامه وحشت افزا برالسنه عوام جاری گشت و اعتقاد خان و بعضی امرای بیخبر از مآل کار طرف بازار سعد الله خان بقصد مقابله امیرالامرا خواستند سوار شوند شهرت سواری آنها رسیدن و پیدا شدن نشانهای اعتماد الدوله محمد امین خان و چین قلیچ خان بهادر که از راه زمانه سازی و پخته کاری بقصد رفاقت حسین علی خان از خانه

بر آمده بودند بدون آنکه با مروهه مقابله و مقاتله رود و کار بکارزار افتد بمجرد آنکه چهارده پانزده سوار از نوکران خان دوران مشهور بکمل پوش چند تیر طرف آنها انداختند آن گروه بی شکوه مغلوب هراس گردیده همه سرداران فیل سوار و اسب و پالکی سوار مع ده یازده هزار سوار یکبار بقصد فرار دل و دست و پا باخته اسب تاخته رو بهزیمت آوردند - لچهایی بازار و تماشاخانه بیکار و مغفلان بی روزگار خبردار گشته تیغها آخته از هر طرف دست و بازو بکشتن و تاراج نمودن آنجماع بد فرجام گشادند و دستار از سر و سر از بدن و نیزه از دست و شمشیر از کمر می ربودند و چون گله رم خورده گوسفندان از گرگ پدش انداخته خانهای زین خالی و رنگین از خون آن اجل رسیدگان می نمودند و اسب و اسلحه متصرف می شدند حتی قصایبان و گانران و خاک روبان و دیگر کامبان بازار بضرب شمشیر و چوب و دشنه زبان و نگاه زهر چشم هرچه میتوانستند ازان دل باختگان تبه کار مردم آزار کشیده می گرفتند بلکه در اول فرار آن قدر بهاله و آفتاب گیر که سرمایه اعتبار آن جماعه داران بیعار می باشد بلاگردان جان نموده انداختند که برای بعضی بی سروسامان مصالح و سرسایه پنجه آماده گردید و بسیاری ازان مدبران بیعار سراپا برهنه و عریان گشته مشیت مشیت خس و خاشاک بازار و کاه نجاست آلود خانه خاک روبان در دهان گرفته باظهار عجز و آمان جان موافق رویه دکنیان در فرار بر یکدیگر سبقت می نمودند و جمعی که زخم برداشته طاقت گریختن نداشتند در دست و پای ارادل بازاریان می افتادند و

بعضی سیاه جرده قوم دیگر نیز بگمان و مشابهت سیاه روئی آنها کشته و زخمی گردیدند و از سر رسته چوک سعد الله خان که نزدیک دروازه قلعه ارک واقع شده تا بنگاه آن گروه که از سه چهار گروه زیاده مسافت داشت همه جا ازان قوم ضال کشته و زخمی گشته قطار قطار در رسته بازار افتاده بودند - مسود اوراق از شروع گرمی هنگامه فرار آن جماعه بد کردار ایستاده بنظر غور ملاحظه می نمود از جمله چهار صد پانصد آفتاب گیر که میان هر پانزده بیست سوار آن گروه یک آفتاب گیر نگاه میدارند و سرمایه فخر میدانند نشان یکی از آنها بدست حاملان آن مخدولان بنظر نیامد و چه اسپان و مادیان مقتولان که میان خوگیر اکثری زر و زیور اندوخته تاراج نگاه میدارند و چه همیانیهای زر سرخ و سفید که از دیهات مابین راه تعلقه راجه دهیراج و دیگر مسافران بدست آورده بودند از کمر و خوگیر آن مردودان که بدست مغلان بی روزگار و لچهای بازار نیفتاد شاید که کمتر در معرکه فرار آن شقیان مردم آزار بدین شمار بدار البوار پیوسته باشند - قریب هزار و پانصد سوار و پیاده با سندا نام سردار فیل سوار مع دوسه سر گروه گمنام دیگر زیر تیغ آبدار آمدند و بسیاری زخمی گردیدند این معنی محض از فضل و کرم الهی رو داد والا فرزندان آن مدبران قرنهای بدشمار سرمایه لاف و گداز می نمودند که بپای تخت دهلی رفتیم و بمدد و یازوی مرهه پادشاه هند مقید گشت و دیگری را هریر آرای دهلی گردانیدیم *

الحاصل چون درین هنگامه جهان آشوب که خبر فرار دکنیان

انتشار یافت و خبرهایی فساد افزای اندرون قلعه خصوص از کشته شدن عبد الله خان در هر کوچه و محله زبان زد مردم خاص و عام گردید غازی الدین خان غالب جنگ و سادات خان خسر پادشاه مع پسر از خانه خود سوار شدند و اعتقاد خان باتفاق سید صلابت خان داروغه معزول توپخانه و مدیر مشرف که سابق از نوکران عمده حسین علی خان بود و درینوا بمنصب پادشاهی سرفرازی داشت و منوهر هزاری پادشاهی با دو سه هزار مردم احشام طرف بازار سعد الله خان معرکه آرا گشتند و ازین فوج کشیها و انتشار اخبار قلعه دار استقلال اکثر جماعه داران عمده سادات خلل پذیرفت - و چهار پنج هزار سوار که طرف باره داری در فکر فرار بودند از رسیدن اعتماد الدوله و پیوستن بحسین علی خان استقامت ورزیدند و نظام الملک فتح جنگ بهادر چون دید که کار از دست رفته بمدد عقل درویش فائده در حرکت نداشتند ناچار خانه نشین گردید و خان دوران نیز از خانه بر نیامد امیرالامرا نظر بر هنگامه و فساد بیرون بسید عبد الله خان تاکید انقراغ مقدمه گفته فرستاد و فوجها برای مقابله و دفع فساد نام برد ها تعیین نمود و از خبر حیات و غلبه قطب الملک اندرون قلعه افواج دلباخته برهم خوردند بیرون باز فراهم آمده مقابل غازی الدین خان و سادات خان مع پسر که تا چاندنی چوک جلو ریز رسیده بودند جلوه گر گشتند و شروع بزین بان و بدوق نموده صدای دار و گیر بلند ساختند در اول حمله رخ فیل غالب جنگ از صدمه بان برگشت و از اسپ تازی فوج سادات باره بساط فراهم آمده سوار و پیاده

غالب جنگ مغلوب هراس گشته رو بفرار آوردند و پسر سادات خان زخم برداشته در بند فرزین افتاد و خود سادات خان نیز زخم کاری برداشت که بهمان زخم شه مات اجل گردید و درین ضمن آغرخان که از شجاعان مشهور و صاحب برادری بود با جمعی از مغلان سوار شده از روبروی دروازه لاهوری نمودار گردید مردم حسین علی خان اطلاع یافته دروازه را بر روی آغرخان بستند ناچار معادلت نمود و اعتقاد خان با همراهان طرف چوک سعد الله خان نزدیک خانه خود حذب نموده مورچال بسته دست و پایی بیجا زده آخر دلباخته پایی خود آمده دستگیر گردید و از شامت او باز دحام عام چند دوکان رسته بازار سعد الله خان بتاراج رفت *

هنوز بازار دار و گیر گرم بود که شادیانۀ جلوس شمس الدین ابوالبرکات رفیع الدرجات چنانچه مفصل بتحریر آن می پردازد بلند آوازه گشت و منادی الامان بگوش هوش باختگان آن هنگامه رسید - تفصیل این اجمال آنکه چون پادشاه مظلوم خود را بمحل رساند سید عبد الله خان و راجه اجیت سنگه سنگدل با جمعی از افغانه و دیگر معتمدان در انتظار آنکه چون پرده ظلمت شب برداشته شود و علم جهان افروز صبح افراشته گردد نراد فلک دغلباز چه نقش تازه بر روی کار آرد شب با احتیاطی که بایست ما بدن بیم و رجا بدایان رسانند همینکه آفتاب رفیع الدرجات جهانباب با تیغ دودمه سراز جهروکته مشرق بر آورد و بیرون قلعه هنگامه شهر آشوب شب چنانچه بگزارش آمده زبان زد خاص و عام گردید هر چند خواستند که پادشاه را بافسانه و افسون پیدام از

محل بر آزد فائده نه بخشید و کنیزان حبشی و ترکی مستعد جنگ شدند آخر کار افغانان و چیلها به پشت گومی نجم الدین علی خان برادر خرد قطب الملک و پسر صلابت خان روهیده و بعضی نمک بحرامان دیگر بمحل در آمدند و محمد فرخ سیر را بعد جست و جوی بسیار که در گوشه و کنار بام محل پنهان شده بود و چند زن محل را خفت رسانده نشان یافتند به بیحرمتی تمام کشیده بر آوردند و والده و زوجه و صبیله و بیگمان دیگر که اطراف آن شاه مغموم مظلوم را هاله وار فرو گرفته بودند در پای افغانان و چیلها می افتادند صفت و الحاح می نمودند - آنچه درین هنگامه رستخیز قیامت آشوب گردید که از هر طرف و گوشه محل فریاد برخاسته بود و آنچه از تاراج و بیدار رفتن زیور و آبرو گذشت زبان قلم در تحریر تفصیل آن قاصراست بهر حال آنچه بر فروع دودمان خاندان صاصبقران گذشته در هدیج زمانی از ازمه بر هدیج پادشاهی از سلاطین سلف که جان و آبرو و ناموس پروردگیاں بمعرض تلف درآید رو نداده *

القصه محمد فرخ سیر را از میان انبوه زنان به بیحرمتی تمام کشان آورده محمول ساخته در حبس خانه که بالای تربولیه اندرون قلعه بصورت قبر پوشیده چون گور مظلوم جای تنگ و تاریک برای محبوسانی که خواهند بانواع شکنجه عذاب نگاه دارند ساخته بودند زنده بگور در آوردند و دران کنج غم و الم که سوای یک طشت و آفتابه برای قضای حاجت و صراحی آب دیگر رفیق و همدم نبود محبوس ساختند * بدیت *

هیچ دیدی که درین بزم دمی خوش به نشست

که نه در آخر صحبت بندامت برخاست

سلطنت پرفساد محمد فرخ سیر شهید مرحوم سوای یازده ماه
سلطنت جهاندار شاه که در ایام سلطنت خود در دفاتر ثبت نموده
بود شش سال و چهار ماه و کسری محسوب گردید تاریخ این حادثه
عزل و نصب که بحکم پادشاه لم یزل یکی از تخت بتخته و شکنجه
اجل منجر گشتن گرفتار گردید و دیگری بعد از هفت سال از
حبس خانه برآمده بر تخت جلوس نمود (فاعتبروا یا اولی الابصار)
یافته اند (+) فی الواقع هرکه از دل و گوش پند نبوش و دیده بصیرت
غور نماید باید که از گردش زمانه ناهنجار روزگار ناپایدار اعتبار تمام
بردارد و دل بدین عجزه شوهرکش نه بندد * * بیت *

ز انقلاب زمانه عجب مدار که چرخ

ازین فسانه و انسون هزار دارد یاد

(+) همچنین در نسخ هست لیکن عدد آن بحساب جمل

موافق سنة واقعه برابر نمی آید *

ذکر سلطنت بی اعتبار چند روزۀ ابو البركات رفیع الدرجات که بواسطۀ چهاردهم بامیر ثیمور میروند

بعد خاطر جمعی از طرف پادشاه مظلوم مغموم در همان
گرمی دار و گیر که از هنگامۀ فساد اندرون و بیرون قلعه و شهر پر
آشوب بود نهم ربیع الآخر مطابق دهم اسفندار ماه الهی یکپاس
و چهار گهری از روز چهار شنبه گذشتۀ سنه هزار و صد و سی
و یک هجری شمس الدین ابو البركات رفیع الدرجات پسر
خرد رفیع الشان نبیرۀ خلد منزل بهادر شاه نوادۀ محمد اکبر خلف
خلد مکان که بیست سال از مرحلۀ عمر او طی شده بود و (وارث تاج)
تاریخ ولادت او یافته بودند و مدقوق بود از حبس برآورده بسبب
شورش عام و غلبۀ ازحام فرصت فرستادن حمام و تبدیل رخت
و آرایش و زینت تخت نیافته با همان لباسی که در بدن داشت
سائۀ سروارید بگردن او انداخته بر تخت نشاندند و صدای
شادیانه برای رفع فساد و آشوب شهر بلند ساختند ای الامان الامان
در دادند - و قطب الملک بعد تقدیم آداب مبارک باد با همدمان
خاص و نوکران معتمد اندرون قلعه ماندن قرار داده بر سر
دروازها و اطراف دیوان عام و خاص همه جا مردم خاص معتبر
خود منصوب نموده از خواجه سرایان و خواصان و دیگر عمله

و فعله کار خانجات منجمله نوکران اعتمادی خویش مقرر ساخت -
 در دیوان از اول روز بحسب آرزوی راجه اجیت سنگه داماد
 کش و راجه رتن چند شدید العداوت حکم معافی جزیه نمودند و
 احکام امن و امان سلطنت باطراف روانه ساختند و اعتقاد خان را
 بخفت و خواری تمام مقید ساخته جاگیر و خانه او را که
 باوجود تفرقه نمودن نقد و جواهر از زر سرخ و سفید و طلا و مرصع
 آلات و ظروف نقرها مالا مال بود بضبط در آورده باز برای تحقیق و
 باز یافت جواهر و مروراید عطا کرده پادشاه خفت میسراندند
 همچنان جاگیر پسران سادات خان و شایسته خان که خسری پوره و
 خالوی پادشاه مظلوم می شدند و سید صلابت خان داروغه توپخانه
 و افضل خان صدر و همدان و هواخواهان دیگر بضبط در آوردند
 الامراتب و جاگیر صبیغه راجه اجیت سنگه زوجة فرخ سیر برای
 خاطر داشت راجه بحال داشتند - و منصبداران و الاشاهی که بسیاری
 بقرار پنجاه روپیه در ماهه و بعضی زیاده تا مقرر شدن جاگیر نقد
 می یافتند و جمعی جاگیر داشتند و اکثری بامید یافتن نقد جاگیر
 خود را در جرگه منصبداران محسوب می نمودند آنها را فرمودند
 که هرکه اراده نوکری دارد در سرکار حسین علی خان اسپ بداغ
 رسانده موافق شرح دیگران پنجاه روپیه سراسری میگردفته باشد -
 و بخشگیری دوم را باسم اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر بحال
 داشتند و بخشی سیوم بنام ظفر خان از تغیر سیف الهه خان
 مقرر فرمودند و دفتر بخشی چهارم از میان برداشتند و صوبه
 مالوا را عوض صوبه داری پنده که سابق قرار دان نموده بودند

بنظام الملك بهادر فتح جنگ که نظر بر نیرنگی وضع روزگار قبول نمی نمود بقرار عهد و پیمان عدم عزل آرزائی داشتند - و سر بلند خان مبارز الملك را که قبل از تبدیل سلطنت بکابل مرخص شده ده پانزده کروهی رفته فرود آمده انتظار انجام وضع سلطنت میکشید باز نزد خود طلبیده از سرنو خلعت استقلال بحال داشتن خدمت موافق تجویز سابق داده بتسلی او پرداخته نظر بر دفع فتنه مرخص فرمودند - و فوجداری مراد آباد بزام سیف الدین علی خان برادر خود مقرر ساختند - و محمد رضا نام را قاضی القضاات حضور و میرو خان خلد مکانی را که صوبه دار اکبر آباد بود صدر الصدور نمودند - و بدیانت خان خوافی نبیرگ امانت خان دیوانی خالصه و بزام راجه بختمل دیوانی تن قوار یافت اما همه متصدیان ملکی و مالی حتی ارباب عدالت فی الحقیقت نایب بی اعتبار راجه رتن چند بودند - و همت خان را که از محرمان همراز سید عبد الله خان گفته می شد مشرفی دیوان خاص و عام و معلمی و اتالیقی پادشاه ضمیمه خدمات دیگر مقرر فرمودند - و در خدمات دیگر صوابجات دور دست برای برهم نخوردن نسق آنقدر تغیر و تبدیل راه ندادند مگر قلعه داری مانند را از مرحمت خان پسر امیر خان که از خاندان با نام و نشان بود و در تنبیه و تادیب مفسدان کوه نشین و قطاع الطريق آن سرزمین و نسق حوالی قلعه تا تعلقه فوجداری خود بواقعی کوشیده سرانجام می داد وقت آمدن حسین علی خان از دکن چنانچه بگزارش آمده در ملاقات نمودن و دیگر تقدیم خدمتگاری

از کوتاهی نظر بر پاس آداب حضور و سوء مزاجی پادشاه
 بظهور آمده بود تغیر نموده به خواجم قلی خان تورانی مقرر ساختند -
 و راجه اجیت هنگه که صوبه داری احمد آباد بدو بدستور سابق
 بحال داشته بودند می خواست رخصت احمد آباد حاصل
 نماید و از طعن زبان مردم که مفصل بتحریر آن خواهد پرداخت
 نجات یابد میسر نیامد - درین ضمن که دو ماه از حبس پادشاه
 مرحوم مظلوم گذشته بود از آنکه دران مکان بانواع شکنجه عذاب و
 مبتلا باقسام بلا بهر می برد و بروایت مشهور باوجود مکحول
 ساختن نور باصرو او بالکل زائل نشده بود از راه ساده لوحی و حب
 ریاست که ویران کن و دشمن جان و ایمان چندین هزار خانه
 آگاهان ست گاه بمذعیان سلطنت پیغام عذر ایام گذشته داده تکلیف
 باز بر تخت نشاندن و خود هر دو برادر باصور سلطنت پرداختن
 بمیان می آورد و گاه بعبد الله خان افغان که بنگاهبانی آن
 پادشاه زنده بگور مقرر نموده بودند بتملق پیش آمده امیدوار منصب
 هفت هزاری ساخته مشورت بر آوردن خود و رساندن نزد راجه دهیراج
 جی سنگه هوائی که وسیله نجات خود میدانست می نمود و آنها
 بر اراده مافی الضمیر او اطلاع یافته بصاحبمداران سلطنت خبر می
 دادند تا آنکه بهر همنائی دیگر همدان صاحب مدار بفکر قطع
 شجر حیات آن محبوس ساده لوح افتادند و دوبار مسموم ساختند
 کار گر نیامد دفعه ثانی یا ثالث که اثر بخشید چون جان بمسختی
 زود بر نمی آمد نظر بر انتهای سختی هر دو برادر که باوجود
 کفالت قسم کلام الهی که در حق او نموده بودند خلاف آن بظهور

آمد تا ب حوصله و صبر نیاورده از زبان کلمات لغو و درشت نسبت
بهر دو صاحب اختیار و کلام الله که چرا همزای حرام خواران تا حال
نداده بر می آورد و حرفهای ناگفتنی می گفت هر دو مدعی
دولت خبر یافته فرمودند تسمه کشیده زود فارغ سازند وقت تسمه
کشیدن بهر دو دست تسمه را گرفته دست و پایي لاحاصل زدن گرفت
محصلان جلا پيشه بضر زدن چوب دستهای او را از کار انداختند

* بیت *

بر خوان دهر دست اراکات مکن دراز

کالوده کرده اند بزهر این نواله را

اگرچه در السنه شهرت تمام دارد که در آن حالت اضطرار کارد و خنجر
بر بدن او نیز رساندند اما آنچه محرر و سوانح مسموع نمود کار بزدن
سر خنجر و کارد نکشید بهر حال بعد دوازده پهر بکفن و دفن پرداخته
تابوت برای بردن بمقبره همایون بر آوردند و هوسه هزار مرد وزن
خصوص لچهای شهر و فقرا که از ویض یافته بودند پیدش پیدش تابوت
گویه و نفرین کنان و دشنام دهان با گریبانهای چاک خاک بر سرانشان
میرفتند و دلاور علی خان بخشی حسین علی خان و سید علی
خان برادر بخشی سید عبد الله خان که مامور بهمراه رفتن تابوت
گردیده بودند آنها نیز با جمعی از اعیان شهر رقت کنان مجبور
در رفاقت بودند و مردم سنگ بر پالکی و امپ سواری آنجماعه
می انداختند و نان و پول سیاه که خیرات بفقرا میدادند نمیگرفتند
و روز سوم جمعی از لچهای گدا پيشه بوسرچیوتره که پادشاه
مرحوم را غسل داده بودند فراهم آمده طعام وافر پخته بفقرا

خورانده مجلس مولود نموده تا صبح احيائي شب بجا آوردند *

عجب مكافات و كارخانه درگاه الهي است كه هرگاه آن هر دو برادر از ملاحظه جان خویش بقوه هم افتاده بدین مرتبه سنگدلي را كار فرموده از بدنامي آفاكشي و بر انداختن دولت بارهه نیندیشیدند و بایستی كه در همان روز اول بعد دستگیر نمودن بي آنكه بچندین عذاب شدید مبتلا سازند آن گرفتار دام بلا را ازین تنگنا سرای فانی فارغ مي ساختند اما نزد عقلا ظاهر و مبرهن است كه در عالم مكانات و عدالت منتقم حقيقي آنچه ازان پادشاه براهنمائي بدعاقتان ديگر بر ديگران از بدعت تسمه كشیدن چندی نفر مظلوم و مكحول ساختن برادران معصوم و حبس و قتل بيگناهان مغموم گذشته ميدياست تلخی الم هريك برو نیز بگذرد تا بحكم فاعتبروا يا اولی الابصار ناظران از نظاره آن اعتبار بردارند و بدیده تامل غور کنند كه بعد این حادثه كه بران پادشاه شهید مرحوم گذشت در اندك ایام بران مدعیان دودمان صاحبقران بلا مهلت فاصله چه گذشت و از آنچه كاشتن چه محصول برداشتند *

القصة بعد ازین واقعه بقول عوام آنچه از خزانه و جواهر و مرصع آلات و فیلان و اسپان پادشاهی بود بتصرف و اختیار خود در آورده هرچه خواستند انتخاب نموده داخل كارخانهجات خود حصه رسد هر دو برادر نمودند و از آنكه سيد عبدالله خان بمحببت زنان و عشرت نسا نهایت رغبت داشت بر روایت مشهور دوسه زن حور لقا از جمله مكرمات حرم پادشاهی پسند نموده بتصرف خود در آورد هر چند كه از زیادتى حرص و خواهش شهوت رانی قریب هفتاد هشتاد زن خوش ادای

حورمثال فراهم آورده با آنها نود عشرت میدیاخت اما اینکه بعد این سوانح روزی یا شبی بدون تهلکه و وسواس آفت جان و آبرو هر دو برادر بمراد دل کامرانی نموده لذت زندگانی در یافته باشند میسر نیامد اولاً میان هر دو صاحب‌دار محبت اخوت بکدورت باطنی و وسواس غلبه تسلط هر یکی بر دیگری مبدل گردید و زمام اختیار امور ملکی به نسبت وزارت هر چند بحسب ظاهر بدست برادر کلان بود اما امیرالامرا حسین علی خان که در شجاعت و تهوری و کاردانی و فیض رسانی و معامله فهمی غرور بمرتبه داشت که هیچ احدی را موجود نمیدانست و وجود برادر کلان نمیکداشت و بیشتری از امرای جلالت پیشه کار طلب را برعایت و اعانت با خود رام و رفیق ساخته اختیار بندوبست ملک را ظرف خود میکشید بدین سبب در السنه و افواه عوام اقسام گفتگوی نا موافقت برادران زبان زد میگردد و باوجود غبار خاطر بمیان آمدن بحسب ظاهر از ملاحظه فساد و عذاب معاندان دیگر بمرتبه سر رشته اخلاص و اتحاد اخوت را از دست نمیدادند که دست و زبان رخنه جویان واقعه طلب دراز تواند گردید - و سوای آنکه بضبط اموال امرای مغضوب و مذکوب پردازند و بگرد آوری خزانه و جواهر دور و نزدیک صرف اوقات نمایند و برای تنبیه و تادیب سرکشان اطراف که از شنیدن گردش سلطنت سر باطاعت فرود نیارزدند و آوردن خزانه دور دست افواج تعیین فرمایند فرصت آن نداشتند که بکار دیگر ارباب حاجت پردازند - و راجه اجیت سنگه که در همان ایام مبلغ کلی از نقد و جواهر گرفته

رخصت احمد آباد گرفته بود از هر دو طرف رسته بازار که عبور مي نمود کلمات لا يعني و دشنام صريح از زبان اوباشان و لچپهای بازار بگوش او ميرسيد و ميگفتند خون بهاي داماد گرفته ميخواهد با روسياهی ازین شهر برآيد از شنیدن اين کلمات تنگ آمده یک دو نفر را حکم کشتن سرسواري نمود - روزي چند نفر کشمیری را بدین تقصير گرفته بفرموده سادات بر خر سوار نموده تشهير دادند در اثنای ندای دهل زن و غلوی آواز طغیان کشمیر بها نیز بفریاد این نغمه با دیگران همزیان میگشتند که سزای حرام خوران بد اندیش همین است - هنوز از خون ناحق پادشاه شهید ده پانزده روز نگذشته بود که خبرهای مختلف فساد انگیز قلعه اکبر آباد که بتفصیل آن خواهد پرداخت زبان زد مردم عام گردید و روانه شدن راجه اجیت سنگه موقوف شد - و در همین آردن رسیدن حیدر قلی خان که متصدی گری بندر سورت اصالة و صوبه داری احمد آباد از طرف مصمم الدوله نیابة داشت اتفاق افتاد هر چند که بسبب گرد آوری اضافه نمایان محصول بندر و محال خالصه که باعانت خان دوران بعهده خود گرفته بود خود را نزد پادشاه نیک نام ساخت اما از بعضی سختی اطوار و ظلم او که هر بهیچ امیر حضور فرود نمی آورد و در ایام دیوانی دکن نیز بحمايت خان خانان سیر جمله که دران ایام مربی او بود سيد عبد الله خان را از خود راضي نداشت و در بندر سورت و احمد آباد دیگر متصدیان پادشاهی و جاگیر داران ازو نا راض بودند و شکوه کشتن بلبهداس پیشکار بندر سورت بسیماس تمام بعلت باز یافت زر حسابی و غیر

حسابی سرکار و سیاست نمودن جمعی بوسیله منع مسکرات و دیگر
نسق ملکی متواتر بحضور رسیده بود و هرگاه ذکر او نزد سید
عبد الله خان بمیان می آمد حواشی مجلس زبان بشکوه او
آشنا می ساختند روز بروز بر مزید ملال قطب الملک می افزود
لہذا سید عبد الله خان او را معزول ساخته انتظار می کشید و قرار
داده بود که هرگاه برسد زیاده از اعتقاد خان بدر خفت رساند
اما از آنکه ستاره طالع او دران روزها در اوج بود و از آوازه رشادت
و جرہر تردد و کار طلبی و کاردانی او که بظلم منحصر گردیده بود
بمدد موافقت ایام خصوص از جنگی که مابین راه احمد آباد
با صفدر خان بابی نموده باوجود فراهم آمدن چهار پنج هزار
سوار افغان و چهار پنج هزار کولی جنگی با او که سیوم حصه آن
جمعیت با حیدرقلی خان نبود بر غالب آمد گوش امیر الامرا
پرگشته بود بعد رسیدن اکبر آباد با غیرت خان همشیره زاده
هر دو برادر که صوبه دار اکبر آباد نموده بودند سلوک نموده
بوساطت او راجه رتن چند و دیگر همدمان هر دو صاحب مدار
را با خود رام ساخت و درین ضمن ماده شورش اکبر آباد بمیان
آمد لہذا امیر الامرا شفیع جرائم حیدرقلی خان نزد برادر کلان
گردید و حیدرقلی خان در اطاعت امر و سلوک که بایست چنان
با حسین علی خان موافق تقاضای وقت جوشیده خود را
باطاعت از هوا خواهان بی ریب و رنگ وا نموده که نقش
خیرخواهی و کار طلبی او در خاطر امیر الامرا دلنشین گردید
و عداوت بمحبت مبدل گشت و او را مشیر و همراز خود ساختند *

و در همین آوان یعنیه غره رجب سنه هزار و صد و سی و یک
از سوانح اکبر آباد بظهور پیوست که هزاریهایی قلعه اکبر آباد
بیست و نهم جمادی الاخری نیکو سیر نام پسر محمد اکبر نبیره
خلد مکان را که در قلعه محبوس بود بسطنت برداشتند و غیرت
خان را که صوبه دار اکبر آباد بود بضرب توپ از عمارت دارالامارت
بر آوردند و زر و سیم را بدین سکه مسکوک ساختند * بیت *

بزرز سکه صاحب قرانی * شه نیکو سیر تیمور ثانی
تفصیل این اجمال آنکه در سنه هزار و هشتاد و نه که محمد
اکبر پسر خلد مکان بغی ورزیده بود خلد مکان نیکو سیر نام پسر
شیر خواره او را با دو دختر مقید ساخته بقلعه اکبر آباد فرستاده
بودند و هر دو دختر یکی بشاهزاده رفیع الشان و یکی بشاهزاده
جهان شاه پسران بهادر شاه منسوب گشتند و نیکو سیر در قلعه مذکور
چهل سال بناکامی بسربرد و مترسین نام زنار دار ناگر که از
متوسلان نیکو سیر گفته می شد و با هزاریهایی قلعه رابطه داد و
ستد داشت و از معالجه بعضی مرض و زخمها و قوف حاصل
کرده بود در ایامی که امیر الامرا از دکن عازم دار الخلافت گردیده
بود آن سرمایه فساد آمده بوسیله بعضی مصاحبان حسین علی
خان و همقومان خود بخدمت امیر الامرا راه آمد و رفت و
روشناسی بهم رساند چون حسین علی خان بسبب عود زخمها
گاه گاه محتاج دوائی معالج می شد بدست آویز و قوف طبابت
در خلوت راه حرف زدن بهم رساند و با بعضی همدمان محرم خود
را همراه دمساز و نمونه براراد امیر الامرا اطلاع یافته از راه

کم ظرفی جرأت نموده بواسطت هزاریهای حسین علی خان که با هزاریهایی قلعه اکبر آباد رابطه خویشی و رسل و رسائل داشتند بفکر و خیال خام کاری افتاده بی آنکه باستحکام بنای پیشرفت کار پردازند و نظر بر مآل سرانجام کار نمایند یا دو سه امیر نامی را با خود رفیق و همراز سازند چنان کار عمده را بازي طفلان دانسته بوکالت نیکو سیر که آن محبوس مایوس از هوا و هوس روزگار نیز اصلاً ازین مقدمه خبر نداشت پیغام بمیان آورد که اگر نیکو سیر را بسلطنت بر دارند از جاده اطاعت قدم بیرون نخواهد گذاشت چون این معنی از ملاحظه افشای راز خلاف رای و مرضی امیر الامرا حسین علی خان ظاهر گردید او را مغضوب ساخته از صجرا ممنوع نموده در فکر مقید ساختن او افتاد متمرهین که از کهنه زندان فتنه انگیز بود همینکه بر قصد امیر الامرا مطلع گشت فرار نمود و در مابین فرصتی که بر پادشاه شهید آن هنگامه گذشت و شورش سلطنت در میان آمد خود را نزد راجه دهیراج جی سنگهه سوانی رسانده بقول عام بعد استحکام عهد و پیمان مدد در باب برداشتن نیکو سیر بسلطنت خط راجه دهیراج و نوشته خود برای راجه چهیدلا رام بهادر ناگر صوبه دار اله آباد که از متوسلان فرخ سیر بود برای معاونت فرستاده جواب قبول رفاقت طلب نمود و بروایت مشهور نزد نظام الملک بهادر فتح جنگ که در همان ایام باکبر آباد رسیده بتعلقه صوبه داری خود میرفت نیز رجوع آورده درخواست استمداد و اعانت در میان آورد و بر السنه مردم شهرت تمام یافت که فتح جنگ نیز رفیق این

مصلحت گشته اما قول اصح اين بود كه نظام الملك بهادر تا مقدور در دفع فتنه و سلامت روى مي كوشيد و تن بقبول معاونت اين كار نداد بهر حال بوي سر اين مقال بمشام سادات رسيد و سمندر خان نام را خفيه قلعه دار ساخته بشهرت خدمات ديگر اكبر آباد باتفاق داور داد خان كه ميرتذك قطب الملك بود و براي آوردن خزانه اكبر آباد مامور نموده بودند و ميان عوام براي مكحول ساختن نيكو سير زبان زد گرديد روانه ساختند تا رسيدن نام برده ها باكبر آباد مقرر سين باميد امداد و رفاقت راجه دهيراج و راجه چهبيل رام و ديگر راجپوتيه و زمينداران و افغانان كه براي آنها نامه و پيغام طلب اعانت رفته بود با هزار بهاي قلعه همدستان شده صفى خان قلعه دار را كه از خاندان با نام و نشان اسلام خان بود طوعا و كرها با خود رفيق ساخته بيست و نهم جمادى الاخرى آن سال اندرون قلعه كه مجموع از هزار نفر زياده شريك و رفيق اين مصلحت بودند نيكو سير را بسلطنت برداشتند - اگرچه تقاضاي راى صائب آن بود كه چون دران روز زياده از هفتاد هشتاد سوار همراه غيرت خان صوبه دار حاضر نبودند باقي جمعيت در اطراف براي بندوبست امور ملكى فرستاده بود بايستي كه مردم احشام با دوسه مقصدي پادشاهي كه با آنها همراه گشته بودند غافل بر سر غيرت خان تاخته مقيد ساخته بهر وجه كه اتفاق مي افتاد خاطر ازو جمع مي نمودند و نيكو سير را بر آورده تا رسيدن خبر بهر دو برادر نزد راجه دهيراج بانبير كه از انجا هفت هشت منزل پيش نبود مي رساندند احتمال از فراهم آمدن فوج

و دیگر زمینداران و افغانان تومن دار بود اما چون در تقدیر چندی
 رفته بود بدین تدبیر افتادند که بعد نشانیدن او بر تخت بزدن
 گولهای توپ از بالای قلعه بر دار الامارت غیرت خان را خبردار
 ساختند و غیرت خان ازین آشوب خبردار گشته از شهر برآمده
 بیرون خیمه زده هر دو برادر را نوشتجات مصحوب قاسم‌ان‌باک پدما
 فرستاده بر حقیقت اطلاع داده خود بگرد آوری لشکر متفرقه
 و نگاهداشت سپاه پرداخت و بعد رسیدن خبر بدار الخلافت
 وسواس هراس آمیز در دل صاحب مداران سلطنت راه یافت
 و همان روز راجه بهیم و چوژامن جات را با جمعی از فوج
 همراه داده بمدد غیرت خان روانه نموده اسلام خان برادر صفی‌خان
 را با پسران صفی‌خان که در جهان آباد بودند طلبیده مقید
 ساختند و جایگزین تغییر نمودند - و هفتم ماه رجب امیرالامرا خود
 با فوج شایسته برآمده در باره پله متصل شهر دایره نمود و غیرت
 خان را از پیوستن چهار پنجهزار سوار فرستاده هر دو برادر و فراهم
 آوردن دیگر جمعیت تقویت تمام بهمرسید - و راجه‌دهیراج در تهیده
 برآمدن نپرداخته انتظار خبر حرکت و رفاقت چه‌بیدا رام از اله آباد
 و نظام‌الملک از مالوا و دیگر زمینداران اطراف میکشید - و چه‌بیدا رام
 را دران ایام با یکی از زمینداران عمده مفسد پیشه تعلقه سرحد
 صوبه داری خود نزاع بمیان آمد و کار بغوج کشی کشید و سادات
 از شنیدن این خبر بدان زمیندار پیهم اشاره زیاده پر خاش نمودن
 با چه‌بیدا رام بهادر بوعدهای لطف آسبز می‌نوشتند - و از هر طرف
 مردم واقعه طلب بیکار که دل آنها از اطوار ناهموار روزگار تسلط وضع

آناکشی سادات مانند دانهایی انارخون بسته بود هرچه میخواستند از شهرت اتفاق نظام الملک بهادر فتح جنگ و راجه دهیراج و چهبیلارام و فراهم آمدن جمعیت زمینداران عمده دیگر بمدد نیکو سیر شهرت تمام میدادند و پادشاه رفیع الدرجات که بمرض دق مبتلا بود اگرچه حکما بفرموده سادات در علاج او میکوشیدند اما چون برای مدقوق هیچ معالجه بهتر از تفریح طبع و شنیدن نغمات راحت افزا و حکایات فرحت رسا و مشاغلی که بملال دل و مکروهات روحانی منجر نگردد نمی باشد و آن پادشاه مجبور در امور فرمان روائی اصلا اختیار نداشت بلکه حکم تصویری داشت که بر تخت بدستور طلسم تعبیه نموده باشند و اطراف دور او را چنانچه بذكر درآمده منصوبان قطب الملک داشتند و ازین غم و الم روز بروز بمرض او می افزود و دراهود نمی بخشید و شدت مرض روحانی علاوه آلام جسمانی میگردد تا آنکه کار بتغییر حال و اختیار نمودن سفر آخرت بی آلودگی مآل لازم ملزوم ریاست کشید و خبرهای غم افزای اکبر آباد مزید الم و کدورت خاطر گردید و بمرتبّه مرض رو بشدت آورد که هر دو برادر بفکر تجویز سلطنت بنام دیگری از پادشاهزادهای محبوس افتادند و خواستند که از روی قرعه اجل رسیده دیگر را بعد از انتقال و ارتحال او بر تخت نشانند رفیع الدرجات گفت که اگر برادر کلان اعیانی مرا که مراد از رفیع الدوله باشد بسلطنت بردارند و در حیات من سکه و خطبه بنام او نمایند باعث کمال خشنودی و قبول احسان بر من خواهد بود سادات قبول نمودند و بعد سه روز از جلوس رفیع الدوله

رفيع الدرجات پاک سرشت نيك عاقبت ازین سواي فانی در
 کمال نشو و نماي جواني بروضه جاودانی شتافت سه ماه و ده روز
 نام سلطنت برر بود *

* بیت *

الامان زین سپهر تشنه بخون * واه ازین روزگار بوقلمون
 یک نم آب امید چشم مدار * زین خم خالي و سبوی نگون

ذکر سلطنت رفیع الدوله ملقب بشاه جهان ثانی که بواسطه چهاردهم و سلطنت هفدهم با میر تیمور میرسد

روز شنبه بیستم ماه رجب المرجب هزار و صد و سی و یک هجری مطابق هفدهم خرداد ماه الهی رفیع الدوله را که یک و نیم سال از برادر مغفور مرحوم کلان بود ملقب بشاه جهان ثانی ساخته بر تخت نشاندهند - مسود اوراق تاریخ سال جلوس او (شنبه بیستم ماه رجب بود) یافته و بهمان دستور سابق سوای آنکه سکه و خطبه بنام او جاری ساختند اصلا در امور ملکی اختیار نداشت و اطراف او را منصوبان قطب الملک داشتند و در بر آمدن بیرون و ماندن در محل و دیوان نمودن و خوراک و لباس اختیار همت خان بود و برای نماز جمعه و شکار و کلاه و کلام نمودن با امرا بی حضور سادات و اتالیق ماذون نبود - در ابتدای سلطنت او شایسته خان خالوی محمد فرخ سیر شهید مرحوم که برهنه مونی عقل تباه در گرد آوری سپاه و نگاهداشت خفیه بقصد برآمدن و خود را رساندن نزد راجه دهیراج و پیوستن به نیکو سیر پرداخته زبان زد خلق گردیده بود باوجود خبر یافتن سادات و پای زجر و منع بمیان آوردن ممنوع نمیکردید و کلمات لاف و گدازف زیاده از حوصله خود بر زبان می آورد معینا که قبل از انتشار اراده خاطر او عرصه فرصت خالی

بود خود را جائی نتوانست رساند تا آنکه کار از طرفین بفساد و فوج کشی منجر گشت بی آنکه ازو تردهی بظهور آید بی آبرو گشته دستگیر گردید و خانه او را بضبط در آوردند و امیر الامرأ بعد خاطر جمعی از کار نا شایسته شایسته خان اول برای مدد غیرت خان و محاصره قلعه اکبر آباد حیدر قلی خان را ملقب به بهادر ساخته بطریق هراول روانه نمود و از عقب آن هفتم شعبان المعظم سده مذکور خود باتفاق اعتماد الدوله و مصمصام الدوله و ظفر خان و دیگر امرای با نام و نشان که مجموع قریب بیست و پنج هزار سوار داشت روانه اکبر آباد گردید - درین مابین اخبار مختلف از برآمدن جی سنگه بقصد پیوستن به نیکو سیر و ملحق شدن روح الله خان پسر روح الله خان ثانی که بخدمت فوجداری احمد آباد منصوب گشته روانه شده بود و در راه برآجه جی سنگه ملحق و رفیق گردید و تهور خان تورانی از شاه جهان آباد بلاشهرت برآمده بطریق ایلغار خود را برآجه رساند انتشار یافت و خبر حرکت راجه چهیدلا رام نیز زبان زد عام گردید اما اصل نداشت و او از مهم زمیندار تعلقه خود فرصت اراده مدد نیکو سیر نیافت و نظام الملک بهادر نیز درین ماده خود را آشنا ساخت - و اکثر مردم واقعه طلب و جمعی که خراب شده و سوخته نا موافقت روزگار بودند و بسیاری از سبب آنکه دل آنها از آتش بیداد تسلط هر دو برادر و اختیار راجه رتن چند بدکردار شعله ور بودند بدست آریز زبانی فقرای مجذوب و سالکن صاحب کرامات و گوشه نشینان واصل بالله و فال کلام الله و تفول خواجه حافظ و خوابهایی

صلحا و احكام رمالان و منجمان كذاب نقش سلطنت نيكو سير را در دل و زبان سكه زد نموده در مجالس و محافل خبرهاي مختلف بي اصل از برآمدن نيكو سير بصورت فقير و رسيدن نزد راجه دهيراج و حركت راجها و زمينداران و چهبيلا رام با سي هزار سوار روانه شدن نظام الملوك بآب و تاب ورد زبان داشتند و از جمله اخبار مذكوره حركت راجه دهيراج جی سنگه سوائي با نه ده هزار سوار مع مردم ديگر كه با او فراهم آمده بودند تا يك منزل از آنبير برآمده انتظار خبر اراده راجه چهبيلا رام مي كشيد مقرون بصدق بود - از بسياري شهرت اخبار مذكوره قطب الملوك پادشاه را با خود گرفته باتفاق مهاراجه اجيت سنگه و ديگر امرا كه جمله فوج از سي هزار سوار زياده مي شد اواخر شعبان المعظم از دار الخلافت برآمده متوجه اكبر آباد و مقابلۀ جی سنگه گرديد - و در همان ايام مهاراجه اجيت سنگه مهاراني صبيۀ خود را كه در عقد محمد فرخ سير بود نزد خود با جواهر و افرو خزانه و طلا آلات كه داشت و مجموع بكرور روپيه ميرسيد طلبيده بقول مشهور تغير لباس و رخت مسلماني داده ناظر و ديگر متصديان پادشاهي را مرخص ساخته روانۀ وطن نمود و اين معني نزد ارباب شريعت و قاعده منجان با حميت و آداب دانان با غيرت خلاف آداب ناموس سلطنت و طريق مستقيم اسلام بظهور آمد و در زمان سلاطين سلف چنين تسلط راجها در توارينخ بنظر نيامده كه دختر خود را بعد در آمدن بشرف اسلام و در آوردن بعقد از دواج پادشاهان برده باشند - القصه بعد رسيدن حيدرقلی خان بهادر باكبر اباد باتفاق غيرت خان كه چون

شیر و شکر با هم آمیخته رفیق گشتند بمحاصره قلعه و پیش بردن مورچال و بستن دمدمه برداختند و متصل آن بعد رسیدن حسین علی خان ترداتی که از هر دو طرف بظهور آمده مفصل بتحریر آن نمی پردازد حاصل کلام از ضرب و صدمات گولهای توپ قلعه و مورچال طرفین خانه بسیار اندرون و بیرون قلعه خراب گردید و شکست و ریخت زیاده بمساجد و شهر رسید و امتداد ایام محاصره بسه ماه کشید - و دران محاصره روزی سه نفر افغان را که از لشکر غیرت خان بقلعه میرفتند گرفته آوردند غیرت خان فرمود که هر سه را دستها عقب بسته هر دو سر ریسمان را دو کس گرفته بدم توپ داده بپرانند بدین هیئت درنفر را ره نور بادیه عدم ساختند سومین را همینکه آورده ایستاده نمودند وقت آتش دادن توپ گول توپ بالای قلعه بدان توپ رسید که از دمدمه آن سر توپ قدری بلند گردید و در همان آن بحکم حافظ حقیقی آن شخص از اضطراب جان چنان سر را پائین نمود که دستهای عقب پشت بسته اواز محاذی سراو بلند گشت و در همان فرصت گول توپ برگرد بسته ریسمان مابین هر دو دست او رسیده ریسمان اجل متعلق او را برید اگرچه قدری آسیب بدست او رسید اما دران گرمی هنگامه فرو گرفتن دود که بر همه ناظران پریدن سرو تن او یقین بود فرصت وقت غنیمت دانست چون تیر از کمان بسته بچستی و چلاکی تمام بدر رفته خود را ازان انبوه که همه برای او حکم ملک الموت داشتند بسوراخ بدرو آب ریز حصار قلعه رساند تا خبردار شدن محصلان از واهمه جان چون موی باریک شده جان بسلامت

بدر برد آری اگر بجای باران تیر و سنان بار و برگ اشجار خزان
دمشمشیر آبدار گردد بیحکم خدا رگی از بدن احدی نتوانند برید *

* بیت *

شب تار است و سنگستان و من مست

قدح از دست من افتاد و شکست

نگهدارنده اش نیکو نگهداشت

و گرنه صد قدح افتاد و بشکست

القصة قطب الملك بافواج پادشاهی بسبب ایام برشکال
توقف کزان بقصد مقابله و مقاتله جی سنگه که او نیز از وطن
برآمده از ملاحظه صولت افواج طرفین و اندیشه مآل کار و انتظار خبر
تحقیق چه بیلا رام و دیگر کومکیان اطراف چهل گروهی اکبر اباد
رهیده مقام نموده بود نزدیک متهمرا بفاصله تفاوت ده کروه از
جیسنگه رسید - راجه جیسنگه چون از هیچ طرف اثر رسیدن فوج
بمدد نیکو سیر ندید و کیدل برای عفو تقصیر باظهار ندامت فرستاد -
درین ضمن از اکبر آباد خبر رسید که نتهمل نام پسر بهوکنمل
اسد خانی که مذشی نیکو سیر شده بود بموجب اشاره و طلب
هزاربهای محیل بیرون که یکی از معتقدان و معتمدان قلعه آمده
دست ما گرفته بدر وقت شب برای بردن بعضی هزاربهای
مورچال نزد نیکو سیر از قلعه برآمد و همان هزاربها او را مقید
ساخته نزد امیر الامرا آوردند و از قلمدان نتهمل نوشتجات اکثر
امرای همراه حسین علی خان بنام نیکو سیر برآمد اگر چه امیر الامرا
نظر بر تقاضای وقت مصلحت ندانست که با همه رفقا یک رونموده

پردۀ خجالت از میان بردارد در اخفای آن کوشید اما خطی
 بمهراسد علی خان علی مردان خانی که همدم و محرم و همراز
 حسین علی خان بود بملا افتاد درین باب نیز روایات مختلف
 مسموع گردید بهر حال او را مغضوب و مذکوب ساخته جایگزین او را
 بضبط در آوردند - و غریب تر آنکه با وجود ظاهر شدن حیلۀ نفعه
 اول که هزاریه با نتممل نمودند بعد از دوسه روز دیگر محمد عسکری
 نام برادر زادۀ نیکو سیر باز فریفتند قول و پیغام چوژامن جات که
 مورچال طرف دریا داشت گشته برای رساندن نزد چهدیلا رام یا
 چهار پنجم نفر که مبلغ نقد گزنت باقی بروعدۀ بعد رسیدن باله آباد
 قرار بمیان آورده از قلعه برآمد و چوژامن محمد عسکری را مع
 رفقا و مبلغی که باشارۀ امیرالامرا گرفته بود باظهار حسن تودن
 بحسین علی خان رجوع نمود - بعد دستگیر شدن محمد عسکری
 و شنیدن التجا بردن وکیل راجه دهیراج جی سنگه بقطب الملک و
 امتداد کشیدن ایام محاصره و تمام شدن اذوقۀ قلعه هزاریه مایوس
 گشته دل و حوصله باخته و معرفت چوژامن نام هزاری امیرالامرا
 پیغام و پیام صلح بمیان آورده عهد و پیمان امان جان و آبرو گرفته
 کلید قلعه را سپردند و بیست و هفتم رمضان المبارک سنه مذکور
 قلعه مفتوح و نیکو سیر با دیگر متوصلان مقید گردید و بتسلای
 امان جان همه را دستگیر نموده نزد حسین علی خان آوردند - و
 مترسین که تمام هنگامه برپا کردۀ او بود چون میدانست که
 بهیچ وجه جان بخشی او نخواهد شد و بخفت تمام کشته باید
 گردید خود را بجمدهر جان ستان هلاک ساخت و سر او را بریده

در لشکر گردانیده روانه دار الخلافت شاه جهان آباد ساختند که در آنجا نیز تشهیر نمایند و در لشکر هر دو برادر و شاه جهان آباد سه روز شادیانه فتح نواختند *

* بیت *

کسی را بخت چون بر دارد از خاک * ره سیلاب را بزد ز خاشاک
 دمی کادبار دامن گیر گردد * دم عیسی دم شمشیر گردد
 بعد فراغ از نیکو سیر امیر الامر با ضبط خزانه و جواهر و اجناس
 سه صد چهار صد ساله که از وقت سکندر لودی و بابر پادشاه که در کوتهها
 بود خصوص از اموال نور جهان بیگم و ممتاز محل که بعضی
 کارخانجات سر بسته و ظروف طلا و نقره بسیار با چند هزار خشت
 مس برآمد پرداخته برای گردآوری نقد و جنس که تا دو سه کرد
 روپیه همه جهت باختلاف قول زبان زد خاص و عام گردید پانزده
 شانزده مقام نمود - گویند از جمله اجناسی که تحفه و پیش قیمت
 توان گفت یکی چادر مروارید بود که برای پوشش قبر ممتاز محل
 صاحب قران ثانی ساخته بودند و روز عرس و شب جمعه بر قبر
 آن مغفوره می انداختند و جورق چق اختراع نور جهان برآمد
 و تیکه آن از طلا و مرواریدهای بدش قیمت یافته حاشیه موجودار
 از یاقوت و زمرد قیمتی طیار کرده بودند العهده علی البرادی -
 بهر حال ازان اموال برادر کلان سید، عبدالله خان حصه و نصیبی
 نرسید مگر بعد چهار ماه به بیمزگی تمام چنانچه بگزارش خواهد
 درآمد بیست و یک لک روپیه عائد خزانه قطب الملک گردید و
 وسط ماه شوال از اکبر آباد کوچ نموده با فوج پادشاهی و سید
 عبد الله خان که چهار پنج روز پیش از حسین علی خان نزدیک

فتح پور رهیده بودند ملحق گشتند و راجه دهیراج که ازان حرکت لغو پیشمان گشته وکلا را میانجی صلح ساخته برای عفو جرائم باظهار ندامت پیش آمده بود بچند شرط که از طرفین بمیان آمد و قریب یک ماه از هر دو طرف مضایقه می نمودند از انجمله شرط عمده این بود که پرگناتی که راجه اجیت سنگه بابت محال پادشاهی بسبب قرب وطن بدعوی طلب جاگیر در تصرف داشت دست ازان بردار و جی سنگه در خواست نمود که جمعی که مثل روح الله خان و تهور خان که بجی سنگه پیوسته رفاقت نموده بودند تقصیر آنها معاف شود و جاگیر یافته همراه راجه باشند و راجه اجیت سنگه نیز باعث رفع گفتگو گشته بود مقرر نمودند که فوجداری سرکار سورتیه صوبه احمد آباد بر راجه دهیراج مفوض باشد و صوبه داری احمد آباد و اجمیر ضمیمه جود پور بر راجه اجیت سنگه بحال ماند درینصوت از سی کروهی دار الخلافت که وطن راجه جی سنگه است تا کنار دریای شور که مراد از سورتیه باشد تعلق بهر دو راجه قرار گرفت - و از انکه در تقدیر الهی رفته بود که هر دو پادشاه یعنی هر دو برادر بهره از سلطنت برداشته ناکام بنهان خانه جاودانی شتابند شاه جهان ثانی بآزار اسهال و مرض روحانی مبتلا گردیده چنانچه مفصل بگزارش خواهد آمد بروضه جاودانی شتافت و سه ماه و چند روز نام سلطنت برو گذاشته شد

* بیت *

جهانرا ندانند بی کد خدای * یکی گر رود دیگر آید بجای

ذکر سلطنت محمد شاه بادشاه عرف روشن اختر که بچهارده واسطه و سلطنت شانزده بامیر تیمور میرسد

همینکه از جلوس شاه جهان ثانی عرف رفیع الدوله قریب
یکماه و ایست روز گذشت بازار اسهال که روز بروز شدت
مرض او می افزود مبتلا گردید چند آنکه حکما در علاج کوشیدند
فائده نه بخشید اگرچه سید عبد الله خان در تدای و غمخواری
آنچه شرط احتیاط بود بکار میبرد اما چون تلافی سلوک که از
هر دو برادر در ماده پادشاه مرحوم محمد فرخ سید شهید بظهور
پیوسته بود و از طرف عدم اختیار در سلطنت و تقیدی که سادات
بکار میبردند مرض جسمانی و روحانی علاوه هم گردید و موافق
مشیت الهی میبایست که هر دو پادشاه جوان که چون دو نهال
سرزوان که در گلشن جهانبانی بصد امید نشو و نما پذیرفته
بودند بری و پاک از آلائش روزگار بسموم هموم ناکامی بزمرد
گشته بروضه جاودانی انتقال نمایند و بدنامی آن در السنه نسبت
بسادات بارهه بگفت و شنود عالم در آید هنوز سه ماه و ده روز
موافق میعاد برادر مغفور او نگذشته بود که اثر نزدیک رسیدن
ایام موعود او ظاهر گردید سید عبد الله خان مایوس گشته
اواخر ماه شوال غلام علی خان پسر سید خان جهان خالو زاده خود

را از فتح پور برای آوردن اختر برج جهانبنایی گوهر درج صاحبقرانی محمد روشن اختر خلف جنت آرامگاه جهان شاه نبیره خلد منزل که هیجده سال از نهال عمر شریف او در چمن امید سلطنت نشو و نما یافته بون و بچهارده واسطه بامیر تیمور صاحب قران میر سید و از عهد جهاندار شاه با والده ماجده در قلعه دار الخلافت بسر میبرد و جوانی بود زیبا و فوخط بانواع خوبی وجودت طبع و ذکا و جوهر جلالت و رشادت و فهم و فراغت آراسته فرستادند قبل از شنیدن خبر طلوع اختر روشن اختر از افق مشرق برج قلعه شاه جهان آباد آفتاب حیات رفیع الدوله بمغرب ملمات فرو شد و بصد افسوس رخت هستی ازین جهان فانی بر بست *

بشادی گذار این جهان خراب * که نی جم شناسد نه افراسیاب و تا رسیدن پادشاه جوان بخت رحلت شاه جهان ثانی را قریب هفته مخفی داشته بعده بگفن و دفن پرداختند یازدهم ذی قعدة یفرخی و فیروزی پرتو شرف نزول محمد روشن اختر بر ساحت سوان فتح پور افکنده گردید و پانزدهم شهر مذکور روز شنبه مطابق هشتم مهر ماه الهی سنه هزار و صد و سی و یک بعد انقضای یازده گهری روز در ساعت محمود و طالع مسعود قوس که مشتری صاحب طالع بقوت نظر سعد نیرین درخانه دهم ریاست جلوهرگر بود و بحکم اختر شناسان هندو قوس دلالت تام بر قوام سلطنت می نمود و زحل در خانه دوازدهم که بیت الفرج اوست و برای مذکور و مغلوب ساختن خصم بودن زحل درین خانه از برای

سلاطین اثر تمام دارد قیام داشت و نیر اعظم در خانه پانزدهم که بیت الرجا و ظهور جوهر فدویت هواخواهان ست پرتو افکن بود سریر آرای هند گردید و زر سرخ و سفید از نام مبارک ابوالمظفر ناصرالدین محمد شاه پادشاه غازی دام سلطنته سرخ روئی تازه بهمرساند و بر منابر بلند پایه مساجد خطبه باسم آن وارث سواد اعظم هندوستان خوانده شد و از یمن جلوس میمنت مانوس نرخ غله که از مدت چند سال اثر گرانی خلق الله را مبتلا بدلی تشویش داشت در بازارانی آورد - و صاحب زمان ملکه دوران نواب قدسیه والدۀ مکرمۀ آن مهر سپهر سلطنت که در غور امور ملکی و فراست و سلوک سرآمد روزگار بود - سرشته تقضای وقت را از دست نمیداد روزی که آن زبده دودمان صاحب قران بفتح و فیروزی متوجه فتح پور می شدند فرستادهای سید عبد الله خان و ملازمان رکاب و همه عهده داران دور و نزدیک را بعطای خلعت فاخره معزز ساخته بود بعده که خلاف مرضی هر دو برادران دانست باقی امیدواران را موقوف بروقت داشت و بعد یک ماه که از شاه جهان آباد تشریف آورده دیده را از دیدار فرزند کامگار روشن ساخت نظر برپاس خاطر سادات فرمود که مردم قدیم جهان شاهی استقبال و ملازمت نمایند و بهمین دستور در همه امور رعایت خاطر هر دو برادر را بغایت مرعی میداشت - و مقرر شد که ابتدای جلوس از تاریخ قلع سلطنت پادشاه مرحوم محمد فرخ میر در فواتر اعتبار نمایند - و پانزده هزار روپیه در ماهه برای خرچ نواب قدسیه و خدمۀ محل مقرر گردید و در بندوبست اطراف

گلال بار و تعیین ناظر و عهده داران بدستور هر دو برادر مغفور کوشیده
خواجه سربان و خواص و فیلبافان و مردم خاص جلوی روز سواری
و بارچی و رکاب دار و فرش و غیره همه عمله و فعله و عهده داران از
نوکران مید عبد الله خان جابجا منصوب گردیدند - و همت خان را
که بوسیله چهار پنج خدمت عمده حضور و معلمی آن اختر برج
سلطنت صاحب اختیار دیوان خاص و عام نموده بودند حضرت
ظل الله از راه کمال فطرت و دانائی باو برفق و مدارا سلوک نموده
در هیچ کاری بی استرضای او اقدام نمیفرمودند و برای سواری نماز
جمعه و شکار مختار نبودند و روز سواری کوچ اطراف آن مهر سپهر
اقتدار را هاله وار معتمدان سادات داشتند و گاه گاه در دو سه ماه
بنام شکار و سیر سبزه و باغ یکدو گروه برده باز بدولتخانه می آوردند -
القصة چون از طرف اطاعت جهیلا رام ناگر صوبه دار اله آباد
خاطر جمع نبود و بسبب بعضی اطوار ناهموار اوکه نسبت بهر دو
برادر صاحبمدار بظهور می آمد حسین علی خان بقصد تنبیه او
پیش خانه طرف اله آباد بر آوردن فرمود در همان آوان خبر فوت
جهیلا رام بغتة رسید و حسین علی خان در باطن اگرچه رسیدن
خبر او از مدد طالع خود دانست اما بحسب ظاهر بر زبان آورد که
افسوس سر بریده او را بر همان سر رشته شهر بشهر ندیدند - و در همان
زودی خبر رسید که گردهر پسر دیا بهادر برادر زاده جهیلا رام
که میر شمشیر او همان گفته می شد بعد فوت عموی خود در تهیة
فواهم آوردن سپاه و استحکام برج و باره قلعه اله آباد پرداخته از
شنیدن این خبر اواخر ذی القعدة آن گوهر درج صاحب قران را

از فتح پور بنواح سواد مستقر الخلافت اکبر آباد آوردند و بشهرت مهم تسخیر قلعه اله آباد حکم بستن پل بر آب جمنا و تعیین فوج بطریق هراول نمودند و پیشخانه آن طرف آب فرستادند - درین ایام خدمت صدارت کل بنام میسر جمله مقرر ساختند اما رتن چند در همه امور ملکی و مالی و شرعی حتی در تعیین قضات بلاد و دیگر ارباب عدالت بمرتبه استقلال داشت که همه متصدیان جز و گل پادشاهی معطل بودند و بدون آنکه سند به مهر آنها نمی رسید در هیچ مقدمه دخل نمی یافتند - نقل می نمایند که روزی رتن چند شخصی را نزد عبد الله خان آورده تسلیم خدمت قضای بلکه از بلاد فرمود سید عبد الله خان رو بیکي از حضار و مصاحبان گستاخ آورده تبسم کزان گفت که رتن چند ما قاضی تجویز و مقرر می نماید او در جواب التماس نمود که راجه جیو از نظم و نسق امور ملکی و دنیوی فراغ خاطر حاصل نموده الحال بانظام کار و بار دینی پرداخته اند - حاصل کلام بعد از انتشار اخبار سرکشی گردهر و تعیین افواج و کیل او باظهار التماس عفو تقصیر و قبول اطاعت بشرط چند که گاه برای بحال داشتن صوبه اله آباد و گاه مقرر نمودن صوبه اوده بنام گردهر درخواست می نمود رجوع آورد آخر برای خالی نمودن قلعه بعد فراغ لازم فوٹ چهیدلا رام مهلت خواست و فومان صوبه داری آورده با دیگر عنایات و خطاب بهادری بنام گردهر صادر گردید - درین ضمن چون بر سر وطن بوندی از مدت راجه بهیم و راجه بد سنگه هاره میدان هم پرخاش داشتند چنانچه در ذکر سلطنت محمد فرخ سیر شهید بوزیان خامه

داده سيد دلار علی خان را که از شجاعان رزم جو و بخشی حسین علي خان بود برای رفاقت و اعانت راجه بهیم مقرر و مرخص فرمودند و قریب شش هزار سوار که بیشتري از مردم باره و حماعه داران عمده بودند همراه داده در خلوت اشاره نمودند که بعد فراغ تنبیه بد سنگه باتفاق راجه جي سنگه در سرحد صوبه مالوار قته استقامت ورزیده چشم بر راه رسیدن حکم باشد چنانچه آخر کار شجر این نخل خیال فاسد آنچه ثمر ندامت بار آورد بذکر خواهد در آمد - و از آنکه از طرف قرار و بنای صلح گرد هر بهادر خاطر جمعی حاصل نبود حیدر قلی خان بهادر را با جمعی دیگر و فوج شایسته برای تنبیه گرد هر مرخص ساختند و شاه علی خان و محمد خان بدگش و شیر افکن خان فوجدار کبره نیز با جمعی دیگر و فوج شایسته بدان مهم مامور گردیدند اگرچه از حیدر قلی خان بهادر بعد رسیدن اله آباد آنچه شرط سرداری و تردد نمایان بود که اگر بتحریر تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد بظهور آمد و اگر اختیار انفصال مصالحه و جنگ بشخص واحد می بود نزد حیدر قلی خان بهادر سر انجام آن مهم چندان کار نبود و مقدمه بطول منجر نمی گردید اما از آنکه دیگر همراهان و سرداران باره قائم بر رای خود بودند و بدون صلاح رتن چند هیچ احدی را اختیار نبود - گرد هر بر قول و عهد سادات اعتماد نمی نمود و در هر هفته و ماه خبر خالی نمودن قلعه بوعده صبح و شام انتشار می یافت و باز منجر بجنگ و محاصره میگردد مقدمه بطول انجامید تا آنکه حسین علی خان از آب جمنا کنار اکبر آباد عبور نمود

اما نظر برینکه سه طرف قلعه اله آباد آب گنگا و جمنا داشت و
گردهر در استحکام برج و باره قلعه و گرد آوری ذخیره و مصالح
جنگ نهایت میکوشید و از شهرت سرکشی او در همه محالات
خالصه و جاگیرداران عمده خلل تمام پذیرفته بود ملاحظه آن
داشتند که اگر محاصره قلعه بامتداد کشد فساد کلی در ملک و
تحصیل مال و حال رعایای همه صوبجات رو خواهد داد - و خبر
خالی نمودن قلعه بوعده امروز و فردا بمرتبه بتواتر رسید و بود که
پیشخانۀ ظل سبحانی و سید عبد الله خان غره ربیع الاخر سنه
احد طرف دار الخلافت برآمد و بعد پانزده روز که قبیلۀ اکثر امرا
حتی مکرران دفتر روانۀ شاه جهان آباد گردیدند از خبر خلف
وعده گردهر پیشخانه که خلاف داب عزم سلاطین است برگشته
آمد - و درین مابین میان هر دو برادر برسر اموال نقد و جنس
اکبر آباد که بعد تسخیر نیکو سیر موافق قول مشهور کورورها
بتصرف برادر خرد درآمده بود و آخر بعد سماجت بسیار بیست و
یک لک روپیه ببرادر کلان عائد گردید مکرر کلمات و پیغام رنجش
آمیز که در اخفای آن بمرتبه اتم می کوشیدند بگفت و شنید
آمد و رتن چند نگذاشت که صدا بلند گردد و در دفع فتنه هر طرف
که ماده فساد از اثر شامت او بود می پرداخت - چون متواتر
نوشته گردهر رسیده بود که اگر رتن چند آمده قول و عهد و پیمان
بحال داشتن آبرو و جان بمیان آرد مطمئن خاطر گشته قلعه خالی
می نمایم لهذا هر دو برادر صلاح کار دران دانستند که رتن چند
رفته استمالت نماید و رتن چند اواخر ربیع الاخر سنه دو بافواج

شایسته روانه اله آباد گردید و بعد رسیدن آنجا هر دو باهم ملاقات نموده عهد ایفای قول بکفالت آب گنگ که قسم مغلط هفود است بمیان آوردند و سوای صوبه داری اوده و فوجداری مقرری که همیشه ضمیمه صوبه مذکور می شد در سه فوجداری عمده دیگر بحسب خواهش و درخواست گرنهر بهادر باصوبه داری اوده ضمیمه ساخت و اوائل ماه جمادی الاخری سنه دوقلعه را خالی نموده روانه صوبه اوده گشت بعد رسیدن خیر فرحت اثر مذکور سه روز صدای شایانانه بلند آوازه گشت و کیسهای زر بدر انعام پر و خالی گردید - از آنکه گفته اند آخر هر خنده بگیریه و انتهای هر شادی بماتم مبدل می گردد هنوز مردم واقعه طلب در تحقیق صدق و کذب تسخیر قلعه اله آباد گفت و شنید داشتند که فلک کینه پرداز و زمانه نیرنگ باز طرح بازی تازه بر بساط پروسعت زمین چید و نراک مکافات روزگار نقش دیگر بر تخته عرصه بوقلمون باخت شرح این قصه غریب و تفصیل این داستان عجیب بزبان خامه صدق بیان می دهد *

ذکر توجه خلاصه دودمان سیادت و نجات نظام الملک

بهادر فتح جنگ بصوب دکن

از اعظم سوانح این سال ظفر اشتمال استیصال مهار او بهیم سنگه هاره و راجه کوته و گچ سنگه کچهوايه راجه نرور و سید دلاور خان و سید عالم علی خان است که باعتبار کثرت فوج و سامان و استظهار و افتخار ملک بی اعتبار سرمایه عجب و پندار حسین علی خان بودند و بجرأت و جسارت نظام الملک بهادر فتح جنگ رهگرای

پادیه عدم گشتند تفصیل این احوال بر سبیل اجمال اینکه چون عبد الله خان بداعیه فاسد که در مخیله خود داشت بودن این امیر کبیر که جمیع امرای مغلیه بمنزله مرشد و پیر خود میدانند و تبعیت او را ذریعه معموری دین و دنیای خود تصور می نمایند مناسب نمی دید درین تدبیر افتاد که بجائی زور طلب که قلمت مداخل و کثرت مخارج علت پریشانی و بی سامانی گردد تعیین نماید لهذا بمحمد فرخ سیر که بیش از نام سلطنت نموده بود گفته صوبه داری عظیم آباد پتنه که بنابر تعدی زمینداران شورپشت صاحب استعداد سرمایه فتنه فساد و نهایت زور طلب است مامور گردانید و نظام الملک بنابر ناچاری و تبعیت رضای حضرت باری تسلیم نموده در تدبیر عزیمت آن طرف شد چون کار گذران قضا و قدر استیصال آن جماعه حرام نمک پزور تدبیر و ضرب شمشیر آن موید بتاییدات حضرت قدیر از روز ازل مقدر نموده بودند قصه پادشاه شهید بتفصیلی که ترقیم یافته بمیان آمد و آن عزیمت در پردۀ توقف افتاد حسین علی خان که در گریز و سلطنت خود را زیاده بر برادر میدانست غافل از مضمون یضحک التقدير علی التدبیر گشته صلاح دران دید که چون در حضور خود و برادر کار فرما هستند و در دکن عالم علی خان متبذای خان مذکور با جمعیت موفور است نظام الملک را بصوبه داری مالوا که وسعت دهلی و دکن بمنزله میدان چوگان این نمک حرامان سراپا تزویر و فن بود بعهده و پیمان موکد بقسم راضی ساخته مامور نمودند و آن امیر صاحب

عزم ظهور این معنی از لطائف غیبی و تاییدات لاریبی تصور
 نموده روز میوم از جلوس رفیع الدرجات خلعت نظامت و رخصت
 پوشید و عیدال و اطفال خود و رفقا زیاده بر یک هزار نفر
 منصبداران نقدی و جاگیرداران که از بی توجهی نمک حرامان
 و دیر طلبی پریشان و محتاج بقوت بودند قاطبه برداشته عازم
 آنصوب گردید و در اجتماع سپاه و توپخانه که لازمه نظم و نسق
 ملک و اسباب امور دنیوی بود پرداخت و محمد غیاث خان
 قریب پانصد اسپ بمغلیه برادری که پیاده بودند و یراق
 و سلاح از خانه خود داده سوار کرد و مبالغ خطیر بشیخ
 محمد شاه و ابوالخیر خان و اسمعیل خان و قزلباش خان و غیره
 بعنوان قرض و رعایت برسانیده هر یکی را مأمون احسان خود
 ساخت چون قضا در افزایش اسباب خود جلوه گری نمود مقدمات
 چند در چند که مبنی بر نقض عهد حسین علی خان و باعث
 جسارت نظام الملک شود بظهور آمد - از انجمله در هنگامی که
 حسین علی خان باران فاسد خلع محمد فرخ سیر از دکن
 عازم حضور شده از دریای نرپدا گذشت مرحمت خان پسر
 امیر خان که بقلمه داری شادی آباد ماند و مضافه صوبه
 مالوا واقع کناره دریای نرپدا مقرر بود استنباط داعیه فاسد
 در حق پادشاه و بی توجهی بحال خود نموده و پاس حق نمک
 پادشاهی منظور داشته بیماری را بهانه ساخته برای ملاقات نیامد
 حسین علی خان که خار این ادا در دل می کشت بعد برداشتن
 پادشاه و کامیابی خود خواجه قلی خان تورانی را که با او

بنهایت ساخته بود بدغدغه اینکه وقتی از اوقات روکش از نظام الملک خواهد شد بجای مرحمت خان مقرر نموده بماند و فرستاد مرحمت خان بنابر حفظ آبرو در مقام خود داری شد و حسین علی خان بموجب نوشته خواجم قلی خان وکیل مرحمت خان را چشم نمائی کرد و بنظام الملک تاکید نوشت که معزول را از قلعه برآرزد و منصوب را دخیل سازند مرحمت خان را چون روی رفتن حضور نمانده بود و نظام الملک رفیق ساختن مردم با غیرت مصلحت وقت میدانست بصواب دید غیاث خان مرحمت خان را بتدبیرات مستمال ساخته نزد خود طلبید و خان مذکور چه بامید اینکه بدستگیری این عمده امکان شفاعت خواهد بود و چه ازین رهگذر که اکتساب رفاقت این بزرگ موجب سعادت است از قلعه آمده رفیق شد و خواجم قلی خان در قلعه آمده بعد چند روز جیروپ سنگه زمیندار برگنده امجده سرکار ماند و را که از مدتهای دراز زمینداری این محال با علاقه منصب و تعیناتی قلعه مذکور برگنده مزبور در جاگیر جمعیت و سامان شایسته با خود داشت و در آن ضلع بنوعی زندگانی میکرد که از هراس او سرهتته ازان راه عبور نمیتوانست کرد بعد و پیمان نزد خود طلبیده بر طبق اظهار جگروپ سنگه برادرش که بنابر دعوی زمینداری از قدیم حسد و عداوت داشت بطمع مال بدغا گرفته فی الفور کشت و مال و اسباب او متصرف شد لعل سنگه پسر خرد سال او از بیم جان گریخته بامید عدالت نزد نظام الملک آمد و نظام الملک فوجی بر م قزاتی همراه محمد غیاث خان

برای تادیب جگروپ سنگه فرستاده خود نیز مانند شاهین تیز پرواز رسید و جگروپ سنگه فرصت فرار نیافته بحکم تقدیر اسیر آمده در زندان مکافات مقید گردید - درین ضمن جان چند یسرچتر سال بندبیلہ قلعه رانگده مضاف مالوا را که نزدیک سرونیج و بهیلہا امت متصرف شد حسین علی خان فرمان انتزاع قلعه از دست آن جهالت سرشت با احکام موکده بمهر سید عبد الله خان و خود بنظام الملک فرستاد نظام الملک محض بیاس نمک و نیت ثواب و تقریب استشفاع مرحمت خان را با فوجی از سرکار خود برای این کار تعیین نمود و خان مذکور در ضلع سرونیج و بهیلہا رسید و فوج شایسته از افاغده و روہیلہ و غمیرہ فراہم آورده بمهر و قہر قلعه را مفتوح و مسخر ساخت چون عرضداشت نظام الملک متضمن انصرام این کار بجناب والا و خطوط بآن هر دو برابر رسید درد حیرت از نہاد اینها برآمد و بخار شقاوت در دماغ متصاعد شد و تحسین و آفرین اصلا بعمل نیامد و تقدیم این خدمت موجب شفاعت مرحمت خان هم نشد - بعد از گذشتن رفیع الدرجات و رفیع الدولہ کہ زمانہ بمیمنت عہد مقدس حضرت ابو المظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه غازی آرایش یافت مکرر شقہای دستخط خاص حضرت ظل سبحانی و احکام بمهر و دستخط حضرت مریم مکانی والدہ آن پادشاه جم جاہ معرفت اعتماد الدولہ محمد امین خان بہادر بنظام الملک رسید کہ از تسلط این نمک حرامان سوای نماز جمعہ مقدوری نمائندہ و اجرای احکام دیگر متعذر گشته و خیال باطل اینها چنین است کہ بعد انجام کار نیکو سیر و گردہر بہادر

اول آن زبده فدویان یکرنگ را از میان بردارند و پس ازان بکام خود
فائز شوند و ما را اعتماد کلی بران فدوی کار طلب است نظر بر حقوق
تربیت آبا و اجداد از احتیاط خود و تدبیر استقلال ما بدولت
غافل نباشد - درین ضمن مکرر خبر رسید که نیکو سیر دستگیر آمد
و مقدمه گردد هر بهادر بصلح فیصل شد حسین علی خان در
تحریک اسباب شورش در آمده با مها راو بهیم سنگه عهد و پیمان
در میان آورد که بعد تنبیه سالم سنگه زمیندار بوندی و انصرام
کار نظام الملک برتبه والای مها راجگی برسد و بعد مراتبه
مهاراجه اجیت سنگه مرتبه او بر همه راجها فائق باشد منصب
هفت هزاره هفت هزار سوار و ماهی مراتب داده او را و راجه
گچ سنگه نوروی و دلاور علی خان و غیره را با فوج پانزده هزار سوار
جرار تعیین کرد که تنبیه و اخراج سالم سنگه را دست آویز ساخته
از احوال نظام الملک خبر گیران باشند و بمجرد اشاره وصول احکام
فرست نداده بانصرام کار پردازند چنانچه نام برد ها بوندی را
بدست آورده بحسین علی خان نوشتند و خان مذکور پرده از روی
کار برداشته بنظام الملک نوشت که جا دادن مرحمت خان
نزد خود و تغیر کردن زمیندار برگنه نلام خوب نشد و همچنین
اکثر مقدمات را که بحسب اقتضای قضیه زمین بر سر زمین
تمشیت یافته بود باسلوب مواخذة در معرض تحریر آورد و بوکیل
هم علانیه حرفهای پست و بلند گفت و هر چند نظام الملک از راه
راستی جواب هر مقدمه به بیان واقع و بآئین موجه نوشت در ضمیر
شقاوت تخمیر او منقش و مرتسم نگردیده بی محابا بزبان قلم

آورد که می خواهم بجهت بندوبست دکن در صوبه مالوا استقامت
 نمایم و بنام آن عمده نوئیذان از صوبه اکبر آباد و اله آباد و ملتان و
 برهانپور هر صوبه که قبول نمایند سند بفرستم نظام الملک که در فرصت
 هشت نه ماه باجماع هفت هشت هزار سوار و دیگر سامان
 پرداخته بجای خود هشدار و خبردار می بود و در تدبیر عزیمت
 دکن و استخلاص آن ملک که معدن خزائن و سپاه است شد درین
 ضمن نوشتجات وکیل و غیره رسید که آنها بمقتضای شرارت ذاتی
 و خیانت باطنی گرز داران برای طلب آن عمده الامرا بحضور
 تعیین کرده اند و قبل از رسیدن اینها شقهایی پادشاهی با خطوط
 خیر خواهان دیگر بتخصیص دیانت خان رسید که فرصت وقت
 نماند هرچه توافد زود بعمل آرند نظام الملک چون دید که اراده
 فاسد اینها غیر از استیصال این خاندان و برداشتن خلیفه زمان امری
 دیگر نیست و بهیچ وجه رهائی بنظر نمی آید ناچار بمصدوقه
 من یتوکل علی الله فهو حسبه باتفاق رفقا با همه احوال و انتقال
 از بلده اوجین سه منزل بسمت اکبر آباد کوچ کرده بجانب دکن
 متوجه شد و غره رجب از دریای نوبدا عبور نمود و رستم بیگ خان
 فوجدار سرکار بیجاگده عرف کهرگان که از رفقای حسین علی خان
 بود و بمشاهده نمک حرامی خار خار آزار در دل داشت و بنا بر نام
 و الاشاهی خود را از فدویان می گرفت با جمعیت شایسته آمده
 رفیق نظام الملک شد و نظام الملک فوجداری پر خان مذکور بحال
 داشته بانواع رعایت و ترقیات پرداخته همراه خود گرفت
 چون اقبال ابدی اتصال کلید قفلهایی مشکل کشا می باشد

همان روز که از دریای نرېدا عبور نمود مستمندی از عثمان خان قادری هزاری احشام قلعه آسیر بوساطت خسروچیله که از سابق مربی عثمان خان و واسطه سوال و جواب بود آمده از حرام نمکی نمک حرامان و پریشانی احوال خود و احشام استدعای قلعه داری از جانب آن عمده الامرا نمود و محمد غیاث خان او را نزد نظام الملک برده بشارت فتح قلعه رسانید و نظام الملک همان وقت او را انعام لائق داده طلب احشام از خزانه خود داد و میر حفیظ الله خان بخشی و غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ پسر خود را همراه او تعیین نمود و خان مذکور سیزدهم رجب آن قلعه آسمان ارتفاع را که حضرت عرش آشیانی در مدت یک سال از فاروقیان انتزاع نموده بودند بتصرف در آورده ابو طالب قلعه دار را بدست آورد و نظام الملک خود بالای قلعه رفته آن کوه فلک شکوه را به نگاه احتیاط ملاحظه نموده محمد غیاث خان را بجهت انتداح بلده دار السرور برهانپور تعیین نمود - سید عالم علی خان بعد استماع خبر عبور نظام الملک از دریای نرېدا مضطرب شده بصواب دید مشیران و رفیقان خود محمد انور خان را که حراست آن صوبه بنام او بود باتفاق راو بذالکر مرهته بحفاظت و حراست برهانپور فرستاد و نامبردها در طی طریق از باد صرصر رام گرفته خود را بعادل آباد که از برهانپور دوازده کروزه است رسانیده می خواستند که شبگیر کرده ببرهان پور برسند و باتفاق محمد نور الله خان دیوان صوبه مذکور که برادر محمد انور خان می شد دروازه های شهر بر روی خود بسته شهر پناه را بمردم شهر استحکام داده بود

محافظت نمایند و محمد غیاث خان که خود در لعل باغ فرود آمده
 مورچال بر مردم تقسیم نموده سعی در تسخیر آن داشت باستماع
 آمد آمد محمد انور خان و راو بنالکر فوجی از دریای تپتی گذرانید اما
 نامبردها در ظلمت شب آمده داخل شهر شدند و پالکی و غیره
 اسباب آنها دست خوش ارباب تلاش گردید چون سکنه شهر از
 شجاعت و بردلی محمد انور خان واقف بودند هجوم کرده
 گفتند که محمد غیاث خان زینها ساخته امروز شهر می گیرد و
 جان و مال و عرض و ناموس شرفا و عموم رعایا بعرضه تلف می آید
 و این گناه کبیره هم ضمیمه دیگر مآثم و معاصی در نامه اعمال
 شما ثبت خواهد شد بهتر این است که از شهر برآمده بجنگ پردازید
 و الا عنقریب بلوای عام می شود و شهر از تصرف شما بدر می رود
 محمد انور خان که از شجاعت نصیده نداشت حواس باخته شانزدهم
 الغیاث گویان محمد غیاث خان را دید و خان مذکور اندرون شهر
 آمده با احتیاط برج و باره و استمالت عموم سکنه پرداخته ندای امن
 در داد و هفدهم نظام الملک بفتح و نصرت بلعل باغ رسیده خیمه
 اقبال برافراخت و محمد انور خان و نور الله خان و غیره اهل
 خدمات و شرفا و نجیبی شهر خیل خیل بوساطت آن خان فتح
 نصیب ظفر نشان نظام الملک را دیدند و از بیم جان و مال برآمده
 در مهد استراحت آسودند - اعلی حضرت در زمان شهرزادگی از
 طرف بنگاله شکست یافته باتفاق عبد الله خان بهمین برهان پور
 رسیده با آنکه شهر پناه نداشت و فقط قلعه ارک نشیمن گاه
 فاروقیان بود هرچند سعی نمودند و جمعی از مردم مشهور کشته

وزخمی شدند بدست نیامده بود محض اقبال پادشاه غازی
بامداد طالع فتح جنگ بی آنکه کار بجدا ل و قتال رسد و شمشیر
از غلاف و خون از بینی اهل خلاف برآید بتصرف درآمد و برای
حسن سرانجام امور پیدش نهان خاطر تسخیر قلعه و شهر شگون فتح
و ظفر شد *

اگرچه محاسن اخلاق نظام الملک که بزرگ کرده
حضرت رب العزت است زیاده ازان است که بتکویر درآید اما
امریکه از غرائب روزگار توان گفت درین صفحه ثبت میگردد
دو سه روز قبل از فتح برهانپور فرزندان و متعلقان سیف الدین علی
خان برادر حسین علی خان باراده دار الخلافت وارد برهان پور
شده بودند از رسیدن نظام الملک و گرفتن برهانپور حیران کار
خود شدند هرچند مردم کوتاه اندیش بنظام الملک گفتند که
گرفتن مال و اموال مخالف زادهای و محمد انور خان برای
اخراجات سپاه و لشکر نصرت اثر مقتضای مصلحت است
نظام الملک بصواب دید محمد غیاث خان جواب داد که
ما باوجود عسرت و تهیدستی محض بتوکل افضل الهی و
بتوکل اقبال پادشاهی کمر باین عزیمت بسته ایم اگر کامیاب
می شویم ملک و مال همه از ماست و اگر خدا نخواسته بالعکس
شد و بال آخرت چرا برگردن باشد گرفتن مال و اموال این عجائز
و اطفال و محمد انور خان و غیره درجنب همت ما قدری ندارد و چون
غیر از استقلال پادشاه امری دیگر منظور نیست انشا الله تعالی
بمیامین این صدق نیت خزانهای بدشمار درتصرف خواهد درآمد

بعد ازین چندین حرفهای رکیک مذکور مجلس ننمایند - اهل کار
 میف الدین علی خان را طلبیده خلعت داد و مردم معتمد
 و فهمیده نزد والد خان مذکور فرستاده دلاسا داد که اینها بمنزله
 فرزندان ما هستند اگر درینجا باشند مواد جمعیت و معاش
 مهیا خواهد بود و اگر بالجزم آماده رفتن اند جمعیت تا دریای
 نریدا خواهد رسانید چون آنها را مقصود از رفتن بود فرزندان را
 بخدمت نظام الملک فرستاده استدعای همین معنی نمودند
 نظام الملک باطفال و عورات مداراتیکه در خور همت ارباب کرم
 باشد بعمل آورده و بدرقه شایسته داده از دریای نریدا گذرانید -
 در همین مقامات لعل باغ عوض خان بهادر ناظم صوبه برار که عم
 نظام الملک میشد و دیگر مردم جوق جوق رسیده ضمیمه فوج
 فیروزی اثر شدند و نظام الملک بمقتضای مصلحت در لعل باغ
 توقف نموده بتیاری توپخانه دشمن سوز مشغول گردید *

آدمم بر احوال حضور که چون خبر توجه نظام الملک بجانب
 دکن اواخر ماه رجب بعبد الله خان و حسین علی خان رسید
 و در تمام لشکر ابوالمظفر اشتهار یافت پادشاه را امید استقلال
 و خانه زادان را توقع قدر دانی شد اگرچه نمک حرامها در چاره
 کار خود شدند و نظر بر قلت جمعیت نظام الملک حسابی برنگرفته
 از جنود نصرت و تایید الهی و آیه کریمه کم من فئدة قليلة غلبت فئدة
 کثیرة باذن الله غافل گشتند و ندانستند که هرگاه صرصر قهر الهی بوزیدن
 در آید جبال متعالیه از بیخ و بن بر باد رود و جائی که سیلاب
 غضب موج طوفان زند خس و خاشاک سد راه نگردد و بسید

دلور علی خان و بمهاراو بهیم سنگه نوشتند که خود را بر جناح
استعجال رسانیده اگر قابو بیابند بانجام کار پردازند و الا از راه دیگر
شتافته بسید عالم علی خان ملحق شده بالاتفاق اطفای این نائر
نساد نمایند - و در همین اوان خبر فتح عبدالصمد خان بهادر دلیر
جنگ و کشته شدن حسین خان خویشگی باجمعی کثیر از
نوشته اخبار نویسان لاهور رسیده غلبه اهل توران سامع کوب مخالفان
وزهره گداز نمک حرامان گردید بعده که تمام ایام کامرانی پادشاه
مرحوم محمد فرخ سیر از سعی هردو برادر بقلع سلطنت
و زوال دولت مبدل گردید سادات با نظام الملک بهادر فتح جنگ
که از سلامت روی و نیک سرشتی و رعیت پروری او در ذکر
سلطنت خلد منزل و پادشاه مرحوم مظلوم بزبان قلم داده عهد
و پیمان بحال داشتن بصوبه مالوا بکفالت قسم بمیان آورده بصوبه
مذکور روانه ساختند بعده که نظام الملک بهادر بر خدمت مامور
خود رفته سپاه زیاده نگاهداشته ببندوبست واقعی پرداخته در
تنبیه و تادیب مفسدان و زمینداران سرکش و پرداخت زیرستان
سعی موفوره بعمل آورد هنوز هفت هشت ماه دران صوبه جا
گرم نهموده بود که رای حسین علی خان برین قوار یافت که بعد فراغ
مقدمه گردد هر خود بصوبه مالوا استقامت ورزیده ببندوبست
شش صوبه دکن و چهار صوبه احمد آباد و اکبر آباد و اجمیر و مالوا
پردازد و برای معزول نمودن آن شیر بیشه حمیت که از عدم
اطاعت او بیزار و سواس داشت بهانه طلب بود و در ایامی که
حسین علی خان بقصد تسخیر محمد فرخ سیر مرحوم از خجسته

بنیاد عازم حضور گردیده بعد از آنکه از آب نربدا عبور نموده نزدیک قلعه ماند و صوبه مالوا که مرحمت خان پسر امیر خان بخندمت قلعه داری و فوجداری آن ضلع مقرر بود و از بند و بست و نسق و هیبت شمشیر او مفسدان کوه نشین و شیران پیشه آن سرزمین ترک مسکن خود نموده بودند رسید و مرحمت خان بسبب انحراف مزاج و موانع دیگر خود را نزد حسین علی خان فتوانست رساند چون بغض آن در دل امیرالامرا جا گرفته بود همینکه فلک بکام هر دو برادر گردید خواجه قلی خان تورانی را بقلعه داری ماند و مامور ساخته جاگیر مرحمت خان را تغییر نمود خواجه قلی خان که نزدیک قلعه رسید مرحمت خان بعد از انقلاب و گردش سلطنت در سپردن قلعه تعلق ورزید بعد از شکوه مرحمت خان از نوشته خواجه قلی خان بسادات رسید وکیل مرحمت خان را چشم نمائی نموده در باب عمل دهانیدن خواجه قلی خان بفتح جنگ نوشتند نظام الملک بهادر مرحمت خان را معقول ساخته خواجه قلی خان را عمل دهاند و چون آن ناظم ملک و ملت با مرحمت خان که از خاندان با نام و نشان بود رابطه خاص موروثی داشت و مرحمت خان را روی رتن حضور نمانده بود نزد خود طلبیده با عزاز و اکرام تمام نگاهداشت - از آنکه قلعه را ناگفته تعلق صوبه مالوا را جان چند پسر چتر سال زمیندار مفسد پیشه آن ضلع بتصرف خود آورده بود و در همان ایام برای برآوردن آن قلعه از تصرف او حکم بلام فتح جنگ وارد گردید فتح جنگ مرحمت خان را با فوج شایسته بدان خدمت روانه ساخت و مرحمت خان رفته بعد از نوبت زمامداران

خود آن قلعه را بتسخیر در آورد این حسن خدمت نیز شفیع
جوائم او نگردید و فتح جنگ در باره او مراعات بزرگانه بکار
برده اختیار بعضی بند و بست صوبه داری مالوا باو گذاشت و
مرحمت خان در نسق صوبه داری و تنذیه مفسدان و گوشمال
سرکشان قرار واقعی کوشیده چند موضع پرگنه چند یری که مکان
مقرری مفسد پیشگان بود بتاخت آورد - بعده که حقیقت فراهم
آوردن جمعیت زیاد و تاخت بعضی دیهات از نوشته فتنه
پژوهان صاحب غرض رسید عبد الله خان رسید و بقول بعضی
در همان ایام نوشته حسین علی خان بنام فتح جنگ مشتمل برین
رسیده بود که ما می خواهیم بجهت بند و بست مویجات دکن
و اطراف آن مکان برای ماندن خود صوبه مالوا مقرر نماییم از
چهار صوبه اکبر آباد و اله آباد و برهانپور و ملتان هر جا خواهد
بنام آن امارت مرتبت مقرر سازیم از آنکه نظام الملک بهادر زیربار
خرچ سپاه آمده بود و فصل ربیع که مدار محصول آن ملک
برداشت از دست میرفت و از رسیدن دلاور علی خان که بعد
تسخیر بوندی بموجب اشاره حسین علی خان چنانچه بدکردار آمده
با فوج خود و رفاقت راجه بهیم و راجه گجسنگه بسورزمین صوبه
مالوا لشکر کشیده باعث خرابی ملک و ضرر مالی و جانی سکنه
آنجا گردید ازین اطوار زاهموار که آثار خلاف عهد هر دو برادر ظاهر
گشت فتح جنگ نهایت افسرده خاطر گردیده در جواب آن تکلیف
بیجا چند کلمه راست و درست نوشت سید عبد الله خان همه
دست اویز اثبات تفصیر نسبت بآن و الانه مب نموده وکیل معتبر

او را در خلوت طلبیده از کلمات نامناسب تند و تلخ و بی مزه که بتفصیل آن نپرداختن اولی در ماده آن بزرگ والا نژاد بر زبان آورد بعد رسیدن خبر آن کلمات ناساد انگیز یا قبل ازان چون بران عالی نسب تحقیق گردید که هر دو برادر برخرابی و بی آبرویی همه خاندان ایران و توران کمر بسته اند و در ترک منصب و اختیار نمودن انزوا نیز رستگاری نیست و دل همه خاندانان موروثی و نوکران جان نثار دور و نزدیک از بی اختیار بودن وارث تاج و تخت که قادر بر نماز جمعه و اجوای احکام شرع نیست بمرئیه اتم افسرده بود و از نزدیک دار الخلافت تا کنار دریای شور کفار در تعمیر بتخانها و منع گاو کشی می کوشیدند نظام الملک بهادر که صفائی نیت و حسن طینت و طریقه کم آزاری او بر عالمی هویدا و ظاهر بود بصلاح همدمان با غیرت و شجاعان با جمعیت چار ناچار چاره کار دران دانست که بحکم و من بتوکل علی الله فهو حسبه توکل ذات پاک حق را سرمایه همت خود ساخته و بقول مشهور بهمین مضمون دو کلمه بسید عبد الله خان نوشته برفاقت عبد الرحیم خان و مرحمت خان و رعایت خان و قادر داد خان روشانی و محمد متوصل خان نذیر سعد الله خان و محمد عنایت خان و دیگر جمعی از هواخواهان و فدویان عقیدت نشان قدیم و جدید و جمعیت پنجم شش هزار سوار وسط ماه جمادی الاخری سنه یک هزار و صد و سی و دو مطابق سال دو از جلوس مبارک از نواح هندسور که برای بندوبست و نسق آن ضلع پیشخانه کوچ برآمده بود باز مراجعت فرموده باوچین آمده احوال و ائقال بوداشته

بشهرت کوچ سررنج دو سه منزل رفته بموضع کایته نزول نموده از انجا کوچ بکوچ متوجه الکة وسیع دکن گردید و اواخر ماه مذکور این خبر در لشکر ظفر اثر ابو المظفر نصرت انجام محمد شاه شهرت تمام یافت و هر دو برادر برین خبر اطلاع یافته با وجود حوصله باختن سهل انگاری نموده بسید دلاور علی خان برای تعاقب نمودن برفاقت هر دو راجه و دوست محمد افغان صاحب تومن آن ضلع و دیگر نو نگهداشت تاکید تمام نوشتند *

و در همین اوان خبر جنگ عبد الصمد خان دلیر جنگ با حسین خان افغان و کشته شدن حسین خان با جمعی کثیر از روی نوشته اخبار نویسان لاهور بوضوح انجامید تفصیل این اجمال آنکه گویند حسین خان خویشگی که از افغانان صاحب تمن مغرور و مشهور توابع سرکار قصور بود از مدت چند سال طریقۀ سرکشی و مفسدی اختیار نموده پیرگنات سیر حاصل نواح قصور و لاهور را بتصرف خود آورده علم مخالفت بر افراشته چندین کورت فوج صوبه داران را بلکه افواج شاه زاده را شکست داده بود و از ابتدای صوبه داری عبد الصمد خان بهادر دلیر جنگ قدم از جاده اطاعت بیرون گذاشته عمال منصوب کرده جاگیر دار و صوبه دار و دیگر نوکران عمده پادشاهی را بمداخل بلکه اخراج از محال ساخته بشوخی تمام پیش آمده بود - و از رادی ثقه مسموع گردید که نوشته صاحب مداران ملک بر اشاره ترغیب کوتاه نمودن دست تصرف صوبه دار و امیدوار ساختن صوبه داری دار السلطنت لاهور در مقابل آن حسن خدمت بنام

آن بدخصال نکوهیده افعال رسیده بود لهذا زیاده از سابق بشوخی
پیش آمده با قطب الدین نام عامل صوبه دار که صاحب فوج بود
مقابله نموده کشته فوج و خزانه او را بغارت آورده مع هشت نه هزار
سوار بقصد تاخت و تاراج برگزانت بر آمد و عبد الصمد خان بهادر
دلیر جنگ نیز شروع بنگاهداشت سپاه نموده با هفت هشت هزار سوار
و همراهان شجاعت شعار متوجه دفع خصم بد کردار گردید نزدیک
بموضع جهونی که از لاهور فاصله سی کوهی دارد هر دو فوج بتفاوت
سه کوهی نزدیک بهم رسیدند عبد الصمد خان بهادر بترتیب فوج
پرداخته کریم قلی خان را که بخشی فوج دلیر جنگ و از مبارزان
با نام و ننگ بود همراه نمود و طرف یمین جانبی خان و خواجه
رحمت الله خویشان زبرد آزما می خود را مع حفیظ الله خان و هزار
سوار قوم رو هیله که با حسین خان عدارت همچشمی داشتند مقرر
نمود و طرف یسار آغر خان را که شمه از حسب و نسب و شجاعت
موروثی او در ذکر سلطنت حضرت خلد مکان و محمد فرخ سیر
بزبان خامه جاری گشته برفاقت عارف خان قرار داده برای
طرح فوج تعیین نموده ششم ماه جمادی الاخری معرکه آرا گردید و
حسین خان نیز بهر اولی مصطفی خان برادر زاده خود و رحمت
خان و بهلول خان و سعید خان و دیگر افغانان صاحب تومن که همه
فیل سوار و سردار رزم آزما بودند مقابل فوج دلیر جنگ صف جنگ
بیاراست همینکه صدای آمد و رفت گولج جانستان و غرش بان
آتش فشان شعله افروز رزم گردید فوج حسین خان چنان مستانه
خود را بر توپخانه زد که از توپخانه شرر بار گذشته کار بر هراول

تنگ آوردند و کریم قلی خان بعد تردد نمایان از پا در آمد و فوج همراه او را بهزیمت آورد و حسین خان با در سه هزار افغان یکجا تاز بمقابله آغر خان پرداخت و عجب زد و خورد بمیان آمد اگرچه جماعه داران فونگاهد داشت همراه آغر خان نیز تاب حمله خصم نیاورده رو بفرار آوردند اما پنجاه شصت سوار مغلیه و مغلزادهای تیرانداز از حکم انداز یکجا تاز که در قدر اندازی و شجاعت گوی سبقت از یکدیگر می ربودند و آغر خان برای چنین روزها از مدت چند سال در همه حال غمخواری احوال آنها بر خود واجب و لازم میدانست و از خود جدا نمی نمود مع برادران و پسر آغر خان مقابل حریف اسپان بجولان در آوردند و رستمانه بخانهای کمان در آمده شروع بزدن تیر دشمن دوز نمودند هر تیریکه از شصت دلاران بدرواز می آمد در سینه پریکنده افغانان زره پوش نا پدید میگشت و هر خدنگی که از خانه کمان بهادران میجست از مهره پشت مخالفان میگذاشت و آغر خان بر فیلبان بانگ مهیب زده فیل بر سر دشمن رانده دست بقبضه کمان برده بهر تیر عدو دوز یکی را از مخالفان بد روز بر خاک هلاک می افکند و جوانان قدر انداز از هر طرف اسپ خواری بر آنها تاخته بساط فراهم آمده سوار و پیاده آنها را شه مات اجل میساختند تا آنکه مصطفی خان هراول و چند افغان نامی کشته و زخمی گردیدند و حسین خان از مقابل آن شیر پدیده شجاعت جان بهلامت بدر بردن غنیمت دانست و دو دسته فوج گشته رو بدلیرجنگ و بهادران دست راست آوردند و دلاران طرف راست قوم

رویهل‌های رزم جو پدا مردی مغلان پلنگ خوحمل‌های صف ربا
و چپقلش‌های مرد آزما نموده گرد ادبار روی مخالف را بسیلاب
خون شست و شو میدادند و حسین خان با جمعی از افغانان
تهور پدشه مقابل حمله بهادران توران چنان استقامت ورزیده
یورش نمود که اکثر از نوملازمان و همراهان دایر جنگ تاب
مقاومت نیاورده هزیمت اختیار نمودند و بعضی از مبارزان
و دلاوران و فاکیش توران از تیر سد راه بازگشت خصم گردیدند
و جانی خان و خواجه رحمت الله و حفیظ الله خان تردد نمایان
بر روی کار آوردند درین حالت آغرخان چون شیر غران خود را
رسانده بر کمرگاه مخالفان زد و صدای دارگیر بپوچ برین رسید
و در همان حال فیلبان حسین خان کشته گردید و فقیدی شاه
بهیک نام که پیر و مرشد حسین خان گفته می شد و حسین خان
جان او را از جان خود عزیزتر میدانست و در حوضه فیل با خود
ردیف ساخته بود از زخم تیر دلاوران توران پیش قدم مرید پاک
اعتقاد کشته گشته جهان را در چشم حسین خان در نفس واپسین تیره
و سیاه ساخت اگرچه در همین ضمن بحسین خان نیز زخم کاری
رسیده بود اما چون فیل سواری او فیلبان نداشت و هر سو میدوید
مبارزان از هر طرف نشانه تیر و گلوله بندوق ساخته بودند
و در همان حال شعله آتش در حوضه سواری او زبانه کشید که سبب
او تحقیق نشد شاید دران حالت از رسیدن گلوله تفنگ بمدد
باد آه ستم رسیدگان آتش در گرفته باشد بهر حال بدان حال بدم
تیغ بهادران با جمع کثیر از افغانان بانام و نشان کشته گردید - و بعد

چنان فتح نمایان از طرف دلیر جنگ فراخور حالت هر يك رعایت خلعت و اسب و اضافه مبدول گردید و بآغر خان تواضع فیل و شمشیر مع تجویز اضافه پانصدی دوسد سوار نمود - بعد از آنکه خبر رسید عبدالله خان رسد هر چند در باطن خلاف مرضی بظهور آمد اما بحسب ظاهر برای رفع بدنامی مورد آفرین ساخته ملقب بسیف الدوله عبد الصمد خان بهادر دلیر جنگ ساخت - برار باب منصف پیشه مخدومی زماند که بعد تسلط هردو برادر بر پادشاه شهید و مغلوب ساختن مغلان اول کسی که غائبانه باستظهار عزیمت نامدار و بمردن برش تیغ آبدار صاحب السیف والقلم نظام الملک بهادر فتح جنگ جو سر تیغ مغلان بر روی کار آورد و باعث ملال خاطر صاحب مداران ملک گردید دلیر جنگ بود - القصة هنوز خبر عبور فتح جنگ از آب نریدا بر زبانها بسبب اختلاف قول مقرون بصدق نگردیده بود که از نوشتجات برهانپور بظهور پیوست که بعد از گذشتن نظام الملک بهادر از آب نریدا بگذر اکبر پور هزاریهایی قلعه آسیر که خسرو نام چیله فرستاده فتح جنگ خود را رسانده واسطه پیغام و پیام تسخیر قلعه گردیده بود بهمدسی اقبال باستقبال شتافته بخوشي و ناخوشي قلعه دار طالب خان نام را که در همان ایام سادات قلعه دار ساخته بودند و در کمال عسرت بسر میدرد مطیع خود ساخته و مبلغی منجملة طلب دوساله باحشام رساندند و مرحمت خان نیز خود را با جمعی بیشتر بتدبیر شایسته رسانده قلعه را بتصرف فرستادهای فتح جنگ در آورد - و قلعه ارک دار السرور برهانپور نیز بی آنکه شمشیر از غلاف و خون از بینی اهل خلاف در آید بتسخیر نظام الملک در آمد - بناسم

قدرت حضرت الهی را که چون ایام انقلاب وضع روزگار و استیصال دولت باره رسیده قلعه آسیر که از قلعه‌های مشهور آسمان رفعت سرحدیست و عرش آشیانی اکبر پادشاه بعد محاصره سالها بران قلعه دست یافته از تصرف فاروقیان برآورده بود و قلعه ارک برهان پیر که پای تخت پادشاهان سلف بوده باوجود که در عهد جنت مکانی شهر پناه نداشت در ایامیکه حضرت اعلی در زمان شاه زادگی از بنگاله شکست یافته باتفاق عبد الله خان خود را به برهانپور رسانده هر چند سعی نمود و جمعی از مردم مشهور کشته و زخمی گردیدند بر قلعه ارک برهانپور دست نیافت درین ایام خجسته فرجام که بمدد روح پر فتوح صاحب قرانی اقبال طالع فتح جنگ استقبال نمود و بی آنکه قتل و جدال بمیان آید و کار بمصاف سیف و منان کشد هر دو قلعه منصوب بدارالسرور بتصرف آن بهادر فتح جنگ درآمد و برای آینده شگون ظفر انجام بر زبانها جاری گردید - و نیز خبر رسید که عوض خان صوبه دار برار که با نظام الملک بهادر قرابت قریبه دارد و در شمشیر و رای صائب از مشهوران روزگار است با فوج شایسته بمدد فتح جنگ رسید - و دیگر بوضوح انجامید که انور خان صوبه دار برهانپور ورنبها بنالکر که از مرهت‌هایی نامی بود و جمعیت هر دو بزبان خامه خواهد داد بنظام الملک بهادر پیوستند و همه متصدیان برهانپور و بعضی زمینداران اطراف بدو رجوع آورده اطاعت اختیار نمودند بعد رسیدن اخبار ملال افزای مذکور سادات سراسیمه کار و بار گردیده بدلاور علی خان و مها راو بهیم سنگه پیهم تاکید برای زود

رسیدن بمقابل نظام الملک بهادر می نوشتند و حسین علی خان
 برای رفتن دکن هر روز و هر هفته مصلحت تازه بمیان می آورد و
 انتظار خیر دلاور علی خان می کشید و رتن چند نظر بر مآل کار
 در دفع فتنه که بصلح منجر شود و صوبجات دکن بفتح جنگ بهادر
 وا گذارند می کوشید و می دانست که آخر این فساد ماده
 و بال جان اوست و حسین علی خان راضی بآن صلح که از
 طرف قبول نظام الملک خاطر جمع نبود نمی شد *

درین آوان از سوانح کشمیر بظهور پیوست که محبوب خان
 عرف عبدالنبی کشمیری که از مدت با هندو کارش داشت نظر بر
 انقلاب وضع روزگار جمعی از مسلمانان هنگامه طلب را با خود رفیق
 ساخته نزد میر احمد خان نائب صوبه و قاضی رفته بوسیله بعضی
 روایت شرعی تکلیف نمود که هندو را از سوار شدن اسپ و پوشیدن
 جامه و بستن چیمه و یراق و رفتن بسیر سبزه و باغ و غسل ایام مخصوص
 مانع آیند و درین باب سماجت بسیار بکار برد آنها در جواب
 گفتند که آنچه پادشاه وقت و ارباب شرع حضور در ماده زمین همه
 بلاد مقرر نمایند ما هم حکم بر هندو اینجا می توانیم نمود محبوب
 خان بیدماغ و آزرده خاطر گشته باعانت جمعی از مسلمانان هر
 جا هندو میدید بانواع زجر و خفت پیدش می آمد و از هیچ
 بازار و کوچه هندو نمیگذشت که او را تصدیع نرمانند روزی
 مجلس رای نام از هندو معتبر کشمیر باجمعی بسیر سبزه و باغ
 رفته طعام بدرهمنان می خوراند محبوب خان که ده دوازده
 هزار مسلمانان با خود قراهم آورده بود غافل بر آنها رسیده شروع

بزدن و بستن و کشتن نمود و مجلس رای با چند نفر گریخته خود را بمیر احمد خان رساند محبوب خان با همان جماعه بر سر خانه مجلس رای و محله هنوز آمده بتاراج نمودن و آتش دادن خانها پرداخت و جمعی از هندو و مسلمانان هر که بر ممانعت می آمد کشته و زخمی میگردد همچنان بر سر خانه میر احمد خان آمده اطراف خانه فرور گرفتند و آغاز بزدن و انداختن سنگ و خشت و تیرو تفنگ نمودند و هر کرا یافتند گرفته انواع بیکرمی رساندند و بعضی را کشتند و جمعی را زخمی و تاراج ساختند میر احمد خان آن روز و شب قادر بر بر آمدن از خانه و دفع شر آنها نگشته بصد حیل از دست آن جماعه نجات یافت - روز دیگر جمعیت فراهم آورده باتفاق میر شاهور خان بخشی و دیگر متصدیان سوار شده بر محبوب خان رفت آنجماعه نیز بدستور روز گذشته فراهم آمده بمقابل احمد خان خود را رساندند و جمعی از عقب خان مذکور آمده پلی که میر احمد خان ازان گذشته بود سوختند و هر دو طرف رسته بازار که میر احمد خان آنجا رسیده بود آتش داده از مقابل و از بالای بام و دیوار خانها بزدن تیر و بندوق و خشت و سنگ پرداختند و زنان و اطفال از اطراف نجات و کلوخ هر چه می یافتند می انداختند و جنگ عظیم در پیوست و دران هنگامه سید ولی خواهرزاده میر احمد خان و ذوالفقار بیگ نائب چبوتره کوتوالی با جمعی دیگر کشته و زخمی گردیدند و کار بمیر احمد خان که راه بازگشتن و روی پیش رفتن نداشت تنگ ساختند که بعجز آمده با هزار خفت

و خواری ازان تهلکه نجات یافت محبوب خان بر سر محله هفود رفته آنچه خانه باقی مانده بود سوخته و غارت نموده بار دیگر بر سرخانه میر احمد خان آمده مجلس رای را با جمعی که پناه آنجا برده بودند بخفت تمام کشیده گرفته گوش و بینی آنها بریده و ختنه کرده بلکه قطع آلت تناسل بعضی نموده مقید ساختند و روز دیگر با همان هنگامه در مسجد جامع فراهم آمده میر احمد خان را از نیابت صوبه داری معزول ساخته بانی فتنه و فساد را مخاطب بدین دار خان نموده حاکم مسلمانان قرار داده مقرر نمودند که تا رسیدن نائب صوبه دار دیگر از حضور اجرای احکام شرعی و تنقیح قضایا میگذرد باشد و پنج ماه میر احمد خان بیدخل و منزوی و دیدن دار خان حاکم مستقل بود در مسجد نشسته در اجرای امور ملکی و معاملات می کوشید - بعد از رسیدن خبر بحضور مومن خان نجم ثانی را از طرف عنایت الله خان نائب صوبه مقرر نموده روانه ساختند و کاظم خان پسر امانت خان خوانی را که دیوان کشمیر بود بسبب همین هنگامه تغیر فرمودند و اکثر متصدیان عهد کشمیر معاتب شدند - اواخر شوال مومن خان که بسه گروهی کشمیر رسیده فرود آمد محبوب خان که شرمندۀ افعال و کردار نا صواب خود بود نظر بر اخلاص که با خواجه عبد الله نام از متعینه و مشاهیر کشمیر داشت نزد او رفته تکلیف نمود که رفاقت خواجه مذکور جمعی از فضلا و اعیان مشهور باستقبال نائب صوبه رفته باعزاز بشهر در آرند از آنکه خمیر سرشت مردم آن سرزمین از شرارت است و بحکم منتقم حقیقی

از مکافات اعمال او آنچه بر دیگر طائفه مسلمین و هنود گذشته
 برو نیز گذشتنی بود خواجه عبد الله از راه اتحاد رهنمونی نمود
 که همارا نزد میرشاهور خان بخشی رفتن و عذر گذشته خواستن لازم
 و ضرور است بعده همه برفاقت برای آوردن موسن خان خواهیم رفت
 محبوب خان بتکلیف خواجه عبد الله بخانه میرشاهور خان رفت
 بعد مکالمه چند کلمه صاحب خانه ببهانه شغل ضروری برخاست
 و جمعی از مردم محله چریلی و کهکمران که بخشی آنها را طلبیده
 در گوشه و کنار خانه بمصلحت خواجه مذکور پنهان ساخته چشم
 برآه محبوب خان بود از گوشه و کنار برآمده غافل بر سر محبوب
 خان ریخته اول هر دو پسر خرد مال را که همیشه همراه او مولود
 خوانده پیش پیش میرفتند بحضور او شکم پاره نموده او را بعذاب
 و عقوبت کشتند *

هر کسی آنچه میکند یابد * بدو نیکی که میکند یابد
 روز دیگر جماعه مسلمانان بدعوائی خون مقتدای خود فراهم آمده
 بر سر محله چریلیها که بمذهب تشیع شهرت داشتند و حسن آباد
 رفته شروع بزدن و بستن و کشتن و سوختن خانها نمودند و
 دو روز جنگ در میان بود آخر غالب آمده قریب دوسه هزار کس
 که در آن محله جمع کثیر از مغلیه مسافر نیز فرود آمده بودند
 مع عورات و اطفال بسیار زیر تیغ آوردند و لکها مال بغارت
 بردند و تا دوسه روز نائره فساد شعله ور بود و آنچه بران جماعه
 از خون ریزی و ضرر مالی و ناموس آوردند و از راویان ثقه
 شنیده شده باحاطه تحریر نیاوردن اولی بعد فواغ بر سر خانه

قاضي و بخشی آمدند ميرشاهور خان دست و پاي لا حاصل زده در مكاني كه پي نتوانستند برو رو پوش گرديد و قاضي بتغير لباس بدر رفت و بناني خانه او را از پا در آورده خشت خشت حويلی را دست بدست بردند - و مومن خان بعد داخل شدن شهر مير احمد خان را سرانجام و بدرقه همراه داده بقصبه ايمن آباد كه پسر او در انجا مدفون بود روانه نمود و با مردم كشمير طوعا و كرها بدار و مدار ساخت *

القصة آواخر شعبان بهر دو برادر خبر رسيد كه وسط ماه المذكور بعد رسيدن دلاور علي خان هفده هيچده كروهي برهانيپور فتح جنگ خود را مع عوض خان و سرداران و جماعه داران شجاعت نشان و توپخانه جهان آشوب مقابل دلاور علي خان رساند و جنگ عظيم در پيوست و دلاور علي خان تردد نمايان نموده با همه سرداران و همراهان نامي كشته گرديد و تفصيل اين اجمال آنكه بعده كه عالم علي خان در خجسته بندياد بر عبور نظام الملك بهادر از آب نر بدا خبر يافت شروع بنگاهداشت سپاه نموده انور خان را كه يكي از پيش آوردهاي سيد عبد الله خان بود و حسين علي خان بدكن برده خدمات عمده فرمود بعده صوبه دار برهانيپور ساخته بود و در بنولا از برهانيپور نيزه عالم علي خان آمده مشيرو صاحب اختيار عالم علي خان گشته بود همراه رنبا بنالكر كه از مرهت هاي نامی بود و وقت رسيدن حسين علي خان به برهانيپور بقصد حضور باشاره صاحب داران راجه ساهو چنانچه بگزارش آمده مقيد ساخته بدار الخلافت همراه برو او خود

را از انجا بالتماس انور خان خلاص نموده بود برای بندوقیست
 برهانپور و سد راه فیروز جنگ گردیدن مرخص ساخت و ندانست
 که خار و خمس سد راه سیلاب نتواند گردید و در مقابل حمله فیلان
 شیر نبرد شغال و رویاه را چه یارا که هم نبرد توانند شد همینکه
 انور خان نزدیک دو منزل برهانپور رسید از دبدبه فوج ظفر اقبال
 فتح جنگ هوش باخته شاه راه را گذاشته بصد هراس خود را
 آخر شب بطریق ایلغار در پناه حصار برهانپور رساند و باتفاق انور الله
 خان که دیوان برهانپور و برادر انور خان بود خواست به بندوقیست
 برج و باره شهر پناه پرداخته تا رسیدن کومک محصور گردیده
 بمحافظت شهر پناه کوشد درین ضمن خبر رسید که همینکه مضرب
 خیام فتح جنگ نصرت انجام نزدیک قلعه آسیر رسید هزاریهایی
 قلعه که قبل از عبور دریا پیام و پیغام سپردن قلعه بمیان آورده بودند
 رجوع آورده طالب خان قلعه دار که در کمال عسرت بسر می برد
 ناچار اطاعت نمود و قلعه بی تردد تیغ و سنان چنانچه بزبان
 خامه داده اوائل رجب المرجب بتصرف فتح جنگ در آمد و
 محمد غیاث خان بطریق هراول با فوج شایسته در سواد لعل باغ
 نزدیک شهر برهانپور دائره نمود و رنبدها بذالکر که رفیق و میر شمشیر
 انور خان بود بواسطت محمد غیاث خان بخدمت آن سپه سالار
 فتح نصیب پیوست - درین حالت صرافان و تجار و دیگر اعیان شهر
 فراهم آمده بانور خان گفتند که در صورت محصور گردیدن اگر فوج
 فتح جنگ غالب آید شهر بحادثه تاراج خواهد رفت صلاح کار
 درین است که بصلح پیش آیند والا از شهر برآمده جنگ صف نمایند

انورخان که دل و هوش باخته بود ابتدا باظهار تهوری زبانی و قصد
هلاک خویش پیش آمد آخر برهنمونی عاقبت اندیشی و
و مصلحت عبد الرشید و ظفر مند خان مدعیان برهانپور و شیخ
محمد صادق و شاه مکهن که از مشایخ مشهور شهر بودند و بمیان
آمده باعث امان جان و آبرو و مال صوبه دار و برادر او گشتند از
شهر برآمده با دل پر امید و بیم باستصواب محمد غیاث خان
ملازمت فتح جنگ نموده از آنت بی آبرویی و تلف شدن جان
و مال محفوظ گردید و بطریق نظربند برای مجرا نمودن و در دیوان
نشستن مافون گردید - و فتح جنگ بدلاسا و تسلی وضیع و شریف
پرداخته موافق رویه ذاتی که در کم آزاری و رعیت پروری
داشت بمنصوبان خود قدغن تمام نمود که بر احدی از رعایا وضعفا
و مکذبه آنجا تعدی و حیف و میل نرود اکثر بزبان می آرد که
قصد من و منظور نظر من سوای خلاصی و استقلال پذیرفتن
پادشاه اسلام که قادر بر نماز جمعه و اجرای احکام شرع نمانده
نیست و همه مسلمانان را ترغیب اعانت می نمود *

و در همان ایام والده سیف الدین علی خان که از خجسته بنیاد
بقصد رسیدن نزد پسر بمراد آباد وارد برهانپور گردیده بود و اطفال
خرد سال سیف الدین علی خان همراه داشت هرچند همراه آن
ضعیفه بمرتبه دلباخته و مغلوب هراس گشته مایوس از بحال ماندن
آبرو گردید که راضی بفرستادن نقد و جنس که از جواهر و غیره
داشت گردیده بحال ماندن ناموس غنیمت میدانست اما
فتح جنگ حمیت را کار فرموده باوجود عدم خزانه و پیش داشتن

چنان مهم عظیم اصلا طمع بتصرف مال او ننموده و متعرض حال او نگشته بلکه محمد علی نام که از نزد آن ضعیفه پیغام برای آن نیکقام والا مقام آورده بود تفقد بحال او از عطای خلعت نموده میوه از برای اطفال او فرستاده و درصد سوار بدرقه همراهِ او داده تا آب نربدا رساند - درینولا خبر عبور دلاور علی خان بخشی حسین علی خان که از سابق رخصت او با شش هزار سوار و مهم برآجه بوندی نمودن باحاطه تحریر درآمده دوازده سینه هزار سوار جرار فراهم آورده بود و خبرهای مختلف از انتشار می یافت از آب گذر هاندیا رسید و نظام الملک بهادر فتح جنگ بتهیه مقابله خصم پرداخت اگرچه عالم علی خان درین تدبیر بود که تاخیر نزدیک رسیدن دلاور علی خان بگرد آوری فوج مرهه و نونگداشت و فراهم آوردن فوجداران عمده نواح پرداخته از خجسته بنیاد خود را با فوج سنگین رساند و از آن طرف دلاور علی خان رسیده فوج فتح جنگ را در میان بگیرند و همه جماعه داران را منصب سه هزار و چهار هزار و پنجاهزاری و تنوع و علم و نوبت و فیل تجویز عطا نمود و بجذب قلوب و غنیمت و شریف لشکر و رعایت بحال هریک می پرداخت اما بحکم یضحک التقدیر علی التدبیر تقدیر با تدبیر موافقت ننمود - خط بمضمونی که عالم علی خان بعموی خود نوشته بود و محرر سوانح نقل آن بمطالعۀ درآورده بتحریر می آرد که قریب هفت هزار سوار قدیمی و دو سه هزار سوار از فوجداران و کومکیان نواح و متعینۀ خجسته بنیاد باندازۀ قلم آمده و زیاده از شش هزار سوار جماعه داران عمده نونگداشت نموده و می نمایند

و فوج کومکي سرداران راجه ساهو و مرهتہای یکہ تاز جاقباز کہ خود را بجان و مال فدوی آن جناب میداند کمتر از پانزده شانزده ہزار سوار نخواهد بود کہ مجموع از سی ہزار سوار زیادہ باشد با خود گرفته تا اوائل شعبان از خجستہ بنیاد بر می آیم و اظہار تہوری و جانبازی بسیار دران درج نمودہ بہ تسلی حسین علی خان پرداختہ بود - و امین خان صوبہ دار معزول نادیر کہ از حسین علی خان بمرتبہ اتم آرزوہ بود و اطاعت و رفاقت قبول نمیدنمود اورا برعایت لک روپیہ نقد و دو فیل و اسبان و جواہر چندان مستمال ساخت کہ بحسب ظاہر در جرگہ مبارزان نامی خود در آورد - القصہ بعد رسیدن خبر خیمہ بیرون زدن عالم علی خان فتح جنگ کہ بقصد مقابلہ عالم علی خان از طرف لعل باغ سمت غربی برہانپور کوچ نمودہ از آب تپتی گذشتہ طرف شرقی دائرہ نمودہ بود از شنیدن اخبار دلاور علی خان اول دفع شرفوج دلاور علی خان را اہم دانستہ متعلقان را روانہ قلعہ آسیر ساختہ باہتمام پیش فرستادن توپخانہ ہمراہ محمد غیاث خان و شیخ محمد شاہ فاروقی و دیگر مبارزان رزم آزمای پرداختہ خود نیز با لشکر آراستہ بہمعنائی فتح و نصرت و بہمرکابی بخت و دولت متوجہ خصم گردید بعدہ کہ بفاصلہ دو سہ کروزہ از رتن پور تعلقہ راجہ مکرائی کہ از برہانپور شانزده ہفدہ کروزہ مسافت دارد رسیدند بتفاوت دو کروزہ از لشکر دلاور علی خان مضروب خدام گردید - دل برای تمام نمودن حجت کہ آن سہ سالار تا مقدور راضی بر بختن خون مسلمانان نبود پیغامہای ملائم نصیحت آمیز مشتمل

بر منع و دفع قتال و جدال بمیان آورد فائده مترتب نگردید و سیزدهم ماه شعبان المعظم سنه هزار و صد سی و دو هجری مطابق اواخر خرداد ماه آلهی صفوف طرفین مستعد کارزار گردید و محمد غیات خان را که از بهادر پیشگان عقیدت کیش فتح جنگ بود با شیخ محمد شاه و شیخ نور الله فاروقی که داروغه توپخانه و هر دو برادر از جمله جماعه داران عمده بیدش قرار و مبارزان نامی گفته می شدند با چند هزار پیاده توپخانه جهان آشوب و دیگر جمعی از بهادران کارزار دیده هر اول مقرر نمود و محمد عوض خان بهادر با سید جمال الله خان خلف نامدار و انوار خان و حکیم محمد مرتضی و چندی از دلداران رزم جو طرف یمین زینت افزایی فوج گشتند و مرحمت خان بهادر فیل جنگ با جمعی از مبارز پیشگان شیر نبرد جانب یسار صف آرا گردید و عبد الرحیم خان عمومی فتح جنگ یلتمش مقرر گردید و قادر داد خان روشانی طرح دست چپ و عزیز بیگ خان حارسی طرح دست راست و محمد متوسل خان نبیره سعد الله خان و اسماعیل خان خویشگی و رستم بیگ و کامیاب خان و داراب خان پسران جان نثار خان و سعد الدین خان و میر احسن خان بخشی در قول جا گرفتند و رعایت خان بحراست بلده برهان پور مقرر گردید و رستم بیگ خان بچند اولی مامور گشت و فتح الله خان خومتی و راو رندها بنالکر با جمعیت پانصد سوار تولقه قرار یافت - و دلاور علی خان که مدام مست باد و نخوت و مغرور و مخمور بزم عشرت و سرور می بود خصوص امروز که مجلس سرور و نشای سر خوشی داشت از شنیدن

ظاهر شدن علامت فوج فتح جنگ ظفر آیت کلمات لا یعنی و غرور بزبان آورده سوار شده بترتیب فوج پرداخت اگرچه در تعداد فوج دلاور علی خان اقوال مختلف مسموع گردیده اما آنچه بر محرر اوراق ظاهر گشته وقت مرخص شدن از نزد حسین علی خان چون بخشی فوج بود و از احوال سرانجام و شجاعت تمام جماعه داران تهور پیشه کما هو اطلاق داشت از جمله هفده هیجده هزار سوار سائر شش هزار سوار انتخابی کار آزموده شجاعت پیشه خوش اسبه و خوش یراق که بیشتر از جنگ جوان سادات باره و هندوستانی زبان جلالت پیشه و افغانان تهور نشان بودند و هر یکی از آن سواران خود را کم از ده سوار و بیست سوار نمی دانست برفاقت مید شمشیر خان بنی عم هر دو برادر صاحبمدار و بابر خان شیر پیکار با خود گرفته بود بعد نزدیک رسیدن بوندی که کار بمقابله بد سنگه هاره افتاد بعضی زمینداران و جماعه داران شجاعت نشان مشهور نو نگه داشت نموده با راجه بهیم که مدعی وطن بد سنگه و همه لشکرکشی برای مدد و رفاقت او بود و راجه گجسنگه نیروی که از دو سه هزار سوار زیاده با خود داشتند با فوج باره متفق گشته در استیصال بد سنگه و تاخت و تاراج بوندی کوشیدند بعده که متوجه مقابله فتح جنگ بهمعنائی اجل گردیدند هر دو راجه نامدار با فوج خود که همه راجپوتان مبارز پیشه کارزار دیده بکمر پوش تمام یراق بودند رفیق و جان نثار دلاور علی خان گشتند و سرای آن در مالوا دوست محمد روهیله را که از افغانان جلالت پیشه و تومن داران با نام و نشان گفته می شد و قریب سه هزار و پانصد

سوار نبرد جو و توپخانه با خود داشت نوکر نمود که جمله از سیزده و چهارده هزار سوار کم نبود و تا هفده هیجده هزار سوار نیز احتمال داشت اما چون همه فوج از مردان تهور پیشه رزم آزما و دلاوران انتخابی شیر نبرد بودند اگر خلاف افواج دیگر که خوب و بد میان هم می باشند مقابل و برابر می هزار سوار حساب نمایند بی لاف و گداز انحراف بجاست معینا پشته بدست آورده بودند که مشرف بر فوج فتح جنگ بود دلاور علی خان بهیر خود را زیر آن پشته گذاشته سید شیرخان را و بابرخان را با دو سه هزار سوار جرار و هفت هشت هزار پیاده برق انداز هر اول ساخته قدم بمعرکه کارزار گذاشت و به پشت گرمی توپخانه و شیران بیشه بارهه و راجپوتان جلالت پیشه و افغانان جهالت کیش که طرف راست و چپ و چنداول ترتیب داده بود جوشان و خروشان لاف زنان با همه سرداران فیل سوار پا بمعرکه کارزار گذاشت و ازان طرف سپه دار ظفر اقبال فتح جنگ بهزاران عجز و نیاز بدرگاه قادر بی نیاز چون کوه و قار بر فیل گردون شکوه سوار گشته از سرنو باه تمام و ترتیب فوج جرنغار و برنغار و یلتمش و تولقمه و طرح پرداخته فاتحه استمداد همت بزرگان دین خوانده بمقابله خصم صف کارزار آراست ابتدا پیغام گول توپ دشمن سوز و غرش بان شعله افروز بهمد می کوس و کرنای جرمی گوش مبارزان با نام و ننگ بمعرکه جنگ را گرم دار و گیر ساخت از یک طرف عوض خان بهادر با دیگر دلاوران در بمصاب آورد و از طرف دیگر محمد غیلث خان و جمعی دیگر از بهادران رزم جو قدم بمعرکه کارزار نهادند از آنکه مکان قلب حائل

هر دو فوج گردید در حمله اول مقابل عوض خان بهادر بمرتبۀ دلاوران بارهه بمدد راجپوتان و افغانان تیز جلوئی و تهوری را کار فرمودند که قدم استقامت اکثر دلباختگان از جا رفت و از مددات گولهای فیل ربا و بانهای آتش فشان وهای و هوئی جوانان خود نما رخ فیل عوض خان بهادر برگشت و بدشتی رو بفرار آوردند و عوض خان بهادر که برگشتن فیل باختیار نبود بهادرانه در دفع اعدا دست و بازو کشاده با وجود فرار فیل و بدشتی از همراهان رستمانه می کوشید و دران حالت سر رشته سرداری و تدبیر از دست نداده قابوی وقت چندان دانست که با آنکه زخم بر داشته بود دو دفعه تیر باز گشت زنان خصم را بمیدان رزمگاه کشیده صید را بر روی تیر آورده باز بتلافی می پرداخت و سرداران بارهه خصوص سید شیر خان و بابیر خان بگمان و خوشوقتی آنکه فوج فتح جنگ رو بهزیمت آورده نازان و شادان عیان بعنان جلو ریز تعاقب فوج ظفر موج نمودند درین حالت قادر داد خان روشانی که مردم همراه او از مددۀ فوج اعدا رو بفرار آورده بودند باوجود زخم برداشتن استقامت ورزیده داد تهوری میداد عزیز بیگ خان با برادر زخم سرخ روئی برداشت و عظمت خان جماعه دار عمده عوض خان پیاده شده شرط جان فشانی بتقدیم رساند تیر و گوله چون تگرگ بلا می ریخت و محمد متوسل خان بهادر نیز خود را بمدد دلاوران رسانده تردد بهادرانه بظهور آورد درین ضمن دیگر شیران معرکه جلالت بانفاق عوض خان بهادر شیر فبرد مقابل آن برگشته بختان اجل رسیده رستمانه قدم پیش نهاده بخانههای کمان درآوردند و بمحملهای مردانه و

چپقلشهایی بهادرانه سد راه سیلاب بلا گردیده صدای دار و گیر
بچرخ برین رساندند *

ز برج کمان طائران خدنگ * پریدند بر روی مردان جنگ

نهان گشت از تیر فرق عدو * بدان سان که در زیر برگش کدو

بعد زد و خورد بسیار و کوشش بی شمار که مکرر فوجها غالب و
مغلوب گردیدند آخر کار از یورش و برش تیغ بهادران عرصه و غاود لاوران
معرکه هیجا شیرخان و بابر خان که از پیش قدمان فوج هراول خصم
بودند از پا درآمدند و در همان گرمی دار و گیر دلاور علی خان که
دلاورانه فیل سواره مقابل فوج قول جمعیت کم مشاهده نموده بکمال
جرات رسیده بود گولۀ بندق بدو رسید و کار او ساخته شد و فوج بارهه
و دوست محمد افغان زمیندار روهیله رو بهزیمت گذاشتند راجه بهیم
و راجه گجسنگه عار فرار بر خود هموار نموده بدستور تهور پیشگان
جان سپار هند و ستان با راجپوتان جان نثار از فیل و اسبان فرود
آمدند و شمشیر و سپر در دست گرفته حمله آور گردیده کار بر هراول
و دیگر فوج تنگ آورده دان دلاوری میدادند مرحمت خان بهادر
صف نورد از جانب چپ بهادرانه بر آنها تاخت آورده چنان شرط
تهوری بکار برد که هر دو راجپوت نامی بعد تردد نمایان که جای
صد آفرین داشت با قریب چهار صد راجپوت دیگر و بعضی
جماعه داران بارهه مجموع چهار و پنج هزار سوار و پیاده علف تیغ
و طعمۀ تیر و سنان مغلان شیر نبرد گردیدند و صدای شادیانه و
نفیر فتم و نصرت از فوج نظام الملک بهادر فتم جنگ بلند گردید
و از لشکر ظفر نصیب سواهی بدخشی خان که با چند نفر بی نام

و نشان و دلیر خان همراه عوض خان بهادر عرف عبد الله بیگ
 بکار آمدند و دیگری از مردم نامی را اسیب جانی فرسید و عوض
 خان بهادر و محمد غیاث خان با چندی از دلاوران زخم سرخرزئی
 برداشتند و بمرهم لطف و احسان عطایی اضافه و فیل و اسب
 زخمهای همه زود التیام پذیرفت - و غنیمت بسیار بدست تاراجیان
 افتاد سوای توپخانه و فیلان که در سرکار ضبط نموده به بهادران
 همراکب تقسیم نمود باقی هرچه بدست هرکه افتاد باو معاف
 فرمودند بعده که خاور طارم چهارم بسیاه چاه مغرب در آمد و جائجا
 لشکر آرام گرفت نزدیک پاس اول شب غلغلۀ عظیم و شورش پر
 آشوب از یک سمت لشکر برخاست و جوق جوق مردم رو بگیریز
 آوردند ساعتی سبب آن معلوم نبود آخر ظاهر گشت که فیل مست
 زنجیر گسیخته بی صاحب از جملۀ فیلان فوج تاراج شده رو بلشکر
 آورده و از صدمۀ او این آشوب برپا گردیده درین ضمن رو بروی خیمه
 محمد متوسل خان آن فیل خرابی کذا نمودار شد محمد متوسل خان
 با تیر و کمان از خیمه برآمده مقابل آن بالای سیاه ایستاده تیر
 بقبضۀ کمان در آورده گوشه کمان تا گوش کشیده چنان به پیشانی
 آن دیو نژاد کوه تمثال زد که تا پرسوزنار ناپدید گردید و ازان صدمه آن
 فیل کوه شکوه برگشت درین ضمن فیلبانان سرکار فتح جنگ
 رسیده بدام و کمند در گرفتند - فردای آن روز خبر رسید که عالم علی
 خان بر تالاب هرتاله هفده کروهی برهان پور رسید فتح جنگ از
 استماع این خبر محمد متوسل خان را با جمعیت سه هزار سوار
 جهت کومک رعایا و محافظت بلده که اکثر قبائل مردم لشکر

در آنجا بودند بطریق یلغار مرخص ساخت خان مذکور مسافت چهل
 کروه در یکروز طی نموده جریده خود را رسانیده به بند و بست
 شهر و اطراف پورجات پرداخته خلایق را مطمئن ساخت و
 عالم علی خان از اجتماع رسیدن فوج باین جلدی که اصلاً مقصور
 نبود متحیر گشته همانجا متوقف گشت - بعده که خبر ملال اثر گشته
 شدن دلاور علی خان بسادات رسید هر دو برادر نهایت مضطر و
 سراسیمه گشته برای رفتن دکن هر روز فکر تازه بخاطر راه می دادند
 گاه اراده می نمودند که هر دو برادر باعث هرج و تصدیع حضرت
 خاقان گردیده همراه بدکن برندگاه بختی مصلحت برین قرار میگرفت
 که حسین علی خان از رکاب خدیو زمان روانه دکن گردد و سید
 عبد الله خان متوجه شاه جهان آباد شود باز مشورت می نمودند
 که قطب الملک در خدمت آن سپهر جاه و جلال روانه
 شاه جهان آباد شود - حسین علی خان با امرای رزم آزمای طرف دکن
 کوچ نماید گاه می خواستند که با فتح جنگ بافسون نامه و پیام
 التیام آمیز صوبه داری دکن بار و گذارند و پای صلح بمیان آورده
 بعد طالبیدن قبائل بتلافی آن پردازند و بهیچ تدبیر استقامت رای
 قرار نمی گرفت و در هر هفته و ماه پیشخانۀ پادشاه و هر دو برادر بسمت
 مختلف بر می آمد و باز دران عزم خلل می پذیرفت - و در همراه
 بردن و نگاهداشتن اعتماد الدوام نظر بر شجاعت و رای صائب او
 مقابل فساد وقت و سواس هواس آمیز در دل داشتند و در
 تدبیر کار مذذب خاطر بودند بلکه گاه گاه شهرت نزاع هر دو
 صاحب مدار با محمد امیر، خان چین بهادر زبان زد خاص و

عام می گردید باز برفق و مدارا منجر می گشت *

و در هین ایام یعنی بیست و دویم ماه مبارک رمضان سنه هزار و صد و سی و دو روز جمعه بعد زوال که در اکثر مساجد دارالخلافت خطبه می خواندند و در نماز قیام داشتند زلزله وحشت افزا که از صدای زیر زمین و بحرکت آمدن در و دیوار و آواز سقف خانها عالمی متوهم گردید رو داد آن روز و شب تا اثر صبح نه ده دفعه عمارت و زمین جنبش در آمد اگرچه شهرت افتادن اطراف حصار و عمارت بسیار و ضائع شدن آدم بیشمار در شاه جهان آباد و دهلی کهنه زبان زد گردید اما آنچه که مسود اوراق سوار شده بنظر غور و تحقیق را رسیده و از کابلی دروازه شمالی تا لعل دروازه جنوبی رسته بازارها گردید چند جا شکست و ریخت عمارت و از هم پاشیدن فصیل حصار و نقصان پذیرفتن دو دروازه شهر پناه و افتادن سه کنگره مسجد فتح پوری و کشته شدن ده دوازده نفر و مجروح گردیدن چند کس معدود معاینه نمود و غرابت این داشت که تا یک ماه و ده روز در هر شبانه روز چهار پنج نوبت زمین و عمارت بسدا و جنبش می آمد و در دلهای بعضی مردم وحشت بمرتبده راه یافت که خوابیدن زیر سقف ترک نمودند بعده اگرچه در زلزله تخفیف یافت اما چهار ماه پنج ماه که گاه گاه زمین و عمارت بلرزه می آمد اثر زلزله باقی بود تا از یمن قدم مبارک خسرو زمین و زمان که بفتح و نصرت داخل دارالخلافت گردیدند اثر زلزله تخفیف یافت انشاءالله تعالی مفصل بزبان خامه صدق بیان خواهد داد و دفع و اهمه همگی بلیات ارضی و سماوی گردید *

از اتفاقات سوانح غریب آنکه در همان روز جمعه که در دار الخلافت آیه عذاب زلزله شروع گردید در مستقر الخلافت اکبر آباد زن هندوئی بطوع و رغبت خود بسبب راه نمائی و الفت مسلمانی بشرف اسلام درآمده بود رتن چند بموجب اظهار استغاثه اقربای او مقدمه را بسید عبد الله خان بلباس مذسوم ظاهر کرده باذن او یا بی اطلاع سید عبد الله خان بکوتوال فرمود که آن نومسمله را بانواع زجر و خفت کشیده آورده در شهر تشهیر نمایند و مسلمانی را که او را میخواست که بعقد در آورد بی آبرو ساخته از شهر و لشکر اخراج نمودند و قتیکه آن تازه باسلام آمده را از نزدیک مسجدی که مسلمانان نماز جمعه میخواندند تشهیر کنان می بردند مسلمانان می خواستند هجوم آورده آن مجبوره را از دست متعدیان خلاص نمایند باز از انقلاب وضع روزگار و غلبه هجوم کفار جرأت نمودند این مقدمه شبیه است بسوانحی که در اواخر عهد خلد منزل در برهانپور که داود خان از طرف ذوالفقار خان نایب صوبه بود روی داد داود خان شیخ درگاهی نام را که از اعیان برهانپور گفته می شد و زن هندویی را که بحسب خواهش او بشرف اسلام آورده میخواست بعقد در آورد یا در آورده بود و اقربای او نزد داود خان استغاثه نمودند آن افغان جهالت نشان که در طرفداري کفار همیشه می کوشید بلکه یکی از بتهای کفار را می پرستید شیخ درگاهی را همراه آن زن سر دیوان حاضر ساخته هر دو را عربان مادرزاد نموده بر عورتین هر دو پاکی زده سر تراشیده بخفت و خواری که ازان بد تر نباشد در شهر تشهیر داده زن را حواله

وارثان او نمود اگرچه باوجود فریاد زدن او بحضور چون در الفقار
خان حامی داؤد خان بود استغاثه او بجائی نرسید اما منتقم
حقیقی بداد او رسید که بفاصله سهیل ایام لاش داؤد خان را در
همان محله و بازار تشهیر دادند *

القصة غرقه فی قعدة قرار یافته بود که پیشخانۀ پادشاه
عالم پناه و سید عبد الله خان طرف شاه جهان آباد بر آرند و
حسین علی خان با جمعی از امرای رزم آزما روانۀ دکن گردند
درین ضمن با اعتماد الدوله شورش بمیان آمد و چند روز
این گفتگوی فساد انگیز که بوسواس هراس آمیز طرفین آنجا رسید
بمرتبه زبان زد خاص و عام گردید که محمد امین خان چین بهادر
با بهادران توران شب و روز کمر بسته مستعد کارزار بود - از آنکه تهوری
و بهادری آن صفدر فیل افکن را که سابق باوجود زیر هر دو دندان
فیل مست سوار می خود آمدن و پیش قبضه خنجر بر خرطوم و
دهان آن بلای میاه زدن و سلامت از زیر دندان او برآمدن و دیگر
ترددات نمایان او که همراه خلد مکان بظهور آمده و در ذکر سلطنت
خلد مکان و خلد منزل مفصل بر زبان قلم داده مشاهده نموده بودند
جرات بیک سو نمودن با و نه نموده دار و مدار نموده عهد و قرار
رفاقت بی نفاق بمیان آوردند درین اوان که اوا خرمه شوال باشد
از نوشتجات خجسته بنیاد خبر کشته شدن عالم علی خان باجمعی
از سرداران انتشار یافت بر تفصیل این اجمال اگرچه محرر سوانح
اطلاع واقعی نیافته اما آنچه از زبان مردم ثقه باختلاف قول
مسموع گردیده کلمه چند ازان می نگار گویند بعد از کشته شدن

دلاور علی خان دو سه هزار سوار غارت زده بارهه که از مقابل شمشیر مغلان فوج فتح جنگ جان سلامت بدر بردن غنیمت دانسته بودند از انجمله جمعی خود را نزد عالم علی خان وقتی رساندند که از شهرت رسیدن سید دلور علی خان با سی هزار سوار از خجسته بنیاد برآمده از کوتل کوه فردا پور که در نصف راه برهانپور واقع شده رسیده در اهتمام فرود آوردن توپخانه و هراول میکوشید و فوج مرهته با متهورخان هراول و قدری توپخانه از کوتل فرود آمده بود بعد تحقیق خبر ملال اثر مذکور نهایت غم و الم بخاطر عالم علی خان روداد و اکثر سرداران مرهته و دیگر همدمان مصلحت دادند که باز بخجسته بنیاد یا باحمد نگر رفته تا رسیدن حسین علی خان و فراهم آوردن افواج اطراف استقامت ورزیده محصور گردیده جنگ با تدبیر باید نمود و فوج مرهته را برای تاخت و تاراج اطراف فوج فتح جنگ بدستور قزاقان که درین فن دکنیان کامل عیارند تعین باید فرمود عالم علی خان در عالم غیرت تن بمصلحت مراجعت نداده با تمام فوج فرود آمد و نظام الملک بهادر فتح جنگ که بعد فراغ فتح دلور علی خان ببرهانپور رسیده دائره نموده بود از شنیدن خبر عالم علی خان تابوت دلور علی خان و سید شیر خان را باعزاز نزد عالم علی خان روانه ساخت و دو سه کلمه نصیحت آمیز بزرگانه مشتمل بر ماذون ساختن رفتن مع قبائل نزد هر دو عمومی خود و کار بخون ریزی دیگر مسلمانان نرساندن نوشت موثر نیفتاد و فتح جنگ بعد اثبات حجت از سوادکنار برهانپور کوچ نموده نزدیک دریای پورنا

که مسافت شانزده هفده کروهی غربی از برهانپور واقع شده رسیده
 نزول نمود ازان طرف عالم علي خان نزديك تالاب هرتاله که از
 پورنا مسافت قريب داشت رسیده فرود آمد بسبب بارش شب
 و روز و شدت لاوگل و طغیان آب و عدم کشتي که عبور لشکر طرفین
 متعذر بود چند مقام نمودن ضرور گردید بعده فتح جنگ برای
 تبدیل مکان و تخفیف لاوگل و تحقیق پایاب یک دو کروه طرف
 برار کنار دریا کوچ و مقام می نمود تا آنکه براهبری زمینداران و
 تردد عوض خان بهادر چهارده پانزده کروه مائل سمت بالا پور تعلقه
 صوبه برار خبر پایاب شنیده وسط مادی مبارک رمضان با تمام فوج
 از آب عبور نمود چون در چندین ایام راه دادن آب بمدد فضل الهی
 که شگون علامت فتح گفته اند باعث انبساط لشکر گردید عالم علي
 خان خبر یافته سراسیمه وار با فوج خود کوچ نموده متوجه
 مقابله فتح جنگ گشت و نظام الملک بهادر یک روز برای رسیدن
 باقی مردم بهیر که بعضی جا تا سینه و بعضی جا تا کمر آب
 بود و همه لشکر بلا آفت مال و جان عبور نمودند مقام نموده روز
 دیگر برای تعیین مکان مصاف کوچ نموده نزدیک سیوگانو که تعلقه
 بصوبه مذکور دارد مضرب خیم ظفر اعتصام فرمود درانجا از شدت
 باران شب و روز و بسیاری گل سیاه و هرج سپاه چند مقام بتصدیع
 تمام لازم گردید - چه نویسم که دران چند روز چه کساله و تصدیع بر لشکر
 فتح جنگ گذشت اول آنکه از طرف خاندیس و برار بسبب
 طغیان آب نالها و بارش متصل شب و روز و حائل بودن دریا رسد
 بالکل نمی رسید و دویم آنکه مرهتهای ناپکار از رو برو و اطراف

تاخت و تاراج نموده نمی گذاشتند که اصلاً شتر و گاو بکمی تواند رفت تا برسیدن رسد چه رسد و شوخی زیاده از حد نموده دست بردهای عظیم بطریق قزاقان می نمودند از ابتدا بمرتبه گرانجی و کمیابی غله و کاه در لشکر روداد که سیزده چهارده روز سوای برگ درختان که مع شاخهای نرم زیر سنگ کوبیده پیش چهار پایان میدان لالگل می انداختند بوی کاه و دانه بمشام اسپان و دراب نمی رسید و جانور بسیار که تا کمر در گل فرو رفته بود چون سوای باران چیزی دیگر میسر نمی شد تلف می شدند و آرد برای مردم خاص و زر دار روپیه را یک دو آثار میسر می آمد و مردم بهسبب کم حوصله برخاسته راه خانهای خود اختیار نمودند - صدای طغیان آب نالها و فریاد کساله سوار و پیدها و نالش پوچ و افتادن خیمه و تاختن مرهته اطراف لشکر که تا کنار بازار گنج دست اندازی و قزاقی می نمودند همه آلام علاوه همدیگر گردیده بود تا آنکه عرصه بر سپاه تنگ گشت و اکثر جماعه داران عاجز آمده نالش نمودند درین ضمن پاره باران فرصت داد از انجا کوچ کرده سه گروهی بالا پور نزدیک دیهی و یران فرود آمدند چون مرهته بد کردار شوخی زیاده می نمود عوض خان بهادر و محمد غیاث خان و رنبا بهالکر از لشکر برآمده بمقابله و تادیب آنها پرداختند و جنگ در گرفت بعد زد و خوردی که بمیان آمد مرهته نابکار را بهزیمت آوردند و غنیمت بسیار از مادیان و بهاله و چهلتری بدست غازیان فوج اسلام افتاد و سه چهار گروه تعاقب تیره بختان نموده مراجعت نمودند و عید الفطر همانجا شد کاه و دانه دران مغزل بقدر ضرورت میسر آمد و

وقت کوچ ازان مکان چند توپ کلان که بسبب بسیاری لا و گل و
 لاغری گاوان توپ کشی همراه بردن متعذر بود دران سرزمین مدفون
 ساختند و از انجا کوچ نمودند و نزدیک بالا پور نزول واقع شده در انجا گاه
 و دانه وافر میسر آمد و سه مقام برای آرام لشکر نموده پنجم شوال
 بهیر متصل قصبه بالا پور گذاشته بتفارت مسافت دوسه کروزه مکان
 مضاف مقرر کرده بترتیب فوج بندی پرداختند محمد غیاث خان
 و محمد شاه داروغه توپخانه مع شیخ نور الله برادر او و یلبرز خان
 آغری و انور خان با بعضی دلاوران نبرد جو هراول مقرر گشتند و
 عوض خان بهادر مع جمال الله خان و چندی از دلاوران جانب
 یمنین که غلبه سرداران سرهتته با شانزده هفده هزار سوار دران طرف
 بودند معرکه آرا گردیدند و مرحمت خان و عبد الرحیم خان و
 محمد متوسل خان و قادر داد خان و داراب خان و کامیاب خان پسران
 جان نثار خان و دلیر خان و اختصاص خان نبیره خان عالم که در
 همان نزدیکی از خجسته بنباد خود را رسانیده رفیق گشته بود
 و تهور خان و جمعی دیگر از بهادران نامور نبرد آزمای ایران و
 توران و افغانان جلالت نشان و راجپوتان تهور پیشه همراه قول و فوج
 یلتمش قرار گرفتند و چندی از بهادران رزم آزما و رنبا بذالکر
 و انبوجی دیسمکه برگزیده میسر که رفیق آنها بودند چنداول و
 برای نگهبانی بنگاه مقرر گردیدند و خود نظام الملک بهادر فتح جنگ
 که دیده جنگ دیده فلک دوار و چشم کهنه سوار روزگار در کمتر معرکه
 کار زار چنان سپه سالار و سردار با وقار دیده بود به مقدمی توکل
 و فضل غالب کل مغلوب در حوضه فیل گردون شکوه زینت افزای

قول گردید و ازان طرف عالم علی خان باستظهار سی و پنج هزار سوار مرهته و غیره و بعضی همدمان مبارز پیشه و جماعه داران آمده که خود را رستم زمان میگرفتند مثل جوهر خان و محمدی بیگ که مدت بنیابت فوجداری کلشن آباد در جنگ مرهتها علم شهرت قزاقی و مردم آزاری و تاخت و تاراج پرگنات جاگیر داران و محال خالصه شریفه افراشته و بهمین سبب مکرر بقید صوبه دار خصوص در ایام صوبه داری فتح جنگ مقید و مسلسل بود و بعد قید چند ماه قلم عفو بر جریده کردار او کشیده بعلوفه سه صد روپیه در جرکه جماعه داران سرکار خود در آورده بودند درینوا عالم علی خان او را بخطاب زیاده از ذهن او و مراتب پنج هزاره و نویت خوشوقت و امیدوار ساخته بود و بهمین دستور متی خان نام مع برادر و لطیف خان بنوار مع برادر زاده و سید ولی محمد و محمد اشرف نذریاری که جماعه داران قصباتی سپاهی پیشه بودند هر یکی را پنج هزاره در استمالت و جذب قلوب آن جماعه کوشیده و از نقد و فیل و اسب و اسباب بخشیده با خود گرفته بود همراه تهور خان افغان که از تهور پیشگان رزم آزما گفته می شد و هراول مقرر گشته بود پیش آهنگ فوج ساخت و غالب خان پسر رستم خان را که از دکنیهای شجاعت پیشه با نام و نشان موروثی بود مع آپا پندت دیوان او که اورا نیز از نبرد دیدهای بهادر دل می گرفت و میرزا علی که کارهای نمایان ازو در اکثر محاربات بظهور آمده بود و سید عالم بارهه که بارها ازو نشه بهادری مشاهده نموده بودند و امین خان برادر خان

عالم که هر چند در شمشیر و بهادری خاندان آنها ضرب المثل بود اما از آنکه در ایام نیابت صوبه داری محمد آباد بیدر آنچه خفت و ضرر جانی از ناگاه تاختن پسر خوانده راجه ساهو باشاره حسین علی خان باو رسیده بود و در ذکر سلطنت پادشاه شهید مرحوم بگزارش آمده با کمال ناخوشی مبلغ نقد و دوسه فیل بموجب اظهار سید عبد الله خان که مکرر سردیوان گله این معنی نمود که باوجود چنین مدد و اعانت آخر کار رفاقت نه نموده گرفته طوعا و کرها رفیق بنفلاق گشته بود همچنان عمر خان برادر زاده داود خان که خون عمومی او دائم در دل او جوش میزد و ترک تاز خان که در باطن از حلقه بگوشان فتح جنگ خود را می گرفت و فدائی خان دیوان که غائبانه از فدویان متع جنگ بود و محمد اشرف خان بخشی دکن و رفاهدیت طلب خان و خواجه رحمت الله خان مخاطب بشجاعت خان داروغه توپخانه عالم علی خان و شمشیر خان و غیاث الدین خان مخاطب بشجاعت خان فوجدار گلشن آباد و دیگر سرداران مرهته مثل سنتاجی سندیه و کهندوجی دهپاریه سیناپت و سنکراجی ملهار و کانوجی و غیره مرهتهای نامی که از طرف راجه ساهو قریب هفده هیجده هزار سوار که همه خود را فدوی جان نثار حسین علی خان می گرفتند و جمعی دیگر سرداران بارهه و بهادران دکن که بر اسم آنها اطلاع نیافته جا بجا طرف دست راست و چپ و فوج کومکی چنداول مقرر نموده و خود در قول جا گرفته غیاث الدین خان را در حوضه فیل با خود ردیف ساخته با توپخانه جهان آشوب که چهارده پانزده

هزارهوار برق انداز قدر انداز کرناتگی عقب توپخانه صف آرا بودند
 ترتیب فوج انتظام داده ششم ماه شوال سنه هزار و صد و سی
 و دو مطابق سال دو از جلوس موافق هفدهم شهر یور ماه الهی
 از هر دو طرف لشکرها بحرکت آمدند - و بقول مشهور قبل از آنکه
 عالم علی خان از جای خود حرکت نماید فتح جنگ با لشکر
 نصرت قرین سوار شده مقابل فوج خصم خود را رساند بهر حال همینکه
 فوجها بتفاوت گوله رس مقابل هم شدند صدای هیبت افزا و
 ولوله غیرت فزایی کوس و کرنای رزم کوش مبارزان هر دو طرف
 را گرم دار و گیر ساخت و ناله توپ دشمن سوز و غرش بان
 شعله افروز تقویت بخش دل بهادران بانام و ننگ معرکه جنگ
 گردید ابتدا دو سه گوله فوج عالم علی خان بلشکر فتح جنگ رسیده
 بی آنکه باحادی مضرت رساند خاک نشین گشت در جواب آن
 گوله اول بار که از توپخانه عد و سوز نصرت قرین فتح جنگ بفوج آن
 طرف رسید کنار حوضه فیل سواری لطیف خان پنوار را چنان برداشت
 که حوضه را ناکاه سرنگون و حوضه نشین را پداده ساخت و تزلزل
 تمام در لشکر باره و دکنیان انداخت بعده تهور خان هراول با تهور پیشگان
 رزمجوی دیگر که هفده هیجده فیل سوار جانباز و چهارده پانزده هزار
 سوار با او بودند قبل از آنکه حجاب غبار دود توپخانه شرر بار از
 میان برخیزد بر فوج هراول فتح جنگ یورش نموده چنان مستانه
 حمله آور گردیدند که پای استقامت اکثر مردم بی حوصله لشکر
 مغلان لغزید بعد از آنکه عرصه کارزار بر محمد شاه داروغه توپخانه تگ
 گردید موافق ضابطه تهور پیشگان هندوستان مع نور الله خان برادر د

جمعی از تهور پیدشکان شعله خو و دلاوران رزم جو پیداده شده مقابل فوج خصم استقامت ورزیده تردد نمایان پرروی کار آوردند درین حال خلل تمام در انتظام فوج هراول نصرت انجام فتح جنگ راه یافت بعده که شیخ نور الله برادر محمد شاه بکار آمد و محمد شاه نیز زخم کاری برداشته از کار تردد ماند و محمد غیاث خان هراول که یک چشم او از سابق معیوب بود بچشم دریم سالم او نیز چشم زخم رسید و جهان در چشم او تاریک گشت و مبارز خان آغریه و جمع دیگر از دلاوران تیز نبرد زخمی گردیدند و باقی فوج رو بهزیمت گذاشت دران حالت که دیگر شیر نبردان پیشه شجاعت و نهنگان دریای غیرت فوج فتح جنگ از یمین و یسار بحرکت آمده مقابل فوج خصم آتش افروز قتال و جدال گردیده بخانهایی کمان در آمده مدای دار و گیر بچرخ برین رساندند و زد و خورد غریب بمیان آمد

* بیت *

ز هر دو طرف یکم تازان مرد * کشادند برهم کمان نبرد

فرور ریخت پیکان زهر آبدار * چوباران قوس قزح در بهار

عالم علی خان همراه فوج قول و سرداران که با او بودند تهوری را کار فرموده چنان جلو ریز خود را رساندند که بعضی همراهان رفاقت او نتوانستند نمود و بیخودانه و مستانه بر لشکر ظفر نصیب فتح جنگ تاخته حمله رستمانه و کار زار مردانه پرروی کار آورد و بهادران ایران و توران خصوص عوض خان بهادر و مرحمت خان و قادر داد خان در مقابل آنها سرکم نیاورده هر طرف که می تاختند آواز احسنت احسنت بر می خواست و آنچه نهایت

مرتبه شجاعت و کوشش بود از هر دو جانب بظهور می آمد

* بیت *

چنان گرم گردید کار نبرد * که شمشیر شد آب در دست نبرد
چنین شد بلند آتش کارزار * که دودش فلک بود و اختر شرار
دران گرمی دار و گیر که عالم علی خان باوجود رسیدن زخمهای نمایان
چون شیر غران حمله می نمود و داد تهوری میداد و محمد متوسل
خان که با فتح جنگ قرابت قریبه داشت و با عالم علی خان
همسال و جوان باکمال جمال و آرامتگی بود و در شجاعت گوی
سبقت از بهادران همسال و اقران انباز می ربود مانند شیر عرصه
کارزار فیل خود پیش رانده و بجوهرخان و دیگر نهاده مبارز پیشگان
فیل سوار نامور که اطراف محمد متوسل خان را فرو گرفته بودند
رساند و دران حالت باوجودیکه زخم گوی و تیر برداشته بود خود را
برابر فیل سواران نامدار عالم علی خان رسانده هم نبرد گردیده داد
مردی و دلوری در مقابل حمله خصم باوجود برداشتن زخم
داده محضر کار نامه مبارزت و رزم آزمائی را بشهادت سرخ روئی
از زخمهای کاری رساند و از قادر داد خان که بمدد متوسل خان
خود را رسانده بود نیز سعی بهادرانه بظهور آمد * بیت *

فتد کار بر سر چو روز نبرد * کذب کار صد شیر یک شیر مرد

چون خسرو پور تهور خان که فیلبانی عالم علی خان می نمود
او نیز از ضرب گوی بهادران افتاد و اکثر از همراهان آن بهادر شیر
نبرد خصوص غیاث الدین خان داروغه توپخانه دکن که در حوضه
فیل سوار می عالم علی خان همدم سفر آخرت بود و غالب خان

و اپاجی دیوان او و شمشیر خان و سید ولی و سید عالم بارهه و غیره
هشت نه نفر بعد تردد نمایان از تیر و گولگ پروران شیر پیکار
بدادیه عدم شتافتند - درین دار و گیر مرهتته نابکار خود را به بهیر
زده دست اندازی نموده قدری خزانگه اشرفی فتح جنگ بغارت
برد و نیل سواری عالم علی خان تاب صدمه تیر باران و تیغ و
سنان بهادران نیاورده برگشت و عالم علی خان با زخمهایی خون چکان
رو طرف فوج فتح جنگ گردانده فریاد می کرد که رخ فیل برگشته من
بر نگشته ام نقل می نمایند چون تیر ترکشهای آن شیر بیشه
بارهه تمام شده بود تیرهای که از دست دلوران مقابل بر رخساره
و بدن و حوضه او میرسید همان تیرها را از روی جلالت بجلدی
تمام از بدن خود بر آورده بچله کمان پیوسته بر فوج فتح جنگ
می انداخت و بدان حالت داد تهوری و دلوری میداد تا آنکه
از رسیدن زخمهای پیاپی نقد بی بهای جان را در راه هر دو عمو
نثار نمود و چنان تردد دران کار زار ازو بظهور آمد که ختم دلوری
و بهادری بارهه برو گردید زیاده بر بیست و دو سال از مرحله عمر
طی نموده بود - مجموع هفده هیجده فیل سوار نامی باجمع کثیر
دران معرکه کارزار رفیق سفر آخرت او گشتند و بسیاری زخمی
گردیدند - و امین خان و عمر خان و ترکناز خان و فدائی خان دیوان
دکن و چند نفر دیگر از مردم نامی بعد از اتمام جنگ خود را بفوج
فتح جنگ رساندند و شاد یانه فتح و نصرت نظام الملک بهادر
فتح جنگ بلند آوازه گردید و سنکراجی صاحب مدار راجه ساهو
زخمی گشته دستگیر گشت و فیلان مع توپخانه بتصرف فتح جنگ

درآمد باقي کل کارخانجات بتاراج و غارت رفت - و درين جنگ
 نيز از فوج ظفر سوج سواى آنکه سيد سلیمان که نبيرد حضرت
 غوث الاعظم رضى الله عنه مشهور بود و شيعه نورالله با دوسه نفر ديگر غير
 مشهور آفت جانى سيد ديگرى كشته نگرديد و محمد متوسل خان
 و محمد غياث خان و محمد شاه و کامياب خان و غيره چند نفر از
 مردم نامى فوج فتح جنگ زخم سرخروئى برداشتند و بمهرهان
 نامى ديگر آفت جانى و مالى نرسيد - چون اين خبر بخجسته
 بنياد رسيد قبائيل حسين على خان و وابسته هاى عالم على خان
 مضطر و مايوس گشته براى رفتن بقلعه دولت آباد بقلعه دار
 آنجا رجوع آوردند با وجوديكه از تغير نمودن و كمى منصب و خسارت
 زياده از طرف حسين على خان بقلعه دار كه از عهد اعلى
 حضرت شاه جهان قلعه دارى آنجا بخاندان مرتضى خان و سيد
 مبارک نام كه از سادات سيد جلال بخاريزد تعلق داشت رسیده
 بود قبيله آنها را مع نقد و جنس اموال اندرون قلعه گرفت -
 بعد رسيدن خبر از خجسته بنياد يهر دو برادر و تحقيق آنكه در
 هر دو جنگ همه سرداران بارهه بخاك هلاک افتادند و نيز بهمراهان
 نامى نظام الملک بهادر سواى دو سه نفر بهيچ يك آسيب
 نرسیده دست تاسف بهم سايده گفتند كه مگر همراهان نظام الملک
 آب حيات خورده اند يا روئين تغذ كه از آفت تيغ و سنان
 سالم مى مانند و آنچه از غم و الم اين حادثه بر هر دو برادر
 گذشت باحاطه بيان چه سان توان آورد خصوص حسين على خان
 كه هر روز جوي خون از چشمه چشم او جاري بود و آه پر حسرت

از دل پر درد او بر می آید و نمی دانست که مآل حال خود درین زودی بکجا منجر خواهد شد - بعد فتح بتفارت یک هفته مکرر شنیده شد که قبائل حسین علی خان را با مال و اموالی که داشتند قلعه دار دولت آباد قبل از رسیدن فوج فتح جنگ اندرون قلعه گرفت از شنیدن این خبر که قبائل از طرف کساله تخفیف یافته از ضبط مال محفوظ ماندند پاره تسلی دل غم دیدگ حسین علی خان گردید - و در همان زودی بوضوح پیوست که مبارز خان صوبه دار حیدر آباد و دلاور خان که هم زلف همدیگر می بودند با شش هفت هزار سوار از حیدر آباد برآمده بشهرت کومک سادات و هرطرف که اتفاق افتد شمرده قدم رسیده با فتح جنگ پیوسته عهد وفاق بستند - حاصل کلام سادات بعد کنکایش بسیار قرار برین دادند که سید عبد الله خان بدار الخلافه رفته استقامت ورزد و حسین علی خان در خدمت خسرو عدو مال با امرای نامدار صاحب مدار فوج متوجه دکن گشته کمر انتقام کشیدن از فتح جنگ بمیان جان قائم بندد و در فکر گرد آوری سپاه که تالک سوار فراهم آرند اندازند و مصحوب سید محمد خان پسر اسم الله خان و دیگران زر و پروانه و قول برای طلب جماعه داران عمده بارهه و افغانان صاحب تومن روانه ساختند اما چون هنگامه نوکری در سرکار هر دو برادر گرم گردیده بود و با امرای همراه حکم رساله نگاهداشتن فرموده بودند جوان و اسپ خوب کمیاب بود و جماعه داران دور و نزدیک نظر بر انقلاب طالع هر دو صاحب مدار برفتن دکن راضی نمی شدند فوج خاطر خواه میسر نیامد مع هذا قریب پنجاه هزار سوار قدیم و

نو نگه داشت و مردم پادشاهی که باز امید رسیدن و فراهم آمدن مردم باره و جمعیت راجها و زمینداران اطراف بود فوج بندی نموده همراه خود گرفته با توپخانه جهان آشوب و امرای کار طلب زرم آزما اواخر ماه شوال پیدشخانه طرف دکن بر آورد و خود امیر الامرا نیز دو گروهی اکبر آباد کوچ نموده اوائل ماه ذی قعدة خدمت امیر آتشی از انتقال سید خان جهان بنام حیدر قلی خان بهادر که از ضبط و نسق امور ملکی و کار طلبی و کار فرمائی و اوضاع مختلف دیگر او در ذکر سلطنت پادشاه شهید مرحوم شمه با حاطه تحریر آمده مقرر گردانید و نهم ماه مذکور سنه دو مطابق سنه یک هزار و سی و دو هجری پادشاه جوان بخت بهمعنائی فتح و نصرت از سواک مستقر الخلافت اکبر آباد کوچ فرموده سه گروهی از شهر شرف نزول فرمودند و سید عبد الله خان مشایعت نموده تا حصول رخصت رفاقت نمود - اما از آنکه برادر خرد بسبب همت و سلوکی که با همراهان و عده های دولت بکار می برد چندان تسلط بر قطب الملک بهم رسانده بود که در اکثر امور برادر کلان مجبور گردیده اطاعت می نمود چنانچه وقت تفریق دفتری برای همراه بردن ادعای آن نموده که تمام سر رشته دیوانی و بخشیدگری و صدارت بیست و دو صوبه مفصل مع هر دو دیوان تن و خالصه با خود بگیرد و سر رشته یک حرفی نزد سید عبد الله خان بگذارد که وجود معطل در شاه جهان آباد باشد بعد مضایقه و ابرام تمام که گفتگو بمردم عام منجر نگردد مقرر شد که دفتر چهار صوبه اکبر آباد و اجمیر و احمد آباد و مالوا با شش صوبه دکن مفصل و از باقی

صورتجات یک حرفی همراه پادشاه دهند - و چون پانزدهم ذی قعدة روز جلوس و جشن خدیو زمان بود سید عبدالله خان می خواست که جشن حضرت ظل سبحانی بحضور خود نموده بعد فراع جشن رخصت حاصل نماید حسین علی خان راضی نشده از چهار گروهی مستقر الخلافت برادر کلان را مرخص ساخته چهاردهم ماه مذکور پادشاه را سوار نموده نزدیک فتح پور برده سه چهار روز بنام جشن که ازان بوی ماتم بمشام تمام لشکر بارهه و همدان با وفاق او میرسید و برای هوا خواهان پادشاه دم بدم نسیم عیش و فتح و نصرت می وزید دران مکان میمنت نشان (که فردوس مکانی بابر پادشاه باده دوازده هزار سوار مغلیه جلالت پدیشه مقابل دولت سوار و پیداده بدشمار و دو هزار فیل کوه پیکر و بیست و پنج راجه نامدار و سرگروهان خاندان لودی که بدعوی ارث سلطنت با رانا سانکا همدم و همقدم رفیق گشته حسن خان میواتی را با چهار راجه عمده و پانزده هزار سوار هراول نموده بودند چنانچه بذکر درآمده بمقابله پرداخته هزینه داده بمرتبه کافر کشی نموده بودند که رانا ازان روز برای اولاد خود قسم یادگار گذاشته که دیگر بمقابل خاندان صاحب قران شمشیر از نیام کین بر نیارند) بسر برده از انجا کوچ بکوچ سمت جنوبی مرحله پیدما گردید و از جمله امرای قدیم حامد خان بهادر عمومی نظام الملک بهادر و دیگر حمیدالدین خان و غازی الدین غالب جنگ و بیرم خان و نعمت الله خان و میر خان امیر خانی و صلابت خان با چند امرای بی پروبال دیگر همراه سید عبد الله خان ماندند و سید عبد الله خان نوزدهم

ذی قعدة سمت شاه جهان آباد کوچ نموده چهار پنج کوره‌ی
اکبر آباد فرود آمد - و محمد خان بنگش که مدت مرهون احسان و
از پیش آوردنهای سادات بود دران منزل بحسب ظاهر آمده
بسید عبد الله خان ملاقات نمود سواي مبلغ خطیر که سابق برای
رفتن همراه حسین علی خان بار داده بودند پنجاه هزار روپیة دیگر
باطهار عسرت گرفته بشهرت آنکه خود را بلشکر پادشاهی میرسانم
که در نفس الامر کلمه راست بود مرخص گشت اما در مقابل شهرت
روپیة هر دو برادر و تقاضای قومیت خود بمرتبة نفرت ازان تکلیف
داشت که آخر کار آنچه مرکوز خاطر او بود از پرده غیب بعرضه
ظهور آمد بزبان خامه تیز رفتار خواهد داد - و سخن درین است
جمعی که نوکر و رفیق دیرینه و متصدی قدیم هر دو برادر
خصوصاً سید عبد الله خان بودند و عزت و آبرو و مداخل کلی
از دولت آنها داشتند از شامت خون ناحق پادشاه شهید مجبور
و مشاهده سختی سلوک که بازیده دودمان تیمور مینمودند
و اختیار سلطنت بدست بقال بدسگال داده بودند مقابل القلوب
بمرتبة دل آنها را گردانده بود که اکثر بر زبان آنها جاری میگردد
که اگر چه میدانیم در زوال دولت باره ما نیز پامال انواع
حادثه خواهیم گردید معینا آرزو داریم که بکوری چشم بدخواهان
دولت صاحب قران سلطنت دودمان تیموریه از سر نو رونق پذیرد
بلکه بعضی از اقربا و متصدیان هر دو برادر صاحبمدار این تمنا
از درگاه الهی می نمودند و میگفتند که بقای زندگانی هر دو
برادر که فرزند ندارند معلوم اما وای بر حال همه سادات باره

و نمیدانیم که از شامت اینها مال کار اولاد ما بکجا خواهد رسید *

کشته شدن امیر الامرا حسین علی خان بهادر سپه سالار

باره از تیغ مکات روزگار

چون بر عقلای عالم ظاهر است که هر که در مقابل پاس
نملک کفران نعمت ورزیده بر روی آقا تیغ کشید و در زوال دولت
و بیناموسی و بی آبرویی ولی نعمت کوشید مال کار بجزای
اعمال خویش رسید بلکه از روی تواریخ عهد پادشاهان سلف بظهور
پیوسته که هر چند تعدی از طرف آقا بظهور آمده و حق بجانب
نوکر بوده و نوکر پاس نعمت و حق نمک را منظور نداشته در
بیحرمتی و بی ستری و تلف نمودن جان و مال ولی نعمت
کمر بسته منتقم حقیقی او را آخر کار بانواع خواری بدادش اعمال
او رسانده تا اهل بصیرت بحکم فاعتبروا یا اولی الابصار اعتبار ازو
بردارند خصوص جمعی که مقابل حق عالم عالم احسان و نمک خواری
موروثی که قرنهای از خوان دولت ولی نعمت پرورش یافته بدولت
بی انتهای رسیده باشند و از جزای اعمال نیندیشیده خلاف
طریقه نمک حلالان را شعار و سرمایه مزید اعتبار خود ساخته
باقسام بیبائی برای استیصال دولت خدا داد چنان خاندان که
ملجای فیض عالم و عالمیان باشد کمر بستند چه گونه کمر خواهند
بست و یقین که هر چه خواهند کشت همان خواهند دروید - حاصل
کلام آنکه بعده که سید عبد الله خان هفتم ذی حجه بمنزل چهل
کرومی شاه جهان آباد رسید پاسی از شب گذشته شتر سوار فرستاده
غیرت خان با شقه خط رتن چند که در حالت اضطرار نوشته رسیده

برگشته شدن حسین علی خان و عزت خان و نورالله خان اطلاع داد شرح این واقعه غریب و تبیین این قصه عجیب آنکه چون انتظام سلطنت خاندان تیموریه از میان برخاسته بود کبیر و صغیر هر قوم بسبب تسلط هر دو برادر و اختیار رتن چند در کل امور ملکی و مالی که سواي مردم باره و قوم بقال را نوازش نمی نمودند متغیر بودند و شرفای هر دیار بخواری و بی اعتباری زیست می نمودند و اعتماد الدوله محمد امین خان چین بهادر میدانست که با وجود عهد و پیمان هرگاه حسین علی خان قابو یابد بدستوری که با پادشاه شهید مرحوم محمد فرخ سیر ایفای وعده بجا آورند کار خود را خواهد ساخت همیشه در فکر و تدبیر زوال دولت باره بود و بی مدد رفیق شفیق در چنان امر خطیر اقدام نمودن صلاح کار نمیدانست و سعادت خان عرف میر محمد امین که از سادات ذوالاحترام نیشاپور توابع خراسان بود ابتدا منصب هزاري والا شاهی پادشاه شهید مرحوم محمد فرخ سیر داشت بعد مقرر شدن بخدمت فوجداری همدون بدانه که از محال عمده صوبه اکبر آباد است سپاه زیاده نگاهداشته از سید عبد الله خان فوج بمدد طلبیده بجوهر تدبیر و شجاعت ذاتی در نظم و نسق فوجداری و تذبذبه و تادیب مفسدان و سرکشان و اعانت زیر دستان واقعی کوشیده اضافه پانصدی گرفته در کار طلبی از مشاهیر و نزد هر در صاحبمدار معزز گشته بود و بغض خون پادشاه شهید مظلوم مدام در دل او جوش میزد و در ایام کوچ پادشاه فیروز بخت برای سر انجام بعضی مطالب خود بلمشکر ظفر اثر آمده رفاقت نموده

بود با اعتماد الدوله همدم و همراز محرم و رفیق جانباز گشته میر
حیدر خان کاشغری را که از ترکان صاحب آتش قوم چغته گفته
می شد و چون لقب میروشمشیر ارثی داشت ازان میرش میخوانند
و میرحیدر جد کلان او چند گاه فرمانروائی کشمیر کرده و تاریخ
رشدیدی مشتمل بر ذکر احوال تیموریه تالیف نموده برای قلع ریشه
حیات حسین علی خان راضی ساخته اقدام بر چنان اراده که در وهم
و تصور احدی راه نمی یافت مصلحت نموده هر سه باهم محرم
جانباز این راز گشته عهد و پیمان ایفا و اخفای آن بمیان آوردند و
بمرتبه در اخفای این راز کوشیدند که پادشاه و قمر الدین خان
پسر اعتماد الدوله نیز برین راز اطلاع نیافتند و سوای والد پادشاه
و صدرالاسا که دست گرفته سید عبدالله خان بود دیگری را شریک
مصلحت نمودند ششم فی حجه سنه هزار و صد و سی و دو هجری
مطابق سنه دو از جلوس میمنت مانوس موافق شانزدهم مهرماه
الهی که لشکر عدومال ظفر اثر فتح نصیب ابو المظفر ناصر الدین
محمد شاه پادشاه غازی بمنزل توره که از فتح پور مسافت سی
و پنج کوه عرفی دارد رسید اعتماد الدوله بعد رسانیدن پادشاه
نزدیک دولتخانه باظهار برهم خوردن طبع و بدید آمدن تهوع
خود را به پیشخانه حیدر قلی خان بهاهر رسانید حسین علی خان
بعد داخل شدن حضرت ظل سبحانی در حرم سرا بهمقدمی
بر گشتگی ایام از خدمت پادشاه جدا گشته همینکه نزدیک دروازه
گلال بار رسید میرحیدر خان که نزد حسین علی خان روشناسی
و راه حرف زدن داشت دست از جان شسته خود را نزدیک پالکی

رسانده التماسی که نوشته با خود داشت بدست حسین علی خان
 داده او را مشغول خواندن ساخته زبانی شروع بعرض حال خود
 و شکوه اعتماد الدوله نموده غافل بچستی و چابکی خنجر آبدار
 بپهلوی او رساند اگرچه بقول مشهور مغلی دیگر را که رفیق خود
 نموده بود از نیز سر شمیر بشکم اوزد ظاهرا اصل ندارد و بهمان زخم
 جان ستان اول کار حسین علی خان ساخته شد و در همان زودی
 نورالله خان پسر اسد الله خان که غم زاده مقتول می شد و پداده همراه
 پالکی میرفت بضرب شمشیر میر حیدر خان را از پا در آورد - و
 بروایت ضعیف دیگر میر مشرف نیز خود را رسانده حربه برو انداخته
 کار او را باتمام رسانده مغل دیگر را هم کشته خود نیز زخم برداشته
 جان بسلامت بدر برد و مغلها از هر طرف هجوم آورده نور الله خان را
 کشته سر حسین علی خان بریده بطریق ارمغان نزد خدیو زمان بردند و
 خواجه مقبول خان ناظر سادات دست و پا زده دوسه زخم کاری برداشت
 که بعد سه چهار روز از همان زخمها در گذشت و یک سقا و خاکروب
 حسین علی خان آنچه شرط فدویت و تهوری بود بجا آورده گریه کنان
 با شمشیر و سنان خوگ را بران انبوه زده صف هجوم از هم ریده تا نزدیک
 تسبیح خانه رسیده از ضرب پیایی گوله و تیر مغلان از پا در آمدند
 و مصطفی خان بخشی محکم سنگه با جمعی دیگر از همراهان
 محکم سنگه که همراه او بودند از شنیدن خبر خانه جنگی و شورش
 با حسین علی خان بدون تحقیق مقدمه بی اطلاع محکم سنگه
 خود را بدروازه گلال بار رسانده از کثرت ازدحام راه نیافته از طرف
 دیگر سراچه دیوان خاص را شکافته با شمشیرهای برهنه هرزه گویان

درون درآمدند و مقابل تیر و گولی مغلان باوجود تودن نمایان استقامت نورزیده دو سه نفر زخم کاری برداشته جان بسلامت بدر بردند و بعضی مردم توپخانه حسین علی خان از اطراف گلال بار بزدن گلوله تفنگ و راسپنگی پرداختند و عزت خان همشیره زاده حسین علی خان که بخانه آمده کمر را نموده در فکر خبز خوردن بود از شنیدن این خبر جانگداز جهان در چشم او تیره نمود بی آنکه بگرد آوری سپاه متفرقه پردازد همان لحظه تهوری را کار فرموده با جمعیت قریب چهار صد پانصد سوار بر فیل سوار گشته متوجه دولتخانه گردید - حیدر قلی خان بهادر اگرچه از ابتدا خلاف آنچه خبر بسید عبدالله خان رسیده بود شریک و همراز مصلحت کشیدن انتقام ازان سپه سالار نبود اما چون پادشاه عالم پناه را در امور سلطنت بی اختیار و مدار کار در قصبه اقتدار رتن چند و دیگر کفار بدکردار میدید و مشاهده می نمود که هر دو صاحبمدار که خود را صاحب السیف و القام هندوستان دانسته مقابل رای خود و شمشیر باره و جود مغل ایرانی و تورانی را معدوم الوجود می دانند و نمی دانند که جمعی که از مساوت بعیده هزار دو هزار کروه اوطان آمده بمدد جوهر ذاتی و شمشیر و رای صائب مملکت وسیع هند را که با چندین پادشاهان ذوالاقتدار و راجهای نامدار در رکاب فردوس مکانی بابر پادشاه مقابله و مقاتله افتاده بتسخیر و تصرف خود در آورده زیاده از دو صد سال پرورده نمک خاندان صاحب قران باشند چگونه ولی نعمت خود را بی اختیار دیده قبح این عار بر خود هموار خواهند نمود لهذا از راه جوهر

و شجاعت و غیرت خار خار تدارک و انتقام در دل عقیدت منزل
آن شیر بیدشت حیدری می خلید و تا رسیدن وقت دار و مدار می
ساخت همینکه فصل حق و اراده مذقم حقیقی یار طالع
پادشاه جوان بخت وارث افسر و تخت گردید قدم جرأت مردانه وار
پیش گذاشته کمر همت بسته آنچه شرط فدویت و تهوری و
جانبازی بود چنانچه بزبان خامه صدق بیان مفصل عنقریب جاری
می گردد در هر دو مصاف ازان زبده خاندان همت و نهمت
مردانه بعرضه کارزار بظهور آمد القصه بعده که صدای دار و گیر
از هر گوشه و کنار بلند گردید سعادت خان برهذمونی حیدر قلی
خان بهادر و فرموده اعتماد الدوله و مدد جوهر ذاتی خود بیباکانه
و گستاخانه از راه فدویت و عقیدت نزدیک هراچه محل که
پادشاه همایون بخت بدولت و اقبال اندرون تشریف داشتند وقتی
رحید که بروایت مشهور منصوبان و هوا خواهان هر دو برادر از
شغیدن خبر شورش اراده فاسد در حق پادشاه برحق داشتند و
نواب قدسیه از راه مهر مادری مانع برآمدن آن مهر سپهر وقار بود
آن بهادر سعادت کیش نیک اندیش قدم پیش گذاشته بعد
خاطر جمعی از شر مخالفان شال پیش روی خود انداخته
گستاخانه بمحل درآمده باظهار فدویت و رسوخیت بابرام و الحاح
تمام دست خدیو زمان را گرفته از محل برآورد و اعتماد الدوله بر
فیل خود سوار نموده خود بجای خواص نشست - چون بعد از تشریف
آوردن ظل سبحانی به بیت الشرف درلخانه فوج و جمعیت
جلوی خاص و امرای موافق و منافع بدستور هر روز بخیمه های خود

شذافته بودند و از گرم شدن صدای دار و گیر بیشتر مردم هوا خواهان و بدخواهان دل باخته بذات الدعش وار متفرق گشتند و فیلان و اسپان پادشاهی و امرا را جا بجا بمکان خود برده بودند و سواي محمد امين خان چين بهادر و قمر الدين خان بهادر مع چهل پنجاه مغل جانباز و جمعی از مردم توپخانه که مجموع بصد و دو صد سوار نمی رسیدند در رکاب ظفر انجام حاضر نبودند حیدر قلی خان بهادر بتأکید طلب فیلان و اسپان سواری و گرد آوری مردم توپخانه پرداخته باهمان جمعیت معدود جان نثار که در رکاب ظفر انتساب موجود بود باتفاق بی نفاق قمرالدین خان بهادر و سعادت خان سعادت نشان مقابل حمله آن هر دو بر بیشه بارهه یعنی عزت خان که چون شیر تیر خورده غریو کژان و هرزه گویان بر فیل استقامت ورزیده داد تهوری و شجاعت می داد پیش قدم گشتند و صدای دار و گیر از هر دو طرف بلند گردید دلاوران بارهه بهادرانه پابمعرکه کارزار گذاشته و مغلان شجاعب نشان توران و ایران از هر طرف رسیده بخانهایی کمان در آمده چپقلشهایی رستمانه نمودند و بهادران جان نثار بویکدیگر در پیش قدمی سبقت ورزیده ترددات نمایان بکار بردند و فوج بارهه هر ساعت می افزود و بعضی خانه زادان جان نثار دیگر نیز رسیده در رکاب ظفر اثر پیوستند و از هر دو طرف بلا فاصله تگمرک و ژاله گولگ تفنگ اجل و تیر جان ستان می بارید قمرالدین خان بهادر و حیدر قلی خان بهادر فیل جرأت پیش رانده دست بقبضه کمان برده برفاقت برق اندازان حکم انداز حبش و روم و تیر اندازان قدر انداز هر سرز و بوم که برای چنین

روزها از خود جدا نمی نمود چنان هنگامه رزم را گرم ساختند که از شش جهت آواز احسنمت احسنمت برخاست و تیر شست عزت خان چنان به پشت کمان حیدر قلی خان رسیده بود که بعد فراغ جنگ بدشواری بر آمد و قمر الدین خان بهادر و سعادت خان بهادر و دیگر بهادران عقیدت کیش قدم پیش گذاشته شرط تهواری و جان نثاری بتقدیم رسانده بهادرانه میگوشتیدند و خسرو عدو مال خود نیز تیر بر اعدا می انداختند - در حالیکه تاراجیان دشت بغارت بازار و کارخانجات بدخواهان دولت کشاندند و خیمه های حسین علی خان را آتش دادند و نسیم فتح و فیروزی برپوچ پادشاه ذو الاقبال وزیدن گرفت و مصاص الدوله خان دوران بهادر منصور جنگ با فوج خود رسیده شریک تردد جان نثاران گردید و ظفر خان طره باز از صدمه هر دو فوج دران موج بحر خون خوار خود را نتوانست رساند در همین آوان گولگ بندوق بعزت خان که دو زخم تیر نیز برداشته بود رسید و کار او ساخته شد و فوج باره رو بهزیمت آورد و از هر طرف پادشاه سکندر طالع جم جاه ابوالمظفر محمد شاه پادشاه صدای شادیانگه فتح و نصرت بلند آوازه گشت - و در همان هنگامه رستهای بازار و صراف خانه و اکثر کارخانجات حسین علی خان مع اربابهای خزانه که بمنزل رسیده بود و مجموع بهمه جهت از کردار رویه زیاد حساب می نمودند بتاراج رفت و جواهر خانه و خزانه که عقب مانده بود از آفت تاراج محفوظ مانده بضبط پادشاهی در آمد - راز هجوم پوچ و مردم بی سروپا که بغض هر دو برادر در دل اینها بود بیکرمتمی که برانش

حسین علی خان آمد مفصل بتحریر آن نپرداختن اولی • بیت *
از دور نیفتد قدح تلخ مکانات

زهري که چشیدن نتواني نچشاني

بعد مراجعت پادشاه ظفر نصیب حیدر قلی خان بهادر بمحکم
سنگه پیغام امان جان و آبرو و عنایت ظل سبحانی نموده نزد خود
طلبیده تسلیم عفو جرائم و عطای منصب شش هزاری از اصل
و اضافه که آخر هفت هزاری شده قدر آن دولت ندانست فرمود
و برتن چند که از طرف اعتماد الدوله پیغام استعالت مکرر رسید
بخيال محال بحال ماندن آبرو و جان از فیل غرور مستی فرود
آمده بر بالکی مایومی سوار شده سمت دولتخانه روانه گردید
جمعی از مغلان و لچهای بازار و تماشاگران بیکار که دل از همه
اطوار نا هموار آن بد کردار چون دانه های انار بر خون بود بر سر او
ریخته از پالکی برآورده چوب و مشتش و لکد بسیار بران تبه کارزده
رخت بدن او بخفت تمام کشیده گرفتند و عریان ساختند بعده
که بدین زجر و خواری نزد اعتماد الدوله آوردند گریه و عجز کزان
التماس امان جان نمود محمد امین خان چین بهادر یکدست
رخت پوشیدن داده فرمود که بطوق و زنجیر در آزند * ع *

آنرا که چنان کند چنین آید پیش

رای سرومن داس نام قوم کلایت که از نوکران قدیم و وکیل سید
عبد الله خان بود نظر بر قابوی وقت دران شورش ریش و بروت
تراشیده قشقه خاکستر بر پیشانی کشیده خود را بصورت فقیر
ساخته پاره اسباب خانه را بتاراج داده قدری نقد و جنس

کار آمدنی را با خود برداشته چند روز در خیمه آشنایان بسر برده قابو یافته خود را نزد سید عبد الله خان رساند - و میر علی خان خدمتگار مقرب حسین علی خان که صاحب فیل و مکنت شده داروغه داغ تصحیح فیل خانه گردیده بود باوجودی که روز جنگ رفاقت عزت خان نموده زخم برداشته بود دوسه روز از آفت تاراج و بی آبرویی محفوظ مانده آخر مال و آبرو بباد داده پانزده روز مقید گردید و میر مشرف که بدو پیغام استمالت و عطای اضافه و نقد نمودند ابتدا رعایت پاس نمک خواری حسین علی خان را منظور داشته از قبول غذایات ابا نموده چند روز بدار و مدار ساخت اما آخر در ظل عطوفت ظل سبحانی در آمد - اگرچه صندوق تابوت حسین علی خان و عزت خان و نور الله خان را در زر بفت گرفته نماز جنازه خوانده طرف اجمیر روانه ساختند که نزدیک قبر عبد الله خان مرحوم برده بخاک بسپارند اما زبانی سید عبد الله خان که مکرر سر دیوان بر زبان می آورد چنان معلوم شد که وقت کوچ کهازان میسر نیامدند و غلافهای تابوت بتاراج بردند و صندوقها افتاده ماندند و دفن میسر نیامد باز از خارج مسموع گردید که آخر باجمیر برده مدفون ساختند - و اسد الله خان که اسباب تجمل او بحادثه تاراج رفته بود مدت نظر بند و بی اعتبار مانده آخر رخصت زیارت بیت الله گرفته روانه دکن گردید - و غلام علی خان که نظر برحق خدمت او وقت تشریف آوردن از دار الخلافت بفتح پور در ظل عاطفت ظل سبحانی در آمده بود از آفت بی آبرویی محفوظ مانده وقت یافته خود را بسید عبد الله خان

رساند - و نصرت یار خان که از سادات نامی بارهه گفته می شد و از طرف سید عبدالله خان غبار خاطر داشت بموجب طلب حسین علی خان و رشته اتحاد که با مصمصام الدوله استحکام یافته بود همانروز که هنگامه بر افتادن دولت بارهه روداد سه گروهی لشکر رسیده بواسطت خاندوران بهادر شرف اندوز ملازمت گردیده تسلیم اضافه دو هزار بر پنجهزاری و عنایات دیگر نمودند - و اعتماد الدوله را از اصل و اضافه هشت هزار و هشت هزار سوار دو اسبه و یک کرور و پنجاه لک دام انعام نموده تسلیم وزارت فرموده ملقب بوزیر الممالک ظفر جنگ ساخته بر القاب دیگر افزودند - و خدمت میر بخشی بمصمصام الدوله مقرر کرده تسلیم اضافه هزار و هفت هزار و خطاب امیر الامرا فرمودند - و قمر الدین خان بهادر را بخشی دویم و داروغه غسل خانه و دیگر خدمات نموده از عطای اضافه هزار و سوار مفتخر ساختند و حیدر قلی خان بهادر را از اصل و اضافه شش هزار و شش هزار سوار دو اسبه و یک اسبه فرموده ملقب بذاصر جنگ گردانند - و سعادت خان را از اصل و اضافه پنجهزاری پنجهزار سوار ساخته مخاطت بسعادت خان بهادر نموده از عطای نقاره بلند آوازه ساختند - همچنان ظفر خان بهادر و هر یک از خانه زادان قدیم و نوکران جدید و الاشاهی موافق حسن تردد و جانفشانی که از آنها بظهور آمده مورد عنایات بپایان گردانیدند *

سید عبد الله خان که بعد از شنیدن این خبر جانگاہ جهان در چشم او تاریک گردید و بجز صبر چاره کار ندید با هزاران

غم و الم و دیدن پرنم صرفه در توقف ندانسته متوجه شاه جهان آباد گشت اگرچه بعد رسیدن خبر وحشت افزای مذکور بعضی همدمان مصلحت دادند که قبل از آنکه فوج اطراف بهادشاه نه پیوسته و لشکر حسین علی خان بآنها نگرویده گرم و زود خود را باید رساند اما سید عبد الله خان صواب دید مصلحت دران داشت که چون پادشاه مستقل گشته است و فوج مادل شکسته گردیده بدون توره مقابل رفتن خلاف مصلحت است و بعد رسیدن شاه جهان آباد بگرد آوری سپاه و بجنب قلوب بعضی امرا پرداختن ضرور بنابران کوچ بکوج طرف دار الخلافت مرحله پدما گردید از انتشار این خبر میواتیان و زمینداران مفسد پیشه از هر طرف پدید آمده فراهم آمده عقب بهیر و پیشخانه سید عبد الله خان می تاختند و هرچه بدست می آمد بغارت می بردند و هرچند فوج دلباخته را تعیین می نمودند فائده نمی بخشید و جمعی از مردم همراه پیشخانه با یک جماعه دار کشته گردیدند و قافله که از طرف شاه جهان آباد همراه بعضی کارخانجات حسین علی خان که بسرای جهانیه بفاصله دوسه کروزه از لشکر سید عبد الله خان فرود آمده بود از دست برد مفسدان تمام مردم قافله مع کارخانجات و مال و ناموس مردم همه بتاراج رفت و در محال جاگیر سید عبد الله خان و همه سادات و متصدیان و متوسلان هردو برادر هر جا که خبر رسید رعایای مالگذار و زمینداران مفسد پیشه اطراف اتفاق نموده عمال جاگیر را بیدخل و اخراج ساختند و تا انتظام سلطنت محصول خریف بدشتر رعایای

پیرگنات متصرف شدند و سید عبد الله خان برای برآوردن یکی از پادشاه زاده‌ها شجاعت الله خان را با مرتضی خان روانه دار الخلافت نمود و درین ماده بنجم الدین علی خان صوبه دار شاه جهان آباد خطی نوشته در باب نگاهداشت سپاه نیز اشاره نمود.

آخر روز بتاریخ هشتم ذی حجه که خبر بنجم الدین علی خان رسید جامه صبر بر قامت بیطاقتی درید و قبل از آنکه بر زبانها این خبر انتشار یابد ابتدا بشهرت خلاف آنچه خبر رسیده جمعی از سوار و پیاده همراه کوتوال داده بر خانه اعتماد الدوله تعین نمود تا یک و نیم پاس شب هنگامه محاصره اطراف حویلی محمد امین خان درمیان بود و مردم اعتماد الدوله که از اصل مقدمه خبر یافته بودند جا بجا در حویلی خود مورچال بسته با مصالح جنگ باظهار خوشوقتی و سرود خانی قائم بودند آخر بانفاسی راز زبان کشوده در دفع مضرت آنها کوشیدند و در هر کوچه و محله خبر مذکور زبان زد خاص و عام گردید درین ضمن نوشته سید عبد الله خان متضمن بر منع پر خاش یا قبیله و ناموس اعتماد الدوله رسید و یا خود ازان خیال باطل باز آمده مردم خود را طلبید - از اتفاقات همین شب که خبر رسید کیسورای نام یزنه رتن چند پیشکار مستقل صوبه دار که صاحبمدار ملکی و مالی دار الخلافت گفته می شد و از چند روز بمرض مرگ گرفتار بود از شنیدن این خبر قالب از جان تهی نموده بدار البوار پیوست و شهرت یافت که خود را مسموم ساخت - و نجم الدین علی خان روز عید قربان بادل زار و چشم اشکبار بنماز عید رفته بعد مراجعت فرستادهای

سید عبد الله خان را برای تکلیف سلطنت بدرخانۀ پسران جهاندار شاه فرستاد پسران جهاندار شاه در خانه بر روی مرتضی خان و شجاعت الله خان بسته بعد ابرام و سماجت تمام اندرون طلبیده سبب آمدن پوسیده بر ارادۀ آنها مطلع شده جواب درشت متضمن بر عدم قبول دادند و بروایت بعضی بعده که از انجا مایوس گشته مراجعت نمودند نزد نیکو سیر نیز رفته همان جواب شنیدند بعد از آن نزد سلطان ابراهیم خلف رفیع الشان آمده بعرض غرض خود پرداختند و گفتند در قبول این التماس جان بخشی جمعی از سادات می شود و بعد گفت و شنود بعضی کلمات سلطان محمد ابراهیم قبول نمود *

برداشتن سلطان محمد ابراهیم را بسلطنت بطریق عاریت

یازدهم ذی حجه سنه هزار و صد و سی و دو مطابق بیستم مهر ماه الهی سلطان محمد ابراهیم را بر تخت نشانده ملقب بابوالفتح ظهیر الدین محمد ابراهیم ساختند و سید عبد الله خان بتفاوت دو روز داخل شاه جهان آباد شده ملازمت محمد ابراهیم نمود و غازی الدین غالب جنگ را تسلیم هشت هزار و خطاب امیر الامرا و خدمت میر بخشی فرمود و نجم الدین علی خان را بخشی دوم و سید صلابت خان را بخشی سوم و بزم خان را بخشی چهارم مقرر نموده بر مراتب بی حاصل هر یک افزوده در استمالت امرا کوشید و جمعی که از عهد رفیع الدرجات بی منصب و محبوس و مایوس از ترقی بودند هر کدام را طلبیده تسلیم مذاصب و عطای مدد خرچ فرموده بدستوری را مامور برای

نگاهداشت رساله بقرار هشتاد روپيه سرسوار در ماهه بامداد مبلغ سي هزار چهل هزار روپيه نمود و بتسلي حامي خان بهادر عموی فتح جنگ از بحال نمودن جاگير که بعد از خبر جنگ نظام الملك بهادر تغير نموده بودند و مبلغی نقد رساندن پرداخت و اعتقاد خان مغضوب و شايسته خان و سيف الله خان مغضوب قرباتی پادشاه شهيد مرحوم و اسلام خان و صفی خان را که يوسيه مقرر کرده بودند همه را بانواع دلبري اميد واريها داده تکليف رفائت نمود اسلام خان و صفی خان نظر بر ملاحظه انجام کار بعد از عدم سرانجام و انحراف مزاج قبول نه نمودند و محمد يار خان را که پيغام مدد رفاقت کردند او نيز ابا نمود سيف الله خان و اعتقاد خان تسليم منصب نموده مبلغ برای مدد خرچ و نگاهداشت رساله گرفتند اما اعتقاد خان چنانچه می خواست نقش مراد او بر روی کار نیامد و زباده از یک دو منزل رفاقت نمود و بهمين دستور احوال پردازی اکثر بندگان قدیم پادشاهی و والا شاهی نمودند و بمنصب داران کم منصب همراه خود و جلوی خاص تا هفتصدي و هزاری قدیم و جدید بدستور مختلف بطريق انعام و مساعدت مراعات بعمل آوردند و نوکران قدیم سيد عبد الله خان که سراسري در ماهه پنجاه روپيه داشتند هشتاد روپيه مقرر نمودند باوجود اضافه معقول از عدم استیاز موافق حال و احوال هریک اضافه مذکور نرسید باعث کمال ملال خاطر سپاه گردید چراکه در صورت بلاقید هشتاد روپيه مردم بی سر و پا و پوچ بار گیر جماعه داران که چهل پنجاه روپيه می یافتند سی و چهل روپيه بآنها اضافه نمائند

گردید و جمعی که از خاندان با نام و نشان و جوانان کار آمدنی خوش اسب و خوش یراق بودند و بعد تگ و دو بسیار هفتاد هشتاد روپیه می یافتند و بحسب ضرورت بدان ساخته بودند از آن اضافه محروم ماندند - و بخشی فوج سید عبد الله خان بسبب افراط محبت که در خدمت بادشاه شهید مظلوم محمد فرخ سیر داشت و تسلط رتن چند علاوه آن گردیده بود و از مدت در کمال بیدلی بسرمی برد در نگاهداشت رساله بقرار هشتاد روپیه بی آنکه امتیاز جوانان و اسب خوب و بد بمیان آید نتوانست پرداخت و بی نسقی تمام بکار رفت چراکه اسب خوب و جوان قابل نوکری کم یاب بود و جمعی که اسب دو صد سه صد روپیه بقرض سودی خریده می آوردند زیاده از هشتاد روپیه دستخط نمی نمودند و هر که یابوی ناکاره پانزده روپیه یا بیست روپیه خریده می آورد همان هشتاد روپیه دستخط می شد خصوص که در سرکار نجم الدین علی خان و دیگر صاحب رساله ندای عام نمودند که هر که یابوی خرد و اسب کهنه لنگ بیارد صحیح نمایند - هر جا که شاگرد طباخ و نداف و قصاب بود یابوی ده پانزده روپیه که اصل بچهار پنچ روپیه نمی ارزند خریده آورده بداغ می رساند یک ماهه زر گرفته باز روی نمی نمودند و جمعی که اسب خوب داشتند نیز بتبعیت یابو سواران از عدم امتیاز اسب بداغ رسانده زر گرفته راه خانه اختیار می نمودند در تمام رساله قریب چهل پنجاه لک روپیه که مجموع از کرور روپیه سوای در ماهه نوکوان قدیم تجاوز نمود منجمه زر اندوخته و زر و مال راجه

رتن چند رایگان بخرج در آمد بهر حال بمدد طالع بادشاه ذوالاقبال ماده بیدماغی نوکران قدیم و جدید سید عبدالله خان گردید - و هفدهم ماه ذی حجه همراه سلطان ابراهیم از دار الخلافت برآمده طرف عیدگاه فرود آمدند - دریندو لگلام علی خان از لشکر ظفر اثر و تهووز علی خان از اکبر آباد خود را رساندند غلام علی خان را با نجابت علی خان که برادرزاده و متبذایی سید عبد الله خان می شد و در سن چهارده ساله بود برای بندوبست شهر و قلعه شاه جهان آباد با جمعیت معدود گذاشتند چون - ابتدا خبر رسیده بود که بادشاه جم جاه بعد فراغ خاطر از طرف حسین علی خان به بندوبست افواج پراخته بلا توقف کوچ نموده از راه راجپوتیه متوجه دار الخلافتند سید عبد الله خان کوچ دریم و سوم طرف درگاه حضرت شاه قطب الدین قدس سره نمود بعد از آنکه خبر توجه حضرت خاقانی از راه اکبر آباد انتشار یافت آن سرگشته وادی حیرت نیز راه فرید آباد اختیار نموده در انتظار سیف الدین علی خان و شهابت خان و مید محمد خان و ذوالفقار علی خان و دیگر فوج بارهه توقف گدان طی مراحل و منازل می نمود - غرائب آن داشت که با وجود این همه زر بصرف آوردن وابسته های خاص و پیشکاران و ناظران و محرران و دیگر تعلقه داران که همراه سواری محل سلطان ابراهیم مقرر بودند بر اسپان بی زمین سوار می شدند - و در هر منزل جوق جوق از فوج بارهه و افغانان تومن دار و زمینداران فیل سوار آمده بلشکر سلطان محمد ابراهیم ملحق می شدند همچنان از نوکران حسین علی خان که در رساله بادشاهی نوکر شده یک ماهه

زر گرفته قابو یافته برخاسته می آمدند هر روز سه صد چهار صد
سوار خود را بفوج سید عبد الله خان میرساندند و بمرتبۀ هنگامه
نوکری سائر و رساله گرم بود که یک یابو دو جا سه جا داع میشد بعده
که سلطان محمد ابراهیم برابر منزل فیدول که از شاه جهان آباد سی و
پنج کروه است رسید سیف الدین علی خان برادر سید عبد الله
خان و شهابت خان مع پسران و برادران سید محمد خان پسر ارشد
اسد الله خان مشهور باولیا که از طرف حسین علی خان برای
گرد آوری سپاه بارهه رفته بود و ذوالفقار علی خان که او را
نیز برای فراهم آوردن دیگر جمعی از بهادران اطراف بارهه مامور
نموده بودند و مجموع فوج قریب ده دوازده هزار سوار با خود
داشتند رسیدند و زیاده از صد پنجاه ارابه پر از سادات بارهه که
هر یک خود را برابر بیست سوار یکم تاز می گرفت و همه خود را
بامید امرا و صاحب فیل و فوج شدن و دم نقد خرج یک ساله و
اسب و خلعت بدست آوردن رسانده بودند شهابت خان با خود
آورد و می گفتند که روز مقابله پیش از آنکه کار بسرداران برسد
بیک حمله برق وار با شمشیرهای برهنه از توپخانه شرر بار گذشته
بفوج قول خواهیم رسید و با کثر اسب و خلعت و خرج یک ماهه
دادند و بسیاری از کم طالعی برامید وعده بعد فتح فقط مدد خرج
یافته پدیده همراه فیل سواری مقرر شدند القصه لغایت دهم
محرم الحرام (۱۱۳۳) آنچه مسنون اوراق از روی دفتر بخشی تحقیق
و از زبان سید عبد الله خان مسموع نموده زیاده از نو ده هزار سوار
بقلم آمده بود که از آن جمله شاید چهارده پانزده هزار یابو سوار

جدید و جمعی از سائر و رساله قدیم اطراف متفرقه شده باشند باقی
 موجود بودند - و بعد آن نیز همراهان چوڑامن نمک حرام و محکم
 سنگه و جمعی دیگر از جماعه حسین علی خان و زمینداران اطراف
 رسیده مزید بران گردیدند چنانچه بقول مشهور از لک سوارتجارتز نموده
 بود وقت سواری تا نظر کار میکرد زمین زیر سواران ناپدید بود
 و همان روز چوڑامن جانت با برادر خود و سه نیل و چند قطار شتر
 که از لشکر پادشاهی قزاقی نموده پیش انداخته آورده بود بطریق
 ره آورد بسید عبد الله خان آورده بدر پیوست سید عبد الله خان
 فیلان و شتران بهمان نابکار تبه کار بخشید - و دیگر سبب بیدلی
 نوکران قدیم سید عبد الله خان بمدد طالع پادشاه ذوالاقبال آن
 گردید که باوجود این همه زر پاشی که پر از ارابه‌ها خانه بخانه
 فراخوار قسمت از زرا اندوخته و زر و مال رشوت و تعدی اجاره که
 رتن چند بر رعایای بیچاره نموده برای چنان روز که بذاکامی بصرف
 درآید جمع نموده بود بخروج در آمد مردم سائر و رساله قدیم که دو
 ماهه پیشگی می خواستند تا از طلب صرافان فارغ گشته سرانجام
 پوشش سرما و یراق و سازاسپ نمایند و بر وعده یک ماهه خوش دلی
 می دادند آخر ده روزه منجمله طلب ماه محرم بجمعی که
 وسیله داشتند رسید باقی ازان محروم ماندند - برخلاف فوج
 زبده دودمان صاحب قران که حیدر قلی خان بهادر ناصر جنگ
 در جذب قلوب مردم توپخانه از واصل ساختن طلب سابق بقدر
 مقدور می کوشید چنانچه بر وقت کار کاری که از عمل توپخانه
 بزبان خوش و ریزش انعام گرفت عنقریب بزبان خامه

خوش خرام خواهد داد حاصل کلام نهم دهم محرم الحرام که از موضع شاهپور گذشته مضرب خدام لشکر ظفر انجام پادشاه والا مقام گردید امرای عظام و میرآتش باهتتام ترتیب فوج ظفر موج و پیش بردن توپخانه جهان آشوب پرداختند با آنکه فوج پادشاهی از نصف لشکر خصم کم بود و انتظار رسیدن سیف الدوله عبدالصمد خان بهادر دایر جنگ و راجه دهیراج جی سنگه داشتند باوجود رسیدن خبر برآمدن آنها بسبب بعد مسافت و بعض موانع دیگر بر وقت کار نرسیدند و سواي محمد خان بنگش که با دو سه هزار سوار بحضور رسیده سعادت ملازمت حاصل کرده بود و عزیز خان روهیله و ثابت خان و بایزید خان میواتی با جمعی از همراهان جان نثار در رکاب ظفر انتساب حاضر آمده علم فدویت بر افراشتند و قریب سه چهار هزار سوار از نزد راجه دهیراج رسیدند و بعضی از زمینداران معدود پیوستند سردار فوجی که طرف جرنغار و برنغار ازو خاطر جمعی حاصل توان نمود نرسید و دو سه سردار صاحب فوج که مصلحه در رکاب حاضر بودند مثل محکم سنگه و دیگر دست گرفته‌های هر دو برادر که نوشتجات آنها بسید عبدالله خان میرسید که بر وقت کار مارا رسیده دانند خصوص چوڑامن جات نابکار که از قدیم منجمله نملک بحرامان موروثی مشهور است و ازو بعد جنگ اعظم شاه مکرر آثار بدسرشتی بظهور آمده بود و هوا خواهان پادشاهی نظر بر تقاضای وقت باو دار و مدار می نمودند - و بسبب شهرت بندوبست و اهتمام توپخانه بسعی میرآتش نوشتجات و پیغام سید عبدالله خان بدان مفسد تبه کار

می رسید متضمن برینکه مجرای کلی او درانست که تا مقدور باورت خانه را آتش دهد یا گارهای توپ کشی را قزاقی نموده بغوج ما رساند و آن مردود در تلاش تقدیم این خدمت نهایت جهد بکار می برد اما ناصر جنگ چنان در خبر داری میکوشید که آن ناپاک کاری نتوانست ساخت *

جنگ نمودن محمد شاه پادشاه با سید عبد الله

خان و فتح یافتن

القصد حیدر قلی خان بهادر ناصر جنگ را که در اهتمام و ترتیب توپخانه ید بیضا می نمود هراول مقرر فرمودند و سعادت خان بهادر و محمد خان بنگش را طرف یمین و مصمص الدوله و نصرت یار خان و ثابت خان را مع دیگر جمعی از بهادران ثابت قدم جانب یسار قرار دادند و اعظم خان را با چندی از مردم کار زار دیده طرح فوج مقرر ساختند و قمرالدین خان بهادر و عظیم الله خان و طالع یار خان با جمعی از فوج یلتمش قرار یافتند و اعتماد الدوله وزیر المملک و شیرافکن خان و هادی خان و تربیت خان با بعضی از فدویان جانباز در قول و رکاب مبارک جاگرفتند و میر جمله و میر عنایت الله خان و ظفر خان و اخلاص خان و راجه گوپال سنگه بهدوریه و راجه بهادر بادیکر بندهای رزم جو برای محافظت بهیر منصوب گردیدند همچنان اسد علی خان و سیف الله خان و محمد خان و امین الدین خان و جمعی دیگر از دلاوران ایران و توران و افغانان شجاعت نشان و فوج راجه دهیراج جا بجا بمدد جرفغار و برنغار و همراه سواری

خدمت محمل زینت افزای فوج گشتند و فیلان کوه پیکر گردون
 شکوه با اسلحه و یراق جنگ و هتھناله‌های عدوسوز و شتر ناله‌ای
 شعله افروز و راسچنگیهای آتش نروز با جوانان یکہ تاز زرم آزمای
 جنگی آرایش داده عقب توپخانه جهان آشوب ترتیب دادند - و
 جمله لشکر سید عبد الله خان کہ از چند روز هراس شبخون زن
 از طرف لشکر ظفر اثر در دل او جا گرفته بود بعد ترتیب
 فوج بندی نجم الدین علی خان و غازی الدین خان با جمعی از
 شجاعت پیدشگان بارهه و افغانان تهور بیشه که هراول مقرر گشته
 بودند از چند شب بالایی فیل شب بپایان میرساندند و از دهم محرم
 الحرام در منزل حسن پور کہ از لشکر ظفر پیگر سه کروه فاصله
 مانده بود مقام نموده بفوج بندی کہ از چند روز هر روز مقرر میشد
 و باز برهم میخورد پرداختند آخر از پرخاش سرداران کہ هیچکدام
 بیوفات دیگری راضی نمی شد چنانچه بایست ترتیب فوج
 دست راست و چپ انتظام نگرفت و هرکه هر جا خواست علم
 سر فوجی بر افراشت و بمتابعیت دیگری سر فرود نمی آورد
 و سیف الدین علی خان و نجم الدین علی خان برادران سید
 عبد الله خان و غالب جنگ و سید محمد خان و شہامت خان
 مع برادران و پسر و تهور علی خان و شجاعت الله خان و ذوالفقار
 علی خان و عبد الذببی خان و مظفر خان و دیگر دلاوران بارهه کہ
 همه خود را کم از رستم و تهمتن نمی دانستند همراہ هراول جا بجا
 جا گرفتند و حامد خان بهادر و سیف الله خان و بیرم خان و
 نعمت الله خان و امیر خان و سید صلابت خان و عبد الغنی خان

و اخلاص خان افغان و عمر خان روهيله و ديندار خان و عبد القدیر
 خان و صبغة الله خان و غلام محي الدين خان و دلير خان و شجاع
 خان پلواي و عبدالله خان ترين و افغانان تومن دار و زمينداران
 فيل سوار و ديگر دلوران رزم آزما كه اگر بتعداد اسم همه مبارزان
 آن معركه پردازد باطذاب كلام مي كشد زياده از هفتاد فيل سوار
 دران صف كارار يمين و يسار سلطان محمد ابراهيم و سيد عبدالله
 خان معركه آرا گرديدند و ابو الحسن خان بخشي سائر و
 سيد علي خان بخشي رساله و هيرامن بخشي مردم بارهه با بيست
 و پنج هزار سوار موجودي خانگي قديم و جديد همركاب آن
 سپه دار گشتند و جمعي از شجاعان بارهه كه پياده بودند و
 بمراتبه بر تهوري و پايداري آنها اعتماد بود كه هريك ازان
 پياده رخ از فيل مست نخواهد تافت و اسب از سوران يكه تاز
 خواهد ستاند و تا گوله و تير قضا شه مات اجل نسازد قدم
 از بساط فراهم آمده همچشان بيرون نخواهد گذاشت همراه سوري
 فيل خود مقرر نمود و شب سيزدهم قرار داد كه بيشتر از دلوران
 جانباز از ملاحظه شب خون بر پشت فيلان شب بآخر رسانند - همان
 شب يك و نيم پاس شب گذشته محكم سنگه مع خداداد خان و
 خان مرزا و هفتصد هشتصد سوار از فوج پادشاه مريض صولات خورشيد
 منزلت برآمده زحل صفت رجعت از بيت الشرف نموده رويخانه هبوط
 خود آورده بسيد عبد الله خان پيوسته باعث و بال و نگال خویش
 گرديدند - بعده كه تيغ دردمه آفتاب جهانتاب سر از غلاف افق
 مشرق بر آورد و صدای اذان محمدي گوش خفتگان باديه غفلت

را مالید بادشاه بلند اقبال جوان بخت صاحب افسر و تخت
 بهمعدانی فتح و نصرت و همراگی بخت و دولت با هزاران
 نایبdat یزدانی و اقبال صاحب قرانی چون مهر سپهر جاه و
 جلال در برج حوضه فیل آسمان شکوه ظفر پیکر جا گرفته شرف
 افزای قول گشتند - و وقت سواری فرمودند که سرفاپاک رتن چند را
 که بیشتر سبب بدنامی سادات همان گشته بود از تن پاید او
 جدا ساخته جهان را از لوث وجود او پاک نموده دل عالمی را شاد
 سازند مطابق حکم سر او بریده بطریق شکون پیش پای فیل
 سواری مبارک انداختند - افواج ظفر امواج به پیش آهنگی مورچال
 توپخانه جهان سوز بحرکت آمدند و از صدای کوس و کرنای رزم
 بهمدمی زیر و بم واوله افزای سطح زمین گشتند و غرش توپهای
 هوش ربای خرد و کلان زمین و آسمان را بجنبش درآوردند قریب
 دو پهر روز که فوج دریا موج طرفین بمسافت گوله رس مقابل
 بهمرسیدند پیغام و پیام گولهای جانستدان و بانهای آتش فشان
 سامعه افروز مبارزان با نام و ننگ گردید اگرچه دمدم از نالیدن
 توپ دشمن کوب برای دلاوران فوج نصرت نشان نشد دو بالا افزود
 اما در دل و جان دلباختگان فوج مقابل که دران مرز و بوم از مور
 و ملخ زیاده جمع آمده بودند از ابتدای شروع جنگ که ژاله گوا
 اجل باریدن گرفت بهرتبه تزلزل راه یافت که بعضی از نوملازمان
 یابو سوار و جمعی از قدیم الخدمتان کم قرار از هر گوشه و کنار که
 از بسیاری فوج و عدم نسق کسی بحال کسی نمی پرداخت
 عار پاش قدیمی فرار بر خود هموار نمودند و هر دم و هر قدم بازار

برق توپ شعله افروز و رعد تفنگ دشمن سوز بمرتبه رفیق افزا بود که هر ساعت چندین هزار مهره آهن و سرب سوزان از مهره پشت و اطراف سرو و بازوی و پهلوی مر بازان هر دو طرف گذشته خبر اجل ناگهان بگوش هوش باختگان آن هر دو صف کار راز میسرساند و دلاوران باره بارها مردانه قدم پیش گذاشته سینه را سپر بلا ساخته حمله رستمانه می آوردند نزدیک بآخر روز از یورش سادات جنگ جو خصوصاً نجم الدین علی خان بهادر که مورچال به پناه درختان بالای تپه کنار دیهه پیش آورده با چهارده پانزده هزار سوار رزم آزما مقابل توپخانه آتشبار و بهادران نامدار فوج ظفر اعتصام دلیرانه معرکه آرا گردیده عرصه تردد بر فوج پادشاهی تنگ ساختند و در ثبات قدم بعضی دلباختگان خلل تمام پذیرفت منصور جنگ و فاصر جنگ چون فیل مست صف ربا مقابل شیر مردان باره خود را رسانده تردد بر روی کار آورده سد راه سیلاب فوج بلا موج گردیدند و نصرت یار خان و ثابت خان و دیگر بهادران ثابت قدم تردد نمایان بر روی کار آوردند و از مدینه مبارزان صف ربا چند ضرب رهگمه از مورچال خصم هزیمت مآل بدست دلاوران شیرچنگال فوج نصرت اشتمال افتاد و پناه مورچال درختان در تصرف فوج باره نماند - و نزدیک بغروب آفتاب سید عبد الله خان برگشته بخت گفت که خیمه مختصر برای بسر بردن شب استاده نمایند باز دانستند که در نصب نمودن خیمه و تعیین مکان نشانه حکم اندازان بیخطای خطا و روم و فرنگ و توپخانه گشتن است بفرمود که خیمه نصب نموده را برداشتند - و همین که فرش ماهتابی

شب چهارده بر بساط پر وسعت زمین گسترده گردید و چادر نیلگون
 شب از درختهای شش جهت پیش روی مبارزان فرو رفته شد
 فامر جنگ در اتمام پیش بردن توپها که گاههای توپ کشی را
 برخلاف دستور و از گون طرف سر توپ بسته توپخانه را مورچال روان
 ساخته بود پرداخته سعی بلیغ می نمود چه نویسم از خدمات
 گولهای صف شکن فیل افکن توپهای نامی که از دستیارانی
 تردد میر آتش چه آتش تگرگ و ژاله بلا و گلوله اجل برفوج باره
 می بارید هر گوله که از دهان آتش فشان شیر دهان بغرش در
 می آمد چندین فیل و فیل سوار را بوجد و رقص بلا می آورد و
 هر صدای زهره شکاف که دران شب مصاف از قلعه گشا بر
 می خاست زلزله آشوب قیامت دران دشت پر وحشت
 می انداخت و هر ناله رعد صدا که از لیلی سوخته آتش دوری در
 آرزوی وصال مجنون صفندان بزم رزم بلند میگردد رنگ از چهره
 عاشق پیشگان بانام و ننگ معرکه جنگ می پرید و هر گوله فیل
 ربا که از غازی خان صف شکن در رزمگاه سرفوجان باره می رسید
 صفهای بهادران مقابل را از هم میدید و هر آواز و حشت افزای
 شعله امروز که از شاه پسند بر می خاست زمین و آسمان
 پر وسعت آن آشوب گاه را سیماب وار ببقرار می ساخت و حیدرقلی
 خان بهادر مشتمت مشتمت زر سرخ و سفید برای رو سفیدی خود
 نژاد وای نعمت در دست و دامن کار کزان توپخانه می پاشید و
 مردم و هرقدم از وعده ریزش انعام و پیغام وعده و وعید تهدید انجام
 مصحوب سزاولان تیزگام جذب قلوب عمله توپخانه می نمود و

آن واحد فرصت نمی داد و از توپهای کلان که در هیچ معرکه کارزار زیاده از یک ده صدای بگوش نبود از مایان کهن سال نرسیده از هر توپ واحد چندان آواز زلزله افزای بگوش هوش باختگان میرسید که محاسبان تیزرقم از نگاه داشتن سر رشته آن عاجز می آمدند - بر منصف پیشگان رزم آزما مخفی نماند که در انتخاب ذکر فرمان روایان دکن از روی تاریخ محمد قاسم فرشته که بنظر مسود اوراق در آمده از ابتدای رواج توپخانه که در سده هفتم و هفتاد هجری عهد محمد شاه بهمنی بسر کاری محمد خان روسی در ایام سهم راجه بیجا نگر شعله افروز گردید تا زمان حال ابوالمظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه در صفوف قتال و جدال پادشاهان سلف سواد اعظم هند از هیچ کار فرمای توپخانه چندان تردد بظهور نیامده - حاصل کلام ظفر انجام اگرچه از ابتدای تزلزل شلک آتش بار مردم بی نام و گم نام بسیار چنانچه گزارش یافته از هر گوشه و کنار فوج سید عبد الله خان راه فرار اختیار نموده بودند اما بعد انقضای چهار پنج گهزی شب از باریدن گولهای پیپای بمربته عرصه بر فوج بارهه تنگ گردید که بیشتر جماعه داران صاحب فیل و نشان و تومن داران با نام و نشان که از صدسات گولهای جان ستان پناه بهیمر برده تسبیح الحفیظ الحفیظ ورد زبان ساخته بودند با فیل و علم و پرتیل از بهیمر برآمده دشت پیمایی سمت شهر و قصبجات گشتند و بدشتی از آنها در راه بتاراج زمینداران و میواتیان رفتند و بسیاری طعمه تیغ قطاع الطریقان و سباع اطراف دیهات گردیدند و تا آخر شب که بران جماعه اجل

رسیده متصل آتش بلا و تگرگ اجل می بارید از جمله لك سوار
 زیاده از هفده هیجده هزار سوار نمانده بود که ناچار از راه پاس عار
 همراهان سپه دار و غازی الدین خان غالب جنگ و حامد خان
 بهادر و سیف خان و سید صلابت خان و روح الله خان بهادر و
 بعضی تومن داران و چند جماعه دار قدیم الخدمت بارهه
 استقامت ورزیده تمام شب مقابل چنان توپخانه شرر بار برپشت
 فیلان و اسبان دست از جان شسته هشت پهر گرسنه و تشنه
 که گذار آب بتصرف جاتیه بود آشنا و بیگانه دست خوش غارت
 میگردند و سوار و پیاده هر دو طرف خود را بآب نمی توانست
 رساند سوای ماشه تفنگ خواب بچشم احدی آشنا نگردید و
 همه سرداران بامید صبح نجات ستاره می شمرند و بسربردند و
 نزدیک باآخر شب گولۀ فیل ربا بر حوضۀ فیل سواری محکم
 سنگه رسید و محکم سنگه خود را برپشت اسب رسانده چنان
 برق کردار ازان معرکۀ کارزار جسته جان بدر برد که مدتی
 ازو نشان زنده و مرده پیدا نبود - بعده که خسرو زرین کلاه
 افجم و اورنگ آرای چرخ چهارم ترکش شعشعۀ لمعان برکمر
 بسته سر از دریچۀ مشرق برآورد و علم زرفشان نور محمدی
 پرتو افکن آفاق گردید آن فرازنده سریر فلک نظیر بآئین
 دود مان صاحب قران و تاییدات آسمانی که برای گرمی هنگامه
 بزم رزم بمدد بخت بیدار و دل هوشیار بر فیل گردون شکوه پادشاه
 پهنند نام بدمکین و وقار متمکن گشته تا هشت ده پاس شب و روز
 که با سعادت کیدشان رزم جوی رکاب زینت افزای بودند حکم یورش

ببهادران فوج ظفر موج فرمودند - و نجم الدین علی خان با دیگر سرداران باره قدم جرأت بیدباکنه پیش گذاشت و دلاوران عقیدت آئین فوج نصرت قرین مقابل مبارزان باره حمله آور گردیدند و زد و خورد عجیب و رستخیز غریب بمیان آمد و از هر دو طرف نهنگان دریایی غیرت و شیران بیست شجاعت گرم داروگیر گشتند

* بیت *

چنان گرم شد آتش کار زار * که از نعل اسپان برآمد شرار
غبار زمین بر هوا راه بست • عمان سلامت برون شد ز دست
خصوص بهادر معرکه رزم مصمام الدوله بهادر منصور جنگ داد
تهوری داده چهلشاهی مرد ریا بر روی کار آورد و درویش علی
خان داروغه توپخانه آن بهادر بعد ترده نمایان نقد جان را در
باخت و دوست علی خان با جمعی زخم سرخروئی برداشت
و نصرت یار خان که حملهای صف ریا نموده مقابل همچشمان
باره سینه سپر ساخته بود دو زخم تیر بدو رسید و سعادت خان
سعادت آئین، چون فیل دوان خود را بمدد رسانده هر طرف که
می تاخت مدای آفرین بر میخواست و شیر افکن خان شیر
صوات که از رکاب مامور بکومک بهادران گشته بود چون شیرگران
خود را رسانده بر صف باره زده بسیاری را طعمه تیغ و سنان
ساخت - درین یورش از صدمات گولهای جان ستان توپخانه که
تمام شب آتشبار بود شهادت خان که عمده با نام و نشان لشکر
سید عبد الله خان گفته می شد مع فتح یار خان برادر و یک
پسر و تهور علی خان که از تهور پیشگان مشهور باره خود را

میگرفت و عبد القدیر خان برادر زاده قاضی میر بهادر شاهی و عبد الغنی خان پسر عبد الرحیم خان خلد مکانی و غلام محی الدین خان و صبغة الله خان که از جماعه داران پیش قرار طرف بارهه بود و پسر شجاع خان پلوی با جمع کثیر دیگر که هر طوف قطار قطار افتاده بودند بیدار فدا پیوستند - و از لشکر پادشاهی سوای دارغه توپخانه مصمص الدوله و عبد النبی خان داروغه توپخانه ناصر جنگ و میان رام منشی او و محمد جعفر فبیره حسین خان با چند نفر بینام و نشان دیگر که بکار آمدند بهیچ بندهای نامی آفت جانی نرسید - و نجم الدین علی خان که گرمی بازار معرکه فوج بارهه از او بود سه چهار زخم کاری برداشت و از رسیدن تیرهای جگر دوز نزدیک بچشمهای آن بهادر برگشته روز جهان در چشم او تاریک گردید و دست او از تیرد کوتاه گشت و سید عبد الله خان که عرصه بر برادر تنگ دید با جمعی از دلاوران بارهه که با او مانده بودند فیل بمدد نجم الدین علی خان پیش راند - درین حالت که خبر دار و گیر مبارزان معرکه رزم بحضرت خدیو جهان میرسید از اثر جوهر غیرت ذاتی و شجاعت ارئی خواستند خود متوجه تذبیه خصم گردند هواخواهان دولت مانع آمدند - و چو زامن جاظه نابکار مکرر بر سر بهیر تاخت آورده چند کس را شهید ساخته قریب هزار گاو و شتر پرتل که بر پشته ریک گذار آب جمنا از بیوقوفی پوای جمع شده بودند مع چند شتر بار لنگر خانه و دوقر صدارت تاراج نموده بود دران حالت فرصت وقت را غنیمت دانسته بقصد مدد سید عبد الله خان غافل مقابل

بند‌های رکاب نمایان گشته شوخی زیاده بکار برد حضرت ظل سبحانی بدست مبارک خود بقصد ثواب چهار تیر طرف آن کافر بد نهاد انداختند اعتماد الدوله و هادی خان داروغه بندو قهای خاص بدفع آن ملعون برداختند - چون از پشت گرمی سید عبدالله خان که با همراهان رزم آزمای خود متوجه فوج ظفر موج بود بقیة السیف مردم بارهه را تقویت تازه بهم رسید باوجود استقامت مصمص الدوله و دیگر بهادران اثر تزلزل در دل بعضی دلباختگان راه یافت دران حالت حیدر قلی خان بهادر و سعادت خان بهادر و محمد خان بنگش از مشاهده آن نقد جان را برای نثار راه ولی نعمت برکف اخلاص گذاشته مستانه وار متوجه خصم گشته خواستند که بر کمرگاه فوج سید عبد الله خان زنند سید عبد الله خان بر گشته اختر اطلاع یافته فیل مقابل حیدر قلی خان راند و بهادران همراه ناصر جنگ بخانهایی کمان در آمدند و صدای برق اندازی بلند گردید - دران گرمی دار و گیر سید علی خان برادر ابوالمحسن خان بخشی رساله زخمی گشته دستگیر شد و طالع یار خان با همراهان بر سر شیخ هتیل داروغه توپخانه سید عبد الله خان که سرگرم اهتمام توپخانه بود رسیده بزخمهای پیاپی از پا در آورد جماعه داران راجپوتیه که آنها نیز خود را رسانده شریک تردد گشته بودند لاش اورا کشیده بفوج ظفر انجام بردند حیدر قلی خان ناصر جنگ و دیگر پروران جانشینار تیز نبرد بهادرانه بر سر سید عبد الله خان حمله آور گردیده فرصت دست و پا زدن ندادند - باوجودی که آن صده سالار بارهه که بارها بعد عرصه تنگ شدن بدستور

و آئیني که مبارزان تهور پیشه هندوستان می‌نمایند خود را از فیل انداخته تردد رستمانه بکار برده بود و عالمی شرط انتهای تهوری و پردلی او مشاهده و معاینه نموده بودند دران روز ازان برگشته بخت مقابل درخشنده اختر طالع عدو مال و اقبال بی زوال آن فرارنده لوای تیموری و فروزنده چوای دولت صاحب قرانی چنان عذاب اختیار از دست او رفت که بی آنکه ازو ترددی ظاهر گردد سراسیمه وار بامید آنکه شاید جمعی از همراهان و بهادران بارهه شرط رفاقت آن روز بد بجای آورده از اسپان فرود آمده طریقه جان بازی بتقدیم رسانند از فیل فرود آمد و وقت فرود آمدن سید عبد الله خان باوجود دو سه هزار سوار با بخشی فوج و بعضی جماعه داران عمده که دور و نزدیک امانده بودند بمجرد مشاهده آن حال باقی فوج مع سیف الدین علی خان و شجاعت الله خان و ذوالفقار علی خان و عبد الله خان ترین با چند فیل سوار دیگر و جمعی از تهور پیشگان بارهه و افغانان شجاعت نشان مع بخشی فوج سید عبد الله خان را گذاشته راه شاه جهان آباک اختیار نمودند و گویند که سیف الدین علی خان قبل از فرود آمدن سید عبد الله خان عمار فرار اختیار نموده پا از میدان کارزار کشیده برادران را دران دشت پر بلاکه نمونه کربلا گردیده بود گذاشته هفت هشت فیل از جمله پانزده فیل که با خود داشت از دست تارا جیان محفوظ همراه بدر برد - و دران حال که سید عبد الله خان زخم شمشیر بر دست و تیر پوست مال بر پیداشانی او رسیده بود حیدر قلی خان با جمعی از همراهان شمشیر برهنه در دست بر سر او رسید سید

عبدالله خان باظهار امان جان که سیدم بدو مخاطب گردید و بسبب
 ترحمی که حیدرقلی خان در باره او نمود زنده بدست آمد و بعد
 مقید شدن سید عبد الله خان غازی الدین خان قریب دوگهزی
 استقامت ورزیده باره بهیر که از تاراج جاآهه و مغلان مانده بود
 پیش رزی خود گرفته روانه شد و صدای شاه یانگه فتح و نصرت
 ابوالمظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه بلند آوازه گردید و سید
 عبد الله خان را حیدرقلی خان بر فیل انداخته رو بروی پادشاه
 آورد از نظر شفقت که خاصه خاندان تیموریه است و ازان بوی
 امان جان بمشام هوش باخته او رسید حواله حیدرقلی خان
 نمودند و نجم الدین علی خان که از زخمهای کاری امید حیات
 نداشت و سید علی خان بخشی رساله نیز با جمعی دیگر از
 همراهان دستگیر شدند و حامد خان و عبد الذبی خان و دیگر
 جمعی از نامداران بقصد امان بفوج ظفر موج خود را رساندند و
 تمام فیلان و خزانه و کار خانجات آنچه بعد تاراج رفتن مانده بود
 بضبط و گرد آوری آن پرداختند

* بیت *

از فروغ صبح دولت ای جوان غافل مبادش

خنده شیر است لطف آسمان غافل مبادش

سلطان محمد ابراهیم بی تقصیر را که پناه بجنگل برده بود نیز دستگیر
 نمود و نزد پادشاه آوردند از آنکه حرکت او در آمدن و رفاقت نمودن باختیار
 او نبود بنظر توجه و جان بخشی متوجه حال او شدند - آخر روز جمعه
 چهاردهم محر الحرام که خبر زوال دولت باره و مقید شدن سید
 عبدالله خان بدار الخلافت رسید مستورات و غورات سید عبدالله خان

که زیاده از شمار فراهم آورده بود همه هوش باخته بیشتر فرصت وقت را غنیمت دانسته تا رسیدن چوکی پادشاهی هرچه توانستند با خود گرفته بوقع و چادر کهنه پوشیده بدر رفتند مگر چندی که سیده نجیده بودند چادر عصمت بر سر کشیده بجای خود ماندند - و عبد الله خان کاشی را که نجم الدین علی خان محل اعتماد دانسته برای محافظت چنان روز بر محل نگاه داشته بود آن بد اختر نمک حرام دست خیانت و تصرف بدستور حرام خواران دراز نموده آنچه توانست تقصیر نه نمود و همه عورات سیده و دیگر خدمه محل نجم الدین علی خان چادر ناموس بر سر کشیده از ملاحظه بیناموسی و رسیدن متصدیان پادشاهی هرطرف که دانستند رو بفرار آوردند ازان جمله صبیغه نه ده ساله نجم الدین علی خان را بخانه یکی از مغذیهای میراثی سادات برده پنهان نمودند که آخر دستگیر مردم پادشاهی گردید *

* بیت *

بکار آنچه داری چه گذدم چه جو * که امروز کشت است فردا درو
آری که کرد که نیافت و که کشت که نه دروید - عنایت الله خان
را با بیوتات برای ضبط خانه سید عبد الله خان و دیگر تبعه و
لحقه او بطریق ایلعار مرخص و روانه فرمودند - و محمد شاه پادشاه
بی آنکه بعطای اضافه منصب و ترقی سراتب امرا پرداختن
شانزد هم محرم ازان مکان حربه گاه کوچ فرموده متوجه دار الخلافت
شدند غلام علی خان که در دار الخلافت برفاقت نجابت علی خان
بنیابت سید عبد الله خان قیام داشت هرچه توانستند از اشرفی

و جواهر با خود گرفته بتغیر وضع از قلعه ارک و شهر پناه برآمدند
 غلام علی خان دران آشوب که هنوز کسی بحال کسی نپیداخته
 جان و مال بسلامت بدر برد و نجات علی خان که جوان سیزده
 چهارده ساله پسر خوانده و برادر زاده سید عبد الله خان و برادر
 غلام علی خان بود بدست مردم پادشاهی گرفتار گردید و گرفته
 بحضور آوردند بعد عرض فرمودند که همراه سید عبد الله خان
 نگاه دارند - پادشاه گردون وقار ستاره حشم شانزدهم محرم از مکان
 فتح پور کوچ فرموده بدون آنکه مابین راه توقف بمیان آید
 بکوچه‌های طولانی نوزدهم شهر مذکور نزدیک بسواد دار الخلافت
 رسیده برای بعضی سرانجام امور سلطنت حکم دو مقام فرمودند
 و چنان مر سوارى بدرگاه حضرت خواجه قطب الدین قدس سره
 تشریف برده بعد زیارت و رساندن مبلغ بخدام آن مکان میمنت
 نشان مراجعت نموده بخشیان عظام را مامور بعرض رساندن
 مراتب امرا و خانه زادان رکاب ظفر پیکر که مصدر تردد
 و جان فشانی گردیده بودند فرمودند و هر یکی را فراخور حسن
 تردد بعنایت اضافه و خلعت و عطای فیل و جواهر که اگر بتعداد
 تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار باز میماند مفتخر ساختند
 و حیدر قلی خان بهادر ناصر جنگ را باضافه هزارى بر شش
 هزارى و خطاب معز الدوله سر بلندی بخشیدند - بیست و دویم
 شهر مزبور شهر را آئینه بندی نموده بدبدی فر سکندری شرف
 نزول در قلعه دار الخلافت فرمودند - و اواخر ماه مذکور سیف الدوله
 عبد الصمد خان بهادر دایر جنگ و آغر خان که از لاهور احرام

آن قبله عالمیان بسته بودند بحضور رسیده شرف اندرز ملازمت گردیده بعطای خلعت و سرپیچ مرصع مفتخر گردیدند - اوائل شهر صفر المظفر راجه جی سنگه دهیراج از وطن و راجه گردهر بهادر از صوبه اوده آمده سعادت ملازمت حاصل کرده بانواع عذایات پادشاهانه سر بلندی یافتند - صبیغه نجم الدین علی خان را که در محل نزد نواب قدسیه آورده بودند و صاحب زمان اراده داشتند که در ملک ازدواج پادشاه در آرند چون این معنی بر رسید عبد الله خان ناگوار نمود بحیدر قلی خان بهادر درین باب باظهار عجز و رقت که بر سعادت باره چندین ماجرا نگذشته رجوع آورد حیدر قلی خان بخدمت صاحب زمان رفته درین ماده ملتزم گردیده بسعی تمام از محل بر آورده بخانه نجم الدین علی خان فرستاد - از زبان منهیان دکن بعرض رسید که نظام الملک بهادر فتح جنگ باراده حضور از خجسته بنیاد بر آمده باز بسبب رسیدن خبر های مختلف افغانان طرف بیجاپور بتقاضای مصلحت مراجعت نموده برای بندوبست آن ضلع روانه گردید - و حکم اخذ جزیه از منشیان که نموده بودند باز از التماس راجه جی سنگه و گردهر بهادر نظر بر هر جی که از افراط تردد افواج بحر امواج و گرانی غله بر سنگه اکثر پرگنات و بعضی بلاد نواح گذشته تا بحال آمدن حال رعایا و بندوبست ملک معاف فرمودند - چون راجه اجیت سنگه صوبه دار احمد آباد و اجمیر پا از جاده اطاعت بیرون گذاشته گاوکشی از شهر و پرگنات تعلقه خود منع نموده بود سعادت خان بهادر صوبه دار اکبر آباد را طلبداشته برای تنبیه او مامور نمودند

او بعد قبول بعذر زیاده طلبی ابا نمود بعده مصمص الدوله و قمرالدین خان بهادر و حیدر قلی خان بهادر برای تذبذبه او مامور گردیدند و هر کدام مهم او را بعده خود گرفته بعد قبول بلکه پیشخانه بیرون زدن فرموده دفعیه نموده مصلحت در بر آمدن بدانستند خصوص مصمص الدوله از ملاحظه آنکه مبادا مهم بر طول انجامد و خزانه پادشاهی وفا ننماید و برای دیگر مفسدان زیاده ماده آشوب و فساد گردد راضی ببر آمدن هیچ امیر نگردید - درین ضمن خبر آمد آمد نظام الملک بهادر فتح جنگ راجه اجیت سنگه را از خوب غفلت بیدار ساخت لهذا پیغام اطاعت و دست برداشتن از صوبه احمد آباد و التماس بحال داشتن صوبه اجمیر بمیان آورد *

چون بعد از فراغ رزم بآرایش بزم پرداختن آئین سلاطین نامدار است و جشن و طوی پادشاه فریدون شکوه با صبیحه پادشاه شهید مرحوم مغفور محمد فرخ سیر نیز ضمیمه آن گشته بود حکم عالی شرف نفاذ یافت که متصدیان سرکار دولتمدار ابواب عیش عالم امروز و عشرت بر روی هواخواهان دولت و سلطنت مفتوح سازند و اقسام اسباب طرب و سرود آماده و مهیا گردانند و در عشر ثانی ربیع الاول سال مسعود سنه دو از جلوس شروع بسر انجام جشن نمودند و در دیوار و ستون و سقف دیوان خاص و عام از انواع قماش طلا باف و کلابتون دوز و زر بفتهای بوم طلائی کار ولایت و کمخاب بیش بهای احمد آباد و مشجر فرنگ و مخمل کار کاشان و سلسلهای مروارید آرامتگی پذیرفت

و آرایش حجرهای اطراف دولتخانه بدستور مقرری که بعهده امرای
سعادات فرجام تقسیم می یابد بسعی کار پردازان جلد دست
چنان زینت اتمام گرفت که نمونه تصمصوم رضوان گردید و آنقدر
انواع اقمشه و الوان جنس بیشربهای هند و روم و خطا و
هفت اقلیم بصرف در آمد که تجار ربع مسکون از منافع آن ذخیره
کفاف سالها اندوختند و از هر طرف رامشگران لاله رخسار
سحر پرداز و مغنیان گلعذار خوش آواز بهمد می چنگ و مردنک
و نی و چغانه و بهم آوازی بریط و نال و موسیقار گوش زهره چنگی
را چون تار ظهور گوشمال دادند * بیت *

دهان شیشه می باز کردند * بقلقل عیش را آواز کردند
طرب می خورد و زرد کوچهها کرد * زبد مستی در هر خانه وا کرد
خرمن خرمن زر در انعام ارباب طرب در آمد و دامن دامن زر و
گوهر در دامن مرد صلحا و فضلا و شعرا ریخته گردید - صمصام الدوله
و قمر الدین خان بهادر و عبد الصمد خان دلیر جنگ و حیدرقلی
بهادر و خان خانان مبر جمله و ظفر خان بهادر و راجه جیسنکه و
گردهر بهادر و دیگر امرای مقرب هر کدام لک لک روپیه نذر
گذاراند و بهر یک خلعت و جواهر و اضافه مرحمت فرمودند و
عقیدت خان پسر امیر خان صوبه دار معزول تهته را بصوبه داری
عظیم آباد بقبول پدشکش پنج لک روپیه مقرر فرمودند و معز الدوله
حیدرقلی خان بهادر را صوبه احمد آباد از تغیر اجیت سنگه
و متصدی بندر صورت از تغیر قمر الدین خان بهادر ضمیمه میر
آتش عطا فرموده نیابت صوبه احمد آباد بنام شجاعت خان

عرف محمد معصوم شجاعت خاني صادر نمودند و قمرالدین خان را فوجداری سرکار مراد آباد از تغیر حیدر قلی خان بهادر ضمیمه خدمات حضور فرمودند و فوجداری سرکار سکندره بنام عبدالرحیم خان مقرر گردید - مرحمت خان از نزد نظام الماک بهادر رسیده سعادت ملازمت حاصل نمود - و در عشر ثانی ربیع الآخر محمد امین خان چین بهادر بازار جسمانی که از چهار پنج روز زیاده نکشید ازین جهان فانی بدارالقرار انتقال نمود و نیابت وزارت بعزایت الله خان مقرر فرمودند - چون مکرر فرمان عزایت عنوان مشتمل بر طالب نظام الملک بهادر فتح جنگ صادر گردیده بود و اکثر امور ملکی و کار وزارت بر رسیدن آن امیر با تدبیر صاحب السیف و القلم موقوف داشته بودند نظام الملک بهادر که از بندوبست افغانان سمت بیجاپور فراغ حاصل نموده بخجسته بزیاد مراجعت نموده بود اواخر ذی الحجة الحرام احرام حضور بسته کوچ بکوک متوجه دارالخلافه گردید و عشر ثانی ربیع الآخر نزدیک شاه جهان آباد رسید باوجود آنکه منافقان برهمکار کلمات دور از وهم و خیال نظام الملک بسمع پادشاه رسانده بودند اما پادشاه ناشنیده انگاشته بخشی الممالک مصمما الدولة بهادر منصور جنگ را مامور باستقبال نمودند بدست و دویم ربیع الآخر فتح جنگ داخل سواد حویلی دارالخلافه گشته شرف اندوز ملازمت گردید و بسبب حاسدان درهم انداز که شرح آن خالی از اطناب کلام نیست چند روز در کنکاش گذشت آخر کار پنجم شهر جمادی الاولی مطابق سوم فروردی ماه الهی سنه چهار جلوس موافق

سال یک هزار و یک صد و سی و چهار هجری خلعت وزارت مع
 خنجر و قلمدان مرصع و انگشتری الماس بیش بها عطا فرمودند
 اما هرچند نظام الملک بهادر فتح جنگ می خواست که در
 بندوبست وزارت و در آنچه نیک نامی پادشاه و گرد آوری خزانه
 بدون آنکه ماده بد نامی ظل الله گردد کوشد بسبب مغل گشتن
 بر همکاران که کلمات تمهید آمیز متضمن بر افترای چند بعرض
 می رساندند و دخیل وزارت می گردیدند میسر نمی آمد
 خصوص کوکی پادشاه که زن سحر آفرین پرفتن صاحب جوهر بود
 و با خواجه خدمتگار خان که مقرب پادشاه گفته می شد همراز و
 همدم گشته باظهار کفایت و فراهم آوردن خزانه مبلغهای خطیر از
 مردم بنام پدشکش برای پادشاه و خود می گرفت خلل تمام در
 بندوبست وزارت انداخت و دیگر بعضی مقربان همچشم نیز حرفهای
 دور از خیال و توهم نظام الملک خاطر نشان پادشاه ساد لوح می نمود
 چنانچه معزالدوله حیدر قلی خان که در خدمت میر آتشی استقلال
 زیاده بهم رسانده بود از راه چرب زبانی در مقدمات مالی و ملکی
 دخیل میگردد بعده که نظام الملک درین ماده اشاره بخدست پادشاه
 نمود و خدبو زمان از راه نصیحت و ملایمت معزالدوله را مانع
 آمدند حیدر قلی خان متحمل نگشته الماس رخصت بر سر تعلقه
 صوبه داری خود بمیان آورد و مرخص گردیده نائب در حضور
 گذاشته وسط ماه جمادی الاخری روانه احمد آباد گردید و
 بعد رسیدن احمد آباد جاگیر اکثر بندهای بادشاهی و مقربان
 حضور را بضبط خود در آورد بعده که فریاد این معنی مکرر

بعرض رسید فرمان نصیحت آمیز مشتمل بر منع ضبط جاگیر مردم
 بنام او صادر گردید فائده نه بخشید تا آنکه جاگیرهای حیدر قلی
 خان که در اطراف شاه جهان آباد بود عوض جاگیرهای احمدآباد
 بضبط در آوردند - سید عبد الله خان سلخ ذی الحجه ازین جهان
 فانی بروضة جاودانی شتافت گویند مسموم ساختند اما غرائب
 درینست که باوجود آنکه از زبان مردم ثقه شنیده شد که خدیو
 زمان وقت سواری در مقابل سلطان محمد ابراهیم و سید عبد الله خان
 با خدا عهد نموده بودند که در صورت فتح و استقلال یافتن سلطنت
 هرچند از سید تقصیر عظیم واقع شود بقتل و استیصال او نکوشد
 و نظام المملک بهادر فتح جنگ نیز در رعایت سید عبد الله خان
 میکوشید و هرگاه در خلا و ملا مذکور هر دو برادر بمیان می آمد
 سید عبد الله خان را بحسن صفت و بی تقصیری در ماده فرخ
 سیر یاد می نمود و مقابل مدعیان دیگر در اصلاح میکوشید چنانچه
 هر دو برادر را که نمک بحرام و حرام نمک مینوشتند منع نموده بود
 حاشاکه او هم صلاح بمسموم ساختن داده باشد باز العلم عند الله •

چون در ذکر بعضی مقدمات حادات قلم بشکوه هر دو برادر شهید
 بلا اختیار جاری گشته و با صلاح آن نتوانست پرداخت در کفاره
 آن دوسه کلمه از خوبی و حسن اخلاق و عدالت پروری و
 فیض رسانی آن هر دو سده سالار بارهه بزبان قلم صدق بیان میدهد
 اگرچه آنچه از هر دو برادر خصوص از سید عبد الله خان در باب
 فرخ سیر شهید و اخذ رشوت و سختی اجاره و دیگر سلوکی که
 باعث شکایت خلق گشته بود همه از شامت رتن چند دیوان که

استقلال زیاده از حوصله خود یافته در ایدای خلق میکوشید و از زیاده طلبی اهل غرض و ارباب حاجت که همه را کامیاب مطلب نمیتوان نمود بود و حسین علی خان قبل از آنکه بتعلقه دکن مامور گردد در اخذ زر کارسازی نهایت نفرت داشت بعد مقرر شدن در دکن محکم سنگه و دیگر پزشکاران در انحراف مزاج او کوشیدند - اما هر دو برادر در رعیت پروری و کم آزاری در حق کافه آنان درین زمانه ممتاز بودند تمام سکنه بلاد که خالی از ماله عذاب و غرض بودند از عمل هادات شاکی نبودند - و در فیض رسانی و رعایت بمردم صاحب کمال و ارباب حاجت و تیمار داری مستحقان خصوص حسین علی خان زیاده از برادر کلان میکوشید و موافق زمانه حاتم وقت بود و از مطبوع احسان او در افراط طعام و رسانیدن غله خام عالمی بغیض میرسید - در ایام گرانی خجسته بنیاد مبلغ خطیر از نقد و غله مقوم کرده بود که هر روز بفقرا و بیوه زنان میرساندند - و حوض آب در خجسته بنیاد بنا گذاشته اوست اگرچه اعز الدوله عوض خان بهادر در وسعت و ارتفاع عمارت مسجد افزوده اما اصل بانی بنای خیر جاری آن حوض دریا موج که در ایام تابستان از قلت آب سکنه خجسته بنیاد در عذاب بودند حسین علی خان گردیده و در وطن بارهه نیز بنای سرا و پل و دیگر بناهای عاقبت بخیر گذاشته - و سید عبد الله خان نیز در تحمل و بردباری و وسعت خلق شهرت تام داشت بعد از وفات ملا عبد الغفور بهوره که ملک التجار بندر سورت گفته می شد مبلغ یک کروڑ و چند لک روپیه نقد و خمس از مرمانده بود و

با وجود داشتن وارث حیدرقلی خان متصدی بندر سورت باظهار کفایت و رضا جوئی محمد فرخ سیر مرحوم بضبط مال او پرداخته حقیقت بحضور معروض داشته بود درین ضمن ایام گردش سلطنت چنانچه بذکر در آمده رو داد و عبدالحی نام پسر ملا عبد الغفور بقصد استغاثه بحضور رسیده بهر دو برادر رجوع آورده پیغام مبلغ پانزده لک روپیه برای خلاص اموال خود موای مبلغ رتن چند و چند دیگر متصدیان درمیان داشت حسین علی خان که اختیار بندر سورت در قبضه اقتدار او بود بطریق پیشکش قبول نمود و حسین علی خان روزی قبل از طلوع آفتاب دیانت خان را که در همان روزها دیوان خالصه مقرر نموده بودند طلبیده گفت که ما را امشب با نفس خود سخت مذاظره و محاربه در باب اموال عبد الغفور و طمع دران مال روداد آخر بر نفس سرکش خود غالب آمدیم و بالکل قطع طمع مال او نمودیم باید که شما نیز درین باب سزاواری نموده همین وقت عبدالحی پسر عبد الغفور را طلبیده تسلیم معافی اموال و عطای خلعت و اسب بدون آنکه دام و درم خرچ شود و باحادی التجا باقی ماند بقومائید - روزی فیلبان فیل سواری خاصه از دست و تعدی جمعی که فیل از محله آنها میگدشت و مردم محله فراهم آمده سرفیلبان را شکسته فیل را زخم رسانیده بودند بگذرانیدن شاهدان بر بی تقصیری خود و تعدی مردم محله نالش نمود و صاحبان مجلس موافق رویه زمانه نظر بر مزاج گوئی زبان بشکوه و طعن مردم آن محله آشنا ساختند حسین علی خان همه را شنیده نا شنیده اندکاشته قطع

گفتگو بمیان آورده جواب آن بر دیوان روز دیگر موقوف داشت و وقت شب شخصی را از روشناسان خود که بر صدق مقال او اعتماد کلی داشت بدان مکان فرستاد که در آنجا رفته بی غرضانه بتحقیق ماجرا پردازد آخر معلوم شد که نالش فیلبان خالی از غرض نفسانی و شرارت ذاتی او نبود فیلبان را مغضوب ساخته به تغذیه نمودن او فرمود - و در احتیاط او امر و نواهی نیز تقید می نمود - قاضی شهاب الدین دولت آبادی قدس الله سره مولف تفسیر بحر مواج که از افضل الفضلای وقت خود و صاحب کشف و حال بود در تالیف خود نوشته که سید محمّد النسب باید که از نشان خلق محمدی و سخاوت هاشمی و شجاعت حیدری بهره تام داشته باشد - و دیگر نشان عاقبت بخیری سید عالی نسب آنست که اگر تبعیت نفس اشاره از عصیان و آنچه نباید آلودگی بهم رسانده باشد باید که وقت رحلت او ازین جهان فانی و سپنج سرای بی اعتبار سببی روی دهد که ماده آموزش و باعث نجات آخرت او گردد چنانچه در هر دو برادر هر سه نشان سیادت و عاقبت بخیری بسبب شهادت و بسبب شقاوت در صورت مسموم ساختن سید عبد الله خان مشاهده نموده شد - طائفه از قوم جائه مشهور به پسران چورامن که در همان ایام بجهنم و اصل گشته بود نواح اکبراباک گدیهای مستحکم پراز مصالح جنگ داشتند و ذکر مفسدی و تمرد و قطاع الطریقی آن گروه بدسگال در ذکر سلطنت حضرت خلد مکان و فرخ میر شهید مجمل بر زبان قلم داده درین ایام سعادت خان صوبه دار اکبرآباد

که در تهوری و کار طلبی از مبارز پیشگان با نام و نشان گفته میشود
 هر چند در تنبیه و تادیب آن جماعه کوشید و ترددات نمایان از و
 بظهور آمد بسبب پناه تراکم اشجار دشوار گذار و مکانهای قلب
 در امتیصال واقعی آنها نتوانست پرداخت لهذا راجه جی سنگه
 دهیراج را با چندی از امرای کار طلب مبارز پیشه مغلیه ایران
 و توران و افغانان جلالت نشان که زیاده از چهارده پانزده هزار سوار
 موجودی فراهم آمدند و توپخانه جهان آشوب و دیگر مصالح
 قلعه گیری و عطای دولت روپیه مع خلعت و فیل برای مهم آن
 بدسگال تعیین فرمودند راجه جیسنگه شروع بجنگل بری نموده تردد
 نمایان بر روی کار آورده مورچال پیش برده کار بران تبه کاران
 تنگ ساخت و سرداران توران و دیگر خانه زادان کار طلب نیز آنچه
 شرط تردد و جانفشانی بود بظهور آوردند باوجود آنکه کفار از گدیها
 برآمده در پناه اشجار گاه بیگاه شبخون بر افواج قاهره می زدند
 و جمعی کثیر از هر دو طرف کشته و شهید می گردیدند در
 فرصت یک و نیم ماه که کار بر محصوران یک دو گدیهی تنگ گردید
 و بمدد اقبال پادشاه عدومال یکی از بنی اعمام آن بد انجام که باهم
 نزاع وطن داشتند از آنها جدا شده بر راجه پیوسته رهنمائی امتیصال
 آنها نمود و بعد تسخیر دو گدیهی از تسلط افواج پادشاهی آن گرده
 بدفرجام مقام و ملازای اصل خود را گذاشته دو پهر شب خانها را
 آتش داده باروت خانه را سوخته آنچه از نقد و جنس قابل
 برداشتن بود و توانستند همراه گرفته فرار اختیار نمودند . توپ و
 غله بسیار گذاشته جان بسلامت بدر بردند و گدیها بدصرف بندهای

پادشاهی در آمد - و از طرف خزانه که شهرت تام داشت هر چند تجسس نموده بعضی مکانها را کاویدند هیچ اثری ظاهر نگردید - چون خبر ضبط جاگیر حیدرقلی خان اطراف دارالخلافه که بحیدرقلی خان رسید بحضور بعضی امرای مقرب معروض داشت که هرگاه جاگیر مرابطه نمودند از من نوکری و اطاعت چشم نداشته باشند - چنانچه سابق بزبان قلم داده باز مکرر اعتراض این معنی برای حیدرقلی خان نوشته رفت اثر نه بخشید بعده که نالش جاگیر داران و نافرمانی حیدرقلی خان از حد تجاوز نمود صوبه داری احمد آباد از تغیر حیدرقلی خان بنام غازی الدین خان بهادر خلف الصدق نظام الملک بهادر فتح جنگ ضمیمه صوبه داری دکن مقرر فرمودند و بعضای جواهر و فیل معزز ساختند - بعد فراغ مهم جات نظام الملک را دوم ماه صفر المظفر سنه پنجم جلوس برای بندوبست احمد آباد و تأدیب حیدرقلی خان در صورت عدم اطاعت رخصت نمودند و اوایل صفر نظام الملک متوجه احمد آباد گردید بعده که با کبر آباد رسید خطوط حیدرقلی خان که از راه سالوسی و چاپلوسی معذرت آمیز نوشته بود رسید همینکه فتح جنگ بکوچه‌ای پی در پی بسرحد مالوا رسید از خطهای اعیان احمد آباد ظاهر شد که حیدرقلی خان را بشدت تمام عارضه جسمانی رو داده و کار بآثر جنون کشیده و بروایت دیگر از شنیدن خبر توجه نظام الملک بهادر طرف احمد آباد و ملحق شدن عوض خان بهادر با افواج دکن و باجی راو و غیره مرهت‌های راجه ساهو و اطاعت نمودن همراهان احمد آباد برای مقابله آن سپه سالار خود را بتمارض

انداخته و کار بجنون کشیدن شهرت داده و پسر خود را مع
عرضه داشت مشتمل بر معذور داشتن و بستن احرام بقصد حضور
بخدمت پادشاه روانه ساخته متعاقب آن خود نیز از راه اجمیر
روانگه دار الخلافت گردید - بعد تحقیق این خبر نظام الملک که
نزدیک بآب نربدا هفت هشت منزلی احمد آباد رسیده بود
حامد خان بهادر عم خود را بنیابت صوبه داری احمد آباد مقرر
ساخته خود اوائل جمادی الاخری مطابق وسط افغانستان ماه الهی
بقصد حضور طرف دار الخلافت مراجعت نمود - بعد رسیدن حضور
هرچند خواست که از راه فدویت و اظهار کفایت چنانچه طریق
وزرای خیر اندیش است در خدمت پادشاه ببند و بست
امور ملکی و گرد آوری خزانه و دفع فساد اطراف کوشد از عناد و
حسد بر همکاران حضور خصوص کوکی پادشاه که در وزارت دخل
می نمود و از اخذ رشوت و پدشکشی بیجا پادشاه را بد نام
می ساخت و از منع نظام الملک باز نمی آمد و پادشاه نیز بدفع
بدنامی خود بمنع او نمی پرداخت چنانچه بایست در امور ملکی
و اجرای کار و بار وزارت نمی توانست کوشید *

ذکر توجه سپه سالار یا فرهنگ نظام الملک بهادر

فتح جنگ دفعه ثانی طرف دکن

اگرچه سبب توجه نظام الملک بهادر فتح جنگ دفعه ثانی
طرف دکن باختلاف روایت مسموع گردید اما روایتی که از زبان
راوی ثقه مسموع گشته بزبان قلم میدهد گویند در همان ایام خبر
فساد ایران و غالب آمدن محمود خان افغان بر سلطان حسین شاه

فرمان روی ایران و رفتن اصفهان تا سرحد شیراز در تصرف محمود خان و خرابی زیاد بر سکنه اصفهان آمدن و مقید گردیدن سلطان حسین و بدر رفتن شاهزاده طهماسب مع برادر و پسران سلطان حسین از قلعه اصفهان بقصد فراهم آوردن لشکر پیهم بعرض محمد شاه پادشاه میرسید روزی نظام الملک بهادر باظهار خیرخواهی بعرض رساند که اولاً نام اجاره محال خالصه که باعث خرابی و ویرانی ملک گردیده برطرف باید نمود - دوم رشوت که بنام پیدشکس جاری گشته از طریق و داب بادشاهان بعید و خلاف رای سلیم است - سوم جزیه بر کفار بدستور عهد خلد مکن جاری باید نمود - چهارم آنکه چون در ایام فتور همایون پادشاه که ملک هندوستان بتصرف شیر شاه افغان رفته بود از شاه ایران کومک و خدمتکاری و مهمان پرستی واقعی بعد توجه همایون پادشاه طرف ایران بظهور آمده اگر درین وقت برای دفع اذیت افغانان کومک فرمان روی ایران نمایند در تواریخ باعث نیکنامی خاندان تیموریه ثبت خواهد گردید پادشاه فرمودند که کرا داریم که بچنین مهم مامور سازیم فتح جنگ بعرض رساند هر یکی از بند های کار طلب حضور که بدین خدمت مامور گردد اطاعت حکم بجا خواهد آورد و الا اگر خانه زان را بدین مهم ماذون فرمایند بدل و جان خواهیم کوشید ازین مقوله چند کلمه از راه خیر اندیشی و خیرخواهی در خدمت پادشاهی عرض نمود بعده که پادشاه برای این مصلحت کنکایش با دیگر امرای حضور بمیان آورد قسمی از طرف نظام الملک بهادر خاطر نشان پادشاه نمودند که حسن ظن نظام الملک را بسوی

ظری مبدل ساخته در حق چنان وزیر بی نظیر سرایا تدبیر بد مظنه ساختند - و از آنکه آداب تسلیمات عنایات و آداب اطاعت پادشاه موافق رویه سلطنت بالکل نمانده بود نظام الملک بهادر می خواست که در نسق آداب پادشاهی اجرایی حکم از سر نو کوشد و این معنی باعث خار خار دل مقربان حضور می گردید لهذا روز بروز از طرف فتح جنگ آنچه مرکوز خاطر او اصلا نبود خاطر نشان پادشاه نموده حقوق جان فشانی او بکلمات غرض آمیز حسد انگیز مبدل نموده بد مظنه می ساختند و پادشاه نا تجربه کار را بمرتبه در حق نظام الملک بهادر بفکرهای ناسد انداختند که نظام الملک نظر بر عاقبت اندیشی و پاس آبروی خود صلاح و مصلحت نیک دران دانست که در اواخر ماه ربیع الاول سنة شش جلوس بنام شکار رخصت چند روزه خواسته از دارالخلافه بر آمده بعد از تبدیل آب و هوا تاسی چهل گروهی دار الخلافه بر لب آب دریای گنگ رسیده شکار کزان و صید افغانان تفرج می نمود درین ضمن اخبار شرر بار انتشار مرهنگه بد کردار و دیگر مفسدان تبه کار در ضلع صوبه احمد آباد و مالوا که صوبه اول بنام آن سده سالار و ثانی بغازی الدین خان بهادر فیروز جنگ همین خلفش تعلق داشت زبان زد خاص و عام گردید بنابراین بحضور پادشاه عرضه داشت نموده فرمان متضمن بر حصول رخصت رفتن برای بندوبست هر دو صوبه تعلقه خود حاصل کرده از منزل سورو نام مکلفی که کنار دریای گنگ از جمله شکار گاههای مقرر مشهور است بعزم تنبیه و تادیب مفسدان که دران ضلع آواره بودند روانه گردید هنوز بدار الفتح اجین نرسیده

بود که مرهغه باستماع خبر آمد آمد عبرت پذیر شده از دریای
 فریدا بسمت دکن گذشت و مفسدان دیگر هم دست تطاول کوتاه
 کردند - و نظام الملک تا نزدیکی بلده اوجین تعاقب نموده بعد
 استماع عبور این جماعه از دریای فریدا معاودت نموده بدرگه
 سهر مضاف صوبه مالوا که بلده سرونیج قریب است رسیده می
 خواست که بعد انتظام صوبه مالوا عازم حضور پر نور گردد درین
 ضمن از جانب دکن خبر رسید که مبارز خان ناظم صوبه حیدرآباد
 که پیش ازین بدو سال بعد از فراغ جنگ عالم علی خان
 خود را پیش فتح جنگ رسانیده باظهار اخلاص و عقیدت تام
 خویش را و نموده بود فتح جنگ برای او اضافت دو هزار
 بر چهار هزار با خطاب عماد الملک مبارز خان بهادر
 هزار جنگ تجویز نموده بحضور نوشت و پذیرائی طلبید و ماهی
 و مراتب و پالکی جهالردار از خود تواضع نمود و برای پسران و
 رفقاییش نیز اضافهای نمایان و خطاب تجویز کرده از خود رعایتها
 نموده بر جاگرم و خدمات سابق افزود و عماد الملک مبارز خان در
 خدمت فتح جنگ عهد و قرار نموده بود تا که میان شما و پادشاه
 عهد ابقای قدر دانی است من هم نوکرم و الا مرا از جمله رفیقان
 مطیع خود دانند درینولا باظهار آنکه صوبه داری کل دکن بنام او
 مقرر شده از صوبه حیدر آباد برآمده بعزم خجسته بنیاد روانه
 گردیده و عبد الذبی خان و دایر خان و بهادر خان افغانان بیجا پور
 صاحب فوج و دیگر فوجداران عمده نواح را بکوسک خود طلبیده
 عازم خجسته بنیاد گشته و بعضد الدوله عوض خان بهادر قسور جنگ

که عمده فتح جنگ باو منسوب و نیابت صوبه داری دکن از طرف فتح جنگ باو مقرر بود از قصد رسیدن خود و خالی نمودن دار الامارت نوشته و بهمین مضمون دیگر منصبداران خجسته بنیاد نوشتجات استمالت آمیز رسیده - و درهمین ضمن از نوشتجات حضور نیز ظاهر شد که با وصف اینکه غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ خاف آن سپه سالار با فرهنگ بطریق نیابت در امور وزارت می پرداخت تغییر نموده وزارت را بنام اعتدال الدوله قمرالدین خان بهادر مقرر کرده و بر استقلال کوکی سرتشبه افزوده اند بنابرین او بچندین وجوه دیگر که قابل تحریر نیست از مالوا بسمت دکن که فی الحقیقت ملک مفتوحه آن سپه سالار با وقار بود و اولاً از جد امجد و والد ماجد فتح جنگ دران صوبه خصوص در تسخیر بیجا پور و اکثر قلاع نامی و بلاد مشهور سعی و تردد های نمایان و جان فشانیها در عهد خلد مکان بظهور آمده و ثانیاً مره اخری در هنگامی که سادات باره بر تمام سلطنت هندوستان و عمدهای ایران و توران تسلط تمام بهم رسانده بودند خصوص حسین علی خان که دکن را بمنزله آلمغای خود تصور نموده بر هیچ موجودی وجود نمی گذاشت و کرا مجال بود که مقابل شمشیر و بندوبست او در امور سلطنت و نسق دکن سرسبز تواند گردید و اختیار سلطنت چنانچه بگزارش آمده بجائی رسیده بود که پادشاه را بنماز جمعه و سیر و شکار بر آمدن متعذر بود ترددی که ازو بظهور آمده و باعث اختیار سلطنت رفتن دودمان تیموریه گردیده مکرر بزبان قلم داده متوجه شده از دریای نریدا عبور نموده خود را

اواخر ماه رمضان المبارک به خجسته بنیاد رسانید و مکرر خطوط نصائح آمیز بعماد الملک نوشت و جواب آن متضمن بر عدم فسخ اراده خود و اظهار نخوت و غرور رسید و فتح جنگ با وصف آنکه سرپا حلم و تمکین بود مکرر نوشتجات نصیحت آمیز و یاد دادن حقوق و مواثیق سابق فرستاد و تا دو ماه در خجسته بنیاد بدفع الوقت گذرانید آخر چون اجل مبارز خان دامن کشان بطرف خجسته بنیاد می آورد و از فراهم آوردن جمعیت که بهادر خان برادر دارد خان پنی و عبد الفتاح پسر عبد الذبی خان و غالب خان مشهور از طرف سعادت الله خان متصدی کرناتک و فوجداران عمده دیگر با جمعیت شایسته بدو پیوسته بودند و پیادهای بلخا زیاد از شمار فراهم آورده بود بروز جمعیت او می افزود و این معنی باعث خلل ملک و ماده زیادی فساد مرهقه میگردد لهذا اواخر ذی قعدة نظام الملک بهادر از خجسته بنیاد بهمراکبی ظفرو نصرت کوچ نموده بر لب تالاب جسونت که نزدیک بلده است مضرب خدام نمود و از انجا نیز تا روزی که جنگ واقع شود باز متواتر نامه های نصیحت آمیز بمقتضای آنکه الصلح خیر واقع شده و خونریزی مسلمانان بمیان نیاید برای دفع شرکه تمسک اتمام حجت باشد بمومنی الیه می نوشت اما از جاذبه هوای ریاست صوبه داری دکن مغید نیفتاد و گاه اراده می نمود که خود را بایلغار شبگیر مقابل فوج ظفر موج رساند و گاه بهمراهم مشیر مصلحت می نمود که لشکر فتح جنگ را دست راست و چپ داده از راه دیگر طی مسافت بطریق ایلغار نموده خود را بشهر خجسته بنیاد رسانیده

بتسخیر و تصرف خود در آورد چنانچه بدین قصد از مقابل فوج
فتح جنگ منحرف شده از دریای پورنا گذشت و جمعی از سوار
و پیاده بسرداری یکی از میر شمشیرهای خود برای سد راه لشکر
ظفر موج بر کنار ناله قلب گذاشت و بر سر همان ناله میان تعیین
کرده‌های فریقین جنگ روی داد و بیشتری از فوج مبارز خان با
سردار آن گروه قتل و اسیر گردیدند و مردم فتح جنگ با نصرت
مراجعت نمودند - القصه نظام الملک بهادر فتح جنگ نیز بقصد
سد راه گردیدن از آب پورنا گذشت و بیست و میوم محرم الحرام
اواخر شهریور ماه الهی نزدیک قصبه شکر کهره مضاف صوبه
برار که از خجسته بنیاد چهل کوه واقع شده اتفاق مقابله افتاد -
فوج بندی نظام الملک بهادر بدین دستور قرار یافت که سرکردگی
فوج هراول بقادر داد خان پسر قادر داد خان عالمگیری که از
طرف جد مادری با سپه سالار رشتنه قرابت داشت و از جمله بهادران
و شجاعان کار طلب گفته میشد مقرر نمود - و طالب محی الدین خان
نبیره سعد الله خان مرحوم که او نیز پسر عمه و خالوی سپه سالار
می شد طرف یمین و اسمعیل خان و مظفر خان خویشگی جانب یسار
زینت افزای فوج گشتند - و کزور چند بهادر پسر ستر سال بنده
که از سالها وظیفه خوار آن سپه سالار بود با جوتی از بندیلهای
جنگ جوی ملازم سرکار همراه بر قنداز خان میر آتش و عطایار خان
داروغه احشام و توپخانه جنسی با توپهای آتش بار در پیش فوج
ظفر موج بهراولی آن مقدمه الجیش مامور نمودند و عضد الدوله عوض
خان بهادر قسور جنگ را با سید جمال خان پسر خان معزی الیه

که تیر ترکش فتح آن فوج ظفر قرین بودند و مقرب خان و خان عالم دکنی و متهور خان خویشگی و عزیز بیگ خان حارسی با توپخانه شعله افروز دشمن سوز که از ابتدای نیابت صوبه داری دکن همراه ایشان بود در جرنغار صف آرای فوج نمودند - و ظهیر الدوله رعایت خان برادر اعتماد الدوله محمد امین خان مغفور و محمد غیاث خان بهادر مابین فوج قول و جرنغار زینت افزای فوج ظفر موج گشتند - و نصیر الدوله مشهور بعد الرحیم خان که عموی فتح جنگ میشد جانب جرنغار مقرر گردید - و سید غضنفر خان بخشی غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ خلف مهین خود را با جمعیت رساله او قریب ۵۰۰ نفر متعین به بهران پور و اورنگ آباد که از مدت یومیه دار و ریزه خوار مطبوع احسان فتح جنگ بودند و سرداری و غمخواری آنها بعهده سید غضنفر خان برهانپوری بمناسبت هم وطنی ضمیمه بخشیگری فیروز جنگ مقرر نموده بودند با رهنمایی شرر بار جلو ریز و جنایل دور انداز همراه ایشان تعیین نمودند - و حرز الله خان نبیره سعد الله خان مرحوم را با جمعیت شایسته از ملازمان سرکار مامور بسر فوجی میان قول یسار فرمودند و بهادر دل خان مشهور بلاچین بیگ قلماق که از جمله شجاعان جانباز یکم تاز و سپاهی صف بر انداز بود ضمیمه این فوج ساختند - و حفیظ الدین خان بهادر و محمد سعید خان بهادر نبیره سعد الله خان مرحوم که دو سه قرابت قریبه با سده سالار داشتند و اعتماد کللی بر جان فشانی و کار طلبی هر دو جوان بود بفاصله دو جریب نزدیک قول جادادند - و در یلتمش هوشدار خان را که بخطاب

از نئی ارادت خان مخاطب گشته بود مقرر ساختند - و محتشم خان
 نبیره شپخ میرخوافی را که از جد و آبای او در هردو جنگ سلطانی
 دارا شکوه ترده و جان فشانی نمایان بظهور آمده بود بر صفحه
 روزگار یادگار مانده با جمعی سردار فوج طرح دست راست و
 چپ مقرر فرمودند - و خواجهمقلی خان تورانی که از شجاعان مشهور
 کار طلب گفته میشد برفاقت گوپال سنگه کور و سلیم خان
 افغان که از جماعه داران عمده پیش قرار و بخدمت نیابت
 قراول بیگی مامور بودند با جماعه برادری قراولان و عمله شکار و
 رسول خان افغان که هر یک آنها بر فیل سوار بودند در پیش
 فوج قول یلتمش قرار دادند و همه اینها از راه حسن عقیدت و
 جان فشانی کمر بستند و خود بنفس نفیس توکل بذات پاک
 حق نموده چون کوه تمکین زینت افزای قول گشته با جمعی از
 عمدهای اخلاص نشان عقیدت کیش مثل خواجه عبید الله خان
 و اهددا خان دیوان و رستم بیگ خان و نیک نظر خان بخشی سرکار
 ناصر جنگ و همت یار خان خالوی خلف کامگار آن سپه سالار و جوقی
 از گروه اهل خدمات مثل عبد الرحمن خان داروغه چوکی خاص
 و دیگر مردم روشناس بایکه بهادران عقیدت اساس دیگر بهمرکابی
 فتح و ظفر معرکه آرا گردیدند - و ترک تاز خان را که همیشه بسرداری
 و کار فرمائی فوج مرهته می پرداخت با جمعی از ملازمان
 سرکار خود بسرداری فوج مرهته که باجی را و غیره هفت هشت
 هزار سوار در رکاب آن سپه سالار بودند مقرر فرمودند - و از آن طرف
 عماد الملک مبارز خان نیز بفوج بدی پرداخته غالب خان

نامی را که از طرف سعادت الله خان متصدی کرناتک حیدرآباد
 با جمعیت شایسته رمیده خود را از جمله عقیدت کیشان مبارز
 پدیده میگرفت با حسین منور خان پسر خان زمان معروف بشیخ
 نظام دکنی بشجاعت مشهور هر اول قرار داده در عقب او محمد بیگ خان
 خالوی خود را که سپاهی کهنه تجربه کار بود بجای یلتمش مقرر
 کرده ابراهیم خان پنی مخاطب به بهادر خان برادر داود خان مشهور
 طرف دست راست خود مقرر نمود - و عبد الفتاح خان پسر
 عبد المذبی خان میانه که از سالها در کرناتک بیجاپور بشجاعت
 مشهور بود با افغانان تومن دار عمده جنگ دیده با دو هزار سوار
 افغان رفیق مبارز خان گشته بود و همچنین پسران دلیر خان میانه که
 از بنکاپور باتفاق علی خان نامی که مدار المهام و متبذای دلیر خان
 گفته می شد و اختیار سر فوجی پسران دلیر خان نیز او داشت
 با جمعیت زیاده از سوار و پیاده کارزار دیده بطریق کمکیان رسیده
 بودند با خواجه محمود خان و خواجه اسعد خان و خواجه
 مسعود خان و حامد خان پسران خود که هر یکی در شجاعت
 و تهوری خود را رستم وقت می گرفتند رفیق ساخته نزدیک قول
 جا داده بود و خود با خان زمان پسر خان خانان بهادر شاهی
 و منور خان و قزلباش خان و فائق خان دیوان سرکار خود و
 عرب بیگ خان تورانی که از شجاعان کار طلب رزم دیده بود و
 میر یوسف خان و جمعی دیگر در قول جا گرفته پا بمعرکه کارزار
 گذاشت - حاصل کلام هر دو فوج دریا موج مقابل هم رسیدند
 نظام الملک بهادر فتح جنگ در سبقت تیز جلوئی را کار نفرموده

نخواست که در خونریزی مسلمانان پیش قدمی ازو بظهور آید تا آنکه مبارز خان بهادر که بتفاوت دوسه گروه بنگاه او بود سوار شده باوجود حائل بودن ناله بسیار قلب خود را مقابل لشکر فتح نصیب نظام الملک بهادر فتح جنگ رساند و قبل از دوپهر معرکه جدال و قتال گرم گردید و از هر دو طرف بهادران شعله خو و مبارز پیشگان رزم جو قدم بعرضه رزم گاه گذاشتند و از صدای توپهای زهره گداز که دران دشت پروحشت پیچید زمین و آسمان برخود لرزید چه نویسم از زد و خوردی که دران کارزار بظهور آمد و آنچه از کهنه مبارزان دیر کهن شنیده و دیده شده در کمتر مصاف و جنگ سلطانی که چنان سرداران نامی مشهور که قریب سی چهل فیل سوار هدف تیر و تفنگ گردیده جان بجان آفرین سپرده باشند مشاهده نشده اگر خواهم بتفصیل واقعی این جنگ قلم را رنجه دارم باغراق منجر می گردد - اگرچه از همه سرداران فوج نظام الملک دران صف کارزار تردد رستمانه بظهور آمد خصر ص از عضد الدوله عوض خان بهادر و رعایت خان و محمد غیاث خان و نبائر خاندان سعد الله خان که مراد از حفیظ الدین خان و حرز الله خان و محمد سعید خان و طالب می الدین خان باشند و سید غضنفر خان ترددی که بظهور آمد جای مدآفرین دارد - و مقرب خان پسر امین خان که از نبائر خاندان مقرب خان عرف خان زمان دکنی بودند و میان پدر و پسر یعنی امین خان و مقرب خان که پسر امین خان باشد عداوت قدیم بود چند روز قبل از مقابله هردو لشکر امین خان از فوج فتح جنگ روگردان شده خود را با جمعی دیگر از منصبداران

برهانیپوری نزد مبارز خان رسانده بدولت سه چهار روز رسیده بود روز جنگ پدر و پسر تشنه خون همدیگر بودند و در آرزوی مقابل هم شدن شمشیر میزدند تردیدی که از مقرب خان بظهور آمد از احاطه بیان بیرون است و محمد امین خان که خود را بطرف خصم رسانده بود اگرچه از دست دیگری از مبارز پیشگان لشکر فتح جنگ کشته گردید اما در عوام چنان شهرت یافت که مقابل شمشیر پسر از پا در آمد - و از حمله های فوج دکنیان پای استقامت بعضی دلباختگان از جا لغزید و از مصدمات پیاپی فوج خصم قریب سیزده چهارده فیل پاکهر و نشان و غیره از میان فوج فتح جنگ برگشتند حتی بهیر که بار کرده عقب فوج استاده بود نزدیک بآن شد که از مشاهده برگشتن فیلان خلل در استقامت آنها راه یابد درین ضمن دیانت خان دیوان دکن که دران روز ها مغضوب فتح جنگ گشته پای اعتراض آمده و مبتلا بعارضه بیماری گردیده بجای فوج چنداول با پنجاه شصت سوار برادری و همراهان دیگر عقب بهیر مانده بود از مشاهده بی استقلالیه مردم بهیر مانع و سد راه آنها گردید - درین حال مبارز خان بعد کشته شدن دو پسر باسم اسعد خان و مسعود خان که با بیشتری از فیل سواران با نام و نشان از پا در آمده ره نورد سفر آخرت گردیدند و دو پسر باسم محمود خان و حامد الله خان با جمعی زخمی گشته دستگیر گردیده بودند و فیلبان سواری مبارز خان نیز از رسیدن زخمی های پیاپی از بالای فیل افتاده بود و مبارز خان که کمرته پر خون خود بصورت کفن پوشیده خود فیلبانی می نمود از رسیدن زخمی های کاری کار او نیز ساخته شد و مدای شادیانگ

فتح از فوج نظام الملك بهادر فتح جنگ بلند گردید - روز دیگر که باختلاف روایت بتعداد و شمار مقتولان مبارز خان پرداختند از سه هزار نفر زیاده بتخمین در آمد و اسب آن قدر از صدمه گوها بالایی هم افتاده بودند که در دو سه جنگ سلطانی دیده نشده - و از فوج فتح جنگ سواهی رعایت خان که غمه فتح جنگ در خانه او بود زخم تیر بخلق او رسیده بود ره نورد سفر آخرت گردید و سلیمان خان خویشکی بکار آمد و سید غضنفر خان از رسیدن زخمهایی کاری بعد دو سه روز در گذشت و چند نفر غیر مشهور نیز بکار آمدند و بمردم نامی دیگر آسیبی نرسید - نظام الملك بهادر فتح جنگ برای تکفین و تدفین مقتولان و تدبیر علاج زخمیهایی که باسیری در آمده بودند خصوص هر دو پسر مبارز خان که احوال آنها بزبان قلم داده و دلار خان همزلف مبارز خان و محمد بیگ خان که خالوی مبارز خان می شد هر دو زخمها برداشته اسیر گردیده بودند - و محمد بیگ خان که زخمهایی کاری رسیده بود بعد دو سه روز ودیعت حیات نمود و عرب بیگ خان نیز که از اعیان لشکر و مرهون احسان نظام الملك از سابق بود بعد دستگیر گردیدن روز دوم در گذشت و دیگر از عمدهای سرداران افغانان و غیره که اکثر از حکام و کار فرمایان و صاحب تومنهایی مشهور بودند مثل غالب خان و حسین منور خان و کمال خان دکنی و بهادر خان و ابراهیم خان پنی و عبد الفتاح خان پسر ارشد عبد النبی خان که فی الحقیقت تمام صوبه بیجاپور از مدت مدید در تصرف آنهاست از جمله فیل سواران نامی مقتول زیاده از

ده دوازده نفر در شمار آمده بودند سوای آن جمع کثیر مثل خان زمان پسر خان خانان و احسن خان پسر علی مردان خان و میر یوسف خان پسر میر امام که از مردم مشهور توران گفته می شد و فائق خان و میر فخرالله و غیره فیل سواران که بتحریر تفصیل آن نمی پردازد - و جمعی دیگر که سوای تلف شدن مال زخم ظاهری بآنها نرسیده بود و پرداخت حال آنها ضرور گردیده مثل حکیم عزت طلب خان و قزلباش خان و میر ابو الفضل خان و رضا محمد خان دیوان قمر نگر و آقا ابو الحسن سوانح نگار مچهای بندر و غیره اگرچه برای بیشتر از مردم اعیان غذا و دو او همه لازمه غمخواری از سرکار فتح جنگ میرسید اما جمعی کثیر را اهددا خان که دیوان و خانسامان نظام الملک بسیار مرد مخیر و فیض رسان بود بیدار داری و تدای می نمود - سوای آن دیانت خان دیوان دکن جمعی از مردم تاراج گشته را مدد نقد و غذا نموده - و مبلغ کلی از جنس جواهر و اقمشه بابت پسران مبارز خان و دلاور خان و کاظم علی خان پسر حاجی منصور و غیره مردم که بضبط در آمده بود برای مسترد ساختن آنها نظام الملک بهادر حکم فرمودند - بعد فراغ از جنگ سه چهار مقام نموده متوجه خجسته بنیاد بهمرکابی فتح و نصرت شدند - درین ضمن از نوشته سوانح نگار حیدرآباد که پی در پی رسید ظاهر گردید که قلعه محمد نگر که متصل حیدرآباد واقع شده و دران قلعه بطریق نیابت پسر مبارز خان مندل خان نام خواجه مرا قلعه داری می نمود خواجه احمد خان پسر مبارز خان که نیابت پدر در حیدرآباد داشب قلعه را بساخت هزارها متصرف شده مال و متاع

خود را داخل قلعه نموده به بندوبست قلعه پرداخت بعد رسیدن
 خجسته بنیاد و خاطر جمع نمودن از بندوبست شهر و اطراف متوجه
 بلده فرخنده بنیاد حیدرآباد گردیده مال و متاع خود را داخل
 قلعه نموده آواخر ربیع الثانی بغرخی و فیروزی در حوالی
 حیدرآباد رسیده در باغ گوشه محل مضرب خیم نموده بتعین
 عمال و بندوبست آن ضلع پرداختند پسر مبارز خان باسم خواجه
 احمد خان از وسواس و توهم بیجا از طرف فتح جنگ نسبت بخود
 و همه وابسته های مبارز خان داشت به پشت گرمی قلعه و
 موجود داشتن خزانه و شهرت رسیدن فرمان صوبه داری و قلعه داری
 بنام خودها از حضور که در تمام صوبه ماده فساد و شورش گردیده
 تا مدت یک سال برای دخل ندان عمال و قلعه داران و زمینداران
 اطراف نوشته فرستاد جا بجا فوج ها برای مدد قلعه داران و
 زمینداران تعیین نموده و بعضی مفسدان که از مدتها مبارز خان
 بمعنی تمام دستگیر ساخته در قلعه مقید و محبوس داشته بود
 آنها را برای انگیزختن مزید ماده فساد از قلعه برآورده مرخص
 ساخت و آنها به محالات خود رفته در تمام صوبه بمرتبه شورش
 برپا کردند که عمل عمالان یکقلم برخاست و تحصیل بند شد و
 مسافرین و مترددین از آمد و شد باز ماندند و در بعضی محالات
 مفسدان بر عمالان ریخته هنگامها کردند چنانچه درین فساد
 کاظم ملی خان وک حاجی منصور که جوان رشید و سپاه کار طلب
 بود و فوجداری نواح بهونگیر داشت با جمعی کشته گردید
 اما آخر نظام الملک بهادر انواع مهربانی و لطف و احسان از عطا

نمودن اضافه های نمایان و خطابه های موروثی که خواجه احمد خان را مخاطب بشهامت خان و خواجه محمود خان را بمبارز خان نموده جاگیرهای میر حاصل داده و همه وابسته های مبارز خان را بانواع دستگیری نواخت بظهور آمد کلید قلعه حواله نمودند نظام الملک در قلعه رفته قلعدار با احشام از جانب خود گذاشته به تنبیه مفسدان بواقعی پرداخت در همین ۱۱۳۵ که نظام الملک به بندوبست صوبه حیدر آباد اشتغال داشت انور الدین خان بهادر از دار الخلافه آمده ملازمت نمود نظام الملک بهادر فتح جنگ رسیدن همچو بهادر کار طلب را فوز عظیم دانسته صهرانیهای بهیار فرموده خدمت صوبه داری حیدر آباد مقرر کرد و تنبیه و تادیب اشقیای نواح حیدر آباد و مفسدان مقرری ضاع هیکاکل و غیره سرکرات بوجه احسن قرار واقعی نوعی نمود که از انتظام ملک و امذیت کمال دران مکان پر خار بظهور آمد و مبالغ کلی که گاهی از ابتدای تسخیر ملک در عهد حضرت خلد مکان و خلد منزل داخل خزانه نگشته بود بوصول در آرد اگر تردیدات مالی و ملکی آن رستم زمان و تهمتن وقت مفصل بر نگارد از سرور شده اختصار دور می آند - چون نظام الملک بهادر فتح جنگ همیشه مصروف فدویت بوده و غیر از صلاح وقت حرکتی نیجا از و بظهور نیامده درین ضمن از نزد محمد شاه بادشاه به تقاضای مصلحت وقت که فی الحقیقت از فتح جنگ نیز سوای آنکه سلطنت رفته خاندان تیموری را از سرنو تازه ساخت هر مو فافرمانی بظهور نیامده بود فیل و جواهر و خطاب آصف جاهی

رسید و به بندوبست ملک و تنبیه مفسدان و تادیب سرکشان و غمخواری حال زیردستان پرداخت و فسادیکه در عمل سابق از طرف مرهته و غنیم دیگر بود تخفیف یافت اگرچه بحسب ظاهر مبارز خان چوتته موافق قرار داد مادیات نمیداد و در تنبیه و تادیب مرهته تردد نمایان نموده بود اما هرگاه و هرجا منصوبان غنیم قابو میدافتند زیاده از چوتته و هرچه میتوانستند میگرفتند و اکثر راه ها مخوف بود *

الحال بذکر احمدآباد می پردازد - اگرچه از سوانحیکه دران صوبه بعد از واقعه حضرت خلد مکان رو داده محرر اوراق را اطلاع واقعی حاصل نشد اما آنچه بروایت مختلف و استماع تواتر مطلع گردید مجملی ازان می نگارد که در هرزمینیکه از افعال و کردار بنده های عامی فسق و فجور از حد میگذرد و ازانکه دنیا یکی از کارخانجات مکافات خائنه آفرینش اوست مقابل هزاران معصیت اثر غضب از نزول بلای قحط و وبا و فرستادن حاکم جابر و تسلط کفار فاجر و رو دادن جنگ و جدال و آفت جان و مال و ناموس بر ساکنان آنجا رو میدهد چنانچه صوبه احمدآباد که از جمله بیست و یک صوبه هندوستان طرف غربی معموره بود بکمال آبادی و زرخیزی که لکها قماش آنجا باطراف عالم خصوص مکه متبرکه و ایران و توران میرفت از سیر حاصلی تا عهد حضرت خلد مکان چه نویسم کمتر جاگیردار بی نصیب بود که کم از ده درازده ماه حاصل جاگیر او باشد و الا نه بیست ماه و بیست و پنج ماه برای اکثر مردم واجب الرعایت بهم میرسید و گوشه بود

که متوطنان آنجا از اکثر آفات سماوی مأمون و از وفور ارزانی غله و فواکه محظوظ زندگانی می نمودند بعد از عهد شاه عالم هرسال اثر گرانی و ویرانی آن صوبه و تسلط یافتن غنیم و رو دادن ظلمهای عظیم می افزود و بازیافت نمودن تخفیف داهی که قریب می چهل اک و پیده از عهد محمد اکبر بادشاه بعد تصرف ملک در اکثر پرگنات آن صوبه داده بودند و خانخانان در وزارت خود باوجود رویه کم آزاری که داشت داهیهایی تخفیف را باز یانت و ضبط نموده مبلغ دیگر نیز بر محصول کامل پرگنات آن صوبه افزود و آفت گرانی و ظلم هکام علاوه آن گردید و کار حاصل آن صوبه بجائی رسید که درین ایام آفت کمی محصول هیچ صوبه بآن نمی رسد - و از ویرانی و گرانی و فتور غنیم که دران ضلع روز افزون است چه نویسد در ایامیکه داؤد خان را ذوالفقار خان صوبه دار احمد آباد نموده بود بر سر سوختن هوایی بر در خانه و کوچه مشترک که میان هندو و مسلمین واقع شده بود و موانع آمدن مسلمانان و ممنوع نگردیدن هندو در تلافی آنکه مسلمانان برای طعام حضرت سرور کائنات گاو آورده ذبح نمودند و بر سر مسلمان هجوم آورده قصاب را آن قدر زدند که کشتند و بقوای ذبح نمودند و فساد فریقین چنان شعله آتش برانروخت که بسبب رعایت داؤد خان که همیشه در طرفداری کفره میکوشید چندین محله و رسته بازار و مال وافر سوخته گردید بلکه کار بسوختن در قاصی کشید و تا در سه روز چندین لکه روپیه را اقمشه و کذابخانه محافان بتاراج رفت و چاه نغمه سرگروه هر دو طرف برای استغاثه

روانۀ حضور شدند و رتن چند دیوان قطب الملک بدست آورد
 محضری که داود خان بر تعدی مسلمانان نموده داده بود
 جمعی از مسلمانان را که اعیان و فضلاء شهر رفته بودند
 مقید ساخت چنانچه بر محل مفصل بگزارش آمده بعده که
 حیدر قلی خان در آخر عهد محمد فرخ سیریه نیابت صوبه داری
 احمدآباد منصوب گردید آنچه از ظلم و تعدی او در ضبط سون
 جاگیر منصوبداران و جنگ و فساد که با صفدر علی خان پانی
 نموده و جمعی از مردم مشهور مسلمین و هندو را سیداست ناحق
 برآوردن و کشتن نمود در ذکر فساد و آشوب که بعد عمل سلطنت
 محمد فرخ سیر شهید رویداده بر زبان قلم جاری گشته - بعد ازان
 که صوبه داری احمدآباد به نظام الملک فتح جنگ مقرر گشت
 و حیدر قلی خان روانۀ حضور گردید شجاعت خان و ابراهیم
 قلی خان که از پیش آردهای حیدر قلی خان بودند در احمدآباد
 و رستم علی خان برادر سیوم شجاعت علی خان را در بندر سورت
 به نیابت گذاشته روانۀ حضور گردید و حقیقت هر سه برادر این
 صورت دارد که محمد کاظم نام مراد بخشی که از جماعداران عمده
 کار طلب و شجاعت پیشگان صاحب نسق شجاعت خان صوبه دار
 احمدآباد بود و احوال او در ذکر سلطنت حضرت خالد مکان مفصل
 گزارش آمده شش پسر داشت که هر کدام در شجاعت و تهوری
 خود را کم از رستم داستان نمی دانستند و سر نوشت هر سه برادر
 بزیر تیغ آمدن از روز ازل آنها شده بود از آنها یک پسر در صوبه
 داری ابراهیم خان در جنگ گویای های مفسد شربت شهادت

چشید و یک برادر در صوبه داری حیدر قلیخان بعد تردد نمایان در جنگ مفسد ان نواح جمونیز بکار آمد و یک برادر در فوجدارچی سورت در جنگ کفار آن ضلع بدرجۀ شهادت رسید و سه برادر دیگر که مانده بودند حیدر قلیخان پرداخت حال آنها در تجوینز اضافه‌های نمایان معزز نموده یکی را مخاطب بشجاعت خان و دومی را بخطاب رستم علیخان و سیومی را موسوم بابراهم علی خان ساخته بنیابت صوبه داری احمد آباد و بندر سورت گذاشته روانه حضور گردید بعد رسیدن حامد خان بهادر عمومی نظام الملک بهادر فتح جنگ به نیابت صوبه داری احمد آباد شجاعت علی خان که ابراهیم قلی خان برادر را در شهر گذاشته خود برای بندوبست برگزانت برآمده بود از شنیدن خبر حامد خان خواست که خود را بشهر رسانده در ممانعت بر روی حامد خان بسته دخل ندهد یا بعد گرفتن قول امان که روایت مختلف درین باب مسموع گردید باطاعت پیش آید ازان که میان ناسرداران غنیم و هر سه برادر همیشه فوج کشی و جنگ و فساد در میان بود و عمال چوتنه نمیدادند و صفدر خان بانی سوخته سختی حیدر قلی خان بود بهفت هشت هزار سوار با غنیم باستقبال حامد خان شتافته از سرکشی و صاحب داعیه بودن پسران محمد کاظم خاطر فشان کرده در فکر استیصال آنها گردیده بود و وقت رسیدن شجاعت خان که داخل شدن حامد خان بهادر نیز معاتفاق افتاد و شجاعت خان خود را یکم تاز برابر فیل حامد خان بهادر و ماند و پای قتال و جدال از هر دو طرف بمیان آمد و شجاعت خان

کشته گردیده بعده ابراهیم قلیخان در خانه رفته منزوی گردید
صغدرخان بانی که نزاع ته دای بسبب حیدر قلیخان باین خاندان
داشت بحسب ظاهر میانجی شده طرفین را فهمانده بانه دهری
گشته که دران صوبه شخصی درچنین مقدمات و معاملات مالی
بمیان آمده صاحب مطلب مغضوب را نزد حاکم برده ملازمت
فرموده خود کفیل بدقولی ان میگردد انرا بانه دهری میدنامند
یعنی بازوی او گرفته برای ملازمت می آرد و ابراهیم قلیخان
بر بانه دهری اعتماد نموده یکی از جماعداران معتبر دیگر را که
از ساکنان احمد آباد نوکر حامد خان بهادر شده بود درمیان آورده
به بانه دهری او رفته ملاقات نمود و حامد خان او را خلعت
و چپغه داده مهر بانی نموده در تسلی او کوشیده مرخص ساخت
بعد تفاوت یک هفته باغواهی صغدرخان و رهنمائی دیگر برهم کاران
حامد خان ازان قول برگردیده قرار برین مصلحت گرفت که
ابراهیم علی خان را طلبیده مقید باین ساخت بلکه در قطع شجر
حیات او باید کوشید اما از انکه گفته اند

* مصرع *

نهان کی ماند ان رازی نرو سازند محفلها

بسر کوشی هرگوش بگوش خبر این مصلحت بجماعداریکه میانجی
شده ابراهیم قلی خان را نزد حامد خان برده بود رسید او خود را
بعد دوپهر شب نزد ابراهیم قلیخان رسانده بر حقیقت اطلاع
داده گفت که اگر میتوانی برآ من هم رفیق توام و ترا جایی
محفوظ میتوانم رساند ابراهیم قلیخان عار فرار بر خود هموار
نمیتوانست نمود و پا بندگی ناموس نیز مانع برآمدن او از شهر گردید

جنگ از مرنو نواخته پا بمعرکه قتال گذاشت و ازین طرف رستم
 علي خان که بیشتر از مردم کارزار دیده قدیم الخدمت او کشته و
 زخمی گردیده بودند بمقابله پرداخت و دران حالت فوج پیلوجی
 برهر بهیر رستم علي خان تاخت آورد و بعد زد و خوردی که از
 هر دو طرف بمیان آمد شکست فاحش بر فوج رستم علي خان
 افتاد و رستم علي خان کشته گردید درین مابین فساد چند روز
 مرهته فوج هر دو طرف دست بغارت رسته بازار احمدآباد و داکین
 دراز کرده آنچه توانستند بتاراج بردند و آنچه از تاخت و تاراج غنیمت
 و لشکرهای طرفین بر پرگنات خصوص پرگنه بروده با اطراف آن
 و نواح دریای مهی چه نویسد که خون از چشم خامه خونبار جاری
 میگردد و بعد از آنکه این خبر بعرض محمد شاه بادشاه رسید سر بلند
 خان بصوبه داری احمدآباد مامور گردید حامد خان بهادر را
 آصفجه نزد خود طلبداشته و بعد رسیدن سر بلند خان که بصوبه داری
 احمدآباد مامور گردید با آنکه فوج هفت هشت هزار سوار که
 اکثر مردم بیش رزم دیده بودند و توپخانه عظیم همراه داشت
 بسبب انتشار افواج مقامیر در پرگنات سرکار صوبه مذکور به
 بندوبست ملک و تنبیه غنیمت نتوانست پرداخت و روز بروز تسلط
 کفار زیاده میگردد و نرخ غله رو بگرانی گذاشت و سر بلند خان
 در شهر بطریق محصوران نشسته بدون آنکه در برداشتن تعدی
 مقهوران چشم پوشی و اغماض بکار برد به پیکار و تنبیه آنها که
 نزدیک بمی هزار سوار جمع شده بودند نمی توانست پرداخت
 و تا درازگی شهر اکثر پرگنات بتاخت و تاراج مرهته ها درآمد و

دست خوش تاراجیان میگرددید و بسیاری از بیوپاریان و اهل
 حرفه و کاسبان موالید سه گانه جلا وطن گردیده و راف
 گذاشتند و بمرتبه ظلم و تعدی برساکنان و بیوپاریان و صرافان نامی
 گذشت چون مبلغ کلی طلب سپاه که زیاده از ضروری و غیر
 ضروری نگه داشته بود بسبب تاراج رفتن ملک که قادر بر دفع
 آنها نبوده شده بود و جماعداران برای تقاضای طلب خود هجوم
 آورده بر سر پرخاش و شوخی پیش آمدند آخر بذای تسلی و دفع
 فساد سپاه برین مقرر شده بود که جماعداران برات وجه طلب خود
 بر اسم هر صراف و بیوپاری میخواستند نوشته میدادند و آنها رفته
 بیوپاری و تجار را گرفته مقید ساخته بانواع شکنجه و عذاب زر خود
 تحصیل می نمودند و پرگزنه بیدرنگر که قصبه معموره پراز تجار و
 قوم ناگران مشهور که لکها دان وستد می نمودند درانجا آباد بودند
 و ان قطع زمین از معموره های هندوستان پراز اقسام مال و زر نقد
 و کان موالید سه گانه بود از تاراج غنیم که صوبه داران بفریاد ساکنان
 انجا نتوانستند رسید خرابه محض گردید بعده که بعرض محمد شاه
 بادشاه رسید از تغیر سر بلند خان صوبه داری به دوفکر سنگه
 راجه مقرر گردید بعد از رسیدن راجه که سر بلند خان دخل نداده
 میخواست بجنگ و پرخاش پیش آید آخر نتوانست لهذا چنان فرار
 نمود که چند روز اثری ازو ظاهر نگردیده بحضور نارسیده مغضوب
 بادشاه گردید و تامدتی حکم ملازمت نبود القصه که چنان صوبه
 در قلمرو هندوستان بهشت نشان هیچ صوبه بدان خوبی از طرف سیر
 حاصلی و وفور فواکه و ارزانی اکثر حبوبات و بقولات و اقسام اتمه

پیش بها که برای تجار ربع مسکون و فرستادن تحف و هدایا برای سلاطین هفت اقلیم آبرو بخش هندوستان بود بمرتبه ویران گشته که تجار و بیشتري از اهل حرفه جلا وطن گردیده و ترک خانمان موروثی نموده باطراف رفته پراکنده شدند مگر باز فضل الهی بفریاد مظلومان برسد و سایه توجه نظام المملکت بهادر فتح جنگ آصفجه بران ملک انگنده شود و سبب بحال آمدن و آبادی آن صوبه گردد *

باز بذکر بندوبست آصفجه که در صوبه

فرخنده بذیان حیدرآباد نموده می پردازد

هرجا که مفسدان دارالحرب بودند مثل زمیندار بد اصل واگنگیر که برای تسخیر قلعه و مسکن و ماوای تصدیع و هرجی بر لشکر حضرت خلد مکان در ایام محاصره گذشته بر محل باحاطه بیان در آمده و دیگر مفسدان نواح نو جز و برگذات کوال و سرکار ایکنندل و غیره که در اکثر برگذات از سرکشی زمینداران و متمردی کوه نشینان عمل واقعی نبود در اندک مدت به تسخیر و تصرف بهادران اسلام درآمد و خس و خاشاک کفر و ظلم اکثر جا ز دوده گردید و برخلاف عهد صوبه داران سابق که مدام در راهها از فتور و فساد رهنزان و تاخت و تاراج مرهته و زمینداران مفسد تردد مسافربین و مترددین متعذر بود راهها بامن و آمان جاری گردید و بدعت چوتنه غنیم که از جاگیر داران بازوای ظلم میگرفت و سوای آن فی صد ده روپیه بتمام سردیسمکھی از زمینداران و رعایا به تحصیل می آوردند و بدین وسیله کمایش داران بد عاقبت در هر هفته و ماه تغیر و تبدیل میدادند فرمایشهای زیاده از حوصله

رعایا مینمودند تصدیع و خفت بر حال عمال جاگیرداران جبر میدگذاشت آصفجاه چنان نمود که عوض از چوتنه صوبه حیدرآباد نقد از خزانه خود دست برداشته بدهند و ده روپیه سر صد بابت سردیسمکهی که از رعایا میگرفتند معاف نموده پای کمایشداران چوتنه و گماشتهای سردیسمکهی و راهداري که از آنها نیز انیت تمام بر مسافرین و مترددین و بیوپاریان میرسید از میان برداشته شد *

ذکر شمه از سوانح حضور لغایت سنه ۱۴

از جلوس محمد شاه بادشاه

الحال بذکر شمه از سوانح حضور می پردازد - خلعت و قلمدان وزارت از تغیر آصفجاه به قمرالدین خان بهادر عطا فرمودند و فرمان عنایت آمیز مشتمل بر مقرر نمودن وکالت معه خلعت و فیل و جواهر برای آصفجاه روانه فرمودند و بعد توک دوسه فرزند که از مشکوی محل خاص بهم رسیده زود ودیعت حیات نمودند حق سبحانه و تعالی شانه فرزند می از بطن صبیغه محمد فرخ سیر کرامت نمود آنرا مسدی باحد شاه ساخته جشن عالی نمودند حیدرقلیخان میر آتش که در خمس خانه با زوجة خود خوابیده بود از اثر شعله دل سوختگان جباری او در عالم حکومت رانی که طبع او بظلم راغب بود وقت شب در خسخانه آتش در گرفت زوجة او نیم سوخته جان بدر برد و چون اکثر اعضای حیدرقلی خان تا برآمدن از میان ان شعله آتش سوخته گردید هر چند در معالجه کوشیدند فائده نه بخشید تا جهان را پدرود نمود *

از واقعه صوبه اجمیر بعرض رسید که دژنگر سنگه پسر راجه
 اجیت سنگه قابو یافته خود را بخوابگاه پدر رسانده بجمده راجانستان
 پدر را بدار البوار فرستاد و راجه جی سنگه نیز مدام از پسر خود
 باوجود صغرسن و خواهرزاده پسر بدیده سنگه دژنگر بوندی که او نیز
 از هشت سال زیاده نداشت وسواس هراس آمیز از هر دو داشت
 بکشتن هر دو امر نمود - جعفر خان عرف محمد هادی که چندگاه
 خطاب مرشد قیالخان نیز داشت از ابتداء نشو و نما از دستگرفتنهای
 امانت خان خوانی گرفته میشد بصفت امانت و تدین که از بهترین
 صفات انسانی و گل سرسبد سرخروئی و نجات دوزجهانی است
 بانواع خوبی دیگر موصوف بود موافق صفای نیت و حسن عقیدت
 در کار آفا که نشان عاقبت بخیری از باب فطرت است حق سبحانه و
 تعالی او را بدوالت عظیم رسانده بود و در صوبه داری ملک پر وسعت
 زرخیز بنگاله نزدیک بیک قرن بعزت و آبرو بسر برده به نیکذامی
 زندگانی نموده و دیعت حیات سپرد - بعده که بعرض محمد شاه
 بادشاه رسید بر واقعه او افسوس نموده شجاع الدین خان خویش
 او را بعد عطای اضافه و خلعت ماتمی و عنایات لازمه صوبه داری
 بنگاله مرحمت فرمودند - و صوبه داری مالوه به تغیر دیا بهادر
 بمحمد خان بنگش بعنایت اضافه و اسپ و فیل مقرر فرمودند -
 حقیقت روشن اصفهان از تصرف شاه ایران و فوت سلطان حسین
 در محاصره افغانان که چندین لک آدم در ایام محصور گردید
 بسبب غلبه افغانان و گریانی غمه که بکمال فسط و وبا منجر گردید
 از شامت افعال خود ره نور بادیه عدم شدند سابق مجمل بزبان

قلم داده باز بگذارش آن می پردازد - شاهزاده طهماسب پسر سلطان حسین که در ایام محاصره از زیر ناپدان قلعه باچند نفر معدود قابو یافته بامید آوردن کمک خود را بگرجستان که وطن جد مادری او بود رسانده هرچند بگرد آوری لشکر که در مقابل خدمتگاری که از سلطان حسین در ایام مهم فرنگ بظهور آمده بود استدعای مدد کمک نموده فوج طلبید اگرچه بعد رسیدن افواج روم و برخاش جنگ و جدل بمیان آمدن با افغانان هرچه از بلاد سیر حاصل و بنادر مفتوحه افغانان توانستند بر آوردند اما خود متصرف شده زباده از افغانان مدعی ملک مغرب و به ایران گردیدند چون از جمله موانجات ایران بر سه چهار صوبه اراغنه و رومی دست نیافته بودند و جمله دوشهر حاکم نشین علاقه خراسان که هرات و مشهد مقدس باشد هر چند اصل ماده فساد افغانان از پای تخت هرات برخاسته بود حاکم مشهد مقدس که اسم او باختلاف روایت شاه قلی خان مسموع گردیده درین مدت ایام فساد افغانان که مکرر فوج محمود خان بقصد تسخیر مشهد آمده و از تردد شاه قلی خان حاکم انجا دست نیافت بعده که محمود خان وفات یافت اشرف نام که باختلاف قول خواهرزاده او میشد بجای محمود خان در صفهان جلوس نمود او نیز مکرر بر سر مشهد فوج کشی فرمود فائده مترتب نگردید تا آنکه اشرف خود با بیست و پنج هزار سوار جرار و دوازده هزار شتر ذخیره که بر هر کدام یک برقنداز و یک تیرانداز نشسته بودند خود را بمشهد مقدس رسانده بمحاصره پرداخت درینضمن شاهزاده طهماسب بعد سر گردانی هفت هشت سال و رسیدن

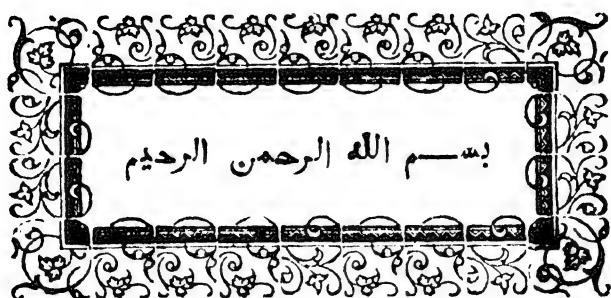
چندین صدمات لیل و نهار روزگار و بقول مشهور تا تهته صوبه هندوستان نیز رسیده مهربانیکه از محمد شاه بادشاه بدیده مراجعت نمود - درین آزان خبر وفات محمود خان انتشار یافت بسیاری از تومان داران گرجستان و جمعی از فوج قزلباش و صحرانشینان مبارز پیشه اطراف از شنیدن وفات محمود خان و قایم بودن حاکم مشهد خود را نزد شاهزاده طهماسب رسانده بودند قریب ده دوازده هزار سوار که بیشتر از آنها پناه کارزار دیده و مبارز پیشه گرجستان بودند فراهم آمدند چون در خزانه مزار حضرت امام علی رضا علیه السلام که از هشت صد و نه صد سال از اطراف هفت اقلیم از نقد و طلا و نقره آلات دران درگاه فیض آثار رسیده جمع میشد سواى آن از محصول پرگذاشت اطراف مشهد که فرمان فرمایان ایران نذر آن مرقد منور نموده اند سال بسال مبلغ کلی فراهم می آمد و سواى خرج لشکر و روشنائی مصرف دیگر ندارد - آنچه از زبان واریان نطقه ایران و خادمان و جاروب کشان آن درگاه فیض آثار بتواتر مسموع گردیده مبلغی کلی بیرون از احاطه حساب جمع شده بود و تا خروج امام مهدی علیه السلام جمع خواهد گردید موافق عقیده اهل ایران و حکم و بشارت امام علی رضا علیه السلام صرف آن خزانه امام مهدی آخر الزمان خواهند نمود سواى از فلوس سیاه و قماش پوشیدنی که حق خادمان و جاروب کشان درگاه امت باقی آنچه از طلا و نقره مسکوک و غیر مسکوک و جواهر لکوک در هر سال و ماه جمع میشود امانت حضرت امام مهدی دانسته دست تصرف بدان نمیرسانند بادشاه سابق ایران خود را

متوالی آن درگاه فیض آثار میکرد در ایام مهم قندهار زریکه مطلوب میشد موافق حشر عقیدت خود بعد حصول اذن که بر التماس ادعای قرض دستخط حضرت امام طی رضا شده بر می آمد متصرف شده باز واصل خزانه میساختند دیگر جرأت نداشت که دام و درمی بردارد چنانچه در ایام ابتدای خروج افغانان که از امرای قزلباش بدمعاش بهم افغانان مامور گردیده بمشهد رسید بدون اذن امام و منع خدام آن درگاه هفت هشت هزار تومان از خزانه خاص امام گرفته بتصرف خود درآورده بود آخر بتاراج افغانان درآمد و خود هم کشته گردید - درینولا که ایام نکال خاندان صفوی بر رجوع دولت مبدل گشت شاه قلیخان حاکم مشهد از شنیدن خبر نزدیک رسیدن شاهزاده به نیابت شاه ظهیرالاس از روی عقیدت خاص التماس درخواست مدد از خزانه امام با قبضه کمان زمردین فام و زر و مبارک که ملجای برآمد مرادات مستمندان و حصول شفای کوران و دیگر دردمندان محتاج درازخانه آن زبده خاندان مصطفوی است بصدق نیت روزه طی گرفته سه شب و روز بالاحاج و زاری دران مکان متبرکه بسر برده بعد که کمان سبز و التماس بدستخط مبارک رسید سی و چهل هزار تومان ازان خزانه فیض رسان متبرکه برآورده موافق قول مشهور جمهور شروع به نگاهداشت سپاه نمود و خود را بشاهزاده رسانده باتفاق بمقابله اشرف افغان پرداختند بعد از زک و خوردی که بمیان آمد در حمله اول چهار پنج هزار افغان طعمه شمشیر قزلباش و سرداران گرجستان که از چند سال تشنه خون افغان بودند گردیدند اشرف

که خود از قول برآمده بر فوج شاه طهماسب زده بود کشته گردید و لاش او را بعد جست و جوی بسیار از زیر لاشهای چند هزار افغان بر آوردند و شاهزاده بعد طواف آن مزار متبرکه و رساندن مبلغی بخدا و آنجا و بندوبست اطراف مشهد و تسلیح تجار و رعایای مالکدار که مبلغی تجار مشهد نیز بطریق قرض و نیاز خدمت بجا آوردند روانه اصفهان گردید - نائب اشرف تاب مقاومت نیاورده رو بفرار گذاشت - بعد افغان کشتی زیاده فوجها بجا بجا برای اخراج افغان و فوج روم تعیین نموده بعد مدت هشت و نه سال مورآرامی ملک موروثی گردید *

لغایت شروع هفته چهارده به تحریر مجملی از سوانح عهد محمد شاه بادشاه پرداخته - انشاء الله تعالی بعد ازین بشرط بقای هیات و وفا نمودن فرصت آنچه اتفاق افتد به تطویر تغییر و تبدیل رضع روزگار قلم رنجه خواهد داشت *

تمام شد

فهرست مردمان و مواضع و قلعبات و آبهاییکه در اولین حصه
منتخب المذاب تصنیف خانی خان (خوانی خان) واقع شده اند
بترتیب حروف هجاء - اما نامهاییکه در یک صفحه مکرر آمده است
هنگام آن صفحه مکرر ننوشته شد بلکه بر یکبار اکتفا کرده آمد
بهره گیران این کتاب را باید که آن صفحه را کامل ملاحظه فرمایند تا
بر همگی حالات مرقومه آن صفحه آگاهی یابند - و نیز چونکه قلعبات
بلفظ قلعه و آبها بلفظ آب یا دریا ممیز می شوند اسماء قلع و بحار
را جداگانه ننوشتیم بلکه بر دو عنوان مرتب ساختیم یکی برای مردمان
و دیگری برای مواضع و غیره *

* والله المستعان فی الابتداء و الاستتباب - و الیه المرجع و المآب *

خان بود - ۱۷۲ - ۲۰۳ - ۲۲۰

۲۵۸ - ۲۵۷ - ۲۵۹

۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۱ - ۲۸۹

۲۹۵ - ۳۰۱ - ۳۲۹ - ۳۲۷

۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵

* حرف الف - مردمان *

آرام دل لوی - ۱۴۹ - ۱۴۰

آصف خان یمین الدوله پسر

اعتماد الدوله پیشتر اعتقاد

خواجہ ابوالمکارم - ۳۳	۳۳۷ - ۳۴۲ - ۳۵۹ - ۳۶۰
سلطان ابراہیم لودی فرمان روای	۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۶۴ - ۳۶۷
ہندوستان - ۴۵ - ۴۷ - ۴۸	۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱
۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳	۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۸۱ - ۳۸۲
۵۵ - ۸۹ - ۹۳	۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱
میر ابو البقا - ۶۶	۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۷ - ۳۹۸
ابوالقاسم قلعه دار - ۹۹ - ۱۲۲	۳۹۹ - ۴۰۷ - ۴۱۳ - ۴۳۰
ابراہیم خان سور شوہو خواہر	۴۴۹ - ۴۵۳ - ۴۶۲ - ۴۶۳
عدای - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲	۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷
۱۱۳	۴۶۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۵۰۴
ابو المعالی سید - ۱۲۴ - ۱۲۹	۵۰۷ - ۵۳۱ - ۵۷۰ - ۵۸۰
۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۷	۵۸۴ - ۵۸۸ - ۷۰۱
ابراہیم خان ارزبک - ۱۶۶	آسا اہیر بانی قلعه آسیر - ۲۱۵
ابراہیم حسین میرزا - ۱۷۷ - ۱۷۸	آصف خان عبد المجید - ۲۳۸
۲۳۷	آتش خان نظام الملکی - ۳۱۸
حکیم ابوالفتح - ۱۹۱ - ۱۹۳ - ۲۵۸	۳۲۱
شیخ ابوالفضل پسر شیخ مبارک	ابوسعید میرزا پسر سلطان محمد
۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۱۲	۲ - ۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۱ - ۲۲
۲۲۰ - ۲۲۳ - ۲۳۸ - ۲۴۱	ابوالفدا مورخ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۳
۲۵۴ - ۵۰۹	میرزا ابا بکر پسر میرزا میدان
میر ابوالقاسم تمکین - ۲۵۲	شاہ - ۱۷
خواجہ ابوالحسن - ۲۵۷ - ۲۶۴	ابراہیم بیگ - ۲۵ - ۸۲

ابراھیم بیگ ملازم سبحان قلی	۲۷۶ - ۳۱۴ - ۳۱۷
۷۵۴	۳۱۸ - ۳۲۱ - ۳۲۵ - ۳۳۵
میرزا ابراهیم ادھم خواہر زادہ	۳۵۴ - ۳۶۱ - ۳۶۸ - ۳۶۹
تقرب خان - ۷۱۵	۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۶ - ۳۸۲
میر ابوالفضل معموری - ۷۴۷	۳۹۰ - ۴۰۱ - ۴۱۴ - ۴۱۸
اپ روپ (نام فیل) - ۲۳۰	۴۲۴ - ۴۲۶ - ۴۲۹ - ۴۳۰
سلطان احمد میرزا - ۱۹ - ۲۲	۴۵۲ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۵۸۷
۲۳ - ۲۴ - ۳۴	۶۷۶
احمد تہذبل - ۲۵ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹	ابراھیم خان صوبہ دار - ۳۳۵ - ۳۳۸
۳۳	ابو طالب پسر آصف خان
احمد سلطان صفوی - ۴۲	(شایدستہ خان) - ۳۷۰ - ۳۷۲
احمد شاہ - ۶۳	۳۸۱ - ۳۸۶ - (شف شین)
میرزا احمد ترکمان - ۹۳	خواجہ ابوالحسن مشہدی لشکر
احمد خان سور حاکم پنجاب	خان - ۴۰۲ - (شف لام)
سکندر شاہ شوہر خواہر عدلی	ابدال کافر - ۴۵۴
شاہ - ۱۱۱ (شف سین)	ابوالفتح فرستادہ فتح خان - ۴۶۷
احمد جام قدس سرہ - ۱۱۵ - ۱۲۷	میر ابوالحسن - ۵۲۲ - ۵۲۷
احمد سلطان شاملو - ۱۱۷	۵۳۱ - ۴۵۰ - ۶۸۹
احمد خان نیشاپوری داماد ماہم	قاضی ابوسعید - ۵۲۲ - ۵۲۷ - ۵۳۱
اتکہ - ۱۳۵ - ۱۴۳	ابوالقاسم پسر سیف خان - ۵۷۸
مید احمد خان بارہہ - ۱۷۶ - ۱۷۸	ابراھیم بکارل آدم نذر محمد خان
۹۳۲	۶۳۵

ارجن وادراجه بیتهداس - ۴۰۲

۴۰۳

قوم از بگان - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳

م - ۱۱۶ - ۱۸۹ - ۲۳۷

۲۶۱ - ۴۰۲ - ۴۱۰ - ۴۷۲

۴۰۸ - ۴۱۲ - ۴۱۴ - ۴۱۵

۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۲۴ - ۴۲۶

۴۲۹ - ۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۵

۴۳۶ - ۴۳۸ - ۴۴۰ - ۴۴۲

۴۴۵ - ۴۴۷ - ۴۵۱ - ۴۵۳

۴۵۵ - ۴۵۵ - ۴۵۷ - ۴۵۸

۴۵۱ - ۴۶۱ - ۴۶۲ - ۴۶۳

۴۶۵ - ۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷

۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۰ - ۴۷۱

۴۷۳ - ۴۷۵ - ۴۸۴ - ۴۸۷

۷۱۳ - ۷۱۷ - ۷۱۸

شاه اسمعیل صفوی شاه ایران

۳۹ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳

۴۵ - ۴۴ - ۴۰ - ۴۶۰

اسمعیل جلوانی سردار - ۴۷

اسلام خان - ۲۶۰ - ۲۷۳ - ۴۰۷

۴۱۳ - ۴۹۱ - ۵۵۹ - ۵۶۰

احمد بیگ برادرزاده ابراهیم - ۳۴۵

احسن الله غضنفر خان پسر

خواجه ابو الحسن - ۳۵۴

احمد بیگ پسر حداد - ۳۵۸

احمد خان فیازي - ۵۲۱

احمد بیگ ملازم علی مردان - ۵۵۶

مید احمد سعید - ۴۰۷ - ۴۸۰

۷۰۸

میر احمد خان ولد سیادت خان -

۷۱۷ - ۷۴۶

میرزا احمد داماد شاه -

۷۴۶ - ۷۴۷

اختیار خان ملک - ۷۷ - ۷۸

اختیار ملک گجراتی - ۱۷۸

۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳

ادهم خان - ۱۴۵ - ۱۴۳ - ۱۵۲

۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۶۱ - ۱۶۲

آدی رام - ۳۴۴

ارادت خان وزیر - ۳۴۸ - ۳۷۱

۳۸۸ - ۳۹۹ - ۴۱۰ - ۴۲۴

ارسلان آقا فرستاده شاه روم - ۵۷۴

۵۷۵ - ۵۸۱ - ۶۴۲ - ۶۴۵

۱۸۲ - ۱۸۱ - ۱۸۰ - ۱۷۹

۱۹۷ - ۱۹۵ - ۱۸۸ - ۱۸۳

۲۳۳ - ۲۰۳ - ۲۰۲ - ۲۰۱

۲۷۷ - ۲۶۲ - ۲۵۹ - ۲۳۴

۳۵۴ - ۳۳۷ - ۲۹۹ - ۲۷۹

۳۸۹ - ۳۸۶ - ۳۲۴ - ۳۲۸

۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۳ - ۴۳۴

۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۹ - ۴۵۰

۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴

۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۵

۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳

۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۸

۷۵۹ - (شف غین)

اعتماد الدوله پدرو نور جهان - ۲۴۷

۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۸۰ - ۲۸۱

۳۲۵ - ۳۳۰

اعتماد الدوله غیاث بیگ طهرانی

۲۴۸ - ۲۵۰ - (شف غین)

اعتبار خان (هندوی صاحب مدار)

۲۵۸ - ۳۳۳ - ۳۳۷

اعتماد خان پسر اعتماد الدوله -

۲۷۶ - ۲۷۷

۵۶۸ - ۵۷۰ - ۶۱۰ - ۶۶۰

۶۷۴ - ۷۰۵ - ۷۱۳ - ۷۵۹

اسد خان محمد معصوم - ۴۶۲

۷۵۲ - (شف میم)

اسحق بیگ - ۵۱۶ - ۶۱۶

۶۲۸ - ۶۲۹

اسمعیل نبیرة عادل خان - ۵۴۱

اسمعیل امام اسمعیلیه - ۵۹۳

اسد الله برادر دیندار خان - ۶۱۷

میر اسحق پسر اعظم خان - ۶۸۵

میر اسد الله خان بخاری عرف

میر میوان - ۷۴۷ - (شف میم)

اصالت خان - ۵۵۲ - ۵۸۳ - ۵۸۵

۶۰۸ - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴

۶۲۴ - ۶۲۷ - ۶۲۹ - ۶۳۱

۶۳۴ - ۶۳۸ - ۶۵۹

اعظم همایون - ۱۰۵ - ۱۱۰

خان اعظم شمس الدین - ۱۵۵

۱۶۲

اعتماد خان وزیر سلطان مظفر - ۱۷۵

خان اعظم اتکه کوکلتاش خان

اصل نامش میرزا عزیز - ۱۷۸

النقوا مادر بوزنجرخان - ۷ - ۸	۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶
۱۳	۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۱
میرزا الغ بیگ پسر میرزا شاه رخ	۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۷۸
۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۲ - ۳۵ - ۳۸	۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳
۱۶۹ - ۱۷۰ - ۳۰۷	۱۸۵ - ۱۸۹ - ۱۹۱ - ۱۹۲
آله وردی خان ترکمان - ۳۱۸	۱۹۴ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸
۵۰۷ - ۵۲۱ - ۵۲۳ - ۵۵۲ - ۵۸۵	۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۱۳
۵۸۹ - ۵۹۴ - ۶۰۱ - ۶۴۲ - ۶۸۱	۲۱۴ - ۲۱۶ - ۲۱۸ - ۲۱۹
۷۱۴ - ۷۵۹	۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۳ - ۲۲۴
آله یار خان - ۵۵۹	۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۱
الذفات خان ولد میرزا رستم صفوی -	۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۵ - ۲۳۷
۵۹۴	۲۳۹ - ۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۶
الذفات خان پسر اعظم خان - ۶۲۱	۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۵
المانیان - ۶۳۹ - ۶۴۰ - ۶۴۷	۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۹ - ۲۶۲
۶۴۹ - ۶۵۰ - ۶۵۸ - ۶۶۲ - ۶۶۹	۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶
۶۷۰ - ۶۷۱	۲۸۸ - ۲۹۳ - ۲۹۶ - ۳۰۳
میرزا امینا مورخ نامش میر محمد	۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۸ - ۳۱۰
امین - ۱۶۵ - ۲۴۸ - ۳۴۶	۳۲۱ - ۳۲۹ - ۳۵۱ - ۳۵۲
امین خان کوا - ۲۳۷	۳۸۲ - ۴۰۵ - ۷۱۴ - ۷۳۲
امام قلیخان فرمان فومای توران	۷۳۸ - ۷۵۷
برادر نذر محمد خان - ۲۶۰	اکبر شاه (دیگر) از اولاد شاه جهان
۲۶۱ - ۳۸۷ - ۴۰۰ - ۴۰۱	۵۹۲

۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۴۶

۵۵۹ - ۵۶۱ - ۵۶۲ - ۵۶۳

۵۶۹ - ۵۷۲ - ۵۷۳ - ۵۸۹

۵۹۲ - ۵۹۴ - ۵۹۷ - ۶۰۰

۶۰۴ - ۶۰۷ - ۶۱۱ - ۶۱۶

۶۴۹ - ۶۵۴ - ۶۵۷ - ۶۵۸

۶۵۹ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳

۶۶۴ - ۶۶۵ - ۶۶۶ - ۶۶۷

۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۸ - ۶۷۱

۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۸۰ - ۶۸۴

۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۹۰ - ۶۹۲

۶۹۵ - ۶۹۷ - ۶۹۹ - ۷۰۰

۷۰۳ - ۷۰۵ - ۷۰۹ - ۷۱۰

۷۱۱ - ۷۱۳ - ۷۲۰ - ۷۲۶

۷۲۸ - ۷۴۱ - ۷۴۴ - ۷۴۵

۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹

۷۵۸ - ۷۶۰ - ۷۶۵ - ۷۵۹

۷۵۵ - ۷۵۶

اوتگ خان - ۱۰

اوزن حسن ترکمان - ۱۸ - ۲۵ - ۲۷

۲۸

اردیسنکجه پهر راجه مالدیو -

۶۰۵ - ۶۰۴ - ۶۳۳

امان الله - ۳۹۱

امام قلی خان پهر جان چارخان -

۴۲۶

امرسنگه زمیندار - ۴۴۰ - ۴۰۱

۴۰۲ - ۴۰۳

امام قلی بیگ پهر جمشید بیگ -

۶۲۱

راجه امر سنگه - ۶۸۵

امام قلی یوز باشی ملازم شاه

ایران - ۷۱۰

امیر خان - ۷۵۳

انجه خان ثانی - ۳

انی رای - ۴۳۱

انوپ منگه - ۴۳۳

اورنگ زیب عالمگیر خلد مکانی

خلد آرامگاه - ۲۵۵ - ۲۷۳

۲۸۷ - ۲۹۶ - ۳۷۷ - ۳۸۱

۳۹۹ - ۳۹۸ - ۴۲۵ - ۴۷۳

۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۸۸ - ۴۹۱

۵۰۲ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۳

۵۱۶ - ۵۳۸ - ۵۴۱ - ۵۴۲

قلعه اژک - ۱۸۹ - ۱۹۳ - ۳۷۱

اژک - ۳۷۱

اژاره - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲

صوبه اجمیر - ۱۰۰ - ۱۵۹ - ۱۷۳

۱۷۴ - ۱۷۵ - ۲۱۴ - ۲۱۷ - ۲۴۵

۲۷۷ - ۳۳۹ - ۳۷۷ - ۳۸۱

۳۸۳ - ۳۹۴ - ۵۳۹ - ۵۹۷ - ۹۷۲

اجین - ۵۳۹ - ۷۲۹

بلده آچه - ۵۴۸

احمدنگر - ۶۳ - ۷۹ - ۱۹۴ - ۲۰۴

۲۰۵ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۱۳ - ۲۴۲

۲۸۸ - ۳۲۰ - ۳۴۸ - ۳۸۴

۴۲۹ - ۴۹۵ - ۵۲۱ - ۵۲۹

صوبه احمد آباد - ۹۷ - ۷۳ - ۷۴

۷۵ - ۷۶ - ۷۹ - ۸۰ - ۹۵ - ۱۵۱

۱۴۵ - ۱۷۰ - ۱۷۳ - ۱۷۵ - ۱۷۹

۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۳

۱۸۴ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۵

۱۹۴ - ۲۰۱ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۸

۲۳۳ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۷۱ - ۲۷۵

۲۷۸ - ۲۷۹ - ۲۸۹ - ۲۹۴ - ۲۹۵

۲۹۴ - ۳۰۵ - ۳۰۹ - ۳۳۷

۲۴۵ - ۲۴۹

اودیهنگه پسر و اناسانکا - ۲۷۸

اوگر سین کچه و اهه تها نندار - ۹۴۹

اهتمام خان داروغه - ۴۳۱

ایرج پسر فریدون - ۷

ایلندر - ۱۳

ایجل - ۱۳

میر ایوب - ۴۴

ایرج خان - ۷۲۵

* مواضع و غیوه *

آذر بایلیجان - ۱۵ - ۱۹ - ۱۷ - ۲۶۲

قلعه آسیر برهان پور - ۷۹ - ۲۰۳

۲۱۳ - ۲۱۵ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۷۷ - ۳۸۱

آسیر - ۲۰۴ - ۴۷۱

بندر آچه - ۴۱۰

آصف آباد - ۷۰۷

ملک آشام - ۵۴۹ - ۵۵۹

دریای اژک - ۴۹ - ۴۴۹ - ۹۷۴

۹۸۰

قلعہ افراس - ۴۳

دار الخلافت اکبر آباد (آگرہ)

۵۲ - ۵۳ - ۵۵ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۴

۶۷ - ۷۲ - ۷۳ - ۸۰ - ۸۲ - ۸۳

۸۴ - ۸۵ - ۹۵ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰

۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۱۰

۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۴ - ۱۲۸ - ۱۲۹

۱۳۰ - ۱۴۱ - ۱۴۳ - ۱۴۵ - ۱۵۱

۱۵۴ - ۱۶۵ - ۱۶۷ - ۱۶۹ - ۱۷۴

۱۷۸ - ۱۸۳ - ۱۹۷ - ۲۱۳ - ۲۱۴

۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۲۰ - ۲۲۴ - ۲۲۸

۲۴۴ - ۲۴۶ - ۲۵۲ - ۲۵۸ - ۲۵۹

۲۹۴ - ۲۸۶ - ۲۹۶ - ۲۹۷

درین صفحہ مذکور متعارف و نذبالہ دار

امت - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۳۳

۳۳۴ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۵۸

۳۹۱ - ۳۹۴ - ۳۹۵ - ۴۰۴

۴۰۶ - ۴۱۲ - ۴۱۴ - ۴۱۵

۴۴۲ - ۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۷۳

۵۰۳ - ۵۳۹ - ۵۴۱ - ۵۶۶

۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۶۴۶

۶۷۲ - ۶۷۴ - ۶۷۸ - ۶۷۹

۳۳۸ - ۳۵۷ - ۳۸۳ - ۳۹۱

۳۹۲ - ۳۹۳ - ۴۰۴ - ۴۲۶

۴۴۵ - ۵۰۲ - ۵۰۳ - ۵۴۷

۵۴۸ - ۵۶۷ - ۵۸۲ - ۵۹۳

۶۰۷ - ۶۲۵ - ۶۴۱ - ۶۴۶

۶۷۲ - ۶۸۰ - ۶۹۳ - ۷۱۳

۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۵۳

قلعہ احمد نگر - ۲۰۵ - ۲۰۸

۲۱۵ - ۲۹۱ - ۳۰۵ - ۳۲۰ - ۳۹۵

قلعہ احمد آباد - ۳۲۲

اخسی - ۲۸ - ۲۹

آدیپور - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۲۷۸ - ۲۷۹

تعلقہ اداس - ۴۳۷

اردبیل - ۱۸ - ۶۹۷

ارغون - ۳۶

اسلام آباد نزدیک الہ آباد - ۴۵۴

اسلام آباد - ۵۶۸

استر آباد - ۶۵۵

استنبول - ۷۲۰

اصفہان (صفہان) - ۳۰۵ - ۵۵۴

۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۶۹ - ۵۷۵ - ۶۲۱

۶۴۰ - ۶۴۵ - ۶۸۴ - ۷۲۳

قلعه انکبی - ۵۳۰	۷۰۱ - ۷۰۰ - ۶۸۵ - ۶۸۰
اندراب - ۶۱۵	۷۲۸ - ۷۱۴ - ۷۰۹ - ۷۰۷
اند جو - ۶۳۸ - ۶۳۹	۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۳۴ - ۷۲۹
اورچند - ۱۹	قلعه اکبر آباد (آگره) ۵۳ - ۱۰۴
اور کند - ۲۹ - ۶۳۳	۲۴۸ - ۲۳۶ - ۲۱۸ - ۱۶۵
اور یسه - ۱۹۷ - ۲۲۲ - ۴۶۱ - ۵۸۳	۵۱۶ - ۳۳۷ - ۳۳۴ - ۲۵۰
۵۸۸ - ۵۹۱ - ۶۷۲	۲۸۷ - ۵۴۰
صوبه اوده - ۳۴۷ - ۳۹۸ - ۶۷۲	اکبر پور ۳۳۹ - ۱۴۱ - ۳۷۷ - ۵۳۸
قلعه اوده گیر - ۴۶۳ - ۵۲۱	الور - ۸۴
۵۲۹ - ۵۳۸ - ۵۲۷ - ۵۲۴	صوبه آله آباد - ۲۱۸ - ۲۲۲ - ۲۲۶
۵۴۰ - ۵۴۱ - ۷۵۰	۲۹۹ - ۲۹۸ - ۲۸۸ - ۲۲۸
قلعه اوندچ - ۵۰۶	۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۹۸ - ۴۵۴
قلعه اوسه - ۵۲۱ - ۵۲۴ - ۵۲۷	۶۱۰ - ۶۷۲
۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰	قلعه آله آباد - ۲۳۶
ایران - ۳ - ۴ - ۷ - ۴۰ - ۴۴ - ۴۵	آله باس - ۳۴۷
۵۸ - ۶۰ - ۶۱ - ۷۰ - ۷۹ - ۱۰۶	حصار امرکوت - ۱۲۷
۱۱۸ - ۱۱۷ - ۱۱۶ - ۱۱۵ - ۱۱۲	بلده انزار - ۱۵
۱۱۹ - ۱۲۶ - ۱۲۸ - ۱۳۳ - ۱۳۴	ولایت اندجان - ۱۹ - ۲۲ - ۲۴
۱۳۸ - ۱۴۳ - ۱۶۱ - ۱۷۲ - ۱۸۰	۲۵ - ۲۶ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۶۳۶
۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۴ - ۲۳۷ - ۲۳۹	۶۷۰
۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۵۶ - ۲۶۰ - ۲۶۲	قلعه اندجان - ۲۱ - ۲۷ - ۲۸
۲۶۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۹ - ۳۰۰	پرگنده انگواه - ۵۲۴

مکازی - ۲-۱۶-۲۰-۲۱-۲۲

۲۳-۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸

۲۹-۳۰-۳۱-۳۲-۳۳-۳۴

۳۵-۳۶-۳۷-۳۸-۳۹-۴۰

۴۱-۴۲-۴۳-۴۴-۴۵-۴۶-۴۷-۴۸

۴۹-۵۰-۵۱-۵۲-۵۳-۵۴-۵۵-۵۶

۵۷-۵۸-۵۹-۶۰-۶۱-۶۲-۶۳-۶۴

۶۵-۶۶-۶۷-۶۸-۶۹-۷۰-۷۱-۷۲

۷۳-۷۴-۷۵-۷۶-۷۷-۷۸-۷۹-۸۰

۸۱-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵-۸۶-۸۷-۸۸

۸۹-۹۰-۹۱-۹۲-۹۳-۹۴-۹۵-۹۶-۹۷

۳۷۴

بایه منقر بن قاید و خان - ۸-۱۳

بابای کابل - ۱۹

بابا بیگ - ۷۹

باز بهادر حاکم مالوه - ۱۵۲-۱۶۰

۱۶۱

حضرت خواجه باقی بالله - ۲۴۰

راجہ باسو - ۲۵۲-۲۹۷-۳۰۶

بابا حسن ابدال - ۳۰۰

بابا شیخ ابن یمین - ۳۰۶

باقرخان - ۳۹۸

۳۰۶-۳۰۷-۳۲۳-۳۲۵

۳۲۶-۳۲۷-۳۸۱-۳۸۳

۳۹۰-۴۱۰-۴۱۶-۴۵۴

۴۷۱-۴۷۳-۵۱۶-۵۱۹

۵۲۳-۵۳۴-۵۴۴-۵۵۵

۵۵۷-۵۵۹-۵۶۰-۵۶۶-۵۶۷

۵۶۹-۵۷۱-۵۷۴-۵۷۵-۵۷۶

۵۹۰-۵۹۳-۵۹۸-۶۲۰-۶۲۱

۶۲۲-۶۲۸-۶۴۰-۶۴۱-۶۴۲

۶۵۰-۶۵۲-۶۸۱-۶۸۴

۶۸۵-۶۸۷-۶۸۹-۶۹۶-۶۹۷

۶۹۸-۶۹۹-۷۰۱-۷۰۳-۷۱۰

۷۱۳-۷۱۴-۷۱۵-۷۲۰-۷۲۳

۷۲۷

ایلاق - ۲۶

ایرج پور - ۱۸۸

قلعه ایرج - ۴۰۹

قلعه ایروان - ۵۶۱

ایلاق سزگ سفید - ۵۷۹

* حرف باء - مردمان *

ظہیر الدین محمد بابیر شاہ فردوس

- باقر کشمیری - ۴۰۸
 باقیخان - ۵۴۸-۵۷۸-۵۹۷-۶۸۰
 سید باقر ملازم دارا شکوه - ۷۰۵
 بدن افغان - ۶۳
 بجلی [نام توپ] - ۴۵۷
 بحری بیگ ایلیچی ایران - ۴۱۰
 ۱۹م - ۴۲۲
 بغت الفساد بیگ عمه جهانگیر شاه
 (محمد سلیم) - ۲۲۶
 بداغ خان قاجار - ۱۱۹
 بداغ بیگ ترکمان - ۲۵۸
 میرزا بدیع الزمان پسر میرزا
 شاه رخ - ۳۳۶
 بدیع الزمان خویش خواجه
 ابو الحسن - ۳۷۶
 راجه بدن هنگه - ۶۸۰
 برکل - ۱۳
 شیخ برهان الدین - ۲۴-۲۱۴
 خواجه برلاس - ۷۶
 برهان نظام شاه احمد نگر - ۷۹
 برج علی نوکر خانزمان - ۱۳۹
 برهان الملک - ۱۸۸
 میرزا ابر خوردار [خان عالم] خلف
 میرزا عبد الرحیم - ۲۶۰-۲۶۲
 خواجه ابر خوردار نقه شبنمی داماد
 مهابت خان - ۳۶۰
 میر برکه میرتزک - ۴۱۹-۴۲۲
 شیخ برهان الدین قطب عالم
 نبیر محمد مخدوم جهاننیاں - ۵۴۸
 راجه بکر ماجیت راجه گوالیار
 ۵۳-۵۲-۲۹۰-۲۹۲-۲۹۷
 ۳۰۶-۳۱۶-۳۱۷-۳۱۸
 ۳۲۱-۳۳۵-۳۳۶-۳۳۷
 ۳۳۹
 رانا بکر ماجیت حاکم چتور بعد
 رانامانکا - ۷۳-۷۴
 بکر ماجیت پسر حجهار بنذیلہ
 ۴۳۸-۵۰۶-۵۰۷-۵۰۸
 ۵۰۹-۵۱۴-۵۲۲-۵۵۰
 بکتاش خان آدم شاه ایمان - ۵۷۵
 ۵۷۷-۵۷۶
 بلوچان - ۶۴-۱۷۸
 بلندخان خواص - ۳۸۰
 سیدی بلال شمشیر خان - ۴۶۲

۲۰۸	بزارسي نائب اوضل خان-۲۶۱
بهادر دل پسر راجي علي (سلطان	۳۸۹-۳۹۱
بهادر) - ۲۱۳-۲۱۵	بنديله - ۴۳۸-۴۵۵
بهادر شاه خلد منزل - ۲۵۵-۵۹۴	بوزنچرخان از اجدان چندگيز خان
بهرجي زميندار بکلانه - ۲۹۳	بن النقاوا - ۷-۸-۱۳
۵۴۶-۵۶۱-۵۶۳-۵۶۴	بوننا خان بن بوزنچرخان - ۸-۱۳
راجه بهيم - ۳۱۷-۳۳۵-۳۴۶-۳۵۲	بهارخان - ۴۷-۱۱۰
بهار بانو بيدگم صديق جهانگير شاه -	سلطان بهلول لودي - ۶۴-۸۷
۳۵۸	۱۱۳
بهارت سنگهه بنديله - ۴۰۷	سلطان بهادر گجراتي - ۷۲-۷۳-۷۴
بهادر خان روهله - ۴۰۷-۴۰۹	۷۵-۷۶-۷۷-۷۹-۸۰-۸۲
۶۹۵	شيخ بهلول - ۸۲
بهادر خان - ۴۵۸-۴۶۵-۴۷۴	بهادر خان لوهاني مخاطب به
۵۲۰-۵۲۱-۵۲۹-۵۷۸-۵۸۵	سلطان محمد - ۸۹
۵۸۷-۵۸۹-۶۰۹-۶۱۳-۶۲۴	بهرام ميرزا برادر شاه طهماسب -
۶۳۱-۶۳۴-۶۳۸-۶۴۹-۶۵۶	۱۱۸
۶۶۱-۶۶۲-۶۷۵-۶۷۶-۶۷۷	بهادر خان برادر خانزمان - ۱۵۴
۶۷۸-۶۸۲-۶۸۳-۷۳۶-۷۵۵	۱۴۵-۱۷۰
۷۵۹	راجه بهاري مل - ۱۵۹-۲۳۸
بهار سنگهه بنديله - ۴۰۹-۴۳۳	راجه بهگوان داس - ۱۷۷-۱۸۶
۵۹۱-۶۰۶	۱۸۹-۲۳۸-۲۴۵
بهاول - ۴۱۲-۴۱۹	بهادر خان نديرو برهان نظام شاه -

۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۵

۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸ - ۱۳۹

۱۴۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۳

۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۴۷

۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۵۰ - ۱۵۱

۱۵۲ - ۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۵۵

۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱

بی بی بائی زن سلیم شاه - ۱۰۷

راجہ بیریل (بیربر) - ۱۹۱ - ۱۹۲

۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵

بیگم سلطان دختر ابراهیم عادل

شاه - ۲۱۵

بیسنگھہ راز - ۳۱۸

بیرم بیگ بخشی - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۴۱ - ۳۴۲

راجہ بیتھلداس - ۴۱۶ - ۴۱۷

۴۱۸ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۱

۷۵۹ - ۷۶۰

بیرم زمیندار (دولت مند خان)

پھر پھر جی - ۵۹۴

بیگ ارغلی خان سردار قاضی

توزان - ۹۶۱ - ۹۶۲ - ۹۶۳ - ۹۶۴

بہروز خان نظام الملکی - ۴۲۵

بہادر خان پھر دریا خان - ۴۳۱

۴۳۲ - ۴۳۳

بہلول خان - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴

۴۸۰

راجہ بہاری - ۴۹۰

بہیم نرائین زمیندار - ۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۰۹

بہادر بیگ - ۵۱۵

بہادر افغان - ۵۲۲ - ۵۲۳

بہلول بیجا پوری - ۵۲۲ - ۵۲۳

بہوجراج حارس اوسہ - ۵۳۹

بہیلان - ۵۴۴ - ۵۴۵

بہاوسنگھہ پسر راجہ جگت سنگھہ -

۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷

بہرام خان پسر نذر محمد خان -

۶۲۹ - ۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۲

۶۴۵ - ۶۴۶

مولانا بینائی (ثنائی شاعر) - ۶۴۶

بیرم خان خانخاندان خان بابا -

۷۸ - ۷۹ - ۸۰ - ۸۱

۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵

۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۲۹

۱۸۹ - ۱۶۹ - ۱۶۸ - ۱۶۵

۶۰۹ - ۶۰۸ - ۵۴۹ - ۴۰۳

۶۱۹ - ۶۱۸ - ۶۱۳ - ۶۱۱

۶۲۸ - ۶۲۴ - ۶۲۳ - ۶۲۰

۶۴۰ - ۶۳۸ - ۶۳۷ - ۶۳۲

۶۵۰ - ۶۴۶ - ۶۴۴ - ۶۴۲

۶۷۵ - ۶۷۳

صوبهٔ برهان پور - ۶۷ - ۷۵ - ۷۹

۱۸۸ - ۱۸۴ - ۱۶۴ - ۱۶۰

۲۱۳ - ۲۰۴ - ۲۰۳ - ۱۹۶

۲۶۲ - ۲۵۶ - ۲۲۰ - ۲۱۴

۲۹۲ - ۲۸۷ - ۲۷۶ - ۲۷۴

۳۱۷ - ۳۱۶ - ۳۱۵ - ۳۰۵

۳۳۹ - ۳۲۸ - ۳۲۷ - ۳۱۸

۳۴۴ - ۳۴۳ - ۳۴۲ - ۳۴۰

۳۵۴ - ۳۵۰ - ۳۴۸ - ۳۴۷

۳۹۱ - ۳۸۳ - ۳۷۲ - ۳۵۶

۴۱۲ - ۴۰۴ - ۳۹۸ - ۳۹۲

۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۶۴ - ۴۶۳

۵۰۰ - ۴۹۵ - ۴۹۰ - ۴۸۳

۵۳۸ - ۵۲۰ - ۵۰۷ - ۵۰۲

۷۳۰ - ۷۲۹ - ۷۰۳ - ۶۷۴ - ۵۶۲

* مواضع و غیره *

بابا قشقه - ۴۸

بار هه - ۲۳۹ - ۳۳۵ - ۳۹۰

۶۱۹ - ۶۸۴

بالا پور - ۲۸۲ - ۳۰۵

بالا گهات - ۲۹۲ - ۴۱۱ - ۴۴۹

۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۶۰ - ۴۹۲

۵۰۲ - ۵۰۷ - ۵۲۰ - ۷۳۱

بان گنگا - ۳۲۰

قلعهٔ بامیدان - ۴۱۰

پر گنگهٔ باهل - ۴۴۹

باغ حسن ابدال - ۵۶۹

باغ آغوخانهٔ کابل - ۵۶۹

باغ گنجعلی - ۶۹۲

آب بجواره - ۱۲۳

بخارا - ۲ - ۱۸ - ۳۰ - ۴۳ - ۴۵

۵۴۷ - ۵۹۰ - ۶۳۳ - ۶۳۶

۶۴۵ - ۶۷۰

بدخشان - ۱۸ - ۲۲ - ۴۴ - ۳۹

۴۱ - ۴۹ - ۶۴ - ۱۲۱ - ۱۳۱

٤١١ - ٤٥٨ - ٥٩٠ - ٤١٥

٤٢٨ - ٤٢٢ - ٤٢٥ - ٤١٩

٤٣٤ - ٤٣٢ - ٤٣١ - ٤٢٩

٤٤٤ - ٤٤٢ - ٤٣٨ - ٤٣٧

٤٤٩ - ٤٤٧ - ٤٤٩ - ٤٤٥

٤٤٥ - ٤٥٧ - ٤٥٩ - ٤٥٠

٤٧٥ - ٤٦٩ - ٤٦٤ - ٤٦١

٤٨٢ - ٤٧٥ - ٤٧٣ - ٤٧١

٧٥٧ - ٧٥٤ - ٧٥٣

بلغار - ١٢

قلعة بلخ - ٤٤١ - ٤٣٢ - ٤٣٥

صوبه بنگاله - ٨١ - ٧١ - ٦٨

٨٣ - ٨٢ - ٨٤ - ٩٣

٩٤ - ٩٥ - ٩٨ - ١٠٢ - ١١٠

١٣٥ - ١٤٥ - ١٨٤ - ١٨٥

١٨٦ - ١٩٤ - ١٩٧ - ٢١٧

٢٢٢ - ٢٣٤ - ٢٤٨ - ٢٥٤

٢٥٧ - ٢٦٦ - ٢٦٩ - ٢٧٨

٢٧٣ - ٢٨٢ - ٢٨٧ - ٢٩٨

٢٩٨ - ٣٠٤ - ٣٠٥ - ٣٠٨

٣٨٢ - ٣٨٧ - ٣٨٨ - ٣٩٨

صوبه برار - ١٩٥ - ١٨٨ - ١٦٥

١٩٤ - ٢٠٤ - ٢٠٨ - ٢٧٤

٢٨٢ - ٢٩٢ - ٢٩٣ - ٢٩٨

٣٢١ - ٣٤٢ - ٣٥٤ - ٣٨٣

٤١٢ - ٤١٨ - ٤٨٣ - ٤٩٢

٥٠٢ - ٥٠٧ - ٤٧٢ - ٧٠٤

٧٣٥ - ٧٤٩

برونه - ٣٣٨ - ١٨٧

قلعه بست - ٤٨٩ - ٥٥٩ - ٥٥٨

٧١٥ - ٧١٨ - ٧١٩

٧٢٧

قلعه بساول - ٥٤٤

بسطام تعلقه عراق - ٤٥٥ - ٤٥٢

بصره - ٥٢٧

بغداد - ٥٧٤ - ٥٧٥ - ٥٧٦

قلعه بغداد - ٥٧٦

حصار بقلان - ١٤٢

ولايت بکلانه - ١٧٨ - ٢٧٦ - ٢٩٣

١٥٢٤ - ١٤٢٤ - ١٤٩٠ - ١٥٤٦

٥٤١ - ٥٤٢ - ٥٤٦ - ٥٤١

٤٧٣ - ٤٨٣

بلخ - ١٢ - ١٤ - ١٢٢ - ١٥٣

۹۸۸ - ۹۸۷	۵۵۹ - ۵۰۸ - ۴۷۵ - ۴۹۸
بہانڈون - ۴۶۰	۵۷۲ - ۵۷۵ - ۵۶۸ - ۵۶۷
قلعہ بہالکھی - ۴۶۳	۶۶۰ - ۶۶۱ - ۶۲۰ - ۵۸۸
آب بہنورا - ۵۲۴ - ۵۲۶ - ۵۳۵	۷۱۳ - ۷۱۰ - ۶۸۵ - ۶۷۲
بہالکھی - ۵۲۵	۷۴۱ - ۷۳۵
بیانہ - ۵۷ - ۸۰ - ۱۰۴ - ۱۱۰	بغدیل کھنڈ - ۴۱۸
۱۱۲	بنارس - ۵۹۷ - ۶۸۳
قلعہ بیانہ - ۷۳ - ۷۴ - ۱۳۲	بگش روڈ - ۶۸۷
بیشہ - ۹۵	بہرام (سہرام) - ۱۹
سرکار بیجا گندہ - ۱۵۳ - ۱۴۰	صوبہ بہار - ۶۴ - ۷۱ - ۷۲ - ۸۹
۱۶۱ - ۴۳۷ - ۵۰۲	۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۱۶۶
بیکانیر - ۱۷۵	۱۶۸ - ۲۱۹ - ۲۲۱ - ۲۴۸
بیدر - ۱۹۶ - ۴۵۸ - ۵۲۵ - ۷۴۹	۲۵۲ - ۳۴۵ - ۳۴۶ - ۳۹۸
صوبہ بیجا پور - ۲۰۴ - ۲۰۵	۴۶۸ - ۴۷۲ - ۵۴۵ - ۵۸۴
۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۵ - ۲۸۷	۶۶۱ - ۶۷۲
۲۹۲ - ۲۹۳ - ۲۹۶ - ۳۴۴	سرکار بہرونچ - ۷۹ - ۸۰ - ۱۷۶
۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۸۵	۱۷۷ - ۱۸۷
۴۰۴ - ۴۳۵ - ۴۵۸ - ۴۵۹	بہکر - ۱۲۱ - ۱۷۸ - ۱۸۹ - ۱۹۶
۴۶۲ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۶	قلعہ بہکر - ۱۸۴
۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹	بہنبر - ۳۵۶ - ۳۸۹ - ۳۹۱
۴۸۰ - ۴۸۳ - ۴۸۹ - ۴۹۵	۵۰۱ - ۵۸۰
۵۱۷ - ۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۲	آب بہت - ۳۶۱ - ۵۶۹

۳۵۸ - ۳۵۷ - ۳۵۴ - ۳۵۳

۳۷۱ - ۳۸۳ - ۳۸۲ - ۳۷۴

قوم پرتکال - ۳۰۹

راجہ پرتھی راج رائپور - ۴۱۶

۴۰۱ - ۴۱۹ - ۴۱۷

پرورش خان بارہہ - ۴۶۱

پرتھی راج ازاولان ججہار - ۵۴۴

۵۷۸ - ۵۶۸

پرتاب سنگھ - ۵۴۴ - ۵۴۵

پرتھی راج زمیندار - ۵۸۷

پورنمل راجپوت - ۹۹ - ۱۰۱

پیر محمد خان (ملا پیر محمد

شروانی فاضل دکنی) - ۱۳۷

۱۳۹ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۶

۱۴۷ - ۱۵۲ - ۱۵۴ - ۱۶۰

۱۶۱ - ۱۷۶ - ۲۳۸

* مواضع وغیرہ *

پانی پت - ۵۰ - ۱۳۳ - ۱۳۴

۱۸۵

پایان گھاٹ - ۴۵۱ - ۵۰۲

۵۲۴ - ۵۲۵ - ۵۲۶ - ۵۲۳

۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۰

۵۳۷ - ۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۵۶

پرگنہ بیدر - ۴۳۰ - ۴۹۶ - ۵۰۰

۵۲۹

قلعہ بدجاپور - ۴۱۴ - ۷۵۷

بیضاپور - ۴۸۷

پرگنہ بیاول - ۵۶۴

* حرف پے - مردمان *

رانی پاربتی زن ججہار - ۵۱۴

۵۱۹

خواجہ پارما - ۶۶۱

پتنگ راو دکھنی - ۳۱۹ - ۴۲۸

سلطان پرویز پسر جہانگیر - ۲۴۶

۲۴۶ - ۲۴۵ - ۲۵۳ - ۲۷۶

۲۸۸ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۲۳

۳۲۴ - ۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۵

۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۶

۳۴۷ - ۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۵۲

پرگنہ ہونار - ۵۶۴	قصبہ پٹن - ۷۹ - ۸۰ - ۱۷۶ - ۱۷۸
قصبہ پھول مری - ۴۷۶	پٹنہ - ۱۰۳ - ۱۰۴ - ۲۶۱ - ۲۷۸
پیشاور - ۷۱ - ۱۹۰ - ۴۲۸ - ۵۶۹	۳۴۷ - ۵۶۸
۶۲۱ - ۶۴۶ - ۶۵۸	قلعہ پرنالہ - ۲۱۲
۷۳۶	قصبہ پریندہ - ۴۵۲ - ۴۹۵
بندر پیگو - ۴۱۰	قلعہ پریندہ - ۳۵۲ - ۴۹۵ - ۵۹۶
پیر پنجال - ۴۹۳ - ۶۱۷	۵۳۲ - ۵۳۷
<hr/>	
* حرف تاء - مردمان *	
تاتار پسرانچہ خان - ۳	پنجاب - ۴۶ - ۴۹ - ۵۴ - ۵۸
تاتار خان قلعہ دار - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷	۶۷ - ۷۱ - ۸۲ - ۹۸ - ۱۰۵
۷۱۴ - ۱۱۱ - ۱۱۴ - ۱۲۳	۱۱۱ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۲۲
تاج خان - ۹۳ - ۹۴	۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۶ - ۱۲۹
تاج خان حاکم منبہل - ۱۰۶	۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۴۶
تاج خان کرانی - ۱۱۰	۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۵۰
تاجیکان - ۶۸۶	۱۵۹ - ۱۷۸ - ۱۷۰ - ۱۸۵
ترک بن یافث بن حضرت نوح	۱۹۰ - ۱۹۶ - ۲۱۳ - ۲۵۰
علیہ السلام - ۳	۲۸۶ - ۲۹۷ - ۳۰۶ - ۳۲۸
تراغی - ۱۳	۳۳۰ - ۳۴۷ - ۳۵۶ - ۳۷۱
تردی بیگ قلعہ دار جانپانیدو - ۸۰	۳۹۸ - ۵۰۱ - ۵۰۵ - ۵۵۷
قوم ترکمان - ۹۳	۴۲۰ - ۴۲۱ - ۴۷۳
	پنجشیر - ۶۱۳ - ۶۱۴
	آب پورنا - ۳۱۶ - ۳۱۸
	پونہ - ۴۳۵

۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۲۱

۲۳ - ۳۲ - ۴۱ - ۴۳ - ۴۶

۵۴ - ۷۰ - ۹۶ - ۱۱۴ - ۱۱۸

۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۵۰ - ۱۵۱

۱۶۷ - ۱۶۹ - ۱۷۱ - ۲۴۴

۲۹۳ - ۳۷۴ - ۳۹۵ - ۴۰۶

۵۴۶ - ۵۵۲ - ۵۷۷ - ۵۹۵

۶۶۹

تیمور تاش از اجداد امیر تیمور

صاحب قران - ۷

تیمور سلطان (دیگر) - ۴۳

تیرانداز خان - ۵۸۹

قاضی تیمور رئیس غور - ۶۵۱

تیمور بیگ - ۷۲۶

* مواضع وفیره *

تاجیک - ۴ - ۴۳۶

تاشکند - ۱۹ - ۳۳ - ۴۴ - ۶۳۳

قلعه تارا گده - ۵۸۳ - ۵۸۷

تبریز - ۱۷ - ۱۱۹

دریای تبتی - ۲۱۴ - ۳۱۷

تردبی بیگ خان - ۱۴۴ - ۱۳۰

۱۳۱ - ۱۳۲

تربیت خان - ۴۷۲ - ۵۶۷ - ۵۸۲

۵۸۷

ترکان - ۶۸۶

تقرب خان دکنی - ۴۵۷ - ۴۶۰

۴۶۳ - ۶۴۹

ملا تقي حیدر آبادی - ۵۲۲

حکیم داؤد تقرب خان - ۶۷۹

۷۱۵ (شف دال)

تور پسر فریدون - ۷

تومند خان پسر بایسنقر خان

۸ - ۱۳

تولی خان پسر چنگیز خان - ۱۱

تونون (التون) خواجه - ۲۵

راجه تودرمل پیشکار - ۱۵۵

۱۵۶ - ۱۵۸ - ۱۹۴ - ۱۹۵

۷۱۴ - ۷۳۲ - ۷۳۸

رای تودرمل افضل خانی - ۵۸۰

۵۹۶ - ۶۱۷ - ۶۷۴

امیر تیمور صاحب قران - ۲ - ۴

۷ - ۸ - ۱۰ - ۱۲ - ۱۳

تہارہ - ۴۷

قصبتہ تیوہ - ۵۴۸

تیمور آباد - ۶۶۱

* حرف تے - موضع *

صوبہ تہتہہ - ۱۱۲ - ۱۲۷ - ۲۷۶

۳۷۷ - ۳۸۱ - ۳۸۳ - ۳۹۳

۵۷۵ - ۶۷۳ - ۷۰۰

* حرف ثاء - مردمان *

ثریا بانو بیگم - ۳۹۶

* حرف جیم - مردمان *

جان علی بیگ - ۲۵

جانان بیگم دختر عبد الرحیم

خانخانان - ۲۱۳

جانسپار خان - ۲۹۲ - ۴۲۶ - ۵۵۲

راجہ جام - ۲۹۵

جان درارو - ۳۱۸ - ۳۲۵ - ۳۴۳

۴۲۷ - ۴۴۵

جان نثار خان - ۳۹۱ - ۳۹۲

۵۰۲ - ۴۴۴

ولایت تبت - ۵۴۶

ترکستان (مغولستان) (مغولستان)

۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۱۰

۱۵ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۱ - ۲۳۶

(شف ملیم)

ترمذ - ۱۲۹

ترمک - ۲۷۱ - ۳۲۲ - ۴۲۶

۴۸۶

قلعہ ترمک - ۵۳۴

صوبہ تلنگانہ - ۳۴۳ - ۴۲۵

۴۲۹ - ۴۸۹ - ۶۷۲

قلعہ تذکی - ۵۳۰

توران - ۳ - ۴ - ۷ - ۱۲ - ۳۰

۴ - ۵۸ - ۶۰ - ۶۱ - ۷۹

۱۳۳ - ۱۳۸ - ۱۶۶ - ۱۸۰

۱۸۹ - ۱۹۵ - ۲۳۹ - ۲۶۰

۲۶۴ - ۲۹۵ - ۳۲۸ - ۳۷۴

۳۸۷ - ۴۰۰ - ۴۰۳ - ۴۰۵

۵۳۱ - ۵۴۹ - ۵۹۰ - ۶۲۲

۶۳۳ - ۶۶۱ - ۶۷۱ - ۶۵۷

توند پور - ۵۳۸

میر جعفر آهتر آبادی - ۷۴۰	۴۱۲ - ۴۲۹ - ۴۲۰ - ۴۴۰
راجہ جگت سنگھ پسر راجہ	۴۱۴ - ۴۷۸
مانسنگھ - ۲۱۷ - ۲۵۹ - ۳۲۴	جانبہان پسر جانبہان - ۴۴۲
۵۵۸ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۸۳	جانی خان قورچی باشی ایران -
۵۸۴ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۶۰۹	۴۴۵
۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷	جبار بیگ خراسانی - ۷۴۱ - ۷۴۵
۶۱۸ - ۷۲۸ - ۷۵۹	جہار سنگھ بندیہ - ۴۵۶
جگدیو برادر گرجای زن جادو رای	۴۵۸ - ۴۶۹ - ۴۱۲ - ۴۳۸
۴۲۷ - ۴۲۸	۵۰۴ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۲
جگناتھ رائہور - ۴۷۹	۵۱۳ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶
جگر اچ - ۴۹۹	۵۱۹ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۷
جلال خان سلیم شاہ پسر شیر خان	۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۶۸
۸۱ - ۹۰ - ۹۲ - ۹۳ - (شفس)	راجہ جسونت سنگھ - ۱۵۹
جلال خان جلوانی - ۱۰۱	۵۶۱ - ۵۶۱ - ۷۵۹
سید جلال - ۲۵۱	جسونت رای - ۵۸۸ - ۵۸۹
جلال برادر بہادر خان - ۴۴۳	جعفر کذاب - ۱۹۶
سید جلال مخدوم جہانیان خلف	سید جعفر - ۳۴۳
سید محمد رضوی - ۵۴۷	سید جعفر بخشی - ۳۵۷
۵۴۸ - ۵۹۲	جعفر خان میر بخشی پسر
سید جلال بخاری صدر الصدور	صادق خان - ۴۹۱ - ۵۶۸ - ۵۸۲
خلف شاہ عالم - ۵۹۵ - ۵۹۹	۴۲۱ - ۴۷۸ - ۴۸۸ - ۴۹۳
۴۴۰	۷۵۹ - ۷۵۴ - ۷۰۰

جوجک بیگ اوزبک - ۴۲۹	جمال خان امیر - ۸۷ - ۸۸
میرزا جهانگیر پسر امیر تیمور	جمال الدین حسین - ۲۱۵
۱۴ - ۱۳	جمشید خان حبشی - ۳۱۹ - ۳۸۴
میرزا جهانگیر پسر عمر شیخ میرزا	جمال محمد خواص - ۳۷۶
برادر فردوس مکانی محمد	جمشید بیگ - ۶۲۱
پادشاه - ۲۰ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۷	میر جملة عرف میر محمد امین
۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۳ - ۳۴	۲۹۵ - ۲۹۶ - ۳۸۲ - ۵۱۰ - ۵۴۶
ابو المظفر نور الدین محمد	میر جملة معظم خان وزیر - ۷۴۵
جهانگیر پادشاه جنت مکانی	۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴
اصل نامش محمد سلیم - ۶۸	۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۸ - ۷۴۹
۱۷۴ - ۱۸۹ - ۱۹۷ - ۲۰۳	۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳
۲۱۳ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸	۷۵۵ - ۷۵۹
۲۱۹ - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۴	سلطان جنید برلاس - ۷۲ - ۸۰
۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰	۹۱ - ۹۲
۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۴	جوینده بنت یلدرز خان - ۷
۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱	جوجی خان پسر چنگیز خان
۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹	۱۱ - ۱۲
۲۵۱ - ۲۵۶ - ۲۵۸ - ۲۶۲	جوجی اوزبک - ۳۰
۲۶۵ - ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸	جوهر حبشی داماد عنبر حبشی
۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۳	۳۲۰
۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۸۸ - ۲۹۰	جواهر خان ناظر - ۳۶۲ - ۳۶۴
۲۹۱ - ۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶	۳۶۹

۵۹۸ - ۵۴۱ - ۵۰۸ - ۴۶۰	۳۰۳ - ۳۰۲ - ۳۰۱ - ۲۹۷
۶۰۵ - ۶۰۱ - ۶۰۰ - ۵۹۹	۳۱۲ - ۳۰۹ - ۳۰۸ - ۳۰۷
۶۰۹ - ۶۰۸ - ۶۰۷ - ۶۰۶	۳۲۳ - ۳۲۲ - ۳۱۵ - ۳۱۴
۷۰۶ - ۷۰۵ - ۶۸۱ - ۶۴۱	۳۲۹ - ۳۲۶ - ۳۲۵ - ۳۲۴
۷۵۲ - ۷۵۱ - ۷۳۰	۳۳۳ - ۳۳۲ - ۳۳۱ - ۳۳۰

جیدپال برادر رانا سانکا - ۱۷۱

راجہ جیسنگھ - ۱۸۳ - ۱۸۱	۳۴۱ - ۳۴۰ - ۳۵۹ - ۳۵۳
۴۳۱ - ۴۳۳ - ۴۷۵ - ۴۹۱	۳۶۶ - ۳۶۵ - ۳۶۳ - ۳۶۲
۵۸۵ - ۵۲۵ - ۴۹۹ - ۴۹۵	۳۷۳ - ۳۷۲ - ۳۷۰ - ۳۶۷
۵۸۷ - ۵۸۹ - ۶۰۴ - ۶۶۰	۳۷۹ - ۳۷۸ - ۳۷۷ - ۳۷۴
۷۵۹ - ۷۰۱	۳۸۸ - ۳۸۴ - ۳۸۱ - ۳۸۰

شیخ جیون قطب الدین خان کوکٹہ

جہانگیر شاہ - ۲۱۹ (شفق)

ملا جیون سچند اماسیہ - ۵۹۳

۳۹۰ - ۳۹۷ - ۳۹۹ - ۴۰۵

۴۰۶ - ۴۱۱ - ۴۲۰ - ۴۲۱

۴۲۲ - ۴۷۲ - ۵۰۹ - ۵۴۶

۵۴۷ - ۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴

۵۹۷ - ۶۱۸ - ۶۲۶ - ۶۲۷

۷۵۷

* مواضع و غیره *

قصبتہ جالندر - ۱۳۷ - ۳۰۸

(ازین صفحہ شروع چند عجوبہ)

است) جام - ۱۸۷ - ۵۸۲

جالفہ - ۴۳۰

پرگنہ جدرار - ۵۵۲

جہانگیر بیگ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۴

جہانگیر قلی خان - ۲۳۷ - ۳۹۸

۴۶۲

جہان آرا بیگم بیگم صاحب صبیحہ

شاہجہان - ۲۷۸ - ۳۹۶ - ۴۰۰

۲۰۸ - ۲۰۷ - ۲۰۶ - ۲۰۵

۲۱۵ - ۲۱۴

خاندان چتوریہ - ۶۲

چغتیا خان - م - ۶ - ۱۱ - ۱۲

۱۹ - ۱۴ -

قوم چغتیا اولان چغتیا خان - ۲۱

۵۴ - ۵۵ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۴

۷۸ - ۷۵ - ۷۴ - ۷۳ - ۷۲

۸۳ - ۸۵ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۶

۹۸ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۹ - ۱۲۳

۱۲۴ - ۱۲۶ - ۱۲۹ - ۱۳۲

۱۳۱ - ۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۷

۱۶۰ - ۱۷۱ - ۲۱۵ - ۲۵۰

۲۸۵ - ۴۲۷ - ۷۳۲

قوم چکن - ۳۰۱ - ۳۰۲

چنگیز خان - م - ۶ - ۷ - ۸

۹ - ۱۰ - ۱۱

چندر سین - ۷۵

چنگیز ولد عنبر منصور خان - ۴۱۰

راجہ چندراوت - ۴۸۵

چنپت - ۵۶۸ - ۵۷۸ - ۵۹۱

چندر بہان رای - ۷۴۰

جلال آباد - ۶۹۴ - ۶۹۹

آب جمنا - ۱۴۳

جنڈیر - ۳۸۳

قلعہ جنڈیر - ۵۲۱ - ۵۳۹

سرکار جونپور - ۷۲ - ۸۷ - ۹۰

۹۴ - ۱۶۷ - ۲۱۹ - ۵۸۸

۶۴۲ - ۶۸۵

جونہ پور - ۲۳۶

قلعہ جونہ پور - ۱۵۹

جونہ گدھ - ۱۸۷ - ۱۹۵ - ۴۶۳

قلعہ جورا گدھ - ۵۱۲

باغ جہان آرا - ۲۵۷

جہانگیر آباد - ۳۰۶ - ۶۲۱

قلعہ جہولہ - ۵۲۳

دریای جیلیم - ۹۸

بندر جیول - ۵۱۷ - ۵۳۷

آب جلیکون (آمون) - ۶۱۳

۶۳۹ - ۶۴۴ - ۶۴۸ - ۶۶۱

۶۷۱

* حرف چے - مردمان *

چاند بی بی دختر نظام الملک

قلعه چولي - ۶۱۵ - ۶۱۷ - ۶۱۹

پرگنده چوپره - ۵۱۶

* حرف داء - مردمان *

حاجي خان - ۹۹

حافظ کشميري عابد - ۲۸۱

حافظ شيرازي - ۵۳۴

حداد - ۲۶۲ - ۳۵۸

مولانا حسامي قراکولي - ۲۲

حسن خان ميوتي - ۶۰ - ۶۱ - ۶۲

حسن تيمور خان بهادر - ۶۲

سلطان حسين ميرزا - ۷۲ - ۷۳

حسن پدر شير شاه فرید - ۸۷

۸۸ - ۸۹

حسين خان جلواني - ۱۱۰

شاه حسين - ۱۲۱

حسين قلبي بيگ نوکر بيرم خان -

۱۴۶

حسن پني - ۱۹۳

سلطان حسين مغوي - ۲۰۴

خواجه حسن هروي - ۲۴۲

خواجه حسن ولد زين خان - ۲۴۶

چولدين بهادر پسر يلدوز خان - ۷

* مواضع وغيره *

چانپاندير - ۷۶ - ۷۷ - ۸۰

قلعه چانپاندير - ۷۹

پرگنده چاندور - ۲۸۸ - ۵۲۴

چانده - ۲۹۳ - ۵۱۳ - ۵۱۵

۵۱۹ - ۵۲۲ - ۵۴۰ - ۷۴۶

قلعه چانده - ۵۲۳

چاکنه - ۵۳۲ - ۵۳۷

قلعه چتور - ۷۳ - ۱۰۱ - ۱۷۳ - ۲۷۹

چتور - ۷۴ - ۱۷۰ - ۲۱۳ - ۲۱۶

۲۳۶

بلاک چرکس - ۱۲

چمار کونده - ۵۲۱ - ۵۹۶

چنديري - ۶۳ - ۱۵۰ - ۱۸۰

قلعه چنديري - ۶۳

قلعه چنار - ۷۲ - ۸۱ - ۹۴ - ۹۵

چنار - ۹۳ - ۱۱۰ - ۱۱۱

آب چذاب - ۲۵۲ - ۳۸۷

آب چنبل - ۳۱۵ - ۴۱۸

چوپره - ۳۳۷

- میرزا حسن پسر میرزا شاهرخ - ۲۵۰
 حمید الله خان - ۲۱۶
 میرزا حیدر چغتائی کاشغری
 حسن بیگ بدخشی - ۲۵۰
 مولف تاریخ رشیدی - ۲۳
 ۲۵۲ - ۲۵۳
 حیدر خان امیر الامرا فاضل - ۷۵
 میر حیدر معمائی - ۲۴۳

* مواضع و غیره *

- حاجی پور - ۱۸۳
 حجاز - ۶۵۴
 حسن ابدال - ۴۲۸ - ۴۱۹
 ۶۲۱ - ۶۹۳
 تالاب حسین ساگر - ۷۴۳
 حصار - ۳۴۵ - ۶۲۶
 حیدر آباد - ۲۹۳ - ۳۱۲ - ۳۴۳
 ۵۲۳ - ۵۸۹ - ۵۱۶ - ۴۴۴
 ۷۴۲

- حسن بیگ (دیگر) - ۲۵۶
 حسام الدین خان - ۳۰۶
 حسن محمد ۴۰۸ - (درین صفحه
 اعنونه است)
 حسین خان پسر خانجهان - ۴۱۷
 حسن خان پسر خانجهان - ۴۴۰
 حسینی - ۵۴۳
 میرزا حسن صفوی - ۶۴۲
 حسن بیگ خورش علی مردان -
 ۶۸۰
 حسن بیگ تورچی باشی شاه
 ایران - ۶۸۷
 حقیقت خان - ۴۴۹
 حمیده بانو بیگم مریم مکانی
 مادر اکبر پادشاه - ۱۲۷
 (شف میم)

* حرف خاء - مردمان *

- خانی خان نظام الملکی محمد
 هاشم هاشم علی خان مؤلف

۱۱۱ - ۱۱۳ - ۱۱۵ - ۱۱۷

۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱

۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵

۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۲۹

۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۲ - ۱۳۳

۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷

۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱

خان دوران بهادر نصرت جنگ

۱۴۲ - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵

۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۴۹

۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۲ - ۱۵۳

۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷

۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۱

۱۶۲ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵

۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹

۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳

۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷

۱۷۸

خان عالم ایلچی - ۱۷۹ - ۱۸۰

خانه زاک خان پسر مهابت خان

۱۸۱ - ۱۸۲

خان عالم - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵

کتاب منتخب اللباب - ۱

۲۸۷ - ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۱۰

۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۴

خانه زاد بیگم همشیره فردوس

مکانی - ۳۳ - ۳۴

خان میرزا بنی عم فردوس

مکانی - ۳۵ - ۳۶

خان جهان بنده - ۳۷

خان زمان امیر الامرا حاکم

میرتبه - ۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۲

۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶

۱۳۷ - ۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰

۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۳ - ۱۴۴

۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۴۸

خان جهان حاکم بنگاله - ۱۸۴ - ۲۳۷

شاهزاده خانم دختر عرش

آشیانی - ۱۸۵

خان جهان لودی امیر الامرا

۲۶۳ - ۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۳

۳۰۷ - ۳۳۳ - ۳۴۳ - ۳۵۷

۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۹۱

۳۹۸ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳

خسرو پسر جهانگیر پادشاه - ۲۲۷	خانزمان پسر مه‌ابست خان - ۴۰۱
۲۳۱ - ۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۵	۴۱۸ - ۴۶۸ - ۴۷۱ - ۴۷۴
۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۲	۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۸۰ - ۴۸۳
۲۵۳ - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۸	۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۹۵
۲۷۸ - ۲۹۹ - ۳۰۷ - ۳۲۵	۴۹۶ - ۴۹۷ - ۵۰۱ - ۵۰۲
۳۳۷ - ۳۵۸ - ۳۸۸ - ۳۸۹	۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۲۰ - ۵۲۱
خسرو بیگ جماعه دار یمین الدوا - ۵۸۸	۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۹ - ۵۳۰
خسرو خان پسر نذر محمد خان	۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۲ - ۵۴۴
۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۳۲	خان عالم لودی - ۴۱۷
۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۵۱	سید خان جهان بهادر مظفر - ۴۹۱
۴۹۵ - ۷۰۷ - ۷۱۶ - ۷۵۹	۵۰۷ - ۵۱۲ - ۵۱۶ - ۵۲۲
خضر خان - ۹۸ - ۹۹ -	۵۲۴ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹
خضر خواجه - ۱۳۲ - ۱۳۵ -	۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۷
خضر خان بن ملک دار - ۵۹۲ - ۵۹۴	۵۸۸ - ۵۸۹ - ۶۰۳ - ۶۱۷
میرزا خلیل پسر میرزا میران - ۱۷	۶۱۸ - ۶۴۶ - ۶۴۸
سلطان خلیل میرزا - ۱۹	خانه زاد خان پسر سعید خان
شیخ خلیل درویش - ۸۳	۵۵۸ - ۶۴۳ - ۶۴۴
خلیفه سلطان شاهزاده ایران	خدمت پرست خان عرف رضا
۱۷۲ - ۵۷۵ - ۵۷۶	بهادر - ۳۹۲ - ۳۹۵ - ۳۹۳
خلیل بیگ - ۳۳۳ - ۶۱۱ - ۶۱۲	۴۱۵ - ۴۱۶ -
	خسرو شاه - ۳۴ - ۳۵ - ۳۸ - ۳۹
	خسرو کوکلتاش خان - ۴۸

خواص خان حبشی وزیر نظام	۴۱۳ - ۴۲۶ - ۴۵۸ - ۴۹۰
الملک - ۴۵۷ - ۴۶۱	خلیل اللہ خان پسر میر میران -
حکیم خوش حال - ۴۶۶	۳۷۲ - ۳۷۶ - ۴۰۲ - ۴۰۳
خواجہ خواند محمود - ۵۴۹	۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۲۷ - ۴۳۶
خواجہ جان ایلچی - ۶۸۷	۴۳۷ - ۴۴۱ - ۴۶۰ - ۵۰۰
خواجہ خان - ۶۹۸ - ۷۱۸	۷۵۴ - ۷۵۹
۷۲۶ - ۷۳۱	مید خلیفہ - ۴۶۲
قاضی خوشحال قاضی القضاة -	میر خلیل اللہ یزدی - ۴۲۷
۷۰۲	خلیفہ سلطان شاہزادہ مازندران
خیریت خان لیجاپوری - ۴۷۷	وزیر و داماد شاہ عباس -
۴۸۳ - ۵۲۵	۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۴

* مواضع وغیرہ *

دوبہ خاندیس - ۷۹ - ۱۶۰	میر خلیل پسر اعظم خان - ۴۸۵
۱۷۰ - ۱۷۴ - ۲۱۳ - ۲۹۸	خنجر خان قلعه دار - ۳۲۰
۳۲۱ - ۳۸۳ - ۴۲۴ - ۴۶۹	۳۸۸ - ۳۸۹ - ۴۵۰
۵۷۰ - ۵۰۲ - ۵۴۰ - ۵۶۴	خواجہ کلان بیگ - ۴۵ - ۴۹ -
۴۷۲ - ۷۰۶ - ۷۱۷ - ۷۳۵	۸۵ - ۱۴۱
خانپور - ۴۹۳	سید خواجہ - ۵۹ - ۲۱۳
منک ختا - ۱۱ - ۱۵ - ۴۸	خواند میر مورخ حبیب السیر -
خجند - ۲۶	۴۴
آب خجند - ۲۹	خواص خان - ۹۸ - ۱۰۵ - ۱۰۶
	۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹
	۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۵۲ - ۴۹۶ - ۴۸۴

خجسته بنیان (اورنگ آباد) شاهزاده محمد داراشکوه پسر

(کهر کبی) ۲۸۷ - ۲۵۵ - ۲۸۱ - ۳۷۷ - ۳۸۱

۳۹۴ - ۳۹۸ - ۴۰۱ - ۴۰۴ - ۴۰۷

۵۰۳ - ۵۰۵ - ۵۴۵ - ۵۵۵ - ۵۶۱

۵۶۹ - ۵۷۹ - ۵۸۲ - ۵۸۴ - ۵۸۹

۵۸۹ - ۵۹۵ - ۵۹۴ - ۶۰۰ - ۶۰۵

۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۲۱ - ۶۴۱ - ۶۴۸

۶۴۸ - ۶۷۴ - ۶۸۱ - ۶۸۵ - ۶۹۹

۶۹۹ - ۷۰۵ - ۷۰۵ - ۷۰۷ - ۷۱۳

۷۱۳ - ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹

۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳

۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷

۷۲۷ - ۷۲۹ - ۷۳۸ - ۷۴۰ - ۷۵۵

۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۵۸

دانش خان - ۲۸۳

داراب خان برادر شه نواز خان -

۲۹۸ - ۳۰۵ - ۳۱۵ - ۳۱۶

۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۳۵ - ۳۳۶

۳۴۶ - ۳۵۴

دور بخش پسر خسرو - ۳۳۷

۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱

دارا - ۵۴۲

خجسته بنیان (اورنگ آباد)

(کهر کبی) ۲۸۷ - ۲۵۵ - ۲۸۱ - ۳۷۷ - ۳۸۱

۳۹۴ - ۳۹۸ - ۴۰۱ - ۴۰۴ - ۴۰۷

۵۰۳ - ۵۰۵ - ۵۴۵ - ۵۵۵ - ۵۶۱

۵۶۹ - ۵۷۹ - ۵۸۲ - ۵۸۴ - ۵۸۹

۵۸۹ - ۵۹۵ - ۵۹۴ - ۶۰۰ - ۶۰۵

۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۲۱ - ۶۴۱ - ۶۴۸

۶۴۸ - ۶۷۴ - ۶۸۱ - ۶۸۵ - ۶۹۹

۶۹۹ - ۷۰۵ - ۷۰۵ - ۷۰۷ - ۷۱۳

۷۱۳ - ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹

۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳

۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷

۷۲۷ - ۷۲۹ - ۷۳۸ - ۷۴۰ - ۷۵۵

۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۵۸

دانش خان - ۲۸۳

داراب خان برادر شه نواز خان -

۲۹۸ - ۳۰۵ - ۳۱۵ - ۳۱۶

۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۳۵ - ۳۳۶

۳۴۶ - ۳۵۴

دور بخش پسر خسرو - ۳۳۷

۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱

دارا - ۵۴۲

* حرف دال - مردمان *

شاهزاده دانیال فرزند عرش

آشیدانی - ۱۷۶ - ۲۰۴ - ۲۱۳

۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۹ - ۲۳۲

۲۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۸ - ۳۸۱

۳۹۰ - ۳۹۱ - ۳۹۳

۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۶ - ۴۵۵

۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۶۲ - ۴۶۶

۴۷۷ - ۴۷۹ - ۴۸۰ - ۴۸۲

۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۹ - ۴۹۰

۴۹۶ - ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۰۱

۵۲۶ - ۵۲۸ - ۵۳۰ - ۵۳۸

۷۴۵ - ۷۴۷ - ۷۴۸

میرزا دکهنی شه نواز خان پسر

میرزا رستم صفوی - ۳۵۸

(شف ش)

دلور خان پسر دولتخان لودی -

۴۷ - ۴۸

دلور خان افغان صوبه دار لاهور -

۲۴۸ - ۲۵۱

دلور خان کاکر - ۲۷۹

دلور خان نظام الملکی - ۲۸۳

۳۰۱ - ۳۱۸ - ۳۲۱ - ۴۰۷

سید دلیر خان بارهه - ۳۹۳

۴۱۱ - ۴۵۲

دلیر همت - ۴۷۶ - ۴۸۵

دلپذیر بانو بیگم دختر شاه

شجاع - ۴۹۵

حکیم داود تقرب خان - ۵۹۹

۶۰۶ - ۶۴۹ (شف تاء)

دانشمند خان بخشی - ۷۵۲

شیخ دبیر دبیر عادل شاه - ۴۶۴

دریش محمد - ۱۱۴۱ - ۱۱۴۲ - ۱۱۴۳

دریا افغان - ۳۲۹ - ۳۴۷

دریا خان رهیله - ۳۹۱

دریا خان لودی - ۴۰۱ - ۴۳۰

۴۳۱ - ۴۳۵ - ۴۳۸ - ۴۳۹

۴۴۳ - ۴۴۴

دریش محمد - ۴۴۴

درگا داس راجپوت - ۴۳۷

۴۴۰ - ۴۴۸

درگا اسلام قلی پسر جبهار - ۵۱۹

درجن مال علی قلی نبیره

جبهار - ۵۱۹

دکنیان - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹

۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۱۳

۲۵۵ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵

۲۸۳ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۳۰۵

۳۱۴ - ۳۱۷ - ۳۱۸

۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۴۲۶

* مواضع و غیره *

آب دریا - ۷۰۷

دشت قبیچاق - ۱۲ - ۱۵

دکن - ۵۳ - ۶۷ - ۷۹ - ۱۲۶

۱۷۸ - ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۵

۱۹۶ - ۲۰۶ - ۲۰۹ - ۲۱۳

۲۱۵ - ۲۱۷ - ۲۱۹ - ۲۲۵

۲۲۳ - ۲۲۷ - ۲۳۲ - ۲۳۶

۲۳۷ - ۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۹

۲۶۰ - ۲۶۱ - ۲۶۳ - ۲۷۱

۲۷۳ - ۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۲

۲۸۳ - ۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۹۰

۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۴ - ۲۹۷

۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۰۷ - ۳۱۵

۳۱۷ - ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۳

۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۷ - ۳۲۸

۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳

۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۴۳ - ۳۴۴

۳۴۷ - ۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۵۷

۳۷۶ - ۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۵

دل سولها (نام فیدل) - ۵۳۷

سید دلاور خان فوجدار - ۵۸۰

دلایل خان پسر بهادر خان - ۶۹۵

دولتخان لودی (بے دولت) - ۱۴۵

۴۷ - ۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۸۹

دردو بی بی مادر جلال خان - ۹۲

دولت خان لوهانی - ۱۱۰

دولت بیگ - ۱۴۹

دولت بیگ تهمانه دار

پنجشیر - ۶۱۳

دولت خان - ۷۲۶

راجہ دھیر - ۱۹۳

دیپال برادر راناسانکا - ۱۷۱

دیانت خان - ۲۸۶ - ۴۲۹

دیانت راو (دیگر) - ۴۶۲

راجہ دیوبی سنگھ - ۵۰۹ - ۵۱۰

دیانت رای پیشکار رای رایان -

۵۶۸ - (شف راء)

راجہ دیوبی سنگھ - ۵۹۸

دیندار خان قلعه دار - ۶۱۷

۳۷۶ - ۲۷۵ - ۲۰۵ - درآبایان	۳۹۹ - ۳۹۲ - ۳۸۷ - ۳۸۶
۴۳۶ - ۴۲۴ - ۲۸۵ - ۲۸۳	۴۱۰ - ۴۰۳ - ۴۰۱ - ۴۰۰
۴۹۰ - ۴۸۸ - ۴۷۷ - ۴۷۶	۴۲۴ - ۴۱۹ - ۴۱۲ - ۴۱۱
۵۳۸ - ۵۳۰ - ۵۲۰ - ۵۱۹	۴۳۰ - ۴۳۵ - ۴۳۳ - ۴۳۴
۷۴۰ - ۶۷۴ - ۶۷۲ - ۶۰۱ - ۵۴۶	۴۴۵ درین صفحه ذکر قحط
۲۰۸ - ۲۰۵ - درآبایان - قلعه	سال است تاریخش سال غم
۴۲۷ - ۳۴۹ - ۳۴۷ - ۳۲۰	۴۵۷ - ۴۵۲ - ۴۴۹ - ۴۴۶
۴۸۸ - ۴۷۸ - ۴۷۶ - ۴۳۶	۴۶۷ - ۴۶۱ - ۴۶۰ - ۴۵۹
۴۸۹ - ۵۲۱ - ۵۳۳	۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۶۱ - ۴۷۳
۱۵ - ۱۴ - ۱۳ - م - دارالمکته هلی	۴۷۷ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵
۵۰ - ۴۹ - ۴۸ - ۴۶ - ۲۱	۴۹۱ - ۴۸۹ - ۴۸۸ - ۴۸۶
۷۴ - ۷۳ - ۷۱ - ۶۸ - ۵۲	۵۰۷ - ۵۰۶ - ۵۰۲ - ۵۰۷
۱۰۶ - ۱۰۵ - ۹۸ - ۹۵ - ۸۲	۵۱۷ - ۵۱۶ - ۵۰۹ - ۵۰۸
۱۱۳ - ۱۱۲ - ۱۱۰ - ۱۰۸	۵۳۶ - ۵۳۲ - ۵۳۰ - ۵۳۱
۱۲۵ - ۱۲۴ - ۱۲۲ - ۱۱۴	۵۴۳ - ۵۴۲ - ۵۴۱ - ۵۴۷
۱۳۱ - ۱۳۰ - ۱۲۹ - ۱۲۸	۵۵۴ - ۵۵۳ - ۵۵۴ - ۵۵۴
۱۳۷ - ۱۳۳ - ۱۳۳ - ۱۳۲	۵۷۳ - ۵۷۲ - ۵۶۲ - ۵۶۱
۱۵۹ - ۱۴۱ - ۱۴۳ - ۱۴۴	۵۸۴ - ۵۸۹ - ۵۸۱ - ۵۸۶
۲۸۶ - ۲۴۰ - ۲۱۳ - ۱۶۵	۶۰۰ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۰۶
۳۷۱ - ۳۴۲ - ۳۳۶ - ۳۳۵	۶۷۴ - ۶۸۰ - ۶۸۳ - ۷۰۱
۴۷۰ - ۴۶۸ - ۴۱۰ - ۳۸۲	۷۳۲ - ۷۳۱ - ۷۱۴ - ۷۱۳
۵۰۳ - ۵۰۲ - ۴۹۲ - ۴۸۸	۷۴۸ - ۷۴۰ - ۷۳۵ - ۷۳۴

۵۴۰ - ۵۱۳

قصیدہ دیوگانو - ۵۲۸

*** حرف ذ - مواضع وغیرہ ***

تالاب ذل - ۳۰۲ - ۳۵۵ - ۵۷۷

۵۷۸ - ۵۸۰ - ۶۰۹ - ۷۰۶

*** حرف ذال - مردمان ***

ذوالقدر خان - ۳۳۳ - ۵۵۵

۶۱۹ - ۶۶۰

ذوالفقار خان - ۵۴۹ - ۵۷۳

۶۷۴ - ۶۷۷ - ۶۷۸

ذوالفقار آقا - ۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱

*** حرف راء - مردمان ***

قوم راجپوت - ۵۲ - ۵۵ - ۶۰

۶۲ - ۶۳ - ۶۷ - ۹۷ - ۱۰۰

۱۰۱ - ۱۳۴ - ۱۷۱ - ۱۷۶

۱۷۷ - ۲۵۵ - ۲۷۹ - ۲۸۲

۳۰۵ - ۳۵۲ - ۳۵۷ - ۳۵۹

۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۷ - ۳۶۸

۵۲۳ - ۵۵۱ - ۵۶۶ - ۵۸۲

۵۹۲ - ۶۰۷ - ۶۲۱ - ۶۷۲

۶۷۸ - ۷۳۴

قلعہ دہلی - ۱۳۰

دھود - ۲۹۶

پرگنہ دھول پور - ۳۲۸ - ۴۱۹

آب دھول پور - ۴۱۵

دھرنگانو - ۴۳۷

قلعہ دھارور - ۴۶۹ - ۵۵۱

دھارور - ۴۵۳ - ۵۲۹

قلعہ دھاراگیر - ۴۸۸

قلعہ دھامونی - ۵۱۰

دھامونی - ۵۱۰ - ۵۱۳

قلعہ دھرب - ۵۲۴

دھاراسیون - ۵۲۸

دیپال پور - ۴۷ - ۴۸ - ۱۲۳

قلعہ دیودسن - ۷۷

دیودسن (جزیرہ دیو) (کوکن

نظام شاعی) - ۷۷ - ۸۰

(شف ک)

دیپ - ۷۷

قلعہ دیوگیر - ۴۸۸ - ۵۱۲

۲۰۹ - ۱۷۵	۳۷۳ - ۳۷۲ - ۳۷۰ - ۳۶۹
راجہ رام سنگھ - ۱۸۳	۳۷۸ - ۳۷۷ - ۳۷۵ - ۳۷۴
راجی علی خان برهان پوری	۳۸۰ - ۳۷۹ - ۳۷۷ - ۳۷۵
۲۰۹ - ۲۰۸ - ۲۰۶ - ۱۸۸	۴۳۳ - ۴۳۲ - ۴۳۱ - ۴۳۰
۲۵۶ - ۲۱۳	۴۳۸ - ۴۳۷ - ۴۳۵ - ۴۳۴
راجہ رام داس کچھواہہ - ۲۷۱	۵۱۲ - ۵۱۱ - ۵۱۰ - ۵۰۹
۴۰۷ - ۲۷۳	۶۱۶ - ۶۱۵ - ۶۱۴ - ۶۱۳
رای رار - ۴۱۸	۶۳۸ - ۶۳۷ - ۶۳۵ - ۶۳۴
راجہ چاندہ - ۵۱۳ - ۵۱۵ - ۵۱۹	۶۴۰ - ۶۳۹ - ۶۳۷ - ۶۳۵
۷۴۶ - ۵۲۲	۶۸۶ - ۶۸۵ - ۶۸۴ - ۶۸۳
راجہ رای سنگھ - ۵۴۹ - ۵۰۹	۷۱۲ - ۷۱۱ - ۷۱۰ - ۷۰۹
۶۴۶	۷۲۶ - ۷۲۵ - ۷۲۴ - ۷۲۳
رای رایان دیانت رای - ۵۹۷	۹۱ - ۵۷ - ۵۵ - ۵۴
۶۸۳ - (شف دال)	۱۷۱ - ۱۰۱ - ۹۴ - ۹۳
راجہ راجروپ - ۶۵۰ - ۷۱۱ - ۷۲۰	۲۱۳ - ۱۷۵ - ۱۷۳ - ۱۷۲
راجہ رام سنگھ - ۶۶۱ - ۷۵۹	۲۲۵ - ۲۱۸ - ۲۱۷ - ۲۱۶
راجہ سنگھ - ۷۵۹	۲۵۹ - ۲۵۸ - ۲۵۷ - ۲۵۶
راؤرتن - ۶۶۱ - ۶۲۵	۲۷۸ - ۲۷۷ - ۲۷۶ - ۲۷۵
رحمن داد خان - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷	۳۱۵ - ۳۰۰ - ۲۸۸ - ۲۸۰ - ۲۷۹
رحیم خان داماد عنبر	۱۱۲ - ۱۱۱ - ۱۱۰ - ۱۰۹
حبشی - ۴۲۵	۱۳۰ - ۱۲۹ - ۱۲۸ - ۱۲۷
رزاق اللہ یکی از رؤسای عادل	۱۳۰ - ۱۲۹ - ۱۲۸ - ۱۲۷

امام رضا - ۱۴۶ - ۱۴۷	شاه - ۴۳
آقا رضوان قلعه دار - ۴۹۵	میرزا رستم بن سلطان حسین نبیر
قاضی رکاب - ۳۷۲	شاه اسمعیل صفوی - ۲۰۴
رگینه تپه داس پیشکار رای رایان -	میرزا رستم قندهاری صفوی -
۷۵۳ - ۷۵۲ - ۷۵۰ - ۷۰۱	۲۳۷ - ۲۷۳ - ۲۷۶ - ۳۳۰
۷۵۴	۳۵۸ - ۳۹۸ - ۴۷۲ - ۴۹۵
رن تهنمن (نام فیل) ۲۳۰ - ۲۳۱	۵۹۸ - ۵۹۱ - ۵۹۶ - ۷۱۵
رن توله خان پسر فرهاد خان -	رسول خان نوکر بیگم خان - ۲۳۸
۴۵۰ - ۴۵۲ - ۴۵۵	روستم خان بهادر خانجی بهار - ۳۳۹
۴۵۶ - ۴۵۸ - ۴۸۹ - ۴۹۶	۵۰۸ - ۵۲۲ - ۵۸۵ - ۵۸۹
۵۲۲ - ۵۲۸	۴۳۰ - ۴۳۸ - ۴۳۱ - ۴۹۵
قوم روس - ۱۰۰	۴۹۷ - ۴۹۸ - ۷۰۰ - ۷۰۷
روسی خان میر آتش - ۷۴ - ۷۵	۷۰۸ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲
روپ متی (طبیعت پدمنی)	۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰
دانت ۱۵۲ - ۱۵۳	۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۵۵
روشن آرا بیگم - ۳۹۶	۷۵۹
رومما ابن عم بهرجی - ۵۴۳	روستم خان گرجی آدم شاه ایران
راجه روپ پسر راجه جگت سنگه	۵۸۹ - ۵۹۰
۵۸۳ - ۶۱۹ - ۶۳۱ - ۶۳۹	روستم خان ولد خسرو نبیر
روشن ضمیر واقعه نگار - ۷۵۱	محمد خان - ۴۳۲ - ۴۴۱
روح الله خان - ۷۵۴	رشید خان عرف محمد بدیع -
رشکان شولا پوری - ۵۳۳	۴۵۲ - ۴۵۸ - ۴۰۳ - ۷۲۲

قلعہ رودلہ - ۵۲۳

روضہ ممتاز محل - ۵۹۶

رہتاس - ۸۱ - ۸۳ - ۸۸ - ۳۵۶

۳۵۴ - ۳۷۱

قلعہ رہتاس - ۹۵ - ۹۶

قلعہ رہتاس (دیگر) - ۹۸ - ۱۱۴

۱۲۳ - ۱۹۶ - ۲۵۲ - ۳۵۶

۳۵۳ - ۳۷۷ - ۳۸۱

آب رہتاس - ۳۸۰

رہیلہ - ۵۱۰

قصبہ ریواری - ۱۰۸

ریگ پوم - ۶۲۸

* حرف زاء - مردمان *

قاضی زاہد - ۴۰۲

زبیر مدعی سلطنت - ۳۹

زبردست خان - ۳۳۶

زبیدل خان ایلچی ایران - ۳۰۶

۳۰۷ - ۳۲۷ - ۵۵۲ - ۵۵۳

شیخ زین الدین صدر - ۵۲ - ۵۸

زمین خان کوکہ - ۱۹۰ - ۱۹۱

۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۵

* مواضع وغیرہ *

رایسین - ۶۳

قلعہ رایسین - ۹۹

راجور - ۳۸۸

راجوری - ۳۳۰ - ۵۳۷

رای باغ موسوم بہ مرتضی آباد

۴۶۶ - ۵۳۰

راج محل بنگالہ - ۴۶۸

قلعہ رام سیج - ۵۲۱

قلعہ راجدھیر - ۵۲۴

پرگنہ رانویر - ۵۶۴

آب راوی - ۵۷۱

سرکار رام گیر - ۷۴۹

رسول آباد - ۵۶۴

رنتنپور - ۶۳ - ۹۹

قلعہ رنتنپور - ۱۰۳ - ۱۷۳ - ۲۷۱

ملک روم - ۱۵ - ۱۸۶ - ۳۲۳

۳۲۸ - ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶

۵۷۸ - ۵۷۹ - ۶۶۹ - ۶۹۶

۷۰۳ - ۷۰۷ - ۷۲۹ - ۷۳۱

رودہ - ۸۷

۴۷۴ - ۴۹۸

سیدخانقلی خان (تاج خان پسر

نذر محمد خان) - ۴۱۱ - ۴۲۹

۴۳۱ - ۴۳۹ - ۴۵۵ - ۴۹۴

۴۶۹ - ۴۹۴ - ۵۰۳ - ۵۰۴

سپه دار خان - ۴۳۱ - ۴۳۲

۵۵۴ - ۵۲۲

سپهر شکوه پسر دارا شکوه -

۵۴۱ - ۵۰۴

راجہ متوسال - ۴۲۴ - ۴۶۲

سرمست خان سربندی - ۱۰۹

سرباک (نام فیل) - ۲۹۴

راجہ سربلندی صوبه دار برهان

پور - ۳۴۸ - ۳۵۴ - ۳۵۶

۳۵۷ - ۳۸۳

سردار خان - ۴۰۷ - ۴۳۱ - ۴۵۲

سردار خان - ۳۳۷ - ۴۵۵ - ۷۲۹

سیدی سرور - ۴۵۵

سرمست خان نبیره مبارز خان

۴۱۲

سعید خان - ۱۰۵

سعید خان گکهر - ۱۹۱ - ۲۳۷ - ۳۳۵

زین العابدین - ۳۲۷ - ۴۸۸

میر زین العابدین برادر اسلام

خان - ۵۵۹

زین العابدین پسر محمد شجاع

۵۷۰ - ۶۱۸

* مواضع و غیره *

زمین داور - ۳۷ - ۵۵۸ - ۷۱۰

قلعه زمین داور - ۶۸۹ - ۷۱۳

زیرباد - ۱۱

* حرف سین - مردمان *

ساجوجی بهوسله داماد جادورای

۳۱۸ - ۴۳۵ - ۴۷۱ - ۴۷۶

۴۷۷ - ۴۸۷ - ۴۹۵ - ۴۹۶

۵۰۲ - ۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۴

۵۲۹ - ۵۳۰ - ۵۳۳ - ۵۳۴

۵۳۹

سادات خان - ۴۲۹ - ۴۶۲

سادات بارهه - ۴۳۹ - ۴۴۲ - ۷۲۶

ساروخان - ۶۵۵

سادات خان برادر اسلام خان

۸۷ - ۹۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶	شیخ سعدی رح - ۵۴۷
سکندر خان بن شاه محمد	سعید خان بهادر ظفر جنگ
فرملی - ۱۰۹ - ۱۱۰	۵۵۴ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸
سکندر شاه سور (احمد خان)	۵۶۹ - ۵۷۰ - ۵۸۲ - ۵۸۳
۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۲۲	۵۸۵ - ۵۹۰ - ۵۹۶ - ۶۴۹
۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۹ - ۱۳۰	۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۶۶۴
۱۳۵ - (شف الف)	۷۵۹
سکندر خان اوزبک حاکم آگره	علامی سعدالله خان وزیر اعظم
۱۲۴ - ۱۲۹ - ۲۳۸	صاحب السیف والقلم - ۵۸۱
سکندر خان لوحانی - ۳۹۲ - ۴۱۹	۵۹۶ - ۵۹۷ - ۶۱۰ - ۶۱۸
سکندر ذوالقرنین - ۵۴۲ - ۵۴۱	۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۳۴
میرزا سلطان محمد پسر میرزا	۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۴۰ - ۶۴۲
میران - ۱۷ - ۴۲ - ۵۱ - ۵۳	۶۴۷ - ۶۸۱ - ۶۹۰ - ۶۸۴
سلطان علی - ۳۰	۶۸۶ - ۶۹۱ - ۶۹۰ - ۶۹۲
سلیمان پسر حسن برادر شیرشاه	۶۹۳ - ۶۹۵ - ۷۰۰ - ۷۰۱
۸۸ - ۸۹ - ۹۰	۷۰۵ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۰۹
سلیم شاه جلال خان پسر شیر	۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۴
شاه (اسلام شاه) - ۱۰۳ - ۱۰۴	۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۶ - ۷۳۷
۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۲۲	۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۵۴
۱۳۵ (شف ج)	۷۵۹
سلطان بیگم خواهر شاه طهماسب	سعادت خان - ۴۰۱ - ۴۳۴ - ۴۴۷
۱۱۸	سلطان سکندر لودی - ۴۵ - ۸۵

۲۷۹ - ۳۰۶	میرزا سلیمان بنی عم عرش
سیدیل خان حبشی نایب عادل	آشیدانی - ۱۳۱ - ۱۶۴ - ۱۹۷
شاه - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹	۱۹۸ - ۱۸۹ - ۱۹۰
۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲	سلیمه سلطان بیگم خواهد زاده
سیف خان - ۲۶۰ - ۳۹۲	جنت آشیدانی - ۱۳۷ - ۱۵۱
۳۹۳ - ۵۶۶ - ۵۷۸	۲۲۳ - ۲۵۳ - ۲۶۸ - ۲۷۶
قوم سیوره ۲۹۴	میرزا سلطان - ۱۴۷ - ۱۹۸
سیدوا پسر ساعو نواسه جادو رای -	حضرت شیخ سلیم سیکری قدس
۴۳۵ - ۴۷۱ - ۵۲۴	سوره - ۲۳۹ - ۲۴۴ - ۲۵۰
سیارش امیر شاه صفی - ۵۵۵	۲۶۷ - ۳۲۴
۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸	سلطان بیگم صبیح جهانگیر
میدان خان برادر اسلام خان -	شاه - ۲۴۵
۶۱۰ - ۷۱۷	سلاطین غزنوی - ۴۰۲
سیف الله عرب - ۷۱۷	سلیمان شکوه پسر دارا شکوه -
	۵۰۴ - ۷۱۳ - ۷۲۲ - ۷۳۰
	سلطان محمد تغلق - ۶۳۳
	سمندر خان - ۴۵۵
	سمندر کب رای - ۵۰۷ - ۵۰۸
	سوغوچچین - ۹ - ۱۳
	راجه سورجن حاکم رنده پور - ۱۷۳
	راجه سورج سنگه - ۲۸۱ - ۲۸۲
	راجه سورجمل پسر راجه باسو -
<hr/>	
* مواضع و غیره *	
سارنگ پور - ۶۳	
سانگنیر - ۱۴۶	
قلعه سامان - ۱۵۹	
دریای ساپرمی - ۲۹۷	
سرکار سانوا - ۵۰۸	
قلعه سالیر - ۵۶۱ - ۵۶۳	

دریای سند - م - ۵۰	قلعه ستونده - م ۵۵
قصبه سنبهل - م - ۶۵ - ۷۱	سررود تبریز - ۱۷
۱۰۶ - ۱۱۲ - ۱۲۳	سرکار سرهند (سرهند) - ۴۶
سند - ۹۸ - ۱۱۵ - ۱۲۵	م - ۵۰ - ۵۱ - ۷۱ - ۱۱۴
۱۸۶ - ۱۹۶	۱۲۳ - ۱۳۲ - ۱۴۷ - ۱۶۸
سنبهت - ۱۰۲	۱۶۹ - ۱۸۵ - ۲۰۲ - ۵۸۰
پرگنده سنگمذیر - ۳۲۰ - ۵۲۳	۵۹۶ - ۶۰۷ - ۶۱۷ - ۶۷۳
سور - ۳۹۲	سرورنج مالوا - ۴۳۷ - ۵۱۶ - ۵۱۷
هند کبیر - ۴۲۸	سوی نگر - ۵۰۵
سندره - ۴۳۹	قلعه سرائهون - ۵۲۷
تالاب سندره - ۴۴۱	سراب - ۶۱۵
بندر سورت - ۱۱ - ۱۷۷ - ۲۴۷	سکندره (سکندر آباد) - ۱۳۳
۲۸۷ - ۵۰۸ - ۵۴۶ - ۶۰۶	قصبه سلطان پور - م - ۱۸۸
۶۷۸ - ۷۰۳ - ۷۱۳ - ۷۲۹	۳۳۸ - ۳۷۷ - ۴۳۷ - ۴۴۹
۷۳۱ - ۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۳	۵۶۳ - ۵۶۴ - ۷۲۹
سوالک - ۱۲۳ - ۱۴۹	سمرقند - ۲ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷
قلعه بندر سورت - ۱۷۷ - ۱۷۸	۱۹ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵
پرگنده سهرانزو - ۸۸ - ۹۸	۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۴۱ - ۴۳
سیالکوٹ - ۴۸ - ۴۹	۴۵ - ۴۳۳ - ۶۴۵
سیدستان - ۱۱۷ - ۱۲۲	قلعه سمرقند - ۲۵ - ۳۰ - ۳۱
سیوگاو - ۴۳۲	۳۲ - ۷۸
سیهوان - ۵۴۸	سموگده - ۵۹۸

۳۵۳ - ۳۵۱ - ۳۵۰ - ۳۴۶

۳۵۸ - ۳۵۷ - ۳۵۶ - ۳۵۴

۳۷۶ - ۳۷۲ - ۳۶۳ - ۳۵۹

۳۸۳ - ۳۸۲ - ۳۸۱ - ۳۷۷

۳۹۲ - ۳۹۱ - ۳۸۹ - ۳۸۷

۳۹۴ - ۳۹۵ - ۳۹۸ - ۴۰۲

۴۰۳ - ۴۰۵ - ۴۱۱ - ۴۱۲

۴۱۳ - ۴۱۴ - ۴۱۴ - ۴۳۷

۴۴۳ - ۴۴۸ - ۴۵۷ - ۴۵۹

۴۶۰ - ۴۷۰ - ۴۷۲ - ۴۷۵

۴۷۶ - ۴۸۳ - ۴۸۷ - ۴۸۸

۴۸۹ - ۴۹۱ - ۴۹۴ - ۵۰۴

۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۶

۵۲۳ - ۵۳۵ - ۵۴۱ - ۵۴۴

۵۴۷ - ۵۴۹ - ۵۵۳ - ۵۵۴

۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۹ - ۵۶۵

۵۶۸ - ۵۷۱ - ۵۷۴ - ۵۷۸

۵۸۳ - ۵۹۱ - ۵۹۸ - ۵۹۹

۶۰۰ - ۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۶

۶۰۷ - ۶۱۰ - ۶۱۴ - ۶۱۷

۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۲۵ - ۶۲۶

۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۴ - ۶۳۹

* حرف شبن - مردمان *

ابوالمظفر شهاب الدین صاحب

قران ثانی شاهجهان بادشاه

فردرس آشدانی * اصل نامش

محمد خرم - ۶ - ۱۵۶ - ۱۶۰

۱۶۵ - ۲۲۷ - ۲۲۹ - ۲۳۱

۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۵

۲۴۶ - ۲۵۰ - ۲۵۳ - ۲۵۴

۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۵۹ - ۲۶۰

۲۷۱ - ۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۷۸

۲۷۹ - ۲۸۰ - ۲۸۱ - ۲۸۶

۲۸۸ - ۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲

۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶

۲۹۷ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷

۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۱۹

۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۵

۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹

۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳

۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷

۳۳۸ - ۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۱

۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۵

۳۳۶ - ۲۵۸

شاه قلی خان - ۲۱۶ - ۳۵۶ - ۵۸۲

شاه بداغ خان - ۲۳۸

شاه بیگ خان قلعه دار خانجوران

۳۵۶ - ۲۵۸ - ۲۵۶ - ۲۵۵

۷۵۵ - ۶۵۱ - ۶۳۱ - ۵۳۰

شایسته خان ابوطالب خانجهان

بهادر خلف یمین الدوله - ۳۹۹

۵۲۴ - ۴۲۶ - ۵۰۸ - ۵۲۰

۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۴ - ۵۴۴

۵۶۸ - ۵۸۴ - ۶۰۵ - ۶۰۱

۶۱۰ - ۶۱۸ - ۶۴۱ - ۶۴۲

۶۸۳ - ۶۹۳ - ۷۱۳ - ۷۴۱

۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۴۹

۷۵۰ - ۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۶

(شف - الف)

شاه عالم خلد منزل - ۴۰۴

(شف عین)

شاه قلی گرز بردار قاتل خانجهان -

۴۴۲

شاه عالم بخاری - ۵۴۷ - ۵۹۵

امام شاه مردان - ۶۲۹

۶۴۲ - ۶۶۵ - ۶۶۹ - ۶۷۰

۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۲

۶۸۳ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹

۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۹ - ۷۰۰

۷۰۱ - ۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶

۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۱۵ - ۷۱۷

۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۷ - ۷۳۰

۷۳۱ - ۷۳۸ - ۷۴۰ - ۷۴۲

۷۴۶ - ۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۴

۷۵۵ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۶۰

میرزا شاه رخ پسر تیمور - ۱۶

۱۷ - ۱۸

سلطان شاه رخ میرزا پسر میرزا

ابوسعید - ۱۹

شاه بیگ - ۳۶ - ۳۷

شاه رخ خان افشار - ۴۲

شاهم بیگه (جوان خوب) - ۱۳۸

۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱

شاه میرزا - ۱۶۹

میرزا شاه رخ ندیر میرزا سلیمان

بنی عم عرش آشیانی - ۱۸۸

۱۹۰ - ۲۰۳ - ۲۳۷ - ۲۵۰

شادمان بیگ قلعه دار - ۴۵۴ - ۴۶۸	شرف الدین اتالیق - ۱۱۷
شاه قلی آدم شاه ایران - ۴۸۴	میرزا شرف الدین حسین -
۴۸۵ - ۴۹۳ - ۴۹۴	۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۳ - ۱۶۴
شادی بیگ ازبک - ۴۸۸	شریف الملک - ۳۲۹ - ۳۸۳
شاه وردی بیگ ایلچی شاه	شرزه خان - ۴۲۹
عباس - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۹	شریف مکّه معظمه - ۵۹۴ - ۶۰۷
ملا شاه بدخشی - ۵۹۹ - ۷۰۴	۴۸۵ - ۷۰۲ - ۷۰۸ - ۷۳۱
شاعر هندی - ۷۰۴	شرزه خان ملازم قطب الملک -
شجاع خان امیر شیر شاه (رستم	۷۴۵
خان شد) - ۹۹ - ۱۰۵ - ۲۳۸	ملا شفیعای یزدی - ۷۰۳
۲۷۳ - ۳۴۲ - ۳۶۶	شکریه بیگم عمه شاه جهان -
محمد شجاع پسر شاه جهان	۴۴۶
پادشاه - ۲۸۶ - ۳۰۴ - ۳۹۶	ملا شمس الدین معنائی - ۴۴
۳۹۸ - ۴۹۳ - ۴۷۲ - ۴۷۵	شمس الدین نوکر میرزا کامران
۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۴ - ۴۹۵	(خان اعظم) - ۸۷ - ۱۳۷
۴۹۶ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰	۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۶۱
۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۴۵ - ۵۵۷	شمس توشکچی (خوشخبر خان)
۵۵۸ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰	۲۵۲
۵۷۲ - ۵۸۸ - ۶۱۸ - ۶۴۱	شمشیر خان - ۴۰۱ - ۴۶۱ - ۴۷۵
۶۴۶ - ۶۶۵ - ۶۸۵ - ۷۱۳	شمس خان داماد خان جهان - ۴۱۷
۷۴۱ - ۷۵۸	شمس الدین بقی مختار - ۶۰۹
مید شجاعت خان - ۶۲۶ - ۵۲۱	۶۳۱ - ۶۳۴

شیدانی خان ازبک - ۳۰ - ۳۱

۳۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶

۳۷ - ۳۸ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳

۱۳۸ - ۱۴۹

شیخ الاسلام - ۴۱

شیر خان افغان (شیر شاه)

نامش فرید پسر حسن - ۷۰

۷۱ - ۷۲ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲

۸۳ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸

۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳

۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸

۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۳

۱۰۴ - ۱۰۷ - ۱۰۹ - ۱۱۳

۱۱۵ - ۱۲۹ - ۱۷۵ - ۳۴۹

شیر محمد خواجه - ۱۴۹ - ۱۴۸

۳۷۰ - ۳۷۱

شیر خان پسر عدلی شاه - ۱۵۴

ملا شیري مشهور - ۱۹۳

شیر افغان خان (علی قلی ترک)

استجلو (۲۵۷ - ۲۴۵ - ۲۴۴)

۲۴۷ - ۲۷۱ - ۳۰۷

شیر بهادر - ۳۱۸

میر شمس الدین - ۷۴۸

شهباز خان - ۱۰۵

شهاب الدین خان - ۱۳۵ - ۱۳۴

۱۹۵ - ۲۳۸

شهباز خان کذبو - ۱۸۹ - ۲۰۳ - ۲۰۸

شهریار پسر جهانگیر شاه - ۲۷۱

۳۰۷ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۲

۳۳۵ - ۳۶۹ - ۳۷۸

۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱

۳۹۲ - ۳۹۳

شه نواز خان پسر خانخانان -

۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۵ - ۲۸۶

۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۸ - ۳۲۹ - ۵۰۹

شهباز خان لودی - ۲۹۷ - ۴۵۵

۱۴۵۸

شه نواز خان صفوي ميرزا کيکي -

۵۲۸ - ۵۴۱ - ۵۴۳ - ۵۴۴

۵۸۸ - ۵۹۱ - ۵۹۲ - ۶۴۱

۶۴۲ - ۶۷۴ - ۶۸۳ - ۷۵۳

۷۵۴ - ۷۵۹ - (شف دل)

شهاب الدین سام عرف معز الدین

غوري - ۵۹۲

۱۷۰ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵

۱۸۶ - ۱۸۹ - ۲۳۶ - ۲۵۲

۳۴۳ - ۳۴۴ - ۴۴۶ - ۵۴۴

شیراز - ۲۶۲

دریای شرقی - ۳۱۳

پرگند شکر پور - ۵۹۵

بلاد شمالي - ۲۳۶ - ۴۴۶

دریای شور - ۱۹۵ - ۴۶۱

قلعه شولا پور - ۳۵۵ - ۴۵۱

۴۶۲ - ۵۱۷ - ۵۳۲

شولا پور - ۴۶۷ - ۵۲۷ - ۵۳۷

شهر سبز - ۱۳

شیراز - ۲۰۰

* حرف صاد - مردمان *

صادق محمد خان اتالیق - ۲۰۳

۲۱۲

صاحبه بانو بیگم بنت قاسم خان

عرب (بادشاه مکه) - ۲۵۹

صادق خان میر بخشی - ۳۶۲

۳۶۷ - ۳۹۰ - ۳۹۹ - ۴۹۱

شاه صفوی - ۱۱۹

شیرخان - ۳۵۲ - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۴۲۶

شیرانداز خان - ۳۵۶

شیرزاد خویش خان عالم - ۴۴۰

شیورام پسر کلان راجه بیتلهلداس -

۷۰۸

* مواضع و فیزه *

ملک شام - ۱۵ - ۱۲۲ - ۴۶۹

شاه رخیده - ۱۹

حصار شاه من - ۴۳ - ۴۴

۴۱۱ - ۴۲۰

قلعه شاهجهان آباد - ۱۴۵

قصبه شاه پور - ۲۰۸ - ۵۱۲

۵۱۵ - ۵۲۷

شاهجهان آباد - ۲۴۰ - ۲۹۴

۴۲۱ - ۴۷۸ - ۶۸۰ - ۶۸۲

۷۳۵ - ۷۵۷

شاه آباد - ۳۸۲

قلعه شاه پور - ۵۱۲

شالی مار - ۵۹۵

ولایت شرقی - ۸۳ - ۱۰۲

۱۵۴ - ۱۶۶ - ۱۶۸ - ۱۶۹

* حرف طاء - مردمان *

طالبای کلیم شاعر - ۴۰۴

۴۱۱ - ۴۴۴

طاهر خان ۷۳۰

ظفرای مشهدی - ۳۵۵ - ۳۵۶

۴۹۴ - ۵۷۸ - ۶۰۸ - ۶۰۹

شاه طهماس صفوی شاه ایران -

۷۰ - ۱۱۵ - ۱۱۷ - ۱۶۱

۲۴۳ - ۲۶۵ - ۶۷۱

نهموزت پسر شاهزاده دانیال -

۳۵۸

* مواضع و غیره *

طلاق بستان ۵۷۵

* حرف ظا - مردمان *

ظریف فدائی خان - ۵۷۴ - ۵۷۵

ظفر خان گجراتی - ۱۸۶ - ۱۸۷

۱۸۸

ظفرخان عرف ابوالحسن - ۴۰۱

۵۴۷ - ۵۵۴

شاه صفوی ایران - ۲۳۷ (غالباً)

شاه عباس باشد (شف عین)

سید صفی بارهه - ۲۹۷

صفی خان دیوان (سیف خان)

۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۳۹

شاه صفی صفوی قائم مقام شاه

عباس - ۴۱۹ - ۴۵۴ - ۴۷۳

۵۴۳ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷

۵۵۸ - ۵۶۰ - ۵۶۶ - ۵۶۷

۵۶۹ - ۵۷۵ - ۵۸۹ - ۵۹۰

۶۲۰

مقدور خان - ۳۸۲ - ۴۷۳

۵۶۶ - ۶۰۸

صفی قلیخان سپاه منصور - ۵۹۸

سید ملایت خان بارهه - ۳۱۸

۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳

صفی علی - ۴۲

* مواضع و غیره *

صفاء پور - ۶۰۹

* حرف ضاد - مردمان *

ضیاء الدین خان - ۷۲۶

۵۲۲ - ۵۲۰ - ۵۱۷ - ۵۱۶

۵۳۰ - ۵۲۹ - ۵۲۷ - ۵۲۳

۵۳۷ - ۵۳۵ - ۵۳۲ - ۵۳۱

۷۳۱ - ۷۰۵ - ۵۴۱ - ۵۳۹

۷۵۷ - ۷۵۴ - ۷۴۳

میرزا عابد درویش - ۲۴۷

سید عالم باره - ۱۶۹۱

عارف غلام جهان آرا بیگم - ۶۰۰

۶۰۶ - ۶۰۷

عاشور قلی - ۶۵۱

خواجه عابد ملازم نذر محمد

خان - ۶۵۷

عادل خان خوافی - ۶۷۸

قاضی عارف - ۷۴۸

قاضی میر عادل - ۷۴۹

عبد الرزاق بن الغ بیگ - ۳۸ - ۳۹

عبد الله صف شکن - ۳۸ - ۳۹

میر عبد العزیز - ۴۸

عبد العزیز قراول - ۵۷

عبد القادر بداونی مورخ - ۱۲۸

۱۹۷ - ۱۹۸

عبد الرحمن پسر سکندر شاه - ۱۳۵

ظفر نشان (نام فیل) - ۵۳۸

ظفر خان ولد خواجه ابوالحسن

۵۸۷ - ۵۹۵ - ۶۰۸

* مواضع و غیره *

ظفر نگر - ۴۸۹

* حرف عین - مردمان *

شاه عالم بهادر شاه خلد منزل -

۷۷ - (شف شین)

عادل خان پسر کلان شیر شاه

۱۰۳ - ۱۰۴

عادل شاه بیجاپوری - ۲۰۴

۲۰۷ - ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۲۰

۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۳

۲۹۴ - ۲۹۶ - ۳۲۲ - ۳۴۳

۳۴۴ - ۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹

۳۵۰ - ۳۸۵ - ۳۸۶ - ۴۵۰

۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۸ - ۴۶۲

۴۶۳ - ۴۶۶ - ۴۶۷ - ۴۷۲

۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۷۹ - ۴۸۳

۴۸۴ - ۴۸۶ - ۴۹۵ - ۴۹۶

۲۷۳ - ۲۷۱ - ۲۶۰ - ۲۴۷

۲۷۸ - ۲۷۶ - ۲۷۵ - ۲۷۴

۳۱۶ - ۲۸۸ - ۲۸۶ - ۲۷۹

۳۳۵ - ۳۲۱ - ۳۲۰ - ۳۱۷

۳۳۹ - ۳۳۸ - ۳۳۷ - ۳۳۶

۳۵۴ - ۳۵۳ - ۳۴۷ - ۳۴۵

۴۰۷ - ۴۰۵ - ۳۹۲ - ۳۵۷

۴۰۹ - ۴۰۶ - ۴۰۴ - ۴۰۳

۵۰۹ - ۵۰۷ - ۴۵۳ - ۴۴۲

۵۱۹ - ۵۱۵ - ۵۱۳ - ۵۱۲

۵۷۱ - ۵۶۸ - ۵۴۵ - ۵۲۰

۵۹۸ - ۵۹۶ - ۵۹۱ - ۵۷۸

۹۱۹

شیخ عبدالحق دهلوی - ۲۳۹

۵۵۱

شاه عبدالله سلطان پوری مخدوم

الملک - ۲۴۰

عبدالرحیم دیوان لاهور - ۲۵۱

۲۵۳ - ۲۵۲

شاه عباس صفوی والی ایران -

۲۹۶ - ۲۹۰ - ۲۵۴ - ۲۵۵

۴۰۵ - ۳۲۸ - ۳۲۷ - ۳۲۳

عبد الرحمن (صاحب حکومت)

۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱

میرزا الطیف قزوینی استاد

عمرش [میلادی] - ۱۴۵

میرزا عبد الرحیم (منعم خان)

دیوان (میرزا خان) (خان)

خاندان (وزیر الملک پسر بزرگ)

خان - ۱۵۱ - ۱۶۸ - ۱۸۷ - ۱۸۸

۱۹۷ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶

۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۱

۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۵ - ۲۱۶

۲۲۰ - ۲۲۵ - ۲۴۸ - ۲۵۹

۲۶۰ - ۲۶۲ - ۲۶۵ - ۲۷۶

۲۸۲ - ۲۹۲ - ۲۹۷ - ۳۱۰

۳۱۶ - ۳۱۶ - ۳۴۰ - ۳۴۲

۳۴۶ - ۳۵۰ - ۳۸۲ - ۳۸۶

عبدالله خان ازبک - ۱۶۱ - ۱۶۵

۱۸۹ - ۲۳۸

خواجہ عبدالحق میرزا قلم

۲۱۹ - ۲۵۳

خواجہ عبدالله مخاطب عبدالله

خان فیروز جنگ - ۲۲۰ - ۲۲۷

۵۲۳ - ۵۳۵ - ۵۳۶ - ۵۳۸

۵۴۰ - ۵۴۳ - ۵۴۵ - ۵۴۸

سید عبدالوہاب خاندیسی - ۵۲۱

۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۴۵

۶۰۱

ملا عبدالسلام لاهوری - ۵۵۱

عبدالوہاب خان - ۵۵۹

عبد الرحیم بیگ اوزبک - ۵۷۱

سید عبد القادر جیلانی رح

۵۷۷ - ۷۰۳

شاہ عباس ثانی بعد شاہ صفی

۵۹۰ - ۵۹۹ - ۶۲۰ - ۶۴۰

۶۴۲ - ۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴

۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۷

۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۳

۶۹۶ - ۶۹۹ - ۷۲۳ - ۷۲۸

عبدالصمد عمودی سفیر شریف

۵۹۶ - ۵۹۷

سید عبدالرسول بارہہ - ۶۰۳

میر عبد اللہ زرین رقم ترمذی

۶۰۵

عبد العزیز خان امیر بلخ پسر

۵۵۳ - ۵۵۲ - ۵۷۲ - ۵۱۹

۵۵۴ - ۵۵۶ - ۶۲۷ - ۶۹۹

(شفص)

سید عبد اللہ خان بارہہ سیف

خان - ۲۹۱

عبد العزیز خان قلعه دار قندھار

۳۰۷ - ۵۵۳

قاضی عبد العزیز - ۳۳۴ - ۳۳۵

۳۳۶ - ۳۴۳

عبد الخالق خوانی - ۳۷۲

خواجہ عبدالصمد فاضل - ۳۷۲

خواجہ عبدالرحیم اچینی - ۳۸۷

۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۵ - ۴۰۶

عبد الحمید لاهوری مواف پادشاہ

نامہ - ۴۰۳ - ۴۰۷

عبد اللہ خان دیگر - ۴۶۱

شیخ عبدالرحیم ملازم یمین الدولہ

۴۶۵

عبد الرسول پسر فتح خان - ۴۶۷

۴۷۵ - ۴۸۷

عبد اللہ خان ولد خانجہان - ۴۶۸

میر عبداللطیف - ۵۱۷ - ۵۱۹

خواجه عرب بخشعی فوج - ۱۹۳	نذر محمد خان - ۶۵۸ - ۶۱۱
ملا عرفی شیرازی - ۲۰۰ - ۲۴۱	۶۴۷ - ۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۶۰
۴۹۴	۶۶۱ - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۹
ملا عراقی مشهدی - ۲۴۲	۶۷۰ - ۶۷۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳
عرب دست غیب - ۳۵۹ - ۳۶۲	۶۹۴
میرزا عزیز کوکه خان اعظم - ۲۵۶	عبد الذبی پسر خاندوران - ۶۱۰
۲۵۷ - (شف الف)	عبد الرحمن پسر نذر محمد خان
عزیز خان پسر خانجهان - ۴۴۱	۶۳۰ - ۶۳۲ - ۶۴۱ - ۶۷۴
میر عزیز - ۶۴۰ - ۶۴۱	۶۹۴ - ۶۹۵ - ۷۰۳ - ۷۰۴
عزیز بیگ بدخشی - ۷۳۵	۷۰۷ - ۷۱۰
۷۳۶ - ۷۴۱	عبدالله خان والی توران - ۶۷۱
عسکری میرزا - ۶۴ - ۷۱ - ۷۹	عبد الغنی نائب کشمیر - ۷۰۰
۸۰ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۲۰	عبد الله بیگ - ۷۲۵
۱۲۱ - ۱۲۲	عبد الصمد خان - ۷۳۱
عطاءالله داماد ندائی خان - ۳۷۱	عبد الذبی نوکر سعد الله - ۷۳۶
عظمت خان پسر خانجهان - ۴۱۷	عثمان - ۱۰۵
علی دوست طغائی قلعه دار	عثمان باغی - ۲۷۳
اند جان - ۲۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۹	عادل بادشاه مبارز خان عرف
علی بیگ شب کور - ۳۸	عدلی شاه برادر زاده شیر شاه -
علی خان استجلو - ۴۲	۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۰
سلطان علاء الدین برادر سلطان	۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴
ابراهیم - ۴۸ - ۴۹ - ۵۳ - ۶۶	۱۲۳ - ۱۲۶

۶۱۹ - ۶۱۷ - ۶۱۶ - ۶۱۴

۶۲۵ - ۶۲۳ - ۶۲۱ - ۶۲۰

۶۳۵ - ۶۲۹ - ۶۲۸ - ۶۲۷

۶۴۵ - ۶۴۱ - ۶۴۰ - ۶۳۹

۶۵۸ - ۶۵۶ - ۶۵۵ - ۶۵۴

۶۶۷ - ۶۶۶ - ۶۶۵ - ۶۶۴

۶۸۵ - ۶۸۲ - ۶۸۱ - ۶۸۰

۶۹۶ - ۷۰۳ - ۷۰۰ - ۷۰۹

۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۵۹

علي بيگ مردم علي مردان خان

۵۵۴ - ۵۹۷ - ۶۱۶

ملا علاء الملک - ۵۹۵ - ۶۳۶

۶۹۷

علي قلي خان حاکم سور - ۶۵۵

۶۹۷

علي اکبر اصفهاني حاکم سورت

۶۷۸

عمر شيخ ميرزا پسر تيمور - ۱۶

عمر شيخ ميرزا پسر ميرزا ابوسعید

۱۸ - ۱۹ - ۲۱ - ۲۲

عماد شاه برار - ۷۹

ملک عنبر حبشي نظام الملكي

۷۴ - ۷۳

امام علي موسی رضا رح - ۱۱۹

۵۶۴

علي قلي - ۱۲۴

علي شيرترکمان - ۱۵۱

سيد علي - ۱۷۳

شيخ علاء الدين نديره شيخ سليم

کوکوه کوشکتابش خان ۲۵۰

ميرزا علي اکبر شاهي - ۲۵۶

علي مردان - ۲۷۵

سيد علي بارهه - ۳۱۸ - ۳۱۹

علي شيرآدم ملک عنبر - ۴۴۳

سلطان علاء الدين بهمني - ۴۸۸

علي اصغر ولد محمد جعفر - ۵۱۱

خواجه علاء الدين عطار - ۵۴۹

علي مردان خان پسر گنجعلي

خان (امير الامرا) - ۵۵۲ - ۵۵۴

۵۵۵ - ۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹

۵۶۰ - ۵۶۷ - ۵۶۹ - ۵۷۰

۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۸ - ۵۸۲

۵۹۰ - ۵۹۵ - ۵۹۶ - ۶۰۸

۶۰۹ - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳

عراقین - ۱۵	۲۷۵ - ۲۷۴ - ۲۷۳ - ۲۷۲
عرب - ۶۰ - ۶۵ - ۲۳۶ - ۵۷۴	۲۸۵ - ۲۸۳ - ۲۸۲ - ۲۷۶
۷۲۶	۳۱۷ - ۳۰۶ - ۲۹۱ - ۲۹۰
علی مسجد - ۵۶۹	۳۲۱ - ۳۲۰ - ۳۱۹ - ۳۱۸
عذیر کوت - ۴۸۱	۳۴۸ - ۳۴۷ - ۳۴۶ - ۳۲۲

* حرف غین - مردمان *

غازی خان پسر دولت خان - ۴۷	۳۵۶ - ۳۵۴ - ۳۵۰ - ۳۴۹
۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۸۱	۳۷۶ - ۳۸۵ - ۳۸۲ - ۴۰۰
غازی آدم جلال خان - ۱۰۳	۴۱۰ - ۴۲۵ - ۴۵۷ - ۴۶۰
میر غازی - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۶	۴۷۱ - ۴۷۵ - ۴۸۱ - ۴۹۵
۲۷۶	۵۳۲
غریب داس برادر رانا جگت	عذیر قلعه دار - ۵۲۷
سنگه - ۷۲۸	عزایت الله پسر سعد الله خان -
مید غلام محمد - ۶۰۳	۷۰۸
غلام رضا آدم ایران - ۷۱۳ - ۷۱۴	عوض خان قاشال - ۵۵۶
شاه غوث - ۱۴۳	عیدی خان نیازي - ۱۰۳ - ۱۰۴
غیاث الدین علی بخشی - ۱۷۳	۱۰۵ - ۱۱۰ - ۳۹۳
غیاث بیگ دیوان - ۲۶۱	
غیاث بیگ راد خواجه محمد	
طهرانی (اعتماد الدوله) -	
۲۶۳ - ۲۶۵ - ۲۶۶	

* مواضع و غیره *

عجم - ۲۱ - ۴۶ - ۶۰ - ۶۵
۱۳۲ - ۲۳۶ - ۷۲۶
عراق - ۷ - ۱۸ - ۱۲۰ - ۱۳۸
۲۹۵ - ۴۰۳ - ۶۴۰ - ۶۵۲

شاه فتح الله شیرازی مخاطب

بعضدالدوله - ۱۸۸

فتح لشکر (نام فیل) - ۲۲۴

میر فتح الله شیرازی - ۲۴۲

فتح خان پسر عنبر (بهبهالار

نظام الملک) - ۳۸۳ - ۴۵۷

۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۳ - ۴۶۷

۴۷۰ - ۴۷۱ - ۴۷۵ - ۴۷۶

۴۷۷ - ۴۸۰ - ۴۸۲ - ۴۸۶

۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۹۰ - ۴۹۱

میر فتح آدم شاه صفی - ۵۷۵

فخرالدین کوتوال - ۸۲

فخرالدین مشهدی داماد میرزا

کامران - ۱۲۲

فدائی خان میر تنک - ۳۳۴

فدائی خان - ۳۵۷ - ۳۶۱

۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۷۰ - ۳۷۱

۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۸۹

فریدون - ۷

فردوسی مولف شاهنامه - ۷

فرنگیان - ۱۱ - ۷۷ - ۳۰۸

۳۰۹ - ۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۰

(شف الف)

غیاث الدین - ۲۸۸

غیری کلان (نام توپ) - ۳۵۷

غیری (نام توپ) - ۳۵۷

غیرت خان معروف ذمبار - ۶۷۸

(شف کاف) - ۶۸۱ - ۷۲۷

* مواضع و غیره *

غار عاشقان - ۳۰

غزنین - ۱۸ - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷

۵۵ - ۵۹ - ۱۲۰ - ۵۵۶

۵۶۹ - ۵۹۰ - ۵۹۴ - ۶۸۸

۶۹۱ - ۶۹۲ - ۷۰۰ - ۷۱۳

۷۲۷

غوربند - ۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۴۵

۶۷۵ - ۷۰۳

مصن غوربند - ۶۲۰

غور - ۶۴۱ - ۶۵۱

* حرف فاء - مردمان *

فاروقیان - ۲۱۵

فاضل خان - ۷۱۴

فولاد غلام میرزا شرف الدین

حسین - ۱۹۴

فولاد خان - ۳۴۹

سیدی فولاد نظام الملکی - ۴۹۰

میان فہیم غلام خان خاندان عبدالرحیم

۳۵۰

فیروز خان پسر سلیم شاہ - ۱۰۷

شیخ فیضی پسر شیخ مبارک

۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۴

۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۳۸

۲۵۱ - ۲۵۴

فیروز شاہ - ۳۰۴

فیروز خان حبشی - ۳۱۹

* مواضع و غیرہ *

نارس - ۱۵ - ۳۹۱

فتح پور (سیکری) - ۱۷۳ - ۱۷۵

۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۴

۱۸۶ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۳۶

۲۳۹ - ۲۴۳ - ۲۴۵ - ۲۷۱

۲۹۷ - ۴۰۷ - ۵۹۸

فتح آباد - ۴۷۱

۴۷۳ - ۴۹۰

فریدون خان کابلی خالوی میرزا

محمد حکیم - ۱۶۸ - ۱۸۵

فرخ میر بادشاہ - ۱۸۰

شیخ فرید بخاری میر بخش

مورتضی خان - ۱۹۶ - ۲۴۸

۲۵۰ - ۲۵۴ - (شف میم)

فرید خان - ۲۹۲

فرنگی حکیم - ۳۱۱ - ۳۱۲

فرهاد خان پدر رندولہ - ۴۵۰

۴۸۹

سیدی فرجام - ۴۹۵ - ۴۹۶

شیخ فرید ولد قطب الدین خان

بخشی - ۵۵۲ - ۶۱۹ - ۶۸۳

فرهاد غلام علی مردان - ۶۱۱

۶۱۲

فریدون غلام علی مردان - ۶۱۶

۶۱۷

فرامت خان زظہر - ۷۰۲

فصیح خان - ۳۶۲

میر فصیح - ۷۴۴ - ۷۴۶

قاضی فضیلت (فضیحت) - ۹۸

قاسم حسین - ۸۵	دارالملک فرغانه - ۲ - ۱۹ - ۲۲
قاضی جهان - ۱۱۸	۲۴ - ۲۸ - ۳۳
سلطان محمد قاسم فرشته - ۱۹۷	فریدآباد - ۲۵م
(شف میم)	ولایت فرنگ - ۲۷م - ۳۰۹ - ۴۰۷
قاسم گاهی - ۲۴۲	فردا پور - ۳۳۰ - ۳۳۷ - ۵۶۵
قاسم خان عرب - ۲۵۹	قلعه فرنگ - ۳۷۱
قاسم بیگ فرستاده دارای ایران	باغ فرح بخش - ۵۹۵ - ۴۹۳
۳۲۳	فراش - ۴۴۰
قاسم خان برادر خواجه ابوالحسن	فرو - ۶۹۰
۳۷۴ - ۳۹۸ - ۴۷۵ - ۴۷۱	حصار فیروزه - ۸۷
۵۴۷	باغ فیض بخش - ۴۰۸ - ۷۰۳
میر قاسم - ۴۷۱	۷۱۵
قاسم پسر خسرو نذیر محمد	
خان - ۴۵۱ - ۴۵۵ - ۴۷۳	* حرف ذاف - مردمان *
قاسم خان - ۴۹۵	قاجوایی بهادر پسر تومنده خان
قایم بیگ سفیر - ۷۳۰ - ۷۳۱	۸ - ۱۳
قبل خان پسر تومنده خان - ۸	قایدو خان بن یوقا خان - ۸ - ۱۳
قباد قلعه دار حصار - ۶۲۴	مولانا قاضی اندجانی - ۲۳ - ۲۵
قلمق محمد پسر نذر محمد خان -	۲۴ - ۲۸
۴۳۱ - ۴۵۵ - ۴۵۱ - ۴۵۵	قاسم خان قوچین - ۲۸
۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۶۱	قاصد ترخان - ۳۱
۴۶۲ - ۴۶۶	قاسم بیگ نایب بهرونج - ۷۹ - ۸۰

۵۵۲ - ۵۸۹ - ۶۱۹ - ۶۸۳

(شف جیم)

قطب فقیر مشهور به (خسرو

جعلی) - ۲۶۱

قطب الملک - ۲۹۲ - ۲۹۳

۲۹۵ - ۳۴۳ - ۳۴۷ - ۳۵۴

۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۱

۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۳

۵۳۵ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰

۵۴۱ - ۵۴۲ - ۵۴۶ - ۶۳۱

۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳

۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷

۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۵

قلیچ خان اندجانی - ۱۷۳

قلیچ خان حارس قلعه آگره -

۲۱۸ - ۲۶۲ - ۴۵۴

قلیچ خان حاکم ملتان - ۵۵۶

۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۸۵

۵۸۹ - ۶۰۹ - ۶۲۰ - ۶۲۶

۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۸ - ۶۵۰

۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۷۰۰

۷۵۹

قرا خان پسر مغلخان - م

قراچار نویان از اجداد امیر

تیمور - ۱۰ - ۱۳

قرا یوسف ترکمان - ۱۷

قرا بهادر - ۱۶۵

قوم قزلباش - م - ۴۱ - ۴۳

م - م - ۴۵ - ۱۱۳ - ۱۱۶

۱۱۹ - ۱۲۰ - ۲۶۱ - ۳۲۶

۵۵۸ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷

۵۸۹ - ۵۹۰ - ۶۰۹ - ۶۵۲

۶۷۱ - ۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۸

۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲

۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹

۷۰۰ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۸

۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۷

قطب خان پسر شیر خان - ۷۲

۸۵ - ۹۵ - ۱۰۳

قطب الدین خان حاکم بروده - ۱۸۷

حضرت خواجه قطب الدین - ۲۴۰

قطب الدین خان اتکه کوکلتاش

خان (شیخ جیون) - ۲۴۵

۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۶۴ - ۲۶۷

قنبر علی - ۲۹

میرزا قندهاری - ۲۷۸

۷۰۸ - ۷۰۷ - ۴۹۹ - ۴۹۵

۷۱۶ - ۷۱۴ - ۷۱۰ - ۷۰۹

۷۲۲ - ۷۲۰ - ۷۱۹ - ۷۱۸

۷۵۷ - ۷۴۱ - ۴۲۹

قلعه قندهار - ۳۶ - ۳۷ - ۱۱۶

۱۲۵ - ۳۲۶ - ۳۰۵ - ۴۵۱

۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴ - ۵۸۹

۶۸۶ - ۴۹۲ - ۴۹۹ - ۷۱۷

۷۲۳ - ۷۲۷ - ۷۵۰

قلعه قندهارک - ۳۵۰

قنوج - ۶۳ - ۷۳ - ۱۰۹

* حرف کاف - مردمان *

میرزا کامران برادر همایون - ۵۰

۷۱ - ۸۲ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۶

۸۷ - ۱۰۵ - ۱۱۵ - ۱۱۶

۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲

۱۲۶ - ۱۷۷ - ۲۵۳ - ۷۱۸

کامگار بیدگ غیرت خان مولف

جهانگیر نامه - ۲۰۳ - ۲۱۶

۲۴۷ - ۳۲۵ - ۳۴۲ - ۴۴۳

(شف غین)

* مواضع و غیره *

حوض قتلو - ۵۲۰

قچدون - ۴۴

حصار قندز - ۲۲ - ۲۳ - ۴۲ - ۴۴

قندز - ۳۳ - ۴۲۰ - ۴۲۳ - ۴۲۶

۴۳۸ - ۴۳۹ - ۴۵۰

قندهار - ۳۶ - ۴۷ - ۷۱ - ۱۱۵

۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۳۳

۱۳۵ - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۶۱

۲۰۴ - ۲۲۷ - ۲۵۵ - ۲۵۶

۲۵۸ - ۲۶۳ - ۲۶۶ - ۳۰۷

۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸

۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۴۷ - ۴۰۲

۴۵۵ - ۵۲۱ - ۵۲۳ - ۵۵۳

۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸

۵۶۹ - ۵۷۳ - ۵۸۹ - ۵۹۰

۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۷۳ - ۶۸۴

۶۸۵ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹

۶۹۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳

کاکاپندت نوکر خانخانان - ۴۹۹	کوتوال خان - ۳۷۶
کاما نام مرزبان گدھی (کاما	کوچ بهار زمیندار - ۵۶۰
سالمور) - ۵۶۵ - ۵۶۶	قوم کهکراں - ۴۶ - ۴۷ - ۱۰۵
کاکر خان سردار - ۶۸۵ - ۶۸۹	۹۱۹
کارطلب خان - ۷۴۴	کهتر داس - ۳۳۷ - ۳۳۸
رانا کرن پسر رانای چتور - ۲۸۰	کهیلوجی دکنی - ۴۷۹
۲۸۱ - ۳۹۴	کیومرث (یانث اعلان) - ۳
کرن برادرزادہ کشن سنگھ - ۲۸۲	(شف یاء)
قوم کراس - ۲۹۷	کیسری سنگھ واد راجہ جیس سنگھ
کریمہ سلطان عبیدہ سلطان	۷۰۱ - ۷۰۲
پرویز - ۴۷۱	کیسر سنگھ - ۷۴۷
راجہ کشن سنگھ خالوی شاه	دارالملک کابل - ۲ - ۱۲ - ۱۸
خرم شاه جهان - ۲۸۱ - ۲۸۲	۱۹ - ۲۲ - ۳۴ - ۳۵ - ۳۶
۵۹۷	۳۷ - ۳۸ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱
راجہ کشتوار - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۳۰	۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲
۵۹۴	۵۳ - ۵۴ - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷
کفاف - ۳۸۵	۶۸ - ۶۹ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲
کفش قلی خان تعین کردہ	۱۰۴ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۲۰
نذر محمد خان - ۶۱۶ - ۶۵۵	۱۲۲ - ۱۲۵ - ۱۳۱ - ۱۳۴
راجہ گلیدانمل حاکم بیدکانیر - ۱۷۵	۱۴۹ - ۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۶۷
خواجہ کلان رئیس غور - ۴۵۱	۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۸۴ - ۱۸۵
کولیان - ۲۹۷	۱۸۶ - ۱۹۰ - ۱۹۵ - ۲۵۰
	۲۵۲ - ۲۵۳ - ۲۵۷ - ۲۵۸

قلعه کالنجر - ۷۲ - ۱۰۱ - ۱۷۵	۳۲۶ - ۳۰۳ - ۲۹۴
کالنجر - ۷۲ - ۹۴ - ۴۴۰	۳۵۵ - ۳۵۴ - ۳۳۳
کاشغر - ۱۳۲	۳۹۸ - ۳۷۷ - ۳۷۴
سرکار کالپی - ۱۵۵ - ۱۵۵ - ۲۱۹	۴۰۵ - ۴۰۲ - ۴۰۱
۴۰۷	۴۲۸ - ۴۲۶ - ۴۲۲
قلعه کارون - ۱۵۴	۵۵۴ - ۵۴۹ - ۴۷۲
قلعه گویل - ۲۱۲	۵۵۸ - ۵۵۷ - ۵۵۶
قلعه کالنگره - ۲۹۷ - ۳۰۶ - ۳۲۵	۵۸۰ - ۵۷۳ - ۵۶۹
کالنگره - ۵۸۳	۵۹۴ - ۵۹۰ - ۵۸۹
قلعه کالنه - ۴۷۰ - ۴۷۱	۶۱۷ - ۶۱۱ - ۶۰۸
کالنه - ۴۷۱	۶۲۷ - ۶۲۳ - ۶۲۱
کالکوت - ۴۸۳	۶۴۲ - ۶۴۱ - ۶۳۸
قصبه کانتی - ۵۲۷	۶۵۸ - ۶۴۸ - ۶۴۵
قلعه کانتی - ۵۲۷	۶۷۶ - ۶۷۴ - ۶۷۳
کالی پهیته - ۵۴۰	۶۸۵ - ۶۸۳ - ۶۸۱
کاشان - ۶۵۲	۶۹۳ - ۶۹۱ - ۶۸۷
کامان پهناری - ۷۰۱	۷۱۰ - ۷۰۹ - ۷۰۰
کابل انتور - ۴۳۷	۷۱۷ - ۷۱۶ - ۷۱۴
کابل طول - ۴۲۳ - ۴۴۳	۷۵۵
کرمان - ۱۵	قلعه کاشان ۲۹
کربلای معلی - ۵۳ - ۱۴۷ - ۲۶۹	قلعه کابل - ۳۵ - ۱۱۶ - ۱۲۱
کراره - ۵۲۰ - ۵۳۸	۱۳۱

قلعہ کلیانی - ۷۵۶	قصبہ کرنال - ۶۷۸
کمبل میدر - ۱۶۱	کرناتک - ۷۴۵
کملاپور - ۵۲۷	صوبہ کشمیر - ۲۳ - ۱۰۵ - ۱۲۲
ضلع کوکن (نام سابقہ ش دیود من) -	۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۴ - ۱۹۵
۷۷ - ۲۷۳ - ۴۵۰ - ۴۷۱	۱۹۶ - ۲۳۶ - ۲۵۶ - ۲۸۱
۵۱۷ - ۵۲۱ - ۵۲۳ - ۵۳۲	۲۹۹ - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳
۵۳۷ (شف دال)	۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۲۳ - ۳۲۴
قلعہ کوہ - ۴۳۱	۳۲۷ - ۳۳۰ - ۳۴۲ - ۳۵۰
قصبہ کولاپور - ۵۲۹ - ۵۳۰	۳۵۵ - ۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۹۸
دریای کوکن - ۵۳۷	۳۹۹ - ۴۰۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳
کولاب - ۶۳۹	۴۹۴ - ۵۰۱ - ۵۴۶ - ۵۴۷
شہر کھنڈاپیت - ۷۷ - ۱۵۱ - ۱۷۷	۵۴۹ - ۵۶۱ - ۵۶۷ - ۵۶۹
۲۰۲ - ۲۹۴ - ۶۷۸	۵۷۰ - ۵۷۳ - ۵۷۷ - ۵۷۹
قلعہ کھیرلہ - ۲۱۲	۵۸۰ - ۵۸۲ - ۵۸۷ - ۵۸۸
کھرکی موسوم بہ خجستہ بنڈیاں	۵۹۵ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۱۰
(اورنگ آباد) - ۲۸۵ - ۳۱۹	۶۱۷ - ۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۴۵
۳۲۰ - ۳۴۷ - ۳۷۷ - ۴۸۸	۶۷۳ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۷۰۰
(شف خاء)	۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶
قلعہ کھتر - ۵۲۴	۷۰۷
قلعہ کھمرن - ۶۱۱ - ۶۱۲	کشن گنگا - ۳۰۰ - ۵۳۰
۶۲۶ - ۶۴۴	قصبہ کلانور - ۱۲۷
کھمرن - ۶۱۱ - ۶۵۸	قصبہ کلیانی - ۵۲۴ - ۵۲۵

* مواضع و غیره *

کجرات - ۶۸ - ۷۲ - ۷۳ - ۷۹

۱۷۵ - ۱۷۴ - ۱۸۱

۲۵۲ - ۲۹۴ - ۵۴۷ - ۵۴۸

۵۵۵ - ۶۴۱

گدھے - ۷ - ۵

گدھے کا - ۵۶۵ - ۵۶۶

۵۸۷ - ۵۸۸

آب گذر اکبر پور - ۳۴۱

گذر بابا پیاری - ۳۹۲

قلعہ گرشک - ۵۵۸ - ۷۱۹

گمبر - ۱۱۵ - ۱۹۱

پروٹہ گلشن آباد - ۲۷۴ - ۵۲۴

گلکنده - ۲۹۵ - ۳۴۲ - ۳۴۳

۳۴۷ - ۵۱۴ - ۵۲۱ - ۷۴۱

۷۴۲ - ۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۷

۷۴۸

قلعہ گمبرگه - ۴۶۳

گمبرگه (احسن آباد) - ۴۸۸

۵۲۴ - ۵۲۸

گل بهار - ۶۱۴

* حرف گاف - مردمان *

گجراتیان - ۷۴ - ۱۸۳ - ۱۸۷

راجہ گجسنگھہ - ۳۹۲ - ۴۲۴

۵۶۱ - ۷۳۰

گجپت (نام فیل سفید) - ۴۱۱

گجپوتی (نام فیل) - ۵۴۰

گرانبار (نام فیل) - ۲۳۰

راجہ گردھرداس - ۴۲۶

گرجای زن جادو رای - ۴۲۷

گسرخ بیگم دختر میرزا کمران -

۱۷۷ - ۱۸۴

گنگا رام عامل - ۴۴۹

گنجعلی خان حارس قلعہ قندھار

از جانب شاہ عباس - ۵۵۴

گوہند امیر راجہ مادیو - ۱۰۰

گوہند داس وکیل راجہ سورج

سنگہ - ۲۸۱ - ۲۸۲

گوپال داس برادر نند راجہ

سورج سنگہ - ۲۸۱

راجہ گوپال سنگہ - ۳۴۰

گوچر سردار - ۵۰۶

آب گنگ - ۶۱۴ - ۸۴ - ۸۵	لطف اللہ خان پسر سعید خان - ۶۶۳
۸۶ - ۲۰۹ - ۷۵۵	
گوالیار - ۵۳ - ۵۵ - ۵۶ - ۶۱۴	لطف اللہ پسر سعد اللہ - ۷۰۸
۹۹ - ۱۰۵ - ۲۲۳ - ۴۰۷	۷۳۶
۴۰۹ - ۴۱۸ - ۵۲۰	لعل بیگ (لالہ بیگ) - ۲۱۹
قلعہ گوالیار - ۵۵ - ۱۰۹ - ۱۴۲	لعل بیگ (دیگر) - ۷۲۶
۱۷۸ - ۲۸۰ - ۴۰۸ - ۴۹۱	خاندان لودی - ۷۲
۵۷۸	لوحانیان - ۹۳
ولایت گورکھپور - ۸۱	لہواسپ برادر خانزمان پسر
بندر گوهہ - ۲۹۲	مہابت خان - ۴۷۶ - ۴۷۷
گوندوانہ - ۲۹۳ - ۳۱۸ - ۵۱۲	۴۹۶ - ۴۹۹ - ۷۰۸ - ۷۲۲
۵۳۷ - ۵۱۳	۷۵۹ - ۷۵۴

گوندہا - ۵۱۴ - ۵۱۵

گہات رونکیرہ - ۳۰۵

گہات دیو - ۳۱۸

* مواضع وغیرہ *

دارالسلطنہ لاہور - ۴۶ - ۴۷

۴۸ - ۴۹ - ۸۵ - ۹۸ - ۱۰۵

۱۱۱ - ۱۱۵ - ۱۲۳ - ۱۲۷

۱۳۵ - ۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۶۸

۱۸۵ - ۱۸۶ - ۱۹۶ - ۲۴۶

۲۴۸ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۲

۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۵ - ۳۰۶

۳۳۰ - ۳۵۰ - ۳۵۶ - ۳۸۱

* حرف لام - مردمان *

لاک ملک زن تاج خان - ۹۳ - ۹۴

لشکر خان (خواجہ ابوالحسن) -

۳۳۵ - ۳۸۳ - ۳۹۸ - ۴۰۰

۴۲۲ - ۴۷۰ - (شف الف)

لشکری پسر مخلص خان - ۴۱۲

لشکر خان بخشی - ۷۲۵ - ۷۳۰

۱۷۵ - ۱۶۰ - ۱۵۹ - ۱۰۰

۲۴۵

ماہم آغا (اٹک) - ۱۳۲ - ۱۳۵

۱۳۶ - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۶۲

کنور مانسنکھہ ولد راجہ بھگوان

داس خسرو پورہ جہانگیر شاہ

۱۸۹ - ۱۹۱ - ۱۹۷ - ۲۱۶

۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۲۷ - ۲۳۳

۲۳۴ - ۲۳۸ - ۲۴۸ - ۲۵۹

۲۷۳ - ۲۷۷ - ۳۲۶ - ۴۲۶

مادھوسنکھہ - ۴۳۷ - ۴۴۱ - ۴۶۱

ماناجی سردار بیجاپور - ۴۸۹

مالوجی دکنی - ۵۶۲ - ۷۴۵

۷۴۸ - ۷۵۹

مبارک خان لودی - ۴۷

مبارک خان افغان - ۱۵۱

شیخ مبارک ناگوری پدر شیخ

ابوالفضل - ۱۹۸ - ۱۹۹

۲۰۰ - ۲۴۱

سید مبارک قلعه دار رھتاش -

۲۴۶

مبارزخان روہا - ۵۱۵ - ۶۰۴ - ۶۱۲

۳۸۲ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰

۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۷ - ۳۹۸

۴۰۲ - ۴۰۴ - ۴۰۶ - ۴۹۲

۴۹۳ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۴۷

۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۶۲ - ۵۶۶

۵۶۷ - ۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۸۰

۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۶

۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۷

۶۱۸ - ۶۲۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳

۶۴۵ - ۶۴۸ - ۶۴۹ - ۶۶۰

۶۷۲ - ۶۷۳ - ۶۸۵ - ۶۸۶

۶۸۷ - ۶۹۴ - ۷۰۰ - ۷۰۳

۷۰۴ - ۷۰۷ - ۷۱۵ - ۷۱۶

۷۲۸ - ۷۵۶

قلعہ لاہور - ۲۵۳ - ۳۹۰ - ۵۶۶

آب لاہور - ۳۹۰

لکھنؤ - ۶۳ - ۹۴

لکھئی جنگل - ۱۱۴ - ۱۲۴ - ۱۳۹

لمغان - ۷۱

* حرف میم - مردمان *

راجہ مالدیو (راجہ مازوار)

محمد شاه بادشاه ناصرالدین - ۲	حسین میرزا - ۷۲ - ۷۳ - ۸۲
۴۲ - ۴۰۴ - ۵۹۲	۸۴ - ۱۴۹
میرزا محمد ولد میرزا جهانگیر	محمد سلطان دخترزاده سلطان
۱۴ - ۱۸	حسین میرزا - ۷۳ - ۸۲
سلطان محمد میرزا پسر ابوسعید	۸۶ - ۹۰ - ۹۲ - ۱۴۹
میرزا - ۱۹ - ۲۹	محمد خان حاکم جونپور - ۹۰
سلطان محمود میرزا پسر ابوسعید	۹۱ - ۹۲
میرزا - ۱۹ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۷	شاه محمد فرملی - ۱۰۹ - ۱۱۰
مولانا محمد قاسم فرشته - ۲۳	محمد خان سورحاکم بنگاله - ۱۱۲
۲۱۶ - ۲۳۷ (شفق)	سلطان محمد میرزا پسر کلان
محمد حسین کورکانی - ۲۳ - ۲۴	شاه طهماس - ۱۱۷
سلطان محمود خان - ۳۳ - ۳۴	شاهزاده محمد مراد پسر شاه
محمد مقیم داماد الخ بیگ - ۳۵	طهماس - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۳۲۶
محمد بیگ - ۳۶ - ۳۷	محمد علی خان - ۱۲۱
محمد علی شیدانی - ۳۸	شاهزاده محمد حکیم میرزا برادر
میر محمد - ۴۴	عرش آشدانی - ۱۲۲ - ۱۴۳
شیر محمد غوث - ۵۴	۱۴۴ - ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۴۹
محمد سلطان میرزا - ۵۹ - ۶۳	۱۸۵ - ۱۸۹
سلطان محمود نبیرة سلطان	حاجی محمد خان سیستانی
بہلول لودی - ۶۴ - ۸۱	۱۴۲ - ۱۴۴
۹۴ - ۹۵ - ۹۹	مرزا محمد حسین - ۱۴۹ - ۱۷۷
محمد زمان میرزا نبیرة سلطان	۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳

سلطان محمد برادر زاده قطب الملک - ۲۹۶	شیخ محمد سلیم چشتی - ۱۷۴
محمد قلی افشار داروغه باغات کشمیر ۳۰۳	سلطان محمد مراد فرزند عرش آشیدانی - ۱۷۵ - ۱۸۵ - ۲۰۳
میرسید محمد استاد مولف - ۳۰۸	۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۸
محمد شریف وکیل - ۳۳۳	۲۰۹ - ۲۱۲
محرم خواجه سرا - ۳۳۴	محمد قاسم خان کابلی - ۱۹۴
محمد صالح - ۳۳۸ - ۳۴۵	۱۹۵
محمد جعفر پسر افضل خان ۳۴۳ - ۵۱۱	محمد شریف امیر الامرا پسر خواجه عبد الصمد شیرین قلم
ملا محمد لاری - ۳۴۷ - ۳۴۸	۲۱۹ - ۲۲۰ - ۲۵۳
۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۴۹	محمد مراد خان - ۲۳۸
ملا محمد فاضل - ۳۷۲ - ۳۷۳	سید محمود خان - ۲۳۹
حکیم محمد حاذق - ۴۰۵	سید محمد جامه باف - ۲۴۲
خواجه محمد صادق پسر خواجه عبد الرحیم - ۴۰۶	میرزا محمد اوزبک - ۲۵۸
سید محمد نبیرگ سید مظفر خان ۴۱۶	محمد صادق تبریزی نوکر شجاع مولف مذهب الصادقین - ۲۶۳
محمد خان نبیرگ خان عالم لودی ۴۱۷	خواجه محمد طهرانی - ۲۶۳
محمود خان نبیرگ خان عالم لودی - ۴۱۷	محمد تقی بخشی (شاه قلی خان) - ۲۷۸ - ۲۷۹ - ۳۲۱
	۳۷۲
	محل دار خان - ۲۸۳ - ۴۳۰
	۴۸۷ - ۴۹۲

خان - ۵۵۵ - ۴۲۰ - ۴۲۷

مکرم خان قلعه دار شاه ایران -

۵۵۹ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۲

۴۹۵ - ۴۹۴ - ۷۲۷

مکرم طاهر وزیر خان - ۵۴۲ - ۵۴۴

مکرم سلطان پسر اوزنگ زیب -

۵۷۲ - ۴۷۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲

۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶

۷۴۷ - ۷۴۹

مکرم پاشا وزیر اعظم قیصر روم -

۵۷۶

مکرم شافی پسر سیف خان -

۵۷۸

مکرم یحیی پسر سیف خان -

۵۷۸

مکرم زمان طهرانی - ۵۸۸

میر مکرم صالح مشکین قلم ولد

میر عبد الله زرین رقم - ۴۰۵

مکرم علی فوجدار - ۴۰۷

سید مکرم پسر خاندوران - ۴۱۰

سید مکرم پسر خاندوران - ۴۱۰

میرزا مکرم شهیدی - ۴۲۳ - ۴۴۷

مکرم خان پسر خاندوران - ۴۴۰

مکرم علی بیگ رسول ایوان

۴۵۳ - ۴۵۲ - ۴۷۲

مکرم رضا فرزند مصطفی خان

۴۴۴

مکرم خان حارس قلعه کالده

۴۷۱

حاجی مکرم جان قدسی

ملک لشعرا - ۴۷۱ - ۴۸۹

۴۹۳ - ۵۰۳

مکرم معصوم کاپلی (اسد خان)

۴۷۲ - (شف الف)

سلطان مکرم تغلق - ۴۸۸

میان مکرم میرزا هد - ۴۹۳

۵۰۲ - ۵۴۸ - ۵۴۹

مکرم بیگ خوانی - ۵۱۴

مکرم حسین - ۵۳۱

مکرم یار بیگ - ۵۴۰

سید مکرم رضوی - ۵۴۷ - ۵۴۸

سید مکرم شاه عالم - ۵۴۸

قاضی مکرم اسلام - ۵۵۰

مکرم علی پسر علی مردان

- محمد صدیق نوکر خسرو خان - ۴۲۴
 محمد بیدگ توپچی باشی شاه ایران - ۷۱۲
 محمد بدیع پسر خسرو خان - ۴۲۵ - ۴۴۵
 محمد امین کتابدار آدم نذر محمد خان - ۴۳۵
 محمد محسن کرمانی - ۴۴۵
 محمد زمان مشرف - ۴۵۰
 محمد مراد داروغه - ۴۵۰
 محمد بیدگ قلماق - ۴۵۸
 محمد طاهر خراسانی (صف شکن خان) - ۴۶۸
 محمد اشرف پسر اسلام خان - ۴۷۴
 محمد غیاث - ۴۷۴
 محمد سعید پسر سادات خان - ۴۹۸
 محمد سلیم قاضی القضاة - ۷۰۲
 سید محی الدین سفیر روم نبیره حضرت سید عبدالقادر جیلانی - ۷۰۳ - ۷۰۷ - ۷۰۸
 محمد صفی پسر اسلام خان - ۷۰۵ - ۷۰۹ - ۷۱۴ - ۷۴۰
 محمد بیدگ توپچی باشی شاه ایران - ۷۱۲
 محمد علی خان (دیگر) - ۷۱۳
 محمد ابراهیم پسر علی مردان خان (ابراهیم خان) - ۷۱۷
 محمد جعفر میر آتش (برق انداز خان) - ۷۱۸ - ۷۲۰
 ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴
 ۷۲۵ - ۷۲۹
 میر محمد برکی - ۷۱۹
 محمد شریف عرب - ۷۲۶
 محمد حسین پسر میر یوسف - ۷۲۶
 محمد سعید کاشغری - ۷۲۶
 محمد صالح پسر خالو شاه عباس - ۷۲۸
 محمد ابراهیم آخته بیدگی (اسد خان) - ۷۲۸ - ۷۲۹
 محمد امین پسر میر جمله - ۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۳
 ۷۵۲ - ۷۵۴ - ۷۵۵
 محمد ناصر ملازم قطب شاه - ۷۴۲

۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۴

۴۳۴ - ۴۳۷ - ۴۳۸ - ۴۳۹

۴۴۱ - ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۶

۴۴۰ - ۴۷۱ - ۴۷۳ - ۴۸۰

۴۸۳ - ۷۰۱ - ۷۰۷ - ۷۲۹

۷۵۳ - ۷۵۸

مرحمت خان بخشی - ۴۱۶

۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۲۵

مرراری پندت وزیر عادل خان - ۴۸۴

۴۸۶ - ۴۸۹ - ۴۹۶ - ۵۰۰

مرشد قلی خان فوجدار متهر - ۵۵۲

مرشد قلی خان - ۷۱۶ - ۷۳۱

۷۳۲ - ۷۳۴

سلطان محمد مراد قیصر روم -

۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷

۵۷۹ - ۷۰۳ - ۷۰۷ - ۷۰۸

۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱

مرتضی قلی خان ناظم مشهد -

۴۵۲

محمد مراد ایلچی - ۴۹۵

مرتضی قلی خان قورچی باشی

شاه ایران - ۴۹۶ - ۴۹۷

۷۴۳

محمد بیگ ملازم محمد سلطان

۷۴۳ - ۷۴۵

محمد امین متصدی بندر صورت

۷۵۰ - ۷۵۱

محمد رضای خراسانی - ۷۵۷

مخلص خان - ۳۴۶ - ۳۷۰

۳۹۰ - ۴۱۲

سلطان مراد میرزا - ۱۹

مریم مکانی حمیده بانو - ۱۴۴

۲۱۸ - ۲۲۴ - ۲۲۹ (شف حاء)

مرتضی خان بخاری بخشی شیخ

فرید - ۲۳۴ - ۲۵۱ - ۲۵۲

۴۸۹ - ۴۹۰ - (شف فاء)

قوم مرهت - ۲۵۵

محمد مراد بخش پسر شاهجهان

۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۹۷ - ۳۹۸

۵۴۸ - ۵۷۳ - ۵۸۲ - ۵۸۳

۵۸۵ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۰

۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۴ - ۶۰۰

۶۰۱ - ۶۰۹ - ۶۱۹ - ۶۲۱

۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۲۸

خواجہ معین الدین چشتی رح

۱۷۴ - ۲۱۵ - ۳۹۴ - ۵۳۹ - ۵۹۷

معتقد خان مولف اقبال نامہ

۲۱۶ - ۲۴۷ - ۲۸۷ - ۲۹۳

۳۰۱ - ۳۷۱ - ۴۱۸ - ۵۹۷

معتقد خان - ۳۳۳

معتقد خان صوبہ دار آدیسہ -

۵۸۳ - ۶۸۵

محمد معظم پسر اورنگ زیب

۵۹۷ - ۷۲۸ - ۷۴۹

معز الملک دیوان سالار - ۶۷۸

مغول پسر انجہ خان (مغول

خان) (مغل خان) - ۳ - ۴

۴ - ۲۱

قوم مغلان - ۱۰ - ۳۸ - ۴۴

۴۹ - ۵۴ - ۵۵ - ۸۳ - ۹۱

۹۶ - ۱۱۴ - ۱۲۰ - ۱۳۳

۱۳۴ - ۱۷۱ - ۲۰۷ - ۲۰۹

۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۶۹

۲۸۴ - ۲۸۵ - ۴۱۷ - ۴۳۱

۴۸۱ - ۶۹۷ - ۷۲۶ - ۷۳۲

سیدی مفتاح نظام الملکی حبش

مسعود میرزا - ۱۴۹ - ۱۷۸

ملک مسعود قافله باشی - ۲۶۱

حکیم مسیح الزمان عرف حکیم

مظفر - ۵۰۸

مصاحب بیگ خان ولد خواجہ

کلان - ۱۴۱ - ۱۴۴

مصطفی خان ولد ملا محمد

لاری - ۴۶۴

مصطفی پاشا وزیر قیصر روم - ۵۷۶

شاہ مطاہر دکنی - ۱۳۷

سلطان مظفر گجراتی مظفر خان -

۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۹۶

مظفر میرزا والی برہانپور - ۱۸۴

مظفر خان - ۲۳۸ - ۳۹۸

میرزا مظفر حسین صفوی - ۲۶۰

۵۵۲

سید مظفر بارہہ (سید خانجہان)

۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۷۱ - ۴۰۷

۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۱۹

۴۳۰ - ۴۳۷ - ۴۳۹ - ۴۴۱

۴۴۲ - ۴۵۳

سید مظفر ملازم قطب الملک - ۷۴۵

۷۱۹ - ۶۹۲	خان - ۵۴۱ - ۵۳۹ - ۴۹۰
ممتاز محل (مهديا)	مقرب خان - ۳۴۵ - ۳۴۲ - ۲۵۶
(ارجمند بانو) ۳۹۳ - ۳۹۲	۳۶۷
۳۵۹ - ۴۲۵ - ۴۰۰ - ۳۹۶	مقرب خان دکنی - ۴۳۰
۷۲۸ - ۵۹۶ - ۴۷۲ - ۴۶۸	۴۵۲ - ۴۳۱
منوچهر ولد ایرچ - ۷	مکندر ای - ۵۹۵ - ۵۸۸ - ۳۴۴
منوچهر میرزا پسر میرزا سلطان	مکرم خان حاکم بنگاله - ۳۸۷
محمد - ۱۷	مکرم مت خان - ۵۱۷ - ۵۱۶
مذکوقا خان پسر چنگیز خان - ۱۱	۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۳۱ - ۵۳۴
راجہ مذکت رای - ۵۵	۵۳۷ - ۵۷۳ - ۵۹۶ - ۶۲۱
مذمخ خان خانخاندان - ۱۲۲ - ۱۳۱	۶۷۸ - ۶۸۱ - ۷۰۰ - ۷۵۹
۱۴۹	ملو خان حاکم مالوه - ۹۹
شاه منصور حاکم سرهند - ۱۸۵	ملتفت خان پسر اعظم خان -
میان منجو امیر نظام الملک	۴۵۰ - ۴۱۹ - ۶۸۵ - ۷۰۶
۲۰۵ - ۲۰۴	ملک ضبط (نام توپ) - ۴۵۷
منصور حبشی - ۳۵۵ - ۳۳۶	ملک میدان (نام توپ) - ۴۹۵
میر منصور بدخشی - ۳۶۲	۵۱۷
۳۶۷ - ۳۶۳	ملکه بانو همشیره ممتاز محل
سید منصور نبیره سید خانجهان	اهلیه سیف خان - ۵۷۸
۶۱۸ - ۶۴۶ - ۶۴۸	ملک دازد - ۵۹۲
حاجی منصور سفیر - ۶۲۷	ملوک چند مشرف - ۶۰۲
۶۳۸ - ۶۳۴	ملک حسن زمیندار قندهار -

۳۵۲ - ۳۵۱ - ۳۵۰ - ۳۴۸

۳۵۹ - ۳۵۸ - ۳۵۴ - ۳۵۳

۳۶۳ - ۳۶۲ - ۳۶۱ - ۳۶۰

۳۶۸ - ۳۶۷ - ۳۶۵ - ۳۶۴

۳۷۲ - ۳۷۱ - ۳۷۰ - ۳۶۹

۳۷۶ - ۳۷۵ - ۳۷۴ - ۳۷۳

۳۸۱ - ۳۸۰ - ۳۷۹ - ۳۷۸

۳۸۹ - ۳۸۷ - ۳۸۳ - ۳۸۲

۳۹۱ - ۳۹۰ - ۳۸۹ - ۳۸۸

۴۰۱ - ۴۰۰ - ۳۹۹ - ۳۹۸

۴۱۲ - ۴۱۱ - ۴۱۰ - ۴۰۹

۴۷۷ - ۴۷۶ - ۴۷۵ - ۴۷۴

۴۸۱ - ۴۸۰ - ۴۷۹ - ۴۷۸

۴۸۹ - ۴۸۸ - ۴۸۷ - ۴۸۶

۴۹۰ - ۴۸۹ - ۴۸۸ - ۴۸۷

۵۰۰ - ۵۰۰ - ۴۹۹ - ۴۹۸

۵۰۱ - ۵۰۰ - ۴۹۹

مهدی قللی قلعه دار شاه ایران -

۷۱۹

میرزا میران شاه پسر تیمور

۱۷ - ۱۶

قوم میدواتی - ۵۲۰ - ۵۲۰ - ۵۵

مویید بیگ - ۱۴۱

قوم مواهی - ۲۹۷

موسوی خان - ۳۳۳ - ۳۳۳

۵۸۱ - ۵۹۶ - ۵۹۹

راجه موهن داس - ۵۹۷

موندوجی سردار دکنی - ۴۹۹

امام موسی کاظم امام رافضی - ۵۹۳

حکیم مومدا - ۵۹۸ - ۶۰۶

حافظ مومن - ۷۰۱

موسوی محمدا ر قطب شاه - ۷۴۲

۷۴۳ - ۷۴۳

مهرنگار خانم (فتلق نگار) مریم

مکانی والدہ ماجدہ فردوس

مکانی - ۲۱ - ۳۵

مهدی سلطان بنی عباس شاه - ۴۲

مهدی قاسم خان - ۲۳۸

مهابت خان خانخاان سپهسالار

۲۴۷ - ۲۵۹ - ۲۶۰ - ۲۷۱

۲۸۰ - ۲۹۴ - ۳۰۰ - ۳۲۶

۳۲۷ - ۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۴

۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۴۱ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۴۴

۳۹ - ۴۳۳	۴۲ -- ۱۳م - ۱۴۳ - ۷۰۱
ماژندران - ۱۵ - ۴۵۲ - ۴۵۵	راجه میدني راي زميندار
صوبه مالوه - ۶۷ - ۶۸ - ۷۵ - ۸۰	چنديري - ۶۳
۹۹ - ۱۰۵ - ۱۴۵ - ۱۵۲ - ۱۵۳	ملا مير محمد ملاي خارجي - ۱۴۸
۱۵۴ - ۱۶۰ - ۱۶۵ - ۱۶۹	مديران مبارک شاه - ۱۶۴
۱۷۰ - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۸۹	ميرزا يان باغي - ۱۷۰ - ۱۷۳
۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۰۳ - ۲۰۸	۱۷۴ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۲۳۵
۲۳۶ - ۲۵۸ - ۲۷۷ - ۲۸۸	مولانا مير کلاں هراتي - ۲۴۵
۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۸ - ۳۰۵	بابا ميرک - ۳۵۷
۳۱۴ - ۳۲۸ - ۳۳۵ - ۳۹۲	مير ميران (استدلاله) - ۳۷۲
۳۹۸ - ۴۰۱ - ۴۰۷ - ۴۱۲م	۴۲۷ - (شف الف)
۴۳۷ - ۴۴۸ - ۴۹۰ - ۴۹۲م	ميرزا خان بن شاهنواز خاں - ۵۰۶
۴۹۶ - ۵۰۲ - ۵۰۷ - ۵۴۴	۶۰۹ - ۶۱۹ - ۷۴۴ - ۷۴۵
۵۷۰ - ۵۹۰ - ۶۱۰ - ۶۴۲	ميرک حسين خواني - ۵۰۸
۶۷۲ - ۶۷۴ - ۶۷۸ - ۶۸۳	ملا مير هروي خراساني - ۵۵۱
۷۰۳ - ۷۰۵ - ۷۲۹ - ۷۴۱	مير خان مير تزلک - ۵۶۱ - ۷۰۲
ماندو (شادي آباد) - ۷۵ - ۱۰۲	۶۰۳
۱۰۵ - ۱۶۱ - ۲۰۴ - ۲۹۳	شيخ مير - ۷۴۵
۳۲۸ - ۳۳۳ - ۳۳۹ - ۳۷۷	
۳۹۲ - ۴۱۲ - ۷۰۳	
قلعه ماندو - ۷۵ - ۷۶ - ۱۶۱	
۳۱۵ - ۵۳۸	

* مواضع وغيره *

ولايت ماوراءالنهر - ۲ - ۷ - ۱۲ - ۱۴ - ۱۵ - ۲۸ - ۲۲ - ۳۲

۴۸۴ - ۴۵۵ - ۴۵۲ - ۴۵۱

مصر - ۱۵

مصطفی آباد (چوپڑا) - ۷۱۷

مغلستان (ترکسان) - م - ۶

۱۹ - ۲۱ - ۳۳ - ۳۴ (شف تاء)

مکہ متبرکہ - ۵۳ - ۲۳۹ - ۲۶۹

۵۵۱ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۶۰۶

۶۰۷ - ۶۸۰ - ۷۳۱

مونیہ ملتان - ۱۴ - ۱۴۶ - ۶۴

۱۲۳ - ۲۰۴ - ۲۶۵ - ۳۰۷

۳۹۸ - ۵۴۸ - ۵۵۳ - ۵۵۶

۵۵۷ - ۵۷۵ - ۵۹۳ - ۶۰۰

۶۰۴ - ۶۷۲ - ۶۸۰ - ۶۸۳

۶۸۷ - ۶۹۰ - ۷۰۰ - ۷۰۳

۷۰۹ - ۷۱۳ - ۷۱۷ - ۸۲۷

۷۳۱

قلعہ ملوت - ۵۰

ملکپور - ۳۱۸ - ۳۵۰ - ۴۹۵

قلعہ ملہیر - ۵۴۶ - ۵۶۱ - ۵۶۲

۵۶۴

سرکار مندر - ۷۴ - ۷۷۸

قلعہ منصور گددا - ۴۳۶

ماڑوار - ۱۰۰ - ۱۰۱

قلعہ مالکوت - ۱۳۵

قصبہ ماجن بجواره - ۱۴۹

متھرا - ۲۹۹ - ۵۵۲ - ۵۷۲

۶۰۷

مچھلی بندر حیدر آباد - ۳۱۲

حصار محمود آباد - ۷۶

محمود آباد - ۷۶ - ۳۹۳

محمود آباد - ۵۲۵

مدینہ منورہ - ۵۳ - ۱۲۲ - ۲۳۹

۶۰۴ - ۶۰۵ - ۵۵۱ - ۶۰۶

۶۸۰ - ۷۳۱

قلعہ مرغاب - ۲۶ - ۲۷

مورچ - ۵۳۰

باغ مراد - ۶۳۰ - ۶۳۱

مرو - ۴۵۱ - ۴۵۵

مسجد عالی فتحپور - ۲۳۶

مسجد سنگین اجمیر - ۳۹۴

مسجد قلعہ اکبر آباد - ۷۲۸

مسجد عالی دارالخلافت - ۷۵۴

مشہد مقدس - ۱۴۶ - ۱۴۷

۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۶۴ - ۵۹۰

نجم ثانی اصفهانی - ۴۳ - ۴۴

۱۱۶

نجات خان - ۵۰۵ - ۵۰۶

۴۰۹ - ۴۱۴ - ۴۱۹ - ۴۳۸

۴۷۴ - ۷۰۹ - ۷۱۹ - ۷۵۳

۷۵۹

نذر محمد خان - ۳۷۴ - ۴۰۱

۴۰۳ - ۴۰۵ - ۴۷۲ - ۵۰۹

۵۳۱ - ۴۰۸ - ۴۰۳ - ۴۱۱

۴۱۳ - ۴۱۶ - ۴۱۸ - ۴۲۳

۴۲۶ - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۰

۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴

۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۴۰ - ۴۴۱

۴۴۲ - ۴۴۵ - ۴۴۷ - ۴۴۷

۴۴۸ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳

۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷

۴۶۱ - ۴۶۷ - ۴۶۹ - ۴۷۳

۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۸۲ - ۴۸۳

۴۸۷ - ۴۹۳ - ۴۹۵ - ۷۰۳

۷۰۴ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۱۰

۷۱۶ - ۷۵۹

راجه نرسنگه رار - ۲۲۳

مونگی پتن - ۳۲۰

مومل - ۵۷۴ - ۵۷۶

دریای مہی - ۲۹۷

مہاکوت - ۴۸۱ - ۴۸۳ - ۴۸۶

میمنہ - ۳۸

میوات - ۷۱ - ۷۲ - ۷۰۲

میرتہ - ۱۲۳ - ۱۳۰

قلعہ میرتہ - ۱۵۹

قلعہ میمنہ - ۴۵۶ - ۴۷۴

* حرف نون - مردمان *

ناصر بیگ قلعہ دار - ۲۷

سلطان ناصر میرزا برادر جهانگیر

میرزا - ۳۶ - ۳۷ - ۴۳ - ۴۵

ناهر خان میواتی پسر حسن

خان - ۶۲

ناهر خان - ۳۳۸ - ۳۳۹

ناصر میرزا (یادگار) - ۷۹

۸۰۰ - ۸۵

نارجی سردار - ۴۲۹

شینخ ناصر (ناصر محمد) - ۵۵۰

۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۰	راجہ نرسنگھ دیو بزدیلہ پدرج چھار
۴۳۱ - ۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۹	مذگھہ - ۴۰۶ - ۵۰۹ - ۵۱۵
۴۵۰ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۵	فرہر داس جہالہ - ۴۳۱ - ۴۳۲
۴۵۷ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۲	فرسنگھ دیو پسر بکر صاحبیت -
۴۷۶ - ۴۷۸ - ۴۸۷ - ۴۹۰	۵۲۳ - ۵۲۲
۴۹۱ - ۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۲۰	نصرت شاہ - ۶۴
۵۲۴ - ۵۲۷ - ۵۳۲ - ۵۳۳	نصیر الدین پسر غیاث الدین -
۵۳۴ - ۵۳۶ - ۵۴۲	۲۸۸
نظام الدین بخشہ ہروی مورخ -	نصیر خان (خاندوران) - ۴۱۴
۲۳۷	۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۶۱
نظ. بہادر - ۵۰۷ - ۵۱۰	۴۶۸ - ۴۸۹ - ۴۹۶ - ۷۴۸
خواجہ نظام تاجر - ۴۱۰	نظربہادر اوزبک - ۳۸
نظام الملکیان - ۴۱۱	نظر میرزا - ۴۴
نظام الملک لداسی (دیگر) -	نظام الدین بحری والی احمد نگر -
۵۳۹ - ۵۴۲	۶۴
نظربیک رئیس المان - ۶۵۰	نظام بہادر فرید شیر شاہ پسر
نظر علی خان حاکم اردوہیل ملازم	حسن - ۸۸
شاہ عباس - ۶۹۷	نظام الملک - ۱۸۸ - ۲۰۴ - ۲۰۵
حکیم نظام الدین ملازم عبد اللہ	۲۰۸ - ۲۱۲ - ۲۲۰ - ۳۱۸
شاہ - ۷۴۳	۳۲۰ - ۳۲۷ - ۳۴۷ - ۳۷۶
شیخ نظم - ۷۴۹	۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶
نگینہ خاتون بیگم مادر امیر	۳۹۱ - ۴۱۸ - ۴۲۴ - ۴۲۵

نوازش خان پسر معید خان - ۳۳۵

نوشابه - ۵۴۲

نورس بانو اہلبیگہ شہنشاہ خان - ۵۹۱

نور الحسن بخشعی احدیان

۴۷۶ - ۴۸۵

نیزایان - ۱۰۵

نیک نام خان - ۴۴۹

* مواضع وغیرہ *

نارنول - ۸۷

ناگور - ۱۵۹

ناذیر - ۲۰۹ - ۱۶۵ - ۵۲۱ - ۵۲۴

ناسک - ۲۷۱ - ۲۷۳ - ۲۷۴

۳۲۰ - ۳۲۲ - ۳۸۳ - ۴۲۶

قلعہ ناسک - ۵۲۱

نجف اشرف - ۱۴۷ - ۲۶۹

نذر بار - ۳۷۷ - ۵۰۲ - ۷۲۹

آب نربدا - ۱۴۰ - ۱۶۱ - ۲۹۰

۳۰۵ - ۳۱۴ - ۳۱۶ - ۳۹۲

۴۲۴ - ۴۳۷ - ۵۰۲ - ۵۳۸ - ۵۴۰

قصیدہ نراین پور - ۵۲۵

تیمور - ۱۴

نوشیروان عادل - ۶۲ - ۱۷۲

حکیم نورالدین - ۱۱۸

میرزا نورالدین - ۱۳۷

شیخ نورالحق خلف شیخ عبدالحق

دہلوی - ۱۹۷ - ۵۵۱

نورجہان بیگم (نور محل)

(مخفی) - ۲۴۷ - ۲۵۷

۲۶۳ - ۲۶۵ - ۲۶۷ - ۲۶۸

۲۷۰ - ۲۷۲ - ۲۸۹ - ۲۹۰

۲۹۴ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۷

۳۲۳ - ۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۹

۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳

۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۷

۳۴۱ - ۳۴۴ - ۳۵۹ - ۳۶۰

۳۶۲ - ۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶

۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰

۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵

۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۷۹

۳۸۰ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰

۳۹۲ - ۵۵۳ - ۶۱۸

نورالدین محمد - ۲۵۸

نصیر آباد - ۷۱۷

قلعه نظام الملک - ۳۹۱

نظام پور - ۴۷۷ - ۴۹۰

نگر کوت - ۱۳۰

قلعه نادرک - ۵۲۲

پرگنه نذگانو - ۴۴۹

زیلاب - ۱۶۸ - ۱۸۶ - ۵۶۹

۶۲۱ - ۶۴۵

* حرف واو - مردمان *

والده جنت مگانی - ۳۳۷

وزیر بیگ - ۳۷۱

وزیر خان - ۴۲۵ - ۴۶۳ - ۴۶۷

۵۵۷ - ۵۷۳

خان وفا میبرز - ۳۱

وفادار (خواجه سرا) - ۳۳۷ - ۳۳۸

وقاص حاجی - ۴۷۲ - ۵۳۱ - ۶۲۷

سید وایی - ۱۷۳

وایی محمد خان وایی توران -

۲۶۱ - ۲۶۵

میرزا وایی - ۳۹۳

* حرف هاء - مردمان *

سید هاشم بارهه - ۳۳۶

هاشم خان واد قاسم خان - ۵۴۷

میر هاشم همفانی - ۵۵۹

هامون فقیر - ۶۰۷

راجه هرکشن قلعه دار - ۹۶ - ۹۷

قوم هزاره - ۳۷۵ - ۵۴۹ - ۵۷۰

۶۷۷ - ۶۷۸

هشترخان (شیرخان) - ۶۳۶

هلاکو - م - ۸ - ۱۶

هلال خان (خواجه سرا) - ۲۵۲

همایون بادشاه جنت آشیانی -

۳۷ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲

۵۳ - ۵۹ - ۶۲ - ۶۴ - ۶۵

۶۶ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۳

۷۴ - ۷۵ - ۷۶ - ۷۸ - ۸۰

۸۱ - ۸۳ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۷

۹۴ - ۹۵ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۱

۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۱۲ - ۱۱۳

۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷

۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱

هرات - م - ۴۱ - ۴۴ - ۱۱۷

۲۵۵ - ۵۹۰ - ۴۵۵ - ۴۸۳

۴۹۰ - ۴۹۶

هندوستان - ۲ - ۱۲ - ۱۵

۱۸ - ۲۱ - ۲۳ - ۳۳ - ۴۵

۴۱ - ۴۷ - ۴۹ - ۵۴ - ۶۱

۶۲ - ۶۵ - ۶۷ - ۶۸ - ۷۰

۷۹ - ۸۷ - ۸۹ - ۹۱ - ۱۰۱

۱۰۲ - ۱۰۸ - ۱۱۱ - ۱۱۷

۱۱۸ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۲۵

۱۲۶ - ۱۲۸ - ۱۳۱ - ۱۳۲

۱۳۴ - ۱۵۵ - ۱۵۸ - ۱۵۹

۱۶۳ - ۱۷۳ - ۱۸۶ - ۱۸۹

۱۹۰ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۰۹

۲۱۵ - ۲۳۶ - ۲۴۱ - ۲۵۵

۲۴۶ - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۶

۲۴۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶

۲۶۹ - ۲۷۱ - ۲۷۴ - ۲۸۹

۲۹۴ - ۲۹۶ - ۳۰۳ - ۳۰۹

۳۱۲ - ۳۲۳ - ۳۲۶ - ۳۳۲

۳۷۳ - ۳۷۷ - ۳۸۶ - ۳۹۱

۳۹۵ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۱۰

۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۵

۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۲۹

۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۷

۱۳۸ - ۱۵۰ - ۱۶۳ - ۱۶۹

۳۲۵ - ۳۲۶ - ۵۰۳

میرزا همدال فرزند فردوس

مکانی - ۴ - ۷۱ - ۷۳ - ۷۴

۸۲ - ۸۴ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۹۵

میرزا هندی بیگ - ۹۵

هوشنگ پسر دانیال - ۳۵۸

هوشمند بانو صبیح خسرو - ۳۵۸

هیدت خان نیازی - ۹۸ - ۱۱۱

۱۱۳ - ۱۲۳

هیمون بقال شحنه وزیر عدلی

شاه - ۱۰۱ - ۱۰۹ - ۱۱۰

۱۱۲ - ۱۱۴ - ۱۲۲ - ۱۲۳

۱۲۴ - ۱۲۹ - ۱۳۰ - ۱۳۱

۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۵۱

مواضع و ذخیره *

سرکار هاندیه - ۵۰۲

هنگ میر جملة - ۷۴۴

یادگار میرزا - م۴	۴۱۱ - ۴۱۶ - ۴۲۱ - ۴۷۲
میرزا یادگار - ۱۹۵ - ۱۹۶	۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۵۱ - ۵۵۲
یادگار علمی ایلچی ایران - ۲۶۲	۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۷ - ۵۵۸
۵۶۰ - ۵۶۷	۵۶۱ - ۵۶۳ - ۵۶۷ - ۵۷۴
یاقوت خان حبشی - ۲۸۲ - ۲۸۳	۵۸۱ - ۵۹۲ - ۵۹۴ - ۶۰۷
۲۸۵ - ۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۸	۶۱۱ - ۶۱۳ - ۶۲۳ - ۶۳۵
۳۱۹ - ۳۵۶ - ۳۸۲ - ۴۰۰	۶۵۲ - ۶۵۴ - ۶۶۶ - ۶۶۹
۴۵۰ - ۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۱	۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۸۱ - ۶۸۲
۴۸۵ - ۵۲۵	۶۸۸ - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۶۹۹
یادگار علمی آدم نذر محمد خان -	۶۹۷ - ۶۹۸ - ۷۱۱ - ۷۱۳
۶۵۱	۷۱۵ - ۷۲۱ - ۷۲۶ - ۷۳۲
یادگار بیدگ میر تزلت نذر محمد	۷۳۶ - ۷۳۸ - ۷۵۴ - ۷۵۷
خان - ۶۶۷	قلعه هنونت - ۵۲۴
یادگار امیر بلخ - ۷۰۳ - ۷۰۴	هندو کش کوه - ۶۱۳ - ۶۱۵ - ۶۷۶
یار محمد همشیره زاده سعد الله	بندر هوگلی - ۴۶۸ - ۴۷۳
۷۳۶	قصبه هیراپور - ۵۲۶

یتیم بهادر (تم بهادر) - ۲۱۹

یردسچی - ۱۳

یعقوب بیدگ شیر جنگ - ۳۸

یعقوب خان - ۴۰۱

یکه تاز خان - ۳۷ - ۴۳ - ۴۸

یلدز خان - ۴

* حرف یاء - مردمان *

یافت اغلان (کیدوسرث) بن

حضرت نوح علیه السلام - ۳

(شف کاف)

۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۱۲

يوسف خان - ۳۵۸ - ۴۶۵ - ۴۷۸

ميير يوسف - ۷۲۶

* مواضع و غيره *

يونان - ۳۲۳ - ۴۰۷

يلكدي پسرالذقوا - ۸

يلكدي پسرالذقوا - ۸

يلنگدوش - ۶۷۰

يونس خان - ۶ - ۱۹ - ۲۱

يوسف زئي - ۴۵

سين يوسف خان مشهدي - ۱۲۲

با تمام رسيد

فهرست مردمان و مواضع و قلعات و آبهاییکه در دوسمین
حصه منتخب اللباب تصنیف خانی خان نظام الملکی واقع شده اند
بترتیب حروف هجاء *

(شف دال)

آشامیان - ۱۳۹ - ۱۴۲ - ۱۴۵

۱۴۶ - ۱۴۸ - ۱۵۰ - ۱۵۱

۱۵۴ - ۱۵۷ - ۱۶۰ - ۱۶۱

۱۶۳ - ۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۹

قوم آفریه - ۱۶۵

آتش خان - ۲۰۵ - ۲۹۱ - ۵۸۸

آکناکفر برادر مادنا - ۲۹۲ - ۲۹۳

۲۹۶ - ۳۰۸ - ۳۱۱ - ۳۱۲

آصف خان - ۳۸۰ - ۵۷۷

آندو سرهته (معروف بیاند) - ۵۸۲

آپاجی پدنت - ۸۹۰ - ۸۹۵

ابراهیم خان ولد عای مردان خان

۳۹ - ۴۱

میدر ابوالمعالی - ۴۷ - ۴۹

سید ابراهیم - ۷۲۱ - ۴۷

* حرف الف - مردمان *

آغر خان - ۹۲ - ۹۴ - ۹۵

۹۶ - ۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۰

۱۴۲ - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۵۷

۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۲۳۰

۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۷

۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱

۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۵ - ۲۴۶

۳۹۴ - ۵۷۶

آغر خان ثانی (دیده مغل)

خلف الصدق آغر خان -

۲۳۲ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۷

۷۶۱ - ۷۶۲ - ۸۱۳ - ۸۶۲

۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۹۳۵

قاضي ابوالفتح ۲۳۴	ابراهيم ايلچى سبكانقلي خان -
محمد ابراهيم مستوفي الملك	۱۲۴
ايران - ۲۸۶	ابدال بيگ - ۱۲۴
محمد ابراهيم مهابت خان حسين	ابوالفتح خان - ۱۷۲ - ۱۷۴
بيگ خليل الله سپه سالار -	ابوالمجد خان - ۱۹۱ - ۱۹۶ -
۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۵ - ۳۰۶	۱۹۷
۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۴۳ - (شف خاء)	ابوالعلا - ۱۹۶
خواجه ابوالمكارم جان نثار خان -	ابوالحسن (قطب الملك) حاكم
۲۶۸ - ۲۹۱ - ۲۹۳ - ۲۹۸	حيدر اباد - ۲۲۱ - ۳۰۰
۳۰۲ - ۳۱۴ - ۳۲۹ - ۳۳۱	۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۵
۳۴۲ - (شف جيم)	۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۱۰
ابوالخير خان - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۸۴۸	۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۵
محمد ابراهيم ناخدا - ۴۲۱ - ۴۲۲	۳۱۹ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴
محمد ابراهيم خان - ۵۴۱	۳۲۵ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹
۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۹۴۵	۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۴ - ۳۳۵
ابراهيم بيگ تبريزي - ۵۸۳ - ۵۸۴	۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۴۲ - ۳۴۳
شيخ ابوالمكارم - ۵۹۵	۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۵۰ - ۳۵۴
محمد ابراهيم بادشاه ابوالفتح	۳۵۸ - ۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲
ظهیر الدین پسر رفيع الشان -	۳۶۳ - ۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶
۶۸۸ - ۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۱۸	۳۶۷ - ۳۶۹ - ۳۷۱ - ۳۷۳
۹۲۲ - ۹۳۳ - ۹۴۱	۳۷۵ - ۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۷۹
ابوالحسن خان بخشى ميد	۵۲۴ - (شف قواف)

۸۲۲ - ۸۱۹ - ۸۱۷ - ۸۱۳

۸۵۱ - ۸۳۸ - ۸۳۳ - ۸۲۳

۹۷۴ - ۹۳۸ - ۹۳۷ - ۹۳۶

احتشام خان - ۱۴۸ - ۱۳۴ - ۱۷۸

احدیان - ۴۸

سید احمد بخاری - ۸۱

ملا احمد نواتیه بیجاپوری - ۱۱۳

۱۸۴ - ۱۸۳ - ۱۷۷ - ۱۱۴

۱۸۶ - ۱۸۹ - ۴۰۲

میر احمد عرب - ۳۱۰ - ۳۰۹

۳۱۲ - ۳۱۱

میر احمد خان - ۳۸۱ - ۳۵۱

۸۶۸ - ۸۶۷ - ۶۶۷ - ۸۶۸

۸۷۱ - ۸۶۹

احسن خان میر ملنگ عرف

میر سلطان حسن - ۵۷۰ - ۵۶۹

۵۷۱ - ۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۱

۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۵

۶۱۷ - ۶۱۸ (شف حاء)

احمد خان افغان - ۵۷۰ - ۶۱۰

۶۱۲ - ۶۱۱

سید احمد - ۵۷۰ - ۶۰۹ - ۶۱۰

عبد الله خان - ۶۹۲ - ۷۱۲

۷۱۳ - ۹۲۳ - ۹۳۱

محمد ابراهیم تبریزی بخشی

(دیگر) - ۷۴۳

ابراهیم خان پنی - ۷۴۵ - ۹۵۶

۹۵۹

ابوالبرکت رفیع الدرجات

شمس الدین بادشاه پسر خرد

رفیع الشان نبیر خلد منزل

بهادر شاه - ۸۱۳ - ۸۱۶ - ۸۱۸

۸۲۶ - ۸۳۰ (شف زاء)

ابوطالب - ۸۵۳

میر ابوالفضل خان - ۹۴۰

آقا ابوالحسن - ۹۴۰

ابراهیم قلی خان - ۹۴۵ - ۹۴۶

۹۴۷ - ۹۴۸

مهاراجه اجیت سنگھ پهرمچول

راجہ جسونت - ۲۵۹ - ۲۶۰

۶۱۹ - ۶۰۷ - ۶۰۶ - ۶۰۵

۷۹۱ - ۷۳۸ - ۷۳۷ - ۶۶۲

۸۰۲ - ۸۰۰ - ۷۹۳ - ۷۹۲

۸۰۹ - ۸۰۷ - ۸۰۶ - ۸۰۳

اختصاص خان فبیرگ خان عالم

۸۸۹

اخلاص خان افغان (دیگر) - ۹۲۳

خواجہ ادهم صدر برهان پور - ۵۵۸

ارجن کور - ۱۵ - ۱۷

ارادت خان - ۴۸ - ۱۰۵ - ۱۰۱

ارسلان خان کاشغری چغتہ خان

فتح جنگ - ۵۹۹ - (شف چے)

ارشد خان فبیرگ ارشد خان - ۶۱۰

۶۱۳

ارشد خان دیوان - ۶۱۳

ازبک خان - ۱۲۲

ازبکن - ۶۱۴

اسلام خان صوبہ دار - ۲۳ - ۲۵

۳۴ - ۴۸ - ۵۴ - ۵۷ - ۶۰

۹۲ - ۹۴ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۷۶

۲۰۹ - ۳۸۱ - ۴۹۹ - ۸۲۷

اسد خان وزیر جملۃ الملک

امیر الامرا نظام الملک آصف

الدولہ - ۳۲ - ۴۹ - ۷۳

۱۲۶ - ۱۷۲ - ۲۱۰ - ۲۳۵

۲۵۵ - ۲۶۶ - ۲۸۵ - ۲۸۹

حافظ احمد معتبر خان - ۶۵۸

۶۱۵ - ۶۱۴

احمد سعید خان - ۶۵۱

احمد بیگ غازی الدین خان

غالب جنگ کوکۃ جہاندار شاہ

۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۲۸ (شف غین)

میر احسن خان - ۸۷۶

احسن خان پسر علی مردان خان

۹۶۰

خواجہ احمد خان (شہامت خان)

پسر مبارز خان - ۹۶۰ - ۹۶۱

۹۶۲

احمد شاہ پسر محمد شاہ بان شاہ

۹۷۳

اخلاص خان (خان عالم) پسر

مقرب خان - ۴۸ - ۲۹۱

۳۹۱

اختصاص خان - ۳۹۲ - ۷۹۶

اخلاص خان میانه - ۵۲۸

اخلاص خان جدید الاسلام - ۶۲۸

۶۲۹ - ۷۷۳ - ۷۹۴ - ۷۹۹

۹۶۱

اسلم خان - ۶۶۰	۳۸۱ - ۳۳۲ - ۳۱۴ - ۳۱۳
راجہ اسلام خان عرف رتن سنگھ -	۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۰۹
۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵ - ۶۹۶	۵۰۵ - ۵۹۲ - ۵۶۰ - ۵۲۰
(شف راء)	۵۷۲ - ۵۶۶ - ۵۴۷ - ۵۲۸
اسلام خان - ۷۲۱ - ۸۲۸ - ۹۱۵	۶۰۱ - ۶۰۰ - ۵۹۹ - ۵۸۳
اسد علي خان - ۷۵۲ - ۷۸۰	۶۰۲ - ۶۱۹ - ۶۴۹ - ۷۰۴
۷۹۶ - ۸۳۶ - ۹۲۱	۷۲۵ - ۷۳۲ - ۷۳۳ - ۷۳۴
اسد اللہ خان (نواب اوليا) -	۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۴
۷۸۸ - ۷۹۶ - ۸۹۷ - ۹۰۴	اسفندیار خان معمر ري - ۵۹ - ۹۳
۹۱۰ - ۹۱۸	اسلام خان سابق صوبہ دار بنگالہ -
اسمعیل خان خویشگي - ۸۷۶	۱۳۲
۹۵۳	اسفندیار بیگ حاکم کوچ بہار -
خواجہ امجد خان پسر مبارز خان -	۱۳۷ - ۱۶۲
۹۵۶ - ۹۵۸	امد اللہ (اکرام خان) پسر ملا احمد
اشرف خان - ۳۸۱ - ۵۹۵	نوابیہ - ۱۸۶ - ۱۸۹
میر اشرف - ۷۰۲ - ۷۲۱ - ۷۲۲	خواجہ محمد اسحق - ۲۰۹
محمد اشرف ندریاری - ۸۹۰	اسلام خان (حسین پاشا)
محمد اشرف خان بخشي - ۸۹۱	حاکم بصرہ - ۲۳۳ - ۲۳۶
اشرف خان افغان - ۹۷۵ - ۹۷۷	۲۳۷ (شف حاء)
۹۷۸	اسمعیل خان یکہ - ۴۱۶ - ۸۴۸
اصالت خان - ۵۷۶	امد اللہ خان (سیف اللہ خان)
شاهزادہ محمد اعظم پسر -	پسر میر سیف اللہ - ۵۹۹

۷۷۶ - ۹۲۰	ارژنگ زیب (اعظم شاه) - ۱۴
اعظم خان - ۲۳ - ۳۰	۲۳ - ۳۰ - ۳۴ - ۳۸
اعتماد خان (عرف عبدالقوي) -	۴۹ - ۷۷ - ۲۰۹ - ۲۵۷
۳۵ - ۹۸ - ۲۰۳ - ۲۰۴	۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۸۰ - ۲۸۱
اعتقاد خان (ذوالفقار خان	۳۱۷ - ۳۱۸ - ۳۱۹ - ۳۲۰
نصرت جنگ) - ۲۸۵ - ۲۹۳	۳۳۱ - ۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۵۸
۳۰۳ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵	۳۶۲ - ۳۶۵ - ۳۷۱ - ۳۷۲
م.م (شف ذال)	۳۸۳ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۱۰
اعتماد خان عرف ملا طاهر -	۴۳۵ - ۴۳۸ - ۴۳۹
۳۸۰ - ۴۲۳	۴۴۲ - ۴۴۳ - ۴۴۴ - ۴۴۹
اعزالدين شاهزاده پسر معزالدين	۴۶۰ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۷
جبار ارغوان - ۵۷۴ - ۵۷۵	۵۷۰ - ۵۷۴ - ۵۷۷ - ۵۱۸
۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۷۰۰	۵۲۶ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۹
۷۰۳ - ۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۷	۵۴۸ - ۵۶۶ - ۵۶۸ - ۵۶۹
۷۱۸ - ۷۲۳ - ۷۴۰	۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۲ - ۵۷۷
اعتماد خان (ديگر) - ۶۱۷	۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۲
امام اعظم رح - ۶۸۲	۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۶
اعظم خان برادر كوكلتاش خان ۷۰۳	۵۸۷ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۰
۷۱۸ - ۷۲۰ - ۷۲۴ - ۹۲۱	۵۹۱ - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۴
اعزالدوله خانخانان بهادر - ۷۰۷	۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸
اعتصام خان - ۷۷۳ - ۷۷۴	۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۱۶ - ۶۴۶
اعتقاد خان ركن الدوله كشميري	۶۶۸ - ۷۰۷ - ۷۳۸ - ۷۴۰

۹۳۲ - ۹۳۴ - ۹۳۹ - ۹۴۵

۹۴۸ - ۹۵۴ - ۹۵۹ - ۹۶۴

۹۷۵ - ۹۷۷ - ۹۷۸

افضل خان - ۱۱۴ - ۱۱۷ - ۱۱۸

افراسياب - ۱۳۰ - ۱۳۸ - ۳۵۵

۵۸۷

افندي فاضل - ۵۵۵

افضل خان صدر الصدور استاد

محمد فرخ سيربادشاه - ۷۲۹

۷۳۱ - ۸۱۷

شاهزاده محمد اكبر پهر اورنگ

زيب - ۱۰ - ۲۱ - ۶۳ - ۷۸

۲۰۹ - ۲۶۲ - ۲۶۴ - ۲۶۵

۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۶۹

۲۷۰ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۷

۲۷۸ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۶

۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۸۹ - ۲۹۰

۲۹۹ - ۳۵۰ - ۳۵۱ - ۵۴۶

۸۱۶ - ۸۲۵

اکرام خان - ۵۷

جلال الدين محمد اكبر بادشاه

عرش آشياني - ۷۹ - ۵۷۸

محمد مراد - ۷۹۹ - ۸۰۰

۸۰۲ - ۸۰۶ - ۸۰۸ - ۸۰۹

۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۷ - ۸۲۴

۹۱۵ - (شف راء و ميم)

افغانان - ۴۸ - ۶۵ - ۶۹ - ۸۶

۹۳ - ۹۶ - ۱۴۷ - ۱۷۶

۱۷۶ - ۱۸۴ - ۱۹۳ - ۱۹۷

۲۰۸ - ۲۳۰ - ۲۳۲ - ۲۳۶

۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰

۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۴

۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۴۸ - ۳۳۵

۴۳۹ - ۴۴۰ - ۴۴۱ - ۵۵۱

۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۸۹ - ۵۹۵

۶۰۳ - ۶۳۹ - ۶۴۴ - ۶۴۵

۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۶ - ۶۸۲

۶۹۴ - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۷۲۱

۷۴۵ - ۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۶

۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۲۴ - ۸۲۷

۸۲۸ - ۸۳۴ - ۸۵۰ - ۸۶۱

۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۷۷

۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۹ - ۸۹۷

۹۱۷ - ۹۲۱ - ۹۲۲ - ۹۲۳

۸۸۲ - ۸۸۵ - ۹۰۲ - ۹۰۳

۹۰۴ - ۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۹

۹۱۱ - ۹۱۳ - ۹۲۱ - ۹۳۱

۹۳۹ - ۹۵۴ (شف کاف)

امیرالامراشایسته خان خانجهان -

۴۱ - ۴۲ - ۴۶ - ۴۵

۴۸ - ۴۹ - ۷۸ - ۸۵ - ۱۱۹

۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۹

۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۴

۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹

(شف خاء و شین)

امیر خان - ۴۲ - ۴۵ - ۷۵

۱۱۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۹

۱۳۰ - ۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۶

۳۲۲ - ۵۲۹ - ۵۸۹ - ۶۸۸

۸۰۰ - ۸۱۸ - ۸۴۸ - ۸۵۸

۹۲۲ - ۹۳۸

امیر قلبي - ۹۱

ملا امیدی شاعر - ۹۷

راجه امر سنگهه - ۱۵۳

میرزا امینا مورخ - ۲۱۰

امانت خان خوانی - ۲۶۱ - ۳۷۶

۶۲۶ - ۷۳۱ - ۸۵۳ - ۸۶۶ - ۹۶۴

قاضي اکرم قاضي القضاة (اکرم

خان) - ۵۶۳ - ۵۶۴

آله وردی خان - ۳۳ - ۴۹ - ۵۸

۸۵ - ۵۲۱ - ۵۸۸ - ۶۸۸

آله یار خان - ۱۰۰ - ۱۲۳ - ۱۷۷

التفات خان - ۵۱۸ - ۵۲۰ - ۷۵۲

محمد امین خان اعتماد الدوله وزیر

الممالک ظفر جنگ کوکلتاش

خان - ۱۰ - ۲۱ - ۳۱ - ۳۳

۴۸ - ۶۱ - ۶۴ - ۶۵ - ۹۸

۱۵۴ - ۱۵۹ - ۱۷۲ - ۲۰۸

۲۱۰ - ۲۳۰ - ۲۳۲ - ۲۳۳

۲۶۴ - ۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۹۵

۴۹۶ - ۴۹۸ - ۵۲۱ - ۵۲۷

۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۵ - ۵۳۸

۵۶۹ - ۵۷۲ - ۵۸۲ - ۶۶۳

۶۶۹ - ۷۰۰ - ۷۲۰ - ۷۲۸

۷۴۱ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۵

۷۶۶ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۸۷

۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۲ - ۸۰۹

۸۱۲ - ۸۱۷ - ۸۳۲ - ۸۵۰

اندرجی مرہٹہ دیہمکھہ - ۷۴۳

۷۴۶ - ۸۸۹

انور خان - ۷۴۴

انعام خان - ۷۶۱

محمد انور خان - ۷۸۳ - ۸۵۳

۸۴۴ - ۸۵۵ - ۸۶۶ - ۸۷۱

۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۶ - ۸۸۹

ابوالمظفر محی الدین محمد

اورنگ زیب بہادر عالمگیر

خلد مکن - ۱ - ۲ - ۳ - ۵

۷ - ۹ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴

۱۶ - ۱۸ - ۲۱ - ۲۲ - ۲۳

۲۴ - ۲۵ - ۲۷ - ۲۹ - ۳۰

۳۱ - ۳۳ - ۳۴ - ۴۰ - ۴۱

۴۲ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۵۰

۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۵ - ۵۶

۵۷ - ۵۹ - ۶۱ - ۶۳ - ۶۶

۶۷ - ۶۸ - ۷۰ - ۷۲ - ۷۴

۷۵ - ۷۷ - ۷۸ - ۸۰ - ۸۱

۸۸ - ۸۹ - ۹۸ - ۱۰۱ - ۱۰۲

۱۰۴ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۱۰

۱۱۵ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۷

۳۷۷ - ۳۷۸ - ۴۴۴ - ۶۸۱

۶۸۳ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۵

۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹

۸۱۸ - ۸۶۹ - ۹۷۴

امام مسقط - ۲۸۵ - ۲۸۶

امانت خان سابق - ۴۴۴ - ۶۶۸

امان اللہ خان - ۵۲۱ - ۵۲۲

۵۲۳ - ۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۹۵

امۃ الحبیب محل شاہ عالم - ۶۲۹

سید امجد خان صدر الصدور - ۷۲۹

امین خان - ۷۸۸ - ۷۸۹

۷۹۰ - ۸۷۵ - ۸۹۰ - ۸۹۵

۹۵۷ - ۹۵۸

امتیاز خان - ۸۰۶ - ۸۰۸

امین الدین خان - ۹۲۱

میر امام - ۹۶۰

راجہ اندر سین بندیلہ - ۹۲

راجہ انوب سنگھ - ۱۲۲ - ۵۸۸

انور بیگ - ۱۶۰

حاجی محمد انور - ۴۱۲ - ۴۸۴

انور الدین خان بہادر (انور خان

خانجہان) - ۶۹۵ - ۶۹۶ - ۹۶۲

୨୯୮ - ୨୯୯ - ୩୦୦ - ୩୦୧

୩୦୨ - ୩୦୩ - ୩୦୪ - ୩୦୫

୩୦୬ - ୩୦୭ - ୩୦୮ - ୩୦୯

୩୧୦ - ୩୧୧ - ୩୧୨ - ୩୧୩

୩୧୪ - ୩୧୫ - ୩୧୬ - ୩୧୭

୩୧୮ - ୩୧୯ - ୩୨୦ - ୩୨୧

୩୨୨ - ୩୨୩ - ୩୨୪ - ୩୨୫

୩୨୬ - ୩୨୭ - ୩୨୮ - ୩୨୯

୩୩୦ - ୩୩୧ - ୩୩୨ - ୩୩୩

୩୩୪ - ୩୩୫ - ୩୩୬ - ୩୩୭

୩୩୮ - ୩୩୯ - ୩୪୦ - ୩୪୧

୩୪୨ - ୩୪୩ - ୩୪୪ - ୩୪୫

୩୪୬ - ୩୪୭ - ୩୪୮ - ୩୪୯

୩୫୦ - ୩୫୧ - ୩୫୨ - ୩୫୩

୩୫୪ - ୩୫୫ - ୩୫୬ - ୩୫୭

୩୫୮ - ୩୫୯ - ୩୬୦ - ୩୬୧

୩୬୨ - ୩୬୩ - ୩୬୪ - ୩୬୫

୩୬୬ - ୩୬୭ - ୩୬୮ - ୩୬୯

୩୭୦ - ୩୭୧ - ୩୭୨ - ୩୭୩

୩୭୪ - ୩୭୫ - ୩୭୬ - ୩୭୭

୩୭୮ - ୩୭୯ - ୩୮୦ - ୩୮୧

୩୮୨ - ୩୮୩ - ୩୮୪ - ୩୮୫

୩୮୬ - ୩୮୭ - ୩୮୮ - ୩୮୯

୩୯୦ - ୩୯୧ - ୩୯୨ - ୩୯୩

୩୯୪ - ୩୯୫ - ୩୯୬ - ୩୯୭

୩୯୮ - ୩୯୯ - ୪୦୦ - ୪୦୧

୪୦୨ - ୪୦୩ - ୪୦୪ - ୪୦୫

୪୦୬ - ୪୦୭ - ୪୦୮ - ୪୦୯

୪୧୦ - ୪୧୧ - ୪୧୨ - ୪୧୩

୪୧୪ - ୪୧୫ - ୪୧୬ - ୪୧୭

୪୧୮ - ୪୧୯ - ୪୨୦ - ୪୨୧

୪୨୨ - ୪୨୩ - ୪୨୪ - ୪୨୫

୪୨୬ - ୪୨୭ - ୪୨୮ - ୪୨୯

୪୩୦ - ୪୩୧ - ୪୩୨ - ୪୩୩

୪୩୪ - ୪୩୫ - ୪୩୬ - ୪୩୭

୪୩୮ - ୪୩୯ - ୪୪୦ - ୪୪୧

୪୪୨ - ୪୪୩ - ୪୪୪ - ୪୪୫

୪୪୬ - ୪୪୭ - ୪୪୮ - ୪୪୯

୪୫୦ - ୪୫୧ - ୪୫୨ - ୪୫୩

୪୫୪ - ୪୫୫ - ୪୫୬ - ୪୫୭

୪୫୮ - ୪୫୯ - ୪୬୦ - ୪୬୧

୪୬୨ - ୪୬୩ - ୪୬୪ - ୪୬୫

୪୬୬ - ୪୬୭ - ୪୬୮ - ୪୬୯

୪୭୦ - ୪୭୧ - ୪୭୨ - ୪୭୩

میدر ادیس افغان - ۶۴۶	۵۰۷ - ۵۰۳ - ۵۰۲ - ۵۰۱
اهتمام خان عرف محمد قاسم - ۷۹	۵۱۶ - ۵۱۵ - ۵۱۱ - ۵۱۰
اهتدا خان - ۶۱۰ - ۹۵۵ - ۹۶۰	۵۲۲ - ۵۲۱ - ۵۲۰ - ۵۱۷
ایرج خان صوبه دار - ۲۰۵	۵۳۲ - ۵۲۸ - ۵۲۷ - ۵۲۴
ایمل خان افغان (ایمل شاه)	۵۳۹ - ۵۳۶ - ۵۳۴ - ۵۳۳
۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۴۳ - ۲۴۵	۵۴۸ - ۵۴۷ - ۵۴۶ - ۵۴۵
	۵۵۳ - ۵۵۲ - ۵۵۱ - ۵۴۹
	۵۵۹ - ۵۵۶ - ۵۵۵ - ۵۵۴
	۵۶۶ - ۵۶۵ - ۵۶۴ - ۵۶۳
	۵۷۰ - ۵۶۹ - ۵۶۸ - ۵۶۷
آببیر - ۶۵ - ۶۰۶ - ۸۰۶	۵۷۸ - ۵۷۴ - ۵۷۳ - ۵۷۲
۸۲۷ - ۸۳۳	۶۰۲ - ۵۹۵ - ۵۸۳ - ۵۸۲
آلایب آنا ساگر - ۷۴ - ۲۶۳	۶۱۶ - ۶۰۹ - ۶۰۵ - ۶۰۴
آشام - ۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۸ - ۱۴۴	۶۳۰ - ۶۲۷ - ۶۱۹ - ۶۱۷
۱۴۵ - ۱۴۹ - ۱۵۴ - ۱۶۰ - ۱۶۸	۶۵۱ - ۶۴۹ - ۶۴۶ - ۶۴۵
آغرا آباد - ۲۳۳ - ۲۴۲	۷۰۷ - ۶۸۲ - ۶۷۷ - ۶۶۳
قلعه آغرا آباد - ۲۴۲	۷۳۷ - ۷۳۶ - ۷۳۵ - ۷۳۱
آسیر - ۵۵۷	۷۷۴ - ۷۷۲ - ۷۵۰ - ۷۴۸
قلعه آسیر - ۷۹۷ - ۸۵۳ - ۸۶۵	۷۸۶ - ۷۸۳ - ۷۸۱ - ۷۷۶
۸۶۴ - ۸۷۲ - ۸۷۵	۸۸۵ - ۸۶۲ - ۸۲۵ - ۸۱۶
ابراہیم گنده - ۳۲۹	۹۶۲ - ۹۵۱ - ۹۴۸ - ۹۴۴
اٹارو - ۴۷ - ۶۹۸ - ۷۱۶	۹۷۲ - ۹۶۵ - ۹۶۳

۲۹۴ - ۳۸۰ - ۳۸۲ - ۴۱۴

۴۲۸ - ۴۳۸ - ۴۵۵ - ۴۷۸

۴۷۹ - ۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۲

۵۱۴ - ۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۴۱

۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۶۷ - ۵۸۳

۵۸۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۱۸

۶۲۷ - ۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۶۵

۶۸۱ - ۶۸۳ - ۶۹۳ - ۶۹۷

۷۱۵ - ۷۲۸ - ۷۳۳ - ۷۵۱

۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۸۱

۷۹۲ - ۷۹۵ - ۸۱۹ - ۸۲۳

۸۲۴ - ۸۳۲ - ۸۳۸ - ۸۵۷

۸۹۸ - ۹۳۴ - ۹۳۷ - ۹۳۸

۹۴۰ - ۹۴۱ - ۹۴۶ - ۹۴۷

۹۶۹ - ۹۷۳ - ۹۷۴ - ۹۷۵

۹۶۶ - ۹۶۷ - ۹۷۰ (شف)

(ظاء)

محله احدی پوره - ۲۱۳ - ۲۱۴

احمد نگر - ۲۹۰ - ۲۹۲ - ۵۲۴

۵۴۱ - ۵۴۷ - ۷۷۹ - ۵۴۷

۷۹۷ - ۸۸۶

دلع اندھونی - ۳۷۱ - ۳۷۲

آگ - ۲۰۸ - ۲۴۲ - ۲۵۹

اجین (دارالفتح) - ۱۲ - ۱۳

۱۹ - ۲۰ - ۱۷۸ - ۲۶۲

۲۶۳ - ۳۳۷ - ۳۴۱ - ۴۷۴

۵۱۸ - ۵۴۱ - ۶۱۶ - ۶۵۱

۶۶۱ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۸۰۰

۸۰۳ - ۸۵۲ - ۸۶۰ - ۹۴۹

۹۵۰

اجمیر (دارالخیر) - ۳۳ - ۶۴

۶۶ - ۶۷ - ۷۵ - ۸۰ - ۸۳

۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۶۱ - ۲۶۲

۲۶۳ - ۲۷۶ - ۳۸۰ - ۳۹۱

۶۰۵ - ۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۵۰

۶۶۱ - ۸۳۸ - ۸۵۷ - ۸۹۸

۹۱۰ - ۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۴۷

۹۷۴

احمد آباد (ظفر آباد - محمد آباد)

۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۱۲

۱۳ - ۲۱ - ۴۵ - ۶۰ - ۶۲

۶۳ - ۷۳ - ۷۵ - ۷۶ - ۸۰

۸۱ - ۸۲ - ۱۲۹ - ۱۷۶

۲۰۱ - ۲۱۶ - ۲۲۲ - ۲۵۰

۵۸۷ - ۵۸۳ - ۵۸۳ - ۵۸۰

۶۰۵ - ۶۰۱ - ۵۹۳ - ۵۹۰

۶۹۸ - ۶۸۹ - ۶۶۴ - ۶۱۶

۷۰۷ - ۷۰۳ - ۷۰۱ - ۷۰۰

۷۲۳ - ۷۱۹ - ۷۱۸ - ۷۱۶

۷۷۰ - ۷۴۰ - ۷۳۱ - ۷۲۵

۸۲۵ - ۸۲۴ - ۸۱۸ - ۷۷۶

۸۳۲ - ۸۲۹ - ۸۲۷ - ۸۲۶

۸۴۳ - ۸۳۷ - ۸۳۵ - ۸۳۳

۸۵۷ - ۸۵۲ - ۸۴۵ - ۸۴۴

۸۹۹ - ۸۹۸ - ۸۸۴ - ۸۵۹

۹۳۶ - ۹۱۷ - ۹۰۲ - ۹۰۰

۹۴۶ - ۹۴۴

قلعه اکبر آباد - ۳۲ - ۳۶ - ۴۲

۸۲۵ - ۸۲۳ - ۱۹۰ - ۱۸۹

۸۴۰ - ۸۳۳ - ۸۳۲ - ۸۲۶

اکبر نگر - ۸۵ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۹

۱۳۵

اکبر پور - ۲۷۸

اکلوج - ۳۸۷ - ۳۸۳ - ۳۹۳

قلعه آلبان - ۳۵ - ۴۱ - ۸۴۲

۸۴۶ - ۸۴۵ - ۸۴۳

آدیجه - ۷۱۵

قلعه ارک برهان پور - ۱۲ - ۴۵

۸۶۶ - ۸۶۵ - ۲۷۹ - ۲۷۸

قلعه ارک دارالخلافه - ۸۶ - ۸۰۶

۹۳۵ - ۸۱۱

قلعه ارک چاکنه - ۱۲۱ - ۱۲۲

ارکات - ۵۷۱

اسلام پوری (بدرم پوری) - ۴۵۲

۴۵۹ - (شف باء)

اصفهان (صفاهان) - ۲۸۶

۲۸۷ - ۴۵۰ - ۹۴۸ - ۹۷۴

۹۷۸ - ۹۷۵

قلعه اصفهان - ۹۴۸

اکبر آباد (مستقر الخلافه) - ۵

۴ - ۲۰ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۱

۳۳ - ۳۴ - ۳۸ - ۴۲ - ۴۶

۵۳ - ۶۱ - ۶۲ - ۷۶ - ۱۲۹

۱۷۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹

۱۹۹ - ۲۰۱ - ۲۱۳ - ۲۱۶

۲۵۴ - ۲۵۵ - ۳۱۶ - ۳۳۷

۳۹۴ - ۴۴۳ - ۵۶۸ - ۵۷۴

۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸

۶۶۸ - ۶۶۳ - ۶۶۵ - ۶۶۳

۷۱۸ - ۷۰۰ - ۷۸۰ - ۷۷۹

۷۹۲ - ۷۷۲ - ۷۳۷ - ۷۳۳

۸۹۳ - ۸۸۹ - ۸۴۰ - ۷۹۵

۹۳۷ - ۹۳۵ - ۹۲۱ - ۹۰۷

۹۷۳ - ۹۶۳ - ۹۵۱ - ۹۴۸

۹۷۶ - ۹۷۵

پرگنده ايندي - ۳۱۷

ايلکندار - ۹۷۲ - ۹۳۱

ايمه نآباد - ۸۷۱

آلباد - ۴۱ - ۴۶ - ۴۲ - ۴۱

۲۱۷ - ۲۰۱ - ۱۰۵ - ۷۶

۴۹۱ - ۲۷۱ - ۲۲۹ - ۲۱۸

۷۱۲ - ۷۱۱ - ۶۹۳ - ۶۹۲

۸۴۲ - ۸۳۶ - ۸۲۸ - ۸۲۶

۸۵۹ - ۸۵۲ - ۸۴۶ - ۸۴۴ - ۸۴۳

پرگنده امجدہ - ۸۴۹

انباگيات - ۳۹۵ - ۳۸۵ - ۴۹۲ - ۴۹۵

لوديپور - ۶۹۱ - ۶۰۵ - ۲۶۳ - ۲۶۴

اورنگ آباد (خجسته بنياد)

۵۷۳ - ۷۴۴ - ۹۵۵ (شف خاء)

اورده - ۶۷۳ - ۶۶۵ - ۶۶۳ - ۶۷۳

۹۳۶ - ۸۴۶ - ۸۴۳

ايران - ۷۵ - ۷۹ - ۸۳ - ۸۴

۱۲۴ - ۱۲۷ - ۱۷۷ - ۱۸۷

۱۹۴ - ۲۰۳ - ۲۱۰ - ۲۵۶

۲۷۶ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۶

۳۲۶ - ۳۲۵ - ۲۸۸ - ۳۲۶

۳۸۰ - ۳۵۹ - ۳۳۵ - ۳۲۷

۳۸۷ - ۳۰۳ - ۳۰۵ - ۳۵۰

۵۷۲ - ۵۶۳ - ۵۵۹ - ۵۵۶

۵۹۵ - ۵۸۹ - ۵۸۸ - ۵۸۴

* حرف باء - مردمان *

بادشاه بيگم صديقه عالمگير بادشاه

۱۱۰ - ۷۷ - ۳۰

باقی بيگ (بهادر خان) - ۴۱

باقر خان - ۸۴

بانها زناردار - ۲۱۹

محمد باقر - ۴۱۰ - ۴۱۱

بابر شاه فودرس مگاني - ۴۰۹

۸۳۷ - ۸۹۹ - ۹۰۵

۸۷۷ - ۹۷۴	باقرخان (دیگر) ۵۳۰
بدخشی خان - ۸۸۰	شیخ بایزید وایی - ۵۵۱ - ۵۵۲
برهمزان - م - ۱۸۱ - ۱۹۹	باقی خان - ۵۶۸ - ۵۷۴ - ۵۷۷
۸۶۷ - ۵۰۰ - ۲۱۹	۵۷۸
شیخ برهان الدین قطب زمان	باز خان افغان - ۵۸۸ - ۵۹۰ - ۵۹۱
قدس سره - ۱۱ - ۵۴۹ - ۵۵۳	بالاجی بشوناته برهمان - ۷۸۴
۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۷۲	۷۸۶ - ۷۹۹ - ۸۰۹
برسوجی - ۱۷	بابرخان شیخ پیکار - ۸۷۷
برقنداز خان - ۱۷۸ - ۲۰۵	۸۷۸ - ۸۸۰
۸۰۰ - ۹۵۳	بایزید خان میدواتی - ۹۲۰
بری خان (هات بهته) - ۲۹۷	بادشاه پسند (نام فیل) - ۹۲۸
راجه بری - ۹۷۱ - ۹۷۳ - ۹۷۴	باجی راز مرهته - ۹۴۶ - ۹۵۵
بزرگ امید خان - ۱۸۸	میر بحری - ۲۷۶
بسالمت خان اعظم شاهي - ۷۵۲	بختیار بیگ - ۵۷
۷۴۳	راجه بختمل - ۸۱۸
بشن نواین پسر بهیم نواین - ۱۳۶	حیدر بدیع الدین عرف
راجه بشن هنگهه - ۲۵۴	بناممدار - ۴۸
بلند اختر پسر محمد شجاع - ۴۹	بدر النساء بیگم - ۷۷
۵۴ - ۵۷ - ۵۸ - ۹۱ - ۹۴	بداق بیگ انالچین ایران - ۱۲۴
۹۷ - ۱۰۹	۱۲۶ - ۱۲۷
بلوچان - ۴۴۴ - ۴۶۳ - ۴۴۴	راجه بدن هنگهه - ۸۰۶
بلند اخت زمیدمدار دیوگندهه	راجه بدسنگهه هارا - ۸۴۳ - ۸۴۴

۴۱۳ - ۴۶۷ - ۴۷۷ - ۴۹۱

بهادر شاه شاه عالم خلد منزل

(سلطان محمد معظم) ۲۸۰

۵۵۹ - ۵۶۶ - ۵۷۱ - ۵۷۲

۵۷۳ - ۵۷۴ - ۵۷۶ - ۵۷۷

۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۳

۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۶ - ۵۸۷

۵۸۹ - ۵۹۰ - ۵۹۱ - ۵۹۲

۵۹۴ - ۶۸۵ - ۶۹۱ - ۷۰۷

۷۰۸ - ۷۱۰ - ۷۱۶ - ۷۲۹

۷۳۶ - ۷۳۸ - ۷۵۹ - ۷۶۱

۷۷۲ - ۷۷۶ - ۷۸۲ - ۷۸۳

۷۸۶ - ۷۹۱ - ۸۱۶ - ۸۲۵

۸۴۰ - ۸۵۷ - ۸۸۴ - ۸۸۵

۹۶۲ - ۹۶۴ (شف شین و میدم)

سلاطین بهمنیه - ۳۶۸

بهاگمتی زن قطب الملک - ۳۶۸

سلطان بهادر گجراتی - ۴۰۱

بهادر خان میر شمشیر - ۵۴۴

۵۳۷ - ۹۵۰ - ۹۵۲ - ۹۵۹

بهادر علی خان (آله وردی خان) -

۵۷۵ - ۵۸۸

(نگون بخت) - ۴۶۱

بلبهداس - ۸۲۳

بندرابن داس بهادر شاهي

مورخ - ۲۱۱ - ۳۰۴ - ۳۲۱

راو بنالکر مرهتہ - ۸۵۳ - ۸۵۴

بندیلها - ۹۵۳

سید بهادر - ۲۳

بهادر خان کوکے - ۲۳ - ۲۵ - ۳۵

۳۹ - ۴۱ - ۴۹ - ۵۵ - ۶۴

۷۴ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۶

بهیم پسر بیتهداس کور - ۲۸

راو بهاو سنگهه - ۱۲۲ - ۲۰۵

بهیم نراین راجه کوچ بهار - ۱۳۲

۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷

۱۶۲ - ۱۷۱

بهولانتهه وزیر راجه بهیم نراین -

۱۳۷

بهوکون وزیر - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۹

بهلول خان بیجاپوری - ۱۹۱

۱۹۶ - ۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۹۱

۸۶۲

بهرومند خان - ۲۶۶ - ۴۰۵ - ۴۰۷

بدرم خان - ۸۹۹ - ۹۱۴ - ۹۲۲

* مواضع و غیره *

بازره - ۲۳ - ۳۰ - ۱۱۰ - ۳۲۹

۳۳۵ - ۵۵۷ - ۵۹۲ - ۵۹۴

۶۱۲ - ۷۰۴ - ۷۰۴ - ۷۱۴

۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۷۱ - ۷۷۸

۷۷۹ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳

۸۰۴ - ۸۲۱ - ۸۴۴ - ۸۶۶

۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰

۸۸۶ - ۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۵

۸۹۶ - ۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹

۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۵

۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۱۱ - ۹۱۷

۹۱۸ - ۹۲۲ - ۹۲۳ - ۹۲۵

۹۲۶ - ۹۲۷ - ۹۲۸ - ۹۲۹

۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳

۹۴۱ - ۹۴۲

باغ آغرا آباد (باغ شالامار) - ۳۹

(شف شین)

بازده - ۸۵

راجہ بہادر - ۵۹۰ - ۹۲۱

بہادر خان روہلہ - ۷۰۲ - ۷۲۲

راجہ بہیم سنگھ - ۸۰۶ - ۸۲۸

۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۶ - ۸۵۱

۸۵۷ - ۸۵۹ - ۸۶۶ - ۸۷۷

۸۸۰

بہوکنمل احمد خانی - ۸۳۵

شاہ بہیگ فقیر - ۸۶۴

بہادر دل خان مشہور بہ لاجپن

بیگ قلماق - ۹۵۴ (شف لام)

بیتہ لداس کور - ۲۸

بیر سنگھ رائہور - ۴۸ - ۱۴۵

بدرم خان خانانان - ۳۹۲

شاهزادہ محمد بیدار بخت پسر

اعظم شاہ - ۳۹۵ - ۴۶۱ - ۴۷۴

۴۷۸ - ۴۹۲ - ۴۹۵ - ۴۹۸

۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۴۱

۵۶۶ - ۵۶۸ - ۵۶۷ - ۵۷۶

۵۸۳ - ۵۸۸ - ۵۹۲ - ۵۹۳

۵۹۸ - ۶۴۶ - ۷۷۶

شاهزادہ بیدار دل پسر

بیدار بخت - ۵۹۸

۴۵ - ۱۷۸ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۹

۲۱۳ - ۲۳۸ - ۲۷۰ - ۲۷۲

۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۸ - ۲۷۹

۲۸۶ - ۳۳۷ - ۳۹۳ - ۴۵۶

۵۴۱ - ۵۵۳ - ۵۵۵ - ۵۵۸

۵۶۵ - ۵۷۲ - ۵۸۲ - ۶۱۶

۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۶ - ۶۵۰

۶۵۱ - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۶۶۸

۶۷۶ - ۶۶۸ - ۷۵۰ - ۷۵۱

۷۵۲ - ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۸۲

۷۸۴ - ۷۸۶ - ۷۸۸ - ۷۹۰

۷۹۶ - ۷۹۷ - ۷۹۸ - ۷۹۹

۸۰۳ - ۸۵۲ - ۸۵۳ - ۸۵۴

۸۵۵ - ۸۵۹ - ۸۶۵ - ۸۶۶

۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۵

۸۷۶ - ۸۸۱ - ۸۸۴ - ۸۸۶

۸۸۷ - ۹۵۴

براز - ۲۰۱ - ۲۰۵ - ۲۶۲ - ۳۵۰

۳۶۱ - ۴۶۹ - ۵۸۱ - ۶۱۶

۶۲۰ - ۶۲۶ - ۷۸۲ - ۷۸۵

۷۹۱ - ۷۹۶ - ۷۹۷ - ۸۵۶

۸۶۶ - ۸۸۷ - ۹۵۳

بندر بابل - ۱۱۳ - ۱۷۷

بالگهات - ۲۰۷ - ۲۷۱ - ۷۳۸

بازارک - ۲۴۰

باره پله - ۲۵۹ - ۷۲۸ - ۷۳۲

۷۴۲ - ۷۵۰ - ۸۲۸

باري - ۵۵۳

باغ دهره - ۵۷۸

بائي جي پوره (در خجسته

بنیاد) ۶۰۵

باغ محسن خان - ۷۳۹

بالکندہ - ۷۸۹

باره دري شايسته خان - ۸۰۷

۸۱۲

بازار سعد الله خان - ۸۰۹ - ۸۱۱

۸۱۳ - ۸۱۲

بالپور - ۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹

باغ گوشه محل - ۹۶۱

بخارا - ۷۹

قلعه بخشنده بخش (کندانہ) ۵۳۸

۵۴۰ - ۵۴۱ - (شف کاف)

بدخشان - ۲

برهان پور دارالمرور - ۱۱ - ۱۲

قلعہ بندی شاہ درک (قلعہ پرنالہ)۔	قلعہ برہان پور - ۶۱۹ - ۸۷۲
۴۹۵ - ۴۹۸ - ۵۰۷ (شف پے)	پرگنہ برودہ - ۹۷۰
بنوار - ۸۹۰ - ۸۹۲	قلعہ بسی - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳
بودانہ - ۶۸۶	بھخت گدھہ - ۴۶۰ - ۴۶۲
بونڈی - ۸۴۳ - ۸۵۱ - ۸۵۹	بصرہ - ۱۲۴
۸۷۴ - ۸۷۷ - ۹۷۴	بغداد - ۵۴۴
صوبہ بہار - ۵ - ۳۳ - ۹۲ - ۱۲۹	بکلازہ - ۲۷۷ - ۲۷۴ - ۲۷۸ - ۲۷۷
۷۰۸ - ۲۲۰	۲۸۰ - ۲۸۱ - ۳۹۹ - ۴۰۱
بہکر - ۴۵ - ۶۰ - ۸۲ - ۸۴	۵۴۱ - ۷۳۳ - ۷۷۸ - ۷۸۰
قلعہ بہکر - ۶۰	بلخ - ۲ - ۷۹
بہرنج - ۶۳ - ۸۲	ولایت بلالان - ۱۲۹
قلعہ بہیم گدھہ - ۱۴۴	بڈگالہ - ۴ - ۵ - ۶ - ۴۵ - ۱۰۰
آب بھمبرہ - ۲۳۶	۱۰۸ - ۱۱۰ - ۱۳۰ - ۱۳۲
بھمبرہ - ۴۵۱	۱۳۶ - ۱۵۱ - ۱۷۰ - ۱۷۵
بہادر پور - ۲۷۲ - ۲۷۳	۱۷۷ - ۱۸۸ - ۲۶۲ - ۳۴۸
بھونگیر - ۶۳۱ - ۹۶۱	۳۹۵ - ۳۹۹ - ۴۱۶ - ۵۴۱
قلعہ بھونگیر - ۶۳۵	۵۷۹ - ۶۸۷ - ۶۹۳ - ۷۰۷
بھیلسا - ۸۵۰	۷۱۱ - ۷۱۵ - ۷۳۰ - ۷۳۷
بیجا پور (دارالظفر) - ۳ - ۵ - ۱۸	۸۵۴ - ۸۶۶ - ۹۷۴
۶۳ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵	بنارس - ۶ - ۶۶ - ۴۷ - ۲۰۰
۱۱۶ - ۱۱۸ - ۱۸۳ - ۱۸۴	۲۰۱ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۰
۱۸۶ - ۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۱	بنگاپور - ۴۰۷ - ۹۵۶

۸۹۱ - (شف میم)	۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵
بیجا نگر - مہم - ۹۲۷	۱۹۶ - ۱۹۷ - ۲۰۰ - ۲۰۷
بیدرم پوری (اسلام پوری) - ۳۱۴	۲۲۳ - ۲۳۶ - ۲۷۸ - ۲۹۹
۳۱۴ - (شف الف)	۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۹ - ۳۲۰
بیجا گدھ (کھرگانوں) - ۳۵۹	۳۲۲ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۷
۵۸۲ - ۸۵۲ - (شف کاف)	۳۴۳ - ۳۶۹ - ۳۷۱ - ۳۷۲
پرگنہ بیدرنگر - ۹۷۱	۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۹۷ - ۴۰۴

* حرف پے - مردمان *

۴۳۲ - ۴۳۱ - ۴۳۰ - پاپرا مفسد	۵۲۴ - ۵۲۷ - ۵۴۰ - ۵۴۸
۴۳۳ - ۴۳۶ - ۴۳۵ - ۴۳۷	۵۷۲ - ۶۰۸ - ۶۵۷ - ۶۵۸
۶۳۸ - ۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۷	۶۵۰ - ۷۱۲ - ۷۸۰ - ۷۸۸
۱۲۲ - پدم سنگھ پسر کرن	۹۳۶ - ۹۳۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱
۱۹۱ - ۶۸ - پردل خان	۹۵۹ - ۹۵۹
۸۳ - سلطان پریز	قلعہ بیجا پور - ۴ - ۱۸۴ - ۱۹۸
۱۲۳ - پرتھی سنگھ زمیندار	۲۰۵ - ۳۱۶ - ۳۱۹ - ۳۲۱
۵۲۴ - ۳۷۰ - ۳۶۹ - پریا نایک	۳۲۲ - ۵۶۹
۵۷۰ - ۵۳۳ - ۵۳۲ - ۵۳۱	بیدرگانو (بہادر گدھ) - ۳۸۳
قوم پرتکال - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۳	۴۱۵ - ۴۴۹ - ۴۵۲ - ۴۶۰
پوسرام - ۴۷۰ - ۵۰۰ - ۵۰۱	۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۳۹
۴۳۳ (دیگر) - پردل خان	قلعہ بیدر - ۳ - ۴۵۲
۶۶۵ - پنجابی خطی سبک	بیدر (محمد آباد) - ۳۹۷ - ۷۸۸

۴۷۴ - ۴۷۷ - ۴۸۱

۴۸۳ - ۴۸۵ - ۴۹۰ - ۴۸۱

(شف باد)

قلعه پریزده - ۱۲۲ - ۵۶۹

قلعه پیرلی (نورس تارا) - ۴۷۰

۴۷۲ - ۴۷۱

پشاور - ۲۳۰ - ۲۳۲ - ۲۳۷

۲۳۸ - ۲۴۰ - ۲۴۲ - ۵۷۳ - ۵۷۷

پنجاب - ۳۳ - ۳۴ - ۴۵ - ۴۸

۱۲۷ - ۵۰۲ - ۴۵۱ - ۴۵۲

۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۷۲ - ۴۷۱

۷۷۱ - ۷۶۷

آب پنجاب - ۳۹

پرگنه پونه - ۱۱۳ - ۱۱۹ - ۱۲۰

۱۷۲ - ۱۷۸ - ۲۳۲ - ۳۹۳

۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۲۶ - ۵۶۴

قلعه پوندهر - ۱۷۸

قلعه پون گدهه - ۴۷۷ - ۴۸۵

دریای پورنا - ۸۸۶ - ۸۸۷ - ۹۵۳

قلعه پهل پنده - ۲۳۱

قصبه پهلومری - ۷۴۸

پدر پنجال - ۱۷۶

پورنمل زمیذدارجام - ۱۵۶ - ۱۵۷

پورنمل (دیگر) - ۱۶۶ - ۱۷۸

پهاتر خان - ۴۶۳

پیرجی تاجر - ۷ - ۲۴۹ - ۲۵۰

۲۵۱

پیران ویدسه وزیر افرا سیاب - ۱۳۰

پیم ذلیک زمیذدار - ۵۲۴

۵۲۵ - ۵۲۶

شیخ پیر محمد سنونی - ۵۵۹

پیلوجی مرهده - ۹۶۹ - ۹۷۰

* مواضع و غیره *

پانی پت - ۱۷۷

قلعه پارس گدهه (صادق گدهه) -

۴۹۱

پانچه کانو - ۴۹۱

پنده (عظیم آباد) - ۵ - ۲۲۰

۲۷۰ - ۴۹۱ - ۷۱۰ - ۷۱۲

۷۱۵ - ۷۹۱ - ۸۱۷ (شف عین)

قلعه پرناله (بی شاه دراک)

۱۱۸ - ۱۹۵ - ۲۲۱ - ۳۸۳

۳۹۹ - ۴۱۳ - ۴۱۵ - ۴۶۱

تربیت خان (دیگر) - ۹۲۱

تسایي بائي (زني مرهغه) - ۹۹۶

تقرب خان - ۳۴

محمد تقی خان بخشى - ۲۰۹

تقرب خان (حکیم محمد محسن) -

۵۷۰ - ۵۷۱ - ۶۰۹ - ۶۱۰

۹۲۱ - (شف میم)

تنگري وردی خان برادر آفر

خان - ۲۴۲ - ۲۴۶

راجه تودرسل ثاني - ۳۹

تهور خان پسر صلابت خان - ۳۱۴

۴۱۶ - ۴۱۷ - ۵۸۸ - ۵۹۵

تهور خان توراني - ۸۳۲ - ۸۳۸

۸۸۹ - ۸۹۴

تهور خان افغان (دیگر) - ۸۹۰ - ۸۹۲

تهور علي خان - ۹۱۷ - ۹۲۲ - ۹۲۹

امير تیمور صاحب قران - ۱

۲ - ۳ - ۳۰ - ۷۶ - ۴۷۶

۵۵۰ - ۵۶۶ - ۶۰۳ - ۶۲۵

۶۸۵ - ۷۰۷ - ۸۰۸ - ۸۱۴

۸۱۶ - ۸۲۱ - ۸۳۱ - ۸۳۹

۸۴۰ - ۸۴۱ - ۸۹۹ - ۹۰۰

* حرف تاء - مردمان *

تارا بائي زن رام راجا - ۴۹۹

۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۲۰ - ۵۲۷

۵۳۰ - ۵۸۳ - ۶۲۷ - ۷۴۲

۷۸۲ - ۷۸۳

سید تاج خان (شهامت خان) - ۵۷۶

تاتار خان - ۹۳۹

تربیت خان - ۳۳ - ۶۴ - ۷۵

۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۶ - ۱۷۶

۲۰۱ - ۲۰۲ - ۳۲۵ - ۷۳۶

ترکان - ۱۸۷ - ۹۰۳

تربیت خان میرا تش - ۴۶۲

۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۷ - ۴۷۱

۴۷۵ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۶

۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰

۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶ - ۵۱۷

۵۲۱ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۳۶

۵۳۸ - ۵۷۲ - ۵۸۴ - ۵۹۴

۵۹۵

ترك تاز خان - ۴۷۳ - ۸۹۱

۸۹۵ - ۹۰۵

قلعہ تورنا (فتوح الغیب) -

۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۳

تورہ - ۹۰۳

تہ الذی - ۲۷۶ - ۲۹۹ - ۴۵۷ - ۴۵۸

تہاندیسر - ۵۱۸ - ۵۶۷ - ۷۵۰

* حرف تے - مواضع وغیرہ *

صوبہ تہتہ - م - ۲۴۷

۲۸۹ - ۴۶۳ - ۵۷۴ - ۶۸۵

۹۳۸ - ۹۷۶

دریای تہتہ - ۶۰

* حرف ثاء - مردمان *

ثابت خان - ۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۲۵

• حرف جیم - مردمان •

جان بیگ - ۵۷ - ۹۱

جادرای دکنی - ۱۱۹ - ۱۹۳

مید جان محمد وای - ۲۷۱

جان نثار خان (خواجہ ابوانمکارم)

۲۸۰ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۵۷۳

۵۷۹ - ۵۸۱ - ۵۸۸ - ۵۹۴

۹۰۵ - ۹۲۸

قاضی تیمور دیوان - ۱۳۸

تیرانداز خان - ۱۶۳ - ۳۱۷

* مواضع وغیرہ *

تازدہ - ۹۸ - ۹۹

تاریخ - ۶۳۷ - ۶۴۳

قلعہ تاریکدہ - ۶۴۱ - ۶۴۲

تالاب جھونٹ - ۹۵۲

ولایت تبت - ۱۸۵ - ۱۸۶ - ۲۰۹

دریای تبتی (زیر قلعہ برہان پور)

۵۵۵ - ۶۱۹ - ۸۵۴ - ۸۷۵

تلنگانہ - ۲۹۳ - ۲۹۴

تورن - ۷۹ - ۸۰ - ۱۲۴

۱۸۷ - ۳۳۵ - ۴۴۵ - ۴۶۵

۵۷۳ - ۴۹۷ - ۵۶۳ - ۵۸۴

۵۸۸ - ۶۶۴ - ۶۸۱ - ۷۰۰

۷۰۱ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۱

۷۲۷ - ۷۶۲ - ۷۹۲ - ۷۹۵

۸۵۷ - ۸۶۰ - ۸۶۴ - ۸۸۵

۸۸۹ - ۸۹۳ - ۹۵۷ - ۹۲۱

۹۴۵ - ۹۵۱ - ۹۶۰ - ۹۶۳

۲۵۹ - ۲۴۶ - ۲۴۱ - ۲۰۲

۲۶۳ - ۲۶۲ - ۲۶۱ - ۲۶۰

۴۰۵ - ۳۸۳

جعفر خان ولد آلہرودی خان --

۱۷۶ - ۱۲۲ - ۴۱ - ۳۳

۲۱۷ - ۲۱۶ - ۲۱۵ - ۱۷۷

۷۷۲ - ۲۳۵ - ۲۳۴

سید جعفر سید بارہہ - ۵۷۰

محمد جعفر تقرب خان - ۷۲۹

۷۳۲

خواجہ محمد جعفر درویش ۷۵۵

۷۶۰ - ۷۵۹ - ۷۵۸ - ۷۵۷

محمد جعفر ندیرہ حسین

خان - ۹۳۰

جعفر خان عرف محمد ہادی

(مرشد قلی خان صوبہ دار

بنگالہ) - ۹۷۴

جگدا پسر پیم نایک - ۵۲۶

جگپت راو - ۷۸۹

جگروپ سنگھ - ۸۴۹ - ۸۵۰

جلال خان قرارل - ۵۹۱ - ۵۹

جلال الدین خان - ۶۲۴

۷۸۸ - ۷۸۷ - ۷۸۶ - ۷۲۰

۸۸۹ - ۸۷۶ - ۷۹۶ - ۷۹۰

(شف الف)

جانی صاحبہ - ۳۰۸

قوم جات - ۳۱۶ - ۳۹۴ - ۳۹۵

۶۵۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳ - ۹۲۸

۹۳۳ - ۹۴۴ - ۹۴۶

جانی بیگم محل خاص شاہزادہ

محمد اعظم - ۳۱۷ - ۴۱۰

جان سپار خان - ۳۷۱ - ۴۳۰

جان محمد فاضل - ۶۶۳

جانی خان - ۷۰۲ - ۷۱۸

۷۲۲ - ۷۲۰

جانی خان (دیگر) - ۸۶۲ - ۸۶۴

جان چند پسر چتر سال بندیلہ -

۸۵۸ - ۸۵۰

جسونت سنگھ مہاراجہ - ۶ - ۷

۱۰ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۷

۱۸ - ۲۰ - ۲۱ - ۳۱ - ۴۳

۴۴ - ۴۸ - ۵۱ - ۶۱ - ۶۲

۶۳ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۷۵

۹۸ - ۱۲۹ - ۱۷۵ - ۱۷۷

بادشاه بیگم - ۳۱ - ۴۲ - ۱۸۷

۱۸۸ - ۱۸۹

جهانگیر شاه جدت مکانی - ۳۶

۲۷۹ - ۸۶۶

جهان شاه (خجسته اختر) -

۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۸۵ - ۴۸۶

۴۸۷ - ۴۸۸ - ۸۲۵ - ۸۴۰

(شف خاند)

جهاندار شاه (معزالدین) بن

بهادر شاه بادشاه - ۶۸۵

۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۸۹ - ۶۹۰

۶۹۱ - ۶۹۳ - ۶۹۶ - ۶۹۸

۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳

۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۱۱ - ۷۱۲

۷۱۵ - ۷۱۸ - ۷۱۹

۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳

۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۸

۷۳۵ - ۷۳۷ - ۷۳۰

۷۹۱ - ۸۱۵ - ۹۱۴

(شف میم)

راجہ جی سنگھ - ۵ - ۶ - ۴

۴۰ - ۴۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۷۴

جلال خان فوجدار - ۶۵۵ - ۶۵۶

جلال الدین خان - ۷۹۰

سید جلال بخاری - ۸۹۶

میر جملة معظم خان - ۹ - ۱۰

۲۱ - ۴۴ - ۴۸ (شف میم)

جمشید - ۳۰۸ - ۳۴۷

جمشید خان بیجا پوری -

۵۳۴ - ۵۳۵

میر جملة خاندان (قاضی

عبد الله تورانی) - ۷۳۳

۷۳۶ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱

۷۴۲ - ۷۴۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰

۷۷۱ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۲۳

۸۴۳ - ۹۲۱ - ۹۳۸ (شف

عین)

جمنا جی برهمن - ۷۸۴ - ۷۸۶

مید جمال الدین خان - ۸۷۶ - ۹۵۳

جمال الله خان - ۸۸۹

محمد جواد پسر محمد مراد

خان - ۴۸۶

جوهر خان - ۸۹۰ - ۸۹۴

جهان آرا بیگم بیگم صاحب

* مواضع و غیره *

ولایت جاردیان - ۸۲	۱۷۸ - ۱۲۳ - ۸۴ - ۷۵
جام - ۱۵۶	۱۸۲ - ۱۸۱ - ۱۸۰ - ۱۷۹
پرگنہ جالندہ - ۲۷۱	۱۹۰ - ۱۸۹ - ۱۸۴ - ۱۸۳
جارجو - ۵۹۰	۱۹۵ - ۱۹۳ - ۱۹۲ - ۱۹۱
جالندھر - ۴۵۷	۲۰۰ - ۱۹۸ - ۱۹۷ - ۱۹۶
پرگنہ جامود - ۷۸۲	۲۲۱ - ۲۰۸ - ۲۰۷ - ۲۰۵
بندر جدہ - ۴۲۷	ملک جیون زمیندار (اختیار خان)
قلعہ جزیرہ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۳	۸۶ - ۸۵ - ۸۴ - ۸۳
۴۵۳ - ۴۲۸	راجہ جیسنگہ سوانی دھیراج
جلال آباد - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۴۵۵	(دیگر) ۵۸۸ - ۴۹۹ - ۴۹۳
۴۵۶	۶۱۶ - ۶۰۷ - ۶۰۶ - ۶۰۵
جمون - ۹۶۶ - ۹۸	۷۷۶ - ۶۶۲ - ۶۶۱ - ۶۱۹
جمنا نریا - ۲۰۰ - ۲۱۳ - ۶۹۸	۸۰۳ - ۷۹۴ - ۷۸۷ - ۷۷۷
۷۷۵ - ۷۱۹ - ۷۱۶ - ۷۰۱	۸۱۹ - ۸۱۱ - ۸۰۶ - ۸۰۵
۹۳۰ - ۸۴۵ - ۸۴۴ - ۸۴۳	۸۲۹ - ۸۲۸ - ۸۲۷ - ۸۲۶
جنڈیر - ۵۲۶	۸۳۵ - ۸۳۳ - ۸۳۲ - ۸۳۱
جونپور - ۴۷	۹۲۰ - ۸۴۴ - ۸۳۸ - ۸۳۶
جودپور - ۴۶ - ۴۴ - ۴۵ - ۴۹	۹۴۵ - ۹۳۸ - ۹۳۶ - ۹۲۱
۳۷۸ - ۳۸۵ - ۲۶۲ - ۲۶۱	۹۷۳
۶۶۱ - ۶۰۷ - ۶۰۶ - ۶۰۵	راجہ جیسنگہ بندیلہ - ۷۹۷
	جی روپ سنگھ زمیندار - ۸۴۹

۷۱۶-۷۰۲-۶۹۸-چھبیلارام ناگر

۷۲۴ - ۷۲۲ - ۷۲۱ - ۷۲۰

۸۲۷ - ۸۲۶ - ۷۳۱ - ۷۲۹

۸۳۳ - ۸۳۲ - ۸۲۹ - ۸۲۸

۸۴۳ - ۸۴۲ - ۸۳۹ - ۸۳۵

۸۳۸ - ۷۳۷

جونا گدھ - ۱۲۹

جہانگیرنگر - ۴۳ - ۷۵ - ۹۰

۷۲۸-۱۶۲-۱۳۷-۱۳۵-۱۳۲

جہان آباد - ۸۲۸

جھوٹی - ۸۶۲

بندر جیول - ۱۱۳ - ۱۷۷

* مواضع وغیرہ *

چاکندہ (اسلام آباد) - ۱۱۳

۱۲۲-۱۱۹

قلعہ چاکندہ - ۱۱۵ - ۱۲۰

چانگام (اہلام آباد) - ۱۸۸

چاندہ - ۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۷

۲۰۹ - ۲۲۰ - ۲۲۰

چلک - ۲۴۰ - ۲۴۱

آب چنڈیل - ۲۰ - ۲۲ - ۵۸۷

قلعہ چنڈار - ۷۶

قلعہ چندن مژدن - ۱۱۵ - ۳۹۰

۴۹۱

چنچی - ۴۰۴ - ۴۱۳ - ۴۱۸

۵۳۴ - ۵۵۰

قلعہ چنچی - ۴۱۸ - ۷۸۴

* حرف چے - مردمان *

راجہ چترسال - ۴۳ - ۶۷۰

۸۵۸ - ۸۵۰

رانی چتربائی زوجہ شاہ عالم

۳۳م

قوم چربیلی - ۸۷۰

چغندہ خان بہادر فتح جنگ (ارسلان

خان) - ۵۸۸ (شف الف)

قوم چغندہ - ۵۹۵ - ۹۰۳

چنپت ہندیلہ - ۶م - ۱۲۷

چناہنونت - ۶۳۱

چورامن جات - ۶۶۸ - ۶۶۹

۸۲۸ - ۷۷۷ - ۷۷۶ - ۶۷۰

۹۳۶-۹۱۹-۹۲۰-۹۳۰-۹۴۴

حامد الله خان پسر مبارز خان

۹۵۸ - ۹۵۶

حبشیان - ۱۹۳ - ۲۲۵ - ۲۲۸

۲۲۹ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۲۸

حجاج بنی امیه - ۱۱۳

حززالله خان نبیرگ معدالله خان

مرحوم - ۹۵۴ - ۹۵۷

سید حسین - ۲۵ - ۴۹

حسن بیگ - ۳۲ - ۵۷ - ۵۸ - ۵۸۹

حسن قلی خان - ۵۵ - ۶۵

حسین پاشا حاکم بصره (اسلام خان)

۱۲۴ (شف الف)

شاه حسین شاه ایران بعد شاه

سلیمان - ۲۸۹ - ۳۰۳ - ۳۵۰

۹۴۳ - ۹۴۵ - ۷۳۶ - ۹۴۷

۹۴۸ - ۹۷۳ - ۹۷۵

میرزا حسن - ۳۲۸ - ۴۲۹

سلطان حسین خواهرزاده محمد

مراد خان (طالع یار خان)

۳۳۱ - ۴۸۶ - ۵۲۰ - ۵۲۱

سلطان حسن خواهرزاده محمد

مراد خان - ۴۸۶

پنججوار - ۴۵۴

قلعه چنبر - ۵۲۴

پرگنده چندیری - ۸۵۹

پرگنده چوپره (مصطفی آباد)

۲۷۱ (شف میم)

چیتا پور - ۴۶

چیتور - ۶۰۶

* حرف حاء - مردمان *

حاجی خان بلوچ - ۴۵

حافظ شیخ - راز - ۱۳۹ - ۲۸۷

۵۰۱ - ۸۳۲

حامد خان پسر مرتضی خان - ۲۵۴

حامد خان (عبد الووف)

بیجا پوری (برادر دلیر خان)

۴۴۶ - (شف عین)

حامد خان بهادر برادر غازی الدین

خان بهادر - ۵۹۴ - ۶۴۸

۸۹۹ - ۹۱۵ - ۹۲۲ - ۹۲۸

۹۳۷ - ۹۶۶ - ۹۶۷ - ۹۶۸

۹۶۹ - ۹۷۰

حامد خان - (دیگر) ۹۳۳

۷۸۵ - ۷۸۳ - ۷۸۱ - ۷۸۰

۷۸۹ - ۷۸۸ - ۷۸۷ - ۷۸۶

۷۹۵ - ۷۹۴ - ۷۹۳ - ۷۹۰

۷۹۹ - ۷۹۸ - ۷۹۷ - ۷۹۶

۸۰۰ - ۸۰۱ - ۸۰۳ - ۸۰۴

۸۰۵ - ۸۰۶ - ۸۰۷ - ۸۰۹

۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۷ - ۸۱۸

۸۲۰ - ۸۲۲ - ۸۲۴ - ۸۲۵

۸۲۶ - ۸۲۸ - ۸۳۲ - ۸۳۳

۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۴۲

۸۴۴ - ۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸

۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲

۸۵۵ - ۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۸

۸۵۹ - ۸۶۷ - ۸۷۱ - ۸۷۴

۸۷۵ - ۸۷۷ - ۸۸۲ - ۸۸۵

۸۸۶ - ۸۹۱ - ۸۹۶ - ۸۹۷

۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۰ - ۹۰۱

۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵

۹۰۸ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۱

۹۱۲ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۱۹

۹۴۲ - ۹۴۳ - ۹۵۱

میر حسن برادر رستم دل خان - ۶۱۲

سلطان حسن (احسن خان)

(میر ملنگ) ۵۲۹ - ۵۳۵

(شف الف) ۵۴۷ - ۵۴۸

مید حسن دای رحول نما - ۵۵۲

حسن یار خان پسر محمد یار

خان - ۵۷۷

حسن علی خان (مید عبد الله

قطب الملک) - ۵۸۸ - ۵۹۲

(شف عین)

مید حسین خان باهه صوبه دار

۹۵۰ - ۹۵۱

مید حسین علی خان بهادر

فیروز جنگ - میر بخش

امیر الامرا - ۴۵۶ - ۴۵۷

۴۵۸ - ۴۷۵ - ۴۸۸ - ۴۹۲

۶۹۸ - ۷۰۲ - ۷۱۰ - ۷۱۱

۷۱۶ - ۷۱۸ - ۷۲۰ - ۷۲۱

۷۲۲ - ۷۲۴ - ۷۲۸ - ۷۳۲

۷۳۳ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰

۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۵۰ - ۷۵۱

۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۴ - ۷۷۰

۷۷۳ - ۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۷۹

۸۹۹-۴۷۰-۴۰۰-۵۹۶-۵۸۹

خواجہ حمید خان - ۴۱۸

حیات خان - ۳۳۱-۳۳۲-۳۴۷

۵۰۵ - ۴۴۸

حیدرقلی خان بہادر ناصر جنگ

معزالدولہ - ۷۴۰-۷۵۰-۸۲۳

۸۲۴ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۴۴

۸۹۸ - ۹۰۳ - ۹۰۵ - ۹۰۶

۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۰۹ - ۹۱۱

۹۱۹ - ۹۲۱ - ۹۲۶ - ۹۳۱

۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۵ - ۹۳۶

۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۳۹ - ۹۴۰

۹۴۱ - ۹۴۳ - ۹۴۶ - ۹۴۵

۹۶۶-۹۶۷-۹۷۳-(شفنون)

میر حیدر خان کاشغری -

۹۰۳ - ۹۰۴

میر حیدر جد میر حیدر کاشغری

۹۰۳

• مواضع وغیرہ •

حبش - ۹۰۷

حسن ابدال - ۲۳۷ - ۲۴۱

خواجہ حسن خان (خاندوران)

لبیر کوکلتاش خان - ۶۹۷

۶۹۸ - ۶۹۹ - ۷۱۵ - ۷۱۷

(شف خاد)

حمین خان خوشگي افغان -

۸۵۷-۸۶۱-۸۶۲-۸۶۳-۸۶۴

حسن خان میواتی - ۸۹۹

حمین خان - ۹۳۰

حمین منور خان (معترف)

بہ شیخ نظام دکنی) - ۹۵۶

۹۵۹ - (شف نون)

حفیظ اللہ خان - ۲۵۷ - ۲۵۸

۴۶۲ - ۵۹۲ - ۷۲۱ - ۸۵۳

۸۶۲ - ۸۶۴ - ۹۵۴ - ۹۵۷

حکیم الملک بھر حکیم حسن

خان - ۶۸۶ - ۶۸۸

حمید الدین خان - ۳۸۱ - ۳۸۷

۴۳۷ - ۴۶۱ - ۴۶۵ - ۴۸۴

۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳

۵۰۲ - ۵۱۲ - ۵۱۴ - ۵۲۳

۵۲۹ - ۵۳۵ - ۵۳۶ - ۵۳۷

۵۳۸ - ۵۴۹ - ۵۶۶ - ۵۷۲

قلعه حیدرآباد - ۳۱۵ - ۳۵۳

* حرف خاء - مردمان *

خافي خان نظام الملکي راقم

کتاب - ۳ - ۱۹ - ۱۳۱ - ۱۵۵

۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۱۵ - ۲۱۹

۲۲۷ - ۲۳۵ - ۲۶۸ - ۲۷۱

۲۸۲ - ۲۸۶ - ۲۹۵ - ۲۹۵

۳۷۶ - ۳۹۵ - ۴۱۹ - ۴۴۴

۴۴۱ - ۴۴۴ - ۵۴۲ - ۵۴۵

۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۸ - ۵۹۷

۶۲۴ - ۶۶۴ - ۶۶۶ - ۶۷۶

۶۷۸ - ۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۳۲

۷۴۸ - ۷۶۶ - ۷۹۸ - ۸۱۱

۸۲۵ - ۸۳۱ - ۸۷۴ - ۸۷۷

۸۸۳ - ۹۱۸ - ۹۲۷ - ۹۶۳

خان زمان خان - ۲۳ - ۳۳

۲۷۵ - ۲۷۲ - ۵۵۹

خانجهان بهادر (اميرالامرا)

شايسته خان پسر آصف خان

۳۱ - ۳۲ - ۲۲۲ - ۲۲۴

۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۳۱

۲۴۷ - ۲۵۲ - ۲۶۵

حسن پور - ۲۷۳ - ۹۲۲

حسن آباد - ۶۴۳ - ۸۷۵

حیدرآباد (دارالجهاد - فرخنده

بنیاد - اصل نامش بهاگ نگر)

۳ - ۱۸ - ۶۳ - ۱۹۴ - ۲۲۵

۲۲۱ - ۲۹۵ - ۲۹۲ - ۲۹۳

۲۹۵ - ۲۹۶ - ۳۵۱ - ۳۵۵

۳۵۶ - ۳۵۸ - ۳۵۹ - ۳۱۵

۳۱۱ - ۳۱۵ - ۳۲۱ - ۳۲۳

۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۹

۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۴۳ - ۳۵۸

۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۱ - ۳۷۳

۳۸۲ - ۴۲۴ - ۴۲۷ - ۴۳۹

۴۵۹ - ۴۷۵ - ۵۲۴ - ۶۵۸

۶۰۹ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷

۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۳۱

۶۳۵ - ۶۳۸ - ۶۳۹ - ۶۴۳

۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۵۲

۷۸۵ - ۷۸۸ - ۸۹۷ - ۹۵۵

۹۵۶ - ۹۶۱ - ۹۶۵ - ۹۶۲

۹۷۲ - ۹۷۳

خان عالم حیدر آبادی پھر	۲۳۴ - ۲۳۶ - ۲۴۷ - ۲۶۲
خان زمان - ۵۴۱ - ۵۷۲	۲۶۴ - ۲۷۰ - ۲۷۵ - ۲۹۴
۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۹۱ - ۷۸۸	۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۲ - ۲۸۳
۸۸۹ - ۸۹۰ - ۹۵۴	۲۸۴ - ۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶
خان زمان حیدر آبادی - ۵۴۱	۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۰
۵۷۲ - ۵۸۴	۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۱۳
خانہ زاد خان (نعیم خان) پھر	۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۹۵
منعم خان - ۵۷۵ - ۵۸۷	۳۱۶ - ۴۱۷ - ۴۳۰ - ۴۴۸
۵۹۹ - ۶۰۶ - ۶۸۸ - ۷۰۵	۶۵۰ - ۷۳۴ - ۷۷۶ (شف)
۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۹۶ - ۹۵۶	الف و شین (
۹۶۰ (شف نون)	خاندوران - ۳۵ - ۴۶ - ۴۸
خان زمان عرف علی اصغر -	۶۱ - ۷۶
۷۲۱ - ۷۲۲	خانجہان لودی - ۱۸۴
سید خانجہان خالوی قطب الملک	خان عالم ایلچی (جان عالم)
سید عبداللہ - ۷۲۹ - ۷۷۶	۲۰۲
۷۷۷ - ۸۳۹ - ۸۹۸	خانہ زاد خان روح اللہ پھر
خان دوران (خواجہ حسن خان)	روح اللہ خان - ۳۶۹ - ۳۷۰
۷۴۱ - ۷۵۷ - ۷۶۰ - ۷۶۷	۵۲۴ - (شف راء)
۷۷۰ - ۷۷۳ - ۷۹۳ - ۸۰۲	خانجہان پھر حاجی محمد انور
۸۱۰ - ۸۱۲ - ۸۲۳ (شف حاء)	۴۸۴ - ۴۸۵
خانخانان بہادر شاہی منعم خان	خان زمان (مقرب خان) عرف
۹۶۰ - (شف میم)	شیخ نظام - ۴۸۸ (شف میم)

خان میرزا - ۹۲۳	خواجه کلان خوافي (کفایت خان
خجسته اختر (شاهزاده جهان شاه)	خالوي مولف) - ۱۹ - ۲۰
پسر بهادر شاه - ۵۷۵ - ۵۹۹	خواجه خان - ۳۰
(شف جیم)	خواص خان - ۴۸
خجسته اختر پسر جهان شاه - ۹۸۷	خواجه مرای چنهي نویس
خداداد پسر محمد مراد - ۴۲۹ - ۹۲۳	۱۰۱ - ۱۰۲
خدایزده خان - ۵۸۸ - ۵۹۵	خوشحال خان کلانوت - ۱۰۷
خواجه خدمتگار خان - ۹۴۰	خواجه دیوانه - ۴۴۵
خراسانیان - ۳۵ - ۳۶	خواجه بابای توراني (خوش خبر
خسرو آدم محمد شجاع - ۴۷	خان) - ۴۴۸
امیر خسرو شاعر - ۵۰	خواجه جهان وزیر - ۴۵۲
خسرو چیله - ۸۵۳ - ۸۶۵	خوشحال خان برادر لعل کنور - ۹۸۹
خضر خان - ۴۰۳	خواجم قلي خان توراني - ۸۱۹
خلیل الله خان - ۲۲ - ۲۶ - ۳۹	۸۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۸ - ۹۵۵
۴۰ - ۴۴ - ۴۵ - ۱۲۴ - ۱۲۵	میدی خیریت خان - ۲۲۴
۱۳۰ - ۲۴۱	۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۷ - ۲۲۸
خلیفه سلطان شاهزاده مازندران	۴۵۳ - ۴۵۵ - ۵۱۴
۲۵۶ - ۳۱۱ - ۴۵۶ - ۶۶۳	
خلیل الله خان (حمیني بیگ	
ابراهیم خان) ۲۹۵ - ۲۹۶	
۲۹۸ - (شف الف)	
خنجرخان - ۳۱۷	

* مواضع و غیره *

صوبه خاندیس - ۱۴۷ - ۲۴۸
۲۷۰ - ۳۷۷ - ۴۰۵ - ۷۴۸
۷۵۱ - ۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰

خراسان - ۷۲ - ۱۷۵ - ۲۰۲	۷۸۵ - ۷۹۴ - ۷۹۸ - ۸۸۷
۲۸۹ - ۲۹۰ - ۴۵۰ - ۵۴۶	۷۳۴ - ۱۳۱ - ۱۳۰ - ۵۵ - یتا
۹۰۲ - ۹۷۵	۹۲۵ - ۹۳۸
خرم پوره - ۲۷۳	نجمتہ بنڈیاد (اورنگ آباد) -
خضر آباد - ۸۶	۵ - ۱۰ - ۱۱۳ - ۱۱۹
خضر پور - ۱۷۱	۱۷۸ - ۲۰۵ - ۲۰۰ - ۲۰۷
خلد آباد (خرچ عرس خلد مکان	۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۷۰ - ۲۷۲
عالمگیر) - ۵۸۳ - ۵۸۹ - ۶۴۹	۲۷۴ - ۲۷۹ - ۲۸۰ - ۳۱۵
خواف - ۷۲	۳۷۷ - ۳۱۳ - ۴۰۲ - ۴۷۵
خواص پوره - ۴۷۵	۵۲۷ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۵۴۳
خیبر - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۵	۵۷۲ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۳
قلعہ خیبر - ۳۹۲	۶۰۵ - ۶۲۶ - ۶۴۸ - ۶۴۹
	۴۵۰ - ۷۲۸ - ۷۴۲ - ۷۴۳
	۷۴۵ - ۷۵۰ - ۷۵۲ - ۷۷۷
	۷۷۸ - ۷۸۰ - ۷۸۶ - ۷۸۷
	۷۸۸ - ۷۹۰ - ۷۹۴ - ۷۹۶
	۷۹۷ - ۸۰۰ - ۸۵۷ - ۸۷۱
	۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۸۵
	۸۸۶ - ۸۸۹ - ۸۹۶ - ۹۳۶
	۹۳۹ - ۹۴۲ - ۹۵۰ - ۹۵۱
	۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۶۰ - ۹۶۱
	(شف الف)
محمّد داراشکوہ پسر شاہجہان -	
۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۸ - ۱۲	
۱۳ - ۱۴ - ۱۸ - ۲۰ - ۲۱	
۲۲ - ۲۴ - ۲۶ - ۲۸ - ۲۹	
۳۰ - ۳۱ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵	
۳۶ - ۳۷ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱	
۴۲ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۴۶	
۴۷ - ۴۰ - ۴۲ - ۴۳ - ۴۴	

* حرف دال - مردمان *

۷۹۰ - ۷۹۹ - ۸۷۴ - ۸۸۹

داور داد خان - ۸۲۷

درگا داس - ۲۴۴ - ۲۴۵ - ۲۴۹

۴۰۵ - ۴۰۷

شیخ درگاهي - ۸۸۳

درویش علي خان - ۹۲۹

دکنديان - ۱۲۰ - ۱۹۲ - ۱۹۳

۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۷

۱۹۸ - ۲۰۵ - ۲۳۴ - ۲۳۷

۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴ - ۳۱۷

۳۲۲ - ۳۳۰ - ۳۳۵ - ۳۳۷

۳۹۴ - ۴۳۲ - ۵۱۹ - ۷۷۸

۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۸۴ - ۸۹۰

۸۹۲ - ۹۵۸

سيد دلاور خان عبد الرحمن

خاندیسي - ۲۳ - ۲۵

(شف عین)

دلاور خان افغان - ۲۵

دلیر خان افغان - ۲۸ - ۳۵

۳۸ - ۴۵ - ۴۸ - ۴۹ - ۷۰

۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶

۹۷ - ۹۸ - ۱۳۸ - ۱۴۲

۶۵ - ۶۶ - ۶۷ - ۶۸ - ۷۰

۷۲ - ۷۳ - ۷۴ - ۷۵ - ۷۶

۷۸ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۳ - ۸۴

۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۱۰۲ - ۱۰۴

۱۰۶ - ۱۱۱ - ۱۲۷ - ۱۲۸

۵۵۳ - ۹۵۵

داوود خان - ۳۹ - ۴۴ - ۴۷

۴۹ - ۶۰ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴

۱۲۹ - ۱۷۸ - ۱۸۰ - ۵۳۳

۵۳۵ - ۵۳۷

دارا - ۸۷

دارا گوچه جملي مجهول النصب -

۱۷۶

داود خان افغان پني - ۵۷۱

۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۵۰

۶۸۳ - ۶۹۱ - ۷۲۸ - ۷۳۳

۷۳۷ - ۷۴۵ - ۷۴۸ - ۷۴۰

۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۴

۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۷۷ - ۷۸۳

۸۰۸ - ۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۹۱

۹۵۲ - ۹۵۶ - ۹۶۳ - ۹۶۵

داوآب خان پهر جان نثار خان -

۸۸۴-۸۸۲-۸۸۰-۸۷۸-۸۷۷	۱۴۷-۱۴۶-۱۴۵-۱۴۴
دلیر جنگ (عبدالصمد خان)	۱۷۰-۱۶۹-۱۶۱-۱۴۸
۸۶۳-۸۶۴- (شف عین)	۱۸۴-۱۸۲-۱۷۹-۱۷۸
دلیر خان عرف عبدالله بیگ	۱۹۵-۱۹۳-۱۹۲-۱۹۱
بهادر -- ۸۸۱-۸۸۹-۹۲۳	۲۰۵-۱۹۸-۱۹۷-۱۹۶
۹۵۰-۹۵۶	۲۲۲-۲۲۱-۲۰۷-۲۰۶
دلور خان (دیگر) ۸۹۷-۹۵۹	۲۳۶-۲۳۴-۲۳۲-۲۳۱
۹۶۰	۲۴۹-۲۴۸-۲۴۷-۲۳۷
دوست محمد افغان - ۹۹۴	۲۷۹-۲۸۰-۲۴۶-۲۹۳
۸۸۰-۸۷۷-۸۶۱	۶۹۵-۶۹۴
دوست علی خان - ۹۲۹	دلقه من بهرجشونت مهاراجه -
دهذا جان و سیده سالار رام راجا -	۲۵۹
۴۱۵-۴۴۶-۴۴۷-۴۴۸	دلپیت راو بڈیلہ - ۵۳۵-۵۳۴-۵۳۳
۴۵۰-۴۵۶-۵۲۰-۵۳۰	۵۹۱-۵۸۸-۵۸۴-۵۷۲
دعید زمیندار - ۷۶۸-۷۶۹	دلور خان - ۶۴۹-۶۴۰-۶۴۱
دیپال سنگهه جهالا - ۱۵-۱۷	۶۹۴-۶۹۵
دیپي سنگهه - ۱۷-۱۲۸-۲۷۷	دلیر خان برادر لطف الله خان -
دی چند آدم دارا شکوه - ۶۶	۷۱۶
راجہ دیو رای - ۳۶۸	سید دلور علی خان - ۸۲۰
دیده مغل (آغر خان) خلف	۸۴۷-۸۴۹-۸۵۱-۸۵۷
آغر خان - ۵۷۹ (شف الف)	۸۶۷-۸۶۶-۸۶۱-۸۵۹
دیانت خان نبیرہ امامت خان -	۸۷۶-۸۷۵-۸۷۴-۸۷۱

۳۰۴ - ۳۰۳ - ۳۰۰ - ۲۹۹

۳۱۸ - ۳۱۷ - ۳۱۴ - ۳۰۵

۳۶۸ - ۳۳۷ - ۳۲۹ - ۳۲۸

۳۸۲ - ۳۷۸ - ۳۷۷ - ۳۶۹

۳۰۵ - ۳۹۱ - ۳۸۹ - ۳۸۳

۴۴۸ - ۴۲۸ - ۴۱۴ - ۴۱۱

۴۸۸ - ۴۷۷ - ۴۶۹ - ۴۵۲

۵۱۸ - ۵۱۶ - ۵۱۱ - ۵۰۳

۵۶۲ - ۵۲۶ - ۵۲۴ - ۵۲۳

۵۷۹ - ۵۷۸ - ۵۷۱ - ۵۷۰

۵۹۱ - ۵۸۸ - ۵۸۵ - ۵۸۲

۶۲۰ - ۶۱۳ - ۶۰۸ - ۶۰۰

۶۴۳ - ۶۲۷ - ۶۲۶ - ۶۲۵

۶۴۷ - (درین صفحه معجزه)

۶۷۰ - ۶۶۸ - ۶۶۶ (است)

۶۹۱ - ۶۸۵ - ۶۸۳ - ۶۷۷

۷۲۵ - ۷۰۸ - ۷۰۷ - ۷۰۴

۷۳۸ - ۷۳۷ - ۷۳۳ - ۷۲۸

۷۴۸ - ۷۴۲ - ۷۴۱ - ۷۴۰

۷۷۷ - ۷۷۳ - ۷۵۱ - ۷۵۰

۷۸۳ - ۷۸۲ - ۷۸۱ - ۷۷۸

۷۹۴ - ۷۹۳ - ۷۹۰ - ۷۸۹

۸۵۲ - ۸۱۸ - ۷۹۶ - ۷۹۰

۹۶۰ - ۹۵۸ - ۹۴۳

دیا بهادر - ۸۴۲ - ۹۷۴

دیندار خان - ۹۲۳

* مواضع و غیره *

دکن - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶

۱۱ - ۲۱ - ۴۸ - ۶۳ - ۶۴

۷۸ - ۸۵ - ۹۰ - ۹۸ - ۱۱۱

۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵

۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۹ - ۱۲۴

۱۲۷ - ۱۲۹ - ۱۷۱ - ۱۷۲

۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۷۸

۱۸۳ - ۱۸۶ - ۱۹۵ - ۱۹۷

۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۷

۲۰۹ - ۲۱۱ - ۲۱۵ - ۲۱۶

۲۲۴ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰

۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۷ - ۲۴۷

۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۶۱

۲۶۲ - ۲۶۴ - ۲۷۰ - ۲۷۱

۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۱

۲۹۱ - ۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۸

دوآبۀ جالندر - ۷۵۷	۷۹۵ - ۷۹۶ - ۷۹۸ - ۸۰۱
دهود - ۳	۸۰۸ - ۸۱۸ - ۸۲۳ - ۸۲۵
دهار - ۱۳ - ۲۲۳	۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۵۲
دهول پور - ۲۲	۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۹ - ۸۶۱
دهاندر - ۸۳	۸۶۷ - ۸۷۱ - ۸۸۲ - ۸۸۵
دهلي - ۸۶ - ۱۰۱ - ۳۴۱	۸۹۱ - ۸۹۴ - ۸۹۵ - ۸۹۷
۵۵۰ - ۶۰۳ - ۶۴۳ - ۸۱۱	۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۱۰ - ۹۲۷
۸۴۷ - ۸۸۳	۹۳۶ - ۹۴۲ - ۹۴۶ - ۹۴۷
قصبۀ دهارور - ۱۹۷	۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۴
قصبۀ دهرنگانو - ۲۷۰ - ۲۷۵	۹۵۸ - ۹۶۰
ديپال پور - ۱۲	قلعۀ دمن - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳
ديوگدهه - ۲۰۷ - ۲۶۱	دندا راجپوري - ۱۱۳ - ۲۲۴
ديوگانو - ۴۳۸	۴۵۳ - ۵۱۴
<hr/>	
* حرف ذ - مردمان *	قلعۀ دندا راجپوري - ۲۲۳ - ۲۲۵
راجه درنگر سنگهه - ۹۷۱	۲۲۶ - ۲۲۸
درنگر سنگهه پسر راجه اجيت	دنديري - ۴۲۸
سنگهه - ۹۷۴	قلعۀ دولتاباد - ۹ - ۱۰ - ۳۲۲
قوم دھير (بيدر) - ۲۲۳ - ۵۲۴	۳۹۰ - ۷۹۷ - ۸۹۶
۵۲۹ - ۶۴۷	دولتاباد - ۲۱ - ۴۴ - ۶۴
دينگ مار (سکده) (واريل)	۳۶۵ - ۳۷۱ - ۵۴۹ - ۵۸۳
۴۲۶ - ۴۲۸	۶۴۹ - ۸۹۷
	دوراهه - ۵۸۲

۷۰۱ - ۷۰۵ - ۷۹۸ - ۷۹۷

۷۱۸ - ۷۰۶ - ۷۰۳ - ۷۰۲

۷۲۳ - ۷۲۱ - ۷۲۵ - ۷۱۹

۷۳۳ - ۷۳۲ - ۷۲۸ - ۷۲۵

۷۷۲ - ۷۶۰ - ۷۳۷ - ۸۳

۹۶۳ - ۸۸۵ - ۸۸۴ - ۷۸۳

(شف الف)

ذوالفقار بیگ - ۷۵۲ - ۷۷۸

۷۷۹ - ۷۸۰ - ۸۹۸

ذوالفقار علی خان - ۹۱۷ - ۹۱۸

۹۲۲ - ۹۳۲

* حرف راه - مردمان *

راجپوتان - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷

۲۶ - ۲۷ - ۴۳ - ۵۱ - ۵۲

۴۵ - ۴۶ - ۴۹ - ۱۱۱ - ۱۱۲

۱۴۵ - ۱۶۹ - ۱۸۱ - ۱۹۷

۲۲۹ - ۲۴۰ - ۲۴۲ - ۲۵۴

۲۵۵ - ۲۵۹ - ۲۶۰ - ۲۶۱

۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵

۲۶۷ - ۲۶۹ - ۲۷۰ - ۲۷۵

۲۷۶ - ۲۷۷ - ۳۳۵ - ۳۹۹

* مرداضع و شیرة *

ذالاب ذال - ۱۷۵

* حرف ذال - مردمان *

ذکریا خان - ۷۶۲ - ۷۶۵

ذوالفقار خان عرف محمد بیگ -

۱۴ - ۱۵ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۳

۴۶ - ۴۸ - ۴۰ - ۹۲

ذوالفقار احسان بهادر نصرت جنگ

صمصام الدوله - (اعتقاد خان)

۴۱۸ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۷۵

۵۲۷ - ۵۳۴ - ۵۳۵ - ۵۳۶

۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱

۵۷۲ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۸

۵۸۹ - ۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۰

۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۴ - ۶۱۷

۶۱۹ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳

۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۲۷

۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹

۶۵۰ - ۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۸۵

۶۸۷ - ۶۸۹ - ۶۹۱ - ۶۹۳

۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۹ - ۲۵۱

۲۴۲ - ۸۰۳

رای سنگه برادر پورنمل - ۱۵۷

راجہ رای سنگه سودیہ - ۱۷۸ - ۱۸۰

راوتان - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۲۳۱

۲۹۸ - ۴۴۷

رائہوان - ۲۶۳

رام راجا پسر سیوا - ۲۷۱ - ۳۸۶

۴۰۰ - ۴۱۳ - ۴۱۵ - ۴۳۰

۴۴۹ - ۴۵۷ - ۴۶۰ - ۴۶۱

۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۰ - ۴۷۴

۷۸۲ - ۶۲۷ - ۵۸۳ - ۱۶

رام راجا (دیگر) - ۴۰۴

سید راجو - ۳۱۰

محمد راج - ۳۸۳

رام سنگه ہارا - ۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۹۱

رام لچھمن (توب) - ۶۳۹

راجی محمد خان - ۶۹۱ - ۶۹۲

۷۱۲ - ۷۲۱

رتن سنگه رائہور - ۱۵ - ۱۷ - ۵۸۸

راجہ رتن چند دیوان سید عبداللہ

خان - ۶۹۲ - ۷۱۳ - ۷۳۹

۵۳۴ - ۵۸۸ - ۵۸۹

۶۰۵ - ۶۱۶ - ۶۰۶ - ۶۲۰

۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۶۱ - ۶۶۲

۶۸۷ - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۷۳۸

۷۶۷ - ۸۰۶ - ۸۲۷ - ۸۷۷

۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۹

۹۳۱

راجہ رام سنگه پسر بیتھلداس

۲۲ - ۲۶ - ۲۸ - ۵۱

راجہ راجروپ زمیندار جمون - ۴۴

۶۸ - ۶۹ - ۷۰ - ۸۵

رامداس قلعہ دار بڈارس - ۴۶

کنور رام سنگه پسر راجہ جید سنگه

۱۴۹ - ۱۲۳ - ۱۸۳ - ۱۸۹

۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۸ - ۲۰۰

۲۰۹ - ۲۹۳ - ۲۹۷ - ۲۹۶

۵۳۴ - ۵۷۲ - ۵۸۸

سید راجی - ۴۹

کنور رای سنگه - ۶۰

راجہ رای سنگه رائہور - ۶۱

راذای چیتور - ۱۱۱ - ۱۱۲

۲۵۷ - ۲۶۰ - ۲۶۱ - ۲۶۲

۵۸۷ - ۵۸۸ - ۴۰۹ - ۴۱۰

۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۱۳ - ۴۱۴

رحمتم علي خان - ۵۸۹ - ۵۹۲

۵۹۷ - ۹۴۵ - ۹۴۶ - ۹۴۸

۹۴۹ - ۹۷۰

رستم دل خان پسر جان پيار خان -

۴۳۰ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۴۹

۴۷۰ - ۴۷۹ - ۴۸۸ - ۷۶۱

رستم بيگ - ۷۵۲ - ۷۵۳

رحمتم بيگ خان - ۵۸۲ - ۸۷۴ - ۹۵۵

رستم بيگ (ديگر) - ۸۷۶

رحول خان افغان - ۹۵۵

رشيد خان - ۱۷۱ - ۳۷۷

محمد رضا رعايت خان - ۲۴۲

۷۰۸ - ۷۰۹ - (شفراء باعين)

رضا قلبي خان - ۷۰۳ - ۷۲۱ - ۷۲۴

محمد رضا قاضي القضاة - ۸۱۸

رضا محمد خان - ۹۴۰

رعد انداز خان - ۴۶

رعايت خان (محمد رضا) - ۸۶۰

۸۷۶ - ۹۵۴ - ۹۵۷ - ۹۵۹

(شفراء باضاد)

۷۵۷ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵

۷۷۶ - ۸۰۴ - ۸۱۷ - ۸۱۸

۸۲۴ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۴۴

۸۴۵ - ۸۶۷ - ۸۸۴ - ۹۰۰

۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۵ - ۹۰۹

۹۱۳ - ۹۱۶ - ۹۱۷ - ۹۱۹

۹۲۴ - ۹۴۱ - ۹۴۳ - ۹۶۵

رحمت خان ديوان - ۴۳

رحيم بيگ - ۴۹۳

خواجہ رحمت اللہ شجاعت خان -

۸۶۲ - ۸۶۴ - ۸۹۱

رحمت خان - ۸۶۲

رستم خان بهادر دکنی فيروز جنگ

۲۴ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۸ - ۱۲۶

۲۱۰

رستم خان سپه سالار عادل خان

۱۱۸

رستم دمنان - ۱۴۸ - ۴۹۴ - ۵۰۳

رستم رار زناردار - ۲۹۶ - ۲۹۸

۳۰۲ - ۳۰۴ - ۳۰۸ - ۳۱۳

رستم خان - ۴۲۱ - ۴۹۰

رستم دل خان (محمد رستم) - ۵۷۵

محمد رفیع (مرید خاں)	زنمخت خان افغان - ۳۶۱ - ۳۶۲
برادرزاد وزیر خان - ۲۳۶ - ۵۹۰	زنمختا بقا لکرم مرید - ۷۹۹ - ۸۶۶
رفیع القدر (رفیع الشان) سلطان	۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۴ - ۸۸۸
پسر شاه عالم - ۳۳۲ - ۵۷۵	۸۸۹ - (شف باد)
۵۹۱ - ۵۹۹ - ۶۲۱ - ۶۲۲	راجه روپ رائه ور - ۲۷ - ۱۲۸
۶۲۴ - ۶۶۳ - ۶۷۰ - ۶۸۵	روشن ضمیر - ۵۰
۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۸۱۶	روشن آرا بیگم - ۱۱۰
۸۲۵ - ۹۱۴	روح الله خان بهادر - ۱۳۰
رفیع الدوله بادشاه (شاهجهان)	۳۱۹ - ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۳۷
ثانی (پسر رفیع الشان - ۶۸۸	۳۳۸ - ۳۶۱ - ۳۶۳ - ۳۶۴
۸۲۹ - ۸۳۱ - ۸۳۸ - ۸۳۹	۳۶۶ - ۳۶۹ - ۳۹۴ - ۴۰۷
۸۴۰ - ۸۵۰	۴۱۱ - ۴۱۲ - ۵۲۴
رفیع الدرجات ابوالبركات بادشاه	روح الله خان ثانی (خانزاد)
پسر رفیع الشان - ۶۸۸ - ۸۴۸	خان - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۱
۸۵۰ - ۹۱۴ - (شف الف)	۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۵۶ - ۴۶۱
محمد رفیع حکیم منجم - ۷۰۸ - ۷۱۰	۴۶۵ - ۴۸۱ - ۴۸۷ - ۴۸۸
رناهییت خان - ۸۹۱	۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۱۳
رکن الدوله اعتقاد خان فرخ شاهي	۵۱۴ - ۵۲۴ - ۵۳۰ - ۸۳۲
(محمد مراد - وکالت خان)	(شف خاں)
۷۹۵ - (شف الف و صیم)	روح الله خان پسر روح الله خان
رگه ناتمه رای رایان - ۷۸ - ۱۷۵	ثانی - ۸۳۲ - ۸۳۸ - ۹۲۸
رندوله خان - ۲۰۵ - ۴۱	رندوله (قوم) - ۸۵۰ - ۸۶۲ - ۸۹۴

تصبه رانویبر - ۶۶۶

رام پوره وطن راجه اسلام خان -

۶۶۷

قلعه رانا گندهه - ۸۵۰ - ۸۵۸

رتن پور - ۸۷۵

رخنگ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۳۲ - ۱۸۸

رس - ۹۰۹

روم - ۵۵ - ۷۳۶ - ۹۰۷ - ۹۲۵

۹۳۸ - ۹۷۵ - ۹۷۸

قلعه رود سال - ۱۷۸

قلعه رهنداس گندهه - ۷۰۸

ریواری - ۶۷

• حرف زاء - مردمان •

حاجی محمد زاهد - ۷ - ۲۴۹

۲۵۰ - ۲۵۱

زبدۃ النساء بیگم - ۷۷

زبردست خان - ۱۷۸ - ۲۰۵

شاه زری زر بخش - ۵۴۹

زمرد غلام - ۳۰۲

زن سنبها - ۲۲۹

زین المابدین پسر محمد شجاع

• مواضع و غیره •

آب زاری - ۴۵ - ۶۸۶

قلعه راج گندهه - ۱۱۵ - ۱۷۷

۱۸۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳

۳۹۲ - ۵۱۱ - ۵۱۳ - ۵۱۴

۵۲۱ - ۷۸۱

راج گندهه - ۳۸۳ - ۴۱۵ - ۴۵۰

۵۲۱

راهیری - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۴۴

۲۷۷ - ۲۸۴ - ۳۸۴ - ۴۰۵

۴۲۴ - ۴۴۹ - ۵۱۴ - ۵۱۵

قلعه راهیری - ۲۲۳ - ۲۲۶

۲۲۸ - ۲۷۷ - ۲۸۵ - ۳۹۰

۴۵۳

رام دره - ۲۸۰ - ۲۹۰ - ۲۹۱

قلعه رام بیج - ۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۴

رام گیر - ۲۹۳ - ۲۹۶

رای باغ - ۵۰۲

رابهور - ۵۲۴

تصبه راهون - ۹۵۸ - ۹۵۹

قلعه راهون - ۹۵۹

۵۴ - ۴۹

۷۷۲ - ۷۷۱ - ۷۶۰ - ۷۵۳

۷۸۳ - ۷۸۰ - ۷۷۶ - ۷۷۴

۸۰۷ - ۸۰۶ - ۷۹۶ - ۷۸۴

۸۲۸ - ۸۲۷ - ۸۲۳ - ۸۱۲

۸۳۱ - ۸۳۹ - ۸۳۱ - ۸۲۹

۸۵۸ - ۸۵۷ - ۸۴۴ - ۸۳۲

۸۸۲ - ۸۷۷ - ۸۶۶ - ۸۶۵

۸۹۷ - ۹۰۵ - ۹۰۰ - ۹۱۱

۹۱۲ - ۹۱۴ - ۹۱۸ - ۹۲۴

۹۲۵ - ۹۳۳ - ۹۳۶ - ۹۴۱

۹۴۲ - ۹۵۱ - ۹۶۳

ماهو بهومله (گهوسله) - ۱۱۲ - ۱۱۳

راجہ ماهو (دیگر) بحر سنبها

بحر حیدوا بحر ماهو بهومله -

۳۸۶ - ۳۸۹ - ۳۸۰ - ۵۲۰

۵۴۰ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۶۲۶

۶۲۷ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۷۷۸

۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۸۳ - ۷۸۴

۷۸۵ - ۷۸۶ - ۷۸۷ - ۷۸۹

۷۹۳ - ۷۹۶ - ۷۹۸ - ۷۹۹

۸۷۱ - ۸۷۵ - ۸۹۱ - ۸۹۵

۹۴۶

زوب الغصاء بادشاه بیگم - ۷۷

۵۴۸ - ۵۸۳ - ۵۹۹ - ۶۰۰

۶۰۲ - ۷۳۵ - ۷۳۶

زینت الغصاء بیگم - ۷۷ - ۷۶۰

زین الحسن - ۱۴۹ - ۱۵۰

زین العابدین خان - ۲۰۶

۲۰۹ - ۵۵۵

حضرت زین الدین قدس س.

۵۷۲

شیخ زین الدین - ۶۳۶ - ۶۳۷

زین الدین خان - ۷۰۲ - ۷۲۱

۷۲۲

* حرف صین - مردمان *

مارات - ۳۰ - ۵۶ - ۵۲۸

۵۷۸ - ۵۸۸ - ۵۹۲ - ۵۹۵

۶۶۷ - ۶۷۰ - ۶۹۱ - ۶۹۲

۶۹۳ - ۶۹۷ - ۷۰۳ - ۷۱۱

۷۱۴ - ۷۱۶ - ۷۲۳ - ۷۲۷

۷۲۹ - ۷۳۱ - ۷۳۲ - ۷۳۳

۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱

راجہ سجان سنگھ - ۱۶۳ - ۱۶۵	صادات خان - ۵۸۸ - ۵۹۷ - ۸۱۲
۱۷۸ - ۲۰۵	۸۱۳ - ۸۱۷
سرسن بانی سید محمد	حالم سنگھ زمیندار بونڈی - ۸۵۱
مراد بخش - ۱۵۵ - ۱۵۶	رانا مانگا - ۸۹۹
مروما - ۳۰۸ - ۳۱۰	راجہ مہبا سنگھ - ۴۹
مردیرا خان عرف جلال چیلہ	مہمکرن بندیلہ - ۶۴ - ۱۲۸
۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۰	صبحان قلی خان - ۱۲۴
۳۸۱ - ۴۰۸	راجہ مہاچند - ۶۹۱ - ۷۳۳
مراہراز خان دکنی - ۱۹۴ - ۴۶۷	۷۳۴ - ۷۳۵
مروما قصہ - ۶۳۱ - ۶۳۳	مہمکرن شکوہ پسر دارا شکوہ - ۲۴
سراج الدین علی خان برادر سید	۲۵ - ۲۶ - ۲۹ - ۳۰ - ۶۳
عبد اللہ خان - ۶۹۲ - ۷۱۳	۶۶ - ۶۷ - ۶۲ - ۸۰ - ۸۲
مربند خان (مبارز الملک) -	۸۴ - ۸۵ - ۸۷
۶۹۳ - ۷۱۵ - ۷۶۸ - ۷۶۹	سید دار خان - ۷۱۸
۷۷۱ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۵	راجہ مہرمال - ۲۸
۸۰۱ - ۸۱۸ - ۹۷۰ - ۹۷۱	مہرمال پسر پورنمل زمیندار
رای مرومن کایت - ۹۰۹	جام - ۱۵۷
محمد اللہ خان - ۷۸ - ۸۶	مہرمال پسر رتن رائہور - ۵۸۸
۵۷۵ - ۵۸۸ - ۵۹۲ - ۵۹۴	مہرمال بندیلہ - ۹۵۳
۵۹۵ - ۸۰۹ - ۸۱۱ - ۸۱۲	مہنامی (منڈہ) (گروہ فقیران) -
۸۱۳ - ۸۶۹ - ۸۶۰ - ۹۵۳	۲۵۲ - ۲۵۳
۹۵۴ - ۹۵۷	سجان سنگھ حوڈیہ - ۱۷

۹۲۹ - ۹۳۱ - ۹۳۶ - ۹۴۴
 سعادت الله خان - ۹۵۲ - ۹۵۶
 محمد معید خان بهادر نبیره
 سعد الله خان - ۹۵۴ - ۹۵۷

سکندر ذوالقرنین - ۸۷

سکندر عادل شاه والی بلجاپور -

۳۱۶ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲

۳۶۹ - ۴۰۷ (شف عین)

سکندر بادشاه لودی - ۵۵۰ - ۸۳۷

سلیمان شکوه پسر دارا شکوه - ۶

۲۲ - ۳۳ - ۳۵ - ۴۱ - ۴۲

۸۵ - ۱۲۳

شاهزاده محمد سلطان - ۱۱ - ۱۲

۱۴ - ۱۶ - ۱۹ - ۲۳ - ۲۴

۳۲ - ۳۴ - ۴۲ - ۴۴ - ۴۷

۴۸ - ۵۲ - ۵۹ - ۶۱ - ۷۵

۷۸ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۳ - ۹۴

۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۲۳

۲۳۶ - ۲۴۶ - ۲۴۷

شاه سلیمان شاه ایران - ۲۸۶

۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۸۹ - ۳۰۳

۳۵۰

سعادت خان عرف محمد مراد

(خانه زاد خان) - ۲۹۱

۲۹۹ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۲۳

۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷

۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵

سید سعد الله خرقه پوش - ۴۱۰

۵۵۹

محمد معید (حیف الله خان)

ولد امالت خان - ۵۷۶

شیخ سعدی شیرازی رح - ۵۸۷

شاهزاده معید بخت پسر بیدار

بخت - ۵۹۸

ملا محمد الله مفتی حیدرآباد - ۶۱۵

قاضی محمد معید - ۶۳۴

محمد الله خان (هدایت الله خان)

پسر عنایت الله - ۶۷۷

۶۷۸ - ۷۳۵ - ۷۳۶ (شف ۷۵)

معید خان - ۸۶۲

محمد الدین - ۸۷۶

سعادت خان بهادر عرف میر

محمد امین - ۹۰۲ - ۹۰۶

۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۱۱ - ۹۲۱

۳۷۴ - ۳۳۷ - ۳۲۸ - ۳۱۴

۳۸۸ - ۳۸۶ - ۳۸۴ - ۳۸۳

۳۰۰ - ۳۹۲ - ۳۹۰ - ۳۸۹

۴۰۴ - ۴۱۵ - ۴۲۷ - ۴۴۹

۴۵۰ - ۴۶۰ - ۴۶۹ - ۴۸۹

۵۴۰ - ۷۸۴

سیدی مندل - ۲۲۴ - ۲۲۵

سندا کهور پوره آدم رام راجا

۴۱۵ - ۴۱۷ - ۴۲۰ - ۴۲۱

۴۲۸ - ۴۳۰ - ۴۳۲ - ۴۳۳

۴۳۴ - ۴۴۵ - ۴۶۱ - ۴۴۷

۴۴۸

منکراجی برهمن - ۷۸۴ - ۷۹۹

۸۹۱ - ۸۹۵

سندا (دیگر) - ۷۸۷ - ۷۹۸

۸۰۹ - ۸۱۱

منتاجی هندویدا - ۸۹۱

راجہ سورج مل - ۴۶۳

سویهان قلعه دار ستاره - ۳۷۰

سوم سنکر برادر پریا نایک -

۵۳۲ - ۵۳۳

مهراب خان میر تنک - ۳۹۴

سیدسلطان - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱

سلیم خان حبشی - ۳۴۶

سلیمان خان بنی - ۵۸۹

سلطان خان - ۵۹۵

میرزا سلطان حسین (طالع دار

خان) برادر احمد خان -

۶۱۸

حکیم سلیم - ۷۳۶

سید سلیمان نبیرا غوث الاعظم -

۸۹۶

سلیم خان افغان - ۹۵۵

سلیمان خان خویسگی - ۹۵۹

سمندر بیگ - ۳۰۲

سمندر خان - ۸۲۷

منجریگ ولد آفریدی خان - ۵۸

میرزا سنجر نجم ثانی خراسانی -

۹۸ - ۳۳۰

منبها (سواتی) بهر - دیوا

بهوسله - ۱۸۳ - ۱۹۰ - ۲۰۱

۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۹

۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۴ - ۲۷۷

۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۹۰ - ۲۹۳

۷۸۳ - ۵۸۲ - ۵۴۰ - ۵۱۳

سید قلی - ۱۱۰

میر سیف الله پدر سیف الله

خان - ۹۹۹

حاجی سیف الله خان میر نرک

۷۹۶ - ۶۴۹ - ۵۸۸ - ۵۳۸

۹۲۱ - ۹۱۵ - ۸۱۷

سیف خان عرف میر احمد الله

۹۲۸ - ۶۲۵ - ۶۱۹

سیف الدین علی خان برادر

سید عبد الله خان - ۹۹۲

۷۷۹ - ۷۵۲ - ۷۲۹ - ۷۱۳

۸۵۶ - ۸۵۵ - ۸۱۸ - ۷۹۶

۹۲۲ - ۹۱۸ - ۹۱۷ - ۸۷۳

۹۳۲

سید علی خان - ۸۲۵ - ۹۲۳

(شف عین)

سید الله خان (دیگر) - ۹۲۲

• مواضع و غیره •

قلعه - الیر - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۴

۲۸۰ - ۲۷۵ - ۲۷۴ - ۲۷۰

سید میر برادر شیخ میر -

۲۳۰ - ۲۳

سیف خان صوبه دار کشمیر -

۱۸۵ - ۱۲۶ - ۵۷ - ۲۵

۶۱۲ - ۶۱۱ - ۶۱۰ - ۵۷۰

۶۱۳

میداد خان پسر شه نواز خان -

۳۲۱ - ۷۴

سوا بهو الله پسر ساهو - ۱۱۱

۱۱۶ - ۱۱۵ - ۱۱۳ - ۱۱۲

۱۲۹ - ۱۲۲ - ۱۱۹ - ۱۱۷

۱۸۵ - ۱۷۸ - ۱۷۷ - ۱۷۵ - ۱۷۲

۱۸۴ - ۱۸۳ - ۱۸۲ - ۱۸۱

۱۹۲ - ۱۹۱ - ۱۹۰ - ۱۸۹

۱۹۸ - ۱۹۶ - ۱۹۵ - ۱۹۳

۲۰۷ - ۲۰۵ - ۲۰۱ - ۲۰۰

۲۱۸ - ۲۱۷ - ۲۱۶ - ۲۰۹

۲۲۲ - ۲۲۱ - ۲۲۰ - ۲۱۹

۲۲۶ - ۲۲۵ - ۲۲۴ - ۲۲۳

۲۳۰ - ۲۲۹ - ۲۲۸ - ۲۲۷

۲۷۲ - ۲۷۱ - ۲۷۰ - ۲۳۲

۵۱۵ - ۳۹۲ - ۳۹۰ - ۳۸۳

۹۴۹ - سکندر ۸	۷۹۷ - ۲۸۱
۳۵ - ملیم پور	صائب گانو - ۲۹۱
۱۰۱ - ۴۲ - ۳۸ - ملیم گنده	مارنگپور - ۶۹۳ - ۶۹۴
۱۲۳	ماپن رود - ۱۶۷
۵۸۲ - ۴۵۶ - ۲۹۹ - سلطان پور	مبزرار - ۶۶۷
۷۷۹ - ۶۵۹ - ۶۵۸ - ۶۵۷	آب سقلج - م م
۷۸۲	قلعہ سدارہ (اعظم تارا) - ۲۲۱
۵۸۷ - - ۳۱ - ۲۲ - سمو گنده	۴۶۳ - ۴۶۱ - ۴۵۵ - ۴۱۶
۷۱۸ - ۷۰۰	۷۸۰ - ۴۷۲ - ۴۷۱ - ۴۷۰
۸۲ - سند	۷۸۱
۱۸۸ - منگرام نگر (عالمگیر نگر)	هری نگر - ۴۱ - ۴۲ - ۸۵
(شف عین)	۱۲۳
برگنڈہ سنگم نیر - ۳۸۴	هرای خربوزه - ۲۳۷
قلعہ منسی - ۷۷۶	هرونج - ۵۱۶ - ۷۸۷ - ۸۵۵
برگنڈہ منیسر - ۸۸۹	۸۶۱ - ۹۵۰
قلعہ بندر سورت - ۷ - ۲۵۵	هرای جاجو - ۵۸۷
بندر سورت - ۷ - ۶۳ - ۷۹ - ۸۲	هرای عالم چند - ۷۱۲
۱۸۷ - ۱۷۷ - ۱۶۷ - ۱۲۱	هرای روز بهانی - ۷۲۰
۲۱۹ - ۲۱۵ - ۲۰۹ - ۲۰۳	هرای موضع بارای - ۸۰۴
۲۲۶ - ۲۲۵ - ۲۲۲ - ۲۲۰	سرای جهانہ - ۹۱۲
۲۴۸ - ۲۴۳ - ۲۲۹ - ۲۲۸	قلعہ مکر - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۵۲۴
۲۷۱ - ۲۵۱ - ۲۵۰ - ۲۴۹	مکر - ۵۲۵

پرگنہ سیرم - ۲۹۶

قلعہ سیرم - ۳۰۲

میلونی (ہوشنگ آباد) - ۴۵۶

ضلع سیکاکل - ۹۶۲

۳۸۵ - ۲۹۲ - ۲۸۶ - ۲۸۵

۴۱۵ - ۴۰۱ - ۳۹۳ - ۳۸۲

۴۲۳ - ۴۲۲ - ۴۲۱ - ۴۱۴

۴۴۲ - ۴۴۱ - ۴۴۰ - ۴۴۴

۴۵۹ - ۴۵۶ - ۴۵۵ - ۴۴۴

۵۸۲ - ۵۶۱ - ۵۵۹ - ۵۱۸

۶۸۱ - ۶۷۶ - ۶۶۵ - ۶۶۳

۸۲۳ - ۷۷۸ - ۷۶۳ - ۶۹۵

۹۴۳ - ۹۴۲ - ۹۳۸ - ۸۳۸

۹۶۹ - ۹۶۸ - ۹۶۶ - ۹۶۵

جنگل موالک - ۳۹

موسن - ۶۰

پرگنہ سورہ - ۱۱۳ - ۱۱۹

مورون - ۹۴۹

مہرند (مہرند) - ۳۳ - ۳۹

۶۵۴ - ۶۵۳ - ۶۵۲ - ۵۷۶

۷۷۱ - ۷۶۲ - ۶۵۸

مہ چوبہ - ۲۴۰

سہارنپور - ۶۵۴ - ۶۵۵

پرگنہ سورہ - ۹۵۰

میلوگانو - ۱۱۹ - ۸۸۷

میلوا پور - ۱۲۰ - ۱۸۰

• حرف شین مردمان •

شاہجہان بادشاہ اعلیٰ حضرت

فردوس آشیانی - ۲ - ۳

۴ - ۵ - ۹ - ۱۰ - ۱۲ - ۱۳

۲۰ - ۲۱ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲

۴۴ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ - ۴۸

۵۹ - ۶۲ - ۸۰ - ۱۰۱ - ۱۰۲

۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷

۱۱۱ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵

۱۲۷ - ۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۴

۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۲۱۴

۲۲۳ - ۲۵۰ - ۲۸۱ - ۲۸۲

۲۹۵ - ۳۹۸ - ۴۰۰ - ۴۰۲

۵۱۷ - ۵۴۱ - ۵۷۸ - ۹۰۴

۶۴۳ - ۷۳۱ - ۷۷۲ - ۸۳۷

۸۵۴ - ۸۶۶ - ۸۹۶

شاہ نواز خان صفوی (خمر

۷۲۷ - - (شف باد و همیم)

شاه قلی خان (تهور خان) - ۲۶۲

۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۸ - ۲۶۹

شاه قلی ایرج خانی - ۳۲۰

- ۳۲۱

میرزا شاه نواز خان صفوی

(صدرالدین محمد) - ۶۷۹

۶۸۰ - (شف صاد)

شایسته خان خالوی فرخ سیر

۷۳۸ - ۸۱۷ - ۸۳۱ - ۸۳۲

۹۱۵

شاه عالم قدس - مره ولی - ۷۴۷

میرزا شاه رخ - ۷۸۰

شاه علی خان - ۸۴۴

میرشاهورخان - ۸۶۸ - ۸۷۰ - ۸۷۱

شاه قلی خان حاکم مشهد -

۹۷۵ - ۹۷۷ -

محمد شجاع صوبه دار بنگاله -

۵ - ۶ - ۲۲ - ۳۳ - ۴۲ - ۴۳

۴۵ - ۴۶ - ۴۷ - ۴۹ - ۵۰

۵۱ - ۵۴ - ۵۶ - ۵۷ - ۵۸

۵۹ - ۶۱ - ۷۵ - ۷۶ - ۷۸

اوزنگ زیب و مراد بخش -

۱۲ - ۴۵ - ۶۳ - ۶۷ - ۷۰

۷۲ - ۷۳ - ۷۵

شایسته خان خانجهان امیرالامرا

۲۱ - ۵۱۰ - (شف الف و خاء)

۷۸ - شاه

شاه میر پیردارا شکوه - ۸۴

مید شاه میر از اولاد غوث الاعظم

مید عبدالقادر جیلانی رح -

۹۰۴

شاه عالم بهادر شاه خلد منزل (محمد

معظم) - ۲۱۲ - ۵۵۴ - ۵۸۸

۵۹۵ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸

۵۹۹ - ۶۰۳ - ۶۰۴ - ۶۰۵

۶۰۷ - ۶۰۹ - ۶۱۱ - ۶۱۳

۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۹

۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳

۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۸ - ۶۲۹

۶۳۰ - ۶۳۸ - ۶۴۳ - ۶۴۴

۶۴۶ - ۶۴۸ - ۶۵۲ - ۶۶۱

۶۶۲ - ۶۶۴ - ۶۶۸ - ۶۷۴

۶۷۸ - ۶۸۰ - ۶۸۲ - ۶۸۳

۳۲۸ - ۳۲۲ - ۳۱۷	۹۲ - ۹۱ - ۹۰ - ۸۵ - ۷۹
شریف خان - ۵۹۵ - ۵۰۷	۹۹ - ۹۸ - ۹۷ - ۹۴ - ۹۳
شرف الدین بیوتات - ۶۶۷	۱۰۵ - ۱۰۴ - ۱۰۲ - ۱۰۰
شریعت خان قاضی - ۷۹۰	۱۳۰ - ۱۲۸ - ۱۰۸ - ۱۰۷
حاجی شفیع خان - ۱۷۸ - ۳۷۸	۱۳۲
محمد شفیع - ۱۸۵ - ۱۸۶	شجاعت خان (کارغلب خان -
میرزا شکرالله (شاکرخان) - ۳۳۴	۲۴ - ۳۸۰ - ۴۷۸ - ۴۷۹
خواجہ شکرالله خان (مادات	۴۸۳ - ۴۸۲ - ۱۸۱ - ۴۸۰
خان) - ۵۷۵	۵۱۸ - ۵۱۶
میر شمس الدین بنی مختار	مید شجاعت اخن - ۵۸۴
(مختار خان) - ۱۲ (شف میم)	۵۹۵ - ۵۹۲
شمشیر خان - ۲۰۸	شجاعت الله خان - ۹۱۳ - ۹۱۴
شمس خان - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹	۹۳۲ - ۹۲۲
مید شمشیر خان - ۸۷۷ - ۸۹۱ - ۸۹۵	شجاع خان بلوئی - ۹۲۳ - ۹۳۰
خواجہ شهباز خواجہ مرا - ۷ - ۳۸	شجاعت خان عرف محمد
۲۵۰	معصوم - ۹۳۸
شہاب الدین بہر قلیچ خان بہادر	شجاعت علی خان - ۹۴۵ - ۹۴۶
۲۸۲ - ۲۶۷	شجاع الدین خان - ۹۷۴
شیخ شہاب الدین - ۲۴۷	شرزہ خان - ۲۳
شیخ الشیوخ - ۷۴۷	محمد شریف قلیچ خان - ۷۴
شہامت خان - ۵۸۸ - ۶۶۷	شرزہ خان مہدوی - ۱۹۲
شہامت خان (دیگر) - ۹۱۷	۱۹۳ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۳۱۵

شاهجهان آباد (دارالخلافت) - ۵

۱۲ - ۲۰ - ۳۱ - ۳۳ - ۳۵

۳۹ - ۴۴ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷

۶۲ - ۷۵ - ۸۲ - ۸۹ - ۱۲۴

۱۲۵ - ۱۲۷ - ۱۳۴ - ۱۵۵

۱۷۷ - ۱۸۸ - ۲۰۱ - ۲۰۳

۲۱۰ - ۲۱۳ - ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷

۲۵۱ - ۲۵۳ - ۲۵۴ - ۲۵۹

۲۶۰ - ۲۶۲ - ۲۶۶ - ۲۶۹

۳۲۷ - ۳۴۹ - ۳۷۷ - ۵۴۲

۵۵۱ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۹۰۰

۹۰۲ - ۹۲۰ - ۹۲۵ - ۹۲۶

۹۴۷ - ۹۴۹ - ۹۵۱ - ۹۵۴

۹۶۰ - ۹۶۲ - ۹۶۳ - ۹۶۴

۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۷۴ - ۹۸۴

۹۹۱ - ۷۰۰ - ۷۰۴ - ۷۰۵

۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۱۸ - ۷۲۰

۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۷ - ۷۲۸

۷۲۹ - ۷۵۰ - ۷۵۵ - ۷۵۷

۷۶۰ - ۷۶۱ - ۷۶۵ - ۷۹۷

۷۹۹ - ۸۰۴ - ۸۰۶ - ۸۲۵

۸۲۸ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۷

۹۱۸ - ۹۲۲ - ۹۲۹

قاضي شهاب الدين فاضل

دولتآبادي قدس الله سره

مولف تفسير بحر مواج - ۹۴۴

شيخ مير خواني - ۱۲ - ۱۶

۲۴ - ۲۵ - ۲۷ - ۳۸ - ۴۱

۴۵ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۵

۴۸ - ۴۹ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲

۷۵ - ۷۴ - ۵۴۲ - ۵۴۲

۵۵۴ - ۹۵۵

راجه شيورام كور - ۱۳ - ۲۸

سيد شير خان بارهه - ۳۲

شيخ الاسلام قاضي القضاة پسر

قاضي عبدالوهاب - ۲۴۷ - ۲۵۸

۳۴۳ - ۳۷۹ - ۴۱۴ - ۴۳۸

شيردهان (تام توپ) - ۵۰۰

شير افكن خان - ۸۴۴ - ۹۲۱ - ۹۲۹

سيد شير خان (ديگر) - ۸۷۸

۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۶

شير شاه افغان - ۹۴۸

* مواضع و غيره *

شاهزاد پور - ۷۱۴	۸۳۸ - ۸۴۱ - ۸۴۵ - ۸۵۵
بلاد شرقي - ۴۵ - ۴۷ - ۴۹	۸۴۵ - ۸۸۲ - ۸۸۳ - ۸۹۰
۸۵ - ۸۷ - ۹۸ - ۱۴۴ - ۱۷۷	(درين صفحه ذکر زلزله است)
۲۵۶ - ۵۵۹ - ۷۰۸	۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۹۷ - ۸۹۸
شکار پور - ۳۹۳ - ۳۹۷	۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۱۰ - ۹۱۲
قصبة شکر کهيره - ۹۵۳	۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۱۸
بلاد شمالي - ۸۷	۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۶
دریای شور - ۲۸۱ - ۲۹۱ - ۳۸۳	۹۳۹ - ۹۴۱ - ۹۴۶ - ۹۴۷
۴۰۰ - ۴۰۴ - ۸۳۸ - ۸۶۰	۹۴۹ - ۹۶۲
شولا پور - ۳۱۹	قلعه شاه جهان آباد - ۲۹ - ۳۹
شاهزاد پور - ۵۷۶	۴۸۸ - ۴۸۹ - ۲۰۲ - ۴۸۸
شیراز - ۴۵۹ - ۹۴۸	۴۹۱ - ۷۷۰ - ۹۳۵
برگنده شينز - ۷۴۳	شاه گنج - ۲۷۳ - ۵۷۱
	شاه جهان پوره - ۲۷۳
● حرف صاد - مردمان ●	شاه پور - ۳۲۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲
محمد صادق - ۲۵ - ۲۶ - ۱۳۶ - ۳۲۱	۴۳۳ - ۴۳۴ - ۴۳۵ - ۴۳۷
محمد صالح - ۱۶۲	۴۳۹ - ۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۰
حكيم صادق خان حكيم الملك - ۵۳۹	قلعه شاه پور - ۴۴۱
ميرزا صائب شاعر - ۴۳۰	باغ شالامار (باغ آغرا آباد) - ۴۴۰
محمد صالح نجم ثانی - ۴۴۳	۰ (شف الف)
شيخ محمد صادق - ۸۷۳	شاه آباد - ۴۴۹
صبغة الله خان - ۹۲۳ - ۹۳۰	شاه پوره - ۴۴۰ - ۴۴۹ - ۴۷۰

شیخ صلاح الدین ولی - ۵۱۰	میرزا صدر الدین محمد خان
مید صلابت خان - ۸۱۲ - ۸۱۷	(حسام الدوله میرزا خدنگواز
۸۹۹ - ۹۱۴ - ۹۲۲ - ۹۲۸	خان صفوی) - ۵۷۲ - ۵۸۴
صلابت خان روهله - ۸۱۴	۵۸۹ - ۵۹۶ - ۶۰۱ - ۶۸۰
مصمص الدوله خاندوران بهادر	۶۸۵ - ۶۸۶ - (شف شین)
منصور جنگ - ۸۲۳ - ۸۳۲	صدر جهان - ۷۱۲
۹۰۸ - ۹۱۱ - ۹۲۱ - ۹۲۸	صدر النساء - ۹۰۳
۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۷ - ۹۳۸	صف شکن خان - ۱۶ - ۲۰
۹۳۹ (شف میم)	۲۳ - ۴۵ - ۶۱ - ۶۷
مذلل خان خواجه سرا - ۹۶۰	۷۴ - ۳۳۶ - ۳۴۷ - ۳۵۹

* حرف ضاد - مردمان *

میرضیاء الدین شجاعی - ۲۷۵ - ۲۸۵	۴۳۱ - ۵۸۷ - ۷۰۲ - ۷۱۵
ضیاء الدین خان نوائی شیخ	۷۲۱ - ۷۲۲
ابوالمکارم - ۵۹۵ - ۷۹۰ - ۷۹۶	مفی خان پسر اسلام خان - ۱۷۶
	۸۲۷ - ۸۲۸ - ۹۱۵

* حرف طاء - مردمان *

محمد طاهر مشهدی وزیر خان - ۱۱	مقدرخان - ۲۹۳ - ۳۰۲ - ۴۲۷
طاهر خان - ۴۵ - ۴۴	۴۲۸ - ۸۲۴
طالب خان - ۸۹۵ - ۸۷۲	صفوی خان بخشی - ۵۷۲ - ۵۸۴
طالع یار خان - ۹۲۱ - ۹۳۱	۵۸۹ - ۵۹۵
طالب محی الدین خان نیدره	مقدور علی خان - ۹۴۵ - ۹۴۶ - ۹۴۷
	صلابت خان - ۳۱۴ - ۳۵۹ - ۳۹۴
	۵۸۹ - ۵۸۴ - ۵۸۶

۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۸ - ۱۷۷

۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۹۱ - ۱۹۳

۱۹۵ - ۱۹۸ - ۲۲۳ - ۲۲۴

۲۳۴ - (شف سین)

راجہ عالم منگھہ - ۲۰

عالم گیر (نام شمشیر) - ۳۱ - ۳۲

عادل خان خوانی مواف واقعات

عالمگیری - ۳۲ - ۱۲۷

۱۷۷ - ۳۷۶ - ۵۸۴ - ۵۸۹

سید عالم بارہہ - ۴۹ - ۵۵

۱۱۰ - ۸۹۰ - ۸۹۵

سید عالم آدم سکندر شاہ

۳۲۰ - ۳۲۱

عالی تبار پورا عظم شاہ - ۴۰۹

۵۹۶ - ۵۹۸

خواجہ عاصم - ۷۱۲ - ۷۱۵

محمد عاصم خان (مصمم الدولہ

خاندوران بہادر) - ۷۲۸

سید عالم علی خان بہادر -

۷۵۲ - ۷۵۳ - ۸۴۹ - ۸۴۷

۸۵۳ - ۸۵۷ - ۸۷۱ - ۸۷۳

۸۷۵ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۵

سعد اللہ خان - ۹۵۳ - ۹۵۷

شاہ ظہماس پور سلطان حمین

شاہ ایران - ۹۴۸ - ۹۷۵ - ۹۷۶

۹۷۷ - ۹۷۸

• حرف ظاء - مردمان •

شیخ ظریف - ۴۹ - ۵۷

سید ظفر خان بارہہ - ۲۳ - ۳۲

ظفر علی خان - ۵۹۶

ظفر خان - ۴۶۶ - ۴۶۷ - ۸۰۴

۸۰۶ - ۸۱۷ - ۸۳۲ - ۹۰۰

۹۱۱ - ۹۲۱ - ۹۳۸

ظفر مند خان - ۸۷۳

• مواضع وخیرہ •

ظفر آباد (احمد آباد) - ۳۳

۳۲۷ - ۳۷۱ - ۵۵۲ (شف الف)

صوبہ ظفرنگر - ۲۹۳

• حرف عین - مردمان •

عادل شاہ - عادل خان (سکندر) -

۵ - ۷۶ - ۱۱۳ - ۱۱۱

قاضي القضاة - ۲۱۶ - ۲۴۷

۳۷۹ - ۳۳۸

مير عبد الكريم (ملنگ خان)

مير خان (استادزاده عالمگیر

شاه - ۲۷۸ - ۲۷۹ - ۳۱۵

۳۱۹ - ۳۳۸ - ۳۶۸ - ۳۸۱

عبد الكريم زميندار - ۲۸۳

سيد عبد الله خان بارهه - ۲۹۳

۲۹۹ - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳

۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۱۹ - ۳۲۱

۴۵۶ - ۵۷۵ - ۷۸۶ - ۸۵۴

۸۶۶ - ۹۱۰

عبد الله شاه قطب الملك - ۳۰۸

۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱

عبد الرزاق خان لاري (مصطفى

خان) آدم ابوالحسن - ۳۱۵

۳۲۸ - ۳۳۵ - ۳۴۶ - ۳۴۷

۳۵۲ - ۳۶۰ - ۳۶۲ - ۳۶۶

۳۷۳ - ۳۹۰ - ۴۰۴ - ۴۰۵

۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۷ - ۴۲۸

۴۴۹ - ۴۵۳ - ۴۵۸ - ۴۵۹

۶۲۱ (شف ميم)

۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۹۰ - ۸۹۱

۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴ - ۸۹۵

۸۹۶ - ۹۵۰

عارف خان - ۸۹۲

سيد عبد الرحمن دلار خان ولد

سيد عبد الوهاب خانديهي -

۱۲ - (شف دال)

سيد عبد الوهاب خانديهي - ۱۲

عبد الغني خان - ۳۲

عبد الله بيگ ولد علي مردان خان ۳۵

سيد عبد الجليل بارهه - ۴۶

عبد الرحمن خان بن نذر محمد

خان - ۴۹ - ۵۸ - ۶۵

سيد عبد الرزاق نوكر داراشكوه - ۶۰

عبد الجليل - ۶۱

عبد الله خان - ۶۱

شاه عباس ايران - ۱۲۴ - ۱۲۷

۱۷۷ - ۱۹۴ - ۲۰۱ - ۲۰۲

۲۰۵ - ۲۵۶ - ۳۲۵ - ۶۶۳

عبد الله خان والي كاشغر

۲۰۹ - ۲۱۰

قاضي عبد الوهاب احمد آبادي

خواجہ عبدالحمید خان - ۵۱۹-۵۱۸	عبد الرؤف (حامد خان) مردار
عبد الغنی خان کشمیری (ہادی	بیجاپور - ۳۱۷ - (شف ہاء)
خان) - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳	قاضی عبداللہ (بعد شیخ الاسلام)
۹۲۲ - (شف ہاء)	۳۴۳
میر عبداللہ نوکر محمد یار خان	عبدالرحیم خان بیوتات - ۳۵۸
۵۴۲ - ۵۴۵	۳۸۱ - ۹۳۰
عبداللہ خان عرف امان اللہ	عبداللہ خان پٹی افغان - ۳۶۰
بیگ ترکمان - ۵۸۹	۳۶۱ - ۳۶۲ - ۵۸۹ - ۸۱۹
عبد المطلب خان - ۵۹۵	عبد القادر پسر عبد الرزاق لاری
شیخ عبدالقادر جیلانی غوث الاعظم	۳۶۷ - ۴۰۴ - ۴۰۵ - ۶۸۱
رح ۶۰۴ - (شف نمین)	عبدالرحمن خان پسر اعلام خان
عبدالرزاق خان لاری (دیگر)	۳۸۱ - ۴۹۹
(محمد معصوم) - ۶۲۱	حاجی عبد الرحیم خان پسر
عبد القادر خان - ۶۸۸ - ۹۲۳ - ۹۳۰	اسلام خان - ۳۸۱
حید عبداللہ خان بارہہ (دیگر)	عبد الوہاب استرا بادی - ۳۸۲
عرف حسن علی خان برادر	عبد العزیز خان - ۳۹۲ - ۳۹۳
حسین علی خان (قطب الملک	شیخ عبد الطیف برہان پوری
یار روانار ظفر ہنگ)	قدس سرہ - ۳۹۳ - ۵۵۵
۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۸	شیخ عبد الرحمن حاجی مفتی
۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳	۴۴۴ - ۴۴۵
۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴	عبد الکرم پسر عبد الرزاق
۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۸ - ۷۲۰	لاری - ۴۵۹

۹۱۸ - ۹۱۷ - ۹۱۶

۹۲۲ - ۹۲۱ - ۹۲۰ - ۹۱۹

۹۲۹ - ۹۲۷ - ۹۲۵ - ۹۲۳

۹۳۳ - ۹۳۲ - ۹۳۱ - ۹۳۰

۹۳۱ - ۹۳۶ - ۹۳۵ - ۹۳۴

۹۳۲ - ۹۳۶ - ۹۳۵ - ۹۳۴ (شف حاء)

۹۹۲ - ۹۹۱ - ۹۹۰ - ۹۸۹

۷۱۴ - ۷۱۳ - ۷۱۲ - ۷۱۱

۷۲۳ - ۷۲۲

عبدالصمد خان بهادر دلیدر جنگ

۷۶۱ - ۷۶۰ - ۷۵۹ - ۷۵۸

۷۶۵ - ۷۶۴ - ۷۶۳ - ۷۶۲

۸۶۱ - ۸۵۷ - ۸۵۶ - ۸۵۵

۹۳۵ - ۹۳۰ - ۹۲۵ - ۹۲۴

(شف دال) ۹۳۸

قاضی عبداللہ تورانی خان خانان

میر محمد قاضی جہانگیرنگر -

۷۳۲ - ۷۳۱ - ۷۳۰ - ۷۲۹

(شف جیم)

شیخ عبداللہ واعظ - ۷۵۵

۷۶۰ - ۷۵۹ - ۷۵۸ - ۷۵۷

شیخ عبدالعزیز فاضل واعظ - ۷۵۷

۷۲۴ - ۷۲۳ - ۷۲۲ - ۷۲۱

۷۲۹ - ۷۲۸ - ۷۲۷ - ۷۲۵

۷۳۰ - ۷۲۹ - ۷۲۸ - ۷۲۷

۷۵۷ - ۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۵۳

۷۷۳ - ۷۷۱ - ۷۷۰ - ۷۶۹

۷۷۷ - ۷۷۶ - ۷۷۵ - ۷۷۴

۷۹۴ - ۷۹۳ - ۷۹۲ - ۷۹۱

۸۰۱ - ۸۰۰ - ۷۹۹ - ۷۹۵

۸۰۶ - ۸۰۵ - ۸۰۴ - ۸۰۳

۸۱۲ - ۸۰۹ - ۸۰۸ - ۸۰۷

۸۱۸ - ۸۱۶ - ۸۱۵ - ۸۱۴

۸۲۴ - ۸۲۳ - ۸۲۱ - ۸۲۰

۸۳۳ - ۸۳۱ - ۸۲۹ - ۸۲۷

۸۳۷ - ۸۳۶ - ۸۳۵ - ۸۳۴

۸۴۲ - ۸۴۱ - ۸۴۰ - ۸۳۹

۸۵۰ - ۸۴۷ - ۸۴۵ - ۸۴۴

۸۶۵ - ۸۶۰ - ۸۵۹ - ۸۵۸

۸۸۵ - ۸۸۴ - ۸۸۲ - ۸۸۱

۸۹۹ - ۸۹۸ - ۸۹۷ - ۸۹۶

۹۰۳ - ۹۰۲ - ۹۰۱ - ۹۰۰

۹۱۱ - ۹۱۰ - ۹۰۹ - ۹۰۸

۹۱۵ - ۹۱۴ - ۹۱۳ - ۹۱۲

عبد النبي خان ميوانه - ۹۵۲	شيخ عبد الواحد فاضل واعظ
۹۵۹ - ۹۵۶	۷۵۷
عثمان خان - ۵۸۳ - ۵۸۹ - ۵۹۵	عبد الرحيم خان (نصير الدوله)
عثمان خان قادري - ۸۵۳	عموی نظام الملك - ۸۶۰
عرب بيگ - ۲۵ - ۲۶ - ۹۵۴ - ۹۵۹	۸۷۶ - ۸۸۹ - ۹۳۹
عزيز خان روهله - ۵۲۸ - ۹۲۰	(شف نون)
عزيز بيگ خان هارمي - ۸۷۶	خواجه عبدالله خان - ۸۶۹ - ۸۷۰
۸۷۹ - ۹۵۴	عبد الرشيد - ۸۷۳
عزت خان همشيره زاد حسين علي	عبد الغني خان - ۹۲۲
خان - ۹۰۲ - ۹۰۵ - ۹۰۷	عبد الغني خان پسر عبد الرحيم
۹۰۸ - ۹۱۰	خان - ۹۳۰
حكيم عزت طلب خان - ۹۶۰	عبد الله خان تيرين - ۹۲۳ - ۹۳۲
عسكر خان - ۷۳ - ۷۴ - ۱۷۱	عبد النبي خان (ديگر) - ۹۲۲
محمد عهكري - ۸۳۶	۹۳۳ - ۹۵۰
عطاء الله - ۱۴۲ - ۵۲۳	عبد النبي خان داروغه - ۹۳۰
عطا يار خان - ۹۵۳	عبد الله خان كاشي - ۹۳۳
شاهزاده محمد عظيم (عظيم الشان)	ملا عبد الغفور بهوره - ۹۴۲ - ۹۴۳
پسر شاه عالم - ۲۶۶ - ۳۳۲	عبد الحكي پسر ملا عبد الغفور ۹۴۳
۴۰۴ - ۴۰۳ - ۵۴۶ - ۵۷۴	عبد الفتاح خان پسر عبد النبي خان
۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸	۹۵۲ - ۹۵۶ - ۹۵۹
۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۳	خواجه عبيد الله خان - ۹۵۵
۵۸۴ - ۵۸۷ - ۵۸۹ - ۵۹۰	عبد الرحمن خان داروغه - ۹۵۵

علي محمد خان - ۴۵م	۵۹۱ - ۵۹۴ - ۵۹۵ - ۵۹۹
حضرت امير المومنين علي	۶۰۱ - ۶۰۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸
كرم الله وجهه - ۶۶۱ - ۶۶۳	۶۷۹ - ۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴
۶۵۸ - ۶۸۲	۸۴۵ - ۶۸۶ - ۶۸۸ - ۷۰۷
مير علي رضا - ۶۶۷	۷۰۸ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۵
علي اصغر خان بهادر شاهي -	۷۲۷ - ۷۳۳ - ۷۳۶
۶۹۸ - ۷۰۲ - ۷۱۶ - ۷۲۳	عظمت خان - ۸۷۹
ميد علي خان برادر ابوالحسن	عظيم الدين خان - ۹۲۱
خان - ۹۳۱ - ۹۳۳ (شف-مين)	عقيدت خان پسر امير خان
علي خان - ۹۵۶	۶۸۸ - ۷۶۰ - ۹۳۸
امام علي رضا - ۹۷۶ - ۹۷۷	علي نقی - ۷ - ۸ - ۹ - ۱۵۶
عمرخان - ۵۸۹ - ۵۹۶ - ۸۹۱ - ۸۹۵	علي مردان خان - ۳۵ - ۳۹
عمرخان روهله - ۹۲۳	۴۱ - ۹۶۰
عذابت خان - ۲۰۹ - ۲۶۹	علي قلی خان نوکر محمد مراد
۴۰۷ - ۵۹۹	بخش - ۳۹ - ۲۱۷ - ۲۱۸
عذابت الله خان پسر لطف الله	مير علاول ديوان محمد شجاع - ۴۹
خان نبيرد سعد الله خان -	قاضي علي اکبر پوربي - ۲۵۶
۳۸۱ - ۵۵۷ - ۵۷۵ - ۵۸۳	۲۵۷ - ۲۵۸
۵۸۸ - ۵۹۲ - ۵۹۴ - ۵۹۵	علي مردان خان عرف حبيبي
۶۷۷ - ۶۷۸ - ۷۳۵ - ۷۷۳	بيگ حيدر ابادي - ۴۱۶ - ۷۵۲
۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۶ - ۸۶۹	مير علي نقی نبيرد خليفه سلطان
۹۳۳ - ۹۳۹	شاهزاده مازندران - ۴۵۶

عرب - ۹۰ - ۱۱۳ - ۱۸۳

۲۴۱ - ۳۰۹ - ۴۰۰ - ۵۵۹

۵۶۳ - ۸۰۵

عراق - ۲۰۲ - ۲۴۴ - ۲۸۹

عظیم آباد (عرف پٹنہ) - ۵۴۶

۵۸۰ - ۷۰۷ - ۷۰۸ - ۷۴۲

۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱

۸۴۷ - (شف ہے)

بحر عمان - ۱۴۶

عیدل آباد - ۲۷۵

* حرف غین - مردمان *

غازی الدین خان بہادر

فیروز جنگ - ۳۱۷ - ۳۱۸

۳۱۹ - ۳۲۲ - ۳۲۹ - ۳۳۰

۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۳۹ - ۳۴۰

۳۴۸ - ۳۵۴ - ۳۵۵ - ۳۵۶

۳۵۸ - ۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۷۳

۳۸۳ - ۳۹۲ - ۳۹۳ - ۴۰۴

۴۱۵ - ۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۴۷

۴۴۸ - ۴۵۶ - ۴۷۷ - ۵۲۶

۵۲۷ - ۵۸۱ - ۶۱۶ - ۶۴۸

شاہ عنایت زاہد - ۶۳۸

محمد عنایت خان - ۸۶۰

میر عنایت اللہ خان - ۹۲۱

میدی عنبر یاقوت خان قائم مقام

میدی یاقوت - ۵۱۵

ملا عوض وجیدہ فاضل - ۸۰

عوض خان بہادر عضد الدوا

قسور جنگ - ۷۹۶ - ۸۵۶

۸۶۶ - ۸۷۱ - ۸۷۶ - ۸۷۸

۸۷۹ - ۸۸۱ - ۸۸۷ - ۸۸۸

۸۸۹ - ۸۹۳ - ۹۴۲ - ۹۴۶

۹۵۰ - ۹۵۳ - ۹۵۷

عیسی بیگ - ۷ - ۱۲

شیخ عیسی قدس سرہ - ۵۴۳

عیسی خان مہمند - ۷۶۷

* مواضع و فیرہ *

عالمگیر نگر - (سنگرام نگر) - ۱۳۷

(شف سین)

عادل آباد - ۸۵۳

بندر عباسی - ۴۲۸

عجم - ۷۹ - ۹۰ - ۵۵۹ - ۸۰۵

غوث الاعظم عبدالقادر جیلانی رح

۵۴۲ - ۸۹۶ (شف عین)

غوریان - ۹۰۳

غیرت خان - ۴۵ - ۳۰۴ - ۳۳۶

۳۴۷ - ۳۴۸ - ۴۵۱

غیاث الدین خان (شجاعت

خان) پسر املاک خان - ۲۰۹

۲۴۹ - ۲۵۱ - ۸۹۱ - ۸۹۴

محمد غیاث خان - ۷۴۳ - ۷۴۵

۸۴۸ - ۸۴۹ - ۸۵۳ - ۸۵۴

۸۵۵ - ۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۵

۸۷۶ - ۸۷۸ - ۸۸۱ - ۸۸۸

۸۸۹ - ۸۹۳ - ۸۹۶ - ۹۵۳ - ۹۵۷

غیرت خان (دیگر) - ۷۷۰

۸۲۴ - ۸۲۵ - ۸۲۷ - ۸۲۸

۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۴ - ۹۰۱

• مواضع و غیرہ •

منزل غریب خانہ - ۲۳۲

قلعہ (غیر مشہور) - ۴۷۴

• حرف فاء - مردمان •

۶۶۳ - ۶۶۴ - ۶۶۵ - ۶۷۸

۶۸۱ - ۶۹۱ - ۷۱۵

غازی الدین خان فیروز جنگ

خلف قلیچ خان فتح جنگ

فبیرہ غازی الدین فیروز جنگ

۷۴۵ - ۸۵۳ - ۹۴۶ - ۹۴۹

۹۵۱ - ۹۵۴

غازی الدین خان غالب جنگ

(احمد بیگ) - ۸۱۲ - ۸۱۳

۸۹۹ - ۹۱۴ - ۹۲۲ - ۹۲۸

۹۳۳ (شف الف)

غالب خان پسر رستم خان

۸۹۰ - ۸۹۴

غالب خان (دیگر) - ۹۵۲

۹۵۵ - ۹۵۹

غازی خان صف شکن - ۹۲۶

میدغضنفر خان - ۹۵۳ - ۹۵۷ - ۹۵۹

غلام محمد خان نبیرہ جلال

خان - ۹۵۶

غلام علی خان - ۸۳۹ - ۹۱۰

۹۱۷ - ۹۳۴ - ۹۳۵

غلام محی الدین خان - ۹۲۳ - ۹۳۰

۳۳۳ - ۱۷۶ - ۱۰۱ - ۱۰۰	فاضل خان خانسانمان - ۳۱ - ۳۴
۲۴۱ - ۲۴۰ - ۲۳۹ - ۲۳۸	۴۸۰ - ۱۷۵ - ۱۲۹ - ۷۸ - ۶۲
فدائي خان ديوان - ۸۹۱ - ۸۹۵	حاجي فاعل - ۲۸۶
فدوي خان - ۶۸۸	فاضل خان صدر - ۳۸۳
فرخ مير بادشاه شهيد پهر عظيم	فايق خان - ۹۵۶ - ۹۶۰
الشان - ۳۰ - ۹۰ - ۹۹۱	فتح جنگ خان - ۹۴ - ۱۹۳
۶۹۳ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹	فتح خان افغان آدم عادل شاه
۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳	۲۲۳ - ۲۲۴
۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۰۷ - ۷۰۸	فتح الله خان بهادر (عالمگيري)
۷۰۹ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۲	۴۶۵ - ۴۷۱ - ۴۷۲ - ۴۸۴
۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸	۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۲
۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲	۴۹۲ - ۴۹۳ - ۴۹۴
۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶	۴۹۶ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹
۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۲ - ۷۳۴	۵۰۰ - ۵۰۲ - ۵۰۳ - ۵۷۴
۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸	فتح الله خان خوشتي - ۸۷۶
۷۳۹ - ۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۵۱	فتح محمد خان - ۵۸۸
۷۵۵ - ۷۵۶ - ۷۶۰ - ۷۶۱	فتح علي خان - ۷۲۲ - ۷۲۱ - ۷۰۲
۷۶۴ - ۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷	فتح باب خان - ۷۸۰ - ۷۸۱
۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱	فتح سنگه - ۷۸۹
۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۴ - ۷۷۵	فتح يار خان - ۹۲۹
۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۸۰ - ۷۸۱	مير فخر الله - ۹۶۰
۷۸۳ - ۷۸۶ - ۷۹۱ - ۷۹۳	فدائي خان کورک - ۶۰ - ۹۲

سید فیروز خان بارهه - ۳۹
 فیروز خان میواتی - ۴۵ - ۴۷
 ۷۰ - ۷۲ - ۸۲ - ۴۴۹ - ۴۷۵
 فیروز محمد پسر محمد کام بخش ۴۲۵
 فیروز علی خان - ۷۵۲ - ۷۹۴

* مواضع و غیره *

فتیچپور (دارالسرور) - ۱۱ - ۷۵
 ۷۷۶ - ۸۳۸ - ۸۴۰ - ۸۴۱
 ۸۴۳ - ۸۹۹ - ۹۰۳ - ۹۱۵ - ۹۳۵
 فرنگ - ۷۶ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴
 ۶۷۵ - ۷۳۴ - ۹۲۵ - ۹۳۷
 فرید آباد - ۲۷۵ - ۲۷۵ - ۲۷۵
 ۷۹۹ - ۸۰۳ - ۸۸۶
 فرس - ۵۶۶
 فرید آباد - ۹۱۷
 بالغ فیض بخش - ۴۶

* حرف قاف - مومنان *

قاسم خان - ۶ - ۷ - ۱۲ - ۱۳
 ۱۴ - ۱۸ - ۳۲ - ۴۲۸
 ۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲

۷۹۵ - ۷۹۸ - ۸۰۰

۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۴ - ۸۰۵

۸۰۶ - ۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۱۲

۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۱۶

۸۱۷ - ۸۱۹ - ۸۲۰ - ۸۲۱

۸۲۳ - ۸۲۶ - ۸۳۱ - ۸۳۳

۸۳۹ - ۸۴۱ - ۸۴۳ - ۸۴۷

۸۴۸ - ۸۵۷ - ۸۶۲ - ۸۶۵

۸۹۱ - ۸۹۸ - ۹۰۰ - ۹۰۲

۹۱۵ - ۹۱۶ - ۹۳۷ - ۹۴۱

۹۴۳ - ۹۴۴ - ۹۶۵ - ۹۷۳

فرهاد بیدگ - ۱۳۷ - ۱۶۱

۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۵

فرنگیان - ۲۷۷ - ۳۹۱ - ۴۰۰

۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۲۱ - ۴۲۲

۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶

۴۲۷ - ۴۲۸ - ۹۷۵

فرخنده اختر پسر محمد اکبر -

۲۸۸

فرخنده اختر پسر جهان شاه - ۴۸۷

فضائل خان بیوتات - ۵۰۰

فضل الله خان - ۷۹۰

۹۵۴ - ۹۶۵	مید قاسم خان بارہ - ۳۵
قطب الدین خان - ۱۲۹	۴۶ - ۶۱
۱۵۷ - ۲۵۷	سید قاسم شجاعی (شہادت خان)
قطب الملک عبد اللہ شاہ - ۱۹۵	۶۴ (شف شین)
۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۳۵ - ۲۹۵	قاسم عالی میر تزلک - ۹۱
قطب الملک ابوالحسن داماد	قاسم آقا فرستاد حسنین پاشا
قطب الملک - ۲۳۵ - ۲۹۲	حاکم بصرہ - ۱۲۴
۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۲۹۶	قادر داد خان - ۲۰۵ - ۲۰۷ - ۹۵۳
۲۹۸ - (شف الف)	قاسم خان کرمانی - ۲۸۵
حضرت خواجہ قطب الدین ولی	قاضی خان قاضی القضاة - ۶۰۶
قدس سرہ - ۶۸۴ - ۹۱۷ - ۹۳۵	قاسم خان افغان - ۶۳۲
قطب الدین عامل - ۸۶۲	سیدی قاسم کوتوال - ۷۳۵
قلیچ خان بہادر (عابد خان) پدر	قادر داد خان (دیگر) - ۸۶۰
غازی الدین خان - ۲۶۷ - ۳۱۵	۸۷۶ - ۸۷۹ - ۸۸۹ - ۸۹۳
۳۱۹ - ۳۳۰	۸۹۴ - ۹۵۳
قلیچ خان نظام الملک (چین	محمد قاسم فرشتہ مورخ - ۹۲۷
بہادر خان دوزان) خلف	قباد خان - ۲۲
غازی الدین خان - ۴۴۵	شاہ تدرت اللہ فقیر - ۶۸۹ - ۷۳۶
۴۴۶ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹	قراول خان - ۱۴۷ - ۱۶۳ - ۱۶۵
۵۳۵ - ۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۷۲	قزلباش خان - ۴۸
۵۸۲ - ۵۹۴ - ۶۶۳ - ۶۶۵	قزلباش (قوم) - ۴۵۱ - ۹۷۶ - ۹۷۷
۶۷۴ - ۶۹۱ - ۶۹۸ - ۷۰۰	قزلباش خان (دیگر) - ۸۴۸

کامل خان - ۲۰۸	۷۲۰ - ۷۱۸ - ۷۱۶ - ۷۱۵
محمد کاظم منشی - ۲۱۰	۷۴۲ - ۷۳۷ - ۷۲۸ - ۷۲۷
۹۶۶ - ۹۶۵	۷۴۴ - ۷۴۳ - (شف زون)
کارطلب خان - ۲۵۳	قمرالدین خان پهر اعتمان الدوله
کاکر خان (افغان) - ۲۷۲ - ۲۷۳	محمد امین خان - ۷۶۲
شاهزاده محمد کام بخش پسر	۷۶۵ - ۹۰۳ - ۹۰۷ - ۹۰۸
عالمگیر - ۳۱۴ - ۴۰۴ - ۴۰۶	۹۱۱ - ۹۲۱ - ۹۳۷ - ۹۳۸
۴۱۸ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۱	۹۳۹ - ۹۵۱ - ۹۷۳
۴۲۸ - ۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷	میرزا قوام الدین خان برادر
۴۶۰ - ۴۸۵ - ۴۸۵ - ۴۹۰	خلیفه سلطان - ۲۵۶ - ۲۵۷
۵۲۰ - ۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۲	۲۵۸ - ۲۵۹ - ۳۳۶ - ۳۵۹
۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۵۹	۳۸۱ - ۴۵۶ - ۴۶۳
۵۶۴ - ۵۶۶ - ۵۷۰ - ۵۷۱	
۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰ - ۶۱۱	
۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۶	
۶۱۷ - ۶۱۸ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱	
۶۲۲ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵	
۶۴۶ - ۶۴۹ - ۶۵۰ - ۷۰۷ - ۷۳۸	
کامیاب خان - ۵۳۳ - ۵۷۲	
۸۷۶ - ۸۸۹ - ۸۹۶	
کاظم خان دیوان - ۴۶۰ - ۸۶۹	
کارطلب خان بهادر شاهي	
	۷۲۰ - ۷۱۸ - ۷۱۶ - ۷۱۵
	۷۴۲ - ۷۳۷ - ۷۲۸ - ۷۲۷
	۷۴۴ - ۷۴۳ - (شف زون)
	قمرالدین خان پهر اعتمان الدوله
	محمد امین خان - ۷۶۲
	۷۶۵ - ۹۰۳ - ۹۰۷ - ۹۰۸
	۹۱۱ - ۹۲۱ - ۹۳۷ - ۹۳۸
	۹۳۹ - ۹۵۱ - ۹۷۳
	میرزا قوام الدین خان برادر
	خلیفه سلطان - ۲۵۶ - ۲۵۷
	۲۵۸ - ۲۵۹ - ۳۳۶ - ۳۵۹
	۳۸۱ - ۴۵۶ - ۴۶۳
	* مواضع و غیره *
	صحرار قصور - ۸۶۱
	قلعه قلابه - ۲۲۵ - ۲۲۸
	قمرنگر - ۵۳۴ - ۹۶۰
	قندهار - ۲ - ۸۳ - ۸۴ - ۲۰۵
	۲۴۲ - ۹۷۷
	قلعه قندهار - ۶۴۳ - ۶۴۵
	* حرف کاف - مردمان *

کفته (سرهنگه) - ۹۶۹	۷۱۴ - ۶۹۸
کوکلتاش خان عرف میربندو - ۵۹۵	کانوجي - ۸۹۱
کوکله خان مهماندار - ۶۷۸ - ۶۸۰	کاظم علي خان - ۹۶۰ - ۹۶۱
کوکلتاش خان بهادر - ۶۹۷ - ۶۹۸	کب (برهمن شاعر هندي) - ۱۳
۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳	کبکلس برهمن پنڈت دیوان
کوکلتاش خان محمد امین بهادر	کندھا - ۲۰۱ - ۲۱۸ - ۲۱۹
۷۱۵ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰	۲۲۹ - ۲۷۱ - ۳۸۴ - ۳۸۵
۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۳۳ (شفت الف)	۳۸۸ - ۳۸۹
کهتریان - ۴۵۱ - ۴۷۲ - ۴۷۳	کپور چند جوهری - ۷۵۶
۴۷۴ - ۴۷۵	کراجہ کرن (راکرن) - ۱۱۰
کهیم کرن - ۷۴۳	۱۱۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳
کهندو بهاریه سده سالار - ۷۷۷	کرفاتکي (قوم) - ۱۹۲
۷۷۸ - ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۹۸	شاهزاده محمد کریم خلف شاهزاده
۸۰۹ - ۸۹۱	محمد عظیم - ۵۷۵ - ۵۷۸
کهکران (قوم) - ۸۷۰	۴۸۸ - ۷۰۷ - ۷۳۴ - ۷۳۵
کيسرسنگهه پسر راجه کرن - ۱۱۱	محمد کریم - ۶۲۱
کيسرسنگهه پسر جيسنگهه - ۱۷۹	کریم قلبي خان - ۸۶۲ - ۸۶۳
کيسوراي - ۹۱۳	کرک بجلي (نام توپ) - ۵۰۰
	کشور سنگهه هارا - ۳۳۵
	کفايت خان - ۱۷۶ - ۲۳۶ - ۲۴۷
	کمال خان دکني - ۹۵۹
	کدور چند بهادر - ۹۵۳

• مواضع و غیره •

موبه کابل - ۳۵ - ۳۶ - ۱۲۹
۱۴۰ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۳۰

کراره - ۶۵۰	۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۳۵
کرامانگپور - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۸	۲۴۱ - ۲۴۴ - ۲۵۹ - ۳۲۲
۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۱۶ - ۸۴۴	۳۹۴ - ۴۴۴ - ۵۰۲ - ۵۷۳
کشمیر - ۷۸ - ۱۵۴ - ۱۵۵	۶۴۳ - ۷۰۴ - ۷۰۷ - ۷۲۵
۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۸۵ - ۲۱۰	۷۶۷ - ۸۰۲ - ۸۱۸
۲۱۶ - ۲۲۲ - ۲۵۶ - ۳۸۱	کافجی کدلی - ۸۲
۴۰۴ - ۴۸۵ - ۵۶۷ - ۷۷۴	ملک کامروپ - ۱۳۲
۷۷۵ - ۸۴۷ - ۸۶۹ - ۸۷۱ - ۹۰۳	کاشغر - ۲۰۹
آب کشنا - ۴۶۲ - ۴۷۳	قلعه کاسه - ۴۲۸
۵۰۸ - ۵۳۸	کالیه - ۴۳۴
قلعه کلیانی - ۳	کالنه - ۷۷۸
هرگنه کاپاک - ۶۳۲ - ۶۳۹	کاینه - ۸۶۱
۶۴۰ - ۶۴۱	کشان - ۹۳۷
بندر کنبایت - ۶۳	قلعه کتوره - ۴۲۸
قلعه کندانه (بخشده بخش)	ولایت کچیه - ۶۲ - ۶۳ - ۸۲
۱۸۰ - ۵۰۹ - ۵۱۰ (شف باد)	کچپور - ۱۶۱
کنواری گنده - ۱۸۰	کرزالی - ۴۹۰ - ۴۹۱
ولایت کوکن - ۱۱۳ - ۱۱۴	کرمان - ۷۹
۱۸۲ - ۲۲۳ - ۲۲۹ - ۲۳۴	هرگنه کوی - ۸۲
۲۸۱ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳	کرنا - ۳۶۰ - ۷۵۹
۴۰۴ - ۴۵۳ - ۵۱۴	کرناژک - ۱۷ - ۷۸۰ - ۹۵۲ - ۹۵۶
ولایت کوچ بهار - ۱۳۲ - ۱۳۴	قلعه کرنول - ۵۷۱

کهنیر - ۵۲۴

۱۶۲ - ۱۷۱

● حرف گاف - مردمان ●

راجہ گجھنڈک کچھواہہ - ۸۴۹

۸۵۱ - ۸۵۹ - ۸۷۷ - ۸۸۰

گردہر راتھور - ۹۳

گرگین خان آدم شاہ ایران قلعه دار

قدھار - ۶۴۳ - ۶۴۴

فرقہ گرو (سکھان) - ۶۵۱

گرو گویند (سرگروہ سکھان)

۶۵۲ - ۷۹۱

گرو گویند ثانی (سچا بادشاہ)

۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۶۳ - ۶۶۹

۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۷۳ - ۶۷۴

۷۳۸ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۷۶۴

۷۶۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷

گردہر بہادر پسر دیا بہادر

۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵

۸۴۶ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۷

۹۳۴ - ۹۳۸

گھائیڈان - ۴

گل محمد نوکر داراشکوہ - ۸۲ - ۸۴

قلعہ کورتھی - ۱۴۲

قصبہ کوهیر - ۳۱۳ - ۳۱۵

کولاپور - ۳۸۳ - ۳۸۴

کورگانو - ۳۹۳ - ۳۹۷

کوکاک - ۴۹۲

پرگنہ کولاس - ۴۳۱

کورہ - ۴۹۸

کوال - ۹۷۲

کھجورہ - ۴۷ - ۴۸ - ۴۹ - ۴۹۸ - ۷۱۴

کھرگانون (بلجا گدہ) - ۱۵۳ - ۱۵۴

۱۶۱ - ۱۶۳ (شف باد)

قلعہ کھرگانون - ۱۵۱

قلعہ کھیلدا (مخراڈا) - ۱۹۵ - ۳۸۴

۴۹۱ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۹

۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۵ - ۵۰۷

کھیلدا - ۴۹۲

محلہ کھرکی پورہ - ۲۱۳ - ۲۱۴

پرگنہ کھیر - ۳۰۸ - ۳۱۵

قلعہ کھندیری - ۴۲۸

کھرپہ - ۴۳۴

کھارن - ۹۰

گرداس پور - ۷۹۱
 گرجستان - ۹۷۷ - ۹۷۶ - ۹۷۵
 گکھر - ۲۴۰ - ۲۴۲
 گلال بار - ۲۶۸ - ۳۸۹ - ۴۰۴ م
 ۵۱۸ - ۴۳۴ - ۵۳۲ - ۵۴۰
 ۵۶۶ - ۸۴۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵
 گلشن آباد - ۲۸۱ - ۳۸۳
 ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۵۲۴ - ۷۴۳
 ۸۹۰ - ۸۹۱
 گلبرگہ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴
 ۳۲۷ - ۳۷۱ - ۵۳۴ - ۵۷۰
 قلعہ گلبرگہ - ۵۷۰
 گلکنڈہ - ۲۹۳ - ۳۰۶ - ۳۲۴
 ۳۶۸ - ۳۷۴ - ۴۰۹
 قلعہ گلکنڈہ - ۳۲۹ - ۳۳۰
 ۳۳۱ - ۳۳۵ - ۳۴۵ - ۳۴۷
 ۳۴۹ - ۳۵۳ - ۳۵۴ - ۳۵۵
 ۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۲ - ۳۶۶
 ۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۴۰۹
 گلکہ - ۳۹۷
 آب گنگ - ۴۱ - ۶۰ - ۹۱
 ۹۴ - ۹۸ - ۱۷۲ - ۲۱۹

گلابو کھٹری - ۶۷۳
 گنجعلی خان - ۶۵
 گنج سوانی (نام جہاز)
 ۴۲۱ - ۴۲۲ م
 گوردھن رائہور - ۱۵۷
 راجہ گوپال سنگھ بہدوریہ - ۹۲۱
 گوپال سنگھ کور - ۹۵۵

* مواضع و غیرہ *

گجرات - ۸۲ - ۴۰۱ - ۶۸۱ - ۷۵۵
 گدھی شیرم - ۲۹۸ - ۳۰۱ - ۳۰۸
 گدھی کیر - ۳۰۱
 گدھی منھی - ۳۱۶ - ۳۹۵
 گدھی دندییری - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲
 گدھی کوکرمندہ - ۵۸۲
 گذر اکبر پور - ۱۳ - ۲۷۶ - ۶۵۱
 ۷۵۱ - ۷۸۷ - ۷۹۹ - ۸۶۵
 گذر بہدوریہ - ۲۰
 گذر آب تلون (معبر قلب) - ۳۹
 آب گذر اکبر پور - ۴۵۶
 گذر بابا پیاری - ۵۱۸
 آب گذر ہاندیا - ۸۷۴

لطف الله خان پسر سعد الله خان

۲۵۷-۴۴۶-۴۸۴-۵۷۵-۵۹۵

لطیف شاه دکنی (هراندراز خان)

۲۹۱ (شف سین)

لطف علی خان - ۴۳۴

لطف الله خان پانی پتی

۵۹۴ - ۶۸۸

لطف الله خان صادق - ۷۲۷

۷۲۹ - ۷۳۱ - ۷۶۶ - ۷۹۶

لطیف خان پنوار - ۸۹۰ - ۸۹۲

رای لعل چند - ۲۰۹

لعل کزور محبوب جهاندار شاه

۶۸۷ - ۶۸۹ - ۶۹۰ - ۶۹۸

۶۹۹ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۱۷

۷۲۴ - ۷۲۵

لعل سنگهه - ۸۴۹

لودی خان - ۴۱

خازدان لودی - ۸۹۹

* مواضع و غیره *

دار السلطنت لاہور - ۳۱ - ۳۳

۳۵ - ۳۶ - ۳۹ - ۴۱ - ۴۲

۵۲۴ - ۸۴۵ - ۸۴۶ - ۹۴۹

قلعہ گندیبری - ۲۲۵

گندمک - ۲۳۰

گوالیار - ۲۰ - ۱۲۳ - ۵۷۹

۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۹۶ - ۵۹۹

۶۰۰ - ۸۰۰

قلعہ گوالیار - ۶۲ - ۸۷ - ۵۸۴

قلعہ گورہ - ۴۰۱

گورہ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴

سرکار گودرہ (گودرہ) - ۴۷۹

۵۱۸ - ۵۶۷ - ۶۱۷

گوندراہ - ۶۲۰

گور کپور - ۶۶۵

گھوڑا گھاٹ - ۱۶۲

* حرف لام - مردمان *

لاچین بیگ قلماق (تسمہ کش)

(بہادر دل خان) - ۷۰۹

۷۱۰ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - (شف پاد)

قوم اپنی (اتی) - ۴۴۴ - ۴۶۳

سلطان لشکری - ۲۴۰

محمد لطیف دیوان - ۲۰۶

راجہ مانسنگھ — ہارا — ۳۰

۲۹۹ — ۳۰۲

مادناکافر پندت وزیر قطب الملک

۲۹۲ — ۲۹۳ — ۲۹۶ — ۲۹۸

۳۰۵ — ۳۰۸ — ۳۱۱ — ۳۱۲

قوم مولوی — ۴۴ — ۴۶

۵۲۲ — ۵۲۳

مالالو خادم شیخ برہان — ۵۵۴

میدارز خان صوبہ دار

(عماد الدولہ ہزیر خان)

۷۸۰ — ۸۹۷ — ۹۵۰ — ۹۵۲

۹۵۳ — ۹۵۵ — ۹۵۶ — ۹۵۷

۹۵۸ — ۹۵۹ — ۹۶۰ — ۹۶۱

۹۶۲ — ۹۶۳

میدارز خان آغریہ — ۸۹۳

میدسبارک از اولاد میدجلال ۸۹۶

متر سین زنار دار ناگر — ۸۲۵

۸۲۶ — ۸۲۷ — ۸۳۶

محمد متوصل خان نبید — ۸۷۹

محمد اللہ خان — ۸۶۰ — ۸۷۶

۸۷۹ — ۸۸۱ — ۸۸۲ — ۸۸۹

۸۹۴ — ۸۹۵

۳۳ — ۴۴ — ۴۶ — ۸۴ — ۸۵

۱۲۴ — ۱۲۶ — ۱۵۵ — ۱۷۱

۱۷۶ — ۲۰۲ — ۲۰۸ — ۲۱۰

۲۴۲ — ۲۴۶ — ۲۵۱ — ۲۵۶

۲۵۷ — ۲۵۸ — ۲۶۱ — ۲۶۶

۳۹۵ — ۵۰۲ — ۵۶۲ — ۵۷۳

۵۷۴ — ۵۷۶ — ۶۵۱ — ۶۶۰

۶۶۲ — ۶۶۳ — ۶۷۹ — ۶۸۱

۶۹۱ — ۷۰۷ — ۷۱۲ — ۷۶۲

۸۵۷ — ۸۶۱ — ۸۶۲ — ۹۳۵

قلعہ لاہور — ۴۶ — ۱۵۵

لار — ۵۵۹

لال ٹیکری — ۵۲۸ — ۵۲۹

لاٹھ فیروز شاہ — ۸۰۴

لعل باغ — ۷۵۲ — ۸۵۴ — ۸۵۶

۸۷۲ — ۸۷۵

لمغان — ۲۴۲ — ۲۴۳ — ۲۴۴ — ۲۴۵

دریای لغمان — ۲۴۵

لوہ گڈھ — ۶۷۱ — ۶۷۱

● حرف میم — مردمان ●

ماہوجی — ۱۷

متهور خان - ۸۸۶ - ۹۵۴	حاجي مكراب - ۳۴۰
متي خان - ۸۹۰	سلطان محمد قلي قطب الملک
مجاهد خان - ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸	۳۶۸
۳۱۷ - ۳۱۸	محمد شاه بهمنيه - ۳۶۸ - ۹۲۷
مجلس راي - ۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹	محمد قطب الملک - ۳۶۸
ميرزا محمد مشهدي	محمد يار خان - ۳۸۰ - ۵۴۲
(ا مالت خان) - ۱۲	۵۵ - ۵۷۷ - ۹۱۵
محمد شاه كوكه - ۴۲ - ۱۲۳	آقا محمد زمان - ۳۸۰
محمد قلي اوزبك - ۴۹	خواجه محمد بخشى محمد
محمد پسر قطب الدين - ۱۵۷	كام بخش - ۴۴۶ - ۴۸۵
محمد بيگ خان - ۱۶۳ - ۵۱۸	امام محمد رح - ۴۴۴ - ۴۵۵
۹۵۹ - ۹۵۶	شاهزاده محي الملک خلف
محمد محمد بهر حاجي زاهد	شاهزاده محمد كام بخش - ۵۱۰
ملک التجار بنذر سورت	محدثسم خان بهر شيخ مير
۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱	خوافي - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۳۷
محمد علي خان خانف سامان	حكيم محمد زير محمد كام بخش
۲۵۱ - ۲۵۰	(تقرب خان) - ۵۶۹ - ۶۸۶
ميرزا محمد مشرف غلخانه	(شف تاء)
۲۹۴ - ۲۹۵	محي السنه بهر محمد كام بخش
حضرت بنده نواز سيد محمد	۶۲۳
گيسو دراز - ۳۲۲ - ۳۲۷	محمد خان افغان پسر ميرزاويش
۳۷۱ - ۳۹۲	افغان - ۶۴۴ - ۶۴۷ - ۹۴۸

۹۲۰ - ۹۲۳ - ۹۲۸ - ۹۳۲

شیخ محمد علی فاضل واعظ - ۷۵۷

محمد خان بنگش - ۸۴۴ - ۹۰۰

۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۳۱ - ۹۷۳

شیخ محمد شاه فاروقی - ۸۳۸

۸۷۵ - ۸۷۶ - ۸۸۹ - ۸۹۲

۸۹۳ - ۸۹۶

محبوب خان (دیندار خان) -

عرف عبدالقیدی کشمیری

۸۶۷ - ۸۶۸ - ۸۶۹ - ۸۷۰

(شف دال و عین)

محمد علمی پیدغامبدر - ۸۷۴

محمدی بیگ - ۸۹۰

سید محمد خان پسر اسدالله

خان - ۸۹۷ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۲۲

محمد خان - ۹۲۱

محمد خان رومی - ۹۲۷

محدثم خان ندیر شایخ میر -

خوانی - ۹۵۵

خواجہ محمود خان (مبارز خان)

پسر مبارز خان - ۹۵۶

۹۵۸ - ۹۶۲

۹۷۵ - ۹۷۶

ابوالمظفر ناصرالدین محمد شاه

پادشاه - اصل نامش

(روشن اختر) خلاف جهان شاه

ندیر بهادر شاه - ۶۴۶ - ۸۳۹

۸۴۰ - ۸۴۱ - ۸۴۲ - ۸۴۵

۸۵۰ - ۸۵۵ - ۸۵۶ - ۸۶۱

۸۸۲ - ۸۸۳ - ۸۸۵ - ۸۹۷

۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۲ - ۹۰۳

۹۰۴ - ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۰۸

۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۲ - ۹۱۷

۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۲۳

۹۲۴ - ۹۲۷ - ۹۲۸ - ۹۳۰

۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۴

۹۳۵ - ۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۳۹

۹۴۰ - ۹۴۱ - ۹۴۵ - ۹۴۷

۹۴۸ - ۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۶۲

۹۷۰ - ۹۷۱ - ۹۷۳ - ۹۷۴

۹۷۶ - ۹۷۸

محمد علی خان (دیگر) - ۶۸۸

راجه محکم سنگهه - ۷۵۲ - ۷۷۹

۷۹۷ - ۹۰۴ - ۹۰۹ - ۹۱۹

قوم مره‌آه - ۹۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲	مختار خان (خان عالم بهادر)
۱۱۵ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷م	شاهي (۲۳ - ۳۹۱ - ۳۹۳)
۲۲۵ - ۲۲۴ - ۲۳۱ - ۲۳۲	۳۶۴ - ۴۰۹ - ۴۲۸ - ۵۹۸
۲۴۸ - ۲۷۸ - ۲۸۲ - ۳۰۲	۵۷۴ - ۵۷۷ - ۶۰۱ - ۷۰۲
۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۹۳ - ۳۹۶	مخلص خان پسر صفشکن خان
۴۰۰ - ۴۱۵ - ۴۱۸ - ۴۲۷	۱۳۴ - ۱۸۹ - ۳۸۱ - ۳۹۴
۴۲۹ - ۴۳۰ - ۴۳۳ - ۴۴۶	۳۹۹ - ۴۰۷ - ۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۳۷
۴۴۷ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۶۹	۴۴۹ - ۴۵۲ - ۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۷۷
۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۶	مختار خان بندي مختار (شمس)
۵۱۱ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۷	الدين (۴۱۲ - (شفشين)
۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۷	مخلص خان (ديگر) - ۴۸۸
۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۳ - ۵۳۵	محمد مراد بخش - ۵ - ۶ - ۷
۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۸۳ - ۹۲۲	۸ - ۹ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۶
۹۲۳ - ۹۶۶ - ۹۶۹ - ۹۹۸	۱۷ - ۱۹ - ۲۳ - ۲۶ - ۲۷
۷۳۳ - ۷۳۷ - ۷۴۲ - ۷۴۳	۲۹ - ۳۰ - ۳۳ - ۳۵ - ۳۷
۷۴۴ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷	۳۸ - ۳۹ - ۴۲ - ۴۳ - ۱۵م
۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۴ - ۷۷۸	۱۵۵ - ۱۵۶ - ۲۵۰ - ۲۵۱
۷۷۹ - ۷۸۱ - ۷۸۲ - ۷۸۴	مرشد قلبي خان - ۱۱ - ۱۴
۷۸۵ - ۷۸۶ - ۷۹۶ - ۷۹۷	۱۵ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۷۰
۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۷ - ۸۰۹	مرتضی خان - ۱۶ - ۲۵۴
۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۴۹ - ۸۶۶	مراد خان - ۸م
۸۷۱ - ۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۸۶	مرتضی قلبي خان - ۵۵

محمد مراد فاضل - ۶۸۱	۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰
مرتضی خان (دیگر) - ۷۲۱	۸۹۱ - ۸۹۵ - ۹۴۹ - ۹۵۰
۹۱۴ - ۹۱۳ - ۸۹۶	۲۵۲ - ۹۵۵ - ۹۴۳ - ۹۶۹
میر مرتضی خفای ایلچی -	۹۷۰ - ۹۷۲
شاه ایران - ۷۳۶	میر مرتضی - ۱۳۸ - ۱۴۶
محمد مراد کشمیری رکن	۱۴۸ - ۱۵۳ - ۱۶۱
الدوله (اعتقاد خان فرخ	سلطان مراد قلی - ۲۴۰
شاهی) (وکالت خان)	محمد مراد خان زاده - ۲۶۷ - ۲۷۰
۷۹۳ - ۷۹۲ - ۷۹۱	محمد مراد خان برادر میر خوافی
(شف الف و راء)	خان - ۲۹۰ - ۲۹۵ - ۴۱۷
مرحمت خان بهادر فیل جنگ	۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۱ - ۴۷۸
۸۵۹ - ۸۴۸ - ۸۱۸ - ۸۰۰	۴۸۰ - ۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳
۸۵۹ - ۸۵۸ - ۸۵۱ - ۸۵۰	۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۷ - ۴۸۸
۸۸۰ - ۸۷۶ - ۸۶۵ - ۸۶۰	۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۵۴۷
۸۸۹ - ۸۹۳ - ۹۳۹	۵۴۸ - ۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۱۸
مریم مکانی والدہ محمد شاه	۶۴۷ - ۶۴۸ - ۶۴۹ - ۶۵۰ - ۶۶۱
بادشاه - ۸۵۰ - (شف وار)	میر مرتضی واعظ - ۵۶۱ - ۵۶۳
حکیم محمد مرتضی - ۸۷۶	۵۶۴ - ۵۶۵
مصطفی خان - ۲۱۱ - ۵۲۳ - ۶۲۹	مردان علی خان (وزیر خان) - ۵۷۵
محققان - ۲۸۵	میر قلی خان پسر مصطفی
مسعود حبشی بیجاپوری - ۳۷۱	قلی بیگ (بادشاه قلی خان)
۳۷۳ ۳۷۲	۵۸۸ - ۵۹۵

معظم شاه (بهادر شاه) (شاه عالم)

۱۰ - ۴م - ۷۸ - ۸۵ - ۹۸

۹۹ - ۱۲۵ - ۱۲۸ - ۱۷۲

۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۸۶

۱۸۹ - ۲۰۲ - ۲۰۷ - ۲۲۸

۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۹ - ۲۶۳

۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶

۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۷۰ - ۲۷۶

۲۸۰ - ۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲

۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۸

۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲

۳۰۳ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷

۳۰۸ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵

۳۱۶ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱

۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲

۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۷

۳۴۷ - ۳۴۹ - ۳۹۷ - ۳۹۸

۴۰۴ - ۴۰۷ - ۴۱۸ - ۴۳۷

۴۳۸ - ۴۴۰ - ۴۴۲ - ۴۴۴

۵۰۲ (شف باد ر شین)

معمر خان - ۴۷ - ۱۱۱

معظم خان خانان (میر جملة)

مست علی خان - ۵۹۲ - ۵۹۵

خواجه مسعود خان پهر مبارز خان

۹۵۴ - ۹۵۸

میرزا مشکي - ۸۳

میر مشرف - ۷۰۲ - ۷۲۲

۷۵۲ - ۷۵۳ - ۸۱۲

۹۰۴ - ۹۱۰

مصطفی خان عرف سید ابراهیم

۶۷ - (شف الف)

مصطفی خان کشي - ۴۳۹

۴۴۰ - ۴۴۲ - ۵۵۵

مصطفی قاي بیگ - ۵۸۸

مصطفی خان برادرزاده حسین

خان - ۸۶۲ - ۸۶۳

مصطفی خان (دیگر) - ۹۰۴

مطلب خان - ۳۹۴ - ۵۸۴ - ۵۸۹

سید مظفر خان بارهه - ۴۸

۲۹۳ - ۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳

۳۱۵

سید مظفر خان اسدخانی - ۵۷۲

مظفر خان (دیگر) - ۹۲۲

مظفر خان خوشگي - ۹۵۳

۲۶۶ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۴

۳۳۲ - ۴۰۴ - ۴۱۳ - ۴۳۳

۴۴۴ - ۴۶۲ - ۴۶۳ - ۵۷۴

۵۷۵ - ۵۹۱ - ۵۹۹

(شف جیم)

معتبرخان فوجدار - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴

محمد معصوم پسر عبدالرزاق

لاری - ۴۴۹

معین الدین مجهول النسب

پسر محمد اکبر نبیرة عالمگیر

۷۹۳ - ۷۹۵ - ۸۰۷

مغلان - ۳۷ - ۳۸ - ۹۴ - ۱۴۰

۱۴۲ - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷

۱۵۸ - ۱۵۹ - ۲۳۱ - ۲۳۷

۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱

۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۵ - ۲۴۶

۳۱۸ - ۳۲۹ - ۳۴۶ - ۳۷۱

۳۸۵ - ۳۹۴ - ۴۷۳ - ۴۹۵

۴۹۸ - ۵۷۸ - ۵۸۲ - ۶۴۴

۷۵۹ - ۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۵

۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱

۸۰۵ - ۸۱۰ - ۸۱۱ - ۸۱۳

صوبدار بنگاله - ۵۰ - ۵۴

۵۹ - ۶۵ - ۹۰ - ۹۱

۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۷ - ۹۸

۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۸ - ۱۱۰

۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۲ - ۱۳۳

۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶ - ۱۳۷

۱۳۸ - ۱۳۹ - ۱۴۲ - ۱۴۳

۱۴۴ - ۱۴۵ - ۱۴۸ - ۱۴۹

۱۵۰ - ۱۵۱ - ۱۵۲ - ۱۵۳

۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۵۹

۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۱۶۳

۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۹

(شف جیم) ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۲۳۰

معظم خان خسر بادشاه زاده

محمد کام بخش - ۳۱۶

حضرت خواجه معین الدین

چشتی قدس سره - ۷۴

۷۵ - ۲۵۵ - ۲۶۲ - ۴۰۸

خواجه معقول - ۸۴

معتمد خان خواجه سرا - ۱۲۳

معز الدین (جهاندار شاه) پسر

معظم شاه - ۱۲۵ - ۱۷۷

۵۴۵ - ۵۴۴ - ۵۴۳ - ۵۴۲

شاه مکهن - ۸۷۳

راجه مکرائي - ۸۷۵

ملکفت خان ديوان (اعظم خان)

۱۹ - ۱۲۶ - ۲۹۳ - ۳۰۲

ملهاي ديوان چانده - ۲۰۶

ممبرن خان - ۲۵

ممتاز خان - ۱۱۹ - ۷۲۲

ممتاز محل - ۸۳۷

خواجه منظور - ۱۰

شيخ مذهباچ - ۲۹۶ - ۳۰۲ - ۳۰۳

۳۰۴ - ۳۲۸ - ۳۳۵ - ۳۶۰

منور خان - ۳۹۲ - ۵۵۷ - ۵۷۲

۵۸۵ - ۵۸۸ - ۵۹۱

مذعم خان خانخازان (خان زمان)

(معظ - م خان) - ۴۸۴

۴۹۲ - ۴۹۳ - ۵۰۲ - ۵۷۳

۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۷ - ۵۷۸

۵۷۹ - ۵۸۷ - ۵۹۲ - ۵۹۴

۵۹۸ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳

۶۰۴ - ۶۱۷ - ۶۲۱ - ۶۲۲

۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶

۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۶۳ - ۸۶۴

۸۶۵ - ۸۷۰ - ۸۸۰ - ۸۸۶

۸۹۲ - ۸۹۹ - ۹۰۴ - ۹۰۵

۹۰۷ - ۹۰۹ - ۹۳۳ - ۹۴۵

مغلي خطيب کش - ۶۶۵

مقرب خان - ۳۴

محمد مقیم - ۱۱۰ - ۱۳۴

مقرب خان عرف شيخ نظام

حيدر ابادي (خان زمان

فتح جنگ) - ۳۸۳ - ۳۸۴

۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۹۱ - ۳۹۲

۹۵۷ - (شف خا)

محمد مقیم خانسان محمد

مراک خان - ۴۸۶

مقصود خان - ۵۸۸

خواجه مقبول خان باظر - ۹۰۴

مقرب خان (ديگر) - ۹۵۴

۹۵۷ - ۹۵۸

مکد مکيه هارا - ۱۵ - ۱۷

مکرم خان حارس جونپور - ۴۷

۴۹ - ۵۸

مکرم خان پسر شيخ مير خواني -

خان - ۳۶	۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۴۶ - ۴۴۷
مهيس داس - ۵۱	۴۴۹ - ۴۵۰ - ۴۶۲ - ۴۷۰
حكيم محمد مهدي حيدرآبادي - ۵۷۰	۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۷۶
مهابت خان بهادر شاهي بهر	۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۹۱ - ۷۱۲
منعم خان - ۴۲۵ - ۴۲۶	۷۵۲ - ۷۶۱ - ۹۵۶ (شف خا)
۴۶۲ - ۶۸۸ - ۷۰۵	رازي منوهر پوري زوجة محمد
مهرپرور محل شاه عالم - ۴۲۹	کام بخش - ۵۱۰
مهرعلي خان - ۴۶۴ - ۴۶۵	منصور خان - ۵۳۷ - ۵۷۲
مهاراني صبيدة اجيت سنگه	۵۸۱ - ۵۸۳
زوجة فرخ سدير بادشاه - ۸۳۳	منوهر هزاري - ۸۱۲
امام مهدي آخر الزمان - ۹۷۶	منصور جنگ - ۹۲۵
ميدني سنگه بهر پرتي	حاجي منصور - ۹۶۰ - ۹۶۱
سنگه - ۱۲۳	موهن سنگه هارا - ۱۷ - ۲۷۶
مير خان صوبه دار کابل - ۲۰۸	محمد مومن - ۱۵۰ - ۱۶۳
۷۰۵ - ۸۱۸ - ۸۹۹	موسي خان - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۳۱۱
ميرميروان - ۲۷۶ - ۲۹۹ - ۵۵۳	مومن خان نجم ثاني - ۳۲۱
ميرزا علي - ۶۴۱ - ۷۸۹ - ۸۹۰	۴۶۳ - ۸۶۹ - ۸۷۰ - ۸۷۱
قاضي مير - ۶۸۱ - ۹۳۰	موسوي خان ديوان - ۳۹۶
ميرزا خان - ۷۴۵	موهن سنگه زميندار (ديگر) - ۵۸۲
ميرزا بيگ خان آدم قليج خان - ۷۴۷	مهابت خان - ۳۵ - ۳۶ - ۳۷
مير علي خان - ۹۱۰	۱۲۹ - ۱۷۶ - ۲۱۶ - ۲۳۰
	مهابت خان سابق پدر مهابت

۲۱۷ - ۸۳۵

مچھلی بندر - ۹۶۰

مکھی آباد - ۵۱۰

محمد آباد (بیدر) ۷۸۹ - ۸۹۱

(شف باء)

قلعہ محمد نگر - ۹۶۰

بندر مخہ - ۴۲۱ - ۴۲۲ - ۴۲۷

مرتضیٰ آباد (مرج) ۲۷۱ - ۴۶۰

۴۶۱ - ۴۷۷

مراد آباد (رکن آباد) ۷۷۱

۷۹۱ - ۷۹۲ - ۸۰۲ - ۸۱۸

۸۷۳ - ۹۳۹

بندر مسقط - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۳۲۸

تھانہ مسوری - ۴۶۲

ولایت مشکیان - ۸۳

مشهد مقدس - ۹۷۵ - ۹۷۶

۹۷۷ - ۹۷۸

مصطفیٰ آباد (چوہدرہ) - ۲۷۴

۲۷۵ - ۴۶۹ - ۷۹۸ (شف چے)

مکہ معظمہ - ۱۳ - ۴۱ - ۵۵۵

۵۵۹ - ۹۶۳

ملتان - ۴ - ۴۵ - ۱۲۴ - ۱۲۶

میوانیان - ۹۱۲

میدان رام منشی - ۹۳۰

* مواضع وغیرہ *

صوبہ مالوا - ۳ - ۷ - ۴۱ - ۱۲۲

۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۷۶ - ۲۳۴

۳۹۹ - ۵۵۶ - ۵۱۶ - ۵۱۸

۵۴۱ - ۵۴۸ - ۵۶۶ - ۵۶۷

۶۲۵ - ۶۹۳ - ۷۸۱ - ۷۸۷

۸۰۰ - ۸۰۲ - ۸۱۷ - ۸۲۸

۸۴۴ - ۸۴۷ - ۸۴۸ - ۸۵۰

۸۵۲ - ۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹

۸۷۷ - ۸۹۸ - ۹۴۹ - ۹۶۹

۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۷۴

ماندو شادی آباد - ۱۳

۸۴۸ - ۸۴۹

قلعہ ماندو - ۷۹۹ - ۸۰۰

۸۱۸ - ۸۵۸

ماژدران - ۲۵۶ - ۳۱۱

۴۶۳ - ۴۹۴

آب مانڈکا - ۳۸

متھرا - ۳۸ - ۱۵۴ - ۱۶۰ - ۱۹۹

• میرنده سنگلخانه - ۴۵۱

• حرف نون - مردمان •

سید زاهر خان - ۲۸

دامدار خان - ۳۲ - ۱۸۹

نادره بیگم زوجه داراشکوه - ۸۳

ناکوسرشته - ۲۹۱ - ۴۴۷

ناصر خان - ۶۱۰

ناصرجذگ (حیدرقلی خان)

۹۲۵ - ۹۲۴ - ۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۵۵

(شفاه)

فوم ناگران - ۹۷۱

نتموجی (محمدقلی خان)

خویش میوا بهوسله - ۱۹۰

۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۵

۲۰۰ - ۲۰۵ - ۲۰۷

نتممل پسر بهو کامل - ۸۳۵ - ۸۳۶

نجابت خان خانخازان - ۱۱

۱۴ - ۱۶ - ۱۹ - ۲۳ - ۳۵

۴۶ - ۴۷ - ۱۱۱ - ۱۷۶ - ۱۷۸

سید نجابت خان بارهه - ۴۸

نجابت خان (دیگر) - ۴۵۶ - ۵۴۱

۲۰۵ - ۲۷۶ - ۴۰۳ - ۴۴۴

۴۵۰ - ۴۶۲ - ۵۴۶ - ۵۶۱

۵۶۲ - ۵۷۴ - ۶۴۳ - ۶۸۵

۷۵۷ - ۷۶۰ - ۸۵۲ - ۸۵۹

قصبه ملکپدر - ۲۳۶

قلعه ملهپیر - ۲۴۷ - ۲۸۰

۲۸۱ - ۲۸۴ - ۵۴۱ - ۷۸۰

۷۸۱ - ۷۹۷

ملهپیر - ۲۷۷

قلعه ملکاندو - ۳۷۲

ملکاندو (اعظم نگر) - ۳۷۲

ملکاپور - ۶۱۹

منگل پهره - ۱۹۲ - ۱۹۳

منزل علی مسجد - ۲۳۸

قلعه مذبی - ۴۰۱ - ۴۲۱ - ۴۲۳

مذبی - ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۷

مندمور - ۵۱۶ - ۸۶۰

قلعه مونگیر - ۷۵

مونگیر - ۱۰۰

دریای موی - ۹۶۹ - ۹۷۰

میوات - ۳۳ - ۲۵۲

میمند - ۲۳۷

۷۵۰ - ۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۹۷	سیخ نظام میدانجی - ۱۱
فجم الدین علی خان برادر	سیخ نظام (دیگر) (تغربخان)
حیدر عبد اللہ خان - ۷۹۲ - ۷۱۳	۳۳۵ - ۵۵۴
۷۲۹ - ۸۱۴ - ۹۱۳ - ۹۱۴	نظام الحاکم - ۱۱۳ - ۱۷۹
۹۱۶ - ۹۲۲ - ۹۲۵ - ۹۲۹	نظام الدین کوتوال (مجرزایدی)
۹۳۰ - ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۶	۲۵۷
نجات علی خان برادرزادہ	نظر علی خان - ۷۷۸ - ۷۷۹
عبد اللہ خان - ۹۱۷ - ۹۳۴ - ۹۳۵	۸۸۰ - ۸۸۱ - ۵۱۸ - ۵۱۹
نذیر محمد خان - ۴۹ - ۵۸ - ۶۵	نظام الملک بہادر آصف خان
نرایں کلان (نام بت) - ۱۳۶	فتح جنگ (قلنج خان)
نصرت خان (خاندوران) ولد	متخلص بہ ہاکر - ۷۴۵
خاندوران - ۲۰	۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۵۰
سید نصیر الدین دکنی - ۶۸	۷۵۱ - ۷۷۱ - ۷۸۳ - ۷۹۱
نصرت خان ہمرخانچہان - ۳۱۳	۷۹۲ - ۷۹۳ - ۷۹۵ - ۸۰۲
حضرت میر نصیر الدین ہروی	۸۰۶ - ۸۱۲ - ۸۱۸ - ۸۲۶
طاب مرقدہ - ۵۵۶ - ۵۵۸	۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۶
نصیر الدین خان ایرانی - ۸۰۰	۸۳۳ - ۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸
نصرت یار خان - ۹۱۱ - ۹۲۱	۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲
۹۲۵ - ۹۲۹	۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۹
نصیر الدولہ عبدالرحیم خان	۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹ - ۸۶۰
عموی فتح جنگ - ۹۵۴	۸۶۰ - ۸۶۴ - ۸۶۷ - ۸۷۱
(شف مین)	۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۷۵

نورس بیگم - ۷۵	۸۷۶ - ۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹
نور الحسن - ۹۳	۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۶
نورنسا خانم محل خاص شاه عالم	۸۸۷ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱
صدیق مرزا سنجر خراسانی	۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴ - ۸۹۵
نجم ثانی - ۹۸ - ۳۳۰ - ۳۳۱	۸۹۶ - ۸۹۷ - ۸۹۹ - ۹۱۵
۳۳۳ - ۳۳۴	۹۲۶ - ۹۲۷ - ۹۲۹ - ۹۴۰
قوم نوآئید - ۱۱۳ - ۴۰۲	۹۴۱ - ۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸
سید نور علی - ۲۴۷	۹۴۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲
نواب بابائی والدۀ محمد معظم	۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۶ - ۹۵۷
۴۶۴ - ۴۰۴	۹۵۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰ - ۹۶۱
میر نورالله پسر میر میران -	۹۶۲ - ۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۷۰
۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۹۹	۹۷۲ - ۹۷۳ (شف قاف)
نور الدین خان - ۵۹۲	حضرت خواجہ نظام الدین - ۷۶۰
نور جهان بیگم - ۸۳۷	نعمت خان (میرزا محمد)
محمد نور الله خان دیوان برادر	(دانشمند خان) - ۳۳۸
محمد انور خان - ۸۵۳	۳۴۳ - ۳۵۹
۸۷۲ - ۸۵۴	نعمت خان (خان زمان بهادر)
شیخ نور الله فاروقی برادر شیخ	۵۹۸ - ۵۹۹
مکده شاه داروغه - ۸۷۶ - ۸۸۹	(شف خاء)
۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴	نعمت الله خان - ۹۲۲ - ۸۹۹
نور الله خان پسر احمد الله خان -	محمد نقی - ۶۶۸
۹۰۲ - ۹۰۴ - ۹۱۵	نویس خواجہ مرا - ۶۰ - ۳۳۴

قصبة ندر بار (ندر بار) - ۳۵۶	نیک نام خان خواجہ سرا - ۱۹۳
۳۵۷ - ۳۵۸ - ۳۵۹ - ۷۸۲ - ۷۸۵	نیکو - میر - سر محمد اکبر - ۲۷۶
آب نریدا - ۱۰ - ۱۲ - ۲۵۵	۸۲۵ - ۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۹
۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۸۳ - ۶۱۸	۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۵
۶۲۵ - ۴۵۱ - ۷۵۱ - ۷۸۷	۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۳۵ - ۸۵۰
۷۴۷ - ۷۹۹ - ۸۶۸ - ۸۵۲	۸۵۱ - ۹۱۴
۸۵۳ - ۸۵۶ - ۸۵۸	نیک نام خان (دیگر) - ۲۸۱ - ۲۸۴
۸۶۵ - ۸۷۱ - ۸۷۴ - ۹۳۷	نیکو سندھیا مرہٹہ - ۴۵۶
۹۵۰ - ۹۵۱	۴۵۷ - ۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۲۵
پرگنہ نرکنڈہ - ۶۳۱	۷۵۱ - ۷۵۳
نرمل - ۷۸۹ - ۷۹۰	سید نیاز خان - ۵۶۹ - ۵۷۰
نرور - ۸۳۶	نیزا علی خان (قلیچ خان) - ۵۷۶
باغ نگینہ - ۳۶۳	نیاز خان افغان - ۶۳۹
پرگنہ نلام - ۸۵۱	نیک نظر خان - ۹۵۵
باغ نور - ۶۲	
نواب پورہ - ۲۷۳	
نوجوڑ - ۹۷۲	
نہارہ - ۶۱۷	
نیک بہار - ۲۴۰ - ۲۴۲	
نیر - ۶۲۶	
نیشاپور - ۹۰۲	
مغزل نیول - ۹۱۸	

• مواضع وغیرہ •

قلعہ زاجیدہ - ۲۴۸
ہرگنہ فارزول - ۲۵۲ - ۲۵۳
۶۵۱ - ۷۷۰
نالتیر - ۶۱۹ - ۷۸۸ - ۷۸۹ - ۸۷۵
نالتہ قلب - ۹۵۳
نحف اشرف - ۷۱۲

* مواضع وفیره *

رائد کیرا - ۴۰۷ - ۵۲۴ - ۵۲۵

۵۲۷ - ۹۷۲

قلعہ رائد کیرا (رحمن بخش) - ۵۲۵

۵۳۰ - ۵۳۲ - ۵۳۸ - ۵۷۰

ورنگل - ۶۳۰

قلعہ ورنگل - ۶۳۴

* حرف ہاء - مردمان *

ہادی داد خان - ۲۵

مید ہاشم قریب شیخ میر - ۷۱

محمد ہاشم تیردیزی - ۲۸۶ - ۳۱۹

میر ہاشم وزیر - ۲۹۳ - ۳۱۳ - ۳۱۵

میر ہادی فضائل خان - ۳۹۹

(شف فاء)

ہاماجی - ۵۱۳

میرزا محمد ہاشم خلیفہ - ۱۸۷

نوا - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰

۶۹۵ - ۶۷۸ - ۶۷۹ - ۶۸۰

ہادی خان - ۹۲۱ - ۹۳۱

شیخ ہذیلہ داروغہ - ۹۳۱

* حرف واو - مردمان *

والد مولف - ۲۷ - ۱۵۵ - ۱۷۲

۵۵۵ - ۵۵۴

والاجاہ پھر اعظم شاہ - ۵۰۹

۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۹۳ - ۵۹۸

عین محمد وارث دلی - ۵۵۱

شاہزادہ والانتبار پسر - ۵۵۱ - ۵۵۲

۵۸۹ - ۷۴۰

والدہ فرخ میر بادشاہ - ۷۹۱

والدہ محمد شاہ بادشاہ

(مردم مکانی) ۸۴۱ - ۹۰۶

۹۳۹ (شف میم)

وزیر خان - ۲۸ - ۹۸ - ۱۷۸

۲۳۹ - ۷۷۹ - ۹۵۳ - ۹۵۴

وکالت خان - ۷۸۱ - ۷۹۵

شیخ ولی فرملی - ۴۹ - ۵۷ - ۵۸

مید ولی - ۸۶۸

مید ولی محمد - ۸۹۰

مید ولی (دیگر) - ۸۹۵

ونکت رار زمیندار - ۹۳۱

هزونت رای - ۴۴۷	هید هدایت الله مدر - ۳۱
هذد رو - ۵۳۰	شیخ هدایت کیش واقع نگار
هوشدار خان - ۶۵ - ۶۹ - ۷۳	۳۲۲ - ۵۳۱ - ۵۳۲
هرشمار خان (رادت زن) ۹۵۴	۶۸۸ - ۷۳۵
هیت - ۸۶ - ۸۷	هیدو کوک - ۴۳۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷
هیرامن بکس - ۷۵ - ۷۵۲	هدیت الله شگرن پیدش شینت
۷۸۳ - ۹۰۳	خان - ۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳
<hr/>	
* مواضع وفیره *	
تب هدایا - ۵۸۲	هر رای - ۵۶۱
هندیه - ۷۸۷	هزیر خان - ۵۸۸ - ۶۵۶
هردوار - ۴۱	هشدار خان - ۶۳۹
هرات - ۲۸۹ - ۹۷۵	همایون بادش حاجت آشدانی - ۸۷
تالاب هرتاله - ۸۸۱ - ۸۸۷	۵۹۸ - ۶۲۵ - ۸۲۰ - ۹۴۸
هردوستان - ۱ - ۴۰ - ۷۹ - ۸۰	همت خان بهادر - ۲۹۳ - ۲۹۶
۸۸ - ۸۹ - ۱۱۴ - ۱۱۵	۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۲
۱۲۴ - ۱۲۶ - ۱۳۰ - ۱۳۱	۳۰۳ - ۳۲۳ - ۳۳۰ - ۴۴۴
۱۳۴ - ۱۷۷ - ۱۸۶ - ۱۹۹	شهرزاده همایون بخت - ۶۸۸
۲۲۹ - ۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۵۶	۷۴۰ - ۷۵۸
۲۸۷ - ۲۸۸ - ۲۸۹ - ۲۹۰	همت خان مشرف - ۸۱۸
۳۶۸ - ۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۳	۸۴۱ - ۸۴۲
۴۰۴ - ۴۱۱ - ۴۲۱ - ۴۲۷	همت بار خان - ۹۵۵

حاجي يار محمد ناضل - ۶۶۳

۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳

لاشکري وزير عادل خان برادر

ملا احمد فراآئيه - ۱۷۷

۱۸۳ - ۱۹۱

بيدي يکدي کتال - ۵۵۱ - ۵۵۲

يکديز خان - ۹۴ - ۱۶۳ - ۵۳۶

بلبرز خان آغري - ۸۸۹

يوسف خان برادر دلير خان

افغان - ۲۸

يوسف خان (ديگر) - ۵۳۳ - ۵۷۱

حيد يوسف خان پاولي - ۵۹۵

يوسف خان روز بهائي - ۶۳۸

۶۳۹ - ۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۷

محمد يوسف خان دارغه

۷۵۲ - ۷۵۳

مير يوسف خان - ۹۵۶ - ۹۶۰

* مواضع و غير *

يونان - ۶۷۵

باتعام رميد

۴۴۱ - ۴۵۰ - ۴۶۰ - ۴۸۰

۵۴۳ - ۵۵۹ - ۵۵۰ - ۵۳۱

۵۹۱ - ۵۷۶ - ۵۶۸ - ۵۶۶

۶۲۸ - ۶۲۶ - ۶۱۹ - ۶۰۳

۷۰۷ - ۷۰۲ - ۶۸۸ - ۶۸۵

۸۴۱ - ۸۱۱ - ۷۳۱ - ۷۲۲

۹۲۷ - ۹۰۵ - ۸۹۲ - ۸۸۰

۹۵۱ - ۹۴۸ - ۹۳۸ - ۹۳۲

۹۷۶ - ۹۷۲ - ۹۷۱ - ۹۶۳

هزدون بيانه - ۹۰۲

• حرف ياء - مردمان •

ياقوت حبشي - ۱۹۳

يکدي ياقوت خان - ۲۲۴

۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۷ - ۲۲۸

۲۸۵ - ۲۸۱ - ۴۲۳ - ۴۲۴

۴۲۶ - ۴۵۳ - ۴۵۴ - ۴۵۵

۵۹۸ - ۵۱۴ - ۵۱۵

ياقوت خواجه سرا (مکروخان) -

۴۳۳ - ۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۳۵ - ۴۳۶

ميرزا يارعلي - ۳۲۷ - ۳۷۸

۳۷۹ - ۴۱۰ - ۵۷۲ - ۶۶۲

BIBLIOTHECA INDICA

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

THE
MUNTAKHAB AL-LUBÁB

OF

KHÁFÍ KHÁN.

EDITED BY

MAULAVÍ KABÍR AL-DÍN AHMED.

PART II.

PRINTED AT THE URDÚ GUIDE PRESS.

CALCUTTA :

1874.

